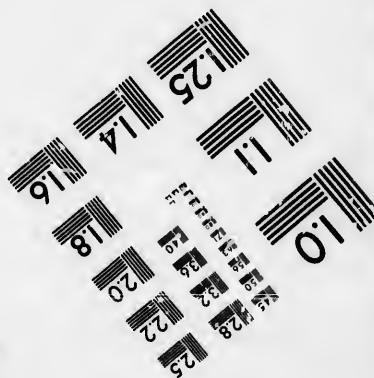
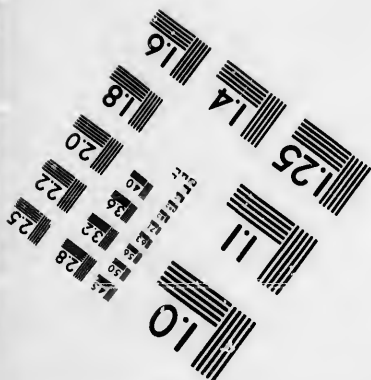
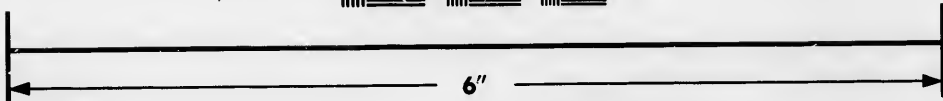
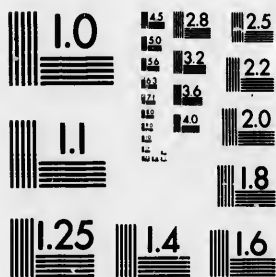

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

**CIHM/ICMH
Microfiche
Series.**

**CIHM/ICMH
Collection de
microfiches.**

Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

© 1985

Technical and Bibliographic Notes/Notes techniques et bibliographiques

The Institute has attempted to obtain the best original copy available for filming. Features of this copy which may be bibliographically unique, which may alter any of the images in the reproduction, or which may significantly change the usual method of filming, are checked below.

L'Institut a microfilmé le meilleur exemplaire qu'il lui a été possible de se procurer. Les détails de cet exemplaire qui sont peut-être uniques du point de vue bibliographique, qui peuvent modifier une image reproduite, ou qui peuvent exiger une modification dans la méthode normale de filmage sont indiqués ci-dessous.

☐ Coloured covers/
Couverture de couleur	☐ Coloured pages/
Pages de couleur
☐ Covers damaged/
Couverture endommagée	☐ Pages damaged/
Pages endommagées
☐ Covers restored and/or laminated/
Couverture restaurée et/ou pelliculée	☐ Pages restored and/or laminated/
Pages restaurées et/ou pelliculées
☐ Cover title missing/
Le titre de couverture manque	☒ Pages discoloured, stained or foxed/
Pages décolorées, tachetées ou piquées
☐ Coloured maps/
Cartes géographiques en couleur	☐ Pages detached/
Pages détachées
☐ Coloured ink (i.e. other than blue or black)/
Encre de couleur (i.e. autre que bleue ou noire)	☒ Showthrough/
Transparence
☐ Coloured plates and/or illustrations/
Planches et/ou illustrations en couleur	☐ Quality of print varies/
Qualité inégale de l'impression
☐ Bound with other material/
Relié avec d'autres documents	☐ Includes supplementary material/
Comprend du matériel supplémentaire
☒ Tight binding may cause shadows or distortion
along interior margin/
La reliure serrée peut causer de l'ombre ou de la
distorsion le long de la marge intérieure	☐ Only edition available/
Seule édition disponible
☐ Blank leaves added during restoration may
appear within the text. Whenever possible, these
have been omitted from filming/
Il se peut que certaines pages blanches ajoutées
lors d'une restauration apparaissent dans le texte,
mais, lorsque cela était possible, ces pages n'ont
pas été filmées.	☐ Pages wholly or partially obscured by errata
slips, tissues, etc., have been refilmed to
ensure the best possible image/
Les pages totalement ou partiellement
obscurcies par un feuillet d'errata, une pelure,
etc., ont été filmées à nouveau de façon à
obtenir la meilleure image possible.
☒ Additional comments:/
Commentaires supplémentaires:	Various pagings.

This item is filmed at the reduction ratio checked below/
Ce document est filmé au taux de réduction indiqué ci-dessous.

10X	14X	18X	22X	26X	30X
☐	☐	☒	☐	☐	☐
12X	16X	20X	24X	28X	32X

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

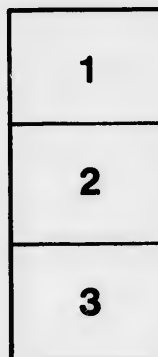
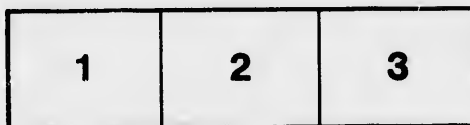
Seminary of Quebec
Library

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All other original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche sheet contains the symbol \rightarrow (meaning "CONTINUED"), or the symbol ∇ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left hand corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:

L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

Séminaire de Québec
Bibliothèque

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier feuillet et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second feuillet, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par le premier page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole \rightarrow signifie "A SUIVRE", le symbole ∇ signifie "FIN".

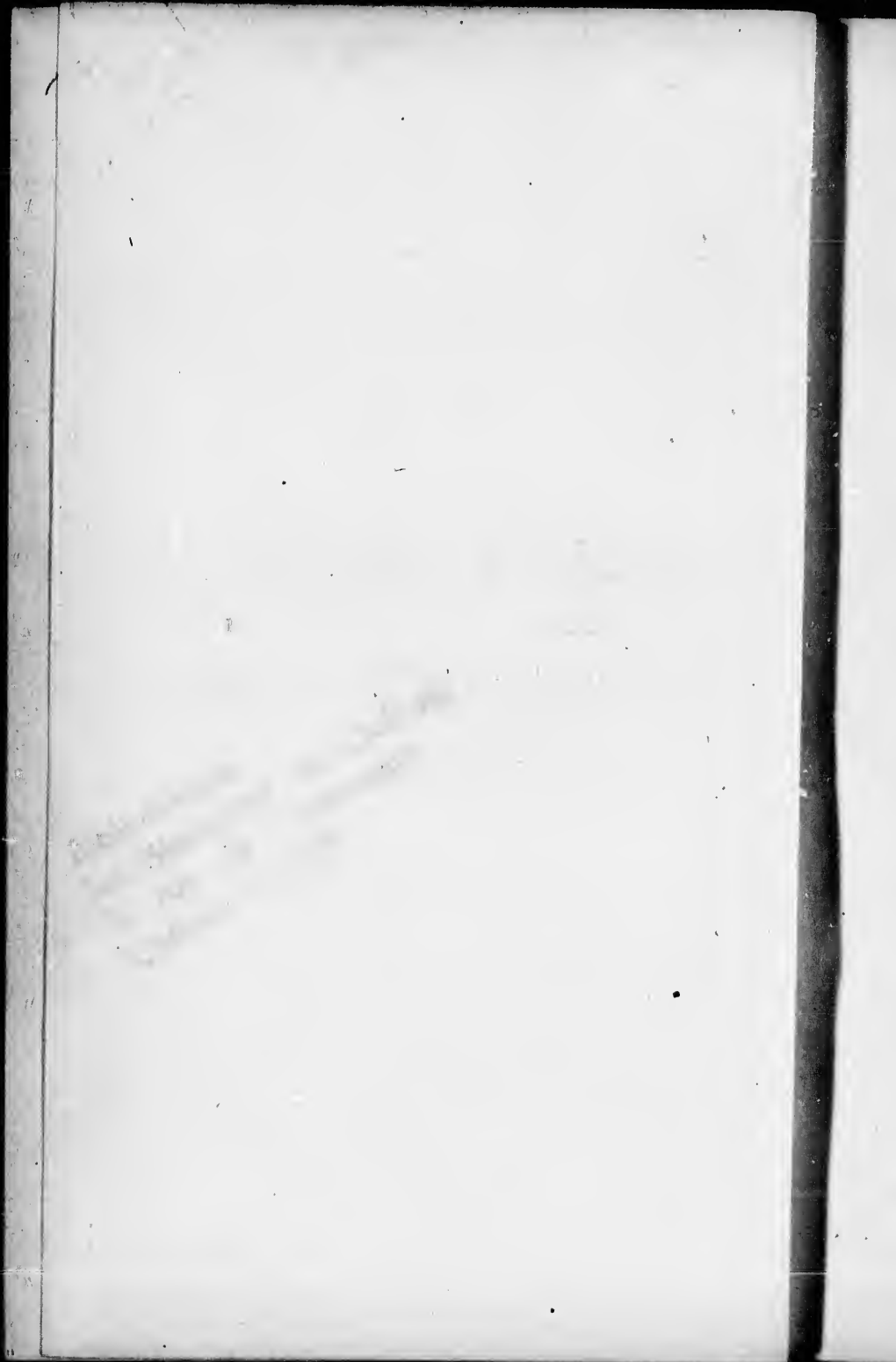
Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.

errata
to

pelure,
on à

32X

BREVIARIUM

ROMANUM.

2.

VENIT PARIISIIS
APUD BIBLIOPOLAS CATHOLICOS,

LITURGIE ROMANÆ EDITORES,

- BÉDELET, via dicta *des Grands-Augustins*, 20.
CAMUS, via dicta *Cassette*, 20.
DEVARENNE, via dicta *du Faubourg-Saint-Honoré*, 14.
GAUME FRATRES, via dicta *Cassette*, 4.
L. F. HIVERTE, ad ripam *Sequanæ*, vulgò *Quai des Augustins*, 33.
ADRIANUM LE CLERE ET SOC., via dicta *Cassette*, 29.
JACOBUM LECOFFRE ET SOC., via dicta *du Vieux-Colombier*, 29.
LE HUBY, via dicta *de Seine*, 53.
J. LEROUX ET JOUBY, via dicta *des Grands-Augustins*, 7.
L. MAISON, via dicta *Christine*, 3.
AUG. VATON, via dicta *du Bac*, 50.
WAILLE, via dicta *Cassette*, 6.

EX TYPIS ADRIANI LE CLERE ET SOC.,
SS. DD. PAPE ET DD. ARCHIEPISCOPI PARIENSIS TYPOGRAPHORUM,
via dicta *Cassette*, 29.

EX

23

BREVIARIUM ROMANUM

EX DECRETO SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI

RESTITUTUM,

S. PII V PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM,

CLEMENTIS VIII ET URBANI VIII

AUCTORITATE RECOGNITUM,

CUM OFFICIIS SANCTORUM

NOVISSIME PER SUMMOS PONTIFICES USQUE AD HANC DIEM CONCESSIS.

PARS VERNA.

PARISIIS.

SUMPTIBUS SOCIETATIS BIBLIOPOLARUM CATHOLICORUM

LITURGIE ROMANÆ EDITORUM.

M DCCC L.

QUEBEC,

BOSSANGE, MOREL ET Cie.

S

Quo
o
exequ
in m
perse
nera
Brev
mis
auter
defle
mata
tis lo
runt
a Fra
comp
consu
Roma
quilsq
formu
Episc
cultus
Eccles
core,
variet
tuerat
perini
num n
quæ eg
Papa q
Patres
ex ipsi
Sacro
prædic
cilio da
ram ad
judiciu
ipsis P
neis vir
etiam v
cet inn
etiam a
tate (sic
jus ratio
cognita
billum
gravesq
remotis

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

QUOD a nobis postulat ratio pastoralis officii, in eam curam incumbimus, ut omnes quantum Deo adiutore fieri poterit, sacri Tridentini Concilii decreta exequantur : ac multo id etiam impensius faciendum intelligimus, cum ea quæ in mores inducenda sunt, maxime Dei gloriam, ac debitum Ecclesiasticarum personarum officium complectuntur. Quo in genere existimamus in primis numerandas esse sacras preces, laudes, et gratias Deo persolvendas, quæ Romano Breviario continentur. Quæ divini Officii formula pie olim ac sapienter a summis Pontificibus, præsertim Gelasio ac Gregorio primis constituta, a Gregorio autem septimo reformata, cum diturnitate temporis ab antiqua institutione deflexisset ; necessaria visa res est, quæ ad pristinam orandi regulam conformata revocaretur. Alii enim præclaram veteris Breviarii constitutionem, multis locis mutilatam, alii incertis et alienis quibusdam commutatam, deformarunt : plurimi specie Officii commodioris affecti, ad brevitatem novi Breviarii, a Francisco Quignonio tituli sanctæ Crucis in Jerusalem Presbytero Cardinale compositi, confugerunt. Quin etiam in provincias paulatim irrepserat prava illa consuetudo, ut Episcopi in Ecclesiis quæ ab initio communiter cum ceteris veteri Romano more Horas Canonicas dicere ac psallere consuevissent, privatam sibi quisque Breviarium conficerent, et illam communionem unî Deo, una et eadem formula preces et laudes adhibendi, dissimillimo inter se, ac pene cujusque Episcopatus proprio Officio discernerent. Hinc illa tam multis in locis divini cultus perturbatio : hinc summa in Clero ignoratio cæremoniarum ac rituum Ecclesiasticorum, ut innumerabiles Ecclesiarum ministri, in suo munere indecore, non sine magna piorum offensione, versarentur. Hanc nimirum orandi varietatem gravissime ferens fel. mem. Paulus Papa quartus emendare constituerat. Itaque provisione adhibita, ne ulla in posterum novi Breviarii licentia permitteretur, totam rationem dicendi ac psallendi Horas Canonicas ad pristinum morem et Institutum redigendam suscepit. Sed eo postea, nondum iis quæ egregie inchoaverat perfectis, de vita decedente, cum a piæ mem. Pio Papa quarto Tridentinum Concilium, antea varie intermissum, revocatum esset, Patres in illa salutari reformatione ab eodem Concilio constituta, Breviarium ex ipsius Paullæ Papæ ratione restituere cogitarunt. Itaque quidquid ab eo in sacro opere collectum, elaboratumque fuerat, Concilii Patribus Tridentum a prædicto Pio Papa missum est. Ubi cum doctis quibusdam et piis viris a Concilio datum esset negotium, ut ad reliquam cogitationem, Breviarii quoque curam adjungerent, instante jam conclusione Concilii, tota res ad auctoritatem judiciumque Romanæ Pontificis ex decreto ejusdem Concilii relata est : qui illis ipsis Patribus ad id munus delectis, Romam vocatis, nonnullisque in Urbe idoneis viris ad eum numerum adjunctis, rem perficiendam curavit. Verum etiam viam universæ carnis ingresso, Nos, ita divina disponente clementia, licet immerito ad Apostolatus apicem assumpti, cum sacrum opus, adhibititate (sic enim accipimus) Romanum hoc Breviarium vidimus absolutum. Cuius ratione dispositionis, ab illis ipsis qui negotio præpositi fuerant, non semel cognita, cum intelligeremus eos in rei confectione ab antiquis Breviariis nobilibus Urbis Ecclesiarum, ac nostræ Vaticanæ bibliothecæ, non discessisse, gravesque præterea aliquot eo in genere scriptores secutos esse, ac deinde remotis iis quæ aliena et incertæ essent, de propria summa veteris divini Officii

nihil omisisse : opus probavimus, et Romæ imprimi, impressumque divulgari jussimus. Itaque ut divini hujus Operis effectus re ipsa consequatur, auctoritate præsentium, tollimus in primis et abolemus Breviarium novum a Francisco Cardinale prædicto editum, et in quacumque Ecclesia, Monasterio, Conventu, Ordine, Militia, et loco virorum et mulierum, etiam exempto, tam a primæva institutione, quam aliter ab hac Sede permissum : Ac etiam abolemus quæcumque alia Breviaria, vel antiquiora, vel quovis privilegio munita, vel ab Episcopis in suis Diocæsisibus pervulgata, omnemque illorum usum de omnibus orbis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus, et locis virorum et mulierum, etiam exemptis, in quibus alias Officium divinum Romanæ Ecclesiæ ritu dici consuevit, aut debet : illis tamen exceptis, quæ ab ipsa prima institutione, a Sede Apostolica approbata, vel consuetudine, quæ, vel ipsa institutio, ducentos annos antecedit, aliis certis Breviariis usa fuisse constiterit : quibus ut inveteratum illud jus dicendi et psalendi suum Officium non adimimus, sic eisdem, si forte hoc nostrum, quod modo pervulgatum est, magis placeat, dummodo Episcopus, et universum Capitulum in eo consentiant, ut id in Choro dicere et psallere possint, permittimus. Omnes vero, et quascumque Apostolicas et alias permissiones ac consuetudines, et statuta etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia firmitate munita, necnon privilegia, licentias, et indulgentias præcandi et psallendi, tam in Choro, quam extra illum, more et ritu Breviariorum sic suppressorum, prædictis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus, et locis, necnon S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, et aliis Ecclesiarum Prælatibus, ceterisque omnibus et singulis personis Ecclesiasticis sæcularibus et regularibus, utriusque sexus, quacumque causa concessa, approbata, et innovata, quibuscumque concepta formulis, ac decretis, et clausulis roborata, omnino revocamus : volumusque illa omnia vim et effectum de cetero non habere. Omnium itaque alio usu quibuslibet, ut dictum est, interdicto, hoc nostrum Breviarium, ac præcandi psallendique formulam in omnibus universis orbis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, et locis etiam exemptis, in quibus Officium ex more et ritu dictæ Romanæ Ecclesiæ dici debet, aut consuevit, salva prædicta institutione, vel consuetudine prædictos ducentos annos superante, præcipimus observari. Statuentes Breviarium ipsum nullo umquam tempore vel totum, vel ex parte mutandum, vel ei aliquid addendum, vel omnino detrahendum esse : ac quoscumque, qui Horas Canonicas ex more et ritu ipsius Romanæ Ecclesiæ, jure vel consuetudine dicere vel psallere debent, propositis pœnis per Canonicas sanctiones constitutis in eos, qui divinum Officium quotidie non dixerint, ad dicendum et psallendum posthac in perpetuum Horas ipsas diurnas et nocturnas, ex hujus Romani Breviarii præscripto et ratione omnino teneri : neminemque ex illis, quibus hoc dicendi psallendique munus necessario impositum est, nisi hac sola formula satisfacere posse. Jubemus igitur, omnes et singulos Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, et ceteros Ecclesiarum Prælatos, ut omissis quæ sic suppressimus et abolevimus, ceteris omnibus etiam privatim per eos constitutis, Breviarium hoc in suis quisque Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Ordinibus, Militiis, diocæsisibus, et locis prædictis, introducant : et tam ipsi, quam ceteri omnes presbyteri, et clerici, sæculares et regulares, utriusque sexus, nec non milites et exempti, quibus Officium dicendi et psallendi quomodocumque, sicut prædicitur, injunctum est, ut ex hujus nostri Breviarii formula, tam in Choro, quam extra illum, dicere et psallere procurent. Quod vero in Rubricis nostri hujus Officii præscribitur, quibus diebus Officium beatæ Mariæ semper virginis, et Defunctorum, item Septem Psalmos Pœnitentiales, et Graduales dici ac psalli oporteat : Nos propter varia hujus vitæ negotia, multorum occupationibus indulgentes, peccati quidem periculum ab ea præscriptione removendum duximus ; verum debito providentiæ pastoralis admoniti, omnes vehementer in Domino cohortamur, ut remissionem nostram, quantum fieri poterit, sua devotione ac diligentia præcurrentes, illis etiam precibus, suffragiis, et laudibus, suæ et aliorum salutis consulere studeant. Atque ut fidelium voluntas ac studium magis etiam ad salutarem hanc consuetudinem incitetur, de omnipotentis Dei misericordia, beatorumque Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, qui illis ipsis diebus, in Rubricis præfinitis, beatæ Mariæ, vel Defuncto-

rum Officium dixerint, toties centum dies, qui vero Septem Psalmos, vel Graduales, quinquaginta, de injuncta ipsis penitentia relaxamus. Hoc autem concedimus sine præjudicio sanctæ consuetudinis illarum Ecclesiarum, in quibus Officium parvum beatæ Mariæ semper virginis in Choro dici consueverat, ita ut in prædictis Ecclesiis servetur ipsa laudabilis et sancta consuetudo celebrandi more solito prædictum Officium. Ceterum, ut præsentis litteræ omnibus plenius innotescant, mandamus illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, et Cancellariæ Apostolicæ, et in acie Campi Floræ publicari, earumque exemplar de more affigi. Volumusque, et Apostolica auctoritate decernimus, quod post hujusmodi publicationem, qui in Romana Curia sunt præsentés, statim lapsò mense: reliqui vero, qui intra montes, tribus: et qui ultra ubique locorum degunt, sex mensibus excursis, vel cum primum venaliolum hujus Breviarii voluminum facultatem habuerint, ad præcandum et psalendum juxta illius ritum, tam in Choro, quam extra illum, maneant obligati. Ipsarum autem litterarum exempla manu Notarii publici, et sigillo alicujus Prælati Ecclesiastici, aut illius curiæ obsignata, vel etiam ipsis voluminibus absque prædicto, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressa, eandem ubique locorum fidem fiant, quam ipsæ præsentés, si essent exhibitæ vel ostensæ. Sed ut Breviarium ipsum ubique inviolatum et incorruptum habeatur: prohibemus, ne alibi usquam in toto orbe, sine nostra, vel specialis ad id Commissarii Apostolici, in singulis Christiani orbis regnis et provinciis deputandi, expressa licentia imprimatur, proponatur, vel recipiatur. Quoscumque vero, qui illud secus impresserint, proposuerint vel receperint, excommunicationis sententia eo ipso innodamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ ablationis, abolitionis, permissionis, revocationis, jussionis, præcepti, statuti, indulti, mandati, decreti, relaxationis, cohortationis, prohibitionis, innodationis, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Domin. MDLXVIII, septimo Idus Julii, Pontificatus nostri anno tertio.

M. Dat.

Cæs. Glorierius.

H. CUMYN.

ANNO a Nativitate Domini millesimo quingentesimo sexagesimo octavo, Indictione undecima, die vero decimaquinta mensis Julii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, et D. N. D. Pii divina providentia Papæ quinti anno tertio retrospectæ litteræ Apostolicæ lectæ, affixæ et publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, et in acie campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus litteris per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, et deinde amotis per nos Julium Parinum et Joannem Bornotum prælibatî SS. D. N. Papæ Cursores.

ANTONIUS CLERICI *Magister Cursorum.*

CLEMENS PAPA VIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

CUM in Ecclesia Catholica a Christo Domino nostro sub uno capite, ejus in terris Vicario instituta, unio, et earum rerum quæ ad Dei gloriam, et debitum Ecclesiasticarum personarum officium spectant, conformatio semper conservanda sit, tum præcipue illa communio uni Deo, una et eadem formula preces adhibendi, quæ Romano Breviario continetur, perpetuo retinenda est, ut Deus in Ecclesia per universum orbem diffusa, uno et eodem orandi et psallendi ordine a Christi fidelibus semper laudetur, et invocetur. Quamobrem ex decreto Sacri Concilii Trident. fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster pie ac sapienter admodum varietatem illam Breviariorum, quæ in singulis Ecclesiis fere diversa habebantur, nonnullis tantum exceptis sustulit, ac ipsum Breviarium restituit, et Romæ accuratissime imprimi et promulgari curavit: quod ut integrum, inviolatumque ab omnibus haberetur, debita provisione adhibita, inter alia statuit, ne ullo umquam tempore totum, vel ex parte mutaretur, aut illi aliquid adderetur, vel omnino detraheretur, sub pœnis in ejusdem constitutione contentis. Cum vero progressu temporis, Typographorum negligentia et incuria, et nimia aliorum etiam, ea quæ ad ipsos non pertinent, temere sibi assumptum, audacia, ac licentia, multi errores in illud irrepserint: ac tum in sacra Scriptura et Lectionibus Patrum, tum in vitis Sanctorum, et Rubricis, aliisque locis, sine nostra, et Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum auctoritate, pro cuiusque arbitrio pleraque addita et immutata fuerint, ita ut nulla jam reperiantur Breviaria, quæ a prima editione ejusdem Pii in multis non discrepent, atque dissentiant, et aliqua recognitione indigeant: Nos, qui pro Pastoralis nostræ sollicitudine in eam curam præcipue incumbimus, ut ea quæ a prædecessoribus nostris sancte ac pie instituta sunt, perpetuo integra et inviolata conserventur: quæ vero hominum culpa immutata sunt atque corrupta, et quæ recognitionem exigunt, in pristinum statum restituantur, et reformentur: mandavimus nonnullis piis et eruditis viris, quorum consultatione et opera in hujusmodi rebus frequenter utimur, ut idem Breviarium nova adhibita diligentia accuratius inspicerent, atque examinarent, et ea quæ depravata esse, et recognitione indigere animadverteret, pro sua doctrina et pietate restituerent. Quod cum ab iis exacte ac profecto non mediocri cum emolumento præstitum sit, ita ut ex superiori illo incommodo per occasionem non parum utilitatis provenerit; Nos illud in nostra Typographia Vaticana quam emendatissime imprimi, ac divulgari jussimus. Ut autem illius usus in omnibus Christiani orbis partibus, perpetuis futuris temporibus conservetur, ipsum Breviarium in alma Urbe nostra in eadem Typographia tantum, et non alibi imprimi posse decernimus; extra Urbem vero juxta exemplar in dicta Typographia nunc editum, et non aliter, hac lege imprimi posse permittimus, ut nimirum Typographis quibuscumque illud imprimere volentibus, id facere liceat, requisita tamen prius et in scriptis obtentâ dilectorum filiorum Inquisitorum hæreticæ pravitatis in iis locis, in quibus fuerint, ubi vero non fuerint, Ordinariorum locorum licentia: alioquin si absque hujusmodi licentia dictum Breviarium sub quacumque forma de cetero ipsi imprimere, aut Bibliopola vendere præsumperint, Typographi, et Bibliopola: extra statum nostrum Ecclesiasticum existentes excommunicationis lætæ sententiæ, a qua nisi a Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant; in alma vero Urbe, ac reliquo statu Ecclesiastico commorantes, quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis librorum, et typorum omnium Cameræ prædictæ applicandorum pœnas absque alia declaratione irremissibiliter incurrant eo ipso. Et nihilominus eorumdem Breviariorum per eos de cetero absque hujusmodi licentia imprimendorum, aut

vendendorum usum ubique locorum, et gentium sub eisdem pœnis perpetuo interdiciamus, et prohibemus. Ipsi autem Inquisitores, seu Ordinarii locorum, antequam hujusmodi licentiam concedant, Breviaria ab ipsis Typographis imprimenda, et postquam impressa fuerint, cum hoc Breviario auctoritate nostra recognito, et nunc impresso, diligentissime conferant, nec in illis aliquid addi, vel detrahi permittant, et in ipsa licentia originali de collatione facta, et quod omnino concordent, manu propria attestentur, cujus licentiæ copia in iudicio, vel in calce cujusque Breviaril semper imprimatur, quod si secus fecerint, Inquisitores videlicet privationis suorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda, Antistites vero et Ordinarii locorum suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ, eorum vero Vicarii privationis similiter officiorum, et beneficiorum suorum, et inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda, ac præterea excommunicationis absque alia declaratione, ut præfertur, pœnas incurrant eo ipso. Ceterum pauperum Clericorum, et aliarum personarum Ecclesiasticarum, ac Typographorum, et Bibliopolarum quorumcumque indemnitas ex benignitate Apostolica rationem habentes, eisdem Breviaria hactenus impressa penes se habentibus, ut ea retinere, et illis uti, eaque vendere respective possint, similiter permittimus, et indulgemus. Non obstantibus licentis, indultis, et privilegiis quibuscumque Typographis hactenus per Nos, seu Romanos Pontifices prædecessores nostros Breviarium prædictum Pii V. imprimendi concessis, quæ per præsentem expresse revocamus, et revocata esse volumus, necnon constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis generalibus, et specialibus, in contrarium præmissorum quomodocumque concessis, confirmatis et approbatis, quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, et expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volvimus autem, ut præsentium nostrarum litterarum exemplaribus etiam in ipsis Breviariis impressis, vel manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die x Mali MDCII.
Pontificatus nostri Anno undecimo.

M. VESTRIUS BARBIANUS.

URBANUS PAPA VIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

DIVINAM Psalmodyam sponsæ consolantis in hoc exilio absentiam suam a sponso cœlesti, decet esse non habentem rugam, neque maculam: quippe cum sit ejus Hymnodia filia, quæ canitur assidue ante Sedem Dei et Agni, ut illi similior prodeat, nihil quantum fieri potest, præferre debet, quod psallentium animos, Deo ac divinis rebus, ut convenit attentos, avocare alio ac distrahere possit: qualia sunt, si quæ interdum in sententiis aut verbis occurrant. non tam aptè concinneque disposita, ut tantum tantique obsequii ac ministerii opus exigeret. Quæ causæ quoddam impulere summos Pontifices prædecessores nostros felicitis memoriæ Pium hujusce nominis quintum, ut Breviarium Romanum in cœcis per eam ætatem legibus vagum, certa stataque orandi methodo infigaret, et Clementem VIII, ut illud ipsum lapsu temporis, ac Typographorum incuria depravatam, decori pristino restituere. Nos quoque in eandem cogitationem traxere, et sollicitudo nostra erga res sacras, quas primam et optimam partem muneris nostri censemus, et piorum doctorumque virorum iudicia et vota, conquirentium in eo contineri non pauca, quæ sive a primore institutionis excidissent, sive inchoata potius quam perfecta forent ab aliis, certe a Nobis supremam imponi manum desiderarent. Nos itaque huic rei sedulam operam navavimus, et jussu nostro aliquot eruditi et sapientes viri suam serio curam contulerunt, quorum diligentia studioque perfectum opus est, quod gratum omnibus, Deoque et sanctæ Ecclesiæ honorificum fore speramus: siquidem in eo Hymni (paucis exceptis) qui non metro, sed soluta oratione, aut etiam rithmo constant, vel emendationibus codicibus adhibitis, vel aliqua factæ mutatione ad carminis et Latinitatis leges, ubi fieri potuit, revocati; ubi vero non potuit, de integro conditi sunt: eadem tamen, quoad licuit, servata sententiâ. Restituta in Psalmis et Canticis interpunctio editionis Vulgatæ, et canentium commoditati, ob quam eadem interpunctio mutata interdum fuerat, additis Astericis consultum. Patrum Sermones et Homiliæ collatæ cum pluribus impressis editionibus, et veteribus manuscriptis, ita multa suppleta, multa emendata atque correctæ. Sanctorum Historiæ ex prisca, et probatis auctoribus recognitæ. Rubricæ detractis nonnullis, quibusdam adjectis, clarius et commodius explicatæ. Denique omnia magno et longo labore diligenter accurateque ita disposita et expolita, ut quod erat in votis, ad optatum exitum perductum sit. Cum igitur tanta tamque exacta doctorum hominum industria, ne plane in irritum recidat, requirat Typographorum fidem, mandavimus dilecto filio Andreae Brogiotto, Typographiæ nostræ Apostolicæ Prefecto, procurationem hujus Breviarii in lucem primo edendi; quod exemplar, qui posthac Romanum Breviarium impresserint, sequi omnes teneantur. Extra Urbem vero nemini licere volumus idem Breviarium in posterum typis excudere, aut evulgare, nisi facultate in scriptis accepta ab Inquisitoribus hæreticæ pravitatis, siquidem inibi fuerint, sin minus, ab locorum Ordinariis. Quod si quis quacumque forma contra præscriptam, Breviarium Romanum aut Typographum impresserit, aut impressum Bibliopola vendiderit, extra ditionem nostram Ecclesiasticam excommunicationis latæ sententiæ pœnæ subjaceat, a qua nisi a Romano Pontifice (præterquam in mortis articulo constitutus) absolvi nequeat; in alma vero Urbe, ac reliquo Statu Ecclesiastico commorantes quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis librorum, et typorum omnium eidem Cameræ applicandorum pœnas, absque alia declaratione irremissibiliter incurrant; et nihilominus Breviaria sine prædicta facultate impressa, aut evulgata, eo ipso prohibita censeantur. Inquisitores vero, locorumque Ordinarii facultatem hujusmodi non prius concedant, quam

Breviarium tam ante, quam post impressionem cum hoc ipso exemplari, auctoritate nostra vulgato, diligenter contulerint, et nihil in iis additum detractumque cognoverint. In ipsa autem facultate, cujus exemplum in fine aut initio cujusque Breviarii impressum semper addatur, mentionem manu propria faciant absolutæ hujusmodi collationis, repertæque inter utrumque Breviarium conformitatis, sub pœna Inquisitoribus privationis suorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda; Ordinariis vero locorum suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ; eorum vero Vicariis privationis officiorum et beneficiorum suorum, et inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda, necnon excommunicationis absque alia declaratione incurrendæ. Sub iisdem etiam prohibitionibus et pœnis comprehendi intendimus et volumus ea omnia, quæ a Breviario Romano ortum habent, sive ex parte, sive in totum; cujusmodi sunt Missalia, Diurna, Officia parva beatæ Virginis, Officia majoris Hebdomadæ, et id genus alia, quæ deinceps non imprimantur, nisi prævia illorum, et cujuslibet ipsorum in dicta Typographia per eundem Andream impressionem, et omnino cum Breviario de mandato nostro edito concordent. Injungimus autem Nuntiis nostris, ubique locorum degentibus, ut huic negotio diligenter invigilent, cunctaque ad præscriptum hujus voluntatis nostræ confici curent. Nolumus tamen his litteris Breviaria, et alia prædicta, quæ impressa sunt hactenus, prohiberi, sed indemnitati omnium consulentes, tam Typographis et Bibliopolis vendere, quam Ecclesiis, Clericis, aliisque retinere, atque iis uti Apostolica benignitate permittimus et indulgemus. Non obstantibus licentis, indultis et privilegiis Breviaria imprimendi quibuscumque Typographis per Nos, seu Romanos Pontifices prædecessores nostros hucusque concessis, quæ per præsentés expresse revocamus, et revocata esse volumus; necnon constitutionibus, et ordinationibus generalibus, et specialibus in contrarium præmissorum quomodocumque editis, confirmatis, et approbatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis habentes hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium litterarum nostrarum exemplaribus, etiam in ipsis Breviariis impressis, vel manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhibetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesima quinta Januarii, MDCXXXI, Pontificatus nostri Anno octavo.

M. A. MARALDUS.

I. SAVENIER.

EX DECRETORUM REGISTRO

SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS

HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

SACRA Rituum Congregatio declaravit et decrevit, non potuisse post Bullam S. Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam Sæculares quam regulares, addere Kalendariis, etiam propriis, Sanctorum officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Kalendario Romano, seu rubricis Breviarii, in altio rem ritum; neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam Civitatem vel Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia; sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus, aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus aut illam partem corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva et legitime ab Ordinariis approbata.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis; nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, et impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum SS. D. N. Urbano Papæ VIII, ea laudavit et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit; nec non in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco † Sigilli.

T. TEGRIMIUS, *Episcopus Assisien. Secr.*

EJUSDEM PRO SANCTIS AD LIBITUM.

EADEM Sac. Rit. Congreg. habita die 2 Decembris 1673, statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ab libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicum, vel aliquem diem Festorum mobilium, sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congreg. habita 24 Januarii 1682, generali decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octavas et Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione vel Diœcesi, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis festis vel octavis festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

OF
S
tyro
Reli
scrip
aut
Miss
Reli
batis
bend
facie
tenti
ejusd

CUM
du
Pri
Natio
gulis
Sanct
duplic
Quad
diebus
Sec
ciis re
Festo
fuisse
plex e
Officio
Tert
tione
toris i
Religio
Sac
Rever
Ad t
Adven
junio,
ria, in
Ad t
Et it
Decret
20 Mar

J.

EJUSDEM PRO SANCTIS IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

OFFICIA Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ recitanda, ex Decr. S. R. Congr. 11. Augusti 1691, intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a sancta Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur; quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse consuerunt, sed absque Officio et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii contentis, die 11 Augusti 1691 et Sanctissimus approbavit die 19, Octobris ejusdem anni 1691.

Loco † Sigilli.

I. VALLEMANUS, S. R. C. Secr.

DECRETA GENERALIA CIRCA RUBRICAS.

CUM Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare.

Primum. An, cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut senel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, V. G. de Sanctissimo Sacramento, vel de Sanctis in diebus non impeditis aliquo Festo duplici, vel semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus Sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiam si de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus?

Secundum. An dies impeditus Festo duplici, vel semiduplici pro dictis Officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo duplici, vel semiduplici translato, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione; Quod scilicet Festum duplex vel semiduplex etiam translatum necnon dies Octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum?

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litanis, et Confiteor, itemque recitare Officia et Missas concessa aliis Religionibus?

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Card. Colloredo respondit:

Ad primum Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejuniis, sive absque jejuniis, nec in Feria secunda Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad secundum Affirmative.

Ad tertium Negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit. Ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20 Martii 1706.

G. Card. CARPINEUS.

Loco † Sigilli.

B. INGHIRAMI, Sac. Rit. Congr. Secr.

LICENTIA ET APPROBATIO ORDINARI.

MARIA-DOMICUS-AUGUSTUS SIBOUR, miseratione divina et sanctæ Sedi Apostolicæ gratia, Archiepiscopus Parisiensis.

Dilectis Nobis Bibliopolis catholicis, Liturgiæ Romanæ editoribus, licentiam dedimus typis mandandi ADRIANI LE CLERE et SOC., summi Pontificis et Archiepiscopatus nostri typographorum, BREVIARIUM ROMANUM juxta exemplar Romæ typis excusum, anno 1848, et a S. Rituum Congr. revisum, et legitime approbatum; et in eodem apponi jussimus Officia PATROCINII S. JOSEPHI, B. M. Sponsi, pro Dominica tertia post Pascha, et PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C., pro Dominica prima Julii, eaque ex eodem exemplari Romano, inter Officia celebranda in aliquibus locis, desumpta; item indicari jussimus pro Festo VISITATIONIS B. M. V. ritum Duplicis secundæ classis; quæ omnia fuere inde a prædicta editione Romana, a SS. PIO IX, Pont. Max. universæ Ecclesiæ concessa; tandem, extrâ ordinem aliorum Officiorum, addendî Officia, sive ex Editione Romana, sive ex aliis probatis Editionibus excerpta, et pro aliquibus locis indulta.

Cumque Nobis constet, per Presbyteros à Nobis deputatos, Breviarium in-12, ut vocant, impensis prædictorum Bibliopolarum, typis ADRIANI LE CLERE, in quatuor partes excusum, diligenti collatione facta, cum suo originali concordare, illud approbavimus, illiusque evulgandî licentiam dedimus, prout per præsentem approbamus, et licentiam damus.

In quorum fidem hæc, signo sigilloque nostris, et Secretarii Archiepiscopatus nostri subscriptione munitis, expediri jussimus, Parisiis, die quinta decembris, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo.

Loco † Sigilli.

† MARIA-DOMICUS-AUGUSTUS,
Archiepiscopus Parisiensis.

De Mandato Illustr. et Rev. Archiepiscopi,
COQUAND, *Can. hon. Secret. gen.*

A N
diem
gint
enim
perl
sing
tuur
Bisse

efu.

Qu
et fe
sex h
earu
defici
Ex
progr
dies s
ras;
tra d
lis tr
excre
tueri
runt,
suam
Cui
non s
stitu
a Com
bus in
denda
xij K
tum,
loco r
didit,
poster
xiv Lu
numq
Ut d
xij K
statu
Octob
tur; u
sancto
dies n
quinta
præter
reper
correc
Ut a
vitaret
Equine

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS.

ANNUS mensas habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum; dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perlustat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt; hinc annus ille intercalaris, Bissexтус, vel Bissextilis dicitur.

De anni correctione, ejusque necessitate, ac Calendario Gregoriano.

QUOD dictum est, Annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas; et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem: qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII, non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582, præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xij Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv Lunam Paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit, et rationem, qua cavetur, ut in posterum et Æquinoctium vernum et xiv Luna Paschalis a propriis sedibus nunquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij Kalendas Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur; ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irreperat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xij Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, sta-

tuit idem Gregorius, Bissexтum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis; qui quamvis Bissextilis antea semper fuerint qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen qui deinceps consequentur, centesimi non omnes Bissextilis essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis; ita ut annus 1700, 1800, 1900, Bissextilis non sint, anno vero 2000, more consueto dies Bissextus intercaletur, Februarius dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissexтum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora.

QUATUOR Tempora celebrantur quarta et sexta feria ac Sabbato post tertiam Dominicam Advent., post primam Dominicam Quadrages., post Dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctæ Crucis.

Nuptiæ quando celebrari non possint juxta Decretum Tridentini Concilii.

ADOMINICA prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a feria quarta Cinerum usque in oct. Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrari permittit.

De Cyclo decennovennali Aurei Numeri.

CYCLUS decennovennalis Aurei numeri est revolutio numeri 19 annorum ab 1 usque ad 19 qua revolutione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia, Anno 1577 numerus cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, est 1 anno sequenti 1578, est 2, et ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius usque ad 19 qui Aureus numerus cadet in annum 1595, post quem iterum ad unitatem redeundum est ita ut anno 1596 Aureus numerus sit 1 et anno 1597 sit 2, etc.

Igitur ut Aureus numerus quolibet anno proposito invenitur, composita est sequens tabella Aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno 1582 inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim Aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582 reperietur hoc modo.

6.	7.	8.	9.	11.	12.
15.	16.	17.	19.	1.	2.
13.	14.				
3.	4.	5.			

Anno 1582 tribuatur primus numerus tabellæ, qui est 6, secundus autem, qui est 7 sequenti anno 1583 et ita deinceps in infinitum, donec ad annum, cujus Aureum numerum quæris, perveniatur, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam numerus, in quem annus propositus cadit, dabit Aureum numerum quæsitum.

Modus brevi cognoscendi Aureum numerum cujusque Anni.

Numerus anni de quo quæris adde unicam unitatem 1, Exempli gratia 1710; adde 1 summam inde conflata divide per 19; quod superest, erit Aureus numerus ipsius anni; si nihil superest, erit Aureus numerus 19.

De Epactis, et Noviluniis.

EPACTA nihil aliud est, quam numerus dierum, quibus annus Solaris communis dierum 365 annum communem Lunarem dierum 354 superat: ita ut Epacta primi anni sit 11, cum hoc numero annus Solaris communis Lunarem annum communem excedat; atque adeo sequenti anno Novilunia contingant 11 diebus prius, quam anno primo. Ex quo fit, Epactam secundi anni esse 22; cum eo anno rursus annus Solaris Lunarem annum superet 11 diebus, qui additi ad 11 dies primi anni, efficiunt 22; ac proinde, finito hoc anno, Novilunia contingere 22 diebus prius, quam primo anno: Epactam autem tertii anni esse 3, quia si rursus 11 dies ad 22 adiciantur, efficiatur numerus 33, a quo si rejiciantur 30 dies, qui unam Lunationem Embolismalem constituunt, relinquuntur 3, atque ita deinceps. Progrediuntur enim Epactæ omnes per continuum augmentum 11 dierum, abjectis tamen 30 quando rejici possunt. Solum quando perven-

tum erit ad ultimam Epactam Aureo numero 19 respondentem, quæ est 29, adduntur 12, ut abjectis 30 ex composito numero 41, habeatur rursus Epacta 11 ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima Lunatio Embolismica, currente Aureo numero 19 sit tantum 29 dierum. Si enim 30 dies contineret ut aliæ sex Lunationes Embolismicæ, non redirent Novilunia post 19 annos Solares ad eosdem dies, sed versus calcem mensium prolaberentur, contingerentque uno die tardius quam ante 19 annos. De qua re plura invenies in libro novæ rationis restituendi Kalendarii Romani. Sunt autem novendecim Epactæ, quot et Aurei numeri, respondebantque ipsis Aureis numeris ante Kalendarii correctionem eo modo, quo in hac tabella dispositæ sunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ante Kalendarii correctionem.

Aur. num.	1.	2.	3.	4.	
Epactæ.	xj.	xxij.	ij.	xlv.	
5.	6.	7.	8.	9.	10.
xxv.	vj.	xvij.	xxvij.	ix.	xx.
11.	12.	13.	14.	15.	16.
j.	xij.	xxij.	iv.	xv.	xxvj.
17.	18.	19.			
vij.	xvij.	xxix.			

Quia vero cyclus decennovennalis Aurei numeri imperfectus est, cum Novilunia post 19 annos Solares non præcise ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19 Epactarum. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco Aurei numeri, et dictarum 19 Epactarum, utamur 30 numeris Epactalibus ab 1 usque ad 30 ordine progredientibus, quamvis ultima Epacta, sive quæ ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc *, propterea quod nulla Epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30 Epactis respondet decem et novem Aureis numeris variæ decem et novem Epactæ prout Solaris anni, ac Lunarum æquatio exposcit: quæ quidem decem et novem Epactæ progrediuntur, ut olim, per eundem numerum 11 addunturque semper 12 illi Epactæ, quæ respondet Aureo numero 19, ut habeatur sequens Epacta respondens Aureo numero 1, ob rationem paulo ante di-

ctam
cum
mero
tes ab
exclu
Epact
men
una
cum
Tab
Au
br
ctis
ann
Aur.
Epact
10.
x.
16.
xvj.
3.
xxij.
Itaq
propos
est An
perior
tempo
tinetur
reo nu
reper
cerre h
cta vel
tum fu
Inven
vel ex
bella E
congru
reum
anno, a
cundun
anno,
Epacta
Epacta
quo ej
Epacta
Exem
Aureus
primæ
Idibus
tractis p
Epacta r
collocat
Octobris
cembri
cto An
dem tab
quæ tot

Epactam Aureo
m, quæ est 29,
30 ex compo-
r rursus Epac-
Quod ideo fit,
olisimica, cur-
19 sit tantum
ies contineret
Embolismicæ,
post 19 annos
s, sed versus
erentur, con-
ardius quam
re plura inve-
nis restituendi
t autem nota
et Aurei nu-
ipsis Aureis
correctionem
ella dispositæ

respondentium
e Kalendarii

3.	4.
iiij.	xiv.
9.	10.
j. ix.	xx.
15.	16.
xv.	xxvj.

cennoventialis
tus est, cum
s Solares non
edeant, ut di-
ctiam erit lic
uamohrem ita
osterum loco
um 19 Epactas
Epactalibus
progreidentia-
acta, sive quæ
utata numero
*, propterea
possit 30. Va-
ex his 30 Epac-
t novem Aue-
t et novem
i, ac Lunaribus
videm decem
perduntur, ut
erum 11 ad-
Epactæ, quæ
19, ut habeat
ndens Aureo
aulo ante di-

ctam. Id quod sequens tabella perspicuum faciet, quæ continet Aureos numeros, et Epactas inter se respondentes ab anno 1582 usque ad annum 1700 exclusive. Quamvis autem vulgares Epactæ mutantur in Martio, re ipsa tamen in principio anni mutantur sunt, una cum Aureo numero, in cuius locum hæ nostræ Epactæ succedunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab Idibus Octobris anni correctionis 1582, detractis prius decem diebus, usque ad annum 1700 exclusive.

Anr. num.	6.	7.	8.	9.
Epactæ.	xxvj.	vij.	xvij.	xxix.
10.	11.	12.	13.	14.
x.	xxj.	ij.	xij.	xxiv.
15.	16.	17.	18.	19.
xvj.	xxvij.	vij.	xix.	j.
20.	21.	22.	23.	24.
xxij.	iv.	xv.		

Itaque si Epacta quocumque anno proposito inveniendæ sit, quærendus est Aureus numerus illius anni in superiori ordine illius tabellæ, quæ illi temporis, in quo propositus annus continetur, congruit. Mox enim sub Aureo numero in interiori ordine tabellæ reperietur Epacta anni propositi, vel certe hoc signum *. Ubi ergo illa Epacta vel signum * in Kalendario inventum fuerit, eo die Novilunium fiet. Invenietur autem Aureus numerus vel ex antecedente canone, vel ex tabella Epactarum proposito temporis congruente,tribuendo primum Aureum numerum illius tabellæ illi anno, a quo usus tabellæ incipit, et secundum Aureum numerum sequenti anno, etc. Eodem modo reperietur Epacta sine Aureo numero, si prima Epacta tabellæ tribuatur illi anno, a quo ejus usus incipit, et secunda Epacta sequenti anno, etc.

Exemplum: Anno correctionis 1582, Aureus numerus est 6, nempe primus primæ tabellæ, cuius usus incipit ab Idibus Octobris dicti anni 1582, detractis prius x diebus. Erit ergo tunc Epacta xxvj quæ sub Aureo numero 6 collocatur, sicutque Novilunium die 27 Octobris, et 26 Novembris, et 25 Decembris. Item anno 1583, jam correctio Aureus numerus est 7, cui in eadem tabella supposita est Epacta vij, quæ toto eo anno in Kalendario Novi-

lunia indicabit: ut in Januario die 24, in Februario die 22, in Martio die 24, etc.

Tabella litterarum Dominicalium ab Idibus Octobris anni correctionis 1582 (detractis prius x diebus) usque ad annum 1700 exclusive.

c	b	A	f	e	d	c	b	A	f	e	d	c	b	A
g	e	d	c	b	A	g	f	e	d	b	A	g	f	e
f	e	d	c	b	A	g	f	e	d	b	A	g	f	e

Usus hujus tabellæ hic est: Anno correctionis 1582 post Idus Octobris (detractis prius x diebus) tribuatur littera c primæ cellulæ, et sequenti anno 1583 littera b secundæ, et anno 1584 dentur litteræ A g tertiæ cellulæ, et sic deinceps aliiis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit, quam annus 1700, dabit litteram Dominicalem propositi anni. Quæ si unica occurrerit, annus erit communis: si vero duplex, Bissextilis: et tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad festum S. Mathiæ Apostoli: inferior autem ab hoc Festo usque ad finem anni.

Exempli gratia: Sit inveniendæ littera Dominicalis anno 1587. Numera ab anno 1582, quem tribue primæ litteræ c, usque ad annum 1587, tribuendo singulis cellulis singulos annos (computando geminas litteras quascumque superiores et inferiores, pro una cellula) cadetque annus 1587 in litteram d, quæ sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno littera Dominicalis d, annusque communis est, cum littera simplex occurrat. Rursus sit investiganda littera Dominicalis anno 1616. Numera ab anno 1582, ut dictum est, usque ad annum 1616, redeundo ad principium tabellæ, postquam eam percurreris, perveniesque ad duas hasce litteras c b, septimo loco positas. Est ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera occurrat, superiorque littera c, Dominicam diem indicabit a principio anni illius usque ad festum S. Mathiæ, inferior autem b in reliqua parte anni

Alia Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1700 inclusive, usque ad annum 1900 exclusive.

<i>Aur. num.</i>	10.	11.	12.	13.		
<i>Epactæ.</i>	ix.	xx.	j.	xij.		
	14.	15.	16.	17.	18.	19.
	xxij.	iv.	xv.	xxvj.	vij.	xxvij.
	1.	2.	3.	4.	5.	6.
	*	xj.	xxij.	ij.	xiv.	xxv.
	7.	8.	9.			
	vj.	xvij.	xxvij.			

Ad tollendam dubitationem de usu hujus novæ tabulæ Epactarum, ostendemus rem exemplis. Anno 1700 tribuatur Epacta lx quæ sub Aureo numero 10 collocatur: fietque Novilunium 22 Januarii, 20 Februarii, 22 Martii. Item anno 1701 tribuatur Epacta xx sub Aureo numero 11 collocata, quæ toto eo anno in Calendario Novilunia monstrabit: ut in Januario die 11, in Febuario die 9, in Martio die 11. Et sic deinceps per ordinem annis progredientibus, redeundo ad principium Tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Rursus anno 1710. Epacta non signatur numero, sed hoc signo *, quod collocatur sub Aureo numero 1 et in Calendario toto eo anno Novilunia indicabit, nimirum in Januario die 1 et 31, in Martio (nam in Febuario nullo tunc Novilunium, cum in eo signum hoc * non reperitur) die 1 et 31, in Aprile die 29, etc.

Alia Tabella litterarum Dominicalium ab anno 1700 inclusive, usque ad annum 1900 exclusive.

d	b	A	g	f	d	c	b	A	f	e	d	c
c				e				g				b
A	g	f	e	c	b	A	g	e	d	c	b	g
		d				f			A			f

Usus hujus Tabellæ talis est: Anno 1700 tribuatur unica littera inferior c, primæ cellulæ, relicta littera d, superiori, quia annus ille 1700 non ex Bissextilis, sed communis, et littera d, fuit Dominicalis præcedenti anno 1699. Anno sequenti 1701 tribuatur littera b, secundæ cellulæ, etc. Item anno 1704 tribuantur geminæ litteræ f, e, quintæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis per ordinem aliæ cellulæ tri-

buantur, donec ad annum propositum pervenias; redeundo ad principium Tabellæ, quotiescumque eam percurreris; nam cellula, in quam annus propositus cadet, dummodo minor sit quàm annus 1900, dabit litteram Dominicalem propositi anni: quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis; et tunc superior littera Dominicam diem indicabit in Calendario a principio anni, usque ad festum S. Mathiæ Apostoli, inferior autem ab hoc festo, usque ad finem anni.

De Indictione.

INDICTIO est revolutio 15 annorum ab 11 usque ad 15 qua revolutio peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli a Januario in Bullis Pontificiis. Et quoniam indictionum frequens usus est in Diplommatibus, et scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est, initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella Indictionis ab Anno correctionis 1582.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	1.
2	3.	4.	5.	6.	7.	8.

Nam si anno 1582 tribuas primum numerum, qui est 10 et sequenti anno 1583 secundum numerum, qui est 11 et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem, quæ queritur.

DE FESTIS MOBILIBUS.

QUONIAM ex decreto sacri Concilii Nicæni Pascha, ex quo reliqua Festa mobilia pendent, celebrari debet die Dominico, qui proxime succedit xiv Lunæ primi mensis, (is vero apud Hebræos vocatur primus mensis, cujus xiv Luna vel cadit in diem verni Æquinoctii, quod die 21 mensis Martii contingit vel propius ipsum sequitur) efficitur, ut si Epacta cujusvis anni inveniatur, et ab ea in Calendario notata inter diem octavum Martii inclusive, et quintum Aprilis inclusive (hujus enim Epactæ xiv Luna cadit vel in diem Æquinoctii verni, id est, in diem 21 Martii, vel eum propius sequitur)

num
dies q
minic
cum
xiv L
sit di
Ex
x et l
inven
Martii
esse
inclus
rentur
die 3
e regi
b. Ne
qui P
sumer
sequit
region
que co
die 10
est xx
d, c,
igitur
dici 1
Martii,
rentur
14 Apr
rior lit
post die
Lunam
18 Apr
cha die
Ceter
mobilia
duæ seq
antiqua
Festa n
sinistro
rens, et
lium sur
rens inf
ita ut s
reperiat
tis, assu
minicali
gione h
nia Festa
Exemp
xxj et li
in tabula
minicalis
xxj occu
jus litter
die 22 Ja
bruarii,
Donni
et festum
Dominica
et Advent

num proposi-
do ad princi-
palique cam-
ala, in quam
t, dummodo
1900, dabit li-
t, dummodo
1900, dabit li-
t, dummodo
1900, dabit li-
t, dummodo
1900, dabit li-

5 annorum ab
volutione per-
unitatem, ini-
annus hujus
is Pontificii.
freguens usus
scripturis pu-
dictionis cur-
reposito inve-
lla, cujus usus
amen sumit ab

ab Anno
582.

14.	15.	1.
7.	8.	9.

buas primum
sequenti anno
am, qui est 11
d annum pro-
principium ta-
eam percurres-
situs in Indi-

ILIBUS.

sacri Concilii
quo reliqua
celebrari debet
xime succedit
(is vero apud
is mensis, cu-
in diem verni
mensis Martii
sum sequitur)
cujusvis anni
Kalendario no-
Martii inclu-
inclusive (hu-
na cadit vel in
id est, in diem
pius sequitur)

numerentur inclusive deorsum versus
dies quatuordecim; proximus dies Do-
minicus diem hunc xiv sequens (ne
cum Judæis conveniamus, si forte dies
xv Lunæ caderet in diem Dominicum)
sit dies Paschæ.

Exemplum : Anno 1605 Epacta est
x et littera Dominicalis b. Et quoniam
invenimus Epactam x inter diem 8
Martii, et 5 Aprilis inclusive positam
esse e regione diei 21 Martii, a quo
inclusive si deorsum versus nume-
rentur 14 dies, invenimus xiv Lunam
die 3 Aprilis, quæ est Dominica, cum
e regione illius sit littera Dominicalis
b. Ne igitur cum Judæis conveniamus,
quæ Pascha celebrant die xiv Lunæ,
sumenda est littera Dominicalis b, quæ
sequitur xiv Lunam, nempe ea quæ e
regione diei 10 Aprilis collocatur : at-
que eo anno Pascha celebrandum erit
die 10 Aprilis. Item anno 1604. Epacta
est xxix et duplex littera Dominicalis
d, c, cum annus ille sit Bissextilis. Si
igitur ab Epacta xxix quæ e regione
diei 1 Aprilis ponitur inter diem 8
Martii, et 5 Aprilis inclusive, nume-
rentur dies 14, cadet xiv Luna in diem
14 Aprilis. Et quia tunc currit poste-
rior littera Dominicalis, nempe c, quæ
post diem 14 Aprilis, id est, post xiv
Lunam collocata est e regione diei
18 Aprilis, celebrabitur eo anno Pas-
cha die 18 Aprilis.

Ceterum ut facilius omnia Festa
mobilia inveniantur, compositæ sunt
duæ sequentes tabulæ Paschales, una
antiqua, et nova altera. Ex antiqua ita
Festa mobilia reperientur. In latere
sinistro tabulæ accipiatur Epacta cur-
rens, et in linea litterarum Dominica-
lium sumatur littera Dominicalis cur-
rens infra tamen Epactam currentem,
ita ut si littera Dominicalis currens
reperitur e regione Epactæ curren-
tis, assumenda sit eadem littera Do-
minicalis proxime inferior. Nam e re-
gione hujus litteræ Dominicalis omnia
Festa mobilia continentur.

Exemplum : Anno 1606, Epacta est
xxj et littera Dominicalis A. Si igitur
in tabula antiqua sumatur littera Do-
minicalis A, quæ primo infra Epactam
xxj occurrit, reperietur e regione hu-
jus litteræ Dominica Septuagesimæ
die 22 Januarii, dies Cinerum 8 Fe-
bruarii, Pascha 26 Martii, Ascensio
Domini 4 Maii, Pentecostes 14 Maii,
et festum Corporis Christi 25 Maii.
Dominicæ autem inter Pentecosten,
et Adventum eo anno erunt 28 et Ad-

ventus celebrabitur die 3 Decembris :
et sic de ceteris. Item anno 1605 Epac-
ta est x et littera Dominicalis b, quæ
in tabula reperitur e regione Epactæ x.
Quare sumenda est alia littera b, quæ
proxime infra Epactam invenitur, e
regione cujus invenies Septuagesimi-
mam die 6 Februarii, diem Cinerum
23 Februarii, Pascha 10 Aprilis, etc.

Notandum autem est, quod quem-
admodum in anno communi, cadente
littera Dominicali e regione Epactæ
in tabula antiqua, sumitur eadem lit-
tera proxima infra Epactam, ut dixi-
mus : ita quoque in anno Bissextili,
si alterutra duarum litterarum Domini-
calium tunc currentium e regione
Epactæ reperitur, assumendæ sunt
aliæ duæ similes litteræ proxime infe-
riores, ut Festa mobilia inveniantur.

Ex tabula vero Paschali nova ita ead-
dem Festa mobilia reperientur. In
cellula litteræ Dominicalis currentis
quærat Epacta currens. Nam e di-
recto omnia Festa mobilia deprehen-
dentur. Ut anno 1609 in cellula litteræ
Dominicalis d, tunc currentis e re-
gione Epactæ xxiv quæ eodem anno
currit, habetur Septuagesima die 15
Februarii, dies Cinerum 4 Martii, Pas-
cha 19 Aprilis, etc.

Sed sive antiqua, sive nova tabula
Paschali utamur, invenienda sunt omnia
Festa mobilia in annis Bissextilibus
per litteram Dominicalem posteriorem,
quæ nimirum currit post festum
sancti Mathiæ Apostoli, ne scilicet
ambigamus, utra duarum litterarum
pro hoc, aut illo Festo indagando
accipienda sit : ita tamen, ut Septua-
gesimæ, et diei Cinerum inventæ in
Januario aut Februario addatur unus
dies. Quod ideo fit, quia ante diem
S. Mathiæ currit prior littera Domini-
calis, quæ in Calendario posteriorem
semper sequitur : post festum autem
S. Mathiæ in Februario, licet poste-
rior littera currat, additur tamen tunc
dies intercalaris, ita ut dies 24 Fe-
bruarii dicatur 25, et dies 25, dicatur
26, etc. Quod si dies Cinerum cadat
in Martium, nihil addendum est, quia
tunc et littera posterior currit, et dies
mensis propriis numeris respondent,
cum dies intercalaris Februario sit ad-
ditus. Imo nisi per posteriorem litte-
ram investigarentur, non inveniretur
recte Septuagesima in anno Bissextili
currente Epacta xxiv vel xxv, et lit-
tera Dominicalis d, c, ut in secundo ac
tertio exemplo perspicuum fiet pro

annis 4088, et 3784. Exempli gratia : Anno 2096, Bissextili Epacta erit v, et litteræ Dominicales A g. Si igitur per posteriorem litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuages. die 11 Febr. et dies Cinerum 28 Febr. Si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12 Febr. quæ est Dominica, et dies Cinerum in diem 29 Febr. quæ est Feria iv. Pascha autem, et reliqua Festa in eos dies cadent qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088 Bissextili Epacta erit xxiv, et litteræ Dominicales d c. Si igitur per litteram c, quæ posterior est, inquirantur Festa mobilia, inveniatur Septuagesima die 21 Febr. et si addatur unus dies, cadet in diem 22 Febr. quæ est Dominica. Dies autem Cinerum cadet in diem 10 Martii: quare nihil additur, etc. Rursus anno 3784 Bissextili Epacta erit xxv, et litteræ Dominicales d c. Ergo iterum per posteriorem c, reperietur Septuages. die 21 Februarii, hoc est addita 1 die 22. Quod si per priorem litteram d, in utroque horum duorum annorum agendum esset, nihil efficeretur, cum infra Epactas xxiv et xxv, littera d, indicet Septuages. die 15 Februarii, quod falsum esset cum eo anno posterior littera c, Pascha offerat die 25 Aprilis, ac proinde Septuages. die 22 Februarii celebranda sit, ut liquido constat, si a die Paschæ Dominicæ retro numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porro tabula Paschali antiqua reformata, Epactis ad sinistram præposuimus Aureos numeros eodem

ordine, quo ante emendationem Kalendarii collocari solebant, ut ex iis Festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est, ut Pascha, ceteraque festa mobilia, a Concilio Nicæno usque ad annum 1582 quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex Aureis numeris ita distributis Festa mobilia eruuntur, quo ex Epactis. Sit enim explorandum, exempli causa, quando Festa hæc celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno Aureus numerus fuit 7 et littera Dominicalis d, si Aureus numerus 7 in sinistro latere accipiatur, et prima littera d, infra cum occurrat, reperietur e regione hujus litteræ d, Septuagesima die 1 Februarii, dies Cinerum 18 Februarii, Pascha die 5 Aprilis, etc.

Adventus Domini celebratur semper die Dominico, qui propinquior est festo S. Andreae Apostoli, nempe a die 27 Novembris inclusive : usque ad diem 3 Decembris inclusive ita ut littera Dominicalis currens, quæ reperitur in Kalendario a die 27 Novembris usque ad diem 3 Decembris, indicet Dominicam Adventus. Ut verbi gratia, si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2 Decembris; quia ibi est littera g, in Kalendario, etc.

Ad finem tandem tabularum Paschalium apposita est tabula temporaria multorum annorum, et regione quorum omnia Festa mobilia inveniuntur, quæ quidem tabula ex tabulis Paschalibus excepta est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscumque annis.

TABULA PASCHALIS ANTIQUA REFORMATA.

Aur. Num.	Cycl. Epact.	Litteræ Dom.	Septuagesim.	DiesCinereum.	Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corp. Christi.	Dom. p. Pent.	Dom. I Adv.
16	xxij	d	Jan. 18	Feb. 4	Mar. 22	Ap. 30	Mai. 10	Mai. 21	28	29 Nov.
5	xxj	e	19	5	23	1Mai	11	22	28	30
13	xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 Dec.
2	xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
10	xviii	A	22	8	26	4	14	25	28	3
18	xvii	b	23	9	27	5	15	26	27	27 Nov.
7	xvj	c	24	10	28	6	16	27	27	28
15	xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
4	xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
12	xiii	f	27	13	31	9	19	30	27	1 Dec.
1	xii	g	28	14	1Ap.	10	20	31	27	2
9	xi	A	29	15	2	11	21	1Jun	27	3
17	x	b	30	16	3	12	22	2	26	27 Nov.
6	ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
14	viii	d	1 Fe.	18	5	14	24	4	26	29
3	vii	e	2	19	6	15	25	5	26	30
11	vi	f	3	20	7	16	26	6	26	1 Dec.
19	v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
8	iiii	A	5	22	9	18	28	8	26	3
25	iii	b	6	23	10	19	29	9	25	27 Nov.
13	ii	c	7	24	11	20	30	10	25	28
1	i	d	8	25	12	21	31	11	25	29
18	xxix	e	9	26	13	22	1Jun	12	25	30
16	xxviii	f	10	27	14	23	2	13	25	1 Dec.
14	xxvii	g	11	28	15	24	3	14	25	2
3	xxvi	A	12	1Ma.	16	25	4	15	25	3
11	xxv	b	13	2	17	26	5	16	24	27 Nov.
19	xxiv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
8	xxiii	d	15	4	19	28	7	18	24	29
25	xxii	e	16	5	20	29	8	19	24	30
13	xxi	f	17	6	21	30	9	20	24	1 Dec.
1	xx	g	18	7	22	31	10	21	24	2
18	xix	A	19	8	23	1Jun	11	22	24	3
16	xviii	b	20	9	24	2	12	23	23	27
14	xvii	c	21	10	25	3	13	24	23	28 Nov.

TABULA PASCHALIS.

Litteræ Dominical.	Cyclus Epactorum.	Septuages.	Dies Cinerum.
D	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	18 Jan. 25 Jan. 1 Febr. 8 Febr. 15 Febr.	4 Febr. 11 Febr. 18 Febr. 25 Febr. 4 Mart.
E	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	19 Jan. 26 Jan. 2 Febr. 9 Febr. 16 Febr.	5 Febr. 12 Febr. 19 Febr. 26 Febr. 5 Mart.
F	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	20 Jan. 27 Jan. 3 Febr. 10 Febr. 17 Febr.	6 Febr. 13 Febr. 20 Febr. 27 Febr. 6 Mart.
G	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	21 Jan. 28 Jan. 4 Febr. 11 Febr. 18 Febr.	7 Febr. 14 Febr. 21 Febr. 28 Febr. 7 Mart.
A	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	22 Jan. 19 Jan. 5 Febr. 12 Febr. 19 Febr.	8 Febr. 15 Febr. 22 Febr. 1 Mart. 8 Mart.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	23 Jan. 30 Jan. 6 Febr. 13 Febr. 20 Febr.	9 Febr. 16 Febr. 23 Febr. 2 Mart. 9 Mart.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	24 Jan. 31 Jan. 7 Febr. 14 Febr. 21 Febr.	10 Febr. 17 Febr. 24 Febr. 3 Mart. 10 Mart.

NOVA REFORMATATA.

Dies Cinerum.	PASCHA.	Ascensio.	Pentecostes	Corpus Christi.	Dom. p. Pent.	Dom. I. Advent.
4 Febr.	23 Mart.	30 Apr.	10 Maii	21 Maii	28	29 Nov.
11 Febr.	29 Mart.	7 Maii	17 Maii	28 Maii	27	29
18 Febr.	5 Apr.	14 Maii	24 Maii	4 Junii	26	29
25 Febr.	12 Apr.	21 Maii	31 Maii	11 Junii	25	29
4 Mart.	19 Apr.	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29
5 Febr.	23 Mart.	1 Maii	11 Maii	22 Maii	28	30 Nov.
12 Febr.	30 Mart.	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30
19 Febr.	6 Apr.	15 Maii	25 Maii	5 Junii	26	30
26 Febr.	13 Apr.	22 Maii	1 Junii	12 Junii	25	30
5 Mart.	20 Apr.	29 Maii	8 Junii	19 Junii	24	30
6 Febr.	24 Apr.	2 Maii	12 Maii	23 Maii	28	1 Dec.
13 Febr.	31 Mart.	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1
20 Febr.	7 Apr.	16 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1
27 Febr.	14 Apr.	23 Maii	2 Junii	13 Junii	25	1
6 Mart.	21 Apr.	30 Maii	9 Junii	20 Junii	24	1
7 Febr.	25 Mart.	3 Maii	13 Maii	24 Maii	28	2 Dec.
14 Febr.	1 Apr.	10 Maii	20 Maii	31 Maii	27	2
21 Febr.	8 Apr.	17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2
28 Febr.	15 Apr.	24 Maii	2 Junii	14 Junii	25	2
7 Mart.	22 Apr.	31 Maii	10 Junii	21 Junii	24	2
8 Febr.	26 Mart.	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Dec.
15 Febr.	2 Apr.	11 Maii	21 Maii	1 Junii	27	3
22 Febr.	9 Apr.	18 Maii	28 Maii	8 Junii	26	3
1 Mart.	16 Apr.	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3
8 Mart.	23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3
9 Febr.	27 Mart.	5 Maii	15 Maii	26 Maii	27	27 Nov.
16 Febr.	3 Apr.	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27
23 Febr.	10 Apr.	19 Maii	29 Maii	9 Junii	25	27
2 Mart.	17 Apr.	26 Maii	5 Junii	16 Junii	24	27
9 Mart.	24 Apr.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27
10 Febr.	28 Mart.	6 Maii	16 Maii	27 Maii	27	28 Nov.
17 Febr.	4 Apr.	13 Maii	23 Maii	3 Junii	26	28
24 Febr.	11 Apr.	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28
3 Mart.	18 Apr.	27 Maii	6 Junii	17 Junii	24	28
10 Mart.	25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28

TABELLA TEMPORARIA

<i>Anni Dom.</i>	<i>Littera Dom.</i>	<i>Aur. num.</i>	<i>Epactæ.</i>	<i>Septuag.</i>	<i>Dies Cinerum.</i>	<i>Pascha.</i>
1851	e	9	xxviiij	16 Febr.	5 Mart.	20 Ap.
1852	d c	10	ix	8 Febr.	25 Febr.	11 Ap.
1853	b	11	xx	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1854	A	12	j	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1855	g	13	xij	4 Febr.	21 Febr.	8 Apr.
1856	f c	14	xxiiij	20 Jan.	6 Febr.	23 Mart.
1857	d	15	iv	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1858	c	16	xv	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1859	b	17	xxvj	20 Febr.	9 Mart.	24 Apr.
1860	A g	18	vij	5 Febr.	22 Febr.	8 Apr.
1861	f	19	xviiij	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1862	e	1	*	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1863	d	2	xj	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1864	c b	3	xxij	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.
1865	A	4	iiij	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1866	g	5	xiv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1867	f	6	xxv	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1868	e d	7	vj	9 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1869	c	8	xvij	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.
1870	b	9	xxviiij	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1871	A	10	ix	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.
1872	g f	11	xx	28 Jan.	14 Febr.	31 Mart.
1873	e	12	j	9 Febr.	26 Febr.	13 Apr.
1874	d	13	xij	1 Febr.	1 ^c Febr.	5 Apr.
1875	c	14	xxiiij	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.
1876	b A	15	iv	6 Febr.	23 Febr.	16 Apr.
1877	g	16	xv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1878	f	17	xxvj	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1879	e	18	vij	9 Febr.	26 Febr.	15 Apr.
1880	d c	19	xviiij	25 Jan.	11 Febr.	28 Mart.
1881	b	1	*	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1882	A	2	xj	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.
1883	g	3	xxij	21 Jan.	7 Febr.	25 Mart.
1884	f e	4	iiij	10 Febr.	27 Febr.	13 Apr.
1885	d	5	xiv	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1886	c	6	xxv	21 Febr.	11 Mart.	25 Apr.
1887	b	7	vj	6 Febr.	23 Febr.	10 Apr.
1888	A g	8	xvij	29 Jan.	15 Febr.	1 Apr.
1889	f	9	xxviiij	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1890	e	10	ix	2 Febr.	19 Febr.	6 Apr.

FESTORUM MOBILIIUM.

<i>Anni Dom.</i>	<i>Ascensio.</i>	<i>Pentecost.</i>	<i>Corpus Christi.</i>	<i>Indict.</i>	<i>Dom. post Pent.</i>	<i>I Dominica Advent.</i>
1851	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	9	24	30 Nov.
1852	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	10	25	28 Nov.
1853	5 Maii.	15 Maii.	26 Junii.	11	27	27 Nov.
1854	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	12	25	3 Dec.
1855	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	13	26	2 Dec.
1856	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	14	28	30 Nov.
1857	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	15	25	29 Nov.
1858	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	1	26	28 Nov.
1859	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	2	23	27 Nov.
1860	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	3	26	2 Dec.
1861	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	4	27	1 Dec.
1862	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	5	24	30 Nov.
1863	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	6	26	29 Nov.
1864	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	7	27	27 Nov.
1865	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	8	25	3 Dec.
1866	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	9	27	2 Dec.
1867	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	10	24	1 Dec.
1868	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	11	25	29 Nov.
1869	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	12	27	28 Nov.
1870	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	13	24	27 Nov.
1871	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	14	26	3 Dec.
1872	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	15	27	1 Dec.
1873	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	1	25	30 Nov.
1874	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	2	26	29 Nov.
1875	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	3	27	28 Nov.
1876	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	4	25	3 Dec.
1877	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	5	27	2 Dec.
1878	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	6	24	1 Dec.
1879	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	7	25	30 Nov.
1880	6 Maii.	16 Maii.	27 Maii.	8	27	28 Nov.
1881	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	9	24	27 Nov.
1882	18 Maii.	28 Maii.	8 Junii.	10	26	3 Dec.
1883	3 Maii.	13 Maii.	24 Maii.	11	28	2 Dec.
1884	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	12	25	30 Nov.
1885	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	13	26	29 Nov.
1886	3 Junii.	13 Junii.	24 Junii.	14	23	28 Nov.
1887	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	15	25	27 Nov.
1888	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	1	27	2 Dec.
1889	30 Maii.	9 Junii.	20 Junii.	2	24	1 Dec.
1890	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	3	26	30 Nov.

Verna.

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xxix	A	<i>Kal.</i> 1	CIRCUMCISIO DOMINI, <i>duplex</i> 2 cl.
.	b	iv	Octava S. Stephani, <i>dupl.</i>
xxviii	c	iii	Octava S. Joannis, Apost., <i>dupl.</i>
xxvij	d	<i>Prid.</i> 4	Octava SS. Innocentium, <i>dupl.</i>
xxvj	e	<i>Non.</i> 5	Vigilia Epiphaniæ, <i>semid.</i> Com. S. Telesphori, Pap. et Mart.
25. xxv	f	viii	EPIPHANIA DOMINI, <i>dupl.</i> 1 cl.
xxiv	g	vij	De Octava Epiphaniæ.
xxiii	A	vj	De Octava.
xxij	b	v	De Octava.
xxj	c	iv	De Octava.
xx	d	iii	De Oct. Com. S. Hygini, P. M.
xix	e	<i>Prid.</i> 12	De Octava.
xviii	f	<i>Idib.</i> 13	Octava Epiphaniæ, <i>dupl.</i> * Dom. II post. Epiphaniam FESTUM SS. NOMINIS JESU, <i>dupl.</i> 2 cl.
xvij	g	xix	Hilarii, Episc. et Confes., <i>semid.</i> Com. S. Felicis, Presb. et M.
xvj	A	xviii	Pauli, primi Eremitæ, <i>dupl.</i> Com- memor. S. Mauri.
xv	b	xvij	Marcelli, Papæ et Mart., <i>semid.</i>
xiv	c	xvj	Antonii, Abbatis, <i>dupl.</i>
xiii	d	xv	CATHEDRA S. PETRI ROM. <i>dupl.</i> <i>maj.</i> Com. S. Priscæ V. et M.
xij	e	xiv	Canuti, Regis et Mart., <i>semid. ad</i> <i>lib.</i> Com. SS. Marii, etc.
xj.	f	xiii	Fabiani et Seb., Martyrum, <i>dupl.</i>
x	g	xij	Agnetis, Virg. et Mart., <i>dupl.</i>
ix	A	xj	Vincentii et Anastasii, Mart., <i>se-</i> <i>miduplex.</i>
viii	b	x	Raymundi de Pennafort, Conf. <i>semid.</i> Com. S. Emerentianæ Virginis et Martyris.
vij	c	ix	Timothei, Episc. et Mart., <i>semid.</i>
vj	d	viii	CONVERSIO S. PAULI, <i>dupl. maj.</i>
v	e	vij	Polycarpi, Episc. et Mart., <i>sem.</i>
iv	f	vj	Joannis Chrysost., Episc. Conf. et Doct., <i>dupl.</i>
iiij	g	v	Agnetis, secundò.
ijj	A	iv	Francisci Salesii, Conf., <i>dupl.</i>
ij	b	iiij	Martinæ, Virg. et Mart., <i>semid.</i>
.	c	<i>Prid.</i> 31	Petri Nolasci, Conf., <i>duplex.</i>

FEBRUARIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
<i>duplex 2 cl.</i> <i>dupl.</i>	xxix	d	<i>Kal.</i> 4
<i>post., dupl.</i>	xxviii	e	iv 2
<i>um, dupl.</i>	xxvii	f	iii 3
<i>semid. Coni.</i>	25, xxv	g	<i>Prid.</i> 4
<i>p. et Mart.</i>	xxv, xxiv	A	<i>Non.</i> 5
<i>I, dupl. 1 cl.</i>	xxiii	b	viii 6
<i>e.</i>	xxii	c	vii 7
	xxj	d	vi 8
	xx	e	v 9
	xix	f	iv 10
<i>ygini, P. M.</i>	xviii	g	iii 11
<i>dupl.</i>	xvii	A	<i>Prid.</i> 12
<i>Epiphaniam</i>	xvj	b	<i>Idib.</i> 13
<i>s Jesu, dupl.</i>	xv	c	xvj 14
	xiv	d	xv 15
<i>nfes., semid.</i>	xiii	e	xiv 16
<i>Presb. et M.</i>	xij	f	xiii 17
<i>e, dupl. Com-</i>	xj	g	xij 18
	x	A	xj 19
<i>Mart., semid.</i>	ix	b	x 20
<i>pl.</i>	viii	c	ix 21
<i>Rom. dupl.</i>	vii	d	viii 22
<i>scæ V. et M.</i>	vj	e	vij 23
<i>rt., semid. ad</i>	v	f	vj 24
<i>ii, etc.</i>	iv	g	v 25
<i>tyrum, dupl.</i>	iii	A	iv 26
<i>rt., dupl.</i>	ii	b	iii 27
<i>ii, Mart., se-</i>	j	c	<i>Prid.</i> 28
<i>mafort, Conf.</i>			
<i>Emerentianæ</i>			
<i>ris.</i>			
<i>Mart., semid.</i>			
<i>a, dupl. maj.</i>			
<i>Mart., sem.</i>			
<i>Episc. Conf.</i>			
<i>nf., dupl.</i>			
<i>Mart., semid.</i>			
<i>, duplex.</i>			

Ignatii, Episc. et Mart., *semid.*PURIFICATIO B.M. V., *dupl. 2 cl.*

Blasii, Episc. et Mart.

Andræ Corsini, Episc. et Conf.,
*duplex.*Agathæ, Virg. et Mart., *dupl.*

Dorotheæ, Virg. et Mart.

Romualdi, Abbatis, *duplex.*Joannis de Matha, Conf., *dupl.*

Apolloniæ, Virg. et Mart.

Scholasticæ, Virginis, *duplex.*

Valentini, Presb. et Mart.

Faustini et Jovitæ, Mart.

Simeonis, Episc. et Mart.

CATHEDRA S. PETRI ANTIOCHIÆ,
*duplex majus.*Petri Damiani, Episc. Conf. et
Doct., *duplex. Com. Vig.*MATHIÆ, APOSTOLI, *dupl. 2 cl.*

In anno bissextili Februarius est dierum 29, et Festum S. Mathiæ celebratur 25 Februarii, et bis dicitur Sexto Kalendas, id est die 24 et die 25; et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutabitur in præcedentem: ut, si in Januario Littera Dominicalis fuerit A, mutatur in præcedentem, quæ est g, etc., et Littera f bis servit 24 et 25.

MARTIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Kal.	Dies mensis.	
*	d	Kal.	1	
xxix	e	vj	2	
xxvij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	Casimiri, Conf., <i>semid.</i> Comm. S. Lucii, Papæ et Mart.
xxvj	A	iiij	5	
25, xxv	b	<i>Prid.</i>	6	
xxiv	c	<i>Non.</i>	7	Thomæ de Aquino, Conf. et Doct., <i>dupl.</i> Com. SS. Perpetuæ et Felicitatis, Mart.
xxliij	d	viiij	8	Joannis de Deo, Conf., <i>dupl.</i>
xxij	e	vij	9	Franciscæ, Viduæ, <i>dupl.</i>
xxj	f	vj	10	Quadraginta Mart., <i>semid.</i>
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	Gregorii, Papæ, Conf. et Doct., <i>duplex.</i> * FERIA VI post Dom. Passio- nis. FESTUM SEPTEM DOLORUM B. M. V., <i>duplex majus.</i>
xviiij	b	iiij	13	
xvij	c	<i>Prid.</i>	14	
xvj	d	<i>Idib.</i>	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patritii, Episc. et Conf., <i>semid.</i>
xiiij	g	xv	18	
xij	A	xiv	19	JOSEPH, CONFESSORIS, <i>dupl.</i> 2 cl.
xj	b	xiiij	20	
x	c	xij	21	Benedicti Abbatis, <i>duplex.</i>
ix	d	xj	22	
viiij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viiij	25	ANNUNT. B. M. V., <i>dupl.</i> 2 cl.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iiij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iiij	30	
*	f	<i>Prid.</i>	31	

APRILIS.

Cyclus Epact.	ltera om.	Dies mensis.	
xxix	g	<i>Kal.</i>	1
xxviiij	A	iv	2
xxvij	b	iiij	3
mid. Comm. Mart.	25, xxvj	<i>Prid.</i>	4
	xxv, xxiv	<i>Non.</i>	5
	xxiiij	e	6
	xxij	f	7
Conf. et Doct., perpetuæ et Fe-	xxj	g	8
	xx	A	9
	xix	b	10
nf., <i>dupl.</i> <i>dupl.</i> <i>semid.</i>	xviiij	c	11
	xvij	d	12
	xvj	e	13
nf. et Doct.,	xv	f	14
Dom. Passio- NEM DOLORUM majus.	xiv	g	xvij
	xiiij	A	xvj
	xij	b	xv
	xj	c	xiv
	x	d	xiiij
nf., <i>semid.</i>	ix	e	xij
s, <i>dupl.</i> 2 cl.	viiij	f	xj
<i>duplex.</i>	vij	g	x
	vj	A	ix
	v	b	viiij
	iv	c	vij
V., <i>dupl.</i> 2 cl.	iiij	d	vj
	ij	e	v
	j	f	iv
	*	g	iiij
	xxix	A	<i>Prid.</i>
			15
			16
			17
			18
			18
			20
			21
			22
			23
			24
			25
			26
			27
			28
			29
			30

Francisci de Paula, Conf., *dupl.*Isidori, Episc. et Conf., *dupl.*Vincentii Ferrerii, Conf., *dupl.*Leonis, Papæ, Conf. et Doct.,
*duplex.** Dom. III post Pascha, FESTUM
PATROCINII S. JOSEPH, *dupl.* 2 cl.
Heremegildi, Mart., *semid.*
Tiburtii, Valeriani et Maximi,
Martyrum.

Aniceti, Papæ et Martyris.

Anselmi, Episc. Conf. et Doct.,
*duplex.*Soteris et Caii, Pont. et Mart.,
*semid.*Georgii, Martyris, *semiduplex.*Fidelis à Sigmaringa, Mart.,
*duplex.*MARCI, EVANGELISTÆ, *dupl.* 2 cl.
Cleti et Marcellini, Pontificum et
Martyrum, *semid.*

Vitalis, Martyris.

Petri, Martyris, *duplex.*Catharinæ Senensis, Virg., *dupl.*

MAIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxviiij	b	Kal.	1	PHILIPPI ET JACOBI, App., <i>dupl.</i> 2 cl.
xxvij	c	vj	2	Athanasii, Ep. et Conf., <i>dupl.</i>
xxvj	d	v	3	INVENTIO S. CRUCIS, <i>dupl.</i> 2 cl. Com. S. Alexandri, etc., Mart., ac Juvenalis, Episc. et Conf.
25, xxv	e	iv	4	Monicæ Viduæ, <i>duplex.</i>
xxiv	f	iiij	5	Pii V. Papæ et Conf., <i>dupl.</i>
xxiiij	g	Prid.	6	JOANNIS ANTE PORTAM LATINAM, <i>duplex majus.</i>
xxij	A	Non.	7	Stanislai, Episc. et Mart., <i>dupl.</i>
xxj	b	viiij	8	APPARITIO S. MICHAELIS ARCHAN- GELI, <i>duplex majus.</i>
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Episc. Conf. et Doct., <i>duplex.</i>
xix	d	vj	10	Antonini, Ep. et Conf., <i>dupl.</i> Com. SS. Gordiani et Epimachi, Mart.
xviiij	e	v	11	
xvij	f	iv	12	Nerei, Achillei, Domitillæ, Virg. atque, Pancratii, Mart., <i>semid.</i>
xvj	g	iiij	13	
xv	A	Prid.	14	Bonifacii, Martyris.
xiv	b	Idib.	15	
xiiij	c	xvij	16	Ubaldi, Episc. Conf., <i>semid.</i>
xij	d	xvj	17	Paschalis Baylon, Conf., <i>dupl.</i>
xj	e	xv	18	Venantii, Martyris, <i>duplex.</i>
x	f	xlv	19	Petri Cœl., Papæ et Conf., <i>dupl.</i> Comm. S. Pudentianæ Virg. Bernardini Senensis, Conf. <i>sem.</i>
ix	g	xiiij	20	
viiij	A	xiij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viiij	25	Gregorii VII, Papæ et Conf., <i>dupl.</i> Comm. S. Urbani, Papæ et Mar- tyris.
iiij	f	vij	26	Philippi Nerii, Conf. <i>dupl.</i> Comm. S. Eleutherii, Papæ et Mart.
ij	g	vj	27	Mariæ Magdalenæ de Pazz. Virg. <i>sem.</i> Com. S. Joannis, P. et M.
j	A	v	28	
*	b	iv	29	
xxix	c	iiij	30	Felicis, Papæ et Martyris.
xxviiij	d	Prid.	31	Petronillæ, Virginis

JUNIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
App., <i>dupl.</i> 2 cl.	xxvij	e	<i>Kal.</i> 1
Conf., <i>dupl.</i>	25, xxvj	f	iv 2
Conf., <i>dupl.</i> 2 cl.		g	
ri, etc., Mart.,	xxv, xxiv		iiij 3
Episc. et Conf.	xxiiij	A	<i>Prid.</i> 4
<i>plex.</i>	xxij	b	<i>Non.</i> 5
Conf., <i>dupl.</i>	xxj	c	viiij 6
TAM LATINAM,	xx	d	vij 7
	xix	e	vj 8
t Mart., <i>dupl.</i>	xviii	f	v 9
AELIS ARCHAN-	xvij	g	iv 10
jus.	xvij	A	iiij 11
i, Episc. Conf.	xv	b	<i>Prid.</i> 12
Conf., <i>dupl.</i> Com.	xiv	c	<i>Idib.</i> 13
ipimachi, Mart.	xiiij	d	xviiij 14
omitillæ, Virg.	xij	e	xvij 15
, Mart., <i>semid.</i>	xj	f	xvj 16
	x	g	xv 17
	ix	A	xiv 18
	viii	b	xiiij 19
f., <i>semid.</i>	vij	c	xij 20
Conf., <i>dupl.</i>	vj	d	xj 21
, <i>duplex.</i>	v	e	x 22
et Conf., <i>dupl.</i>	iv	f	ix 23
entianæ Virg.	iiij	g	viiij 24
is, Conf. <i>sem.</i>			
	ij	A	vij 25
et Conf., <i>dupl.</i>	J	b	vj 26
i, Papæ et Mar-	*	c	v 27
C. <i>dupl.</i> Comm.	xxix	d	iv 28
Papæ et Mart.		e	iiij 29
de Pazz. Virg.	xxviii		
annis, P. et M.	xxvij	f	<i>Prid.</i> 30
artyris.			
is			

Marcellini, Petri, atque Erasmi,
Martyrum.

Francisci Caracciolo, Conf., *dupl.*

Norberti, Episc. et Conf., *dupl.*

Primi et Feliciani, Mart.

Margaritæ Reginæ Scot. *semid.*

BARNABÆ APOSTOLI, *dupl. maj.*

Joannis à S. Facundo, Conf., *dupl.*

Comm. SS. Basilidis, etc.

Antonii de Padua, Conf., *dupl.*

Basilii Magni, Episc. Conf. et

Doct., duplex.

Viti, Modesti atque Crescentiæ,

Martyrum.

Marci et Marcelliani, Martyrum.

Julianæ de Falconeriis, Virginis.

dupl. Comm. SS. Gervasii et

Protasii, Martyrum.

Silverii, Papæ et Martyris.

Aloysii Gonzagæ, Conf., *dupl.*

Paulini, Episc. et Conf.

Vigilia.

NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ,

duplex, 1 classis.

Gulielmi, Abb., *dupl.* Comm. Oct.

Joannis et Pauli, Mart., *duplex.*

Comm. Oct.

De Oct. Nativit. S. Joannis.

Leonis, Papæ et Conf., *semid.*

Comm. Oct. et Vigiliæ.

PETRI ET PAULI APOST., *dupl.*

1 cl.

Comm. S. Pauli Apost., *duplex*,

cum Comm. Oct. S. Joannis.

JULIUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xxvj	g	Kal.	1 * Dom. I. Julii FESTUM PRETIOSI SAGUINIS D. N. J. C., <i>dupl.</i> 2 cl. Oct. S. Joannis Baptistæ, <i>dupl.</i> Comm. Oct. Apost.
25, xxv	A	vj	2 VISITATIO B. M. V., <i>duplex</i> 2 cl. Comm. Oct. Apost. et SS. Processi et Martiniani, Mart.
xxiv	b	v	3 De Octava.
xxiiij	c	iv	4 De Octava.
xxij	d	iiij	5 De Octava.
xxj	e	Prid.	6 Oct. Apost. Petri et Pauli, <i>dupl.</i>
xx	f	Non.	7
xix	g	viiij	8 Elisabeth Reginæ Port., <i>semid.</i>
xviiij	A	vij	9
xvij	b	vj	10 Septem Fratrum et SS. Rufinæ ac Secundæ, Mart., <i>semid.</i>
xvj	c	v	11 Pii, Papæ et Martyris
xv	d	iy	12 Joannis Gualb. Abb., <i>dupl.</i> Com. SS. Naboris et Felicis, Mart.
xiv	e	iiij	13 Anacleti, Papæ et Mart. <i>semid.</i>
xiiij	f	Prid.	14 Bonavent., Ep. C. et Doct., <i>dupl.</i>
xij	g	Idib.	15 Henrici Imperat., Conf., <i>semid.</i>
xj	A	xvij	16 B. V. MARIE DE MONTE CARMELO, <i>duplex majus.</i>
x	b	x	17 Alexii Confessoris, <i>semiduplex.</i>
	c	xv	18 Camilli de Lellis, C., <i>dupl.</i> Com. S. Symphorosæ cum 7 filiis, M.
viiij	d	xiv	19 Vincentii à Paulo, Conf., <i>dupl.</i>
vij	e	xiiij	20 Hieronymi Æmiliani, Conf., <i>dupl.</i> Com. S. Margaritæ, Virg. et M.
vj	f	xij	21 Praxedis, Virginis.
v	g	xj	22 Mariæ Magdalensæ, <i>dupl.</i>
iv	A	x	23 Apollinaris, Ep. et Mart., <i>dupl.</i> Comm. S. Liborii, Ep. et Conf.
iiij	b	ix	24 Vig. et Com. S. Christinæ, V. et M.
ij	c	viiij	25 JACOBI APOST., <i>dupl.</i> 2 cl. Com. S. Christophori, Mart.
j	d	vij	26 ANNÆ MATRIS B. M., <i>dupl. maj.</i>
	e	vj	27 Pantaleonis, Mart.
xxix	f	v	28 Nazarii, Celsi, et Victoris, Papæ et Mart., ac Innocentii, Papæ et Conf., <i>semid.</i>
xxviiij	g	iv	29 Marthæ Virg., <i>semid.</i> Comm. SS. Felicis, Simplicii, etc., Mart.
xxvij	A	iiij	30 Abdon et Sennen, Mart.
25. xxvj	b	Prid.	31 Ignatii, Conf., <i>dupl.</i>

AUGUSTUS.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xxv,xxiv	c	Kal.	1 PETRI AD VINCULA, <i>duplex maj.</i> Comm. SS. Machab., Mart.
xxij	d	iv	2 Alph. Mariæ de Lig., Ep. et C., <i>dupl.</i> Com. S. Stephani, P. et M.
xxij	e	iiij	3 Inventio S. Stephan. Protom., <i>sem.</i>
xxj	f	Prid.	4 Dominici, Conf., <i>duplex.</i>
xx	g	Non.	5 DEDIC. S. MARIE AD NIV., <i>d. maj.</i>
xix	A	vij	6 TRANSFIGURATIO DOM., <i>dupl. maj.</i> Comm. SS. Xysti, etc., Mart.
xvij	b	vij	7 Cajetani Thienæi, Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Donati, Ep. et Mart.
xvij	c	vj	8 Cyriaci, Largi, et Smaragdi, Mart. <i>semiduplex.</i>
xvj	d	v	9 Vigilia. Comm. S. Romani, Mart.
xv	e	iv	10 LAURENTII, MARTYRIS, <i>dupl. 2 cl.</i>
xiv	f	iiij	11 De Oct. Comm. S. Tiburtii et Susannæ, Mart.
xiiij	g	Prid.	12 Claræ Virg., <i>dupl. Comm. Oct.</i>
xij	A	Idib.	13 De Oct. Comm. SS. Hippolyti et Cassiani, Mart.
xj	b	xix	14 De Oct. Comm. Vig., et S. Euse- bii, Confes.
x	c	xvij	15 ASSUMPTIO B. M. V., <i>dupl. 1 cl.</i> * Dom. infra Oct. ASS. FESTUM S. JOACHIM, CONF., <i>dupl. maj.</i>
ix	d	xvij	16 Hyacinthi, Conf., <i>dupl. Com. Oct.</i>
viiij	e	xvj	17 Octava S. Laurentii, <i>duplex.</i> Comm. Oct. Assumpt.
vij	f	xv	18 De Oct. Comm. S. Agapiti, Mart.
vj	g	xiv	19 De Octava.
v	A	xiiij	20 Bernardi, C. et D., <i>dupl. Com. Oct.</i>
iv	b	xij	21 Joannæ Franc., <i>dupl. Com. Oct.</i>
iiij	c	xj	22 Oct. Assumpt. B. M., <i>dupl. Com.</i> SS. Timothei, etc., Mart.
ij	d	x	23 Philippi Ben. C., <i>dupl. Com. Vig.</i>
j	e	ix	24 BARTHOL. APOST., <i>d. 2 cl. Rom. 25.</i>
xxix	f	viiij	25 Ludov. Reg. Fr., C., <i>sem. Rom. 26.</i>
xxviiij	g	vij	26 Zephirini, Papæ et Martyris.
xxvij	A	vj	27 Josephi Calasantii, Conf., <i>dupl.</i>
xxvj	b	v	28 Augustini, Episc. Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Hermetis, Mart.
xxvj	c	iv	29 DECOLLATIO S. JOANNIS BAPTISTÆ. <i>d. maj. Com. S. Sabinæ, Mart.</i>
xxv	d	iiij	30 Rosæ, Virginis Limanæ, <i>duplex.</i> Comm. S. Felicis, etc., Mart.
xxiv	e	Prid.	31 Raymundi Nonnati, Conf., <i>dupl.</i>

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	Littera Dom.		Dies mensis.	
xxiij	f	<i>Kal.</i>	1	Ægidii, Abb. Com. 12 Fratrum.
xxij	g	iv	2	Stephani, Regis, Conf., <i>semid.</i>
xxj	A	iiij	3	
xx	b	<i>Prid.</i>	4	
xix	c	<i>Non.</i>	5	Laurentii Just., Ep. Conf., <i>sem.</i>
xviiij	d	viiij	6	
xvij	e	vij	7	
xvj	f	vj	8	NATIVITAS B. M. V., <i>dupl.</i> 2 cl. Comm. S. Adriani, Mart. * Dom. infra Oct. FESTUM SS. NO- MINIS B. M., <i>duplex maj.</i>
xv	g	v	9	De Oct. Comm. S. Gorgonii, Mart.
xiv	A	iv	10	Nicolai de Tolentino., Conf., <i>dupl.</i> Comm. Oct.
xiiij	b	iiij	11	De Oct. Comm. S. Proti, etc., M.
xij	c	<i>Prid.</i>	12	De Octava.
xj	d	<i>Idib.</i>	13	De Octava.
x	e	xviiij	14	EXALTATIO S. CRUCIS, <i>dupl. maj.</i> Comm. Oct.
ix	f	xvij	15	Oct. Nativ. B. Mariæ, <i>duplex.</i> Comm. S. Nicomedis, Mart. * Domin. III FESTUM SEPTEM DO- LORUM B. M. V., <i>dupl. maj.</i>
viiij	g	xvj	16	Cornelii et Cypriani, Pont. et M. <i>sem.</i> Com. S. Euphemie, etc.
vij	A	xv	17	Impressio Stigm. S. Franc. <i>dupl.</i>
vj	b	xiv	18	Josephi à Cupertino, Conf., <i>dupl.</i>
v	c	xiiij	19	Januarii, Ep. et soc. Mart., <i>dupl.</i>
iv	d	xij	20	Eustachii et sociorum, Mart., <i>duplex.</i> Comm. Vigiliæ.
iiij	e	xj	21	MATTHÆI AP. ET EVANG, d. 2 cl.
ij	f	x	22	Thomæ à Villanova, Ep. et Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Mauritii et sociorum, Mart.
j	g	ix	23	Lini, Papæ et Mart., <i>semid.</i> Com. S. Theclæ, Virg. et Mart.
v	A	viiij	24	B. M. DE MERCEDE, <i>duplex maj.</i>
xxix	b	vij	25	
xxviiij	c	vj	26	Cypriani et Justine, Mart.
xxvij	d	v	27	Cosmæ et Damiani, Mart., <i>sem.</i>
25, xxvj	e	iv	28	Wenceslai, Ducis et Mart., <i>sem.</i>
xxv, xxiv	f	iiij	29	DEDICATIO S. MICHAELIS ARCH., <i>duplex,</i> 2 cl.
xxiij	g	<i>Prid.</i>	30	Hieronymi, Presb. et Doct., <i>dupl.</i>

OCTOBER.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
in. 12 Fratrum. Conf., <i>semid.</i>	xxij	A	<i>Kal.</i> 1
Ep. Conf., <i>sem.</i>	xxj	b	vj 2
	xx	c	v 3
	xix	d	iv 4
M. V., <i>dupl.</i> 2 cl.	xviiij	e	iiij 5
iani, Mart.	xvij	f	<i>Prid.</i> 6
FESTUM SS. No- <i>duplex maj.</i>	xvj	g	<i>Non.</i> 7
Gorgonii, Mart.	xv	A	viiij 8
ino., Conf., <i>dupl.</i>	xiv	b	vij 9
S. Proti, etc., M.	xiiij	c	vj 10
	xij	d	v 11
	xj	e	iv 12
ucis, <i>dupl. maj.</i>	x	f	iiij 13
	ix	g	<i>Prid.</i> 14
Mariae, <i>duplex.</i>	viiij	A	<i>Idib.</i> 15
icomedis, Mart.	vij	b	xvij 16
STUM SEPTEM DO- V, <i>dupl. maj.</i>	vj	c	xvj 17
	v	d	xv 18
ani, Pont. et M.	iv	e	xiv 19
Euphemiae, etc.	iiij	f	xiiij 20
S. Franc. <i>dupl.</i>	ij	g	xij 21
ino, Conf., <i>dupl.</i>			
soc. Mart., <i>dupl.</i>	i	A	xj 22
ciorum, Mart.,	xxix	b	x 23
i. Vigiliae.	xxviii	c	ix 24
EVANG, d. 2 cl.	xxviiij	d	viiij 25
ova, Ep. et Conf.	xxvij	e	vij 26
n. S. Mauritii et	xxvj	f	vj 27
t.	xxv	g	v 28
rt., <i>semid.</i> Com.	xxiv	A	iv 29
g. et Mart.	xxiiij	b	iiij 30
DE, <i>duplex maj.</i>	xxij	c	<i>Prid.</i> 31
			Vigilia.
			* Dominica I Octobris. FESTUM SS. ROSARII B. M. V., <i>dupl. maj.</i> Remigii, Ep. et C., <i>sem. ad 12.</i> <i>vel simplex de praecepto. In</i> <i>Gallia, duplex.</i> Angelorum Custodum, <i>duplex.</i> Francisci, Confessoris, <i>dupl.</i> Placidi et sociorum, Mart. Brunonis, Conf., <i>dup.</i> Marci, Papae et Confes, Comm. S. Sergii, etc., Mart. Birgittae Viduae, <i>dup.</i> Dionysii, Rustici, et Eleutherii, Mart., <i>semid.</i> Francisci Borgiae, Conf., <i>semid.</i> Eduardi Regis, Conf., <i>semid.</i> Callisti, Papae et Mart., <i>dupl.</i> Teresiae Virginis, <i>duplex.</i> Hedwigis Viduae, <i>semid.</i> LUCÆ, EVANGELISTÆ, <i>dupl.</i> 2 cl. Petri de Alcantara, Conf., <i>dupl.</i> Joannis Cantii, Conf., <i>dupl.</i> Hilarionis Abb. Comm. S. Ursu- læ et sociorum, Virg. et Mart. Chrysanthi et Dariae, Mart. Evaristi, Papae et Mart. Vigilia. SIMONIS ET JUDE AP., <i>dupl.</i> 2 cl.

NOVEMBER.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.		
xxj	d	Kal.	1	FESTUM OMNIUM SANCT., <i>dupl.</i> 1 cl.
xx	e	iv	2	Comm. omnium fidelium De- funct., <i>dupl.</i> et de Oct. omnium Sanctorum.
xix	f	iiij	3	De Octava.
xviii	g	<i>Prid.</i>	4	Caroli, Ep. Conf., <i>dupl.</i> Comm. Oct. et S. Vitalis, etc., Mart.
xvii	A	<i>Non.</i>	5	De Octava.
xvj	b	viiij	6	De Octava.
xv	c	vij	7	De Octava.
xiv	d	vj	8	Oct. omnium Sanctorum, <i>dupl.</i> Comm. SS. Quatuor Coronato- rum, Mart.
xiii	e	v	9	Dedicat. Basilicæ Salvat., <i>dupl.</i> Comm. S. Theodori, Mart.
xij	f	iv	10	Andree Avellini, Conf., <i>duplex.</i> Com. S. Tryphonis, etc., Mart.
xj	g	iiij	11	Martini, Episc. et Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Mennæ, Mart.
x	A	<i>Prid.</i>	12	Martini, Papæ et Mart., <i>semid.</i>
ix	b	<i>Idib.</i>	13	Didaci, Confes., <i>semid.</i>
viii	c	xviiij	14	
vii	d	xvij	15	Gertrudis, Virginis, <i>dupl.</i>
vij	e	xvj	16	
v	f	xv	17	Gregorii Thaumaturgi, Episc. et Conf., <i>semiduplex.</i>
iv	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum Petri et Pauli, <i>duplex.</i>
iii	A	xiiij	19	Elisabeth Viduæ, <i>dupl.</i> Comm. S. Pontiani, Pap. et Mart.
ii	b	xij	20	Felicis de Valois, Conf., <i>dupl.</i>
i	c	xj	21	PRÆSENTATIO B. M. V., <i>dupl. maj.</i>
	d	x	22	Cæcilie, Virg. et Mart., <i>dupl.</i>
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ et Mart., <i>dupl.</i> Comm. S. Felicitatis, Mart.
xxviii	f	viiij	24	Joannis à Cruce, Conf., <i>duplex.</i> Comm. S. Chrysogoni, Mart.
xxvii	g	vij	25	Catharinæ, Virg. et Mart., <i>dupl.</i>
25. xxvj	A	vj	26	Petri Alexandrini, Ep. et Mart.
xxv. xxiv	b	v	27	
xxiii	c	iv	28	
xxij	d	iiij	29	Vig. Comm. S. Saturnini, Mart.
xxj	e	<i>Prid.</i>	30	ANDRÆ, APOSTOLI, <i>dupl.</i> 2 cl.

DECEMBER.

Cyclus Epact.	Littera Dom.	Dies mensis.	
M SANCT., <i>dupl.</i>	xx	f	<i>Kal.</i> 1
fidelium De-	xix	g	iv 2
de Oct. omnium	xviiij	A	iiij 3
	xvij	b	<i>Prid.</i> 4
	xvj	c	<i>Non.</i> 5
	xv	d	viiij 6
	xiiii	e	vij 7
	xiii	f	vj 8
sanctorum, <i>dupl.</i>	xii	g	v 9
quatuor Coronato-	xi	A	iiii 10
re Salvat., <i>dupl.</i>	x	b	iiij 11
edori, Mart.	ix	c	<i>Prid.</i> 12
Conf., <i>duplex.</i>	viii	d	<i>Idib.</i> 13
onis, etc., Mart.	vii	e	xix 14
t Conf., <i>duplex.</i>	vi	f	xviiij 15
næ, Mart.	v	g	xvii 16
t Mart., <i>semid.</i>	iiii	A	xvj 17
<i>semid.</i>	iii	b	xv 18
	ii	c	xiiii 19
	i	d	xiii 20
is, <i>dupl.</i>		e	xii 21
	xxix	f	xi 22
aturgi, Episc. et	xxviii	g	x 23
plex.	xxvii	A	ix 24
carum Petri et	xxvi	b	viii 25
e, <i>dupl.</i> Comm.	xxv	c	vij 26
ap. et Mart.	xxiiii	d	vj 27
Conf., <i>dupl.</i>	xxiii	e	v 28
M. V., <i>dupl. maj.</i>	xxii	f	iiii 29
Mart., <i>dupl.</i>	xxi	g	iiij 30
e et Mart., <i>dupl.</i>	xx	A	<i>Prid.</i> 31
citatis, Mart.			
Conf., <i>duplex.</i>			
rysogoni, Mart.			
et Mart., <i>dupl.</i>			
ni, Ep. et Mart.			
Saturnini, Mart.			
li, <i>dupl.</i> 2 cl.			

Bibianæ, Virg. et Mart., *semid.*
Francisci Xaverii, Conf., *dupl.*
Petri Chrysologi, Episc. Conf. et
Doct., *dupl.* Comm. S. Barbaræ
Virg. et Mart.
Sabbæ Abbatis Comm.
Nicolai, Episc. et Conf., *dupl.*
Ambrosii, Episc. Conf. et Doct.,
duplex.
CONCEPTIO B. M. V., *dupl.* 2 cl.
De Octava.
De Oct. Comm. S. Melchiadis.
Damasi, P. et C., *sem.* Com. Oct.
De Octava.
Luciæ, Virg. et M., *dupl.* Com. Oct.
De Octava.
Octava Conceptionis, *dupl.*
Eusebii, Episc. et Mart., *semid.*

Vigilia.
THOMÆ APOSTOLI, *dupl.* 2 cl.

Vigilia.
NATIVITAS D. N. JESU CHRIS-
TI, *dupl.* 1 cl.
STEPHANI PROTOMARTYRIS, *dupl.*
2 cl. Comm. Oct.
JOANNIS APOST. ET EVANG., *dupl.*
2 cl. cum Comm. Octavarum.
INNOCENTII, *dupl.* 2 cl. Com.
Octavarum.
Thomæ Cantuariensis, Episc. et
Mart., *semid.* Com. Octavar.
De Domin. infra Oct. Nativ. vel
de Oct. cum Comm. Octavar.
Silvestri, Papæ et Conf., *duplex.*
Comm. Octavarum.

Hæc Epacta 19, numquam est in usu, nisi quando eodem anno con-
currit cum Aurec numero xix.

In
poter
ficiur
curr

In
prae
Offici

Ex

reper

Pri
tus in
de qu
sem
gula j
ota, e
legend

Exc
quo s

prima
us, en
prima

amen
ex, c
um lo
co sibi

ntem
ta sic
1. T

se secu
es pra
um fi

gula cu
rimo s

esto in
to, ut

secund
riori

omini
In al

ullus a
ullus o
otest :

otatur
um.
Scire
licia pr
ora per
eria m

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videtur poterit, de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperitur quod queritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt: deinde legatur Regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia. Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ Classis, et Dominica primæ Classis, erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus 1, quia si ad eum tam Duplex, quam Dominica prædicta ex eodem locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposta sic habet.

1. *Translatio de primo, Officium de secundo.* Id est, Duplex primæ Classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dominica primæ Classis; quia cum in his regulis dicitur, de primo seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ apposto, ut Duplex prædictum; cum de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris apposto, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occurrit, neque concursus esse potest: vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet, quæ sint Duplex primæ et secundæ Classis et mara per annum, et quæ Dominicæ et feriæ majores dicantur,

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS

In quibus nulla sit commemoratio quorumcumque Festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis:

Nativitas Domini.
 Epiphania Domini.
 Pascha Resurrectionis, cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.
 Ascensio Domini.
 Pentecostes, cum duobus sequentibus diebus.
 Festum Corporis Christi.
 Nativitas S. Joannis Baptistæ.
 Festum sanctorum Apostolorum Petri et Pauli.
 Assumptio B. Mariæ virginis.
 Festum omnium Sanctorum.
 Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
 Patronus vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA SECUNDÆ CLASSIS

in quibus de Simplicibus sit commemoratio in Laudibus tantum:

Circumcisio Domini.
 Festum SS. Nominis Jesu.
 Festum sanctissimæ Trinitatis.
 Festum Pretios. Sanguinis D. N. J. C.
 Conceptio
 Nativitas
 Annuntiatio
 Visitatio
 Purificatio
 Dedicatio S. Michaelis Archangeli.
 Natalitia undecim Apostolorum.
 Festa Evangelistarum.
 Festum S. Stephani Protomartyris.
 Festum S. Laurentii Martyris.
 SS. Innocentium Martyrum.
 Festum, et Patrocinium S. Josephi Sponsi B. Mariæ Virginis, Confessoris.
 Inventio sanctæ Crucis,

DOMINICÆ MAJORES

dividuntur in duas Classes.

DOMINICÆ PRIMÆ CLASSIS

quæ nunquam omittuntur.

Prima Adventus.
Prima Quadragesimæ.
Passionis.
Palmarum.
Paschæ.
In albis.
Pentecostés.
Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ CLASSIS

quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatone: et tunc de eis fit semper commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus.

Secunda	}	Adventus.
Tertia		
Quarta		
Dominicæ	{	Septuagesimæ.
		Sexagesimæ.
		Quinquagesimæ.
Secunda	}	Quadragesimæ.
Tertia		
Quarta		

DUPLICIA MAJORA PER ANNUM

quæ altis Duplicibus minoribus præferantur.

Transfiguratio Domini.	}	B. V. M.
Exaltatio sanctæ Crucis.		
Festum SS. Nominis		
Præsentatio		
Festum Nivis		
Comm. de Monte Carm.		
Solemnitas SS. Rosarii		
Duo Festa Sept. Dolor.		
Festum de Mercede		
Apparitio S. Michaelis Archangeli.		
Decollatio S. Joannis Baptistæ.		
Cathedra S. Petri utraque.		
Festum ejusdem ad Vincula.		
Conversio S. Pauli.		
Festum S. Joannis ante portam Lati-		
nam.		
S. Barnabæ Apostoli.		
S. Joachim Patris B. M. V. Conf.		
S. Annæ Matris B. M. V.		
Patronorum minus principalium.		

Feriæ majores, de quibus semper fit commemoratio.

Adventus.
Quadragesimæ.
Quatuor Temporum, et
Secunda Rogationum.

Du
Du
Du
Die
Die
Sem
Sim
Sam
Fer
Vig
1 T
O
2 O
tr
3 C
p
se
4 O
co
cu
5 N
ci
6 O
ni
7 O
co
nu
8 O
tr
di

NOTA
N qu
clesiæ
curre
et Pen
in die
quarta
hebdo
et Pen
in Fes
Assum
nium S
Infr
de Pat

SI OCCURAT EODEM DIE

Duplex primæ Classis, et	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex secundæ Classis,	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Duplex per Annum,	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra Octavam,	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies Octavæ,	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex,	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex,	3	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3	3
Sancta Maria in Sabbato	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria Major,	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia,	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0
1 Translatio de primo, Officium de secundo.	Vigilia.	Feria major.	Sancta Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavæ.	Dies infra Octavam.	Duplex per Annum.	Duplex secundæ Classis.	Duplex primæ Classis.	Dominica per Annum.	Dominica secundæ Classis.	Dominica primæ Classis.
2 Officium de primo, translatio de secundo.													
3 Commemoratio de primo, Officium de secundo.													
4 Officium de primo, commemoratio de secundo.													
5 Nihil de primo, Officium de secundo.													
6 Officium de primo, nihil de secundo.													
7 Officium de digniori, commemoratio de minus digno.													
8 Officium de digniori, translatio de minus digno.													

NOTANDUM, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni, et Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavas Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumptionis Beatæ Virginis, et omnium Sanctorum, transfertur. Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, et

ejusdem Dedicatione, cum commemoratione Octavæ : alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi, Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici translato; et de ea, quocumque adveniente Duplici, fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus Semiduplex occurrens in Dominica, transfertur in proxime sequentem diem quæ si fuerit impedita alio simili Festo, transfertur post Octavam.

De Octava Nativitatis Domini, Epi-

phanæ, et Corporis Christi, semper fit commemoratio quocunque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Kalendario, nihil fit a Feria quarta Cinerum usque ad Dominicam in albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad Festum Trinitatis inclusive, et a die 17 Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ nunquam transferuntur: Ideo quinquam Nativitas S. Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem: non tamen transferuntur Octava, sed de ea fit tantum commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi. Circa alias vero Octav. observanda est Rubrica particularis num. VII: ab ea tamen excipiendum Festum Portiunculæ, quod vim habet Festi solemnissimi non transferendi ob concurrentiam Octav. cujusvis Patroni, Titularis, aut Dedicationis Ecclesiæ.

Si occurrat, ut Patronus, vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die

in Kalendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono, vel Titulari, absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto Kalendario descripti sint sub Officio Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam; et de eis fiat Officium Semiduplex, nisi tamen sint de majoribus Festis, quia tunc de translato quoque fiet Officium Duplex, ac si proprio die celebraretur. Si vero in Kalendario omnes sint tantum Festum Simplex, de illis nihil fit.

De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cujuscunque Festi: de Quatuor Temporibus, et Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ Classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit nec etiam in Laudibus.

Do
Do
Du
Di
Pa
Du
Du
Se
Di
Di
1 T
2 T
d
3 T
n
4 T
n
C
n
T
m
Sim
to
cu

NOTA
ri
oris
va,
ant
olem
tunda
feret
Octav
In
pipia
orpon
t tam
terit
atron
ecles

QUANDO CONCURRIT

Dom major, seu j et ij class. cum	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dominica minor, seu per annum	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex primæ Classis,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
Duplex secundæ Classis,	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus, seu Titulus Ecclesie,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex per Annum majus,	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per Annum minus,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex,	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octavæ,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam,	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	5
1 Totum de sequenti, nihil de præcedenti.	Sancta	Die	Die	Simplici.	Semiduplex.	Duplici per Annum minore.	Duplici per Annum majore.	Patrono, seu Titulo Ecclesie.	Duplici secundæ Classis.	Duplici primæ Classis.	Dominica quacunque.
2 Totum de præcedenti, nihil de sequenti.	infra	infra	infra	infra	infra	infra	infra	infra	infra	infra	infra
3 Totum de sequenti, commemoratio de præcedenti.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.
4 Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.
5 Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.
6 Totum de digniori, commemoratio de minus digno.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.
7 Simplex, et S. Maria in Sabbato, Feria, et Vigilia non concurrunt.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.	Octavæ.

illis Sanctis, in ea de Patrono, vel commemoratione alio- Kalendario de- cilio Duplici, vel non impeditam; et Semiduplex, nisi tribus Festis, quia neque fiet Officium die celebraretur. omnes sint tam- ex, de illis nihil fit. us et Quadrage- non fit Officium, utrisque Vespe- uscumque Festi- bus, et Feria se- ac Vigiliis, in i vero aliqua Vi- ventu, Quadrage- temporibus, vel in duplicum primæ, vel Tituli, aut us.

NOTANDUM, quod in primis Vesperis diei Octavæ Ascensionis et Corporis Christi, totum Officium fit de Octava, cum Commemoratione præcedentis festi Duplicis, nisi fuerit Festum solenne principale, vel primæ vel secundæ Classis, quia tunc de Festo fieret Officium, et Commemoratio de Octava. In secundis Vesperis diei Octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, et Corporis Christi, de sequenti Duplici tantum Commemoratio, nisi illud fuerit primæ, vel secundæ Classis, seu Patronus, vel Titulus, aut Dedicatio Ecclesie: quia tunc de Festo fieret

Officium, et de Octava Commemoratio. Et similiter die Octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die Octava S. Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de Octava Corporis Christi cum Commemoratione Octavæ S. Joannis. In secundis Vesperis Duplicis secundæ Classis non fit Commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti. Cum plures sunt Commemorationes, servetur hic ordo: De Duplici, de Dominica, de Semiduplici, de die infra Octavam, de Feria majore, seu Vigilia, de S. Maria in Sabbato, de Simplici.

ORATIO

A PAPA URBANO VIII EDITA.

ANTE óculos tuos, Dómine culpas nostras férimus, et plagas quas accépimus, conférimus.

Si pensámus malum quod fé-
cimus, minus est quod páti-
mur, majus est quod meré-
mur.

Grávius est quod commísimus,
lévius est quod tolerámus.

Peccáti pœnam sentímus, et
peccánda pertináciam non
vitámus.

In flagéllis tuis infirmitas no-
stra téritur, et iniquitas non
mutátur.

Mens agra torquétur, et cer-
vix non fléctitur.

Vita in dolore suspirat, et in
ópere non se eméndat.

Si expéctas, non corrigimur:
si víndicas, non durámus.

Confitémur in correctióne quod
égimus: obliviscimur post
visitátionem quod flévimus.

Si exténderis manum, faciéndam
promittimus: si suspénderis
gladium, promíssa non sól-
vimus.

Si férias, clamámus ut parcas:
si pepéceris, íterum provo-
cámus ut férias.

Habes Dómine confiténtes reos:
nóvimus quod nisi dimittas,
recte nos périmas.

Præsta Pater omnipotens sine
mérita quod rogámus, qui
fecísti omnia ex nihilo qui te rogá-
rent. Per Christum Dómi-
num nostrum. Amen.

Ÿ. Gregem tuum Pastor ætérne
non déseras.

ñ. Sed per beátos Apóstolos
tuos perpétua defénsióne
custódias.

Ÿ. Prótege Dómine pópulum
tuum ad te clamántem, et
Apostolorum tuórum patro-
cinio confidéntem.

ñ. Perpétua defénsióne custó-
dias.

Ÿ. Oráte pro nobis sancti Apó-
stoli Dei.

ñ. Ut digni efficiámur promís-
sionibus Christi.

ORATIO.

PRÆSTA quæsumus omnípo-
tens Deus: ut nullis nos per-
mittas perturbatióibus cón-
cuti, quos in Apostólicæ con-
fessiónis petra solidásti. Per
Dóminum.

ñ. Amen.

IMPLORET, clementíssime Dó-
mine, nostris opportunam
necessitatibus opem devóte a
nobis proláta meditátio, qua
sanctus olim Joánnes Chrysó-
stomus, in hac Basilica cón-
ditus, te cum beatíssimis Apó-

stolis Petro et Paulo repræsentavit sic colloquentem : Circumdante hanc novam Sion, et circumvallate eam : hoc est, custodite, munite, precibus firmate; ut quando irascor in tempore, et Orbem terræ contemto, aspiciens sepulcrum vestrum numquam desitūrum, et quæ libenter propter me geritis stigmata, iram misericord-

dia vincam, et ob hanc percipiam vestram intercessionem. Etenim quando Sacerdotium et Regnum video lacrymari, statim quasi compatiens ad commiserationem flector, et illius meæ vocis reminiscor : Protegam Urbem hanc propter David servum meum, et Aaron sanctum meum. Domine, fiat, fiat : Amen, Amen.

inipotens sine
rogamus, qui
o qui te rogā-
ristum Dómi-
Amen.

Pastor ætérne

itos Apóstolos
a defensione

hine pópulum
clamantem, et
tuorum patro-
tem.

ensione custó-

ois sancti Apó-

iamur promi-
sti.

rio.

sumus omnipo-
t nullis nos per-
tationibus con-
postólica con-
solidasti. Per

mentissime Dó-
is oportunam
ppem devóte a
meditatio, qua
áannes Chrysó-
Basilica condi-
eatissimis Apó-

ORATIO
DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

APERI Dómine os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitátionibus : intelléctum illúmina, afféctum inflamma ; ut digne, attén-te, ac devóte hoc Officium recitáre váleam, et exaudiri mérear ante conspéctum divinæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

Dómine, in unióne illius divinæ intentiόνis, qua ipse in terris laudes Deo persolvisti, has tibi Horas persólvo.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulisit.

SACROSANCTÆ et individuæ Trinitáti, crucifixi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatissimæ et gloriosissimæ semperque vírginis Mariæ fœcúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti, sit sempitérna laus, honor, virtus et glória, ab omni creatúra, nobisque remissio ómnium peccatórum, per infinita sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

ÿ. Beáta víscera Mariæ vírginis, quæ portavérunt æténni Patris Filium.

ñ. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.
Pater noster. Ave María.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO NOVEM, ET TRIUM LECTIONUM

IN I NOCTURNO,

et pro secunda et quinta Feria,

ABSOLUTIO.

EXAUDI Dómine Jesu Christe
preces servorum tuorum,
et miserere nobis : qui cum Pa-
tre et Spiritu sancto vivis et
regnas in sæcula sæculorum.
ñ. Amen.

BENEDICTIONES.

Benedictione perpetua bene-
dicat nos Pater æternus.
ñ. Amen.

Unigenitus Dei Filius nos be-
nedicere et adjuvare dignetur.

Spiritus sancti gratia illumi-
net sensus et corda nostra.

IN II NOCTURNO.

et pro tertia et sexta Feria,

ABSOLUTIO.

DEUS pietas et misericordia
nos adjuvet, qui cum Patre
et Spiritu sancto vivit et regnat
in sæcula sæculorum.
ñ. Amen.

BENEDICTIONES.

Deus Pater omnipotens sit
nobis propitiuus et clemens.
ñ. Amen.

Christus perpetuæ det nobis
gaudia vitæ.

Ignem sui amoris accendat
Deus in cordibus nostris.

IN III NOCTURNO,

et pro Feria quarta et Sabbato,

ABSOLUTIO.

AVINCULIS peccatorum no-
strorum absolvat nos omni-
potens et misericors Dóminus.
ñ. Amen.

BENEDICTIONES.

7 Evangelica lectio sit nobis
salus et protectio. ñ. Amen.

8 Divinum auxilium maneat
semper nobiscum.

9 Ad societatem civium super-
nórum perducatur nos Rex
Angelórum.

*Si officium sit de Sancto no-
vem Lectionum, octava Bene-
dictio erit,*

Cujus festum colimus, ipse,
vel ipsa intercedat pro nobis
ad Dóminum.

*Quando sunt plures, dicitur,
Quorum, vel Quarum festum
colimus, ipsi, vel ipsæ interce-
dant pro nobis ad Dominum.*

*Si Officium sit de sancta Ma-
ria, octava Benedictio erit,*

Cujus festum colimus, ipsa
Virgo virginum intercedat pro
nobis ad Dóminum.

*Si in ultima Lectione legen-
dum sit aliud Evangelium cum
Homilia, nona Benedictio erit,*

Per Evangelica dicta deleantur
nostra delicta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ ordine superius in Rubricis generalibus, et in prima Dominica de Adventu descripto : et in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, et Benedictiones sumendæ sunt ex tertio Nocturno, prima Benedictio dicitur,

- 1 Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat.
- 2 Divinum auxilium.
- 3 Ad societatem.

In Officio trium Lectionum,

quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit,

- 1 Evangelica lectio.
- 2 Divinum auxilium.
- 3 Ad societatem.

Si officium sit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit,

- 1 Ille nos benedicat, qui sine fine vivit et regnat.
- 2 Cujus, vel Quorum.
- 3 Ad societatem.

In Officio de S. Maria in Sabbato, Absolutio et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

D
nte
D
ATI
sa
vén
ntas
tra.
inu
te
et
ous
s in
s a
VE
mi
mu
ctus
ria,
pe
ra m
in p
imæ,
citur
olorun
REDO
nipo
terræ
lium c
ostrum
Ven

PSALTERIUM

DISPOSITUM PER HEBDOMADAM

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS VERNA.

DOMINICA AD MATUTINUM.

ante Matutinum, et omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto :

PATER noster, qui es in cœlis : sanctificetur nomen tuum : veniat regnum tuum : fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie : et mitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris : et ne nos induas in tentationem : sed libera nos a malo, Amen.

AVE Maria, grátia plena : Dominus tecum : Benedicta tu mulieribus, et benedictus ventris tui Jesus. Sancta Maria, mater Dei, ora pro nobis peccatoribus nunc, et in hora mortis nostræ, Amen.

In principio Matutini, et in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CREDO in Deum, Patrem omnipotentem, Creatorem cœli et terræ. Et in Jesum Christum unigenitum ejus unicum, Dominum et Verbum; qui conceptus est de

Verna.

Spiritu sancto, natus ex Maria virgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus : descendit ad inferos : tertia die resurrexit a mórtuis : ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis : inde venturus est judicare vivos et mórtuos. Credo in Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam Cathólicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam, Amen.

Deinde clara voce dicitur.

DOMINE líbia mea apéries. **R.** Et os meum annuntiabit laudem tuam.

V. Deus in adjutórium meum inténde. **R.** Dómine ad adjuvándum me festína.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto :

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum, Amen. Laus tibi

Dómine rex ætérne glóriae.

Sic dicitur Laus tibi Dómine, etc. ad omnes Horas per totam Quadragesimam usque ad Feriam v. in Cæna Domini : et a Sabbato sancto dicitur, Allelúia.

Invitatorium sequens dicitur in Dominicis tantum, a prima Dominica Quadragesimæ usque ad Dominicam Passionis.

Invitatorium. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem : * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Repetitur. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem : * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

PSALMUS 94.

VENITE, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem : quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repellet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines món-tium ipse cónspicit.

Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quóniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : venite adorémus, et procidámus ante

Deum ; plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dominus Deus noster : nos autem pópulus ejus et oves pás-cuæ ejus.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem : quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Hódie si vocem ejus audieritis, nolite obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quadráginta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introibunt in réquiem meam.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem : quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto : Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum, Amen.

Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem : quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Hymnus sequens dicitur in Dominicis et Feriis usque ad Dominicam Passionis, exclusive.

HYMNUS.

EX more docti mystico
 Servémus hoc jejúnium,
 Deno díerum círculo
 Ducto quater notíssimo.

Lex et Prophétæ prímitus
 Hoc prætulérunt, póstmodum
 Christus sacrávit, ómnium
 Rex atque Factor téporum.

Utamur ergo párcius
 Verbis, cibis, et pótibus,
 Somno, jocis, et árcius
 Perstémus in custódia.

Vitémus autem noxia,
 Quæ súbruunt mentes vagas;
 Nullúmque demus cállidi
 Hostis locum tyránnidi.

Flectamus iram vindicem,
 Plorémus ante Júdicem,
 Clamémus ore súplici,
 Dicámus omnes cérnui :

Nostri malis offéndimus
 Quam Deus cleméntiam :
 Múnde nobis désuper
 Emíssit indulgéntiam.

Memento quod sumus tui,
 Licet cadúci, plásmatis :
 Ne des honórem Nóminis
 Tui, precámur, álteri.

Laxa malum quod fécimus,
 Auge bonum quod póscimus :
 Placére quo tandem tibi
 Possimus híc, et pérpetim.

Præsta beáta Trínitas,
 Concède simplex Unitas,
 Ut fructuósa sint tuis
 Jejuniórum múnera.

Amen.

Tempore Paschali.

Ad Matutinum, Invitator.
 Surrexit Dóminus vere, * Al-
 lelúia.

Psal. Veníte, exultémus, p. 2.

HYMNUS.

REX sempitérno Cælitum,
 Rerum Créator ómnium,
 Equális ante sæcula
 Semper Parénti Filius.

Nascénte qui mundo Faber
 Imáginem vultus tui
 Tradens Adámo, nóbilem
 Limo jugásti spíritum.

Cum livor et fraus dæmonis
 Fœdásset humánum genus :
 Tu carne amíctus, pérditam
 Formam resórmas Artifex.

Qui natus olim e Vírgine,
 Nunc e sepúlchro nascéris,
 Tecúmque nos a mórtuis
 Jubes sepúltos súrgere.

Qui Pastor ætérnus gregem
 Aqua lavas Baptísmatis :
 Hæc est lavácrum méntium :
 Hæc est sepúlchrum críminum.

Nobis diu qui débitæ
 Redémptor affixus Crucí,
 Nostræ dedisti pródigus
 Prétium salútis sánguinem

Ut sis perénne méntibus
 Paschále Jesu gáudium,
 A morte dira críminum
 Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
 Et Filio, qui a mórtuis
 Surrexit, ac Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO.

Per Annum Antiphona toni 8.
 Servíte Dómino.

Tempore Paschali, Ant. t. 5.
 Allelúia.

*Asteriscus * notat pausam
 cantus in Choro.*

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in
 consílio impiórum, et in via

peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiae non sedit:

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: * et omnia quaecumque faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in iudicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Gloria Patri, et Filio, * et Spiritui sancto:

Sicut erat in principio, et nunc, * et in saecula saeculorum, Amen.

Hic versus, Gloria semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt Reges terrae, et principes convenerunt in unum, * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis, iridebit eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praecipuum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Fostula a me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Domino in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Do-

ad eos in ira
e suo contur-

nstitútus sum
Sion montem
rædicans præ-

ad me: * Filius
dódic génui te.
, et dabo tibi
item tuam, *
tuam términos

virga férrea, *
figuli confrín-

s intelligite : *
dicátis terram.
o in timóre : *
m tremóre.

disciplinam,
scátur Dómi-
de via justa.

t in brevi ira
nes qui confi-

us 3.

l multiplicáti
bulant me? *
advérsus me.

inimæ meæ : *
si in Deo ejus.

mine suscéptor
a mea, et exál-
m.

Dóminum cla-
audivit me de
no.

, et soporátus
réxi, quia Dó-
me.

millia pópuli
e: * exúrge Dó-

mine, salvum me fac Deus
meus.

Quóniam tu percussisti omnes
adversántes mihi sine causa : *
dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus : * et super
pópulum tuum benedictio
tua.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furóre tuo arguas
me : * neque in ira tua corripias
me.

Miserére mei Dómine, quóniam
infirmus sum : * sana me, Dómine,
quóniam conturbáta sunt ossa
mea.

Et ánima mea turbáta est valde : *
sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe
animam meam : * salvum me fac
propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui
memor sit tui : * in inferno autem
quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo
per singulas noctes lectulum meum : *
lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : *
inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes qui operámini
iniquitatem : * quóniam exaudivit
Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem
meam, * Dóminus orationem meam
suscepit.

Erubescant, et conturbentur

veheménter omnes inimici mei : *
convertántur, et erubescant valde
velóeiter.

Per Annum, Ant. Servite Dómino
in timóre, et exultáte ei cum tremóre.

Ant. t. 8. Deus iudex justus.

PSALMUS 7.

DOMINE Deus meus, in te sperávi : *
salvum me fac ex ómnibus persequéntibus
me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam
meam, * dum non est qui rédimat,
neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud,
* si est iniquitas in manibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi
mala, * decídám mérito ab inimicis
meis inánis.

Persequátur inimicus ánimam
meam, et comprehéndat, et concúlcet
in terra vitam meam, * et glóriam
meam in púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua : * et
exaltáre in finibus inimicórum meórum.

Et exúrge Dómine Deus meus
in præcepto quod mandásti : * et
synagóga populórum circúmdabit
te.

Et propter hanc in altum regrédere : *
Dóminus júdicat pópulos.

Júdice me Dómine secundum
justitiam meam, * et secundum
innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum,
et diriges justum, *

scrutans corda et renes Deus.

Justum adiutorium meum a Domino, * qui salvos facit re-
ctos corde.

Deus iudex justus, fortis, et
paciens: * numquid irascitur
per singulos dies?

Nisi conversi fueritis, glá-
dium suum vibrabit: * arcum
suum tetendit, et paravit il-
lum.

Et in eo paravit vasa mor-
tis, * sagittas suas ardéntibus
effecit.

Ecce parturivit injustitiam: *
concepit dolorem, et peperit
iniquitatem.

Lacum aperuit, et effodit
eum: * et incidit in foveam,
quam fecit.

Convertetur dolor ejus in
caput ejus: * et in verticem
ipsius iniquitas ejus descen-
det.

Confitebor Domino secun-
dum justitiam ejus: * et
psallam nomini Domini altis-
simi.

PSALMUS 8.

DOMINE Dominus noster, *
quam admirabile est no-
men tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magni-
ficentia tua * super caelos.

Ex ore infantium et lacten-
tium perfectici laudem propter
inimicos tuos, * ut destruas
inimicum et ultorem.

Quoniam videbo caelos tuos,
opera digitorum tuorum: *
lunam et stellas, quae tu fun-
dasti.

Quid est homo, quod memor

es ejus? * aut Filius hominis,
quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus
ab Angelis, gloria et honore
coronasti eum: * et consti-
tuisti eum super opera man-
uum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedi-
bus ejus, * oves et boves uni-
versas, insuper et pecora
campi.

Volucres caeli, et pisces ma-
ris, * qui perambulant semitas
maris.

Domine Dominus noster, *
quam admirabile est nomen
tuum in universa terra!

PSALMUS 9.

CONFITEBOR tibi Domine in
toto corde meo: * narrabo
omnia mirabilia tua.

Lætabor et exultabo in te: *
psallam nomini tuo Altissime.

In convertendo inimicum
meum retrorsum: * infirma-
buntur, et peribunt a facie
tua.

Quoniam fecisti iudicium
meum et causam meam: * se-
disti super thronum qui iudi-
cas justitiam.

Increpasti Gentes, et periit
impius: * nomen eorum de-
lesti in aeternum, et in saecul-
um saeculi.

Inimici defecerunt frænes
in finem: * et civitates eorum
destruxisti.

Periit memoria eorum cum
sonitu: * et Dominus in aeter-
num permanet.

Paravit in iudicio thronum
suum: * et ipse iudicabit or-

ilius hóm̄inis,
eum?

paulo minús
ria et honóre
* et consti-
r ópera má-

isti sub pédi-
et boves uni-
r et pécora

et pisces ma-
bulant sémitas

nus noster, *
le est nomen
a terra!

us 9.
bi Dómine in
eo : * narrábo
tua.

ultábo in te : *
tuo Altíssime.
do inimícum
m : * infirma-
ibunt a fácie

cisti júdicium
n meam : * se-
num qui júdi-

ntes, et périit
en eórum de-
m, et in sæcu-

erunt frámeæ
vitatés eórum

ia eórum cum
minus in ætér-

adfcio thronum
e júdicábit or-

bem terræ in æquitáte, júdicá-
bit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refú-
gium páuperi : * adjútor in
opportunitátibus, in tribula-
tióne.

Et sperent in te qui nové-
runt nomen tuum : * quóniam
non dereliquísti quæréntes te
Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat
in Sion : * annuntiáte inter
Gentes stúdia ejus :

Quóniam requírens sângui-
nem eórum recordátus est : *
non est oblítus clamórem páu-
perum.

Miserére mei Dómine : * vi-
de humilitátem meam de ini-
ciis meis.

Qui exáltas me de portis
mortis, * ut annúntiem omnes
laudatiónes tuas in portis filia
non.

Exultábo in salutári tuo : *
fixæ sunt Gentes in intéritu,
nem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscon-
derunt, * comprehénsus est pes
eórum.

Cognoscétur Dóminus júdi-
cia fáciens : * in opéribus má-
num suárum comprehénsus
est peccátor.

Convertántur peccátóres in
inférnum, * omnes Gentes quæ
obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem obli-
tio erit páuperis, * paciéntia
páuperum non peribit in finem.

Exúrge Dómine, non confor-
tétur homo : * júdicéntur Gen-
tes in conspéctu tuo.

Constitue Dómine legislató-
rem super eos : * ut sciant
Gentes quóniam hóm̄ines sunt.

Ut quid Dómine recessísti
longe : * déspicis in opportu-
nitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit impius, in-
cénditur páuper : * compre-
hendúntur in consíliis quibus
cógitant.

Quóniam laudátur peccátor
in desidériis ánimæ suæ : * et
iníquus benedicitur.

Exacerbávit Dóminum pec-
cátor, * secúndum multítúdi-
nem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu
ejus : * inquinátæ sunt viæ
illius in omni témpore.

Auferúntur júdicia tua a fá-
cie ejus : * ómnium inimicórum
suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : *
Non movébor a generatióne in
generatióne sine malo.

Cujus maledictiόne os ple-
num est, et amaritúdinē, et
dolo : * sub lingua ejus labor
et dolor.

Sedet in insidiis cum divítii-
bus in occúltis, * ut interfi-
ciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem re-
spiciunt : * insidiátur in abs-
cōdito quasi leo in spelúnca
sua.

Insidiátur ut rápiat páu-
perem : * rápere páuperem,
dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit
eum : * inclinávit se, et cad-
det, cum dominátus fúerit
páuperum.

Dixit enim in corde suo : * oblitus est Deus : avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliiscáris páuperum.

Propter quid irritávit impius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem consideras : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni : * quærétur peccátum illius, et non inveníétur.

Dóminus regnábít in ætérnum, et in sæculum sæculi : * períbítis gentes de terra illius.

Desidérium páuperum exaudivit Dóminus : * præparatiónem cordis eórum audivit auris tua.

Judicáre pupillo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

PSALMUS 10.

IN Dómino confido : quómodo dicitis animæ meæ : * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * utsagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem re-

spiciunt : * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium : * qui autem diligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justitias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Per Annum, Ant. Deus judex justus, fortis, et longánimis : numquid irascétur per singulos dies?

Ant. t. 8. Tu Dómine.

PSALMUS 11.

SALVUM me fac Dómine, quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt veritátes a filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univér-
sa lábia dolósa, * et linguam magniloquam.

Qui dixerunt : Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam inopum, et gémitum páuperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári, * fiducia-
liter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum,

Tu Dómine servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in aeternum.

In circúitu impii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

PSALMUS 12.

USQUEQUO Dómine obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quamdiu ponam consilia in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimicus meus: Præváli adversus eum.

Qui tribulat me, exultábunt si motus fuero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutarí tuo: cantábo Dómino qui bona tribuit mihi: * et psallam Dómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 13.

DIXIT insipiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de celo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, et facti sunt inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlchrum patens est guttur eórum: linguis suis dolóse agébant, * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contritio et infelicitas in viis eórum, et viam pacis non cognóverunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nónne cognóscant omnes qui operántur iniquitatem, * qui devorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocáverunt, * illic trepidáverunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium inopis confudístis: * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justitiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accepit adversus próximos suos.

Et nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * ti-

méntes autem Dóminum glori-
ficat :

Qui jurat próximo suo, et
non decipit, * qui pecúniám
suam non dedit ad usúram, et
múnera super innocéntem non
accepit.

Qui facit hæc, * non movébi-
tur in ætérnum.

Per Annum, Ant. Tu Dómine
servábis nos, et custódies nos.

In Quadrag. ̄. Ipse liberá-
vit me de láqueo venántium.
ñ. Et a verbo áspero.

Temp: Passionis, ̄. Erue a
frámea Deus ánimam meam.
ñ. Et de manu canis únicam
meam.

Tempore Paschali, Ant. Al-
lelúia, Lapis revolútus est, al-
lelúia : ab óstio monuménti,
allelúia, allelúia.

̄. Surréxit Dóminus de sepúl-
chro, allelúia. ñ. Qui pro nobis
pepéndit in ligno, allelúia.

*Post-Versiculum cujuslibet
Nocturni dicitur Pater noster,
secreto.*

̄. Et ne nos indúcas in ten-
tationem. ñ. Sed libera nos a
malo.

ABSOLUTIO.

EXAUDI, Dómine Jesu Christe
preces servórum tuórum, et
miserére nobis : qui cum Patre
et Spíritu sancto vivís et regnas
in sæcula sæculórum. ñ. Amen.

̄. Jube domne benedicere.
Benedictio. Benedictióne per-
pétua benedicat nos Pater ætér-
nus. ñ. Amen.

*Deinde leguntur Lectiones
cum Responsoriis ut in Pro-*

prio de Tempore assignantur.

Pro secunda Lectione.

Bened. Unigénitus Dei Filius
nos benedicere et adjuvare di-
gnétur. ñ. Amen.

Pro tertia Lectione.

Bened. Spíritus sancti grátia
illúminet sensus et corda no-
stra. ñ. Amen.

IN II NOCTURNO.

Per Annum, Ant. t. 3. Bo-
nórum meórum.

Tempore Paschali, Ant. t. 5.
Allelúia.

PSALMUS 15.

CONSERVA me Dómine, quó-
niam sperávi in te. * Dixi
Dómino : Deus meus es tu, quó-
niam bonórum meórum non
eges.

Sanctis, qui sunt in terra
ejus, * mirificávit omnes vo-
luntates meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitá-
tes eórum : * póstea accelera-
vérunt.

Non congregábo conventícula
eórum de sanguinibus : * nec
memor ero nóminum eórum
per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis
meæ, et cálicis mei : * tu es,
qui restitues hæreditátem meam
mihi.

Funes ceciderunt mihi in
præcláris : * etenim hæreditas
mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui
tribuit mihi intelléctum : * in-
super et usque ad noctem in-
crepuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in con-
spéctu meo semper : * quóniam

assignantur.

Lectione.

Titus Dei Filius

et adjuvare di-

Lectione.

sancti gratia

et corda no-

TURNO.

Ant. t. 3. Bo-

ali, Ant. t. 5.

15.

Dómine, quó-

in te. * Dixi-

us es tu, quó-

meórum non

sunt in terra

it omnes yo-

eis.

unt infirmitá-

stea accelera-

o conventicula

inibus : * nec

minum eórum

s hæreditatis

mei : * tu es,

ditatem meam

unt mihi in

nim hæreditas

mihi.

óminum, qui

léctum : * in-

ad noctem in-

enes mei.

minum in con-

er : * quóniam

a dextris est mihi, ne commó-

vear.

Propter hoc lætátum est cor

meum, et exultávit lingua

mea : * insuper et caro mea

requiescet in spe.

Quóniam non derelinques

animam meam in inférno : *

nec dabis Sanctum tuum vidére

corruptionem.

Notas mihi fecísti vias vitæ,

et dimplébis me lætítia cum vul-

tu tuo : * delectationes in dex-

tera tua usque in finem.

Per Annum, Ant. Bonórum

meórum non índiges, in te spe-

ravi, conserva me Dómine.

Ant. t. 6. Propter verba.

PSALMUS 46.

EXAUDI Dómine justítiam

meam : * inténde depreca-

tionem meam.

Auribus pèrcipe orationem

meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo iudícium meum

pródeat : * óculi tui vídeant

equitátes.

Probásti cor meum, et visi-

stasti nocte : * igne me exami-

stasti, et non est inventa in me

iniquitas.

Ut non loquátur os meum

opera hóminum : * propter

verba labiórum tuórum ego

custodivi vias duras.

Pèrfice gressus meos in sé-

mitis tuis : * ut non moveán-

tur vestigia mea.

Ego clamávi, quóniam exau-

disti me Deus : * inclina aurem

tuam mihi, et exáudi verba

mea.

Mirífica misericórdias tuas, *

qui salvos facis sperántes in te.

A resistentibus dèxteræ tuæ

custódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum

prótege me : * a fácle impió-

rum qui me afflixérunt.

Inimici mei ánimam meam

circumdedérunt, adipem suum

conclusérunt : * os eórum lo-

cútum est superbiám.

Projicientes me nunc circum-

dedérunt me : * óculos suos

statuérunt declináre in terram.

Suscépérunt me sicut leo pa-

rátus ad prædam : * et sicut

cátulus leónis hábitans in ab-

ditis.

Exúrge Dómine, præveni

eum, et supplánta eum : *

éripe ánimam meam ab impio,

frámeam tuam ab inimicis ma-

nus tuæ.

Dómine a páucis de terra dí-

vide eos in vita eórum : * de

absconditis tuis adimplétus est

venter eórum.

Saturáti sunt filiis : * et di-

misérunt reliquias suas párvu-

lis suis.

Ego autem in justítia appa-

rebo conspéctui tuo : * satiabor

cum apparúerit glória tua.

Per Annum, Ant. Propter

verba labiórum tuórum ego

custodivi vias duras.

Ant. t. 6. Diligam te.

Et non repetitur in Psalmo :

quod semper fit, quando Anti-

phona incipit a primo versu

Psalmi; et Psalmus tunc inci-

pitur ab eo verbo, in quo desi-

nit Antiphona, sive integrá di-

catur, sive tantum inchoata; si

tamen eadem sint verba, et continuetur Ant. cum Psalmo.

PSALMUS 17.

DILIGAM te Dómine fortitúdo mea : * Dóminus firmamentum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjutor meus : * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salutis meæ ; * et susceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum : * et ab inimicis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi :

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus in conspéctu ejus introívit in áures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra : * fundaménta móntium conturbátá sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus : et ignis a fácie ejus exársit : * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, et descendit : * et caligo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, et volávit : * volávit super penas ventórum.

Et pósuit tenebras latibulum suum, in circúitu ejus taberná-

culum ejus : tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum.

Ab increpatione tua, Dómine, * ab inspiratióne spiritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me : * et assúpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortíssimis, et ab iis qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ : * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitudinem : * salvum me fecit, quóniam voluit me.

Et retribuét mihi Dóminus secúndum justitiam meam, * et secúndum puritatem manuum meárum retribuét mihi :

Quia custodívi vias Dómini, * nec impie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia júdicia ejus in conspéctu meo : * et justitias ejus non répuí a me.

Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab iniquitate mea.

Et retribuet mihi Dominus
secundum justitiam meam, * et
secundum puritatem manuum
mearum in conspectu oculorum
ejus.

Cum sancto sanctus eris, *
et cum viro innocente innocens
eris :

Et cum electo electus eris : *
et cum perverso pervertéris.

Quoniam tu populum humi-
lem salvum facies : * et oculos
superborum humiliabis.

Quoniam tu illuminas lu-
cernam meam, Domine : *
Deus meus illumina tenebras
meas.

Quoniam in te eripiar a ten-
tatione, * et in Deo meo trans-
grediar murum.

Deus meus impolluta via ejus :
loquia Domini igne examiná-
ta : * protector est omnium
operantium in se.

Quoniam quis Deus praeter
Dominum ? aut quis Deus praer-
ter Deum nostrum ?

Deus qui praecinxit me vir-
tute : * et posuit immaculatam
viam meam.

Qui perfecit pedes meos tam-
quam cervorum, * et super ex-
celsa statuens me.

Qui docet manus meas ad
praelium : * et posuisti, ut
arcum aereum, brachia mea.

Et dedisti mihi protectionem
salutis tuae : * et dextera tua
auscepit me :

Et disciplina tua correxit me
in finem, * et disciplina tua
psa me docébit.

Dilatasti gressus meos subtus

me : * et non sunt infirmata
vestigia mea.

Perséquar inimicos meos, et
comprehendam illos : * et non
convertar donec deficiant.

Confringam illos, nec póte-
runt stare : * cadent subtus pe-
des meos.

Et praecinxisti me virtute ad
bellum : * et supplantasti in-
surgentes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti
mihi dorsum : * et odiéntes me
disperdisti.

Clamaverunt, nec erat qui
salvos faceret, ad Dominum : *
nec exaudivit eos.

Et comminuum eos ut pul-
verem ante faciem venti : * ut
lutum platearum delébo eos.

Eripies me de contradictio-
nibus populi, * constitues me
in caput Gentium.

Populus, quem non cognovi,
servivit mihi : * in auditu au-
ris obedivit mihi.

Filii alieni mentiti sunt mi-
hi, * filii alieni inveterati sunt,
et claudicaverunt a semitis
suis.

Vivit Dominus, et benedi-
ctus Deus meus, * et exaltetur
Deus salutis meae.

Deus qui das vindictas mihi,
et subdis populos sub me, *
liberator meus de inimicis meis
iracundis.

Et ab insurgentibus in me
exaltabis me : * a viro iniquo
eripies me.

Propterea confitebor tibi in
nationibus Domine : * et nó-
mini tuo psalmum dicam.

Magnificans salútes Regis ejus, et faciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Per Annum, Ant. Diligam te Dómine virtus mea.

In Quadragesima, ʒ. Scá- pulis suis obumbrábit tibi. *ñ.* Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis, ʒ. De ore leónis libera me Dómine. *ñ.* Et a córnis unicórnum humilitátem meam.

Tempore Paschali, Ant. Allelúia, Quem quæris mulier? allelúia: vivéntem cum mórtuis, allelúia, allelúia.

ʒ. Surrexit Dóminus vere, allelúia. *ñ.* Et apparuit Simóni, allelúia.

Pater noster, secreto.

ʒ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. *ñ.* Sed libera nos a malo.

ABSOLUTIO.

Ipsius pietas et misericórdia nos adjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

ʒ. Jube domne benedicere.

Bened. Deus Pater omnipotens sit nobis propitius et clemens. *ñ.* Amen.

Pro quinta Lectione.

Bened. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. *ñ.* Amen.

Pro sexta Lectione.

Bened. Ignem sui amóris, accéndat Deus in córdibus nostris. *ñ.* Amen.

IN III NOCTURNO.

Per Annum, Ant. t. 7. Non sunt loquelæ,

Tempore Paschali, Ant. t. 5. Allelúia.

PSALMUS 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquelæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exivit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam. * a summo cœlo egressio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans parvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans oculos.

Timor Dómini sanctus permanens in sæculum sæculi: * júdicia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósium multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab oc-

ali, Ant. t. 5.

18. glóriam Dei,*
num ejus an-
tum.

at verbum,*
cat sciéntiam.
æ, neque ser-
n non audián-

am exivit so-
in fines orbis
n.

tabernáculum
amquam spon-
thálamo suo:
gas ad currén-
summo cælo

jus usque ad
* nec est qui
alóre ejus.

maculáta, con-
* testimoniúm
piéntiam præ-

ni rectæ, læti-
* præcéptum
, illúminans

sanctus pér-
um sæculi : *
era, justificáta

uper aurum et
m multum : *
er mel et fa-

s tuus custódit
ndis illis retri-
mus.

télligit? ab oc-

cúltis meis munda me : * et ab
aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti,
tunc immaculátus ero : * et
emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant eló-
quia oris mei : * et meditatio
cordis mei in conspéctu tuo
semper.

Dómine adjútor meus, * et
redemptor meus.

Per Annum, Ant. Non sunt
loquélæ, neque sermónes, quo-
rum non audiántur voces eó-
rum.

Ant. t. 8. Exáudiat.

PSALMUS 19.

EXAUDIAT te Dóminus in die
tribulatiónis : * próteget te
nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxiliúm de san-
cto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificij
tui : * et holocáustum tuum
in lingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor-
dium : * et omne consílium
tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo : *
et in nómine Dei nostri magni-
ficábimur.

Impleat Dóminus omnes pe-
titiónes tuas : * nunc cognóvi
quóniam salvum fecit Dóminus
Christum suum.

Exáudiet illum de cælo san-
cto suo : * in potentátibus sa-
sus dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in
equis : * nos autem in nómine
Dómini Dei nostri invocábim-
us.

Ipsi obligáti sunt, et cecidé-

runt : * nos autem surréximus,
et erecti sumus.

Dómine salvum fac regem : *
et exáudi nos in die, qua invo-
caverimus te.

Per Annum, Ant. Exáudiat
te Dóminus in dié tribulatiónis.

Ant. t. 8. Dómine.

PSALMUS 20.

DOMINE in virtúte tua lætábi-
tur rex : * et super salutáre
tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tri-
buisti ei : * et voluntáte labi-
orum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prevenísti eum in
benedictiόνibus dulcédinis : *
posuisti in cápite ejus corónam
de lápide pretiósio.

Vitam pétiit a te : * et tri-
buísti ei longitudínem diérum
in sæculum, et in sæculum sæ-
culi.

Magna est glória ejus in sa-
lutári tuo : * glóriam et ma-
gnum decórem impónes super
eum.

Quóniam dabis eum in bene-
dictiόνem in sæculum sæculi : *
lætificábis eum in gáudio cum
vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dó-
mino : * et in misericórdia Al-
tíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómni-
bus inimicis tuis : * dextera
tua invéniat omnes, qui te odé-
runt.

Pones eos ut clibanum ignis
in tépore vultus tui : * Dó-
minus in ira sua conturbábit
eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra per-

des : * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala ; * cogitaverunt consilia que non poterunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis preparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua : * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Per Annum, Ant. Domine in virtute tua letabitur rex.

In Quadragesima, y. Scuto circumdabit te veritas ejus. r̄. Non timebis a timore nocturno.

Tempore Passionis, y. Ne perdas cum impiis Deus animam meam. r̄. Et cum viris sanguinum vitam meam.

Tempore Paschali, Ant. Alleluia, Noli flere Maria, alleluia : resurrexit Dominus, alleluia, alleluia.

y. Gavisi sunt discipuli, alleluia. r̄. Viso Domino, alleluia.

Pater noster, secreto.

y. Et ne nos inducas in tentationem. r̄. Sed libera nos a malo.

ABSOLUTIO.

A VINCULIS peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens et misericors Dominus. r̄. Amen.

y. Jube domne benedicere. Bened. Evangelica lectio sit nobis salus et protectio. r̄. Amen.

Pro octava Lectione.

Bened. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. r̄. Amen.

Pro nona Lectione.

Bened. Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. r̄. Amen.

Sequens Hymnus a Septuages. usque ad Pascha non dicitur nisi in Festis : a Paschate vero usque ad Pentecost. dicitur etiam in seriali Officio, excepta Feria secunda Rogationum. Quando vero non dicitur, ejus loco ponitur ix. aut iij. Responsorium.

Hymnus sanctorum Ambrosii et Augustini.

Te Deum laudamus : te Dominum confitemur.

Te aeternum Patrem : omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli : tibi cœli, et universæ potestates :

Tibi Cherubim et Seraphim : incessabili voce proclamant :

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus : Dominus Deus Sabaoth.

Pleni sunt cœli et terra : majestatis gloriæ tuæ.

Te gloriosus Apostolorum chorus,

Te Prophetarum laudabilis numerus,

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum, sancta confitetur Ecclesia,

Patrem immensæ majestatis, Venerandum tuum verum,

et unicum Filium,

Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.

Tu Rex gloriæ Christe.

lectione.
 etatem civium
 ducat nos Rex
 men.
 us a Septua-
 cha non dici-
 : a Paschate
 entecost. dici-
 li Officio, ex-
 nda Rogatio-
 ro non dicitur,
 ix. aut iij. Re-

UM AMBROSII
 STINI.
 imus : te Dó-
 témur.
 atrem : omnis

geli : tibi cœli,
 stâtes :
 et Séraphim :
 proclamant :

inus Deus Sá-
 et terra : ma-
 te.
 Apostolorum

am laudâbilis
 andidatus lau-
 errarum, san-
 clésia,

isæ majestâtis,
 tuum verum,
 ,
 ue Paráclitum
 Christe.

Tu Patris sempiternus es Fi-
 lius.

Tu ad liberandum susce-
 pturus hominem : non horri-
 ruitis Virginis úterum.

Tu devicto mortis acúleo :
 aperuisti credentibus regna
 cœlorum.

Tu ad dexteram Dei sedes :
 in glória Patris.

Judex créderis esse ventú-
 rus.

Te ergo quæsumus, tuis fá-
 nulis súbveni : quos pretioso
 sanguine redemisti.

Æterna fac cum sanctis tuis :
 in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum
 Dómine : et bédedic hæreditáti
 tuæ.

Et rege eos : et extólle ilios
 usque in ætérnum.

Per singulos dies, benedici-
 mus te.

Et laudámus nomen tuum
 in sæculum : et in sæculum
 sæculi.

Dignáre Dómine die isto :
 ne peccáto nos custodire.

Miserére nostri Dómine :
 miserére nostri.

Fiat misericórdia tua Dó-
 mine super nos : quemádmó-
 dum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi : non
 confundar in ætérnum.

AD LAUDES.

DEUS in adjutórium meum
 inténde. R. Dómine ad ad-
 vándum me festína.

Glória Patri, et Filio, et Spi-
 ritui sancto :

Sicut erat in principio, et

nunc, et semper, et in sæcula
 sæculórum, Amen. Laus tibi
 Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.
 vel Allelúia, pro temporis di-
 versitate.

Tempore Paschali, Ant. t. 8.
 Allelúia:

PSALMUS 92.

DOMINUS regnâvit, decórem
 indútus est : * indútus est
 Dóminus fortitúdinem, et præ-
 cínxit se.

Etenim firmávit orbem ter-
 ræ : * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : *
 a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómi-
 ne : * elevavérunt flúmina vo-
 cem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus
 suos, * a vóciBUS aquárum
 multárum.

Mirábiles elatiónes maris : *
 mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibilia
 facta sunt nimis : * domum
 tuam decet sanctitúdo Dómine
 in longitúdinem diérum.

PSALMUS 99.

JUBILATE Deo omnis terra : *
 servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, *
 in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus
 ipse est Deus : * ipse fecit nos,
 et non ipsi nos :

Pópulus ejus, et oves páscae
 ejus : * introíte portas ejus in
 confessiône, átria ejus in
 hymnis, confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quo-
 niam suávis est Dóminus, in
 ætérnum misericórdia ejus, *

et usque in generatióem et generatióem veritas ejus.

PSALMUS 62.

DEUS Deus meus * ad te de luce vigilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto apparui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea : * et in nómine tuó levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repletur ánima mea : * et lábiis exultatióis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditábor in te : * quia fuisti adjutor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsít ánima mea post te : * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introibunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo ; * quia obstructum est os loquéntium iniqua.

Hic non dicitur Glória.

PSALMUS 66.

DEUS misereátur nostri, et benedicat nobis : * illuminet vultum suum su-

per nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terram viam tuam, * in ómnibus Génitibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent Gentes : * quóniam júdicas pópulos in acquitate, et Gentes in terra dirigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Tempore Paschali, Antiph.

Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Ant. t. 6. Surréxit Christus.

CANTICUM TRIUM PUERORUM.

Danielis 3. e

BENEDICITE ómnia ópera Dómini Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicite Angeli Dómini Dómino : * benedicite celi Dómino.

Benedicite aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino : * benedicite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedicite söl et luna Dómino : * benedicite stellæ cæli Dómino.

Benedicite omnis imber et ros Dómino : * benedicite

ereatur nostri.
nus in terra
ómnibus Gén-
um.

tibi pópuli
ántur tibi pó-

exúltent Gén-
júdicas pópu-
et Gentes in

tibi pópuli
ur tibi pópuli
dedit fructum

s Deus, Deus
t nos Deus : *
n omnes fines

hali; Antiph.
ia, allelúia,
ia, allelúia,
allelúia.

éxit Christus.
M PUERORUM.
s 3. e

nia ópera Dó-
o : * laudáte
eum in sæ-

ngeli Dómini
nedicite cœli

æ omnes, quæ
t, Dómino : *
es virtútes Dó-

et luna Dó-
ite stellæ cœli

nis imber et
* benedicite

omnes spíritus Dei Dómino.
Benedicite ignis et æstus
Dómino : * benedicite frigus
et æstus Dómino.

Benedicite rores et pruína
Dómino : * benedicite gelu et
frigus Dómino.

Benedicite glácies et nives
Dómino : * benedicite noctes
et dies Dómino.

Benedicite lux et ténébræ
Dómino : * benedicite fúlgura
et nubes Dómino.

Benedicat terra Dóminum : *
audet et superexáltet eum in
sæcula.

Benedicite montes et colles
Dómino : * benedicite uni-
uersa germinántia in terra
Dómino.

Benedicite fontes Dómino : *
nedicite mária et flúmina
Dómino.

Benedicite cete, et ómnia
quæ movéntur in aquis, Dó-
mino : * benedicite omnes vó-
cres cœli Dómino.

Benedicite omnes béstiæ et
inécora Dómino, * benedicite
omni hóminum Dómino.

Benedicat Israel Dóminum : *
audet et superexáltet eum in
sæcula.

Benedicite sacerdótes Dó-
mini Dómino : * benedicite
omni serui Dómini Dómino.

Benedicite spíritus et ánimæ
iustórum Dómino : * benedi-
cite sancti et húmiles corde
Dómino.

Benedicite Ananía, Azaría,
Misael Dómino : * laudáte et
superexáltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fi-
lium cum sancto Spíritu : *
laudémus et superexaltémus
eum in sæcula.

Benedictus es Dómine in
firmaménto cœli : * et laudá-
bilis, et gloriósus, et super-
exaltátus in sæcula.

*Hæc non dicitur Glória Pa-
tri, neque Amen; in aliis Can-
ticis dicuntur.*

Tempore Paschali, Ant. Sur-
réxit Christus de sepúlchro,
qui liberávit tres púeros de
camino ignis ardéntis, allelúia.

Ant. t. 6. Allelúia.

PSALMUS 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis : *
laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli
ejus : * laudáte eum omnes
virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : *
laudáte eum omnes stellæ et
lumen.

Laudáte eum cœli cœló-
rum : * et aquæ omnes, quæ
super cœlos sunt, laudent no-
men Dómini.

Quia ipse dixit, et facta
sunt : * ipse mandávit, et
creata sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in
sæculum sæculi : * præcéptum
pósuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra : *
dracónes, et omnes abyssi :

Ignis, grando, nix, glácies,
spíritus procellárum : * quæ
fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : *
ligna fructifera, et omnes ce-
dri.

Béstiaë, et univérsa pécora, *
serpéntes, et vólucres pen-
nátæ :

Reges terræ, et omnes pó-
puli : * principes, et omnes
júdices terræ :

Júvenes et vírgines, senes
cum junióribus laudent nomen
Dómini : * quia exaltátum est
nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cælum
et terram : * et exaltávit cornu
pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis
ejus : * filiis Israel, pópulo
appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

PSALMUS 149.

CANTATE Dómino cánticum
novum : * laus ejus in Ec-
clésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fe-
cit eum : * et filii Sion exúl-
tent in rege suo.

Laudent nomen ejus in cho-
ro : * in tympano et psaltério
psallant ei.

Quia beneplácitum est Dó-
mino in pópulo suo : * et
exaltábit mansuétos in salú-
tem.

Exultábunt sancti in gló-
ria : * lætabúntur in cubili-
bus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture
eórum : * et gládii ancípites in
mánibus eórum.

Ad faciéndam vindictam in
natióibus : * increpatiónes in
pópulis.

Ad alligándos reges eórum
in compédibus, * et nóbiles
eórum in máncis férreis.

Ut faciánt in eis iudicium
conscriptum : * glória hæc est
ómnibus sanctis ejus.

*Hic non dicitur Glória Pa-
tri.*

PSALMUS 150.

LAUDATE Dóminum in san-
ctis ejus : * laudáte eum in
firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus
ejus : * laudáte eum secún-
dum multitudínem magnitúdi-
nis ejus.

Laudáte eum in sono tu-
bæ : * laudáte eum in psalté-
rio, et cíthara.

Laudáte eum in tympano,
et choro : * laudáte eum in
chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis
benesonántibus : laudáte eum
in cymbalis jubilatiónis : * om-
nis spiritus laudet Dominum.

Glória Patri.

*Tempore Paschali, Ant. Al-
lelúia, allelúia, allelúia.*

*Capitulum proprium in Qua-
dragesima.*

HYMNUS.

OSOL salútis, íntimis
Jesu refúlge méntibus,
Dum nocte pulsa grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
Da, lacrymárum rivulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :

eis iudicium
glória hæc est
ejus.

Antiphona Glória Pa-

us 150.

in san-
laudate eum in
vultibus ejus.

in virtutibus
eum secun-
magnitudi-

in sono tu-
eum in psalté-

in tympano,
laudate eum in
no.

in cymbalis
laudate eum
lationis : * om-
det Dominum.

Antiphona, *Ant.* Al-
allelúia.

Proprium in Qua-

us.

intimis
mentibus,
a grátior
itur.

acceptábile,

rivulis

ctimam,

at charitas.

navit nefas,

lácrymæ,

ntiæ

conterat.

es tua,

omnia :

letémur et nos in viam
tua reducti dextera.

Te prona mundi máchina
lemens adoret Trinitas,
et nos novi per grátiam
vovum canámus cánticum.

Amen.

ÿ. Angelis suis Deus man-
avit de te. ñ. Ut custódiant te
ómnibus viis tuis.

*Ant. ad Benedictus, et Ora-
propria.*

Tempore Passionis, Hymnus,
nostra sex.

ÿ. Eripe me de inimicis meis
us meus. ñ. Et ab insurgén-
us in me libera me.

Tempore Paschali, sequens
capitulum dicitur in feriali
officio tantum : Hymnus vero
in Dominicis.

CAPITULUM. Rom. 6. b

CHRISTUS resurgens ex mór-
tuis jam non móritur, mors
ultra non dominábitur.
quod enim mórtuus est pec-
cator, mórtuus est semel, quod
vixit, vivit Deo.

HYMNUS.

URÓRA cælum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
indus triúmphantis jubilat,
trens avéras infremit.
Rex ille dum fortíssimus
mortis inférno specu
trum Senátum liberum
úcit ad vitæ jubar.

Cujus sepúlchrum plúrimo
stóde signábat lapis,
Victor triúmphant, et suo
ortem sepúlchro fúnerat.

Sat fúneri, sat lácrymis,
at est datum dolóribus :

Surréxit extíntor necis,
Clamat coruscans Angelus.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira criminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

ÿ. In resurrectione tua Chri-
ste, allelúia. ñ. Cœli et terra
læténtur, allelúia.

Ad Bened. Ant. propria.

CANTICUM ZACHARIÆ.

Lucæ 1. g

BENEDICTUS Dóminus Deus
Israel, * quia visitávit,
et fecit redemptionem plebis
suæ :

Et eréxit cornu salutis no-
bis, * in domo David púeri
sui.

Sicut locútus est per os san-
ctórum, * qui a sæculo sunt,
prophetárum ejus :

Salútem ex inimicis nostris, *
et de manu ómnium qui odé-
runt nos :

Ad faciéndam misericórdiam
cum pátribus nostris : * et me-
morári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit
ad Abraham patrem nostrum, *
datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu ini-
micórum nostrórum liberáti, *
serviámus illi.

In sanctitáte et justítia co-
ram ipso, * ómnibus diébus
nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altís-
simi vocáberis : * præíbis enim

ante fáciem Dómini paráre vias
ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis
plebi ejus : * in remissionem
peccatórum eórum :

Per viscera misericórdiæ Dei
nostri : * in quibus visitávit
nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in téne-
bris, et in umbra mortis sed-
ent : * ad dirigéndo pedes
nostros in viam pacis.

Glória Patri, et Filio.

*Deinde dicitur Antiphona
et Oratio propria, et post eam,
si occurrat eo die aliquod Fes-
tum Simplex, fit de eo comme-
moratio. Postremo (si id tem-
pus requirit) fiunt commemora-
tiones de S. Maria, de Aposto-
lis, et de Patrono Ecclesiæ in
ordine aliarum commem. se-
cundum illius dignitatem, et
último loco de Pace, ut infra
in Vesperis Sabbati.*

*In fine, si discedendum sit a
Choro, dicitur una ex Anti-
phonis B. Mariæ, ut habetur
infra post Completorium.*

DOMINICA

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave Maria.
Credo.

Deus in adiutorium, p. 17.

HYMNUS.

JAM lucis orto sidere
Deum precémur súpplices,
Ut in diáris áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans tēperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuríat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :

Carnis terat supérbiam
Potus cibique párcitas :

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

*In Dominicis Quadragesimæ,
Antiphona propria.*

Temp. Paschali, Ant. t. 8.
Allelúia.

PSALMUS 53.

DEUS in nómine tuo salvum
me fac ; * et in virtúte tua
júdica me.

Deus exáudi oratióne me-
am : * áuribus pércipe verba
oris mei.

Quóniam aliéni insurrexé-
runt advérsus me, et fortes
quæsiérunt ánimam meam : *
et non proposuérunt Deum ante
conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : *
et Dóminus susceptor est áni-
mæ meæ.

Avérte mala inimicis meis : *
et in veritáte tua dispérde
illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, *
et confitébor nómini tuo, Dó-
mine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribula-
tióne eripuisti me : * et super
inimicos meos despéxit óculus
meus.

Sequens Psalmus, Confité-

dis íntima,
rdia :
érbiam
árcitas :
abscésserit,
redúxerit,
néntiam
óriam.
glória,
io,
ráclito,
omne sæculum.

Quadragesimæ,
ria.

ali, Ant. t. 8.

us 53.

ine tuo salvum
t in virtúte tua

oratióem me-
pércepe verba

éni insurrexé-
me, et fortes

mam meam : *
runt Deum ante

um.
us ádjuvat me : *

sceptor est áni-

inimícis meis : *
tua dispérde

ificábo tibi, *
ómini tuo, Dó-

bonum est.
omni tribula-

me : * et super
despéxit óculus

lmus, Confité-

mini Dómino, dicitur tantum
in Dominicis, quando fit Offi-
cium de Dominica, ut in Psal-
terio, præterquam in Domini-
cis a Pascha usque ad Pente-
osten.

A Septuagesima vero usque
ad Pascha ejus loco dicitur
psalmus Dóminus regnavit, ut
supra in Laudibus, p. 17.

PSALMUS 117.

CONFITEMINI Dómino quóniam
bonus : * quóniam in sæcu-
lum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam
bonus : * quóniam in sæculum
misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : *
quóniam in sæculum miseri-
órdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dó-
minum : * quóniam in sæcu-
lum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dó-
minum : * et exaudivit me in
similitudine Dóminus.

Dóminus mihi adjutor : * non
debeo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjutor : * et
non despiciam inimicos meos.

Bonum est confidere in Dó-
mino, * quam confidere in hó-
mine.

Bonum est speráre in Dó-
mino, * quam speráre in prin-
cipibus.

Omnes Gentes circuiérunt
me : * et in nómine Dómini
quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedé-
runt me : * et in nómine Dó-
mini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut

apes, et exarsérunt sicut ignis
in spinis : * et in nómine Dó-
mini quia ultus sum in eos.

Impulsus eversus sum ut cá-
derem : * et Dóminus suscepit
me.

Fortitúdo mea, et laus mea
Dóminus : * et factus est mihi
in salutem.

Vox exultatiónis et salutis, *
in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtú-
tem : déxtera Dómini exaltávit
me, * déxtera Dómini fecit vir-
tútem.

Non móriar, sed vivam : * et
narrábo ópera Dómini.

Castigans castigávit me Dó-
minus : * et morti non trádi-
dit me.

Aperíte mihi portas justítie,
ingrèssus in eas confitebor Dó-
mino : * hæc porta Dómini,
justi intrábunt in eam.

Confitebor tibi quóniam exau-
disti me : * et factus es mihi
in salutem.

Lápidem, quem reprobavé-
runt ædificántes, * hic factus
est in caput ánguli.

Ad Dómino factum est istud : *
et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dó-
minus : * exultémus, et lætémur
in ea.

Dómine salvum me fac, o
Dómine bene prosperáre : *
benedictus qui venit in nómine
Dómini.

Benediximus vobis de domo
Dómini : * Deus Dóminus, et
illúxit nobis.

Constitúite diem solénnem

in condensis, * usque ad cornu altaris.

Deus meus es tu, et confitebor tibi : * Deus meus es tu, et exaltabo te.

Confitebor tibi quoniam exaudisti me : * et factus es mihi in salutem.

Confitemini Domino quoniam bonus : * quoniam in saeculum misericordia ejus.

PSALMUS 118.

BEATI immaculati in via, * qui ambulanti in lege Domini.

Beati, qui scrutantur testimonia ejus : * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, * in viis ejus ambulaverunt.

Tu mandasti * mandata tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viae meae, * ad custodiendas justificationes tuas.

Tunc non confundar, * cum perspexero in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis, * in eo quod didici iudicia justitiae tuae.

Justificationes tuas custodiam : * non me derelinquas usquequaque.

In quo corrigit adolescentior viam suam ? * in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivite : * ne repellas me a mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Domine : *

doce me justificationes tuas.

In labiis meis * pronuntiavi omnia iudicia oris tui.

In via testimoniorum tuorum delectatus sum, * sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercebor : * et considerabo vias tuas.

In justificationibus tuis meditabor : * non obliviscar sermones tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivifica me : * et custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos : * et considerabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas a me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas, * in omni tempore.

Increpasti superbos : * maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me opprobrium et contemptum : * quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur : * servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam et testimonia tua meditatio mea est : * et consilium meum justificationes tuae.

Adhaesit pavimento anima mea : * vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, et exaudisti me : * doce me justificationes tuas.

lationes tuas.
 s * pronuntiavi
 ris tui.
 niorum tuorum
 * sicut in om-
 nis exercébor : *
 vias tuas.
 nibus tuis me-
 obliviscar ser-
 vo tuo, vivifica
 stodium sermo-
 nis meos : * et
 rabilia de lege
 nna in terra : *
 a me mandata
 nima mea desi-
 ones tuas, * in
 verbos : * male-
 ant a mandatis
 opprobrium et
 quia testimó-
 i.
 unt principes,
 loquebantur : *
 us exercebatur
 us tuis.
 onia tua medi-
 * et consilium
 ones tuæ.
 iménto ánima
 me secundum
 ntiavi, et exau-
 e me justifica-

Viam justificatiónum tuárum
 instrue me : * et exercébor in
 mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ
 medio : * confirma me in verbis
 tuis.

Viam iniquitátis ámove a
 me : * et de lege tua miserére
 mei.

Viam veritátis elégi : * judi-
 ca tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis, Dó-
 mine : * noli me confundere.

Viam mandatórum tuórum
 currí, * cum dilatásti cor
 meum.

*Sequens Symbolum dicitur
 Dominicis tantum, quando
 Officium de Dominica ut in
 alterio.*

SYMBOLUM S. ATHANASII.

QUICUMQUE vult salvus esse, *
 ante ómnia opus est, ut té-
 net cathólicam fidem :

Quam nisi quisque íntegram
 violatámqueserváverit, * abs-
 que dúbio in ætérnum peribit.

Fides autem cathólica hæc
 est, * ut unum Deum in Trini-
 tate, et Trinitátem in unitáte
 venerémur.

Neque confundéntes persó-
 nas, * neque substántiam se-
 parántes.

Alia est enim persóna Patris,
 alia Filii, * alia Spíritus sancti.

Sed Patris, et Filii, et Spí-
 ritus sancti una est divinitas, *
 quális glória, coætérna mas-
 tas.

Qualis Pater, talis Filius, *
 talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fi-

Verna.

lius, * increátus Spíritus san-
 ctus.

Imménsus Pater, imménsus
 Filius, * imménsus Spíritus
 sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fí-
 lius, * ætérnus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres ætérni ; *
 sed unus ætérnus.

Sicut non tres increátí, nec
 tres imménsi ; * sed unus in-
 creátus, et unus imménsus.

Similiter omnípotens Pater,
 omnípotens Filius, * omnípo-
 tens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omnípo-
 téntes ; * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, *
 Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii ; * sed
 unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus
 Filius, * Dóminus Spíritus san-
 ctus.

Et tamen non tres Dómini ; *
 sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unam-
 quámque persónam Deum ac
 Dóminum confitéri Christiána
 veritáte compéllimur : * ita tres
 Deos aut Dóminos dicere, Cath-
 ólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus : *
 nec creátus, nec génitus.

Filius a Patre solo est : * non
 factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus a Patre et
 Filio : * non factus, nec créa-
 tus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres
 Patres : unus Filius, non tres
 Filii : * unus Spíritus sanctus ;
 non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitate nihil prius aut posterius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres personæ coæternæ sibi sunt, et coæquales.

Ita ut per omnia, sicut jam supra dictum est, * et unitas in Trinitate, et Trinitas in unitate veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad æternam salutem, * ut incarnationem quoque Domini nostri Jesu Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, ut credamus et confiteamur, * quia Dominus noster Jesus Christus Dei Filius; Deus et homo est.

Deus est ex substantia Patris ante sæcula genitus : * et homo est ex substantia matris in sæculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo : * ex anima rationali, et humana carne subsistens.

Æqualis Patri secundum divinitatem : * minor Patre secundum humanitatem.

Qui licet Deus sit, et homo : * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversione divinitatis in carnem; * sed assumptione humanitatis in Deum.

Unus omnino non confusione substantiæ; * sed unitate personæ.

Nam sicut anima rationalis et caro unus est homo : * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos, * tertia die resurrexit a mortuis.

Ascendit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis : * inde venturus est judicare vivos, et mortuos.

Ad cujus adventum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis : * et reddituri sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam : * qui vero mala, in ignem æternum.

Hæc est fides Catholica : * quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.

Glória Patri, et Filio.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Paschali, Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

CAPITULUM. 1. *Tim. 1. d*

Regi sæculorum immortalis et invisibili, soli Deo honor, et glória in sæcula sæculorum, Amen. *ñ. Deo grátias.*

*ñ. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. et repetitur, Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. ý. Qui sedes ad dexteram Patris. ñ. Miserére nobis. ý. Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. ñ. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.*

ý. Exúrge Christe, adjuva nos. ñ. Et libera nos propter nomen tuum.

-Sequentes Preces non dicuntur

tur
Octa
dicit
Orat
pote
K
Pa
ad j
enta
ma
Cr
ue
lión
Ame
ý.
návi
rav
ý.
e.
am
am
ý.
am
unc
ý.
e, I
um
ceis.
ý.
na. r
num
ý. I
aris t
áli ce
ý.
nómin
celum
Dein
CONF
C
bea
beato

tur in Duplicibus, nec infra Octavas : sed tunc dicto. ñ. òr. dicitur Dóminus vobiscum, et Oratio. Dómine Deus omnipotens, ut infra, p. 28.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto usque ad ý.* Et ne nos indúcas in tentationem. ñ. Sed libera nos a malo.

Credo in Deum, *secreto usque ad ý.* Carnis resurrectionem. ñ. Vitam ætérnam, Amen.

ý. Et ego ad te Dómine clama-vi. ñ. Et mane oratio mea præveniet te.

ý. Repleátur os meum lau-de. ñ. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

ý. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis. ñ. Et omnes iniquitátes meas dele.

ý. Cor mundum crea in me, Deus. ñ. Et spíritum re-ctum innova in viscéribus meis.

ý. Ne projicias me a fácie tua. ñ. Et Spíritum sanctum num ne auferas a me.

ý. Redde mihi lætítiam salu-táris tui. ñ. Et spíritu princi-páli confirma me.

ý. Adjutórium nostrum in Dómine Dómini. ñ. Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipoténti, beátae Mariæ semper virgini, beáto Michaéli Archángelo,

beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatione, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MISEREATUR tui omnipotens Deus, et dimissis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ñ. Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

MISEREATUR vestri omnipotens Deus, et dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ñ. Amen.

INDULGENTIAM, absolutiónem, et remissionem peccatórum nostrórum tribuat nobis omnipotens et misericors Dóminus. ñ. Amen.

Et prosequitur ý. Dignáre Dómine die isto. ñ. Sine peccáto nos custodire.

ý. Miserére nostri Dómine. ñ. Miserére nostri.

ý. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ñ. Quemádmódu sperávimus in te.

ý. Dómine exáudi oratiónem

meam. *ñ.* Et clamor meus ad te veniat.

ÿ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et cum spíritu tuo.

Orémus. ORATIO.

DOMINE Deus omnipotens, qui ad principium hujus diei nos pervenire fecisti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

ÿ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et cum spíritu tuo.

ÿ. Benedicámus Dómino. *ñ.* Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur Lectiõni Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit.

ÿ. Pretiõsa in conspéctu Dómini. *ñ.* Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

ORATIO.

SANCTA María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

ÿ. Deus in adjutórium meum inténde. *ñ.* Dómine ad advándum me festína.

Et dicitur ter: último addi-

tur Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. *ñ.* Sed libera nos a malo.

ÿ. Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tua, et dirige filios eórum. *ñ.* Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige.

ÿ. Glória Patri. *ñ.* Sicut erat.

Orémus. ORATIO.

DIRIGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et liberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

ÿ. Jube domne benedicere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnipotens. *ñ.* Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis a Dominica prima Quadrages. usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Isaie 55. b

QUERITE Dóminum dum inveniri potest: invocáte eum, dum prope est. Tu autem Dó-

i. Sicut erat.
Christe eléi-
n.

secreto.
ndúcas in ten-
d libera nos a

servos tuos
ópera tua, et
um. *ñ.* Et sit
ni Dei nostri
pera mánuum
ge super nos,
m nostrárum

tri. *ñ.* Sicut

ORATIO.

anctificáre, ré-
rnáre dignáre,
Rex cœli et
da et cörpera
sermónes, et
n lege tua, et
datórum tuó-
t in ætérnum,
alvi et liberi
Salvátor mun-
regnas in sæ-
ñ. Amen.

ne benedicere.
actus nostros
ónat Dóminus
Amen.

em Capituli in
eris a Domi-
drages. usque
Passionis ex

5. b
inum dum in-
t invocáre cum,
Tu autem Dó-

mine miserére nobis. *ñ.* Deo
grátias.

*A Dominica Passionis us-
que ad Feriam quintam in
Cœna Domini exclusive.*

Isaïæ 50. c

FIACIEM meam non avérti ab
inerepántibus, et conspuén-
ibus in me. Dóminus Deus
auxiliátor meus, ideo non sum
confúsus. Tu autem Dómine.

*A Dominica Resurrectionis
usque ad Ascensionem exclu-
sive.*

Coloss. 3.

si consurrexistis cum Christo,
quæ sursum sunt quærite,
Dómini Christus est in dextera Dei
sedens: quæ sursum sunt sá-
pientie, non quæ super terram.
Tu autem, Dómine.

*Post Lectionem brevem dici-
tur. ÿ. Adjutórium nostrum in
nómine Dómini. ñ. Qui fecit
cælum et terram.*

ñ. Benedicite. ñ. Deus.
*Bened. Dóminus nos bene-
dicat, et ab omni malo defén-
dat, et ad vitam perdúcat
ætérnam: et fidélium ánimæ
per misericórdiam Dei requiés-
cant in pace. ñ. Amen.*

IN FERALI OFFICIO

Extra Tempus Paschale.

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave Maria.
Credo. *ñ.* Deus in adjutórium,
ut supra, p. 17.

HYMNUS.

AM lucis orto sídere
Deum precémur súplices,
ut in diúrnis áctibus
nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans tēperet,
Ne litis horror insonet:

Visum fovendo cóntegat,
Ne vanitátes háuriant.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:

Carnis terat supérbiam
Potus cibique párcitas:

Ut, cum dies abscesserit,
Noctémque sors redúxerit,

Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,

Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

Tempore Quadragesimæ,
Ant. t. 3. Vivo ego.

Tempore Passionis, Ant. t. 1.
Libera me Dómine.

PSALMUS 53.

DEUS in nómine tuo salvum
me fac: * et in virtúte tua
júdica me.

Deus exáudi oratióem me-
am: * áuribus pércipe verba
oris mei.

Quóniam aliéni insurrexé-
runt advérsus me, et fortes
quæsiérunt ánimam meam: *
et non proposuérunt Deum an-
te conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: *
et Dóminus suscéptor est áni-
mæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: *
et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, *
et confitébor nómini tuo Dó-
mine: quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribula-
tióne eripuísti me: * et super

inimicos meos despexit oculus meus.

Post Psalmum, Deus in nomine tuo, loco Psalmi, Constitimini, dicitur unus ex infra-scriptis Psalmis, secundum Ferialias distinctis. Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi, sicut in festis.

FERIA SECUNDA.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini : * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus fortis et potens : Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales, * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

FERIA TERTIA.

PSALMUS 24.

AD te Domine levavi animam meam : * Deus meus in te confido, non erubescam :

Neque irrideant me inimici mei : * etenim universi, qui sustentent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes * supervacue.

Vias tuas Domine demonstra mihi : * et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me : * quia tu es Deus salvator meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miseracionum tuarum Domine, * et misericordiarum tuarum, quæ a sæculo sunt.

Delicta juventutis meæ, * et ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu : * propter bonitatem tuam Domine.

Dulcis et rectus Dominus : * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio : * docebit mites vias suas.

Universæ viæ Domini misericordia et veritas, * querentibus testamentum ejus, et testimonia ejus.

Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum ? * legem statuit ei in via, quam elegit.

Animus ejus in bonis demo-

FERTIA.

us 24.

levávi ánimam
Deus meus in te
ubescam :

ant me inimici
a univérſi, qui
nconfundéntur.
r omnes iniqua
vácuæ.

mine demónſtra
tias tuas édoce

veritaté tua, et
uia tu es Deus
et te ſuſtinui

miseratiónum
e, * et miseri-
um, quæ a sæ-

tútis meæ, * et
s ne memine-

ſericórdiam tu-
ei tu : * propter
Dómine.

us Dóminus : *
em dabit delin-

uétos in judi-
cantes vias suas.
Dómini misce-

as, * requirén-
um ejus, et tes-

a tuum Dómine
peccáto meo : *

o qui timet Dó-
m státuit ei in
t.

a bonis demo-

rabitur : * et semen ejus hære-
ditábit terram.

Firmamentum est Dóminus
timéntibus eum : * et testamén-
tum ipsius ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dómi-
num : * quóniam ipse évéllet
de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, et misere-
re mei : * quia únicus et páuper
sum ego.

Tribulatiónescordis mei mul-
tiplicátæ sunt : * de necessitá-
tibus meis érué me.

Vide humilitátem meam, et
hórem meum : * et dimitte
univérſa delicta mea.

Réſpice inimicos meos quó-
iam multiplicáti sunt, * et ódio
quo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et
ne me : * non erubescam,
quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsé-
runt mihi : * quia ſuſtinui te.
Líbera, Deus, Israel, * ex
omnibus tribulatióibus suis.

FERIA QUARTA.

PSALMUS 25.

JUDICA me Dómine, quóniam
ego in innocéntia mea in-
gréſſus sum : * et in Dómino
operans non infirmábor.

Proba me Dómine, et tenta
me : * ure renes meos et cor
meum.

Quóniam misericórdia tua
ante óculos meos est : * et
complácuí in veritaté tuá.

Non sedi cum concilio vani-
tatis : * et cum iniqua gerénti-
bus non introibo.

Odívi ecclésiám malignán-

tium : * et cum ímpis non se-
debo.

Lavábo inter innocéntes ma-
nus meas : * et circúmdabo al-
táre tuum Dómine :

Ut áudiam vocem laudis, *
et enárrem univérſa mirabilia
tua.

Dómine diléxi decórem do-
mus tuæ, * et locum habitá-
tiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpis Deus
ánimam meam, * et cum viris
sánguinium vitam meam :

In quorum má nibus iniqui-
tates sunt : * déxtera eórum re-
pléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia
mea ingréſſus sum : * redímé
me, et misere-
re mei.

Pes meus stetit in dirécto : *
in ecclésiis benedicam te Dó-
mine.

FERIA QUINTA.

PSALMUS 22.

DOMINUS regit me, et nihil
mihi déerit : * in loco pás-
cuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiόnis edu-
cávit me : * ánimam meam
convértit.

Dedúxit me súper sémitas ju-
stitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in
médio umbræ mortis, non ti-
mébo mala : * quóniam tu me-
cum es.

Virga tua, et báculus tuus, *
ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo
mensam, * advérsus eos qui
tribulant me.

Impinguásti in óleo caput

meum : * et calix meus in-
ébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subse-
quétur me * ómnibus diébus
vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dó-
mini, * in longitudinẽ diérum.

FERIA SEXTA.

PSALMUS 21.

DEUS Deus meus, respice in
me : quare me dereliqui-
sti? * longe a salute mea verba
delictórum meórum.

Deus meus clamábo per
diem, et non exáudies; * et
nocte, et non ad insipiéntiam
mihi.

Tu autem in sancto hábitas, *
laus Israel.

In te speravérunt patres no-
stri : * speravérunt, et liberásti
eos.

Ad te clamavérunt, et salvi
facti sunt : * in te speravérunt,
et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et
non homo : * oppróbrium hó-
minum, et abjectio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt
me : * locúti sunt lábiis,
et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, eripiat
eum : * salvum fáciat eum,
quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxi-
sti me de ventre : * spes mea
ab ubéribus matris meæ. In
te projectus sum ex útero :

De ventre matris meæ Deus
meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulatio próxima
est : * quóniam non est qui
adjuvet.

Circumdedérunt me vítuli
multi : * tauri pingues obsedé-
runt me.

Aperuérunt super me os
suum : * sicut leo rápiens et
rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et
dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tam-
quam cera liquéscens * in mé-
dio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus
mea, et lingua mea adhæsit
fáucibus meis : * et in púlve-
rem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me
canes multi : * concilium mali-
gnántium obsédit me.

Foderunt manus meas et
pedes meos : * dinumeravé-
runt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et
inspexérunt me : * divisérunt
sibi vestiméta mea, et super
vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Dómine ne elon-
gáveris auxiliũ tuum a me : *
ad defensionem meam cón-
spice.

Erue a frámea Deus áni-
mam meam; * et de manu
canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et
a cornibus unicórnium humi-
litétem meam.

Narrábo nomen tuum frá-
tribus meis : * in médio Ec-
clésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, lau-
dáte eum : * univérsum semen
Jacob gloriíficáte eum.

Tímeat eum omne semen
Israel : * quóniam non sprevit,

neq
páup
No
me
eum
A
ia r
n co
Eo
únt
um
ent
ecu
Re
ntu
ersi
Et
us
am.
Qu
um
enti
Ma
runt
in cor
nes q
Et
sem
Ann
erátio
ábun
ulo q
Dómin
Sab
upra
DEATI
D am
Beát
nónia
xquiru
Non

neque despexit deprecationem
páuperis :

Nec avertit faciem suam a
me : * et cum clamárem ad
eum exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclé-
sia magna : * vota mea reddam
in conspéctu tíméntium eum.

Edent páuperes, et satura-
buntur : et laudábunt Dómi-
num qui requirunt eum : * vi-
vent corda eórum in sæculum
sæculi.

Reminiscéntur et conver-
tentur ad Dóminum * uni-
versi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu
eius : * univérsæ familiæ Gén-
tam.

Quóniam Dómini est reg-
num : * et ipse dominábitur
sæculum.

Manducavérunt et adoravé-
runt omnes pingues terræ : *
in conspéctu ejus cadent om-
nes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : *
et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino ge-
neratio ventúra : * et annun-
ciábunt cæli justitiam ejus pó-
pulo qui nascétur, quem fecit
Dóminus.

*Sabbato nihil additur, ut
supra in Rubrica, p. 30.*

Deinde dicitur

PSALMUS 118.

DEATI immaculáti in via, * qui
ambulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testi-
mónia ejus : * in toto corde
requirunt eum.

Non enim qui operántur ini-

quitátem, * in viis ejus ambu-
lavérunt.

Tu mandásti * mandáta tuá
custodiri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, *
ad custodiéndas justificatiónes
tuas.

Tunc non confúndar, * cum
perspéxero in ómnibus man-
dátis tuis.

Confitébor tibi in directiõe
cordis, * in eo quod didici ju-
dicia justitiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custo-
diam : * non me derelinquas
usquequáque.

In quo córrigit adolescén-
tior viam suam? * in custo-
diéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisivi
te : * ne repéllas me a man-
dátis tuis.

In corde meo abscondi eló-
quia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es Dómine : *
doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi
omnia judicia oris tui.

In via testimoniórum tuó-
rum delectátus suum, * sicut
in ómnibus divitiis.

In mandátis tuis exercé-
bor : * et considerábo vias
tuas.

In justificatióibus tuis me-
ditábor : * non obliviscar ser-
mónes tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivífica
me : * et custódiam sermó-
nes tuos.

Revéla óculos meos : * et con-
siderábo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas a me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas, * in omni tempore.

Increpasti superbos : * maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me opprobrium et contemptum : * quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur : * servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam et testimonia tua meditatio mea est : * et consilium meum justificationes tuae.

Adhaesit pavimento anima mea : * vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, et exaudisti me : * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me : * et exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea praetadio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove a me : * et de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi : * judicia tua non sum oblitus.

Adhaesi testimoniis tuis Domine : * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, * cum dilatasti cor meum,

Temp. Quadrag. Ant. Vivo ego dicit Dominus : nolo mortem peccatoris, sed ut magis convertatur, et vivat.

Temp. Passionis, Ant. Libera me Domine, et pone me juxta te : et cujusvis manus pugnet contra me.

CAPITULUM. Zach. 8. d
PACEM et veritatem diligite, ait Dominus omnipotens. *ñ. Deo gratias.*

ñ. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis. *Et repetitur.* Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. *ÿ.* Qui sedes ad dexteram Patris, *ñ.* Miserere nobis. *ÿ.* Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. *ñ.* Christe Fili Dei vivi, miserere nobis.

ÿ. Exurge Christe, adjuva nos. *ñ.* Et libera nos propter nomen tuum.

KYRIE eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.
ÿ. Et ne nos inducas in tentationem. *ñ.* Sed libera nos a malo.

Credo in Deum, secreto.
ÿ. Carnis resurrectionem. *ñ.* Vitam aeternam, Amen.

ÿ. Et ego ad te Domine clamavi. *ñ.* Et mane oratio mea praevéniet te.

ÿ. Repleatur os meum laude. *ñ.* Ut cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

ÿ. Domine averte faciem tuam a peccatis meis. *ñ.* Et omnes iniquitates meas dele.

ÿ. Cor mundum crea in me

Deu
inn
ÿ
tua.
tuu
ÿ
lutá
cipá
Q
dict
dici
et C
fra.
Q
dict
feriu
eie
praec
dicu
ÿ.
mine
éripe
ÿ.
meis,
insur
me.
ÿ.
niqu
lingu
ÿ.
mini
ñ. Ut
die
ÿ.
taris
iniun
tonge.
ÿ. I
um in
juvanc
ÿ.
fortis,
ñ. Mis

rag. Ant. Vivo
us : nolo mor-
sed ut magis
vivat.

nis, Ant. Libe-
, et pone me
ujúsvis manus
ne.

Zach. 8. d
tatem diligite,
s omnipotens.

Fili Dei vivi,*

Et repetitur.
vivi, miserére
des ad dexte-
miserére nobis.
et Filio, et
Christe Fili
re nobis.

Christe, ádjuva
ra nos propter

Christe eléi-
léison.

secreto.
ndúcas in ten-
d libera nos a

m, secreto.
esurrectiónem.
am, Amen.

te Dómine cla-
ne orátio mea

os meum lau-
ntem glóriam
magnitúdinem

avérte fáciem
meis. R. Et
s meas dele.
m crea in me

Deus. R. Et spíritum rectum
innova in visceribus meis.

Y. Ne projicias me a fácie
tua. R. Et Spíritum sanctum
tuum ne áuferas a me.

Y. Redde mihi lætítiam sa-
lutáris tui. R. Et spíritu prin-
cipáli confirma me.

Quando ad Laudes non sunt
dicte Preces feriales, statim
dicitur Adjutórium nostrum,
et Confiteor Deo, etc. ut in-
fra.

Quando autem ad Laudes
dicte sunt Preces feriales in-
ferius posite post Laudes Fe-
rie secunde, tunc ad Primam
predictæ Preces et sequentes,
dicuntur flexis genibus.

Y. Eripe me Dómine ab hó-
mine malo. R. A viro iniquo
eripe me.

Y. Eripe me de inimicis
meis, Deus meus. R. Et ab
insurgéntibus in me libera
me.

Y. Eripe me de operántibus
iniquitatem. R. Et de viris
sanguinum salva me.

Y. Sic psalmum dicam nó-
mini tuo in sæculum sæculi.
R. Ut reddam vota mea de die
in diem.

Y. Exáudi nos Deus salu-
táris noster. R. Spes ómnium
finium terræ, et in mari
longe.

Y. Deus in adjutórium me-
um inténde. R. Dómine ad ad-
juvándum me festína.

Y. Sanctus Deus, sanctus
fortis, sanctus immortalis.
R. Miserére nobis.

Y. Bénedic ánima mea Dó-
mino. R. Et ómnia quæ intra
me sunt, nómini sancto ejus.

Y. Bénedic ánima mea Dó-
mino. R. Et noli oblivisci om-
nes retributiónes ejus.

Y. Qui propitiátur ómnibus
iniquitatibus tuis. R. Qui sa-
nat omnes infirmitates tuas.

Y. Qui rédimit de intéritu
vitam tuam. R. Qui coronat te
in misericórdia et miseratióni-
bus.

Y. Qui replet in bonis desi-
dérium tuum. R. Renovábitur
ut áquilæ juvéntus tua.

Y. Adjutórium nostrum in
nómine Dómini. R. Qui fecit
cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit
Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipoténti,
beátæ Mariæ semper virgi-
ni, beáto Michaéli Archángelo,
beáto Joánni Baptistæ, sanctis
Apóstolis Petro et Paulo, óm-
nibus Sanctis, et vobis, fratres :
quia peccávi nimis cogitátione,
verbo, et ópere : mea culpa,
mea culpa, mea máxima culpa.
Ideo precor beátam Mariam
semper virginem, beátum Mi-
chaélem Archángelum, beátum
Joánnem Baptistam, sanctos
Apóstolos Petrum et Paulum,
omnes Sanctos, et vos fratres,
oráre pro me ad Dóminum
Deum nostrum.

Chorus respondet :

MISEREATUR tui omnipotens
Deus, et dimíssis peccátis
tuis, perdúcat te ad vitam ætér-
nam. R. Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

MISEREATUR vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam. *ñ. Amen.*

INDULGENTIAM, absolutiõnem, et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus. *ñ. Amen.*

Et prosequitur ÿ. Dignare Dõmine die isto. ñ. Sine peccato nos custodire.

ÿ. Miserere nostri Dõmine. ñ. Miserere nostri.

ÿ. Fiat misericordia tua Dõmine super nos. ñ. Quemadmodum speravimus in te.

ÿ. Dõmine exaudi orationem meam. ñ. Et clamor meus ad te veniat.

ÿ. Dominus vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

DOMINE Deus omnipotens, qui ad principium hujus diæ nos pervenire fecisti: tua nos hõdie salva virtute; ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia, dirigantur cogitationes et ópera. Per Dõminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per ónnia sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

ÿ. Dõminus vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

ÿ. Benedicamus Dõmino. ñ. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur Lectioni Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit ÿ. Pretiosa in conspectu Dõmini. ñ. Mors sanctorum ejus.

Et absolute sine Orémus.

ORATIO.

SANCTA Maria, et omnes Sancti intercedant pro nobis ad Dõminum: ut nos mereamur ab eo adjuvãri et salvãri, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

ÿ. Deus in adjutorium meum intõnde. ñ. Dõmine ad adjuvandum me festina.

Et dicitur ter: ultimo additur Glõria Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

ÿ. Et ne nos inducas in tentationem. ñ. Sed libera nos a malo.

ÿ. Respice in servos tuos Dõmine, et in ópera tua, et dirige filios eórum. ñ. Et sit splendor Dõmini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige.

ÿ. Glõria Patri. ñ. Sicut erat.

Orémus. ORATIO.

DIRIGERE et sanctificãre, regere et gubernãre dignãre,

obiscum. *ñ.* Et
mus Dómino.

Choro legitur
Et quando di-
ca de B. Maria,
tionis Martyro-

madarius dicit
conspéctu Dó-
nctorum ejus.
ne Orémus.

rio.
ia, et omnes
édant pro nobis
ut nos mereá-
vári et salvári,
nat in sæcula
Amen.

utórium meum
mine ad adju-
tina.
: ultimo addi-
Sicut erat.

Christe eléi-
on.

secreto.
ndúcas in ten-
d libera nos a

ervos tuos Dó-
a tua, et dirige
Et sit splendor
ri super nos, et
nostrárum di-
et opus má-
a dirige.

tri. *ñ.* Sicut

ORATIO.
ctificáre, ré-
gnáre dignáre,

Dómine Deus Rex cœli et terræ,
hódie corda et cõrpora nostra,
sensus, sermões, et actus no-
stros in lege tua, et in opéri-
bus mandatõrum tuõrum : ut
lic, et in ætèrnium, te auxi-
liánte, salvi et liberi esse me-
reámur, Salvátor mundi : Qui
vivis et regnas in sæcula sæcu-
lõrum. *ñ.* Amen.

ñ. Jube domine benedicere.

Bened. Dies et actus nostros
in sua pace dispõnat Dóminus
omnipotens. *ñ.* Amen.

Ad Absolutionem Capituli in
Dominicis et Feriis a Dominica
Prima Quadragesimæ usque
ad Dominicam Passionis exclu-
sive.

Isaie 53. b

QUERITE Dóminum, dum in-
veniri potest : invocáte
eum, dum prope est. Tu autem
Dómine.

A Dominica Passionis usque
ad Feriam v. in Cena Domini
exclusive.

Isaie 50. c

FACIEM meam non avérti ab
inrepañtibus, et conspuen-
tibus in me. Dóminus Deus auxi-
liátor meus, ideo non sum con-
fusus. Tu autem Dómine.

A Dominica Resurrectionis
usque ad Ascensionem exclu-
sive.

Coloss. 3.

SI consurrexistis cum Christo,
quæ sursum sunt quærite,
ubi Christus est in dextera Dei
sedens : quæ sursum sunt sapi-
te, non quæ super terram.
Tu autem Dómine.

Verna.

Post Lectionem brevem dicitur
ñ. Adjutórium nostrum in
nómine Dómini. *ñ.* Qui fecit
cælum et terram.

ñ. Benedicite. *ñ.* Deus.

Bened. Dóminus nos benedi-
cat, et ab omni malo deféndat,
et ad vitám perducát ætèrnám :
et fidélium animæ per miseri-
córdiam Dei requiescant in
pace! *ñ.* Amen.

IN FERIALI OFFICIO

Temporis Paschalis, et in
Festis per Annum.

Post Psalmum, Deus in nóm-
ine tuo, dicitur tantum Psalm.
Beáti immaculáti, et Retribuc.
Deinde Ant. competens, et reli-
qua ut supra in Dominica, sed
in Duplicibus, et infra Octav.
non dicuntur Preces. Dicto
Benedicámus Dómino, dicitur
Prima de B. Maria, si dicenda
est : postea legitur Martyrolo-
gium in Choro. Deinde dicitur
ñ. Pretiõsa, cum reliquis ut su-
pra.

Ad Absolutionem Capituli
in Festis dicitur Capitulum
Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave Maria.

Deus in adjutórium, p. 17.

HYMNUS.

NUNC sancte nobis Spiritus,
Unum Patri cum Filio,
Dignáre promptius ingeri
Nõstro refúsus pectõri.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor,

Confessiõnem pèrsonent,
Flamméscat igne charitas,
Accéndat ardor próximos.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne saeculum.
 Amen.

In Dominicis Quadragesimae, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimae, in feriali Officio, Ant. t. 8. Advenérunt nobis.

Temp. Passionis, Ant. t. 4. Judicásti Dómine.

In Dominicis tempore Paschali, et in feriali Officio, Ant. t. 2. Allelúia.

PSALMUS.

LEGEM pone mihi Dómine
 viam justificatiónum tuárum : * et exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, et scrutabor legem tuam : * et custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatorum tuorum : * quia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua : * et non in avaritiam.

Avérte oculos meos ne videant vanitatem : * in via tua vivifica me.

Státue servo tuo eloquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa opprobrium meum, quod suspicatus sum : * quia judicia tua jucúnda.

Ecce concupivi mandata tua : * in aequitate tua vivifica me.

Et véniat super me misericordia tua Dómine : * salu-

tare tuum secundum eloquium tuum.

Et respondebo exprobrantibus mihi verbum : * quia speravi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque : * quia in judiciis tuis supersperavi.

Et custodiam legem tuam semper, * in saeculum et in saeculum saeculi.

Et ambulabam in latitudine : * quia mandata tua exquisivi.

Et loquebar in testimoniiis tuis in conspectu regum : * et non confundabar.

Et meditabar in mandatis tuis, * quae dilexi.

Et levavi manus meas ad mandata tua, quae dilexi : * et exercabar in justificatióibus tuis.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Haec me consolata est in humilitate mea : * quia eloquium tuum vivificavit me.

Supérbi inique agebant usquequaque : * a lege autem tua non declinavi.

Memor fui judiciórum tuorum a saeculo Dómine : * et consolatus sum.

Defectio tenuit me : * pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

Cantabiles mihi erant justificationes tuae, * in loco peregrinationis meae.

Memor fui nocte nóminis tui
Dómine : * et custodivi legem
tuam.

Hæc facta est mihi : * quia
justificatiónes tuas exquisivi.

Portio mea Dómine, * dixi,
custodire legem tuam.

Deprecátus sum faciem tuam
in toto corde meo : * miserere
mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et
convérsti pedes meos in testi-
mónia tua.

Parátus sum, et non sum
irbátus : * ut custódiam man-
dáta tua.

Funes peccatórum circum-
plexi sunt me : * et legem
tuam non sum oblitus.

Média nocte surgebam ad
confiténdum tibi, * super ju-
dicia justificatiónis tuæ.

Particeps ego sum ónnium
timéntium te, * et custodién-
tium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine ple-
na est terra : * justificatiónes
tuas doce me.

BONITATEM fecisti cum servo
D tuo Dómine : * secúndum
verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam,
et sciéntiam doce me : * quia
mandátis tuis crédidi.

Priúsqvam humiliárer, ego
reliqui : * propterea elóquium
tuum custodivi.

Bonus es tu : * et in boni-
tate tua doce me justificatiónes
tuas.

Multiplicáta est super me
iniquitas superbórum : * ego

autem in toto corde meo scru-
tábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor
eórum : * ego vero legem tuam
meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti
me : * ut discam justificatió-
nes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, *
super millia auri et argénti.

Manus tuæ fecerunt me, et
plasmavérunt me : * da mihi
intelléctum, et discam man-
dáta tua.

Qui timent te vidébunt me,
et lætabúntur : * quia in verba
tua supersperávi.

Cognóvi Dómine quia æqui-
tas judicia tua : * et in veri-
tate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut con-
scelétur me, * secúndum eló-
quium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes
tuæ, et vivam : * quia lex tua
meditatio mea est.

Confundántur superbi, quia
injuste iniquitatem fecerunt in
me : * ego autem exercébor in
mandátis tuis.

Convertántur mihi iméntes
te, * et qui novérunt testimó-
nia tua.

Fiat cor meum immaculá-
tum in justificatióibus tuis, *
ut non confundar.

*In Dominicis Quadragesimæ
Antiphona propria.*

*Temp. Quadrag. in feriali
Officio, Ant. Advenérunt no-
bis dies penitentiæ, ad redi-
menda peccata, ad salvandas
ánimas.*

CAPITULUM. *Joelis 2. c.*

CONVERTIMINI ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et fletu, et planctu. Et scindite corda vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóninus omnípotens.

ñ. *br.* Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse liberávit. ý. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse liberávit.

ý. Scápulis suis obumbrábit tibi. ñ. Et sub pennis ejus spērábis.

Ad Tertiam, Sextam, et Nonam flexis genibus dicitur Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.*

ý. Et ne nos indúcas in tentationem. ñ. Sed libera nos a malo.

ý. Dómine Deus virtútum convérte nos. ñ. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

ý. Exúrge Christe, ádjuva nos. ñ. Et libera nos propter nomen tuum.

ý. Dómine exáudi orationem meam. ñ. Et clamor meus ad te véniat.

ý. Dóminus vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

Orémus: *Orat. conveniens.*

Tempore Passionis in feriali Officio, Ant. Judicásti Dómine causam animæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

CAPITULUM. *Jerem. 17. b.*

DOMINE, omnes qui te derelinquunt, confundentur: recedentes a te, in terra scri-

bentur: quóniam dereliquerunt venam aquarum viventium Dóminum.

ñ. *br.* Erue a frámea, * Deus animam meam. Erue. ý. Et de manu canis únicam meam. Deus animam. Erue a frámea.

ý. De ore leónis libera me Dómine. ñ. Et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Kyrie eléison.

Oratio conveniens.

In Dominicis tempore Paschali, Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum proprium de Tempore.

Tempore Paschali, in feriali Officio, Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

CAPITULUM. *Rom. 6. b.*

CHRIStUS resúrgens ex mortuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

ñ. *br.* Surrexit Dóminus de sepúlchro, * Allelúia, allelúia. Surrexit. ý. Qui pro nobis pependit in ligno. Allelúia, allelúia. Glória. Surrexit Dóminus.

ý. Surrexit Dóminus vere, allelúia. ñ. Et apparuit Simoni, allelúia.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium, p. 17.

HYMNUS.

RECTOR potens, verax Deus, Qui temperas rerum vi-

Sple
Et igo
Ex
Aufe
Conf
Verá
Pr
Patri
Cum
Regn
In
pae,
Te
erial
pend
Ter
Ópu
In
chali
Ant.
DEF
D á
num
Def
quim
Quanc
Qui
m pr
tuas n
Quo
quand
us me
Narr
oulatió
ua.
Omn
as: *
me, á
Paul
runt m
non de

Splendore mane illuminas,
Et ignibus meridiem :

Extingue flammam litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimæ, in feriali Officio, Ant. t. 4. Compendemus nosmetipsos.

Tempore Passionis, Ant. t. 4. Popule meus.

In Dominicis tempore Paschali, et in feriali Officio, Ant. t. 8. f. Allelúia.

PSALMUS.

DEFECIT in salutem tuam
ánima mea : * et in verbum
tuum supersperavi.

Defecerunt óculi mei in elo-
quium tuum, * dicentes :
Quando consolaberis me?

Quia factus sum sicut uter
in pruina : * justificaciones
tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui : *
quando facies de persecúenti-
bus me iudicium?

Narraverunt mihi iniqui fa-
bulaciones : * sed non ut lex
tua.

Omnia mandata tua véri-
tas : * inique persecúti sunt
me, adjuva me.

Paulo minus consummave-
runt me in terra : * ego autem
non dereliqui mandata tua,

Secúndum misericórdiam
tuam vivifica me : * et custó-
diam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, * ver-
bum tuum pérmanet in cælo.

In generatióem, et genera-
tióem veritas tua : * fundásti
terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua perseverat
dies : * quóniam ómnia sér-
viunt tibi.

Nisi quód lex tua meditatio
mea est : * tunc forte periís-
sem in humilitate mea.

In ætérnum non obliviscar
justificaciones tuas : * quia in
ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me
fac : * quóniam justificaciones
tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatóres
ut pérderent me : * testimónia
tua intelléxi.

Omnis consummationis vidi
finem : * latum mandatum
tuum nimis.

QUOMODO diléxi legem tuam
Dómine? * tota die meditatio
mea est.

Super inimicos meos pru-
déntem me fecisti mandáto
tuo : * quia in ætérnum mihi
est.

Super omnes docétes me
intelléxi : * quia testimónia
tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi : * quia
mandata tua quæsivi.

Ab omni via mala prohibui
pedes meos : * ut custódiam
verba tua.

A iudiciis tuis non decli-

návi : * quia tu legem posuisti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre júdicia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine : * et júdicia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.

Posuerunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributió-nem.

INIQUOS ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me maligni. * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et

non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatió-nibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedétes a júdiciis tuis : * quia injústa cogitatio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ideo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas : * a júdiciis enim tuis tímui.

Feci júdicium et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutare tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Temp. Quadragesimæ in feriali Officio, Ant. Commendémus nosmetipsos in multa paciéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ.

D
tion
min
ad
mul
ñ
brál
pen
brál
puli
ÿ
tas
mór
K
son.
P
ÿ
tati
mal
ÿ
con
ciem
ÿ
nos.
nom
ÿ
mea
te vé
ÿ
cum
Or
Te
Offic
quid
tus fu
C
C
on
C
ego :
ego :
afflic

CAPITULUM. *Isaïæ 55. b*

DERELINQUAT impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertatur ad Dominum, et miserabitur ejus, et ad Deum nostrum, quoniam multus est ad ignoscendum.

ñ. br. Scápolis suis, * Obumbrabit tibi. Scápolis. *ŷ.* Et sub pennis ejus sperabis. Obumbrabit tibi. Glória Patri. Scápolis.

ŷ. Scuto circumdabit te veritas ejus. *ñ.* Non timébis a timóre noctúrno.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.*

ŷ. Et ne nos inducas in tentationem. *ñ.* Sed libera nos a malo.

ŷ. Dómine Deus virtutum converte nos. *ñ.* Et ostende faciem tuam, et salvi érimus.

ŷ. Exúrge Christe, ádjuva nos. *ñ.* Et libera nos propter nomen tuum.

ŷ. Dómine exáudi orationem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

Orémus. *Oratio conveniens.*

Tempore Passionis, in seriali

Officio, Ant. Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

CAPITULUM. *Jerem. 17. c*

CONFUNDANTUR, qui me perse-
quúntur, et non confundar
ego: páveant illi, et non páveam
ego: induc super eos diem
afflictiónis, et dúplici contritió-

ne cóntere eos, Dómine Deus noster.

ñ. br. De ore leónis, * Líbera me Dómine. De ore. *ŷ.* Et a cónibus uniceórnium humilitátem meam. Líbera. De ore.

ŷ. Ne perdas cum impiis Deus ánimam meam. *ñ.* Et cum viris sanguínum vitam meam.

Kyrie eléison.

Oratio conveniens.

In Dominicis tempore Paschali, Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. proprium de Temp.

Tempore Paschali, in seriali

Offic. Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

CAPITULUM. *1. Cor. 15. c*

CHRIStUS resurréxit a mórtuis primítiae dormiéntium: quoniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mórtuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

ñ. br. Surrexit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surrexit. *ŷ.* Et apparuit Simóni. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surrexit.

ŷ. Gavisi sunt discipuli, allelúia. *ñ.* Viso Dómino, allelúia.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

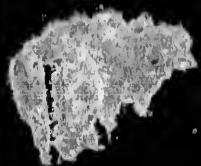
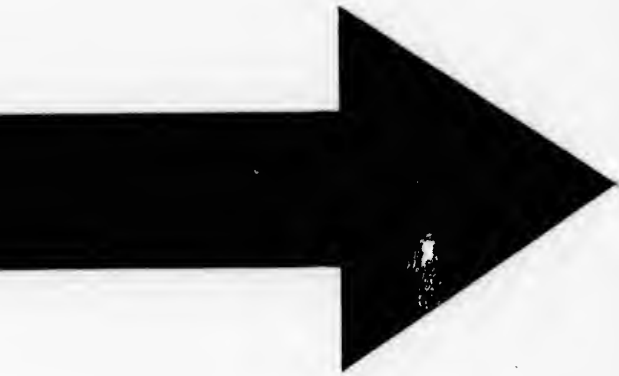
Pater Noster. Ave Maria.

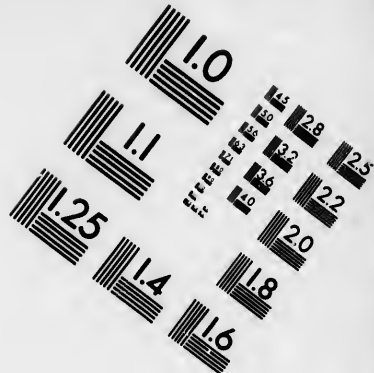
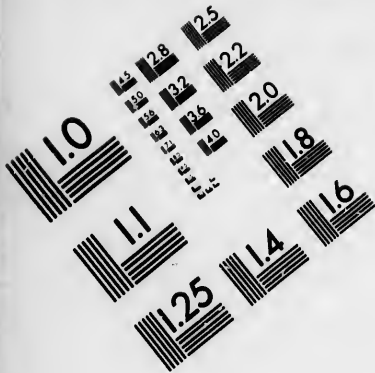
Deus in adjutórium, p. 17.

HÝMNUS.

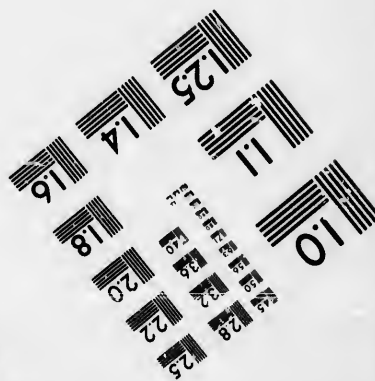
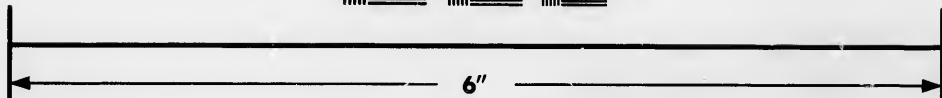
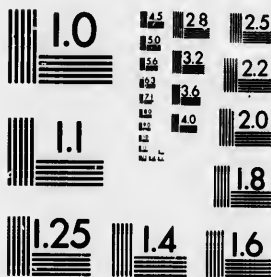
RERUM Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Sucessibus detérminans.

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WESTER, N.Y. 14580
(716) 872-4500

Largire lumen vespere,
Quo vita nusquam decídat,
Sed præmium mortis sacræ
Perennis instet glória.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar únice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis Quadragesimæ, Antiphona propria.

Tempore Quadragesimæ, in seriali Officio, Ant. t. 1. Per arma justitiæ.

Temp. Passionis, Ant. t. 4. Numquid redditur.

In Dominicis tempore Paschali, et in seriali Officio, Ant. t. 8, f. Allelúia.

PSALMUS.

MIRABILIA testimónia tua : *
Ideo scrutata est ea ánima
mea.

Declaratio sermonum tuorum
illuminat : * et intellectum
dat párvulis.

Os meum aperui, et attráxi
spíritum : * quia mandata tua
desiderábam.

Aspice in me, et miserere
mei, * secúndum iudicium di-
ligéntium nomen tuum.

Gressus meos dirige secúndum
elóquium tuum : * et
non dominetur mei omnis in-
justitia.

Rédime me a calúniis hó-
minum : * ut custódiam man-
data tua.

Fáciem tuam illúmina super
servum tuum : * et doce me
justificatiónes tuas.

Exitus aquarum deduxérunt

óculi mei : * quia non custo-
diérunt legem tuam.

Justus es Dómine : * et re-
ctum iudicium tuum.

Mandasti justitiam testimónia
tua : * et veritatem tuam
nimis.

Tabescere me fecit zelus
meus : * quia obliti sunt verba
tua inimici mei.

Ignitum elóquium tuum ve-
heménter : * et servus tuus
diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et
contemptus : * justificatiónes
tuas non sum oblitus.

Justitia tua, justitia in aetérnum
: * et lex tua veritas.

Tribulatio et angústia inven-
erunt me : * mandata tua
meditatio mea est.

Æquitas testimónia tua in
aetérnum : * intellectum da
mihi, et vivam.

CLAMAVI in toto corde meo,
exáudi me Dómine : * jus-
tificatiónes tuas requiram.

Clamavi ad te salvum me
fac : * ut custódiam mandata
tua.

Præveni in maturitate, et
clamavi : * quia in verba tua
supersperavi.

Prævenérunt óculi mei ad te
dilúculo : * ut meditárer eló-
quia tua.

Vocem meam audi secúndum
misericórdiam tuam Dó-
mine : * et secúndum iudi-
cium tuum vivifica me.

Appropinquavérunt perse-
quéntes me iniquitati : * a

quia non custo-
tuam.

ómine : * et re-
tuum.

stítiam' testimó-
veritatem tuam

me fecit zelus
obliti sunt verba

i.

quium tuum ve-
et servus tuus

us sum ego, et
* justificatiónes

oblitis.

justítia in aetér-
tua véritas.

angústia inve-
* mandata tua

est.

stímónia tua in
intelléctum da

to toto corde meo,
Dómine : * ju-
as requíram.

te salvum me
ódiam mandata

maturitate, et
ia in verba tua

t óculi mei ad te
t medítarer eló-

m audi secún-
diam tuam Dó-
secúndum judi-
fíca me.

avérunt perse-
niquitati ; * a

lege autem tua longe facti
sunt.

Prope es tu Dómine : * et
omnes viæ tuæ véritas.

Initio cognóvi de testimoniis
tuis : * quia in aeternum fun-
dásti ea.

Vide humilitatem meam, et
éripe me : * quia legem tuam
non sum oblitis.

Júdica iudicium meum, et
redime me : * propter eló-
quium tuum vivifica me.

Longe a peccatóribus sa-
lus : * quia justificatiónes tuas
non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dó-
mine : * secúndum iudicium
tuum vivifica me.

Multi qui persecúntur me,
tribulant me : * a testimó-
nis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, et tabes-
cebam : * quia elóquia tua non
custodiérunt.

Vide quóniam mandata tua
diléxi Dómine : * in miseri-
cordia tua vivifica me.

Principium verborum tuó-
rum véritas : * in aeternum
omnia iudicia justitiæ tuæ.

PRINCIPES persecúti sunt me
gratis : * et a verbis tuis
ormidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia
tua, * sicut qui invénit spólia
multa.

Iniquitatem ódio hábui, et
abominátus sum : * legem au-
tem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi
tibi, * super iudicia justitiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus le-
gem tuam : * et non est illis
scándalum.

Expectábam salutáre tuum Dó-
mine : * et mandata tua diléxi.

Custodivit ánima mea testi-
mónia tua : * et diléxit ea ve-
heménter.

Servávi mandata tua, et te-
stímónia tua : * quia omnes
viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea
in conspéctu tuo Dómine : *
juxta elóquium tuum da mihi
intelléctum.

Intret postulátio mea in
conspéctu tuo : * secúndum
elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hym-
num, * cum docúeris me
justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea eló-
quium tuum : * quia ómnia
mandata tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet
me : * quóniam mandata tua
elégi.

Concupivi salutáre tuum
Dómine : * et lex tua medítatio
mea est.

Vivet ánima mea, et laudá-
bit te ; * et iudicia tua adjuvá-
bunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit : *
quære servum tuum, quia man-
data tua non sum oblitis.

*In Dominicis Quadragesi-
mæ, Antiphona propria.*

*Tempore Quadragesimæ, in
feriali Officio, Ant. Per arma
justitiæ virtutis Dei commen-
démus nosmetipsos in multa
patientia.*

CAPITULUM. *Isaia 58. c*

FRANGE esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : cum videris nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

ñ. *br.* Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto. ŷ. Non tímébis a tímóre noctúrno, Véritas, Glória Patri, Scuto.

ŷ. Angelis suis Deus mandávit de te. ñ. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.*

ŷ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ñ. Sed libera nos a malo.

ŷ. Dómine Deus virtútum convérte nos. ñ. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

ŷ. Exúrge Christe ádjuva nos. ñ. Et libera nos propter nomen tuum.

ŷ. Dómine exáudi oratiónem meam. ñ. Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobíscum. ñ. Et cum spíritu tuo.

Orémus, *Oratio conveniens.*

Tempore Passionis, in feriali Officio, Ant. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

CAPITULUM. *Jerem. 18. d*

RECORDARE quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

ñ. *br.* Ne perdas cum impiis * Deus ánimam meam. Ne perdas. ŷ. Et cum viris sánguini-

num vitam meam. Deus. Ne perdas.

ŷ. Eripe me Dómine ab hómine malo. ñ. A viro iníquo éripe me.

Kyrie eléison.

Oratio conveniens.

In Dominicis tempore Paschali; Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum proprium de Tempore.

Tempore Paschali, in feriali Officio, Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

CAPITULUM. *1. Pet. 3. d*

CHRISTUS semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro iníustis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

ñ. *br.* Gavísi sunt discípuli, * Allelúia, allelúia. Gavísi. ŷ. Viso Dómino. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gavísi.

ŷ. Mane nobíscum Dómine, allelúia. ñ. Quóniam advespéráscit, allelúia.

Oratio conveniens.

Vesp. in Dominica, et in Feriis, habentur inferius post Laud. Sabbati.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave Maria. Credo.

ŷ. Dómine lábia mea apéries, *ut supra*, p. 1.

In Quadragesima, Invitat. Veníte, * Exultémus Dómino.

Psalm. Jubilémus Deo salutarí nostro, *ut supra*, p. 2.

Hym
supra
Tem
Allelúia
Psal
p. 2.
Hym
ut supra
Ant.
dicunt
Dómin
Tem
Allelúia
phona
Noctur

DOMI
sal
Dón
eæ,
Dun
cént
eas :
Qui
ei, *
áderu
Si c
astra,
Si ex
ium,
Unar
requira
domo l
vitæ m
Ut vi
ni, * e
Quón
bernác
rum pr
tabern
In p
nunc
super

Hymnus, Ex more docti, ut supra in Dominica, p. 3.

*Tempore Paschali, Invitat. Allelúia, allelúia, * Allelúia, Psalm. Venite, exultemus, p. 2.*

Hymnus, Rex sempitérne, ut supra in Dominica, p. 3.

Ant. Noct. per totum Annum, dicuntur ut infra. Ant. t. 1 f Dominus defensor.

Tempore Paschali, Ant. t. 1. f Allelúia, sub qua una Antiphona dicuntur omnes Psalmi Nocturnorum.

PSALMUS 26.

DOMINUS illuminatio mea, et salus mea, * quem timébo? Dominus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum appropíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmáti sunt, et cederunt.

Si consistant advérsus me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsus me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requiram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut videam voluptátem Dómini, * et visitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimicos meos.

Circuivi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psallum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te : * miserere mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te fácies mea : * fáciem tuam Dómine requiram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declines in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua : * et dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in ánimas tribulantium me : * quóniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viriliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

PSALMUS 27.

An te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas a me : * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum:

Exáudi Dómine vocem deprecationis meæ dum oro ad te : * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus : * et cum operantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum, * et secundum nequitiam adinventiunt ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis : * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum eius * destrues illos, et non edificabis eos.

Benedictus Dominus : * quoniam exaudivit vocem deprecationis mee.

Dominus adiutor meus, et protector meus : * in ipso speravit cor meum, et adiutus sum.

Et refloruit caro mea : * et ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis sue : * et protector salvanum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum Domine, et benedic hereditati tue : * et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.

Ant. Dominus defensor vite mee.

Ant. t. 8. Adorate.

PSALMUS 28.

AFFERTE Domino filii Dei * afferite Domino filios arietum.

Afferite Domino gloriam et honorem, afferite Domino gloriam nomini eius : * ado-

rate Dominum in atrio sancto eius.

Vox Domini super aquas, Deus majestatis intonuit : * Dominus super aquas multas.

Vox Domini in virtute : * vox Domini in magnificentia.

Vox Domini confringentis cedros : * et confringet Dominus cedros Libani :

Et comminuet eas tamquam vitulum Libani : * et dilectus quemadmodum filius unicornium.

Vox Domini intercedentis flammam ignis : * Vox Domini concutientis desertum : et commovebit Dominus desertum Cades.

Vox Domini preparantis cervos, et revelabit condensa : * et in templo eius omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium habitare facit : * et sedebit Dominus Rex in aeternum.

Dominus virtutem populo suo dabit : * Dominus benedicet populo suo in pace.

PSALMUS 29.

EXALTABO te Domine quoniam suscepisti me : * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam : * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti eius : * et confitemini memorie sanctitatis eius.

Quoniam ira in indignatione

ejus :

ejus. Ad fletus titia.

Ego tia me eternu

Don prasti tem.

Ave me, * tus.

Ad et ad L

Qua neo, * uptione

Nun ulvis, item

Aud s est st ad

Conv n gau listi s eumdec

Ut ca non co Deus m

ebor t *Ant.*

aula sa *Ant.*

N te confu iustitia

Inclin accclera

Esto

ejus : * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus : * et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * Non movebor in æternum.

Domine in voluntate tua, * præstitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te Domine clamabo : * et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi vulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et miseratus est mei : * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planetum meum in gaudium mihi : * consciisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia :

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar : * Domine Deus meus in æternum confitebor tibi :

Ant. Adorate Dominum in aula sancta ejus.

Ant. t. 8. f. In tua justitia.

PSALMUS 30.

Domine speravi, non confundar in æternum : * in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accclera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protec-

toem, et in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu : * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi : * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum : * redemisti me Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates, * supervacue.

Ego autem in Domino speravi : * exultabo, et letabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam, * salvasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici : * statuisti in loco spatioso pedes meos.

Miserere mei Domine quoniam tribulor : * conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, et venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea, * et anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea : * et ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium et vicinis meis valde, * et timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt a me : * oblivioni datus sum, tamquam mortuus a corde.

Factus sum tamquam vas perditum : * quoniam au-

divi vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, * accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi Domine : * dixi : Deus meus es tu : in manibus tuis sortes meae.

Eripe me de manu inimicorum meorum, * et a persecuentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua : * Domine non confundar; quoniam invocavi te.

Erubescant impii, et deducantur in infernum : * muta fiant labia dolosa :

Quae loquuntur adversus justum iniquitatem, * in superbia, et in abusione.

Quam magna multitudo dulcedinis tuae Domine, * quam abscondisti timentibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuae * a conturbatione hominum.

Protege eos in tabernaculo tuo * a contradictione linguarum.

Benedictus Dominus : * quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meae : * projectus sum a facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis

meae : * dum clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes sancti ejus : * quoniam veritatem requirit Dominus, et retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, * omnes qui speratis in Domino.

PSALMUS 31.

BEATI quorum remissae sunt iniquitates : * et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum, * nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui inveteraverunt ossa mea, * dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua : * conversus sum in aerumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci : * et injustitiam meam non abscondi.

Dixi : Confitebor adversum me injustitiam meam Domino : * et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, * in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum et tribulatione, quae circumdedit me : * exultatio mea erue me a circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gra-

diaris
oculos

Nolimus,
lectus.

In c
eorum

aprox
Mult
speran

miseri
Laeta
late jus
nes rec

Ant.
Domino
Ant.

XUL
rec

Cont
: *

rum
Can
am :

ferati
Quia
mini,
de.

Dilig
dicium
plena c

Verb
sunt :

nis vir
Cong

aquas
auris
Time

ra : *
veantu
orbem.
Quo

diéris ; * firmábo super te
óculos meos.

Nolite fieri sicut équus et
mulus, * quibus non est intel-
léctus.

In camo et fræno maxillas
eórum constringe, * qui non
approximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, *
sperántem autem in Dómino
misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exul-
táte justí, * et gloriámini om-
nes recti corde.

Ant. In tua justítia libera me
Dómine.

Ant. t. 1. f. Rectos decet.

PSALMUS 32.

EXULTATE justí in Dómino : *
rectos decet coliaudátio.

Confitémini Dómino in citha-
ra : * in psaltério decem chor-
orum psállite illi.

Cantáte ei cánticum no-
vum : * bene psállite ei in vo-
luntate.

Quia rectum est verbum Dó-
mini, * et ómnia ópera ejus in
veritate.

Diligit misericórdiam et ju-
diciú : * misericórdia Dómini
plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti
sunt : * et spiritu oris ejus om-
nis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre
aquis maris : * ponens in the-
sauris abyssos.

Timeat Dóminum omnis ter-
ra : * ab eo autem commo-
veántur omnes inhabitántes
orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta

sunt : * ipse mandávit, et creata
sunt.

Dóminus dissipat consilia
géntium : * réprobat autem co-
gitatiónes populórum, et répro-
bat consilia príncipum.

Consílium autem Dómini in
ætérum manet : * cogitatió-
nes cordis ejus in generatio-
nem et generatióem.

Beáta gens, cujus est Dómi-
nus, Deusejus ; * pópulus, quem
elegit in hæreditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : *
vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo
suo * respéxit super omnes,
qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda
eórum : * qui intélligit ómnia
ópera eórum.

Non salvátur rex per multam
virtútem : * et gigas non salvá-
bitur in multitudíne virtútis
sue.

Fallax équus ad salútem : *
in abundántia autem virtútis
sue non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super me-
tuéntes eum : * et in eis,
qui sperant super misericórdia
ejus ;

Ut éruat a morte ánimas eó-
rum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dómi-
num : * quóniam adjútor et pro-
tector noster est.

Quia in eo lætábitur cor no-
strum : * et in nómine sancto
ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine
super nos : * quemádmódum
sperávimus in te.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dóminum in omni tempore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mécum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisivi Dóminum, * et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis scripuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et faciès vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamavit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et eripiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Divites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Venite filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit diés vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum, * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spiritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Rectos decete collaudátio.

Ant. t. 1. 7 Expúgna.

PSALMUS 34.

JUDICA Dómine nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum : * et exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui perséquúntur me : * dic ánima mee : Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quærentes animam meam.

Avértántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant
faciem
mini co
Fiat
úbricu
persequ
Quón
unt m
ui : * s
unt án
Venia
gnorat
condit
in lá
Anim
Dóm
per s
Omn
mine
Eripi
tióru
uper
urg
oráb
Retri
nis :
ea.
Ego a
sent,
Humi
am m
sinu
Quasi
atrem
ebam :
istátus
Et ad
conve
ant su
orávi.
Dissip
ti, tent
érunt

per justos : *
 reces eorum.
 omni super
 ut perdat de
 eorum.

sti, et Dómi-
 * et ex om-
 nus eorum li-

us iis, qui
 le : * et hú-
 bit.

ones justó-
 ribus his li-
 us.

somnia ossa
 ex his non

pessima : *
 tum, delin-

us animas
 * et non
 qui sperant

collaudatio.
 gna.
 34.

centes me, *
 nantes me.
 ma et scu-
 in adjutó-

m, et con-
 , qui perse-
 dic animæ
 sum.

et revereán-
 s animam

orsum, et
 itantes mihi

Fiant tamquam pulvis ante
 faciem venti : * et Angelus Dó-
 mini coáretans eos.

Fiat via illórum ténébræ et
 úbricum : * et Angelus Dómini
 persequens eos.

Quóniam gratis abscondé-
 runt mihi intéritum láquei
 sui : * supervácue exprobravé-
 runt animam meam.

Veniat illi láqueus, quem
 mórat : et cáptio, quam ab-
 óndit, apprehéndat eum : *

in láqueum cadat in ipsum.
 Anima autem mea exultábit
 Dómino : * et delectábitur
 per salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : *
 Dómine, quis similis tibi ?

Eripiens ínopem de manu
 tíorúm ejus : * egénum et
 superem a diripiéntibus eum.

urgéntes testes iniqui, * quæ
 orábam, interrogábant me.

Tribuébant mihi mala pro
 nis : * sterilitátem animæ
 meæ.

Ego autem cum mihi molésti
 sent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio áni-
 am meam : * et orátio mea
 in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi
 íntrem nostrum, sic compla-
 úbam : * quasi lugens et con-
 istátus sic humiliábar.

Et advérsus me lætáti sunt,
 convenérunt : * congregáta
 sunt super me flagélla, et ig-
 orávi.

Dissipáti sunt, nec compún-
 ti, tentavérunt me, subsanna-
 verunt me subsannátione : *

frenduérunt super me déntibus
 suis.

Dómine, quando respícies ? *
 restitue animam meam a mali-
 gnitate eorum, a leónibus úni-
 cam meam.

Confitébor tibi in Ecclesia
 magna, * in pópulo gravi lau-
 dábo te.

Non supergáudeant mihi qui
 adversántur mihi inique : * qui
 odérunt me gratis et ánnuunt
 óculis.

Quóniam mihi quidem paci-
 fice loquebántur : * et in ira-
 cúndia terræ loquéntes, dolos
 cogitábant.

Et dilatavérunt super me os
 suum : * dixerunt : Euge, euge,
 viderunt óculi nostri.

Vidísti Dómine, ne síleas : *
 Dómine ne discédas a me.

Exúrge et inténde iudicio
 meo ; * Deus meus, et Dómi-
 nus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justí-
 tiam tuam Dómine Deus meus, *
 et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis :
 Euge, euge, animæ nostræ : *
 nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et reveréantur
 simul, * qui gratulántur malis
 meis.

Induántur confusióne et re-
 veréntia * qui magna loquún-
 tur super me.

Exúltent et læténtur qui vo-
 lunt justitiam meam : * et di-
 cant semper : Magnificétur Dó-
 minus, qui volunt pacem servi
 ejus.

Et lingua mea meditábitur

justitiam tuam, * tota die laudem tuam.

PSALMUS 35.

DIXIT iniquus ut delinquat in semetipso : * non est timor Dei ante oculos ejus.

Quoniam dolose egit in conspectu ejus : * ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

Verba oris ejus iniquitas, et dolus : * noluit intelligere ut bene ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo : * astitit omni viae non bonae, malitiam autem non odivit.

Domine in caelo misericordia tua : * et veritas tua usque ad nubes.

Justitia tua sicut montes Dei : * judicia tua abyssus multa.

Homines, et jumenta salvabis Domine : * quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam Deus.

Filii autem hominum, * in tegmine alarum tuarum sperabunt.

Inebriabuntur ab ubertate domus tuae : * et torrente voluptatis tuae potabis eos.

Quoniam apud te est fons vitae : * et in lumine tuo videbimus lumen.

Præfende misericordiam tuam scientibus te, * et justitiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbiae : * et manus peccatoris non moveat me.

Ibi ceciderunt qui operantur

iniquitatem : * expulsus sunt, nec poterunt stare.

Ant. Expugna impugnantes me.

Ant. t. 6. Revela.

PSALMUS 36.

NOLI æmulari in malignantibus : * neque zelaveris facientes iniquitatem.

Quoniam tamquam fenenum velociter aréscent : * et quemadmodum olera herbaram cito decident.

Spera in Domino, et fac bonitatem : * et inhabita terram, et pascéris in divitiis ejus.

Delectare in Domino : * et dabit tibi petitiones cordis tui.

Revela Domino viam tuam, et spera in eo : * et ipse faciet.

Et educet quasi lumen justitiam tuam, et judicium tuum tamquam meridiem : * subditus esto Domino, et ora eum.

Noli æmulari in eo qui speratur in via sua ; * in homine faciente injustitias.

Désine ab ira, et derelinque furorem : * noli æmulari ut maligneris.

Quoniam qui malignantur, exterminabuntur : * sustinentes autem Dominum, ipsi hæreditabunt terram.

Et adhuc pusillum, et non erit peccator : * et quæres locum ejus, et non invenies.

Mansueti autem hæreditabunt terram, * et delectabuntur in multitudine pacis.

Observabit peccator justum : *

* expulsi sunt,
stare.

na impugnantes

evéla.

mus 36.

l in malignánti-
que zelaveris fa-
tém.

amquam fœnum
ent : * et quem-
tera herbárum

mino, et fac bo-
nhábita terram,
divitiis ejus.

a Dómino : * et
tiones cordis tui.
ino viam tuam,
o : * et ipse fá-

quasi lumen ju-
; et iudicium
in meridiem : *
Dómino, et ora

ri in eo qui pro-
a sua; * in hó-
injustitias.

a, et derelinque
noli æmulári ut

ui malignántur,
túr : * sustinén-
ninum, ipsi hæ-
ram.

usillum, et non
* et quæres lo-
on invénies.

utem hæreditá-
* et delectabún-
dine pacis.

peccátorjustum : *

et stridébit super eum déntibus
suis.

Dóminus autem irridébit
eum : * quóniam próspicit
quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt pec-
catóres : * intendérunt arcum
suum.

Ut dejiciant páuperem et
inopem : * ut trucident rectos
corde.

Gládus eórum Intret in
corda ipsórum : * et arcus eó-
rum confringátur.

Mélius est módicum justo, *
super divitias peccatórum mul-
tis.

Quóniam bráchia peccató-
rum conteréntur : * confirmat
autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies imma-
latórum : * et hæreditas
eorum in ætérnum erit.

Non confundéntur in tém-
pore malo, et in diébus famis
durabúntur : * quia peccató-
rum peribunt.

Inimíci vero Dómini mox ut
honorificáti fúerint et exal-
tati, * deficientes, quemádmó-
dum fumus deficient.

Mutuábitur peccátor, et non
revertet : * justus autem miseré-
bitur et tribuet.

Quia benedicéntes ei hære-
dábunt terram : * maledi-
céntes autem ei disperibunt.

Apud Dóminum gressus hó-
minis dirigéntur : * et viam
domini volet.

Cum ceciderit, non collidé-
bitur : * quia Dóminus supponit
manum suam.

Júnior fui, étenim sénui : *
et non vidi justum derelictum,
nec semen ejus quærens pa-
nem.

Tota die miserétur et cóm-
modat : * et semen illius in
benedictióne erit.

Declina a malo, et fac bo-
num : * et inhábita in sæcu-
lum sæculi.

Quia Dóminus amat judi-
cium, et non derelinquet sanc-
tos suos : * in ætérnum con-
servabúntur.

Injústi puniéntur : * et se-
men impiórum peribit.

Justi autem hæreditábunt
terram : * et inhabitábunt in
sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sa-
piéntiam, * et lingua ejus lo-
quetur iudicium.

Lex Dei ejus in corde ip-
sius : * et non supplantabún-
tur gressus ejus.

Considerat peccátor justum : *
et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non dere-
linquet eum in manibus ejus : *
nec damnábit eum cum judi-
cábitur illi.

Expécta Dóminum, et cu-
stódi viam ejus : et exaltábit
te, ut hæreditáte cápias ter-
ram : * cum perierint pecca-
tóres vidébis.

Vidi impium superexalta-
tum, * et elevátum, sicut ced-
ros Libani.

Et transivi, et ecce non
erat : * et quæsi eum, et
non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide

æquitatem : * quóniam sunt reliquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperibunt simul : * reliquiæ impiórum interibunt.

Salus autem justórum a Dómino, * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábít eos Dóminus, et liberábít eos : * et éruct eos a peccatóribus, et salvábít eos : quia speravérunt in eo.

PSALMUS 37.

DOMINE, ne in furóre tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne meá a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut ónus grave gravatæ sunt super me.

Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatrices meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusionibus : * et non est sánitas in carne meá.

Afflictus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine ante te omne desiderium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus,

Cor meum conturbátum est, dereliquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amici mei, et próximi mei * advérsus me appropinquavérunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt : * et vim faciébant qui quærébant animam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem : tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergaudeant mihi inimici mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me Dómine

Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adiutorium meum, * Dómine Deus salutis meæ.

Ant. Revela Dómino viam tuam.

In Quadragesima, ŷ. Ipse liberávit me de láqueo venantium. *ñ.* Et a verbo áspero.

Tempore Passionis, ŷ. Erue a frámea Deus ánimam meam. *ñ.* Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali, Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

ŷ. Surrexit Dóminus de sepulchro, allelúia. *ñ.* Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Pro uno vel pluribus Martyribus tempore Paschali, ŷ. Sancti et iusti in Dómino gaudéte, allelúia. *ñ.* Vos elegit Deus in hereditatem sibi, allelúia.

Pro Confessore Pontifice et non Pontifice tempore Paschali.

Amávit eum Dóminus, et amávit eum, allel. *ñ.* Stulam glóriæ induit eum, allelúia.

Pro una Sancta, ŷ. Spécies tua, et pulchritudine tua, allelúia. *ñ.* Inténde, prospere procede, et regna, allelúia.

AD LAUDES.

ŷ. Deus in adiutorium meum : Inténde, ut supra, p. 17.

Tempore Paschali dicuntur Psalmi et Antiphonæ de Dominica. Capitulum vero, Hymnus, ŷ. et Antiphona ad Benedictus ut in Proprio de Tempore.

Aliis temporibus per Annum, quando non assignantur propria Antiphonæ, dicitur : Ant. t. 6. Miserére.

PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus, * secundum magnam misericordiam tuam :

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum : * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et lætitiám : * et exultabunt ossa humiliata.

Avérte faciém tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætitiám salutá-

ris tui : * et spiritu principali confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae : * et exultabit lingua mea justitiam tuam.

Dómine lábia mea apéries : * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quóniam : si voluisses sacrificium, dedissem útique : * holocáustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulátus : * cor contritum et humiliátum Deus non despicias.

Benigne fac Dómine in bona voluntate tua Sion : * ut aedificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiae, oblationes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vitulos.

Ant. Miserere mei Deus.

Ant. t. 8. f. Intellige.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus percipe Dómine : * intéllige clamórem meum.

Inténde voci orationis meae : * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus : * neque permanebunt iníusti ante óculos tuos.

Odisti omnes, qui operántur

iniquitatem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sanguínum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitudine misericórdiae tuae.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum veritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos Deus.

Décidant a cogitationibus suis, secúndum multitudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonae voluntátis tuae * coronásti nos.

Ant. Intellige clamórem meum Dómine.

Ant. t. 8. f. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.

Psalm. idem, ut supra, p. 18.

Ant. t. 8. Conversus est.

CANTICUM ISALÆ PRÓPHETÆ.

Cap. 12.

CONFITEBOR tibi Dómine, quóniam irátus es mihi : *

perdes omnes,
mendacium.

inum et doló-
tur Dóminus : *
multitudine mi-

omum tuam : *
plum sanctum
tuo.

me in justitia
inimicos meos
éctu tuo viam

est in ore eó-
cor eórum va-

patens est gut-
uis suis dolóse
ica illos Deus.

cogitationibus
multitudinem

órum expélle
irritavérunt te

omnes, qui spe-
æternum exul-
ábis in eis.

tur in te om-
ligunt nomen
m tu benedices

scuto bonæ vo-
coronásti nos.
ge clamórem

Deus Deus meus
gilo.

ut supra, p. 18.
vversus est.

Æ PROPHETÆ.
12.

tibi Dómine,
tus es mihi : *

convérsus est furor tuus, et
consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus ; *
ducialiter agam, et non ti-
nébo.

Quia fortitúdo mea et laus
ea Dóminus, * et factus est
mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio
e fontibus Salvátóris : * et
écetis in illa die : Confitémini
Dómino, et invocáte nomen
eius :

Notas fácite in pópulis adin-
tentiones ejus : * mement' te
quóniam excélsus est no-
men
eius.

Cantáte Dómino, quóniam
significavit : * annuntiáte
in univérsa terra.

exúlta, et lauda habitatio
eius : * quia magnus in médio
sanctus Israel.

Ant. Convérsus est furor
Dómine, et consolátus es

Ant. t. 1. | Laudáte Dómi-
nede cælis.

Salmus ídem, p. 19.

In Quadragesima.

CAPITULUM. *Isaia* 58.

AMA, ne cesses, quasi tuba
exálta vocem tuam, et an-
ticipa pópulo meo scélera eó-
rum, et dómui Jacob peccáta
eorum.

HYMNUS.

sol salútis, íntimis
Jesu refólge méntibus,
in nocte pulsa grátior
tibi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile,
lacrymárum rivulis

Lavare cordis victimam,
Quam læta adúrat charitas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácrymæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem conterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent omnia :
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti dextera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trinitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

ÿ. Angelis suis Deus man-
dávít de te. ñ. Ut custódiat
te in ómnibus viis tuis.

*Ad Benedictus, Antiphona
propria, ut in Feriis Quadra-
gesimæ, in quibus post Anti-
phonam ad Benedictus, et in
Vesperis ad Magnificat, di-
cuntur sequentes Preces flexis
genibus.*

KYRIE eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

Pater noster, totum dicitur
clara voce.

ÿ. Et ne nos indúcas in ten-
tationem. ñ. Sed libera nos a
malo.

ÿ. Ego dixi, Dómine mise-
rere mei. ñ. Sana ánimam
meam, quia peccávi tibi.

ÿ. Convértere Dómine ús-
quequo. ñ. Et deprecábilis esto
super servos tuos.

ÿ. Fiat misericórdia tua Dó-
mine super nos. ñ. Quemád-
modum sperávimus in te.

ÿ. Sacerdótes tui induántur

justitiam. *ñ.* Et sancti tui exultent.

ÿ. Domine, salvum fac Regem. *ñ.* Et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

ÿ. Salvum fac populum tuum Domine, et benedic hereditati tuæ. *ñ.* Et rege eos, et extolle illos usque in æternum.

ÿ. Memento congregationis tuæ. *ñ.* Quam possidisti ab initio.

ÿ. Fiat pax in virtute tua. *ñ.* Et abundantia in turribus tuis.

ÿ. Oremus pro fidelibus defunctis. *ñ.* Requiem æternam dona eis Domine, et lux perpetua luceat eis.

ÿ. Requiæcant in pace. *ñ.* Amen.

ÿ. Pro fratribus nostris absentibus. *ñ.* Salvos fac servos tuos; Deus meus, sperantes in te.

ÿ. Pro afflictis et captivis. *ñ.* Libera eos Deus Israel ex omnibus tribulationibus suis.

ÿ. Mitte eis Domine auxilium de sancto. *ñ.* Et de Sion tuere eos.

ÿ. Domine exaudi orationem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te veniat.

Deinde dicitur.

PSALMUS 129.

DE profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris

Domine: * Domine quis sustinebit?

* Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem, * speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Glória Patri, et Filio.

Finito Psalmo, dicitur:

ÿ. Domine Deus virtutum converte nos. *ñ.* Et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

ÿ. Exurge, Christe, adjuva nos. *ñ.* Et libera nos propter nomen tuum.

ÿ. Domine exaudi orationem meam. *ñ.* Et clamor meus ad te veniat.

ÿ. Dominus vobiscum. *ñ.* Et cum Spiritu tuo.

Deinde dicitur Orat. propr.

Et quando in feriali Officio sunt Commemorationes communes de S. Maria, de Apostolis et de Pace, ante eas, tam in Laudibus, quam in Vesperis sequens Commem. de Cruce.

Ant. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster.

ÿ. Omnis terra adoret te, et psallat tibi. *ñ.* Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Or
 DERPE
 Dómi
 er lignu
 nere dig
 Quæ C
 lam, q
 reces, i
 o.
 Tempo
 ommem
 post
 m. cor
 FE
 AL
 In Quo
 m, Ju
 nost
 psalm.
 ymn
 , ut
 mpo
 lúia,
 ymn
 m, ut
 at. t.
 n.
 emp.
 lúia.
 xi: C
 at ne
 mea.
 osui c
 con
 sum n
 hmúti
 ilui a
 as ren
 concál
 : * et
 rdésc
 Vern

Orémus. ORATIO.

PERPETUA nos, quæsumus
Dómine, pace custódi : quos
per lignum sanctæ Crucis redi-
bere dignátus es.

*Quæ Commem. de Cruce fit
nam, quando non dicuntur
reces, in feriali tantum Offi-
o.*

*Tempore Paschali fit alia
commem. de Cruce, quæ habe-
r post Vesp. sabb. ad com-
m. comm., p. 143.*

FERIA TERTIA
AD MATUTINUM.

*In Quadragesima, Invitato-
em, Jubilémus Deo, * Salu-
nostro.*

Psalm. Venite, exultémus,

*Gymnus, Ex more docti my-
ste, ut in Dominica, p. 3.*

*Tempore Paschali, Invitat.
lúia, allelúia, * allelúia.*

*Gymnus, Rex sempiternæ coe-
m, ut in Dominica, p. 3.*

*Ant. t. 1. l. Ut non delin-
quam.*

*Temp. Paschali, Ant. t. 1. f
lúia.*

PSALMUS 38.

Domine : Custódiam vias meas : *
ut non delinquam in lin-
guamea.

Domini ori meo custódiam, *
ne consisteret peccátor ad-
versum me.

Obmútui, et humiliátus sum,
ne filii a bonis : * et dolor
meus renovatus est.

Concáluit cor meum intra
domum meam : * et in meditátione mea
ardescet ignis.

Verna.

Locútus sum in lingua mea : *
Notum fac mihi Dómine finem
meum.

Et númerum diérum meó-
rum quis est : * ut sciam quid
desit mihi.

Ecce mensurábiles posuisti
dies meos : * et substántia mea
tamquam nihilum ante te.

Verúm tamen univérsa vá-
nitas, * omnis homo vi-
vens.

Verúm tamen in imágine per-
tránsit homo : * sed et frustra
conturbátur.

Thesaurizat : * et ignorat
cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio
mea ? nó nne Dóminus ? * et
substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitatibus
meis érue me : * oppróbrium
insipiénti dedisti me.

Obmútui, et non apérui os
meum, quóniam tu fecisti : *
ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego
deféci in increpationibus : *
propter iniquitatem corripuisti
hómínem.

Et tabescere fecisti sicut
aráneam ánimam ejus : * ve-
rúm tamen vané conturbátur
omnis homo.

Exáudi orationem meam Dó-
mine, et deprecationem me-
am : * áuribus percípe lácry-
mas meas.

Ne síleas : quóniam ávena
ego sum vana te, et pere-
grinus, * sicut omnes patres
mei.

Remítte mihi, ut refrigerer

priusquam abeam, * et amplius non ero.

PSALMUS 39.

EXPECTANS expectavi Dóminum, * et intendit mihi.

Et exaudivit preces meas : * et eduxit me de lacu miseriæ, et de luto faciës.

Et statuit super petram pedes meos : * et direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respexit in vanitates, et insánias falsas.

Multa fecisti tu Dómine Deus meus mirabilia tua : * et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi, et locútus sum : * multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium et oblationem noluisti : * aures autem perfecisti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce venio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus volui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiavi justitiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam, et veritátem tuam, * a concilio multo.

Tu autem Dómine ne longe faciás miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et veritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus : * comprehendérunt me iniquitates meæ, et non potui ut vidérem.

Multiplicatae sunt super capillos cápitis mei : * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine, ad advándum me respice.

Confundántur et reveréantur simul, * qui quæerunt animam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et reveréantur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent et læténtur super te omnes quæerentes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui diligunt salutáre tuum.

Ego autem mendicus sum, et pauper : * Dóminus sollicitus est mei.

Adjutor meus, et protector meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

Ant. U

lingua m

Ant. t

BEATUS

Begén

lie mala

nis: na

Dómin

ivificet

um in

um in

us.

Dómin

er lectu

rsum

infirm

Ego di

ni : *

ta pec

imic

ni : *

abit n

ti si i

var

s con

egredi

obatur

Adver

nes in

m me

Verbun

nt adv

id qui

resúrg

Etenim

no sper

s meos

e suppl

Tu aut

mei, et r

tribuam

Ant. Ut non delinquam in lingua mea.

Ant. t. 2. Sana.

PSALMUS 40.

BEATUS qui intelligit super egenum et pauperem : * in die mala liberabit eum Dóminus.

Dóminus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra : * et non tradat eum in animam inimicorum eius.

Dóminus opem ferat illi super lectum doloris ejus : * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi : Dómine miserere mei : * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi : * Quando moriétur, et auferet nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor eius congregávit iniquitatem. Egrediebátur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant inanes inimici mei : * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituérent adversum me : * Numquid qui dormit, non adjiciet et resúrgat?

Eténim homo pacis meae, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantationem.

Tu autem Dómine miserere mei, et resúcita me : * et retribuum eis,

In hoc cognóvi quóniam voluisti me : * quóniam non gaudébit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti ; * et confirmasti me in conspéctu tuo in aeternum.

Benedictus Dóminus Deus Israel a saeculo, et usque in saeculum : * fiat, fiat.

PSALMUS 41.

QUOMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum, * ita desiderat ánima mea ad te Deus.

Sitivit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam et apparebo ante faciém Dei?

Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me animam meam : * quóniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis, et confessionis, * sonus epulantis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est : * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermónium a monte módicó.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum,

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam, * et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vite mee, * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ant. Sana Domine animam meam, quia peccavi tibi.

Ant. t. 6. Eructavit.

PSALMUS 43.

DEUS auribus nostris audivimus, patres nostri annuntiaverunt nobis.

Opus, quod operatus es in diebus eorum, * et in diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit, et plantasti eos : * afflixisti populos, et expulisti eos :

Nec enim in gladio suo possederunt terram, * et brachium eorum non salvavit eos :

Sed dextera tua, et brachium tuum, et illuminatio

vultus tui : * quoniam complacuisti in eis.

Tu es ipse Rex meus, et Deus meus : * qui mandas salutes Jacob.

In te inimicos nostros ventilabimus cornu, * et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperabo : * et gladius meus non salvabit me.

Salvasti enim nos de afflictibus nos : * et odientes nos confundisti.

In Deo laudabimur : tota die : * et in nomine tuo confitebimur in saeculum.

Nunc autem repulisti et confundisti nos : * et non egrediens Deus in virtutibus nostris.

Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros : * et qui oderunt nos, diripiabant sibi.

Dedisti nos tamquam oves escarum : * et in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio : * et non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris, * subsannationem et derisum his, qui sunt in circuitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem gentibus ; * commotionem capitis in populis.

Tota die verecundia mea contra me est, * et confusio faciei meae cooperuit me,

A voce exprobrantis et oble-

quentis,
persequ

Haec c
nos, nec

inique r
mento t

Et non
strum :

nostras
Quoni

oco affli
nos umb

Si obl
ostri ;

manus
um :

Nonne
se enir

s.
Quoni

mur to
is sicut

Exurg
ne? *

finem
Quare

oblivisce
ibulatio

Quoni
olvere
utinatu

oster.
Exurg

et redim
tum.

ERUCTA
bum

ra mea F
Lingu

bae, * ve
Specio

hominu

quéntis, * a fácie inimíci et persequentis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec obliti sumus te : * et inique non égimus in testamento tuo.

Et non recessit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum :

Nónne Deus requireret ista? * esse enim novit abscondita cordis.

Quóniam propter te mortifimur tota die : * aestimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exúrge, quare obdormis Dómine? * exúrge, et ne repéllas nos in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * et oblivisceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in silvere ánima nostra : * contumínatus est in terra venter noster.

Exúrge Dómine, adjuva nos, * et rédime nos propter nomen tuum.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velóclter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hóminum, diffusa est grátia in

labiis tuis : * propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime,

Spécies tua, et pulchritudine tua * inténde, prospere procéde, et regna,

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * et dedúcet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, et dómibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam, * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecábuntur, omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamicta varietatibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam ; * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templo Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Eructávit cor meum verbum bonum.

Ant. t. 1. 1. Adjútor.

PSALMUS 45.

DEUS noster refúgium, et virtus ; * adjútor in tribulatióne, quæ invenerunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis Impetus lætificat civitatém Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane diláculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobis-

cum ; * suscéptor noster Deus Jacob.

Venite et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma ; * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 46.

OMNES Gentes pláudite máribus : * jubilate Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terribilis, * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo, * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus ; * psállite sapiénter.

Regnábít Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ, vehementer eleváti sunt.

Ant. Adjútor in tribulatióne-

bus.

Ant. t.

MAGNU
lis n
nostri, i
Fundá
versæ t
era Aqu
magni.

Deus i

cétur, *

Quóni.

ongrega

unum

Ipsi v

nt, co

óti su

ndit e

ibi dol

spirit

ves TH

Sicut a

civita

civita

adavit

Suscép

am tua

ti.

Secúnd

eus, sie

rræ ;

éxtera t

Lætetú

nt filia

cia tua

Circúm

lectimin

úrribus e

Pónite

ite ejus

nos ejus,

énie álte

Quónia

noster Deus

opera Dó-
prodigia su-
ferens bella
ræ.

et confrin-
a combúret

quóniam ego
bor in Gén-
n terra.

um nobis-
noster Deus

6.
udite máni-
Deo in voce

is excélsus,
gnus super

nobis, * et
nostris.
ereditátem
cob, quam

júbilo, * et
bæ.

tro, psállit
ostro, psál-

mnis terra
iénter,
uper Gén-
per sedem

um congre-
braham : *
erræ, ve-
nt,
ibulationi-

Ant. t. 8. Magnus Dóminus.
PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábi-
lis nimis * in civitáte Dei
nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne uni-
vर्सæ terræ mons Sion, * lá-
tera Aquilonis, civitas Regis
magni.

Deus in dómibus ejus cogno-
scétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ
congregáti sunt : * convenérunt
in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti
sunt, conturbáti sunt, com-
móti sunt : * tremor apprehen-
dit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, *
in spiritu veheménti cónteres
aves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus
in civitáte Dómini virtutum,
in civitáte Dei nostri : * Deus
dávít eam in ætérnum.

Suscépinus Deus misericór-
diam tuam, * in médio templi
magni.

Secúndum nomen tuum
Deus, sic et laus tua in fines
terræ : * justitia plena est
in ópera tua.

Latétur mons Sion, et exúl-
tant filiæ Judæ, * propter ju-
sticia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et com-
plectimini eam : * narráte in
congréssibus ejus.

Pónite corda vestra in vir-
tute ejus : * et distribuíte do-
nos ejus, ut enarréti in pro-
genie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus

noster in ætérnum, et in sæ-
culum sæculi : * ipse reget
nos in sæcula.

PSALMUS 48.

AUDITE hæc omnes Gentes : *
auribus percipite omnes
qui habitátis orbem :

Quique terrigenos, et filii
hóminum : * simul in unum
dives et pauper.

Os meum loquétur sapién-
tiam : * et meditatio cordis
mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam au-
rem meam : * apériam in
psalterio propositionem meam.

Cur timébo in die mala ? *
iniquitas calcánci mei circúm-
dabit me.

Qui confidunt in virtúte
sua : * et in multitudíne divi-
tiarum suarum gloriántur.

Frater non rédimít, rédimet
homo : * non dabit Deo pla-
cationem suam :

Et prétium redemptionis
ánimæ suæ : * et laborábit in
ætérnum, et vivet adhuc in
finem.

Non videbit intéritum, cum
viderit sapiéntes moriéntes : *
simul insipiens et stultus per-
ibunt.

Et relinquent aliénis divi-
tias suas : * et sepólchra eó-
rum domus illórum in ætér-
num.

Tabernácula eórum in pro-
genie, et progénie : * voca-
vérunt nómina sua in terris
suis.

Et homo, cum in honore
esset, non intelléxit : * com-

parátus est juméntis insipientibus, et similis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis : * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut óves in inférno pósti sunt : * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum iusti in matutino : * et auxiliium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, * cum accéperit me.

Ne timéris eúm dives factus fuérit hómo : * et cum multiplicáta fuérit glória domus ejus.

Quóniam cum interierit, non sumet ómnia : * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsius benedicétur : * confitébitur tibi cum beneféceris ei.

Introibit usque in progénies patrum suórum : * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipientibus, et similis factus est illis.

Ant. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Ant. t. 8. f. Deus deórum.

PSALMUS 49.

DEUS deórum Dóminus locútus est : * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásurum : * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus manifesta véniet : * Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempésta válda.

Advocábit cælum desúrsum, * et terram discernere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus : * qui órdinant testaméntum ejus super sacrificia.

Et annuntiábunt cœli justitiam ejus : * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus, et loquar, Israel, et testificabor tibi : * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te : * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt sémper.

Non accipiam de domo tua vitulos, * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in montibus et boves.

Cognóvi ómnia volatilia cœli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut sánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo sacrificium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et invoca me in die tribulatiónis : * eruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras iust-

tias mea
tum me

Tu ver
et proje

retrórsu

Si vid
zum co

portióne

Os tu
a : * et

at dolo

Seden

um lo

illium

scándalu

cui.

Existi

si simi

stuan

Intelli

ni De

t, et

sacrif

bit m

éndar

QUID g

qui

te ?

Tota d

lingu

ula acú

Dilexis

ignitate

is, quan

Dilexis

itatiónis

Propté

finem

rabit te

radice

entium.

Vidébu

...tuus exar-
circuito ejus
...desur-
discernere
...ejus : *
...ejus
...justi-
...Deus
...et lo-
...testificabor
...tuus ego
...tuis ar-
...autem
...meo sunt
...de domo tua
...de grégibus
...sunt omnes
...jumenta in
...volatilia cre-
...do agri me-
...dicam ti-
...enim orbis
...o ejus.
...ucabo carnes
...sanguinem
...rificatum lau-
...ltissimo vota
...die tribula-
...e, et honori-
...m dixit De-
...narras justifi-

tias meas, et assumis testamén-
tum meum per os tuum.
Tu vero odisti disciplinam : *
et projecisti sermónes meos
retrorsum.

Si vidébas furem, currébas
cum eo : * et cum adúlteris
portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malí-
tia : * et lingua tua concinná-
bat dolos.

Sedens advérsus fratrem
meum loquebáris, et advérsus
matris tuæ ponébas
scándalum : * hæc fecisti, et
cui.

Existimásti inique quod ero
tibi similis : * árguam te, et
loquar tui contra fáciem tuam.

Intelligite hæc qui oblivisci-
mini Deum : * nequándo rá-
tione, et non sit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorifi-
cabit me : * et illic iter, quo
adórando illi salutáre Dei.

PSALMUS 51.

Quid gloriáris in malítia : *
qui potens es in iniqui-
tate?

Tota die injustítiam cogitá-
vit lingua tua : * sicut nová-
cula acúta fecisti dolum.

Dilexisti malítiam super be-
nignitátem ; * iniquitátem ma-
is, quam loqui æquitátem.

Dilexisti ómnia verba præci-
pitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus destruet te
et finem : * évéllet te, et emi-
rabit te de tabernáculo tuo,
et radicem tuam de terra vi-
véntium.

Vidébunt justí, et timébunt,

et super eum ridébunt, et
dicent : * Ecce homo, qui
non pósuit Deum adjutórem
suum :

Sed sperávit in multitudíne
divitiárum suárum : * et præ-
vályit in vanitáte sua.

Ego autem sicut oliva fru-
ctifera in domo Dei, * sperávi
in misericórdia Dei in ætér-
num, et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum
quia fecisti : * et expectábo
nomen tuum, quóniam bonum
est in conspéctu sanctorum
tuórum.

Ant. Deus deórum Dóminus
locútus est.

In Quadrag. y. Scápolis suis
obumbrábit tibi. n. Et sub
pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis. y. De
ore leónis libera me Dómine.
n. Et a córnibus unicórnium
humilitátem meam.

Tempore Paschali, Ant. Al-
lelúia, allelúia, allelúia.

y. Surréxit Dóminus vere,
allelúia. n. Et apparuít Si-
móni, allelúia.

Pro uno vel pluribus Marty-
ribus tempore Paschali. y. Lux
perpétua lucébit sanctis tuis
Dómine, allelúia. n. Et ætér-
nitas témporum, allelúia.

Pro Conf. Pont. temp. Pasch.
y. Elégit eum Dóminus sa-
cerdotem sibi, allelúia. n. Ad
sacrificándum ei hóstiam lau-
dis, allelúia.

Pro Confess. non Pontífice,
y. Os justí meditábitur sapién-
tiam, allelúia. n. Et lingua

ejus loquétur iudícium, allelúia.

Pro una Sancta, y. Adjuvábít cam Deus vultu suo, allelúia. *R.* Deus in médio ejus, non cominovébitur, allelúia.

AD LAUDES.

Ant. t. 4. Dele Dómine iniquitátem meam.

Psalm. Misérere, p. 57.

Ant. t. 6. Salutáre.

PSALMUS 42.

JUDICA me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo et dolóso érué me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea : * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emitte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cithara Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. t. 7. r. Ad te de luce vígilo Deus.

*Psalm. Deus Deus meus * ad te, ut supra, p. 48.*

Ant. t. 3. Cunctis díebus,

CANTICUM EZECHIE.

Isaie 38. b

EGO dixi : In dimídio díerum meórum * vadam ad portas inferi.

Quæsívi residuum annórum meórum : * dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra: víventium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísá est velut a texténte vita mea : dum adhuc ordírer, succídít me : * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívít ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam finies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsu.

Dómine vim pátiór, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánime meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corripies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu autem cruísti ánima meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta meá,

EZECHIE.

38. 6

dimidio dierum
vadam ad por-

iduum annorum
ixi : Non vidēbis
um in terra vi-

m hōminem ul-
tātorem quētis.
nea ablāta est, et
a me, * quasi
pastōrum.

velut a texēte
n adhuc ordīrer,
* de mane usque
inies me.

usque ad mane, *
contrivit ōmnia

usque ad vespē-
: * sicut pullus
clamābo, medi-
nba.

unt ōculi mei, *
excēsum.

a pātor, respōn-
Quid dicam, aut
bit mihi, cum ipse

tibi omnes annos
aritudīne animae

sic vīvitur, et in
īritus mei, corri-
vivificābis me. *
amaritudo mea

erūisti animam
perīret, * proje-
um tuum ōmnia

Quia non infērnus confitēbi-
tur tibi, neque mors laudābit
te : * non expectābunt, qui des-
cēdunt in lacum, veritātem
tuam.

Vivens vivens ipse confitēbi-
tur tibi, sicut et ego hōdie : *
pater filiis notam faciēt veritā-
tem tuam.

Dōmine salvum me fac, * et
salmos nostros cantābimus
unctis diebus vitae nostrae in
nomo Dōmini.

Ant. Cunctis diebus vitae no-
strae salvos nos fac Dōmine.

Ant. t. 5. Omnes Angeli ejus
laudate Dōminum de cœlis.

Psalm. Laudate Dōminum de
cœlis, p. 19.

In Quadragesima.

CAPITULUM. Isaiae 58.

CLAMA, ne cesses, quasi tuba
exalta vocem tuam, et an-
nuntia pōpulo meo scelera eō-
rum, et dōmui Jacob peccata
eorum.

HYMNUS.

SOL salutis, iustitias
Jesu refūlge mētibus,
cum nocte pulsa grātior
tibi dies renāscitur.

Dans tempus acceptābile,
Da, lacrymarum rivulis
Lavare cordis victimam,
Quam leta adurat charitas.

Quo fonte manavit nefas,
Fluent perennes lacrymae,
Si virga penitentiæ
Cordis rigorem conterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reslorent omnia :
Cœtemur et nos in viam
tua reducti dextera.

Te prona mundi machina
Clemens adoret Trinitas;
Et nos novi per gratiam
Novum canamus canticum.

Amen.

ŷ. Angelis suis Deus manda-
vit de te. R̄. Ut custodiant te in
ōmnibus viis tuis.

Ad Bened. Ant. propria, ut
in Feriis Quadragesimæ.

Preces quando dicuntur, ha-
bentur supra in Feria secunda,
p. 59.

FERIA QUARTA
AD MATUTINUM.

In Quadragesima, Invitator.

In manu tua Dōmine, * Omnes
fines terræ.

Psalm. Venite, exultemus,
p. 2.

Hymn. Ex more docti mysti-
tico, ut in Dominica, p. 3.

Tempore Paschali, Invitator.
Allelūia, allelūia. * Allelūia.

Hymn. Rex sempiternæ Cœ-
litum, ut in Dominica, p. 3.

Ant. t. 8. Avētit Dōminus.
Tempore Paschali, Ant. t. 8.
Allelūia.

PSALMUS 52.

DIXIT insipiens in corde suo : *
Non est Deus.

Corrupti sunt, et abominā-
biles facti sunt in iniquitāti-
bus : * non est qui faciāt bonum.

Deus de cœlo prospexit su-
per filios hōminum : * ut vi-
deat si est intēlligens, aut re-
quīrens Deum.

Omnes declinaverunt, simul
inūtiles facti sunt : * non est
qui faciāt bonum, non est us-
que ad unum.

Nónne scient omnes, qui operántur iniquitátem, * qui devorant plebem meam ut cibum panis.

Deum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui hominibus placent : * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel ? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

PSALMUS 54.

EXAUDI Deus oratióne meam, et ne despéxeris deprecationem meam : * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitátione mea : * et conturbátus sum a voce inimici, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes : * et in ira mólesti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me : * et formido mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me : * et contexérunt me ténébræ :

Et dixi : Quis dabit mihi penas sicut colúmbæ * et volábo, et requiescam ?

Ecce elongávi fúgiens : * et mansi in solitúdine.

Expectábam eum, qui saluum me fecit * a pusillanimitate spíritus et tempestáte.

Præcipita Dómine, divide linguas eórum : * quóniam vidi

iniquitátem et contradicióne in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit cam super muros ejus iniquitas : * et labor in médio ejus, et injustitia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimicus meus maledixisset mihi, * sustinuissem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuisset : * abscondissem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis, * dux meus, et notus meus :

Qui simul mecum dulces capiebas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequitiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi, * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et meridie narrábo, et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace animam meam ab his, qui appropinquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutatio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divisi sunt ab ira

vultus
vit cor

Molli
super ó
cula.

Jacta
uam, e
on dab

ónem
Tu ve

a púter
Viri
on dir

o aut
ne.

Ant. t
átam
Ant. t

ISER
con
die

concu
tota
lantes

Ab alt
ego vero

in De
nos, in

québo q
Tota d

antur :
nos cogit
lum.

Inhabit
ant : * i
servábo

Sicut s
meam, p
illos : * i
s.

Deus,
Vern

vultus ejus : * et appropinquávit cor illius.

Molliti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero Deus dedúces eos * in púteum intéritus.

Viri sanguínum, et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te Dómine.

Ant. Avértit Dóminus captivitatem plebis suæ.

Ant. t. 8. Quóniam.

PSALMUS 55.

MISERERE mei Deus, quóniam conculcávit me homo : * die impúgnans tribulávit

conculcavérunt me inimici mei tota die : * quóniam multi insántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timebo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur : * advérsus me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, et absconderunt : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt animam meam, pro nihilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confringens.

Deus, vitam meam annuntia.

Verna.

tiávi tibi : * posuisti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsus :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timebo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

PSALMUS 56.

MISERERE mei Deus, miserere mei : * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iniquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum * : Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit animam meam de médio catulórum leónum : dormivi conturbátus.

Filii hóminum dentes eórum arma et sagittæ : * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos Deus : * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pedi-

bus meis : * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exúrge glória mea, exúrge psaltérium et cithara : * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psalmum dicam tibi in Géntibus.

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus ; * et super omnem terram glória tua.

Ant. Quóniam in te confidit ánima mea.

Ant. t. 8. f. Justa judicáte.

PSALMUS 57.

SI vere útique justitiam loquimini : * recta judicáte filii hóminum.

Etenim in corde iniquitates operámini : * in terra injustitias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erraverunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis : * sicut áspidis surdæ, et obturántis áures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur : * superécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsqvam intelligerent spinæ vestræ rhamnium : * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum viderit vindictam : * manus suas lavábit in sángine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo : * útique est Deus júdicans eos in terra.

PSALMUS 58.

ERIPE ME DE INIMICIS MEIS Deus meus : * et ab insurgéntibus in me libera me.

Eripe me de operántibus iniquitatem : * et de viris sánguinem salva me.

Quia ecce cepérunt animam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccátum meum Dómine : * sine iniquitate cucúrri, et deréxi.

Exúrge in occúrsum meum, et vide : * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israel,

Inténde ad visitándas omnes Gentes : * non misereáris omnibus, qui operántur iniquitatem.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes : * et circuibunt civitatem.

Ecce loquéntur in ore suo,

et gládi-

quóniam

Et tu

eos : *

omnes G

Fortitú

custódian

ptor me

misericór

me.

Deus

inimicos

eos : *

ur pópul

Dispérg

ua : * et

tor meus

Delictur

ónem la

et compre

ia sua.

Et de e

ciacio annu

summatión

summatión

Et scient

bitur Jacob

Converté

et famem pa

et circuibun

Ipsi disp

ucándum :

úerint satu

unt.

Ego aute

inim tuam

mane miser

Quia fac

Deus, * et r

die tribulati

Adjútor m

quia Deus su

Deus meus r

et gladius in labiis eorum : *
quoniam quis audivit?

Et tu Domine deridebis
eos : * ad nihilum deduces
omnes Gentes.

Fortitudinem meam ad te
custodiam, quia Deus suscep-
tor meus es : * Deus meus,
misericordia ejus praeveniet
me.

Deus ostendet mihi super
inimicos meos, ne occidas
eos : * nequando obliviscantur
populi mei.

Disperge illos in virtute
tua : * et depone eos protector
meus Domine.

Delictum oris eorum, ser-
monem labiorum ipsorum : *
et comprehendantur in superbia
sua.

Et de execratione et men-
sacio annuntiabuntur in con-
ummatione : * in ira con-
ummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus domina-
bitur Jacob, * et finium terrae.

Convertentur ad vesperam,
et famem patientur ut canes : *
et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad man-
ducandum : * si vero non
vererint saturati, et murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudi-
nem tuam : * et exultabo
mane misericordiam tuam.

Quia factus esceptor
meus, * et refugium meum, in
die tribulationis meae.

Adjutor meus tibi psallam,
quia Deusceptor meus es : *
Deus meus misericordia mea.

Ant. Justa judicate filii ho-
minum.

Ant. t. 2. Da nobis.

PSALMUS 59.

DEUS repulisti nos, et de-
struxisti nos : * iratus es,
et misertus es nobis.

Commovisti terram, et con-
turbasti eam : * sana contri-
tiones ejus, quia commota est.

Ostendisti populo tuo du-
ra : * potasti nos vino com-
punctionis.

Dedisti metuentibus te si-
gnificationem : * ut fugiant a
facie arcus :

Ut liberentur dilecti tui : *
salvum fac dextera tua, et
exaudi me.

Deus locutus est in sancto
suo : * laetabor, et partabor Si-
chimam, et convalem taber-
naculorum metabor.

Meus est Galaad, et meus
est Manasses : * et Ephraim
fortitudo capitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla
spei meae.

In Idumaeam extendam cal-
ceamentum meum : * mihi
alienigenae subditi sunt.

Quis deducet me in civita-
tem munitam ? * quis deducet
me usque in Idumaeam ?

Nonne tu Deus, qui repulisti
nos : * et non egrediens Deus
in virtutibus nostris ?

Da nobis auxilium de tribu-
latione : * quia vana salus ho-
minis.

In Deo faciemus virtutem : *
et ipse ad nihilum deducet
tribulantes nos.

PSALMUS 60.

EXAUDI Deus deprecationem meam: * intēde orationi meae.

A finibus terrae ad te clamavi: * dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula: * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generationis, et generationis.

Permanet in aeternum in conspectu Dei: * misericordiam et veritatem ejus quis requirit?

Sic psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Da nobis Domine auxilium de tribulatione.

Ant. t. 3. Nonne Deo.

PSALMUS 61.

NONNE Deo subjecta erit anima mea? * ab ipso enim salutare meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutaris meus: * susceptor meus, non movebor amplius.

Quousque irrutis in hominem? * interficitis universi vos: tamquam parieti inclinato et maceriae depulsae?

Verumtamen pretium meum cogitaverunt repellere, cucurri in siti: * ore suo benedicbant, et corde suo maledicbant.

Verumtamen Deo subjecta esto anima mea: * quoniam ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvator meus: * adjutor meus, non emigrabo.

In Deo salutare meum, et gloria mea: * Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.

Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra: * Deus adjutor noster in aeternum.

Verumtamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in statere: * ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite sperare in iniquitate, et rapinas nolite concupiscere: * divitiae si affluant, nolite cor apponere.

Semel locutus est Deus, dum haec audivi, quia potestas Dei est, et tibi Domine misericordia: * quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

PSALMUS 63.

EXAUDI Deus orationem meam, cum deprecor: * timore inimici eripe animam meam,

Protexisti me a conventu malignantium, * a multitudinibus operantium iniquitatem.

Quia exacerunt ut gladium linguas suas: * intendunt arcum rem amaram, ut sa-

grittent i
tum.

Subito

non time

sibi serm

Narrav

rent lac

Quis vid

Scruta

defeceru

io.

Accede

um: * e

Sagitta

unt pla

armatae

uae coru

Contur

idabant

is homo

Et an

Dei: * et

unt.

Letaibi

o, et

laudat

orde.

Ant. M

rit anim

Ant. t.

TUBILATI

psalm

ius: *

ius.

Dicite

unt ope

multitudi

entur ti

Omni

sallat til

omni tu

Venite,

mittent in occúltis immaculá-
tum.

Súbito sagittábunt eum, et
non timébunt: * firmavérunt
sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscondé-
rent láqueos: * dixerunt:
Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: *
defecerunt scrutántes scruti-
nio.

Accédet homo ad cor al-
ium: * et exaltábitur Deus.

Sagítte parvulórum factæ
sunt plagæ córum: * et in-
firmátæ sunt contra eos lin-
quæ córum.

Conturbáti sunt omnes qui
vidébant eos: * et tímuit om-
nis homo.

Et annuntiavérunt ópera
Dei: * et facta ejus intellexé-
runt.

Lætábitur justus in Dómi-
no, et sperábit in eo, *
et laudabúntur omnes recti
in corde.

Ant. Nónne Deo subjécta
est ánima mea?

Ant. t. 6. Benedícite.

PSALMUS 65.

TUBILATE Deo omnis terra,
psalmum dicite nómini
Dei: * date glóriam laudi
Dei.

Dícite Deo, quam terribilia
sunt ópera tua Dómine! * in
multitúdine virtútis tuæ men-
túntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et
sallat tibi: * psalmum dicat
Dómini tuo.

Venite, et vidéte opera Dei: *

terribilis in consíliis super fi-
lios hóminum.

Qui convértit mare in ári-
dam, in flúmine pertrans-
ibunt pede: * ibi lætábimur in
ipso.

Qui dominátur in virtúte
sua in ætérnum, óculi ejus
super Gentes respiciunt: *
qui exásperant, non exaltén-
tur in semetípsis.

Benedícite Gentes Deum no-
strum: * et auditam fácite
vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam
ad vitam: * et non dedit in
commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos De-
us: * igne nos examinásti, sic-
ut examinátur argéntum.

Induxisti nos in láqueum,
posuisti tribulatiónes in dorso
nostro: * imposuisti hómines
super cápita nostra.

Transívimus per ignem et
aquam: * et eduxisti nos in
refrigérium.

Introibo in domum tuam
in holocáustis: * reddam tibi
vota mea, quæ distinxérunt
lábía mea.

Et locútum est os meum, *
in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta óffe-
ram tibi cum incénso aríe-
tum: * ófferam tibi boves
cum hircis.

Venite, audite, et narrábo,
omnes qui tímctis Deum, *
quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, *
et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in cor-

de meo, * non exáudiet Dóminus.

Propterea exáudívit Deus, * et attendit voci deprecationis meae.

Benedictus Deus, * qui non amóvit orationem meam, et misericórdiam suam a me.

PSALMUS 67.

EXURGAT DEUS, et dissipentur inimici ejus : * et fugiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficient : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic pércant peccátore a fácie Dei.

Et justí epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dicite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui habitáre facit unius moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortítudine, * similiter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in déserto :

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ : *

et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcedine tua páuperi Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médiocleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis :

Mons coagulátus mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mors, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem millibus múltiplex, millia lætántium : * Dóminus in cis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus.

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotidie : * próspere iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen, Deus confrínget cápita inimicórum suó-

rum :
perambulá-
suis.

Dixit
convértit
profúndum

Ut in
sanguin-
rum ex-

Vidé
Deus, *

gis mei
Præva-

juncti p-
dio juv-
striárum

In Ec-
Dómino.

Ibi B-
lus, * in

Princi-
rum :
princeps

Manda-
confirma-
rátus es

A ten-
lem, * ti-
nera.

Incep-
congregá-
cis popu-
dant eos

génto.
Dissipa-
volunt :

Ægypto :
manus ej-

Regna
psállite D-

Psállite
per cœlum
tem.

rum : * vérticem capilli
perambulántium in delictis
suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan
convértam, * convértam in
profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in
sanguine : * lingua canum tuórum
ex inimicis, ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos
Deus, * ingressus Dei mei, Regis
mei qui est in sancto.

Prævenérunt principes con-
juncti psalléntibus, * in mé-
dio juvenulárum tympani-
striárum.

In Ecclésiis benedicite Deo
Dómino, * de fónitibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescentu-
lus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon,
príncipes Néptali.

Manda Deus virtúti tuæ ? *
confirma hoc Deus, quod ope-
rátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsa-
lem, * tibi offerent reges mú-
nera.

Increpa feras arúndinis,
congregátio taurórum in vac-
cis populórum : * ut exclú-
dant eos qui probáti sunt ar-
génto.

Dissipa Gentes, quæ bella
volunt : vénient legáti ex
Ægypto : * Æthiopia præveniet
manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : *
psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit su-
per cælum cœli, * ad Orién-
tem.

Ecce dabit voci suæ vocem
virtútis, date glóriam Deo su-
per Israel, * magnificéntia
ejus, et virtus ejus in núbi-
bus.

Mirábilis Deus in sanctis suis,
Deus Israel ipse dabit virtútem
et fortitúdinem plebi suæ : *
benedíctus Deus.

Ant. Benedicite Gentes Deum
nostrum.

In Quadrag. ̄. Scuto cir-
cúmdabit te veritas ejus. ̄. Non
timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis, ̄. Ne
perdas cum ímpis Deus áni-
mam meam. ̄. Et cum viris
sanguinum vitam meam.

Tempore Paschali, Ant. Al-
lelúia, allelúia, allelúia.

̄. Gavisí sunt discípuli, alle-
lúia. ̄. Viso Dómino, allelúia.

*Pro uno vel pluribus Marty-
ribus tempore Paschali, ̄.* Læ-
títia sempitérna super cápita
eórum, allelúia. ̄. Gáudium et
exultatióem obtinébunt, alle-
lúia.

*Pro Confessore Pontifice tem-
pore Paschali, ̄.* Tu es sacré-
dos in ætérnum, allelúia.
̄. Secúndum órđinem Melchí-
sedech, allelúia.

*Pro Confessore non Pontifice,
̄.* Lex Dei ejus in corde ip-
sius, allelúia. ̄. Et non sup-
plantabúntur gressus ejus, al-
lelúia.

Pro una sancta, ̄. Elégit
eam Deus, et prælégit eam,
allelúia. ̄. In tabernáculo
suo habitáre facit eam, alle-
lúia.

AD LAUDES.

Ant. t. 7. r Amplius lava me Dómine ab injustitia mea.

Psalm. Misérere, p. 57.

Ant. t. 8. f Te decet.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus Deus in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratióem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegisti et assumpsisti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébitur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et tímébunt qui hábitant téminos a signis tuis : * éxítus matutini et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparatió ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genímína ejus : * in stílicidiis ejus lætábitur gérmíans.

Benedices coronæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósá desérti : * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Te decet hymnus Deus in Sion.

Ant. t. 8. Lábía mea laudábunt te in vita mea, Deus meus.

*Psalm. Deus Deus meus * ad te, p. 18.*

Ant. t. 6. f Dóminus judicábit.

CANTICUM ANNÆ. I. Reg. 2.

EXULTAVIT cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo :

Dilatátum est os meum super inimicos meos : * quia lætata sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus : neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolite multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes :

Recédant vétéra de ore vestro : quia Deus scientiárum Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infirmi accincti sunt róbores.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt : * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dómi
cat, * d
dúcit.

Dómu
ditat, *

Súscit
num, *
páupere

Ut se
bus, *
neat.

Dómi
terræ,
orbem.

Pedes
servábit
conticés
fortitúdi
vir.

Dómin
versárii
in cælis

Dómin
ræ, et
suo, *

Christi s
Ant. D
terræ.

Ant. t
laudáte I

Psalm
de cælis,

In

CAPIT

CLAMA,
C exálta

núntia p
rum, et
eórum.

O SOL S
Jesu

Dóminus mortificat et vivificat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humiliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem :

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et impii in ténebris conticescent : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversáarii ejus : * et super ipsos in cœlis tonábit :

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Dóminus judicábit fines terræ.

Ant. t. 2. Cœli cœlórum laudáte Deum.

Psalm. Laudáte Dóminum de cœlis, p. 19.

In Quadragesima.

CAPITULUM. *Isaïæ* 58.

CLAMA, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

HYMNUS.

SOL salútis, íntimis Jesu refúlge méntibus,

Dum nocte pulsa grátior Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile, Da, lacrymárum rivulis Laváre cordis victimam, Quam læta adúrat cháritas.

Quo fonte manávit nefas, Fluent perénnes lácrymæ, Si virga poeniténtiæ Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua, In qua ríflórent ómnia : Lætémur et nos in viam Tua redúcti délixtera.

Te prona mundi máchina Clemens adóret Trínitas, Et nos novi per grátiam Novum canámus cánticum.

Amen.

ÿ. Angelis suis Deus mandávit de te. ñ. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. Ant. propria, ut in Feriis Quadragesimæ.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda, p. 59.

FERIA QUINTA

AD MATUTINUM.

In Quadrag. Invitat. Dóminus, qui fecit nos, * Venite adorémus.

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

Hymn. Ex more docti mystico, *ut in Dominica*, p. 3.

Temp. Pasch. Invitatorium, Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Hymn. Rex sempitérne cœlitum, *ut in Dominica*, p. 3.

Ant. t. 2. Dómine Deus.

Temp. Pasch. Ant. t. 2. Allelúia.

PSALMUS 68.

SALVUM me fac Deus : * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempéstatas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimici mei injúste : * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam : * et delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me qui expéctant te Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me, * qui quærunnt te Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsió faciém meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi ceciderunt super me.

Et opéruí in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum

cilicium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te Dómine : * tempus benelácti Deus.

In multítudine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritate salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar : * libera me ab iis qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me domérgat tempéstatas aquæ, neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me Dómine, quóniam benigna est misericórdia tua : * secúndum multítudinem miseratiónum tuárum respice in me.

Et ne avértas faciém tuam a púero tuo : * quóniam tribulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et libera eam : * propter inimicos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant me : * impropérium expectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non véni.

Et de
fel : *
runt me
Fiat
ipsis in
butiones
Obscu
videant
semper i
Eífúnc
tuam : *
prehénd
Fiat h
ta : * et i
non sit q
Quónia
sti, perse
dolorem
addidér
Appón
iniquitá
intrent in
Deleán
tium : *
scribántur
Ego su
salus tua
Laudáb
cántico : *
in laude :
Et plac
lum nové
ducéntem
Videant
tur : * qu
ánima ver
Quónia
Dóminus
non despe
Lauden
ra, * mar
in eis.
Quónia

Et dedérunt in escam meam
fel : * et in siti mea potavé-
runt me acéto.

Fiat mensa eórum coram
ipsis in láqueum, * et in retri-
butionés, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne
videant : * et dorsum eórum
semper incúrva.

Effúnde super eos iram
tuam : * et furor iræ tuæ com-
prehéndat eos.

Fiat habitatio eórum desér-
ta : * et in tabernáculis eórum
non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussí-
sti, persecúti sunt : * et super
dolórem vúlnerum meórum
addidérunt.

Appóne iniquitatem super
iniquitatem eórum : * et non
intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivén-
tium : * et cum justis non
scribántur.

Ego sum pauper et dolens : *
salus tua Deus suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum
cántico : * et magnificábo eum
in laude :

Et placébit Deo super vitu-
lum novéllum, * córnua pro-
ducéntem et úngulas.

Videant páuperes, et lætén-
tur : * quærite Deum, et vivet
ánima vestra.

Quóniam exaudivit páuperes
Dóminus : * et vinctos suos
non despéxit.

Laudent illum cœli et ter-
ra, * mare, et ómnia reptília
in eis.

Quóniam Deus salvam fáciét

Sion : * et ædificabúntur civi-
tates Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæ-
reditate acquirént eam.

Et semen servórum ejus pos-
sidébit eam : * et qui diligunt
nomen ejus, habitábunt in ea.

PSALMUS 69.

DEUS in adjutórium meum
inténde : * Dómine ad ad-
juvándum me festína.

Confundántur, et revereán-
tur, * qui quærunnt ánimam
meam.

Avértántur retrórsus, et
erubéscant, * qui volunt mihi
mala :

Avértántur statim erubes-
céntes, * qui dicunt mihi : Eu-
ge, euge.

Exúlnt et læténtur in te
omnes qui quærunnt te, * et di-
cant semper : Magnificétur Dó-
minus, qui diligunt salutáre
tuum.

Ego vero egénus, et páuper
sum : * Deus adjuva me.

Adjútor meus, et liberátor
meus es tu : * Dómine ne mo-
rérís.

Dómine Deus in adju-
tóriumi meum inténde.

Ant. t. 6. Esto mihi.

PSALMUS 70.

In te Dómine sperávi, non con-
fúndar in ætérnum : * in ju-
stítia tua libera me, et éripe
me.

Inclína ad me aurem tuam, *
et salva me.

Esto mihi in Deum prote-
ctórem, et in locum munitum : *
ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis, et iníqui :

Quóniam tu es. paciéntia mea Dómine : * Dómine spes mea a iuventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam ; * tota die magnítudinem tuam.

Ne projicias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt iniúci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam, consilium fécerunt in unum,

Dicéntes : Deus dereliquit eum, persequimini, et comprehendite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me : * Deus meus in auxiliúm meum respice.

Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : * et adjiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam ; * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteráturam, introibo in poténtias Dómini : * Dómine memorábor justítiæ tuæ soliús.

Deus docuísti me a iuventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabilia tua :

Et usque in senéctam et séniúm : * Deus ne derelinquas me,

Donec annúntiem bráchiúm tuum * generatióni omni, quæ ventúra est ;

Poténtiam tuam, et justítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecísti magnália : * Deus quis símilis tibi ?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et malas : et convérsus vivificásti me : * et de abyssis terræ íterum reduxísti me :

Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea cum cantávero tibi ; * et ánimá mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et réveriti fúerint qui quærunt mala mihi.

PSALMUS 71.

DEUS judiciúm tuum regi da : * et justítiam tuam filio regis.

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem
pópulo, * et colles justitiam.

Judicábit páuperes pópuli,
et salvos fáciet filios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et
ante lunam, * in generatióne
et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in vel-
lus, * et sicut stillicidia stil-
lántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justitiam,
et abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque
ad mare, * et a flúmine usque
ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthiopes : *
et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis et insulæ mún-
nera offerent : * reges Arabum
et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges
terræ : * omnes Gentes sér-
vient ei :

Quia liberábit páuperem a
poténte; * et páuperem, cui
non erat adjútor.

Parcet páuperi et inopi : * et
ánimas páuperum salvas fá-
ciat.

Ex usúris et iniquitáte rédi-
met ánimas eórum : * et hon-
norábile nomen eórum coram
illo.

Et vivet, et dábitur ei de
auro Arábiæ, et adorábunt de
ipso semper : * tota die bene-
dicent ei.

Et erit firmaméntum in ter-
ra in summis móntium, super-
extollétur super Libanum fru-
ctus ejus : * et florébunt de ci-
vitáte sicut sœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum
in sæcula : * ante solem pérma-
net nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso om-
nes tribus terræ : * omnes Gen-
tes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus
Israel, * qui facit mirabilia so-
lus :

Et benedíctum nomen ma-
jestátis ejus in ætérnum : * et
replébitur majestáte ejus omnis
terra : fiat, fiat.

Ant. Esto mihi Dómine in
Deum protectórem.

Ant. t. 8. Liberásti virgam.

PSALMUS 72.

QUAM bonus Israel Deus *
his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt
pedes : * pene effúsi sunt gres-
sus mei.

Quia zelávi super iníquos, *
pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti
eórum; * et firmaméntum in
plaga eórum.

In labóre hómínium non
sunt, * et cum homínibus non
flagellabúntur.

Ideo ténuit eos supérbia, *
opérti sunt iniquitáte, et im-
pietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe ini-
quitas eórum : * transiérunt
in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt

nequítiam, * iniquitátem in ex-
célso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os su-
um : * et lingua eórum trans-
iuit in terra.

Ideo convertétur pópulus
meus hic : * et dies pleni inveni-
entur in eis.

Et dixerunt : Quómodo scit
Deus, * et si est sciéntia in ex-
célso ?

Ecce ipsi peccatóres, et
abundátes in sæculo, * obti-
nuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa
justificávi cor meum, * et lavi
inter innocéntes manus meas.

Et fui flagellátus tota die, *
et castigátio mea in matutinis.

Si dicébam : Narrábo sic : *
ecce natióem fíllórum tuórum
reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem
hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in sanctuárium
Dei : * et intélligam in novís-
simis eórum.

Verúm tamen propter dolos
posuísti eis : * deiecísti eos dum
allevarentur.

Quómodo facti sunt in deso-
latiónem, súbito defecerunt : *
perierunt propter iniquitátem
suam.

Velut sómniurn surgéntium
Dómine, * in civitáte tua imá-
ginem ipsórum ad nihilum ré-
diges.

Quia inflammátum est cor
meum, et renes mei commutáti
sunt : * et ego ad nihilum red-
dactus sum, et nescivi.

Ut jumentum factus sum

apud te : * et ego semper te-
cum.

Tenuísti manum dexteram
meam : et in voluntáte tua de-
duxísti me, * et cum glória
suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo ? *
et a te quid vólui super ter-
ram ?

Defécit caro mea, et cor
meum : * Deus cordis mei, et
pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a
te, peribunt : * perdidisti om-
nes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo
bonum est : * pónere in Dó-
mino Deo spem meam :

Ut annútiem omnes prædi-
cátiones tuas, * in portis filie
Sion.

PSALMUS 73.

UT quid Deus repulísti in fi-
nem : * irátus est furor
tuus super oves páscuæ tuæ ?

Memor esto congregatiónis
tuæ, * quam possedísti ab initio.

Redemísti virgam hæreditá-
tis tuæ : * mons Sion, in quo
habitásti in eo.

Leva manus tuas in supér-
bias eórum in finem : * quanta
malignátus est inimicus in san-
cto ?

Et gloriáti sunt qui odérunt
te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : *
et non cognovérunt sicut in
éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum se-
cúribus excidérunt jánuas ejus
in idípsum : * in secúri et ás-
cia dejecérunt eam,

Ince-
rium tu-
runt tal-
Dixer-
tio eoru-
faciamu-
a terra.
Signa-
jam no-
nos non-
Usque
bit in in-
rius non-
Ut qu-
et dexte-
sinu tuo
Deus
sæcula,
in médi-
Tu col-
mare :
dracónu-
Tu co-
nis : *
pulis Æ-
Tu di-
rntes :
Ethan.
Tuus
nox : * tu-
et solem.
Tu fec-
terræ : *
másti ea.
Memor
improper-
pulus ins-
tuum.
Ne trac-
fitntes t-
perum tu-
in finem.
Réspice

Incendérunt igni Sanctuá-
rium tuum : * in terra pollué-
runt tabernáculum nóminis tui.

Dixerunt in corde suo cogná-
tio eórum simul : * Quiéscere
faciámus omnes dies festos Dei
a terra.

Signa nostra non vídimus,
jam non est Prophéta : * et
nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus impropérá-
bit inimicus : * irritat adversá-
rius nomen tuum in finem ?

Ut quid avértis manum tuam,
et dexteram tuam, * de médio
sinu tuo in finem ?

Deus autem Rex noster ante
sæcula, * operátus est salútem
in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua
mare : * contribulásti cápita
dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita dracó-
nis : * dedisti eum escam pó-
pulis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, et tor-
réntes : * tu siccasti flúvios
Ethan.

Tuus est dies, et tua est
nox : * tu fabricátus es auróram
et solem.

Tu fecísti omnes términos
terræ : * æstátém et ver tu plas-
másti ea.

Memor esto hujus, inimíeus
impropérávit Dómino : * et pó-
pulus insipiens incitávit nomen
tuum.

Ne tradas béstiis ánimas con-
fítentes tibi, * et ánimas páu-
perum tuórum ne obliviscáris
in finem.

Réspice in testaméntum tu-

um : * quia repléti sunt, qu-
obscuratí sunt terræ dómibus
iniquitátum.

Ne avértatur húmilis factus
confúsus : * páuper et inops
laudábunt nomen tuum.

Exúrge Deus, júdica causam
tuam : * memor esto impropé-
riórum tuórum, eórum quæ ab
insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimi-
córum tuórum : * supérbia
eórum, qui te odérunt, ascén-
dit semper.

Ant. Liberásti virgam hære-
ditátis tuæ.

Ant. t. 8. f. Et invocábimus.

PSALMUS 74.

CONFITEBIMUR tibi Deus : *
confitébimur, et invocábi-
mus nomen tuum.

Narrábimus mirabilia tua : *
cum accéperó tempus, ego jú-
stítias judicábo.

Liquefacta est terra, et om-
nes qui hábitant in ea : * ego
confirmávi colúmnam ejus.

Dixi iniquis : Nolíte inique
ágeré : * et delinquentibus :
Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum
cornu vestrum : * nolíte lo-
qui advérsus Deum iniquitá-
tem.

Quia neque ab Oriénte, ne-
que ab Occidénte, neque a de-
sértis móntibus : * quóniam
Deus judex est.

Hunc húmiliat, et hunc exál-
tat : * quia calix in manu Dó-
mini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc :
verúntamen fæx ejus non est

exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justí.

PSALMUS 75.

NOTUS in Judæa Deus ; * in Israel magnum nomen ejus :

Et factus est in pace locus ejus, * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirábiliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiéruntsonnumsum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in má nibus suis.

Ab increpátione tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascenderúnt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti júdicium : * terra trémuit et quíévit.

Cum exúrgeret in júdicium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et reliquæ cogitátionis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terribili et ei qui aufert spí-

ritum princípum, * terribili apud reges terræ.

Ant. Et invocábimus nomen tuum Dómine.

Ant. t. 5. Tu es Deus.

PSALMUS 76.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulátionis mee Deum exquisivi, má nibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigilias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projiciet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc ?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet, * a generatíone in generatíonem ?

Aut obliviscétur miseréri Deus ? * aut continébit in ira sua misericórdias suas ?

Et dixi, Nunc cœpi : * hæc mutátio dexteræ Excelsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab inítio mirábílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventíonibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua : quis

Deus m-

ster ? *

mirabili

Notan

tútem t

bráchio

filios Jac

Vidér

dérunt t

runt, et

Multit

vocem d

Etenim

eunt : *

rota.

Illuxé

orbi terr

contrém

In ma

tuæ in a

stigia tu

Dedux

lum tuum

Aaron.

ATTEND

gem m

rem vestr

Apéria

um : * lo

inítio.

Quanta

gnóvimus

narravér

Non sur

rum, * in

Narrán

virtútes

ejus quæ

Et sus

in Jacob :

Israel.

Quanta

Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in pópulis virtutem tuam : * redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ : * et timué-runt, et turbatæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tráns-eunt : * vox tonitruí tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ : * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

PSALMUS 77.

ATTENDITE pópule meus legem meam : * inclináte aures vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiones ab initio.

Quanta audívimus, et cognóvimus ea : * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a filiis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabilia ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus

nostris nota fácere ea filiis suis : * ut cognóscat generatió áltera.

Filii qui nascéntur, et exúrgent, * et narrábunt filiis suis,

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei : * et mandáta ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eórum, * generatió prava et exásperans :

Generatió, quæ non diréxit cor suum : * et non est créditus cum Déo spíritus ejus.

Filii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum, * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus nolúerunt ambuláre.

Et obliti sunt benefactorum ejus, * et mirábiliu[m] ejus, quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabilia in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxite eos in nube diéi, * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo : * et adaquávit eos velut in abyssu multa.

Et edúxit aquam de petra : * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérun[t] adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsu[m] in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis : * ut péterent eas animábus suis,

Et male locúti sunt de Deo : *
dixerunt : Numquid póterit
Deus paráre mensam in de-
sérto?

Quóniam percússit petram,
et fluxérunt aquæ, * et torréntes
inundavérunt.

Numquid et panem póterit
dare, * aut paráre mensam pó-
pulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dí-
stulit : * et ignis accénsus est in
Jacob, et ira ascéndit in Israel.

Quia non credidérunt in
Deo, * nec speravérunt in sa-
lutári ejus.

Et mandávit núbibus desu-
per, * et jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad man-
ducándum, * et panem cœli
dedit eis.

Panem Angelórum mandu-
cávit homo : * cibária misit eis
in abundántia.

Tránstulit Austrum de cœ-
lo : * et indúxit in virtúte sua
Africum.

Et pluit super eos sicut púl-
verem carnes, * et sicut aré-
nam maris volatilia pennáta.

Et cecidérunt in médio ca-
strórum eórum, * circa taber-
nácula eórum.

Et manducavérunt, et satu-
ráti sunt nimis, et desidérium
eórum áttulit eis : * non sunt
fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in
ore ipsórum, * et ira Dei as-
céndit super eos.

Et occídit pingues eórum, *
et eléctos Israel impedivit.

In ómnibus his peccavérunt

adhuc : * et non credidérunt
in mirabilibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte
dies eórum, * et anni eórum
cum festinátione.

Cum occideret eos, quæré-
bant eum : * et revertébantur,
et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia
Deus adjútor est eórum : * et
Deus excélsus redémptor eó-
rum esi

Et dixerunt eum in ore
suo, * et lingua sua mentíti
sunt ei :

Cor autem eórum non erat
rectum cum eo : * nec fidéles
hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipsé autem est miséricors,
et propítius fiet peccátis eó-
rum, * et non dispédet eos.

Et abundávit, ut avérteret
iram suam : * et non accéndit
omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro
sunt : * spíritus vadens, et non
rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum
in desérto, * in iram concita-
vérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tenta-
vérunt Deum : * et sanctum
Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus
ejus, * die qua redémit eos de
manu tribulántis,

Sicut pósuit in Ægypto si-
gna sua, * et prodigia sua in
campo Táneos.

Et convértit in ságuinem
flúmina eórum, * et imbres eó-
rum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et

comédit
dispédit

Et dec
rum, *
cústæ.

Et occ
eórum,
pruína.

Et trá
ta eórum
eórum ig

Misit i
nis suæ,
iram, et
siones pe

Viam f
non pep
bus eóru

rum in m
Et perc
nitum in

mitias om
tabernácu

Et abst
lum suum
tamquam

Et dedú
timuérum
rum opéru

Et indú
ctificatióne
quem acq

Et ejécit
tes : * et
ram in f

nis.

Et habi
culis eórum

Et tenta
vérunt De
testimónia
runt.

Et avert

comédit eos : * et ranam, et dispédidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occidit in grándine véneas eórum, * et moros eórum in pruina.

Et trádedit grándini juménta eórum, * et possessionem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ, * indignatióem, et iram, et tribulationem : immisiones per Angelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepéruit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti : * primitias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et abstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in déserto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimicos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ ; * montem, quem acquisívit dextera ejus.

Et ejécit a fácie eórum Gentes : * et sorte divisit eis terram in funiculo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excésum : * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non ser-

vavérunt pactum : * quemámodum patres eórum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculpilibus suis ad æmulatióem eum provocavérunt.

Audívit Deus et sprevit : * et ad nihilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in hominibus.

Et trádedit in captivitatem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimici.

Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hæreditatem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentatæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * e. viduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dormiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimicos suos in posterióra : * opprobrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit :

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnum sanctificium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégi-

gibus óvium : * de post fœtantes accépit eum,

Páscere Jacob servum suum, * et Israel hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Tu es Deus, qui facis mirabilia.

Ant. t. 8. f. Propítius esto.

PSALMUS 78.

DEUS venérunt Gentes in hæreditátem tuam, polluérunnt templum sanctum tuum : * posuérunnt Jerúsalem in pomórum custódiám.

Posuérunnt morticína servórum tuórum, escas volatilibus cœli ; * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicinis nostris ; * subsannátio, et illúsió his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dómine irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus ?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt ; * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito anticipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nímis.

Adjuva nos Deus salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui Dómine libera nos : * et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum :

Ne forte dicant in Géntibus : Ubi est Deus eórum ? * et innotéscat in natió nibus coram óculis nostris ,

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effusus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pösside filios mortificatórum.

Et redde vicinis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves pásceuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatió nem et generatió nem * annuntiábimus laudem tuam.

PSALMUS 79.

QUI regis Israel, inténde : * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quó usque irascéris super oratió nem servi tui ?

Cibábis nos pane lacrymárum : * et potum dabis no-

bis in ra ?

Post nem v mici nos.

Deu nos : * et salv

Vine tulisti plantás

Dux spéctu ejus, e

Opé ejus : * Dei.

Exté que ad flumen

Ut q riam e eam or diúntur

Exter silva : *

pástus e Deus respice sita vine

Et pé távit dex filium h másti til

Incéns increpat bunt.

Fiat rum dex filium h másti til

Et nor

bis in lácrymis in mensúra?

Posuisti nos in contradíctiōnem vicinis nostris : * et inimici nostri subsannaverunt nos.

Deus virtútum convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Vineam de Ægypto transulisti : * eiecisti Gentes, et plantásti eam.

Dux itineris fuísti in conspéctu ejus : * plantásti radices ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus : * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmities suos usque ad mare, * et usque ad flumen propágenes ejus.

Ut quid destruxisti macériam ejus : * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva : * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere : * respíce de cælo, et vide, et ví-sita vineam istam.

Et pérface eam, quam plantávit dextera tua : * et super filium hóminis, quem confir-másti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dexterae tuæ, * et super filium hóminis, quem confir-másti tibi.

Et non discédimus a te, vi-

vificábis nos : * et nomen tuum invocábitur.

Dómine Deus virtútum convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ant. Propítius esto peccátis nostris Dómine.

In Quadragesima, ʒ. Ipse liberávit me de láqueo venántium. *ñ.* Et a verbo áspero.

Temp. Passionis, ʒ. Erue a frámea Deus ánimam meam. *ñ.* Et de manu canis únicam meam.

Tempore Paschali, Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

ʒ. Surrexít Dóminus de sepúlchro, allelúia. *ñ.* Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Pro uno vel pluribus Martyribus tempore Paschali, ʒ. Sancti et iusti in Dómino gaudéte, allelúia. *ñ.* Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúia.

Pro Confessore Pontifice, et non Pontifice tempore Pasch. *ʒ.* Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúia. *ñ.* Stollam glóriæ induit eum, allelúia.

Pro una Sancta, ʒ. Spécie tua, et pulchritúdine tua, allelúia. *ñ.* Inténde, prospere procéde, et regna, allelúia.

AD LAUDES.

Ant. t. 8. Tibi soli peccávi, Dómine miserére mei.

Psalm. Miserére mei, p. 57.

Ant. t. 6. Dómine.

PSALMUS 89.

DOMINE, refúgium factus es nobis, * a generatióne in generatióne.

Priúsqvam montes flierent,
aut formarétur terra et or-
bis; * a sæculo et usque in
sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in hu-
militátem; * et dixisti: Con-
vertimini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante
óculos tuos, * tamquam dies
hestérna quæ præterit.

Et custódia in nocte, * quæ
pro nihilo habéntur, eórum
anni erunt.

Mane sicut herba tránseat,
mane flóreat, et tránseat, * vés-
pere décidat, indúret, et arés-
cat.

Quia defécimus in ira tua, *
et in furóre tuo turbáti su-
mus.

Posuisti iniquitátes nostras
in conspéctu tuo, * sæculum
nostrum in illuminatióne vul-
tus tui.

Quóniam omnes dies nostri
defecérunt; * et in ira tua de-
fécimus.

Anni nostri sicut aránea me-
ditabúntur, * dies annórum
nostrórum in ipsis, septuagin-
ta anni.

Si autem in potentátibus,
octoginta anni: * et ámplius
eórum labor et dolor.

Quóniam supervénit man-
suetúdo, * et corripíemur.

Quis novit potestátem iræ
tuæ, * et præ timóre tuo iram
tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam
fac, * et eruditos corde in sa-
piéntia.

Convértere Domine úsque-

quo? * et deprecábilis esto su-
per servos tuos.

Repléti sumus mane miseri-
córdia tua: * et exultávimus,
et delectáti sumus ómnibus díe-
bus nostris.

Lætáti sumus prodiébus, qui-
bus nos humiliásti: * annis,
quibus vidimus mala.

Réspice in servos tuos, et in
ópera tua: * et dirige filios eó-
rum.

Et sit splendor Dómini Dei
nostri super nos, et ópera má-
nuum nostrárum dirige super
nos: * et opus mánuum no-
strárum dirige.

Ant. Dómine refúgium la-
ctus es nobis.

Ant. t. 1. f. In matutínis me-
ditábor in te.

Psalm. Deus Deus meus, p. 18.

Ant. t. 4. Cantémus.

CANTICUM MOYSI. Exodi 15.

CANTEMUS Dómino: glorióse
enim magnificátus est, *
équum et ascensórem dejécit
in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea
Dóminus, * et factus est mihi
in salútem.

Iste Deus meus, et glorificá-
bo eum: * Deus patris mei,
et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor,
omnípotens nomen ejus: * cur-
rus Pharaónis et exércitum
ejus projécit in mare:

Elécti principes ejus submér-
si sunt in mari rubro: * abys-
si operuérunt eos, descendé-
runt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine magni-

ficata es
ra tua
cum: *
riæ tuæ
tuos:

Misist
vorávit
et in spi-
gátæ sur-

Stetit
gregátæ
mari.

Dixit
et comp-
spólia, in

Evagín-
interficie

Flavit
ruit eos n-

quasi plu-
méntibus

Quis s-
Dómine?

gnificus i-
atque lau-
bilia?

Extend
devorávit
sti in mi-
quem red-

Et por-
dine tua,
ctum tu-

Ascend
sunt: *
habitátore

Tunc c-
cipes Edor-
tinuit tre-
omnes hab-

Irruat s-
pavor, * i-
chii tui:

ficata est in fortitudine : dextera tua Domine percussit inimicum : * et in multitudine glorie tue deposuisti adversarios tuos :

Misisti iram tuam, que devoravit eos sicut stipulam : * et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquae :

Stetit unda fluens, * congregatae sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus : Persequar et comprehendam, * dividam spolia, implebitur anima mea :

Evaginabo gladium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare : * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus Domine ? * quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia ?

Extendisti manum tuam, et devoravit eos terra : * dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti.

Et portasti eum in fortitudine tua, * ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi, et irati sunt : * dolores obtinuerunt habitatores Philisthiim.

Tunc conturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor : * obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido et pavor, * in magnitudine brachii tui :

Fiant immobiles quasi lapis, donec pertranseat populus tuus Domine, * donec pertranseat populus tuus iste, quem possedisti.

Introduces eos, et plantabis in monte hereditatis tue, * firmissimo habitaculo tuo quod operatus es Domine :

Sanctuarium tuum Domine, quod firmaverunt manus tue. * Dominus regnabit in aeternum, et ultra.

Ingressus est enim eques Pharaon cum curribus et equitibus ejus in mare : * et rediit super eos Dominus aquas maris :

Filii autem Israel ambulaverunt per siccum * in medio ejus.

Ant. Cantemus Domino gloriose.

Ant. t. 6. In sanctis ejus laudate Deum.

Psalmus. Laudate Dominum de caelis, p. 19.

In Quadragesima.

CAPITULUM. *Isaiae 58.*

CLAMA, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, et annuntia populo meo scelera eorum, et domui Jacob peccata eorum.

HYMNUS.

OSOL salutis, intimis Jesu refulge mentibus, Dum nocte pulsa gratior Orbi dies renascitur.

Dans tempus acceptabile, Da, lacrymarum rivulis Lavare cordis victimam, Quam laeta adurat charitas.

ficata est in fortitudine : dextera tua Domine percussit inimicum : * et in multitudine glorie tue deposuisti adversarios tuos :

Misisti iram tuam, quae devoravit eos sicut stipulam : * et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquae :

Stetit unda fluens, * congregatae sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus : Persequar et comprehendam, * dividam spolia, implebitur anima mea :

Evaginabo gladium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare : * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus Domine ? * quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia ?

Extendisti manum tuam, et devoravit eos terra : * dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti.

Et portasti eum in fortitudine tua, * ad habitaculum sanctum tuum.

Fiant immobiles quasi lapis, donec pertranseat populus tuus Domine, * donec pertranseat populus tuus iste, quem possedisti.

Introduces eos, et plantabis in monte hereditatis tuae, * firmissimo habitaculo tuo quod operatus es Domine :

Sanctuarium tuum Domine, quod firmaverunt manus tuae. * Dominus regnabit in aeternum, et ultra.

Ingressus est enim eques Pharaon cum curribus et equitibus ejus in mare : * et reduxit super eos Dominus aquas maris :

Filii autem Israel ambulaverunt per siccum * in medio ejus.

Ant. Cantemus Domino gloriose.

Ant. t. 6. In sanctis ejus laudate Deum.

Psalmus. Laudate Dominum de caelis, p. 19.

In Quadragesima.

CAPITULUM. *Isaiae* 58.

CLAMA, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, et annuntia populo meo scelera eorum, et domui Jacob peccata

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnēs lácrymæ,
Sī virga penitentiæ
Cordis rigórem cóntrater.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Lætémur et nos in viam
Tua redúcti dèxtera.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

Ÿ. Angelis suis Deus man-
dávít de te. R̄. Ut custódi-
ant te in ómnibus viis tuis.

*Ad Bened. Ant. propria, ut
in Feriis Quadragesimæ.*

*Preces quando dicuntur, ha-
bentur supra in secunda Fe-
ria, p. 59.*

FERIA SEXTA

AD MATUTINUM.

In Quadragesima, Invitat.
Adorémus Dóminum, * Quó-
niam ipse fecit nos.

*Psalm. Venite, exultémus,
p. 2.*

*Hymnus, Ex more docti
mystico, ut in Dominica, p. 3.*

Tempore Paschali, Invitat.
Allelúia, allelúia, * Allelúia.

*Hymnus, Rex sempitérne
cœlitum, ut in Dominica, p. 3.*

Ant. t. 1. l. Exultáte.

Tempore Paschali, Ant. t. 1. l.
Allelúia.

PSALMUS 80.

EXULTATE Deo adjutóri no-
stro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date
tympanum : * psaltérium ju-
cúndum cum cithara.

Buccináte in Neoméniá tu-
ha, * in insígni die solemn-
tátis vestræ :

Quia præcéptum in Israél
est : * et júdicium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pó-
suit illud, cum exiret de terra
Ægypti : * linguam quam non
nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dor-
sum ejus : * manus ejus in có-
phino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me,
et liberávi te : * exaudívi te
in abscóndito tempestátis :
probávi te apud aquam con-
tradictiónis.

Audi pópulus meus, et con-
testábor te ; * Israél si audie-
ris me, non erit in te deus
recens, neque adorábis deum
aliénium.

Ego enim sum Dóminus
Deus tuus, qui edúxi te de
terra Ægypti : * diláta os
tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus
vocem meam : * et Israél non
inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum de-
sidéria cordis eórum, * ibunt
in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audíisset
me : * Israél si in viis meis
ambuláset :

Pro nihilo fórsitan inimícos
eórum humiliássem : * et su-
per tribulántes eos misíssem
manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt
ei : * et erit tempus eórum in
sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fru-

ménti :
saturávi

DEUS s
rum
deos díxi
Usque
tatem :
súmitis ?

Judicá
húmilén
cáte.

Eripit
num de
ráte.

Nesci-
runt, in
movebúr

ménta te
Ego díxi
Excelsi o

Vos a
moriémín
principib

Surge
ram : * q
bis in óm

Ant. E
nostro.

Ant. t.

DEUS, q
ne tá
cáris Deu

Quónia
sonuérunt
te, extulé

Super p
lignavérunt
cogitáverunt

tuos.

Dixerunt
dámus eos
Vern

menti: * et de petra, melle saturavit eos.

PSALMUS 81.

DEUS stetit in synagoga deorum: * in medio autem deos dijudicat.

Usquequo judicatis iniquitatem: * et facies peccatorum sumitis?

Judicate egeno, et pupillo: * humilem et pauperem justificate.

Eripite pauperem: * et egenum de manu peccatoris liberate.

Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulat: * movebuntur omnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut homines moriemini: * et sicut unus de principibus cadetis.

Surge Deus, júdica terram: * quoniam tu hæreditabis in omnibus Géntibus.

Ant. Exultate Deo adjutori nostro.

Ant. t. 6. Tu solus.

PSALMUS 82.

DEUS, quis similis erit tibi? * ne taceas, neque contempseris Deus:

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: * et qui oderunt te, extulerunt caput.

Super populum tuum malignaverunt consilium: * et cogitaverunt adversum sanctos tuos.

Dixerunt: Venite, et disperdamus eos de gente: * et non

Verna.

memoretur nomen Israel ultra.

Quoniam cogitaverunt unanimiter: * simul adversum te testamentum disposuerunt, tabernacula Idumæorum et Ismahelitæ:

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutorium filii Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ: * sicut Jabin in torrente Cisson.

Disperierunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ,

Pone principes eorum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana;

Omnes principes eorum, * qui dixerunt: Hæreditate possideamus sanctuarium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam, * et sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis qui comburit silvam: * et sicut flamma comburens montes:

Ita persequeris illos in tempestate tua: * et in ira tua turbabis eos,

Imple facies eorum ignominia: * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubescant, et conturbentur in sæculum sæculi: * et confundantur, et pereant.

Et cognoscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altissimus in omni terra.

ménti: * et de petra, melle saturávit eos.

PSALMUS 81.

DEUS stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijudicat.

Usquequo judicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno, et pupillo: * húmitem et páuperem justificáte.

Eripte páuperem: * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dij estis, * et filii Excélsi omnes,

Vos autem sicut hómines moriémini: * et sicut unus de principibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram: * quóniam tu hæreditábis in ómnibus Géntibus.

Ant. Exultáte Deo adjutóri nostro.

Ant. t. 6. Tu solus.

memorétur nomen Israel ultra.

Quóniam cogitavérunt unánimiter: * simul advérsus te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahelitæ:

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienigenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutórium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ: * sicut Jabin in torrénite Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébec, et Sálmana;

Omnes príncipes eórum, * qui dixerunt: Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam, * et sicut stípulam ante faciém venti,

Sicut ignis qui combúrit silvam: * et sicut flamma

PSALMUS 83.

QUAM dilécta tabernácula tua
Dómine virtútum! * concu-
piscit et déficit ánima mea in
átria Dómini.

Cor meum et caro mea *
exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi
domum, * et turtur nidum
sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtú-
tum: * Rex meus, et Deus
meus.

Beáti qui hábitant in domo
tua Dómine: * in sæcula sæcu-
lórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxí-
lium abs te: * ascensiónes in
corde suo dispósuit, in valle
lacrymárum, in loco quem
pósuit.

Etenim benedictiónem da-
bit legislátor, ibunt de virtúte
in virtútem: * vidébitur Deus
deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáu-
di oratióem meam: * áuribus
pércepe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice De-
us: * et réspice in fáciem
Christi tui.

Quia mélior est dies una in
átriis tuis * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo
Dei mei, * magis quam ha-
bitáre in tabernáculis peccató-
rum.

Quia misericórdiam et ve-
ritátem diligit Deus: * grá-
tiam et glóriam dabit Dómi-
nus.

Non privábit bonis eos qui
ámbulant in innocéntia: * Dó-

mine virtútum, beátus homo,
qui sperat in te.

Ant. Tu solus Altíssimus su-
per omnem terram.

Ant. t. 6. Benedixisti.

PSALMUS 84.

BENEDIXISTI Dómine terram
tuam: * avertisti captivi-
tátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis
tuæ: * operuísti ómnia pec-
cáta eórum.

Mitigásti omnem iram tu-
am: * avertisti ab ira indigna-
tiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris
noster: * et avérte iram tuam
a nobis.

Numquid in ætérnum irascé-
ris nobis? * aut extédes iram
tuam a generatióne in gene-
ratiónem.

Deus tu convérsus vivificá-
bis nos: * et plebs tua lætábi-
tur in te.

Osténde nobis Domine mi-
sericórdiam tuam: * et salu-
táre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in
me Dóminus Deus: * quóniam
loquétur pacem in plebem
suam,

Et super sanctos suos, * et
in eos qui convertúntur ad
cor.

Verúmtamen prope timén-
tes eum salutáre ipsius: * ut
inhábitet glória in terra no-
stra.

Misericórdia et véritas ob-
viavérunt sibi: * justitia et
pax osculáte sunt.

Véritas de terra orta est: *

et justit

Etenim

nignitáto

dabit fru

Justitia

bit: * et

suos.

INCLINA

Let exá

inops et

Custód

niam san

fac servu

speránter

Miserér

niam ad t

lætifica á

niam ad

meam lev

Quónia

et mitis, *

diæ ómni

Auribus

oratióem

voci depro

In die

clamávi a

disti me.

Non est

Dómine: *

dum ópera

Omnes

fecisti vér

coram te I

ficábunt n

Quóniam

fáciens m

Deus solus

Deduc r

tua, et in

tua: * læt

timeat non

et justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitatem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit : * et ponet in via gressus suos.

PSALMUS 85.

INCLINA Dómine aurem tuam et exaudi me : * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis et mitis, * et multæ misericordiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus percípe Dómine oratióem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudisti me.

Non est símilis tui in diis Dómine : * et non est secundum ópera tua.

Omnes Gentes quascúmque fecisti vénient, et adorábunt coram te Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabilia : * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et ingrédia in veritate tua : * lætétur cor meum ut timeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábó nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruisti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iniqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericordiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu Dómine adjuvisti me, et consolátus es me.

Ant. Benedixisti Dómine terram tuam.

Ant. t. 6. Fundaménta ejus.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus et pópulus Æthiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : *

et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum,* horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium* habitatio est in te.

PSALMUS 87.

DOMINE Deus salutis meæ,* in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad prece[m] meam :

Quia repléta est malis anima mea : * et vita mea inférno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu infèriori : * in tenebrosis et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominatiónem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te Domine tota die : * expãndi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis, in sepulchro misericordiam tuam,* et veritatem tuam in perditiónem?

Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua,* et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi : * et mane oratio mea prævéniet te.

Ut quid Domine repellis oratiónem meam : * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum,* et notos meos a miseria.

Ant. Fundaménta ejus in montibus sanctis.

Ant. t. 6. Benedictus.

PSALMUS 88.

MISERICORDIAS Domini* in ætérnum cantabo.

In generatiónem et generatiónem* annuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti : In ætérnum misericordia edificabitur in cælis : * præparabitur veritas tua in eis.

Dispõsui testaméntum electis meis, juravi David servo meo : * Usque in ætér-

num pra-

Et ænem et tuam.

Confitlia tua Dtatem tuum.

Quoniaæquabitur erit Deo

Deus, silio santerribilis circuitu

Dominus similis tamine, et tuo.

Tu dorris : * me ejus tu n

Tu hurtum, super virtutis tcos tuos.

Tui suterra, orb dinem eju lonem et

Thabor tuo exult chium cu

Firmét exaltetur tia et judis tuæ.

Misericédent fácpópulus, nem.

Domine tui ambul

num præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatió-
nem et generatiómem * sedem
tuam.

Confitebúntur cœli mirábili-
a tua Dómine : * étenim veri-
tátem tuam in Ecclésia sanctó-
rum.

Quóniam quis in núbibus
æquábitur Dómino : * similis
erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificátur in con-
silio sanctórum : * magnus et
terribilis super omnes qui in
circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum quis
similis tibi? * potens es Dó-
mine, et véritas tua in circúitu
tuo.

Tu domináris potestáti ma-
ris : * motum autem flúctuum
ejus tu mitigas.

Tu humiliásti sicut vulnerá-
tum, supérbum : * in bráchio
virtútis tuæ dispersisti inimi-
cos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est
terra, orbem terræ et plenitú-
dinem ejus tu fundásti : * Aquí-
lónem et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine
tuo exultábunt, * tuum brá-
chium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et
exaltétur dextera tua : * justí-
tia et judícium præparátio se-
dis tuæ.

Misericórdia et véritas præ-
cédent faciém tuam : * beátus
pópulus, qui scit jubilatió-
nem.

Dómine, in lúmine vultus
tui ambulábunt, et in nómine

tuo exultábunt tota die : * et in
justítia tua exaltábúntur.

Quóniam glória virtútis eó-
rum tu es : * et in beneplá-
cito tuo exaltábitur cornu no-
strum.

Quia Dómini est assúptio
nostra, * et sancti Israel Regis
nostri.

Tunc locútus es in visióne
sanctis tuis, et dixísti : * Pó-
sui adjutórium in poténte :
et exaltávi eléctum de plebe
mea.

Inveni David servum me-
um : * óleo sancto meo unxi
eum.

Manus enim mea auxiliábi-
tur ei : * et bráchium meum
confortábit eum.

Nihil proficiet inimicus in
eo, * et filius iniquitátis non
appónet nocére ei.

Et concidam a fácie ipsius
inimicos ejus : * et odiéntes
eum in fugam convertam.

Et véritas mea, et miseri-
córdia mea cum ipso : * et in
nómine meo exaltábitur cornu
ejus.

Et ponam in mari manum
ejus, * et in fluminibus dexte-
ram ejus.

Ipsé invocábit me : Pater
meus es tu : * Deus meus, et
suscéptor salútis meæ :

Et ego primogénitum ponam
illum, * excélsam præ régibus
terræ.

In ætérnum sérvabo illi mi-
sericórdiam meam : * et testá-
méntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi

semen ejus, * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam : * et in judiciis meis non ambulavérunt :

Si justitias meas profanavérunt : * et mandata mea non custodierint :

Visitabo in virga iniquitates eorum : * et in verbéribus peccata eorum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritate mea :

Neque profanabo testaméntum meum : * et quæ procedunt de lábiis meis non fáciam irrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfecta in ætérnum : et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formidinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicinis suis.

Exaltásti dexteram depri méntium eum : * lætificásti omnes inimicos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióné : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti diestémporis ejus : * perfudísti eum confusióné.

Usquequo Dómine avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua ?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum ?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruct animám suam de manu inferi ?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antiquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritate tua ?

Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod continui in sinu meo) multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimici tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

PSALMUS 93.

DEUS ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres Dómine, * usquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustitiam ?

Pópulum tuum Dómine hu

miliavérunt
tuam vexavérunt

Viduam
erunt : * aut
erunt.

Et dixérunt
Dóminus, *
Jacob.

Intelligite
pulo : * et
píte.

Qui plantá
dicit : * aut
non considerat

Qui córripit
eruet : * quæ
sciéntiam ?

Dóminus
hóminum,
sunt.

Beátus hómo
cleris Dómini
docúeris eum

Ut mítigeris
is : * donec
fovea.

Quia non
plebem suam
tem suam no

Quoadúsque
átur in judic
iuxta illam or
corde.

Quis consu
sus maligná
stabit mecu

rántes iniqui
Nisi quia
me : * paulo

in inférno án
Si dicéban

meus : * mis
mine adjuváb

miliaverunt : * et hæreditatem tuam vexaverunt.

Vidua et advenam interfecerunt : * et pupillos occiderunt.

Et dixerunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in populo : * et stulti aliquándo sapite.

Qui plantávit aurem, non áudiet : * aut qui finxit óculum, non considerat?

Qui córripit Gentes, non arguet : * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudieris Dómine, * et de lege tua docúeris eum :

Ut mítiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllat Dóminus plebem suam : * et hæreditatem suam non derelinquet.

Quoadúsque justitia convertatur in iudicium : * et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitáset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.

Secúndum multitudinem dólórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificáverunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam justí : * et sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malitia eórum dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Benedictus Dóminus in ætérnum.

Ant. t. 2. Cantáte.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus populis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino patriæ Géntium, afférte Dómino glóriam

et honorem, * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvârum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávít, exúltet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justítia, et judicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet. * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adorant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audivit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filia Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altissimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et recta corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus.

In Quadragesima, ̄. Scápu lis suis obumbrábit tibi. ̄. Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis, ̄. In ore leónis libera me Dómine. ̄. Et a cornibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali, Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

̄. Surrexit Dóminus vere, allelúia. ̄. Et apparuit Simón, allelúia.

Pro uno vel pluribus Martyribus tempore Paschali, ̄. Lucis perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúia. ̄. Et æternitas téporum, allelúia.

Pro Confessore Pontífice tempore Paschali, ̄. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi, allelúia.

allelúia. ̄.

hóstiam l

Pro Con

. Os just

iam, alle

us loqu

lúia.

Pro uno

it eam D

lúia. ̄. D

on comm

A

Ant. t.

ali confir

Psalm.

Ant. t. 8

PS

DOMINE

meam

obsecratió

te tua :

astitia.

Et non

im servo

ificábitur

mnis vive

Quia per

us animar

ávit in ter

Collocávi

cut mórti

xiátus es

eus, in m

eum.

Memor f

am, medit

us opérib

ánium tu

Expánda

: * anim

ne aqua ti

Velóciter

: * deféc

allelúia. *ñ.* Ad sacrificándum ei hóstiam laudis, allelúia.

Pro Confessore non Pontifice,
ñ. Os justi meditábitur sapien-
tiam, allelúia. *ñ.* Et lingua
ejus loquétur iudícium, alle-
lúia.

Pro una Sancta, ÿ. Adjuváb-
it eam Deus vultu suo, alle-
lúia. *ñ.* Deus in médio ejus,
non commovébitur, allelúia.

AD LAUDES.

Ant. t. 1. l. Spíritu princi-
páli confirma cor meum Deus.

Psalm. Miserére, p. 57.

Ant. t. 8. In veritate.

PSALMUS 142.

DOMINE exáudi oratióem
meam : áuribus pércipe
obsecratióem meam in veri-
tate tua : * exáudi me in tua
misericórdia.

Et non intres in iudícium
cum servo tuo : * quia non ju-
rificábitur in conspéctu tuo
innis vivens.

Quia persecútus est inimi-
cus ánimam meam : * humi-
lávít in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris
sicut mórtuos sæculi : * et
anxiátus est super me spírítus
meus, in me turbátum est cor
meum.

Memor fui diérum antiquó-
rum, meditátus sum in ómni-
bus opéribus tuis : * in factis
et ánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad
te : * anima mea sicut terra
iniqua aqua tibi :

Velóciter exáudi me Dómi-
ne : * defécit spírítus meus.

Non avértas fáciem tuam a
me, * et similis ero descen-
déntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane mi-
sericórdiam tuam : * quia in
te sperávi.

Notam fac mihi viam, in
qua ámbulem : * quia ad te
levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis
Dómine, ad te confúgi : * do-
ce me fácere voluntátem tuam,
quia Deus meus es tu.

Spírítus tuus bonus dedúcet
me in terram rectam : * pro-
pter nomen tuum Dómine vi-
ficábis me, in æquitáte tua.

Educes de tribulatióne ani-
mam meam : * et in misericórdia
tua dispédes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tribu-
lant ánimam meam : * quó-
nim ego servus tuus sum.

*Ant. In veritate tua exáudi
me Dómine.*

Ant. t. 1. l. Illúmina Dó-
mine vultum tuum super nos.

*Psalm. Deus Deus meus,
p. 18.*

Ant. t. 4. Dómine.

CANTICUM HABACUC. *Cap. 3.*

DOMINE audivi auditióem
tuam, * et timuí.

Dómine opus tuum, * in
médio annórum vivifica il-
lud.

In médio annórum notum
fácies : * cum irátus fúeris,
misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et
sanctus de monte Pharan :

Opéruit cœlos glória ejus : *
et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : *
córnuā in mánibus ejus.

Ibi abscondita est fortitúdo
ejus : * ante faciē ejus ibit
mors.

Et egrediétur diabolus ante
pedes ejus : * stetit et mensus
est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gen-
tes : * et contríti sunt montes
sæculi.

Incurvátí sunt colles mun-
di, * ab itinéríbus æternitátis
ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória
Æthiopiæ, * turbabúntur pel-
les terræ Mádiān.

Numquid in fluminibus irá-
tus es Dómine? * aut in flu-
minibus furor tuus? vel in
mari indignatio tua?

Qui ascēdes super equos
tuos : * et quadrigæ tuæ sal-
vatio.

Súscitans suscitábis arcum
tuum, * juraménta tribubus
quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ, vidé-
runt te, et dóluerunt mon-
tes : * gurges aquárum trans-
iit.

Dedit abyssus vocem suam : *
altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna steterunt in ha-
bitáculo suo, * in luce sagittá-
rum tuárum, ibunt in splen-
dóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis ter-
ram : * et in furóre obstupe-
fáciēs Gentes.

Egréssus es in salútem po-
puli tui, * in salútem cum
Christo tuo.

Percussísti caput de domo
impíi : * denudásti funda-
méntum ejus usque ad col-
lum.

Maledixísti sceptris ejus, cá-
piti bellatórum ejus, * veniē-
tibus ut turbo ad dispergē-
dum me.

Exultatio eórum, * sicut ejus
qui dévorat páuperem in abs-
condito.

Viam fecísti in mari equis
tuis, * in luto aquárum mul-
tárum.

Audívi, et conturbátus est
venter meus : * a voce contre-
muérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssi-
bus meis, * et subter me scá-
teat :

Ut requiescam in die tri-
bulatiónis : * ut ascēdam
ad pópulum accinctum no-
strum.

Ficus enim non florébit : *
et non erit germen in vi-
neis.

Mentiétur opus olivæ : * et
arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovili pecus : *
et non erit arméntum in præ-
sépibus.

Ego autem in Dómino gau-
débo : * et exultábo in Deo Jesu
meo.

Deus Dóminus fortitúdo
mea : * et ponet pedes meos
quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedú-
cet me victor * in psalmis can-
nēntem.

Ant. Dómine audívi auditum
tuum, et timui.

Ant.

choro, i
laudáte

Psalms

de cœlis,

In

CAPIT

CLAMA,

C exált

nuntia pe

rum, et

córum.

O SOL SA

Jesu

Dum noc

Orbi dies

Dans te

Da, lacry

Lavare co

Quam læt

Quo for

Fluent pe

Si virga p

Cordis rig

Dies ve

In qua ref

Lætémur

Tua redúc

Te pron

Clemens a

Et nos nov

Novum ca

Amen.

ÿ. Ange

vit de te. ÿ

ómnibus v

Ad Ben

propria, u

gesimæ.

Preces q

habentur s

cunda, 59.

Ant. t. 1. In tympano et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Psalm. Laudáte Dóminum de cælis, p. 19.

In Quadragesima.

CAPITULUM. *Isaïæ* 58.

CLAMA, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera córum, et dómui Jacob peccáta córum.

HYMNUS.

OSOL salutís, íntimis Jesu refúge méntibus, Dum nocte pulsa grátior Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptábile, Da, lacrymárum rívilis Laváre cordis víctimam, Quam læta adúrat charitas.

Quo fonte manávit nefas, Fluent perénnes lácrymæ, Si virga pœniténtiæ Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua, In qua reflórent ómnia : Lætémur et nos in viam Tua redukti dextera.

Te prona mundi máchina Clemens adóret Trínitas, Et nos novi per grátiam Novum canámus cánticum.

Amen.

ÿ. Angelis suis Deus mandávit de te. ñ. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Benedictus, Antiphona propria, ut in Feriis Quadragesimæ.

Preces quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria secunda, 59.

SABBATO
AD MATUTINUM.

In Quadragesima, Invitat. Dóminum Deum nostrum, * Veníte adorémus.

Psalm. Veníte, exultémus, p. 2.

Hymnus, Ex more docti mystico, ut in Dominica, p. 3.

Tempore Paschali, Invitat. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus, Rex sempitérne Cælitum, ut in Dominica, p. 3.

Ant. t. 1. l Quia mirabilia.

Tempore Paschali, Ant. t. 6. Allelúia.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit. Salvávit sibi dextera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspéctu Gén-tium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cithara, in cithara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus ; orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina pláudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnavit, irascantur populi : * qui sedet super Cherubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus : * et excelsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno : quoniam terribile, et sanctum est : * et honor regis judicium diligit.

Tu parasti directiones : * judicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate scabellum pedum ejus : * quoniam sanctum est.

Moyses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Samuel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dominum, et ipse exaudiabat eos : * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia ejus, * et praecipuum quod dedit illis.

Domine Deus noster tu exaudiabas eos : * Deus tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorante in monte sancto ejus : * quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Ant. Quia mirabilia fecit Dominus.

Sequens Ant. et Psalm. Jubilante, haec praetermittitur, quando dicitur in Laudibus, ut in Sabbatis in quibus fit Officium de

S. Maria, et ejus loco dicitur

Ant. et Psalm. Bonum est * confiteri Domino, *ut infra.*

Ant. t. 4. Jubilante.

PSALMUS 99.

JUBILATE Deo omnis terra : * servite Domino in laetitia. Introite in conspectu ejus, * in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Populus ejus, et oves pascuae ejus : * introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis : constitimini illi.

Laudate nomen ejus : quoniam suavis est Dominus, in aeternum misericordia ejus, * et usque in generationem et generationem veritas ejus.

Vel PSALMUS 91.

BONUM est confiteri Domino, * et psallere nomini tuo Altissime;

Ad annuntiandum mane misericordiam tuam, * et veritatem tuam per noctem :

In decachordo psalterio : * cum cantico, in cithara.

Quia delectasti me Domine in factura tua : * et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quam magnificata sunt opera tua Domine ! * nimis profunda factae sunt cogitationes tuae.

Vir insipiens non cognoscet : * et stultus non intelliget haec.

Cum exorti fuerint peccatores sicut fenem : * et apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem :

Ut intereant in saeculum saeculi :

culi : * t
aeternum
Quonia
mine, qu
peribunt
omnes qu
tem.

Et exalt
nis cornu
mea in mi
Et despo
nicos meo
tibus in m
dicit auris

Justus u
sicut cedru
bitur.

Plantati
in atris do
rebunt.

Adhuc n
senecta ubi
tientes eru

Quonia
Deus noster
quitas in eo

PSA
MISERICOR
cantabo

Psallam,
immaculata
ad me.

Perambul
cordis mei,
meae.

Non prop
os meos ren
tientes pra

Non adha
rum : * decl
ignum non

Detrahent
no suo, ab h
Verna.

loco dicitur
Bonum est *
ut infra.

99.
nis terra : *
i: lætitia.
bectu ejus, *

Dominus ip-
e fecit nos,

et oves pas-
croite portas
e, atria ejus
émini illi.

ejus : quod
Dominus, in
rdia ejus, *
rationem et
tas ejus.
s 91.

ri Dómino, *
mini tuo Al-

m mane mi-
* et veritá-

em :
psalterio : *
thara.

me Dómine
et in opéri-
m exultábo.
asunt ópera
is profunda
es tue.

cognóscet : *
lliget hæc.
ut peccató-
* et appa-
i operántur

æculum sa-

culi : * tu autem Altíssimus in
eternum Dómine.

Quóniam ecce inimici tui Dó-
mine, quóniam ecce inimici tui
peribunt : * et dispergéntur
omnes qui operántur iniquitá-
tem.

Et exaltábitur sicut unicór-
nis cornu meum : * et senectus
mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus ini-
micos meos, * et in insurgén-
tibus in me malignántibus au-
dient auris meæ.

Justus ut palma florébit : *
sicut cedrus Libani multiplicá-
bitur.

Plantáti in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri flo-
rébunt.

Adhuc multiplicabúntur in
senécta úberi : * et bene pa-
tientes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus
Deus noster : * et non est ini-
quitas in eo.

PSALMUS 100.

MISERICORDIAM et judicium *
cantábo tibi Dómine :

Psallam, et intélligam in via
immaculáta, * quando vénies
ad me.

Perambulábam in innocéntia
cordis mei, * in médio domus
meæ.

Non proponébam ante ócu-
los meos rem injústam : * fa-
tientes prævaricatiónes odivi.

Non adhæsít mihi cor pra-
vum : * declinántem a me ma-
gnum non cognoscébam.

Detrahéntem secrétq̄ próxi-
mo suo, hunc persequébar.
Verna.

Supérbo óculo, et insatiabili
corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ,
ut sédeant mecum : * ámbu-
lans in via immaculáta, hic
mihi ministrábat.

Non habitábit in médio do-
mus meæ qui facit supérbiam : *
qui loquitur iniqua, non di-
rèxit in conspéctu oculórum
meórum.

In matutíno interficiébam
omnes peccatóres terræ : * ut
dispénderem de civitáte Dómini
omnes operántes iniquitátem.

Art. Jubiláte Deo omnis terra,

Vel Ant. Bonum est confi-
téri Dómino.

Ant. t. 1. Clamor meus.

PSALMUS 101.

DOMINE exáudi oratióne
meam : * et clamor meus
ad te véniat.

Non avértas faciém tuam a
me : * in quacúmque die tri-
bulator, inclina ad me aurem
tuam.

In quacúmque die invocávero
te, * velóriter exáudi me :

Quia defecérunt sicut fumus
dies mei : * et ossa mea sicut
crémium arúerunt.

Percússus sum ut scœnum,
et áruit cor meum : * quia
oblítus sum comédere panem
meum.

A voce gémitus mei * adhæ-
sit os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicáno
solitúdinis : * factus sum sicut
nycticórax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sic-
ut passer solitárius in tectó.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei : * et qui laudabant me, adversum me jurabant.

Quia cinerem tanquam panem manducabam, * et potum meum cum fletu miscēbam.

A facie iræ et indignationis tuæ : * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt : * et ego sicut foenum arui.

Tu autem Domine in æternum permanes : * et memoriale tuum in generationem et generationem.

Tu exurgens miseraberis Sion : * quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus : * et terræ ejus miserebuntur.

Et timebunt Gentes nomen tuum Domine, * et omnes reges terræ gloriā tuam.

Quia ædificavit Dominus Sion : * et videbitur in gloria sua.

Respexit in orationem humilium : * et non sprevit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione altera : * et populus, qui creabitur, laudabit Dominum :

Quia prospexit de excelsō sancto suo : * Dominus de cœlo in terram aspexit :

Ut audiret gemitus compeditorum : * ut solveret filios interemptorum :

Ut annuntiet in Sion no-

men Domini : * et laudem ejus in Jerusalem.

In conveniēdo populos in unum, * et reges ut serviant Domino.

Respondit ei in via virtutis suæ : * Paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum : * in generationem et generationem anni tui.

Initio tu Domine terram fundasti : * et opera manuum tuarum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes : * et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficiunt.

Filii servorum tuorum habitabunt : * et semen eorum in sæculum dirigetur.

PSALMUS 102.

Benedic anima mea Domino : * et omnia quæ intra me sunt, nōmini sancto ejus.

Benedic anima mea Domino : * et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam : * qui coronat te in misericordia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum : * renovabitur ut aquilæ juventus tua.

Faciens misericordias Domini

nus, * et
juriā p
Notas

filiis Isra
Miserā
minus, *

tum mis
Non in
tur : * ne
minābitu

Non se
stra fecit

cundum i
tribuit no

Quonia
nem cœli
vit miseri

timētes s
Quantu
cidente : *

iniquitates
Quomod

liorum, m
timētibu
ipse cogn
strum.

Recordā
vis sumus
num dies
agri sic eff

Quoniam
ibit in illo,
et non cog

cum suum.
Misericōr

ab æterno,
num super

Et justiti
liorum, * h
mentum eju

Et memo
rum ipsius,
Dominus

laus, * et iudicium ómnibus injúriam patientibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntates suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus, * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra, * corroborávit misericórdiam suam super tíméntes se.

Quantum distat ortus ab occidenté : * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus tíméntibus se : * quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorebit.

Quóniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet : * et non cognóscet amplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super tíméntes eum.

Et justitiá illius in filios filiórum, * his qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit se-

dem suam : * et regnum ipsius ómnibus dominábitur.

Benedicite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illius, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedicite Dómino omnes virtútes ejus : * ministri ejus, qui faciúnt voluntátem ejus.

Benedicite Dómino ómnia ópera ejus : * in ómni loco dominatiónis ejus, benedic ánima mea Dómino.

Ant. Clamor meus ad te véniat Deus.

Ant. t. 8. f. Bénedic.

PSALMUS 103.

BENEDIC ánima mea Dómino : * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessióne, et decórem induisti, * amictus lúmine sicut vestiménto :

Exténdens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascénsuum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos spíritus ; * et ministrós tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amictus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient : * a voce tonitruí tui formidábunt.

Ascéndunt montes, et descén-

dunt campi, * in locum quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

Qui emittis fontes in convál-libus : * inter médium món-tium pertransibunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * expectábunt onagri in siti sua.

Super ea volúcris cœli habi-tábunt : * de médio petrárum dabant voces.

Rigans montes de superióri-bus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fenum jumén-tis : * et herbam servitúti hó-minum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætificet cor hómi-nis :

Ut exhilaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confir-met.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Libani, quas plantá-vit : * illic pásseres nidificá-bunt.

Heródii domus dux est eó-rum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransi-bunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápíant, * et quærant a Deo es-cam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubilibus suis collocabúntur.

Exibit homo ad opus suum, * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópe-ra tua Domine ! * ómnia in sa-piéntia fecísti : impléata est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spa-tiósus máribus : * illic repti-lia, quorum non est núme-rus.

Animália pusilla cum mag-nis : illic naves pertransi-bunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te expéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, colligent, * aperiénte te manum tuam, óm-nia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spiri-tum eórum, et deficient, et in púlverem suum reverténtur.

Emittes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fá-ciem terræ.

Sit glória Dómini in sæcu-lum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quám-diú sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iniqui ita ut non sint : * bé-nedic ánima mea Dómino.

CONF
Câte
nuntiát
ejus.

Canta
narráte

Lauda
cto ejus
réntium

Quer
firmámi
ejus sem

Memor
quæ feci
judicia o

Semen
filii Jaco

Ipsé De
in univér

Memor
staménti
dávít in r

Quod di
et jurame

Et státu
céptum, *
tum æter

Dicens
Chánaan,
tátis vestr

Cum es
paucissim

Et pert
in gentem
pópulum :

Non re
cére eis : *
reges.

Nolite tá
et in prop
lignári.

Et vocá

PSALMUS 104.

CONFITEMINI Dómino, et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei : * narráte ómnia mirabilia ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quærentium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini : * quærite faciém ejus semper.

Mementóte mirabilium ejus, quæ fecit : * prodigia ejus, et judicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus : * filii Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : * in univérſa terra judicia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui ; * verbi, quod mandávit in mille generatiónes :

Quod dispósuit ad Abraham : * et juraménti sui ad Isaac :

Et stávit illud Jacob in præceptum, * et Israel in testaméntum ætérnum :

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funiculum hæreditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucissimi et incolæ ejus :

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non reliquit hóminem nocére eis : * et corripuit pro eis reges.

Nolite tângere christos meos : * et in prophétis meis nolite malignári.

Et vocávit famem super tor-

ram : * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertransiit ánimam ejus, * donec veniret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum : * misit rex, et solvit eum ; princeps populórum, et dimísit eum.

Constituit eum dóminum domus suæ : * et principem omnis possessiόνis suæ :

Ut erudiret principes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et áuxit pópulum suum vehementer : * et firmávit eum super inimicos ejus.

Convértit cor eórum et odierent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum ; * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sanguinem : * et occidit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyia : *

et cinifes in ómnibus finibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grán-dinem, * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit vineas eórum, et sicúlneas eórum : * et contrivit lignum finium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat nú-merus :

Et comédit omne sœnum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in trí-bus eórum infirmus.

Lætata est Ægyptus in pro-fectióne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in prote-ctiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina ;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * et eléctos suos in lætitia.

Et dedit illis regiónes Gén-tium : * et labóres populórum possederunt :

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requirant.

Ant. Bénedic ánima mea Dómino.

Ant. t. 8, f Visita nos.

PSALMUS 105.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * auditas faciét omnes laudes ejus ?

Beáti, qui custódiunt judi-cium, * et faciunt justitiam in omni témpore.

Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui : * visita nos in salutári tuo :

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætitia gentis tuæ : * ut laudéris cum hæreditate tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabilia tua : * non fuérunt mémores multi-túdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare rubrum.

Et salvávit eos propter no-men suum : * ut notam fáce-ret poténtiam suam.

Et increpuit Mare rubrum, et exsiccatum est : * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémitt eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non ré-mánsit.

Et credidérunt verbis ejus : *

et laud

Cito

óperum

nuérunt

Et co

céntiam

tavérunt

Et de

sórum :

in ánima

Et irr

castris,

mini.

Apérta

tivit Dat

per cong

Et exá

eórum :

peccatóre

Et fece

reb : *

ptile.

Et mu

am * in

comedént

Obliti

vávit eos.

in Ægypt

Cham : t

bro.

Et dixit

si non M

tisset in

spéctu eju

Ut avé

dispérder

hilo habu

rábilem :

Non cre

et murmu

culis suis

vocem Dó

Et elev

ánima mea

ita nos.

105.

omino quó-

* quóniam

ricórdia ejus.

poténtias Dó-

láciat omnes

ódiunt judi-

justítiam in

i Dómine in

i tui : * ví-

i tuo :

in bonitáte

, ad lætán-

tis tuæ : * ut

editáte tua.

am pátribus

égimus, in-

Ægypto non

abilia tua : *

móres multi-

liæ tuæ.

ascendéntes

ubrum.

propter no-

notam fáce-

m.

are rubrum,

: * et dedú-

sicut in de-

s de manu

redémít eos

a tribulántes

eis non re-

verbis ejus : *

et laudáverunt laudem ejus.

Cito fecérunt, obliti sunt

óperum ejus : * et non susti-

nuérunt consilium ejus.

Et concupiérunt concupis-

céntiam in deserto : * et ten-

tavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitióem ip-

sórum : * et misit saturitátem

in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in

castris, * Aaron sanctum Dó-

mini.

Apérta est terra, et deglu-

titiv Dathan : * et opéruit su-

per congregatióem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga

eórum : * flamma combússit

peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Ho-

reb : * et adoravérunt scúl-

ptile.

Et mutavérunt glóriam su-

am * in similitúdinem vítuli

comedéntis fenum.

Obliti sunt Deum, qui sal-

vávít eos, * qui fecit magnália

in Ægypto, mirabilia in terra

Cham : terribilia in Mari ru-

bro.

Et dixit ut dispéderet eos : *

si non Móyses eléctus ejus ste-

tisset in confractiône in con-

spéctu ejus :

Ut avérteret iram ejus, ne

dispéderet eos : * et pro ní-

hilo habuérunt terram deside-

rábilem :

Non credidérunt verbo ejus,

et murmuravérunt in taberná-

culis suis : * non exaudiérunt

vocem Dómini.

Et elevávít manum suam

super eos : * ut prostérneret
eos in deserto :

Et ut dejiceret, semen eó-

rum in natióibus : * et dis-

pergeret eos in regióibus.

Et initiáti sunt Beélphe-

gor : * et comedérunt sacrifi-

cia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adin-

ventiúnibus suis : * et multi-

plicáta est in eis rúfna.

Et stetit Phínees, et placá-

vít : * et cessávit quassátió.

Et reputátum est ei in ju-

stítiam, * in generatióem et

generatióem usque in semp-

térnum.

Et irritavérunt eum ad

aquas contradicţiónis : * et vexá-

tus est Móyses propter eos :

quia exacerbavérunt spíritum

ejus.

Et distínxit in lábiis suis : *

non disperdiderunt Gentes,

quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter Gen-

tes, et didicérunt ópera eó-

rum : et serviérunt sculptili-

bus eórum : * et factum est

illis in scándalum.

Et immolavérunt filios su-

os, * et filias suas dæmóniis.

Et effuderunt ságuinem in-

nocéntem : * ságuinem filió-

rum suórum et filiárum suá-

rum, quas sacrificavérunt scul-

ptilibus Chánaan.

Et infécta est terra in san-

guínibus, et contamináta est

in opéribus eórum : * et for-

nicáti sunt in adinventiúnibus

suis.

Et irátus est furóre Dómi-

nus in pópulum suum : * et abominátus est hæreditátem suam.

Et tradidit eos in manus Géntium : * et domináti sunt eórum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum : * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consilio suo : * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cum tribularéntur : * et audívit oratióem eórum.

Et memor fuit testaménti sui : * et poenituit eum secundum multitudínem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus noster : * et cógrega nos de nátióibus :

Ut confiteámur nómini sancto tuo : * et gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Israel a sæculo et usque in sæculum : * et dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

PSALMUS 106.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci : * et de regiónibus congregávit eos.

A solis ortu, et occásu ; * ab Aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes : * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitatibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánnem : * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis : * vinctos in mendicitáte, et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei : * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris et umbra mortis, * et víncula eórum dirúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Quia contrívit portas æreas : * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum : * et appropin-

quavérunt mortis.

Et clamavérunt cum tribularéntur : * et de necessitatibus eórum erípuit eos.

Misit et dedit eos in misericórdias suas : * et de nátióibus congregávit eos.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánnem : * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis : * vinctos in mendicitáte, et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei : * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris et umbra mortis, * et víncula eórum dirúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Quia contrívit portas æreas : * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum : * et appropin-

quavérunt mortis. Et clamavérunt cum tribularéntur : * et de necessitatibus eórum erípuit eos.

quaverunt usque ad portas mortis.

Et clamaverunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos: * et eripuit eos de interitióibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Et sacrificent sacrificium laudis: * et annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descéndunt mare in návim, * faciéntes operatióem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabilia ejus in profundo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cœlos, et descéndunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamaverunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram: * et siluérunct fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunct: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Et exáltent eum in Ecclésia

plebis: * et in cáthedra seniórurum laudent eum.

Pósuit flúmina in désertum, * et éxitus aquárum in sitim:

Terram fructíferam in salúginem, * a malitia inhabitántium in ea.

Pósuit désertum in stagna aquárum: * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitatem habitatiónis.

Et semináverunt agros, et plantáverunt vineas: * et fecérunt fructum nativitatís.

Et benedixit eis, et multiplicáti sunt nimis: * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolore.

Effúsa est contéptio super príncipes: * et erráre fecit eos in invio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia: * et pósuit sicut oves familias.

Vidébunt recti, et lætabúntur: * et omnis iniquitas oppilábit os suum.

Quis sapiens, et custódiét hæc: * et intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Vívita nos Dómine in salutári tao.

Ant. t. 5. Confitébor Dómino.

PSALMUS 107.

PARATUM cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.

Exúrge glória mea, exúrge psalterium et cithara : * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psallam tibi in natióibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua : * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus, et super omnem terram glória tua : * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac dextera tua, et exáudi me : * Deus locútus est in sancto suo.

Exultábo, et dívidam Síchiam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim susceptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calcamentum meum : * mihi alienigenæ amici facti sunt.

Quis dedúcet me in civitatem munitam? * quid dedúcet me usque in Idumæam?

Nónne tu Deus, qui repulisti nos, * et non exhibis Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtutem : * et ipse ad nihilum dedúcet inimicos nostros.

PSALMUS 108.

DEUS laudem meam ne taceris : * quia os peccatóris, et os dolósi super me apertum est.

Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnávérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsus me mala pro bonis : * et ódium pro dilectiõe mea.

Constituè super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani : * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, et mendicent, * et eji-ciántur de habitatióibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substantiam ejus : * et diripiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatiõe una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iniquitas patrum ejus in conspectu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispereat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecúsus est hóminem

inopem compún-
cáre.

Et dil-
véniet
dictione
eo.

Et ino-
ut vesti-
sicut aq-
sicut óle-

Fiat e-
quo ope-
qua sem-

Hoc op-
hunt mil-
et qui lo-
sus ánim-

Et tu-
mecum p-
quia sua-
tua.

Libera-
pauper
meum co-
me.

Sicut
ablátus s-
sum sicut

Génua
jejúnio :
tata est p-

Et ego
brium illi
móverunt

Adjuva-
meus : *
cúndum

Et scia-
hæc : * e-
eam.

Maledic-
ces : * q-

inopem et mendicum, * et compunctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictionem, et véniet ei : * et nóluit benedictionem, et elongábitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operitur ; * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Libera me, quia egénus et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum opprobrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus meus : * salvum me fac secundum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * et tu Dómine fecisti eam.

Maledicent illi, et tu benedices : * qui insúrgunt in me,

confundántur : servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudabo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequentibus ánimam meam.

Ant. Confitébor Dómino nimis in ore meo.

In Quadragesima, y. Scuto circúmdabit te veritas ejus. *ñ.* Non timébis a timóre nocturno.

Tempore Passionis, y. Ne perdas cum impiis Deus ánimam meam. *ñ.* Et cum viris sanguínum vitam meam.

Tempore Paschali, Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Pro Beata Maria, y. Diffusa est grátia in lábiis tuis, allelúia. *ñ.* Proptérea benedixit te Deus in ætérnum, allelúia.

AD LAUDES.

Ant. t. 4. Bénigne fac in bona voluntáte tua Dómine.

Psalm. Miserére, p. 57.

Ant. t. 8. f. Bonum est.

PSALMUS 91.

BONUM est confitéri Dómino, * et psállere nómini tuo Altissime ;

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * et veritatem tuam per noctem ;

In decachódo psalterio ; * cum cántico, in cithara.

Quia delectásti me Dómine

in factúra tua : * et in opé-
ribus mánuum tuárum exúl-
tábo.

Quam magnificáta sunt ópera
tua Dómine ! * nimis profún-
dæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insipiens non cognós-
cet : * et stultus non intélle-
get hæc.

Cum exórti fúerint peccató-
res sicut fenum : * et appa-
rúerint omnes, qui operántur
iniquitátem :

Ut intéreat in sæculum sæ-
culi : * tu autem Altíssimus in
aetérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui
Dómine, quóniam ecce inimíci
tui peribunt : * et dispergén-
tur omnes qui operántur ini-
quitátem.

Et exaltábitur sicut unicór-
nis cornu meum : * et se-
néctus mea in misericórdia
úberi.

Et despéxit óculus meus ini-
micos meos, * et in insurgén-
tibus in me malignántibus áu-
diet auris mea.

Justus ut palma florébit : *
sicut cedrus Libani multiplicá-
bitur.

Plantáti in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri flo-
rébunt.

Adhuc multiplicábuntur in
senécta úberi : * et bene pa-
tiéntes erunt, ut annúntient ;

Quóniam rectus Dóminus
Deus noster : * et non est ini-
quitas in eo.

Ant. Bonum est confitéri
Dómino.

Ant. t. 1. l Métuant Dómi-
num omnes fines terræ.

Psalm. Deus Deus meus *
ad te, p. 18.

Ant. t. 6. Date magnitúdi-
nem.

CANTICUM MOYSI. *Deuter.* 32.
A UDITE cœli quæ loquor, * áu-
diat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doc-
trina mea, * fluat ut ros eló-
quium meum.

Quasi imber super herbam,
et quasi stillæ super grá-
mina : * quia nomen Dómini
invocábo.

— Date magnificéntiam Deo
nostro : * Dei perfécta sunt
ópera, et omnes viæ ejus judi-
cia.

Deus fidélis, et absque ulla
iniquitáte, justus et rectus : *
peccavérunt ei, et non filii
ejus in sórdibus.

Generátio prava atque per-
vérsa. * Hæccine reddis Dó-
mino pópule stulte et insi-
piens ?

Numquid non ipse est pater
tuus, * qui possédit te, et fe-
cit, et creávit te ?

Meménto diérum antiquó-
rum, * cógita generatiónes
singulas :

Intérroga patrem tuum, et
annuntiábit tibi ; * majóres
tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus
Gentes : * quando separábat
filios Adam.

Constituit téminos populó-
rum * juxta númerum filió-
rum Israel.

Pars au-
lus ejus :
hæreditati
Invenit
sérta, * i

vastæ soli

Circum-
cuit : * et
pillam ócu-

Sicut á-
volándum

per eos vó-

Expánd-
súmpsit eu-

in húmeri-

Dóminu-
fuit : * et
deus alién-

Constitu-
sam terrar-

fructus ag-

Ut súger-
oleúmque

Butyrum
de óvibus,

rum, et ar-
san :

Et hircó-
tici, * et sa-
ret meraci-

Incrassá-
recalcitráv-
impinguát-

Dereliqu-
suum, * et
lutári suo.

Provoca-
aliénis, *
bus ad ira-
runt.

Immola-
non Deo,
bant :

Pars antem Dómini, pópulus ejus : * Jacob funiculus hæreditátis ejus.

Invenit eum in terra deserta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis :

Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodívit quasi pupillam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans.

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit : * et non erat cum eo deus aliénus.

Constituit eum super excelsam terram : * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo :

Butyrum de arménto, et lac de óvibus, * cum ádipe agnórum, et arietum filiórum Basan :

Et hircos cum medúlla trítici, * et sanguínem uvæ biberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit : * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Dereliquit Deum factórem suum, * et recéssit a Deo salútári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatióibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis et non Deo, * diis, quos ignorábant :

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te genuit dereliquisti, * et oblitus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est : * quia provocavérunt eum filii sui et filiæ.

Et ait : Abscóndam faciém meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum :

Generátio enim perversa est, * et infidèles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * et irritavérunt in vanitatibus suis :

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :

Devorabítque terram cum gérmine suo, et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagittas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo :

Dentes bestiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac virginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt? * cesáre faciám ex hominibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicorum distuli : * ne forte superbi-
rent hostes eorum.

Et dicerent : Manus nostra
excelsa, et non Dominus, * fe-
cit hæc omnia.

Gens absque consilio est, et
sine prudentia : * utinam sa-
perent, et intelligerent, ac no-
vissima providerent.

Quomodo persequatur unus
mille, * et duo fugent decem
millia?

Nonne ideo, quia Deus suos
vendidit eos, * et Dominus
concluserit illos?

Non enim est Deus noster ut
dii eorum : * et inimici nostri
sunt iudices.

De vinea Sodomorum, vinea
eorum, * et de suburbanis Go-
morrhæ :

Uva eorum uva fellis, * et
botri amarissimi :

Fel draconum vinum eo-
rum, * et venenum aspidum
insanabile.

Nonne hæc condita sunt
apud me, * et signata in the-
sauris meis?

Mea est ultio, et ego retri-
buam in tempore, * ut labatur
pes eorum :

Juxta est dies perditionis, *
et adesse festinant tempora.

Judicabit Dominus populum
suum, * et in servis suis mise-
rebitur.

Vidēbit quod infirmata sit
manus, * et clausi quoque de-
fecerunt, residuique consumpti
sunt.

Et dicet ; Ubi sunt dii eo-

rum, * in quibus habebant fi-
duciam?

De quorum victimis come-
debant adipēs, * et bibebant
vinum libaminum :

Surgant, et opulentur vo-
bis, * et in necessitate vos pro-
tegant.

Vidēte quod ego sim solus, *
et non sit alius Deus præter
me.

Ego occidam, et ego vivere
faciam : percutiam, et ego sa-
nabo, * et non est qui a manu
mea possit erüere.

Levabo ad cælum manum
meam, et dicam : * Vivo ego
in ætænum.

Si accero ut fulgur gladium
meum, * et arripuerit iudi-
cium manus mea :

Reddam ultionem hostibus
meis, * et his qui odérunt me
retribuam.

Inebriabo sagittas meas sân-
guine, * et gladius meus devo-
rabit carnes,

De cruore occisorum, * et
de captivitate, nudati inimico-
rum capitis.

Laudate Gentes populum
ejus, * quia sanguinem servo-
rum suorum ulciscetur :

Et vindictam retribuet in
hostes eorum, * et propitius
erit terræ populi sui.

Ant. Date magnitudinem Deo
nostro.

Ant. t. 4. In cymbalis bene-
sonantibus laudate Deum.

Psalm. Laudate Dominum de
cælis, p. 19.

In
CAPIT

CLAMA
C exalta
nuntia p
rum, et
eorum.

O SOL SA
Jesu r
Dum noct
Orbi dies

Dans te
Da, lacrym
Lavare co
Quam lact

Quo fon
Fluent per
Si virga p
Cordis rig

Dies ven
In qua refl
Lætémur e
Tua reduct

Te pron
Clemens ad
Et nos nov
Novum can

Amen.
ÿ. Angel
davit de t
te in omni

Ad Bene
in Feriis Q
Preces qu
habentur s

eunda, p.
D
AD
Pater nos

ÿ. Deus i
Ant. t.
mus.

*In Quadragesima.*CAPITULUM. *Isaie 58.*

CLAMA, ne cesses, quasi tuba
exalta vocem tuam, et an-
nuntia populo meo scelera eor-
um, et domui Jacob peccata
eorum.

HYMNUS.

OSOL salutis, intimis
Jesu refulge mentibus,
Dum nocte pulsa gratior
Orbi dies renascitur.

Dans tempus acceptabile,
Da, lacrymarum rivulis
Lavare cordis victimam,
Quam læta adurat charitas.

Quo fonte manavit nefas,
Fluent perennes lacrymæ,
Si virga penitentiae,
Cordis rigorem conterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reslorent omnia :
Lætetur et nos in viam
Tua reducti dextera.

Te prona mundi machina
Clemens adoret Trinitas,
Et nos novi per gratiam
Novum canamus canticum.

Amen.

ÿ. Angelis suis Deus man-
davit de te. R̄. Ut custodiant
te in omnibus viis tuis.

*Ad Bened. Ant. propria, ut
in Feriis Quadragesimæ.*

*Preces quando dicendæ sunt,
habentur supra in Feria se-
cunda, p. 59.*

DOMINICA

AD VESPERAS.

Pater noster. Ave Maria.

ÿ. Deus in adiutorium, 17.

*Ant. t. 7. f. Dixit Dómi-
nus.*

*Temp. Paschali, Ant. t. 7. f.
Alleluia.*

*Sub qua sola Ant. dicuntur
omnes Psalmi Vesperarum, tam
in Dominicis, quam in Feriis.*

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : *

Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos, *
scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * dominare
in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die vir-
tutis tuæ in splendoribus sanc-
torum : * ex útero ante lucife-
rum genui te.

Juravit Dóminus, et non pœ-
nitēbit eum : * Tu es sacerdos
in ætēnum secundum ordi-
nem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confrēgit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, im-
plēbit ruinas : * conquassabit
cápita in terra multorum.

De torrēnte in via bibet, *
propterea exaltabit caput.

*Ant. Dixit Dóminus Dómino
meo : Sede a dextris meis.*

Ant. t. 4: m Fidēlia.

PSALMUS 110.

CONFITĒBOR tibi Dómine in
toto corde meo, * in consi-
lio justorum, et congregatiōne.

Magna ópera Dómini : * ex-
quisita in omnes voluntates
ejus.

Confessio et magnificētia
opus ejus : * et justitia ejus
manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabilium
suorum, misericors et miserá-

tor Dóminus, * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hæreditátem Génitium : * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus : * initium sapiéntiæ timor Dómini.

Inteléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi.

Ant. t. 4. m In mandátis.

PSALMUS 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divitiæ in domo ejus : * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis, * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómodat, dispónet sermónes suos in judicio : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despiciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justitia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum peribit.

Ant. In mandátis ejus cupit nimis.

Ant. t. 7. Sit nomen Dómini.

PSALMUS 112.

LAUDATE puéri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedicé- tum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occésum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paupérem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem

in domo, * latántem.

Ant. Sit benedictum in

Ant. t. 4.

mus.

PSA

IN éxitu Israhél domus Ja-

baro :

Facta est domus ejus, * Israél.

Mare vidit dónis convé-

sum.

Montes ex-

tes, * et colle-

Quid est t-

gisti : * et

convérsus es

Montes ex-

tes : * et colle-

A fácie Dó-

ra, * a fácie

Qui convé-

gna aquárum

fontes aquárum

Non nobis

bis : * sed n-

riam.

Super mi-

veritate tua

cant Gentes

rum?

Deus autem

omnia quæc-

cit.

Simulácrum

et aurum

num hómin-

Os habent

tur : * óculi

videbunt,

in domo, * matrem filiorum
lætantem.

Ant. Sit nomen Dómini be-
nedictum in sæcula.

Ant. t. 4. m. Nos qui vivi-
mus.

PSALMUS 113.

In exítu Israel de Ægypto, *
domus Jacob de pópulo bár-
baro :

Facta est Judæa sanctificatio
ejus, * Israel potestas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jor-
dánis convérsus est retrór-
sum.

Montes exultavérunt ut arie-
tes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quod fu-
gisti : * et tu Jordánis, quia
convérsus es retrórsum.

Montes exultástis sicut arie-
tes : * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est ter-
ra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in sta-
gna aquárum, * et rupem in
fontes aquárum.

Non nobis Dómine, non no-
bis : * sed nómini tuo da gló-
riam.

Super misericórdia tua, et
veritate tua : * nequándo di-
cant Gentes : Ubi est Deus eó-
rum ?

Deus autem noster in cælo : *
ómnia quæcúmque vóluit, fe-
cit.

Simulácrá Géntium argén-
tum et aurum, * ópera má-
num hóminum.

Os habent, et non loquén-
tur : * óculos habent, et non
vidébunt,

Aures habent, et non áu-
dient : * nares habent, et non
odorábunt.

Manus habent, et non palpa-
bunt : pedes habent, et non
ambulábunt : * non clamá-
bunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui faciunt
ea : * et omnes qui confidunt
in eis.

Domus Israel sperávit in Dó-
mino : * adjútor eórum et pro-
tector eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dó-
mino : * adjútor eórum et pro-
tector eórum est.

Qui timent Dóminum, spe-
ravérunt in Dómino : * adjú-
tor eórum et protector eórum
est.

Dóminus memor fuit nostri : *
et benedíxit nobis.

Benedíxit dómui Israel : *
benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus qui ti-
ment Dóminum, * pusillis cum
majóribus.

Adjiciat Dóminus super vos ; *
super vos, et super filios ve-
stros.

Benedícti vos a Dómino, *
qui fecit cælum et terram.

Cælum cæli Dómino : * ter-
ram autem dedit filiis hómi-
num.

Non mórtui laudábunt te Dó-
mine : * neque omnes, qui de-
scéndunt in inférnum.

Sed nos qui vivimus, benedi-
cimus Dómino, * ex hoc nunc,
et usque in sæculum.

Ant. Nos qui vivimus, bene-
dicimus Dómino,

Tempore Paschali, Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum ut in Proprio de Tempore.

In Quadragesima,

HYMNUS.

AUDI, benigne Cónditor,
Nostras preces cum fléti-
bus,

In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis virium :
Ad te revérsis éxhibe
Remissionis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinéntiam ;
Culpæ ut relinquunt pábulum
Jejúna corda criminum.

Præsta beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas ;
Ut fructuósa sint tuis

Jejuniórum múnera. Amen.

ÿ. Angelis suis Deus man-
dávit de te. R̄. Ut custódiant
te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. propria.

Tempore Paschali,

HYMNUS.

AD régias Agni dapes
Stolis amicti cándidis
Post tránsitum Maris rubri
Christo canámus Principi :

Divína cujus chárítas
Sacrum propinat sánguinem,
Almíque membra córporis
Amor Sacérdos ímmólat.

Sparsum cruórem póstibus
Vastátor horret Angelus ;

Fugítque dívísium mare :
Mergúntur hostes flúctibus.

Jam Pascha nostrum Chri-
stus est,

Paschális ídem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera cœli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis vincula,
Recépta vitæ præmia.

Victor subáctis inferis
Trophæa Christus éxplicat,
Cœlóque apérto, súbditum
Regem tenebrárum trahit.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira criminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

ÿ. Mane nobíscum Dómine,
allelúia. R̄. Quóniam advespe-
ráscit, allelúia.

Ad Magnif. Antiph. propr.

CANTICUM B. MARIE VIRGINIS.

Lucæ 1. e

MAGNIFICAT *ánima mea Dó-
minum :

Et exultávit spíritus meus *
in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem
ancillæ suæ : * ecce enim ex
hoc beatám me dicent omnes
generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui
potens est, * et sanctum nomen
ejus.

Et misericórdia ejus a pro-
génie in progénies * timénti-
bus eum.

Fecit po
suo : * dis

cordis s

Depósi

et exaltávi

Esurién

et dívites d

Suscépit

um, * reco

uæ.

Sicut lo

nostros, *

Jus in sæc

Glória P

Deinde

Oratio p

FERI

AD

Ant. t. 1

Temp. P

allelúia.

Ps.

DILEXI,

Dóminu

mea.

Quia incl

mihi : * eti

rábo.

Circumde

mortis : *

invenérunt

Tribulati

inveni : * e

vocávi.

O Dómir

mea : * m

et justus, et

rétur.

Custódi

mus : * hun

erávit me.

Convérter

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit superbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et divites dimisit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Deinde dicitur Antiphona, et Oratio propria.

FERIA SECUNDA
AD VESPERAS.

Ant. t. 1. f. Inclinávit.

Temp. Paschali, Ant. t. 1. f. Allelúia.

PSALMUS 114.

DILEXI, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et pericula inférni invénérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in

réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia eripuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Ant. t. 8. f. Crédidi.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiám laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino redam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus sum.

Ant. t. 6. Laudáte.

PSALMUS 116.

LAUDATE Dóminum omnes gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est su-

per nos misericórdia ejus : *
et véritas Domini manet in
aetérnum.

Ant. Laudáte Dóminum om-
nes Gentes.

Ant. t. 1. l. Clamávi.

CANTICUM GRADUUM.

PSALMUS 119.

Ad Dóminum cum tribulárer
clamávi : * et exaudivit me.
Dómine libera ánimam meam
a lábiis iniquis, * et a lingua
dolósa.

Quid detur tibi, aut quid ap-
ponátur tibi * ad linguam do-
lósam ?

Sagittæ poténtis acútæ, *
cum carbónibus desolatóriis.

Heu, mihi, quia incolátus
meus prolongátus est : habitávi
cum habitántibus Cedar : *
multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pa-
cem, eram pacíficus : * cum lo-
québar illis, impugnábant me
gratis.

Ant. Clamávi, et exaudivit
me.

Ant. t. 1. l. Unde véniet.

PSALMUS 120.

Levavi óculos meos in mon-
tes, * unde véniet auxiliium
mihi.

Auxílium meum a Dómino, *
qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pe-
dem tuum : * neque dormitet
qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque
dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dómi-
nus protéctio tua * saper ma-
num dóxteram tuam.

Per diem sol non uret te,
neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni
malo : * custódiat ánimam tuam
Dóminus.

Dóminus custódiat introítum
tuum, et éxítum tuum ; * ex
hoc nunc, et usque in sæcú-
lum.

Ant. Unde véniet auxiliium
mihi.

Tempore Paschali, Ant. Alle-
lúia, allelúia, allelúia.

In Quadragesima,

CAPITULUM. *Joetis 2. d.*

Inter vestibulum et altáre plo-
rábunt sacerdótes ministri
Dómini, et dicent : Parce Dó-
mine, parce pópulo tuo : et ne
des hæreditátem tuam in op-
próbrum, ut dominéntur ees
natiónes.

Hymnus, Audi, benigne,
supra, p. 126.

ÿ. Angelis suis Deus mandá-
vit de te. r̄. Ut custódiant te
in ómnibus viis tuis.

*Ant. ad Magnificat, et Ore-
tio propria.*

Tempore Paschali,

CAPITULUM. *Rom. 6. b.*

Christus resúrgens ex mórtuis
jam non móritur, mors
illi ultra non dominábitur.
Quod enim mórtuus est pec-
cáto, mórtuus est semel : quod
autem vivit, vivit Deo.

Hymnus, Ad régias, p. 126.

ÿ. Mane nobíscum Dómine,
allelúia. r̄. Quóniam advespe-
rascit, allelúia.

Ad Magníf. Antiph. propr.

Oratio c

precedenti

In Ferie

ime, post

untur seq

enibus.

KYRIE el

son. K

Pater no

lara voce.

ÿ. Et ne

ationem.

malo.

ÿ. Ego di

nci. r̄. Sa

uia peccá

ÿ. Conv

uequo. r̄.

uper serv

ÿ. Fiat n

ime super

modum sp

ÿ. Sacer

ustitiam. i

ent.

ÿ. Dómir

em. r̄. Et

ua invoc

ÿ. Salvun

Dómine, e

itáti tuæ.

extólle illo

um.

ÿ. Memé

æ. r̄. Qu

nitio.

ÿ. Fiat p

. Et abun

is.

ÿ. Orému

factis. r̄.

ona eis Dó

ctua líceat

*Oratio dicitur de Dominica
precedenti.*

*In Feriis tantum Quadrage-
simæ, post Ant. ad Magnif. di-
cuntur sequentes Preces flexis
genibus.*

KYRIE eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

*Pater noster, totum dicitur
lata voce.*

ŷ. Et ne nos inducas in ten-
tationem. R̄. Sed libera nos a
malo.

ŷ. Ego dixi, Dómine miserere
mei. R̄. Sana animam meam,
quia peccávi tibi.

ŷ. Convértere Dómine ús-
quequo. R̄. Et deprecábilis esto
super servos tuos.

ŷ. Fiat misericórdia tua Dó-
mine super nos. R̄. Quemád-
modum sperávimus in te.

ŷ. Sacerdótes tui induántur
iustitiam. R̄. Et sancti tui exúl-
tent.

ŷ. Dómine salvum fac Re-
mem. R̄. Et exáudi nos in die,
qua invocáverimus te.

ŷ. Salvum fac pópulum tuum
Dómine, et bédedic hære-
ditati tuæ. R̄. Et rege eos, et
extolle illos usque in ætér-
num.

ŷ. Meménto congregatiónis
tuæ. R̄. Quam possedisti ab
initio.

ŷ. Fiat pax in virtúte tua.
R̄. Et abundántia in túrribus
tuis.

ŷ. Orémus pro fidélibus de-
functis. R̄. Réquiem ætérnam
dona eis Dómine, et lux per-
petua luceat eis.

ŷ. Requiéscant in pace.
R̄. Amen.

ŷ. Pro frátribus nostris ab-
séntibus. R̄. Salvos fac servos
tuos, Deus meus sperántes in te.

ŷ. Pro afflictis et captivis.
R̄. Libera eos Deus Israel ex
ómnibus tribulatió nibus suis.

ŷ. Mitte eis Dómine auxili-
um de sancto. R̄. Et de Sion tuere
eos.

ŷ. Dómine exáudi oratió nem
meam. R̄. Et clamor meus ad
te véniat.

Deinde dicitur : PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus, * secún-
dum magnam misericór-
diam tuam :

Et secúndum multitudínem
miseratió num tuárum, * dele
iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniqui-
táte mea : * et a peccáto meo
munda me.

Quóniam iniquitátem meam
ego cognóscó : * et peccátum
meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum
coram te feci : * ut justificéris
in sermónibus tuis, et vincas
cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus
concéptus sum : * et in peccá-
tis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem di-
lexisti : * incérta et occúlta sa-
piéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et
mundábor : * lavábis me, et
super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium
et lætitiám : * et exultábunt
ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccá-
tis meis : * et omnes iniquitá-
tes meas dele.

Cor mundum crea in me
Deus : * et spiritum rectum
innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : *
et spiritum sanctum tuum ne
áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutá-
ris tui : * et spiritu principáli
confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : *
et impii ad te converténtur.

Libera me de sanguínibus
Deus, Deus salútis meæ : * et
exultábit lingua mea justítiam
tuam.

Dómine lábia mea apéries : *
et os méum annuntiábit lau-
dem tuam.

Quóniam si voluísset sacrifici-
cium, dedissem útique : * holo-
caústis non delectáberis.

Sacrificium Deo spiritus
contribulátus : * cor contrítum
et humiliátum Deus non de-
spicies.

Benigne fac Dómine in bona
voluntáte tua Sion : * ut ædifi-
céntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium
iustitiæ, oblatiónes, et holo-
causta : * tunc impónent su-
per altáre tuum vitulos.

Glória Patri.

Finíto Psalmo, dicitur

ÿ. Dómine Deus virtútum
convérte nos. R̃. Et osténde
fáciem tuam, et salvi érimus.

ÿ. Exúrge Christe, adjuva
nos. R̃. Et libera nos propter
nomen tuum.

ÿ. Dómine exáudi oratióem
meam. R̃. Et clamor meus ad
te véniat.

ÿ. Dóminus vobiscum. R̃. Et
cum spiritu tuo.

*Deinde dicitur Oratio pro-
pria; et quando propria non
assignatur, dicitur de Domi-
nica præcedenti, ut habetur in
Proprio de Tempore.*

FERIA TERTIA
AD VESPERAS.

Ant. t. 4. m In domum Dó-
mini.

Temp. Paschali, Ant. t. 4. m
Allelúia.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his, quæ
dicta sunt mihi : * in do-
mum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, *
in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificáta
ut civitas : * cujus participatio
ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tri-
bus, tribus Dómini, * testimo-
nium Israel ad confiténdum
nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes in
iudicio, * sedes super domum
David.

Rogáte quæ ad pacem sunt
Jerúsalem : * et abundantia
diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : *
et abundantia in túrribus
tuis.

Propter fratres meos, et
próximos meos, * loquébar pa-
cem de te :

Propter domum Dómini Dei
nostri, * quæsivi bona tibi.

*Ant. In-
tantes ibi-
Ant. t.*

*P
D te le
A qui ha
Ecce sic
in mánu-
rum;*

*Sicut ó-
uibz dóm-
nostri ad I-
strum, dom-
stri.*

*Miserére
serére nost-
replétum*

*Quia m
ánima nos-
abundántib-
pérbis.*

*Ant. Qui
miserére no-
Ant. t. 1*

*PS
Nisi quia
nobis, d
nisi quia De-
bis.*

*Cum ex
in nos, * for-
sent nos :*

*Cum iras-
rum in nos
absorbúisset*

*Torrénter
ma nostra :*

*transisset ár-
intolerábilen*

*Benedíctu
non dedit n-
déntibus eór-*

Anima no-

Ant. In domum Dómini lætantes ibimus.

Ant. t. 8 f. Qui hábitas.

PSALMUS 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in má nibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancillæ in má nibus dómínæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne :

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despéctio superbis.

Ant. Qui hábitas, in cælis miserére nobis.

Ant. t. 1. f. Adjutórium.

PSALMUS 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel : * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutissent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem dentibus eórum.

Ánima nostra sicut passer

erépta est * de láqueo venántium :

Láqueus contritus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Ant. t. 8. f. Bénefac.

PSALMUS 124.

Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus : * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum : * ut non exténdant justi ad iniquitatem manus suas.

Bénefac Dómine bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitatem : * pax super Israel.

Ant. Bénefac Dómine bonis et rectis corde.

Ant. t. 1. l. Facti sumus.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitatem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum : * facti sumus lætantes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manipulos suos.

Ant. Facti sumus sicut consoláti.

Tempore Paschali, Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, Hymnus, y. Antiphona ad Magnificat, et Oratio pro Tempore, ut in Vesperis Ferie secundæ, p. 128.

Preces si dicendæ sint, habentur supra in Vesperis Ferie secundæ, p. 129.

FERIA QUARTA
AD VESPERAS.

Ant. t. 2. Non confundetur.

Temp. Pasch., Ant. t. 2. Allelúia.

PSALMUS 126.

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboráverunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitátem, * frustra vigilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum dederit dilectis suis somnum : * ecce hæreditas Dómi-

ni, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis, * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui inplévit desiderium suum ex ipsis : * non confundetur cum loquétur inimicis suis in porta.

Ant. Non confundetur cum loquétur inimicis suis in porta.

Ant. t. 2. Beáti.

PSALMUS 127.

BEATI omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex Sion : * et videas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et videas filios filiórurum tuórum, * pacem super Israel.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum.

Ant. t. 4. Sæpe.

PSALMUS 128.

SÆPE expugnáverunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnáverunt me a juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricáverunt peccátore, : * prolongáverunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concidit cer-

vices peccato-
tur, et conv-
omnes, qui

Fiant sic-
rum : * qu-
látur, exáru-

De quo r-
num suam o-
num suum o-
tigit.

Et non dix-
bant : Bene-

PER VOS : * F-
in nómine D-

Ant. Sæp-
me a juvent-
Ant. t. 1.

PSAL-

DE profún-
te Dómine
vocem meam

Fiant aure-
es * in voc-
meæ.

Si iniquita-
Dómine : * I-
tinébit?

Quia apu-
st : * et pro-
sustinui te D-

Sustinuit á-
eo ejus : * sp-
in Dómino.

A custódia
d noctem, *
Dómino.

Quia apud
órdia, * et c-
edemptio.

Et ipse red-
mnibus iniqu-
Ant. De p-
d te Dómine.

Verna.

vices peccatorum: * confundantur, et convertantur retrorsum omnes, qui oderunt Sion.

Fiant sicut fenum tectorum: * quod priusquam elevatur, exaruit:

De quo non implevit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manipulos colligit.

Et non dixerunt qui preterebant: Benedictio Domini super vos: * benediximus vobis in nomine Domini.

Ant. Sæpe expugnaverunt me a juventute mea.

Ant. t. 1. l. De profundis.

PSALMUS 129.

De profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris Domine: * Domine quis sustinēbit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem, * speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia, * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Ant. De profundis clamavi ad te Domine.

Verna.

Ant. t. 1. l. Speret.

PSALMUS 130.

Domine, non est exaltatum cor meum, * neque elati sunt oculi mei:

Neque ambulavi in magnis, * neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam: * sed exaltavi animam meam.

Sicut ablactatus est super matre sua, * ita retributio in anima mea.

Speret Israel in Domino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Speret Israel in Domino.

Tempore Paschali, Ant. Alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum, Hymnus, ꝑ. Ant. ad Magnificat, et Oratio pro Tempore, ut in Vesperis Feriæ secundæ, p. 128.

Preces quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ, p. 129.

FERIA QUINTA

AD VESPERAS.

Ant. t. 1. l. Et omnis.

Temp. Paschali, Ant. t. 1. l. Alleluia.

PSALMUS 131.

Memento Domine David, * et omnis mansuetudinis ejus:

Sicut juravit Domino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introiero in tabernaculum domus meæ, * si ascendero in lectum strati mei:

Si dederò somnum oculis meis, * et palpebris meis dormitationem,

Et requiem temporibus meis

donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justitiam : * et sancti tui exúlterit.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et filii eorum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatió- nem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedicens benedicam : * páuperes ejus saturábo pánibus :

Sacerdótes ejus induam salutári : * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illucprodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusióne : * super ipsum autem efflorebit sanctificatió mea.

Ant. Et omnis mansuetúdinis ejus.

Ant. t. 4. Ecce.

PSALMUS 132.

ECCE quam bonum, et quam jucúndum, * habitáre fratres in unum :

- Sicut unguéntum in cápité, * quod descendit in barbam, barbam Aaron.

- Quod descendit in oram vestiméti ejus : * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiόnem, * et vitam usque in sæculum.

Ant. Ecce quam bonum, et quam jucúndum, habitáre fratres in unum.

Ant. t. 3. d. Omnia.

PSALMUS 134.

LAUDATE nomen Dómini, * laudáte servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Láudate Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nomini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiόnem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémis terræ : * fúlgura in plúviam fecit.

Qui producit ventos de the-

sáuri
prim
usque
Et
médi
raón
ejus.
Qu
tas :
tes.
Sch
et Og
regna
Et
redit
pópul
Dón
num
tuum
merati
Qui
pulum
suis d
Sim
tum c
num
Os
tur :
vidéb
Aur
dient
tus in
Sim
ea : *
in eis.
Dom
mino :
cite Do
Dom
mino :
Benedi
qui há

sauris suis : * qui percussit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus :

Et misit signa et prodigia in médio tui Ægypte : * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percussit Gentes multas : * et occidit reges fortes.

Schon regem Amorrhæórum, et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan :

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum : * Dómine memoriale tuum in generatióem et generatióem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum : * et in servis suis deprecábitur.

Simulácula Géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non audient : * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui faciunt ea : * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel benedicite Dómino : * domus Aaron benedicite Domino.

Domus Levi benedicite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedicite Dómino.

Benedictus Dóminus ex Sion : * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Ant. t. 3. d. Quóniam in ætérnum.

PSALMUS 135.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intelléctu : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percussit Ægyptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel de médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélsó : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divisit Mare rubrum in

divisiões : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israël per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in Mari rubro : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Schon regem Amorrhæórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hæreditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hæreditátem Israel servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor ait nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémít nos ab inimicis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino domi-

nórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. t. 8. Hymnum cantáte.

PSALMUS 136.

SUPER flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus, * cum recordarémur Sion :

In salicibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogáverunt nos, qui captivos duxerunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxerunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui Jérusalem, * oblivióni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non meminerit tui :

Si non proposúero Jérusalem, * in principio lætitiæ meæ.

Memor esto Dómine filiorum Edom, * in die Jérusalem.

Qui dicunt : Exinaníte, exinanite : * usque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis mísera : * beátus, qui retribuet tibi retributióem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allidet párvulos tuos ad petram.

Ant. Hy

de cánticis

Tempor

lelúia, all

Capitul

ad Magn

Tempore,

secundæ,

Preces q

habentur

Ferie sec

FE

AN

Ant. t.

Tempor

Allelúia.

P

CONFITE

C toto c

niam aud

In cor

psallam t

templum

confitebor

Super m

veritate tu

gnificásti s

sanctum t

In quad

vero te,

tiplicábis i

tem.

Confitea

omnes reg

diérunt ón

Et cante

quóniam n

mini.

Quóniam

et humilia

a longe co

Si ambu

bulatiónis,

Ant. Hymnum cantáte nobis
de cánticis Sion.

Tempore Paschali, Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, Hymnus, ꝑ. Ant.
ad Magnificat, et Oratio pro
Tempore, ut in Vesperis Ferie
secundæ, p. 128.

Preces quando dicendæ sunt,
habentur supra in Vesperis
Ferie secundæ, p. 129.

FERIA SEXTA
AD VESPERAS.

Ant. t. 5. In conspéctu.

Tempore Paschali, Ant. t. 5.
Allelúia.

PSALMUS 137.

CONFITEBOR tibi Dómine in
toto corde meo : * quóniam
audisti verba oris mei.

In conspéctu Angélorum
psallam tibi : * adorábo ad
templum sanctum tuum, et
confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et
veritate tua : * quóniam ma-
gnificásti super omne, nomen
sanctum tuum.

In quacúmque die invocá-
vero te, exáudi me, * mul-
tiplicábis in ánima mea virtú-
tem.

Confiteántur tibi Dómine
omnes reges terræ : * quia au-
diérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : *
quóniam magna est glória Dó-
mini.

Quóniam excélsus Dóminus,
et humília respicit : * et alta
a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tri-
bulatiónis, vivificábis me : * et

super iram inimicórum meó-
rum extendisti manum tuam,
et salvum me fecit dextera
tua.

Dóminus retribuet pro me : *
Dómine misericórdia tua in
sæculum : ópera mánuum tuá-
rum ne despicias.

Ant. In conspéctu Angélo-
rum psallam tibi Deus meus.

Ant. t. 3. d. Dómine.

PSALMUS 138.

DOMINE probásti me, et co-
gnovísti me : * tu cogno-
vísti sessiónem meam, et res-
urrectiónem meam.

Intellexísti cogitationes meas
de longe : * scémitam meam,
et funiculum meum investi-
gásti.

Et omnes vias meas prævi-
disti : * quia non est sermo in
lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti
ómnia, novíssima et antiqua : *
tu formásti me, et posuísti su-
per me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia
tua ex me : * confortáta est,
et non pótero ad eam.

Quo ibo a spiritu tuo? * et
quo a fácie tua fúgiam?

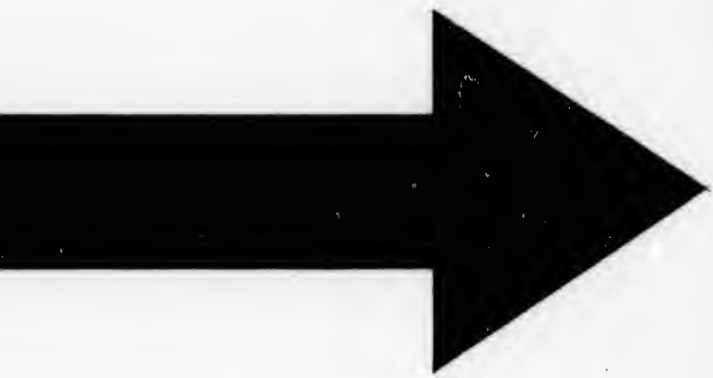
Si ascéndero in cælum, tu
illic es : * si descéndero in in-
fèrnum, ades.

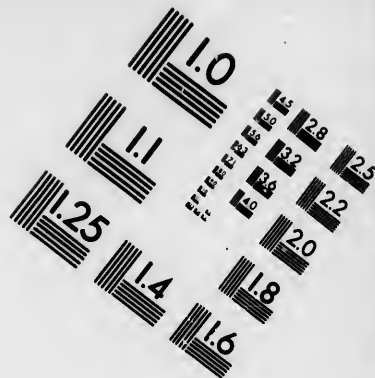
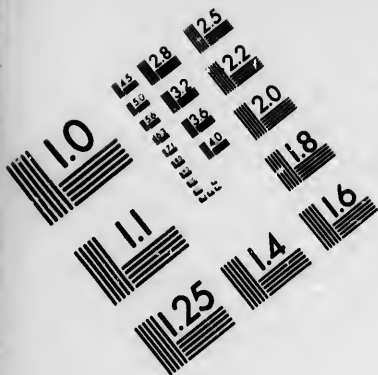
Si sumpsero pennas meas
dilúculo, et habitávero in ex-
trémis maris :

Etenim illuc manus tua de-
dúcet me : * et tenébit me
dextera tua.

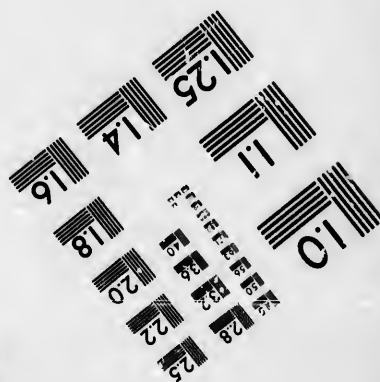
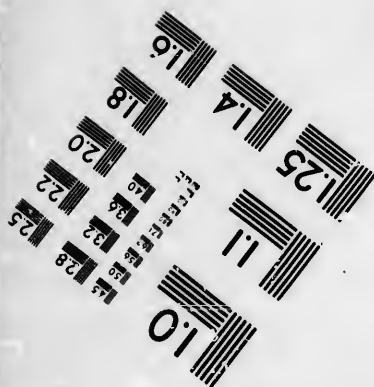
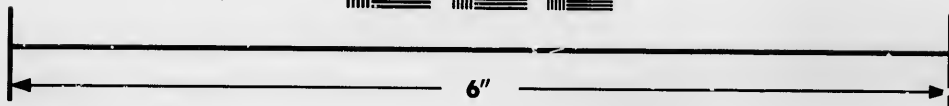
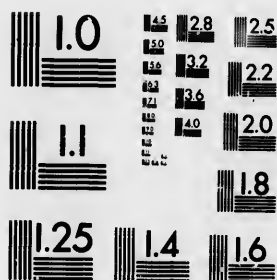
Et dixi : Fórsitan ténebræ
conculcábunt me, * et nox il-

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

0
11
14
16
18
20
22
25
28
32
36
40
45

10
12
15
18
20
25
30
36
45

luminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebrae non obscurabuntur a te, et nox sicut dies illuminabitur : * sicut tenebrae ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de utero matris meae.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es : * mirabilia opera tua, et anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum a te, quod fecisti in occulto : * et substantia mea in inferiibus terrae.

Imperfectum meum viderunt oculi tui, et in libro tuo omnes scribentur : * dies formabuntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus : * nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur : * exurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores : * viri sanguinum declinate a me.

Quia dicitis in cogitatione : * accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te Domine, oderam : * et super inimicos tuos tabesceram?

Perfecto odio oderam illos : * et inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum : * interroga me, et cognosce semitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in

me est : * et deduc me in via aeterna.

Ant. Domine probasti me, et cognovisti me.

Ant. t. 4. m. A viro iniquo.

PSALMUS 130.

ERIPE me Domine ab homine malo : * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde : * tota die constituabant praelia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis : * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris : * et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos : * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum : * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino : Deus meus es tu : * exaudi Domine vocem deprecationis meae.

Domine, Domine virtus salutaris meae : * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Domine a desiderio meo peccatori : * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circumitus eorum : * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos : * in miseris non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur

in terra mala

Cognus judicium

Verubuntur bitabuntur

Ant. Domine Ant.

DOMIN me.

cum cl

Dirig incensur elevatio crificium

Pone meo : * tia labii

Non d verba m das excu

Cum h iniquitat

nicabo c Corrip cordia,

oleum a impingun

Quonia mea in b absorpti

dices eor Audien potuerun

terre eru ram :

Dissipa secus infes Domine, I

in terra : * virum injústum
mala cápiant in intéritu.

Cognóvi quia fáciat Dómi-
nus judicium in opib, * et vin-
dictiam páuperum.

Verúmtamen justí confite-
búntur nómini tuo : * et ha-
bitábunt rectí cum vultu tuo.

Ant. A viro iniquo libera me
Dómine.

Ant. t. 8. f Dómine.

PSALMUS 140.

DOMINE clamávi ad te, exáudi
me : * inténde voci meæ,
cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut
incensum in conspéctu tuo : *
elevátio mánuum meárum sac-
rificium vespertinum.

Pone Dómine custódiam ori-
meo : * et óstium circumstán-
tiæ lábiis meis.

Non declines cor meum in
verba malitiæ, * ad excusán-
das excusationes in peccátis.

Cum hominibus operántibus
iniquitatem, * et non commu-
nicábo cum eléctis eórum.

Corripiet me justus in miseri-
córdia, et increpábit me : *
óleum autem peccatóris non
impinguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio
mea in beneplácitis eórum : *
absórpti sunt juncti petræ jú-
dices eórum.

Audient verba mea quóniam
potuérunt : * sicut crassitudo
terræ erúpta est super ter-
ram.

Dissipáta sunt ossa nostra
secus inférnum : * quia ad te
Dómine, Dómine óculi mei : in

te sperávi, non áuferas áni-
mam meam.

Custódi me a láqueo, quem
statuérunt mihi : * et a scán-
dalis operántium iniquitá-
tem.

Cadent in retiáculo ejus
peccatóres : * singuláriter sum
ego donec transeam.

Ant. Dómine clamávi ad te,
exáudi me.

Ant. t. 5. Pórtio mea.

PSALMUS 141.

VOCE mea ad Dóminum cla-
mávi : * voce mea ad Dó-
minum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus
orationem meam, * et tribula-
tionem meam ante ipsum pro-
núntio.

In deficiéndo ex me spíri-
tum meum : * et tu cognovisti
sémitas meas.

In via hac, qua ambulá-
bam, * abscondérunt láqueum
mihi.

Considerábam ad dexteram,
et vidébam : * et non erat qui
cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non
est qui requírat ánimam
meam.

Clamávi ad te Dómine, *
dixi : Tu es spes mea, pórtio
mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecationem
meam : * quia humiliátus
sum nimis.

Libera me a persecúntibus
me : * quia confortáti sunt
super me.

Educ de custódia ánimam
meam ad conssténdum nómini

tuo : * me expéctant justí, donec retribuas mihi.

Ant. Pórtio mea Dómine sit in terra vivéntium.

Tempore Paschali, Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, Hymnus, y. Ant. ad Magnif. et Oratio pro Tempore, ut in Vesperis Feriæ secundæ, p. 128.

Preces quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ, p. 129.

SABBATO

AD VESPERAS.

Ant. t. 6. Benedictus.

Tempore Paschali, Ant. t. 6. Allelúia.

PSALMUS 143.

BENEDICTUS Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum, * susceptor meus, et liberátor meus :

Protéctor meus, et in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine quid est homo, quia innotuisti ei? * aut filius hominis, quia réputas eum?

Homo vanitáti similis factus est : * dies ejus sicut umbra prætereunt.

Dómine inclina cœlos tuos, et descénde : * tange montes, et fumigábant.

Fúlgura coruscationem, et dissipábis eos : * emitte sagittas tuas, et conturbábis eos :

Emitte manum tuam de alto, éripe me, et libera me de

aquis multis : * de manu filiorum alienórum :

Quorum os locútum est vanitatem : * et dextera eórum, dextera iniquitátis.

Deus cánticum novum cantábo tibi : * in psaltério decachórdó psallam tibi.

Qui das salutem régibus : * qui redemisti David servum tuum de gládio maligno : éripe me,

Et érué me de manu filiorum alienórum, quorum os locútum est vanitatem : * et dextera eórum, dextera iniquitátis :

Quorum filii, sicut novæ plantatiónes, * in juventute sua.

Filiæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fetósæ, abundantes in egréssibus suis : * boves eórum crassæ.

Non est ruína maceriæ, neque tránsitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixerunt pópulum, cui hæc sunt : * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Benedictus Dóminus Deus meus.

Ant. t. 8. f. Per singulos dies :

PSALMUS 144.

EXALTABO te Deus meus rex : * et benedicam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per
cam tib
tuum in
lum sæc

Magn
bilis ni
ejus non

Gener
dabit ó
tiam tu

Magn
ctitátis
mirabili

Et vin
rum dic
nem tua

Memó
vitátis
justitia

Misera
minus :
miseric

Suavis
et miser
nia óper

Confit
nia ópei
benedica

Glória
et potér
tur.

Ut no
minum
glóriam

tui.
Regnu
nium sæ

natio tu
et genera

Fidélis
verbis s
ómnibus

Alleva

Per singulos dies benedicam tibi : * et laudabo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus et laudabilis nimis ; * et magnitudinis ejus non est finis.

Generatio et generatio laudabit ópera tua : * et potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam glóriæ sanctitatis tuæ loquentur : * et mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent : * et magnitudinem tuam narrabunt.

Memóriam abundantiae suavitatis tuæ eructabunt : * et justitia tua exultabunt.

Miserátor et misericors Dóminus : * pátiens, et multum misericors.

Suavis Dóminus universis : * et miseraciones ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua : * et sancti tui benedicant tibi.

Glóriam regni tui dicent : * et potentiam tuam loquentur.

Ut notam fáciant filiis hóminum potentiam tuam : * et glóriam magnificentiae regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium sæculórum : * et dominatio tua in omni generatióne et generatióne.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui

córruunt : * et érigit omnes elisos.

Oculi ómnium in te sperant Dómine : * et tu das escam illórum in témpore oppórtuno.

Aperis tu manum tuam : * ut imples omne animal benedictiône.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eum in veritate.

Voluntatem tímencium se fáciat, * et deprecatióne eórum exáudiet : et salvos fáciat eos.

Custódit Dóminus omnes diligentes se : * et omnes peccatóres disperdet.

Laudatióne Dómini loquetur os meum : * et benedicat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Ant. Per singulos dies benedicam te Dómine.

Ant. t. 4. Laudabo.

PSALMUS 145.

LAUDA ánima mea Dóminum, laudabo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolite confidere in princípibus ; * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exibit spíritus ejus, et revertetur in terram suam : * in illa die peribunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Dó-

mino Deo ipsius : * qui fecit cœlum et terram, mare et omnia quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem in sæculum, facit iudicium injuriam patientibus : * dat escam esurientibus.

Dominus solvit compeditos : * Dominus illuminat cæcos.

Dominus erigit elisos, * Dominus diligit justos.

Dominus custodit advenas, pupillum et viduam suscipiet : * et vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dominus in sæcula, Deus tuus Sion * in generationem, et generationem.

Ant. Laudabo Deum meum in vita mea.

Ant. t. 8. f Deo nostro.

PSALMUS 146.

LAUDE Dominum quoniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucunda decoraque laudatio.

Ædificans Jerusalem Dominus : * dispersiones Israël congregabit.

Qui sanat contritos corde : * et alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum : * et omnibus eis nomina vocat.

Magnus Dominus noster, et magna virtus ejus, * et sapientie ejus non est numerus.

Suscipiens mansuetos Dominus : * humilians autem peccatores usque ad terram.

Precinente Domino in con-

fessione : * psallite Deo nostro in cithara.

Qui operuit cœlum nubi- bus : * et parat terræ pluviam.

Qui producit in montibus fœnum, * et herbam servituti hominum.

Qui dat jumentis escam ipsorum, * et pullis corvorum invocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit : * nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est Domino super timentes eum : * et in eis qui sperant super misericordia ejus.

Ant. Deo nostro jucunda sit laudatio.

Ant. t. 1. l Lauda.

PSALMUS 147.

LAUDA Jerusalem Dominum : * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem : * et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ, * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas : * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea : * flabit spiritus ejus et fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob : * justitias et judicia sua Israel.

Non
tioni : *
nifestavi.

Ant. I

num.

Tempo

lelúia, a

Capitu

ad Magn

pore.

Deind

memora

Suffragi

cuntur e

COMM

In fer

Ad Ve

Per sign

eis nostr

ster.

ÿ. Om

psallat ti

nomini tu

Oro

PERPETU

mine

per lignu

dimere d

COMME

Ten

Quæ fi

et Laudil

post Dom

Ascension

Tempore,

nisi sit L

tavas.

Ant. Cr

qui infér

cinctus es

die tertia.

ÿ. Dicit

Non fecit taliter omni nationi : * et judicia sua non manifestavit eis.

Ant. Lauda Jerusalem Dominum.

Tempore Paschali, Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, Hymnus, y. Ant. ad Magnif. et Oratio pro Tempore.

Deinde fiunt sequent. Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEMORATIO DE CRUCE.

In feriali tantum Officio.

Ad Vesperas et Laudes. Ant.

Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster.

y. Omnis terra adoret te, et psallat tibi. *ñ.* Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Orémus. ORATIO.

PERPETUA NOS, quæsumus Domine, pace custodi : quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignatus es.

COMMEMORATIO DE CRUCE

Tempore Paschali.

Quæ fit quotidie in Vesperis et Laudibus a Feria secunda post Dom. I Paschæ usque ad Ascensionem, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, nisi sit Duplex, aut infra Octavas.

AD VESPERAS.

Ant. Crucem sanctam sibiit, qui infernum confregit, acinctus est potentia : surrêxit die tertia, allelúia.

y. Dicite in nationibus, al-

lelúia. *ñ.* Quia Dominus regnavit a ligno, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum subire voluisti, ut inimici a nobis expelleres potestatem : concede nobis famulis tuis ; ut resurrectionis gratiam consequamur. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum.

AD LAUDES.

Ant. Crucifixus surrêxit a mortuis, et redemit nos, allelúia, allelúia.

y. Et Oratio, ut supra.

Aliæ Commem. de Sancta Maria, de Apostolis, et de Pace, non dicuntur tempore Paschali.

COMMEMORATIONES COMMUNES, Sive Suffragia Sanctorum.

De sancta Maria, quando non dicit. ejus Officium parvum.

Ad Vesp. et Laudes, Ant. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flébiles, ora pro populo, intérvieni pro clero, intercède pro devoto femineo sexu : sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem.

y. Ora pro nobis sancta Dei genitrix. *ñ.* Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Orémus. ORATIO.

CONCEDE nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpétua mentis et corporis sanitate gaudere : et gloriósa beatæ Mariæ semper virginis intercessióne, a præsentí libe-

rari tristitia, et ætérna pèrfrui lætitia.

De Apostolis.

Ad Vesperas, Ant. Petrus Apostolus, et Paulus Doctòr Gèntium, ipsi nos docuerunt legem tuam Dòmine.

ÿ. Constitues eos principes super omnem terram. R. Mémores erunt nòminis tui Dòmine.

Ad Laudes, Ant. Gloriosi principes terræ, quòmodo in vita sua dilexerunt se, ita et in morte non sunt separati.

ÿ. In omnem terram exivit sonus eòrum. R. Et in fines orbis terræ verba eòrum.

Orémus. ORATIO.

DEUS, cujus dèxtera beatum Petrum ambulàntem in flúctibus, ne mergerétur, erexit: et coapóstolum ejus Paulum, tertiò naufragàntem, de profundo pélagi liberávit: exáudi nos propitius, et concède, ut ambòrum méritis æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono, vel Titulari Ecclesie fit Commemoratio, consueta ante vel post Commemorationes prædictas, pro dignitate illius: et ultimo loco de Pace.

Ad Vesp. et Laudes, Ant. Da pacem Dòmine in dièbus nostris, quia non est alijs qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

ÿ. Fiat pax in virtute tua. R. Et abundantia in turribus tuis.

Orémus. ORATIO.

DEUS, a quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem: ut et corda nostra mandátis tuis dedita, et hostium sublata formidine, tèmpora sint tua protectione tranquilla. Per Dòminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti. Deus per ómnia sæcula sæculòrum. R. Amen.

ÿ. Dòminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

ÿ. Benedicamus Dòmino. R. Deo grátias.

ÿ. Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. R. Amen.

Deinde dicitur secreto, Pater noster.

Sic terminatur Officium, ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ Commemoratio, seu Suffragia dicuntur ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Passionis, exceptis Duplicibus, et infra Octavas.

Quando dicitur Officium beate Mariæ, non fit alia commemoratio de eâ.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit ÿ. Jube domne benedicere.

Bened. Noctem quietam, et finem perfectum concédât nobis Dòminus omnipotens:

R. Amen.

FRATR
gilat
vester d
rugiens
devoret
fide. Tu
rere nob
ÿ. Adj
nòmine
cælum et
Pater
secreto.

Deinde
fac

CONFITE
beata
gini, bea
telo, bea
sanctis
Paulo; ó
vobis frat
nis cog
opere: m
mea máx
cor beata
virginem,
Archángel
nem Bapt
tolos Petr
nes Sanct
orare pro
Deum nos
Cho

MISEREA
Deus,
quis, pedú
nam. R. A
Deinde r
t ubi dici
os fratres
t te pater
Verna

LECTIO BREVIS.

1. Pet. 5. c

FRATRES, Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens circuit, quærens quem dévoret : cui resistite fortes in fide. Tu autem Dómine miserere nobis. *ñ.* Deo grátias.

ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *ñ.* Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo Omnipoténti, beátæ Mariæ semper virgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro, et Paulo; ómnibus Sanctis, et vobis fratres : quia peccávi nimis cogitátione, verbo et opere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

MISEREATUR tuí omnipotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, pedúcat te ad vitam ætérnam. *ñ.* Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Verna.

Facta Confessione a Choro Hebdomadarius dicit :

MISEREATUR vestri omnipotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

ñ. Amen.

INDULGENTIAM, absolutiónem, et remissionem peccatórum nostrórum tribuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus.

ñ. Amen.

Et facta absolut. dicitur ÿ.

CONVERTE nos Deus salutáris noster. *ñ.* Et avérte iram tuam a nobis.

ÿ. Deus in adjutórium meum inténde. *ñ.* Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat.

Ant. t. 8. Miserere.

Temp. Pasch. Ant. t. 8. Al-elúia.

PSALMUS 4.

CUM invocárem exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulátione dilatásti mihi.

Miserere mei, * et exáudi oratióem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde ? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium ?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. *

Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * disti lætitiā in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

PSALMUS 30.

In te Domine speravi, non confundar in æternum: * in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu, * et propter nomen tuum deduces me, et eritries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum, * redemisti me Domine Deus veritatis.

PSALMUS 90.

Qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicet Domino: Susceptor meus es tu, et refugium meum: * Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi: * et sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus: * non timebis a timore nocturno,

A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris, * ab incursu, et demœnio meridiano.

Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis: * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine spes mea: * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum: et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelus suis mandavit de te: * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem et basiliscum ambulabis: * et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me speravit eum, quoniam cognovit nomen meum:

Clamabit ad me, et exaudiam eum: * cum in sum in tribulatione: eripiam eum, et glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum: * et ostendam filiis saltate meum.

PSALMUS 138.

Ecce nunc benedixite Dominum, * omnes servi Domini

Qui s
in atrii

In no
vestras
cite Dó

Bened
qui feci

Ant.
et exau

Temp
lelúia,

TR lu
Re

Ut pro
Sis præ

Proci
Et nocti
Hostém

me
Ne poll

Præst

Patrique
Cum Sp

Regnan

Am
Sic te

prædict
per Ann

Tem
a Compl

in Albi
nem ecc

cis, qua
rentibus

in sine H
sequens

Deo P

Et Filio,
Surrexit

In semp
Ab
Ven

Qui statis in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus
vestras in sancta, * et benedi-
cite Dóminum.

Benedicat te Dóminus ex Sion, *
qui fecit cælum et terram.

Ant. Miserére mihi Dómine,
et exáudi orationem meam.

Tempore Paschali, Ant. Al-
lelúia, allelúia, allelúia.

HYMNUS.

TE lucis ante términum
Rerum Creátor póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómpri-
me,

Ne polluantur córpora.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

*Sic terminandus est Hymnus
prædictus tempore Quadrag. et
per Annum, nisi aliter notetur.*

¶ *Tempore Paschali, id est,
a Completorio ante Dominicam
in Albis, usque ad Ascensio-
nem exclusive, tam in Domini-
cis, quam in Feriis (ac etiam
in Festis eodem tempore occur-
rentibus, nisi aliter notetur),
in fine Hymni prædicti dicitur
sequens versus :*

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ *Ab Ascensione autem us-
que Verna.*

*que ad Festum Pentecostes ex-
clusive, terminandus est sic :*

Jesu, tibi sit glória,

Qui victor in cælum redis,
Cum Patre, et almo Spiritu.
In sempitérna sæcula. Amen.

CAPITULUM. Jerem. 14. b

TU autem in nobis es Dómi-
ne, et nomen sanctum
tuum invocátum est super nos,
ne derelinquas nos Dómine
Deus noster. R. Deo grátias.

R. br. In manus tuas Dómi-
ne, * Comméndo spíritum
meum. In manus. Y. Rede-
místi nos Dómine Deus veritá-
tis. Comméndo. Glória Patri.
In manus.

Y. Custódi nos Dómine ut
pupillam óculi. R. Sub um-
bra alárum tuárum protége
nos.

¶ *A Completorio Sabbati
ante Dominicam in Albis in-
clusive, usque ad Sabbatum post
Festum Pentecostes exclusive,
dicitur sequens :*

R. br. In manus tuas Dó-
mine comméndo spíritum me-
um, * Allelúia, allelúia. In
manus. Y. Redemísti nos Dó-
mine Deus veritátis. Allelúia,
allelúia. Glória Patri. In manus.

Y. Custódi nos Dómine ut
pupillam óculi, allelúia. R. Sub
umbra alárum tuárum protége
nos, allelúia.

Ant. t. 3. Salva nos.

CANTICUM SIMEONIS.

Lucæ 2. c

NUNC dimittis servum tuum
Dómine, * secúndum ver-
bum tuum in pace ; *

Quia vidérunt óculi mei *
salutare tuum.

Quod parásti * ante fáciem
ómnium populórum ;

Lumen ad revelatiónem Gén-
tium, * et glóriam plebis tuæ
Israel.

Glória Patri, et Filio.

Ant. Salva nos Dómine vigi-
lantes, custódi nos dormiéntes :
ut vigilémus cum Christo, et
requiescámus in pace.

*Temp. Pasch. additur : al-
lelúia.*

*Sequentes Preces semper di-
cuntur, præterquam in Officio
Duplici, et infra Octavas : quæ
in seriali Officio tempore Qua-
dragesimæ, et in Quatuor Tem-
poribus, quando dictæ sunt
Preces in Vesp. dicuntur flexis
genibus.*

KYRIE eléison. Christe eléi-
son Kyrie eléison.

Pater nosterr, *secreto.*

ÿ. Et ne nos indúcas in ten-
tatiónem. ñ. Sed libera nos a
malo.

Credo in Deum, *secreto.*

ÿ. Carnis resurrectionem.
ñ. Vitam ætérnam, Amen.

ÿ. Benedictus es Dómine
Deus patrum nostrórum. ñ. Et
laudábilis et gloriósus in sæ-
cula.

ÿ. Benedicámus Patrem et
Filium cum sancto Spiritu.
ñ. Laudémus, et superexalté-
mus eum in sæcula.

ÿ. Benedictus es Dómine in
firmaménto cæli. ñ. Et laudá-
bilis, et gloriósus, et super-
exaltátus in sæcula.

ÿ. Benedicat et custódiat nos
omnipotens et miséricors Dó-
minus. ñ. Amen.

ÿ. Dignáre Dómine nocte ista.
ñ. Sine peccáto nos custo-
díre.

ÿ. Miserére nostri Dómine.
ñ. Miserére nostri.

ÿ. Fiat miséricórdia tua Dó-
mine super nos. ñ. Quémád-
modum sperávimus in te :

ÿ. Dómine exáudi oratiónem
meam. ñ. Et clamor meus ad
te véniat.

ÿ. Dóminus vobíscum. ñ. Et
cum spiritu tuo.

Orémus. **ORATIO.**

VISITA, quæsumus Dómine,
habitatiónem istam, et om-
nes insidias inimici ab ea longe
repélle : Angeli tui sancti há-
bitent in ea, qui nos in pace
custódiant : et benedictio tua
sit super nos semper. Per Dó-
minum nostrum.

ÿ. Dóminus vobíscum. ñ. Et
cum spiritu tuo.

ÿ. Benedicámus Dómino.
ñ. Deo grátias.

Bened. Benedicat, et custó-
diat nos omnipotens et mi-
séricors Dóminus, Pater et
Filius, et Spiritus sanctus.

ñ. Amen.

*Et non dicitur Fidélium ánti-
mæ, sed immediate dicitur uno
ex infrascriptis Antiphonis pro
Tempore.*

*Post Purificationem, id est,
a fine Completortí illius diéi
secundæ Februarii inclusive,
etiam quando transfertur Fe-
stum Purificationis B. Marie*

Virg. us
Cana Do

AVE RE
Ave
Salve rad
Ex qua m
Gaude

Super om
Vale o va
Et pro m

ÿ. Digi
Virgo sac
tatem con

Oré
CONCEDE

gilitat
ut qui se

memóriam
sionis, eju
iniquitatib
eúndem

nostrum.
A Com
usque ad
Pentecost.

REGINA
Quia
táre,

Resurrexit
Ora pro ne

ÿ. Gaude
ria, allelú
Dóminus v

Orém
DEUS, qu
Fili tu

su Christi
dignátus e
mus; ut P

virginem
capiamus g

Virg. usque ad Feriam v. in Cena Domini exclusive.

ANTIPHONA.

Ave Regina cælorum,
Ave Dómina Angelórum :
Salve radix, salve porta,
Ex qua mundo lux est orta :

Gaude Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa ;
Vale ó valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.
ÿ. Dignáre me laudáre te,
Virgo sacráta. ñ. Da mihí virtútem
contra hostes tuos.

ORATIO.

CONCEDE misericors Deus fragilitati nostre præsidium : ut qui sanctæ Dei Genitricis memoriam agimus, intercessionis ejus auxilio a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem Christum Dóminum nostrum. ñ. Amen.

A Complet. Sabbati sancti usque ad Nonam Sabbati post Pentecost. inclusive.

ANTIPHONA.

REGINA cæli lætare, allelúia.
Quia quem meruisti portare, allelúia.

Resurrexit sicut dixit, allelúia.
Ora pro nobis Deum, allelúia.

ÿ. Gaude et lætare virgo Maria, allelúia. ñ. Quia surrexit Dóminus vere, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui per resurrectionem Filii tui Domini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es : præsta quæsumus ; ut per ejus genitricem virginem Mariam, perpétuæ capiámus gaudia vitæ. Percúm-

dem Christum Dóminum nostrum. ñ. Amen.

ÿ. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ñ. Amen.

Deinde dicitur secr. Pater noster, Ave Maria, et Credo.

Sic dicitur Completorium per totum annum, præterquam in triduo majoris Hebdomadæ, et per Octavam Paschæ, ut suo loco dicitur.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicatur Pater noster, Ave Maria, et Credo : quia Complet. quod est finis officii, sic terminari debet, et ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.

Ant. prædictæ dic. etiam in fine Laudum, quando discedendum est a Choro : sed si immediate post Matut. subsequatur Prima, vel alia Hora, dicitur in fine ultimæ Horæ, ita ut dic. semper, quando terminata aliqua Hora discedendum est a Choro : et tunc post ÿ. Fidélium animæ, et Pater noster, secreto dicitur ÿ. Dóminus det nobis suam pacem. ñ. Et vitam ætérnam, Amen.

Deinde una ex prædictis Ant. : et in fine, Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ñ. Amen.

Extra Chorum autem dicitur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Offic. alioquin in fine ultimæ Horæ. Post alias vero Horas, quando term. Offic. dicitur tantum, Pater noster, secreto.

PRO COMMEMORATIONE
DOMINICARUM ET FERIARUM.

IN QUADRAGESIMA.

AD VESPERAS

ET AD LAUDES.

ŷ. Angelis suis Deus mandavit de te. *ñ.* Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

TEMPORE PASSIONIS.

AD VESPERAS.

ŷ. Eripe me, *Dómine*, ab hómine malo. *ñ.* A viro iniquo eripe me.

AD LAUDES.

ŷ. Eripe me de inimicis

meis, *Deus meus*. *ñ.* Et ab insurgéntibus in me libera me.

TEMPORE PASCHALI.

AD VESPERAS.

ŷ. Mane nobiscum, *Dómine*, allelúia. *ñ.* Quóniam advesperascit, allelúia.

AD LAUDES.

ŷ. In resurréctione tua, *Christe*, allelúia. *ñ.* Cœli et terra læténtur, allelúia.

S.
I.
Hod.
Pascha
te com
quam
inimici
hora co

CA
FRATE
F in v
cipiátis
accepto
salútis

AUDI,
A Nos
bus
In hoc s
Fusas q
Scrut
Infirma
Ad te re
Remissi
Multu
Sed par
Ad nóm
Confer
Concé
Corpus
Culpæ u
Jejuna c
Præsta
Concéde
Ut fruct
Jejunior

PROPRIUM DE TEMPORE.

SABBATO PRIMO IN QUADRAGESIMA.

Hodie et deinceps usque ad Pascha dicuntur Vesperæ ante comestionem tam in Festis quam in Feriis, exceptis Dominicis, in quibus dicuntur hora consueta.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 2. Cor. 6.

FRATRES, Hortamur vos, ne in vacuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Tém-pore accépto exaudivi te, et in die salutis adjúvi te.

HYMNUS.

AUDI, benigne conditor,
Nostras preces cum fléti-bus,

In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
Scrutátor alme córdium,
Infirma tú scis virium :
Ad te réversis éxhibe
Remissionis grátiam.
Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus ;
Ad nóminis laudem túi
Confer medélam lánguidis
Concéde nostrum cónteri
Corpus per abstinentiam ;
Culpæ ut relinquunt pábulum
Jejúna corda criminum.
Præsta beáta Trinitas,
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

ŷ. Angelis suis Deus man-dávit de te. r̄. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. t. 7. r

Tur. invocabis, et Dóminus exáudiet : clamábis, et dicet : Ecce adsum.

ORATIO.

DEUS qui Ecclésiám tuam án-nua Quadragesimáli obser-vatióne purificas : præsta fam-iliæ tuæ ; ut quod a te obti-nere abstinéndo nititur, hoc bonis opéribus exequátur. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA PRIMA

IN QUADRAGESIMA.

Si hac die, et in aliis Do-minicis Quadragesimæ occur-rat Festum Duplex, transfer-tur in sequentem diem simili-ter non impeditam, ut dicitur in Rubrica de Translatione Festorum. Aliis diebus Qua-dragesimæ usque ad majorem Hebdomadam si occurrat Festum Duplex vel Semiduplex, fit de eo cum commem. et non. Lect. de Homilia Feriæ.

De Simplic. fit tant. comm.

Per totam Quadragesimam in feriali Officio, Feria II. dicitur Officium Defunctorum, Feria IV. dicuntur Psalmi Graduales, Feria VI. Septem Psalmi Penitentiales cum Litanis, præterquam in Feriis majoris

Hebdomadæ, quæ omnia habentur in fine Breviarii.

AD MATUTINUM.

Invitator. Non sit vobis vanum mane surgere ante lucem : * Quia promisit Dominus coronam vigilantibus.

Quod dicitur in Dominicis tantum usque ad Dominicam Passionis.

Psalm. Venite exultemus, p. 2.

Hymnus, Ex more docti, ut in Psalterio, p. 3.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. Servite Dómino.

Psalm. Beátus vir ; cum reliquis ut in Psalterio, p. 3.

De Epistola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 6.

ADJUVANTES autem exhortámur, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Témptore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensionem, ut non vituperétur ministérium nostrum : sed in ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa paciéntia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angústis, in plagis, in carcéribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in jejúniis, in castitate, in sciéntia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu sancto, in charitate non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei, per arma justitiæ a dextris, et a sinistris ;

per glóriam, et ignobilitátem ; per infámiam, et bonam famam : ut seductóres, et veraces ; sicut qui ignóti, et cónniti : quasi moriéntes, et ecce vivimus : ut castigáti, et non mortificáti : quasi tristes, semper autem gaudéntes : sicut egéntes, multos autem locupletántes : tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

ñ. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : commendémus nosmetipsos in multa paciéntia, in jejúniis multis, * Per arma justitiæ virtútis Dei. †. In ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa paciéntia, in jejúniis multis. Per arma.

LECTIO II.

Os nostrum patet ad vos, o Corinthií, cor nostrum dilatátum est. Non angustiamini in nobis : angustiamini autem in viscéribus vestris : eámdem autem habéntes remuneratió-nem, tamquam filiis dico, dilatámini et vos. Nolite jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participatio justitiæ cum iniquitate ? aut quæ societas luci ad ténebras ? Quæ autem convéntio Christi ad Bélial ? aut quæ pars fidéli cum infidéli ? Qui autem consénsus templo Dei cum idólis ? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus : Quóniam inhabitábo in illis, et inambulábo inter eos, et ero illórum Deus, et ipsi erunt mihi pópulus.

ñ. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei ministros in multa paciéntia : * Ut non vituperétur ministérium nostrum. ̄. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : commendémus nosmetípsos in multa paciéntia. Ut non.

LECTIO III. *Cap. 7.*

REPLETUS sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam et cum venissémus in Macedóniam, nullam requiem háuait caro nostra, sed omnem tribulatióne passus sumus : foris pugnae, intus timóres. Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Non solum autem in advéntu ejus, sed étiam in consolatióne, qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatióne pro me, ita ut magis gauderem. Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet : et si pœnitéret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit, nunc gáudeo : non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœnitentiam.

ñ. In jejúnio et fletu orábunt sacerdótes, dicentes : * Parce Dómine, parce pópulo tuo, et ne des hæreditátem tuam in perditionem. ̄. Inter vestibulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicentes. Parce Domine. Glória Patri. Parce Domine.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 3. Bonórum meórum. Ps. Conserva me, cum reliquis, p. 10.

Sermo Sancti Leónis Papæ.

Serm. 4. de Quadrag.

LECTIO IV.

PRÆDICATURUS vobis, dilectissimi, sacratissimum maximúmque jejúnium, quo áptius utar exórdio, quam ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incipiam, dicámque quod lectum est : Ecce nunc tempus acceptábile : ecce nunc dies salútis? Quamvis enim nulla sint témpora, quæ divinis non sint plena munéribus, et semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præstétur accessus : nunc tamen ómnium mentes majóri stúdio ad spiritáles profectus movéri, et amplióri fidúcia opórtet animári, quando ad univérsa pietátis officia, illius nos diéi, in quo redempti sumus, recúrsus invitat : ut excellens super ómnia passiónis Dominicæ sacraméntum purificátis et corpóribus et ánimis celebrémus.

ñ. Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus : ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœnitentiae, et invenire non possimus : * Atténde Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi. ̄. Adjuva nos Deus salúaris noster, et propter honórem nóminis tui Dómine libera nos. Atténde.

LECTIO V.

DEBERATUR quidem tantis mysticis ita incessabilis devotio, et continuata reverentia, ut tales permaneremus in conspectu Dei, quales nos in ipso Paschali festo dignum est inveniri. Sed quia hæc fortitudo paucorum est; et dum carnis fragilitate austerior observantia relaxatur, dumque per varias actiones vite hujus sollicitudo distenditur, necesse est de mundano pulvere etiam religiosa corda sordescere: magna divinæ institutionis salubritate provisum est, ut ad reparandam mentium puritatem quadraginta nobis dierum exercitatio mederetur, in quibus aliorum temporum culpas, et pia opera redimerent, et jejunia casta decouquerent.

ñ. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertatur ad Dominum, et miserabitur ejus: * Quia benignus et misericors est, et præstabilis super malitia Dominus Deus noster. ⁊. Non vult Dominus mortem peccatoris, sed ut convertatur et vivat. Quia.

LECTIO VI.

INGRESSURI igitur, dilectissimi, dies mysticos, et purificandis animis atque corporibus sacratius institutos, præceptis Apostolicis obedire curamus, emundantes nos ab omni inquinamento carnis ac spiritus: ut castigatis colluctationibus, quæ sunt inter utramque sub-

stantiam, animus, quem sub Dei gubernaculis constitutum, corporis sui decet esse rectorem, dominationis suæ obtineat dignitatem: ut nemindantes ullam offensionem, vituperationibus obloquentium non simus obnoxii. Digna enim ab infidelibus reprehensione carpemur, et nostro vitio lingue impiæ in injuriam se religionis armabunt, si jejunantium mores a puritate perfectæ continentiæ discreparint. Non enim in sola abstinentia cibus stat nostri summa jejunii: aut fructuose corpori esca subtrahitur, nisi mens ab iniquitate revocetur.

ñ. Paradisi portas aperuit nobis jejunii tempus: suscipiamus illud orantes, et deprecantes: * Ut in die resurrectionis cum Domino glorietur. ⁊. In omnibus exhibemus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia. Ut in die resurrectionis. Glória Patri. Ut in die resurrectionis.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. Non sunt loquelæ.

Psalm. Cæli enarrant, cum reliquis, p. 14.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 4.

IN illo tempore: Ductus est Jesus in desertum a Spiritu, ut tentaretur a diabolo. Et cum jejunasset quadraginta diebus et quadraginta noctibus, postea esuriit, Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papæ.

Homil. 16. in Evangel.

DUBITARI a quibusdam solet, a quo spiritu ductus sit Jesus in desértum, propter hoc quod súbditur : Assumpsit eum diabolus in sanctam civitatem : et rursum : Assumpsit eum in montem excelsum valde. Sed vere et absque ulla quæstione conveniënter accipitur, ut a sancto Spiritu in desértum ductus credatur : ut illuc eum suus Spiritus dúceret, ubi hunc ad tentandum malignus spiritus inveniret. Sed ecce, cum dicitur Deus homo, vel in excelsum montem, vel in sanctam civitatem a diabolo assumptus, mens réfugit credere, humanæ hoc audire aures expavescunt. Qui tamen non esse incredibilia ista cognoscimus, si in illo et alia facta pensamus.

¶ Scindite corda vestra, et non vestimenta vestra : et convertimini ad Dóminum Deum vestrum : * Quia benignus et misericors est. ¶ Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertatur ad Dóminum, et miserébitur ejus. Quia.

LECTIO VIII.

CERTE iniquorum ómnium caput diabolus est : et hujus capitis membra sunt omnes iniqui. An non diaboli membrum fuit Pilátus ? an non diaboli membra Judæi persecuentes, et milites crucifigentes Christum fuérunt ? Quid ergo mirum, si se ab illo permisit

in montem duci, qui se pértulit etiam a membris illius crucifigi ? Non est ergo indignum Redemptóri nostro quod tentári voluit, qui venérat occidi. Justum quippe erat, ut sic tentationes nostras suis tentationibus vínceret, sicut mortem nostram venérat sua morte superare.

¶ Frange esuriënti panem tuum, et egénos vagosque induc in domum tuam : * Tunc erumpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit faciém tuam justitia tua. ¶ Cum videris nudum, óperi cum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc.

LECTIO IX.

SED sciendum nobis est, quia tribus modis tentatio ágitur : suggestióne, delectatione, et consensu. Et nos cum tentámur, plerúmque in delectationem, aut etiam in consensum lábimur : quia de carnis peccato propagáti, in nobis ipsis etiam gérimus, unde certamina tolerámus. Deus vero, qui in útero Virginitis incarnátus, in mundum sine peccato venérat, nihil contradiciónis in semetipso tolerábat. Tentári ergo per suggestiónem pótuít : sed ejus mentem peccati delectatio non momórdit. Atque ideo omnis diabólica illa tentatio foris, non intus fuit.

¶ Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis : * In mánibus portábun, te, ne unquam offéndas ad lápidem pedem

tuum. *ÿ.* Super áspidem et basiliscum ambulábis, et conculcábis leónem et dracónem. In má nibus. Glória Patri. *In* má nibus.

Per Hebdomadam ejus loco dicitur *ñ.* Abscúndite eleemósynam, *ut infra*, p. 162.

AD LAUDES.

Ant. t. 1. f Cor mundum * crea in me Deus, et spiritum rectum ínno va in viscéribus meis.

Psalm. Miserére, p. 57.

Ant. t. 2. O Dómine * sal vum me fac : o Dómine bene prosperáre.

Psalm. Confitemini Dómino, p. 23.

Ant. t. 7. r Sic benedicam * te in vita mea Dómine : et in nómine tuo levábo manus meas.

Psalm. Deus Deus meus, cum reliquis, p. 18.

Ant. t. 2. In spíritu * humilitátis, et in ánimo contrito suscipiámur Dómine a te : et sic fiat sacrificium nostrum, ut a te suscipiátur hódie, et pláceat tibi Dómine Deus.

Ant. t. 8. Laudáte Deum * cœli cœlórum, et aquæ omnes.

CAPITULUM. 2. Cor. 6.

FRATRES, Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Tém pore accépto exaudívi te, et in die salutis adjúvi te.

Hymnus, O sol, et ÿ. Angelis suis, p. 20.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Ductus est Jesus * in desértum a

Spíritu, ut tentarétur a diabolo : et cum jejunásset quadraginta diébus, et quadraginta nóctibus, póstea esúriit.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclésiám tuam ánnua Quadragesimáli observatióne purificas : præsta familiæ tuæ, ut quod a te obtinére abstinéndo nititur, hoc bonis opéribus exequátur: Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. t. 1. Jesus autem * cum jejunásset quadraginta diébus et quadraginta nóctibus, póstea esúriit.

Ad Absolut. Capituli Lectio brevis. Quærite Dóminum, *ut in Psalterio*, p. 28.

Et dicitur in Dominicis et Feriis usque ad Dominicam Passionis exclusive.

AD TERTIAM.

Ant. t. 2. Tunc assúmpsit * eum diabolus in sanctam civitátem, et státuit eum supra pinnáculum templi et dixit ei : Si Filius Dei es, mitte te deórsum.

Capit. Fratres, Hortámur, vos, ut supra.

ñ. br. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse. *ÿ.* Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

ÿ. Scápulis suis obumbrábit tibi. *ñ.* Et sub pennis ejus sperábis.

AD SEXTAM.

Ant. t. 5. Non in solo * pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei.

CA
ECC
bil
tis. N
fensió
minist
ñ. b
umbrá
sub
Obum
pulis.
ÿ. S
ritas e
timóre

Ant.
tuum *
sérvies

CAPITULUM.

UT cáti
autem
tes, mu
et ómni
ñ. b
te, * Vér
timébis
Véritas
Scuto.

ÿ. An
dávít de
te in óm

Ant. t.
nus, cu
nica, p.

Capit.
vos, ut

Hymn
ditor, ut
bati, p.

ÿ. An

CAPITULUM. 2. Cor. 6.

ECCE nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. Némmini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministérium nostrum.

ñ. br. Scápolis suis, * Obumbrábit tibi. Scápolis. ʒ. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápolis.

ʒ. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ñ. Non timébis a timóre noctúrno.

AD NONAM.

Ant. t. 6. Dóminum Deum tuum * adorábis, et illi soli sérvies.

CAPITULUM. 2. Cor. 6. b

UT castigáti, et non mortificáti : quasi tristes, semper autem gaudéntes : sicut egéntes, multos autem locupletántes : tanquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

ñ. br. Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto. ʒ. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas ejus. Glória Patri. Scuto.

ʒ. Angelis suis Deus mandávit de te. ñ. Ut custódiat te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123.

Capit. Fratres, Hortámur vos, ut supra.

Hymn. Audi, benigne Cónditor, ut supra in Vesperis Sabati, p. 151.

ʒ. Angelis suis Deus man-

dávit de te. ñ. Ut custódiat te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Ecce nunc tempus * acceptabile; ecce nunc dies salutis : in his ergo diébus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa paciéntia, in jejúniis, in vigiliis, et in charitaté non ficta.

Hymni, ʒʒ. ññ. brevia summaráta dicuntur in Dominicis et Feriis, usque ad Dominicam Passionis exclusive.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM.

Invitat. de Psalt., p. 46.

Hymnus, Ex more, p. 3.

Ant. et Psalm. Nocturnorum de Psalt., p. 47.

Et sic dicitur etiam in aliis sequentibus Feriis usque ad Dominicam Passionis.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO I. Cap. 23. c

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum vénerit Filius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ : et congregabúntur ante eum omnes gentes. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episc. Lib. de Fide et opérib. c. 15, tom. 4. circa med.

SI mandátis non servátis, ad vitam veniri potest per solam fidem, quæ sine opéribus mortua est : illud deinde quómodo verum erit, quod eis,

quos ad sinistram positurus est, dicit : *Ite in ignem ætèrnum, qui paratus est diabolo, et angelis ejus ; nec increpat, quia in eum non crediderunt ; sed quia bona ópera non fecerunt ? Nam profecto, ne sibi quisquam de fide, quæ sine operibus mortua est, promittat ætèrnã vitam : propterea omnes gentes segregaturum se dixit, quæ permixtæ eisdem pascuis utebantur : ut appareat, eos illi dicturos ; Dómine, quando te vidimus illa et illa patientem, et non ministravimus tibi ? qui in eum crediderant, sed bona operari non curaverant, tamquam de ipsa fide mortua ad vitam perveniretur ætèrnã.*

ñ. *Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis : commendemus nosmetipsos in multa patientia, in jejuniis multis : * Per arma justitiæ virtutis Dei. †. In ómnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia, in jejuniis multis. Per.*

LECTIO II.

AN forte ibunt in ignem ætèrnum, qui ópera misericordiæ non fecerunt ; et non ibunt, qui aliéna rapuerunt ? vel corumpendo in se templum Dei, in seipsos immisericordes fuerunt : quasi ópera misericordiæ prosint aliquid sine dilectione, dicente Apóstolo : Si distribuam ómnia mea pauperibus, charitatem autem non hábeam, nihil mihi prodest ? Aut diligit quisquam proximum sicut seipsum,

qui non diligit seipsum ? Qui enim diligit iniquitatem, odit animam suam.

ñ. *In ómnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia : * Ut non vituperetur ministèrium nostrum. †. Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis : commendemus nosmetipsos in multa patientia. Ut non.*

LECTIO III.

NEQUE illud dici hic poterit, in quo nonnulli seipsos deducunt, ignem ætèrnum dictum, non ipsam combustionem ætèrnã. Per ignem quippe, qui ætèrnus erit, transituros arbitrantur eos, quibus propter fidem mortuam per ignem promittunt salutem : ut videlicet ipse ignis ætèrnus sit, combustio vero eorum, hoc est, operatio ignis, non sit in eos ætèrna : cum et hoc prævidens Dóminus sententiam suam conclusit ita dicens : Sic ibunt illi in combustionem ætèrnã, justi autem in vitam ætèrnã. Erit ergo ætèrna combustio, sicut ignis : et eos in illam ituros Vèritas dicit, quorum non fidem, sed bona ópera defuisse declaravit.

ñ. *In jejunio et fletu orabunt sacerdotes, dicentes : * Parce, Dómine, parce pópulo tuo ; et ne des hæreditatem tuam in perditionem. †. Inter vestibulum et altare plorabunt sacerdotes, dicentes. Parce, Glória Patri. Parce,*

rio.
C
ses.
geli
A
nité
per
par
I
dra
Psa

C
njun
ciat.
inst
num
P
Def
A
ut i
Qua
E

A
rio,
C
p. 1
gne,
A
dicu
que
A
uni
mih
D

A
B
A
toru

seipsum? Qui
iquitatem, odit

us exhibeamus
ut Dei ministros
tia: * Ut non vi
nistrium no
nunc tempus ac
unc dies salutis:
nosmetipsos in
t. Ut non.

io III.

dici hic poterit,
nullo seipsum
aeternum di
sam combusti
a. Per ignem
ernus erit, trans
itur eos, quibus
mortuam per
tunt salutem:
se ignis aeternus
vero eorum, hoc
gnis, non sit in
am et hoc pra
nus sententiam
t ita dicens: Sic
combustionem
i autem in vi
Erit ergo aet
sicut ignis: et
turos Veritas di
non fidem, sed
efuisse declar

io et fletu ora
tes, dicentes: *
o, parce populo
des hereditatem
litionem. y. In
n et altare plora
tes, dicentes. Par
ri. Parce,

AD LAUDES.

Ant. et Psalmi de Psalterio, p. 57.

Capitulum, Clama, ne cesses. Hymnus, O sol. et y. Angelis suis, ut in Psalt. p. 59.

*Ad Bened. Ant. t. 7. r Venite benedicti * Patris mei, percipite regnum, quod vobis paratum est ab origine mundi.*

In feriali Officio per Quadragesimam dicuntur Preces ut in Psalterio, p. 59.

ORATIO.

CONVERTE nos Deus salutaris noster: et ut nobis jejuniium Quadragesimale proficiat, mentes nostras caelestibus instrue disciplinis. Per Dominum.

Post Laudes dicitur officium Defunct.

Ad Horas, omnia dicuntur ut in feriali Officio, Tempore Quadragesimae, in Psalterio.

Et dicuntur Preces.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalmi de Psalterio, p. 127.

Capitul. Inter vestibulum, p. 128. Hymnus, Audi benigne, et y. Angelis suis, p. 126.

Ant. et Capitula supradicta dicuntur in feriali Officio usque ad Dominicam Passionis.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Quod uni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis, dicit Dominus.*

Deinde Preces, ut p. 129.

ORATIO.

ABSOLVE, quaesumus Domine, nostrorum vincula peccatorum: et quidquid pro eis

meremur, propitiatus averte, Per Dominum.

FERIA TERTIA.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO I. Cap. 24. b

IN illo tempore: Cum intrasset Jesus Jerosolymam, commota est universa civitas, dicens: Quis est hic? Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Hom. 7. in Quad. tom. 7.

QUOD maledicendo ficum infructuosam per figuram fecit Dominus, hoc idem mox apertius ostendit, ejiciens improbos e templo. Neque enim aliquid peccavit arbor, quod esuriente Domino poma non habuit, quorum necdum tempus advenerat: sed peccavere sacerdotes, qui in domo Domini negotia saecularia gerabant, et fructum pietatis, quem debuerant, quemque in eis Dominus esuriebat, ferre superederant. Arefecit Dominus arborem maledicto, ut homines haec videntes, sive audientes, multo magis intelligerent sese divino condemnandos esse iudicio, si absque operum fructu de plausu tantum sibi religiosi sermonis, velut de sonitu et tegumento blandirentur viridantium foliorum.

¶ Emendemus in melius, quae ignoranter peccavimus: ne subito praecupati die mortis, quaeramus spatium poenitentiae, et invenire non possimus: * Attende Domine, et miserere,

quia peccávimus tibi. *ŷ.* Adjuva nos Deus salutáris noster, et propter honórem nóminis tui Dómine libera nos. Atténde.

LECTIO II.

VERUM quia non intellexérunt, in ipsos consequenter districtiónem méritæ ultiónis exércuit: et ejécit comércia rerum humanárum de domo illa, in qua divinas tantum res agi, hóstias et oratiónes Deo offerri, verbum Dei legi, audiri et decantári præcéptum erat. Et quidem credéndum est, quia ea tantum vendi, vel emi repérent in templo, quæ ad ministérium necessária essent ejúsdem templi, juxta hoc quod álias factum légitimus, cum idem templum ingrédiens, invénit in eo vendéntes et eméntes oves, et boves, et colúmbas, quia nimirum hæc ómnia, non nisi ut offerréntur in domo Dómini, eos qui de longe vénerant, ab indigenis comparáre credéndum est.

ŕ. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus: * Quia benignus et miséricors est, et præstábilis super malitia Dóminus Deus noster. *ŷ.* Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat. Quia.

LECTIO III.

SI ergo Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo, quæ in templo volébat offerri, videlicet propter stúdiúm ava-

ritiæ, sive fraudis, quod próprium solet esse negociántium fácinus: quanta putas animadvérsiónem puniret, si invenisset ibi áliquos risui vel vanilóquio vacántes, aut álii cuilibet vitio mancipátos? Si enim ea quæ álibi libére geri póterant, Dóminus in domo sua temporália negótia geri non pátitur: quanto magis ea quæ nusquam fieri licet, plus cælestis iræ meréntur, si in ædibus Deo sacrátis agúntur? Verum quia Spiritus sanctus in colúmba super Dóminum apparuit, recte per colúmbas sancti Spiritus charismata signántur. Qui autem sunt in templo Dei hódie qui colúmbas vendunt, nisi qui in Ecclesia prétium de impositione manus accipiunt: per quam videlicet impositionem Spiritus sanctus cælitus datur?

ŕ. Paradisi portas aperuit nobis jejúnii tempus: suscipiamus illud orántes, et deprecántes: * Ut in die resurrectiõnis cum Dómino gloriémur. *ŷ.* In ómnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa paciéntia. Ut in die. Glória Patri. Ut.

Ad Bened. Ant. t. 1. f Intrávit Jesus * in templum Dei, et ejiciebat omnes vendéntes et eméntes: et mensas nummulariõrum, et cáthedras vendéntium colúmbas evértit.

ORATIO.

RESPICE, Dómine, familiam tuam, et præsta: ut apud te mens nostra tuo desidério

fúlg
tión
nost

A
tum
mea
ctis
cisti
num
in t

A
clési
quiti

H
L

I
ru
et P
ster,
dère.

H

L

J
cl
expi
per p
Austr
sapié
bus e
lomón
gina
stánti
pús a
ŕ.
non v

fulgeat, quæ se carnis maceratione castigat. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Scriptum est enim, * quia domus mea, domus orationis est cunctis gentibus : vos autem fecistis illam speluncam latronum : et erat quotidie docens in templo.

ORATIO.

ASCENDANT ad te, Dómine, preces nostræ : et ab Ecclesiâ tua cunctam repelle nequitiam. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

QUATUOR TEMPORUM.

Hodie Psalmi Graduales.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO I. *Cap. 12. c*

IN illo tempore : Respondérunt Jesu quidam de Scribis et Pharisæis, dicentes : Magister, vólumus a te signum videre. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 7. in Luc. cap. 12.

JUDEORUM plebe damnata, Ecclesiæ mystérium evidenter exprimitur, quæ in Ninivitis per peniténtiam, et in Regina Austri per stúdiu[m] percipiendæ sapiéntiæ, de totiús orbis finibus congregátur, ut pacifici Salomónis verba cognóscat. Regina plane, cujus regnum est indivisum, de diversis et distántibus pópulis in unum corpus assúrgens.

ñ. Scindite corda vestra, et non vestiménta vestra : et con-

vertimini ad Dóminum Deum vestrum : * Quia benignus et misericors est. ÿ. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. Quia.

LECTIO II.

ITAQUE sacraméntum illud magnum est de Christo, et Ecclesiâ. Sed tamen hoc majus est, quia illud in figura ante præcessit, nunc autem plenum in veritate mystérium est. Illic enim Sálomon typus, hic autem Christus in suo corpore est. Ex duóbus igitur constat Ecclesiâ : ut aut peccáre nesciat, aut peccáre désinat. Pœniténtia enim delictum ábolet, sapiéntia cavet.

ñ. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et antebit fáciem tuam justítia tua. ÿ. Cum videris nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc.

LECTIO III.

CETERUM Jonæ signum, ut ita typus Dominicæ passiónis, ita étiam grávium, quæ Judæi commiserint, testificatio peccatórum est. Simul advértere licet et majestátis oráculum, et pietátis indicium. Namque Ninivítarum exémplo et denuntiátur supplicium, et remédium demonstrátur. Unde étiam Judæi debent non desperáre indulgéntiam, si velint ágere pœniténtiam.

¶. Abscondite eleemôsynam in sinu pauperum, et ipsa orabit pro vobis ad Dóminum : * Quia sicut aqua extinguit ignem, ita eleemôsyna extinguit peccátum. ¶. Date eleemôsynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. Quia sicut aqua extinguit. Glória Patri. Quia sicut aqua extinguit.

Ad Bened. Ant. t. 8. Generatio * hæc prava et perversa signum quærit : et signum non dabitur ei, nisi signum Jonæ Prophætæ.

ORATIO.

PRECES nostras, quæsumus Dómine, cleménter exaudi : et contra cuncta nobis adversántia dexteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Sicut fuit Jonas * in ventre ceti tribus diébus et tribus noctibus, ita erit Filius hóminis in corde terræ.

ORATIO.

MENTES nostras, quæsumus Dómine, lúmine tuæ claritátis illústra : ut vidére possumus quæ agénda sunt ; et quæ recta sunt, ágere valeamus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA QUINTA.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

LECTIO I. *Cap. 15. c*

In illo tēpore : Egréssus Jesus, secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et póstequa.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. Comment. in c. 15. Matthæi.

SCRIBIS et Pharisæis calumniatoribus derelictis, transgreditur in partes Tyri et Sidónis, ut Tyrios Sidoniósque curáret. Múlier autem Chanaanæ egréditur de finibus pristinis, ut clamans filiæ impetret sanitátem. Obsérva quod in quintodécimo loco filia Chanaanæ sanétur. Miserére mei, Dómine, fili David. Inde novit vocáre filium David, quia egréssa jam fúerat de finibus suis, et errérem Tyriórum ac Sidoniórum loci ac fidei comutatóne dimiserat.

¶. Tribuláre, si nescírem misericórdias tuas. Dómine : tu dixisti : Nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat : * Qui Chanaanæam et publicánum vocásti ad peniténtiam. ¶. Secundum multitudinem dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. Qui Chanaanæam.

LECTIO II.

FILIA mea male a dæmónio vexátur. Ego filiam Chanaanæ puto ánimas esse credéntium, quæ male a dæmónio vexabántur, ignorántes creatórem, et adorántes lápidem. Qui non respóndit ei verbum : nonde supérbia Pharisáica, nec de Scribárum supercilio : sed ne ipse sententiæ suæ viderétur esse contrá-

rius
vian
in c
intra
casio
re : p
tium
tém
¶.
uosm
in m
vitur
stru
acce
lótis
ípsos
non.

ET
Dimi
nos
pore
tes, v
rogá
liere,
Syrop
impo
piént
tem,
crebr
respó
sus, i
runt
et ad
sed q
Israel
bus I
ad ge
¶.
bunt
Parce
tuo,

eti Hierónymi
pyteri.
ent. in c. 15.
thavi.

harisæis calum-
nerelictis, trans-
artes Tyri et Si-
nos Sidoniósque
autem Chana-
de finibus pri-
mans filiae impe-
Obsérva quod
no loco filia Cha-
r. Misérére mei,
avid. Inde novit
David, quia
erat de finibus
Tyriórum ac
ci ac fidei com-
iserat.

er, si nescirem
uas. Dómine : tu
mortem pecca-
gis convertátur,
i Chananæam et
ocásti ad peni-
ecúndum multi-
um meórum in
ansolatiónes tuæ
ánimam meam.
m.

IO II.
male a dæmónio
go filiam Cha-
nimas esse cre-
male a dæmó-
ur, ignorantes
adorantes lápi-
n respóndit ei
e superbia Pha-
Scribárum su-
ne ipse sentén-
tur esse contrá-

rius, per quam jússerat : In
viam géntium ne abiéritis, et
in civitatés Samaritanórum ne
intravéritis. Nolébat enim oc-
casiónem calumniatóribus da-
re : perfectámque salútem gé-
ntium passiónis et resurrectionis
témperi reservábat.

ñ. In ómnibus exhibeámus
nosmetipsos sicut Dei ministros
in multa paciéntia : * Ut non
vituperétur ministérium no-
strum. ¶. Ecce nunc tempus
acceptábile, ecce nunc dies sa-
lútis : commendémus nosmet-
ipsos in multa paciéntia. Ut
non.

LECTIO III.

ET accedéntes discípuli ejus
rogábant eum, dicéntes :
Dimitte eam, quia clamat post
nos. Discípuli illo adhuc tém-
pore mystéria Dómini nesciéntes,
vel misericórdia commóti,
rogábant pro Chananæa mu-
liere, quam alter Evangelista
Syrophœnissam appellat : vel
importunitáte ejus carere cu-
piéntes, quia non ut clemén-
tem, sed ut durum médicum
crébrus inelamáret. Ipse autem
respóndens ait : Non sum mis-
sus, nisi ad oves quæ perié-
runt domus Israel. Non quod
et ad gentes non missus sit,
sed quod primum missus sit ad
Israel : ut illis non recipiénti-
bus Evangélium, justa fieret
ad gentes transmigratio.

ñ. In jejúnio et fletu orá-
bunt sacerdótes, dicéntes : *
Parce, Dómine, parce pópulo
tuo, et ne des hæreditátem

tuam in perditiónem. ¶. Inter
vestibulum et altáre plorábunt
sacerdótes, dicéntes. Parce.
Glória Patri. Parce.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Egrés-
sus Jesus, * secéssit in partes
Tyri et Sidónis. Et ecce múlier
Chananæa a finibus illis egrés-
sa, clamábat, dicens : Misérére
mei, Fili David.

ORATIO.

DEVOTIONEM pópuli tui, quæ-
sumus Dómine, benignus
inténde : ut, qui per abstinén-
tiam macerántur in corpore,
per fructum boni óporis refi-
ciántur in mente. Per Dómi-
num.

Ad Magnif. Ant. t. 4. O mú-
lier, * magna est fides tua :
fiat tibi sicut petisti.

ORATIO.

DA, quæsumus Dómine, pó-
pulis Christiánis, et quæ
profiténtur agnóscere : et cœ-
léste munus diligere, quod fre-
quéntant. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMPORUM.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

LECTIO I. Cap. 5.

IN illo témpore : Erat dies fe-
stus Judæórum, et ascéndit
Jesus Jerosólymam. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tr. 17. in Joan. post init.

VIDEAMUS quid volúerit si-
gnificáre in illo uno, quem
étiam ipse servans unitátis mys-
stérium, de tot languéntibus
unum sanáre dignátus est. In-

venit in annis ejus numerum quemdam languoris. Triginta et octo annos habebat in infirmitate. Hic numerus quomodo magis ad languorem pertineat, quam ad sanitatem, paulo diligentius exponendum est. Intentos vos volo: aderit Dominus, ut congrue loquar, et sufficienter audiat. Quadragenarius numerus sacratus nobis in quadam perfectione commendatur: notum esse arbitror charitati vestrae: testantur saepissime divinae Scripturae: jejunium hoc numero consecratum esse, bene nostis. Nam et Moyses quadraginta diebus jejunavit, et Elias totidem: et ipse Dominus noster et Salvator Jesus Christus hunc jejunii numerum implevit. Per Moysen significatur Lex, per Eliam significantur Prophetae, per Dominum significatur Evangelium. Ideo in illo monte tres apparuerunt, ubi se discipulis ostendit in claritate vultus et vestis suae: apparuit enim medius inter Moysen et Eliam, tamquam Evangelium testimonium haberet a Lege et Prophetis.

¶. Emendemus in melius, quae ignoranter peccavimus: ne subito praecipitatis die mortis, quaeramus spatium poenitentiae, et invenire non possimus: * Attende, Domine, et miserere, quia peccavimus tibi. †. Adjuva nos Deus salutaris noster, et propter honorem nominis tui Domine libera

nos. Attende, Domine, et miserere.

LECTIO II.

SIVE ergo in Lege, sive in Prophetis, sive in Evangelio, quadragenarius numerus nobis in jejunio commendatur. Jejunium autem magnum et generale est, abstinere ab iniquitatibus et illicitis voluptatibus saeculi, quod est perfectum jejunium: ut abnegantes impietatem et saeculares cupiditates, temperanter et juste et pie vivamus in hoc saeculo. Huic jejunio quam mercedem addidit Apostolus, sequitur, et dicit: Expectantes illam beatam spem, et manifestationem gloriae beati Dei et Salvatoris nostri Jesu Christi. In hoc ergo saeculo quasi quadragessimam abstinentiae celebramus, cum bene vivimus, cum ab iniquitatibus, et ab illicitis voluptatibus abstinemus: sed quia haec abstinentia sine mercede non erit, expectamus beatam illarum spem, et revelationem gloriae magni Dei et Salvatoris nostri Jesu Christi. In illa spe, cum fuerit de spe facta res, accepturi sumus mercedem denarium. Ipsa enim merces redditur operariis in vinea laborantibus, secundum Evangelium, quod vos credo reminisci: neque enim omnia commemoranda sunt tamquam rudibus et imperitis. Denarius ergo, qui accipit nomen a numero decem, redditur, et conjunctus quadragenario fit quin-

quagenarius
celebramus
ante P
tamqu
Quinqu
¶. D
suam,
nes su
minun
Quia
est, et
tia Don
vult u
toris, s
vat. Q
cors es

MEME
rin
to ann
Volo ex
ille trig
guoris
tis. Erg
implet
nem l
ribus
rius nu
tem du
mendat
Deum t
et ex to
mente t
mum t
his du
pendet,
et illa v
suas, du
Dei: m
do a lat
larius d
de sana
maritan

quagenarius : unde cum labore celebramus Quadragesimam ante Pascha : cum lætitia vero, tamquam accepta mercede, Quinquagesimam post Pascha.

ñ. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertatur ad Dominum, et miseribitur ejus : * Quia benignus et misericors est, et præstabilis super malitia Dominus Deus noster. ý. Non vult Dominus mortem peccatoris, sed ut convertatur et vivat. Quia benignus et misericors est.

LECTIO III.

MEMENTOTE quod proposuimus rim numerum triginta octo annorum in illo languido. Volo exponere, quare numerus ille trigessimus, et octavus, languoris sit potius quam sanitatis. Ergo, ut dicebam, charitas implet legem : ad plenitudinem legis in omnibus operibus pertinet quadragenarius numerus. In charitate autem duo præcepta nobis commendantur : Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota mente tua : et, Diliges proximum tuum sicut teipsum. In his duobus præceptis tota lex pendet, et Prophætæ. Mérito et illa vidua omnes facultates suas, duo minuta misit in dona Dei : mérito et pro illo languido a latronibus sauciato stabularius duos nummos accepit, unde sanaretur : mérito apud Samaritanos biduum fecit Jesus,

ut eos charitate firmaret. Binario ergo isto numero cum aliquid boni significatur, maxime bipartita charitas commendatur. Si ergo quadragenarius numerus habet perfectionem legis, et lex non impleretur nisi in gemino præcepto charitatis : quid miraris, quia languébat, qui ad quadraginta, duo minus habebat?

ñ. Paradisi portas aperuit nobis jejunii tempus : suscipiamus illud orantes, et deprecantes : * Ut in die resurrectionis cum Domino gloriemur. ý. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia. Ut in die resurrectionis. Glória Patri. Ut in die resurrectionis.

Ad Bened. Ant. t. 4. Angelus Domini * descendebat de caelo, et movebatur aqua, et sanabatur unus.

ORATIO.

ESTO, Domine, propitius plebi tuæ : et, quam tibi facis esse devotam, benigno réfove miseratus auxilio. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Hodie Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Qui me sanum fecit, * ille mihi præcepit : Tolle grabatum tuum, et ambula in pace.

ORATIO.

EXAUDI nos, misericors Deus : et mentibus nostris gratiæ tuæ lumen ostende. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.LECTIO I. *Cap. 17.*

In illo tempore : Assumpsit
Jesus Petrum, et Jacobum,
et Joannem fratrem ejus, et
duxit illos in montem excél-
sum seorsum et transfigurá-
tus est ante eos. Et reliqua.

Homilia S. Leónis Papæ.

Hom. de Transfg. Domini.

EVANGELICA lectio, dilectís-
simi, quæ per aures corpó-
ris interiorem mentium nostrá-
rum pulsávit auditum, ad mag-
ni sacraménti nos intelligén-
tiam vocat : quam aspirántem
grátia Dei, facilius assequémur,
si considerationem nostram ad
ea, quæ paulo superius sunt
narrata, referámus. Salvátor
enim humáni géneris Jesus
Christus, condens eam fidem,
quæ et impios ad justitiam, et
mórtuos révocat ad vitam, ad
hoc discipulos suos doctrinæ
mónitis, et óperum miracúlís
imbuébat : ut idem Christus
et Unigénitus Dei, et hómínis
Filius crederetur. Nam unum
horum sine áltero non pród-
erat ad salútem : et æquális
erat periculi, Dóminum Jesum
Christum aut Deum tantúm-
modo sine hómíne, aut sine
Deo solum hómíne credi-
disse ; cum utrúmque esset pá-
riter confiténdum : quia sicut
Deo vera humanitas, ita hómí-
ni inerat vera divinitas.

ñ. Scindite corda vestra, et

non vestiménta vestra : et con-
vertimini ad Dóminum Deum
vestrum : * Quia benignus et
miséricors est. † Derelinquat
impíus viam suam, et vir inf-
quus cogitationes suas, et rever-
tatur ad Dóminum, et miseré-
bitur ejus. Quia.

LECTIO II.

Ad confirmándam ergo hujus
fidei saluberrimam cogni-
tionem, interrogáverat disci-
pulos suos Dóminus, inter di-
versas aliorum opiniones quid
ipsi de eo crederent, quid ve-
sentirent. Ubi Petrus Apósto-
lus per revelationem summi
Patris corpórea súperans, et
humána transcendens, vidit
mentis óculis Filium Dei vivi,
et confessus est glóriam Deitá-
tis : quia non ad solam respé-
xit substantiam carnis et sán-
guinis. Tantúmque in hac fidei
sublimitate complácuit, ut bea-
titudinis felicitate donátus, sa-
cram inviolábilis petræ accipe-
ret firmitatem : super quam
fundata Ecclesia, portis inferi et
mortis légibus prævaleret : nec
in solvendis aut ligandis quo-
rumcúmque causis, aliud ra-
tum esset in cœlis, quam quod
Petri sedisset arbitrio.

ñ. Frange esurienti panem
tuum et egenos vagosque in-
duc in domum tuam : * Tunc
erumpet quasi mane lumen
tuum, et anteibit faciém tuam
justitia tua. † Cum videris nu-
dum, óperi eum, et carnem
tuam ne despéxeris. Tunc
erumpet.

HÆC
dát
do inst
ris subs
Apostól
confitér
evécta,
ceptión
bili Dec
dicáret
humán
tam esse
plicio p
dissólvi
no, qu
Jerosóly
seniórih
cipibus
et terti
beátus P
lustrátus
sima Fil
vébat, c
et crude
brium re
libero fa
gna a Je
ptus, et
pándæ c
mátus es
ñ. Ab
in sinu
orabit p
num : *
tinguit i
extingui
eleemósy
munda s
ria Patri
Ad Be
sumpsit
suos, et

LECTIO III.

HÆC autem, dilectissimi, laudatæ intelligentiæ celsitudo instruenda erat de inferioris substantiæ sacramento: ne Apostolica fides ad gloriâ confitendæ in Christo Deitatis evecta, infirmitatis nostræ receptionem indignam impassibili Deo atque incongruam judicaret: et ita jam in Christo humanam crederet glorificatam esse naturam, ut nec supplicio posset affici, nec morte dissolvi. Et ideo dicente Domino, quod oporteret eum ire Jerosolymam, et multa pati a senioribus et Scribis, ac principibus sacerdotum, et occidi, et tertia die resurgere: cum beatus Petrus, qui superno illustratus lumine, de ardentissima Filii Dei confessione ferebat, contumelias illusionum et crudelissimæ mortis opprobrium religioso, ut putabat, et libero fastidio respuisset, benigna a Jesu increpatione correptus, et ad cupiditatem participandæ cum eo passionis animatus est.

ñ. Abscondite eleemosynam in sinu pauperum, et ipsa orabit pro vobis ad Dominum: * Quia sicut aqua extinguit ignem, ita eleemosyna extinguit peccatum. ̄. Date eleemosynam, et ecce omnia munda sunt vobis. Quia. Gloria Patri. Quia.

Ad Bened. Ant. t. 7. r Assumpsit Jesus * discipulos suos, et ascendit in montem,

et transfiguratus est ante eos.

ORATIO.

POPULUM tuum, quæsumus Domine, propitius respice: atque ab eo flagella tuæ iracundiæ clementer averte. Per Dominum.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 1. *Thess.* 4.

FRATRES, Rogamus vos et obsecramus in Domino Jesu, ut quemadmodum accepistis a nobis, quomodo vos oporteat ambulare, et placere Deo, sic et ambulatis, ut abundetis magis.

Hymnus. Audi, benigne.

̄. Angelis suis, p. 151.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Visionem quam vidistis, * nemini dixeritis, donec a mortuis resurgat Filius hominis.

ORATIO.

DEUS, qui conspicias omni nos virtute destitui: interius exteriisque custodi; ut ab omnibus adversitatibus muniamur in corpore, et a pravis cogitationibus mundemur in mente. Per Dominum nostrum.

DOM. II QUADRAGESIMÆ.

IN I NOCTURNO.

De libro Genesis.

LECTIO I. *Cap.* 27.

SENUIT autem Isaac, et caligaverunt oculi ejus, et videre non poterat: vocavitque Esau filium suum majorem, et dixit ei: Fili mi? Qui respondit: Adsum. Cui pater: Vides, inquit, quod senuerim, et ignorem diem mortis meæ.

Sume arma tua, phætram et arcum et egrédere foras : cumque venātu aliquid apprehenderis, fac mihi inde pulmētum sicut velle me nosti, et affer ut cómedam, et benedicat tibi ánima mea ántequam móriar. Quod cum audisset Rebécca, et ille abiisset in agrum ut jussiónem patris impléret, dixit filio suo Jacob : Audiui patrem tuum loquētem cum Esau fratre tuo, et dicētem ei : Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos ut cómedam, et benedicam tibi coram Dómino ántequam móriar. Nunc ergo fili mi, acquiesce consiliis meis, et pergens ad gregem, affer mihi duos hædos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libēter véscitur : quas cum intúleris, et coméderit, benedicat tibi priúsqvam moriátur.

ñ. Tolle arma tua, phætram et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam : * Et benedicat tibi ánima mea. ý. Cumque venātu aliquid attúleris, fac mihi inde pulmētum, ut cómedam. Et.

LECTIO II.

CUI ille respóndit : Nosti quod Esau frater meus homo pilósus sit, et ego lenis : si attréctáverit me pater meus, et sēnscriit, timeo ne putet me sibi voluisse illúdere ; et indúcam super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater : In me sit, ait, ista maledictio, fili mi :

tantum audi vocem meam, et pergens affer quæ dixi. Abiit, et attulit, deditque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illius. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi, induit cum : pelliculáque hædórum circúmdedit manibus, et collinuda protéxit. Deditque pulmētum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit : Pater mi ? At ille respóndit : Aúdio. Quis es tu fili mi ? Dixitque Jacob : Ego sum primogénitus tuus Esau : feci sicut præcepisti mihi : surge, sede, et cómede de venatióne mea, ut benedicat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad filium suum : Quómodo, inquit, tam cito invenire potuisti, fili mi ? Qui respóndit : Volúntas Dei fuit ut cito occurreret mihi quod volébam.

ñ. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dóminus : créscere te fáciat Deus meus sicut arénam maris : * Et donet tibi de rore cœli benedictiónem. ý. Deus autem omnipotens benedicat tibi, atque multiplicet. Et donet tibi.

LECTIO III.

DIXITQUE Isaac : Accède huc, ut tangam te, fili mi, et probem utrum tu sis filius meus Esau, an non. Accessit ille ad patrem, et palpáto eo, dixit Isaac : Vox quidem, vox Jacob est : sed manus, manus sunt Esau. Et non cognóvit

cum :
militódi
rant. Be
Tu es f
spóndit
Affer m
venatióne
nedicat
cum obl
lit ei ét
stó, dixi
me, et
mi. Acc
eum. St
stimentó
tiam, b
Ecce odo
agri plen
minus. I
cœli, et
abundánt
Et sérvia
rent te t
fratrum t
tur ante
Qui male
maledictu
tibi, bene
ñ. Det t
et de ping
dántiam :
et pópuli
trum tuón
tur ante
Esto. Glor
IN I
Ex libr
Episcopi
Cap. 10
JACOB qu
ctóre, s
derétur, s
Verna

cum : quia pilosæ manus similitudinem majoris expresserant. Benedicens ergo illi, ait: Tu es filius meus Esau? Respondit : Ego sum. At ille : Affer mihi, inquit, cibos de venatione tua, filii mi, ut benedicat tibi anima mea. Quos cum oblatos comedisset, obtulit ei etiam vinum. Quo hausto, dixit ad eum : Accede ad me, et da mihi osculum, filii mi. Accessit, et osculatus est eum. Statimque ut sensit vestimentorum illius fragrantiam, benedicens illi, ait : Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dominus. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ, abundantiam frumenti et vini. Et seruiant tibi populi, et adorent te tribus : esto dominus fratrum tuorum, et incurventur ante te filii matris tuæ. Qui maledixerit tibi, sit ille maledictus, et qui benedixerit tibi, benedictionibus repleatur.

ñ. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ abundantiam : seruiant tibi tribus et populi : * Esto dominus fratrum tuorum. ⁊. Et incurventur ante te filii matris tuæ. Esto. Gloria Patri. Esto.

IN II NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustini Episcopi contra mendacium.

LECTIO IV.

Cap. 10. tom. 4. post init.

JACOB quod matre fecit auctore, ut patrem fallere videretur, si diligenter et fideliter attendatur, non est mendacium, sed mysterium. Quæ si mendacia dixerimus, omnes etiam parabolæ ac figuræ significandarum quarumcumque rerum, quæ non ad proprietatem accipiendæ sunt, sed in eis aliud ex alio est intelligendum, dicentur esse mendacia : quod absit omnino. Nam qui hoc putat, tropicis etiam tam multis locutionibus omnibus potest hanc importare calumniam : ita ut hæc ipsa, quæ appellatur metaphora, hoc est, de re propria ad rem non propriam verbi alicujus usurpata translatio, possit ista ratione mendacium nuncupari.

ñ. Dum exiret Jacob de terra sua, vidit gloriam Dei, et ait : Quam terribilis est locus iste ! * Non est hic aliud, nisi domus Dei, et portæ cœli. ⁊. Vere Deus est in loco isto ; et ego nesciebam. Non.

LECTIO V.

QUÆ significantur enim, utique ipsa dicuntur, putantur autem mendacia, quoniam non ea, quæ vere significantur, dicta intelliguntur ; sed ea, quæ falsa sunt, dicta esse creduntur. Hoc ut exemplis fiat plinius, id ipsum quod Jacob fecit, attende. Hædini certe pëllibus membra contexit. Si causam proximam requiramus, mentitum putabimus : hoc enim fecit, ut putaretur esse qui non erat. Si autem hoc factum ad illud, propter quod significandum re-

véra factum est, referatur: per hœdinas pelles, peccata; per eum vero, qui eis se operuit, ille significatus est, qui non sua, sed aliéna peccata portavit.

ñ. Si Dóminus Deus meus fuerit mecum in via ista, per quam ego ambulo, et custodierit me, et dederit mihi panem ad edendum, et vestimentum quo operiar, et revocaverit me cum salute: * Erit mihi Dóminus in refugium, et lapis iste in signum. ý. Surgens ergo mane Jacob, tulit lapidem, quem supposuerat capiti suo, et crexit in titulum, fundensque oleum desuper, dixit. Erit mihi.

LECTIO VI.

VERAX ergo significatio nullo modo mendacium recte dici potest: ut autem in facto, ita et in verbo. Nam cum ei pater dixisset: Quis es tu, fili? Ille respondit: Ego sum Esau primogénitus tuus. Hoc si referatur ad duos illos géminos, mendacium vidébitur; si autem ad illud, propter quod significandum ista gesta dictaque conscripta sunt, ille est hic intelligendus in corpore suo, quod est ejus Ecclesia, qui de hac re loquens, ait: Cum videritis Abraham, et Isaac, et Jacob, et omnes Prophetas in regno Dei, vos autem expelli foras. Et, Venient ab Oriente, et Occidente, et Aquilone, et Austro, et accumbent in regno Dei. Et, Ecce sunt

novissimi, qui erant primi: et sunt primi qui erant novissimi. Sic enim quodammodo minor majoris primatum frater abstulit, atque in se transtulit fratris.

ñ. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste quem crexi in titulum, vocabitur domus Dei: et de univèrsis quæ dederis mihi: * Décimas et hostias pacificas offeram tibi. ý. Si reversus fuero prospere ad domum patris mei. Décimas. Gloria Patri. Décimas.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 17.

IN illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum et transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

De Homilia sancti Leonis Papæ.

*Ex Homilia de Transfig.
Domini.*

ASSUMPSIT Jesus Petrum, et Jacobum, et fratrem ejus Joannem, et conscenso cum eis seorsum monte præcelsæ claritatem suæ gloriæ demonstravit: quia licet intellexissent in eo majestatem Dei, ipsius tamen corporis, quo divinitas tegebatur, potentiam nesciebant. Et ideo proprie signanterque promiserat, quosdam de astantibus discipulis non prius gustare mortem, quam viderent Filium homin-

veniēte
in régia
táliter
hóminis
bus viri
cuam. Ne
tátis in
hilem vi
nam vita
vatur, ne
huc cari
póterant
ñ. Dix
Dimitte
póndit
nisi ben
bedixit
Cumq
Ecce vir
usque ma
quod eun
et, dixit

DICENTE
lius n
nihil ben
audite: n
tum est,
qui ex me
tempore
énito pr
genitóre
us meus
arat Déi
estas, no
as. Hic e
adoptivus
liunde ex
itus: nec
actus com
esséntia n
ñ. Vidi
ficiem: *

venientem in regno suo, id est, in régia claritate quam spiritaliter ad naturam suscepti hominis pertinentem, his tribus viris voluit esse conspicuam. Nam illam ipsius Deitatis ineffabilem et inaccessibleem visionem, quæ in æternam vitam mundis corde servatur, nullo modo mortali adhuc carne circumdati, intuéri poterant et vidére.

ñ. Dixit Angelus ad Jacob : * Dimitte me, aurora est. Respondit ei : Non dimittam te, nisi benedixeris mihi. Et benedixit ei in eodem loco. Cumque surrexisset Jacob, ecce vir luctabatur cum eo usque mane : et cum videret quod eum superare non posset, dixit ad eum. Dimitte me.

LECTIO VIII.

DICENTE Patre : Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui, ipsum audite : nonne evidenter audimus est, Hic est Filius meus, qui ex me et mecum esse sine tempore est? quia nec genitor genito prior, nec genitus est genitore posterior. Hic est Filius meus, quem a me non separat Deitas, non dividit potestas, non discernit æternitas. Hic est Filius meus, non adoptivus sed proprius : non aliunde creatus, sed ex me genitus : nec de alia natura mihi factus comparabilis, sed de mea essentia mihi natus æqualis.

ñ. Vidi Dominum facie ad faciem : * Et salva facta est

ánima mea. ʒ. Et dixit mihi : Nequaquam vocaberis Jacob, sed Israel erit nomen tuum. Et.

LECTIO IX.

HIC est Filius meus, per quem omnia facta sunt, et sine quo factum est nihil : qui omnia quæ facio, similiter facit; et quidquid operor, inseparabiliter mecum atque indifferenter operatur. Hic est Filius meus, qui eam, quam mecum habet æqualitatem, non rapina appetiit, nec usurpatione presumpsit : sed manens in forma gloriæ meæ, ut ad reparandum genus humanum exequeretur commune consilium, usque ad formam servilem inclinavit incommutabilem Deitatem. Hunc ergo, in quo mihi per omnia bene complacere, et cujus prædicatione manifestor, cujus humilitate clarificor, incunctanter audite : quia ipse est veritas et vita, ipse virtus mea atque sapientia.

ñ. Cum audisset Jacob quod Esau veniret contra eum, divisit filios suos et uxores, dicens : Si percussit Esau unam turmam, salvabitur altera. * Libera me, Domine, qui dixisti mihi : * Multiplicabo semen tuum sicut stellas cœli, et sicut arenam maris, quæ præ multitudinem numerari non potest. ʒ. Domine, qui dixisti mihi, Revertere in terram natiuitatis tuæ : Domine, qui pascis me a juventute mea. Libera. Gloria. Multiplicabo.

AD LAUDES.

*Ant. t. 7. r Domine * lābia mea apēries, et os meum annuntiābit laudem tuam.*

Ps. Misere mei Deus, p. 57.

*Ant. t. 8. f Dēxtera Dōmini * fecit virtutem : dēxtera Dōmini exaltāvit me.*

Psalm. Confitemini Domino, p. 23.

*Ant. t. 1. f Factus es * adjutor meus, Deus meus.*

Psalm. Deus Deus meus, cum reliquis, p. 18.

*Ant. t. 8. Trium puerōrum * cantemus hymnum, quem cantabant in camino ignis, benedicentes Dōminum.*

*Ant. t. 7. r Stāuit ea * in ætērnū, et in sēcūlum sēcūli: præceptum pōsuit, et non præteribit.*

CAPITULUM. 1. Thess. 4.

FRATRES, Rogāmus vos et obsecrāmus in Dōmino Jesu, ut quemādmodum accepistis a nobis, quōmodo vos opōrteat ambulāre, et placere Deo, sic et ambulētis, ut abundētis magis.

Hymnus, O sol. ŷ. Angelis suis, p. 20.

*Ad Bened. Ant. t. 7. r Assumpsit Jesus * discipulos suos, et ascendit in montem, et transfigurātus est ante eos.*

ORATIO.

DEUS, qui cōspicis omnino nos virtūte destitui : intērius exteriūque custōdi : ut ab omnibus adversitatibus muniamur in corpore, et a pravis cogitationibus mundemur in mente. Per Dōminum.

AD PRIMAM.

*Ant. t. 1, f Dōmine, * bonum est nos hic esse : si vis, faciāmus hic tria tabernācula ; tibi unum, Moysi unum, et Eliæ unum.*

AD TERTIAM.

Ant. Dōmine, bonum est, ut supra ad Primam.

Capitulum, Fratres, Rogāmus, ut supra.

*ŷ. br. Ipse liberāvit me, * De lāqueo venāntium, Ipse. ŷ. Et a verbo āspero. De lāqueo. Glōria Patri. Ipse liberāvit.*

ŷ. Scāpulis suis obumbrābit tibi. ŷ. Et sub pennis ejus sperābis.

AD SEXTAM.

*Ant. t. 4. Faciāmus hic * tria tabernācula : tibi unum, Moysi unum, et Eliæ unum.*

CAPITULUM. 1. Thess. 4 b

HÆC est enim voluntas Dei, sanctificātio vestra, ut abstinēatis vos a fornicātionē ; ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidere in sanctificātionē, et honōre.

*ŷ. br. Scāpulis suis, * Obumbrābit tibi. Scāpulis. ŷ. Et sub pennis ejus sperābis. Obumbrābit tibi. Glōria Patri. Scāpulis suis.*

ŷ. Scuto circūmdabit te veritas ejus. ŷ. Non timēbis a timōre nocturno.

AD NONAM.

*Ant. t. 1. Visiōnem quam vidistis, * nēmini dixeritis, donec a mōrtuis resūrgat Filius hōminis.*

CAPITULUM.
NON in sanctificatione Domini
ŷ. br. Veritas timēbis
ritas ejus
ŷ. An
vit de
in omni

Ant.
p. 123.

Capitulum,
mus, p.

Hymnus,
ŷ. Ang.

Ad M.

nem quod
dixeritis
sūrgat

Deinde
Vespera

FL.

Lectio
secunda

LE.

In illo
turbis
vado, et
cāto ves
liqua.

Homini

Tractatus

LOCUTUS
L. dicens

enim De
fuit illo,

non disc

CAPITULUM. 1. *Thess. 4. b*

NON enim vocávit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificatióne in Christo Jesu Dómino nostro.

ñ. *br.* Scuto circúmdabit te, * Veritas ejus. Scuto. ̄. Non timébis a timóre noctúrno. Veritas ejus. Glória Patri. Scuto. ̄. Angelis suis Deus mandávit de te. ñ. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalm. de Dominica,
p. 123.

Capitulum, Fratres. Rogá-
mus, p. 172.

Hymnus, Audi, benigne.
̄. Angelis suis, *ut p. 126.*

Ad Magnif. Ant. t. 1. Visi-
*nem quam vidistis, * némini*
dixeritis, donec a mórtuis re-
súrgat Filius hóminis.

Deinde in Choro dicuntur
Vesperæ Defunct.

FERIA SECUNDA.

Léctio sancti Evangélli
secúndura Joánnem.

LECTIO I. *Cap. 8. c*

In illo témpore : Dixit Jesus
turbis Judæórum : Ego
vado, et quærétis me, et in pec-
cáto vestro moriémmini. Et ré-
liqua.

Homilia sancti Augustíni
Episcopi.

Tract. 38. in Joann. post
initium.

LOCUTUS est Dóminus Judæis,
dicens : Ego vado. Christo
enim Dómino mors proféctio
fuit illo, unde vénerat, et unde
non discésserat. Ego, inquit,

vado, et quærétis me, non de-
sidério, sed ódio. Nam illum,
posteaquam abscessit ab ócu-
lis hóminum, inquisiérunt et
qui óderant, et qui amábant :
illi persecuendo, isti habére
cupiendo. In Psalmis ait ipse
Dóminus per Prophétam : Pé-
riit fuga a me, et non est
qui requirat ánimam meam.
Et iterum ait alio loco in Psal-
mo : Confundántur et reve-
reántur requirentes ánimam
meam.

ñ. Dum iret Jacob de Bérsa-
bee, et pérgeret Haran, locú-
tus est ei Dóminus, dicens : *
Terram, in qua dormis, tibi
dabo, et sémini tuo. ̄. Ædifi-
cávit ex lapídibus altáre in ho-
nórem Dómini, fundens óleum
désuper : et benedixit cum
Deus, dicens. Terram.

LECTIO II.

CULPAVIT, qui non require-
rent : damnávit requiren-
tes. Bonum est enim quærere
ánimam Christi, sed quo modo
eam quæsiérunt discipuli : et
malum est quærere ánimam
Christi, sed quo modo eam Ju-
dæi quæsiérunt : illi enim ut
habérent, isti ut pérderent.
Dénique istis, quia sic quæré-
bant more malo, corde per-
verso, quid secútus adjúnxit?
Quærétis me ; et, ne putétis,
quia bene me quærétis, in pec-
cáto vestro moriémmini. Hoc est
Christum male quærere, in
peccáto suo mori : hoc est il-
lum odísse, per quem possit
solum salvus esse.

ñ. Appáruit Deus Jacob, et benedixit eum, et dixit: Ego sum Deus Bethel, ubi unxisti lapidem, et votum vovisti mihi: * Crescere te faciam, et multiplicabo te. 7. Vere Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam. Crescere.

LECTIO III.

CUM enim hómines, quorum spes in Deo est, non débent mala réddere nec promalis: reddébant isti mala pro bonis. Prænuntiávit ergo illis Dóminus, dixitque sententiam præsciús, quod in suo peccáto moreréntur. Deinde adjúnxit: Quo ego vado, vos non potéstis venire. Hoc et discipulis suis alio loco dixit: nec tamen eis dixit, In peccáto vestro moriémini. Quid autem dixit? quod et istis: Quo ego vado, vos non potéstis venire. Non abstulit spem, sed prædixit dilaciónem. Quando enim hoc discipulis Dóminus loquebátur, tunc non póterant venire quo ille ibat, sed póstea ventúri erant: isti autem nunquam, quibus præsciús dixit: In peccáto vestro moriémini.

ñ. Det tibi Deus de rore cæli et de pinguédine terræ abundantiam; sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum. 7. Et incurvéntur ante te filii matris tuæ. Esto dominus. Glória Patri. Esto dominus.

*Ad Bened. Ant. t. 8. f Ego principium, * qui et loquor vobis.*

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus: ut familia tua, quæ se, affligéndo carnem, ab alimentis abstinet, sectándo justitiam, a culpa jejúnet. Per Dóminum.

Hodie Officium Defunct.

Ad Magnif., Ant. t. 1. Qui me misit, mecum est, * et non reliquit me solum: quia quæ plácita sunt ei fácio semper.

ORATIO.

ADESTO supplicatióibus nostris, omnipotens Deus: et quibus fidúciam sperándæ pietátis indulges, consuétæ misericórdiæ tribue benignus effectum. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

LECTIO I. *Cap. 23.*

IN illo témpore: Locútus est Jesus ad turbas, et ad discipulos suos, dicens: Super cáthedram Moysi sedérunt Scribæ et Pharisei. Omnia ergo quæcúmque dixerint vobis, serváte, et fácite: secúndum ópera vero eórum nolite fácere. Et reliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

L. 4. Com. in c. 23. Matthæi.

QUID mansuétius, quid benignius Dómino? Tentátur a Phariseis, confringúntur insidiæ eórum, et secúndum Psalmistam: Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: et nihilóminus propter sacerdotíj

et nó-
tur pó-
eis, no-
consid-
Super-
runt S-
cáthed-
osténde-
dicitur
pestilén-
thedras
evértit
acciper-

ñ. Du-
sua, vic-
Quam
Non e-
mus De-
Deus e-
nescié-

ALLIG-
A et i-
nunt in-
digito a-
movére.
vérsus a-
grávia j-
fáciunt.
quod et
ónera, e-
gántur d-
telligénd-
ópera su-
tur ab h-
igitur i-
videátur
et Phari-

ñ. Si
fúerit m-
quam es-
dierit m-
nem ad

us omni-
familia tua,
carnem, ab
et, sectando
jejūnet. Per

Defunct.

nt. t. 1. Qui
a est, * et
solum : quia
ei fácio sem-

tionibus no-
ens Deus : et
perandæ pie-
suætæ mise-
enignus ef-
num.

RTIA.

Evangélii
thæum.

ap. 23.

Locutus est
et ad disci-
s : Super cá-
dérunt Scri-
Omnia ergo
erint vobis,
: secundum
n nolite fá-

Hierónymi
ri.

23. Matthæi.

s, quid beni-

? Tentatur a

guntur insi-

undum Psal-

parvulorum

eorum : et

er sacerdotij

et nóminis dignitatem hortá-
tur pópulos, ut subjiciántur
eis, non ópera, sed doctrinam
considerántes. Quod autem ait,
Super cáthedram Moysi sedé-
runt Scribæ et Pharisæi : per
cáthedram, doctrinam legis
osténdit. Ergo et illud quod
dicitur in Psalmo : In cáthedra
pestiléntiæ non sedit : et, Cá-
thedras vendéntium colúmbas
evértit : doctrinam debémus
accipere.

ñ. Dum exíret Jacob de terra
sua, vidit glóriam Dei, et ait :
Quam terribilis est locus iste! *
Non est hic áliud, nisi do-
mus Dei, et porta cœli. ý. Vere
Deus est in loco isto ; et ego
nesciébam. Non est.

LECTIO II.

ALLIGANT enim grávia
et importábilia, et impo-
nunt in húmeros hóminum,
digito autem suo nolunt ea
movére. Hoc generaliter ad-
versus omnes magistros, qui
grávia jubent, et minóra non
fáciunt. Notándum autem,
quod et húmeri, et digitus, et
ónera, et vincula, quibus alli-
gántur ónera, spirituáliter in-
telligénda sunt. Omnia vero
ópera sua fáciunt, ut videán-
tur ab hominibus. Quicúmque
igitur ita facit quódlibet, ut
videátur ab hominibus, Scriba
et Pharisæus est.

ñ. Si Dóminus Deus meus
fúerit mecum in via ista, per
quam ego ámbulo, et custo-
dierit me, et déderit mihi pa-
nem ad edéndum, et vesti-

méntum quo opériar, et revo-
cáverit me cum salute : * Erit
mihi Dóminus in refúgium, et
lapis iste in signum. ý. Sur-
gens ergo mane Jacob, tulit lá-
pidem, quem supposúerat cá-
piti suo, et eréxit in titulum,
fundénsque óleum désuper,
dixit. Erit mihi.

LECTIO III.

DILATANT enim phylactéria
sua, et magnificánt sim-
brias. Amant quoque primos
recúbitus in cœnis, et primas
cáthedras in synagógis, et sa-
lutatiónes in foro, et vocári ab
hominibus Rabbi. Væ nobis
miseris, ad quos Pharisæorum
vitia transierunt! Dóminus
cum dedisset mandáta legis
per Moysen, ad extrémum
intulit : Ligabis ea in manu
tua, et erunt immóta ante
óculos tuos. Et est sensus :
Præcepta mea sint in manu
tua, ut ópere compleántur :
sint ante óculos tuos, ut die
ac nocte meditéris in eis. Hoc
Pharisæi male interpretántes,
scribébant in membránis De-
cálogum Moysi, id est, decem
verba legis, complicántes ea, et
ligántes in fronte, et quasi co-
ronam cápiti faciéntes : ut
semper ante óculos moverén-
tur.

ñ. Erit mihi Dóminus in
Deum, et lapis iste, quem
eréxi in titulum, vocábitur
domus Dei : et de univér-
s quæ déderis mihi : * Décimas
et hóstias pacíficas offeram
tibi, ý. Si revérsus fúero pró-

sperare ad domum patris mei. Décimas. Glória Patri. Décimas.

Ad Bened. Ant. t. 2. Unus est * enim magister vester, qui in cœlis est, Christus Dóminus.

ORATIO.

PERFICE, quæsumus Dómine, benignus in nobis observantiæ sanctæ subsidium : ut, quæ te auctóre faciéndâ cognóvimus, te operante impléamus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Omnes autem * vos fratres estis : et patrem nolite vocare vobis super terram : unus est enim Pater vester, qui in cœlis est : nec vocemini magistri, quia magister vester unus est Christus.

ORATIO.

PROPITIARE, Dómine, supplicatióibus nostris, et animarum nostrarum medere languóribus : ut, remissione percépta, in tua semper benedictiône lætémur. Per Dóminum nostrum.

FERIA QUARTA.

Hodie Psalmi Graduales.
Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

LECTIO I. *Cap. 20. b*

IN illo tēpore : Ascēdens Iesus Jerosólymam, assumpsit duódecim discipulos secretó, et ait illis : Ecce ascēdimus Jerosólymam, et Filius hóminis tradétur principibus sacerdotum, et Scribis,

et condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 5. de Fide ad Gratianum, c. 2. post init.

CONSIDERATE, quæ mater filiorum Zebedæi cum filiis, et pro filiis petat : mater est útique, cui pro filiorum honóre sollicitæ, immoderátior quidem, sed tamen ignoscēda mensúra votórum est. Atque mater ætate longæva, stúdio religiósa, solátio destitúta, quæ tunc tēporis, quando vel iuvánda, vel alénda foret válida prolis auxilio, abesse sibi liberos patiebátur, et voluptáti suæ mercédem sequéntium Christum prætúlerat filiorum. Qui prima voce vocáti, a Dómino (ut légimus) relictis réliquis et patre, secúti sunt cum.

ñ. Dixit Angelus ad Jacob : * Dimitte me, auróra est. Respóndit ei : Non dimittam te, nisi benedixeris mihi. Et benedixit ei in eódem loco. ¶. Cumque surrexisset Jacob, ecce vir luctabátur cum eo usque mane : et cum vidéret quod cum superáre non posset, dixit ad eum. Dimitte.

LECTIO II.

HÆC igitur stúdio matérnæ sedulitátis indulgéntior obsecrábat Salvatórem, dicens : Ut sédeant hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, et alter ad sinistram in regno tuo. Etsi error, pietátis tamen error est. Nésciunt enim ma-

térna v
si voti a
cupidita
est ávid
verecúne
sibi, se
Matrem
cogitáte.
ñ. Vic
faciem :
ánima m
Nequáqu
sed Isra
Et salva

CONSID
tris d
rum mer
labátur s
riis licet
rissimóru
bat abs
étiam fér
fragilióre
 própria
rat passi
quam, H
lieris ha
omnes in
successió
Dóminus
guine nor
inólitam
immódicis
appetenti
óre dilúer
múlter de

ñ. Cum
Esau ven
visit filio
cens : S
unam tu
tera. *

térna víscera patiéntiam : et si voti avára, tamen veniábilis cupiditas, quæ non pecúniæ est ávida, sed grátia. Nec inverecúnda petitio, quæ non sibi, sed liberis consulébat. Matrem consideráte, matrem cogitáte.

ñ. Vidi Dóminum fácie ad fáciem : * Et salva facta est ánima mea. ý. Et dixit mihi : Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israel erit nomen tuum. Et salva.

LECTIO III.

CONSIDERABAT Christus matris dilectionem, quæ filiorum mercéde grandævam solabátur senéctam : et desidériis licet fessa matérnis, charissimórum pignórum tolerábat abséntiam. Consideráte etiam féminam, hoc est sexum fragiliórem, quem Dóminus própria nondum confirmáverat passióne. Consideráte, inquam, Hevæ illius primæ mulieris hærédem, transfúsa in omnes immoderátæ cupiditátis successióne labéntem : quam Dóminus adhuc próprio sanguine non redémerat, nondum inólitam affectibus ómnium immódi contra fas honóris appeténtiam suo Christus cruóre dilúerat. Hæreditário igitur múlter delinquébat erróre.

ñ. Cum audisset Jacob quod Esau veniret contra eum, divisit filios suos et uxóres, dicens : Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Libera me, Dómino,

qui dixísti mihi : * Multiplicábo semen tuum sicut atellas cæli, et sicut arénam maris, quæ præ multitudíne numerári non potest. ý. Dómine, qui dixisti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ : Dómine, qui pascis me a juventúte mea. Libera me. Glória Patri. Multiplicábo.

Ad Bened. Ant. t. 7. r Ecce ascendimus * Jerosólymam : et Filius hóminis tradétur ad crucifigéndum.

ORATIO.

POPULUM tuum, quæsumus Dómine, propitius respice : et quos ab escis carnálibus præcipis abstinére, a nóxiis quoque vitiis cessáre concéde. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Tradétur enim géntibus * ad illudéndum, et flagellandum, et crucifigéndum.

ORATIO.

DEUS, innocéntiæ restitútor et amátor, dirige ad te tuórum corda servórum : ut Spiritus tui fervóre concépto, et in fide inveniántur stábiles, et ópere effícaces. Per Dóminum. In unitáte ejúsdem.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO I. *Cap. 16. e*

In illo témpore : Dixit Jesus Phariseis : Homo quidam erat dives, qui inducábatur púrpura et bysso : et epulábatur quotidie spléndide. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 40. in Evang.

QUEM, fratres charissimi, quem dives iste, qui induebatur púrpura et bysso, et epulabatur quotidie splendide, nisi Judæicum pópulum signat: qui cultum vitæ extèrius hábuit, qui accéptæ legis deliciis ad nitórem usus est, non ad utilitátem? Quem vero Lázarus ulcéribus plenus, nisi gentilem pópulum figuráliter exprimit? qui dum convérsus ad Deum peccáta confitèri sua non erúbuit, huic vulnus in cute fuit. In cutis quippe vulnere virus a viscéribus tráhitur, et foras erúmpit.

ñ. Tolle arma tua, pháretram et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam: * Et benedicat tibi ánima mea. ý. Cumque venátu áliquid atúleris, fac mihi inde pulméntum, ut cómedam. Et.

LECTIO II.

QUID est ergo peccatórum conféssio, nisi quædam vulnèrum rúptio? Quia peccáti virus salúbriter aperitur in conféssione, quod pestifere latébat in mente. Vúlnera éternim cutis in superficiem trahunt humórem putrédinis. Et confitèndo peccáta, quid áliud ágimus, nisi malum, quod in nobis latébat, aperimus? Sed Lázarus vulnerátus cupiébat saturári de micis quæ cadébant de mensa divitis, et nemo illi dabat: quia gentilium quemque ad cognitióem legis ad-

míttère supérbus ille pópulus despiciébat.

ñ. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dóminus: créscere te fáciat Deus meus sicut arénam maris: * Et donet tibi de rore cæli benedictiόnem. ý. Deus autem omnipotens benedicat tibi, atque multiplicet. Et donet tibi.

LECTIO III.

QUI dum doctrinam legis non ad charitátem hábuit, sed ad elatióem, quasi de accéptis ópibus túmuit: et quia ei verba defluébant de sciéntia, quasi micæ cadébant de mensa. At contra, jacéntis paúperis vulnèra lingébant canes. Nonnúnquam solent, in sacro elóquio, per canes, prædicatóres intélligi. Canum étenim lingua, vulnus dum lingit, curat: quia et doctóres sancti, dum in conféssione peccáti nostri nos instruunt, quasi vulnus mentis per linguam tangunt.

ñ. Det tibi Deus de rore cæli, et de pinguédine terræ abundantiam: sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum. ý. Et incurvéntur ante te filii matris tuæ. Esto. Glória Patri. Esto.

Ad Bened. Ant. t. 8. Fili, recordáre * quia recepisti bona in vita tua, et Lázarus similiter mala.

ORATIO.

PRÆSTA nobis, quæsumus Dómine, auxilium grátie tuæ: ut jejúniis et oratióibus

conveniēter intēti, liberē-
mur ab hōstibus mentis et cōr-
poris. Per Dōminum nostrum.

Ad Magnif. Ant. t. 7. r Di-
ves ille * guttam aquæ pētiit,
qui micæ panis Lázaro negávit.

ORATIO.

ADESTO, Dómine, fámulis tuis,
et perpétuam benignitatem
largire poscētibus : ut iis,
qui te auctōre et gubernatōre
gloriántur, et congregáta res-
taures, et restauráta conserves.
Per Dōminum.

FERIA SEXTA.

Lectio sancti Evangēlii
secundum Matthæum.

LECTIO I. *Cap. 21. d*

IN illo tēpore : Dixit Jesus
turbis Judæorum, et princi-
pibus sacerdotum parabolam
hanc : Homo erat paterfamī-
lias, qui plantávit vineam, et
sepem circumdedit ei. Et réli-
qua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 9. in cap. 20. Luca.

PLERIQUE varias significati-
ones de vineæ appellatiōne
derivant; sed evidēter Isaias
vineam Dōmini Sábooth, do-
mum Israel esse memorávit.
Hanc vineam quis álius, nisi
Deus, cōdidit? Hic est ergo
qui eam locávit colonis, et ipse
pégre fuit : non quia ex loco
ad locum profectus est Dómi-
nus, qui ubique semper præ-
sens est : sed quia est præsen-
tior diligētibus, negligēti-
bus abest. Multis temporibus
abfuit, ne præprópera videré-

tur exactio. Nam quo indul-
gēntior liberalitas, eo inexcusa-
biliores perviciacia.

ñ. Dum exiret Jacob de terra
sua, vidit glóriam Dei, et ait :
Quam terribilis est locus iste ! *
Non est hic áliud, nisi do-
mus Dei, et porta coeli. ý. Vere
Deus est in loco isto, et ego
nesciébam. Non.

LECTIO II.

UNDE bene secūndum Mat-
thæum habes, quia et sepe
circūddedit : hoc est, divinæ
custodiæ munitiōne vallávit, ne
fácile spiritálium patéret incū-
sibus bestiárum. Et fodit in
ea torcular. Quómodo intelli-
gimus quid sit torcular, nisi
forte quia Psalmi pro torculá-
ribus inscribuntur : eo quod
in his mystéria dominicæ pas-
sionis, modo musti sancto fer-
vētis Spiritu, redundántius
aestuáverint? Unde ébrii puta-
bantur, quibus Spiritus san-
ctus inundábat. Ergo et hic
fodit torcular, in quod uvæ
rationábilis fructus intérior spi-
ritáli infusiōne deflúeret.

ñ. Si Dóminus Deus meus
fúerit mecum in via ista, per
quam ego ámbulo, et custodie-
rit me, et déderit mihi panem
ad edéndum, et vestimētum
quo opérior, et revocáverit me
cum salute : * Erit mihi Dó-
minus in refúgium, et lapis iste
in signum. ý. Surgens ergo
mane Jacob, tulit lápidem quem
supposuerat cápiti suo, et érexit
in titulum, fundénsque oleum
désuper, dixit. Erit mihi.

LECTIO III.

ÆDIFICAVIT turrin, vérticem scilicet legis attólens : atque ita hanc vineam munitam, instrúctam, ornátam, locávit Judæis. Et témpore frúctuum sérvulos misit. Bene tempus frúctuum pósuit, non provéntuum. Nullus enim fructus éxstitit Judæórum, nullus vineæ hujus provéntus, de qua Dóminus ait : Expectávi ut fáceret uvas, fecit autem spinas. Itaque non lætiviæ vino, non spiritali musto, sed cruénto Prophetárum ságuine torcularia redundárant.

ñ. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste, quem eréxi in titulum, vocábitur domus Dei : et de univérsis quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacificas offeram tibi. †. Si révérsus fuero próspere ad domum patris mei. Décimas. Glória Patri. Décimas.

Ad Bened. Ant. t. 3. r Malos male perdet, * et vineam suam locábit áliis agricolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis.

ORATIO.

DA, quæsumus ómnipotens Deus : ut, sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias pervenire. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Hodie Psalmi Pœnitent.

Ad Magnif. Ant. t. 3. Quæréntes eum tenére, * timuérent turbam, quia sicut Próphétam eum habébant.

ORATIO.

DA, quæsumus Dómine, pópulo tuo salutem mentis et corpóris : ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis méreátur protectióne deféndi. Per Dóminum.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO I. *Cap. 15. c*

In illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis, et Scribis parabolam istam : Homo quidam hábuit duos filios : et dixit adolescentióri ex illis patri : Pater, da mihi portiõem substántiæ quæ me contingit. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

L. 7. Comment. in c. 15.

Luce, post initium.

VIDES, quod divinum patri-mónium peténtibus datur. Nec putes culpam patris, quod ádolescentióri dedit. Nulla Dei regno infirma ætas : nec fides gravátur annis. Ipse certe se judicávit idóneum, qui popóscit. Atque útinam non recessisset a patre, impediméntum nescisset ætátis ; sed postea-quam domum pátriam derelinquens, péregre profectus est, coepit egere. Mérito ergo prodégit patrimonium, qui recessit ab Ecclésia.

ñ. Pater peccávi in cælum, et coram te, jam non sum dignus vocári filius tuus : * Fac me sicut unum ex mercenáris tuis. †. Quanti mercenáris in domo patris mei abúndant pá-

nibus,
reo : su-
meum,
sicut u-

PEREG-
giór-
longinq-
dere ; n-
ribus so-
tum ess-
interfús-
æstu, d-
rum ? E-
séparat-
est mun-
ávenæ-
ves sum-
méstici
longe,
sánguin-
ámus de-
meántib-
in regio-
Isaías de-
Qui sedé-
mortis ;
gio ergo
mortis.

ñ. Vid-
ciem : *
mea. †.
quam vo-
racl erit

Nos au-
ante
Dóminus
Christi. I-
lu umbra-
di. Ille
riöse, con-
ménta n-

Vern

nibus, ego autem hic fame pere-
reo : surgam, et ibo ad patrem
meum, et dicam ei. Fac me
sicut unum.

LECTIO II.

PEREGRE profectus est in re-
giōnem longinquam. Quid
longinquius quam a se recē-
dere; nec regiōnibus, sed mō-
ribus separari : stūdiis discrē-
tum esse, non terris; et quasi
interfūso luxūriæ sæcularis
astu, divortia habere sanctō-
rum? Etenim qui se a Christo
separat, exul est patriæ, civis
est mundi. Sed nos non sumus
advēnæ atque peregrini, sed ci-
ves sumus sanctōrum, et dō-
mestici Dei. Qui enim erāmus
longe, facti sumus prope in
sanguine Christi. Non invidē-
āmus de longinqua regiōne re-
meāntibus : quia et nos fūimus
in regiōne longinqua, sicut
Isaias docet. Sic enim habes :
Qui sedebant in regiōne umbræ
mortis; lux orta est illis. Ré-
gio ergo longinqua umbra est
mortis.

ŕ. Vidi Dōminum faciē ad faciē
meam : * Et salva facta est anima
mea. ŷ. Et dixit mihi : Nequā-
quam vocaberis Jacob, sed Is-
rael erit nomen tuum. Et salva.

LECTIO III.

Nos autem, quibus spiritus
ante faciē Christus est
Dōminus, in umbra vivimus
Christi. Et ideo dicit Ecclēsia :
In umbra ejus concupivi, et se-
di. Ille igitur vivēdo luxū-
riōse, consumpsit omnia orna-
mēta naturæ. Unde tu, qui

Verna.

accepisti imaginem Dei, qui ha-
bes similitudinem ejus, noli
eam irrationabili fœditate con-
sumere. Opus Dei es : noli li-
gno dicere, Pater meus es tu :
ne accipias similitudinem li-
gni, quia scriptum est : Simi-
les illis fiant qui faciunt ea.

ŕ. Cum audisset Jacob quod
Esau veniret contra eum, divi-
sit filios suos et uxores, dicens :
Si percussit Esau unam tur-
mam, salvabitur altera. * Li-
bera me, Dōmine, qui dixisti
mihi : * Multiplicabo semen
tuum sicut stellas cœli, et sicut
arēnam maris, quæ præ mul-
titudine numerari non potest.
ŷ. Dōmine, qui dixisti mihi,
Revertere in terram nativitatis
tuæ : Dōmine, qui pascis
me a juventute mea. Libera
me. Glória Patri. Multiplicabo.

*Ad Bened. Ant. t. 1. l. Vadam ad patrem meum, * et dicam ei : Pater, fac me sicut unum ex mercenariis tuis.*

ORATIO.

DA, quæsumus Dōmine, no-
stris effectum jejuniis salu-
tarem : ut castigatio carnis as-
sumpta, ad nostrarum vege-
tationem transeat animarum.
Per Dōminum.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Ephes. 5.*

FRATRES, Estote imitatores
Dei, sicut filii charissimi :
et ambulāte in dilectione, sic-
ut et Christus dilēxit nos, et
trādīdit semetipsum pro nobis
oblationem et hōstiam Deo in
odōrem suavitatis.

Hymnus, Audi, benigne.
 ꝑ. Angelis suis, p. 126.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Dixit autem pater ad servos suos : * Cito proferte stolam primam, et induite illum, et date annulum in manu ejus, et calceamenta in pedibus ejus.

ORATIO.

QUÆSUMUS, omnipotens Deus, vota humilium respice : atque ad defensionem nostram, dexteram tuæ majestatis extendende. Per Dominum.

DOM. III IN QUADRAGES.

IN I NOCTURNO.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 37.

JOSEPH cum sexdecim esset annorum, pascébat gregem cum fratribus suis adhuc puer : et erat cum filiis Balæ et Zelfhæ uxorum patris sui : accusavitque fratres suos apud patrem crimine pessimo. Israel autem diligebat Joseph super omnes filios suos, eo quod in senectute genuisset eum : fecitque ei tunicam polymitam. Videntes autem fratres ejus, quod a patre plus cunctis filiis amarétur, óderant eum, nec poterant ei quidquam pacifice loqui. Accidit quoque ut visum somnium referret fratribus suis : quæ causa majoris ódii seminarium fuit. Dixitque ad eos : Audite somnium meum quod vidi : Putabam nos ligare manipulos in agro : et quasi consurgere manipulum meum, et stare, vestrosque manipulos circumstantes adorare manipu-

lum meum. Respondérunt fratres ejus : Numquid rex noster eris : aut subjiéimur ditioni tuæ ? Hæc ergo causa somniorum, atque sermonum, invidiæ et ódii fómitem ministravit. Aliud quoque viditsomnium, quod narrans fratribus, ait : Vidi per somnium, quasi solem, et lunam, et stellas undecim, adorare me. Quod cum patri suo et fratribus retulisset, increpavit eum pater suus, et dixit : Quid sibi vult hoc somnium quod vidisti ? num ego, et mater tua, et fratres tui adorabimus te super terram ?

ꝑ. Videntes Joseph a longe, loquebantur mutuo fratres, dicentes : Ecce somniator venit : Venite, occidamus eum, et videamus si prosint illi somnia sua. ꝑ. Cumque vidissent Joseph fratres sui, quod a patre cunctis fratribus plus amarétur, óderant eum, nec poterant ei quidquam pacifice loqui, unde et dicebant. Venite.

LECTIO II.

INVIDEBANT ei igitur fratres sui : pater vero rem tacitus considerabat. Cumque fratres illius in pascendis gregibus patris morarentur in Sichem, dixit ad eum Israel : Fratres tui pascunt oves in Sichimis : veni, mittam te ad eos. Quo respondente, Præsto sum, ait ei : Vade, et vide si cuncta prospera sint erga fratres tuos, et pecora : et renuntia mihi quid agatur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem : invenitque

eum vir interrogavit ille respondit quæro, in greges. Iserunt de tem eos Dóthain. post frat in Dóthain eum procederet ad eum occidere tur : Ecce venite, occidamus in dicemusque voravit eum bit quid illi ꝑ. Dixit Ecce Isma nite, ven nite, ven nostræ no enim et fra enim procedratrem no mus sangu est ut veni

AUDIENS nitebát panibus non interficet effundat projicite anc, quæ nanisque óxias : hoc ens eriperum, et onfestim í fratres suos unica talár

eum vir errantem in agro, et interrogavit quid quæreret. At ille respondit : Fratres meos quæro, indica mihi ubi pascant greges. Dixitque ei vir : Receserunt de loco isto : audivi autem eos dicentes : Eamus in Dóthain. Perréxit ergo Joseph post fratres suos, et invenit eos in Dóthain. Qui cum vidissent eum procul, antequam accederet ad eos, cogitaverunt illum occidere : et mútuo loquebantur : Ecce somniator venit : venite, occidamus eum, et mittamus in cisternam veterem, dicemusque : Fera pessima devoravit eum : et tunc apparebit quid illi prosint sómnia sua.

¶ Dixit Judas fratribus suis : Ecce Ismaelita transeunt : venite, venúndetur, et manus nostræ non polluántur : * Caro enim et frater noster est. ¶ Quid enim prodest, si occiderimus fratrem nostrum, et celaverimus sanguinem ipsius ? melius est ut venúndetur. Caro.

LECTIO III.

AUDIENS autem hoc Ruben, nitebátur liberare eum de manibus eorum, et dicebat : Non interficiatis animam ejus, nec effundatis sanguinem : sed projicite eum in cisternam hanc, quæ est in solitudine, manusque vestras servate innocuas : hoc autem dicebat, vovens eripere eum de manibus eorum, et reddere patri suo, confestim igitur ut pervénit ad fratres suos, nudaverunt eum tunica talári, et polymita : mi-

seruntque eum in cisternam veterem, quæ non habebat aquam. Et sedentes ut comederent panem, viderunt Ismaelitas viatores venire de Galaad, et camelos eorum, portantes aromata, et resinam, et stactem in Ægyptum. Dixit ergo Judas fratribus suis : Quid nobis prodest, si occiderimus fratrem nostrum, et celaverimus sanguinem ipsius ? Melius est ut venúndetur Ismaelitis, et manus nostræ non polluántur : frater enim et caro nostra est. Acquieverunt fratres sermonibus illius. Et prætereúntibus Madianitis negotiatoribus, extrahentes eum de cisterna, vendiderunt eum Ismaelitis viginti argenteis : qui duxerunt eum in Ægyptum.

¶ Extrahentes Joseph de lacu, vendiderunt Ismaelitis viginti argenteis : * Reversusque Ruben ad púteum, cum non invenisset eum, scidit vestimenta sua cum fletu, et dixit : * Puer non comparet, et ego quo ibo ? ¶ At illi intincta túnica Joseph in sanguine hædi, miserunt qui ferret eam ad patrem, et diceret : Vide, si túnica filii tui sit, an non. Reversusque. Glória Patri. Puer.

IN II NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrosii

Episcopi de S. Joseph.

LECTIO IV. Cap. 1.

SANCTORUM vita ceteris norma vivendi est. Ideoque digestam plénius accepimus sériem Scripturárum : ut dum Abra-

ham, Isaac, et Jacob, ceterosque justos legendo cognoscimus, velut quemdam nobis innocentiae tramitem virtute eorum reseratum imitantibus vestigiis persequamur. De quibus mihi cum frequens tractatus fuerit, hodie sancti Joseph historia occurrit: in quo cum plurima fuerint genera virtutum, praecipue tamen insigne effulsit castimoniae. Justum est igitur, ut cum in Abraham didiceritis impigram fidei devotionem, in Isaac sinceram mentis puritatem, in Jacob singularem animi laborumque patientiam, ex illa generalitate virtutum in ipsas species disciplinarum intendatis animum.

¶ Videns Jacob vestimenta Joseph, scidit vestimenta sua cum fletu, et dixit: * Fera pessima devoravit filium meum Joseph. ¶ Tulerunt autem fratres ejus tunicam illius, mittentes ad patrem: quam cum cognovisset pater, ait. Fera.

LECTIO V.

SIT igitur nobis propositus sanctus Joseph tamquam speculum castitatis. In ejus enim moribus, in ejus actibus lucet pudicitia, et quidam splendet castimoniae comes, nitor gratiae. Unde etiam a parentibus plus quam ceteri filii diligebatur. Sed ea res invidiae fuit: quod silentio praetereundum non fuit: hinc enim argumentum totius historiae processit: simul ut cognoscamus, perfectum virum non moveri

ulciscendi doloris invidia, nec malorum rependere vicem. Unde et David ait: Si reddidi retribuentibus mihi mala.

¶ Joseph dum intraret in terram Aegypti, linguam quam non noverat, audivit: manus ejus in laboribus serviervunt: * Et lingua ejus inter principes loquebatur sapientiam. ¶ Hunc viderunt in compedibus peccatorum ejus: ferrum pertransiit animam ejus, donec veniret verbum ejus. Et.

LECTIO VI.

QUIBUS autem esset, quod praeferreri Joseph mereretur ceteris, si aut laedentes laesisset, aut diligentes dilexisset? Hoc enim plerique faciunt. Sed illud mirabile, si diligas inimicum tuum: quod Salvator docet. Jure ergo mirandus, qui hoc fecit ante Evangelium, ut laesus parceret, appetitus ignesceret, venditus non referret injuriam, sed gratiam pro contumelia solveret: quod post Evangelium omnes didicimus, et servare non possumus. Disceamus ergo et sanctorum invidiam, ut imitemur patientiam: et cognoscamus, illos non naturae praestantioris fuisse, sed observantioris: nec vitia nescisse, sed emendasse. Quod si invidia etiam Sanctos aduersit, quanto magis cavendum est, ne inflammet peccatores.

¶ Meménto mei, dum benedicti tibi fuerit: * Ut suggeras Pharisaoni, ut educat me de ista carcere: * Quia furtim sublatum

sum, et missus huc deditur: et restitutum est. Ut. Glor.

IN

Lectio

secunda

LECTIO

IN illo ejectione erat mutatio demonum et admittitur reliqua.

Homil.

Lib. 4. c.

DEMONUM thae sed et curatusq ita ut lo Tria ergo homine cus vid possessu Quod et ter factu completu dentium daemone ciant: d tacentia Quidam runt: In daemónio Non haec Pharisaei Scribae, testantur

sum, et hic innocens in laçum missus sum. *ÿ.* Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordabitur Pháreo ministerii tui, et restituet te in gradum pristinum : tunc meménto mei. Ut. Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 11. b*

In illo tómpore : Erat Jesus eiecens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum eiecisset dæmónium, locútus est mutus, et admiratæ sunt turbæ. Et reliqua.

Homilia venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 48. in c. 11. Luc.

DEMONIACUS iste apud Matthæum non solum mutus, sed et cæcus fuisse narrátur : curatúsque dicitur a Dómino, ita ut loquerétur, et vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt : cæcus videt, mutus loquitur, possessus a dæmóne liberátur. Quod et tunc quidem carnáliter factum est, sed et quotidie complétur in conversióne credéntium : ut expúlso primo dæmone, fidei lumen aspiciant : deínde ad laudes Dei tacéntia prius ora laxéntur. Quidam autem ex eis dixerunt : In Beelzebub principe dæmoniórum eiecit dæmónia. Non hæc áliqui de turba, sed Pharisei calumniábantur et Scribæ, sicut álii Evangelistæ testántur.

ÿ. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias animæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audivimus : * Idcirco venit super nos tribulatio. *ÿ.* Dixit Ruben fratribus suis : Numquid non dixi vobis : Nolite peccáre in puerum, et non audistis me? Idcirco.

LECTIO VIII.

TURBIS quippe, quæ minus crudité videbantur, Dómini semper facta mirántibus : illi contra, vel negáre hæc, vel quæ negáre nequiverant, sinistra interpretatióne pervértere laborábant : quasi non hæc divinitátis, sed immúndi spiritus ópera fuissent. Et álii tentántes, signum de cælo quærébant ab eo. Vel in morem Eliæ ignem de sublimi venire cupiébat : vel in similitúdinem Samuélis tómpore æstivo mugire tonitrua, coruscáre fúlgura, imbres rúere : quasi non possent et illa calumniári, et dicere, ex occultis et váriis áeris passió nibus accidisse. At tu, qui calumniáris ea, quæ óculis vides, manutenes, utilitáte sentis : quid féceris de iis, quæ de cælo vénérint? Utique respondébis, et magos in Ægypto multa signa fecisse de cælo.

ÿ. Dixit Ruben fratribus suis : Numquid non dixi vobis : Nolite peccáre in puerum; et non audistis me? * En sanguis ejus exquiritur.

ÿ. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecáretur nos, et non audívimus. En.

LECTIO IX.

IPSE autem ut vidit cogitationes eorum, dixit eis : Omne regnum in seipsum divisum desolábitur, et domus supra domum cadet. Non ad dicta, sed ad cogitata respóndit : ut vel sic compelleréntur crédere poténtiæ ejus, qui cordis vidébat occúlta. Si autem omne regnum in seipsum divisum desoláture : ergo Patris et Filii et Spíritus sancti regnum non est divisum, quod sine ulla contradlectiône, non áliquo impulsu desolándum, sed æténa est stabilitate mansúrum. Si autem sátanas in seipsum divisus est : quómodo stabit regnum ipsius, quia dicitis : In Beélzebub eijcere me dæmónia? Hoc dicens, ex ipsórum confessiône volébat intélligi, quod in eum non credéndo, in regno diaboli esse elegissent, quod útique advérsum se divisum stare non posset.

ñ. Lamentabátur Jacob de duóbus filiis suis : Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis! * Precor cœléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cernere. ÿ, Prostérnens se Jacob veheménter cum lácrymis pronus in terram, et adorans ait, Precor, Glória Patri, Precor,

AD LAUDES.

Ant. t. 3. Fac benígne * in bona voluntate tua, ut aedificéntur, Dómine, muri Jerúsalem.

Psalm. Miserére mei, p. 57.

Ant. t. 8. Dóminus * mihi adjútor est, non timébo quid fáciat mihi homo.

Psalm. Confitémini, p. 23.

Ant. t. 8. Deus miserátor nostri, * et benedicat nos.

Psalm. Deus Deus meus, cum reliq. p. 18.

Ant. t. 1. Vim virtútis suæ * oblitus est ignis : ut púeri tui liberaréntur illæsi.

Ant. t. 1. f. Sol et luna * laudáte Deum, quia exaltátum est nomen ejus solius.

CAPITULUM. *Ephes.* 5.

FRATRES, Estóte imitátóres Dei, sicut filii charíssimi : et ambuláte in dilectiône, sicut et Christus dilexit nos, et trádidit semetipsum pro nobis oblactiõem et hóstiám Deo in odórem suavitatís.

Hymnus. O sol. ÿ. Angelis suis, p. 20.

Ad Bened. Ant. t. 3. Cum fortis armátus * custódit átrium suum, in pacé sunt ómnia quæ póssidet.

ORATIO.

QUESUMUS, omnipotens Deus, vota humílium respice : atque ad defénsiõem nostram, dexteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. t. 1. f. Et cum eiecisset Jesus * dæmónium, læt-

tus est sunt tur

Ant.
ejicio da
venit in
Capitulum
supra.

ñ. br.
De láqu
ÿ. Et a
queo. Gl
vit me.

ÿ. Scá
tibi. ñ. l
rábis.

Ant.
mecum,
non est
est.

CAPITULUM.

HOC er
tes,
tor, aut
rus, quo
tus, non
regno Cl

ñ. br.
umbrábi
sub penn
umbrábi
pulis.

ÿ. Scu
ritas ejus
móre no

Ant. t.
spíritus
ámbulat
quærens
venit.

tus est nutus, et admiratæ sunt turbæ.

AD TERTIAM.

Ant. t. 3. Si in dígito Dei * ejiçio dæmónia, profecto pervénit in vos regnum Dei.

Capitulum, Fratres, Estóte, supra.

ñ. br. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse. *ÿ.* Et a verbo áspero, De láqueo, Glória Patri. Ipse liberávit me.

ÿ. Scápolis suis obumbrábit tibi. *ñ.* Et sub pennis ejus sperábis.

AD SEXTAM.

Ant. t. 1. Qui non cólligit mecum, * dispérgit : et qui non est mecum, contra me est.

Capitulum, Ephes. 5. b

HOC enim scitôte intelligéntes, quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hæreditátem in regno Christi et Dei.

ñ. br. Scápolis suis, * Obumbrábit tibi. Scápolis. *ÿ.* Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápolis.

ÿ. Scuto circúmdabit te véritas ejus. *ñ.* Non timébis a timóre noctúrno.

AD NONAM.

Ant. t. 1. Cum immúndus spiritus * exierit ab hómine, ámbulat per loca inaquósa, quærens réquiem, et non invenit.

Capitulum, Ephes. 5. c

ERATIS enim aliquándo ténébræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte : fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte.

ñ. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. Scuto. *ÿ.* Non timébis a timóre noctúrno. Véritas ejus. Glória Patri. Scuto.

ÿ. Angelis suis Deus mandávit de te. *ñ.* Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalm. de Dominica, p. 123.

Capitulum, Fratres, Estóte, ut supra, p. 186.

Hymnus, Audi, benigne. ÿ. Angelis suis, p. 126.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Extóllens vocem * quædam múlier de turba, dixit : Bedtus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. At Jesus ait illi : Quinímimo beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

Post Vesperas diei dicuntur Vesp. Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO I. *Cap. 4. d*

IN illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis : Utique dicétis mihi hanc similitúdinem : Médice, cura telspum : quanta audivimus facta in Capharnaum, fac et hic in pátria tua. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 4. in cap. 4. Lucæ,
post medium.

NON mediocris invidia pródi-
tur, quæ civiæ charitátis
oblíta, in acérba ódia causas
amóris infléctit. Simul hoc
exémpló páriter et oráculo de-
clarátur, quod frustra opem
misericórdiæ cœlestis expéctes,
si aliénæ frúctibus virtútis in-
videas. Aspernátor enim Dó-
minus invidórum est : et ab
iis qui divína beneficia in aliis
persequúntur, mirácula suæ
potestátis avértit. Dominicæ
quippe carnis actus, divinitá-
tis exémplum est : et invisibilia
nobis ejus, per ea, quæ sunt
visibilia, demonstrántur.

ñ. Tóllite hinc vobiscum
múnera, et ite ad dómimum
terræ : et cum invenéritis,
adoráte eum super terram : *
Deus autem meus fáciat eum
vobis placábilem, et remittat
et hunc fratrem vestrum vo-
biscum, et eum quem tenet in
vinculis. ʒ. Súmite de óptimis
terræ frúgibus in vasis vestris,
et deférte viro múnera. Deus.

LECTIO II.

NON otiose itaque Salvátor
excúsat quod nulla in pá-
tria sua mirácula virtútis ope-
rátus sit : ne fortássis áliquis
viliórem pátriæ nobis esse de-
bére putáret afféctum. Neque
enim civēs póterat non amáre,
qui amáret omnes : sed ipsi se
charitáte pátriæ, dum invident,
abdícárant. In veritáte dico vo-

bis : Multæ víduæ fuérunt in
diébus Eliæ. Non quia Eliæ
dies fuérunt, sed in quibus
Eliás operátus est : aut quia
Eliás dies faciébat illis, qui in
ejus opéribus lucem vidébant
grátiae spiritalis, et converte-
bántur ad Dómimum. Et ideo
aperiebátur cœlum vidéntibus
æterna et divína mystéria :
claudébatur, et fames erat,
quando nulla erat cognoscén-
dæ divinitátis ubértas. Sed de
hoc plónius diximus, cum de
víduis scriberémus.

ñ. Iste est frater vester míni-
mus, de quo dixerátis mihi ?
Deus misereátur tibi, fili mi. *
Festinávitque in domum, et
plorávit : quia erumpébant lá-
crymæ, et non póterat se conti-
nere. ʒ. Attóllens autem Jo-
seph óculos, vidit Bénjamin
stantem : et commóta sunt
ómnia víscera ejus super fra-
tre suo. Festinávitque.

LECTIO III.

ET multi leprósi erant in Ju-
dæa temporibus Eliséi Pro-
phétæ : et nemo eórum mun-
dátus est, nisi Naaman Syrus.
Evidénter hic sermo nos Dó-
mini salutáris infórmát, et ad
stúdiúm venerándæ divinitátis
hortátur : quod nemo sanátus
osténditur, et maculósi morbo
córporis absolútus, nisi qui re-
ligióso officio stúduit sanitáti.
Non enim dormiéntibus divína
beneficia, sed observántibus
deferúntur. Diximus in libro
álio, in vídua illa, ad quam
Eliás diréctus est, typum Ec-

clésiæ
Ecclesiæ
quátur
genis
ille ante
ante m
mystico
mine, i
baptisma
mentis
pra, sed
pit esse

ñ. Dix
tribus su
quem v
ptum : a
senior, d
lte, add
possit v
enim est
mes in t
tant ann
arári pó
Glória Pa

Ad Be
dico vob
phéta ad
sua.

CORDIB
Dómi
nignus i
escis car
ita sensu
nóxiis re
Per Dómi

Hodie
Ad Ma
autem tr
illórum il

SUBVENI
miser

clésiæ præmissum. Pópulus Ecclésiæ congregávit, ut sequátur pópulus ille ex alienigenis congregátus. Pópulus ille ante leprósus, pópulus ille ante maculósus, priúsqvam mystico baptizaretur in flumine, idem post sacraménta baptismatis máculis córporis et mentis ablútus, jam non lepra, sed immaculáta virgo cœpit esse sine ruga.

ñ. Dixit Joseph undecim fratribus suis : Ego sum Joseph, quem vendidistis in Ægyptum : adhuc vivit pater noster sénior, de quo dixerátis mihi? * Ite, addúcite eum ad me, ut possit vivere. ⁊. Biennium enim est quod cœpit esse famines in terra : et adhuc restant anni quinque, quibus nec arári póterit, nec meti. Ite. Glória Patri. Ite.

Ad Bened. Ant. t. 1. Amen dico vobis, * quia nemo Prophéta accéptus est in pátria sua.

ORATIO.

CORDIBUS nostris, quæsumus Dómine, grátiam tuam benignius infúnde : ut, sicut ab escis carnálibus abstinémus, ita sensus quoque nostros a nóxiis retrahámus excéssibus. Per Dóminum.

Hodie Officium Defunct.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Jesus autem tránsiens * per médium illórum ibat.

ORATIO.

SUBVENIAT nobis, Dómine, misericórdia tua : ut ab im-

minéntibus peccatórum nostrórum periculis te mereámur protegente eripi, te liberante salvári. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Lectio sancti Evangelíi secúndum Matthæum.

LECTIO I. *Cap. 18 b.*

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te et ipsum solum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustíni Episcopi.

Serm. 16. de Verbis Domini, tom. 10. post init.

QUARE illum córripis? Quia tu doles, quod peccáverit in te? Absit. Si amóre tui id facis, nihil facis : si amóre illíus facis, óptime facis. Denique in ipsis verbis atténde, cujus amóre id fácere debeas, utrum tui, an illius. Si te audierit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciéndó lucráris : nisi fecisses, perierat. Quid est ergo, quod pleríque hómines ista peccáta contémnunt, et dicunt : Quid magnum feci? in hóminem peccávi. Noli contémnere : in hóminem peccásti.

ñ. Nuntiavérunt Jacob dicentes : Joseph filius tuus vivit, et ipse dominátur in tota terrá Ægypti : quo audito revixit spiritus ejus, et dixit : * Súfficit mihi, vadam et vidébo eum ántequam móriar. ⁊. Cumque audisset Jacob quod filíus ejus

viveret, quasi de gravi somno evigilans, ait. Sufficient.

LECTIO II.

Vis nosse, quia in hominem peccando, peristi? Si te ille, in quem peccasti, corripuerit inter te et ipsum solum, et audieris illum, lucratus est te. Quid est, lucratus est te: nisi quia perieras, si non lucraretur te? Nam si non perieras, quomodo te lucratus est? Nemo ergo contemnat, quando peccat in fratrem. Ait enim quodam loco Apóstolus: Sic autem peccantes in fratres, et percutientes conscientiam eorum infirmam, in Christum peccatis: ideo quia membra Christi omnes facti sumus, Quomodo non peccas in Christum, qui peccas in membrum Christi?

ñ. Joseph, dum intraret in terram Ægypti, linguam quam non noverat, audivit: manus ejus in laboribus serviérunt: * Et lingua ejus inter principes loquebatur sapientiam, ⁊. Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: ferrum pertransiit animam ejus, donec veniret verbum ejus, Et.

LECTIO III.

Nemo ergo dicat, quia non peccavi in Deum, sed peccavi in fratrem: in hominem peccavi; leve, vel nullum peccatum est. Forte inde dicis: Leve est, quia cito curatur. Peccasti in fratrem: fac satis, et sanatus es. Cito fecisti mortiferam rem, sed remedium

cito invenisti. Quis nostrum speret regnum cælorum, fratres mei, quando dicit Evangelium: Qui dixerit fratri suo, fatue, reus erit gehennæ ignis? Magnus terror: sed vide ibi remedium. Si obtuleris munus tuum ad altare, et ibi recordatus fueris, quia frater tuus habet aliquid adversum te, relinque ibi munus tuum ante altare. Non irascitur Deus, quia differt imponere munus tuum: te querit Deus magis, quam munus tuum.

ñ. Meménto mei, dum bene tibi fuerit: * Ut suggeras Pharaóni, ut educat me de isto carcere: * Quia furtim sublatus sum, et hic innocens in lacum missus sum. ⁊. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordabitur Pharao ministerii tui, et restituet te in gradum pristinum, tunc meménto mei. Ut suggeras. Glória Patri. Quia furtim.

Ad Bened. Ant. t. 1. f Si duo ex vobis * consenserint super terram: de omni re quacúmque petierint, fiet illis a Patre meo, dicit Dóminus.

ORATIO.

Exaudi nos, omnipotens et misericors Deus: et continentiae salutáris propitiis nobis dona concede. Per Dónum nostrum,

Ad Magnif. Ant. t. 4. Ubi duo, vel tres * congregati fuerint in nómine meo, in medio eorum sum, dicit Dóminus.

T de
per ini
minum

Hod

Léc

sec

L

In illo

I ad

Scribæ

Quare

diúntur

Et reliq

Homilia

Lib. 2.

MIRA

rún

lium ár

traditió

servet.

suas, cu

Manus,

poris ú

vándæ s

bum De

dens ar

transgre

propter

Falsam

ponsió

quit, ve

hóminu

negligát

meos ar

seniórur

ut Dei s

ñ. Mé

peccávir

strum, v

mæ eju

ORATIO.

TUA nos, Dómine, protectióne defende: et ab omni semper iniquitate custódi. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Hodie Psalmi Graduales.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO I. *Cap. 15.*

In illo tempore: Accesserunt ad Jesum ab Jerosólymis Scribæ et Pharisei, dicentes: Quare discipuli tui transgrediuntur traditióem seniorum? Et reliqua.

Homilia S. Hierónymi Presb. *Lib. 2. Com. in cap. 15. Matth.*

MIRA Pharisæorum Scribarumque stultitia! Dei Filium arguunt, quare hominum traditióes et præcepta non servet. Non enim lavant manus suas, cum panem manducant. Manus, id est ópera, non corporis útique, sed animæ lavandæ sunt, ut fiat in illis verbum Dei. Ipse autem respondens ait illis: Quare et vos transgredimini mandatum Dei propter traditióem vestram? Falsam calúnniam vera responsiône confutat. Cum, inquit, vos propter traditióem hominum præcepta Dómini negligatis, quare discipulos meos arguendos putatis, quod seniorum jussa parvipendant, ut Dei scita custodiant?

ñ. Mérito hæc patimur, quia peccavimus in fratrem nostrum, videntes angustias animæ ejus, dum deprecaretur

nos, et non audivimus: * Idcirco venit super nos tribulatio, ¶. Dixit Ruben fratribus suis: Numquid non dixi vobis: Nolite peccare in puerum; et non audistis me? Idcirco venit super nos tribulatio.

LECTIO II.

NAM Deus dixit, Honóra patrem et matrem: et. Qui maledixerit patri, vel matri, morte moriatur. Vos autem dicitis: Quicumque dixerit patri, vel matri: Munus quodcumque est ex me, tibi próderit: et non honorificabit patrem suum, aut matrem suam. Honor in Scriptúris non tantum in salutatióibus et officiis deferendis, quantum in elemósynis, ac munerum oblatiône sentitur. Honóra, inquit Apóstolus, viduas quæ vere viduæ sunt. Hic honor donum intelligitur. Et in alio loco: Presbyteri dúplici honóre honorandi sunt, máxime qui laborant in verbo et doctrina Dei. Et per hoc mandatum jubemur hovi trituraní os non claudere: et dignus sit operarius mercede sua.

ñ. Dixit Ruben fratribus suis: Numquid non dixi vobis: Nolite peccare in puerum; et non audistis me? * En sanguis ejus exquiritur. ¶. Mérito hæc patimur, quia peccavimus in fratrem nostrum, videntes angustias animæ ejus, dum deprecaretur nos, et non audivimus. En sanguis ejus exquiritur.

LECTIO III.

PRECEPERAT Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias paréntum considerans, ut filii honorárent, étiam in vitæ necessariis ministrándis, paréntes suos. Hanc providentíssimam Dei legem voléntes Scribæ et Pharisæi subvértete, ut impietátem sub nómine pietátis indúcerent, docuerunt péssimos filios ut si quis ea, quæ paréntibus offerénda sunt, Deo vovére volúerit, qui verus est pater, oblátio Dómini præponátur parentum munéribus : vel certe ipsi paréntes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrent, declinántes, egestáte conficiébantur. Atque ita fícbat, ut oblátio liberórum sub occasióne templi et Dei, in sacerdotum lucra céderet.

ñ. Lamentabátur Jacob de duóbus filiis suis : Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis ! * Precor cœléstem Regem, ut me dólentem nimium fáciat eos cernere. ÿ. Prostérniens se Jacob vehementer cum lácrymis pronus in terram, et adorans, ait. Precor cœléstem. Glória Patri. Precor cœléstem.

Ad Bened. Ant. t. 8. Audíte et intelligite * traditiónes, quas Dóminus dedit nobis.

ORATIO.

PRÆSTA nobis, quæsumus I. Dómine : ut salutáribus je-

júniis erudíti, a nóxiis quoque vítiis abstinéntes, propitiatió-nem tuam facilius impetrémus. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. t. 7. Non lotis mánibus * manducáre, non coínquinat hóminem.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui protecti-
ónis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, se-cúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii
secundum Lucam.

LECTIO I. *Cap. 4. f*

IN illo témpore : Surgens Je-sus de Synagóga, introiit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebatur magnis fébribus. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 4. in Luc. c. 4. circa fm.

VIDE cleméntiam Dómini Sal-vatoris : nec indignatióne commótus, nec scélere offén-sus, nec injúria violátus, Judæam désertit : quin étiam ím-memor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infidæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spírítu nequitiæ liberátum ante præmisit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim séxum Dóminus curatúrus advénerat : sed prior sanári débuit, qui prior creatus est : nec prætermítti illa, quæ mo-

bilitáte
pravítá
ñ. V
loqueba
céntes
nit : *
et vide
nia sua
Joseph
tre cum
rétur, c
rant ei
qui, un
occidan

SABBA
óper
inde n
ubi vet
vit : nec
lium, s
principi
vi legen
enim p
factus e
mus : V
máti su
lex, sec
novátio
Unde e
liántes
indúite
Deum c
ñ. D
suis :
eunt :
et man
luántur
ter nos
prodest
nostrum
guinem
venúme

bilitate magis animi, quam pravitate peccaverat.

¶ Videntes Joseph a longe, loquebantur mutuo fratres, dicentes: Ecce somniator venit: * Venite, occidamus eum, et videamus si prosint illi somnia sua. ¶ Cumque vidissent Joseph fratres sui, quod a patre cunctis fratribus plus amaretur, oderant eum, nec poterant ei quidquam pacifice loqui, unde et dicebant. Venite, occidamus.

LECTIO II.

SABBATO medicinæ dominicæ opera cepta significat, ut inde nova creatura ceperit, ubi vetus creatura ante desivit: nec sub lege esse Dei Filium, sed supra legem in ipso principio designaret: nec solvi legem, sed impleri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut legitur: Verbo Domini cœli firmati sunt. Non solvitur ergo lex, sed impletur: ut fiat renovatio hominis jam labentis. Unde et Apostolus ait: Expoliantes vos veterem hominem, induite novum, qui secundum Deum creatus est.

¶ Dixit Judas fratribus suis: Ecce Ismaelitæ transcunt: venite, venundetur, et manus nostræ non polluuntur: * Caro enim et frater noster est. ¶ Quid enim prodest, si occiderimus fratrem nostrum, et celaverimus sanguinem ipsius? melius est ut venundetur. Caro.

LECTIO III.

ET bene sabbato cepit, ut ipsum se ostenderet creatorem, qui opera operibus intexeret, et prosequeretur opus, quod ipse jam ceperat: ut si domum faber renovare disponat, non a fundamentis, sed a culminibus incipit solvere vastitatem. Itaque ibi prius manum admovet, ubi ante desierat: deinde a minoribus incipit, ut ad majora perveniat. Liberare a dæmone et homines, sed in verbo Dei, possunt: resurrectionem mortuis imperare, divinæ solius est potestatis. Fortassis etiam in typo mulieris illius socrus Simonis et Andréæ, variis criminum febribus caro nostra languēbat, et diversarum cupiditatum immōdicis aestuabat illēcebris. Nec minorem febrem amoris esse dixerim, quam caloris. Itaque illa animum, hæc corpus inflāmmat. Febris enim nostra, avaritia est: febris nostra, libido est: febris nostra, luxuria est: febris nostra, ambitio est: febris nostra, iracundia est.

¶ Extrahentes Joseph de lacu, vendiderunt Ismaelitis viginti argenteis: * Reversusque Ruben ad puteum, cum non invenisset eum, scidit vestimenta sua cum fletu, et dixit: * Puer non comparet, et ego quo ibo? ¶ At illi intincta tunica Joseph in sanguine hœdi, miserunt qui ferret eam ad patrem, et diceret: Vide, si tū-

nica filii tui sit, an non. Reversusque. Glória Patri. Puer.

Ad Bened. Ant. t. 8. Exhant autem dæmónia * a multis clamántia, et dicéntia, Quia tu es Christus Filius Dei : et increpans non sinébat ea loqui, quia sciébat ipsum esse Christum.

ORATIO.

MAGNIFICET te, Dómine, sanctorum tuorum Cosmæ et Damjáni beáta solémnitas ; qua et illis glóriam sempitérnam, et opem nobis ineffábili proviúentia contulisti. Per Dóminum nostrum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Omnes qui habébant infirmos, * ducébant illos ad Jesum, et sanabántur.

ORATIO.

SUBJECTUM tibi pópulum, quæsumus Dómine, propitiatio cœlestis amplifcet : et tuis semper faciat servire mandátis, Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

LECTIO I. *Cap. 4.*

IN illo témpore : Venit Jesus in civitatem Samariæ, quæ dicitur Sichar, juxta prædium, quod dedit Jacob Joseph filio suo. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini

Episcopi.

Tract. 15. in Joap. post init.

JAM incipiunt mystéria. Non enim frustra fatigátur Jesus ; non enim frustra fatigátur vir-

gátur, per quem fatigáti recreántur : non enim frustra fatigátur, quo deserente fatigámur, quo præsente firmámur. Fatigátur tamen Jesus, et fatigátur ab itinere, et sedet, et juxta púteum sedet, et hora sexta fatigátus sedet. Omnia ista innuunt áliquid, indicáre volunt áliquid ; inténtos nos faciunt ; ut pulsémus, hortántur. Ipse ergo aperiát et nobis et vobis, qui dignátus est ita hortári, ut diceret : Pulsáte et aperiétur vobis.

ñ. Videns Jacob vestiménta Joseph, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit : * Fera péssima devorávit filium meum Joseph. ý. Tulérunt autem fratres ejus tunicam illius, miténtes ad patrem : quam cum cognovisset pater, ait. Fera.

LECTIO II.

TIBI fatigátus est ab itinere Jesus. Invénimus virtútem Jesum : et invénimus infirmum Jesum : fortem, et infirmum. Fortem, quia in principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum : hoc erat in principio apud Deum. Vis videre quam iste Filius Dei fortis sit? Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil : et sine labore facta sunt. Quid ergo illo fórtius, per quem sine labore facta sunt ómnia? Infirmum vis nosse? Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Fortitudo Christi te creávit : infirmitas Christi te recreávit.

Fortitudo non est fecit. sua, sua.

ñ. terram non in ejus in Et lin loquel miliavi pedes ánima Verbu

NUTR in pullos milem quit ad filios gallina lultis? quemá metur enim á ter, ag ficáre óculos cónias, mus ni do in p esse no vero si suis, u sequán matrem

ñ. M tibi fue raóni, cárcere

Fortitudo Christi fecit, ut quod non erat, esset: infirmitas Christi fecit, ut quod erat, non periret. Cōdidit nos fortitudine sua, quæsit nos infirmitate sua.

¶ Joseph, dum intraret in terram Ægypti, linguam quam non nōverat, audivit: manus ejus in laboribus serviērunt: * Et lingua ejus inter principes loquebatur sapiētiā. ¶ Humiliāvērunt in compēdibus pedes ejus: ferrum pertrānsiit animam ejus, donec veniret Verbum ejus. Et.

LECTIO III.

NUTRIT ergo ipse infirmus infirmos, tamquam gallina pullos suos: huic enim se similem fecit. Quōties vōlui, inquit ad Jerūsalem, congregāre filios tuos sub alas tamquam gallina pullos suos, et nolūstī? Vidētis autem, fratres, quemādmodum gallina infirmetur cum pullis suis. Nulla enim alia avis, quod sit mater, agnōscitur. Vidēmus nidificāre pāsēres quōslibet ante oculos nostros; hirūdines, cicōnias, colūmbas quotidie vidēmus nidificāre: quos, nisi quando in nidis vidēmus, parentes esse non agnōscimus. Gallina vero sic infirmatur in pullis suis, ut etiā si ipsi pulli non sequantur, filios non videas, matrem tamen intēlligas.

¶ Memēnto mei, dum bene tibi fuerit: * Ut suggeras Pharaōni, ut educat me de isto carcere: * Quia furtim sublatum sum, et hic innocens in la-

cum missus sum. ¶ Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordabitur Phārao ministerii tui, et restituet me in gradum pristinum; tunc memēnto mei. Ut. Glōria Patri. Quia.

Ad Bened. Ant. t. 8. f Aquam quam ego dēdero, * si quis biberit ex ea, non sitiet in ætēnum.

ORATIO.

JEJUNIA nostra, quæsumus Dōmine, benigno favōre prosequere; ut, sicut ab alimentis abstinēmus in corpore, ita a vitiis jejunēmus in mente. Per Dōminum.

Hodie Psalmi Pænitentiales.

Ad Magnif. Ant. t. 3. Dōmine, * ut video, Prophēta es tu, patres nostri in monte hoc adorāvērunt.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnīpotens Deus: ut, qui in tua protectione confidimus, cuncta nobis adversantia, te adjuvante, vincāmus. Per Dōminum.

SABBATO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joānnem.

LECTIO I. Cap. 8.

IN illo tempore; Perrēxit Jesus in montem Olivēti; et dilūculo iterum venit in templum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 33. in Joānnem, post initium.

JESUS perrēxit in montem Olivēti, in monte a fructuosum, in montem unguenti, in

montem chrisimatis. Ubi enim decébat docére Christum, nisi in monte Olivéti? Christi enim nomen a chrisimate dictum est: chrisina autem Græce, Latine úctio nominátur. Ideo autem nos unxit, quia luctatóres contra diabolum fecit. Et dilúculo iterum venit in templum, et omnis pópulus venit ad eum: et sedens docébat eos, et non tenebátur, quia nondum pati dignabátur. Nunc jam attendite, ubi ab inimicis tentáta sit Dómini mansuetúdo.

ñ. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias animæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus: * Idcirco venit super nos tribulátio. ÿ. Dixit Ruben frátribus suis: Numquid non dixi vobis: Nolite peccáre in púerum, et non audistis me? Idcirco.

LECTIO II.

ADDUCUNT autem illi Scribæ et Pharisæi mulierem in adultério deprehensam et statuerunt eam in médio, et dixerunt ei: Magister, hæc mulier modo deprehensa est in adultério: in lege autem Moyses mandávit nobis hujúsmodi lapidáre: tu ergo quid dicis? Hæc autem dicébant tentántes eum, ut possent accusáre eum. Unde accusáre? Numquid ipsum in áliquo facinóre deprehenderant, aut illa mulier ad eum áliquo modo pertinuisse dicebátur?

ñ. Dixit Ruben frátribus

suis: Numquid non dixi vobis: Nolite peccáre in púerum; et non audistis me? * En sanguis ejus exquiritur. ÿ. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias animæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus. En.

LECTIO III.

INTELLIGAMUS, fratres, admirabilem mansuetúdinem in Dómino fuisse. Animadvertérunt eum nimium esse mitem, nimium esse mansuétum. De illo quippe fúerat ante prædictum: Accingere gládio tuo circa femur tuum, potentissime. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna: propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam. Ergo áttulit veritátem ut doctor, mansuetúdinem ut liberátor, justitiam ut cónitor. Propter hæc eum esse regnatúrum in Spirítu sancto Prophéta prædixerat. Cum loquerétur, veritas agnoscébatur: cum advérsus inimicos non moverétur, mansuetúdo laudabátur. Cum ergo de duóbus istis, id est, de veritáte et mansuetúdine ejus, inimici livóre et invidia torqueréntur, in tértio, id est justitia, scándalum posuerunt.

ñ. Lamentabátur Jacob de duóbus filiis suis: Heu me, dolens sum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis! * Precor cœléstem Regem, ut me dolén-

tem nim
ÿ. Prostr
ménter
in terra
cor cœl
Patri.
gem.

Ad B
vit se J
terra: :
mittat i

PREST
ÿ. tens
fligéndo
ábstiner
a culpa
num n
stum.

CAPIT
FRATR
nian
hábit
unum d
cilla, se
est: qu
repromi
allegoria

Hymn
ÿ. Ange
Ad M
te cende
mo, Dón
demnáb
peccáre.

CONCE
ÿ. tens
rito nos
tuæ grá
rémus. I
Jesum C

tem nimium fáciat eos cernere.
 ŷ. Prosternens se Jacob vehemēter cum lacrymis pronus in terram, et adorans ait. Precor cœlestem Regem. Glória Patri. Precor cœlestem Regem.

Ad Bened. Ant. t. 1. Inclínavit se Jesus, * et scribēbat in terra : Si quis sine peccáto est, mittat in eam lápidem.

ORATIO.

PRESTA, quæsumus omnipotens Deus : ut qui se, affligēdo carnem, ab alimētis abstinent, sectādo justitiam, a culpa jejúent. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Galat. 4. c*

FRATRES, Scriptum est : Quóniam Abraham duos filios hábuit : unum de ancilla, et unum de libera. Sed qui de ancilla, secúndum carnem natus est : qui autem de libera, per repromissiónem : quæ sunt per allegoriam dicta.

Hymnus, Audi, benigne.

ŷ. Angelis suis, p. 126.

Ad Magnif. Ant. t. 3. Nemo te condemnávit múlier ? * Nemo, Dómine. Nec ego te condemnábo : jam ámplius noli peccáre.

ORATIO.

CONCEDE quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui ex mérito nostræ actiōnis affligimur, tuæ grátie consolatiōne respirémus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

DOM. IV IN QUADRAGES.
IN I NOCTURNO.

De libro Exodi.

LECTIO I. *Cap. 3.*

MOYSES autem pascēbat oves Jethro sóceri sui sacerdotis Mádian : cumque minásset gregem ad interióra deserti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuitque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi : et vidēbat quod rubus ardēret, et non combureretur. Dixit ergo Moyses : Vadam, et vidēbo visiōnem hanc magnam, quare non comburatur rubus. Cernens autem Dóminus quod pēgeret ad vidēdum, vocávit eum de médio rubi, et ait : Moyses, Moyses. Qui respóndit : Adsum. At ille : Ne appropies, inquit, huc : solve calceamētum de pēdibus tuis : locus enim, in quo stas, terra sancta est. Et ait : Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob. Abscōndit Moyses fáciem suam : non enim audēbat aspícere contra Deum.

ŷ. Locútus est Dóminus ad Moysen, dicens : Descēde in Ægyptum, et dic Pharaóni, * Ut dimittat pópulum meum : indurátum est cor Pharaónis : non vult dimittere pópulum meum, nisi in manu forti. ŷ. Clamor filiórum Israel venit ad me, vidi que afflictiónem eórum : sed veni, mittam te ad Pharaóem. Ut.

LECTIO II.

CUI ait Dóminus : Vidi afflictiónem pópuli mei in

Ægypto, et clamórem ejus audivi propter durítiam eórum qui præsumt opéribus : et sciens dolórem ejus, descénderi, ut liberem eum de má nibus Ægyptiórum, et edúcam de terra illa in terram bonam, et spatiósam, in terram quæ fluit lacte et melle, ad loca Chanæni, et Héthæni, et Amorrhæni, et Pherezæni, et Hevæni, et Jebusæni. Clamor ergo filiórum Israel venit ad me : vidique afflictiónem eórum, qua ab Ægyptiis opprimúntur. Sed veni, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, filios Israel, de Ægypto.

ñ. Stetit Moyses coram Pharaóne, et dixit : Hæc dicit Dóminus : * Dimitte pópulum meum, ut sacrificet mihi in deserto. ý. Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens. Dimitte pópulum.

LECTIO III.

DIXITQUE Moyses ad Deum : Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem, et edúcam filios Israel de Ægypto? Qui dixit ei : Ego ero tecum : et hoc habébis signum, quod miserim te. Cum edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum. Ait Moyses ad Deum : Ecce ego vadam ad filios Israel, et dicam eis : Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si dixerint mihi : Quod est nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Moysen : Ego sum qui sum. Ait : Sic dices filiis Israel : Qui

est, misit me ad vos. Dixitque iterum Deus ad Moysen : Hæc dices filiis Israel : Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob, misit me ad vos : hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriále meum in generatióem et generatióem.

ñ. Cantémus Dómino : glorióse enim honorificátus est : equum et ascensórem projécit in mare : * Adjútor et protéctor factus est mihi Dóminus in salutem. ý. Dóminus quasi vir pugnátor, omnipotens nomen ejus, Adjútor. Glória Patri. Adjútor.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Basilii Magni.

LECTIO IV.

Hom. 1. de jejun. ante med.

MOYSEN per jejunium novimus in montem ascendisse : neque enim áliter ausus esset vérticem fumántem adire, atque in caliginem ingredi, nisi jejunio munitus. Per jejunium mandáta digito Dei in tábulis conscripta suscepit. Item supra montem jejunium legis latæ conciliátor fuit : inférius vero, gula ad idololátriam pópulum dedúxit, ac contaminávit. Sedit, inquit, pópulus manducáre et bibere, et surrexérunt lúdere. Quadraginta diérum labórem ac perseverántiam, Dei servo continuo jejunánte ac oránte, una tantum pópuli ebrietas cassam irritámque réddidit. Quas enim tábulas, Dei digito conscriptas,

jejunium contrivendū indignū lentum acciper

ñ. In mite tu duxisti tuum i ý. Tran Rubrun per aqu

UNO gul máxima edóctus látriam est. Ex cónfessionum a cias v Quid Es que fr esca un mogénio vero no tio larg tissimur gnábile jejunium ventre nium e trívit, j Quod sa cépit, m vite pro non vir beret. J nuit, po róborat ñ. Q pulum

jejúniũ accépit, has ebrietas contrivit, Prophéta sanctissimo indignum existimante, vinoléntum pópulum a Deo legem accépere.

ŕ. In mari viæ tuæ, et sémitæ tuæ in aquis multis : * Deduxisti sicut oves pópulum tuum in manu Moysi et Aaron. ŷ. Transtulisti illos per mare Rubrum, et transvestisti eos per aquam nímiã. Deduxisti.

LECTIO V.

U^NO témporis mómento ob gulam pópulus ille per máxima prodigia Dei cultum edóctus, in Ægyptíacã idololátriam turpíssimè devólutus est. Ex quo si utrúmque simul cónferas, vidére licet, jejúniũ ad Deum dúcere, delicias véro salútem pérdere. Quid Esau inquinávit, servúmque fratris réddidit? nonne esca una, propter quam primogénita véndidit? Samuélem véro nonne per jejúniũ orátio largíta est matri? Quid fortissimũ Samsónem inexpugnábilem réddidit? Nonne jejúniũ, cum quo in matris ventre concéptus est? Jejúniũ concépit, jejúniũ nutrit, jejúniũ virum effécit. Quod sane Angelus matri præcépit, monens, quæcúmque ex vite procéderent, ne attingeret, non vinum, non siceram biberet. Jejúniũ Prophétas génuit, poténtes confirmat atque róborat.

ŕ. Qui persequébantur pópulum tuum, Dómine, demer-

sisti eos in profúndum : * Et in columna nubis ductor eórum fuisti. ŷ. Deduxisti sicut oves pópulum tuum in manu Moysi, et Aaron. Et.

LECTIO VI.

J^EJUNIUM legislatóres sapiéntes facit : animæ óptima custódia, córporis sócius securus, fórtibus viris muniméntum et arma, athlétis et certántibus exercitatio. Hoc præterea tentatiónes propúlsat, ad pietátem armat, cum sobrietáte hábitat, temperántiæ ópifex est : in bellis fortitúdinem affert, in pace quiétem docet : Nazaræum sanctificat, sacerdotem pérficit : neque enim fas est sine jejúnio sacrificiũ attingere, non solum in mystica nunc et vera Dei adoratióne ; sed nec in illa, in qua sacrificiũ secúndum legem in figúra offerebátur. Jejúniũ Eliã magnæ visiónis spectatórem fecit : quadraginta namque diérum jejúnio cum animam purgáset, in spelúnca mérui, quantum fas est hómini, Deum vidére. Moyses íterum legem acciþiens, íterum jejúnia secútus est. Niniútæ, nisi cum illis et bruta jejunássent, ruínæ minas nequáquam evásissent. In desérto autem quorúmnam membra ceciderunt? nonne illórum, qui carnes appetivére ?

ŕ. Moyses fámulus Dei jejunávit quadraginta diébus et quadraginta nóctibus : * Ut legem Dómini mererétur accé-

pere: *ÿ*. Ascendens Moyses in montem Sinai ad Dóminum, fuit ibi quadraginta diebus et quadraginta noctibus. Ut. Glória Patri. Ut.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 6.*

In illo tēpore: Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberiadis: et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciēbat super his qui infirmabántur. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni
Episcopi.

Tract. 24. in Joannem.

MIRACULA, quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, sunt quidem divína ópera, et ad intelligéndum Deum de visibilibus admonent humaná mentem. Quia enim ille non est talis substántia, quæ vidéri óculis possit: et mirácula ejus, quibus totum mundum regit, universámque creatúram administrat, assiduitáte viluérunt, ita ut pene nemo dignétur attēdere ópera Dei mira et stupénda in quólibet séminis grano: secúndum ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam, quæ fáceret oportúno tēpore præter usitátum cursum ordinémque naturæ: ut non majóra, sed insólita vidéndo stupérent, quibus quotidíana viluérant.

ñ. Spléndida facta est fácies Moysi, dum respiceret in eum

Dóminus: * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valde. *ÿ*. Cumque descendisset de monte Sinai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. Vidéntes.

LECTIO VIII.

MAJUS enim miráculum est gubernátio totius mundi; quam saturátio quinque millium hóminum de quinque panibus. Et tamen hoc mirábitur: illud mirántur hómines, non quia majus est, sed quia rarum est. Quis enim et nunc pascit univérsum mundum, nisi ille, qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergo quo modo Deus. Unde enim multiplicat de paucis granis ségetes, inde in má nibus suis multiplicávit quinque panes: potéstas enim erat in má nibus Christi. Panes autem illi quinque, quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta, sed ab eo, qui terram fecit, multiplicáta.

ñ. Ecce mitto Angelum meum, qui præcedat te, et custódiat semper: * Obsérva et audi vocem meam, et inimicus ero inimicis tuis, et affligénte te affligam: et præcedet te Angelus meus. *ÿ*. Israel si me audieris, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum: ego enim Dóminus. Obsérva et audi vocem meam, et,

HOC
bu
et ex
cerétu
bilem
ra mi
dem,
étiam
cupere
sibilib
mus.
intuér
Interro
quid r
sto: h
tur, li
ipse C
étiam
nobis e
ñ. A
legem
rem ve
ÿ. Ap
meum
ab inít
ria Pat

Ant.
sacrific
ris fá
meis.

Psal.

Ant.
rare in
in prin

Psal.

p. 23.

Ant.
Deus,
cat nos

Psal.
cum re

LECTIO IX.

HOC ergo admotum est sensibus, quo erigeretur mens: et exhibitum oculis, ubi exerceretur intellectus: ut invisibilem Deum per visibilia opera mirarémur, et erecti ad fidem, et purgati per fidem, etiam ipsum invisibilem videre cuperémus, quem de rebus visibilibus invisibilem noscerémus. Nec tamen sufficit hæc intuéri in miraculis Christi. Interrogemus ipsa miracula, quid nobis loquantur de Christo: habent enim, si intelligantur, linguam suam. Nam quia ipse Christus Verbum Dei est: etiam factum Verbi, verbum nobis est.

ñ. Attendite, pópule meus, legem meam: * Inclinate aurem vestram in verba oris mei. ÿ. Apérim in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio seculi. Inclinate. Glória Patri. Inclinate.

AD LAUDES.

Ant. t. 7. r Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, si avértis faciém tuam a peccatis meis.

Psalm. Miserere mei, p. 57.

Ant. t. 8. Bonum est * sperare in Dómino, quam sperare in principibus.

Psalm. Confitemini Dómino, p. 23.

Ant. t. 2. Benedicat nos Deus, * Deus noster, benedicat nos Deus.

Psalm. Deus Deus meus, cum reliquis, p. 18.

Ant. t. 8. Potens es Dómine * eripere nos de manu forti: libera nos Deus noster.

Ant. t. 1. l Reges terræ, * et omnes pópuli laudate Deum.

CAPITULUM. Galat. 4. c.

FRATRES, Scriptum est: Quóniam Abraham duos filios hábit: unum de ancilla, et unum de libera. Sed qui de ancilla, secúndum carnem natus est: qui autem de libera, per repromissionem: quæ sunt per allegoriam dicta.

Hymnus, O sol salutis. ÿ. Angelis suis, p. 20.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Cum sublevasset oculos * Jesus, et vidisset máximam multitudinem venientem ad se, dixit ad Philippum: Unde ememus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicebat tentans eum: ipse enim sciébat quid esset facturus.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus; ut, qui ex mérito nostræ actionis affligimur, tuæ grátie consolatióne respirémus. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. t. 1. Accépit ergo * Jesus panes, et cum grátias egisset, distribuit discumbéntibus.

AD TERTIAM.

Ant. t. 1. De quinque páribus * et duóbus piscibus satiavit Dóminus quinque millia hóminum.

Capitulum, Fratres, ut supra.

ñ. *br.* Ipse liberávit me, *

De lāqueo venāntium. Ipse.

ŷ. Et à verbo áspero. De lāqueo. Glória Patri. Ipse.

ŷ. Scápulis suis obumbrábit tibi. ñ. Et sub pennis ejus sperábis.

AD SEXTAM.

Ant. t. 4. Satiávit Dóminus * quinque millia hóminum de quinque pánibus et duóbus piscibus.

CAPITULUM. *Galat. 4. d*

LÉTARE stérilis, quæ non paris : erúmpe, et clama, quæ non párturis : quia multi filii desértæ, magis quam ejus quæ habet virum.

ñ. *br.* Scápulis suis * Obumbrabit tibi. Scápulis. ŷ. Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrabit tibi. Glória Patri. Scápulis.

ŷ. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ñ. Non timébis a timóre noctúrno.

AD NUNAM.

Ant. t. 1. f Illi ergo * hómines cum vidissent quod fécerat Jesus signum, intra se dicebant : Quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum.

CAPITULUM. *Galat. 4. d*

ITAQUE, fratres, non sumus ancillæ filii, sed liberæ : qua libertáte Christus nos liberávit.

ñ. *br.* Scuto circúmdabit te, * Véritas ejus. Scuto. ŷ. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. Glória Patri. Scuto.

ŷ. Angelis suis Deus mandávit de te. ñ. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalm. de Dominica, p. 123.

Capitulum, Fratres, ut supra, ad Laudes.

Hymnus, Audi, benigne. ŷ. Angelis suis, p. 126.

Ad Magnif. Ant. t. 1. f Súbiit ergo * in montem Jesus, et ibi sedébat cum discipulis suis.

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ Defunctorum.

FERIA SECUNDA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I. *Cap. 2. c*

IN illo témpore : Prope erat Pascha Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam : et invénit in témplo vendétes boves, et oves, et colúmbas. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 10. in Joannem post initium.

QUID audivimus, fratres ? Ecce templum illud figúra adhuc erat, et ejécit inde Dóminus omnes qui sua quærébant, qui ad nundinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi ? Quæ opus habébant hómines in sacrificiis illius témporis. Novit enim charitas vestra, quod sacrificia illi póculo pro ejus carnalitate, et corde adhuc lapideo, talia data sunt, quibus tenerétur, ne in idóla deflúeret : et immolábant ibi sacrificia, boves, oves, et colúmbas. Nostis, quia legistis.

ñ. Vo
Jordáne
mino, *
rum non
per illud
paciféas
intravér
minus d
cæte ibi
pidibus.

NON ergo
si hoc
quod em
templo :
illos. Qu
nirét, q
si vendé
sunt, et
sunt (qua
tur, non
éxpulit t
sus dom
mum neg
ñ. Au
Dómini,
quasi in
bo tibi te
mel. ŷ. C
di vocem
ero inim

Si nego
debet
tationis d
quando i
déntibus
et conso
quem au
me dénti
nos audi
etsi ingen
sto, qui

ñ. Vos qui transituri estis Jordánem, ædificáte altáre Dómino, * De lapídibus quos ferum non tétigit : et offerete super illud holocaústa, et hóstias pacificas Deo vestro. *ÿ*. Cumque intravéritis terram, quam Dóminus daturus est vobis, ædificáte ibi altáre Dómino. De lapídibus.

LECTIO II.

NON ergo magnum peccátum, si hoc vendébant in templo quod emebátur ut offerretur in templo : et tamen eiecit inde illos. Quid si ibi ebriosos inveniret, quid fáceret Dóminus, si vendentes ea quæ licita sunt, et contra justitiam non sunt (quæ enim honéste emúntur, non illicite vendúntur) expulit tamen et non est passus domum oratiónis fieri domum negotiatiónis ?

ñ. Audi, Israël, præcépta Dómini, et ea in corde tuo quasi in libro scribe : * Et dabo tibi terram fluéntem lac et mel. *ÿ*. Observa ígitur, et audi vocem meam : et inimicus ero inimicis tuis. Et dabo.

LECTIO III.

SI negotiatiónis domus non debet fieri domus Dei, potatiónis debet fieri ? Nos autem quando ista dicimus, strident dentibus suis advérsus nos : et consolátur nos Psalmus, quem audistis : Stridérunt in me dentibus suis. Nóvimus et nos audire unde curémur : etsi ingeminántur flagélla Christo, quia flagellátur sermo

ipsius. Congregáta sunt, inquit, in me flagélla, et nesciébant. Flagellátus est flagéllis Judæórum, flagellátur blasphemíis falsórum Christianórum ; multiplicant flagélla Dómino Deo suo, et nesciunt. Faciámus nos, quantum ipse adjuvat. Ego autem, cum mihi molésti essent, induébam me cilicio, et humiliábam in jejúno animam meam.

ñ. Sicut fui cum Moysé, ita ero tecum, dicit Dóminus : * Confortáre, et esto robústus : introduces pópulum meum ad terram lacte et melle manántem. *ÿ*. Noli timére, quóniam tecum sum : ad quæcúmque perréxeris, non dimittam te, neque derelinquam. Confortáre. Glória Patri. Confortáre.

Ad Bened. Ant. t. 3. Auferte ista hinc, * dicit Dóminus : et nolite fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut observatiónes sacras ánnua devotióne recolentes, et corpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum. *Hodie Officium defunctorum.*

Ad Magnif. Ant. t. 5. Sólvite templum hoc, * dicit Dóminus, et post triduum reædificábo illud : hoc autem dicebat de templo corpóris sui.

ORATIO.

DÉPRECATIONEM nostram, quæsumus Dómine, benignus exáudi : et, quibus supplicándi præstas affectum, tri-

bue defensionis auxilium. Per.

FERIA TERTIA.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

LECTIO I. *Cap. 7. b*

In illo tempore : Jam die festo mediante, ascendit Jesus in templum, et docebat. Et mirabantur Judæi. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 29. in Joan. sub init.

Ille qui latebat, docebat, et palam loquebatur, et non tenebatur. Illud enim ut latebat, erat causa exempli, hoc potestatis. Sed cum doceret, mirabantur Judæi. Omnes quidem, quantum arbitror, mirabantur, sed non omnes convertebantur. Et unde admiratio? Quia multi noverant ubi natus, quemadmodum fuerit educatus. Numquam cum viderant litteras discipularem : audiebant autem de lege disputantem, legis testimonia proferentem, quæ nemo posset proferre, nisi legisset; nemo legere, nisi litteras didicisset : et ideo mirabantur. Eorum autem admiratio, magistro facta est insinuandæ altius veritatis occasio.

¶. Quid me queritis interficere hominem qui vera locutus sum vobis? * Si male locutus sum, testimoniūm perhibe de malo : si autem bene, cur me cædis? ¶. Multa bona opera operatus sum vobis : propter quod opus vultis me occidere? Si male.

LECTIO II.

Ex eorum quippe admiratio-
ne et verbis, dixit Dominus profundum aliquid, et diligentius inspicere et discere dignum. Quid ergo Dominus respondit eis, admirantibus quomodo sciret litteras quas non didicerat? Mea, inquit, doctrina non est mea, sed ejus qui misit me. Hæc est profunditas prima : videtur enim paucis verbis quasi contraria locutus. Non enim ait : Ista doctrina non est mea : sed, Mea doctrina non est mea. Si non tua, quomodo tua? si tua, quomodo non tua? Tu enim dicis utrumque : et mea doctrina, et non mea.

¶. Adduxi vos per desertum quadraginta annis ego Dominus, et non sunt attrita vestimenta vestra : * Manna de celo plui vobis : et obliti estis me, dicit Dominus. ¶. Ego eduxi vos de terra Ægypti, et de domo servitutis liberavi vos. Manna.

LECTIO III.

Si ergo intueamur diligenter quod ipse in exordio dicit sanctus Evangelista : In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum : inde pendet hujus solutio questionis. Quæ est doctrina Patris, nisi Verbum Patris? Ipse ergo Christus doctrina Patris, si Verbum Patris. Sed quia Verbum non potest esse nullius sed alicujus : et suam doctrinam dixit seipsum,

et non
Verbum
quam
tuum;
quod e

¶. M
navit
quadra
legem
pere. ¶
monter
fuit ibi
quadra
gem. G

Ad B
queriti
qui ver

SACRA
min
nia, et
gmentu
nis con
xilium.

Ad M
in eum
nondum

MISER
tuo
tionibus
respirar
num no

F

Hodie

Lect

sec

L

In illo
Jesus
a nativi
runt eum
quis pec

Ver

et non suam, quia Patris est Verbum. Quid enim tam tuum, quam tu? et quid tam non tuum, quam tu, si alicujus est, quod es?

ñ. Moyses famulus Dei jejunavit quadraginta diebus et quadraginta noctibus: * Ut legem Domini mereretur accipere. † Ascendens Moyses in montem Sinai ad Dominum, fuit ibi quadraginta diebus et quadraginta noctibus. Ut legem. Gloria Patri. Ut legem.

Ad Bened. Ant. t. 7 Quid me queritis * interficere, hominem qui vera locutus sum vobis?

ORATIO.

SACRE nobis, quæsumus Domine, observatiõnis jejunia, et piæ conversatiõnis augmentum, et tuæ propitiatiõnis continuum præstent auxilium. Per Dominum.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Nemo in eum misit manum: * quia nondum venerat hora ejus.

ORATIO.

MISERERE, Domine, populo tuo: et continuis tribulatiõibus laborantem, propitius respirare concede. Per Dominum nostrum.

FERIA QUARTA.

Hodie Psalmi Graduales.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO I. Cap. 9.

In illo tempore: Præteriens Jesus vidit hominem cæcum a nativitate: et interrogaverunt eum discipuli ejus: Rabbi, quis peccavit, hic, aut paræterna.

tes ejus, ut cæcus nasceretur? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 44. in Joan. circa init.

EA, quæ fecit Dominus nocter Jesus Christus, stupenda atque miranda, et opera, et verba sunt: opera, quia facta sunt; verba, quia signa sunt. Si ergo quid significet hoc quod factum est, cogitemus; genus humanum est iste cæcus. Hæc enim cæcitas contigit in primo homine per peccatum, de quo omnes originem duximus, non solum mortis, sed etiam iniquitatis. Si enim cæcitas est infidelitas, et illuminatio fides: quem fidem, quando venit Christus, invenit? Quandoquidem Apóstolus natus in gente Prophetarum dicit: Fumus et nos aliquando natura filii iræ, sicut et ceteri. Si filii iræ, filii vindictæ, filii pænæ, filii gehennæ: quomodo natura, nisi quia peccante primo homine, vitium pro natura inolavit? Si vitium pro natura inolavit, secundum mentem omnis homo cæcus natus est.

ñ. Splendida facta est facies Moysi, dum respiceret in eum Dominus: * Videntes seniores claritatem vultus ejus, admirantes timuerunt valde. † Cumque descendisset de monte Sinai, portabat duas tabulas testimoni, ignorans quod cornuta esset facies ejus ex consortio sermonis Dei. Videntes.

LECTIO II.

VENIT Dóminus; quid fecit? magnum mystérium commendávit. Expuit in terram, de saliva sua lutum fecit; quia Verbum caro factum est; et inúnxit óculos cæci. Inúnctus erat, et nondum vidébat. Misit illum ad piscinam, quæ vocátur Siloe. Pertinuit autem ad Evangelístam commendáre nobis nomen hujus piscinæ, et ait: Quod interpretátur, Missus. Jam quis sit missus agnóscitis. Nisi enim ille fuisset missus, nemo nostrum esset ab iniquitate dimissus. Lavit ergo óculos in ea piscina, quæ interpretátur, Missus: baptizátus est in Christo. Si ergo quando eum in seipso quodámmodo baptizávit, tunc illuminávit: quando inúnxit, fortásse catechúmenum fecit.

ñ. Ecce mitto Angelum meum, qui præcedat te, et custodiát semper: * Obsérva et audi vocem meam, et inimicus ero inimicis tuis, et affligentes te affligam: et præcedet te Angelus meus. ý. Israel, si me audieris, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénium: ego enim Dóminus. Obsérva.

LECTIO III.

AUDISTIS grande mystérium. Interroga hóminem: Christiánus es? Respondet tibi: Non sum. Si pagánus es, aut Judæus? Si autem dixerit, Non sum: adhuc quæris ab eo, catechúmenus, an fidélis? Si

responderit tibi, catechúmenus: inúnctus est, nondum lotus. Sed undè inúnctus? Quære, et respondet. Quære ab illo, in quem crédat? Eo ipso quo catechúmenus est, dicit, In Christum. Ecce modo loquor et fidélibus et catechúmenis. Quid dixi de sputo et luto? Quia Verbum caro factum est; hoc catechúmeni audiunt: sed non eis sufficit ad quod inúncti sunt: festinent ad lavácrum, si lumen inquirunt.

ñ. Atténdite, pópule meus, legem meam: * Inclínate aurem vestram in verba oris mei. ý. Apérim in parábois os meum: loquar propositiones ab initio sæculi. Inclínate. Glória Patri. Inclínate.

Ad Bened. Ant. t. 8. Rabbi, quid peccávit * homo iste, quod cæcus natus est? Respondit Jesus, et dixit: Neque hic peccávit, neque paréntes ejus: sed ut manifesténtur ópera Dei in illo.

ORATIO.

DEUS, qui et justis præmia meritórum, et peccatóribus per jejúniúm véniam præbes: miserere supplicibus tuis: ut reátus nostri confessio indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Ille homo, * qui dicitur Jesus, lutum fecit ex sputo, et limívit óculos meos, et modo video.

ORATIO.

PATEANT aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus

supplicibus de
eos, qu
stuláre

Léc

so

LE

In ill
Naim:
puli eju
réliqua

Hom

Lib. 5.

ca

ET hic

red

cito flec

diam m

tióne cr

pue, qu

vel mor

men vid

exequiá

et ut ha

turba se

quam fé

ctiónem

lii suis l

petráre:

sia pópul

fúneris,

púlchri,

vitam c

márum:

cum, cui

tur.

ñ. Loc

Moysen,

Egyptur

Ut dimit

supplicantium : et, ut petentibus desiderata concedas, fac eos, quæ tibi sunt placita postulare. Per Dominum.

FERIA QUINTA.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO I. *Cap. 7. b*

In illo tempore : Ibat Jesus in civitatem, quæ vocatur Naim : et ibant eum eo discipuli ejus, et turba copiosa. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 5. Comment. in Lucæ cap. 7. post initium.

ET hic locus ad utramque redundat gratiam : et ut cito flecti divinam misericordiam matris viduæ lamentatione credamus, ejus præcipue, quæ unici filii vel labore, vel morte frangatur : cui tamen viduæ gravitatis meritum exequiarum turba conciliet : et ut hanc viduam populorum turba septam, plus videri esse quam feminam, quæ resurrectionem unici et adolescentis filii suis lacrymis meruerit impetrare : eo quod sancta Ecclesia populum juniorem a pompa funeris, atque a supremis sepulchri, suarum revocet ad vitam contemplatione lacrymarum : quæ flere prohibetur eum, cui resurrectio debebatur.

¶ Locutus est Dominus ad Moysen, dicens : Descende in Ægyptum, et dic Pharaoni, * Ut dimittat populum meum :

induratum est cor Pharaonis : non vult dimittere populum meum, nisi in manu forti. ¶ Clamor filiorum Israel venit ad me, vidique afflictionem eorum : sed veni, mittam te ad Pharaonem. Ut dimittat populum.

LECTIO II.

Qui quidem mortuus in loco materialibus quatuor ad sepulchrum ferebatur elementis : sed spem resurgendi habebat, quia ferebatur in ligno. Quod etsi nobis ante non prouiderat, tamen posteaquam Jesus id tetigit, proficere cepit ad vitam : ut esset indicio, salutem populo per crucis patibulum refundendam. Audito igitur Dei verbo, steterunt acerbi illi funeris portitores, qui corpus humanum lethali fluxu naturæ materialis urgebant. Quid enim aliud nisi quasi in quodam feretro, hoc est, supremi funeris instrumento, jacemus exanimis, cum vel ignis immodiæ cupiditatis exæstuat, vel frigidus humor exundat, vel pigra quadam terræni corporis habitudine vigor hebetatur animorum, vel concreta noster spiritus labe, pure lucis vacuus mentem alit? Hi sunt nostri funeris portitores.

¶ Stetit Moyses coram Pharaone, et dixit : Hæc dicit Dominus : * Dimitte populum meum, ut sacrificet mihi in deserto. ¶ Dominus Deus Hebræorum misit me ad te, di-

cens. Dimitte pópulum meum, ut sacrificet.

LECTIO III.

SED quamvis suprēma mortis spem vitæ omnīs abolerint, et tūmulo prōxima cōrpora jáceant defunctorum; verbo tamen Dei jam mórtua resurgunt cadávera: vox reddit, rédditur filius matri, revocátur a tūmulo, eripitur a sepúlchro. Quis iste est tūmulus tuus, nisi mali mores? Tūmulus tuus perfidia est: sepúlchrum tuum guttur est. Sepúlchrum enim patens est guttur eórum, unde verba mórtua proferuntur. Ab hoc sepúlchro te liberat Christus: ab hoc tūmulo surgēs, si audias verbum Dei. Et si grave peccátum est, quod pœnitentiæ lácrymis ipse lavare non possis, flet pro te mater Ecclēsia, quæ pro singulis tamquam pro únics filiis vidua mater intēvenit. Compátitur enim quodam spiritali dolore naturæ, cum suos liberos lethálibus vitiis ad mortem cernit urgéri.

ñ. Cantémus Dómino: glorióse enim honorificátus est: equum et ascensórem projécit in mare; * Adjútor et protēctor factus est mihi Dóminus in salutem. ̄. Dóminus quasi vīr pugnátor, omnipotens nomen ejus. Adjútor et protector factus. Glória Patri. Adjútor et protēctor.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Ibat Jesus * in civitatem, quæ vocátur Naim: et ecce defunctus

efferebátur filius únicus matri suæ.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus: ut, quos jejúnia votiva castigant, ipsa quoque devótio sancta lætificet; ut terrénis affectibus mitigáttis, facilius cœlestia capiámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Prophéta magnus * surrexit in nobis, et quia Deus visitavit plebem suam.

ORATIO.

POPULI tui Deus institútor et réctor: peccáta, quibus impugnátur, expelle; ut semper tibi plácitus, et tuo munimine sit secúrus. Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

LECTIO I. *Cap. 11. e*

In illo tēpore: Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castélló Mariæ, et Mart hæ soróris ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 49. in Joannem post initium.

In superiori lectióne meministis, quod Dóminus exiit de manibus eórum qui lapidare illum volúerant, et discessit trans Jordánem, ubi Joánnes baptizábat. Ibi ergo Dómino constitúto, infirmabátur in Bethánia Lázarus: quod castéllum erat prōximum Jerosóly-

mis. M
unxit
extérsi
cujus f
bátur.
ejus ad
quo mi
quónian
Jordáne
Dóminu
ægrotár
dignaré
aegritúd
lit saná
täre.

ñ. In
tæ tuæ
duxisti
tuum in
̄. Trans
Rubrum
per aqua

QUID e
róres
quem an
dixerunt
tantúm
Non aus
et sana:
Ibi jube
non et is
turiónis
enim: N
tres sub
tantum d
puer me
sed tant
ecce que
Sufficit u
amas, et
ñ. Qui
pulum tu

mis. María autem erat, quæ unxit Dóminum unguénto, et extérsit pedes ejus capillis suis, cujus frater Lázarus infirmabatur. Misérunt ergo soróres ejus ad eum. Jam intelligimus quo misérunt, ubi erat Jesus : quóniam absens erat, trans Jordánem scilicet. Misérunt ad Dóminum, nuntiántes quod ægrotáret frater eárum, ut si dignarétur, veniret, et eum ab ægritudine liberáret. Ille distulit sanáre, ut posset resuscítare.

ñ. In mari viæ tuæ, et sémitæ tuæ in aquis multis : * Deduxisti sicut oves pópulum tuum in manu Moysi et Aaron. ý. Transtulisti illos per mare Rubrum, et transvexisti eos per aquam nímiám. Deduxisti.

LECTIO II.

QUID ergo nuntiáverunt soróres ejus? Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Non dixerunt, Veni : amánti enim tantúmmodo nuntiándum fuit. Non ausæ sunt dicere, Veni, et sana : non ausæ sunt dicere, Ibi jube, et hic fiet. Cur enim non et istæ, si fides illius Certuriónis inde laudátur? An enim : Non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nihil horum istæ, sed tantúmmodo : Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Súfficit ut nóveris : non enim amas, et déséris.

ñ. Qui persequébantur pópulum tuum, Dómine, demer-

sisti eos in profúndum : * Et in columna nubis ductor eórum fuisti. ý. Deduxisti sicut oves pópulum tuum in manu Moysi, et Aaron. Et.

LECTIO III.

DICIT áliquis : Quómmodo per Lázarus peccátor significabatur, et a Dómino sic amabatur? Aúdiat eum dicentem : Non veni vocáre justos, sed peccatóres. Si enim peccatóres Deus non amáret, de cælo ad terram non descénderet. Aúdiens autem Jesus, dixit eis : Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glóricetur Filius Dei. Talis glórificatio ipsíus, non ipsum auxit, sed nobis prófuit. Hoc est ergo quod ait, Non est ad mortem : quia et ipsa mors non erat ad mortem, sed potius ad miráculum : quo facto créderent hómines in Christum, et vitárent veram mortem. Sane vidéte, quemádmódum tamquam ex obliquo Dóminus Deum se dixit : propter quosdam qui negant Filium Deum esse.

ñ. Moyses famulus Dei jejunávit quadraginta diébus et quadraginta nóctibus : * Ut legem Dómini mererétur accipere. ý. Ascéndens Moyses in montem Sinai ad Dóminum, fuit ibi quadraginta diébus et quadraginta nóctibus. Ut legem Dómini. Glória Patri. Ut legem Dómini.

Ad Bened. Ant. t. 1. f. Lázarus amicus noster * dormit :

eámus, et a somno excitémus eum.

ORATIO.

DEUS, qui ineffabilibus mundum rénovas sacraméntis : præsta quæsumus ; ut Ecclesiá tua et ætérnis proficiat institútis et temporálibus non destituátur auxiliis. Per Dóminum.

Hodie Psalmi Pœnitentiales.

*Ad Magnif. Ant. t. 1. f. Dómine, * si fuisses hic, Lázarus non esset mórtuus : ecce jam fœtet quatríduanus in monumento.*

ORATIO.

DA nobis, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui infirmitáti nostræ cónscii, de tua virtúte confidimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I. *Cap. 8. b*

In illo tẽpore : Locútus est Jesus turbis Judæórum, dicens : Ego sum lux mundi : qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

Tr. 34. in Joánnem, post inít.

Quod ait Dóminus, Ego sum lux mundi ; clarum puto esse eis, qui habent óculos, unde hujus lucis participes fiant : qui autem non habent óculos, nisi in sola carne, mirántur quod dictum est a Dómino Jesu Christo, Ego sum

lux mundi. Et forte non desit qui dicat apud semetípsum : Numquid forte Dóminus Christus est sol iste, qui ortu et occásu péragit diem ? Non enim defuérunt hæretici, qui ista sensérunt. Manichæi solem istum óculis cárneis visibilem, expósitum et públicum non tantum homínibus, sed étiam pecóribus ad vidéndum Christum Dóminum esse putavérunt.

R. Spléndida facta est fácies Moysi, dum respiceret in eum Dóminus : * Vidéntes seniores claritátem vultusejus, admirántes timuérunt valde. **Y.** Cumque descendisset de monte Sinai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermonis Dei. Vidéntes.

LECTIO II.

SED cathólicæ Ecclesiæ recta fides improbat tale commentum, et diabólicam doctrinam esse cognóscit ; nec solum agnóscit credéndo, sed in quibus potest, convíncit étiam disputádo. Improbémus itaque hujusmodi errórem, quem sancta ab inítio anathematizávit Ecclesiá, Non arbitrémur Dóminum Jesum Christum hunc esse solem, quem vidémus oriri ab Oriénte, occidere in Occidénte ; cujus cúrsui nos succédit, cujus rádii nube obumbrántur ; qui certa de loco in locum motiõne cómmigrat. Non est hoc Dóminus Christus. Non est Dóminus Christus sol

factu
tus
sum
factu
ñ.
meur
custó
et au
cus
gént
det t
si me
Deus
Deum
minu

EST
lu
intelli
sitiám
ipsa a
illa it
omnir
lux es
præm
nit :
fons v
debim
de tal
rum h
miseri
jumén
sicut
córdia
ñ. A
legem
rem ve
y. Ap
meum
ab inít
ria Pat
Ad I
quitur

factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.

ñ. Ecce mitto Angelum meum, qui præcedat te, et custodiat semper; * Observa et audi vocem meam, et inimicus ero inimicis tuis, et affligentes te affligam: et præcedet te Angelus meus. ̄. Israel, si me audieris, non erit in te Deus recens, neque adorabis Deum aliõum; ego enim Dõminus. Observa.

LECTIO III.

EST ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amemus, hanc intelligere cupiamus, ipsam sitiãmus, ut ad ipsam duce ipsa aliquãdo veniamus, et in illa ita vivãmus, ut numquam omnino moriamur. Ista enim lux est, de qua prophetia olim præmissa ita in Psalmo cecinit: Quõniam apud te est fons vitæ, et in lumine tuo vidëbimus lumen. Advértite quid de tali luce antiquus sanctõrum hõminum Dei sermo præmiserit. Hõmines, inquit, et jumẽta salvos facies, Dõmine: sicut multiplicata est misericordia tua, Deus.

ñ. Attẽdite, põpule meus, legem meam: * Inclinate aurem vestram in verba oris mei. ̄. Apèriam in parabolis os meum; loquar propositiones ab initio sæculi. Inclinate, Glõria Patri. Inclinate.

Ad Bened. Ant. t. 3. Qui seq̄uitur me, * non ambulat in

tenebris; sed habebit lumen vitæ, dicit Dõminus.

ORATIO.

FIAT, Dõmine, quæsumus, per grãtiam tuam fructuosus nostræ devotiõnis affectus; quia tunc nobis prõderunt suscepta jejunia, si tuæ sint placita pietati. Per Dõminum nostrum.

SABBATO

ANTE DOMINICAM PASSIONIS.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Hebr. 9, c*

FRATRES, Christus assistens Põntifex futurõrum bonõrum, per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creatiõnis; neque per sanguinem hircõrum aut vitulõrum, sed per proprium sanguinem, introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa.

HYMNUS.

VEXILLA Regis prõdeunt:
Fulget Crucis mysterium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.

Quæ vulnerata lanceæ
Mucrone diro, criminum
Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda et sanguine.

Implèta sunt, quæ concinit
David fideli carmine,
Dicẽdo nationibus:
Regnavit a ligno Deus.

Arbor decora, et fulgida,
Ornata Regis purpura,
Electa digno stipite
Tam sancta membra tangere.

Beata, cujus brachiis
Prætium pependit sæculi,

Statéra facta córporis,
Tulitque prædam lártari.

O Crux ave, spes única,
Hoc passiónis témpore
Piis adaúge grátiam,
Reisque dele crimina.

Te, fons salútis Trínitas,
Collaúdet omnis spíritus :
Quibus Crucis victóriam
Largiris, adde præmium.

Amen.

ÿ. Eripe me Dómine ab
hómine malo. R̄. A viro iníquo
eripe me.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Ego
sum qui testimónium * pérhi-
beo de melpso : et testimóni-
um pérhibet de me, qui mi-
sit me Pater.

ORATIO.

QUESUMUS omnipotens Deus,
familiam tuam propítius
réspecte : ut, te largiénte, re-
gátur in corpore, et te ser-
vánte, castodiátur in mente.
Per Dóminum.

*Ab hoc Sabbato usque ad Fe-
riam secundam post Octavam
Pentecóstes non sũnt Comme-
morationes consuete de Cruce,
de S. Maria, et aliæ in Psalte-
rio posite.*

*Ad Completorium in R̄. brevi
non dicitur Glória Patri, in Of-
ficio seriali usque ad Feriam v
in Cena Domini.*

DOMINICA DE PASSIONE.

AD MATUTINUM.

Invitat. Hódie si vocem Dó-
mini audiéritis, * Nolite obdu-
râre corda vestra.

Psalmus. Venite, exulté-
mus. p. 2.

*Hoc Invitatorium dicitur us-
que ad Feriam v in Cena Do-
mini, etiam in seriali Officio.*

*In Psalmo, Hódie si vocem
omittitur, et repetitur a Choro
Invitat. deinde sequitur; Sicut
in exacerbatióne.*

*In fine hujus Psalmi non di-
citur Glória Patri, hoc tempore
Passionis, nisi in Festis : sed
repetitur Invitat., ut alias, in
fine. Quod etiam servatur in
R̄. ad Matutinum, et in R̄. bre-
vibus Horarum, ubi similiter
repetitur Responsorium.*

HYMNUS.

PANGE lingua gloriósi
Laúream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem :
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vicerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat ;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret :
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab aree Patris
Natus, orbis Cónditor,
Atque ventre virgináli
Carne amictus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsepia :
Membra pannis involúta

Virg
Et D
Stric
Se
Trin
Æqu
Par
Uniu
Laud
Ad
Psalm
Pass

VE
c
runt
jamin
bum
Josia
in te
ejus.
Joakin
usque
décim
regis
gratió
se qui
bum
Priúsc
ro, no
res de
Proph
Et dix
ecce r
ego su
R̄. I
vâre d
Quart
rum P
quinta

Virgo Mater álligat :
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito :
Unius Trínique nomen
Laudet univérsitas. Amen.

Ad Nocturnos, omnia ut in
Psalterio, cum *ÿ*. ut tempore
Passionis,

IN I NOCTURNO.

Incipit liber Jeremiæ
Prophétæ.

LECTIO I. Cap. 1.

VERBA Jeremiæ filii Helciæ,
de sacerdotibus qui fué-
runt in Anathoth, in terra Bén-
jamin. Quod factum est ver-
bum Dómini ad eum in diébus
Josíæ filii Amon regis Juda,
in tertiodécimo anno regni
ejus. Et factum est in diébus
Joákim filii Josíæ regis Juda,
usque ad consummationem un-
décimi anni Sedeciæ filii Josíæ
regis Juda, usque ad transmi-
grationem Jerúsalem, in men-
se quinto. Et factum est ver-
bum Dómini ad me, dicens :
Priúsqvam te formárem in úte-
ro, novi te : et ántequam exi-
res de vulva, sanctificávi te, et
Prophétam in géntibus dedi te.
Et dixi, A a a, Dómine Deus :
ecce nescio loqui, quia puer
ego sum.

ñ. Isti sunt dies, quos obser-
vare debétis temporibus suis : *
Quartadécima die ad véspe-
rum Pascha Dómini est : et in
quintadécima solemnitétem ce-

lebrábitis altíssimo Dómino.
ÿ. Locútus est Dóminus ad
Moysen, dicens ; Lóquere filiis
Israel, et dices ad eos. Quarta-
décima.

LECTIO II.

ET dixit Dóminus ad me ;
Noli dicere, Puer sum : quón-
iam ad ómnia, quæ mittam
te, ibis : et univérsa, quæ-
cúmque mandávero tibi, loqué-
ris, Ne timeas a fácie eórum,
quia tecum ego sum, ut éruam
te, dicit Dóminus. Et misit Dó-
minus manum suam, et tétigit
os meum : et dixit Dóminus ad
me : Ecce dedi verba mea in
ore tuo : ecce constitui te hó-
die super gentes, et super re-
gna, ut evéllas, et déstruas, et
dispérdas, et dissipes, et ædi-
fices, et plantes. Et factum est
verbum Dómini ad me, dicens :
Quid tu vides, Jeremiá ? Et di-
xi : Virgam vigilántem ego vi-
deo. Et dixit Dóminus ad me ;
Bene vidisti, quia vigilábo ego
super verbo meo ut fáciam il-
lud. Et factum est verbum Dó-
mini secúndo ad me, dicens :
Quid tu vides ? Et dixi ; Ollam
succénsam ego video, et fáciem
ejus a fácie Aquilonís.

ñ. Multiplicáti sunt qui tri-
bulant me, et dicunt : Non est
salus illi in Deo ejus. * Exúr-
ge Dómine, salvum me fac,
Deus meus. *ÿ*. Nequándo dicat
inimicus meus, Præválui ad-
vérsus eum. Exúrge.

LECTIO III.

ET dixit Dóminus ad me : Ab
Aquilóne pandétur malum

super omnes habitatores terræ. Quia ecce ego convocabo omnes cognationes regnorum Aquilonis, ait Dominus : et venient, et ponent unusquisque solium suum in introitu portarum Jerúsalem, et super omnes muros ejus in circuitu, et super universas urbes Juda. Et loquar judicia mea cum eis, super omnem malitiam eorum qui dereliquerunt me et liberaverunt diis alienis, et adoraverunt opus manuum suarum. Tu ergo accinge lumbos tuos, et surge, et loquere ad eos omnia quæ ego præcipio tibi. Ne formides a facie eorum : nec enim timere te faciam vultum eorum. Ego quippe dedi te hodie in civitatem munitam, et in columnam ferream, et in murum æreum, super omnem terram, regibus Juda, principibus ejus, et sacerdotibus, et populo terræ. Et bellabunt adversum te, et non prævalébunt : quia ego tecum sum, ait Dominus, ut liberem te.

ñ. Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? * Respice et exaudi me, Domine Deus meus. ̄. Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero : ego autem in misericordia tua sperabo. Respice et exaudi. Usquequo.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Leonis Papæ.

LECTIO IV.

Sermone 9. de Quadrag.

IN omnibus, dilectissimi, solemnitatibus christianis, non

ignoramus Paschale sacramentum esse præcipuum : cui condigne et congrue suscipiendo, totius quidem nos temporis instituta reformant : sed devotionem nostram præsentés vel maxime dies exigunt, quos illi sublimissimo divinæ misericordiae sacramento scimus esse contiguos. In quibus merito a sanctis Apóstolis per doctrinam Spiritus sancti majora sunt ordinata jejúnia : ut per commune consortium crucis Christi, etiam nos aliquid in eo, quod propter nos gessit, ageremus, sicut Apóstolus ait: Si compatiámur, et conglorificábimur. Certa atque scdura est expectatio promissæ beatitudinis, ubi est participatio Dominicæ passionis.

ñ. Deus meus es tu, ne discedas a me : * Quoniam tribulatio próxima est, et non est qui adjuvet. ̄. Tu autem, Domine, ne elongáveris auxiliium tuum a me : ad defensionem meam aspice. Quoniam tribulatio.

LECTIO V.

NEMO est, dilectissimi, cui per conditionem temporis societas hujus gloriæ denegatur, tanquam tranquillitas pacis vacua sit occasione virtutis. Apóstolus enim prædicat, dicens : Omnes qui pie volunt vivere in Christo, persecutionem patientur : et ideo numquam deest tribulatio persecutionis, si numquam desit observantia pietatis. Dominus

enim
dicit
suam
me c
bém
lum
ad e
Eclé
tare s
unive
ñ.
útero
Deus
a me
próxi
juvet.
nis, e
humil

Sicut
ris
est tén
mérito
tur, q
mensú
ratur.
cutión
certám
pericul
cúlto,
sto. Be
bonis
erudit
cébat :
hómín
niam n
poris a
fidélis i
salva
rum, g
carnis v
cum car
spíritum

enim in exhortationibus suis dicit : Qui non accipit crucem suam, et sequitur me, non est me dignus. Nec dubitare debemus, hanc vocem non solum ad discipulos Christi, sed ad cunctos fideles, totamque Ecclesiam pertinere, quæ salutarem suum in his, qui aderant, universaliter audiebat.

¶ In te jactatus sum ex utero, de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discedas a me : * Quoniam tribulatio proxima est, et non est qui adjuvet. ¶ Salva me ex ore leonum, et a cornibus unicornum humilitatem meam. Quoniam.

LECTIO VI.

SICUT ergo totius est corporis pie vivere, ita totius est temporis crucem ferre : quæ merito ferri unicuique suadetur, quia propriis modis atque mensuris ab unoquoque toleratur. Unum nomen est persecutionis, sed non una est causa certaminis; et plus plerumque periculi est in insidiatore occulto, quam in hoste manifesto. Beatus Job alternantibus bonis ac malis mundi hujus eruditus, pie veraciterque dicebat : Nonne tentatio est vitæ hominis super terram? Quoniam non solis doloribus corporis atque supplicii anima fidelis impetitur, verum etiam, salva incolumitate membrorum, gravi morbo urgetur, si carnis voluptate molliatur. Sed cum caro concupiscit adversus spiritum, spiritus autem ad-

versus carnem; præsidio crucis Christi mens rationalis instruitur : nec cupiditatibus noxiis illæcta consentit; quoniam continentiae clavis, et Dei timore transfigitur.

¶ In proximo est tribulatio mea Domine, et non est qui adjuvet : ut fodiant manus meas et pedes meos : libera me de ore leonis, * Ut enarrem nomen tuum fratribus meis. ¶ Erue a frætea Deus animam meam, et de manu canis unicam meam. Ut. In proximo.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 8. f

In illo tempore : Dicebat Jesus turbis Judæorum : Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico vobis, quare non creditis mihi? Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 18. in Evang.

PENSATE, fratres charissimi, mansuetudinem Dei. Relaxare peccata venerat, et dicebat : Quis ex vobis arguet me de peccato? Non dedignatur ex ratione ostendere se peccatorem non esse, qui ex virtute divinitatis poterat peccatores justificare. Sed terribile est valde quod subditur : Qui ex Deo est, verba Dei audit : propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, et audire verba ejus non potest quisquis ex illo non est : interroget se unusquisque, si

verba Dei in aure cordis percipit; et intelliget unde sit. Cœlestem patriam desiderare Veritas jubet, carnis desideria conterit, mundi gloriã declinare, aliẽna nõn appetere, propria largiri.

R. Tota die contristatus ingrediebar, Dõmine: quoniam anima mea completa est illusionibus: * Et vim faciebant, qui querebant animam meam. **Ÿ.** Amici mei et proximi mei adversum me appropinquaverunt, et steterunt: et qui juxta me erant, de longe steterunt. Et.

LECTIO VIII.

PENSET ergo apud se unusquisque vestrum, si hæc vox Dei in cordis ejus aure convaluit, et quia jam ex Deo sit, agnoscit. Nam sunt nonnulli, qui præcepta Dei nec aure corporis percipere dignantur. Et sunt nonnulli, qui hæc quidem corporis aure percipiunt, sed nullo ea mentis desiderio complectuntur. Et sunt nonnulli, qui libenter verba Dei suscipiunt, ita ut etiam in flëtibus compungantur, sed post lacrymarum tempus ad iniquitatem redeunt. Hi profecto verba Dei non audiunt, qui hæc exercere in opere contemnunt. Vitam ergo vestram, fratres charissimi, ante mentis oculos revocate, et alta consideratione pertimescite hoc quod ex ore Veritatis sonat: Propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis.

R. Ne avertas faciem tuam a puero tuo, Dõmine: * Quoniam tribulor, velociter exaudi me. **Ÿ.** Intende animæ meæ, et libera eam: propter inimicos meos eripe me. Quoniam.

LECTIO IX.

SED hoc quod de reprobis Veritas loquitur, ipsi hoc de semetipsis reprobi iniquis suis operibus ostendunt: nam sequitur: Respondérunt igitur Judæi, et dixerunt ei: Nonne bene dicimus nos, quia Samaritanus es tu, et dæmõnium habes? Accepta autem tanta contumelia, quid Dõminus respondeat, audiãmus: Ego dæmõnium non habeo, sed honorifico Patrem meum, et vos inhonorastis me. Quia enim Samaritanus interpretatur Custos: et ipse veraciter custos est, de quo Psalmista ait: Nisi Dõminus custodierit civitatem, in vanum vigilat qui custodiunt eam: et cui per Isaiam dicitur: Custos quid de nocte? custos quid de nocte? respondere nõluit Dõminus: Samaritanus non sum; sed, Ego dæmõnium non habeo. Duo quippe ei illata fuerunt: unum negavit, aliud tacendo consensit.

R. Quis dabit capiti meo aquam, et oculis meis fontem lacrymarum, et plorabo die ac nocte? quia frater propinquus supplantavit me, * Et omnis amicus fraudulenter incessit in me. **Ÿ.** Fiant viæ eorum tenebræ et lûbricum: et Angelus

Dõmi
nis. CAm
afflict
erectu

Psa

Ant

invoca
vit mo

Psa

no, p.

Ant

causa

vitæ m

Psal

cum re

Ant

quid f

lestus

Ant

tur *

foderun

CA

FRATR
Põn

rum, p

tius tab

factum,

tionis :

hircoru

per pró

troivit s

redempt

LUSTRA
Tem

Sponte l

Passioni

Agnus in

Immolã

Felle p

Spina, c

Ver

Dómini pèrsequens eos. Et omnis. Quis dabit.

AD LAUDES.

Ant. t. 8. Vide Dómine * afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimicus meus.

Psalm. Miserère mei, p. 57.

Ant. t. 7. In tribulatióne * invocávi Dóminum, et exaudivit me in latitúdine.

Psalm. Confitémini Dómino, p. 23.

Ant. t. 4. Judicásti Dómine * causam ánimæ meæ, defénsor vite meæ, Dómine Deus meus.

Psalm. Deus Deus meus, cum reliquis, p. 18.

Ant. t. 4. Pópule meus, * quid feci tibi, aut quid moléstus fui? respónde mihi.

Ant. t. 4. Numquid rédditur * pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

CAPITULUM. *Hebr. 9. c*

FRATRES, Christus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiόνis : neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem, introivit semel in sancta, ætérna redemptiône invénta.

HYMNUS.

LUSTRA sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte libera Redémpstor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípíte.

Felle potus ecce languet :
Spina, clavi, lancea

Verna.

Mite corpus perforárant;
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmíne!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis :
Silva talem nulla profert
Frónde, flore, gérmíne :
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit nativitas :
Et supérni membra Regis
Tende miti stípíte.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam :
Atque portum præparáre
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córporé.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória ;
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito :
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas, Amen.

ŷ. Eripe me de inimicis
meis, Deus meus. R̄. Et ab in-
surgéntibus in me libera me.

Ad Bened. Ant. t. 3. Dicébat
Jesus * turbis Judæórum, et
principibus sacerdotum : Qui
ex Deo est, verba Dei audit :
proptérea vos non auditis, quia
ex Deo non estis.

ORATIO.

QUÆSUMUS omnipotens Deus,
familiam tuam propítius
réspecte : ut, te largiéntè, regá-
tur in córporé ; et te servánte
custodiátur in mente. Per.

AD PRIMAM.

Ant. t. 8. f Ego * dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, dicit Dóminus.

Capitulum, Regisæculórum, p. 26.

ñ. br. Christe Fili Dei vivi, * Misérére nobis. Christe. *ÿ.* Qui sedes ad dexteram Patris. Misérére nobis. *Repetitur.* Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

ÿ. Exúrge Christe ádjuva nos. *ñ.* Et libera nos propter nomen tuum.

Ad Absolut. Capituli, Lectio brevis, Faciem meam, ut in Psalt. p. 29.

Et dicitur in Dominica, et Feriis usque ad Feriam v in Cena Domini exclusive.

AD TERTIAM.

Ant. t. 8. f Ego * glóriam meam non quæro : est qui quærat, et júdicet.

Capitulum, Fratres, Christus assistens, p. 217.

ñ. br. Erue a frámea, * Deus ánimam meam. Erue. *ÿ.* Et de manu canis únicam meam. Deus. Erue a frámea.

ÿ. De ore leónis libera me, Dómine, *ñ.* Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

AD SEXTAM.

*Ant. t. 1. Amen amen dico vobis : * Si quis sermónem meum serváverit, mortem non gustábit in ætérnum.*

CAPITULUM. *Hebr. 9. d*

SI enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vitulæ aspérsus, inquinátos sanctifi-

cat ad emundatióem carnis : quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

ñ. br. De ore leónis, * Libera me Dómine. De ore. *ÿ.* Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Libera. De ore.

ÿ. Ne perdas cum impiis Deus ánimam meam. *ñ.* Et cum viris sánguinem vitam meam.

AD NONAM.

Ant. t. 1. r Tulérunt lápidés Judæi * ut jácerent in eum : Jesus autem abscondit se, et exívit de templo.

CAPITULUM. *Hebr. 9. d*

ET ideo novi Testaménti mediátor est; ut morte intercedente, in redemptionem eárum prævaricatiónum, que erant sub prióri testaménto, repromissionem accipiant, qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis, in Christo Jesu Dómino nostro.

ñ. br. Ne perdas cum impiis * Deus ánimam meam. Ne perdas. *ÿ.* Et cum viris sánguinem vitam meam. Deus. Ne perdas.

ÿ. Eripe me Dómine ab hómine malo. *ñ.* A viro iníquo eripe me.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalmi de Dominica, p. 123.

Capitulum, Fratres, Christus assistens; Hymnus, Vexilla Regis, et ý. Eripe me Domine, p. 211.

*Ad Magnif. Ant. t. 2, Abraham pater vester * exultavit ut videret diem meum: vidit, et gavisus est.*

Hymni, ýý. et rñ. br. supradicta dicuntur etiam in Dominica Palmarum, et in feriali Offic. usque ad Fer. IV majoris Hebdomadæ.

Post Vesp. diei, Vesp. Defunct.

FERIA SECUNDA.

Invitat. Hódie, et Hymnus, Pange lingua, p. 212.

Ant. et Psalmi hujus Fer. p. 46, cum ý. Eruc a framea, ut ibid. Temp. Passionis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO I. *Cap. 7. e*

In illo tempore: Misérunt principes et Pharisæi ministros, ut apprehenderent Jesum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 31. in Joan. circa med.

Quomodo apprehenderent ad huc nolentem? Quia ergo non poterant apprehendere nolentem, missi sunt ut audirent docentem. Quid docentem? dicit ergo Jesus: Adhuc módicum tempus vobiscum sum. Quod modo vultis facere, facturi estis; sed non modo, quia modo nolo. Quare adhuc modo nolo? Quia adhuc módicum tempus vobiscum sum, et tunc vado ad eum qui me

misit. Implere debeo dispensationem meam, et sic pervenire ad passionem meam.

ñ. Deus meus eripe me de manu peccatoris: et de manu contra legem agentis, et iniqui: * Quoniam tu es patientia mea. ý. Deus meus ne elongeris a me: Deus meus in auxilium meum respice. Quoniam.

LECTIO II.

QUERETIS me, et non inveniatis, et ubi sum ego, vos non potestis venire. Hic jam resurrectionem suam prædixit: noluerunt enim agnoscere præsentem, et postea quasiéerunt, cum viderent in eum multitudinem jam credentem. Magna enim signa facta sunt etiam cum Dominus resurrexit, et ascendit in cælum. Tunc per discipulos facta sunt magna: sed ille per illos, qui et per seipsum. Ipse quippe illis dixerat: Sine me nihil potestis facere. Quando claudus ille, qui sedebat ad portam, ad vocem Petri surrexit, et suis pedibus ambulavit, ita ut homines mirarentur, sic eos allocutus est Petrus, quia non in sua potestate ista fecit, sed in virtute illius, quem ipsi occiderunt. Multi compuncti dixerunt: Quid faciemus?

ñ. Qui custodiébant animam meam, consilium fecerunt in unum, dicentes: Deus dereliquit eum: * Persequimini et comprehendite eum: quia non est qui liberet eum: Deus meus ne elongeris a me: Deus

meus in adiutorium meum intēde. *ŷ.* Omnes inimici mei adversum me cogitabant mala mihi: verbum iniquum mandaverunt adversum me: *ŷ.* dicentes. Persequimini.

LECTIO III.

VIDERUNT enim se ingenti crimine impietatis astrictos, quando illum occiderunt, quem venerari et adorare debuerunt: et hoc putabant esse inexpiable. Magnum enim facinus erat, cujus consideratio illos faceret desperare: sed non debēbant desperare, pro quibus in cruce pendens Dominus est dignatus orare. Dixit enim: Pater ignosce illis, quia nesciunt, quid faciunt. Videbat quosdam suos inter multos alienos: illis jam petebat veniam, a quibus adhuc accipiebat injuriam. Non enim attendebat, quod ab ipsis moriebatur, sed quia pro ipsis moriebatur.

ŷ. Pacifice loquebantur mihi inimici mei, et in ira molesti erant mihi: * Vidisti Domine, ne sileas, ne discedas a me. *ŷ.* Ego autem, cum mihi molesti essent, induēbam me cilicio, et humiliabam in jejūnio animam meam. Vidisti Domine. Pacifice.

AD LAUDES.

Ant. et Psalmi de Psalterio, p. 57.

CAPITULUM. *Jerem. 41. d.*

VENITE, mittāmus lignum in panem ejus, et eradāmus eum de terra viventium, et

nomen ejus non memorētur amplius.

*Hymnus, Lustra sex, et ŷ. Eripe me de inimicis, p. 217. Ad Bened. Ant. t. 8. In die magno * festivitatis stabat Jesus, et clamabat dicens: Si quis sitit, veniat ad me, et bibat.*

Deinde Preces, p. 59.

ORATIO.

SANCTIFICA, quæsumus Domine, nostra jejūnia: et cunctarum nobis indulgentiam propitius largire culpārum. Per Dominum.

Hodie Officium Defunct.

Ad Horas, omnia ut in feriali Officio Temp. Passionis, in Psalterio.

Et dicuntur Preces.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalmi de Psalterio, p. 123.

CAPITULUM. *Jerem. 41. d.*

TU autem Domine Sabaothi, qui iudicas juste, et probas renes et corda, videam ultionem tuam ex eis: tibi enim revelavi causam meam, Domine Deus meus.

Hymnus, Vexilla Regis, et ŷ. Eripe me Domine, p. 211.

*Ad Magnif. Ant. t. 4. Si quis sitit, * veniat ad me, et bibat, et de ventre ejus fluent aquæ vivæ, dicit Dominus.*

Deinde Preces, p. 129.

ORATIO.

DA, quæsumus Domine, pulpulo tuo salutem mentis et corporis: ut bonis operibus inhaerendo, tua semper merea-

tur protectione defendi. Per Dominum.

Capitula prædicta dicuntur in feriali Officio usque ad Feriam IV. majoris Hebdomadæ; Ant. vero per Horas usque ad Dominicam in Palmis.

FERIA TERTIA.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO I. Cap. 7.

In illo tempore: Ambulabat Jesus in Galileam: non enim volebat in Judæam ambulare, quia quærebant eum Judæi interficere. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini

Episcopi.

Tract. 28. in Joannem.

In isto Evangelii capitulo, fratres, Dominus noster Jesus Christus secundum hominem se plurimum commendavit fidei nostræ. Etenim semper hoc egit dictis et factis suis, ut Deus credatur et homo: Deus qui nos fecit, homo qui nos quesivit: Deus cum Patre semper, homo nobiscum ex tempore. Non enim quæreret quem fecerat, nisi fieret ipse quod fecerat. Verum hoc in mentote, et de cordibus vestris nolite dimittere, sic esse Christum hominem factum, ut non ilesiterit Deus esse. Mauens Deus accepit hominem, qui fecit hominem.

ñ. Adjutor et susceptor meus es tu Domine: et in verbum tuum speravi. * Declinate a me maligni: et scrutabor mandata Dei mei. ÿ. Iniquos

odio habui: et legem tuam dilexi. Declinate.

LECTIO II.

Quando ergo latuit ut homo, non potentiam perdidisse putandus est, sed exemplum infirmitati præbuisse. Ille enim quando voluit, detentus est: quando voluit, occisus est. Sed quoniam futura erant membra ejus, id est, fideles ejus, qui non haberent illam potestatem, quam habebat ipse Deus noster: quod latebat, quod se, tamquam ne occideretur, occultabat; hoc indicabat factura esse membra sua, in quibus utique membris suis ipse erat.

ñ. Docēbo iniquos vias tuas; et impii ad te convertentur. * Libera me de sanguinibus; Deus, Deus salutis meæ. ÿ. Domine labia mea aperies: et os meum annuntiabit laudem tuam. Libera me de sanguinibus.

LECTIO III.

Non enim Christus in capite, et non in corpore: sed Christus totus in capite, et in corpore. Quod ergo membra ejus, ipse: quod autem ipse, non continuo membra ejus. Nam si non ipsi essent membra ejus, non diceret Saulo: Quid me persequeris? Non enim Saulus ipsum, sed membra ejus, id est, fideles ejus, in terra persequerentur. Nōluit tamen dicere sanctos meos, servos meos; postremo honorabilis, fratres meos; sed me,

hoc est, membra mea quibus ego sum caput.

ñ. Ne perdas cum impiis Deus animam meam, et cum viris sanguinum vitam meam: * Rêdime me, Dómine. ŷ. Eripe me, Dómine, ab hómine malo, a viro iniquo libera me. Rêdime. Ne perdas.

Ad Bened. Ant. t. 4. Tempus meum * nondum advénit, tempus autem vestrum semper est parátum.

ORATIO.

NOSTRA tibi, Dómine quæsumus, sint accépta jejúnia : quæ nos et expiándo, grátia tua dignos efficiant, et ad remédia perdúcant ætérna. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Vos ascéndite * ad diem festum hunc : ego autem non ascéndam, quia tempus meum nondum advénit.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine, perseverántem in tua voluntáte famulátum : ut in diébus nostris et mérito et número pópulus tibi sérvians augeátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

FERIA QUARTA.

Hodie Psalms Graduales.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

LECTIO I. Cap. 10. d

In illo témpore : Facta sunt Encænena in Jerosólymis : et hiems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília sancti Augustini Episcopi.

Tr. 48. in Joann., circa init.

ENCÆNENA festivitas erat dedicatiónis templi. Græce enim cænnon dicitur novum. Quandoquæque novum aliquid fuerit dedicátum, encænena vocátur. Jam et usus habet hoc verbum. Si quis nova túnica induátur, encænénare dicitur. Illum enim diem, quo templum dedicátum est, Judæi solémniter celebrábant : ipso dies festus agebátur, cum ea, quæ lecta sunt, locútus est Dóminus.

ñ. Tota die contristátus ingrediébar Dómine : quóniam anima mea compléta est illusionibus : * Et vim faciébant, qui quærébant animam meam. ŷ. Amici mei et próximi mei advérsus me appropinquavérunt, et steterunt : et qui juxta me erant, de longe steterunt. Et vim faciébant, qui quærébant animam meam.

LECTIO II.

Hiems erat, et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdederunt ergo eum Judæi, et dicebant ei : Quóusque animam nostram tollis ? Si tu es Christus, dic nobis palam : Non veritatem desiderábant, sed calúmniam præparábant. Hiems erat, et frigidi erant : ad illum enim divinum ignem accédere pigri erant. Si accédere est crédere : qui eredit, accédit : qui negat, recédit. Non movétur ánima pédibus, sed affectibus.

ñ. Ne avértas faciem tuam a púero tuo, Dómine.* Quóniam tribulor, velóciter exáudi me. *ÿ.* Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

LECTIO III.

FRIGUERANT diligéndo charitáte, et ardébant nocéndo cupiditáte. Longe áberant, et ibi erant : non accedébant credéndo, et premébant persequéndo. Quærebant audire a Dómino, Ego sum Christus : et fortásse de Christo secúndum hóminem sapiébant. Prædicavérunt enim Prophétæ Christum : sed divinitátem Christi et in Prophétis et in ipso Evangelio nec hæréfici intélligunt : quanto minus Judæi, quámdu velámen est super cor eórum?

ñ. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrymárum, et plorábo die ac nocte? quia frater própínquus supplantávit me,* Et omnis amicus fraudulénter incéssit in me. *ÿ.* Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum : et Angelus Dómini persequens eos. Et omnis. Quis dabit.

Ad Bened. Ant. t. 4. Oves meæ.* vócem meam aúdiunt : et ego Dóminus agnósko eas.

ORATIO.

SANCTIFICATO hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illústra : et quibus devotiónis præstas afféctum, præbe supplicántibus pium benignus audítum. Per.

Ad Magníf. Ant. t. 4. Multa

bona ópera * operátus sum vobis : propter quod opus vultis me occidere?

ORATIO.

ADESTO supplicatió nibus nostris omnipotens Deus : et quibus fidúciám sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tribue benignus efféctum. Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Lectio sancti Evangelii secúndum Lucam.

LECTIO I. *Cap. 7. f*

IN illo témpore : Rogábat Jesus quidam de Pharisæis ut manducáret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi, discúbuit. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 33. in Evang.

COGITANTI mihi de Mariæ Magdalénæ poeniténtia, flere magis libet, quam áliquid dicere. Cujus enim vel sáxeum pectus illæ hujus peccatricis lácrymæ ad exéplum poeniténdi non emólliant? Considerávit namque quid fecit, et nóluit moderári quid fáceret. Super convivántes ingrèssa est, non jussa venit, inter épulas lácrymas óbtulit. Discite quo dolore ardet, quæ flere et inter épulas non erubéscit.

ñ. Deus meus éripe me de manu peccatóris : et de manu contra legem agentis, et iniqui : * Quóniam tu es patientia mea. *ÿ.* Deus meus ne elongeris a me : Deus meus in auxilium meum respice. Quóniam.

LECTIO II.

HANC vero, quam Lucas peccatricem mulierem, Joannes Mariam nominat, illam esse Mariam, credimus, de qua Marcus septem dæmonia ejecta fuisse testatur. Et quid per septem dæmonia, nisi universa vitia designantur? Quia enim septem diebus omne tempus comprehenditur, recte septenario número universitas figuratur. Septem ergo dæmonia Maria habuit, quæ universis vitis plena fuit.

R. Multiplicati sunt qui tribulant me, et dicunt: Non est salus illi in Deo ejus. * Exurge Domine, saluum me fac, Deus meus. **ÿ.** Nequando dicat inimicus meus, Prævalui adversus eum, Exurge.

LECTIO III.

SED ecce quia turpitudinis suæ maculas aspexit, lavanda ad fontem misericordiæ cucurrit, convivantes non erubuit. Nam quia semetipsam graviter erubescerat intus, nihil esse credidit, quod recundaretur foris. Quid ergo miramur, fratres? Mariam venientem, an Dominum suscipientem? Suscipientem dicam, an trahentem? Sed melius trahentem dicam et suscipientem: quia nimirum ipse eam per misericordiam traxit intus, qui per mansuetudinem suscepit foris.

R. Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? * Respice et exaudi me, Domine

Deus meus. **ÿ.** Qui tribulant me exultabunt si motus fuero: ego autem in misericordia tua sperabo. Respice et exaudi. Usquequo.

Ad Bened. Ant. t. 4. Magister dicit: * Tempus meum prope est, apud te facio Pascha cum discipulis meis.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus: ut dignitas conditionis humanæ per immoderantiam sauciata, medicinalis parcimoniæ studio reformetur. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Vesperæ de Festo Septem Dolorum B. M. V., ut in Proprio Sanctorum, post Festa mensis Martii.

Pro Commemoratione Feriæ, Ad Magnif. Ant. t. 4. Desiderio desideravi * hoc Pascha manducare vobiscum; antequam patiar.

ORATIO.

ESTO, quæsumus Domine, propitius plebi tuæ: ut, quæ tibi non placent, respicientes; tuorum potius repleantur delectationibus mandatorum. Per Dominum.

FERIA SEXTA.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO I. *Cap. 11. f*

In illo tempore: Collegerunt Pontifices et Pharisei concilium adversus Jesum, et dicebant: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 49. in Joannem sub fin.

PONTIFICES et Pharisæi sibi
consulébant : nec tamen
dicebant : Credámus. Plus enim
pérditi homines cogitábant quó-
modo nocerent, ut perderent,
quam quómodo sibi consule-
rent, ne perirent : et tamen timé-
bant, et quasi consulébant.
Dicebant enim : Quid facimus,
quia hic homo multa signa fa-
cit? Si dimittimus eum sic,
omnes credent in eum ; et vé-
nient Románi, et tollent no-
strum locum, et gentem. Tem-
poralia pèrdere timérunt, et
vitam æternam non cogitavé-
runt, ac sic utrúmque amisé-
runt.

R. Deus meus es tu, ne dis-
cédas a me : * Quóniam tri-
bulatio próxima est, et non est
qui adjuvet. **Y.** Tu autem Dó-
mine ne elongáveris auxilium
tuum a me : ad defensionem
meam aspice. Quóniam.

LECTIO II.

NAM et Románi post Dómini
passionem et glorificatió-
nem tulérunt eis et locum, et
gentem, expugnádo, et trans-
ferédo : et illud eos sequitur,
quod álibi dictum est : Filii au-
tem regni huius ibunt in téné-
bras exterióres. Hoc autem timé-
runt, ne, si omnes in Chri-
stum crederent, nemo reman-
neret, qui adversus Romános
civitatem Dei templúmque de-
fenderet : quóniam contra ip-
sum templum ; et contra suas

paternas leges doctrinam Chri-
sti esse sentiebant.

R. In te jactatus sum ex utero,
de ventre matris meae Deus
meus es tu, ne discédas a me : *
Quóniam tribulatio próxima
est, et non est qui adjuvet.
Y. Salva me ex ore leónis, et a
cornibus unicornium humilitá-
tem meam. Quóniam.

LECTIO III.

UNUS autem ex ipsis Caiphas,
cum esset Póntifex anni il-
lius, dixit eis : Vos nescitis
quidquam, nec cogitatis quia
expedit vobis ut unus moriá-
tur homo pro populo, et non
tota gens péreat. Hoc autem a
semetipso non dixit : sed cum
esset Póntifex anni illius, pro-
phetavit. Hic docémur, etiam
homines malos prophetiæ spi-
ritu futúra predicere : quod
tamen Evangelista divino tri-
buit sacramento, quia Póntifex
fuit, id est, summus sacerdos.

R. In próximo est tribulatio
mea Dómine, et non est qui
adjuvet : ut sódiant manus
meas et pedes meos : libera me
de ore leónis, * Ut enarrem
nomen tuum fratribus meis.
Y. Erue a frænea Deus animam
meam, et de manu canis úni-
cam meam. Ut enarrem no-
men tuum fratribus meis. In
próximo.

Ad Bened. Ant. t. 1. f. Ap-
propinquábat * autem dies fe-
stus Judæórum : et quærébant
principes sacerdotum, quó-
modo Jesum interficerent, sed
timébant plebem.

ORATIO.

CORDIBUS nostris, quæsumus Dómine, grátiam tuam benignus infúnde : ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, temporaliter pótius macerémur, quam suppliciis deputémur ætérnis. Per Dóminum.

Hodie Psalmi Pœnitent.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Principes sacerdotum * consilium fecerunt ut Jesum occiderent : dicebant autem : Non in die festo, ne forte tumultus fieret in pópulo.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus : ut qui protectionis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis omnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

SABBATO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

LECTIO I. *Cap. 12. b*

In illo tempore : Cogitaverunt principes sacerdotum ut et Lazarum interficerent : quia multi propter illum abibant ex Judæis, et credebant in Jesum. Et reliqua.

Homília sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 50. in Joan. in fine.

Viso Lazaro resuscitato, quia tantum miraculum Dómini tanta erat evidéntia diffamátum, tanta manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultare quod factum est, vel negare ; quid invenérunt,

vidéte. Cogitaverunt autem principes sacerdotum ut et Lazarum interficerent. O stulta cogitatio, et caeca sævitia! Dóminus Christus, qui suscitare pótuit mórtuum, non posset occisus? Quando Lázaro inferebátis necem; nùmquid aufferebátis Dómino potestátem? Si aliud vobis vidétur mórtuus, aliud occisus : ecce Dóminus uirúmque fecit, et Lázarum mórtuum, et seípsum suscitavit occisum.

ñ. Tota die contristátus ingrediébar Dómine : quóniam ánima mea compléta est illusionibus : * Et vim faciébant, qui quærebant animam meam. †. Amici mei et próximi mei advérsus me appropinquavérunt, et steterunt : et qui juxta me erant, de longe steterunt. Et vim.

LECTIO II. *Tract. 51.*

In crástinum autem turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cum audissent quia venit Jesus Jerosólymam, accepérunt ramos palmárum, et processérunt obviam ei, et clamábant : Hosánna, benedictus qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. Rami palmárum laudes sunt, significántes victóriam : quia erat Dóminus mórtem moriéndò superatúrus, et trophæo crucis de diabolo mortis príncipe triumpháturus. Vox autem obsecrántis est, Hosánna, sicut nonnulli dicunt, qui Hebræam linguam novérunt, magis af-

fictum indicans, quam rem aliquam significans, sicut sunt in lingua Latine, quas interjectiones vocant: velut cum dolentes dicimus, heu; vel cum delectamur, vah dicimus.

ñ. Ne avertas faciem tuam a püero tuo, Dómine: * Quóniam tribulor, velóciter exaudi me. ŷ. Inténde animæ meæ, et libera eam: propter inimicos meos éripe me. Quóniam tribulor.

LECTIO III.

HAS ei laudes turba dicébat: Hosánna, benedictus qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. Oram crucem mentis invidéntiam príncipum Judæorum perpéti potúerat, quando Regem suum Christum tantá multitúdo clamábat? Sed quid fuit Dómino Regem esse Israel? Quid magnum fuit Regi sæculorum, Regem fieri hóminum? Non enim Rex Israel Christus ad exigéndum tribútum, vel exércitum ferro armándum, hostésque visibíliter debellándos: sed Rex Israel, quod mentes regat, quod in ætérnum cónsulat, quod in regnum cælórum credéntes, sperántes, amántesque perducát.

ñ. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrymarum, et plorábo dié ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me. ŷ. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum: et Angelus

Dómini pèsequens eos. Et omnis. Quis dabit:

Ad Benedictus. Ant. t. 1. Clarifica me Pater * apud te metípsum claritáte, quam habui priúsqum mundus fieret.

ORATIO.

PROFICIAT, quæsumus Dómine, plebs tibi dicáta piæ devotiónis affectu: ut sacris actiõibus erudita, quanto majestáti tuæ fit grátior, tañto donis potiõribus augeátur. Per Dóminum.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Philip. 2.*

FRATRES, Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

HYMNUS.

VEXILLA Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.

Quæ vulneráta lanceæ
Mucrone diró, criminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et ságuine.

Impléta sunt, quæ concinit
David fidéli cármine:
Dicéndo nationibus:
Regnavit a ligno Deus.

Arbor decóra, et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sacra membra tángere.
Beáta cujus bráchiis

Prætiùm pepéndit sæculi,
Statéra facta corpóris,
Tulitque prædam tartáris
: O Crux ave spes única,
Hoc passiónis tẽmpore
Piis adaúge grátiam,
Reisque dele crimina.
Te, fons salutis Trinitas,
Collaúdet omnis spíritus :
Quibus Crucis victóriam
Largiris, addẽ præmium,
Amen.

ÿ. Eripe me Dómine ab hómine malo. *ñ.* A viro iniquo eripe me.

Ad Magnif. Ant. ti 4. Pater juste, * mundus te non cognovit : ego autem novi te, quia tu me misisti.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui humano géneri, ad imitándum humilitátis exẽmplum, Salvatorem nostrum carnem sũmere, et crucem subire fecisti : concède propitius ; ut et paciẽtiæ ipsius habere documenta, et resurrectionis consórtia mereámur. Per eúndem Dómir. am. nostrum.

DOMINICA IN PALMIS.

AD MATUTINUM.

Invitat. Hódie si vocem Dómini audieritis, * Nolite obdurare corda vestra.

Psalm. Venite, exultemus,
p. 2.

In Psalmo, Hódie si vocem omittitur, et repetitur a Choro Invitat., deinde sequitur, Sicut in exacerbatiõe.

In fine hujus Psalmi non dicitur Glória Patri. Sed: repeti-

tur Invitatoriam, ut alias, in fine.

HYMNUS.

PANGE lingua gloriósi
Lauream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triumphum nobilem :
Qualiter Redemptor orbis
Immolátus vicerit.
De paréntis protoplásti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordò depopóscerat;
Multifórmis proditoris
Ars ut artem falleret;
Et médellam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo tẽporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cõnditor;
Atque ventre virgináli
Carne amictus prodiit.

Vagit infans inter areta
Cõditus præsepia :
Membra pannis involúta
Virgo Mater alligat :
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fascia.

Sempiterna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paráclito :
Unius Trinique nomen
Laudet univérsitas.

Amen.

Ad Nocturnos omnia ut in Psalt. ÿ. Erue a framea, et alii ÿ. ut ibidem Temp. Passiõnis.

IN I. NOCTURNO.

De Jeremia Propheta.

LECTIO I. Cap. 2. c

OBSTUPESCITE cœli super hoc, et portæ ejus desolâmini vehementer, dicit Dominus. Duo enim mala fecit populus meus. Me dereliquerunt fontem aquæ vivæ, et foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, quæ continere non valent aquas. Numquid servus est Israel, aut vernaculus? quare ergo factus est in prædam? Super eum rugierunt deones, et dederunt vocem suam, posuerunt terram ejus in solitudinem: civitates ejus exustæ sunt, et non est qui habitet in eis. Filii quoque Memphæos et Taphnes constupraverunt te usque ad verticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquisti Dominum Deum tuum eo tempore, quo ducébat te per viam?

ñ. In die qua invocavi te Domine, dixisti, Noli timere: * Judicasti causam meam, et liberasti me, Domine Deus meus. ÿ. In die tribulationis meæ clamavi ad te, quia exaudisti me. Judicasti.

LECTIO II.

ET nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam turbidam? et quid tibi cum via Assyriorum, ut bibas aquam fluminis? Arguet te malitia tua, et aversio tua increpabit te. Scito, et vide, quia malum et amarum est reliquisse te Dominum Deum tuum, et non esse

timorem mei apud te, dicit Dominus Deus exercituum. A sæculo confregisti jugum meum, rupisti vincula mea, et dixisti: Non serviam. In omni enim colle sublimi, et sub omni ligno frondoso, et tu prosternebaris meretrix. Ego autem plantavi te vineam electam, omne semen verum: quomodo ergo conversa es: mihi in pravam vineam aliéna? Si laveris te nitro, et multiplicaveris tibi herbam horith, maculata es in iniquitate tua coram me, dicit Dominus Deus.

ñ. Fratres mei elongaverunt se a me; et noti mei, * Quasi aliéni recesserunt a me. ÿ. Dereliquerunt me proximi mei, et qui me moverunt. Quasi

LECTIO III.

Quid vultis mecum iudicio contendere? omnes dereliquistis me, dicit Dominus. Frustra percussi filios vestros, disciplinam non receperunt: devoravit gladius vester Prophetas vestros, quasi leo vastator generatio vestra. Videte verbum Domini: Numquid solitudo factus sum Israël, aut terra serotina? Quare ergo dixit populus meus: Recessimus, non veniemus ultra ad te? Numquid obliviscetur virgo ornamenti sui, aut sponsa fasciæ pectoralis suæ? populus vero meus oblitus est mei diebus innumeris.

ñ. Attende Domine ad me, et audi voces adversariorum meorum: * Numquid redditur

pro bono malum, quia fodérunt fóveam animæ meæ? *ÿ.* Recordáre quod steterim in conspéctu tuo, ut loquerer pro eis bonum, et avérterem indignationem tuam ab eis. Numquid. Atténde.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

Sermone 11. de Passione Domini.

DESIDERATA nobis, dilectissimi, et univérso optábilis mún-do adest festívitás Domínicæ passiónis, quæ nos inter exultatiónes spiritalium gaudiórum silére non pátitur. Quia etsi difficile est, de eádem solemnitate sæpius digne aptéque dissérere : non est tamen liberum sacerdoti in tanto divinæ misericórdiæ sacraménto fidélibus pópulis subtráhere sermónis officium : cum ipsa matéria ex eo quod est ineffábilis, fandi tribuat facultátem : nec possit deficere quod dicátur, dum numquam potest satis esse quod dicitur. Succúmbat ergo humana infirmitas glóriæ Dei, et in explicándis opéribus misericórdiæ ejus, imparem se semper invéniat. Laborémus sensu, hæréamus ingénio, deficiámus elóquio : bonum est ut nobis parum sit, quod étiam recte de Dómini majestáte sentímus.

ñ. Conclúsit vias meas inimicus, insidiátor factus est mihi sicut leo in abscondito, replévit et inebriávit me ama-

ritúdine : deduxérunt in lacum mortis vitam meam, et posuerunt lápidem contra me. * Vide Dómine iniquitates illórum : et júdica causam animæ meæ, defénsor vitæ meæ. *ÿ.* Factus sum in derisum omni pópulo meo, cánticumeórum tota die. Vide.

LECTIO V.

DICENTE enim Prophéta : Querite Dóminum, et confirmámini, quærite faciém ejus semper : némini præsuméndum est, quod totum quod quærit, invénit, ne désinat propinquáre, qui cessárit accédere. Quid autem inter ómnia ópera Dei, in quibus humana admiratiónis fatigátur intentio, ita contemplatióem mentis nostræ et oblécet et súperat, sicut passio Salvatóris? Qui ut humanum génus vinculis mortifera prævaricatiónis absólveret, et sæviénti diabolo poténtiam suæ majestátis occúluit, et infirmitátem nostræ humilitátis objécit. Si enim crudélis et superbus inimicus consilium misericórdiæ Dei nosse potuisset, Judæórum ánimos mansuetúdine pólius temperáre, quam injústis ódiis studuisset accéndere : ne ómnium captivórum amitteret servitútem, dum nihil sibi debéatis perséquitur libertátem.

ñ. Salvum me fac Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad animam meam : ne avértas faciém tuam a me : * Quóniam tribulor, exáudi me Dómine Deus meus. *ÿ.* Inténde animæ

meæ, et libera eam : propter inimicos meos eripe me. Quoniam.

LECTIO VI.

FEFELLIT ergo illum malignitas sua : intulit supplicium Filio Dei, quod cunctis filiis hominum in remedium verteretur. Fudit sanguinem justum, qui reconciliando mundo et pretium esset, et poculum. Suscepit Dominus, quod eundem propositum suæ voluntatis elegit. Admisit in se impias manus furentium : quæ dum proprio incumbunt sceleri, famulatae sunt Redemptori. Cuius etiam circa interfectores suos tanta erat pietatis affectio, ut de cruce supplicans Patri, non se vindicari, sed illis postularet ignosci.

ñ. Noli esse mihi Domine alienus : parce mihi in die mala : confundantur omnes qui me persequuntur, * Et non confundar ego. ý. Confundantur omnes inimici mei, qui quaerunt animam meam. Et non confundar ego. Noli esse mihi Domine alienus : parce mihi in die mala : confundantur omnes qui me persequuntur, * Et non confundar ego.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 21.

IN illo tempore : Cum appropinquasset Jesus Jerosolymis, et venisset Bethphage ad montem Oliveti : tunc misit duos discipulos, dicens eis. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 9 in Lucam.

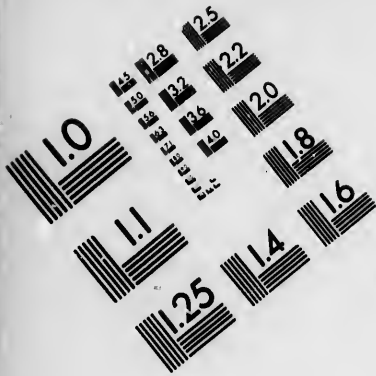
PULCHRE relictis Judæis, habitaturus in affectibus Gentium, templum Dominus ascendit. Hoc enim templum est verum, in quo non in littera, sed in spiritu Dominus adoratur. Hoc Dei templum est, quod fidei series, non lapidum structura fundavit. Deseruntur ergo qui oderant : eliguntur qui amaturi erant. Et ideo ad montem venit Oliveti, ut novellas oleas in sublimi virtute plantaret, quarum mater est illa, quæ sursum est, Jerusalem. In hoc monte est ille cœlestis agricola : ut plantati omnes in domo Dei, possint viri- tim dicere : Ego autem sicut oliva fructifera in domo Domini.

ñ. Dominus mecum est tamquam bellator fortis : propterea persecuti sunt me, et intelligere non potuerunt : Domine probas renes et corda : * Tibi revelavi causam meam. ý. Vidisti Domine iniquitates eorum adversum me : iudica iudicium meum. Tibi revelavi.

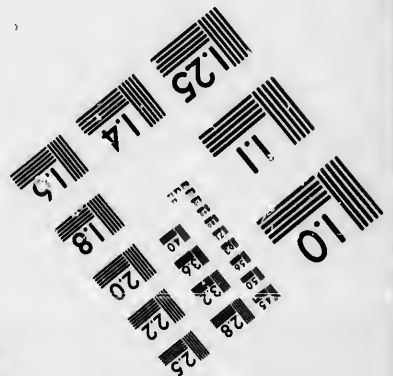
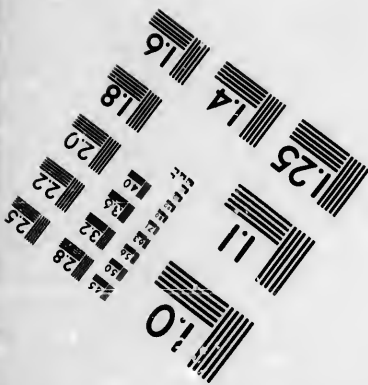
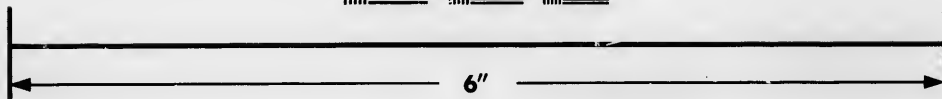
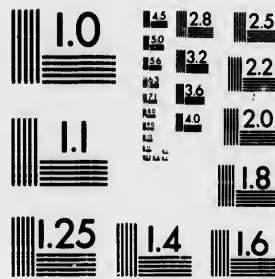
LECTIO VIII.

ET fortasse ipse mons Christus est. Quis enim alius tales fructus ferret olearum, non curvescentium ubertate baccarum, sed spiritus plenitudine Gentium fecundarum? Ipse est, per quem ascendimus, et ad quem ascendimus. Ipse est janua, ipse est via, qui aperi-

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

5
1.8
2.0
2.2
2.5
2.8
3.2
3.6
4.0
4.5
5.0

5
10
11
12
15
20
25
30
35
40
45
50

tur, et qui áperit : qui pulsátur ab ingrediéntibus, et ab eméritis adorátur. Ergo in castélló erat, et ligátus erat pullus cum ásina : non póterat solvi nisi jussu Dómini. Solvit eum manus Apostólica. Talis actus, talis vita, talis grátia. Esto talis et tu, ut possis ligátos sólvete.

ñ. Dixérunt impij apud se, non recte cogitátes : Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promittit se sciéntiam Dei habére, Filium Dei se nómínat et gloriátur Patrem se habére Deum : * Videámus si sermónes illius veri sunt : et si est vere Filius Dei, liberet eum de mánibus nostris : morte turpíssima condemnémus eum. ý. Tamquam nugáces aestimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris, tamquam ab imunditiis : et præfert novíssima justórum. Videámus si sermónes.

LECTIO IX.

NUNC considerémus qui fuerint illi, qui errore detécto, de paraiso ejectione, in castéllum sint relegáti. Et vides, quemádmódu quos mors expúlerat, vita revocáverit. Et ideo secundum Matthæum, et ásinam et pullum légimus : ut quia in duóbus hominibus utérque fuerat sexus expúlsus, in duóbus animalibus sexus utérque revocétur. Ergo illic in ásina matrem quasi Hevam figurávit erroris : hic autem in pullo generalitatem pópuli gentilis ex-

préssit : et ideo pullo sedétur ásinæ. Et bene, in quo nemo sedit : quia nullus, ántequam Christus, nationum pópulos vocávit ad Ecclesiám. Dénique secundum Marcum sic habes : Quem nemo adhuc sedit hóminum.

ñ. Circumdedérunt me viri mendáces : sine causa flagéllis cecidérunt me : * Sed tu Dómine defénsor vindica me. ý. Quóniam tribulatio próxima est, et non est qui adjuvet. Sed tu, Dómine. Circumdedérunt.

AD LAUDES.

Ant. t. 2. Dóminus Deus * auxiliátor meus : et ideo non sum confúsus.

Psalm. Miserére mei Deus, p. 57.

Ant. t. 1. l. Circumdántes * circumdedérunt me : et in nomine Dómini vindicabor in eis.

Psalm. Confitemini Dómino, p. 23.

Ant. t. 8. Júdica causam meam : * defénde, quia potens es Dómine.

Psalm. Deus Deus meus, cum reliquis, p. 18.

Ant. t. 7. f. Cum Angelis * et púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes: Hosánna in excélsis.

Ant. t. 4. Confundántur * qui me persequúntur, et non confundar ego, Dómine Deus meus.

CAPITULUM. *Philip. 2.*

F R A T R E S, Hoc eniri sentíte in vobis, quod et in Christo

Jesu
set,
esse
meti
serv
nem
invé

L
Spor
Pass
Agn
Imn
F
Spin
Mite
Und
Ter

Quo
C
Arb
Silv
Fron
Dul
Dul
F
Ten
Et r
Que
Et s
Ten
S
Fer
Atq
Arc
Qua
Fus
S
Trin
Eq
Par

ullo sedetur
quo, nemo
antequam
populos vo-
Denique se-
sic habes :
sedit homi-

ant me viri
usa flagellis
Sed tu Do-
ndica me-
tio proxima
ui adjuvet
circumdede-

ES.
nus Deus *
et ideo non

mei Deus,

undantes *
: et in no-
abor in eis.
ni Domino,

ea causam
quia potens
meus, cum

Angelis *
veniamur,
clamantes:

ndantur *
ir, et non
mine Deus

lip. 2.
sentite in
in Christo

Jesu, qui cum in forma Dei es-
set, non rapinam arbitratus est
esse se æqualem Deo : sed se-
metipsum exinavit, formam
servi accipiens, in similitudi-
nem hominum factus, et habitu
inventus ut homo.

HYMNUS.

LUSTRA sex qui jam perégit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor
Passióni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stipite.

Felle potus ecce languet :
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt,
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra, mun-
dus,

Quo lavantur flumine !

Crux fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis :
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine :
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas :
Et superni membra Regis
Tende mihi stipite.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam :
Atque portum preparare
Area mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.

Sempiterna sit beata
Trinitati gloria ;
Equa Patri, Filioque,
Par decus Paracrito :

Unius Trinique nomen
Laudet universitas.

Amen.
ÿ. Eripe me de inimicis meis.
Deus meus. R. Et ab insurgen-
tibus in me libera me.

Ad Bened. Ant. t. 4. Turba
multa, * quæ convenerat ad
diem festum, clamabat. Dó-
mino : Benedictus qui venit in
nómine Dómini, Hosanna in excé-
lsis.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempiternè Deus,
qui humano generi, ad
imitandum humilitatis exem-
plum, Salvatorem nostrum car-
nem sumere, et crucem subire
fecisti : concede propitijs ; ut
et patientiæ ipsius habere do-
cuménta, et resurrectionis con-
sörtia mereamur. Per eundem
Dóminum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. t. 1. Púeri Hebræo-
rum * tollentes ramos olivá-
rum, obviaverunt Dómino cla-
mantes, et dicentes : Hosanna
in excélsis.

AD TERTIAM.

Ant. t. 4. Púeri Hebræo-
rum * vestiménta prosterné-
bant in via, et clamabant, di-
centes : Hosanna Filio David :
benedictus qui venit in nómine
Dómini.

Capit. Fratres, Hoc enim, ut
supra ad Laudes.

R. br. Erue a frámca, * Deus
ánimam meam. Erue. ÿ. Et de
manu canis únicam meam.
Deus. Erue a frámca.
ÿ. De ore leónis libera me

Dómine. *ñ.* Et a cónibus unicórnium humilitátem meam.

AD SEXTAM.

Ant. t. 4. Tibi revelávi * causam meam; defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

CAPITULUM. *Philipp. 2.*

HUMILIAVIT semetipsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

ñ. br. De ore leónis, * Líbera me Dómine. De ore. *ÿ.* Et a cónibus unicórnium humilitátem meam. Líbera: De ore.

ÿ. Ne perdas cum ímpíis Deus ánimam meam. *ñ.* Et cum viris sánguinem vitam meam.

AD NONAM.

Ant. t. 4. Invocabo * nomen tuum, Dómine: ne avértas faciem tuam a clamóre meo.

CAPITULUM. *Philipp. 2. b.*

IN nómine Jesu omne genua flectátur cœlestium, terrétrium, et infernórum: et omnis lingua cónfiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

ñ. br. Ne perdas cum ímpíis, * Deus ánimam meam. Ne perdas. *ÿ.* Et cum viris sánguinem vitam meam. Deus. Ne perdas.

ÿ. Eripe me Dómine ab hómine malo. *ñ.* A viro iníquo éripe me.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalmi de Dominica, p. 123.

Capitulum, Fratres, Hoc enim, ut supra.

Hymnus, Vexilla Regis. ÿ. Eripe me, p. 211.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Scriptum est enim: * Percútiám pastórem, et dispergéntur oves gregis: postquam autem resurréxero, præcédam vos in Galilæam: ibi me vidébitis, dicit Dóminus.

Ab hac die usque ad Octavam Paschæ, si occurrat ali- quod Festum novem Lectio- num, transfertur post Octavam. Trium vero Lectionum, a Feria quinta in Cœna Domini, usque ad Feriam tertiam Paschæ, nulla fit Commemoratio.

FERIA SECUNDA.

Invitator. Hódie si vocem.

Hymnus, Pange lingua, ut, p. 228.

Ant. et Psalmi hujus Ferie, p. 46. cum ÿ. ut ibidem Tempore Passionis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

LECTIO I. *Cap. 12.*

ANTE sex dies Paschæ venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

Tract. 50. in Joannem post initium.

NE putarent hómines phan- tasma esse factum, quia mórtuus resurréxit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus: vivébat, loquebátur, epulabátur,

vérita-
tas J-
Discu-
Lázar-
Marth-
zari.
Lázar-
guén-
unxit
pillis
impl-
Factu-
requ-
ñ.
prim-
jüste-
quan-
rámu-
et de-
támu-
homi-
bi m-
gni-
rei f-
suis.
errav-
malit-

Q-
des I-
Ungu-
ideo
guén-
Quod
quen-
hoc
sum
et sa-
nat.
dicit
stítia-
Ungu-

véritas ostendebatur, infidelitas Judæorum confundebatur. Discumbébat ergo Jesus cum Lázaro, et ceteris: ministrabat Martha, una ex soróribus Lázari. María vero, altera soror Lázari, accépit libram unguénti nardi pístici pretiósí, et unxit pedes Jesu, et extérsit capillis suis pedes ejus, et domus impléta est ex odóre unguénti. Factum audívimus: mystérium requirámus.

Ŕ. Viri impii dixerunt: Opprimámus virum justum injúste, et deglutiamus eum tamquam inférnus vivum: auferámus memóriam illius de terra: et de spóliis ejus sortem mitámus inter nos: ipsi enim homicidæ thesaurizáverunt sibi mala. * Insiéntes et maligni odérunt sapiéntiam: et rei facti sunt in cogitatióibus suis. †. Hæc cogitáverunt, et erráverunt: et excæcávit illos malitia eórum. Insiéntes.

LECTIO II.

QUÆCUMQUE ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretiósó unguénto. Unguéntum illud justitia fuit, ideo libra fuit: erat autem unguéntum nardi pístici pretiósí. Quod ait pístici, locum aliquem créderé debémus, unde hoc erat unguéntum pretiósó: nec tamen hoc vacat, et sacraménto óptime consonat. Pistis Græce, fides Latine dicitur. Quærébas operári justitiam. Justus ex fide vivit. Unge pedes Jesu bene vivén-

do: Dóminica sectáre vestigia. Capillis terge: si habes súperflua, dá paupéribus, et Dómini pedes tersisti: capilli enim súperflua córporis vidéntur. Habes quod agas de súperfluis tuis; tibi súperflua sunt; sed Dómini pédibus necessariá sunt. Forte in terra Dómini pedes indigent.

Ŕ. Oppróbrium factus sum nimis inimicis meis: vidérunt me, et movérunt cápita sua: * Adjuva me Dómine Deus meus. †. Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdederunt me. Adjuva.

LECTIO III.

DE quibus enim, nisi de membris suis in fine dicturus est: Cum uni ex mínimis meis fecistis, mihi fecistis? Súperflua vestra impendistis: sed pédibus meis obsecúti estis. Domus autem impléta est odóre: mundus implétus est fama bóna: nam odor bonus, fama bona est. Qui male vivunt, et Christiáni vocántur, injúriam Christo faciunt: de quálibus dictum est, quod per eos nomen Dómini blasphemátur. Si per tales nomen Dei blasphemátur, per bonos nomen Dómini laudátur. Audi Apóstolum: Christi bonus odor sumus, inquit, in omni loco.

Ŕ. Insurrexérunt in me viri iníqui absque misericórdia, quæsiérunt me interficere: et non pepercéerunt in faciém meam spúere, et lanceis suis

vulneraverunt me : et concussa sunt omnia ossa mea * Ego autem existimabam me tamquam mortuum super terram. *ÿ.* Effuderunt furorem suum in me : fremuerunt contra me dentibus suis. Ego autem existimabam. Insurrexerunt in me.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Ant. t. 4. Faciem meam * non averti ab increpantibus, et conspuentibus in me.

Psalmi de Laud. Ferie II, p. 57.

Ant. t. 2. Fræmea suscitare * adversus eos, qui dispèrgunt gregem meum.

Ant. t. 4. Appenderunt * mercèdem meam triginta argenteis, quibus appretiatus sum ab eis.

Ant. t. 8. Inundaverunt aquæ * super caput meum : dixi, perii : invocabo nomen tuum, Dómine Deus.

Ant. t. 8. Lábia insurgéntium, * et cogitationes eorum vide Dómine.

CAPITULUM. *Jerem. 11. d*

VENITE, mittamus lignum in panem ejus, et eradamus eum de terra viventium, et nomen ejus non memorétur amplius.

Hymnus, Lustra sex, et ÿ. Eripe me de inimicis, p. 233.

Ad Bened. Ant. t. 1. Clarificá me Pater * apud te ipsum claritáte, quam hábui priúsqvam mundus fieret.

Deinde Præces, p. 59.

ORATIO.

DA, quæsumus omnipotens Deus : ut, qui in tot adversis ex nostra infirmitate defecimus; intercedente unigeniti Filii tui passione respicemus, Qui tecum.

Ad Horas, Ant. de Laudibus. Reliqua ut in Psalterio.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalmi de Psalt. p. 127.

CAPITULUM. *Jerem. 11. d*

TU autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, videam ultionem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

Hymnus, Vexilla Regis, et ÿ. Eripe me Dómine, ut p. 227.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Non haberes * in me potestatem, nisi desuper tibi datum fuisset.

Deinde Præces, p. 129.

ORATIO.

ADJUYA nos Deus salutáris noster : et ad beneficia recolenda, quibus nos instaurare dignatus es, tribue venire gaudentes. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Jeremia Propheta.

LECTIO I. *Cap. 11. c*

QUID est, quod dilectus meus in domo mea fecit scelera multa? numquid carnes sanctæ auferent a te malitias tuas, in quibus gloriata es? Olivam úberem, pulchram, fructiferam, speciosam vocavit Dóminus nomen tuum : ad vocem loquelæ, grandis exarsit ignis in ea, et combústa sunt frutéta

ejus.
qui p
super
domus
quæ se
dum r
autem
mihí,
disti
ego q
qui p
non c
super
Mittam
ejus, c
vivent
memo
tem,
dicas
corda
ex eis
sam n
A.
passus
pacific
latus
piam
illi :
es tam
Cadam
ternu
in eis
sam r
causa
vite
brium
vindict
velavi
I.
JUST
si
tamer
Quare

ejus. Et Dóminus exercituum qui plantávit te, locútus est super te malum, pro malis domus Israel, et domus Juda, quæ fecerunt sibi ad irritándum me, libántes Baálim. Tu autem Dómine demonstrásti mihi, et cognóvi : tunc ostendisti mihi stúdia eorum. Et ego quasi agnus mansuetus, qui portátur ad victimam : et non cognóvi quia cogitáverunt super me consilia, dicentes : Mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memoretur amplius. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, videam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam.

R. Contumélias et terróres passus sum ab eis, qui erant pacifici mei, et custodientes latus meum, dicentes : Decipiámus eum, et prævaleámus illi : sed tu Dómine mecum es tamquam bellátor fortis. * Cadant in opprobrium sempiternum, ut videam vindictam in eis, quia tibi revelávi causam meam. V. Júdica Dómine eausam animæ meæ, defénsor vitæ meæ. Cadant in opprobrium sempiternum, ut videam vindictam in eis, quia tibi revelávi causam meam.

LECTIO II. Cap. 12.

JUSTUS quidem tu es Dómine, si disputem tecum : verumtamen justa loquar ad te. Quare via impiórum prosperá-

tur : bene est ómnibus qui prævaricantur, et iniique agunt? Plantásti eos, et radicem miserunt : proficiunt et faciunt fructum : prope es tu ori eorum, et longe a renibus eorum. Et tu Dómine nosti me, vidisti me, et probásti cor meum tecum : congroga eos quasi gregem ad victimam, et sanctifica eos in die occisiónis. Usquequo lugebit terra, et herba omnis regionis siccabitur propter malitiam habitantium in ea? consumptum est animal et volucre, quoniam dixerunt : Non videbit novissima nostra.

R. Deus Israel, propter te sustinui improperium, operuit reverentia faciem meam, extraneus factus sum fratribus meis, et hospes filiis matris meæ : * Quoniam zelus domus tuæ comedit me. V. Intende animæ meæ et libera eam, propter inimicos meos eripe me. Quoniam.

LECTIO III.

RELIQUI domum meam, dedi misi hæreditatem meam : dedi dilectam animam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi hæreditas mea quasi leo in silva : dedit contra me vocem, ideo odivi eam. Numquid avis discolor hæreditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? Venite, congregámini omnes bestię terræ, properáte ad devorándum. Pastóres multi demoliti sunt vineam meam, conculcáverunt partem meam : dederunt por-

tionem meam desiderabilem in desertum solitudinis. Posuerunt eam in dissipationem, luxitque super me: desolatione desolata est omnis terra, quia nullus est qui recogitet corde.

¶ Synagoga populorum circumdederunt me: et non reddidi retribuētibus mihi mala. * Consumetur, Domine, nequitia peccatorum, et diriges iustum. ¶ Júdica me Domine secundum justitiam meam, et secundum innocentiam meam super me. Consumetur. Synagoga.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. r. Vide Domine, * et considera, quoniam tribulor: velociter exaudi me.

Psalmi de Feria III, ut in Psalterio, p. 70.

Ant. t. 7. Discerne causam meam. * Domine: ab homine iniquo et doloso eripe me.

Ant. t. 7. r. Dum tribulaber, * clamavi ad Dominum de ventre inferi, et exaudivit me.

Ant. t. 3. Domine vim patior, * responde pro me: quia nescio quid dicam inimicis meis.

Ant. t. 4. Dixérunt impii: * Opprimamus virum justum, quoniam contrarius est operibus nostris.

CAPITULUM. *Jerem. 11. d.*

VENITE, mittamus lignum in panem ejus, et eradamus eum de terra viventium, et nomen ejus non memoretur amplius.

Hymnus, Lustra sex, et ¶ Eripe me de inimicis, p. 233.

Ad Bened. Ant. t. 1. f. Ante diem festum * Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus, cum dilexisset suos, in finem dilexit eos.

Deinde preces, p. 59.

ORATIO.

OMNIPOTES sempiternè Deus, da nobis ita Dominicæ passionis sacramenta percipere: ut indulgentiam percipere mereamur. Per eundem.

Ad Horas, Ant. de Laudibus. Reliqua ut in Psalterio.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalmi de Psalt. p. 130.

CAPITULUM. *Jerem. 11. d.*

TU autem Domine Sabaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, videam ultionem tuam ex eis: tibi enim revelavi causam meam, Domine Deus meus.

Hymnus, Vexilla Regis, et ¶ Eripe me Domine, p. 227.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Potestatem habeo * ponendi animam meam, et iterum sumendi eam.

Deinde Preces, p. 129.

ORATIO.

TUA nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptione vultustatis expúrget: et capaces sanctæ novitatis efficiat. Per Dominum.

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 17. b.*

EXPECTATIO Israel Domine: omnes, qui te derelinquunt, confundentur: recedentes a te,

in terr
dereliqu
viventi
Dómine
me fac,
laus in
cunt ad
Dómine
sum tu
quens
siderá
sum es
in cons
tu mihi
in die
tur qu
non co
illi, et
super
duplici
¶. L
lingua
ódiu ei
eo ut r
bant n
bam, e
Deus r
advers
et ódiu
Ego.

LE

QUIS
qu
Numqu
nix Lil
aque
defluer
mei p
hantes
suis, i
bulare
trito:
desolat

in terra scribentur : quoniam dereliquerunt venam aquarum viventium Dominum. Sana me Domine, et sanabor : salvum me fac, et salvus ero : quoniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me : Ubi est verbum Domini? veniat. Et ego non sum turbatus, te pastorem sequens : et diem hominis non consideravi, tu scis. Quod egressum est de labiis meis, rectum in conspectu tuo fuit. Non sis tu mihi formidini, spes mea tu in die afflictionis. Confundantur qui me persequuntur, et non confundar ego : paveant illi, et non paveam ego : induc super eos diem afflictionis, et duplici contritione conterere eos.

¶ Locuti sunt adversum me lingua dolosa, et sermonibus odii circumdederunt me : pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi : * Ego autem orabam, et exaudisti me, Domine Deus meus. †. Et posuerunt adversum me mala pro bonis, et odium pro dilectione mea. Ego.

LECTIO II. *Cap. 18. b*

Quis audivit talia horribilia, quae fecit nimis virgo Israel? Numquid deficiet de petra agrum Libani? aut evelli possunt aquae erumpentes frigidae, et defluentes? Quia oblitus est mei populus meus, frustra libantes, et impingentes in viis suis, in semitis saeculi, ut ambularent per eas in itinere non trito : ut fieret terra eorum in desolationem, et in sibi

sempiternum : omnis qui praeterierit per eam, obstupescet, et movabit caput suum. Sicut ventus urens dispergam eos coram inimico : dorsum et non faciem ostendam eis in die perditionis eorum. Et dixerunt : Venite, et cogitemus contra Jeremiam cogitationes : non enim peribit lex a sacerdote, neque consilium a sapiente, nec sermo a Propheta : venite, et percutiamus eum lingua, et non attendamus ad universos sermones ejus.

¶ Dixerunt impii apud se, non recte cogitantes : Circumveniamus justum, quoniam contrarius est operibus nostris : promittit se scientiam Dei habere, Filium Dei se nominat, et gloriatur Patrem se habere Deum : * Videamus si sermones illius veri sunt : et si est vere Filius Dei, liberet eum de manibus nostris : morte turpissima condemnemus eum. †. Tamquam nugaces aestimati sumus ab illo, et abstinet se a viis nostris tamquam ab immunditiis : et praefert novissima justorum. Videamus.

LECTIO III.

ATTENDE Domine ad me, et audi vocem adversariorum meorum. Numquid redditur pro bono malum, quia foderrunt foveam animae meae? Recordare quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum, et averterem indignationem tuam ab eis. Propter-

ea da filios eorum in famem, et deduc eos in manus gladii: fiant uxores eorum absque liberis, et viduæ: et viri earum interficiantur morte: iuvenes eorum confodiuntur gladio in praelio. Audiatur clamor de domibus eorum: adduces enim super eos latronem repente: quia foderunt foveam ut caperent me, et laqueos absconderunt pedibus meis. Tu autem Domine scis omne consilium eorum adversum me in mortem: ne propitiaris iniquitati eorum, et peccatum eorum a facie tua non deleatur: fiant corruentes in conspectu tuo, in tempore furoris tui abutere eis.

R. Circumdedérunt me viri mendaces: sine causa flagellis ceciderunt me: * Sed tu Domine defensor vindica me. **Y.** Quoniam tribulatio proxima est, et non est qui adjuvet. Sed tu, Domine. Circumdedérunt me.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Libera me * de sanguinibus Deus Deus meus: et exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Psalmi de Feria iv, ut in Psalterio, p. 80.

Ant. t. 8. f Contumelias et terrores * passus sum ab eis: et Dominus mecum est tamquam bellator fortis.

Ant. t. 2. Ipsi vero * in vanum quasiérunt animam meam, introibunt in inferiöra terræ.

Ant. t. 7. r Omnes inimici mei * audierunt malum meum: Domine lætati sunt, quoniam tu fecisti.

Ant. t. 1. l Alliga Domine * in vinculis nationes gentium, et reges earum in compedibus.

CAPITULUM. Jerem. 11. d

VENITE, mittamus lignum in panem ejus, et eradamus eum de terra viventium, et nomen ejus non memoretur amplius.

Hymnus, Lustra sex, et Y. Eripe me de inimicis, p. 233.

Ad Bened. Ant. t. 8. Simon dormis? * non potuisti una hora vigilare mecum?

Deinde Preces, p. 39.

ORATIO.

PRESTA, quæsumus omnipotens Deus: ut qui nostris excëssibus incessanter affligimur; per unigeniti Filii tui passionem liberemur. Qui tecum vivit et regnat.

Ad Horas, Ant. de Laudibus. Reliqua ut in Psalterio.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalmi de Psalt. p. 132.

CAPITULUM. Jerem. 11. d

TU autem Domine Sabaoth, qui iudicas juste, et probas renes et corda, videam ultionem tuam ex eis: tibi enim revelavi causam meam, Domine Deus meus.

Hymnus, Vexilla Regis, et Y. Eripe me Domine, ut p. 227.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Ancilla dixit Petro: * Vere tu ex illis es: nam et loquela tua manifestum te facit.

Dei

RESP su pro qu Christo bus tra subire vivit.

Trib dicto se Maria, princip

A comédi probra per me

SALVU niar que ad Infixi di: * e Veni et temp Labo factæ s fecerunt in Deu Multi pillos e runt m Confes sunt m

Deinde Preces, 129.

ORATIO.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit má-nibus tradi nocéntium; et crucis subire torméntum: Qui tecum vivit.

Tribus sequentibus diebus dicto secreto, Pater noster, Ave Maria, et ad Matutinum et in principio Primæ, Credo, om-

nibus aliis prætermisissis, absolute incipitur Officium, ad Matutinum et Vesperas ab Ant. primi Psalmi: et Ant. duplicantur, sicut in Festo duplici.

In fine Psalmorum non dicitur Glória Patri, per omnes Horas, nec in Responsoriis: et in fine cujuslibet Psalmi ad Matutinum exstinguitur una ex quindecim candelis positis in candelabro triangulari ante Altare.

FERIA QUINTA

IN COENA DOMINI.

AD MATUTINUM.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. f. Zelus domus tuæ comédit me, et oppróbria expróbrantium tibi ceciderunt super me.

PSALMUS 68.

SALVUM me fac Deus: * quóniam intraverunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempésta demérsit me.

Laborávi clamans, ráucae factæ sunt fáuces meæ: * defecerunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: *

Verná.

quæ non rapui, tunc exolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam: * et delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me qui expéctant te Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me, * qui quærun't te Deus Israel.

Quóniam propter te sustinui oppróbrium: * opéruit confú-sio faciém meam.

Extráneus factus sum frátri-bus meis, * et peregrinus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria expróbrantium tibi ceciderunt super me.

Et opéruí in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium : * et factus sum illis in parabolam.

Adversum me loquebantur qui sedebant in porta : * et in me psallebant qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meam ad te Domine : * tempus beneplaciti Deus.

In multitudinem misericordiae tuae exaudi me. * in veritate salutis tuae.

Eripe me de luto, ut non infigar : * libera me ab iis qui oderunt me, et de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquae, neque absorbeat me profundum : * neque urgeat super me puteus os suum.

Exaudi me Domine, quoniam benigna est misericordia tua : * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam a puero tuo : * quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende animae meae, et libera eam : * propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum, et confusionem meam, * et reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me : * improperium expectavit cor meum, et miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit : * et qui consolaretur, et non inveniri.

Et dederunt in escam meam fel : * et in siti mea potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, * et in retributiones, et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant : * et dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam : * et furor irae tuae comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta : * et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt : * et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum : * et non intrent in justitiam tuam.

Delcantur de libro viventium : * et cum justis non scribantur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico : * et magnificabo eum in laude :

Et placebit Deo super vitulum novellum, * cornua producentem et ungulas.

Videant pauperes, et laentur : * quaerite Deum, et vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus : * et vinctos suos non despexit.

Laudent illum caeli et terra, * mare, et omnia reptilia in eis.

Quo
Sion :
tates .

Et
redita

Et

possid
gunt
in ea.

Ant
modit
branti

Ant
trorsu
cogita

12 P

D in
juvan

Con
tur, *

meam

Av
crubé
mala

Av
centes
ge, eu

Ex
omnes
cant s
minus
tuum.

Ego
sum :

Adj
meus
reris.

Ant
et er
mili

Quoniam Deus salvam faciet
Sion : * et edificabuntur civi-
tates Juda.

Et inhabitabunt ibi, * et hæ-
reditate acquirunt eam.

Et semen servorum ejus
possidebit eam : * et qui dili-
gunt nomen ejus, habitabunt
in ea.

Ant. Zelus domus tuæ co-
medit me, et opprobria expro-
brantium tibi ceciderunt su-
per me.

Ant. t. 8. *f.* Avertantur re-
trorsum, et erubescant, qui
cogitant mihi mala.

PSALMUS 69.

Deus in adiutorium meum
intende : * Domine ad ad-
juvandum me festina.

Confundantur et reverean-
tur, * qui quaerunt animam
meam.

Avertantur retrorsum, et
erubescant, * qui volunt mihi
mala :

Avertantur statim erubes-
centes, * qui dicunt mihi : Eu-
ge, euge.

Exultent et lætentur in te,
omnes qui quaerunt te : * et di-
cant semper : Magnificetur Dó-
minus, qui diligunt salutare
tuum.

Ego vero egenus, et pauper
sum : * Deus adjuva me.

Adiutor meus, et liberator
meus es tu : * Domine ne mo-
reris.

Ant. Avertantur retrorsum,
et erubescant, qui cogitant
mihi mala.

Ant. t. 8. *f.* Deus meus eri-
pe me de manu peccatoris.

PSALMUS 70.

In te Domine speravi, non con-
fundar in æternum : * in justi-
tia tua libera me, et eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, *
et salva me.

Esto mihi in Deum protecto-
rem, et in locum munitum : *
ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum me-
um, * et refugium meum es tu.

Deus meus, eripe me de ma-
nu peccatoris : * et de manu
contra legem agentis, et iniqui.

Quoniam tu es patientia mea
Domine : * Domine, spes mea
a juventute mea.

In te confirmatus sum ex
utero : * de ventre matris mee
tu es protector meus.

In te cantatio mea sem-
per : * tamquam prodigium fa-
ctus sum multis, et tu adiutor
fortis.

Repleatur os meum laude,
ut cantem gloriam tuam, *
tota die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tempore
senectutis : * cum defecerit
virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei
mihi : et qui custodiebant
animam meam, consilium fe-
cerunt in unum.

Dicentes : Deus dereliquit
eum, persequimini, et compræ-
hendite eum : * quia non est
qui eripiat.

Deus, ne elongeris a me : *
Deus meus, in auxilium meum
respice.

Confundantur et deficiant
detrahentes animæ meæ : *
operiantur confusione et pu-
dore, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper spera-
bo ; * et adjiciam super om-
nem laudem tuam.

Os meum annuntiabit justi-
tiam tuam, * tota die salutare
tuum.

Quoniam non cognovi litte-
raturam introibo in potentias
Dómini : * Dómine, memorabor
justitiæ tuæ solius.

Deus, docuisti me a juven-
tute mea : * et usque nunc
pronuntiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam et sé-
nium : * Deus, ne derelinquas
me :

Donec annuntiem bráchium
tuum * generatióni omni, quæ
ventura est,

Potentiam tuam, et justitiam
tuam Deus usque in altissima,
quæ fecisti magnalia : * Deus
quis similis tibi ?

Quantas ostendisti mihi tri-
bulatiónes multas, et malas :
et conversus vivificast me : *
et de abyssis terræ iterum re-
duxisti me ;

Multiplicasti magnificéntiam
tuam : * et conversus consolá-
tus es me.

Nam et ego confitebor tibi
in cithara psalmi veritatem
tuam : * Deus psallam tibi in
cithara, sanctus Israel.

Exultábunt labia mea cum
cantávero tibi ; * et aniima mea,
quara redemisti.

Sed et lingua mea tota die

meditábitur justitiam tuam : *
cum confúsus et réveritus fuerint
qui quærunt mala mihi.

Ant. Deus meus erípe me de
manu peccatoris.

ÿ. Avertantur retrórsus, et
erubescant. ñ. Qui cogitant
mihi mala.

*Hoc triduo post Versiculos
Nocturnorum dicitur secreto,
Pater noster, nec pronuntia-
tur, Et ne nos, nec dicitur Ab-
solutio, neque dantur Benedi-
ctiones ante Lectiones.*

*In fine Lectionum non dicitur,
Tu autem, sed primæ tres
Lectiones Jeremice terminan-
tur ut infra.*

Incipit lamentatio Jeremias
Prophætæ.

LECTIO I. Cap. 1.

Aleph.

QUOMODO sedet sola civitas
plena populo : facta est
quasi vidua dómína genitum :
princeps provinciárum facta
est sub tributo.

Beth. Plorans ploravit in noc-
te, et lacrymæ ejus in maxil-
lis ejus : non est qui consolé-
tur eam ex omnibus charis
ejus : omnes amici ejus spre-
verunt eam, et facti sunt ei
inimici.

Ghimel. Migravit Judas pro-
pter afflictionem, et multi-
tudinem servitutis : habitavit
inter gentes, nec invenit re-
quiem : omnes persecutores
ejus apprehenderunt eam in-
ter angustias.

Daleth. Viæ Sion lugent, eo
quod non sint qui veniant ad

solen
ejus
gemé
lidæ,
dine.

He
cápité
sunt
est su

dinen
vuli
tátem

Jer
vérte
tuum

Sic

Lame

R. I.

Patre
tránse

ritus
caro a

te, et

tentat

ET e
or
sunt p
tes no
et abie
ante fá

Zair

lem di

prava

derabi

búerat

cádere

hostili

videru

runt s
Heit
rúsaler

solemnitatem : omnes portæ ejus destructæ ; sacerdotes ejus gementes : virgines ejus squallidæ, et ipsa oppressa amaritudine.

He. Facti sunt hostes ejus in capite, inimici ejus locupletati sunt : quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum ejus : parvuli ejus ducti sunt in captivitatem ante faciem tribulantis.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

Sic terminantur Lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

ñ. In monte Oliveti oravit ad Patrem : Pater, si fieri potest, transeat a me calix iste : * Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. †. Vigilate, et orate, ut non intréti in tentationem. Spiritus.

LECTIO II.

Vau.

Et egressus est a filia Sion omnis decor ejus : facti sunt principes ejus velut arietes non inveniéntes pascua : et abiérunt absque fortitudine ante faciem subsequéntis.

Zain. Recordata est Jerusalem diérum afflictionis suæ, et prevaricationis omnium desiderabilium suorum, quæ habuerat a diébus antiquis, cum caderet populus ejus in manu hostili, et non esset auxiliator : viderunt eam hostes, et deriserunt sabbata ejus.

Heth. Peccatum peccavit Jerusalem, propterea instabilis

facta est : omnes qui glorificabant eam, spreverunt illam, quia viderunt ignominiam ejus : ipsa autem gemens conversa est retrorsum.

Teth. Sordes ejus in pedibus ejus, nec recordata est finis sui : deposita est vehementer, non habens consolatorem : vide, Domine, afflictionem meam, quoniam auerectus est inimicus.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

ñ. Tristis est anima mea usque ad mortem : sustinete hic, et vigilate mecum : nunc videbitis turbam, quæ circumdabit me : * Vos fugam capietis, et ego vadam immolari pro vobis. †. Ecce appropinquat hora, et Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Vos.

LECTIO III.

Iod.

Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia ejus : quia vidit gentes ingressas sanctuarium suum, de quibus præceperas ne intrarent in ecclesiam tuam.

Caph. Omnis populus ejus gemens, et quærens panem : dederunt pretiosa quæque pro cibo ad refocillandam animam. Vide Domine et considera : quoniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte si est dolor sicut dolor meus, quoniam vindemavit me, ut locutus est Dominus in die iræ furoris sui.

Mem. De excélsó misit ignem in óssibus meis, et erudit me : expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum : pósuit me desolatam, tota die móróre conféctam.

Nun. Vigilávit jugum iniquitátum meárum : in manu ejus convolutæ sunt, et impósitæ collo meo : infirmáta est virtus mea : dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

ñ. Ecce vídimus eum non habentem spéciem, neque decórem : aspéctus ejus in eo non est : hic peccáta nostrá portávit, et pro nobis dolet : ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras : * Cujus livóre sanáti sumus. †. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus livóre. Ecce vídimus.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. f. Liberávit Dóminus páuperem a poténté; et inopem; cui non erat adjútor.

PSALMUS 71.

DEUS júdicium tuum regi da : * et justitiam tuam filio regis.

Judicáre pópulum tuum in justitiá, * et páuperes tuos in júdicio.

Suscípiant montes pacem pópulo; * et colles justitiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos faciet filios páuperum : * et humiliábit calumpniatórem,

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in velus : * et sicut stillicidia stílántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justitiá, et abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthiopes : * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis et insulæ múnera offerent : * reges Arabum et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténté : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et inopi : * et ánimas páuperum salvas faciet.

Ex usóris et iniquitáte redimet ánimas eórum : * et honorábile nómen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso seínper : * tota die benedicent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, super extollétur super Libanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula : * ante solem permanet nomen ejus,

Et l
nes tri
tes má
Ben
Israel,
lus :
Et l
jestátis
repléb
nis ter
Ant.
perem
cui no
Ant.
pii, et
iniquit
sunt.

QUAM
his
Mei
pedes
sus me
Quia
pacem
Quia
eórum
plaga
In
sunt, *
flagella
Ideo
opérti
pietate
Pród
quitas
in affé
Cogi
nequiti
célsó lo
Posu
um : *
lyit in

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus :

Et benedictum nomen majestatis ejus in ætèrnum : * et replèbitur majestàte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Ant. Liberavit Dominus pauperem a potènte; et inopem, cui non erat adjutor.

Ant. t. 8. f. Cogitaverunt impii, et locuti sunt nequitiâ : iniquitatem in excèlso locuti sunt.

PSALMUS 72.

QUAM bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes : * penè effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iniquos, * pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum; * et firmiter in plaga eorum.

In labore hominum non sunt, * et cum hominibus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos superbia, * operti sunt iniquitate, et impietate sua.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum : * transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt, et locuti sunt nequitiam : * iniquitatem in excèlso locuti sunt.

Posuerunt in cælum os suum : * et lingua eorum transiit in terra.

Ideo convertetur populus meus hic : * et dies pleni inveniuntur in eis.

Et dixerunt : Quomodo scit Deus, * et si est scientia in excèlso?

Eccè ipsi peccatores; et abundantes in sæculo, * obtinuerunt divitias.

Et dixi : Ergo sine causa justificavi cor meum, * et lavi inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus tota die, * et castigatio mea in matutinis.

Si dicebam : Narrabo sic : * ecce nationem filiorum tuorum reprobaui.

Existimabam ut cognoscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in sanctuarium Dei : * et intelligam in novissimis eorum.

Verumtamen propter dolos posuisti eis : * dejecisti eos dum alleveruntur.

Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt : * perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium Domine, * in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt : * et ego ad nihilum reductus sum, et nescivi.

Ut jumentum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam : et in voluntate tua de-

duxisti me, * et cum glória suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid volui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui élongant se a te, peribunt : * perdidisti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicationés tuas, * in portis filiaë Sion.

Ant. Cogitavérunt impii, et locúti sunt nequitiam : iniquitátem in excélsó locúti sunt.

Ant. t. 1. Exúrge Dómine, et júdica causam meam.

PSALMUS 73.

UT quid Deus repulisti in finem : * irátus est furor tuus super oves pásceæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedisti ab initio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in superbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimicus in sancto?

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum : * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra pollucérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixerunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiescere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est Prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus impropérbat inimicus : * irritat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et dexteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula, * operátus est salutem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita draconum in aquis.

Tu confregisti cápita draconis : * dedisti cum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, et torrentes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecisti omnes términos terræ : * æstátem et ver tu plas-másti ea.

Memor esto hujus, inimicus impropérvit Dómino : * et pópulus insipiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscaris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui

obscur
iniqui
Ne
confú
laudá
Ex
tuam
riór
insipi
Ne
rum t
qui te
An
dica
y.
manu
contr
Pa
Ex
E
In
E
a
cátio
et ex
licet
verb
fiens
rans.
quo
cep
esse
tione
Cont
exerc
batus
ubi
tione
los,
tus e
mal
nem

obscurati sunt terrae domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus : * pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exurge Deus, iudica causam tuam : * memor esto improperiorum tuorum, eorum quae ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum : * superbia eorum, quae oderunt, ascendit semper.

Ant. Exurge Domine, et iudica causam meam.

γ. Deus meus eripe me de manu peccatoris. η. Et de manu contra legem agentis, et iniqui.

Pater noster, *secreto.*

Ex Tractatu S. Augustini

Episcopi super Psalmos.

In *Psalm. 51. ad 1. Vers.*

LECTIO IV.

EXAUDI Deus orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam : intende mihi, et exaudi me. Satagentis, solliciti, in tribulatione positi, verba sunt ista. Orat multa patiens, de malo liberari desiderans. Superest ut videamus in quo malo sit : et cum dicere coeperit, agnoscamus ibi nos esse : ut communicata tribulatione, conjungamus orationem. Contristatus sum, inquit, in exercitatione mea, et conturbatus sum. Ubi contristatus ? ubi conturbatus ? In exercitatione mea, inquit. Homines malos, quos patitur, commemoratus est, eandemque passionem malorum hominum exercitationem suam dixit. Ne putetis gra-

tis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis agere Deum. Omnis malus aut ideo vivit, ut corrigatur : aut ideo vivit, ut per illum bonus exerceatur.

η. Amicus meus osculi me tradidit signo : quem osculatus fuero, ipse est, tenete eum : hoc malum fecit signum, qui per osculum adimplevit homicidium. * Infelix praetermisit pretium sanguinis, et in fine laqueo se suspendit. γ. Bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille. Infelix.

LECTIO V.

UTINAM ergo qui nos modo exercent, convertantur, et nobiscum exerceantur : tamen quamdiu ita sunt ut exerceant, non eos odimus : quia in eo quod malus est quis eorum, utrum usque in finem perseveraturus sit, ignoramus. Et plerumque cum tibi videris odisse inimicum, fratrem odisti, et nescis. Diabolus, et angeli ejus in Scripturis sanctis manifestati sunt nobis, quod ad ignem aeternum sint destinati. Ipsorum tantum desperanda est correctio, contra quos habemus occultam luctam : ad quam luctam nos arinat Apostolus, dicens : Non est nobis collectio adversus carnem et sanguinem : id est, non adversus homines, quos videtis ; sed adversus principes, et potestates, et rectores mundi, tenebrarum. Ne forte cum dixisset, mundi, intelligeres daemones esse rectores caeli

et terram mundi dixit, tenebrarum harum: mundi dixit, amatorum mundi: mundi dixit, impiorum et iniquorum: mundi dixit, de quo dicit Evangelium: Et mundus eum non cognovit.

¶ Judas mercator pessimus oculo petiit Dominum: ille ut agnus innocens non negavit Judæ osculum: * Denariorum numero Christum: Judæis tradidit: * Melius illi erat, si natus non fuisset. Denariorum:

QUONIAM vidi iniquitatem et contradictionem in civitate. Attende gloriam crucis ipsius. Jam in fronte regum caux illa fixa est, cui inimici insultaverunt. Effectus probavit virtutem: domuit orbem non ferro, sed ligno: Lignum crucis contumeliis dignum visum est inimicis, et ante ipsum lignum stantes caput agitabant, et dicebant: Si Filius Dei est, descendat de cruce. Extendebat ille manus suas ad populum non credentem et contradicentem: Si enim justus est qui ex fide vivit, iniquus est qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitatem, perfidiam intellige. Videbat ergo Dominus in civitate iniquitatem et contradictionem, et extendebat manus suas ad populum non credentem, et contradicentem, et tamen et ipsos expectans dicebat: Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt.

¶ Unus ex discipulis meis

tradet me hodie. Vae illi per quem tradar ego: * Melius illi erat, si natus non fuisset. ¶ Qui intingit mecum manum in paropside, hic me traditurus est in manus peccatorum. Mellus: Unus: **IN: HI: NOCTURNO:** ¶ Ant. 7. Dixit iniquis, Nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

CONFITEBIMUR: tibi Deus: * Confitebimur, et invocabimus nomen tuum. ¶ Narrabimus mirabilia tua: * cum accepero tempus, ego justitias judicabo. ¶ Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea: * Ego confirmavi columnas ejus. ¶ Dixi iniquis: Nolite inique agere: * et delinquentibus: Nolite exaltare cornu:

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem. ¶ Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: * quoniam Deus judex est. ¶ Hunc humiliat, et hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto. ¶ Et inclinavit ex hoc in hoc: verum tamen faex ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terræ. ¶ Ego autem annuntiabo in sæculum: * cantabo Deo Jacob. ¶ Et omnia cornua peccatorum confringam: * et exaltabuntur cornua justii.

Ant. Adversus quem tradar ego: * Melius illi erat, si natus non fuisset. ¶ Qui intingit mecum manum in paropside, hic me traditurus est in manus peccatorum.

NOTU N Israel. Et factus est nomen eius in Sion.

Ibi cum bellum.

Illorum montibus sunt orationes.

Dormit et nihil divitiarum.

Ab iniquis derunt.

Tu tamen sistet tibi.

De cocium: * Cum Deus, nes ma.

Quoniam confitetur cogitati tibi.

Vove Deo circuitu.

Territum apud r.

Ant. vit, du Deus.

Ant. Dixi iniquis, Nolite loqui
adversus Deum iniquitatem.

Ant. *It.* 8. *f.* Terra tremuit et
quievit, dum exurgeret in ju-
dicio Deus. *Psalmus* 75.

NOTUS in Judaea Deus; * in
N Israel magnum nomen ejus:
Et factus est in pace locus
ejus, * et habitatio ejus in
Sion.

Ibi confregit potentias ar-
cum, * scutum, * gladium, et
bellum.

Illuminans tu mirabiliter a-
montibus aeternis: * turbati
sunt omnes insipientes corde:

Dormierunt somnum suum: *
et nihil inveniunt omnes viri
divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Ja-
cob: * dormitaverunt qui ascen-
derunt equos.

Tu terribilis es, et quis re-
sistet tibi? * ex tunc ira tua.

De caelo auditum fecisti judi-
cium: * terra tremuit et quievit.

Cum exurgeret in judicium
Deus, * ut salvos faceret om-
nes mansuetos terrae.

Quoniam cogitatio hominis
constabit tibi: * et reliquiae
cogitationis diem festam agent
tibi.

Vovete, et reddite Domino
Deo vestro, * omnes qui in
circuitu ejus affertis munera.

Terribili et ei qui aufert spi-
ritum principum, * terribili
apud reges terrae.

Ant. Terra tremuit et quie-
vit, dum exurgeret in judicio
Deus.

Ant. *t.* 7. *r.* In die tribulati-
onis meae Deum exquisivi ma-
nibus meis:

Voce mea ad Dominum cla-
mavi: * voce mea ad Deum
et intendit mihi.

In die tribulationis meae
Deum exquisivi, manibus meis
nocte contra eum: * et non
sum deceptus.
Renuit consolari anima mea, *
memor fui Dei, et delectatus
sum, et exercitatus sum, et
defecit spiritus meus.

Anticipaverunt vigiliis oculi
mei: * turbatus sum, et non
sum locutus.

Cogitavi dies antiquos: * et
annos aeternos in mento habui.

Et meditatus sum nocte cum
corde meo, * et exercitabar, et
scopobam spiritum meum.

Numquid in aeternum projici-
et Deus: * aut non apponet
ut complacitor sit adhuc?

Aut in finem misericordiam
suam absindet? * a genera-
tione in generationem?

Aut obliviscetur misereri
Deus: * aut continebit in ira sua
misericordias suas?

Et dixi, Nunc coepi: * haec
mutatio dexterae Excelsi.

Memor fui operum Domini: *
quia memor ero ab initio mira-
bilia tuorum.

Et meditabor in omnibus
operibus tuis: * et in adven-
tationibus tuis exercebor.

Deus in sancto via tua: quis
Deus magnus sicut Deus noster? *
tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in pópulis virtutem tuam : * redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, et Joseph.

Viderunt te aquae Deus, viderunt te aquae : * et timuerunt, et turbatae sunt abyssi.

Multitudo sonitus aquarum : * vocem dederunt, nubes.

Etenim sagittae tuae trans-eunt : * vox tonitru tui in rota.

Illuxerunt coruscationes tuae orbi terrae : * commota est, et contremuit terra.

In mari via tua, et semitae tuae in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscuntur.

Deduxisti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Ant. In die tribulationis meae Deum exquisivi manibus meis.

̄. Exúrge Dómine. ̄. Et júdica causam meam.

Pater noster, *secreto.*
De Epistola prima beati Pauli Apóstoli ad Corinthios.

LECTIO VII. *Cap. 11. d.*

HOC autem praecipio : non laudans, quod non in melius, sed in deteriorius convenitis. Primum quidem convenientibus vobis in Ecclesiam, audio scissuras esse inter vos, et ex parte credo. Nam oportet et haereses esse, ut et qui probati sunt, manifesti fiant in vobis. Convenientibus ergo vobis in unum, jam non est Dominicam coenam manducare. Unusquisque enim suam coenam praesumit ad mandu-

candum. Et alius quidem esurit, alius autem ebrius est. Numquid domos non habetis ad manducandum et bibendum? aut Ecclesiam Dei contemnitis, et confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

̄. Eram quasi agnus innocens; ductus sum ad immolandum, et nesciebam: consilium fecerunt inimici mei adversum me, dicentes: * Venite, mittamus lignum in panem ejus, et eradamus eum de terra viventium. * Omnes inimici mei adversum me cogitabant mala mihi: verbum iniquum mandaverunt adversum me, dicentes. Venite.

LECTIO VIII.

EGO enim accepi a Domino quod et tradidi vobis, quoniam Dominus Jesus in qua nocte tradebatur, accepit panem, et gratias agens fregit, et dixit: Accipite, et manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem. Similiter et calicem, postquam coenavit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sanguine. Hoc facite quotiescumque bibetis, in meam commemorationem. Quotiescumque enim manducabitis panem hunc et calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis donec veniat.

̄. Una hora non potuistis vigilare mecum, qui exhorta-

bamin
Judam
non d
dere m
mitis?
intrétis

ITAQUI
verit
rit cal
reus e
nis Dón
ipsum
illo ed
Qui en
indigne
ducat
cans co
vos mu
les, et
si nosm
non úti
judicám
corripir
mundo
tres mo
manduc
tate. Si
ducet:
veniatis
venero,
̄. Ser
fecerunt
nerent,
gládiis
tamquam
legerunt
conciliu

Ant. t.
in serm
cum jud
Psalms
Ver

quidem esu-
 ebrius est.
 non habetis
 et bibentiam
 Dei confunditis
 eos, Quid dicam
 in hoc non
 agnus inno-
 centis ad immo-
 bilitatem consi-
 derantes: * Ve-
 nite in pa-
 radisum eum
 m. * Omnes
 sum me co-
 ihi: verbum
 erunt adver-
 Venite.
 pi a Domino
 li vobis, quo-
 esus in qua
 accepit pa-
 agens fregit
 et mandu-
 corpus meum,
 radetur: hoc
 commemora-
 et calicem,
 rit, dicens:
 testamētum
 ine. Hoc factu-
 que bibētis,
 morationem
 nim mandu-
 ac et calicem
 Domini an-
 veniat.
 non potuistis
 qui exhorta-

hāmini mori pro me? * Vel
 Judam non vidētis quomodo
 non dormit, sed festinat trá-
 dere me Judaeis? * Quid dor-
 mitis? súrgite, et oráte, ne
 intrētis in tentatióem. Vel.

LECTIO IX.

ITAQUE quicumque manducá-
 verit panem hunc, vel bibe-
 rit calicem Dómini indigne,
 reus erit cōrporis, et sángu-
 nis Dómini. Probet autem se-
 ipsum homo: et sic de pane
 illo edat, et de calice bibat.
 Qui enim manducat et bibit
 indigne, iudicium sibi man-
 ducat et bibit, non dijudi-
 cans corpus Dómini. Ideo inter
 vos multi infirmi et imbecil-
 les, et dormiunt multi. Quod
 si nosmetipsos dijudicáremus,
 non útique iudicáremur. Dum
 iudicámur autem, a Dómino
 corripimur, ut non cum hoc
 mundo damnémur. Itaque fra-
 tres mei, cum convenitis ad
 manducandum, invicem expec-
 tate. Si quis esurit, domi man-
 ducet: ut non in iudicium con-
 veniátis. Cétera autem, cum
 vénero, dispónam.

¶ Seniores pópuli consilium
 fecerunt, * Ut Jesum dolo te-
 nérent, et occiderent: cum
 gládiis et fústibus exierunt
 tamquam ad latrónem. * Col-
 legérunt Pontifices et Pharisæi
 concilium. Ut Jesum. Seniores.

AD LAUDES.

Ant. t. 8. Justificeris Dómine
 in sermónibus tuis, et vincas
 cum iudicaris.

Psalm. Miserere mei, p. 57.

Verna.

Ant. t. 2. Dóminus tamquam
 ovis ad victimam ductus est,
 et non apéruit os suum.

PSALMUS 89.

DOMINE, refúgium factus es
 nobis, * a generatióem in
 generatióem.

Priúsqvam montes fierent,
 aut formarétur terra, et or-
 bis; * a sæculo et usque in sæ-
 culum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in hu-
 militátem: * et dixisti: Con-
 vertimini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante
 óculos tuos, * tamquam dies
 hestérna, quæ præterit;

Et custódia in nocte, * quæ
 pro nihilo habéntur, eórum
 anni erunt.

Mane sicut herba tránseat,
 mane flóreat, et tránseat: *
 véspere decídat, indúret, et
 aréscat.

Quia defécimus in ira tua, *
 et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuisti iniquitátes nostras
 in conspéctu tuo, * sæculum
 nostrum in illuminatióem vul-
 tus tui.

Quóniam omnes dies nostri
 defecerunt: * et in ira tua de-
 fecimus.

Anni nostri sicut aránea me-
 ditabúntur, * dies annórum
 nostrórum in ipsis, septua-
 ginta anni.

Si autem in potentátibus,
 octoginta anni: * et ámplius
 eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit man-
 suetúdo, * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ

tuae, * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac, * et eruditós corde in sapientia.

Convértere Dómine úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti; * anis, quibus vidimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dirige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos: * et opus mánuum nostrárum dirige.

Ant. Dóminus tamquam ovis ad victimam ductus est, et non aperuit os suum.

Ant. t. 8. Contrítum est cor meum in médio mei, contremúerunt ómnia ossa mea.

Psalmus, Deus Deus meus, p. 18.

Ant. t. 4. Exhortátus es in virtúte tua, et in refectione sancta tua Dómine.

CANTICUM MOYSI.

Exodi 15.

CANTEMUS Dómino: glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem:

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnipotens nomen ejus: * currus Pharaónis et exércitum ejus projecit in mare:

Elécti príncipes ejus submersi sunt in mari Rubro, * abyssi operuérunt eos, descenderunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine magnificáta est in fortitúde: déxtera tua, Dómine, percússit inimicum, * et in multitudine glóriæ tuæ deposuisti adversários tuos:

Misisti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stipulam, * et in spiritu furóris tui congregatæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregatæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimicus: Pérsequar et comprehéndam, * dividam spólia, implebitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et operuit eos mare: * submersi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis similis tui in fórtibus Dómine? * quis similis tui, magnificus in sanctitáte, terribilis atque laudábilis, faciens mirabilia?

Extendisti manum tuam, et devorávit eos terra: * dux

fnisti in pulo qu

Et po dine tu sanctum

Ascen sunt: * habitátio

Tunc pes Edo tinuit tr omnes h

Irruat pavor, * chii tui

Fiant donec pe Dómine, pópulus sedisti.

Introd in mont firmissim operátus

Sanctu quod firm Dóminus et ultra.

Ingrés Pháro c bus ejus super eos

Filii ar runt per ejus.

Ant. E túte tuæ; tua Dómi

Ant. t ipse volu ipse port

Ps. La cœlis, p.

fuisti in misericórdia tua pó-
pulo quem redemisti.

Et portásti eum in fortitú-
dine tua, * ad habitáculum
sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti
sunt : * dolóres obtinuérunt
habitátóres Philisthiim.

Tunc conturbáti sunt princi-
pes Edoni, robústos Moab ob-
tinuit tremor : * obriguérunt
omnes habitatores Chánaán.

Irruat super eos formidó et
pavor, * in magnitúdine brá-
chii tui :

Fiant inmóviles quasi lapis,
donec pertránseat pópulus tuus
Dómine, * donec pertránseat
pópulus tuus iste, quem pos-
sedisti.

Introdúces eos, et plantábis
in monte hæreditátis tue, *
firmíssimo habitáculo tuo quod
operátus es Dómine :

Sanctuárium tuum Dómine,
quod firmavérunt manus tuæ : *
Dóminus regnábít in ætérnum
et ultra.

Ingréssus est enim eques
Phárao cum cúrribus et equiti-
bus ejus in mare : * et redúxit
super eos Dóminus aquas maris :

Filii autem Israel ambulavé-
runt per siccum * in medio
ejus.

Ant. Exhortátus es in vir-
tute tua; et in refectione sancta
tua Dómine.

Ant. t. 2. Oblátus est quia
ipse voluit, et peccáta nostra
ipse portávit.

Ps. Laudáte Dóminum de
caelis, p. 19.

*Capitulum, et Hymnus non
dicuntur.*

ÿ. Homo pacis meæ, in quo
sperávi : ñ. Qui edébat panes
meos, ampliávit advérsum me
supplantatiónem.

Ad Bened. Ant. t. 1. f Trá-
ditor autem dedit eis signum,
dicens : Quem osculátus fuero,
ipse est, tenéte eum.

*Interim dum dicitur Can-
ticum Benedictus, extinctis
prius omnibus candelis in
candelabro triangulari, præter
unam, quæ posita est in sum-
mitate candelabri, extinguun-
tur paulatim sex candelæ pos-
itæ a principio supra Altare,
ita ut in ultimo Versu extin-
guatur ultima candela : simi-
liter extinguuntur lampades
et luminaria per Ecclesiam.
Cum repetitur Ant. Tráditor,
accipitur suprema candela ex
candelabro, et absconditur sub
Altari in cornu Epistolæ. Re-
petita Ant. post Benedictus,
dicitur*

ÿ. Christus factus est pro
nobis obédiens usque ad mor-
tem. *Secunda nocte additur,*
Mortem autem crucis. *Tertia
nocte additur,* Propter quod et
Deus exaltávit illum, et dedit
illi nomen, quod est super
omne nomen.

*Et sic dicitur etiam per om-
nes Horas diei.*

Cum incipitur ÿ. Christus
factus est, omnes genuflectunt,
et eo finito dicitur Pater noster,
totum sub silentio. *Postea Psal-
mus. Miserere, p. 57, aliquan-*

tulum altius : quo finito, sine Orémus, dicitur simili voce

ORATIO.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit máni-bus tradi nocéntium, et crucis subire tormentum: *sed Qui tecum vivit, dicitur sub silentio.*

Finita Oratione, fit fragor et strepitus aliquantulum: mox profertur candela accensa de sub Altari, et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

AD HORAS.

Prima, Tertia, Sexta et Nonna, dictis secreto, Pater noster, Ave Maria, et ad Primam, Credo, absolute inchoantur a Psalmis consuetis, qui ad Primam sunt ut in Festis: quibus finitis, dicitur ꝫ. Christus factus est, etc. flexis genibus: et dicitur secreto, Pater noster.

Psalm. Misereere, p. 57.

Oratio, Réspice, quæsumus, sicut in Laudibus.

In hoc triduo non annuntia-tur aliquid de Martyrologio, nec dicitur Pretiosa.

AD VESPERAS.

Vesperæ, dicto secreto Pater noster, Ave Maria, inchoantur absolute a prima Ant. sine cantu.

Ant. Cálicem salutáris acci-piam, et nomen Dómini invo-cábo.

PSALMUS 115.

CRÉDIDI, propter quod locú-tus suum: * ego autem hu-miliátus sum: *etc.*

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro omnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accipiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiosa in conspéctu Dómini mors sanctorum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificábo hóstiám laudis et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in atriis domus Dómi-ni, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris acci-piam, et nomen Dómini invo-cábo.

Ant. Cum his qui odérant pacem, eram pacíficus; dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

PSALMUS 119.

AD Dóminum cum tribulá-tionibus clamávi: * et exaudivit me:

Dómine libera ánimam meam a lábiis iniquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid ap-ponátur tibi, * ad linguam do-lósam?

Sagittæ poténtis acúta, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habi-távi cum habitántibus Cedar: *

multum
Cum
cem, et
loquéba
gratis.

Ant.
pacem,
loquéba
me gra

Ant.
libera n

ERIPPE
mal
me.

Qui e
in corde
bant pra

Acuér
serpénti
sub lábi

Custó
peccatór
iniquis e

Qui e
táre gre
dérunt s

Et fur
queum

lum pos
Dixi D
tu: * e

deprecat
Dómin
lútis me

caput m
Ne tra
sidério r

tavérunt
linquas

Capit
bor labio
eos.

multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me, Dómine.

PSALMUS 139.

ERIPE me Dómine ab hómine malo : * a viro iniquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prelia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * et ab hominibus iniquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * absconderunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúditus eórum, * labor labiórum ipsórum operiet eos.

Cadent super eos carbonés, in ignem dejicies eos : * in miseris non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injustum mala capient in interitu.

Cognóvi quia faciet Dóminus judicium inopis : * et vindictam páuperum.

Verúntamen justí constítbuntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me, Dómine.

Ant. Custódi me a láqueo, quem statuerunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

PSALMUS 140.

DOMINE clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspectu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ, * ad excusandas excusatiónes in peccátis.

Cum hominibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corripiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórupti sunt juncti petræ júdices eórum.

Aúdiēt verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei : in te sperávi, non aúferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránsream.

Ant. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Ant. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

PSALMUS 141.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratióem meam, * et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Péruit fuga a me, * et non est qui requirat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, *

dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Libera me a persecuéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant justí, donec retribuas mihi.

Ant. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus, et y. non dicuntur in hoc triduo.

Ad Magnif. Ant. Cænántibus autem illis, accepit Jesus panem, et benedixit ac fregit deditque discipulis suis.

y. Christus factus est, cum reliquis ut supra in Laudibus, p. 255.

Ad Completorium non dicitur Jube domne, nec Lectio brevis, nec Adjutorium, neque Oratio Dominica; sed facta Confessione et Absolutione incipitur a Psalm. Cum invocarem.

Dictis Psalmis dicitur Nunc dimittis. Deinde y. Christus factus est, cum reliquis ut supra ad Laudes, p. 255.

Sic terminantur omnes Horas in hoc triduo, usque ad Vesperas Sabbati sancti.

FERIA SEXTA

IN PARASCEVE.

AD MATUTINUM.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. Astitérunt reges terræ, et principes convén-

runt in
minum
ejus.

QUAR
et
inánia?

Astit
princip
unum *
adversu

Dirun
rum : *
jugum

Qui l
eos : *
eos.

Tunc
sua, *
lábit e

Ego
Rex ab
sanctur
céptum

Dóm
lius me
nui te.

Póstr
Gentes
possess
terra.

Rége
et tam
ges eos

Et n
erudin

Serv
et exul

App
ne qua
et pere
Cum

runt in unum, adversus Dóminum, et adversus Christum ejus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt Reges terræ, et principes convenérunt in unum * adversus Dóminum, et adversus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannávit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Réges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringet eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, ne quando irascátur Dóminus, * et percátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira

ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Astitérunt reges terræ, et principes convenérunt in unum, adversus Dóminum, et adversus Christum ejus.

Ant. t. 8. Divisérunt sibi vestiménta mea : et super vestem meam miserunt sortem.

PSALMUS 21.

DEUS Deus meus respice in me : quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjectio plebis.

Omnes vidéntes me, deriserunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxisti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projectus sum ex útero :

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me.

Quóniam tribulatio proxima

est : * quóniam non est qui
adjuvet.

Circumdedérunt me vituli
multi : * tauri pingues obsede-
runt me.

Aperuerunt super me os
suum ; * sicut leo rápiens et
rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : *
et dispérsa sunt ómnia ossa
mea.

Factum est cor meum tam-
quam cera liquéscens * in mé-
dio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus
mea ; et lingua mea adhæsit
fauçibus meis : * et in pulve-
rem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me
canes multi : * concíllium ma-
lignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pe-
des meos : * dinumeravérunt
ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et
inspexérunt me : * divisérunt
sibi vestiméta mea, et super
vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elon-
gáveris auxiliium tuum a me : *
ad defénsionem meam cóspice.

Erue a frámea Deus animam
meam : * et de manu canis úni-
cam meam.

Salva me ex ore leónis : * et
a córnis unicórnum humili-
tátem meam.

Narrábo nomen tuum frátri-
bus meis : * in médio Ecclésiæ
laudábo te.

Qui timétis Dóminum, lau-
dáte eum : * univérsum semen
Jacob gloriificáte eum :

Timeat eum omne semen
Israel, * quóniam non sprevit,
neque despéxit deprecationem
páuperis :

Nec avértit faciém suam a
me : * et cum clamárem ad
eum exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclé-
sia magna : * vota mea reddam
in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et satura-
bántur : et laudábunt Dómi-
num qui requirunt eum : * vi-
vent corda eórum in sæculum
sæculi.

Reminiscéntur et conver-
téntur ad Dóminum * unívéri
fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu
ejus * unívérse familie Gén-
tium.

Quóniam Dómini est regnum : *
et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravé-
runt omnes pingues terræ : *
in conspéctu ejus cadent om-
nes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : *
et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino ge-
nerátio ventúra : * et annun-
tiábunt cœli justítiam ejus pó-
pulo qui nascétur, quem fecit
Dóminus.

Ant. Divisérunt sibi vesti-
ménta mea, et super vestem
meam misérunt sortem.

Ant. t. 8. Insurrexérunt in
me testes iniqui, et mentíta
est iniquitas sibi.

PSALMUS 26.

DOMINUS illuminátio mea, et
salus mea, * quem timébo ?

qui Dó-
mea,
Dú-
nocén-
meas
Qui
mei,
cœcidé-
Si
castra
meum
Si
præliu-
Una
requir-
domo
vitæ n-
Ut v-
ni, * e-
Quó-
tabern-
lórum
dito ta-
In p-
nunc e-
per ini-
Circ-
bernác-
ratióne
num d-
Exáu-
qua cla-
mei, et
Tibi
sivit te-
tuam D-
Ne a-
me : *
servo tr-
Adjút-
relinqu-
me Deu-
Quóni-

Dóminus protector vitæ
meæ, * a quo trepidábo?

Dum appropíant super me
nocéntes, * ut edant carnes
meas:

Qui tribulant me inimici
mei, * ipsi infirmati sunt, et
céciderunt.

Si consistant advérsus me
castra, * non timebit cor
meum.

Si exúrgat advérsus me
prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pètíi a Dómino, hanc
requiram, * ut inhábitem in
domo Dómini omnibus diébus
vitæ meæ:

Ut vídeam voluptatém Dómi-
ni, * et visitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in
tabernáculo suo: * in die ma-
lórum protéxit me in abscon-
dito tabernáculi sui:

In petra exaltávit me: * et
nunc exaltávit caput meum su-
per inimicos meos.

Circuivi, et immolávi in ta-
bernáculo ejus hóstiám vocife-
ratiónis: * cantábo, et psal-
mum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam,
qua clamávi ad te: * miserére
mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exqui-
sivit te fácies mea: * faciem
tuam Dómine requiram.

Ne avértas fáciem tuam a
me: * ne declines in ira a
servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne de-
relinquas me, neque despicias
me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et

mater mea dereliquerunt me: *

Dóminus autem assumpsit me.

Légem póné mihi Dómine in
via tua: * et dirige me in sé-
mitam rectam propter inimicos
meos:

Ne tradideris me in ánimas
tribulantium me: * quóniam
insurrexérunt in me testes iní-
qui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini *
in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viriliter
age: * et confortétur cor
tuum, et sustine Dóminum.

Ant. Insurrexérunt in me
testes iniqui, et mentita est
iniquitas sibi.

Y. Diviserunt sibi vestimén-
ta mea: * Et super vestem
meam miserunt sortem.

Pater noster, secreto.

De lamentatione Jeremiæ.

Prophète.

LECTIO I. Cap. 2. c.

Heth.

COGITAVIT Dóminus dissipáre
morum filiæ Sion: teténdit
funiculum suum, et non avér-
tit manum suam a perditióné:
luxitque antemurále; et mu-
rus páriter dissipátus est.

Teth. Defixæ sunt in terra
portæ ejus: pérdidit, et con-
trivit vectes ejus: regem ejus
et principes ejus in géntibus:
non est lex, et prophète ejus
non invénérunt visionem a
Dómino.

Iod. Sedérunt in terra, con-
tiguérunt senes filiæ Sion: con-
spersérunt cinere cápita sua,
accincti sunt ciliciis, abjecé-

runt in terram capita sua virgines Jerúsalem.

Caph. Defecerunt præ lácrymis óculi mei, conturbáta sunt viscera mea : effúsum est in terra jecur meum super contritióne filie pópuli mei, cum deficeret párvulus, et lactens in platéis oppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convertéro ad Dóminum Deum tuum.

ñ. Omnes amici mei dereliquerunt me, et prævaluérunt insidiántes mihi : trádedit me quem diligébam : * Et terribilibus óculis plaga crudéli percutiéntes, aceto potábant me. † Inter iníquos projecérunt me, et non pepercérent animæ meæ. Et terribilibus óculis plaga.

LECTIO II.

Lamed.

MATRIBUS suis dixérunt : Ubi est trícitum et vinum? cum deficerent quasi vulnérati in platéis civitátis : cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, filia Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo filia Sion? magna est enim velut mare contritio tua : quis medébitur tui?

Nun. Prophétæ tui vidérunt tibi falsa, et stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocárent : vidérunt autem tibi assumptiones falsas, et ejectiones.

Samech. Plausérunt super

te mánibus omnes transeúntes per viam : sibilavérunt, et movérunt caput suum super filiam Jerúsalem : Hæccine est urbs, dicéntes, perfecti decóris, gáudium univérse terræ! Jerúsalem, Jerúsalem, convertéro ad Dóminum Deum tuum.

ñ. Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit : latro de cruce clamábat, dicens : Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum. † Petræ scissæ sunt, et monuménta apértá sunt, et multa córpora sanctorum qui dormierant, surrexérunt. Et.

LECTIO III. Cap. 3.

Aleph.

EGO vir videns paupertátem meam in virga indignationis ejus.

Aleph. Me minávit, et addúxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vertit, et convertit manum suam tota die.

Beth. Vetústam fecit pellem meam, et carnem meam, contrivit ossa mea.

Beth. Edificávit in gyromeo, et circumdedit me felle, et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos.

Ghimel. Circumædificávit advérsus me, ut non egrédiar : aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et cum clamávero, et rogávero, exclúsit orationem meam.

Ghimel. Conclusit vias meas

lapidi
subvé
Jeru
vértet
tuum.

ñ.
plantá
es in a
cifiger
teres ?
elégi e
Quóm

Ant
quaré

DOMI
gu
tua co

Quó
sunt
super

Non
a facie
óssibu

rum m
Quó
pergré

et sicu
sunt s

Putr
cicatri
sipient

Mise
tus sur
die cor

Quó
sunt il
sánitas

Affi
sum n
mitu e

Dóm

lapídi bus quadris, sémitas meas subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértéte ad Dóminum Deum tuum.

¶ Vinea mea elécta, ego te plantávi : * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me crucifigeres, et Barábbam dimitteres ? ¶ Sepívi te, et lápides elégi ex te, et ædificávi turrim. Quómodo, Vinea.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. Vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

PSALMUS 37.

DOMINE, ne in furóre tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravatæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatrices meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediebar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusióibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiebam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desi-

dérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, dereliquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsus me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergaudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum : * et dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me Dómine
Deus meus : * ne discésseris a
me.

Inténde in adiutorium me-
um : * Dómine Deus salutis
meæ.

Ant. Vim faciébant, qui quæ-
rébant animam meam.

Ant. et. Confundántur et
revereántur, qui quærun-
t animam meam, ut auferant eam.

PSALMUS 39.

EXPECTANS expectávi Dómi-
num, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas : *
et edúxit me de lacu misériae,
et de luto fecis.

Et státuit super petram pe-
des meos : * et diréxit gressus
meos.

Et immisit in os meum cánti-
cium novum, * carmen Deo
nostro.

Vidébunt multi et timé-
bunt : * et sperábunt in Dó-
mino.

Beátus vir, cujus est nomen
Dómini spes ejus : * et non
respéxit in vanitates et insá-
nias falsas.

Multa fecisti tu Dómine Deus
meus mirabilia tua : * et cogi-
tationibus tuis non est qui sí-
milis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum : *
multiplicáti sunt super núme-
rum.

Sacrificium et oblatiónem
noluisti : * aures autem perfe-
cisti mihi.

Holocáustum et pro peccáto
non postulásti : * tunc dixi :
Ecce vénio.

In cápito libri scriptum est
de me ut fácerem voluntátem
tuam : * Deus meus volúi, et le-
gem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam
in Ecclesia magna : * ecce lá-
bia mea non prohibébo : Dó-
mine tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi
in corde meo : * veritátem
tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam
tuam, et veritátem tuam, * a
concilio multo.

Tu autem Dómine ne longe
fácias miseratiónes tuas a me : *
misericórdia tua et veritas tua
semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt
me mala quorum non est nú-
merus : * comprehendérunt
me iniquitates meæ, et non pó-
tui, ut vidérem.

Multiplicatas sunt super ca-
pillos cápitis mei : * et cor
meum dereliquit me.

Compláceat tibi Dómine ut
éruas me : * Dómine ad adju-
vándum me respice.

Confundántur et revereántur
simul, qui quærun-
t animam meam, * ut auferant eam.

Convertántur retrórsim, et
revereántur * qui volunt mihi
mala.

Ferant confestim confusió-
nem suam, * qui dicunt mihi :
Euge, euge.

Exúltent et læténtur super
te omnes quærentes te : * et di-
cant semper : Magnificétur Dó-
minus : qui diligunt salutáre
tuum.

Ege
et pa-
tus es

Ad
meus
tardá

Am
reánt

Am
runt

runt

DEU
me

júdicá
Deu

am : *

oris m

Quo
runt á

quasi
et no

ante c

Eccc
et Dór

me m

Avé
et in
los.

Vol
et con
mine
Quó
tione c
inimic
meus.
Ant.
me, et
mam r
In
iniqui
tas sib

Ego autem mendicus sum,
et pauper: * Dominus sollici-
tus est mei.

Adjutor meus, et protector
meus tu es: * Deus meus ne
tardaveris.

Ant. Confundantur et reve-
reantur, qui quaerunt animam
meam, ut auferant eam.

Ant. v. 4. Alieni surrexerunt
in me, et fortes quaesierunt
animam meam.

PSALMUS 53.

DEUS, in nomine tuo salvum
me fac: * et in virtute tua
judica me.

Deus, exaudi orationem me-
am: * auribus percipe verba
oris mei.

Quoniam alieni surrexerunt
adversum me, et fortes
quaesierunt animam meam: *

et non proposuerunt Deum
ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: *
et Dominus susceptor est ani-
mae meae.

Averte mala inimicis meis: *
et in veritate tua disperde il-
los.

Voluntarie sacrificabo tibi, *
et confitebor nomini tuo Domine:
quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribula-
tione eripuisti me: * et super
inimicos meos despexit oculus
meus.

Ant. Alieni surrexerunt in
me, et fortes quaesierunt ani-
mam meam.

Insurrexerunt in me testes
iniqui. R. Et mentita est iniqui-
tas sibi.

Pater noster, *secretus*.
Ex Tractatu S. Augustini
Episcopi super Psalmos.

LECTIO IV.
In Psalmi 63, ad vers. 2.

PROTEXISTI me Deus a con-
ventu malignantium, a mul-
titudine operantium iniquita-
tem: Jam ipsum caput nostrum
intuemur. Multi martyres ta-
lia passi sunt, sed nihil sic elu-
cet, quomodo caput martyrum:
ibi melius intuemur, quod illi
experti sunt.

Protectus est
a multitudine malignantium,
protegente se Deo, protegente
carnem suam ipso Filio, et ho-
mine, quem gerbat: quia fi-
lius hominis est, et Filius Dei
est. Filius Dei, propter formam
Dei: filius hominis, propter for-
mam servi, habens in potestate
ponere animam suam, et reci-
pere eam. Quid ei potuerunt
facere inimici? Occiderunt cor-
pus, animam non occiderunt.
Intendite. Parum ergo erat,
Dominum hortari martyres ver-
bo, nisi firmaret exemplo.

R. Tamquam ad latronem
existis cum gladiis et fustibus
comprehendere me: * Quotis-
die apud vos eram in templo
docens, et non me tenuistis:
et ecce flagellatum ducitis ad
crucifigendum. ¶ Cumque in-
jessissent manus in Jesum, et
tenuissent cum, dixit ad eos.
Quotidie.

LECTIO V.
NOSTIS qui conventus erat
malignantium Judaeorum,
et quae multitudo erat operan-

tium iniquitatem. Quam iniquitatem? Quia voluerunt occidere Dominum Jesum Christum. Tanta opera bona, inquit, ostendi vobis: propter quod horum me vultis occidere? Pertulit omnes infirmos eorum, curavit omnes languidos eorum, predicavit regnum celorum, non tacuit vitia eorum; ut ipsa potius eis displicerent, non medicus a quo sanabantur. His omnibus curationibus ejus ingrati, tamquam multa febre phrenetici, insaniētes in medicum qui venerat curare eos, excogitaverunt consilium perdendi eum: tamquam ibi volentes probare, utrum vere homo sit, qui mori possit, an aliquid super homines sit, et mori se non permittat. Verbum ipsorum agnoscimus in Sapiētia Salomonis: Morte turpissima, inquirunt, condemnemus eum. Interrogemus eum: erit enim respectus in sermonibus illius. Si enim vere Filius Dei est, liberet eum.

ñ. Tenebræ factæ sunt, dum crucifixissent Jesum Judæi: et circa horam nonam exclamavit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid me dereliquisti? * Et inclinato capite emisit spiritum. ÿ. Exclamans Jesus voce magna, ait: Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Et inclinato.

LECTIO VI.

EXACUERUNT tamquam gladium linguas suas. Non dicant Judæi: Non occidimus

Christum. Etenim propterea eum dederunt judici Pilato, ut quasi ipsi a morte ejus viderentur immunes. Nam cum dixisset eis Pilatus: Vos eum occidite: responderunt: Nobis non licet occidere quemquam. Iniquitatem facinoris sui in judicem hominem refundere volebant: sed numquid Deum judicem fallēbant? Quod fecit Pilatus, in eo ipso quod fecit, aliquantum particeps fuit: sed in comparatione illorum multo ipse innocētiior. Institit enim quantum potuit, ut illum eorum manibus liberaret: nam propterea flagellatum produxit ad eos. Non persequendo Dominum flagellavit, sed eorum furori satisfacere volens: ut vel sic jam mitescerent, et desinerent velle occidere, cum flagellatum viderent. Fecit et hoc. At ubi perseveraverunt, nostis illum lavisse manus, et dixisse, quod ipse non fecisset, mundum se esse a morte illius. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invitus: illi innocētes, qui coegerunt ut faceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum sententiam, et jussit eum crucifigi, et quasi ipse occidit; et vos, o Judæi, occidistis. Unde occidistis? Gladio linguæ: acuisit enim linguas vestras. Et quando percussistis, nisi quando clamastis: Crucifige, crucifige?

ñ. Animam meam dilectam tradidi in manus iniquorum, et facta est mihi hæreditas mea sic

ut lo
me v
Cong
devo
me i
luxit
Quia
agnō
ÿ. In
absq
perce
non
mean

An
bus i
quia
mean

ER
gēnti
Er
quità
guin
Qu
mean
tes.

Ne
pecca
sine
dirēx

Ex
et vi
virtú

Int
Gent
nibu
tem.

Co
et far
et cin
Ec

ut leo in silva : dedit contra me voces adversarius, dicens : Congregamini, et properate ad devorandum illum : posuerunt me in deserto solitudinis, et luxit super me omnis terra : * Quia non est inventus qui me agnosceret et faceret bene. *ÿ.* Insurrexerunt in me viri absque misericordia, et non pepercerunt anime mee. Quia non est inventus. Animam meam dilectam.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 1. r Ab insurgentibus in me libera me, Domine, quia occupaverunt animam meam.

PSALMUS 58.

ERIPE me de inimicis meis, Deus meus : * et ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem : * et de viris sanguinum salva me.

Quia ecce cepervunt animam meam : * irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Domine : * sine iniquitate cucurri, et direxi.

Exurge in occursum meum, et vide : * et tu Domine Deus virtutum, Deus Israel.

Intende ad visitandas omnes Gentes : * non miserearis omnibus, qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad vesperam, et famem patientur ut canes : * et circuibunt civitatem.

Ecce loquentur in ore suo,

et gladius in labiis eorum : * quoniam quis audivit?

Et tu Domine deridebis eos : * ad nihilum deduces omnes Gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam, quia Deus susceptor meus es : * Deus meus, misericordia ejus praveniet me.

Deus ostendet mihi super inimicos meos, ne occidas eos : * nequando obliviscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua : * et depone eos protector meus Domine :

Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum : * et comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione et mendacio annuntiabuntur in consummatione : * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob, * et finium terrarum.

Convertentur ad vesperam, et famem patientur ut canes * et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum : * si vero non fuerint saturati, et murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam : * et exultabo mane misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus, * et refugium meum, in die tribulationis mee.

Adjutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es : * Deus meus misericordia mea.

Ant. Ab insurgentibus in me libera Domine, quia oc-

cupaverunt animam meam.
Ant. t. 8. Longe fecisti notos meos a me : traditus sum, et non egrediébar.

PSALMUS 87.
DOMINE Deus salutis mee, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad prece[m] meam.

Quia repléta est malis anima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Estimatus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuerunt me in lacu infériori, * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominatió[n]em sibi.

Traditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languerunt pre inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit aliquis in sepúlchro misericórdiam tuam : * et veritátem tuam in perditión[e]?

Numquid cognoscéntur in tenebris mirabilia tua, * et iustitia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis orationem meam : * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbaverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum, et próximum, * et notos meos a miséria.

Ant. Longe fecisti notos a me : traditus sum, et non egrediébar.

Ant. t. 8. Captábunt in animam justí, et sanguinem innocéntem condémnabunt.

PSALMUS 93.
DEUS ultiónum Dóminus : Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributió[n]em supérbis.

Usquequo peccatóres Dómine, * usquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliáverunt : * et hæreditátem tuam vexaverunt.

Viduam et advenam interfe-

cérent.

Et d

Dóminu

Jacob.

Intel

pulo :

pite.

Qui

áudiet

lum, n

Qui

guet, *

sciéntia

Dómi

hóminu

sunt :

Beátu

dieris D

doctéri

Ut m

lis : * d

fóvea.

Quia

plebem

tem su

Quoa

tatur i

juxta i

sunt co

Quis

sus ma

stabit n

tes iniq

Nisi

me : *

in infér

Si di

meus :

mine a

Secu

doloru

meo, *

cérunt : * et pupillos occiderunt.

Et dixerunt : Non vidébit Dóminus, * nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in populo : * et stulti aliquándo sapi-
píte.

Qui plantávit aurem, non audiet : * aut qui finxit óculum, non considerat?

Qui corrípit Gentes, non arguet, * qui docet hóminem sciéntiam.

Dóminus scit cogitáciones hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudieris Dómine, * et de lege tua docúeris eum :

Ut mitiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllit Dóminus plebem suam : * et hæreditatem suam non derelinquet.

Quoadúsque justitia convertatur in iudicium : * et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes ? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem ?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua. Dómine adjuvábam me.

Secúndum multitudinem dolórum meórum in corde meo, * consolátiones tuæ læ-

tificáverunt animam meam. Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcepto ?

Captábunt in animam justí : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malitia eórum dispédet eos : * dispédet illos. Dóminus Deus noster.

Ant. Captábunt in animam justí, et sánguinem innocéntem condemnábunt.

ÿ. Locúti sunt advérsus me lingua dolósa. Et sermónibus ódii circumdederunt me, et expugnáverunt me gratis.

Pater noster, *secreto.*

Do Epístola beáti Pauli

Apóstoli ad Hebræos.

LECTIO VII. Cap. 4. c et 5.

FESTINEMUS ingredi in illam réquiem : ut ne in idipsum quis incidat incredulitátis exéplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabilior omni gládio ancipiti : et pertingens usque ad divisiónem animæ ac spiritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitátionum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisibilis in conspéctu ejus : ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontificem magnum, qui penetrávit cælos, Jesum Filium Dei, te-

neamus confessionem. Non enim habemus Pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris: tentatum autem per omnia pro similitudine absque peccato.

ñ. Tradiderunt me in manus impiorum, et inter iniquos projecerunt me, et non pepercerunt animæ meæ: congregati sunt adversum me fortes: * Et sicut gigantes steterunt contra me. ÿ. Alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quaesierunt animam meam. Et sicut gigantes steterunt contra me.

LECTIO VIII.

ADDEAMUS ergo cum fiducia ad thronum gratiæ: ut misericordiam consequamur, et gratiam inveniamus in auxilio opportuno. Omnis namque Pontifex ex hominibus assumptus pro hominibus constituitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona et sacrificia pro peccatis: qui condolere possit iis, qui ignorant, et errant: quoniam et ipse circumdatus est infirmitate: et propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam et pro semetipso offerre pro peccatis.

ñ. Jesum tradidit impius summis principibus sacerdotum, et senioribus populi: * Petrus autem sequebatur eum a longe, ut videret finem. ÿ. Adduxerunt autem eum ad Caiapham principem sacerdotum, ubi Scribæ et Pharisei convenerant. Petrus autem

sequebatur eum a longe ut videret finem.

LECTIO IX.

Nec quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetipsum clarificavit ut Pontifex fieret: sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum et in alio loco dicit: Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suæ preces supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum facere a morte, cum clamore valido, et lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex iis quæ passus est, obedientiam: et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis æternæ, appellatus a Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech.

ñ. Caligaverunt oculi mei fletu meo: quia elongatus est a me, qui consolabatur me. Videte omnes populi, * Si est dolor similis sicut dolor meus. ÿ. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite et videte. Si est dolor similis sicut dolor meus. Caligaverunt oculi mei a fletu meo.

AD LAUDES.

Ant. t. 7. Proprio Filio suo non pepercit Deus, sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Psalm. Miserere, p. 57.

Ant.
me sp
batur

DOM
m
obsecr
tate tu
justitia

Et
cum s
justific
omnis

Quia
anima
in terr

Coll
sicut
anxiat
tus me

cor me
Mem
rum, i
bus o
manu

Exp
te: *
sine ac

Veld
ne: *

Non
me: *
dentib

Aud
sericor
te sper

Nota
ambul
anima

Erip
Domin
me fá
quia I

Ant. t. 4. Anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

PSALMUS 142.

DOMINE exáudi oratióem meam : áuribus pécipe obsecratióem meam in veritaté tua : * exáudi me in tua justitia.

Et non intres in iudiciú cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliavit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris sicut mórtuos sæculi : * et auxiliátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expánde manus meas ad te : * ánimam meam sicut terra sine aqua tibi :

Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas faciém tuam a me : * et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimicis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam, * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Educes de tribulatióem ánimam meam : * et in misericórdia tua dispédes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Ant. t. 1. Ait latro ad latrónem : Nos quidem digna factis recipimus, hic autem quid fecit? Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Psalm. Deus Deus meus, p. 18.

Ant. t. 1. Cum conturbáta fúerit ánimam meam, Dómine, misericórdiæ memor eris.

CANTICUM HABACUC. Cap. 3.

DOMINE audivi auditióem tuam : * et tímui.

Dómine opus tuum * in médio annórum vivifica illud.

In médio annórum notum facies : * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan :

Opéruit cælos glória ejus : * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * córnua in mánibus ejus :

Ibi abscondita est fortitúdo ejus : * ante faciém ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gentes : * et contriti sunt montes sæculi.

Incurvátí sunt colles mún-di, * ab ítinéríbus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiopiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádián.

Numquid in fluminibus irátus es Dómine? * aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatió tua?

Qui ascénderis super æquos tuos : * et quadrigæ tuæ salvatiónis.

Súscitans suscitábis arcum tuum, * juraménta tribubus quæ locútus es.

Flúviós scindes terræ : vidérunt te, et doluerunt montes : * gurges aquárum transiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna steterunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémítu conculcábis terram : * et in furóre obstupescías Gentes.

Egréssus es in salutem pópuli tui, * in salutem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo ímpii : * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exultatió córum, * sicut

ejus qui dévorat páuperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audivi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuerunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat :

Ut requiescam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accinetum nostrum.

Ficus enim non florébit : * et non erit germen in vineis.

Mentiétur opus olivæ : * et arva non afferent cibum.

Abscindétur de ovili pecus : * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudebo : * et exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum!

Et super excélsa mea deducet me victor * in psalmis canentem.

Ant. Cum conturbáta fuerit ánima mea Dómine, misericórdiæ memor eris.

Ant. t. 8. Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Psalm. Laudáte Dóminum de cœlis, p. 19.

ŷ. Collocávit me in obscuris. R. Sicut mórtuos sæculi.

Ad Bened. Ant. t. 1. f. Posuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam : Jesus

Nazar

ŷ.

nobis

tem,

Pa

Pse

ante

RES

R su

pro c

Chris

bus t

subin

vivit.

An

dicu

Ad

pisse

mátu

emis

ŷ.

ut su

An

sum

Cu

in tr

M

orat

F

grav

vani

ciun

E

cávi

Dón

máv

h

Nazarénus, Rex Judæorum.

ÿ. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Pater noster, *secretò.*
Psalm. Misere, p. 57.

ORATIO.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánuis tradi nocéntium, et crucis subire torméntum. Qui tecum vivit.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalm. præteriti diei dicuntur sine cantu, p. 256.

Ad Magnif. Ant. Cum accepisset acétum, dixit : Consummátum est : et inclinátò capite emisit spiritum.

ÿ. Christus factus est et alia ut supra ad Laudes.

SABBATO SANCTO.

AD MATUTINUM.

IN I. NOCTURNO.

Ant. t. 8. In pace in idipsum dormiam et requiescam.

PSALMUS IV.

CUM invocárem, exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulátione dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi orationem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde ? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium ?

Et scitòte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite pec-

cáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætitiám in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicátí sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam ;

Quóniam tu Dómine singulariter in spe * constituisti me.

Ant. In pace in idipsum dormiam, et requiescam.

Ant. t. 4. Habitábit in tabernáculo tuo, requiescet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiescet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justitiám :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolium in lingua sua :

Nec fecit próximo suo málum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum glorificat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculó tuo, requiészet in monte sancto tuo.

Ant. t. 7. Caro mea requiészet in spe.

PSALMUS 15.

CONSERVA me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non egés.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregabo conventicula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia meá.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei : tu es, qui restitues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * etenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum : * însuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua meá, * însuper et caro meá requiészet in spe.

Quóniam non derelinques

ánimam meam in inférno : * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Caro meá requiészet in spe.

ÿ. In pace in idípsum. ñ. Dórmiam, et requiészcam.

Pater noster, *secreto.*

De Lamentatióne Jeremiæ Prophætæ.

LECTIO I. *Cap. 3. c*

Heth.

MISERICORDIE Dómini quia non sumus consúpti : quia non defecérunt miserationés ejus.

Heth. Novi dilúculo, multa est fides tua.

Heth. Pars meá Dóminus, dixit ánima meá, própterea expectábo eum.

Teth. Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánime quærénti illum.

Teth. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei.

Teth. Bonum est viro, cum portáverit jugum ab adolescéntia sua.

Iod. Sedébit solitárius, et tacébit : quia levávit super se.

Iod. Ponet in púlvere os suum, si forte sit spes.

Iod. Dabit percutiénti se máxillam, saturábitur oppróbriis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convertere ad Dóminum Deum tuum.

ñ. Sicut ovis ad occisiónem

ductu
ctaré
trádit
vivif
ÿ. Trá
suam.
tátus

QUO
ru
optim
sanctu
plateá
Beth
amicti
reputá
opus r
Chi
vérun
cátulos
crudél
sérto.

Dale
téntis
párvul
non er
He.

ptuóse
qui n
amplex

Vau.
iniquit
cáto S
vérsa e
cepéru
Jerús
vértete
tuum.

ñ. Je
te vést
dúere
Quia in

ductus est, et dum male tractaretur, non aperuit os suum: traditus est ad mortem, * Ut vivificaret populum suum. *ŷ.* Tradidit in mortem animam suam, et inter sceleratos reputatus est. Ut.

LECTIO II. *Cap. 4.*

Aleph.

QUOMODO obscuratum est aurum, mutatus est color optimus, dispersi sunt lapides sanctuarii in capite omnium platearum.

Beth. Filii Sion inelyti, et amicti atro primo: quomodo reputati sunt in vasa testea, opus manuum figuli?

Ghimel. Sed et lamiae nudaverunt mammam, lactaverunt catulos suos, filia populi mei crudelis, quasi strathio in deserto.

Daleth. Adhaesit lingua lactentis ad palatum ejus in siti: parvuli petierunt panem, et non erat qui frangeret eis.

He. Qui vescebantur voluptuose, interierunt in viis: qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt stercora.

Vau. Et major effecta est iniquitas filiae populi mei peccato Sodomorum, quae subversa est in momento, et non ceperunt in ea manus.

Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

ŷ. Jerusalem surge, et exue te vestibus jucunditatis: induere cinere, et cilicio: * Quia in te occisus est Salvator

Israel. *ŷ.* Deduc quasi torrentem lacrymas per diem et noctem, et non taceat pupilla oculi tui. Quia.

Incipit Oratio Jeremiae Prophetae.

LECTIO III. *Cap. 5.*

RECORDARE, Domine, quid acciderit nobis: intuere, et respice opprobrium nostrum. Haereditas nostra versa est ad alienos: domus nostrae ad extraneos. Pupilli facti sumus absque patre, matres nostrae quasi viduae. Aquam nostram pecunia bibimus: ligna nostra pretio comparavimus. Cervicibus nostris minabamur, lassus non dabatur requies. Aegypto dedimus manum, et Assyriis, ut saturaremur pane. Patres nostri peccaverunt, et non sunt: et nos iniquitates eorum portavimus. Servi dominati sunt nostri: non fuit qui redimeret de manu eorum. In animabus nostris afferebamus panem nobis, a facie gladii in deserto. Pellis nostra quasi libanus, exusta est a facie tempestatum famis. Mulieres in Sion humiliaverunt, et virgines in civitatibus Juda. Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum.

ŷ. Plange quasi virgo plebs mea: ululate pastores in cinere et cilicio: * Quia venit dies Domini magna, et amara valde. *ŷ.* Accingite vos, sacerdotes, et plangite ministri altaris, aspergite vos cinere. Quia venit. Plange.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 5. Elevámini portæ æternáles, et introibit Rex glóriæ.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et pleni-
túdo ejus : * orbis terrá-
rum, et univérsti qui hábitant
in eo.

Quia ipse super mária fun-
dávít eum : * et super flúmina
præparávit eum.

Quis ascéndet in montem
Dómini ? * aut quis stabit in
loco sancto ejus ?

Innocens mánuibus et mundo
corde, * qui non accépit in
vano ánimam suam, nec jurá-
vit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem
a Dómino : * et misericórdiam
a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quærén-
tium eum, * quæréntium fá-
ciem Dei Jacob.

Attóllite portas, principes,
vestras, et elevámini portæ
æternáles : * et introibit Rex
glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? *
Dóminus fortis et potens : Dó-
minus potens in prælio.

Attóllite portas, principes,
vestras, et elevámini portæ
æternáles : * et introibit Rex
glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? *
Dóminus virtútum ipse est Rex
glóriæ.

Ant. Elevámini portæ æter-
náles, et introibit Rex gló-
riæ.

Ant. t. 4. Credo vidére bona
Dómini in terra vivéntium.

PSALMUS 26.

DOMINUS illuminátio mea, et
salus mea, * quem ti-
mébo ?

Dóminus protéctor vite
meæ, * a quo trepidábo ?

Dum apprópíant super me
nocéntes, * ut edant carnes
meas :

Qui tribulant me iniúnci
mei, * ipsi infirmáti sunt, et
cecidérunt.

Si consistant advérsus me
castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsus me
prælium, * in hoc ego spe-
rábo.

Unam pétii a Dómino, hanc
requiram, * ut inhábitem in
domo Dómini ómnibus diébus
vite meæ :

Ut videam voluptátem Dó-
mini, * et visitem templum
ejus.

Quóniam abscondit me in
tabernáculo suo : * in die ma-
lórum protéxit me in abscon-
dito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et
nunc exaltávit caput meum su-
per inimicos meos.

Circuivi, et immolávi in ta-
bernáculo ejus hóstiam vocife-
ratiónis : * cantábo, et psal-
mum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem me-
am, qua clamávi ad te : * mi-
serére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exqui-
sívít te fácies mea : * fáciem
tuam Dómine requíram.

Ne a
me : *

servo tu
Adjúv
relinqua
me Deus

Quóni
mater m
Dóminus

Legen
in via t
sémitam

micos m
Ne tra
tribulán

surrexer
qui, et
sibi.

Credo
in terra

Expéc
age : * et
et sústin

Ant. C
mílit in
Ant. t
xisti ab i

EXALTA
niam
delectást
me.

Dómin
ad te, *

Dómin
ánimam
a descen

Psállit
et confite
tátis ejus

Quóni
tione ej
táte ejus

Ver

Ne avertas faciem tuam a me : * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto : ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Domine in via tua : * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me : * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age : * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Ant. Credo videre bona Domini in terra viventium.

Ant. t. 8. Domine, abstraxisti ab inferis animam meam.

PSALMUS 29.

EXALTABO te Domine quoniam suscepisti me : * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam : * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus : * et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus : * et vita in voluntate ejus.

Verna.

Ad vesperum demorabitur fletus ; * et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * Non movebor in æternum.

Domine in voluntate tua, * præstitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te Domine clamabo : * et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audit Dominus, et misertus est mei : * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi : * concidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia :

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar : * Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

Ant. Domine abstraxisti ab inferis animam meam.

¶ Tu autem Domine miserere mei. R. Et resuscita me, et retribuam eis.

Pater noster, *secreto.*

Ex Tractatu S. Augustini Episcopi super Psalmos.

LECTIO IV.

In Psalm. 63. vers. 7.

ACCEDET homo ad cor altum, et exaltabitur Deus. Illi

dixerunt: Quis nos videbit? Defecerunt scrutantes scrutaciones, consilia mala. Accessit homo ad ipsa consilia, passus est se teneri ut homo. Non enim teneretur nisi homo, aut videretur nisi homo, aut cederetur nisi homo, aut crucifigeretur, aut moreretur nisi homo. Accessit ergo homo ad illas omnes passiones, quæ in illo nihil valerent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberaretur homo. Accessit homo ad cor altum, id est, cor secretum, obiciens aspectibus humanis hominem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua aqualis est Patri, et offerens formam servi, qua minor est Patre.

¶ Recessit pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cuius transitum sol obscuratus est: * Nam et ille captus est, qui captivum tenebat primum hominem: hodie portas mortis, et seras pariter Salvator noster dirupit. ¶ Destruxit quidem claustra inferni, et subvertit potentias diaboli. Nam.

LECTIO V.

Quo perduxerunt illas scrutaciones suas, quas perscrutantes defecerunt, ut etiam mortuo Domino et sepulto, custodes ponerent ad sepulchrum? Dixerunt enim Pilato: Seductor ille: hoc appellabatur nomine Dominus, Jesus Christus, ad solatium servorum suorum, quando dicuntur

seductores. Ergo illi Pilato: Seductor ille, inquit, dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam: Jube itaque custodiri sepulchrum usque in diem tertium, ne forte veniant discipuli ejus, et furentur eum, et dicant plebi: Surrexit a mortuis: et erit novissimus error peior priore. Ait illis Pilatus: Habete custodiam, ite, custodite: scitis. Illi autem abeunt, et munierunt sepulchrum, signantes lapidem eum custodibus.

¶ O vos omnes, qui transitis per viam, attendite et videte, * Si est dolor similis sicut dolor meus. ¶ Attendite universi populi, et videte dolorem meum. Si.

LECTIO VI.

POSUERUNT custodes milites ad sepulchrum. Concussa terra Dominus resurrexit: miracula facta sunt talia circa sepulchrum, ut et ipsi milites, qui custodes advenierant, testes fierent, si vellent vera nuntiare. Sed avaritia illa, quæ captivavit discipulum comitem Christi, captivavit et militem custodem sepulchri. Damus, inquit, vobis pecuniam: et dicit, quia vobis dormientibus venerunt discipuli ejus, et abstulerunt eum: Vere defecerunt scrutantes scrutaciones. Quid est quod dixisti, o infelix astucia? Tantumne deseris lucem consilii pietatis, et in profunda versutia demergeris, ut hoc dicas: Dicit, quia vobis

dormient
puli ejus.
Dormient
re: tu ipse
tando tali
¶ Ecce
justus, et
et viri ju
considera
sublatu
in pace m
quam, ag
se, obmūt
suum: d
dicio sub

IN
Aut. t.
et, Domin
ma: meae

DEUS IN
me fa
judica me
Deus e
am: * a
oris mei.

Quonia
runt adv
quasi eru
et non
ante cons

Ecce
me: * e
est anima

Averte
etin veri

Volunt
et confite
mine: q

Quonia
tione eri
inimicos
meus.

dormiētib; venērunt disci-
puli ejus, et abstulērunt eum?
Dormiētes testes adhibes: ve-
re tu ipse obdormisti, qui ser-
vādo tālia defecisti.
Ecce quōmodo mōritur
justus, et nemo pērcipit corde:
et viri justī tolluntur, et nemo
considerat: a faciē iniquitātis
sublātus est justus: * Et erit
in pace memoriā ejus. y. Tam-
quam agnus coram tondēte
se obmūtuit, et non apēruit os
suum: de angustia, et de ju-
dicio sublātus est. Et: Eceo:

IN III. NOCTURNO.

Ant. t. 8. Deus adjuvat me,
et Dōminus susceptor est ani-
mæ meæ.

PSALMUS 53.
DEUS in nōmine tuo salvum
me fac: * et in virtūte tua
jūdica me.

Deus exaudi orationem me-
am: * auribus pērcipe verba
oris mei.

Quōniam aliēni insurrexē-
runt adversum me, et fortes
quasiērunt animam meam: *
et non proposuerunt Deum
ante conspēctum suum.

Ecce enim Deus adjuvat
me: * et Dōminus susceptor
est animæ meæ.

Avēte mala inimicis meis: *
et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificābo tibi, *
et confitebor nōmini tuo Dō-
mine: quōniam bonum est.

Quōniam ex omni tribula-
tione eripuisti me: * et super
inimicos meos despexit oculus
meus.

Ant. Deus adjuvat me, et
Dōminus susceptor est animæ
meæ.

Ant. t. 7. r. In pace factus
est locus ejus, et in Sion habi-
tatio ejus.

PSALMUS 75.

Notus in Judæa Deus, *
N in Israel magnum nomen
ejus.

Et factus est in pace locus
ejus: * et habitatio ejus in
Sion.

Ibi confregit potentias ar-
eum, * scutum, gladium, et
bellum.

Illūminans tu mirabiliter a
mōtibus æternis: * turbati
sunt omnes insipientes corde.

Dormiērunt somnum suum: *
et nihil invenerunt omnes viri
divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Ja-
cob, * dormitaverunt qui ascen-
derunt equos.

Tu terribilis es, et quis re-
sistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti judi-
cium: * terra tremuit et quie-
vit.

Cum exurgeret in judicium
Deus, * ut salvos faceret om-
nes mansuetos terræ.

Quōniam cogitatio hōmipis
confitebitur tibi: * et reliquæ
cogitationis diem festum agent
tibi.

Novete, et reddite Dōmino
Deo vestro, * omnes qui in cir-
cūitu ejus affertis mūnera.

Terribili et ei qui aufert spi-
ritum principum, * terribili
apud reges terræ.

Ant. In pace factus est locus ejus, et in Sion habitatio ejus.

Ant. t. 4. m. Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

PSALMUS 87.

DOMINE Deus salutis meae, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intra in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea, * et vita mea inferno appropinquavit.

Estimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius; * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori; * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus; * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt pro inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die, * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabant, et confitebantur tibi?

Numquid narrabit aliquis

in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine, clamavi: * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid, Domine repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum, * et notos meos a miseria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

̄. In pace factus est locus ejus. ̄. Et in Sion habitatio ejus.

Pater noster, *secreto.*
De Epistola beati Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

LECTIO VII. *Cap. 9. c.*

CHRIStUS assistens Pontifex futurorum honorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creationis: neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per pro-

prium
mel in
ptione
guis h
einis v
tos sar
nem e
saugui
tum sa
tulit in
dabit e
opérib
dum D
̄. A
et prin
unum,
et adv
̄. Qua
et popu
Advers

Et id
diá
cedente
rum p
erant s
repro
vocati
tis. Ub
mors
testator
in món
aliqui
vivit c
nec pri
guine
̄. A
scendé
ctus su
jutorio
̄. Pos
riori in
bra mo

miseriórdiam
atém tuam in
noscentur in
ia tua, * et
terra obliuio-

Dómine, cla-
re oratio mea

mine repellis
: * avertis fá-

go, et in labo-
re mea: * exal-
tatiatus sum et

runt irae tuae: *
conturbaverunt

ant me sicut
* circumdede-

ne amicum, et
notos meos a

um sicut homo
inter mortuos

actus est locus
Sion habitatio

secreto.
beati Pauli
I Hebræos.

Cap. 9. c
stans Pontifex
honorum, per
fectus taber-
nacu factum, id
creatiónis: he-
nem hircórum,
sed. per pro-

prium sánguinem introiuit se-
mel in sancta, ætérna redem-
ptióne invénta. Si enim san-
guis hircórum et taurórum, et
cinis vitulæ aspérsus inquiná-
tos sanctificat ad emundatió-
nem carnis : quanto magis
sanguis Christi, qui per Spiri-
tum sanctum semetipsum ób-
tulit immaculátum Deo, emun-
dábit consciéntiam nostram ab
opéribus mórtuis, ad servién-
dum Deo vivénti?

ñ. Astitérunt reges terræ,
et principes convenérunt in
unum, * Advérsus Dóminum,
et advérsus Christum ejus.
ÿ. Quare fremuérunt gentes,
et pópuli meditáti sunt inánia?
Advérsus.

LECTIO VIII.

ET ídeo novi testaménti me-
diátor est : ut morte inter-
cedénte, in redemptiónem cá-
rum prævaricatiónum, quæ
erant sub prióri testaménto,
repromissionem accipiant, qui
vocáti sunt, ætérnæ hæreditá-
tis. Ubi enim testaméntum est,
mors necesse est intercedat
testatóris. Testaméntum enim
in mórtuis confirmátum est :
alióquin nondum valet, dum
vivit qui testátus est. Unde
nec primum quidem sine sán-
guine dedicátum est.

ñ. Æstimátus sum cum de-
scendéntibus in lacum : * Fac-
tus sum sicut homo sine ad-
iutório, inter mórtuos liber.
ÿ. Posuérunt me in lacu infe-
rióri in tenebrósis, et in um-
bra mortis. Factus.

LECTIO IX.

LECTO enim omni mandáto
legis a Moyse univérso pó-
pulo : accipiens sánguinem vi-
tulórum, et hircórum, cum
aqua et lana coccínea, et hys-
sópo ; ipsum quoque librum,
et omnem pópulum aspérsit,
dicens : Hic sanguis testamén-
ti, quod mandávit ad vos Deus.
Etiam tabernáculum, et ómnia
vasa ministérii, sángine simi-
liter aspérsit. Et ómnia pene
in sángine secúndum legem
mundántur : et sine ságuinis
effusióne non fit remissio.

ñ. Sepúlto Dómino, signá-
tum est monumentum, vol-
véntes lápidem ad óstium mo-
numénti : * Ponéntes milites
qui custodírent illum. ÿ. Acce-
déntes príncipes sacerdotum
ad Pilátum, petiérunt illum.
Ponéntes. Sepúlto Dómino.

AD LAUDES.

Ant. t. 4. O mors, ero mors
tua, morsus tuus ero, inférne.

Psalm. Misérére, p. 57.

Ant. t. 4. Plangent eum qua-
si unigénitum, quia innocens
Dóminus occisus est.

PSALMUS 42.

JUDICA me Deus, et discérne
causam meam de gente non
sancta, * ab hómine iniquo et
doloso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo
mea : * quare me repulisti ? et
quare tristis incédo, dum affli-
git me inimicus ?

Emitte lucem tuam et veritá-
tem tuam : * ipsa me deduxé-
runt, et adduxérunt in montem

sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juven-tútem meam.

Confitébor tibi in cithara Deus, Deus meus : * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Plangent eum quasi unigénitum, quia innocens Dóminus occisus est.

Ant. t. 7. Attendite, universi pópuli, et vidéte dolórem meum.

Psalm. Deus Deus meus. p. 18.

Ant. t. 1. A porta ínferi érué, Dómine, ánimam meam.

CANTICUM EZECHIE.

Isaías 38. b.
E meorum * vadám ad portas ínferi.

Quæsi vi residuum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspiciam hómínem ultra, * et habitatórem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcisa est velut a texénte víta mea : dum adhuc ordírer, succidit me : * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa meá.

De mane usque ad vésperam finies me : * sicut pullus hírúndinis sic clamábo, meditabor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine vim pátiar, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respóndébit mihi, cum ipso fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vivitur, et in talibus víta spirítus mei, corripies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo meá amaríssima :

Tu autem eruisti ánimam meam ut non periret, * projecisti post tergum tuum ómnia peccáta meá.

Quia non inférnus constébit tibi, neque mors laudábit te : * non expectábunt qui descéndunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens vivens ipse constébit tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáciat veritatem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábitis cunctis díebus vítæ nostræ in domo Dómini.

Ant. A porta ínferi érué, Dómine, ánimam meam.

Ant. t. 8. f. O vos omnes qui transitis per viam, attendite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Psalm. Laudáte Dóminum de cælis. p. 19.

ŷ.
spe. r.
tuum
Ad
lieres
tum la
minur
ŷ.
nobis
tem,
propte
illum,
est su
Pate
Psa

R
su
pro qu
Christi
bus tra
subire
Et s
nam.
Dict
citur l
et fact
tis, sta
Ant.
alleluia

L
gen
nes pó
Quón
per no
et veri
ætérnu
Glóri
Et r
allelúia
Capi
ŷ. non

ŷ. Caro mea requiescet in spe. R̄. Et non dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Ad Bened. Ant. t. 1. f. Mulieres sedentes ad monumentum lamentabantur, fletos Dominum.

ŷ. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod et Deus exaltavit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Pater noster, *secreto.*

Psalm. Miserere. p. 57.

ORATIO.

RESPICE quæsumus Domine, super hanc familiam tuam pro qua Dominus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, et crucis subire tormentum. Qui tecum.

Et sic dicitur usque ad Nenam.

Dictis Horis, ut p. 256. dicitur Missa, ut in Ordinario; et facta Communione Sacerdotis, statim pro Vesperis dicitur.

Ant. t. 6. Alleluia, alleluia, alleluia.

PSALMUS 116.

LAUDATE Dominum omnes gentes: * laudate cum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: * et veritas Domini manet in ætænum.

Glória Patri. Sicut erat.

Et repetitur Ant. Alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum, Hymnus, et ŷ. non dicuntur.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Vespere autem sabbati quæ lucecit in prima sabbati, venit Maria Magdalene, et altera Maria videre sepulchrum, alleluia.

Canticum, Magnificat, cum Glória Patri.

Et repetitur Ant. Vespere autem sabbati.

Deinde Sacerdos dicit: Dominus vobiscum.

Orémus. ORATIO.

SPIRITUM nobis, Domine, tuæ charitatis infunde: ut, quos sacramentis Paschâlibus satiasti, tua facias pietate concordes. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus.

Deinde Dominus vobiscum.

Postea Diaconus dicit: Ite missa est, alleluia, alleluia. R̄. Deo grâcias, alleluia, alleluia.

Extra Chorum, dicto Pater noster, et Ave Maria, Vesperæ inchoantur absolute ab Ant. Alleluia, cum reliquis ut supra: et loco Ite missa est, alleluia, alleluia, dicitur ŷ. Benedicamus Domino, alleluia, alleluia. Deo grâcias, alleluia, alleluia.

Deinde additur Pater noster, et nihil aliud.

AD COMPLETORIUM.

Jube domne.

Lectio brevis, Fratres, Sobrii estote.

ŷ. Adjutorium nostrum.

Pater noster.

Et facta Confessione et Absolutione, dicitur ̄. Converte nos Deus. ̄. Deus in adiutorium. Glória Patri, et amplius non dicitur Laus tibi Dómine, Rex æternæ glóriæ, sed ejus loco deinceps dicitur Allelúia.

Deinde sine Ant. dicuntur Psalmi consueti.

Capitulum, ̄. et Hymnus non dicuntur.

*Ad Nunc dimittis. Ant. 1. 8. Vespere autem sabbati * quæ lucéscit in prima sabbati, venit Maria Magdaléne, et áltera María vidére sepúlchrum, allelúia.*

̄. Dóminus vobiscum. ̄. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

VISITA, quæsumus Dómine, habitationem istam, et omnes insidias inimici ab ea longe repelle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant : et benedictio tua sit super nos. semper. Per Dóminum.

̄. Dóminus vobiscum. ̄. Et cum spiritu tuo.

̄. Benedicámus Dómino. ̄. Deo grátias.

Bened. Benedicat, et custódiat nos omnipotens et misericors Dóminus Pater, et Filius, et Spiritus sanctus. ̄. Amen.

Ant. Regina cæli, ut in Psalterio, p. 149.

Et non flectuntur genua toto tempore Paschali.

Pat
Credo.
aperie
meum.
Inv
vere,
Psal
p. 2.
Hym
cuntur
que ad
bis, ne
cturno.

Ant.
et con
cum in
volúnta

BEAT
B con
peccat
cáthed
Sed
ejus, *
bitur d
Et e
quod p
cúrsus
ctum s
suo :
Et f
et óm
prospe

DOMINICA

RESURRECTIONIS.

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave Maria. Credo. *ŷ.* Dómine líbia mea apéries. Deus in adjutórium meum. Glória Patri. Allelúia.

Invítat. Surrexit Dóminus vere, * Allelúia.

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

Hymni et Capitula non dicuntur in aliqua Horarum, usque ad Vesperas Sabbati in Albis, nec Versiculi, nisi in Nocturno.

AD NOCTURNUM.

Ant. t. 2. Ego sum qui sum, * et consiliúm meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúia.

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestilentíæ non sedit.

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquám lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet, * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic, * sed tamquam pulvis : quem projicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgerit ímpii in judicio : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum peribit.

Glória Patri. Sicut erat.

Ant. Ego sum qui sum, et consiliúm meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúia.

Ant. t. 2. Postulávi * Patrem meum, allelúia : dedit mihi gentes, allelúia, in hæreditátem, allelúia.

PSALMUS 2.

QUARE fremuérunt gentes ; * et pópuli meditáti sunt inánia ?

Astítérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis juguam ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitutus sum
Rex ab eo super Sion montem
sanctum eius, * prædicans præ-
ceptum eius.

Dominus dixit ad me : * Fi-
lius meus es tu, ego hodie ge-
nui te.

Postula a me, et dabo tibi
gentes hæreditatem tuam, * et
possessionem tuam terminos
terræ.

Reges eos in virga færea, *
et tamquam vas figuli confrin-
ges eos.

Et nunc, reges, intelligite : *
erudimini qui iudicatis terram.

Servite Domino in timore : *
et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam,
nequando irascatur Dominus, *
et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira
eius, * beati omnes, qui confi-
dunt in eo.

Ant. Postulavi Patrem meum,
alleluia : dedit mihi gentes, alle-
lulia, in hæreditatem, allel.

Ant. t. 8. f. Ego dormivi, *
et somnum cepi : et exurrexi,
quoniam Dominus suscepit me,
alleluia, allelulia.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicati
sunt qui tribulant me ? *
multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ : *
Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Domine, susceptor
meus es, * glória mea, et exal-
tans caput meum.

Voce mea ad Dominum cla-
mavi : * et exaudivit me de
monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus
sum : * et exurrexi, quia Do-
minus suscepit me.

Non timebo millia populi cir-
cumdantis me : * exurge, Do-
mine, salvum me fac, Deus
meus.

Quoniam tu percussisti om-
nes adversantes mihi sine cau-
sa : * dentes peccatorum con-
trivisti.

Dominus est salus : * et super
populum tuum benedictio tua.

Ant. Ego dormivi, et som-
num cepi : et exurrexi, quon-
iam Dominus suscepit me, alle-
lulia, allelulia.

ÿ. Surrexit Dominus de se-
pulchro, allelulia. R. Qui pro
nobis pepéndit in ligno, alle-
lulia.

Pater noster. *Absolutio.* Ex-
audi. ÿ. Jube domne. *Bened.*
Evangelica lectio. sit nobis sa-
lus et profectio. R. Amen.

Lectio sancti Evangelii
secundum Marcum.

LECTIO I. *Cap. 16.*

IN illo tempore : Maria Mag-
dalene, et Maria Jacobi, et
Salome emerunt aromata, ut
venientes ungerent Jesum. Et
reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 21. in Evangelia.

AUDISTIS, fratres charissimi,
quod sanctæ mulieres, quæ
Dominum fuerant secutæ, cum
aromatibus ad monumentum
venerunt, et ei, quem viventem
dillexerant, etiam mortuo, stu-
dio humanitatis obsequantur.
Sed res gesta aliquid in sancta

Eccle-
quipp
mus e
cogite
ex'eo
Et no
mortu
virtut
bonor
queri
profec
venim
Angelo
mãtibu
licet i
ves as
tum oc
sancta
Tu'lati
nobis.

R. A
de cœle
lapiden
et dixit
timere
fixum e
venite,
positus
ÿ. Et in
tum, vi
tem in e
candida
dixit ill
et Filio.
repetitu
usque ad
Deina
benedic
Bened
NOTAN
quid
tris sed

Ecclesia signat gerendum. Sic quippe necesse est ut audiamus quae facta sunt, quatenus cogitemus etiam quae nobis sint ex eorum imitatione faciendae. Et nos ergo in eum, qui est mortuus, credentes, si odore virtutum referti, cum opinione bonorum operum Dominum quaerimus, ad monumentum profecto illius cum aromatibus venimus. Illae autem mulieres Angelos viderunt, quae cum aromatibus venerunt; quia videlicet illae mentes supernos civitates aspiciunt, quae cum virtutum odoribus ad Dominum per sancta desideria proficiuntur. Tu autem Domine, miserere nobis. *R.* Deo gratias.

R. Angelus Domini descendit de caelo, et accedens revolvit lapidem, et super eum sedit, et dixit mulieribus: * Nolite timere: scio enim quia crucifixum quaeritis: jam surrexit: venite, et videte locum, ubi positus erat Dominus, alleluia. *Y.* Et introeuntes in monumentum, viderunt juvenem sedentem in dextris, coopertum stola candida, et obstupuerunt: qui dixit illis. Nolite. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. *Et repetitur R.* Angelus Domini, usque ad *Y.*

Deinde dicitur Y. Jube domne benedicere.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO II.

NOTANDUM vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedere Angelus cernitur.

Quid namque per sinistram, nisi vita praesens: quid vero per dexteram, nisi perpetua vita designatur? Unde in Canticis canticorum scriptum est: Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Quia ergo Redemptor noster jam praesentis vitae corruptionem transierat, recte Angelus, qui nuntiare perennem ejus vitam venerat in dextera sedebat. Qui stola candida coopertus apparuit: quia festivitatis nostrae gaudia nuntiavit. Candidior etenim vestis, splendorem nostrae denuntiat solemnitatis. Nostrae dicamus, an suae? Sed ut fateamur verius, et suae dicamus, et nostrae. Illa quippe Redemptoris nostri resurrectio et nostra festivitas fuit, quia nos ad immortalitatem reduxit: et Angelorum festivitas extitit, quia nos revocando ad caelestia eorum numerum implevit. Tu autem Domine.

R. Cum transisset sabbatum, Maria Magdalene, et Maria Jacobi, et Salome emerunt aromata, * Ut venientes ungerent Jesum, alleluia, alleluia. *Y.* Et valde mane una sabbatorum veniunt ad monumentum, orto jam sole. Ut venientes. Gloria Patri. Ut venientes. *Y.* Jube domne. *Benedictio.* Ad societatem.

LECTIO III.

IN sua ergo ac nostra festivitate Angelus in albis vestibus apparuit: quia dum nos per resurrectionem Dominicam

ad sup̄erna reducimur, cœlestis patriæ damna reparantur. Sed quid advenientes feminas affatur, audiamus. Nolite expavescere. Ac ei aperte dicat: Paveant illi, qui non amant adventum supernorum civium: pertimescant, qui carnalibus desideris pressi ad eorum se societatem pertingere posse desperant. Vos autem cur pertimescitis, quæ vestros concives videtis? Unde et Matthæus Angelum apparuisse describens, ait: Erat aspectus ejus sicut fulgur, et vestimenta ejus sicut nix. In fulgure etenim terror timoris est, in nive autem blandimentum candoris. Tu autem Domine.

Post III Lectionem dicitur Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

Ant. t. 8. Angelus autem Domini * descendit de cœlo, et accedens revolvit lapidem, et sedebat super eum, allelûia, allelûia.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 7. Et ecce terræ motus * factus est magnus: Angelus enim Domini descendit de cœlo, allelûia.

Ant. t. 3. f Erat autem * aspectus ejus sicut fulgur, vestimenta autem ejus sicut nix, allelûia, allelûia.

Ant. t. 7. r Præ timore autem ejus * exterriti sunt custodes et facti sunt velut mortui, allelûia.

Ant. t. 8. Respondens autem

Angelus, * dixit mulieribus: Nolite timere: scio enim quod Jesum queritis, allelûia.

Capitulum, Hymnus, et ꝑ. non dicuntur: sed eorum loco dicitur:

Ant. Hæc dies, quam fecit Dominus: exultemus et lætēmur in ea.

Ad Bened. Ant. t. 8. Et valde mane una sabbatorum veniunt ad monumentum, orto jam sole, allelûia.

ORATIO.

Deus, qui hodierna die per Unigenitum tuum æternitatis nobis aditum devicta morte reserasti: vota nostra, quæ præveniēdo aspiras, etiam adjuvādo prosequere. Per eundem Dominum.

ꝑ. Dominus vobiscum. r̄. Et cum spiritu tuo.

ꝑ. Benedicāmus Domino, allelûia, allelûia. r̄. Deo grātiās, allelûia, allelûia.

Sic dicitur in Vesperis, et Laudibus tantum, usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, et Nonam, post. Deus in adiutorium, et Gloria Patri, dicuntur Psalmi consueti: ad Primam tamen ut in Festis, scilicet, Deus in nomine tuo, Beati immaculati, et Retribue, quibus finitis, dicitur Ant. Hæc dies. Postea Ora. o, quæ ad Primam dicitur, ut in Psal. Domine Deus omnipotens, ꝑ. Pretiosa, cum reliquis, et ad Absolutionem Capituli, Lectio

brevi
Chris
Ad
Ant.
quæ p

An
cum

Ps

reliqu

Et

peras

exulte

Ad

spiciē

lápide

valde,

A

Dic

tres, S

rium

et fact

tione p

ꝑ. De

ria Pa

Psalm

dicitur

lûia, a

Dei

Nunc e

Post

Ora

Præ

servatu

Sabbat

F

A

Invi

Noctur

tur ut

per tot

ꝑ. Su

Ve

mulieribus :
 o enim quod
 allelúia.

Hymnus, et
 ed eorum loco

quam fecit
 mūs et lætē-

t. 8. Et valde
 orum veniunt
 i, orto jan

b.

erna die per
 uum æternitã
 devicta morte
 nostra, quæ
 ras, etiam ad
 rere. Per eum

biscum. R. Et

s Dómino, al
 Deo grãtias,

Vesperis, et
 n, usque ad
 in *Albis* ex-

Tertiam, Ser-
 post. Deus in

ória Patri, di-
 onsueti : ad
 in *Festis*, sci-

nómine tuo,
 et Retribue,

itur *Ant.* Hæc
 o, quæ ad
 ut in *Psalm.*

inpótens, 21.

liquis, et ad
 pituli, *Lectio*

brevis. Si consurrexistis cum
 Christo, ut in *Psalm.* p. 29.

*Ad alias autem Horas, post
 Ant.* Hæc dies, dicitur *Oratio*,
 quæ ponitur in *Laudibus*.

AD VESPERAS.

Ant. Angelus autem Dómini,
 cum reliquis de *Laudibus*.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
 reliquis de *Dominica*, p. 123.

Et sic dicitur usque ad *Ves-
 peras Sabbati*. Postea *Ant.* Hæc
 dies, quam fecit Dóminus :
 exultémus, et lætémur in ea.

Ad Magnif. Ant. t. 3. Et re-
 spicientes viderunt revolútum
 lapidem : erat quippe magnus
 valde, allelúia.

AD COMPLETORIUM.

Dicto y. Jube domne. Fra-
 tres, Sóbrii estóte. y. Adjutó-
 rium nostrum. Pater noster,
 et facta *Confessione*, et *Absolu-
 tione* post y. Convérte nos Deus.
 y. Deus in adjutórium. Gló-
 ria Patri. Allelúia, dicuntur
Psalmi consueti : quibus *fnitís*
 dicitur Allelúia, allelúia, alle-
 lúia, allelúia.

Deinde Canticum Simeonis,
 Nunc dimittis, p. 147.

Postea *Ant.* Hæc dies.

Oratio, *Visita*, ut 148.

Predictus modus Horarum
 servatur usque ad *Vesperas*
Sabbati in Albis.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitat. Ant. Et *Psalmi ad*
Nocturnum, et *Laudes dicun-
 tur* ut supra in die *Paschæ*,
 per totam *Octavam*.

y. Surrexit Dóminus de se-
 terra.

púlchro, allelúia. R. Qui pro
 nobis pepéndit in ligno, alle-
 lúia.

Pater noster.

Absolutio, Exaúdi.

Benedictio, *Evangélica* *lectio*.

Lectio sancti *Evangélii*-
 secúndum *Lucam*.

LECTIO I. *Cap.* 24. b

In illo tẽpore : Duo ex di-
 scipulis Jesu ibant ipsa die
 in castellum, quod erat in spã-
 tio stadiórum sexaginta ab
 Jerúsalem, nómine Emmaus.
 Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia 23. in *Evang.*

AUDISTIS, fratres charissimi,
 quia duóbus discipulis am-
 bulántibus in via, non quidem
 credéntibus, sed tamen de se lo-
 quéntibus, Dóminus apparuit :
 sed eis spéciem, quam réco-
 gnóscerent, non osténdit. Hoc
 ergo egit foris Dóminus in
 óculis córporis, quod apud
 ipsos agebátur intus in óculis
 cordis. Ipsi namque apud se-
 metipsos intus et amábant, et
 dubitábant : eis autem Dómi-
 nus foris et præsens áderat, et
 quis esset non ostendébat. De
 se ergo loquéntibus præsen-
 tiam exhibuit : sed de se du-
 bitántibus cognitiónis suæ spé-
 ciciem abscondit.

R. María Magdaléne, et álte-
 ra María, ibant dilúculo ad
 monuméntum. * Jesum quem
 quæritis, non est hic, surrexit
 sicut locútus est, præcédet vos
 in Galilæam, ibi eum vidébitis,
 allelúia, allelúia.

ÿ. Et valde mane una sabbatorum veniunt ad monumentum, orto jam sole : et introeuntes viderunt juvenem sedentem in dextris, qui dixit illis. Jesum.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO II.

VERBA quidem contulit, durtiam intellectus increpavit, sacre Scripturæ mysteria, quæ de se ipso erant, aperuit : et tamen quia adhuc in eorum cordibus peregrinus erat a fide, se ire longius finxit. Fingere namque componere dicimus : unde et compositores luti, figulos vocamus. Nihil ergo simplex veritas per duplicitatem fecit : sed talem se eis exhibuit in corpore, qualis apud illos erat in mente. Probandi autem erant, si hi, qui eum etsi necdum ut Deum diligere, saltem ut peregrinum amare potuissent.

ñ. Surrexit pastor bonus, qui animam suam posuit pro ovibus suis, et pro grege suo mori dignatus est. * Allelúia, allelúia, allelúia. ÿ. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Allelúia. Glória Patri. Allelúia.

Benedictio, Ad societatem.

LECTIO III.

SED quia esse extranei a charitate non poterant hi, cum quibus Veritas gradiebatur : eum ad hospitium quasi peregrinum vocant. Cur autem dicimus, vocant, cum illic scriptum sit : Et coegerunt eum ?

Ex quo nimirum exemplo colligitur, quia peregrini ad hospitium non solum invitandi sunt, sed etiam trahendi. Mensam igitur ponunt, panes cibosque offerunt : et Deum, quem in Scripturæ sacre expositione non cognoverant, in panis fractione cognoscunt. Audiendo ergo præcepta Dei illuminati non sunt, faciendi illuminati sunt : quia scriptum est : Non auditores legis justi sunt apud Deum, sed factores legis justificabuntur. Quisquis ergo vult audita intelligere, festinet ea, quæ jam audire potuit, opere implere. Ecce Dominus non est cognatus dum loqueretur, et dignatus est cognosci dum pascebat.

Te Deum laudamus. p. 16.

Ad Benedictus, Ant. t. 8. Jesus junxit se discipulis suis in via, et ibat cum illis : oculi autem eorum tenebantur, ne eum agnoscerent : et increpavit eos, dicens : O stulti et tardi corde ad credendum in his, quæ locuti sunt Prophætæ, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui solemnitate Paschali, mundo remedia contulisti : populum tuum, quem sumus, celesti dono prosequere ; ut et perfectam libertatem consequi mereatur, et ad vitam proficiat sempiternam. Per Dominum nostrum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Qui sunt hi sermones, quos con-

fertis
et est

ÿ. S
allelú
allelú

Pat

Abs

Ben

ctio.

Lé

L

I N ill

in m

dicat e

nolite

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

Hom

fértis ad invicem ambulantes, et estis tristes? allelúia.

FERIA TERTIA.

ÿ. Surréxit Dóminus vere, allelúia. R̄. Et apparuit Simóni, allelúia.

Pater noster.

Absolutio, Ipsius pietas.

Benedictio, Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO I. *Cap. 24. c*

In illo tempore : Stetit Jesus in médio discipulorum, et dicit eis : Pax vobis : ego sum, nolite timere. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

*Lib. 10. Comment. in Luc.
cap. 24. ante finem.*

MIRUM, quo modo se natura corporea per impenetrabile corpus infuderit invisibili áditu, visibili conspectu, tangi facilis, difficilis aestimari. Denique conturbati discipuli aestimabant se spiritum videre. Et ideo Dóminus, ut spéciem nobis resurrectionis ostenderet, Palpate, inquit, et videte, quia spiritus carnis et ossa non habet, sicut me videtis habere. Non ergo per incorpoream naturam, sed per resurrectionis qualitatem, impervia usu clausa penetravit. Nam quod tangitur, corpus est : quod palpatur, corpus est.

R̄. Virtute magna reddébant Apóstoli, *Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. ÿ. Re-

pléti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Testimónium.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO II.

In corpore autem resurgemus. Seminatur enim corpus animale, surgit corpus spiritale, sed illud subtilius, hoc crassius, útpote adhuc terrénae labis qualitate concretum. Nam quomodo non corpus, in quo manebant insignia vulnerum; vestigia cicatricum, quæ Dóminus palpanda obtulit? In quo non solum fidem firmat, sed étiam devotiónem ácutit, quod vulnere suscepta pro nobis cælo inferre máluit, abolere noluit : ut Deo Patri nostræ prætia libertátis ostenderet. Talem sibi Pater ad dexteram locat, trophæum nostræ salutis amplectens : tales illic mártires nobis cicatricis suæ coróna monstravit.

R̄. De ore prudentis procedit mel, allelúia : dulcédo melis est sub lingua ejus, allelúia : * Favus distillans labia ejus, allelúia, allelúia. ÿ. Sapientia requiescit in corde ejus, et prudentia in sermone oris illius. Favus distillans. Glória Patri. Favus distillans.
Benedictio, Ad societatem.

LECTIO III.

ET quóniam sermo huc noster evásit, consideremus qua grátia secundum Joánnem crediderint Apóstoli, qui gavisí sunt; secundum Lucam quasi increduli redarguantur :

ibi Spiritum sanctum accéperint, hic sedere in civitate jubéantur, quoadúsque induántur virtúte ex alto. Et videtur mihi ille quasi Apóstolus májora et altióra tetigisse, hic sequéntia, et humánis próxima : hic histórico usus circúitu, ille compéndio : quia et de illo dubitari non potest, qui testimónium pérhibet de iis, quibus ipse interfuit, et verum est testimónium ejus : et ab hoc quoque, qui Evangelista esse méruit, vel negligéntiæ, vel mendácii suspiciónem æquum est propulsári. Et ideo verum putámus utrúmque, non sententiárum varietáte, nec personárum diversitate distinctum. Nam etsi primo Lucas eos non credidisse dicat, póstea tamen credidisse demonstrat : et si prima considerémus, contrária sunt : si sequéntia, certum est convenire.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 8. Stetit Jesus in médio * discipulórum suórum, et dixit eis, Pax vobis, allelúia, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclésiám tuam novo semper fœtu multiplicas : concéde fámulis tuis ; ut sacraméntum vivéndo teneant, quod fide percepérunt. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Vidéte manus meas et pedes meos, quia ego ipse sum, allelúia, allelúia.

FERIA QUARTA.

ÿ. Gavisi sunt discipuli, allelúia. ñ. Viso Dómino, allelúia.

Pater noster.

Absolutio, A vinculis.

Benedictio, Evangelicaléctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I. *Cap. 21. c*

In illo témpore : Manifestávit se iterum Jesus discipulis ad mare Tiberiadis. Manifestávit autem sic : Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dicitur Didymus. Et reliqua. Homilia sancti Gregórii Papæ.

Hom. 24. in Evang.

LECTIO sancti Evangélii, quæ modo in aúribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimus pulsatur, sed pulsatióne sua vim discretiónis indicat. Quæri etenim potest, cur Petrus, qui piscátor ante conversióne fuit, post conversióne ad piscatióne rédiit ; et cum Véritas dicat : Nemo mittens manum suam ad arátrum, et aspiciens retro, aptus est regno Dei : cur repétiit quod dereliquit ? Sed si virtus discretiónis inspíctur, citius videtur : quia nimirum négótium, quod ante conversióne sine peccáto éxitit, hoc étiam post conversióne repétere culpa non fuit.

ñ. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, et sólvete septem signácula ejus, * Allelúia, allelúia, allelúia. ÿ. Dignus est Agnus,

QUARTA.
discipuli, al-
Dómino, alle-

vinculis.
Evangélicæ lectio,
ti Evangélii
Joánnem.

Cap. 21. c
e : Manifestávit
esus discipulis
adis. Manifestá-
Erant simul Si-
t Thomas, qui
s. Et reliqua.
Gregórii Papæ.
in Evang.

Evangélii, quæ
auribus vestris
es mei, quæstio-
lsat, sed pulsa-
discretiónis ín-
etenim potest,
i piscátor ante
fuit, post con-
piscatióem ré-
Véritas dicat :
manum suam
aspiciens retro,
o Dei : cur re-
eliquit? Sed si
ónis inspicitur,
quia nimirum
d ante conver-
scáto éxtitit, hoc
versiónem repé-
fuit.
it leo de tribu
avid, aperire lí-
re septem signá-
allelúia, allelúia,
enus est Agnus,

qui occísus est, accipere vir-
tútem, et divinitátem, et sapi-
piéntiam, et fortitúdinem, et
honórem, et glóriam, et bene-
dictiónem. Allelúia, allelúia,
allelúia.

Benedictio, Divinum auxí-
lium.

LECTIO II.

NAM piscatórem Petrum, Mat-
thæum vero teloneárium
scimus : et post conversiónem
suam ad piscatióem Petrus
rédiit, Matthæus vero ad te-
lonei negótium non resédit :
quia áliud est, victum per pi-
scatióem quærere, áliud au-
tem telonei lucris pecúnias
augére. Sunt enim pleráque
negótia, quæ sine peccátis ex-
hibéri aut vix, aut nullátenus
possunt. Quæ ergo ad peccá-
tum implicant, ad hæc necesse
est, ut post conversiónem áni-
mus non recúrrat.

ñ. Ego sum vitis vera, et
vos pálmities : * Qui manet in
me, et ego in eo, hic fert fru-
ctum multum, allelúia, alle-
lúia. †. Sicut diléxit me Pater,
et ego diléxi vos. Qui manet
in me. Glória Patri. Qui ma-
net in me.

Bened. Ad societátem.

LECTIO III.

QUERI étiam potest, cur di-
scipulis in mari laborán-
tibus, post resurrectionem
suam Dóminus in littore stetit,
qui ante resurrectionem suam
coram discipulis in flúctibus
maris ambulávit. Cujus rei
rátio festíne cognóscitur, si

ipsa, quæ tunc inerat, causa
pensétur. Quid enim mare,
nisi præsens sæculum signat,
quod se casuum tumúltibus,
et undis vitæ corruptibilis il-
lidit? Quid per soliditátem lit-
toris, nisi illa perpetúitas qui-
tis æternæ figurátur? Quia
ergo discipuli adhuc flúctibus
mortális vitæ inerant, in mari
laborábant. Quia autem Re-
demptor noster jam corrupti-
onem carnis excésserat, post
resurrectionem suam in littore
stabat.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 7. Mittite
in dexteram * navigii rete, et
inveniétis, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui nos resurrectionis
Dominicæ ánnua solemn-
táte lætificas : concéde propi-
tius; ut per temporália festa,
quæ ágimus, pervenire ad
gáudia æterna mereámur. Per
eúndem.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Dixit
Jesus * discipulis suis : Afférte
de piscibus, quos prendidistis
nunc. Ascéndit autem Simon
Petrus, et traxit rete in ter-
ram plenum magnis piscibus,
allelúia.

FERIA QUINTA.

†. Surréxit Dóminus de se-
púlchro, allelúia. ñ. Qui pro
nobis pepéndit in ligno, alle-
lúia.

Pater noster.

Absolutio, Exaúdi.

Benedict. Evangélica léc-
tio.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

LECTIO I. Cap. 20. c

In illo tempore : Maria stabat
ad monumentum foris, plo-
rans. Dum ergo fleret, incli-
navit se, et prospexit in mo-
numentum : et vidit duos
Angelos in albis, sedentes. Et
reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Hom. 25. in Evangelia.

MARIA Magdalene, quæ fúe-
rat in civitate peccatrix,
amando veritatem, lavit la-
crymis maculas criminis : et
vox Veritatis implétur, qua
dicitur : Dimissa sunt ei pec-
cata multa, quia diléxit mul-
tum. Quæ enim prius frigida
peccando remanserat, pós-
modum amando fortiter ardé-
bat. Nam postquam venit ad
monumentum, ibique corpus
Dominicum non invénit, sub-
látum crédidit, atque discipu-
lis nuntiávit : qui venientes
vidérunt, atque ita esse, ut
múlier dixerat, crediderunt.
Et de eis prótinus scriptum
est : Abiérunt ergo discipuli
ad semetipsos : ac deinde sub-
júngitur : Maria autem stabat
ad monumentum foris, plo-
rans.

ñ. Tulérunt Dóminum me-
um, et nescio ubi posuerunt
eum. Dicunt ei Angeli : Mú-
lier, quid ploras? surrexit sie-
ut dixit. * Præcedet vos in
Galilæam : ibi eum vidébitis,
allelúia, allelúia. ý. Cum ergo
fleret, inclinávit se, et pro-

spexit in monumentum : et
vidit duos Angelos in albis,
sedentes, qui dicunt ei. Præ-
cedet.

Bened. Divinum.

LECTIO II.

QUA in re pensandum est,
hujus mulieris mentem
quanta vis amoris accénderat,
quæ a monumento Dómini,
etiám discipulis recedéntibus,
non recedébat. Exquirebat
quem non invénerat : flebat
inquiréndo, et amoris sui igne
succénsa, ejus quem ablátum
crédidit, ardébat desiderio.
Unde cóntigit, ut eum sola
tunc vidéret, quæ remáserat
ut quæreret ; quia nimirum
virtus boni óperis, perseve-
rántia est : et voce Veritatis
dicitur : Qui autem perseve-
ráverit usque in finem, hic
salvus erit.

ñ. Congratulámini mihi om-
nes qui diligitis Dóminum :
quia quem quærébam, appá-
ruit mihi : * Et dum flerem
ad monumentum, vidi Dómi-
num, allelúia, allelúia. ý. Re-
cedéntibus discipulis, non re-
cedébam, et amoris ejus igne
succénsa, ardébam desiderio.
Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

LECTIO III.

MARIA ergo cum fleret, in-
clinávit se, et prospexit in
monumentum. Certe jam mo-
numentum vácuum viderat,
jam sublátum Dóminum nun-
tiáverat : quid est quod se
iterum inclinát, iterum vidére

deside
asperi
vis am
plicat
ergo p
persev
de et
actúme
diláta
cápere
Te I
Ad
ria sta
ploran
in albi
quod f
allelúia

DEUS,
tium
minis a
tis font
fides n
tiónum
strum.

Ad M
runt D
nescio
tu sust
allelúia
allelúia

ý. Su
allelúia.
allelúia.

Pater
sius pie

Bened
Léct
sect

LE
I N illo t
cipuli

nentum: et
os in albis,
nt ei. Pre-

is.
sandum est,
is mentem
accenderat,
to Dómini,
ccedentibus,
Exquirebat
erat: flebat
óris sui igne
em ablátum
desiderio.
t eum sola
remanserat
ia nimirum
is, perseve-
ce Veritátis
em perseve-
finem, hic

ini mihi om-
Dóminum:
sbam, appá-
dum flerem
vidi Dómi-
elúia. ŷ. Re-
ulis, non re-
is ejus igne
n desiderio.
t.
tátem.

II.
n fleret, in-
prospexit in
erte jam mo-
am viderat,
minum nun-
est quod se
erum videre

desiderat? Sed amanti semel
aspexisse non sufficit: quia
vis amoris intentionem multi-
plicat inquisitionis. Quæsit
ergo prius, et minime invenit:
perseveravit ut quæreret; un-
de et contigit, ut inveniret:
actumque est, ut desideria
dilata crescerent, et crescentia
caperent quod invenissent.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 7. r Maria
stabat * ad monumentum
plorans, et vidit duos Angelos
in albis, sedentes, et sudarium
quod fuerat super caput Jesu,
allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui diversitatem gen-
tium in confessione tui nó-
minis adunasti: da, ut rená-
tis fonte baptismatis una sit
fides mentium, et pietas ac-
tionum. Per Dóminum no-
strum.

Ad Magnif. Ant. t. 7. Tulé-
runt Dóminum meum, * et
nescio ubi posuerunt eum: si
tu sustulisti eum, dicito mihi,
allelúia: et ego eum tollam,
allelúia.

FERIA SEXTA.

ŷ. Surrexit Dóminus vere,
allelúia. R. Et apparuit Simóni,
allelúia.

Pater noster. *Absolutio*, Ip-
sius pietas.

Bened. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO I. Cap. 28. d

In illo tempore: Undecim dis-
cipuli abiierunt in Galilæam,

in montem, ubi constituérat
illis Jesus. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi
Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in Matth. in
fine.

POST resurrectionem Jesus
in monte Galilææ conspi-
citur, ibique adoratur: licet
quidam dubitent, et dubitatio
eorum nostram augeat fidem.
Tunc manifestius ostenditur
Thomæ, et latus lancea vul-
neratum, et manus fixas de-
monstrat clavis. Accedens Je-
sus locutus est eis, dicens:
Data est mihi omnis potestas
in celo et in terra. Illi potestas
data est, qui paulo ante cru-
cifixus, qui sepultus in tú-
mulo, qui mortuus jacuerat,
qui postea surrexit. In celo
autem et in terra potestas data
est: ut qui ante regnabat in
celo, per fidem credentium
regnet et in terris.

R. Surgens Jesus Dóminus
noster, stans in medio disci-
pulorum suorum dixit: * Pax
vobis, allelúia: gavisus sunt
discipuli viso Dómino, allelúia,
ŷ. Una ergo sabbatorum, cum
fores essent clausæ, ubi erant
discipuli congregati, venit Je-
sus, et stetit in medio eorum,
et dixit eis. Pax.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO II.

EUNTES autem docete omnes
gentes, baptizantes eos in
nómine Patris, et Filii, et Spí-
ritus sancti. Primum docent
omnes gentes, deinde doctas

intingunt aqua. Non enim potest fieri, ut corpus baptismi recipiat sacramentum, nisi ante anima fidei susceperit veritatem. Baptizantur autem in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti : ut quorum una est divinitas, una sit largitio ; noménque Trinitátis, unus Deus est.

ñ. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspersio : etenim Pascha nostrum immolátus est Christus : * Itaque epulémur in Dómino, allelúia. ý. Mórtuus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificatióem nostram. Itaque epulémur. Glória Patri. Itaque epulémur.

Bened. Ad societátem.

LECTIO III.

DOCENTES eos serváre ómnia, quæcúmque mandávi vobis. Ordo præcipuus : Jussit Apóstolis, ut primum docerent univérsas gentes, deinde fidei intingerent sacraménto : et post fidem ac baptisma, quæ essent observánda, præciperent. Ac ne putémus lóvia esse, quæ jussa sunt, et pauca, áddidit : Omnia quæcumque mandávi vobis : ut quicúmque crediderint, qui in Trinitáte fúerint baptizáti, ómnia fáciant, quæ præcépta sunt. Et ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem sæculi. Qui usque ad consummationem sæculi cum discipulis se futurum esse promittit, et illos osténdit semper esse victúros,

et se numquam a credéntibus recessúrum.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 7. Undecim discipuli * in Galilæa vidéntes Dóminum adoravérunt, allelúja.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui Paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánæ sædere contulisti : da mentibus nostris ; ut, quod professione celebrámus, imitémur efféctu. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Data est mihi * omnis potéstas in cælo et in terra, allelúia.

SABBATO IN ALBIS.

ý. Gavisi sunt discipuli, allelúia. ñ. Viso Dómino, allelúia.

Pater noster.

Absolutio, A vinculis.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I. Cap. 20.

IN illo tẽpore : Una sabbati, Maria Magdaléne venit mane, cum adhuc tenebræ essent, ad monumentum. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homília 22. in Evang.

LECTIOSANCTI Evangélii, quam modo, fratres, audistis, valde in superficie histórica est aperta : sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitate requirénda. Maria Magdaléne, cum adhuc tenebræ essent, venit ad monumentum. Juxta histó-

riam
tellec
quiré
Maria
nium,
mórtu
ménto
invéni
huc e
venit
cúrrit
tiavit
curré
vérum
Joánn
ñ.
mórtu
mors i
tur : q
peccát
Quod
allelú
est sen
stra, et
stificáti
Bene
lium.

CURRE
sed
tius Pet
numént
præsúm
rior Pet
fratres,
Numqu
Evangé
stériis
Mínime
nes et p
diceret,
tióne m
didisset.

riam notátur hora : juxta intellectum vero mysticum, requiréntissignátur intelligéntia. Maria etenim auctórem ómnium, quem in carne viderat mórtuum, quærébat in monumento : et quia hunc mínime invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cum venit ad monumentum. Cucúrrit citius, discipulis nuntiávit : sed illi præ céteris cucurrerunt, qui præ céteris amaverunt, videlicet Petrus et Joánnes.

℞. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur : quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. ̄. Mórtuus est semel propter delicta nostra, et resurrexit propter justificationem nostram. Quod.

*Benedictio, Divinum auxili-
lium.*

LECTIO II.

CURREBANT autem duo simul : sed Joánnes præcucúrrit citius Petro. Venit prior ad monumentum, et ingredi non præsumpsit. Venit ergo postérior Petrus, et intrávit. Quid, fratres, quid cursus significat? Numquid hæc tam subtilis Evangelistæ descriptio a mystériis vacáre credénda est? Mínime. Neque enim se Joánnes et præsisse, et non intrásse diceret, si in ipsa sui trepidatione mystérium defuisse credidisset. Quid ergo per Joán-

nem, nisi synagóga : quid per Petrum, nisi Ecclesiá designátur?

℞. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúia : modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, allelúia, allelúia. ̄. In conspéctu Agni amici sunt stolis albis, et palmæ in mánibus córum. Repléti sunt. Glória Patri. Repléti sunt.

Benedictio, Ad societátem.

LECTIO III.

NEC mirum esse videátur, quod per juniórem synagóga, per seniórem vero Ecclesiá signári perhibétur : quia etsi ad Dei cultum prior est synagóga, quam Ecclesiá géntium; ad usum tamen sæculi prior est multitúdo géntium, quam synagóga, Paulo attestánte, qui ait : Quia non prius quod spiritále est, sed quod animále. Per seniórem ergo Petrum significátur Ecclesiá géntium : per juniórem vero Joánnem synagóga Judæórum. Currunt ambo simul : quia ab ortus sui témpore usque ad occásum, pari et commúni via, etsi non pari et commúni sensu, gentilitas cum synagóga cucúrrit. Venit synagóga prior ad monumentum, sed mínime intrávit : quia legis quidem mandáta percépit, prophetias de incarnatione ac passióne Dominica audívit, sed crédere in mórtuum nóluit.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 1. Curré-

bant duo * simul, et ille alius discipulus præcucurrat citius Petro, et venit prior ad monumentum, allelúia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus: ut, qui festa Paschalia venerando egimus, per hæc contingere ad gaudia æterna mereamur. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

AD VESPERAS.

Officium fit Duplex, Ant. Allelúia, allelúia, allelúia. Psalm. Benedictus, cum reliquis de Psalterio, p. 140.

CAPITULUM. 1. Joan. 5.

CHARISSIMI, Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: et hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra.

HYMNUS.

AD régias Agni dapes
Stolis amicti candidis
Post transitum maris Rubri
Christo canamus Principi.

Divina ejus charitas
Sacrum propinat sanguinem
Almique membra corporis
Amor Sacerdos immolat.

Sparsum cruorem postibus
Vastator horret Angelus:
Fugitque divisum mare:
Merguntur hostes fluctibus.

Jam Pascha nostrum Christus est,

Paschalis idem Victima,
Et pura puris mentibus
Sinceritatis azyma.

O vera coeli Victima,
Subiecta cui sunt tartara,

Soluta mortis vincula,
Recapta vite premia.

Victor subactis inferis
Trophæa Christus explicat,
Cæloque aperto, subditum
Regem tenebrarum trahit.

Ut sis perenne mentibus
Paschale Jesu gaudium,
A morte dira criminum
Vite renatos libera.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula, Amen.

ÿ. Mane nobiscum Domine,
allelúia. ñ. Quoniam advesperascit, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Cum esset sero die illa una sabbatum, et fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati in unum, stetit Jesus in medio, et dixit eis: Pax vobis, allelúia.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus: ut, qui Paschalia festa peregrinamus; hæc, te largiente, moribus et vita teneamus. Per Dominum.

ÿ. Benedicamus Domino.
deinceps dicitur sine Allelúia.

Completorium dicitur ut in Psalt. Tempore Paschali usque ad Dominicam SS. Trinitatis exclusive: et quando non est Duplex, nec infra Octavam, dicuntur Preces, ut in Psalt.

Ad ññ. brevia, et ÿÿ. per omnes Horas, jungitur Allelúia, usque ad Sabbatum post Pentecosten, præterquam in ñ. ad Preces Primæ et Comple-

torii,
quan
tur ñ
Versi
D

In
Psalm
pore
in que
tegra
est De

Ant
tus es
numé

De
Ap

S
sto
rite,
tera D
sunt
terram
vita v
Christ
apparu
et vos
glória.
bra v
terram
mundi
piscen
tiam,
servitu
ira De
tatis:
lástis a
in illis
ñ. A

torii, quando dicuntur. Et quodcumque Allelúia jungitur ñ. br. duplicatur : sed in Versiculis dicitur semel.

DOMINICA IN ALBIS.

IN OCTAVA PASCHÆ.

Duplex.

AD MATUTINUM.

Invitat. Hymnus, Ant.

Psalm. et ÿÿ. ut in Psalt. Tempore Paschali, sed hodie Ant. in quolibet Nocturno dicitur integra ante et post Psalmos, quia est Duplex.

IN I NOCTURNO.

Ant. Allelúia, Lapis revólutus est, allelúia : ab óstio monumenti, allelúia, allelúia.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossenses.

LECTIO I. *Cap. 3.*

Si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt querite, ubi Christus est in dextera Dei sedens : quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cum Christus apparuerit vita vestra, tunc et vos apparebitis cum ipso in glória. Mortificáte ergo membra vestra, quæ sunt super terram, fornicationem, immunditiam, libidinem, concupiscéntiam malam, et avaritiam, quæ est simulacrórum sérvitus : propter quæ venit ira Dei super filios incredulitátis : in quibus et vos ambulástis aliquándo, cum viverétis in illis.

ñ. Angelus Dómini descendit

de cœlo, et accédens revólvit lapidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus. * Nolite timére : scio enim quia crucifixum queritis : jam surrêxit : venite, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúia. ÿ. Et introeúntes in monumentum, viderunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida et obstupéruerunt : qui dixit illis. Nolite.

LECTIO II.

NUNC autem depónite et vos ómnia : iram, indignationem, malitiam, Maspémiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolite mentíri invicem, expoliántes vos véterem hominem cum áctibus suis, et induétes novum, eum, qui renovátur in agnitionem, secundum imáginem ejus, qui creávit illum. Ubi non est Gentilis, et Judæus, circumcisio, et præpútium, Bárbarus et Scythá, servus et liber : sed ómnia, et in ómnibus Christus. Indúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti et dilécti, viscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patientiam : supportántes invicem, et donántes vobismetipsis, si quis advérsus áliquem habet querélam : sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

ñ. Angelus Dómini locútus est muliéribus, dicens : Quem queritis ? An Jesum queritis ? jam surrêxit : * Venite, et vidéte, allelúia, allelúia. ÿ. sum queritis Nazarénum cru-

ciñxum? Surréxit, non est hic. Veníte.

LECTIO III.

SUPER ómnia autem hæc, charitátem habéte, quod est vinculum perfectiónis : et pax Christi exúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore : et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapientiá, docéntes, et commónétes vosmetípsos psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

ñ. Cum transisset sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúia, allelúia. ý. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut veniéntes. Glória Patri. Ut.

IN II NOCTURNO.

Ant. Allelúia, Quem quæris múlíer? allelúia : vivéntem cum mórtuis? allelúia, allelúia.

Sermo sancti Augustíni
Episcopi.

LECTIO IV.

*Serm. 1. in Oct. Paschæ,
qui est p. 157. de Temp.*

PASCHALIS solémnitas hodiérna festivitáte conclúditur, et ideo hódie Neophytórum hábitus commutátur : ita tamen, ut candor, qui de hábitu

depónitur, semper in corde teneátur. In qua quidem primum nobis agéndum est, ut quia Pascháles dies sunt, id est, indulgéntiæ ac remissionís, ita a nobis sanctorum díerum festivitas agátur, ut relaxatióne córporum púritas non obfúscetur : sed potius abstinéntes ab omni luxu, ebrietáte, lasciviá, demus óperam sóbriæ remissioni, ac sanctæ sinceritáti : ut quidquid modo corporáli abstinéntia non acquirimus, méntium puritáte quæramus.

ñ. María Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. * Jesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, præcédet vos in Galilæam, ibi eum videbitis, allelúia, allelúia. ý. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole : et introeúntes vidérent júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum.

LECTIO V.

AD omnes quidem pértinet sermo, quos cura nostra compléctitur : verúm tamen hódie termináta Sacramentórum solemnitate, vos allóquimur novélla gérmína sanctitátis, regeneráta ex aqua et Spíritu sancto : germen píum, examen novéllum, flos nostri honóris, et fructus labóris, gáudium et coróna mea, omnes, qui státis in Dómino. Apostólicis verbis vos álloquor : Ecce nox præcésit, dies autem appropinquávit : abjícite ópera

tene
ma lu
ambu
satió
in cu
non i
tione
Jesum
ñ. S
ánima
bus su
digná
lúia,
nostr
stus.

HAB
p
cui b
tanqu
loco,
lúcifer
stris.
accine
mánib
les h
dómin
vertát
advén
dicit :
vidébi
lum, c
hora,
stes ér
debit :
tiónib
egriná
inquit,
bit cor
vestru
ñ. V
Apóst
rectión

tenebrarum, et induite vos arma lucis. Sicut in die honeste ambulamus : non in commensationibus et ebrietatibus, non in cubilibus et impudiciis; non in contentione et æmulatione; sed induimini Dominum Jesum Christum.

ñ. Surrexit pastor bonus, qui animam suam posuit pro ovibus suis, et pro grege suo mori dignatus est. * Allelúia, allelúia, allelúia. ÿ. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Allelúia.

LECTIO VI.

HABEMUS, inquit, certiores propheticum sermonem : cui bene facitis intendentes tamquam lucernæ in obscuro loco, donec dies luceat, et lucifer oriatur in cordibus vestris. Sint ergo lumbi vestri accincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. Ecce dies adveniunt, in quibus Dominus dicit : Pusillum, inquit, et non videbitis me : et iterum pusillum, et videbitis me. Hæc est hora, de qua dixit : Vos tristes eritis, sæculum autem gaudebit : id est, vita ista tentationibus plena, in qua pergrinamur ab eo. Sed iterum, inquit, videbo vos, et gaudet cor vestrum, et gaudium vestrum nemo tollet a vobis.

ñ. Virtute magna reddebant Apostoli, * Testimonium resurrectionis Jesu Christi Domini

nostrum, allelúia, allelúia. ÿ. Repleti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Testimonium. Glória Patri. Testimonium.

IN III NOCTURNO.

Ant. Allelúia, Noli flere, Maria, allelúia : surrexit Dominus, allelúia, allelúia.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 20. e

In illo tempore : Cum sero esset die illo, una sabbatorum, et fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati propter metum Judæorum : venit Jesus, et stetit in medio, et dixit eis : Pax vobis. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 26. in Evang.

PRIMA lectiois hujus Evangelicæ quæstio animum pulsatur : quomodo post resurrectionem corpus Dominicum verum fuit, quod clausis januis ad discipulos ingredi potuit? Sed sciendum nobis est, quod divina operatio, si ratione comprehenditur, non est admirabilis : nec fides habet meritum, cui humana ratio præbet experimentum. Sed hæc ipsa nostri Redemptoris opera, quæ ex semetipsis comprehendere nequaquam possunt, ex alia ejus operatione pensanda sunt : ut rebus mirabilibus fidem præbeant facta mirabiliora. Illud enim corpus Domini intravit ad discipulos januis clausis, quod videlicet ad humanos oculos per nativitatem suam clau-

so exiit útero Virginis. Quid ergo mirum, si clausis jánuis post resurrectionem suam in ætérnum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non apérto útero Virginis exiit?

ñ. De ore prudéntis procédit mel, allelúia : dulcédo mellis est sublingua ejus, allelúia : * Favus distillans lábia ejus, allelúia, allelúia. ý. Sapiéntia requiescit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illius. Favus distillans lábia ejus, allelúia, allelúia.

LECTIO VIII.

SED quia ad illud corpus quod vidéri póterat, fides intuéntium dubitábat : osténdit eis prótinus manus et latus : palpándam carnem præbuit, quam clausis jánuis introduxit. Qua in re duo mira, et juxta humanam ratióne sibi valde contrária osténdit : dum post resurrectionem suam corpus suum incorruptibile, et tamen palpábile demonstrávit. Nam et corrúmpi necesse est quod palpátur : et palpári non potest quod non corrúmpitur. Sed miro modo atque inæstimábili Redemptor noster et incorruptibile post resurrectionem, et palpábile corpus exhibuit : ut monstrándo incorruptibile, invitáret ad præmium : et præbéndo palpábile, firmáret ad fidem. Et incorruptibilem se ergo, et palpáblem demonstrávit : ut profecto esse post resurrectionem osténdet corpus suum et ejús-

dem naturæ, et altérius glóriæ.

ñ. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulorum suórum, dixit : * Pax vobis, allelúia : gavisi sunt discipuli viso Dómino, allelúia. ý. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis : Pax vobis. Glória Patri. Pax vobis, allelúia.

LECTIO IX.

DIXIT eis : Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos : id est, sicut misit me Pater Deus Deum, et ego mitto vos homo hómines. Pater Filius misit, qui hunc redemptione generis humani carnári constituit. Quem vidélicet in mundum venire ad passionem voluit : sed tamen amávit Filium, quem ad passionem misit. Eléctos vero Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia, sed sicut ipse missus est, ad passionem in mundum mittit. Quia ergo et Filius amátur a Patre, et tamen ad passionem mittitur : ita et discipuli a Dómino amántur, qui tamen ad passionem mittúntur in mundum. Itaque recte dicitur : Sicut misit me Pater, et ego mitto vos : id est, ea vos charitáte diligó, cum inter scándala persecutorum mitto, quame charitáte Pater diligit, quem venire ad tolerándas passiones fecit.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ant.
allelúia,
lúia,
lúia.

Psalm.
Jubilát.
p. 17.

Ant.
de sept.
púeros
tis, allelúia.

Can.
Ant.
allelúia.

Psalm.
de cæli.

CAE.
CHARI.
C tun.
dum :

vincit r.
Hym.
surrect.

Ad B.
esset se.
tórum,
ubi era.
in unu.
dio, et
allelúia.

PREST.
I tens.
lia fest.
largiént.
ámus. F

Hym.
Ant.
lúia, allelúia,
Psalm.
tuo, p.

AD LAUDES.

Ant. t. 8. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Psalm. Dóminus regnávít. Jubiláte Deo. Deus Deus meus. p. 17.

Ant. t. 6. Surréxit Christus de sepúlchro, qui liberávit tres púeros de camino ignis ardéntis, allelúia.

Canticum, Benedícite, p. 18.

Ant. t. 6. Allelúia, allelúia, allelúia.

Psalm. Laudáte Dóminum de cælis, p. 19.

CAPITULUM. 1. Joan. 5.

CHARISSIMI, Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum : et hæc est victória quæ vincit mundum, fides nostra.

Hymnus, Auróra. ŷ. In resurrectione. p. 21.

Ad Bened. Ant. t. 1. r. Cum esset sero die illa, una sabbatorum, et fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati in unum, stetit Jesus in medio, et dixit eis : Pax vobis, allelúia.

ORATIO.

PRESTA, quæsumus omnipotens Deus : ut, qui Paschalia festa perégimus ; hæc, te largiente, moribus et vita tenemus. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Hymnus, Jam lucis, p. 22.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Psalmi, Deus in nómine tuo, p. 22. Beati immaculati,

p. 24. Retribue, p. 24, et Quicumque, p. 25.

Predicti Psalmi dicuntur Dominicis diebus usque ad Ascensionem.

Capitulum, Regisæculorum, p. 26.

ŕ. br. Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. * Allelúia, allelúia. Christe. ŷ. Qui surrexisti a mortuis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Christe.

ŷ. Exurge Christe, adjuva nos, allelúia. ŕ. Et libera nos propter nomen tuum, allelúia.

Et sic dicitur ŕ. breve usque ad Ascensionem.

Et quando non est Duplex, aut infra Octavas, dicuntur Preces de Dominica, ut in Psalterio.

Ad absolutionem Capituli, Lectio brev. Si consurrexistis cum Christo, ut in Psalt. p. 29.

AD TERTIAM.

ET ALIAS HORAS.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, Charissimi, ut supra.

ŕ. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro. * Allelúia, allelúia. Surréxit. ŷ. Qui pro nobis pependit in ligno. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit.

ŷ. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ŕ. Et apparuit Simoni, allelúia.

AD SEXTAM.

CAPITULUM. 1. Joan. 5. b

QUIS est autem qui vincit mundum, nisi qui credit

quóniam Jesus est Filius Dei? Hic est qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus : non in aqua solum, sed in aqua et sanguine.

ñ. br. Surrexit Dóminus vere. * Allelúia, allelúia. Surrexit. ý. Et apparuit Simóni. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surrexit.

ý. Gavisi sunt discipuli, allelúia. ñ. Viso Dómino, allelúia.

AD NONAM.

CAPITULUM. 1. *Joan. 5. b*

Scípimus, testimónium Dei majus est : quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est; quóniam testificátus est de Filio suo. Qui credit in Filium Dei, habet testimónium Dei in se.

ñ. br. Gavisi sunt discipuli. * Allelúia, allelúia. Gavisi. ý. Viso Dómino. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gavisi sunt discipuli.

ý. Mane nobiscum, Dómine, allelúia. ñ. Quóniam advesperáscit, allelúia.

AD VESPERAS.

Ant. t. 7. f Allelúia, allelúia, allelúia.

Psalmi de Dominica, p. 123, qui sub una tantum Ant. dicuntur.

Capitulum, Charissimi, Omne, p. 303.

Hymnus, Ad régias. ý. Mane nobiscum, p. 126.

Ad Magnif. Ant. t. 8. f Post dies octo januis clausis ingrés-

sus Dóminus, dixit eis : Pax vobis, allelúia, allelúia.

Hymni, ýý. et ññ. br. hujus Dominicæ dicuntur usque ad Ascensionem, etiam in feriali Officio.

FERIA SECUNDA.

Invitat. Hymnus, Ant. Psalmi et ý. ut in Psalterio Tempore Paschali, p. 47.

Incipit liber Actuum Apostolorum.

LECTIO I. *Cap. 1.*

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus facere, et docere, usque in diem, quæ præcipiens Apóstolis per Spiritum sanctum, quos elégit, assumptus est : quibus et præbuit seípsum vivum post passionem suam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens præcepit eis ab Jerúsolymis ne discéderent, sed expectárent promissionem Patris, quam audistis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabimini Spiritu sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes : Dómine, si in témpore hoc restitues regnum Israel? Dixit autem eis : Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte; sed accipiétis virtutem superveniéntis Spiritus sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem et in omni

Judæa.
ad últi
ñ. V
Apósto
rectión
nostri,
pléti q
quebár
Dei. Te
nis.

Et cu
tibi
nubes
córur
in cœl
duo vi
in vést
runt :
aspicié
sus, qu
in cœle
modum
in cœlu
Jerúsól
cátur
Jerúsál
Et cum
culum,
nébant
cóbús
et Thor
Matthæ
Simon
Hi omn
unanim
muliéri
Jesu, e
ñ. De
dit mel
lis est
lúia : *
ejus, al

dixit eis : Pax
allelúia.

*Ant. br. hujus
antur usque ad
tiam in feriali*

SECUNDA.

*Ant. Psal-
Psalterio Tem-
47.*

Actuum Apo-
rum.

Cap. 1.

em sermónem
ibus, o Theó-
it Jesus fácere,
e in diem, qua
stolis per Spi-
, quos elégit,
quibus et præ-
vum post pas-
n multis argu-
es quadraginta
et loquens de
onvéscens præ-
erosólymis ne
id expectárent
Patris, quam
per os meum:
idem baptizá-
utem baptiza-
aneto non post
es. Igitur qui
interrogábant
Dómine, si in
tuitus regnum
tem eis : Non
se témpora vel
Pater pósuit in
sed accipiétis
eniéntis Spiri-
et éritis mihi
em et in omni

Judæa, et Samaría, et usque
ad últimum terræ.

ñ. Virtúte magna reddébant
Apóstoli, * Testimónium resur-
rectiónis Jesu Christi Dómini
nostri, allelúia, allelúia. ŷ. Re-
pléti quidem Spíritu saneto lo-
quebántur cum fidúcia verbum
Dei. Testimónium resurrectió-
nis.

LECTIO II.

ET cum hæc dixisset, vidén-
tibus illis, elevátus est : et
nubes suscepit eum ab óculis
eórum. Cumque intueréntur
in cælum eúntem illum, ecce
duo viri astiterunt juxta illos
in véstibus albis, qui et dixé-
runt : Viri Galilæi, quid statis
aspiciéntes in cælum ? Hic Je-
sus, qui assúptus est a vobis
in cælum, sic véniet, quemád-
modum vidístis eum eúntem
in cælum. Tunc revérsi sunt
Jerosólýmam a monte, qui vo-
cátur Olivéti, qui est juxta
Jerúsalem, sábbati habens iter.
Et cum introissent in cená-
culum, ascendérunt ubi ma-
nébant Petrus et Joánnes, Ja-
cóbús et Andréas, Philíppus
et Thomas, Bartholomæus et
Matthæus, Jacóbús Alphæi, et
Simon Zelótes, et Judas Jacóbi.
Hi omnes erant perseverántes
unanimitèr in oratióne cum
mulieribus, et María matre
Jesu, et frátribus ejus.

ñ. De ore prudéntis proeé-
dit mel, allelúia : duleédo mel-
lis est sub lingua ejus, alle-
lúia : * Favus distillans lábia
ejus, allelúia, allelúia. ŷ. Sa-

piéntia requiescit in corde
ejus, et prudéntia in sermóne
oris illius. Favus distillans lá-
bia ejus. Glória. Favus.

LECTIO III.

IN diébus illis exúrgens Petrus
I in médio fratrum dixit (erat
autem turba hóminum simul
fere centum viginti) : Viri fra-
tres, opórtet impléri Scriptú-
ram, quam prædixit Spíritus
sanctus per os David de Juda,
qui fuit dux eórum, qui com-
prehendérunt Jesum : qui con-
numerátus erat in nobis, et
sortitus est sortem ministérii
hujus. Et hic quidem possé-
dit agrum de mercéde iniqui-
tátis, et suspénsus eréruit mé-
dius : et diffúsa sunt ómnia
víscera ejus. Et notum factum
est ómnibus habitántibus Je-
rúsalem, ita ut appellarétur
ager ille lingua eórum, Haeél-
dama, hoc est, ager sánguinis.
Scriptum est enim in libro
Psalmórum : Fiat commoratio
eórum desérta, et non sit qui
inhábitet in ea : et episcopátum
ejus accípiat alter. Opórtet
ergo ex his viris qui nobiseum
sunt congregáti in omni témp-
ore, quo intrávit et exívit
inter nos Dóminus Jesus, in-
eipiens a baptismate Joánnis
usque in diem qua assúptus
est a nobis, testem resurre-
ctiónis ejus nobiscum fieri
unum ex istis. Et statuerunt
duos, Joseph, qui vocabátur
Bársabas, qui cognominátus
est Justus, et Matthíam. Et
orántes dixerunt : Tu Dómine,

qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum, accipere locum ministérii hujus, et Apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abiret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Matthiam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

Hoc tempore Paschali non dicitur tertium R̄. in seriali Officio, sed Hymnus, Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Laudes. Ant. Psalmi, Capit. Hymnus et Y. de Psalterio tempore Paschali ut in Laudibus Dominicæ, p. 17.

*Ad Bened. Ant. t. 8. Surgens Jesus * mane prima sabbati, apparuit primo Mariæ Magdalénæ, de qua ejécerat septem dæmónia, allelúia.*

Oratio Dominicæ præc.

Postea fit commemoratio de Cruce : quæ fit quotidie in Laudibus et Vesp. usque ad Ascensionem, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, nisi sit Duplex, aut infra Octavas. Aliæ commem. de S. Maria, de Apostolis, et de Pace, non dicuntur Temp. Paschali.

AD LAUDES.

Ant. de Cruce. Crucifixus surrexit a mórtuis, et redémit nos, allelúia, allelúia.

Y. Dicite in nationibus, allelúia. R̄. Quia Dóminus regnávít a ligno, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui pro nobis Filium tuum crucis patibulum sub-

ire voluísti, ut inimici a nobis expelleres potestátem : concéde nobis fámulum tuis ; ut resurrectionis grátiam consequámur. Per eúndem.

AD VESPERAS.

Ant. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit, accinctus est poténtia, surrexit die tértia, allelúia. Y. et Oratio, ut supra.

Ad Horas, omnia ut in Psalterio Temp. Paschali. Prima dicitur sicut in Festis Simplicibus, toto Tempore Paschali.

Ant. Psalmi, Capitul. Hymnus et Y. ut in Psalterio Tempore Paschali, p. 127.

*Ad Magnif. Ant. t. 6. Pax vobis, * ego sum, allelúia : nolite timére, allelúia.*

FERIA TERTIA

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. Cap. 2.

ET cum compleréntur dies Pentecóstes, eránt omnes páriter in eódem loco : et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spiritus veheméntis, et replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispersite linguæ tamquam ignis, seditque supra singulos eórum : et repléti sunt omnes Spiritu sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spiritus sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitántes Judæi, viri religiósi ex omni natione quæ sub cælo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente con-

lúsa e
unusqu
loquén
omnes :
tes : No
loquún
quómo
quisque
qua na
R̄. E
Juda, r
brum,
cula ej
allelúia
qui occ
tem, et
tiam, e
nórem,
dictione
allelúia

STANS
deci
et locút
et qui h
vérsi, h
aúribus
Non en
hi ébri
diéi tér
dictum
Joel : Et
bus (dic
de Spir
carnem
vestri,
venes v
et senió
niábunt
vos me
meas, i
de spiri
bunt : e

inimici a no-
potestatem :
famulis tuis ;
s gratiam con-
eundem.
ERAS.
sanctam subit,
nfrégit, accin-
, surrexit die
r. et Oratio, ut

nia ut in Psal-
schali. Prima
Festis Simpli-
pore Paschali.
Capitul. Hym-
psalterio Tem-
. 127.

Ant. t. 6. Pax
um, allelúia ;
allelúia.

ERTIA
ostolórum.

Cap. 2.
oleréntur dies
eránt omnes
a loco : et fac-
de celo sonus,
iéntis spiritus
replévit totam
t sedéntes. Et
lis dispertútæ
a ignis, sedit-
los eórum : et
mnes Spíritu
runt loqui vá-
rout Spíritus
qui illis. Erant
em habitátes
gíosi ex omni
ab celo est.
e voce, convé-
t mente con-

fúsa est, quóniam audiébat unusquisque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes : Nonne ecce omnes isti qui loquántur, Galilæi sunt, et quómodo nos audivimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus ?

ñ. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, et sólvere septem signácula ejus, * Allelúia, allelúia, allelúia. ý. Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúia, allelúia, allelúia.

LECTIO II.

STANS autem Petrus cum ún-
decim, levávit vocem suam, et locútus est eis : Viri Judæi, et qui habitátis Jerúsalem univérsi, hoc vobis notum sit, et aúribus percipite verba mea. Non enim sicut vos aestimátis, hi ébrii sunt, cum sit hora diéi tértia : sed hoc est, quod dictum est per Prophétam Joel : Et erit in novíssimis diébus (dicit Dóminus) effúdam de Spíritu meo super omnem carnem : et prophetábunt filii vestri, et filíæ vestræ, et júvenes vestri visionés vidébunt, et senióres vestri sómnia somniábunt. Et quidem super servos meos, et super ancillas meas, in diébus illis effúdam de spíritu meo, et prophetábunt : et dabo prodigia in celo

sursum, et signa in terra deórsum, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat dies Dómini magnus et manifestus. Et erit : Omnis quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

ñ. Ego sum vitis vera, et vos pálmities : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. ý. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet in me. Glória Patri. Qui manet in me.

LECTIO III.

VIRI Israelítæ, audite verba hæc : Jesum Nazarénum, virum approbátum a Deo in vobis, virtútibus, et prodigiis, et signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestri, sicut et vos scitis : hunc defínito consílio et præsciéntia Dei tráditum, per manus iniquórum affligéntes interemístis : quem Deus suscitávit, solútis dolóribus inférni, juxta quod impossibile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum : Providébam Dóminum in conspéctu meo semper ; quóniam a dextris est mihi, ne commóvear : Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea : insuper et caro meá requiescet in spe : Quóniam non derelinques animám meam in inférno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 1. Præcedam vos * in Galilæam, ibi me vidébitis, sicut dixi vobis, allelúia, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Mitte manum tuam, * et cognosce loca clavórum, allelúia : et noli esse incredulus, sed fidelis, allelúia.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. Cap. 3.

PETRUS autem et Joánes ascendébant in templum, ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur : quem ponébant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciósá, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidisset Petrum et Joánnem incipiéntes introire in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánnē, dixit : Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliiquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit : Argéntum et aurum non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula.

ÿ. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum dixit : * Pax vobis, allelúia : gavísi sunt discipuli viso Dómino, allelúia, ÿ. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio có-

rum, et dixit eis. Pax vobis, allelúia.

LECTIO II.

ET apprehénsa manu ejus délixera, allevávit eum, et prótinus consolidáte sunt bases ejus et plantæ. Et exiliens stetit, et ambulábat : et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exiliens, et laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi : et impléti sunt stupóre et éxtasi, in eo quod contigerat illi. Cum tenéret autem Petrum et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos, ad pórticum quæ appellátur Salomónis, stupéntes.

ñ. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspersio : étenim Pascha nostrum immolátus est Christus : * Itaque epulémur in Dómino, allelúia. ÿ. Mórtuus est propter delicta nostra, et resurréxit propter justificatiónem nostram. Itaque epulémur. Glória Patri. Itaque epulémur.

LECTIO III.

VIDENS autem Petrus, respóndit ad pópulum : Viri Israelitæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intucémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrúrum nostrórum, glorificávit

Filium
quidem
ante
illo di
ctum
petistis
nári v
te inte
scitávi
testes
nis eju
distis,
nomen
eum e
tátem
nium v
Te D
Ad E
vitis v
pálmite
Ad M
vidisti
disti :
et credi
De A
I
VIR :
An
uxóre s
fraudá
scia ux
partem
Apostol
tem Pet
távit sá
turi te S
dare de
manens
númdat
státe? Q
tuo har
tus hon

Filium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis, et negastis ante faciē Pilāti, judicānte illo dimitti. Vos autem sanctum et justum negastis, et petistis virum homicidam donari vobis : auctōrem vero vitæ interfecistis, quem Deus suscitavit a mortuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nominis ejus, hunc quem vos vidistis, et nostis, confirmavit nomen ejus : et fides, quæ per eum est, dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 5. Ego sum vitis vera, * allelúia : et vos palmites veri, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Quia vidisti me, * Thoma, credidisti : beati qui non viderunt, et crediderunt, allelúia.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. *Cap. 5.*

VIR autem quidam nomine Ananias, cum Saphira uxore sua, vendidit agrum, et fraudavit de pretio agri, conscia uxore sua : et afferens partem quamdam, ad pedes Apostolorum posuit. Dixit autem Petrus : Anania, cur tentavit satanas cor tuum, mentiri te Spiritui sancto, et fraudare de pretio agri? Nonne manens tibi manebat, et venundatum in tua erat potestate? Quare posuisti in corde tuo hanc rem? Non es mentitus hominibus, sed Deo. Aú-

diens autem Ananias hæc verba, cecidit et expiravit. Et factus est timor magnus super omnes qui audierunt. Surgentes autem juvenes amoverunt eum, et efferentes sepelierunt.

ñ. Christus resurgens ex mortuis, jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur : quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel : * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. ʒ. Mortuus est semel propter delicta nostra, et resurrexit propter justificationem nostram. Quod.

LECTIO II.

FACTUM est autem quasi horarum trium spatium, et uxor ipsius, nesciens quod factum fuerat, introivit. Dixit autem ei Petrus : Dic mihi, mulier, si tanti agrum vendidisti? At illa dixit : Etiam tanti. Petrus autem ad eam : Quid utique convenit vobis tentare Spiritum Domini? Ecce pedes eorum, qui sepelierunt virum tuum, ad ostium : et efferent te. Confestim cecidit ante pedes ejus, et expiravit. Intrantes autem juvenes invenerunt illam mortuam, et extulerunt, et sepelierunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in universa ecclesia, et in omnes qui audierunt hæc.

ñ. Surrexit pastor bonus, qui animam suam posuit pro ovibus suis, et pro grege suo mori dignatus est. * Allelúia, allelúia, allelúia. ʒ. Etenim

Pascha nostrum immolatus est Christus. Alleluia. Glória Patri. Alleluia.

LECTIO III.

PER manus autem Apostolorum flebant signa, et prodigia multa in plebe. Et erant unanimiter omnes in porticu Salomonis. Ceterorum autem nemo audebat se conjungere illis : sed magnificabat eos populus. Magis autem augebatur credentium in Domino multitudo virorum ac mulierum, ita ut in plateas ejicerent infirmos, et ponerent in lectulis ac grabatis, ut, veniente Petro, saltem umbra illius obumbraret quemquam illorum, et liberarentur ab infirmitatibus suis. Concurrerat autem et multitudo vicinarum civitatum Jerusalem, afferentes ægros, et vexatos a spiritibus immundis : qui curabantur omnes.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 8. Ardens est cor meum, * desidero videre Dominum meum : quero, et non invenio, ubi posuerunt eum, alleluia, alleluia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Misi digitum meum * in fixuras clavorum, et manum meam in latus ejus, et dixi : Dominus meus, et Deus meus, alleluia.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. Cap. 8. b

VIR autem quidam nomine Simon, qui ante fuerat in civitate magus, seducens gentem Samariæ, dicens se esse

aliquem magnum : cui auscultabant omnes a minimo usque ad maximum, dicentes : Hic est virtus Dei, quæ vocatur magna. Attendebant autem eum, propter quod multo tempore magis suis dementasset eos. Cum vero credidissent Philippo evangelizanti de regno Dei, in nomine Jesu Christi baptizabantur viri ac mulieres. Tunc Simon et ipse credidit : et cum baptizatus esset, adhererat Philippo. Videns etiam signa, et virtutes maximas fieri, stupens admirabatur.

¶ Virtute magna reddebant Apostoli, * Testimonium resurrectionis Jesu Christi Domini nostri, alleluia, alleluia. ¶ Repleti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Testimonium resurrectionis.

LECTIO II.

CUM autem audissent Apostoli, qui erant Jerosolymis, quod recepisset Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Petrum et Joannem. Qui cum venissent, oraverunt pro ipsis ut acciperent Spiritum sanctum : nondum enim in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Jesu. Tunc imponebant manus super illos, et accipiebant Spiritum sanctum. Cum vidisset autem Simon, quia per impositionem manus Apostolorum daretur Spiritus sanctus, obtulit eis pecuniam, dicens : Date et mihi

hanc
que i
piat S
¶.
dit me
lis est
luia :
ejus, a
piencia
ejus, e
oris il
Glória

PETR
Pec
perditio
Dei exi
deri. N
sors in
tuum r
Deo. P
ab hac
Deum,
hæc co
felle er
obligati
esse. R
mon, di
me ad D
super m
Te De
Ad B
ad mo
Magdalé
videre s
Ad V
Festum
Capitulo
De Ac
LE
Vir at
Caes

hanc potestatem, ut cuiuscumque imposuero manus, accipiat Spiritum sanctum.

¶ De ore prudentis procedit mel, allelúia : dulcedo mellis est sub lingua ejus, allelúia : * Favus distillans labia ejus, allelúia, allelúia. †. Sapientia requiescit in corde ejus, et prudentia in sermone oris illius. Favus distillans. Glória Patri. Favus distillans.

LECTIO III.

PETRUS autem dixit ad eum : Pecunia tua tecum sit in perditionem : quoniam donum Dei existimasti pecunia possideri. Non est tibi pars, neque sors in sermone isto. Cor enim tuum non est rectum coram Deo. Pœnitentiam itaque age ab hac nequitia tua : et roga Deum, si forte remittatur tibi hæc cogitatio cordis tui. In felle enim amaritudinis, et obligatione iniquitatis video te esse. Respondens autem Simon, dixit : Precamini vos pro me ad Dñm, ut nihil veniat super me horum, quæ dixistis.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Bened. Ant. Venérunt ad monuméntum * Maria Magdaléne, et áltera Maria, vidére sepúlchrum, allelúia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectionum, a Capitulo fit de sancta Maria.

SABBATO.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. *Cap. 10.*

VIR autem quidam erat in Cæsarcæ, nómine Corné-

lius, Centúrio cohórtis quæ dicitur Itálica, religiósus ac timens Deum cum omni domo sua, faciens elemósynas multas plebi, et déprecans Deum semper : is vidit in visu manifeste, quasi hora diéi nona, Angelum Dei introeuntem ad se, et dicentem sibi : Cornéli. At ille intuens eum, timore corréptus, dixit : Quid est Dómine ? Dixit autem illi : Oratiónes tuæ, et elemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, et accersi Simónem quemdam, qui cognominatur Petrus : hic hospitatur apud Simónem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare : hic dicet tibi quid te oporteat facere. Et cum discessisset Angelus, qui loquebatur illi, vocavit duos domésticos suos, et militem metuentem Dñm, ex his qui illi parébant. Quibus cum narrasset ómnia, misit illos in Joppen.

LECTIO II.

POSTERA autem die iter illis faciéntibus, et appropinquántibus civitati, ascendit Petrus in superiora ut oraret circa horam sextam. Et cum esuriret, voluit gustare. Parántibus autem illis, cecidit super eum mentis excéssus : et vidit cœlum apértum, et descéndens vas quoddam, velut linteam magnum, quátuor initiis submitti de cœlo in terram in quo erant ómnia quadrupédia,

et serpéntia terræ, et volatilia cœli. Et facta est vox ad eum : Surge, Petre, occide, et manduca. Ait autem Petrus : Absit, Dómine, quia numquam manducavi omne commúne et immúndum. Et vox iterum secúndo ad eum : Quod Deus purificávit, tu commúne ne dixeris. Hoc autem factum est per ter : et statim recéptum est vas in cœlum. Et dum intra se hæsitáret Petrus quidnam esset visio quam vidisset : ecce viri, qui missi erant a Cornélio, inquiréntes domum Simónis, asitérunt ad jánuam.

LECTIO III.

APERIENS autem Petrus os suum, dixit : In veritate cómperi, quia non est personárum accéptor Deus ; sed in omni gente qui timet eum, et operátur justitiam, accéptus est illi. Verbum misit Deus filiis Israel, annúntians pacem per Jesum Christum : (hic est ómnium Dóminus.) Vos scitis quod factum est verbum per univérsam Judæam : incipiens enim a Galilæa, post baptismum quod prædicávit Joánes : Jesum a Názareth, quómodo unxit eum Deus Spíritu sancto, et virtúte, qui pertransiit benefaciéndo, et sanádo omnes opprésos a diabolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium, quæ fecit in regione Judæórum, et Jerúsalem, quem occiderunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tertia die,

et dedit eum manifestum fieri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo : nobis, qui manducávimus, et bibimus cum illo, postquam resurrexit a mórtuis.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 1. Pet. 2. d

CHARISSIMI, Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exémplum, ut sequámini vestigia ejus : qui peccátum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

Hymnus, Ad régias, p. 126.
 y. Mane nobiscum Dómine, allelúia. rñ. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Ego sum pastor óvium : * ego sum via, véritas et vita : ego sum pastor bonus, et cognóscio oves meas, et cognóscunt me meæ, allelúia, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui in Filii tui humilitate jacéntem mundum crexisti, fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam : ut, quos perpétuæ mórtis eripúisti casibus ; gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

Deinde fit commemoratio de Cruce, ut, p. 306.

DOM. II POST PASCHA.

IN I NOCTURNO.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. Cap. 13. b

CUM a Papho navigássent Paulus, et qui cum eo erant, venerunt Pergen Pam-

phyl
dens
sólyn
eúnte
tiochi
synag
dérunt
legis
runt
eos, d
quis e
tatióne
gens a
silénti
Israelí
audite
git pat
exaltá
in terr
excélso
quadra
mores e
sérto. E
tem in
distribu
quasi p
quinqua
hæc de
Sámuel
ñ. Vir
Apostoli
rectiónis
nostri, a
pléti qui
quebánt
bum Dei
Et exin
E gem
Saul fili
tribu Bén
ginta. Et
illis Davi
Vern

nifestum fieri,
o, sed tēstibus
Deo : nobis,
nus, et bibimus
nam resurrexit

PERAS.

1. Pet. 2. d
Christus passus
s, vobis relin-
m, ut sequā-
s : qui peccā-
nec inventus
ejus.

Regias, p. 126.
scum Dōmine,
niam advespe-

Ant. t. 8. Ego
m : * ego sum
rita : ego sum
cognosco oves
cunt me mea,

rio.
Fili tui humi-
tem mundum
s tuis perpē-
lētiam : ut,
mōrtis eripūsti
s fācias pērfui
r eūdem Dō-
n Jesum Chri-

mmemoratio de
6.

T PASCHA.

TURNO.

postolorum.
Cap. 13. b
o navigāssent
qui cum eo
Pergen Pam-

phylia. Joānes autem discē-
dens ab eis, revēsus est Jero-
sōlymam. Illi vero pertrans-
eūtes Pergen venērunt An-
tiochiam Pisidiæ : et ingressi
synagōgam die Sabbatorum se-
dērunt. Post lectiōnem autem
legis et Prophetārum, misē-
runt principes synagōgæ ad
eos, dicētes : Viri fratres, si
quis est in vobis sermo exhor-
tatiōnis ad plebem, dicite. Sur-
gens autem Paulus, et manu
silēntium indicens, ait : Viri
Israelitæ, et qui timētis Deum,
audite : Deus plebis Israel elē-
git patres nostros, et plebem
exaltāvit, cum essent incolæ
in terra Ægypti, et in brāchio
excēlso edūxit eos ex ea, et per
quadraginta annōrum tempus
mores eōrum sustinuit in de-
sēro. Et destruens gentes sep-
tem in terra Chānaan, sorte
distribuit eis terram eōrum,
quasi post quadringētos et
quingūaginta annos : et post
hæc dedit jūdices, usque ad
Sāmuel Prophetam.

ñ. Virtūte magna reddēbant
Apōstoli, * Testimōnium resur-
rectiōnis Jesu Christi Dōmini
nostri, allelūia, allelūia. ⁊. Re-
plēti quidem Spiritu sancto lo-
quebāntur cum fidūcia ver-
bum Dei. Testimōnium.

LECTIO II.

Et exinde postulāverunt re-
gem : et dedit illis Deus
Saul filium Cis, virum de
tribu Bēniamin, annis quadra-
ginta. Et amōto illo, suscitāvit
illis David regem : cui testi-
Verna.

mōnium pērhībens, dixit : In-
vēni David filium Jesse, virum
secūndum cor meum, qui fā-
ciet omnes voluntātes meas.
Hujus Deus ex sēmine secūn-
dum promissiōnem edūxit Is-
rael Salvatōrem Jesum, præ-
dicānte Joāne ante fāciem
advēntus ejus : baptismum pœ-
nitētiæ omni pōpulo Israel.
Cum implēret autem Joānes
cursum suum, dicēbat : Quem
me arbitramini esse, non sum
ego, sed ecce, venit post me,
cujus non sum dignus calcea-
mēta pedum sōlvēre.

ñ. De ore prudētis procē-
dit mel, allelūia : dulcēdo mel-
lis est sub lingua ejus, alle-
lūia : * Favus distillans lābia
ejus, allelūia, allelūia. ⁊. Sa-
piētia requiescit in corde ejus,
et prudētia in sermōne oris
illiūs. Favus.

LECTIO III.

VIRI fratres, filii gēneris
Abraham, et qui in vobis
timent Deum, vobis verbum
salūtis hujus missum est. Qui
enim habitābant Jerūsalem, et
principes ejus, hunc ignorā-
tes, et voces Prophetārum,
quæ per omne sabbatum le-
gūntur, judicāntes implevērunt :
et nullam causam mortis
inveniētes in eo, petiērunt
a Pilāto ut interficerent eum.
Cumque consummāssent om-
nia, quæ de eo scripta erant,
deponēntes eum de ligno, posu-
ērunt eum in monumento.
Deus vero suscitāvit eum a
mōrtuis tērtia die : qui visus

est per dies multos his, qui simul ascēderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem : qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiāmus eam, quæ ad patres nostros repromissio facta est : quóniam hanc Deus adimplēvit filiis nostris, resuscitans Jesum, sicut et in Psalmo secūdo scriptum est : Filius meus es tu, ego hódie genui te.

ñ. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, et sōlvēre septem signācula ejus. * Allelúia, allelúia, allelúia. ŷ. Dignus est Agnus qui occisus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapiēntiam, et fortitudinem, et honorem, et glóriam, et benedictionem. Allelúia, allelúia, allelúia. Glória Patri. Allelúia, allelúia, allelúia.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

Sermone 1. de Ascensione Domini, post initium.

Hic dies, dilectissimi, qui inter resurrectionem Dómini, ascensionemque fluxerunt, non otioso transiēre decursu; sed magna in eis confirmata sacramenta, magna sunt revelata mysteria. In iis metus diræ mortis aufertur, et non solum animæ, sed etiam carnis immortalitas declaratur. In iis per insufflationem Dómini infunditur Apóstolis omnibus Spiritus sanctus : et

beato Apóstolo Petro supra ceteros, post regni claves, ovilis Dominici cura mandatur.

ñ. Ego sum vitis vera, et vos palmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. ŷ. Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. Qui.

LECTIO V.

In iis diēbus, duobus discipulis tertius in via Dóminus comes jungitur; et ad omnem nostræ ambiguitatis caliginem detergendam, paventium ac trepidantium tarditas increpatur. Flammam fidei illuminata corda concipiunt; et quæ erant tepida, reserante Scripturas Dómino, efficiuntur ardētia. In fractione quoque panis, convalescentium aperiuntur obtutus : multo felicius eorum oculis patefactis, quibus naturæ suæ manifestata est glorificatio, quam illorum generis nostri principum, quibus pravaricationis suæ est ingesta confusio.

ñ. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in medio discipulorum suorum, dixit : * Pax vobis, allelúia : gavisi sunt discipuli viso Dómino, allelúia. ŷ. Una ergo sabbatorum, cum fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati, venit Jesus, et stetit in medio eorum, et dixit eis. Pax vobis, allelúia.

LECTIO VI.

Inter hæc autem aliæque miracula, cum discipuli trepi-

dis
et ap
Dómi
bis :
rum
batur
enim
carne
nes a
rit du
tia in
crucis
pertra
sanam
vulner
erant
dóbia
sciētia
ram in
throno
chro.

ñ. E
tum, u
etenim
latus e
epulēm
ŷ. Mōr
nostra,
justifica
que e
allelúia
epulēm
lúia.

IN
Léct
see

IN illo
Phari
bonus.
suam da
reliqua.

Petro supra cé-
ni claves, ovillis
mandátur.

vitis vera, et
* Qui manet in
o, hic fert fru-
allelúia, alle-
iléxit me Pater,
os. Qui.

io v.
duobus discipu-
n via Dóminus
; et ad omnem
ntátis caliginem
pavéntium ac-
árditas increpá-
fidei illumináta
nt; et quæ erant
ante Scriptúras
úntur ardéntia.
quoque panis,
aperiúntur ob-
feliciter eórum
is, quibus natú-
estátata est glorifi-
illórum géneris
m, quibus præ-
næ est ingesta

Jesus Dóminus
in médio disci-
pulo, dixit: * Pax
a: gavisí sunt
Dómino, allelúia.
abbatórum, cum
lausæ, ubi erant
regátí, venit Je-
n médio eórum,
Pax vobis, alle-

io vi.
tem aliáque mi-
discípuli trépi-

dis cogitátionibus æstuárent,
et apparuisset in médio eórum
Dóminus, dixissetque, Pax vo-
bis: ne hoc remaneret in eó-
rum opinióibus, quod volve-
bátur in córdibus (putábant
enim se spíritum vidére, non
carnem), redárguit cogitátio-
nes a veritaté discórdes: inge-
rit dubitántium óculis manén-
tia in má nibus suis et pédibus
crucis signa: et ut diligéntius
pertractétur invitát. Quia ad
sanánda infidélium córdium
vúlnera, clavórum et lanceæ
erant serváta vestigia: ut non
dúbia fide, sed constántissima
sciéntia tenerétur, eam natú-
ram in Dei Patris consessúram
throno, quæ jacúerat in sepúl-
chro.

ñ. Expurgáte vetus fermén-
tum, ut sitis nova conspersio:
étenim Pascha nostrum immo-
látus est Christus: * Itaque
epulémur in Dómino, allelúia.
ÿ. Mórtuus est propter delicta
nostra, et resurrexit propter
justificatióem nostram. Itaque
epulémur in Domino,
allelúia. Glória Patri. Itaque
epulémur in Domino, alle-
lúia.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelíi
secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

Cap. 10. b

In illo témpore: Dixit Jesus
Pharisæis: Ego sum pastor
bonus. Bonus pastor ánimam
suam dat pro óvibus suis. Et
reliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 14. in Evangelia.

AUDISTIS, fratres charíssimi,
ex lectiõe Evangelica eru-
ditiõem vestram: audistis et
periculum nostrum. Ecce enim
is, qui non ex accidenti dono,
sed essentialiter bonus est, di-
cit: Ego sum pastor bonus.
Atque ejúdem bonitátis for-
mam, quam nos imitémur, ad-
júngit, dicens: Bonus pastor
ánimam suam pónit pro óvi-
bus suis. Fecit quod mónuit:
osténdit quod jussit. Bonus
pastor pro óvibus suis ánimam
suam pósuit, ut in sacraméto
nostro corpus suum et sángu-
inem vérteret, et oves quas re-
démerat, carnis suæ aliméto
satiáret.

ñ. Christus resúrgens ex
mórtuis, jam non móritur,
mors illi ultra non dominábi-
tur: quod ení mórtuus est
peccáto, mórtuus est semel: *
Quod autem vivit, vivit Deo,
allelúia, allelúia. ÿ. Mórtuus
est semel propter delicta no-
stra, et resurrexit propter ju-
stificatióem nostram. Quod.

LECTIO VIII.

OSTENSA nobis est de con-
témpu mortis via, quam
sequámur: appósita est forma,
cui imprimámur. Primum no-
bis est, exterióra nostra mise-
ricórditer óvibus ejus impén-
dere: postrémum vero, si ne-
césse sit, étiam mortem no-
stram pro eisdem óvibus mi-
nistráre. A primo autem hoc
minimo pervenitur ad postré-

mum majus. Sed cum incomparabiliter longe sit melior anima, qua vivimus, quam terrena substantia, quam exterius possidemus : qui non dat pro ovibus substantiam suam, quando pro his daturus est animam suam?

ñ. Surrexit pastor bonus, qui animam suam posuit pro ovibus suis, et pro grege suo mori dignatus est : * Allelúia, allelúia, allelúia. ý. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Allelúia, allelúia, allelúia. Glória Patri. Allelúia, allelúia, allelúia.

LECTIO IX.

ET sunt nonnulli, qui dum plus terrenam substantiam, quam oves diligunt, merito nomen pastoris perdunt : de quibus protinus subditur : Mercenarius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves propriæ, videt lupum venientem, et dimittit oves, et fugit. Non pastor, sed mercenarius vocatur, qui non pro amore intimo oves Dominicas, sed ad temporales mercedes pascit. Mercenarius quippe est, qui locum quidem pastoris tenet, sed lucra animarum non quaerit : terrenis commodis inhiat, honore praelationis gaudet, temporalibus lucris pascitur, impensa sibi ab hominibus reverentia lætatur.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

Ant. et Psalmi de Psalterio, p. 17.

CAPITULUM. 1. Pet. 2. d

CHARISSIMI, Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum ut sequamini vestigia ejus : qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

Hymnus, Auróra, ut, p. 21.

ý. In resurrectione tua Christe, allelúia. ñ. Cœli et terra lætentur, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 8. Ego sum pastor ovium : * ego sum via, veritas, et vita : ego sum pastor bonus, et cognoscunt me meæ, allelúia, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui in Filii tui humilitate jacentem mundum erexisti, fidelibus tuis perpetuam concede lætitiã : ut, quos perpetuæ mortis eripuisti casibus, gaudiis facias perfrui sempiternis. Per eundem.

Commemoratio de Cruce, ut, p. 306.

AD TERTIAM.

Capitul. Charissimi, Christus passus, ut supra.

ñ. br. Surrexit Dominus de sepulchro. * Allelúia, allelúia. Surrexit. ý. Qui pro nobis pependit in ligno. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surrexit.

ý. Surrexit Dominus vere, allelúia. ñ. Et apparuit Simóni, allelúia.

AD SEXTAM.

CAPITULUM. 1. Pet. 2. d

TRADEBAT autem judicanti se injuste : qui peccata nostra ipse pertulit in corpore

suo s
mórt
jus li
ñ
vere.
réxit.
Allelu
Surre
ý.
lelúia
lúia.

CA

ERA
E rá
nunc
pum a
ñ. t
Allelu
Dómin
ria Pa
ý. M
allelú
ráscit,

Ant.
minic
Cap
stus, u
Hym
ý. M
allelúia
ráscit,
Ad
sum pa
oves m
pono á
Dein

F
De A
L
SURRE
de

1. *Pet.* 2. *d*
 Christus passus
 vobis relin-
 quens ut sequamini
 qui peccatum
 veniens est do-

ora, ut, p. 21.
 tione tua Chri-
 Cœli et terra
 a.

nt. t. 8. Ego
 sum : * ego sum
 vita : ego sum
 cognosco oves
 eunt me meæ,

rio.

illi tui humili-
 em mundum
 us tuis perpê-
 lantiam : ut,
 mortis eripuisti
 facias pèrfui-
 r eúdem.

o de Cruce, ut,

RTIAM.

arissimi, Chri-
 supra.

xit Dóminus de
 allelúia, allelúia.
 qui pro nobis
 no. Allelúia, al-
 Patri. Surréxit.
 Dóminus vere,
 apparuit Si-

XTAM.

1. *Pet.* 2. *d*
 em judicanti se
 ni peccata no-
 nit in corpore

suo super lignum : ut peccatis
 mórtui, justitiæ vivamus : cu-
 jus livóre sanáti sumus.

ñ. *br.* Surréxit Dóminus
 vere. * Allelúia, allelúia. Sur-
 réxit. ý. Et apparuit Simóni.
 Allelúia, allelúia. Glória Patri.
 Surréxit.

ý. Gavisi sunt discipuli, al-
 lelúia. ñ. Viso Dómino, alle-
 lúia.

AD NONAM.

CAPITULUM. 1. *Pet.* 2. *d*

EFRATIS enim sicut oves er-
 rantes; sed conversi estis
 nunc ad pastorem, et Episco-
 pum animarum vestrarum.

ñ. *br.* Gavisi sunt discipuli. *
 Allelúia, allelúia. Gavisi. ý. Viso
 Dómino. Allelúia, allelúia. Gló-
 ria Patri. Gavisi.

ý. Mane nobiscum, Dómine,
 allelúia. ñ. Quóniam advespe-
 rascit, allelúia.

AD VESPERAS.

Ant. Allelúia, *Psalm.* de Do-
 minica, p. 123.

Capitul. Charissimi, Chri-
 stus, ut supra.

Hymnus, Ad régias, p. 126.

ý. Mane nobiscum, Dómine,
 allelúia. ñ. Quóniam advespe-
 rascit, allelúia.

Ad Magnif. *Ant.* t. 3. Ego
 sum pastor bonus, * qui pasco
 oves meas, et pro óvibus meis
 pono ánimam meam, allelúia.

Deinde de Cruce, p. 306.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. *Cap.* 15. *b*

SURREXERUNT autem quidam
 de hæresi Pharisæorum,

qui crediderunt, dicentes :
 Quia oportet circumcidi eos,
 præcipere quoque servare le-
 gem Moysi. Conveneruntque
 Apóstoli, et seniôres videre de
 verbo hoc. Cum autem magna
 conquisitio fieret, surgens
 Petrus dixit ad eos : Viri fra-
 tres, vos scitis quóniam ab an-
 tiquis diébus Deus in nobis elé-
 git, per os meum audire Gen-
 tes verbum Evangélii, et cré-
 dere. Et qui novit corda Deus,
 testimónium perhibuit, dans
 illis Spiritum sanctum, sicut
 et nobis. Et nihil discrevit in-
 ter nos et illos, fide purificans
 corda eórum. Nunc ergo quid
 tentátis Deum impónere jugum
 super cervices discipulorum
 quod neque patres nostri, ne-
 que nos portare potuimus? Sed
 per grátiam Dómini Jesu Chri-
 sti credimus salvári, quemád-
 modum et illi. Táciuit autem
 omnis multitúdo : et audié-
 bant Bárnabam et Paulum,
 narrantes quanta Deus fecisset
 signa et prodigia in géntibus
 per eos.

ñ. Virtúte magna reddébant
 Apóstoli, * Testimónium re-
 surrectiónis Jesu Christi Dó-
 mini nostri, allelúia, allelúia.
 ý. Repléti quidem Spíritu san-
 cto loquebantur cum fidúcia
 verbum Dei. Testimónium re-
 surrectiónis.

LECTIO II.

ET postquam tacuerunt, re-
 spóndit Jacóbus, dicens :
 Viri fratres, audíte me. Simon
 narrávit quemádmódum pri-

mum Deus visitavit sumere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concórdant verba Prophetárum, sicut scriptum est : Post hæc revértar, et reedificábo tabernáculum David, quod décidit : et diruta ejus reedificábo, et érigam illud ; ut requirant céteri hóminum Dóminum, et omnes gentes, super quas invocátum est nomen meum, dicit Dóminus, faciens hæc. Notum a sæculo est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico, non inquíetari eos, qui ex Géntibus convertúntur ad Deum, sed scribere ad eos, ut abstineant se a contaminationibus simulacrórum, et fornicatione, et suffocátis, et ságuine. Moyses enim a temporibus antiquis habet in singulis civitatibus qui eum prædicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur.

ñ. De ore prudentis procedit mel, allelúia : dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúia : * Favus distillans lábia ejus, allelúia, allelúia. ŷ. Sapientia requiescit in corde ejus, et prudentia in sermone oris illius. Favus. Glória Patri. Favus.

LECTIO III.

TUNC placuit Apóstolis, et senioribus cum omni Ecclesia, eligere viros ex eis, et mittere Antiochiam cum Paulo et Bárnaba, Judam, qui cognominabátur Bársabas, et Silam, viros primos in fratribus : scribentes per manus eórum :

Apóstoli et seniôres fratres, his, qui sunt Antiochiæ, et Syriæ, et Ciliciæ, fratribus ex Géntibus, salutem. Quóniam audivimus quia quidam ex vobis exeúntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus : placuit nobis colléctis in unum, eligere viros, et mittere ad vos, cum charissimis nostris Bárnaba et Paulo, hominibus, qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Misimus ergo Judam et Silam, qui et ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spiritui sancto, et nobis, nihil ultra impónere vobis óneris, quam hæc necessária : ut abstineátis vos ab immolátis simulacrórum, et ságuine, et suffocato, et fornicatione : a quibus custodiéntes vos, bene agétis. Valéte.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 6. Edúctes in mundum, * allelúia : docéte omnes gentes, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 3. d. Pastor bonus * ánimam suam ponit pro óvibus suis, allelúia.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. *Cap. 17. e et 18.*

STANS autem Paulus in médio. Areopági, ait : Viri Athenienses, per ómnia quasi superstitiosiores vos vídeo. Præteriens enim, et videns simulácula vestra, invéni et aram,

in qu
Deo.
litis.
Deus,
ónnia
cæli e
non in
bitat,
cólitu
ipse d
spirati
que ex
num i
sam t
statúta
habita
Deum,
aut in
longe
strum.

ñ. E
Juda, r
brum,
cula ej
allelúia
qui occ
tem, et
tiam, et
rem, et
nem. A

Ix ipso
I vému
quidam
dixerunt
nus sum
simus D
máre au
lápidi, s
gitationi
esse sim
dem hu
ciens D

in qua scriptum erat : Ignóto Deo. Quod ergo ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus, qui fecit mundum, et ómnia quæ in eo sunt, hic cæli et terræ cum sit Dóminus, non in manufactis templis habitat, nec máribus humanis cólitur, indigens áliquo, cum ipse det ómnibus vitam, et inspiratióem, et ómnia : fecitque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super univérsum fáciem terræ, definiens statúta témpora : et términos habitatiónis eórum : quærere Deum, si forte attréctent eum, aut invéniant, quamvis non longe sit ab unoquóque nóstrum.

ñ. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire líbrum, et sólvere septem signácula ejus. * Allelúia, allelúia, allelúia. †. Dignus est Agnus qui occisus est, accipere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúia.

LECTIO II.

In ipso enim vivimus, et movémur, et sumus : sicut et quidam vestrórum Poetarum dixerunt : Ipsius enim et genus sumus. Genus ergo cum simus Dei, non debémus aestimáre auro, aut argénto, aut lápidi, sculptúræ artis, et cogitatiónis hóminis, divínam esse simile. Et témpora quidem hujus ignorántiæ despiciens Deus, nunc annúntiat

homínibus, ut omnes ubique peniténtiam agant, eo quod státuit diem, in quo judicáturus est orbem in æquitáte, in viro, in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum a mórtuis. Cum audissent autem resurrectiόnem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixerunt : Audiémus te de hoc iterum. Sic Paulus exivit de médio córum.

ñ. Ego sum vitis vera, et vos pálmities : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. †. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui. Glória Patri. Qui.

LECTIO III.

QUIDAM vero viri adhæréntes ei, credidérunt : in quibus et Dionysius Areopagita, et múlier nómine Dámaris, et álii cum eis. Post hæc egressus ab Athénis, venit Corinthum : et invéniens quemdam Judæum nómine Aquilam, Pónticum géneré, qui nuper vénerat ab Itália, et Priscillam uxórem ejus (eo quod præcepisset Cláudius discédere omnes Judæos a Roma), accessit ad eos. Et quia ejúsdem erat artis, manébat apud eos, et operabátur (erant autem scenofactóriæ artis). Et dispntábat in synagóga per omne sábbatum, interponens nomen Dómini Jesu, suadebátque Judæis et Græcis.

Te Deum laudámus, p. 10.

Ad Bened. Ant. t. 8. Eúntes in mûndum, * docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Filii, et Spíritus sancti, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 3. Mercenárius autem, * cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimittit oves, et fugit; et lupus rapit, et dispérgit oves, allelúia.

FERIA QUARTA

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. *Cap. 20. d*

AMILÉTO Paulus mittens natu Ecclésiæ, vocávit Majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis, a prima die, qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitate, et lácrymis, et tentationibus quæ mihi acciderunt ex insidiis Judæorum : quómodo nihil subtráxerim utilium, quóminus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testificans Judæis, atque Gentilibus in Deum poenitentiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego Spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi ignórans : nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitates mihi protestátur, dicens : Quóniam víncula et tribulationes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor : nec fácio áni-

mam meam pretiosiórem quam me, dúmmo consúmme cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiae Dei.

ñ. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit : * Pax vobis, allelúia : gavísi sunt discipuli viso Dómino, allelúia. ŷ. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax vobis, allelúia.

LECTIO II.

ET nunc ecce ego scio, quia amplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sángine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiárem omne consiliium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit episcopos, régere Ecclésiám Dei, quam acquisívit sángine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsi exúrgent viri loquéntes perversa, ut abducant discipulos post se. Propterquod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrum.

ñ. Expurgáte vetus fermén-

tum,
étein
látus
epulé
ŷ. Mór
nostra
justific
que ep
lelúia.
epulé

ET n
et
potens
hæred
ómnib
aut ve
sicut i
ea, qu
his qui
vérun
téndi v
rántes.
mos, a
nini J
Beátius
acciper
pósitis
ómnib
fletus
procum
Pauli,
lentes
dixerat
ciem e
Et ded
Te D
Ad
nuntiá
lelúia :
allelúia
lelúia,
Ad A

tum, ut sitis nova conspersio : etenim Pascha nostrum immolatus est Christus : * Itaque epulémur in Dómino, allelúia.
 †. Mórtouus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificatióem nostram. Itaque epulémur in Dómino, allelúia. Glória Patri. Itaque epulémur in Dómino, allelúia.

LECTIO III.

ET nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiae ipsius, qui potens est ædificáre, et dare hæreditatem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullius concupívi, sicut ípsi scitis : quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborátes, opórtet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beátius est magis dare, quam accipere. Et cum hæc dixisset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem íletus factus est ómnium : et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod dixerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducebant eum ad navem.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 4. Ite, nuntiáte * frátribus meis, allelúia : ut cant in Galileam, allelúia : ibi me vidébunt, allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 5. Sicut

novit me Pater * et ego cognóscó Patrem, et ánimam meam pono pro óvibus meis, allelúia.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. *Cap. 24. c*

RESPONDIT autem Paulus (annuente sibi Præsidente dicere) : Ex multis annis te esse júdicem genti huic sciens, bono ánimo pro me satisfáciam. Potes enim cognóscere, quia non plus sunt mihi dies quam dúodecim, ex quo ascénderé adoráre in Jerúsalem : et neque in templo invenérunt me cum áliquo disputántem, aut concúrsum faciéntem turbæ, neque in synagógis, neque in civitate : neque probáre possunt tibi de quibus nunc me accusant. Confiteor autem hoc tibi, quod secúndum sectam, quam dicunt hæresim, sic desérvio Patri et Deo meo, credens ómnibus, quæ in Lege et Prophétis scripta sunt : spem habens in Deum, quam et hi ipsi exspectant, resurrectionem futuram justórum et iniquórum. In hoc et ipse stádeo sine offenculo consciéntiam habére ad Deum, et ad hómines semper.

†. Christus resúrgens ex mórtouis, jam non móratur, mors illi ultra non dominábitur : quod enim mórtouus est peccáto, mórtouus est semel : * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. †. Mórtouus est semel propter delicta no-

stra, et resurrexit propter justificationem nostram. Quod.

LECTIO II.

Post annos autem plures eleemôsynas factûrus in gentem meam, veni, et oblationes et vota. In quibus invenerunt me purificatum in templo; non cum turba, neque cum tumultu. Quidam autem ex Asia Judæi, quos oportebat apud te præsto esse, et accusare si quid haberent adversum me: aut hi ipsi dicant si quid invenerunt in me iniquitatis, cum stem in concilio: nisi de una hac solûmodo voce, qua clamavi inter eos stans: Quoniam de resurrectione mortuorum ego iudicor hodie a vobis.

ñ. Surrexit pastor bonus, qui animam suam posuit pro ovibus suis, et pro grege suo mori dignatus est: * Allelûia, allelûia, allelûia. ý. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Allelûia, allelûia, allelûia. Glória Patri. Allelûia, allelûia, allelûia.

LECTIO III.

DISTULIT autem illos Felix, certissime sciens de via hac, dicens: Cum Tribûnus Lysias descenderit, audiam vos. Jussitque Centurioni custodire eum, et habere requiem, nec quemquam de suis prohibere ministrare ei. Post aliquot autem dies veniens Felix cum Drusilla uxore sua, quæ erat Judæa, vocavit Paulum, et audivit ab eo fidem

quæ est in Christum Jesum. Disputante autem illo de justitia, et castitate, et de iudicio futuro, tremefactus Felix respondit: Quod nunc attinet, vade: tempore autem opportuno accersam te: simul et sperans, quod pecunia ei daretur a Paulo: propter quod et frequenter accersens eum, loquebatur cum eo. Biennio autem expleto, accepit successorem Felix Portium Festum. Volens autem gratiam præstare Judæis Felix, reliquit Paulum vincatum.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 1. f Tu solus peregrinus es, * et non audisti de Jesu, quomodo tradiderunt eum in damnationem mortis? allelûia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Alias oves habeo, * quæ non sunt ex hoc ovili: et illas oportet me adducere, et vocem meam audient: et fiet unum ovile, et unus pastor, allelûia.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. *Cap. 25.*

FESTUS ergo cum venisset in provinciam, post triduum ascendit Jerosolymam a Cæsarea. Adieruntque eum principes sacerdotum, et primi Judæorum adversus Paulum, et rogabant eum, postulantes gratiam adversus eum, ut juberet perducí eum in Jerusalem, insidias tendentes, ut interficerent eum in via. Festus autem respondit, servári Paulum in Cæsarea, se autem ma-

turius
in vo
descen
in virc
ñ. V

Aposto
surrect
mini n
ý. Rep
cto loc
verbun
surrect

DEMO
dic
octo, au
saréam
tribuná
dici. Q
circums
Jerosóly
dæi, mu
objicién
probare
dente:
gem Jud
plum, no
quam pe

ñ. De
dit mel,
lis est s
lûia: *
ejus, all
piéntia r
et prudé
illius. Fa

FESTUS
præst
dens Pau
solyman
his judic
tem Paul

túrius profectúrum. Qui ergo in vobis (ait) poténtes sunt, descendéntes simul: si quod est in viro crimen, accúsent eum.

ñ. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. ŷ. Repléti quidem Spiritu sancto loquebantur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium resurrectionis.

LECTIO II.

MEMORATUS autem inter eos dies non ámplius quam octo, aut decem, descendit Cæsariam, et áltera die sedit pro tribunáli, et jussit Paulum addúci. Qui cum perductus esset, circumsteterunt eum qui ab Jerosólýma descénderant Judæi, multas et graves causas objiciéntes, quas non póterant probáre, Paulo ratiónered-dénte: Quóniam neque in legem Judæorum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccávi.

ñ. De ore prudentis procedit mel, allelúia: dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúia: * Favus distillans lábia ejus, allelúia, allelúia. ŷ. Sapientia requiescit in corde ejus, et prudentia in sermóne oris illius. Favus.

LECTIO III.

FESTUS autem volens grátiam præstáre Judæis, respóndens Paulo, dixit: Vis Jerosólýmam ascéndere, et ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribunál Cæ-

saris sto, ibi me opórtet judicári: Judæis non nócui, sicut tu mélius nosti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquíd feci, non recúso mori: si vero nihil est eórum, quæ hi accúsant me, nemo potest me illis donáre, Cæsaremappélló. Tunc Festus cum concilio locútus, respóndit: Cæsarem appellásti? ad Cæsarem ibis.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 8. Nonne sic opórtuit pati * Christum, et ita intráre in glóriam suam? allelúia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectionum, a Capitulo fit de sancta Maria.

SABBATO.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. Cap. 28. d

CUM autem venisséus Romam, permissum est Paulo manére sibimet cum custodiénte se milite. Post tértiam autem diem convocávit primos Judæorum. Cumque convenissent, dicébat eis: Ego, viri fratres, nihil advérsus plebem fáciens, aut morem patérnum, vinctus ab Jerosólýmis tráditus sum in manus Romanórum: qui cum interrogatiónered-dénte de me habuissent, voluerunt me dimittere, eo quod nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judæis, coáctus sum appelláre Cæsarem, non quasi gentém meam habens áliquíd accusáre. Propter hanc ígitur causam, rogávi vos vidére, et álloqui.

Propter spem enim Israel catēna hac circumdatus sum.

LECTIO II.

At illi dixerunt ad eum: Nos neque litteras accepimus de te a Judæa, neque advēniens aliquis fratrum nuntiavit, aut locutus est quid de te malum. Rogamus autem a te audire quæ sentis: nam de secta hac notum est nobis, quia ubique ei contradicitur. Cum constitissent autem illi diem, venerunt ad eum in hospitium plurimi, quibus exponēbat testificans regnum Dei, suadēnsque eis de Jesu ex lege Moysi et Prophētis, a mane usque ad vesperam: Et quidam credēbant his quæ dicebantur: quidam vero non credēbant.

LECTIO III.

CUMQUE invicem non essent consentiētes, discedēbant, dicēte Paulo unum verbum: Quia bene Spiritus sanctus locutus est per Isaiam Prophētam ad patres nostros, dicens: Vade ad pópulum istum, et dic ad eos: Aure audiētis, et non intelligētis: et vidētes vidēbitis, et non perspiciētis. Inerasatum est enim cor pópuli hujus, et auribus graviter audiērent, et oculos suos compresserunt: ne forte videant oculos, et auribus audiant, et corde intēlligant, et convertātur, et sanem eos. Notum ergo sit vobis, quóniam gēntibus missum est hoc salutāre Dei, et ipsi audient. Et cum hæc dixisset exiit ab eo Judæi, multam

habēntes inter se quæstiōnem. Mansit autem biennio toto in suo conducto: et suscipiēbat omnes qui ingrediebāntur ad eum, prædicans regnum Dei, et docens quæ sunt de Dómino Jesu Christo cum omni fidúcia, sine prohibitiōne.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 1. Pet. 2. b

CHARISSIMI, Obsecro vos tamquam advēnas et peregrinos abstinere vos a carnalibus desideriiis, quæ militant advērsus animam.

Hymnus, Ad régias, p. 126.

Ÿ. Mane nobiscum, Dómine, allelúia. R̄. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 6. Módicum, et non vidēbitis me, * dicit Dóminus: iterum módicum, et vidēbitis me: quia vado ad Patrem, allelúia, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui errantibus, ut in viam possint redire justitiæ, veritatis tuæ lumen ostēdis: da cunctis, qui christiána professione censentur, et illa respúere, quæ huic inimica sunt nómini, et ea quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Deinde de Cruce, p. 306.

DOM. III POST PASCHA.

IN I NOCTURNO.

Incipit liber Apocalypsis beati Joánnis Apóstoli.

LECTIO I. Cap. 1.

APICALYPSIS Jesu Christi, quam dedit illi Deus pa-

lam
opórt
vit, m
servo
nium
testim
cúmqu
git, et
hujus
scripta
pe est
siis. q
vobis,
qui en
et a s
conspé
a Jesu
fidēlis,
rum, e
qui dil
peccati
suo, et
cerdóte
glória,
sæculor
R̄. D
pere lib
eula eju
ciscus es
In sángu
cisti eni
gnum,

ECCE v
vidél
et, qui
plangē
tribus t
Ego sum
cipium
Deus, q
qui vent
Ego Joá
Ver

iam facere servis suis, quæ opórtet fieri cito : et significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhibuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beátus qui legit, et audit verba prophetiæ hujus : et servat ea quæ in ea scripta sunt : tempus enim prope est. Joánnes septem Ecclesiis, quæ sunt in Asia. Grátia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est : et a septem spiritibus qui in conspéctu throni ejus sunt : et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ : qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in ságuine suo, et fecit nos regnum et sacerdótes Deo et Patri suo : ipsi glória, et impérium in sæcula sæculorum. Amen. Tu autem.

ñ. Dignus es Dómine accipere librum, et aperire signacula ejus, allelúia : quóniam occisus es : et redemisti nos Deo,* In ságuine tuo, allelúia. ŷ. Fecisti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdotium. In.

LECTIO II.

ECCE venit cum núbibus, et vidébit cum omnis óculus, et qui cum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ : Etiam : Amen. Ego sum alpha et oméga, principium et finis, dicit Dóminus Deus, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, omnipotens. Ego Joánnes frater vester, et

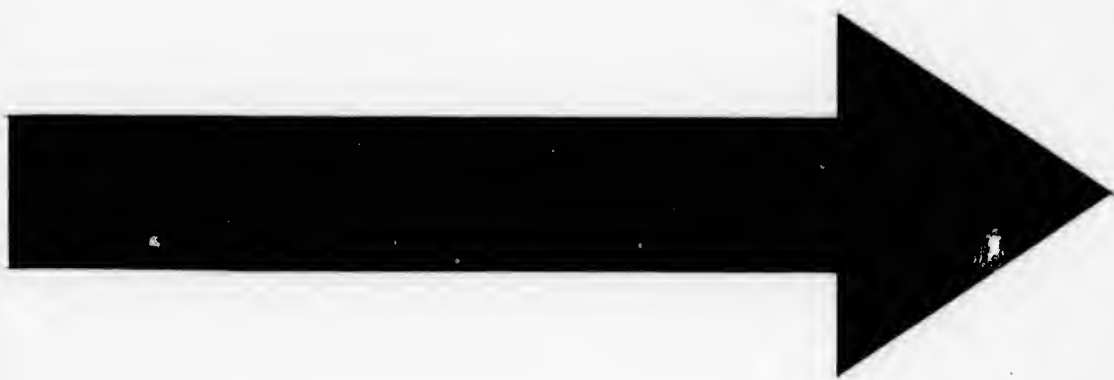
Verna.

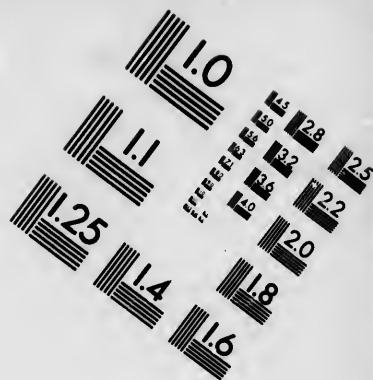
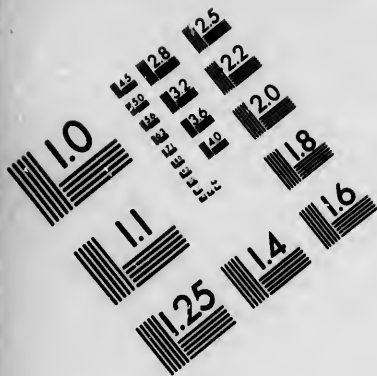
párticeps in tribulatióne, et regno, et patientia in Christo Jesu ; fui in insula quæ appellátur Pathmos, propter verbum Dei, et testimónium Jesu. Fui in spiritu in Dominica die, et audiui post me vocem magnam tamquam tubæ, dicéntis : Quod vides, scribe in libro : et mitte septem Ecclesiis, quæ sunt in Asia, Epheso, et Smyrnæ, et Pérgamo, et Thyatírae, et Sardis, et Philadélphiæ, et Laodíciæ.

ñ. Ego sicut vitis fructificávi suavitatem odóris, allelúia : * Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et a generatiónibus meis adimplémini, allelúia, allelúia. ŷ. In me omnis grátia viæ et veritátis : in me omnis spes vitæ et virtútis. Transite ad me.

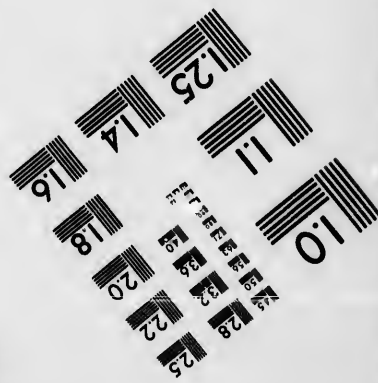
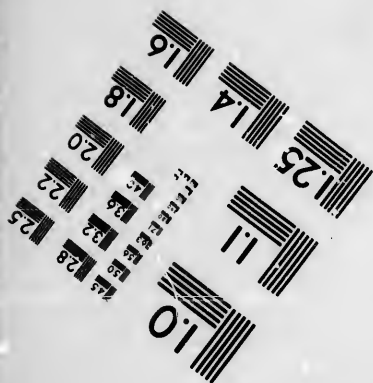
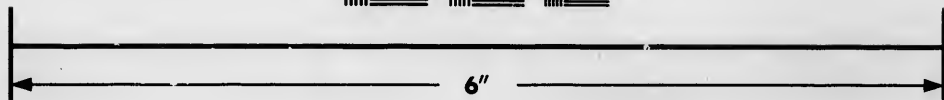
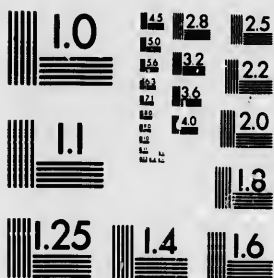
LECTIO III.

ET conversus sum, ut vidérem vocem quæ loquebátur mecum : et conversus vidi septem candelabra aurea : et in médio septem candelabrorum aureorum símilem Filio hóminis, vestitum podére, et præcinctum ad mamillas zona aurea : caput autem ejus, et capilli erant cándidi tamquam lana alba, et tamquam nix, et óculi ejus tamquam flamma ignis : et pedes ejus símiles aurichálco, sicut in camíno ardénti, et vox illius tamquam vox aquarum multarum : et habébat in dextera sua stellas septem, et de ore ejus gladius utráque parte acútus exibat : et

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.8
2.0
2.2
2.5
2.8
3.2
3.6
4.0

10
11

facies ejus sicut sol lucet in virtute sua. Et cum vidissem eum, cecidi ad pedes ejus tamquam mortuus. Et posuit dexteram suam super me, dicens: Noli timere: ego sum primus, et novissimus; et vivus, et fui mortuus: et ecce sum vivens in sæcula sæculorum, et habeo claves mortis et inferni. Scribe ergo quæ vidisti, et quæ sunt, et quæ oportet fieri post hæc.

ñ. Audivi vocem de cælo tamquam vocem tonitruum magni, allelúia: regnabit Deus noster in ætérnum, allelúia: * Quia facta est salus, et virtus, et potestas Christi ejus, allelúia, allelúia. ý. Et vox de throno exivit, dicens: Laudem dicite Deo nostro omnes sancti ejus, et qui timétis Deum pusilli et magni. Quia facta. Glória Patri. Quia facta.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Sermone 147. de Temp.

DIEBUS his sanctis resurrectioni Dómini dedicátis, quantum donante ipso póssumus, de carnis resurrectione tractémus. Hæc enim est fides nostra: hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promissum est, et in ipso præcëssit exéplum. Vóluit enim nobis, quod promisit in fine, non solum prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Illi quidem qui tunc fuérunt, cum illum vidérent, et cum expa-

véscerent, et spiritum se vidére créderent, soliditatem córporis tenuérunt. Locútus est enim non solum verbis ad aures eórum, sed étiam spécie ad óculos eórum: parúmque erat se præbére cernéndum, nisi étiam offérret pertractándum, atque palpándum.

ñ. Locútus est ad me unús ex septem Angelis, dicens: Veni; osténdam tibi novam nuptam, sponsam Agni: * Et vidi Jerúsalem descendéntem de cælo, ornátam monilibus suis, allelúia, allelúia, allelúia. ý. Et sústulit me in spiritu in montem magnum et altum. Et vidi Jerúsalem.

LECTIO V.

AIT enim: Quid turbáti estis, et cogitatíones ascéndunt in cor vestrum? Putavérunt enim se spiritum vidére. Quid turbáti estis, inquit, et cogitatíones ascéndunt in cor vestrum? Vidéte manus meas, et pedes meos: palpáte, et vidéte: quia spíritus ossa et carnem non habet, sicut me vidétis habére. Contra istam evidéntiam disputábant hómínes. Quid enim aliud fácerent hómínes, qui ea, quæ sunt hómínum, sapiunt, quam sic disputáre de Deo contra Deum? Ille enim Deus est, isti hómínes sunt. Sed Deus novit cogitatíones hómínum, quóniam vanæ sunt.

ñ. Audivi vocem in cælo Angelórum multórum dicéntium: * Timéte Dóminum, et date

cla
qui
et
alle
for
cel
et d

I
In
cern
cred
non
túdi
quia
mirá
mine
quam
erant

non
héns:
luéru
absol
caro
emis
in sep
vivam
Quare
crédin

ñ.
pulchr
Et od
super
allelúia
lábia
gua ej
tri. Et

II
Léc
se
LEC
In illo
discip

spiritum se videre
 claritatem corporis
 catus est enim
 bis ad aures eo-
 rum specie ad ocu-
 rumque erat se-
 ndum, nisi etiam
 ctandum, atque

est ad me unius
 angelis, dicens :
 am tibi novam
 sam Agni : * Et
 n descendente
 atam monilibus
 alleluia, alleluia.
 me in spiritu in-
 gnum et altum.
 lem.

CTIO V.
 quid turbati estis,
 ciones ascendunt
 m? Putaverunt
 um videre. Quid
 inquit, et cogita-
 runt in cor ve-
 e manus meas, et
 : palpate, et vi-
 ritus ossa et car-
 oet, sicut me vi-
 Contra istam evi-
 utabant homines.
 liud facerent ho-
 a, quæ sunt ho-
 iunt, quam sic
 Deo contra Deum?
 is est, isti homi-
 l Deus novit cogi-
 minum, quoniam

vocem in celo
 multorum dicen-
 e Dominum, et date

claritatem illi, et adorate eum
 qui fecit coelum et terram, mare
 et fontes aquarum; alleluia.
 alleluia. *ŷ.* Vidi Angelum Dei
 fortem, volantem per medium
 caeli, voce magna clamantem
 et dicentem. Timete.

LECTIO VI.

IN homine carnali tota regula
 intelligendi est consuetudo
 cernendi. Quod solent videre,
 credunt : quod non solent,
 non credunt. Præter consue-
 tudinem facit Deus miracula,
 quia Deus est. Majora quidem
 miracula sunt, tot quotidie ho-
 mines nasci qui non erant;
 quam paucos resurrexisse qui
 erant : et tamen ista miracula
 non consideratione compre-
 hensæ sunt, sed assiduitate vi-
 luerunt. Resurrexit Christus :
 absoluta est res. Corpus erat,
 caro erat : pependit in cruce,
 emisit animam, posita est caro
 in sepulchro. Exhibuit illam
 vivam, qui vivebat in illa.
 Quare miramur? quare non
 credimus? Deus est, qui fecit.

ŕ. Veniens a Libano quam
 pulchra facta est, alleluia : *
 Et odor vestimentorum ejus
 super omnia aromata, alleluia,
 alleluia. *ŷ.* Favus distillans
 labia ejus, mel et lac sub lin-
 gua ejus. Et odor. Gloria Pa-
 tri. Et odor.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
 secundum Joannem.

LECTIO VII. *Cap. 16. b*

IN illo tempore : Dixit Jesus
 discipulis suis : Modicum, et

jam non videbitis me : et ite-
 rum modicum, et videbitis me :
 quia vado ad Patrem. Et reli-
 qua.

Homilia sancti Augustini
 Episcopi.

*Tract. 101. in Joannem, sub
 finem.*

MODICUM est hoc totum spa-
 tium, quo præsens pervo-
 lat sæculum. Unde dicit idem
 ipse Evangelista in Epistola
 sua : Novissima hora est. Ideo
 namque addidit : Quia vado
 ad Patrem : quod ad patrem
 sententiam referendum est,
 ubi ait : Modicum, et jam non
 videbitis me : non ad posteri-
 rem; ubi ait : Et iterum modi-
 cum, et videbitis me. Eundo
 quippe ad Patrem, facturum
 erat ut eum non viderent. Ac
 per hoc non ideo dictum est,
 quia fuerat moriturus, et do-
 nec resurgeret, ab eorum aspe-
 ctibus recessurus : sed quod
 esset iturus ad Patrem, quod
 fecit posteaquam resurrexit, et
 cum eis per quadraginta dies
 conversatus, ascendit in cœ-
 lum.

ŕ. Decantabat populus Israel,
 alleluia : et universa multitudo
 Jacob canebat legitime : * Et
 David cum cantoribus citha-
 ram percutiebat in domo Dô-
 mini, et laudes Deo canebat,
 alleluia, alleluia. *ŷ.* Sanctificati
 sunt ergo sacerdotes et Levi-
 tæ : et universus Israel dedu-
 cebat arcam federis Dômini in
 júbilo. Et David cum cantori-
 bus.

LECTIO VIII.

ILLIS ergo ait : Módicum, et iam non vidébitis me, qui eum corporáliter tunc vidébant : quia itúrus erat ad Patrem, et eum deinceps mortálem visúri non erant, qualem, cum ista loquerétur, vidébant. Quod vero áddidit : Et iterum módicum, et vidébitis me, universæ promisit Ecclesiæ, sicut universæ promisit : Ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem sæculi. Non tardat Dóminus promissum. Módicum, et vidébitis eum : ubi iam nihil rogemus, nihil interrogémus, quia nihil desiderándum remanébit, nihil quæréndum latébit.

ñ. Tristitia vestra, allelúia,*
Convertétur in gáudium, allelúia, allelúia. ý. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabimini : sed tristitia vestra. Convertétur. Glória Patri. Convertétur.

LECTIO IX.

HOC módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur : cum finitum fúerit, tunc sentiémus quam módicum fúerit. Non ergo sit gáudium nostrum quale habet mundus, de quo dictum est : Mundus autem gaudébit. Nec tamen in hujus desiderii parturitíone sine gáudio tristes simus : sed, sicut ait Apóstolus : Spe gaudéntes, in tribulatione patientes : quia et ipsa partúriens, cui comparáti sumus, plus gaudet de mox futúra prole,

quam tristis est de præsentí dolóre. Sed hujus sermónis iste sit finis ; habent enim quæstiónem molestissimam, quæ sequúntur : nec brevitate coarctánda sunt, ut possint commódus, si Dóminus volúerit, explicári.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES.

Antiphonæ et Psalmi de Psalterio, p. 17.

CAPITULUM. 1. *Pet. 2. c*

CHARISSIMI, Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrinos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ militant adversus ánimam.

Hymnus, Auróra, p. 21.

ý. In resurrectione tua Christe, allelúia. ñ. Cœli et terra læténtur, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 8. Módicum et non vidébitis me, * dicit Dóminus : iterum módicum, et vidébitis me : quia vado ad Patrem, allelúia, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui errántibus, ut in viam possint redire justitiæ, veritátis tuæ lumen osténdis : da cunctis, qui christiána professione censéntur, et illa respúere, quæ huic inimica sunt nómini, et ea quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

Deinde de Cruce, p. 306.

AD TERTIAM.

Capitulum, Charissimi, ut supra.

ñ. br. Surrexit Dóminus de sepúlchro. * Allelúia, allelúia.

Surréxit. *ÿ.* Qui pro nobis pependit in ligno. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit.

ÿ. Surréxit Dóminus vere, allelúia. *ñ.* Et apparuit Simóni, allelúia.

AD SEXTAM.

CAPITULUM. 1. *Pet.* 2. *c*

SUBJECTI igitur estóte omni **S**humánæ creatúræ propter Deum : sive regi, quasi præcellénti : sive dúcibus, tamquam ab eo missis ad vindictam malefactorum, laudem vero bonorum.

ñ. br. Surréxit Dóminus vere. * Allelúia, allelúia. Surréxit. *ÿ.* Et apparuit Simóni: Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit.

ÿ. Gavísi sunt discipuli, allelúia. *ñ.* Viso Dómino, allelúia.

AD NONAM.

CAPITULUM. 1. *Pet.* 2. *c*

SERVI súbditi estóte in omni timóre dómínis, non tantum bonis et modéstis, sed étiam dyscolis. Hæc est enim grátia in Christo Jesu Dómino nostro.

ñ. br. Gavísi sunt discipuli. * Allelúia, allelúia. Gavísi. *ÿ.* Viso Dómino. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gavísi sunt.

ÿ. Mane nobiscum Dómine, allelúia. *ñ.* Quóniam advesperáscit, allelúia.

AD VESPERAS.

Antiphonæ et Psalmi de Dominica, p. 123.

Capitulum, Charissimi, ut supra, ad Laudes.

Hymnus, Ad régias, p. 298.

ÿ. Mane nobiscum Dómine, allelúia. *ñ.* Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Amen dico vobis, * quia plorábitis et flébitis vos : mundus autem gaudébit, vos vero contristábitur : sed tristítia vestra vertétur in gáudium, allelúia.

Deinde de Cruce, p. 306.

FERIA SECUNDA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I. *Cap.* 2.

ANGELO Ephesi Ecclésiæ scribe : Hæc dicit, qui tenet septem stellas in dextera sua, qui ámbulat in médio septem candelabróruraureórum : Scio ópera tua, et labórem, et patiéntiam tuam, et quia non potes sustinére malos : et tentásti eos, qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt : et inveniisti eos mendáces : et patiéntiam habes, et sustinuisti propter nomen meum, et non defecisti. Sed hábeo adversum te, quod charitátem tuam primam reliquisti. Memor esto itaque unde excideris, et age pœniténtiam, et prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi, et movébo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odisti facta Nicolaitárum, quæ et ego odi. Qui habet aurem, aúdiat quid Spiritus dicat Ecclésiis : Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in Paradiso Dei mei.

ñ. Vidi portam civitatis ad Oriëntem pósitam, et Apostolorum nómina et Agni super eam scripta : * Et super muros ejus Angelorum custódiám, allelúia. ŷ. Vidi cœlum novum, et terram novam, et civitátem novam descendéntem de cœlo. Et super.

LECTIO II.

ET Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe : Hæc dicit primus et novissimus, qui fuit mór- tuus, et vivit : Scio tribulatió- nem tuam, et paupertátem tuam, sed dives es : et blasphemáris ab his, qui se dicunt Ju- dæos esse, et non sunt : sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horúm timeas quæ passurus es. Ecce missurus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem, ut tentémini : et habébitis tribulatió- nem diébus decem. Esto fidéls usque ad mortem, et dabo tibi coronam vitæ. Qui ha- bet aurem, áudiat quid Spiri- tus dicat Ecclésiis : Qui vicerit, non lædétur a morte secúnda.

ñ. Osténdit mihi Angelus fontem aquæ vivæ, et dixit ad me, allelúia : * Hic Deum adóra, allelúia, allelúia, alle- lúia. ŷ. Postquam audissem et vidissem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat, et dixit mihi. Hic Deum. Glória Patri. Hic.

LECTIO III.

ET Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe : Hæc dicit qui ha- bet romphæam utrâque parte acútam : Scio ubi hábitas, ubi

sedes est sátanæ : et tenes no- men meum, et non negásti fi- dem meam. Et in diébus illis Antipas testis meus fidéls, qui occisus est apud vos, ubi sátana hábitat. Sed hábeo advér- sus te pauca : quia habes illic tenétes doctrinam Bálaam, qui docébat Balac mittere scan- dalum coram filiis Israel, édere, et fornicári : ita habes et tu tenétes doctrinam Nicolaitá- rum. Similiter pœniténtiam age : si quo minus véniam tibi cito, et pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet au- rem, áudiat quid Spiritus dicat Ecclésiis : Vincéti dabo manna absconditum, et dabo illi cál- culum cándidum, et in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui áccipit.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 1. f Et in- cipiens * a Moyse et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis Scriptúras, quæ de ipso erant, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Tristi- tia vestra * vertétur in gáu- dium, allelúia : et gáudium ve- strum nemo tollet a vobis, al- lelúia, allelúia.

FERIA TERTIA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I. Cap. 4.

POST hæc vidi : et ecce óstium apértum in cœlo : et vox prima, quam áudi vi, tamquam tubæ loquéntis mecum, dicens : Ascénde huc, et osténdam tibi que opórtet fieri post hæc, t.

stati
sede
pra
déba
pidis
iris v
circú
quát
ginti
tes,
albis
corón
proce
et tor
des
qui s
ñ.
tem
mund
intéx
ŷ. Et
ex láp
rum
mund

E
qu
crystá
et in
animá
retro.
mile
mal s
ánima
minis.
mile á
animá
bant a
et intu
réquie
nocte,
ctus,

e : et tenes non negásti flet in diébus illis neus fidélis, qui vos, ubi sáta- d hábeo advér- quia habes illic inam Bálaam, ac mittere scan- tis Israel, édere, ta habes et tu nam Nicolaitá- r pœniténtiam nus véniam tibi bo cum illis in . Qui habet au- d Spíritus dicat anti dabomanna et dabo illi cá- m : et in cálculo scriptum, quod qui áccipit, dámus, p. 16. nt. t. 1. f Et in- yse et ómnibus ppretabátur illis e de ipso erant,

Ant. t. 8. Trísti- ertétur in gáu- t. et gáudium ve- llet a vobis, al-

TERTIA.
calypsis beáti Apóstoli.
. Cap. 4.
: et ecce óstijum a cœlo : et vox udivi, tamquam mecum, dicens : et osténdam #hi eri post hæc. r.

statim fui in spíritu : et ecce sedes pósita erat in cœlo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat, similis erat aspéctui lápidis jaspidis, et sárdinis : et iris erat in circúitu sedis similis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedilia viginti quátuor : et super thronos viginti quátuor seniôres sedéntes, circumamicti vestiméntis albis, et in capitibus eórum corónæ aúreæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonitrua : et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei.

ñ. Vidí Jerúsalem descendéntem de cœlo, ornátam auro mundo, et lapidibus pretiósus intéxtam : * Allelúia, allelúia. ý. Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa vero aurum mundum, simile vitro mundo. Allelúia, allelúia.

LECTIO II.

ET in conspéctu sedis tamquam mare vítreum simile crýstallo : et in médio sedis, et in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimál primum simile leóni, et secúndum ánimál simile vítulo, et tertium ánimál habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimál simile áquilæ volánti. Et quátuor animália, singula eórum habébant alas senas : et in circúitu, et intus plena sunt óculis : et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia : Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus

omnipotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

ñ. In diadémate cápitis Aaron magnificéntia Dómini sculpta erat, * Dum perficerétur opus Dei, allelúia, allelúia, allelúia. ý. In veste enim podéris quam habébat, totus erat orbis terrárum; et paréntum magnália in quátuor ordinibus lápidum sculpta erant. Dum perficerétur. Glória Patri. Dum.

LECTIO III.

ET cum darent illa animália glóriam, et honórem, et benedictiónem sedénti super thronum, vivénti in sæcula sæculórum, procedébant viginti quátuor seniôres ante sedéntem in throno, et adorábant vivéntem in sæcula sæculórum, et mitébant corónas suas ante thronum, dicéntes : Dignus es, Dómine Deus noster, accíperere glóriam, et honórem, et virtútem : quia tu creásti ómnia, et propter voluntátem tuam erant, et creáta sunt.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 8. Et coe- gérunt illum, * dicéntes : Mane nobiscum Dómine, quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Trístitia implévit * cor vestrum : et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúia, allelúia.

FERIA QUARTA.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I. Cap. 5.

ET vidí in dextera sedéntis super thronum, librum

scriptum intus et foris, signatum sigillis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magna : Quis est dignus aperire librum, et solvere signacula ejus? Et nemo poterat neque in cælo, neque in terra, neque subtus terram aperire librum, neque respicere illum. Et ego flebam multum, quoniam nemo dignus inventus est aperire librum, nec videre eum. Et unus de senioribus dixit mihi : Ne fléveris : ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, et solvere septem signacula ejus. Et vidi : et ecce in medio throni et quatuor animalium, et in medio seniorum, Agnum stantem tamquam occisum, habentem cornua septem, et oculos septem, qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accepit de dextera sedentis in throno librum.

ñ. Platæe tuæ Jerúsalem sternentur auro mundo, allelúia : et cantabitur in te canticum lætitiæ, allelúia : * Et per omnes vicos tuos ab universis dicetur, allelúia, allelúia. †. Luce splendida fulgebis, et omnes fines terræ adorabunt te. Et per.

LECTIO II.

ET cum aperisset librum, quatuor animalia, et viginti quatuor seniores ceciderunt coram Agno, habentes singuli citharas, et phialas aureas plenas odoramentorum,

quæ sunt orationes sanctorum : et cantabant canticum novum, dicentes : Dignus es Domine accipere librum, et aperire signacula ejus : quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione : et fecisti nos Deo nostro regnum, et sacerdotes : et regnabimus super terram.

ñ. Decantabat populus Israel, allelúia : et universa multitudo Jacob canebat legitime : * Et David cum citharibus citharam percutiebat in domo Domini, et laudes Deo canebat, allelúia, allelúia. †. Sanctificati sunt ergo sacerdotes et Levitæ : et universus Israel deducebat arcam foederis Domini in jubilo. Et. Glória Patri. Et.

LECTIO III.

ET vidi, et audivi vocem Angelorum multorum in circuitu throni, et animalium, et seniorum : et erat numerus eorum millia millium, dicentium voce magna : Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapientiam, et fortitudinem, et honorem, et gloriam, et benedictionem. Et omnem creaturam, quæ in cælo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo, omnes audivi dicentes : Sedenti in throno et Agno, benedictio, et honor, et gloria, et potestas in sæcula sæculorum.

Et q
Am
niõ
suas
tem
T
A
nob
rasc
dies
A
stiti
tur

De

ET
gelo
sept
in il
Et
treu
vicé
ejus
ejus
treu
et c
serv
cén
sunt
omn
sunt
Quis
et m
quia
omn
raba
nian
sunt
ñ
p. 3

Et quattuor animalia dicebant: Amen. Et viginti quattuor seniores ceciderunt in facies suas: et adoraverunt viventem in secula seculorum.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 7. r Mane nobiscum, * quoniam advesperascit, et inclinata est jam dies, alleluia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Tristitia vestra, * alleluia, vertetur in gaudium, alleluia.

FERIA QUINTA.

De libro Apocalypsis beati Joannis Apostoli.

LECTIO I. *Cap. 15.*

ET vidi aliud signum in celo magnum et mirabile, Angelos septem, habentes plagas septem novissimas: quoniam in illis consummata est ira Dei. Et vidi tamquam mare vitreum mistum igne, et eos qui vicierunt bestiam et imaginem ejus, et numerum nominis ejus, stantes super mare vitreum, habentes citharas Dei: et cantantes canticum Moysi servi Dei, et canticum Agni, dicentes: Magna et mirabilia sunt opera tua, Domine Deus omnipotens: justae et verae sunt viae tuae, Rex saeculorum. Quis non timebit te Domine, et magnificabit nomen tuum? quia solus pius es: quoniam omnes gentes venient, et adorabant in conspectu tuo, quoniam judicia tua manifesta sunt.

R. Dignus es, Domine, p. 325.

LECTIO II.

ET post haec vidi, et ecce apertum est templum tabernaculi testimonii in celo: et exierunt septem Angeli habentes septem plagas de templo, vestiti lino mundo et candido, et praecincti circa pectora zonis aureis. Et unum de quattuor animalibus dedit septem Angelis septem phialas aureas, plenas iracundiae Dei viventis in secula seculorum. Et impletum est templum fumo a maiestate Dei, et de virtute ejus: et nemo poterat introire in templum, donec consummarentur septem plagae septem Angelorum.

R. Ego sicut vitis, p. 325.

LECTIO III. *Cap. 16.*

ET audivi vocem magnam de templo, dicentem septem Angelis: Ite et effundite septem phialas irae Dei in terram. Et abiit primus, et effudit phialam suam in terram: et factum est vulnus saevum et pessimum in homines, qui habebant characterem bestiae; et in eos qui adoraverunt imaginem ejus. Et secundus Angelus effudit phialam suam in mare, et factus est sanguis tamquam mortui: et omnis anima vivens mortua est in mari. Et tertius effudit phialam suam super flumina, et super fontes aquarum, et factus est sanguis. Et audivi Angelum aquarum dicentem: Justus es Domine, qui es, et qui eras sanctus, qui haec judi-

câsti : quia sânguinem Sanctôrum et Prophetârum effuderunt, et sânguinem eis dedisti bibere : digni enim sunt.

Te Deum laudâmus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 3. Et intravit * cum illis : et factum est, dum recumberet cum illis, accepit panem, et benedixit, ac fregit, et porrigebat illis, allelûia, allelûia.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Amen, amen dico vobis, * iterum vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gâudium vestrum nemo tollet a vobis, allelûia.

FERIA SEXTA.

De libro Apocalypsis heâti Joânnis Apóstoli.

LECTIO I. *Cap. 19.*

Post hæc audivi quasi vocem turbârum multârum in cælo dicentium : Allelûia : Salus, et glória, et virtus Deo nostro est : quia vera et justa iudicia sunt ejus, qui iudicâvit de meretrice magna, quæ corrupit terram in prostitutione sua, et vindicâvit sânguinem servôrum suôrum de mânibus ejus. Et iterum dixerunt : Allelûia. Et fumus ejus ascéndit in sæcula sæculôrum. Et ceciderunt seniôres viginti quâtuor, et quâtuor animâlia, et adorâverunt Deum sedentem super thronum, dicentes : Amen, Allelûia. Et vox de throno exiit, dicens : Laudem dicite Deo nostro omnes servi ejus : et qui timétis eum, pusilli et magni.

ñ. Locûtus est ad me unus, p. 326.

LECTIO II.

Et audivi quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquârum multârum, et sicut vocem tonitruôrum magnôrum, dicentium : Allelûia : quóniam regnâvit Dóminus Deus noster omnipotens. Gaudéamus, et exultémus, et demus glóriam ei : quia venérunt nuptiæ Agni, et uxor ejus præparâvit se. Et datum est illi ut coopériat se byssino splendénti et cándido. Byssinum enim justificatiónes sunt Sanctôrum. Et dixit mihi : Scribe : Beâti qui ad cœnam nuptiârum Agni vocâti sunt. Et dixit mihi : Hæc verba Dei vera sunt. Et cecidi ante pedes ejus, ut adorârem eum. Et dicit mihi : Vide ne féceris : cónservus tuus sum, et fratrum tuôrum habéntium testimónium Jesu. Deum adóra. Testimónium enim Jesu est spiritus prophetiæ.

ñ. Audivi vocem, p. 326.

LECTIO III.

Et vidi cœlum apertum, et ecce equus albus, et qui sedébat super eum, vocabâtur Fidélis, et Verax, et cum justitia júdicat et pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, et in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et vestitus erat veste aspérsa sângvine : et vocâtur nomen ejus, Verbum Dei. Et exercitus qui sunt in cælo, sequebântur eum in equis al-

o II.
 si vocem turbæ
 sicut vocem
 irum, et sicut
 orum magnón
 : Allelúia :
 ávit Dóminus
 nipotens. Gau-
 ltémus, et de-
 i: quia vené-
 Agni, et uxor
 t se. Et datum
 riat se byssino
 ándido. Byssi-
 ficatiónes sunt
 dixit mihi :
 qui ad cœnam
 i vocáti sunt.
 Hæc verba Dei
 cecidi ante pedes
 em eum. Et di-
 ne féceris: con-
 m, et fratrum
 tium testimón-
 m adóra. Testi-
 Jesu est spiritus

cem, p. 326.

o III.

n apértum, et
 albus, et qui
 um, vocabátur
 ax, et cum ju-
 pugnat. Oculi
 t flamma ignis,
 ejus diadémata
 nomen scri-
 emq novit nisi
 s erat veste a-
 e: et vocátur no-
 rbum Dei. Et
 sunt in cœlo,
 um in equis al-

bis, vestíti byssino albo et mundo. Et de ore ejus procedit gládus ex utrâque parte acútus, ut in ipso percútiat gentes. Et ipse reget eas in virga férrea : et ipse calcat torcúlar vini furóris iræ Dei omnipoténtis. Et habet in vestiménto et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 6. Cognóverunt Dóminum Jesum, * allelúia, in fractiône panis, allelúia.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectionum, a Capitulo fit de S. Maria.

SABBATO.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I. Cap. 22.

Et osténdit mihi flúvium aque vitæ, spléndidum tamquam cristállum, procedentem de sede Dei et Agni. In médio platæe ejus, et ex utrâque parte flúminis lignum vitæ, áfferens fructus duódecim, per menses singulos reddens fructum suum, et fólia ligni ad sanitátem géntium. Et omne maledíctum non erit ámpnis: sed sedes Dei et Agni in illa erunt, et servi ejus sérvient illi. Et vidébunt faciém ejus: et nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultra non erit: et non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, et regnábunt in

sæcula sæculórum. Et dixit mihi : Hæc verba fidelíssima sunt, et vera. Et Dóminus Deus spirituum Prophetárum misit Angelum suum osténdere servis suis quæ opórtet fieri cito. Et ecce vénio velóciter. Beátus qui custódit verba prophetiæ libri hujus.

LECTIO II.

Et ego Joánnes, qui audivi, et vidi hæc. Et postquam audíssem, et vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angéli, qui mihi hæc ostendébat: et dixit mihi : Vide ne féceris: consérvus enim tuus sum, et fratrum tuórum Prophetárum, et eórum qui servant verba prophetiæ libri hujus: Deum adóra. Et dicit mihi : Ne signáveris verba prophetiæ libri hujus: tempus enim prope est. Qui nocet, nóceat adhuc: et qui in sórdibus est, sordéscat adhuc: et qui justus est, justificétur adhuc: et sanctus sanctificétur adhuc. Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, réddere unicuique secúndum ópera sua.

LECTIO III.

Ego sum alpha et oméga, primus et novíssimus, princípium et finis. Beáti qui lavant stolas suas in ságuine Agni: ut sit potéstas eórum in ligno vitæ, et per portas intrent in civitátem. Foris canes, et venéfici, et impudici, et homicidæ, et idólis sérvientes, et omnis qui amat et facit mendácium. Ego Jesus

misi Angelum meum, testificari vobis hæc in Eclésiis. Ego sum radix et genus David, stella splendida et matutina. Et spiritus, et sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, veniat: et qui vult, accipiat aquam vitæ gratis. Contestor enim omni audiénti verba prophetiæ libri hujus: Si quis apposuerit ad hæc, apponet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminuerit de verbis libri prophetiæ hujus, auferet Deus partem ejus de libro vitæ, et de civitate sancta, et de his quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimónium perhibet istorum: Etiam venio cito. Amen. Veni Dómine Jesu. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum omnibus vobis. Amen.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Jacobi 1. c*

CHARISSIMI, Omne datum optimum, et omne donum perfectum desúrsum est, descendens a Patre lúminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio.

Hymnus, Ad régias, p. 298.

ŷ. Mane nobiscum Dómine, allelúia. ñ. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 1. f Vado ad eum qui misit me: * et nemo ex vobis interrogat me: Quo vadis? allelúia, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis: da

pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

Deinde de Cruce, p. 306.

DOM. IV. POST PASCHA.

Si Lectiones 1 Nocturni lectæ sint pridie, quando scilicet in Sabbato precedenti occurrit Festum sanctorum Apostolorum Philippi et Jacobi, in Dominica legantur Lectiones Feriæ sequentis.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epistola cathólica beati Jacóbi Apóstoli.

LECTIO I. *Cap. 1.*

JACOBUS Dei et Dómini nostri Jesu Christi servus, duodecim tribubus, quæ sunt in dispersione, salutem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentationes varias incidéritis: sciéntes quod probatio fidei vestræ patientiam operátur. Patientia autem opus perfectum habet: ut sitis perfecti et integri, in nullo deficientes. Si quis autem vestrum indiget sapientia, postulet a Deo, qui dat omnibus affluentem, et non impropérat: et dabitur ei. Postulet autem in fide nihil hæsitans.

ñ. Si oblitus fuero tui, allelúia, obliviscáture mei dextera mea: * Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui, allelúia, allelúia. ŷ. Super flúmina Babylónis illic sedimus, et flevimus, dum

recon
hære

QU
mové
ergo
accip
duplo
in om
autem
tation
humil
flos f
est e
areféc
decid
depér
ribus
ñ.
vidér
runt
aquár
bes, a
ŷ. Illu
orbi t
est te

BEA
ta
probá
nam
Deus
eum t
Deo t
tentát
autem
quisq
piscér
illéct
tia cu
cátum
consu

recordarémur tui Sion. Adhæreat.

LECTIO II.

Qui enim hæsitat, similis est fluctui maris, qui a vento movetur, et circumfertur. Non ergo aestimet homo ille quod accipiat aliquid a Domino. Vir duplex animo incónstans est in omnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatione sua : dives autem in humilitate sua, quóniam sicut flos sæni transibit : exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit scœnum, et flos ejus décidit, et decor vultus ejus depéruit : ita et dives in itinéribus suis marécscet.

ñ. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timué-runt : * Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes, allelúia, allelúia, allelúia. †. Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ : vidit, et commóta est terra. Multitúdo.

LECTIO III.

BEATUS vir qui suffert tentationem : quóniam cum probátus fúerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se. Nemo cum tentátur, dicat quóniam a Deo tentátur : Deus enim intentátor malórum est : ipse autem néminem tentat. Unusquisque vero tentátur a concupiscéntia sua abstractus, et illéctus. Deinde concupiscéntia cum concéperit, parit peccátum : peccátum vero cum consummátum fúerit, génerat

mortem. Nolite itaque errare, fratres mei dilectissimi.

ñ. Narrábo nomen tuum fratribus meis, allelúia : * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúia, allelúia. †. Constitutebor tibi in pópulis Dómine ; et psalmum dicam tibi in géntibus. In médio. Glória Patri. In médio.

IN II NOCTURNO.

Ex Tractátu sancti Cypriáni Episcopi et mártiris, de bono patientiæ.

LECTIO IV.

Sermone 3. initio.

DE patientia locuturus, fratres dilectissimi, et utilitates ejus et cómmoda prædicaturus, unde pótius incipiam, quam quod nunc quoque ad audiéntiam, vestram patientiam video esse necessariam : ut nec hoc ipsum, quod auditis et discitis, sine patientia fácere possitis ? Tunc enim demum sermo et rátio salutáris effícaciter discitur, si patienter, quod dicitur, audiatur. Nec invénio, fratres dilectissimi, inter céteras cœlestis disciplinæ vias, quibus ad consequénda divinitus præmia spei ac fidei nostræ secta dirigitur, quid magis sit vel utilius ad vitam, vel majus ad glóriam, quam ut qui præceptis Domínicis obséquio timóris ac devotiónis innitimur, patientiam máxime tota observatióne tueámur. Hanc se sectári philósophi quoque profiténtur : sed tam illic patientia falsa est,

quam et falsa sapiéntia est. Unde enim vel sapiens esse, vel pátiens possit, qui nec sapiéntiam, nec patiéntiam Dei novit?

ñ. In Ecclésiis benedicite Deo, allelúia, * Dómino de fónitibus Israel, allelúia, allelúia. ⁊. Psalmum dicite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

LECTIO V. *Cap. 2. 3. 8.*

NOS autem, fratres dilectissimi, qui philósophi non verbis, sed factis sumus; nec vestitu sapiéntiam, sed veritate præferimus: qui virtutum consciéntiam magis quam jactántiam nóvimus: qui non loquimur magna, sed vivimus quasi servi et cultóres Dei: patiéntiam, quam magistéris eccléstibus discimus, obséquii spiritalibus præbeámus. Est enim nobis cum Deo virtus ista commúnis: inde patiéntia incipit, inde cláritas ejus et dignitas caput sumit. Origo et magnitúdo patiéntiæ Deo auctóre procedit. Diligénda res hómini, quæ Deo chara est. Bonum quod amat, majéstas divina comméndat. Si Dóminus nobis et Pater Deus est, sectémur patiéntiam Dómini páriter et Patris: quia et servos opórtet esse obsequentes, et filios non decet esse degeneres.

ñ. In toto corde meo, allelúia, exquisivi te, allelúia. * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúia, allelúia. ⁊. Be-

nedictus es tu Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas.

LECTIO VI.

PATIÉNTIA est, quæ nos Deo et comméndat et servat: ipsa est, quæ iram téperat, quæ linguam frenat, quæ mentem gubernat, pacem custódit, disciplinam regit, libidinis ímpetum frangit, tumóris violentiam cómprimit, incéndium simultátis extinguit, cóercet poténtiam divitum, inópiam paúperum réfovet, tuétur in virgínibus beátam integritatem, in viduis laboriósam castitatem, in conjúctis et maritátis individuam charitatem: facit húmiles in próspéris, in advérsis fortes, contra injúrias et contumélias mites: docet delinquentibus cito ignóscere; si ipse delinquas, diu et multum rogáre: tentatiónes expúgnat, persecutiónes tolerat, passiónes et martyria consummat. Ipsa est, quæ fidei nostræ fundaménta firmiter munit.

ñ. Hymnum cantáte nobis, allelúia: * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúia, allelúia. ⁊. Illic interrogavérunt nos, qui captivos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 16.*

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vado ad

eum,
ex vol
vadis?

Hon

Tr

CUM I
set
tiones,
ejus ab
que ait
initio n
eram:
cum, o
mum v
futuras
passión
gelistæ
ista de
ventum
perácta
ista loc
autem
quia vo

ñ. D
cantáb
psaltéri
psallam
⁊. Deus
bor tibi
exaltáb

AN fo
quæ
narrant
fuisse o
ergo ab
lis erat
jamque
hec dix
dum ill
est, qu
autem

eum, qui misit me : et nemo ex vobis interrogat me : Quo vadis ? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 94. in Joannem.

CUM Dóminus Jesus prædixisset discipulis suis persecutiões, quas passuri erant post ejus abscéssum, subjúnxit atque ait : Hæc autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram : nunc autem vado ad eum, qui me misit. Ubi primum videndum est, utrum eis futuras non prædixerit ante passiones. Sed alii tres Evangelistæ satis eum prædixisse ista demónstrant, antequam ventum esset ad cœnam : qua peracta, secundum Joannem ista locutus est, ubi ait : Hæc autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram.

¶ Deus canticum novum cantabo tibi, allelúia : * In psalterio decem chordarum psallam tibi, allelúia, allelúia. † Deus meus es tu, et confitebor tibi : Deus meus es tu, et exaltabo te. In psalterio.

LECTIO VIII.

AN forte hinc ista sôlvitur quæstio, quia et illi eum narrant passioñi proximum fuisse cum hæc diceret ? Non ergo ab initio, quando cum illis erat : quia jam discessurus, jamque ad Patrem perrecturus hæc dixit. Et ideo etiam secundum illos Evangelistas verum est, quod hic dictum est : Hæc autem vobis ab initio non dixi.

Sed quid ágimus de fide Evangelii secundum Matthæum, qui hæc eis a Dómino, non solum cum jam Pascha esset eum discipulis cœnaturus, imminente passioñe, verum et ab initio denuntiata esse commémorat, ubi primum nominatim duodecim exprimuntur Apóstoli, et ad ópera divina mittuntur.

¶ Bonum est confiteri Dómino, allelúia : * Et psállere, allelúia. † In decachordo psalterio, cum cántico et cíthara. Et psállere. Glória Patri. Et.

LECTIO IX.

QUI sibi ergo vult, quod hic ait : Hæc autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram : nisi quia ea, quæ hic dicit de Spiritu sancto, quod sit venturus ad eos, et testimoniõnum perhibiturus, quando mala illa passuri sunt, hæc ab initio eis non dixit, quia cum ipsis erat ? Consolator ergo ille, vel advocatus (utrúmque enim interpretatur, quod est Græce Paráclitus) Christo abscedente fuerat necessarius : et ideo de illo non dixerat ab initio, quando cum illis erat, quia ejus præsentia consolabantur.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

Ant. et Psalmi de Psalterio, p. 17.

CAPITULUM. Jac. 1. c.

CHARISSIMI, Omne datum optimum, et omne donum perfectum desursum est, descendens a Patre luminum, apud quem non est transmu-

tatio, nec vicissitudinis obumbratio.

Hymnus, Auróra, p. 21.

ŷ. In resurrectione tua Christe, allelúia. *ñ.* Cœli et terra læténtur, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 1. l. Vado ad eum qui misit me : * et nemo ex vobis interrogat me : Quo vadis ? allelúia, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis : da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promittis ; ut inter r.undánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

Deinde de Cruce, ad Laud.

AD TERTIAM.

Capitulum, Charissimi, Omne datum, ut supra, ad Laud.

ñ. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro. * Allelúia, allelúia. Surréxit. ŷ. Qui pro nobis pependit in ligno. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit Dóminus.

ŷ. Surréxit Dóminus vere, allelúia. *ñ.* Et appáruit Simóni, allelúia.

AD SEXTAM.

CAPITULUM. *Jac. 1. c*

SCIITIS, fratres mei dilectissimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum, tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri iustitiam Dei non operátur.

ñ. br. Surréxit Dóminus vere. * Allelúia, allelúia. Surréxit. ŷ. Et appáruit Simóni.

Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit.

ŷ. Gavisi sunt discipuli, allelúia. *ñ.* Viso Dómino, allelúia, AD NONAM.

CAPITULUM. *Jac. 1. d*

PROPTER quod abjiciétes omnem immunditiam, et abundantiam malitiæ, in mansuetudine suscipite insitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

ñ. br. Gavisi sunt discipuli. * Allelúia, allelúia. Gavisi. ŷ. Viso Dómino. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gavisi sunt.

ŷ. Mane nobiscum Dómine, allelúia. *ñ.* Quóniam advesperáscit, allelúia.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalm. de Dominica, p. 123.

Capitulum, Charissimi, Omne datum, ut supra, ad Laud.

Hymnus, Ad régias, p. 298.

ŷ. Mane nobiscum Dómine, allelúia. *ñ.* Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Vado ad eum qui misit me : * sed quia hæc locútus sum vobis, tristitia implévit cor vestrum, allelúia.

Deinde de Cruce, p. 306.

FERIA SECUNDA.

De Epistola beáti Jacóbi Apóstoli.

LECTIO I. *Cap. 1. c*

OMNE datum óptimum, et omne donum perfectum desúsrum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis

obumb
génuit
simus i
ejus. S
simi. S
velox :
autem
ad iram
Dei nor
ñ. Di
pti sun
allelúia
démit
regióni
Dómino

PROPT
nem
dántiam
tudine
bum, q
mas v
factóres
tantum
Quia si
et non
tur vir
nativita
conside
statim
ñ. C
lúia * F
lúia : ŷ.
et hon
glóriam
Glória

QUI a
ger
et per
ditor o
ctor óp
cto suo

. Glória Patri.

t discipuli, al-
mino, allelúia.
NAM.

Jac. 1. d
abjiciéntes om-
nitiam, et abun-
e, in mansue-
ínsitum ver-
st salváre áni-

sunt discipuli. *
a. Gavisi. y. Viso
ia, allelúia. Gló-
i sunt.

iscum Dómine,
óniam advespe-

SPERAS.

n. de Dominica,

Charissimi, Om-
supra, ad Laud.
régias, p. 298.
oisicum Dómine,
óniam advespe-

Ant. t. 2. Vado
misit me : * sed
itus sum vobis,
vit cor vestrum,

ruce, p. 306.

SECUNDA.

a beáti Jacóbi
óstoli.

i. Cap. 1. c

óptimum, et om-
n perfectum de-
escéndens a Patre
ad quem non est
nec vicissitúdinis

obumbrátio. Voluntárie enim
génuit nos verbo veritátis, ut
simus iníitum áliquod creatúre
ejus. Scitis fratres mei dilectis-
simi. Sit autem omnis homo
velox ad audiéndum; tardus
autem ad loquéndum, et tardus
ad iram. Ira enim viri justítiam
Dei non operátur.

ñ. Dicant nunc, qui redém-
pti sunt, allelúia, * A Dómino,
allelúia, allelúia. y. Quos re-
démít de manu inimíci, et de
regiónibus congregávit eos. A
Dómino.

LECTIO II.

PROPTER quod abjiciéntes om-
nem immundítiam, et abun-
dántiam malítiae, in mansue-
túdine suscipíte ínsitum ver-
bum, quod potest salváre áni-
mas vestras. Estóte autem
factóres verbi, et non auditóres
tantum, falléntes vosmetipsos.
Quia si quis audítor est verbi,
et non factor : hic comparábitur
viro consideránti vultum
nativitátis suæ in spéculo :
considerávit enim se, et ábiit, et
statim oblitus est qualis fúerit.

ñ. Cantáte Dómino, alle-
lúia * Psalmum dicite ei, alle-
lúia : y. Afférte Dómino glóriam
et honórem, afférte Dómino
glóriam nómini ejus. Psalmum.
Glória Patri. Psalmum.

LECTIO III.

QUI autem perspéxerit in le-
gem perfectam libertátis,
et permánerit in ea, non au-
dítor obliuósus factus, sed fa-
ctor óperis : hic beátus in fa-
cto suo erit. Si quis autem pu-

tat se religiósus esse, non re-
frenans linguam suam, sed
sedúcens cor suum, hujus vana
est religio. Relígio munda et
immaculáta apud Deum et Pa-
trem, hæc est : Visitáre pu-
pillos et víduas in tribulatióne
eórum, et immaculátum se cu-
stodire ab hoc sæculo.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 2. Nonne
cor nostrum * ardens erat in
nobis de Jesu, dum loquerétur
nobis in via ? allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 7. r Ego
veritátem dico vobis : * éxpe-
dit vobis ut ego vadam : si
enim non abiero, Paráclitus
non véniet ad vos, allelúia.

FERIA TERTIA.

De Epístola beáti Jacóbi
Apóstoli.

LECTIO I. Cap. 2.

FRATRES mei, Nolite in perso-
nárum acceptiône habére
fidem Dómini nostri Jesu Chri-
sti glóriæ. Etenim si introierit
in convéntum vestrum vir aú-
reum ánnulum habens in veste
cándida, introierit autem et
pauper in sórdido hábitu, et
intendátis in eum qui indútus
est veste præclára, et dixeritis
ei : Tu sede hic bene de paúperi
autem dicátis : Tu sta illic : aut,
sede sub scabéllo pedum meó-
rum : nonne judicátis apud
vosmetipsos, et facti estis júdi-
ces cogitatiónum iniquárum ?

ñ. In Ecclésiis, p. 338.

LECTIO II.

AUDITE fratres mei dilectis-
simi, nonne Deus elégit

pauperes in hoc mundo, divites in fide, et hæredes regni, quod repromisit Deus diligentibus se? Vos autem exonorastis pauperem. Nonne divites per potentiam opprimunt vos, et ipsi trahunt vos ad judicia? Nonne ipsi blasphemant bonum nomen quod invocatum est super vos? Si tamen legem perficitis regalem secundum Scripturas: Diliges proximum tuum sicut teipsum: bene facitis: si autem personas accipitis, peccatum operamini, redarguti a lege quasi transgressores.

ñ. In toto corde meo, allelúia, p. 338.

LECTIO III.

QUICUMQUE autem totam legem servaverit, offéndat autem in uno, factus est omnium reus. Qui enim dixit, Non mœchaberis: dixit et, Non occides. Quod si non mœchaberis, occides autem, factus es transgressor legis. Sic loquimini, et sic facite, sicut per legem libertatis incipientes iudicari. Iudicium enim sine misericordia illi, qui non fecit misericordiam: superexaltat autem misericordia iudicium.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 6. Pax vobis, * ego sum, allelúia: nolite timere, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Cum venerit * Paráclitus Spíritus veritatis, ille arguet mundum de peccato, et de justitia, et de iudicio, allelúia.

FERIA QUARTA.

De Epistola beati Jacobi Apóstoli.

LECTIO I. *Cap. 2. c*

QUID próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habere, ópera autem non habeat? Numquid póterit fides salvare eum? Si autem frater et soror nudi sint, et indigeant victu quotidiano, dicat autem aliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacimini et saturamini: non dedéritis autem eis quæ necessaria sunt corpore, quid próderit? Sic et fides, si non habeat ópera, mórtua est in semetipsa.

ñ. Deus cánticum, p. 339.

LECTIO II.

SED dicit quis: Tu fidem habes, et ego ópera habeo. Osténde mihi fidem tuam sine opéribus, et ego ostendam tibi ex opéribus fidem meam. Tu credis quóniam unus est Deus: bene facis: et dæmones credunt, et contremiscunt. Vis autem scire, o homo inánis, quóniam fides sine opéribus mórtua est? Abraham pater noster, nonne ex opéribus iustificátus est; ófferens Isaac filium suum super altáre? Vides quóniam fides cooperabatur opéribus illius: et ex opéribus fides consummata est.

ñ. Bonum est, p. 339.

LECTIO III.

ET suppléta est Scriptúra, dicitur: Crédidit Abraham Deo, et reputátum est illi ad justitiam, et amicus Dei appel-

latus es
opéribus
non ex
et Raha
opéribus
piens n
ciens? S
spiritu
des sine

Te De

Ad B
tus * car
bet, sic
jam cré

Ad M
multa l
sed non
eum aut
tus verit
nem ver

F
De E

LE
NOLIT
N frat
niam m
In mult
omnes.
offéndit,
Potest é
cere tot
equis fra
consentit
corpus il
ñ. Si

ECC
sint,
néntur,
dico gub
dirigenti
gua mó

ARTATA,
beati Jacobi
oli.

Cap. 2. c

fratres mei,
s dicat se ha-
n non habeat?
fides salvare
frater et soror
ndigeant victu
autem aliquis
e in pace, ca-
uramini : non
eis quæ neces-
ori, quid pro-
s, si non há-
tua est in se-

um, p. 339.

II.

Tu fidem ha-
ópera hábeo.
em tuam sine
ostendam tibi
m meam. Tu
nus est Deus :
æmones cre-
miscunt. Vis
homo inánis,
sine opéribus
raham pater
opéribus ju-
fferens Isaac
er altáre? Vi-
es cooperabá-
s : et ex opé-
mmáta est.

p. 339.

III.

Scriptúra, di-
dit Abraham
m est illi ad
eus Dei appel-

latus est. Vidétis quóniam ex
opéribus justificátur homo, et
non ex fide tantum. Similiter
et Rahab méretrix, nonne ex
opéribus justificáta est, susci-
piens nuntios, et ália via eji-
ciens? Sicut enim corpus sine
spiritu mórtuum est, ita et fi-
des sine opéribus mórtua est.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 8. Spiri-
tus * carnem et ossa non ha-
bet, sicut me vidétis habére :
jam créдите, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 5. Adhuc
multa hábeo * vobis dicere,
sed non potéstis portáre modo :
cum autem vénerit ille Spíri-
tus veritátis, docébit vos om-
nem veritátem, allelúia.

FERIA QUINTA.

De Epístola beati Jacobi
Apóstoli.

LECTIO I. *Cap. 3.*

NOLITE plures magistri fieri,
fratres mei, sciéntes quón-
iam majus júdicium súmitis.
In multis enim offéndimus
omnes. Si quis in verbo non
offéndit, hic perféctus est vir.
Potest étiam freno circumdú-
cere totum corpus. Si autem
equis fræna in ora mittimus ad
consentiéndum nobis, et omne
corpus illórum circumféri-
mus.

ñ. Si oblitus fúero, p. 336.

LECTIO II.

ECCE et naves, cum magnæ
sint, et a ventis válidis mi-
néntur, circumferúntur a mó-
dico gubernáculo, ubi ímpetus
dirigéntis volúerit. Ita et lín-
gua módicum quidem mem-

brum est, et magna exáltat.
Ecce quantus ignis quam mag-
nam silvam incéndit! Et língua
ignis est, univérsitas iniquitá-
tis.

ñ. Vidérunt, p. 337.

LECTIO III.

LINGUA constitúitur in mem-
bris nostris, quæ máculat
totum corpus, et inflámmat
rotam nativitátis nostræ, in-
flamáta a gehénna. Omnis
enim nátura bestiárum, et vó-
lucrum, et serpéntium, et ce-
terórum domántur, et dómita
sunt a nátura húmána : lín-
guam autem nullus hóminum
domáre potest : inquietum ma-
lum, plena venéno mortífero.
In ipsa benedicimus Deum et
Patrem : et in ipsa maledíco-
mus hómines, qui ad similitú-
dinem Dei facti sunt. Ex ipso
ore procédit benedictio et ma-
ledíctio.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 1. Obtú-
lérunt discipuli * Dómino par-
tem piscis assi, et favum mel-
lis, allelúia, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Non
enim loquétur * a semetípso,
sed quæcúmque áudiet, loqué-
tur : et quæ ventúra sunt, an-
nuntiábit vobis, allelúia.

FERIA SEXTA.

De Epístola beati Jacobi
Apóstoli.

LECTIO I. *Cap. 4.*

UNDE bella, et lites in vobis?
Nonne hinc? ex concupi-
scéntiis vestris, quæ militánt
in membris vestris? Concu-

piscitis, et non habétis: occiditis, et zelátis, et non potéstis adipisci: litigátis, et belligerátis, et non habétis, propter quod non postulátis. Pétitis, et non accípitis: eo quod male petátis: ut in concupiscéntiis vestris insumátis. Adúlteri, nescitis quia amicitia hujus mundi, inimica est Dei? Quicumque ergo volúerit amicus esse sæculi hujus, inimicus Dei constitúitur.

ñ. In Ecclésiis, p. 338.

LECTIO II.

AN putátis quia inániter Scriptúra dicat: Ad invidiam concupiscit spíritus qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit: Deus supérbis resistit, humilibus autem dat grátiam. Súbditi ergo estóte Deo: resistite autem diabolo, et fúgiet a vobis. Appropinquáte Deo, et appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccátore: et purificáte corda, dúplices ánimo. Miseri estóte, et lugéte, et ploráte: risus vester in luctum convertátur, et gáudium in mœrórem. Humiliámini in conspéctu Dómini, et exaltábit vos.

ñ. In toto corde, p. 338.

LECTIO III.

NOLITE detrahére alterútrum, fratres. Qui detrahit fratri, aut qui júdicat fratrem suum, detrahit legi, et júdicat legem. Si autem júdicas legem, non es factor legis, sed iudex. Unus est legislátor et iudex, qui po-

test pérdere, et liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc qui dicitis: Hódie aut crástino ibimus in illam civitátem, et faciémus ibi quidem annum, et mercábimur, et lucrum faciémus: qui ignorátis quid erit in crástino. Quæ est enim vita vestra? vapor est ad módicum parens, et deinceps exterminábitur. Pro eo ut dicátis: Si Dóminus volúerit; et: Si víxerimus, faciémus hoc, aut illud.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 8. Isti sunt sermónes,* quos dicébam vobis, cum essem vobiscum, alleluía, alleluía.

Ad Vesperas, nisi occurrat Festum novem Lectionum, a Capitulo fit de S. Maria.

SABBATO.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

LECTIO I. *Cap. 5.*

AGITE nunc, dívites, ploráte ululántes in misériis vestris, quæ advénient vobis. Divítiae vestræ putrefactæ sunt: et vestiménta vestra a tineis comésta sunt. Aurum et argéntum vestrum æruginávit: et ærúgo eórum in testimónium vobis erit, et manducábit carnes vestras sicut ignis. The-saurizástis vobis iram in novíssimis diébus. Ecce merces operariórum, qui messuerunt regiónes vestras, quæ fraudáta est a vobis, clamat: et clamor eórum in aures Dómini Sábaoth introívit. Epuláti estis

super
enutris
occisióne
distis
vobis.

PATIE
tres
Dómini
pretiósus
tiénter
tempora
Patiente
et conf
quóniam
propinq
scere, f
ut non
ante já
plum a
mali, I
Prophét
nómine
cámus e
Sufferén
finem D
miseric
serátor.

ANTE
mei,
per cœlu
neque a
raméntu
vester: b
non sub
státur á
Aquo á
firmátur
cat pres
orent su
cum óle
et oráti

et liberare. Tu
qui júdicas
nunc qui dí-
crástino íbi-
vitátem, et fa-
em annum, et
lucrum faci-
rátis quid erit
est enim vita
ad módicum
nceps exter-
o ut dicáti-
Si
rit; et: Si víx-
hoc, aut illud.
adámus, p. 16.
t. t. 8. Isti sunt
dicébam vo-
vobíscum, al-

nisi occurrat
Lectíonum, a
S. Maria.
ATO.
beáti Jacóbi
toli.

Cap. 5.
lívites, ploráte
misériis ve-
nient vobis. Dí-
trefáctæ sunt:
vestra a fineis
urum et argén-
eruginávit: et
n testimónium
anducábit car-
ut ignis. The-
s iram in no-
. Ecce merces
ui messuérunt
e, quæ fraudáta
nat: et clamor
s Dómini Sá-
Epuláti estis

super terram, et in luxúriis
enutristis corda vestra in die
occisiónis. Adduxistis et occi-
distis justum, et non réstitit
vobis.

LECTIO II.

PATIENTES igitur estóte, fra-
tres, usque ad advéntum
Dómini. Ecce agricola expéctat
pretiósium fructum terræ, pa-
tiénter ferens donec accipiat
temporáneum et serotinum.
Patiéntes igitur estóte et vos,
et confirmáte corda vestra:
quóniam advéntus Dómini ap-
propinquávit. Nolite ingemi-
scere, fratres, in alterútrum,
ut non judicémini. Ecce judex
ante jánuam assistit. Exém-
plum accipite, fratres, éxitus
mali, labóris, et paciéntiæ,
Prophétas: qui locúti sunt in
nómine Dómini. Ecce beatifi-
cámus eos, qui sustinuérunt.
Sufferéntiam Job audistis, et
finem Dómini vidistis, quóniam
miséricors Dóminus est, et mi-
serátor.

LECTIO III.

ANTE ómnia autem, fratres
mei, nolite juráre, neque
per cælum, neque per terram,
neque aliud quodcúmque ju-
raméntum. Sit autem sermo
vester: Est, est: Non, non: ut
non sub júdicio decidáti-
státur áliquis vestrum? oret:
Æquo ánimo est? psallat. In-
firmátur quis in vobis? indú-
cat presbyteros Ecclesiæ, et
orent super eum, ungentes
eum óleo in nómine Dómini:
et orátio fidei salvábit infir-

rum, et alleviábit eum Dómi-
nus: et si in peccátis sit, re-
mitténtur ei. Confitémini ergo
alterútrum peccáta vestra, et
oráte pro invicem, ut salvé-
mini: multum enim valet de-
precátio justí assídua.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. Jacobi 1. d

CHARISSIMI, Estóte factóres
verbi, et non auditóres
tantum, falléntes vosmetípsos.
Quia si quis auditor est verbi,
et non factor, hic comparábitur
viro consideránti vultum
nativitátis suæ in spéculo:
considerávit enim se, et ábiit,
et statim oblitus est qualis
fúerit.

Hymnus, Ad régias, p. 298.

ÿ. Mane nobíscum Dómine,
allelúia. ñ. Quóniam advespe-
ráscit, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Usque
modo * non petistis quidquam
in nómine meo: pétite, et ac-
cipiétis, allelúia.

ORATIO.

DEUS, a quo bona cuncta
procédunt, largíre suppli-
cibus tuis: ut cogitémus te
inspiránte, quæ recta sunt; et
te gubernánte, éadem faciá-
mus. Per Dóminum.

Deinde de Cruce, p. 306.

DOM. V POST PASCHA.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epístola prima beáti
Petri Apóstoli.

LECTIO I. Cap. 1.

PETRUS Apóstolus Jesu Chri-
sti, eléctis ádvenis disper-
siónis Ponti, Galátíæ, Cappa-

dóciæ, Asiæ, et Bithyniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatióem Spiritus, in obediéntiam, et aspersionem ságuinis Jesu Christi: Grátia vobis et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi: qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrecti-óem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptibilem, et incontaminátam, et immarcescibilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodimini per fidem in salutem, parátam revelári in tẽpore novissimo.

ñ. Si oblitus fúero tui, allelúia, obliviscátur mei dẽxtera mea: * Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui, allelúia, allelúia. †. Super flúmina Babylónis, illic seditimus et flévimus, dum recordarémur tui Sion. Adhæreat.

LECTIO II.

IN quo exultábis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatióibus: ut probatió vestræ fidei multo pretiosicrauro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi: quem cum non vidéritis, diligitis: in quem nunc quoque non videntes créditis: credentes autem exultábis lætitia inenarrabili, et glorificáta: reportántes finem fidei vestræ,

salutem animárum. De eadẽ salutẽ exquisierunt, atque scrutáti sunt Prophætæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt: scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spiritus Christi: præ-núntians eas quæ in Christo sunt passiões, et posteriões glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetipsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto missó de cœlo, in quem desiderant Angeli prospicere.

ñ. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt. * Multitúdo sónitus aquarum, vocem dedérunt nubes, allelúia, allelúia, allelúia. †. Illuxérunt coruscatiões tuæ orbi terræ: vidit et commóta est terra. Multitúdo sónitus.

LECTIO III.

PROPTER quod succincti lumbos mentis vestræ, sóbrii perfécete speráte in eam, quæ offértur vobis, grátiam, in revelatióem Jesu Christi: quasi filii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis: sed secúndum eum, qui vocávit vos, Sanctum: et ipsi in omni conversatióne sancti sitis: quóniam scriptum est: Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. Et si patrem invocátis eum qui sine acceptiõe personarum júdicat secúndum uniuscujusque ópus, in timóre incolá-

tus ve
mini.
ruptibi
redém
conver
tiónis
quasi a
et inco
quidem
tiónem.
vissimi
vos, qu
in Deo,
mórtuis
ut fides
Deo.

ñ. Na
tribus n
dio Ecc
lúia, all
in pópt
mum d
In. Glór

IN
Ex libro

de f
LECT
QUONIAM
rat
autem n
tuum no
ro, quæ
móritur
tuum fu
Neque e
per hó
quóniam
mors, it
surrecti
resurrex
mo mórt
homo, se
tunc secu

tus vestri tempore conversámini. Sciéntes quod non corruptíbilibus auro vel argénto redempti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis : sed pretiósó ságuine quasi agni immaculáti Christi, et incontamináti : præcógnti quidem ante mundi constitutióne, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum a mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deo.

ñ. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúia : * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúia, allelúia. ý. Confitébor tibi in pópulis Dómine, et psalmum dicam tibi in géntibus. In. Glória Patri. In.

IN II NOCTURNO.

Ex libro S. Ambrósii Episcopi de fide resurrectiõnis.

LECTIO IV. *Post médium.*

QUONIAM Dei mori non póterat sapiéntia, resúrgere autem non póterat quod mórtuum non erat; assúmitur caro, quæ mori posset; ut dum móritur quod solet, quod mórtuum fúerat, hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse, nisi per hóminem, resurréctio : quóniam sicut per hóminem mors, ita et per hóminem resurréctio mortuórum. Ergo resurréxit homo, quóniam homo mórtuus est : resuscitátus homo, sed resúscitans Deus : tunc secúndum carnem homo,

nunc per ómnia Deus. Nunc enim secúndum carnem jam non nóvimus Christum, sed carnis grátiam tenémus, ut ipsum primitias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis novérimus.

ñ. In Ecclésiis benedicite Deo, allelúia, * Dómino de fóntibus Israel, allelúia, allelúia. ý. Psalmum dicite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

LECTIO V.

PRIMITIÆ útique ejúsdem sunt géneris atque natúræ, cujus et réliqui fructus : quórum pro lætióre provéntu primitíva Deo múnera deferúntur; sacrum munus pro ómnibus, et quasi reparátæ quadam liba natúræ. Primitiæ ergo quiescéntium Christus. Sed utrum suórum quiescéntium, qui quasi mortis exórtes, dulci quodam sopóre tenéntur, an ómnium mortuórum? Sed sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. Itaque sicut primitiæ mortis in Adam, ita étiam primitiæ resurrectiõnis in Christo omnes resúrgerent. Sed nemo despéret, neque justus dóleat commúne consórtium resurgéndi, cum præcipuum fructum virtútis expéctet. Omnes quidem resúrgerent, sed unusquisque, ut ait Apóstolus, in suo órdine. Commúnis est divínæ fructus eleméntiæ, sed distinctus ordo meritórum.

ñ. In toto corde meo, allelúia, exquisívi te, allelúia. * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúia, allelúia. †. Benedictus es tu Dómine, doce me justificatiónes tuas. Ne repéllas me.

LECTIO VI.

ADVERTIMUS, quam gravé sit sacrilégium, resurrectiõem non crédere. Si enim non resurgémus, ergo Christus grátis mórtuus est, ergo Christus non resurréxit. Si enim nobis non resurréxit, utique non resurréxit; qui sibi cur resúrgeret, non habébat. Resurréxit in eo mundus, resurréxit in eo cœlum, resurréxit in eo terra. Erit enim cœlum novum, et terra nova. Sibi autem non erat necessária resurréctio, quem mortis vincula non tenébant. Nam etsi secúndum hóminem mórtuus, in ipsis tamen erat liber inférnis. Vis scire quam liber? Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. Et bene liber, qui se póterat suscitáre, juxta quod scriptum est: Sól-vite hoc templum, et in triduo resuscitábo illud. Et bene liber, qui álios descénderat redemptúrus.

ñ. Hymnum cantáte nobis, allelúia: * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúia, allelúia. †. Illic interrogavérunt nos, qui captivos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo. Glória Patri. Quómodo cantabimus

cánticum Dómini in terra aliéna? allelúia, allelúia.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangelíi secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 16. c*

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis: si quid petieritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 102. in Joannem.

DOMINI verba nunc ista tractánda sunt: Amen, amen dico vobis: si quid petieritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Jam dictum est in superioribus hujus Domínici sermonis pártibus, propter eos qui nonnulla petunt a Patre in Christi nómine, nec accipiunt: non peti in nómine Salvatoris, quidquid pétitur contra ratióem salutis. Non enim sonum litterárum, ac syllabárum, sed quod sonus ipse significat, et quod eo sono recte ac veráciter intelligitur, hoc accipiendus est dicere, cum dicit: In nómine meo.

ñ. Deus cánticum novum cantábo tibi, allelúia: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúia, allelúia. †. Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. In psaltério.

LECTIO VIII.

UNDE qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Filio sentiéndum, non pe-

tit in
non tá
Christo
nómine
petit.
illo sen
ejus no
quod p
salútem
accipit
acciper
negántu
tur tén
sane in
ait: Da
ficia si
verbis,
proprie
tur qui
seipsis,
nibus e
cis, vel
búslibet
cúmque
Dabit vo
ñ. Bo
mino, a
allelúia.
tério, cu
Et psáll
psállere.

USQUE
tistis
meo. Pé
gáudium
Hoc quo
num, p
sed spiri
quando t
ei jam n
cul dúb
Quidquid
Vern

ni in terra alié.
allelúia.

NOCTURNO.

Evangelíi
Joánnem.

Cap. 16. c

e : Dixit Jesus
s : Amen, amen
quid petieritis
meo, dabit
na.

cti Augustini
copi.

in Joannem.

nunc ista tra-
t : Amen, amen
quid petieritis
meo, dabit
um est in supe-
Domínici ser-
s, propter eos
petunt a Patre
mine, nec acci-
peti in nómine
idquid pétitur
m salutis. Non
litterarum, ac
ed quod sonus
et quod eo sono
ter intelligitur,
s est dicere, cum
ne meo.

anticum novum
allelúia : * In
em chordarum
allelúia, allelúia.
es tu, et confi-
meus es tu,
In psalterio.

IO VIII.

e sentit de Chri-
non est de único
éndum, non pe-

tit in ejus nomine, étiam si
non táceat litteris, ac syllábis
Christum : quóniam in ejus
nómine petit quem cógitat eum
petit. Qui vero quod est de
illo sentiéndum sentit, ipse in
ejus nómine petit : et áccipit
quod petit, si non contra suam
salútem sempitérnam petit :
áccipit autem quando debet
accipere. Quædam enim non
negántur : sed ut cóngruo den-
tur témpore, differúntur. Ita
sane intelligéndum est quod
ait : Dabit vobis, ut ea bene-
ficia significáta sciántur his
verbis, quæ ad eos qui petunt,
própie pértinent. Exaudiúntur
quippe omnes sancti pro
seipsis, non autem pro óm-
nibus exaudiúntur vel ami-
cis, vel inimicis suis, vel qui-
búslibet álisis : quia non ut-
cúmque dictum est, Dabit : sed,
Dabit vobis.

ñ. Bonum est confitéri Dó-
mino, allelúia : * Et psállere,
allelúia. ý. In decachórdó psal-
tério, cum cántico et cíthara.
Et psállere. Glória Patri. Et
psállere.

LECTIO IX.

USQUE modo, inquit, non pe-
tistis quidquam in nómine
meo. Pétite, et accipiétis, ut
gáudium vestrum sit plenum.
Hoc quod dicit gáudium plen-
um, profecto non carnále,
sed spiritalé gáudium est : et
quando tantum erit, ut áliquíd
ei jam non sit addéndum, pro-
cul dúbio tunc erit plenum.
Quidquid ergo pétitur, quod

Verna.

pertíneat ad hoc gáudium con-
sequéndum, hoc est in nómine
Christi peténdum, si divínant
intelligimus grátiam, si vere
beátam póscimus vitam. Quid-
quid autem áliud pétitur, ni-
hil pétitur : non quia nulla
omnino res est, sed quia in
tantæ rei comparatióne quid-
quid áliud concupiscitur, ni-
hil est.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES.

Ant. et Psalmi de Psalterio,
p. 17.

CAPITULUM. Jacobi 1. d

CHARISSIMI, Estóte factóres
verbi, et non auditóres tant-
tum, fallétes vosmetípsos.
Quia si quis auditor est verbi,
et non factor, hic compará-
bitur viro consideránti vultum
nativitátis suæ in spéculo :
considerávit enim se, et ábiit,
et statim oblitus est qualis
fúerit.

Hymnus, Auróra, p. 21.

ý. In resurrectione tua Chri-
ste, allelúia. ñ. Cæli et terra
laténtur, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 2. Usque
modo * non petistis quidquam
in nómine meo : pétite, et ac-
cipiétis, allelúia.

ORATIO.

DEUS, a quo bona cuncta
procédunt, largire suppli-
cibus tuis : ut cogitémus te
inspiránte, quæ recta sunt ; et
te gubernánte, eadem faciá-
mus. Per Dóminum nostrum
Jesum Christum Filium tuum.

Deinde de Cruce, p. 306.

AD TERTIAM.

Capitulum. Charissimi, Estóte, ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro. * Allelúia, allelúia. Surréxit. ý. Qui pro nobis pependit in ligno. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit Dóminus.

ý. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ñ. Et apparuit Simóni, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. *Jacobi 1. d*

Qui autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, et permánerit in ea, non auditor obliuósus factus, sed factor óperis : hic beátus in factó suo erit.

ñ. br. Surréxit Dóminus vere. * Allelúia, allelúia. Surréxit. ý. Et apparuit Simóni, Allelúia, allelúia. Glória Patri. Surréxit.

ý. Gavisi sunt discipuli, allelúia. ñ. Viso Dómino, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. *Jacobi. 1. d*

Religio munda et immaculáta apud Deum et Patrem, hæc est : Visitare pupillos et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodire ab hoc sæculo.

ñ. br. Gavisi sunt discipuli. * Allelúia, allelúia. Gavisi. ý. Viso Dómino. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Gavisi sunt.

ý. Mane nobiscum Dómine, allelúia. ñ. Quóniam advesperáscit, allelúia.

AD VESPERAS.

Ant. et Psalmi de Dominica, p. 123.

Capitulum, Charissimi, Estóte, ut supra, ad Laudes.

Hymnus, Ad régias, p. 298.

ý. Mane nobiscum Dómine, allelúia. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Péтите, * et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum : ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidistis, allelúia.

Deinde de Cruce, p. 306.

FERIA SECUNDA

IN ROGATIONIBUS.

Si hodie occurrat Festum novem Lectionum, sit de eo, cum nona Lectione de sequenti Homilia, et Commemoratione de FERIA ad Laudes tantum, ut infra. De Festo autem trium Lect. sit tantum Commemoratio.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

LECTIO I. *Cap. 11.*

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Quis vestrum habébit amicum, et ibit ad illum média nocte, et dicet illi : Amice, cómmoda mihi tres panes. Et reliqua.

Homilia S. Ambrósii Episcopi.

L. 7. in Lucam, c. 11.

Alius præcepti locus est, ut ómnibus momentis, non solum diébus, sed étiam noctibus orátio deferátur. Vides enim, quod iste qui média nocte perrexit, tres panes ab amico suo póstulans, et in

ipsa pe
stens,
Qui su
myster
Quod s
tuum,
étiam
Quis
quam
suum t
ñ. D

A b h
A Da
Pétiit e
Média n
fitédu
panes,
edéndo
vábo p
etum n
muit, n
quem s
Et ideo
noctibu
státes,
niam p
ñ. Ca

NAM s
qui
tibus oc
laudem
tutinis,
eis sem
facere o
rogare o
tius car
delinquit
et istius
hujus a
gátis, p
non pos

ipsa petendi intentione persi-
stiens, non defraudetur oratis.
Qui sunt isti tres panes, nisi
mysterii caelestis alimentum?
Quod si diligas Dominum Deum
tuum, non solum tibi, sed
etiam aliis poteris emereri.
Quis autem amior nobis,
quam qui pro nobis corpus
suum tradidit?

ñ. Dicant nunc, p. 341.

LECTIO II.

AB hoc media nocte panes
David petiit, et accepit.
Petiit enim, quando dicebat:
Media nocte surgebam ad con-
fitendum tibi. Ideo meruit hos
panes, quos apposuit nobis
edendos. Petiit cum dicit: La-
vabo per singulas noctes le-
ctum meum. Neque enim ti-
muit, ne excitaret dormientem,
quem scit semper vigilantem.
Et ideo scriptorum memores,
noctibus ac diebus orationi in-
stantes, peccatis nostris veni-
am postulamus.

ñ. Cantate Domino, p. 341.

LECTIO III.

NAM si ille tam sanctus, et
qui regni erat necessita-
tibus occupatus, septies in die
laudem Domino dicebat, ma-
tutinis, et vespertinis sacrifi-
ciis semper intentus: quid nos
facere oportet, qui eo amplius
rogare debemus, quo frequen-
tius carnis ac mentis fragilitate
delinquimus, ut de via lassus,
et istius aevi cursu, ac vitae
hujus anfractu graviter fati-
gatis, panis refectiois deesse
non possit, qui hominis corda

confirmet? Nec solum media
nocte Dominus, sed omnibus
prope docet vigilandum esse
momentis. Venit enim et ve-
spertina, et secunda, et tertia
vigilia, et pulsare consuevit.
Beati itaque servi illi, quos,
cum venerit Dominus, invene-
rit vigilantes.

*Hac nocte dicitur tertium
ñ. Quia non dicitur Te Deum
laudamus. In duabus vero se-
quentibus Feriis dicitur.*

ñ. Narrabo nomen tuum fra-
tribus meis, alleluia: * In me-
dio Ecclesiae laudabo te, alle-
luia, alleluia. †. Constitabor
tibi in populis Domine, et
psalmum dicam tibi in Gen-
tibus. In medio. Gloria Patri.
In medio.

AD LAUDES.

*Ant. Alleluia. Psalm. Domi-
nus regnavit, cum reliquis
Ant. et Psalmis de Psalterio,
p. 17.*

*Capitulum, Christus resur-
gens.*

Hymnus, Auróra, p. 21.

†. In resurrectione tua Chri-
ste, alleluia. ñ. Caeli et terra
laetentur, alleluia.

*Ad Bened. Ant. t. 1. l. Pèti-
te, * et accipietis: quærite, et
invenietis: pulsate, et aperi-
tur vobis, alleluia.*

ORATIO.

PRÆSTA, quaesumus omni-
potens Deus: ut qui in
afflictione nostra de tua pie-
tate confidimus; contra ad-
versa omnia tua semper pro-
tectione muniámur. Per.

Hæc Oratio dicitur ad Laudes, et per Horas, præter Vesperas, et hodie tantum. Duabus vero sequentibus Feriis dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, Deus, a quo bona.

Hoc triduo, qui non intersunt Processionibus Rogat. privatim post Laudes dicant Litaniæ cum suis Precibus et Orat. sine Psalmis Pœnitentialibus.

Ad Horas omnia dicuntur ut in feriali Officio tempore Paschali.

Vesperæ, nisi occurrat Festum novem Lect., dicuntur de Psalterio, cum Oratione Dominicæ præc. Si vero sequatur Festum Simplex, a Capit. fit de Festo, cum Commemoratione de Cruce tantum, ut, p. 306.

*Ad Magnif. Ant. t. 8. Ipse enim Pater * amat vos, quia vos me amastis, et credidistis, alleluia.*

Oratio, Deus, a quo, p. 349.

FERIA TERTIA

IN ROGATIONIBUS.

Si hodie occurrat Festum Simplex, fit de eo, sine Commem. de Feria, sed tantum de Cruce.

De Epistola prima beati Petri Apóstoli.

LECTIO I. Cap. 4.

CHRIStO igitur passo in carne, et vos eadem cogitatione armâmini : quia qui passus est in carne, desiiit a peccatis : ut jam non desideriiis hominum, sed voluntati Dei, quod reliquum est in carne vivat temporis. Sufficit enim præteritum

tempus ad voluntatem gentium consummandam, his qui ambulaverunt in luxuriis, desideriiis, vinolentiis, comessationibus, potationibus, et illicitis idolorum cultibus. In quo admirantur non concurrentibus vobis in eadem luxuriæ confusionem, blasphemantes. Qui reddent rationem ei, qui paratus est iudicare vivos et mortuos. Propter hoc enim et mortuis evangelizatum est : ut iudicentur. quidem secundum homines in carne, vivant autem secundum Deum in spiritu. Omnium autem finis appropinquavit.

ñ. In Ecclesiis, p. 347.

LECTIO II.

ESTOTE itaque prudentes, et vigilate in orationibus. Ante omnia autem, mutuam in vobismetipsis charitatem continuam habentes : quia charitas operit multitudinem peccatorum. Hospitalés invicem sine murmuratione. Unusquisque, sicut accepit gratiam, in alterutrum illam administrantes, sicut boni dispensatores multiformis gratiæ Dei. Si quis loquitur, quasi sermones Dei : si quis ministrat, tamquam ex virtute quam administrat Deus : ut in omnibus honorificetur Deus per Jesum Christum : cui est gloria, et imperium in sæcula sæculorum, Amen.

ñ. In toto corde, p. 348.

LECTIO III.

CHARISSIMI, nolite peregrinari in fervore, qui ad con-

tatiõ
aliqu
com
nibus
tione
exult
nõmi
quõn
glõria
est ej
quies
patiã
aut n
appet
tãnus
ficiet
mine.
incipi

Te
Ad
tebat
gere a
Ora
Ad
a Patr
iterum
vado a

Si h
rem L
Lectio
et Com
De Fes
num fit

Lec
se
L
In illo
I Jesu
Pater,
lium t

voluntatem gen-
erandam, his qui
in luxuriis, de-
centiis, commessa-
tionibus, et illi-
cultibus. In quo
non concurrenti-
amdem luxurie
blasphemantes.
orationem ei, qui
iudicare vivos et
mortuos hoc enim et
religatum est: ut
idem secundum
carne, vivant au-
tem Deum in spiritu.
in finis appropin-

is, p. 347.

LECTIO II.

te prudentes, et
orationibus. Ante
mutuam in vo-
caritatem conti-
s: quia charitas
ordinem peccato-
es invicem sine
. Unusquisque,
rationem, in alte-
ministrantes,
pensatores mul-
e Dei. Si quis lo-
sermones Dei:
at, tamquam ex-
ministrat Deus:
as honorificetur
in Christum: cui
imperium in se-
men, Amen.

orde, p. 348.

LECTIO III.

nolite peregrin-
ore, qui ad tur-

tationem vobis fit, quasi novi
aliquid vobis contingat: sed
communicantes Christi passio-
nibus gaudete, ut et in revelati-
one glorie ejus gaudeatis
exultantes. Si exprobramini in
nomine Christi, beati eritis:
quoniam quod est honoris,
glorie, et virtutis Dei, et qui
est ejus Spiritus, super vos re-
quiescit. Nemo autem vestrum
patiatur ut homicida, aut fur,
aut maledicus, aut alienorum
appetitor. Si autem ut Chris-
tianus, non erubescat: glori-
ficet autem Deum in isto no-
mine. Quoniam tempus est ut
incipiat iudicium a domo Dei.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 8. Opor-
tebat* pati Christum, et resur-
gere a mortuis, alleluia.

Oratio. Deus a quo, p. 349.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Exivi
a Patre,* et veni in mundum:
iterum relinquo mundum, et
vado ad Patrem, alleluia.

FERIA QUARTA

IN ROGATIONIBUS.

VIGILIA ASCENSIONIS.

*Si hodie occurrat Festum no-
vum Lctionum, fit de eo, cum
Lctione de Homilia Vigilie,
et Comm. ad Laudes, ut infra.
De Festo autem trium Lctio-
num fit tantum Commemoratio.*

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

LECTIO I. *Cap. 17.*

In illo tempore: Sublevatis
Jesus oculis in caelum, dixit:
Pater, venit hora, clarifica Fi-
lium tuum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 104. in Joan. sub. med.

POTERAT Dominus noster,
unigenitus et coaeternus Pa-
tri, in forma servi, et ex forma
servi, si hoc opus esset, orare
silentio: sed ita se Patri exhibere
voluit precatorem, ut mem-
inisset nostrum se esse doc-
torem. Proinde eam, quam fe-
cit orationem pro nobis, notam
fecit et nobis: quoniam tanti
magistri non solum ad ipsos
sermocinatio, sed etiam pro
ipsis ad Patrem oratio disci-
pulorum est aedificatio: et si
illorum, qui haec dicta aderant
audituri, profecto et nostra,
qui fueramus conscripta lec-
turi.

R. Deus canticum novum
cantabo tibi, alleluia: * In
psalterio decem chordarum
psallam tibi, alleluia, alleluia.
Y. Deus meus es tu, et confite-
bor tibi: Deus meus es tu, et
exaltabo te. In psalterio.

LECTIO II.

QUAPROPTER hoc, quod ait:
Pater, venit hora, clarifica
Filium tuum: ostendit, omne
tempus, et quid, quando face-
ret, vel fieri sineret, ab illo
esse dispositum, qui tempore
subditus non est: quoniam
quae futura erant per singula
tempora, in Dei sapientia cau-
sas efficientes habent, in qua
nulla sunt tempora. Non ergo
credatur haec hora fato urgente
venisse, sed Deo potius ordi-
nante. Nec siderea necessitas

Christi connéxuit passionem : absit enim ut sidera mori cógerent siderum conditórem.

ñ. Bonum est confitéri Dómino, allelúia : * Et psállere, allelúia. ʒ. In decachórdo psalterio, cum cántico et cithara. Et psállere. Glória Patri. Et psállere.

LECTIO III.

CLARIFICATUM a Patre Filium nonnúllo accípiunt in hoc, quod ei non pepéruit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dicitur, quanto magis resurrectione? Nam in passióne magis ejus humilitas, quam cláritas commendátur, Apóstolo teste, qui dicit : Humiliávit semetipsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Deinde séquitur, et de ejus clarificatióne jam dicit : Propter quod et Deus illum

exaltávit, et donávit ei nomen quod est super omne nomen : ut in nómine Jesu omne genu flectátur, cœlestium, terrestrium, et infernórum. Et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificatió Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus resurrectione sumpsit exórdium.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 6. Pater, venit hora, * clarifica Filium tuum claritáte quam hábui, priúsqum mundus esset, apud te, allelúia.

ORATIO.

DEUS, a quo bona cuncta procedunt, largire supplicibus tuis : ut cogitémus te inspiránte, quæ recta sunt ; et te gubernánte, eadem faciámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

An
Laud
Psc
et loc
Dómi
Hy
ut ad
ʒ.
tione.
in vo
Ad
mani
minib
nunc
pro n
allelú

CON
C te
die U
ptóre
cendi
que n
témus

In
Dómi
lum,
iúia.
Psc
p. 2.

Æ

IN ASCENSIONE DOMINI.

AD VESPERAS.

*Antiphonæ et Capitulum de
Laudibus.*

*Psalmi de Dominica, p. 123,
et loco ultimi, Psalm. Laudate*

*Dominum omnes Gentes, p. 127.
Hymnus, Salutis humanæ,
ut ad Laudes.*

ÿ. Ascendit Deus in jubila-
tione, allelúia. ñ. Et Dominus
in voce tubæ, allelúia.

*Ad Magnif. Ant. t. 6. Pater,
manifestávi nomen tuum ho-
minibus quos dedisti mihi :
nunc autem pro eis rogo, non
pro mundo, quia ad te vénio,
allelúia.*

ORATIO.

CONCEDE quæsumus omnipo-
tens Deus : ut qui hodierna
die Unigénitum tuum Redem-
ptorem nostrum ad cœlos ascen-
disse credimus, ipsi quo-
que mente in cœlestibus habi-
témus. Per eúdem.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Allelúia, Christum
Dominum ascendentem in cœ-
lum, * Veníte adorémus, alle-
lúia.*

*Psalm. Veníte, exultémus,
p. 2.*

HYMNUS.

ÆTERNE Rex altíssime,
Redemptor et fidélium,

Cui mors perémppta détulit
Summæ triúmphum glóriæ :

Ascéndis orbés siderum,
Quo te vocábat cœlitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium :

Ut trina rerum máchina,
Cœlestium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium :
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Sis ipse nostrum gáudium,
Manens olympto præmium,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.

Ut cum repénite cœperis
Clarére nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

*Sic dicitur in aliis Hymnis
ejusdem metri usque ad Pente-
costen, excepto Hymno, Salutis
humanæ, ut infra.*

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 4. Eleváta est * magnificéntia tua super cœlos Deus, allelúia.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérſas, insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos Deus, allelúia.

Ant. t. 8. f Dóminus in templo * sancto suo, Dóminus in cœlo, allelúia.

PSALMUS 10.

IN Dómino confido: quómodo dicitis ánimæ meæ : * Tráns-

migra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem diligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justitias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cœlo, allelúia.

Ant. t. 4. A summo cœlo * egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúia.

PSALMUS 18.

CŒLI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exivit so-

nus eór
terræ v

In so
suum

sus pro

Exul
dam v

egréssio

Et oc
summu

se absc

Lex D
vértens

Dómini

stans pá

Justit

ficántes

Dómini

óculos.

Timor

manens

judicia

in semet

Desid

lápide

et dulce

Etenim

ca, * in

bútio m

Delict

cultis m

aliénis p

Si me

tunc im

enundá

Eteru

quia oris

cordis n

semper.

Dómin

redémpt

Ant.

sio ejus.

nus eorum : * et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum : * et ipse tamquam spon- sus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currē- dam viam, * a summo cœlo egressio ejus :

Et occursus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculata, con- vertens ánimas : * testimónium Dómini fidèle, sapiéntiam præ- stans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, læti- ficantes corda : * præceptum Dómini lícidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pér- manens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lípidem pretiósium multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiendis illis retri- butio multa.

Delicta quis intélligit? ab oc- cultis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero : * et emundabor a delicto máximo.

Eterunt ut compláceant eló- quia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjutor meus, * et redemptor meus.

Ant. A summo cœlo egrés- sio ejus, et occursus ejus us-

que ad summum ejus, allelúia.

ÿ. Ascéndit Deus in jubila- tione, allelúia. R̄. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Incipit liber Actuum Apostolorum.

LECTIO I. Cap. 1.

PRIMUM quidem sermónem feci de ómnibus, o Theó- phile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére, usque in diem, qua præcipiens Apóstolis per Spi- ritum sanctum, quos elégit, as- sumptus est : quibus et præ- buit seípsum vivum post passi- onem suam in multis argu- méntis, per dies quadraginta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, præ- cepit eis ab Jerosólymis ne discéderent; sed expectarent promissionem Patris, quam audistis (inquit) per os meum : quia Joánnes quidem baptizá- vit aqua, vos autem baptizabi- mini Spíritu sancto non post multos hos dies.

R̄. Post passionem suam per dies quadraginta appárens eis, et loquens de regno Dei, alle- lúia : * Et vidéntibus illis ele- vátus est, allelúia : et nubes suscepit eum ab óculis eorum, allelúia. ÿ. Et convéscens præ- cepit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectarent promissionem Patris. Et vi- déntibus.

LECTIO II.

IGITUR qui convénerant inter- rogábant eum, dicentes: Dó- mine, si in tēpore hoc resti- tues regnum Israel? Dixit au-

tem eis : Non est vestrum nosse tempora vel momenta, quæ Pater posuit in sua potestate : sed accipietis virtutem superveniéntis Spiritus sancti in vos, et eritis mihi testes in Jérusalem, et in omni Judæa, et Samaria, et usque ad ultimum terræ. Et cum hæc dixisset, videntibus illis, elevatus est : et nubes suscepit eum ab oculis eorum.

ñ. Omnis pulchritudo Domini exaltata est super sidera : * Species ejus in nubibus cœli, et nomen ejus in ætérnum permanet, allelúia. ý. A summo cœlo egressio ejus, et occúrsum ejus usque ad summum ejus. Species ejus.

LECTIO III.

CUMQUE intuerentur in cœlum euntem illum, ecce duo viri astiterunt juxta illos in vestibus albis, qui et dixerunt : Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cœlum ? Hic Jesus, qui assumptus est a vobis in cœlum, sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in cœlum. Tunc reversi sunt Jerosolymam a monte, qui vocatur Oliveti, qui est juxta Jérusalem, sabbati habens iter. Et cum introissent in cenaculum, ascenderunt ubi manebant Petrus et Joannes, Jacobus et Andréas, Philippus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Jacobus Alphæi, et Simon Zelotes, et Judas Jacobi. Hi omnes erant perseverantes unanimiter in oratione cum

mulieribus, et Maria matre Jesu, et fratribus ejus.

ñ. Exaltare Domine, allelúia, * In virtute tua, allelúia. ý. Elevata est magnificentia tua super cœlos Deus. In. Glória Patri. In.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 4. Exaltare Domine * in virtute tua : cantabimus, et psallémus, allelúia.

PSALMUS 20.

DOMINE in virtute tua lætabitur rex : * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutari tuo : * glóriam et magnum decorem impones super eum.

Quóniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Domino : * et in misericordia Altissimi non commovébitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis

in t
Domi
turbá
ignis.

Fr
des :
hómin

Qu
mala
silia, q
lire.

Qu
sum :
rábis

Exa
tua :
mus v

Ant.
virtute
psallé

Ant.
mine,
me, al

EXAL
nia
delectá
me.

Dóm
ad te,

Dóm
ánimar
me a
cum.

Psáll
et confi
tátis eju

Quón
ejus : *

ejus.
Ad v
fletus :
titia.

et María matre
eius.

Dómine, alle-
luia, allelúia.
Magnificéntia tua
Deus. In. Glória

ACTURNO.

Exaltáre Dómine *
cantábitis, et
allelúia.

Psalmus 20.

virtúte tua lætábi-
tur, et super salutáre
tuum, et vehementer.

cordis ejus tri-
umphantis voluntáte la-
udis non fraudásti

convenísti eum in
sacris dulcédinis : *
virtúte ejus coronam
victóriam.

Et tunc : * et tri-
umphantem diérum
in sæculum sæ-

glória ejus in sa-
cra glóriam et ma-
gnam impónes super

et abis eum in bene-
dictum sæculi : *
et in gáudio cum

Rex sperat in Dó-
mini misericórdia Al-
m non movébitur.

manus tua omni-
bus tuis : * dextera
omnes, qui te odé-

ut elibanum ignis

in témpore vultus tui : *
Dóminus in ira sua con-
turbábit eos, et devorábit eos
ignis.

Fructum eórum de terra per-
des : * et semen eórum a filiis
hóminum.

Quóniam declinavérunt in te
mala ; * cogitavérunt consi-
lia, quæ non potuérunt stabi-
lire.

Quóniam pones eos dor-
sum : * in reliquiis tuis præpa-
rabis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte
tua : * cantábitis et psallé-
mus virtútes tuas.

Ant. Exaltáre Dómine in
virtúte tua : cantábitis, et
psallémus, allelúia.

Ant. t. 8. Exaltábo te Dó-
mine, * quóniam suscepísti
me, allelúia.

PSALMUS 29.

EXALTABO te Dómine, quó-
niam suscepísti me : * nec
delectásti inimicos meos super
me.

Dómine Deus meus, clamávi
ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxisti ab inférno
ánimam meam : * salvásti
me a descendéntibus in la-
cum.

Psállite Dómino sancti ejus : *
et confitémini memóriæ sancti-
tátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne
ejus : * et vita in voluntáte
ejus.

Ad vésperum demorábitur
fletus : * et ad matutinum læ-
títia.

Ego autem dixi in abundán-
tia mea : * Non movébor in
æternum.

Dómine in voluntáte tua, *
præstitísti decóri meo virtú-
tem.

Avertísti faciém tuam a me, *
et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : *
et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sanguíne
meo, * dum descéndo in cor-
ruptiónem?

Numquid confitébitur tibi
pulvis, aut annuntiábit veritá-
tem tuam?

Audívit Dóminus, et misér-
tus est mei : * Dóminus factus
est adjútor meus.

Convertísti planctum meum
in gáudium mihi : * consci-
disti saccum meum, et circum-
dedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et
non compúngar : * Dómine
Deus meus, in æternum con-
fitebór tibi.

Ant. Exaltábo te Dómine,
quóniam suscepísti me, alle-
lúia.

Ant. t. 4. Ascéndit Deus * in
jubiliatióne, et Dóminus in voce
tubæ, allelúia.

PSALMUS 46.

OMNES Gentes plaúдите máni-
bus : * jubiláte Deo in voce
exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus,
terribilis : * Rex magnus super
omnem terram.

Subjecit pópulos nobis : * et
Gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hæreditatem

suam, * spéciem Jacobi, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnabit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populórum congregati sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, vehementer elevati sunt.

Ant. Ascéndit Deus in jubilatione, et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

†. Ascéndens Christus in altum, allelúia. †. Captivam duxit captivitatem, allelúia.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

Serm. 1. de Ascens. Domini.

Post beátam et gloriósam resurrectionem Dómini nostri Jesu Christi, qua verum Dei templum judáica impietate resolutum, divina in triduo poténtia suscitávit, quadragenarius hódie, dilectissimi, sanctórum diérum explétus est númerus, sacratissima ordinatione dispositus, et ad utilitatem nostræ eruditiónis impensus: ut, dum a Dómino in hoc spátio móra præsentiae corporális extenditur, fides resurrectionis documentis necessariis munirétur. Mors enim Christi multum discipulórum corda turbáverat: et de sup-

plicio crucis, de emissióné spirítus, de exanimati córporis sepultúra gravatis mestitúdine mentibus, quidam diffidéntiæ torpor obrépserat.

†. Tempus est, ut revértar ad eum qui me misit, dicit Dóminus: nolite contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem ut ipse vos custódiat, allelúia, allelúia. †. Nisi ego abiero, Paráclitus non véniet: cum assúptus fuero, mittam vobis eum. Rogo pro vobis.

LECTIO V.

Unde beatissimi Apóstoli, omnésque discipuli, qui et de éxitu crucis fuérant trépidi, et de fide resurrectionis ambígui, ita sunt veritate perspícua roborati, ut Dómino in celórum eúnte sublimia, non solum nulla afficeréntur tristitia, sed étiam magno gaudio repleréntur. Et revéra magna et ineffábilis erat causa gaudéndi, cum in conspéctu sanctæ multitudinis super ómnium creaturárum celéstium dignitatem humáni géneris natúra conscénderet, supergressúra angélicos órdenes, et ultra Archangelórum altitúdines elevánda: nec ullis sublimitátibus modum suæ provectionis habitúra, nisi ætérni Patris recepta consésu, illius glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Filio.

†. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem; et cum

ass
tam
veri
stru
Patr
dabi

Q
quo
eo s
digni
gaud
tione
non s
firmá
rum
trávin
ineffá
quam
invidi
inimic
citáte
poráto
Patris
vit et
tus sar
cula sa
†. As
tum, c
tem, *
allelúia
†. Ascé
ne, et I
Dedit. C

IN
Ant.
est * a
deos, al

D
ra: * I
Nubes
Ver

assumptus fuero a vobis, mit-
tam vobis, allelúia, * Spiritum
veritatis, et gaudébit cor ve-
strum, allelúia. γ . Ego rogábo
Patrem, et álium Paráclitum
dabit vobis. Spiritum.

LECTIO VI.

Quia igitur Christi ascensio,
nostra provectio est : et
quo præcessit glória cápitis,
eo spes vocátur et córporis :
dignis, dilectissimi, exultémus
gáudiis, et pia gratiárum acti-
óne lætémur. Hódie enim
non solum paradisi possessóres
firmáti sumus, sed étiam celó-
rum in Christo supérna pen-
trávimus : amplióra adépti per
ineffábilem Christi grátiam,
quam per diaboli amiserámus
invidiam. Nam quos viruléntus
inimicus primi habitáculi felici-
táte dejécit, eos sibi concor-
porátos Dei Filius ad dexteram
Patris collocávit : cum quo vi-
vit et regnat in unitáte Spiri-
tus sancti Deus, per ómnia sæ-
cula sæculórum, Amen.

\mathcal{R} . Ascéndens Christus in al-
tum, captivam duxit captivitá-
tem, * Dedit dona hominibus,
allelúia, allelúia, allelúia,
 γ . Ascéndit Deus in jubilatió-
ne, et Dóminus in voce tubæ.
Dedit. Glória Patri. Dedit.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 6. Nimis exaltátus
est * allelúia, super omnes
deos, allelúia.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúltet ter-
ra : * læténitur insulæ multæ.
Nubes, et caligo in circúitu
Verna.

ejus : * justítia, et iudicium
corréctio sedis ejus.

Ignis ante ípséum præcédet, *
et inflammábit in circúitu ini-
micos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi
terræ : * vidit, et commóta est
terra.

Montes sicut cera fluxérunt
a fácie Dómini : * a fácie Dó-
mini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justí-
tiam ejus : * et vidérunt om-
nes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui
adórant sculptília : * et qui
gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli
ejus : * audivit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, *
propter iudicia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altissi-
mus super omnem terram : * ni-
mis exaltátus es super omnes
deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte
malum : * custódit Dóminus
ánimas sanctórum suórum, de
manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino : *
et confitémini memóriæ sancti-
ficatiónis ejus.

Ant. Nimis exaltátus est, al-
lelúia : super omnes deos, al-
lelúia.

Ant. t. 6. Dóminus in Sion, *
allelúia : magnus et excélsus,
allelúia.

PSALMUS 98.

Dominus regnávit, irascántur
pópuli : * qui sedet super

Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : *
et excelsus super omnes pópu-
los.

Consciteántur nómini tuo ma-
gno : quóniam terribile, et san-
ctum est : * et honor regis ju-
dicium diligit.

Tu parásti directiónes : * ju-
dicium, et justitiam in Jacob tu
fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum no-
strum, et adoráte scabellum pe-
dum ejus : * quóniam sanctum
est.

Móyses et Aaron in sacerdotí-
tibus ejus : * et Sámuel inter
eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dóminum, et ipse
exaudiébat eos : * in columna
nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia
ejus, * et præceptum quod de-
dit illis.

Dómine Deus noster tu exau-
diébas eos : * Deus tu propítius
fuísti eis, et ulciscens in omnes
adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum no-
strum, et adoráte in monte san-
cto ejus : * quóniam sanctus
Dóminus Deus noster.

Ant. Dominus in Sion, alle-
lúia, magnus et excelsus, al-
lelúia.

Ant. t. 6. Dóminus in cœlo, *
allelúia : parávit sedem suam,
allelúia.

PSALMUS 102.

BENEDIC ánima mea Dómi-
no : * et ómnia, quæ intra
me sunt, nómini sancto ejus.

Benedic ánima mea Dómi-

no : * et noli oblivisci omnes
retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus ini-
quitátibus tuis : * qui sanat
omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimít de intéritu vi-
tam tuam : * qui coronat te in
misericórdia et miseratióibus.

Qui replet in bonis desidé-
rium tuum : * renovábitur ut
áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dómi-
nus, * et judicium ómnibus
injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Moysi, *
filiis Israel voluntátes suas.

Miserátor et miséricors Dó-
minus : * longánimis, et mul-
tum miséricors.

Non in perpétuum irascé-
tur : * neque in aeternum com-
minábitur.

Non secúndum peccáta no-
stra fecit nobis : * neque se-
cúndum iniquitátes nostras re-
tribuit nobis.

Quóniam secúndum altítu-
dinem cœli a terra, * corrobo-
rávit misericórdiam suam su-
per timéntes se.

Quantum distat ortus ab oc-
cidénte : * longe fecit a nobis
iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater
filiórum, misértus est Dóminus
timéntibus se : * quóniam ipse
cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pul-
vis sumus : * homo, sicut fœ-
num dies ejus, tamquam flos
agri sic efflorébit.

Quóniam spiritus pertransi-
bit in illo, et non subsistet :

et n
cum
Mi
ab æ
num
Et
filió
testar
Et
rum i
Dón
dem
ómnib
Ben
Angel
tute, fa
audién
ejus.
Ben
virtute
qui fác
Ben
opera
domina
ánima
Ant.
lúia : p
lelúia.
ŷ. As
et Patr
ŷ. Deu
strum,
Lécti
sec
LECT
In illo
tibus
appáru
brávit i
et durit
qui víde
se, non
qua.

et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super tíméntes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : et regnum ipsíus omnibus dominábitur.

Benedicite Dómino ómnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedicite Dómino omnes virtútes ejus : * ministri ejus, qui fáciit voluntátem ejus,

Benedicite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, benedic ánima mea Dómino.

Ant. Dóminus in cœlo, allelúia : parávit sedem suam, allelúia.

†. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia.

†. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Lectio sancti Evangélij secundum Marcum.

LECTIO VII. *Cap. 16. c.*

In illo témpore : Recumbéntibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum, et duritiam cordis : quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non credidérunt. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 29. in Evang.

QUOD resurrectionem Dominicam discipuli tarde crediderunt, non tam illórum infirmitas, quam nostra, ut ita dicam, futúra firmitas fuit. Ipsa namque resurrectio illis dubitántibus per multa argumenta monstráta est : quæ dum nos legéntes agnóscimus, quid áliud quam de illórum dubitatióne solidámur? Minus enim mihi Maria Magdaléne præstitit, quæ citius credidit, quam Thomas, qui diu dubitávit. Ille etenim dubitándo, vúlnerum cicatrices tétigit, et de nostro pectore dubitatiónis vulnus amputávit.

†. Ego rogábo Patrem, et alium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobiscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúia. †. Si enim non abiero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abiero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

Ad insinuándam quoque veritátem Dominicæ resurrectionis, notándum nobis est quid Lucas réferat, dicens : Convéscens præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent. Et post pauca : Vidéntibus illis elevátus est, et nubes suscepit eum ab óculis eórum. Notáte verba, signáte mystéria. Convéscens elevátus est. Cómedit, et ascéndit : ut vidélicet per effectum comestiónis véri-

tas patēsceret carnis. Marcus vero, priusquam cœlum Dóminus ascēdat, cum de cordis atque infidelitatis duritia increpasse discipulos mēmorat. Qua in re quid considerandum est, nisi quod idcirco Dóminus tunc discipulos increpavit, cum eos corporáliter reliquit, ut verba quæ recédens diceret, in corde audiéntium árcius impréssa remanérent?

ñ. Ponis nubem ascēsum tuum, Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúia. ý. Confessióem et decórem induisti, amictus lumen sicut vestiméntum. Qui. Glória Patri. Qui.

LECTIO IX.

INCREPATA igitur eórum duritia, quid admonéndo dicat, audiámus: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium ómni creatúræ. Numquid, fratres mei, sanctum Evangélium vel insensátis rebus, vel brutis animálibus fuerat prædicándum, ut de eo discipulis dicátur: Prædicáte omni creatúræ? Sed omnis creatúræ nómine signátur I. mo. Omnis autem creatúræ áliquid habet homo. Habet namque commúne esse cum lapídbus, vivere cum arbóribus, sentíre cum animálibus, intelligere cum Angelis. Si ergo commúne habet áliquid cum omni creatúra homo, juxta áliquid omnis creatúra est homo. Omni ergo creatúræ prædicátur Evangélium,

cum soli hómini prædicátur. Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

*Ant. t. 7. r Viri Galilæi, * quid aspíctis in cœlum? Hic Jesus qui assumptus est a vobis in cœlum, sic véniet, allelúia.*

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis, p. 17.

*Ant. t. 8. Cumque intueréntur in cœlum * eúntem illum, dixerunt, allelúia.*

Ant. t. 4. Elevátis mánibus benedixit eis, et ferebátur in cœlum, allelúia.*

*Ant. t. 8. Exaltáte Regem regum, * et hymnum dicite Deo, allelúia.*

*Ant. t. 8. Vidéntibus illis * elevátus est, et nubes suscepit eum in cœlo, allelúia.*

CAPITULUM. Act. 1.

PPRIMUM quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua, præcipiens Apóstolis per Spiritum sanctum, quos elégit, assumptus est.

HYMNUS.

SALUTIS humanæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium:

Qua victis es cleméntia,
Ut nostra ferres crimina?
Mortem subires innocens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum chaos;
Vinctis caténas détrahis,
Victor triúmpho nóbili
Ad dexteram Patris sedes.

Te
- Ut da
Tuiqu
Dites
Tu
Sis m
Sis la
Sis du
Am
ý. I
lúia. r
allelú
Ad
do ad
trem v
et Deu

CONCE
C pote
diérna
Redem
los asc
quoque
habitém

ñ. br
miserér
lélúia.
scandis
allelúia.

ý. Ex
nós, alle
propter
Sic di
Pentecos
Ad Ab
Lectio br
infra ad

Ant. C
Capitu
ut supra,
ñ. br.

Te cogat indulgéntia,
 Ut damna nostra sarcias,
 Tuíque vultus cómpotes
 Eítes beáto lúmíne.

Tu dux ad astra, et sémita,
 Sis meta nostris córdibus,
 Sis lacrymárum gaúdium,
 Sis dulce vitæ præmium.
 Amen.

ŷ. Dóminus in cælo, alle-
 lúia. R̄. Parávit sedem suam,
 allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 7. r Ascén-
 do ad Patrem meum, * et Pa-
 trem vestrum : Deum meum,
 et Deum vestrum, allelúia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omni-
 potens Deus : ut qui ho-
 diérna die Unigénitum tuum
 Redemptórem nostrum ad cæ-
 los ascendisse crédimus, ipsi
 quoque mente in cælestibus
 habitémus. Per eúdem.

AD PRIMAM.

R̄. *br.* Christe Fili Dei vivi,
 miserére nobis, * Allelúia, al-
 lelúia. Christe Fili. ŷ. Qui
 scandis super sídera. Allelúia,
 allelúia. Glória Patri. Christe.

ŷ. Exúrge Christe, ádjuva
 nos, allelúia. R̄. Et libera nos
 propter nomen tuum, allelúia.

*Sic dicitur quotidie usque ad
 Pentecosten.*

*Ad Absolutionem Capituli,
 Lectio brevis, Viri Galilæi, ut
 infra ad Nonam.*

AD TERTIAM.

Ant. Cumque intueréntur.
*Capitulum, Primum quidem,
 ut supra, ad Laudes.*

R̄. *br.* Ascéndit Deus in ju-

bilatióne. * Allelúia, allelúia.
 Ascéndit. ŷ. Et Dóminus in
 voce tubæ. Allelúia, allelúia.
 Glória Patri. Ascéndit.

ŷ. Ascéndens Christus in
 altum, allelúia. R̄. Captívam
 duxit captivitátem, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Elevátis mánibus.

CAPITULUM. Act. 1.

ET convéscens, præcépit eis
 ab Jerosólymis ne discéde-
 rent, sed expectárent promís-
 sionem Patris, quam audístis
 (inquit) per os meum : quia
 Joánnes quidem baptizávit
 aqua, vos autem baptizabimini
 Spíritu sancto non post mul-
 tos hos dies.

R̄. *br.* Ascéndens Christus
 in altum. * Allelúia, allelúia.
 Ascéndens. ŷ. Captívam duxit
 captivitátem. Allelúia, allelúia.
 Glória Patri. Ascéndens.

ŷ. Ascéndo ad Patrem
 meum, et Patrem vestrum, al-
 lelúia. R̄. Deum meum, et
 Deum vestrum, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Vidéntibus illis.

CAPITULUM. Act. 1. b

VIRI Galilæi, quid statis aspi-
 ciéntes in cælum? Hic Je-
 sus, qui assúptus est a vobis
 in cælum, sic véniet, quemád-
 modum vidístis eum eúntem
 in cælum.

R̄. *br.* Ascéndo ad Patrem
 meum, et Patrem vestrum. *
 Allelúia, allelúia. Ascéndo.
 ŷ. Deum meum, et Deum ve-
 strum. Allelúia, allelúia. Gló-
 ria Patri. Ascéndo.

ŷ. Dóminus in cælo, allelúia.
 ñ. Parávit sedem suam, alleluia.

AD VESPERAS.

*Antiphonæ et Capitulum de
 Laudibus.*

*Psalmi de Dominica, p. 123,
 et loco ultimi, Psalm. Laudáte
 Dóminum omnes Gentes, p. 127.*

*Hymnus, Salútis humanæ,
 ut p. 364.*

ŷ. Dóminus in cælo, alle-
 lúia. ñ. Parávit sedem suam,
 allelúia.

*Ad Magnif. Ant. t. 2. O
 Rex glóriæ, * Dómine virtú-
 tum, qui triumphátor hódie
 super omnes cælos ascendísti,
 ne derelinquas nos órphanos :
 sed mitte promissum Patris in
 nos, Spiritum veritátis, alle-
 lúia.*

*Infra Octavam Ascensionis
 usque ad Pentecosten, quotidie
 fit Officium de Ascensione, nisi
 occurrat Festum novem Lectio-
 num. De Festis vero trium
 Lectionum fit tantum Commem-
 oratio, cum nona Lectione de
 eis.*

FERIA SEXTA.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epistola secúnda beáti
 Petri Apóstoli.

LECTIO I. Cap. 1.

SIMON Petrus, servus et Apó-
 stolus Jesu Christi, iis qui
 coæqualem nobiscum sortiti
 sunt fidem in justitia Dei no-
 stri, et Salvatóris Jesu Christi.
 Grátia vobis et pax adimpleá-
 tur in cognitióne Dei, et Chri-
 sti Jesu Dómini nostri : quó-
 modo ómnia nobis divínæ vir-

tútis suæ, quæ ad vitam et
 pietátem donáta sunt, per
 cognitióne ejus qui vocávit
 nos própria glória, et virtúte,
 per quem máxima et pretiósá
 nobis promissa donávit : ut
 per hæc efficiámini divínæ
 consórtes natúræ, fugiéntes
 ejus, quæ in mundo est, con-
 cupiscéntiæ corruptióne.

ñ. Post passióne, p. 357.

LECTIO II.

Vos autem curam omnem
 subinferéntes, ministráte
 in fide vestra virtútem, in virtú-
 te autem sciéntiam, in sciéntia
 autem abstinentiam, in absti-
 néntia autem paciéntiam, in
 paciéntia autem pietátem, in
 pietáte autem amórem frater-
 nitátis, in amóre autem frater-
 nitátis charitátem. Hæc enim
 si vobiscum adsint, et supe-
 rent, non vácuos, nec sine fru-
 ctu vos constituent in Dómini
 nostri Jesu Christi cognitióne.
 Cui enim non præsto sunt hæc,
 cæcus est, et manu tentans,
 oblióne accipiens purgatió-
 nis véterum suórum delictó-
 rum.

ñ. Omnis, p. 358.

LECTIO III.

QUAPROPTER fratres magis sa-
 tágite, ut per bona ópera
 certam vestram vocatióne et
 electióne faciátis : hæc enim
 faciéntes, non peccábitis ali-
 quándo. Sic enim abundánter
 ministrábitur vobis intróitus in
 ætérnum regnum Dómini no-
 stri, et Salvatóris Jesu Christi.
 Propter quod incipiam vos

semp
 quide
 vos in
 tum
 sum i
 táre v
 tus q
 berná
 et Dó
 stus si
 tem ó
 bére v
 horum
 ñ. I

Serm

Serm.

SACR
 S sal
 sángu
 ditor a
 lis ortu
 sióne,
 militát
 multa,
 divinit
 próprie
 áctio a
 scépti
 tátem.
 ruptis
 suam i
 néscius
 infirmi
 litas in
 melia
 quam l
 in mult
 méntis,
 aspécti
 victória
 mórtuis

semper commonere de his : et quidem scientes et confirmatos vos in presentii veritate. Justum autem arbitror quamdiu sum in hoc tabernaculo, suscitare vos in commonitione : certus quod velox est depositio tabernaculi mei, secundum quod et Dominus noster Jesus Christus significavit mihi. Dabo autem operam et frequenter habere vos post obitum meum, ut horum memoriam faciatis.

ñ. Exaltare Domine, p. 358.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Leonis Papae.

LECTIO IV.

Serm. 2. de Ascens. Domini.

SACRAMENTUM, dilectissimi, salutis nostrae, quam pretio sanguinis sui universitatis conditor aestimavit, a die corporalis ortus usque ad exitum passionis, per dispensationem humilitatis implatum est. Et licet multa, etiam in forma servi, divinitatis signa radiaverint : proprie tamen illius temporis actio ad demonstrandam suscepti hominis pertinuit veritatem. Post passionem vero, ruptis mortis vinculis, quae vim suam in eum qui peccati erat nescius, incedendo perdidit : infirmitas in virtutem, mortalitas in immortalitatem, contumelia transivit in gloriam : quam Dominus Jesus Christus in multis manifestisque documentis, multorum declaravit aspectibus, donec triumphum victoriae, quem reportaret a mortuis, inferret et caelis.

ñ. Tempus est, p. 360.

LECTIO V.

SICUT ergo in solemnitate paschali resurrectio Domini fuit nobis causa laetandi : ita ascensio ejus in caelos presentium nobis est materia gaudiorum recolentibus illum diem, et rite venerantibus, quo naturae nostrae humilitas in Christo super omnem caeli militiam, super omnes ordines Angelorum, et ultra omnium altitudinem potestatum, ad Dei Patris est provecta consessum. Quo ordine operum divinorum nos fundati, nos aedificati sumus : ut mirabilior fieret gratia Dei, cum remotis a conspectu hominum, quae merito reverentiam sui sentiebantur indicere, fides non deficeret, spes non fluctuaret, charitas non teperet.

ñ. Non turbetur, p. 360.

LECTIO VI.

MAGNARUM hic vigor est mentium, et valde fidelium lumen est animarum, incunctanter credere, quae corporeo non videntur intuitu, et ibi figere desiderium, quo nequeas inferre conspectum. Haec autem pietas unde in nostris cordibus nasceretur, aut quomodo quisquam justificaretur per fidem, si in iis tantum salus nostra consisteret, quae obtutibus subjacerent? Unde et illi viro, qui de resurrectione Christi videbatur ambigere, nisi in ipsius carne vestigia passionis et visu explorasset et tactu : Quia vi-

dísti me, inquit Dóminus, credidísti : beáti quí non vidérunt, et credidérunt.

ñ. Ascéndens Christus, p. 361.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangéllii
secúndum Marcum.

LECTIO VII. Cap. 16. c

IN illo témpore : Recumbéntibus undécim discipulis, apárui illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum et duritiam cordis : quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homília sancti Gregórii
Papæ.

Ex eadem Homília 29.

Qui crediderit, et baptizátus fúerit, salvus erit : qui vero non crediderit, condemnábitur. Fortásse unusquisque apud semetípsum dicat : Ego jam credídi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit : Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant. Hinc Joánnes ait : Qui dicit se nosse Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax es.

ñ. Ego rogábo, p. 363.

LECTIO VIII.

QUOD cum ita sit, fidei nostræ veritátem in vitæ nostræ consideratióne debémus agnóscere. Tunc enim veráriter fidéles sumus, si quod verbis promittimus, opéribus com-

plémus. In die quippe baptísmatis, ómnibus nos antiqui hostis opéribus, atque ómnibus pompis abrenuntiáre promissimus. Itaque unusquisque vestrum ad consideratióne suam mentis óculos redúcat, et si servat post baptismum, quod ante baptismum spopóndit, certus jam quia fidélis est, gaúdeat.

ñ. Ponis nubem, p. 364.

LECTIO IX.

SED ecce, si quod promísit, mínime servávit, si ad exercénda prava ópera, ad concupiscéndas mundi pompas dilápsus est : videámus, si jam scit plángere, quod errávit. Apud misericórdem namque júdicem nec ille fallax habéatur, qui ad veritátem revértitur, étiam postquam mentitur ; quia omnípotens Deus, dum libénter nostram pœniténtiam súscipit, ipse suo júdicio, hoc quod errávimus, abscondit.

Te Deum laudámus, p. 16.

SABBATO

IN I NOCTURNO.

De Epístola secúnda beáti
Petri Apóstoli.

LECTIO I. Cap. 3.

HANC ecce vobis, charíssimi, secúndam scribo epístolam, in quibus vestram ex-cito in commonitióne sincéram mentem : ut mémoires sitis eórum, quæ prædixi, verbórum a sanctis Prophétis et Apóstólorum vestrórum, præceptórum Dómini et Salvatóris. Hoc primum sciétes, quod véniént

in n
ptiõn
conc
dicẽ
aut
enim
nia
creat
volẽ
et æ
consi
ille t
dátus
nunc
verbo
vati
tionis
ñ.

UNU
v
dies a
anni,
unus.
missi
existi
propt
perire
téntia
tem d
quo c
ient,
solven
in ips
Cum
vénda
esse i
bus, e
et pro
diéi D
ardén
ménta
Novos

quippe baptis-
s nos antiqui
atque omnibus
ntiāre promisi-
nusquisque ve-
erationem suam
reducat, et si
ptismum, quod
m spopondit,
ia fidēlis est,

em, p. 364.

o IX.

quod promisit,
āvī, si ad exer-
pera, ad concu-
li pompas dilā-
mus, si jam scit
errāvī. Apud
amque iudicem
habētur, qui ad
ertitur, etiā
ūt; quia om-
dum libēter
ntiam sūscipit,
o, hoc quod er-
ndit.

dāmus, p. 16.

BATO

CTURNO.

ecūnda beāti
pōstoli.

Cap. 3.

obis, charissimi,
scribo episto-
s vestram ex-
tione sinceram
ēiores sitis cō-
lixī, verbōrum
ētis et Aposto-
m, praeceptō-
Salvatoris. Hoc
s, quod vēniet

in novissimis diēbus in dece-
ptiōne illusōres, juxta prōprias
concupiscēntias ambulāntes,
dicēntes: Ubi est promissio
aut advēntus ejus? ex quo
enim patres dormiērunt, om-
nia sic perseverānt ab initio
creatūræ. Latet enim eos hoc
volēntes, quod cœli erant prius,
et terra de aqua et per aquam
consistens Dei verbo: per quæ
ille tunc mundus aqua inun-
dātus pēriit. Cœli autem qui
nunc sunt, et terra, eodē
verbo repōsiti sunt igni reser-
vātī in diem iudicii, et perdi-
tioni impiōrum hōminum.

ñ. Post passiōem, p. 357.

LECTIO II.

UNUM vero hoc non lāteat
vos, charissimi, quia unus
dies apud Dōminum sicut mille
anni, et mille anni sicut dies
unus. Non tardat Dōminus pro-
missionem suam, sicut quidam
existimant: sed patiēter agit
propter vos, nolens aliquos
perire, sed omnes ad pœni-
tēntiam revērti. Advēniet au-
tem dies Dōmini ut fur: in
quo cœli magno impetu trāns-
ient, elementa vero calōre
solvēntur, terra autem, et quæ
in ipsa sunt ōpera, exurēntur.
Cum igitur hæc ōmnia dissol-
vēnda sint, quales opōrtet vos
esse in sanctis conversatiōni-
bus, et pietātibus, expectāntes,
et operāntes in advēntum
diēi Dōmini, per quem cœli
ardēntes solvēntur, et ele-
mēnta ignis ardōre tabēscent?
Novos vero cœlos, et novam

terram secūndum promissa ip-
sius expectāmus, in quibus ju-
stitia hābitat.

ñ. Omnis, p. 358.

LECTIO III.

PROPTER quod charissimi,
hæc expectāntes, satāgite
immaculātī, et inviolātī ei in-
veniri in pace. Et Dōmini
nostri longanimitātem, salū-
tem arbitremini: sicut et cha-
rissimus frater noster Paulus
secūndum datam sibi sapiēntiam
scripsit vobis, sicut et in
ōmnibus epistolis, loquens in
eis de his, in quibus sunt quæ-
dam difficilia intellēctu, quæ
indōcti et instābiles deprāvānt,
sicut et ceteras Scriptūras, ad
suam ipsōrum perdiōnem.
Vos igitur, fratres, præsciēntes
custodite, ne insipiēntium er-
rōre tradūcti excidātis a prō-
pria firmitāte. Crēscite vero in
grātia, et in cognitiōne Dō-
mini nostri et Salvatoris Jesu
Christi. Ipsi glōria et nunc, et
in diem æternitātis. Amen.

ñ. Exaltāre, p. 358.

IN II NOCTURNO.

De Sermōne sancti Leonis
Papæ.

LECTIO IV.

Ex Serm. 2. de Ascensione
Domini.

QUOD itaque Redemptōris
nostri conspicuum fuit, in
sacramēnta transivit: et ut
fides excellēntior esset ac fir-
mior, visiōni doctrina succēs-
sit, cujus auctoritātem supēr-
nis illumināta rādiis credēnti-
um corda sequerēntur. Hanc

fidem ascensione Dómini autam, et Spiritus sancti múnere roborátam, non víncula, non cárceres, non exilia, non famies, non ignis, non laniátus ferárum, nec exquisita persequéntium crudelitátibus supplicia terruérunt. Pro hac fide per univérsum mundum non solum viri, sed étiam féminæ: nec tantum impúbes púeri, sed étiam téneræ virgines usque ad effusiónem sui sánguinis decertáruunt. Hæc fides dæmónia ejécit, ægritúdines depulit, mórtuos suscitávit.

ñ. Tempus est, p. 360.

LECTIO V.

UNDE et ipsi beáti Apóstoli, qui tot miráculis confirmáti, tot sermónibus eruditi, atrocitátem tamen Dominicæ passiónis expáverant, et veritátem resurrectionis ejus non sine hæsitaciónem suscepérant, tantum de ascensione Dómini profecerunt, ut quidquid illis prius intúlerat metum, vertératur in gáudium. Totam enim contemplaciónem ánimi in divinitátem ad Patris dexteram considéntis exéxerant: nec jam corpóreæ visionis tardabántur objéctu, quo minus in id áciem mentis inténdere, quod nec a Patre descendéndo abfúerat, nec a discipulis ascendéndo discésserat. Tunc igitur, dilectissimi, Filius hóminis, Dei filius excelléntius sacratiúsque innótuít, cum in patérnæ majestátis glóriam se recepít: et ineffábili modo cœpit esse di-

vinítate preséntior, qui factus est humanitáte longinquior.

ñ. Non turbétur, p. 360.

LECTIO VI.

TUNC ad æquálem Patri Filium eruditior fides gressu mentis cœpit accédere, et contractaciónem in Christo corpóreæ substántiæ, quæ Patre minor est, non egére: quóniam glorificáti corpóris manénte natúra, eo fides credéntium vocabátur, ubi non carnáli manu, sed spiritali intelléctu par genitóri unigénitus tangerétur. Hinc illud est, quod post resurrectionem suam Dóminus Mariæ Magdalénæ personam Ecclesiæ gerénti, cum ad contactum ipsius properáret accédere, dicit: Noli me tângere, nondum enim ascénderi ad Patrem meum: hoc est, Nolo ut ad me corporaliter vénias, nec ut me sensu carnis agnoscas ad sublimióra te differo, majóra tibi præparo: cum ad Patrem ascéndero, tunc me perféctius veriúsque palpábis, apprehensúra quod non tangis, et creditúra quod non cernis.

ñ. Ascénderis, p. 361.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII. Cap. 15. c

IN illo témpore: Recumbéntibus undécim discipulis apparuit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum et duritiam cordis: quia iis, qui

vide
non
De

St
In no
cient
serpe
ferun
noce
impó
Num
ista s
crédi
in e
Ut e
mult
culis
nos,
támd
quóu
luisse
radic
sábit.
lus d
sunt
libus.
ñ.

HA
v
tilius
Sanct
die sp
per A
ciéba
cum p
num
habit
eórum
quid

viderant cum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

SIGNA autem eos qui credituri sunt, hæc sequuntur. In nomine meo dæmonia eijcient, linguis loquentur novis, serpentes tollent : et si mortiferum quid biberint, non eis nocēbit : super ægros manus impōnent, et bene habebunt. Numquidnam, fratres mei, quia ista signa non faciatis minime creditis? Sed hæc necessaria in exordio Ecclesiæ fuerunt. Ut enim ad fidem cresceret multitudo credentium, miraculis fuerat nutrienda : quia et nos, cum arbusta plantamus, tamdiu eis aquam infundimus, quousque ea in terra jam coaluisse videamus : et si semel radicem fixerint, irrigatio cessabit. Hinc est enim quod Paulus dicit : Linguae in signum sunt non fidelibus, sed infidelibus.

¶. Ego rogabo, p. 363.

LECTIO VIII.

HABEMUS de his signis atque virtutibus, quæ adhuc subtilius considerare debeamus. Sancta quippe Ecclesia quotidie spiritaliter facit, quod tunc per Apostolos corporaliter faciebat. Nam sacerdotes ejus cum per exorcismi gratiam manum credentibus impōnunt, et habitare malignos spiritus in eorum mente contradicunt, quid aliud faciunt, nisi dæmō-

nia eijciunt? Et fideles quique, qui jam vitæ veteris sæcularia verba derelinquunt, sancta autem mysteria insonant, conditoris sui laudes et potentiam, quantum prævalent, narrant : quid aliud faciunt, nisi novis linguis loquuntur? Qui dum bonis suis exhortationibus malitiam de alienis cordibus auferunt serpentes tollunt.

¶. Pōnis, p. 364.

LECTIO IX.

ET dum pestiferas suasiones audiunt, sed tamen ad operationem pravam minime pertrahuntur : mortiferum quidem est quod bibunt, sed non eis nocēbit. Qui quoties proximos suos in bono opere infirmari conspiciunt, dum eis tota virtute concurrunt, et exemplo suæ operationis illorum vitam roborant, qui in propria actione titubant, quid aliud faciunt, nisi super ægros manus impōnunt, ut bene habeant? Quæ nimirum miracula tanto majora sunt, quanto spiritalia : tanto majora sunt, quanto per hæc non corpora, sed animæ suscitantur.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 1. Petri 4. b

CHARISSIMI, Estote prudentes, et vigilate in orationibus. Ante omnia autem, mutuat in vobismetipsis charitatem continuam habentes : quia charitas operit multitudinem peccatorum.

Hymnus, Salutis, ut p. 364.

ŷ. Dóminus in cælo, allelúia.
 ñ. Parávit sedem suam, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Cum vénerit Paráclitus, * quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúia.

ORATIO.

OMNIPOTENS scmpitérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Et fit Commem. Ascensionis.

Ant. O Rex glóriæ, Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cælos ascendisti, ne derelinquas nos órphanos : sed mitte promissum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúia.

ŷ. Ascéndit Deus in jubilatíone, allelúia. ñ. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendisse crédimus; ipsi quoque mente in cælestibus habitémus. Per eúndem Dóminum.

DOMINICA.

INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

Totum Officium fit de Ascensione, exceptis his, quæ hic habentur propria.

Si Lectiones I Noct. lectæ sunt pridie, quando scilicet in Sabbato præcedenti occurrit Festum S. Joannis ante Portam

Latinam, in Dominica legantur Lectiones Feriæ II seq.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I. Cap. 1.

QUON fuit ab initio, quod audivimus, quod vidimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contretavérunt de verbo vitæ; et vita manifestáta est, et vidimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam quæ erat apud Patrem, et apparuit nobis : quod vidimus et audivimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobiscum, et societas nostra sit cum Patre, et cum Filio ejus Jesu Christo. Et hæc scribimus vobis ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est antiátio, quam audivimus ab eo, et annuntiámus vobis : Quóniam Deus lux est, et ténébræ in eo non sunt ullæ.

ñ. Post passíonem, p. 337.

LECTIO II.

SI dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténébris ambulámus, mentímur, et veritátem non faci-mus. Si autem in luce ambulámus, sicut et ipse est in luce; societátem habémus ad invicem, et sanguis Jesu Christi Filii ejus emúdat nos ab omni peccáto. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimur, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et

justu
nostr
omni
quón
mend
verbu
ñ.

FILI
bi
si qu
habén
Christ
propit
non p
sed ét
in hoc
vimus
observ
cum,
custód
hoc vé
servat
hoc ch
et in
ipso su
manér
bulávi
ñ. E

Ser

Serm.

qui

SALVA

S frat

non er

lbi sit r

Ascend

terim

promis

mur et

justus ut remittat nobis peccata nostra, et emundet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus quoniam non peccavimus, mendacem facimus eum, et verbum ejus non est in nobis.
 R. Omnis, p. 358.

LECTIO III. *Cap. 2.*

FILIOLI mei, hæc scribo vobis, ut non peccetis. Sed et si quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem, Jesum Christum justum: et ipse est propitiatio pro peccatis nostris: non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi. Et in hoc scimus quoniam cognovimus eum, si mandata ejus observemus. Qui dicit se nosse eum, et mandata ejus non custodit, mendax est, et in hoc veritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc charitas Dei perfecta est: et in hoc scimus quoniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manere, debet, sicut ille ambulavit, et ipse ambulare.

R. Exaltare, p. 358.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
 Episcopi.

LECTIO IV.

*Serm. 2. de Ascens. Domini
 qui est 175. de Tempore.*

SALVATOR noster, dilectissimi fratres, ascendit in caelum: non ergo turbemur in terra. Ibi sit mens, et hic erit requies. Ascendamus cum Christo interim corde: cum dies ejus promissus advenerit, sequemur et corpore. Scire tamen

debemus, fratres, quia enim Christo non ascendit superbia, non avaritia, non luxuria: nullum vitium nostrum ascendit cum medico nostro. Et ideo si post medicum desideramus ascendere, debemus vitia et peccata depondere. Omnes enim quasi quibusdam compedibus nos premunt, et peccatorum nos retibus ligare contendunt: et ideo cum Dei adjutorio, secundum quod ait Psalmista: Dirumpamus vincula eorum: ut securi possimus dicere Domino: Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis.

R. Tempus est, p. 360.

LECTIO V.

RESURRECTIO Domini spes nostra est: ascensio Domini glorificatio nostra est. Ascensionis hodie sollemnia celebramus. Si ergo recte, si fideliter, si devote, si sancte, si pie ascensionem Domini celebramus, ascendamus cum illo, et sursum corda habeamus. Ascendentes autem non extollamur, nec de nostris quasi de propriis meritis praesumamus. Sursum autem corda habere debemus ad Dominum. Sursum enim cor non ad Dominum, superbia vocatur: sursum autem cor ad Dominum, refugium vocatur. Videte, fratres, magnum miraculum. Altus est Deus, erigis te, et fugit a te: humilias te, et descendit ad te. Quare hoc? Quia excelsus est, et humilia respicit, et alta de longe cognoscit. Humi

lia de próximo respicit, ut attollat: alta, id est, superba, de longe cognoscit, ut deprimat.

ñ. Non turbetur, p. 360.

LECTIO VI.

RESURREXIT enim Christus, ut spem nobis daret, quia surgit homo qui moritur; ne moriendo desperaremus, et vitam nostram in morte finitam putaremus, securos nos fecit. Solliciti enim eramus de ipsa anima: et ille nobis resurgendo, de carnis resurrectione fiduciam dedit. Crede ergo, ut mundéris. Prius te oportet credere, ut postea per fidem Deum merearis aspicere. Deum enim videre vis? Audi ipsum: Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Prius ergo cogita de corde mundando: quidquid ibi vides quod displicet Deo, tolle.

ñ. Ascendens, p. 361.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 15. d

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum venerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spiritum veritatis, qui a Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 92. in Joannem.

DOMINUS Jesus in sermone quem locutus est discipulis suis post cœnam, proximus passioni, tamquam iturus, et

relicturus eos præséntia corporali, cum omnibus autem suis usque in consummationem sæculi futurus præséntia spiritali, exhortatus est eos ad perferendas persecuciones impiorum, quos mundi nomine nuncupavit: ex quo tamen mundo etiam ipsos discipulos se elegisse dixit, ut scirent se Dei grátia esse, quod sunt; suis autem vitiis fuisse, quod fuerunt.

ñ. Ego rogabo, p. 363.

LECTIO VIII.

DEINDE persecutores et suos et ipsorum, Judæos evidenter expressit, ut omnino appareret, etiam ipsos mundi damnabilis appellatione conclusos, qui persecuntur sanctos. Cumque de illis diceret, quod ignorarent eum a quo missus est: et tamen odissent et Filium et Patrem, hoc est, et eum qui missus est, et eum a quo missus est; (de quibus omnibus in aliis sermonibus jam disseruimus) ad hoc pervenit, ubi ait: Ut adimpleatur sermo qui in lege eorum scriptus est: Quia odio habuerunt me gratis.

ñ. Si enim non abiero, Paráclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos: * Cum autem venerit ille, docebit vos omnem veritatem, allelúia. †. Non enim loquetur a semetipso: sed quaecumque audiet, loquetur: et que ventura sunt, annuntiabit vobis. Cum autem. Glória Patri. Cum autem.

DE
dispu
tem
ego
ritur
cédit
hébít
nium
tio m
tinet
Nunc
odér
meur
mo,
est:
grati
quan
eos,
testin
eit?
ex ill
ódera
lectio
festat
Te

An
quid
Jesus
his in
lúia.
Psc
vit, c
An
tur *
dixer
An
beneo
celur
An

præséntia corpó-
ribus autem suis
ummatiónem sæ-
præséntia spiri-
tis est eos ad per-
secutiónes impió-
ndi nómine nun-
uo tamen mundo
discipulos se ele-
t scirent se Dei
od sunt; suis au-
e, quod fuérunt
ho, p. 363.

uo VIII.
ecutores et suos
m, Judæos evi-
sist, ut omnino
am ipsos mundi
ppellatióne con-
rsequuntur san-
de illis diceret,
ent eum a quo
tamen odissent
Patrem, hoc est,
issus est, et eum
est; (de quibus
illiis sermonibus
us) ad hoc per-
: Ut adimpleátur
ege eórum scri-
a odio habuerunt

non abiero, Pa-
éniet ad vos: si
mittam eum ad
ntem vénerit ille,
nnem veritátem,
n enim loquétur
sed quæcúmque
ur: et quæ ven-
nuntiábit vobis.
lória Patri. Cum

LECTIO IX.

DEINDE tamquam consequén-
ter adjúnxit, unde modo
disputáre suscepimus. Cum au-
tem vénerit Paráclitus, quem
ego mittam vobis a Patre, Spí-
ritum veritátis, qui a Patre pro-
cédit, ille testimónium perhi-
bébit de me: et vos testimó-
nium perhibébitis, quia ab iní-
tio mecum estis. Quid hoc pér-
tinet ad illud quod dixerat:
Nunc autem et vidérent, et
odérunt et me, et Patrem
meum: sed ut impleátur ser-
mo, qui in lege eórum scriptus
est: Quia odio habuerunt me
gratis? An quia Paráclitus,
quando venit Spiritus veritátis,
eos, qui vidérent et odérunt,
testimónio manifestióre convi-
cit? Immo vero etiam áliquos
ex illis qui vidérent, et adhuc
óderant, ad fidem, quæ per di-
lectiõem operátur, sui mani-
festatiõem convertit.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. r Viri Galilæi, *
quid aspicitis in cælum? Hic
Jesus, qui assumptus est a vo-
bis in cælum, sic véniet, alle-
lúia.

*Psalms, Dóminus regná-
vit, cum reliquis, p. 17.*

Ant. t. 8. Cumque intuerén-
tur * in cælum eúntem illum,
dixerunt, allelúia.

Ant. t. 4. Elevátis mánibus *
benedixit eis, et ferebátur in
cælum, allelúia.

Ant. t. 8. Exaltáte Regem

regum, * et hymnum dicite
Deo, allelúia.

Ant. t. 8. Vidéntibus illis *
elevátus est, et nubes suscepit
eum in cælo, allelúia.

CAPITULUM. 1. *Pet. 4. b*

CHARISSIMI, Estóte prudéntes,
et vigiláte in oratió nibus.
Ante ómnia autem, mútuam in
vobismetipsis charitátem con-
tínuam habéntes: quia chári-
tas óperit multitudínem, eccá-
tórúm.

HYMNUS.

SALUTIS humanæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium:

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crimina?
Mortem subires innocens,
A morte nos ut tolleres?

Perrúmpis inférnum chaos;
Vinctis caténas détralis;
Victor triúmpho nóbili
Ad dexteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sarcias,
Tuique vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium. Amen.

Ÿ. Dóminus in cælo, allelúia.
R. Parávit sedem suam, alle-
lúia.

Ad Bened. Ant. t. 8. Cum
vénerit Paráclitus, * quem ego
mittam vobis, Spíritum veritá-
tis, qui a Patre procédit, ille
testimónium perhibébit de me,
allelúia.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempiternè Deus, fac nos tibi semper et devótam gèrere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servire. Per Dóminum nostrum.

Et fit Comm. de Ascensione.

Ant. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum : Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

ÿ. Ascéndit Deus in jubilatione, allelúia. ñ. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

ORATIO.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus : ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendisse crédimus ; ipsi quoque mente in cælestibus habitemus. Per eúdem.

Ad Absolutionem Capituli ad Primam, Lectio brevis, Si quis loquitur, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM.

Capitulum. Charíssimi, Estóte, ut supra, ad Laudes.

ñ. *br.* Ascéndit Deus in jubilatione. * Allelúia, allelúia. Ascéndit. ÿ. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndit.

ÿ. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ñ. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

AD SEXTAM.

CAPITULUM. 1. Pet. 4. b

HOSPITALES ínvicem sine murmuratióne. Unusquisque, sicut accépit grátiam, in alterutrum illam administrán-

tes, sicut boni dispensatóres multiformis grátiae Dei.

ñ. *br.* Ascéndens Christus in altum. * Allelúia, allelúia. Ascéndens Christus. ÿ. Captívam duxit captivitátem. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndens Christus.

ÿ. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. ñ. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

AD NONAM.

CAPITULUM. 1. Pet. 4. c

SI quis loquitur, quasi sermónes Dei : si quis ministrat, tamquam ex virtúte, quam administrat Deus : ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum Dóminum nostrum.

ñ. *br.* Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum. * Allelúia, allelúia. Ascéndo. ÿ. Deum meum, et Deum vestrum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ascéndo ad Patrem.

ÿ. Dóminus in cælo, allelúia. ñ. Parávit sedem suam, allelúia.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus, p. 375. Psalmi de Dominica, p. 123, et loco ultimi, Psalmus, Laudáte Dóminum omnes gentes, p. 127.

Capitulum, Hymnus et ÿ ut supra in Laudibus, p. 375.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Hæc locútus sum vobis, * ut cum vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allelúia.

Ora
terne,

Et f
censionis

Ant.
virtútu

die sup

disti,

phanos

Patris

tis, alle

ÿ. A

Ora
p. 376.

Post D

De E

I

VIDE

dec

Dei non

pter h

nos :

Chariss

mus : e

érimus.

apparú

quónia

est. Et

spem in

ut et il

qui fac

tátem f

iniquita

páruit

ret : et

Omnis

cat : et

vidit eu

ñ. Po

i dispensatōres
tātiae Dei.

ens Christus in
nia, allelúia. As-
us. ŷ. Captivam
item. Allelúia,
a Patri. Ascén-

Patrem meum,
strum, allelúia.
n, et Deum ve-

ONAM.

1. Pet. 4. c
tur, quasi ser-
: si quis mini-
m ex virtúte,
rat Deus : ut in
orificétur Deus
istum Dóminum

ndo ad Patrem
rem vestrum. *
úia. Ascéndo.
o, et Deum ve-
a, allelúia. Gló-
ndo ad Patrem.
in cœlo, alle-
t sedem suam,

PERAS.

de Laudibus,
i de Dominica,
o ultimi, Psal-
Dóminum om-
127.

Hymnus et ŷ ut
bus, p. 375.

Ant. t. 8. Hæc
obis, * ut cum
bórum, remini-
ego dixi vobis,

Oratio. Omnipotens sempi-
terne, p. 376.

*Et fit Commemoratio de As-
censione.*

Ant. O Rex glóriæ, Dómine
virtútum, qui triumphátor hó-
die super omnes cœlos ascen-
disti, ne derelinquas nos ór-
phanos : sed mitte promissum
Patris in nos, Spírítum veritá-
tis, allelúia.

ŷ. Ascéndit Deus.

Oratio. Concède, ut supra,
p. 376.

FERIA SECUNDA.

POST DOMINICAM INFRA OCTAVAM
ASCENSIONIS.

IN I NOCTURNO.

De Epístola prima beáti
Joánnis Apóstoli.

LECTIO I. Cap. 3.

VIDETE qualem charitátem
dedit nobis Pater, ut filii
Dei nominémur et simus. Pro-
pter hoc mundus non novit
nos : quia non novit eum.
Charíssimi, nunc filii Dei su-
mus : et nondum appáruit quid
érimus. Scimus quóniam cum
apparúerit, símiles ei érimus :
quóniam vidébimus eum sicuti
est. Et omnis qui habet hanc
spem in eo, sanctificat se, sic-
ut et ille sanctus est. Omnis
qui facit peccátum, et iniqui-
tátem facit : et peccátum est
iniquitas. Et scitis quia ille ap-
paruit ut peccáta nostra tólle-
ret : et peccátum in eo non est.
Omnis qui in eo manet, non pec-
cat : et omnis qui peccat, non
viditeum, nec cognóvit eum.

ŷ. Post passiónem, p. 357.

LECTIO II.

FILIOLI, nemo vos sedúcat.
Qui facit justítiam, justus
est : sicut et ille justus est.
Qui facit peccátum, ex diabolo
est : quóniam ab initio diabó-
lus peccat. In hoc appáruit Fi-
lius Dei, ut dissólvat ópera diá-
boli. Omnis qui natus est ex
Deo, peccátum non facit : quó-
niam semen ipsius in eo man-
et, et non potest peccáre, quó-
niam ex Deo natus est. In hoc
manifesti sunt filii Dei, et filii
diaboli. Omnis qui non est jus-
tus, non est ex Deo, et qui non
diligít fratrem suum : quóniam
hæc est annuntiátio, quam au-
distis ab initio, ut diligátis al-
térutrum. Non sicut Cain, qui
ex maligno erat, et occidit fra-
trem suum. Et propter quid
occidit eum ? Quóniam ópera
ejus maligna erant : fratris au-
tem ejus justa.

ŷ. Omnis, p. 358.

LECTIO III.

NOLITE mirári, fratres, si odit
vos mundus. Nos scimus
quóniam transláti sumus de
morte ad vitam, quóniam dili-
gimus fratres. Qui non diligít,
manet in morte : omnis qui odit
fratrem suum, homicída est. Et
scitis quóniam omnis homicída
non habet vitam ætérnam in
semetipso manéntem. In hoc
cognóvimus charitátem Dei,
quóniam ille ánimam suam pro
nobis pósuit : et nos debémus
pro frátribus ánimas pónere.
Qui habúerit substántiam hu-
jus mundi, et viderit fratrem

suum necessitatem habere, et cláuserit viscera sua ab eo : quómodo cháritas Dei manet in eo ? Filioli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere et veritate.

ñ. Exaltáre, p. 358.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

Serm. de Ascens. Domini, t. 3.

CHURSTUS ascéndens in cœlum, nostræ natúræ primitias obtulit Patri, et oblátum donum mirátus est Pater, quod et tanta dignitas offerébat, et quod offerebátur, nulla mácula fœdabátur. Nam et suis máni-bus suscepit oblátum, et suæ sedis fecit esse participem, et quod plus est, ad partem suæ dexteræ collocávit. Cognoscá-mus, quis est ille qui audivit: Sede ad dexteram meam; quæ natúra est, cui Deus dixit: Esto meæ párticeps sedis. Illa natúra est quæ audivit: Terra es, et in terram ibis.

ñ. Tempus est, p. 360.

LECTIO V.

NON enim ad omnem glóriam in cœlos transisse suffécerat, non cum Angelis stare : sed cœlos transívit, supra Chérubim ascéndit, ultra Séraphim elevátur, nec ante stetit, nisi sedem Domínicam meruisset. Vide quo spátio cœlum separátur a terra, immo terra quanto ab ínferis abest, et ipsum cœlum quanto ab altióre cœlo separátur, et de altióre cœlo ad Angelos quantum spátii est, ad

superiôres étiam potestátes, ad ipsam quoque Domínicam sedem. Super hæc ómnia natúra nostra eleváta est, ut homo, qui loco tam húmili tenebátur, ut descéndere non posset ulterius, ad tam excélsam sedem elevarétur, ut áltius non posset ascéndere.

ñ. Non turbétur, p. 360.

LECTIO VI.

ET hæc osténdens Paulus dicebat : Qui descéndit, ipse est qui ascéndit. Et iterum : Descéndit ad inferiôra terra, et ascéndit super omnes cœlos. Discite igitur quisnam ascéndit, et quæ natúra eleváta est. In hoc enim cúpio remorári sermóne, ut humáni géneris commemoratióne, divínam cleméntiam cum omni admiratióne discámus, quæ summum honórem, magnámque glóriam nostræ natúræ largíta est, quæ ómnibus hodiérna die méruit excélsior reperíri. Hódie Angeli atque Archángeli natúram nostram in sede Domínica immortáli glória fulgéntem viderunt.

ñ. Ascéndens, p. 361.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII. Cap. 16. c

IN illo témpore : Recumbéntibus úndecim discipulis, apparuit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis : quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non credidérunt. Et reliqua.

De H
E

ET po
assúm
let a
tamén
Elias
aliud
æthér
reum
unde
eas vo
In cœl
sublev
quam
pente
jam c
vivere
mund
tum se
distuli
autem
lit, su
gendo
ctiônis
declara
ñ. Eg

NOTA
NELI
cendis
demon
purus
no. Pe
illa et
quia n
réum p
quem
graváb
noster
sublev
qui féc

De Homilia S. Gregorii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

ET Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assúptus est in cælum et sedeta dextris Dei. In véteri Testaménto cognóvimus, quod Elias sit raptus in cælum. Sed áliud est cælum aéreum, áliud æthéreum. Cælum quippe aéreum terræ est próximum : unde et aves cœli dicimus, quia eas volitäre in ære vidémus. In cælum itaque aéreum Elias sublevátus est, ut in secrétam quamdam terræ regiónem repente duceretur, ubi in magna jam carnis et spirítus quiète viveret, quóusque ad finem mundi rédeat, et mortis débitum solvat. Ille etenim mortem distulit, non evásit; Redemptor autem noster, quia non distulit, superávit, eámque resurgéndo consúmpsit, et resurrectionis suæ glóriam ascendéndo declarávit.

ñ. Ego rogábo Patrem, *p. 363.*

LECTIO VIII.

NOTANDUM quoque est, quod Elias in curru légitur ascendisse : ut videlicet apérte demonstrarétur, quia homo purus adjutório indigébat aliéno. Per Angelos quippe facta illa et osténsa sunt adjuménta : quia nec in cælum quidem aéreum per se ascendere póterat, quem naturæ suæ infirmitas gravábat. Redemptor autem noster non curru, non Angelis sublevátus légitur : quia is, qui fécerat ómnia, nimirum su-

per ómnia, sua virtúte ferebátur. Illo etenim revertebátur, ubi erat : et inde redíbat, ubi remanébat : quia cum per humanitátem ascénderet in cælum, per divinitátem suam et terram páriter continébat, et cælum.

ñ. Ponis nubem, *p. 364.*

LECTIO IX.

SICUT autem Joseph a frátribus vénditus venditiónem Redemptóris nostri figurávit, sic Henoch translátus, atque ad cælum aéreum Elias sublevátus, ascensionem Dominicam utérque designávit. Ascensionis ergo suæ Dóminus prænúntios et testes hábuit, unum ante legem, álium sub lege : ut quandóque veniret ipse, qui veráriter cœlos penetráre potuisset. Unde et ipse ordo in eórum quoque utrorúmque sublevatióne per quædam incrementa distinguitur. Nam Henoch translátus, Elias vero ad cælum subvéctus esse memorátur : ut veniret póstmodum, qui nec translatus nec subvéctus, cælum æthéreum sua virtúte penetráret.

Te Deum laudámus. *p. 16.*

FERIA QUARTA.

IN I NOCTURNO.

De Epístola prima beáti

Joánnis Apóstoli.

LECTIO I. *Cap. 4.*

CHARISSIMI, nolite omni spirítui crédere, sed probáte spirítus si ex Deo sint : quóniam multi pseudoprophétæ exierunt in mundum. In hoc

cognoscitur Spiritus Dei : omnis spiritus qui confitetur Jesum Christum in carne venisse, ex Deo est : et omnis spiritus, qui solvit Jesum, ex Deo non est ; et hic est antichristus, de quo audistis quoniam venit, et nunc jam in mundo est. Vos ex Deo estis, filioli, et vicistis eum, quoniam major est qui in vobis est, quam qui in mundo. Ipsi de mundo sunt ; ideo de mundo loquuntur, et mundus eos audit. Nos ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos ; qui non est ex Deo, non audit nos : in hoc cognoscimus spiritum veritatis et spiritum erroris.

℞. Post passionem, p. 357.

LECTIO II.

CHARISSIMI, diligamus nos invicem : quia charitas ex Deo est. Et omnis qui diligit, ex Deo natus est, et cognoscit Deum. Qui non diligit, non novit Deum : quoniam Deus charitas est. In hoc apparuit charitas Dei in nobis, quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum, ut vivamus per eum. In hoc est charitas : non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse prior dilexit nos, et misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris. Charissimi, si sic Deus dilexit nos ; et nos debemus alterutrum diligere. Deum nemo vidit unquam. Si diligamus invicem, Deus in nobis manet, et charitas ejus in nobis perfecta est. In hoc cognoscimus quoniam in eo manemus,

et ipse in nobis : quoniam de Spiritu suo dedit nobis. Et nos vidimus, et testificamur, quoniam Pater misit Filium suum Salvatorem mundi.

℞. Omnis, p. 358.

LECTIO III.

QUISQUIS confessus fuerit quoniam Jesus est Filius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo : Et nos cognovimus, et credidimus charitati, quam habet Deus in nobis. Deus charitas est : et qui manet in charitate, in Deo manet, et Deus in eo. In hoc perfecta est charitas Dei nobiscum, ut fiduciam habeamus in die judicii, quia sicut ille est, et nos sumus in hoc mundo. Timor non est in charitate : sed perfecta charitas foras mittit timorem, quoniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non est perfectus in charitate. Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos. Si quis dixerit, quoniam diligo Deum, et fratrem suum oderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum quem videt, Deum, quem non videt, quomodo potest diligere ? Et hoc mandatum habemus a Deo : ut qui diligit Deum, diligat et fratrem suum.

℞. Exaltare, p. 358.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Máximi Episcopi.

LECTIO IV.

Homilia 43. quæ est 2. de Pentecoste, ante medium.

MEMINIT sanctitas vestra, quod aquilæ illi de Psal-

tério,
tútem
Salva
túdo
áquila
petit,
dit : it
férni
pétiit,
trávit.
terrén
lans,
perfrú
renóru
catorú
tans, p
letátu
℞. T

PER
pa
Sed qu
præda
tollit f
in ho
Salvát
dámme
nem e
raptur
cælum
nis, id
servun
duxit a
ut seri
Ascén
duxit
homin
℞. N

ASCE
ca
tem. C
Dómin

tério, cujus innovatam juventutem legimus, comparaverim Salvatorem. Est enim similitudo non parva. Sicut enim aquila humilia deserit, alta petit, cœlorum vicina conscendit: ita et Salvator humilia inferni deseruit, paradisi altiora petiit, cœlorum fastigia penetravit. Et sicut aquila, relictis terrenis sordibus, sublime volans, purioris æris salubritate perfruitur: ita et dominus terrenorum faciem deserens peccatorum, in sanctis suis volitans, purioris vitæ simplicitate letatur.

ñ. Tempus est, p. 360.

LECTIO V.

PER omnia igitur aquilæ comparatio convenit Salvatori. Sed quid facimus, quod aquila prædam frequenter diripit, tollit frequenter alienum? Nec in hoc tamen dissimilis est Salvator. Prædam enim quodammodo sustulit, cum hominem quem suscepit, inferni raptum faucibus portavit ad cœlum, et aliënæ dominationis, id est, diabolicæ potestatis servum de captivitate erutum, duxit ad altiora captivum, sicut scriptum est in Propheta: Ascendens in altum, captivum duxit captivitatem, dedit dona hominibus.

ñ. Non turbetur, p. 360.

LECTIO VI.

ASCENDIT, inquit, in altum, captivam duxit captivitatem. Quam bene triumphum Domini Propheta describit! So-

lebat, sicut dicunt, regum triumphantium currus captivorum pompa præcedere. Ecce Dominum euntem ad cœlos non præcedit, sed comitatur gloriosa captivitas; non ante vehiculum ducitur, sed ipsa evehit Salvatorem. Quodam enim mysterio dum Filius Dei filium hominis sustulit ad cœlum, ipsa captivitas portatur, et portat.

ñ. Ascendens, p. 361.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

LECTIO VII. Cap. 16 c

IN illo tempore: Recumbentibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus: et exprobravit incredulitatem eorum et duritiam cordis: quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia S. Gregorii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

CONSIDERANDUM vero nobis est, quid est quod Marcus ait: Sedet a dextris Dei: et Stephanus dicit: Video cœlos apertos, et Filium hominis stantem a dextris Dei. Quid est quod hunc Marcus sedentem, Stephanus vero stantem se videre testatur? Sed scitis, fratres, quia sedere iudicantis est, stare vero pugnantis, vel adjuvantis.

ñ. Ego rogabo, p. 363.

LECTIO VIII.

QUIA ergo Redemptor noster assumptus in cœlum, et nunc omnia iudicat, et ad ex-

tremum iudex omnium veniet; hunc post assumptionem Marcus sedere describit, quia post ascensionis suae gloriam iudex in fine videbitur. Stephanus vero hunc in labore certaminis positus stantem vidit, quem adiutorem habuit: quia ut iste in terra persecutorum infidelitatem vinceret, pro illo de caelo illius gratia pugnavit.

ñ. Ponis nubem, 364.

LECTIO IX.

SEQUITUR: Illi autem profecti praedicaverunt ubique, Domino cooperante, et sermonem confirmante sequentibus signis. Quid in his considerandum est, quid memoriae commendandum, nisi quod praecipuum obedientia, obedientiam vero signa secuta sunt? Sed quia auctore Deo breviter lectionem evangelicam exponendo transcurrimus: restat, ut aliquid de ipsa tantae consideratione solemnitatis dicamus.

Te Deum laudamus. p. 16.

FERIA QUARTA.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epistola secunda beati Joannis Apostoli.

LECTIO I.

SENIOR Ellectae dominae, et natis ejus, quos ego diligo in veritate, et non ego solus, sed et omnes qui cognoverunt veritatem, propter veritatem quae permanet in nobis et nobiscum erit in aeternum. Sit vobiscum gratia, misericordia, pax a Deo Patre, et a Christo Jesu Filio Patris in veritate et

charitate. Gavisus sum valde, quoniam inveni de filiis tuis ambulantes in veritate, sicut mandatum accepimus a Patre. Et nunc rogo te, domina, non tamquam mandatum novum scribens tibi, sed quod habuimus ab initio, ut diligamus alterutrum.

ñ. Post passionem, p. 357.

LECTIO II.

ET haec est caritas, ut ambulamus secundum mandata ejus. Hoc est enim mandatum, ut quemadmodum audistis ab initio, in eo ambulatis: quoniam multi seductores exierunt in mundum, qui non confitentur Jesum Christum venisse in carnem: hic est seductor, et antichristus. Videte vosmetipsos, ne perdatis quae operati estis: sed ut mercedem plenam accipiatis. Omnis qui recedit, et non permanet in doctrina Christi, Deum non habet: qui permanet in doctrina, hic et Patrem et Filium habet.

ñ. Omnis, p. 358.

LECTIO III.

SI quis venit ad vos, et hanc doctrinam non affert, nolite recipere eum in domum, nec Ave ei dixeritis. Qui enim dicit illi Ave, communicat operibus ejus malignis. Plura habens vobis scribere, nolui per chartam et atramentum: spero enim me futurum apud vos, et os ad os loqui: ut gaudium vestrum plenum sit. Salutant te filii sororis tuae Ellectae.

ñ. Exaltare, p. 358.

Serm

Ora

HODI

tis

pheta

dum

adju

Proph

diens,

nihil

lestibu

earum

caelum

ipsae

versam

in hu

commi

hunc

princi

portae

Rex gl

ñ. T

Erit

contine

captu

que er

nes ha

dum i

ad illó

tit) id

gant:

Respón

que fo

praelio

contra

mánam

detinét

qui mo

ut gra

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Gregórii Nyssæni.

LECTIO IV.

Orat. de Ascens. Domini.

HODIERNAM celebritatem satis per se magnam, Propheta David majorem efficit, dum illi gaudium e Psalmis adjungit. Hic enim excelsus Propheta supra seipsum egressus, tamquam corporis onere nihil prematur, infert se celestibus potestatibus, et voces earum nobis exponit, cum in caelum redeuntem Dominum ipsae comitantes, Angelis qui versantur in terris, quibusque in humanam vitam ingressus commissus est, imperant ad hunc modum: Tollite portas principes vestras, et elevamini portae aeternales, et introibit Rex gloriae.

R. Tempus est, p. 360.

LECTIO V.

Et quoniam ubicumque fuerit ille, qui in seipso omnia continet, pro suscipientium captu seipsum dimittitur, (neque enim solum inter homines homo fit, verum etiam dum inter Angelos versatur, ad illorum vocem sese demittit) idcirco janitores interrogant: Quis est iste Rex gloriae? Respondent ipsis demonstrantque fortem et potentem in praelio, qui pugnaturus erat contra illum qui naturam humanam in servitute captivam detinebat, et eversurus eum qui morbis habebat imperium: ut gravissimo hoste superato,

genus hominum in libertatem et pacem vindicaret.

R. Non turbetur, p. 360.

LECTIO VI.

OCCURRUNT ei custodes, et portas jubent recludi, ut in ipsis rursus gloriam assequatur. Verum non agnoscunt eum, qui sordidam vitam nostrae stolam indutus est: cujus rubra sunt vestimenta ex humanorum malorum torculari. Itaque rursus comites ejus vocibus illis interrogantur: Quis est iste Rex gloriae? Respondetur autem non amplius, Fortis et potens in praelio; sed, Dominus virtutum, qui mundi principatum obtinuit, qui summam omnia in se collegit, qui pristinum in statum cuncta restituit: Ipse est Rex gloriae?

R. Ascendens, p. 361.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

LECTIO VII. Cap. 16. c

In illo tempore: Recumbentibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus: et exprobravit incredulitatem eorum et duritiam cordis: quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papae.

Ex eadem Homilia 29.

Hoc autem nobis primum querendum est, quidnam sit, quod nato Domino apparuerunt Angeli, et tamen non leguntur in albis vestibus ap-

paruisse : ascendente autem Domino, missi Angeli in albis leguntur vestibus apparuisse. Sic etenim scriptum est : Videntibus illis elevatus est, et nubes suscepit eum ab oculis eorum. Cumque intuerentur in caelum euntem illum, ecce duo viri steterunt juxta illos in vestibus albis. In albis autem vestibus gaudium et sollemnitas mentis ostenditur. Quid est ergo, quod nato Domino, non in albis vestibus, ascendente autem Domino, in albis vestibus Angeli apparent : nisi quod tunc magna sollemnitas Angelis facta est, cum caelum Deus homo penetravit? Quia nascente Domino videbatur divinitas humiliata : ascendente vero Domino est humanitas exaltata. Albæ etenim vestes exaltationi magis congruunt quam humilitationi.

ñ. Ego rogabo, p. 363.

LECTIO VIII.

IN ascensione ergo ejus Angeli in albis vestibus videri debuerunt : quia qui in natiuitate sua apparuit Deus humilis, in ascensione sua ostensus est homo sublimis. Sed hoc nobis magnopere, fratres charissimi, in hac sollemnitate pensandum est : quia delictum est hodierna die chirographum damnationis nostræ, mutata est sententia corruptionis nostræ. Illa enim natura, cui dictum est : Terra es, et in terram ibis ; hodie in caelum ivit.

Pro hac ipsa namque carnis nostræ sublevatione ; per figuram beatus Job Dominum avem vocat. Quia enim ascensionis ejus mysterium Judæam non intelligere conspexit, de infidelitate ejus per figuram beatus Job sententiam protulit, dicens : Semitam ignoravit avis.

ñ. Ponis nubem ascensum, p. 364.

LECTIO IX.

AVIS enim recte appellatus est Dominus, quia corpus carneum ad æthera libravit. Cujus avis semitam ignoravit quisquis eum ad caelum ascendisse non credidit. De hac sollemnitate per Psalmistam dicitur : Elevata est magnificentia tua super caelos. De hac rursus ait : Ascendit Deus in jubilatione, et Dominus in voce tubæ. De hac iterum dicit : Ascendens in altum, captivam duxit captivitatem, dedit dona hominibus. Ascendens quippe in altum, captivam duxit captivitatem : quia corruptionem nostram virtute suæ incorruptionis absorbit. Dedit vero dona hominibus, quia misso desuper Spiritu, alii sermonem sapientiae, alii sermonem scientiae, alii gratiam virtutum, alii gratiam eurationum, alii genera linguarum, alii interpretationem tribuit sermonum.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Vesperas, Duplex.

Omnia ut in primis Vesperis Festi, p. 355.

IN OCT. ASCENSIONIS.

*Omnia sicut in die, p. 355.
præter Lectiones, quæ leguntur
ut infra.*

IN I NOCTURNO.

De Epistola beati Pauli
Apóstoli ad Ephésios.

LECTIO I. Cap. 4.

OBSECRE itaque vos ego vin-
ctus in Dómino, ut digne
ambulétis vocatióne qua vo-
cati estis, cum omni humili-
tate et mansuetudine, cum pa-
tentiá, supportantes invicem
in charitate, solliciti servare
unitatem Spiritus, in vinculo
pacis. Unum corpus, et unus
Spiritus, sicut vocati estis in
una spe vocatiónis vestræ.
Unus Dóminus, una fides, unum
baptisma. Unus Deus et Pater
ómnium, qui est super omnes,
et per ómnia, et in ómnibus
nobis. Unicuique autem no-
strum data est gratia secundum
mensuram donatiónis Christi.
Propter quod dicit: Ascéndens
in altum captivam duxit captivi-
tatem, dedit dona hominibus.

¶ Post passióem suam per
dies quadraginta appárens eis,
et loquens de regno Dei, alle-
lúia : * Et vidéntibus illis
elevátus est, allelúia : et nu-
bes suscepit eum ab óculis
eórum, allelúia. ¶ Et con-
valescens præcepit eis, ab Jero-
sólýmis ne discéderent, sed ex-
pectárent promissionem Patris.
Et vidéntibus.

LECTIO II.

Quoniam autem ascéndit, quid
est, nisi quia et descéndit
Verna.

primum in inferiôres partes
terræ? Qui descéndit, ipse est
et qui ascéndit super omnes
cælos, ut impléret ómnia. Et
ipse dedit quosdam quidem
Apóstolos, quosdam autem Pro-
phétas, alios vero Evangeli-
stas, alios autem pastôres et
doctôres, ad consummationem
sanctorum in opus ministérii,
in ædificationem corpóris Chri-
sti : donec occurrámus omnes
in unitatem fidei, et agnitiónis
Filii Dei, in virum perfectum,
in mensuram ætatis plenitudi-
nis Christi : ut jam non simus
párvuli fluctuantes, et circum-
ferámur omni vento doctrinae
in nequítia hominum, in as-
tútia ad circumventionem er-
roris.

¶ Omnis pulchritudo Dó-
mini exaltata est super síde-
ra : * Spécies ejus in núbibus
cæli, et nomen ejus in ætér-
num permanet, allelúia. ¶ A
summo cælo egressio ejus, et
occursus ejus usque ad sum-
mum ejus. Spécies ejus.

LECTIO III.

VERITATEM autem faciéntes
in charitate, crescámus in
illo per ómnia, qui est caput
Christus ex quo totum corpus
compáctum, et connexum per
omnem juncturam submini-
stratiónis, secundum opera-
tióem in mensuram, unius-
cujusque membri, augmentum
corpóris facit in ædificationem
sui in charitate. Hoc igitur
dico, et testificor in Dómino,
ut jam non ambulétis, sicut et

gentes ámbulant in vanitaté sensus sui, ténebris obscurátum habéntes intelléctum, alienáti a vita Dei, per ignorántiam quæ est in illis, propter cæcitatém cordis ipsórum, qui desperántes, semetipsos tradiderunt impudicitíæ in operatióne immunditiæ omnis, in avaritiam. Vos autem non ita didicistis Christum, si tamen illum audistis, et in ipso edócti estis.

ñ. Exaltáre, p. 358.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 3. de Ascensione, qui
est p. 176. de Temp.

OMNIA, charíssimi, quæ Dóminus Jesus Christus in hoc mundo, sub fragilitate nostra miracula édedit, nobis proficiunt : qui dum humanam conditionem sideribus importavit, credentibus cælum patere posse monstravit ; et dum victorem mortis in cælestia elevavit, victoribus, quo sequantur, ostendit. Ascensio ergo Dómini cathólicæ fidei confirmatio fuit : ut securi in pósterum crederemus miraculi illius donum, cujus jam in præsentí percepissémus effectum : et fidélis quisque cum jam tanta percéperit, per ea quæ cognóscit præstita, discat sperare promissa, ac Dei sui præteritam præsentémque bonitatem, quasi futurórum teneat cautionem.

ñ. Tempus est, ut revertar ad eum qui me misit, dicit Dóminus : nolite contristári, nec turbetur cor vestrum : * Rogo pro vobis Patrem ut ipse vos custódiat, allelúia, allelúia. ŷ. Nisi ego abiero, Paráclitus non véniet : cum assumptus fuero, mittam vobis eum. Rogo.

LECTIO V.

SUPER excelsa ergo cæli terrenum corpus impónitur : ossa intra sepúlchri angústias paulo ante conclúsa, Angelórum cœtibus inferuntur : in grémium immortalitatis mortális natúra transfúnditur : et ideo sacra Apostólicæ lectiónis testatur história : Cum hæc dixisset, inquit, vidéntibus illis, elevátus est. Dum audis elevátum, agnósce militiæ cælestis obséquium : unde hodiérna festivitas, hóminis nobis et Dei sacramenta manifestávit. Sub una eadémque persóna, in eo qui elevat, divinam poténtiam ; in eo autem qui elevátur, humanam cognósce substántiam.

ñ. Non turbetur cor vestrum : ego vado ad Patrem et cum assumptus fuero a vobis, mittam vobis, allelúia, * Spíritum veritatis, et gaudébit cor vestrum, allelúia. ŷ. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

LECTIO VI.

IDEOQUE omnimodis detestánda sunt venéna Orientali erróris, qui impia novitate præ-

súmit
filium
túræ. I
vel qui
dixerit,
riam :
gábit
ptóris.
Ariánus
habere
Dei nu
nuncmi
natúræ
mortífer
rit, sol
lum Deu
cifixum.
tem eni
tire, nec
potuisse

ñ. Asc

IN

Lectio

secu

LECTIO

In illo te

I bus ún

páruit ill

vit incred

ritiam co

derant eu

credidér

De Homil

Ex ea

DE hac

Dria é

Elevátus

in órđine

nómíne, r

lunæ nóm

signátur?

minus asc

cta ejus E

súmit assérere Filium Dei ac filium hóminis unius esse naturæ. In altérutra enim parte, vel qui solum hóminem fuisse dixerit, negábit conditóris glóriam : vel qui solum Deum, negábit misericórdiam Redemptóris. Quo génere non fáctile Ariánus evangélicam póterit habére veritátem, ubi Filium Dei nunc æquálem légimus, nuncinárem. Qui enim unius naturæ Salvatórem nostrum mortífera persuasiónem crediderit, solum hóminem, aut solum Deum cogétur dicere crucifixum. Sed non ita est. Mortem enim nec solus Deus sentire, nec solus homo superáre potuisset.

ñ. Ascendens, p. 361.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII. Cap. 16. c

In illo témpore : Recumbéntibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum et duritiam cordis : quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et réliqua.

De Homilia S. Gregórii Papæ.

Ex eadem Homilia 29.

DE hac Ascensiónis ejus glória étiam Hábacuc ait : Elevátus est sol, et luna stetit in órđine suo. Quis enim solis nómine, nisi Dóminus ; et quæ lunæ nómine, nisi Ecclesia designátur ? Quoúsque enim Dóminus ascendit ad cælos, sancta ejus Ecclesia advérsa mun-

di omnímmodo formidávit : at postquam ejus ascensióne roboráta est, apérte prædicávit quod occúlte crédidit. Elevátus est ergo sol, et luna stetit in órđine suo : quia cum Dóminus cælum pétiit, sancta ejus Ecclesia in auctoritaté prædicatiónis excrevit.

ñ. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis,* Ut máneat vobiscum in ætérnum, Spiritum veritátis, allelúia. ¶. Si enim non abiero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abiero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Bened. Divinum auxiliúm.

LECTIO VIII.

HINC ejúsdem Ecclesiæ voce per Salomónem dicitur : Ecce iste venit sáliens in móntibus, transiliens colles. Considerávit namque tantórum óperum cúlmina, et ait : Ecce iste venit sáliens in móntibus. Veniéndo quippe ad redemptiόνem nostram, quosdam, ut ita dicam, saltus dedit. Vultis, fratres charíssimi, ipsos ejus saltus agnóscere ? De cælo venit in úterum, de útero venit in præsepe, de præsepe venit in crucem, de cruce venit in sepúlchrum, de sepúlchro rediit in cælum. Ecce ut nos post se currere fáceret, quosdam pro nobis saltus manifestáta per carnem Véritas dedit : quia exultávit ut gigas ad curréndam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde : Trahe nos post te : currémus in odó-

rem unguentórum tuórum.
 R. Ponis nubem ascénsu
 tuum, Dómine : * Qui ámbu-
 las super pennas ventórum,
 allelúia. V. Confessionem et
 decórem induisti, amictus lu-
 men sicut vestiméntum. Qui
 ámbulas super. Glória Patri.
 Qui ámbulas.

LECTIO IX.

UNDE, fratres charíssimi,
 opórtet ut illuc sequámur
 corde, ubi eum corpore ascen-
 disse crédimus. Desidéria ter-
 réna fugiámus : nihil nos jam
 deléctet in ínfimis, qui patrem
 habémus in cœlis. Et hoc no-
 bis est magnópere perpendén-
 dum : quia is qui plácidus ascen-
 dit, terribilis redibit : et
 quidquid nobis cum mansue-
 tudine præcépit, hoc a nobis
 cum districtiõne éxiget. Nemo
 ergo indúlta pœnitentiæ tém-
 pora parvipéndat, nemo curam
 sui, dum valet, ágere négligat :
 quia Redemptor noster tanto
 tunc in iudiciu districtior vé-
 niet, quanto nobis ante iudi-
 cium magnam paciéntiam præ-
 rogávit.

Te Deum laudámus, p. 16.

*In secundis Vesperis non fit
 commemoratio Officii sequentis
 diei.*

*Duobus sequentibus diebus
 Officium fit sicut infra Octa-
 vam Ascensionis, exceptis Le-
 ctionibus, quæ habentur pro-
 priæ, et Responsorio octavo,
 Capitulis, Antiphonis ad Bene-
 dictus et Magnificat, et Ora-
 tione, quæ dicuntur de Domi-*

*nica infra Octavam Ascensio-
 nis, ut supra, p. 375. Et non
 dicuntur Preces ad Primam et
 Completorium.*

*Si vero Feria sexta occurrat
 Festum novem Lectionum, fit
 de Festo cum Commemoratione
 Officii ejusdem diei, nisi illud
 Festum fuerit ex solemnioribus,
 ut dicitur in Rubrica de Com-
 memorationibus.*

FERIA SEXTA

POST OCTAVAM ASCENSIONIS.
 IN I NOCTURNO.

Incipit Epístola tertia beati
 Joánnis Apóstoli.

LECTIO I.

SENIOR Gajo charíssimo, quem
 S ego diligo in veritate. Char-
 rissime, de omnibus oratiõnem
 fácio próspere te ingredi, et
 valére, sicut próspere agit
 ánima tua. Gavisus sum valde
 veniéntibus fratribus, et testi-
 mónium perhibéntibus veritati
 tuæ, sicut tu in veritate ámbu-
 las. Majórem horum non há-
 beo grátiam, quam ut áudiam
 filios meos in veritate ámbu-
 láre.

R. Post passiõnem, p. 385.

LECTIO II.

CHARISSIME, fidéliter facis
 C quidquid operáris in fra-
 tres et hoc in peregrinos, qui
 testimónium reddiderunt cha-
 ritati tuæ in conspéctu Ecclé-
 siæ : quos, benefaciens, dedi-
 ces digne Deo. Pro nómine
 enim ejus profécti sunt, nihil
 accipiéntes a géntibus. Nos
 ergo debémus suscipere hu-
 júsmodi, ut cooperatóres simus

verit
 Eccl
 mátu
 phes
 hoc
 ejus
 malig
 quasi
 nequ
 eos,
 et de
 R.

CHA
 lu
 Qui b
 maléfa
 métric
 ab ómn
 sed et
 hémus
 timóni
 Multa
 nolui
 lamum
 tem pr
 ad os l
 lútant
 nominá
 R. E
 I
 De S

Ex eod
 SALVA
 Si n
 bolum
 cuit, n
 in nost
 conditio
 nihil c
 suscépta

avam Ascensio-
p. 375. Et non
ad Primam et

et sexta occurat
Lectionum, fit
commemoratione
diei, nisi illud
et solemnioribus,
Rubrica de Com-
s.

SEXTA
ASCENSIONIS.
NOCTURNO.

ola tertia beati
Apóstoli.

TIO I.
charissimo, quem
in veritate. Cha-
ribus orationem
te ingredi, et
prosperè agit
visus sum valde
atribus, et testi-
bentibus veritati
in veritate ambu-
horum non há-
quam ut áudiam
veritate ambu-

sionem, p. 385.

TIO II.
E, fideliter facis
operaris in fra-
peregrinos, qui
reddiderunt cha-
conspéctu Ecclé-
enefaciens, dedú-
eo. Pro nómine
obféciti sunt, nihil
géntibus. Nos
as suscipere hu-
operatores simus

veritátis. Scripsíssem fórsitan
Ecclésiæ : sed is, qui amat pri-
mátum gére in eis, Diótrep-
thes, non récipit nos. Propter
hoc si vénero, commonébo
ejus ópera quæ facit, verbis
malignis gárriens in nos : et
quasi non ei ista sufficiant :
neque ipse súscipit fratres, et
eos, qui suscépiunt, próhibet,
et de Ecclésia éjicit.

ñ. Omnis, p. 385.

LECTIO III.

CHARISSIME, noli imitari ma-
lum, sed quod bonum est.
Qui benéficit, ex Deo est : qui
maléficit, non vidit Deum. De-
métrio testimónium rédditur
ab ómnibus, et ab ipsa veritate,
sed et nos testimónium perhi-
bémus : et nosti quóniam tes-
timónium nostrum verum est.
Multa hábui tibi scribere : sed
nólui per atraméntum, et cá-
lamum scribere tibi. Spero au-
tem prótinus te vidére, et os
ad os loquémur. Pax tibi. Sa-
lútant te amici. Salúta amicos
nominátim.

ñ. Exaltáre Dómine, p. 358.

IN II NOCTURNO.

De Sermóne S. Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Ex eodem serm. 176. in fine.

SALVATOR noster, charíssimi,
si non in nostra carne diá-
bolum triumphávit, se exér-
cuit, non nobis vicit. Si non
in nostro córpore resurrexit,
conditióni nostræ resurgéndo
nilhil cóntulit. Hæc qui dicit,
susceptæ et assúptæ carnis

non intélligit ratiómem, con-
fúndit órđinem, évacuat utili-
tátem. Si non in nostra carne
perégit medicínam, solam ergo
ex hómine nascéndi elégit in-
júriam. Recédát a sénsibus no-
stris tam periculósa persuásio,
De nostro est quod appéndit,
de suo est quod donávit. Meum
testor esse quod cécidit, ut
meum sit quod resurrexit.
Meum testor esse quod jácuit
intra túmulum, ut meum sit
quod ascéndit in cœlum.

ñ. Tempus est, p. 360.

LECTIO V.

IN illo itaque nostri géneris
córpore nos Christi mors vi-
vificávit, nos resurrectio eréxit,
nos ascensio consecrávit. In
illo nostræ originis córpore
cœlestibus regnis arrham no-
stræ conditionis impósuit. Ela-
borémus ergo, charíssimi, ut
quemádmódum Dóminus in
hac die nostro cum córpore ad
supérna conscéndit, ita nos
post illum, quómodo póssu-
mus, spe ascendámus, et corde
sequámur. Ipso afféctu páriter
et proféctu ascendámus post
illum : étiam per vítia ac pas-
siones nostras. Si útique unus-
quisque nostrum súbdere eas
sibi stúdeat, ac super eas stare
consuéscaat, ex ipsis sibi gra-
dum cónstruit, quo possit ad
superióra conscéndere. Elevá-
bunt nos, si fúerint infra nos.

ñ. Non turbétur, p. 360.

LECTIO VI.

DE vítiis nostris scalam no-
bis fácimus, si vítia ipsa

calcámus. Nam cum bonitátis auctóre non ascéndit malítia, nec cum Filio Virginis libido atque luxúria. Non, inquam, ascéndunt vitia post virtútum paréntem, peccáta post justum, nec infirmitátes ac morbi possunt ire post médicum. Igitur si intráre ipsius médici regnum vólumus, prius vúlnera nostra curémus. Ordinémus et custodiámus in nobis statum utriúsque substántiæ; ne ánimam, nobiliórem útiqúe hóminis portiónem, tártaro pars devólvat inférior: sed secum pótius cælo sanctificátum corpus acquirat natúra gloriósior: ipso adjuvánte, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum, Amen.

ñ. Ascéndens, p. 361.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

LECTIO VII. Cap. 15. d

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spiritum veritátis, qui a Patre procedit, ille testimónium perhibébit de me. Et reliqua.

De Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tr. 92, in Joan. circa med.

VENIT die Pentecóstes Spiritus sanctus in centum viginti hómines congregátos, in quibus et Apóstoli omneserant: qui illo adimpléti, cum linguis ómnium géntium loqueréntur, plures ex his qui áderant, tanto miráculo stupefacti (quan-

dóquidem vidérunt, loquente Petro, tam magnum atque divinum testimónium perhibéri de Christo, ut ille, qui occisus ab eis inter mórtuos deputábat, resurrexisse, et vivere probaretur) compúncti corde conversi sunt: et tanti sánguinis, tam impie atque immániter fusi, indulgéntiam percepérunt, ipso redépti sánguine quem fuderunt.

ñ: Ego rogábo Patrem, p. 363.

LECTIO VIII.

CHRIсти enim sanguis sic in remissionem peccatórum ómnium fusus est, ut ipsum étiam peccátum posset delére, quo fusus est. Hoc ergo intuens Dóminus dicebat: Odio habuerunt me gratis: cum autem vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibébit de me. Tamquam diceret: Odio me habuerunt, et occiderunt vidéntes: sed talé de me Paráclitus testimónium perhibébit, ut eos faciat in me credere non vidéntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis, quia ab initio mecum estis. Perhibébit Spiritus sanctus, perhibébitis et vos. Quia enim ab initio mecum estis, potéstis prædicáre quod nostis; quod ut modo non faciátis, illius Spiritus plentúdo nondum adest vobis.

ñ. Si enim non abiéro, p. 974.

LECTIO IX.

ILLE ergo testimónium perhibébit de me, et vos testimó-

nium
vobis
perhi
in có
tum
bis. C
defuit
interr
póruit
hibere
licitati
pulsus
autem
sed per
fit tim
sionem
ejus in
servitú
vero
amor
tis: et
tranqu
léxerat
gávera
étiam
flerat
roborá
sanctus
Te D

In
Ab h
SS. Tr
currat
num, t
ctum F
tis.

Inci
be

JUDAS
frate

erunt, loquente
gnum atque di-
nium perhiberi
ille, qui occisus
ortuos deputaba-
se, et vivere pro-
uncti corde con-
tanti sanguinis,
tque immániter
ntiam percepé-
lémpsi sanguine
t.
rogábo Patrem,

IO VIII.

n sanguis sic in
em peccatorum
s est, ut ipsum
m posset delére,
Hoc ergo intuens
pat : Odio habué-
is : cum autem
itus, ille testimó-
bit de me. Tam-
 : Odio me ha-
cciderunt vidén-
de me Paráclitus
perhibébit, ut eos
édere non vidén-
inquit, testimó-
bitis, quia ab ini-
estis. Perhibébit
tus, perhibébitis
nim ab initio me-
otéstis prædicáre
uod ut modo non
s Spiritus pleni-
adest vobis.
m non abiéro,

TIO IX.

timónium perhi-
e, et vos testimó-

nium perhibébitis : dabit enim
vobis fidúciám testimónium
perhibéndi charitas Dei, diffusa
in córdibus vestris per Spiri-
tum sanctum, qui dábitur vo-
bis. Quæ útique Petro adhuc
defuit, quando mulleris ancillæ
interrogatióne pertérritus, non
pótuit verum testimónium per-
hibére ; sed contra suam pol-
licitatiónem timóre magno com-
pulsus est ter negáre. Timor
autem iste non est in charitate :
sed perfectá charitas foras mit-
tít timórem. Dénique ante pas-
sionem Dómini, servilis timor
ejus interrogátus est a femina
servitútis : post resurrectionem
vero Dómini, liberális ejus
amor ab ipso príncipe libertá-
tis : et ideo ibi turbabátur, hic
tranquillabátur : ibi quem dí-
léxerat, negábat : hic quem ne-
gáverat, diligébat. Sed adhuc
ctiam tunc amor ipse infirmus
fuerat et angústus, donec eum
roboráret, et dilatáret Spiritus
sanctus.

Te Deum laudamus, p. 16.

SABBATO

IN VIGILIA PENTECOSTES.

Ab hac die usque ad Festum
SS. Trinitatis inclusive, si oc-
currat Festum novem Lectio-
num, transfertur post prædi-
ctum Festum Sanctæ Trinita-
tis.

IN I NOCTURNO.

Incepit Epistola cathólica
beáti Judæ Apóstoli.

LECTIO I.

JUDAS Jesu Christi servus,
frater autem Jacóbi, his qui

sunt in Deo Patre diléctis, et
Christo Jesu conservátis et vo-
cátis. Misericórdia vobis, et
pax, et charitas adimpleátur.
Charíssimi, omnem sollicitúdi-
nem faciéns scribéndi vobis de
commúni vestra salute, ne-
césse hábui scribere vobis :
déprecans supercertári semel
tráditæ Sanctis fidei. Subin-
troiérunt enim quidam hómi-
nes (qui olim præscripti sunt
in hoc iudicio) impii, Dei
nostri grátiam transferéntes in
luxúriam, et solum Dominató-
rem et Dóminum nostrum Je-
sum Christum negántes.

ñ. Post passionem suam per
dies quadraginta appárens eis,
et loquens de regno Dei, alle-
lúia : * Et vidéntibus illis ele-
vátus est, allelúia et nubes
suscepit eum ab óculis eórum,
allelúia. †. Et convéscens præ-
cepit eis, ab Jerosólymis ne
discéderent, sed expectárent
promissiónem Patris. Et vidén-
tibus illis elevátus est, alle-
lúia.

LECTIO II.

COMMONERE autem vos volo,
sciéntes semel ómnia, quó-
niam Jesus pópulum de terra
Ægypti salvans, secúndo eos,
qui non crediderunt, pérdidit :
ángelos vero, qui non servavé-
runt suum principátum, sed
dereliquerunt suum domici-
lium, in iudicium magni diéi
vinculis ætérnis sub calígene
reservávit. Sicut Sódoma, et
Gomórrha, et finitimæ civitates
simili modo exfornicátæ, et

abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exéplum, ignis ætéрни pœnam sustinéntes. Similiter et hi carnem quidem máculant, dominationem autem spernunt, majestátem autem blasphemánt.

ñ. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sidera : * Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérum pérmanet, allelúia. ý. A summo cœlo egréssioejus, et oc-cúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies ejus in núbibus cœli, et nomen ejus in ætérum pérmanet, allelúia.

LECTIO III.

CUM Michael Archángelus cum diábolo disputans altécarétur de Moysi córpore, non est ausus judicium inférre blasphemíæ : sed dixit : Impetret tibi Dóminus. Hí autem, quæcúmque quidem ignórant, blasphemánt : quæcumque autem naturáliter, tamquam muta animalia, norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, et in contradiccióne Core periórunt. Hi sunt in épulis suis máculæ, convivántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, his mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris, despumántes suas confusions, sidera errántia : quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérum.

ñ. Exaltáre Dómine, allelúia, p. 358.

IN II NOCTURNO.

Ex Tractátu sancti Augustíni Episcopi de Symbolo ad Catechúmenos.

LECTIO IV.

Lib. 4. cap. 1. tom. 9.

DUM per sacratíssimum crucis signum vos suscepit in útero sancta mater Ecclesia, quæ sicut et fratres vestros cum summa lætítia spiritaliter páriet, nova proles futúra tantæ matris, quousque per lavácrum sanctum regenerátos, verè luci restituat, congruis aliméntis eos, quos portat, pascat in útero, et ad diem partus sui lætos læta perdúcat, quóniam non tenétur hæc sententia Hevæ, quæ in tristítia et gémitu parit filios ; nec ipsos gaudéntes, sed pótius flentes. Hæc enim solvit, quod illa ligáverat : ut prolem, quam per inobediéntiam sui, morti donavit, hæc per obediéntiam restituat vitæ. Omnia sacraménta, quæ acta sunt et agúntur in vobis per ministérium servórum Dei, exorcísmis, oratióibus, cánticis spiritalibus, insufflatiόνibus, cilicio, inclinatióne cervicium, humilitáte pedum, pavor ipse omni securitáte appeténdus : hæc ómnia, ut dixi, escæ sunt, quæ vos reficiunt in útero, ut renátos ex baptismo hilares vos mater exhibeat Christo.

ñ. Tempus est, ut revérta ad eum qui me misit, dicit Dó-

mius
turbé
pro v
custód
ý. Nis
non
fúero,
pro v
custód

A
pr
contra
Apoca
scriptu
draco
quæ p
perisse
ret. De
nullus
lierem
signific
strum
rit : q
in se s
strávit
riens,
hæc o
ejus pá
amittat
tissimi
mino e
ut, qu
vestris
Paráta
exclúsi
dibus v
ñ. No
ego vad
súumptu
vobis,
ritátis,
allelúia

minus : nolite contristári, nec turbétur cor vestrum : * Rogo pro vobis Patrem ut ipse vos custódiat, allelúia, allelúia. *ŷ.* Nisi ego abiero, Paráclitus non véniet : cum assúptus fíero, mittam vobis eum. Rogo pro vobis Patrem ut ipse vos custódiat.

LECTIO V.

ACCEPSTIS et symbolum protectionem parturiéntis contra venéna serpéntis. In Apocalypsi Joánnis Apóstoli scriptum est hoc, quod staret draco in conspéctu mulieris, quæ parítura erat, ut cum peperisset, natum ejus coméderet. Dracónem diabolum esse nullus vestrum ignórat, Mulierem illam, vírginem Mariam significásse, quæ caput nostrum integra íntegrum péperit : quæ étiam ipsa figúram in se sanctæ Ecclésiæ demonstrávit : ut quómodo filium páriens, virgo permánsit ; ita et hæc omni témpore membra ejus páriat, et virginitátem non amittat. Ipsas senténtias sacratissimi Symboli adjuvánte Dómino exponédas suscepimus, ut, quid singulæ contineant, vestris sénsibus intimémus. Paráta sunt corda vestra, quia exclúsus est inimicus de córdibus vestris.

ŷ. Non turbétur cor vestrum : ego vado ad Patrem ; et cum assúptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúia, * Spiritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúia. *ŷ.* Ego rogábo Pa-

trem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spiritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúia.

LECTIO VI.

HUIC vos renuntiáre professi estis, in qua professione, non hominibus, sed Deo et Angelis ejus conscribéntibus dixistis, Renúntio. Renuntiáte non solum vóeibus, sed étiam móribus : non tantum sono linguæ, sed et actu vitæ : nec tantum lábiis sonántibus, sed opéribus pronuntiántibus. Scitote vos cum cálido, antiquo et veter nóso inimico suscepisse certámen : non in vobis post renuntiatiónem invéniat ópera sua, non jure vos átrahat in servitútem suam. Deprehéndetis enim et detégeris Christiáne, quando áliud agis, et áliud profitéris : fidélis in nómine, áliud démonstrans in ópere, non tenens promissionis tuæ fidem : modo ingrédies Ecclésiám oratiónes fúndere, post módicum in spectáculis cum histriónibus impudice clamáre. Quid tibi cum pompis diaboli, quibus renuntiásti ?

ŷ. Ascéndens Christus, p. 361.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 14. b*

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Si diligitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium

Paráclitum dabit vobis. Et reliqua.

Homília sancti Augustini
Epíscopi.

*Tractatu 74. in Joan. sub
finem, et 75.*

QUOD ait, Rogábo Patrem, et alium Paráclitum dabit vobis : osténdit et seípsum esse Paráclitum. Paráclitus enim Latíne dicitur advocátus : et dictum est de Christo : Advocátum habémus ad Patrem, Jesum Christum justum. Sic autem mundum dixit non posse accipere Spíritum sanctum, sicut étiam dictum est : Prudentia carnis inimica est Deo : legi enim Dei non est subjécta, nec enim potest : velut si dicámus : Injustitia justitia esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi significans dilectóres : quæ dilectio non est a Patre. Et ideo dilectióni hujus mundi, de qua satágitur ut minuátur et consumátur in nobis, contrária est diléctio Dei, quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

ñ. Ego rogábo Patrem, et alium Paráclitum dabit vobis,* Ut máneat vobiscum in ætérnum Spíritum veritátis, allelúia. ŷ. Si enim non abiero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abiero, mittam eum ad vos. Ut máneat vobiscum in ætérnum Spíritum veritátis, allelúia.

Bened. Divinum auxílium.

LECTIO VIII.

MUNDUS ergo eum accipere non potest, quia non videt eum, neque scit eum. Non enim habet invisibiles óculos mundána diléctio, per quos vidéri Spíritus sanctus potest, qui vidéri, nisi invisibiliter, non potest. Vos autem, inquit, cognoscétis eum : quia apud vos manébit, et in vobis erit. Erit in eis, ut máneat ; non manébit, ut sit : prius est enim esse alicubi, quam manére. Sed ne putárent quod dictum est, Apud vos manébit ; ita dictum, quemádmódu apud hóminem hospes visibíliter manére consuévít, expósuit quid dixerit, Apud vos manébit, cum adjúnxit et dixit, In vobis erit.

ñ. Si enim non abiero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abiero, mittam eum ad vos : * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúia. ŷ. Non enim loquétur a semetípso : sed quæcúmque áudiet, loquétur : et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum autem vénerit. Glória Patri. Cum autem vénerit.

LECTIO IX.

ERGO invisibiliter vidétur. Nec, si non sit in nobis, potest esse in nobis ejus sciéntia : sic enim a nobis vidétur in nobis et nostra consciéntia. Nam fáciem vidémus altérius, nostram vidére non póssumus : consciéntiam vero nostram vi-

démus
Sed co
nisi in
sanctus
nobis.
in nobi
quemác
sciéndu
bis, si
promiss
ne quis
eum De
velut pu

démus, altérius non vidémus. Sed consciéntia numquam est nisi in nobis : Spíritus autem sanctus potest esse étiam sine nobis. Datur quippe ut sit et in nobis : sed vidéri et sciri, quemádmódum vidéndus et sciéndus est, non potest a nobis, si non sit in nobis. Post promissiónem Spíritus sancti, ne quisquam putáret, quod ita eum Dóminus datúrus fúcrit velut pro seípso, ut non et ipse cum eis esset futúrus, adjécit atque ait : Non relinquam vos órphanos, véniam ad vos. Quamvis ergo nos Filius Dei suo Patri adoptáverit filios, et eúmdem Patrem nos volúerit habére per grátiam qui ejus Pater est per natúram : tamen étiam ipse circa nos patérnum afféctum quodámodo démonstrat, cum dicit : Non relinquam vos órphanos.

Te Deum laudámus, p. 16.

O VIII.
eum accipere
quia non videt
cit eum. Non
visibiles óculos
io, per quos vi-
sanctus potest,
i invisibiliter,
autem, inquit,
n : quia apud
in vobis erit.
neat; non ma-
prius est enim
n manére. Sed
dictum est,
it; ita dictum,
apud hómi-
ibiliter mané-
expósuit quid
vos manébit,
dixit, In vobis

on abiero, Pa-
iet ad vos : si
ittam eum ad
m vénerit ille,
em veritátem,
enim loquétur
ed quæcúm-
étur : et quæ
nuntiábit vo-
vénerit. Gló-
autem vene-

IX.
liter vidétur.
sit in nobis,
ois ejus scién-
nobis vidétur
a consciéntia.
mus altérius,
n póssumus :
o nostram vi-

DOMINICA

PENTECOSTES.

AD VESPERAS.

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus.

Psalmi de Dominica, p. 123, et loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes gentes, p. 127.

HYMNUS.

VENI, Creátor Spiritus,
Mentes tuórum visita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti, pëctora.
Qui diceris Paráclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cháritas,
Et spiritalis únctio.

Tu septifórmis múnere,
Digitus patrænæ dëxteræ,
Tu rite promissum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus :
Infúnde amórem córdibus :
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pépëti.

Hostem repéllas lógius,
Pacémque dones prótinus :
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Filium :
Teque utriúsque Spiritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis

Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

Sic terminantur Hymni usque ad Vesperas Sabbati sequentis.

ÿ. Repléti sunt omnes Spiritu sancto, allelúia. ñ. Et cœperunt loqui, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Non vos relinquam órphanos, allelúia : vado et vénio ad vos, allelúia : et gaudébit cor vestrum, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spiritus illustratióne docuisti : da nobis in eódem Spiritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum. In unitáte ejúdem.

DOM. PENTECOSTES.

AD MATUTINUM.

Invitat. Allelúia, Spiritus Dómini replévit orbem terrarum : * Venite adorémus, allelúia.

Psalm. Veníte, exultémus, p. 2.

HYMNUS.

JAM Christus astra ascéndérat,
Revérsus unde vénerat,

Patri
Sanc
So
Quo
Orbis
Signa
Cu
Repé
Após
Deum
De
Decór
Qui fi
Calór
Imp
Affláta
Vocés
Fantu
Not
Græcis
Simúl
Lingu
Juda
Vesán
Madér
Christi
Sed
Occúr
Falsum
Joéle t
Deo
Et Fili
Surréx
In sæc
A
Ant.
pente
niéntis
allelúia
MAGN
lis
nostri,
16

Patris fruendum munere
Sanctum daturus Spiritum.

Sollemnis urgebat dies,
Quo mystico septemplici
Orbis volutus septies,
Signat beata tempora.

Cum lucis hora tertia
Repente mundus insonat,
Apostolis orantibus
Deum venire nuntiat.

De Patris ergo lumine
Decorus ignis almus est,
Qui fida Christi pectora
Calore Verbi compleat.

Implata gaudent viscera,
Afflata sancto Spiritu,
Vocesque diversas sonant,
Fantur Dei magnalia,

Notique cunctis gentibus
Graecis, Latinis, Barbaris,
Simulque demirantibus,
Linguis loquuntur omnium.

Judaea tunc incredula,
Vesana torvo Spiritu,
Madere musto sobrios
Christi fideles increpat.

Sed editis miraculis
Occurrit, et docet Petrus,
Falsum profari perfidos,
Joële teste comprobans.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In saeculorum saecula. Amen.

AD NOCTURNUM.

Ant. t. 8. f Factus est repente
de caelo sonus * adveniens
spiritus vehementis,
alleluia, alleluia.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dominus, et laudabilis
nimis, * in civitate Dei
nostri, in monte sancto ejus.

Verna.

Fundatur exultatione uni-
versae terrae mons Sion, * la-
tera Aquilonis, civitas Regis
magni.

Deus in domibus ejus cogno-
scetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terrae
congregati sunt: * convenerunt
in unum.

Ipsi videntes sic admirati
sunt, conturbati sunt, com-
moti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, *
in spiritu vehementi conteres
naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus
in civitate Domini virtutum,
in civitate Dei nostri: * Deus
fundavit eam in aeternum.

Suscipimus Deus misericordiam
tuam, * in medio templi
tui.

Secundum nomen tuum
Deus, sic et laus tua in fines
terrae: * justitia plena est
dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exul-
tent filiae Judae, * propter ju-
dicia tua Domine.

Circumdote Sion, et com-
plectimini eam: * narrate in
turribus ejus.

Ponite corda vestra in vir-
tute ejus: * et distribuite do-
mos ejus, ut enarratis in pro-
genie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus
noster in aeternum, et in sae-
culum saeculi: * ipse reget
nos in saecula.

Ant. Factus est repente de
caelo sonus adveniens spiri-

tus vehemētis, allelúia, allelúia.

Ant. l. 8. f Confirma hoc Deus * quod operátus es in nobis : a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúia, allelúia.

PSALMUS 67.

EXURGAT Deus, et dissipéntur inimíci ejus : * et fúgiant qui odérunt eum a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásus : Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * similiter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransires in desérto :

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai : * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecisti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua paúperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus dividere spolia.

Si dormiátis inter médios celeros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœlestis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in sinem.

Currus Dei decem millibus múltiplex, millia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitátem : * accepisti dona in hominibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotidie : * prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúntamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capilli perambulántium in delictis suis.

Dir
conve
profú
Ut
sángu
rum
Vi
Deus,
gis m
Præ
júcti
juven
rum.
In
Dómin
Ibi
lus, *
Prím
rum :
princip
Man
confirm
rátus e
A ter
tibi off
Incre
gregát
populón
eos, qui
Dissip
lunt : ve
pto : * A
nus ejus
Regna
psállite
Psállite
super co
tem.
Ecce
virtútis,
per Israe
et virtus
Mirábi

Dixit Dóminus : Ex Basan
convértam, * convértam in
profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in
sanguine : * lingua canum tuó-
rum ex inimicis, ab ipso.

Vidérunt ingrèssus tuos
Deus, * ingrèssus Dei mei : Re-
gis mei qui est in sancto.

Prævenérunt principes con-
juncti psalléntibus, * in médio
juvenculárum tympanistriá-
rum.

In ecclésiis benedicite Deo
Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntu-
lus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eó-
rum : * príncipes Zábulon,
príncipes Néphthali.

Manda Deus virtúti tuæ : *
confirma hoc Deus quod ope-
rátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, *
tibi offerent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, con-
gregatio taurórum in vaccis
populórum : * ut excludant
eos, qui probáti sunt argénto.

Dissipa gentes quæ bella vo-
lunt : vénient legáti ex Ægy-
pto : * Æthiopia præveniet ma-
nus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : *
psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascendit
super cælum cœli, * ad Orién-
tem.

Ecce dabit voci suæ vocem
virtútis, date glóriam Deo su-
per Israel. * magnificentia ejus,
et virtus ejus in núbibus.

Mirabilis Deus in sanctis

suis, Deus Israel ipse dabit vir-
tútem et fortitúdinem plebi
suæ, * benedictus Deus.

Ant. Confirma hoc, Deus,
quod operátus es in nobis : a
templo sancto tuo, quod est in
Jerúsalem, allelúia, allelúia.

Ant. t. 8. f. Emitte Spiritum
tuum, * et creabúntur : et re-
novábis fáciem terræ, allelúia,
allelúia.

PSALMUS 103.

BENEDIC ánima mea Dómino : *
Dómine Deus meus, magni-
ficátus es veheménter.

Confessióem, et decórem
induisti : * amictus lúmine
sicut vestiméto :

Exténdens cælum sicut pel-
lem : * qui tegis aquis supe-
rióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsus
tuum : * qui ámbulas super
pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spí-
ritus : * et ministros tuos ignem
uréntem.

Qui fundásti terram super
stabilitátem suam : * non incli-
nabitur in sæculum sæculi.

Abyssus sicut vestiméntum
amictus ejus : * super montes
stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fú-
gient : * a voce tonitruí tui
formidábunt.

Ascéndunt montes, et de-
scéndunt campi, * in locum
quem fundásti eis.

Términus posuisti quem
non transgrediéntur : * neque
converténtur operire terram.

Qui emittis fontes in convál-

libus : * inter médium món-
tium pertransibunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : *
expectábunt ónagri in siti
sua.

Super ea vólucres cœli ha-
bitábunt : * de médio petrárum
dabunt voces.

Rigans montes de superi-
oribus suis : * de fructu óperum
tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum jumén-
tis, * et herbam servitúti hó-
minum :

Ut edúcas panem de terra : *
et vinum lætificet cor hó-
minis.

Ut exhilaret fáciem in óleo : *
et panis cor hóminis confir-
met.

Saturabúntur ligna campi,
et cedri Libani, quas plantá-
vit : * illic pásseres nidificá-
bunt.

Heródií domus dux est eó-
rum : * montes excélsi cervis :
petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : *
sol cognóvit occásum suum.

Posuisti ténebras, et facta est
nox : * in ipsa pertransibunt
omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut
rápíant, * et quærant a Deo
escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti
sunt : * et in cubilibus suis
collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum : *
et ad opératiónem suam usque
ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera
ua Dómine : * ómnia in sa-

piéntia fecisti : impléta est terra
possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spa-
tiósum mánibus : * illic reptí-
lia, quorum non est númerus.

Animália pusilla cum ma-
gnis : * illic naves pertrans-
ibunt.

Draco iste, quem formásti ad
illudéndum ei : * ómnia a te
expéctant, ut des illis escam
in témpore.

Dante te illis, cólligent : *
aperiénte te manum tuam,
ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem,
turbabúntur : * aúferes spiri-
tum eórum, et deficiet, et in
púlverem suum reverténtur.

Emittes spiritum tuum et
creabúntur : * et renovábis fá-
ciem terræ.

Sit glória Dómini in secu-
lum : * lætábitur Dóminus in
opéribus suis ;

Qui réspicit terram, et facit
eam trémere : * qui tangit
montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita
mea : * psallam Deo meo
quámdiu sum.

Jucúndum sit ei clóquium
meum : * ego vero delectábor
in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra,
et iniqui ita ut non sint : *
benedic ánima mea Dómino.

Ant. Emitte Spíritum tuum,
et creabúntur : et renovábis
fáciem terræ, allelúia, allelúia.

ŷ. Spíritus Dómini replévit
orbem terrárum, allelúia. *R.* Et
hoc quod cóntinet ómnia, sciôn-

tiam
P
A
B
L

I
di
ligit
váb
eum.
man
mus.
Hom

L
ev
sub l
post
plati
immo
ritus
super
tésqu
rem
parén
tus fa
tia : q
visión
rem

namq
est :
Deus
mente
proféc
Neque
Deum
diligit
ñ.
Pentec
riter in
et sub

tiam habet vocis, allelúia.

Pater noster.

Absolutio, Exaúdi Dómine.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

LECTIO I. *Cap. 14. c.*

In illo témpore : Dixit Jesus
discípulis suis : Si quis dí-
ligit me, sermónem meum ser-
vábít, et Pater meus diliget
eum, et ad eum veniémus, et
mansióne apud eum faciémus.
Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Hom. 30. in Evang.

LIBET, fratres charíssimi,
Levángélica verba lectiónis
sub brevitate transcúrrere, ut
post diútius liceat in contem-
platióne tantæ solemnitátis
immorári. Hódie namque Spí-
ritus sanctus repentino sónitú
super discipulos venit, men-
tésque carnálium in sui amó-
rem permutávit, et foris appa-
réntibus linguis ígneis, in-
tus facta sunt corda flammántia:
quia dum Deum in ignis
visióne suscepérunt, per amó-
rem suáviter arsérunt. Ipse
namque Spiritus sanctus amor
est : unde et Joánes dicit :
Deus charitas est. Qui ergo
mente integra Deum desiderat,
profécto jam habet, quem amat.
Neque enim quisquam posset
Deum diligere, si eum quem
diligít, non habéret.

¶ Cum compleréntur dies
Pentecóstes, erant omnes pá-
riter in códem loco, allelúia :
et súbito factus est sonus de

cælo, allelúia. * Tamquam spí-
ritus veheméntis, et replévit
totam domum, allelúia, alle-
lúia. ¶ Dum ergo essent in
unum discipuli congregáti
propter metum Judæórum; so-
nus repénite de cælo venit su-
per eos. Tamquam.

Bened. Divínium auxilium.

LECTIO II.

SED ecce, si unusquisque ve-
strum requirátur, an dili-
gat Deum : tota fidúcia, et se-
cúra mente respóndet, Diligo.
In ipso autem lectiónis exórdio
audístis quid Veritas dicit : Si
quis diligit me : sermónem
meum servábít. Probátio ergo
dilectiónis, exhibítio est óperis.
Hinc in Epístola sua idem Joán-
nes dicit : Qui dicit, Diligo
Deum, et mandáta ejus non cu-
stódit, mendax est. Vere etenim
Deum diligimus, et mandáta
ejus custodimus, si nos a nostris
voluptátibus coarctámus. Nam
qui adhuc per ilícita desidé-
ria diffluit, profécto Deum non
amat : quia ei in sua voluntáte
contradicit.

¶ Repléti sunt omnes Spí-
ritu sancto, et cœpérunt loqui,
prout Spíritus sanctus dabat
éloqui illis : * Et convénit mul-
títúdo dicéntium, allelúia.
¶ Loquebántur váriis linguis
Apóstoli magnália Dei. Et con-
vénit. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

LECTIO III.

ET Pater meus diliget eum,
et ad eum veniémus, et
mansióne apud eum faciémus.

mus. Pensáte, fratres charissimi, quanta sit ista dignitas, habere in cordis hospitio adventum Dei. Certe si domum nostram quisquam dives, aut præpotens amicus intráret, omni festinántia domus tota mundarétur, ne quid fortásse esset quod óculos amici intrántis offénderet. Tergat ergo sordes pravi óperis, qui Deo præparat domum mentis. Sed vidéte quid Véritas dicat : Veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. In quorúmdam étenim corda venit, et mansiónem non facit : quia per compunctiónem quidem Dei respectum percipiunt; sed tentatiónis témpore hoc ipsum quo compuncti fúerant, obliviscúntur : sicque ad perpetránda peccáta rédeunt, ac si hæc minime planxissent.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. r Cum compleréntur* dies Pentecóstes, erant omnes páriter in códem loco, allelúia.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 8. Spiritus Dómini * replévit orbem terrárum, allelúia.

Ant. t. 8. Repléti sunt omnes * Spiritu sancto, et cœpérunt loqui, allelúia, allelúia.

Ant. t. 1. l Fontes, et ómnia * quæ movéntur in aquis, hymnum dicite Deo, allelúia,

Ant. t. 8 f Loquebántur * váriis linguis Apóstoli magnalia Dei, allelúia, allelúia, allelúia.

CAPITULUM. Act. 2.

CUM compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discipuli páriter in eódem loco : et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spiritus veheméntis, et replévit totam domum ubi erant sedéntes.

HYMNUS.

BEATA nobis gáudia
Anni redúxit órbita
Cum Spíritus Paráclitus
Illápsus est Apóstolis.

Ignis vibránte lúmine
Linguae figúram détulit,
Verbis ut essent próflui,
Et charitaté férvidi.

Linguis loquúntur ómnium:
Turbæ pavent Gentilium:
Musto madére députant
Quos Spíritus repléverat.

Patrátá sunt hæc mystice,
Paschæ perácto témpore,
Sacro diérum círculo,
Quo lege fit remissio.

Te nunc, Deus piissime,
Vultu precámur cernuo,
Illápsa nobis cœlitus
Largire dona Spíritus.

Dudum sacrátá pectora
Tua replésti grátia :
Dimitte nostra crimina,
Et da quiéta témpora.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula,

Amen,

ritu
pér

A
cipit
rum
mitt

D
lustr
in e
et de
gaud
unita

ñ.
misc
lelúia
dexte
lelúia
ñ.
nos,
prop
lúia.

V
E
M
Imple
Quæ
Qu
Altiss
Fons
Et sp
Tu
Digit
Tu ri
Serm
Ac
Infum
Infir
Virtú

ŷ. Replēti sunt omnes Spīritu sancto, allelūia. Ṛ. Et cœpērunt loqui, allelūia.

Ad Bened. Ant. t. 7. r Accipite Spīritum sanctum : quorum remisēritis peccāta, remittūntur eis, allelūia.

ORATIO.

DEUS, qui hodierna die corda fidēlium sancti Spīritus illustrationē docuisti : da nobis in eodē Spiritu recta sāpere, et de ejus semper consolationē gaudere. Per Dōminum. In unitate ejusdem.

AD PRIMAM.

Ṛ. *br.* Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. * Allelūia, allelūia. Christe. ŷ. Qui sedes ad dēxeram Patris. Allelūia, allelūia. Glōria Patri. Christe.

ŷ. Exurge, Christe, adjuva nos, allelūia. Ṛ. Et libera nos, propter nomen tuum, allelūia.

AD TERTIAM.

HYMNUS.

VENI, Creātor Spīritus,
Mentes tuōrum visita,

Imple supērna grātia,
Quæ tu creāsti, pēctora.

Qui diceris Parāclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, chāritas,
Et spiritalis ūnctio.

Tu septiformis mūnere,
Digitus patērnæ dēxteræ,
Tu rite promissum Patris,
Sermōne ditans gūttura.

Accēnde lumen sēnsibus :
Infūnde amōrem cōrdibus :
Infirma nostri cōrporis
Virtūte firmans pēpeti.

Hostem repēllas lōngius,
Pacēmque dones prōtinus :
Ductōre sic te prævio
Vitēmus omne nōxium.

Per tē sciāmus da Patrem,
Noscāmus atque Filium :
Teque utriusque Spīritum
Credāmus omni tēpore.

Deo Patri sit glōria,
Et Filio, qui a mōrtuis
Surrēxit, ac Parāclito,
In sæculōrum sæcula.

Amen.

Qui dicitur ad Tertiam per totam Octavam, loco Hymni,
Nunc sancte.

Capitulum, Cum complerentur, ut supra, ad Laudes.

Ṛ. *br.* Spīritus Dōmini replēvit orbem terrārum. * Allelūia, allelūia. Spīritus. ŷ. Et hoc quod cōntinet ōmnia, sciēntiam habet vocis. Allelūia, allelūia. Glōria Patri. Spīritus.

ŷ. Spīritus Parāclitus, allelūia. Ṛ. Docēbit vos ōmnia, allelūia.

AD SEXTAM.

CAPITULUM. Act. 2.

FACTA autem hac voce, cōvenit multitūdo, et mente cōfūsa est, quōniam audiēbat unusquisque lingua sua illos loquēntes.

Ṛ. *br.* Spīritus Parāclitus. * Allelūia, allelūia. Spīritus. ŷ. Docēbit vos ōmnia. Allelūia, allelūia. Glōria Patri. Spīritus.

ŷ. Replēti sunt omnes Spīritu sancto, allelūia. Ṛ. Et cœpērunt loqui, allelūia.

AD NONAM.

CAPITULUM. Act. 2. b

JUDÆI quoque, et prosélyti, Cretes, et Arabes, audivimus eos loquētes nostris linguis magnália Dei.

ñ. br. Replēti sunt omnes Spiritu sancto. * Allelúia, allelúia. Replēti. ý. Et cœpērunt loqui. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Replēti.

ý. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúia. ñ. Magnália Dei, allelúia.

AD VESPERAS.

Ant. Cum complerētur, ut in *Laudibus*, p. 402.

Psalmi Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123. *Qui dicuntur quotidie per Octavam*.

Capitulum, Cum complerētur, p. 402.

Hymnus, Veni, Créator, p. 403.

ý. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúia. ñ. Magnália Dei, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Hódie complēti sunt dies Pentecóstes, allelúia: hódie Spiritus sanctus in igne discipulis apparuit, et tribuit eis charismatum dona: misit eos in univēsum mundum prædicāre, et testificāri: qui crediderit, et baptizátus fúerit, salus erit, allelúia.

Infra Octavam Pentecostes sit Officium sicut in die, exceptis Versibus ad Nocturnum, Lectionibus, Responsoriis, Antiphonis ad Benedictus, et ad

Magnificat, et Orationibus.

Si infra Octavam occurrat Festum novæ Lectionum, transfertur post Octavam. De Simplici autem in hoc triduo nulla fit Commemoratio.

FERIA SECUNDA.

ý. Spiritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia. ñ. Et hoc quod cōtinet ómnia, sciētiā habet vocis, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I. *Cap. 3. b*

IN illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Sic Deus diléxit mundum, ut Filium suum unigénitum daret: ut omnis qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 12. in Joan. sub fin.

QUANTUM in médico est, sanare venit agrótum. Ipse se intérimit, qui præcépta médici observāre non vult. Venit Salvátor in mundum. Quare Salvátor dictus est mundi, nisi ut salvet mundum, non ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipso? ex te judicáberis. Et quid dicam, judicáberis? Vide quid ait: Qui credit in eum, non judicátur. Qui autem non credit, quid dictúrum sperábas, nisi, Judicátur? Quod addit, Jam, inquit, judicátus est: nondum apparuit judi-

et Orationibus.
Octavam occurrat
m Lectionum,
ost. Octavam. De
m in hoc triduo
memoratio.

SECUNDA.

Dómini replévit
m, allelúia. r̄. Et
inet ómnia, scién-
cis, allelúia.
r.

Exaúdi.
géllica lectio.
cti Evangélii
n Joánnem.
Cap. 3. b
ore : Dixit Jesus
Sic Deus diléxit
ílium suum uni-
t : ut omnis qui
, non péreat, sed
ætérrnam. Et ré-

cti Augustini
scopi.
a Joan. sub fin.
médico est, sa-
t agrótum. Ipse
qui præcépta mé-
non vult. Venit
mundum. Quare
s est mundi, nisi
dum, non ut jú-
m? Salvári non
ex te judicáberis.
m, judicáberis?
: Qui credit in
cátur. Qui autem
id dictúrurum spe-
judicátur? Quod
nquit, judicátus
apparuit judi-

cium, et jam factum est judi-
cium.

r̄. Jam non dicam vos ser-
vos, sed amícos meos : quia
ómnia cognovistis, quæ operá-
tus sum in médio vestri, alle-
lúia : * Accipite Spíritum san-
ctum in vobis Paráclitum : ille
est, quem Pater mittet vobis,
allelúia. r̄. Vos amici mei estis
si feceritis quæ ego præcipio
vobis. Accipite.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO III.

NOVIT enim Dóminus, qui
sunt ejus : novit qui per-
máneant ad corónam, qui per-
máneant ad flammam. Novit
in área sua triticum, novit et
páleam : novit ségetem, novit
et zizánia. Jam judicátus est,
quia non credit. Quare judicá-
tus? Quia non crédidit in nó-
mine unigéniti Filii Dei. Hoc
est autem judicium : quia lux
venit in mundum, et diléx-
erunt hómines magis ténebras
quam lucem : erant enim mala
ópera eórum. Fratres mei,
quorum ópera bona invénit
Dóminus? Nullórum. Omnia
ópera mala invénit. Quómodo
ergo quidam fecerunt veritá-
tem, et venérunt ad lucem?
Et hoc enim séquitur : Qui au-
tem facit veritátem, venit ad
lucem.

r̄. Spíritus sanctus procé-
dens a throno, Apostolórum
péctora invisibiliter penetrávit
novo sanctificatiónis signo : *
Ut in ore eórum ómnium gé-
nera nasceréntur linguárum,

allelúia. r̄. Advénit ignis divi-
nus, non combúrens, sed illú-
minans, et tribuit eis charis-
matum dona. Ut in ore eórum.
Glória Patri. Ut in ore eórum.

Bened. Ad societátem.

LECTIO III.

SED diléxerunt, inquit, téne-
bras magis quam lucem.
Ibi pósuit vim. Multi enim di-
léxerunt peccáta sua, multi
conféssi sunt peccáta sua : quia
qui confitétur peccáta sua, et
accúsat peccáta sua, jam cum
Deo facit. Accúsat Deus pec-
cáta tua : si et tu accúsas, con-
júngeris Deo. Quasi duæ res
sunt, homo, et peccátor. Quod
audis, Homo, Deus fecit : quod
audis, Peccátor, ipse homo fe-
cit. Dele quod fecisti, ut Deus
salvet quod fecit. Opórtet ut
óderis in te opus tuum, et
ames in te opus Dei. Cum au-
tem cæperit tibi displicére
quod fecisti, inde incipiunt bó-
na ópera tua, quia accúsas
mala ópera tua. Inítium ópe-
rum bonórum, confessio est
óperum malórum.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 8. Sic
Deus diléxit mundum, ut Fi-
lium suum unigénitum daret :
ut omnis qui credit in ipsum,
non péreat, sed hábeat vitam
ætérrnam, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui Apóstolis tuis san-
ctum dedisti Spíritum : con-
céde plebi tuæ piæ petitiónis
efféctum : ut, quibus dedisti
fidem, largiáris et pacem. Per

Dóminum. In unitáte ejúsdem.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Si quis diligit me, sermónem in eum servábit : et Pater meus diliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus, allelúia.

FERIA TERTIA.

ŷ. Spiritus Paráclitus, allelúia. ñ. Docébit vos ómnia, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus pietas.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I. *Cap. 10.*

IN illo témpore : Dixit Jesus Phariséis : Amen, amen dicó vobis : qui non intrat per óstium in ovile óvium, sed ascendit aliúnde, ille fur est, et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 45. in Joann. post. inít.

DOMINUS de grege suo, et de óstio quo intrátur ad ovile, similitúdinem propósuit in hodiérna lectione. Dicant ergo Pagáni : Bene vivimus. Si per óstium non intrant, quid prodest eis unde gloriántur? Ad hoc enim debet unicuique prodésse bene vivere, ut detur illi semper vivere : nam cui non datur semper vivere, quid prodest bene vivere? Quia nec bene vivere dicéndi sunt, qui finem bene vivéndi vel cæcitate nesciunt,

vel inflatióne contémnunt. Non est autem cuiquam spes vera et certa semper vivéndi, nisi agnoscat vitam : quod est Christus, et per jánuam intret in ovile.

ñ. Apparuerunt Apóstolis dispertitæ linguæ tamquam ignis, allelúia : * Seditque supra singulos eórum Spiritus sanctus, allelúia, allelúia. ŷ. Et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spiritus sanctus dabat éloqui illis. Seditque.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO II.

QUERUNT ergo plerúmque tales homines étiam persuadere hominibus, ut bene vivant, et Christiáni non sint. Per áliam partem volunt ascendere, rápere, et occidere : non ut bonus pastor, conserváre atque salváre. Fúerunt ergo quidam philósophi de virtútibus et vitiis subtilia multa tractántes, dividéntes, definiéntes, ratiocinatiónes acutíssimas concludéntes, libros impléntes, suam sapiéntiam buccis crepántibus ventilántes, qui étiam dicere audérent hominibus : Nos sequimini, sectam nostram tenéte, si vultis beáte vivere. Sed non intrábant per óstium : pérdere volébant, mactáre et occidere.

ñ. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spiritus sanctus dabat éloqui illis, allelúia. ŷ. Repléti sunt omnes Spiritu sancto et cœpérunt loqui. Prout. Glória Patri. Prout.

Bened. Ad societátem.

LECTIO III.

QUID de istis dicam? Ecce ipsi Pharisæi legébant, et in eo quod legébant, Christum sonábant, ventúrum sperábant, et præsentem non agnoscebant. Jactábant se étiam ipsi inter Vidéntes, hoc est, inter sapiéntes, et negábant Christum, et non intrábant per óstium. Ergo et ipsi, si quos forte sedúcerent, mactandos et occidéndos, non liberándos sedúcerent. Et hos diuittámus: videámus illos, si forte ipsi intrant per óstium, qui ipsius Christi nómine gloriántur. Innumerábiles enim sunt, qui se Vidéntes non solum jactant, sed a Christo illuminátos vidéri volunt: sunt autem hærétici.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 8. f Ego sum óstium, dicit Dóminus: per me si quis introierit, salvábitur, et páscea invéniet, allelúia.

ORATIO.

ADSIT nobis, quæsumus Dómine, virtus Spíritus sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueatur advérsis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum: Qui tecum vivit et regnat in unitate ejúsdem.

Ad Magnif. Ant. t. 6. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis, allelúia.

FERIA QUARTA

QUATUOR TEMPORUM.

ÿ. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia. ñ. Et cæpérunt loqui, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I. Cap. 6. e

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni
Episcopi.

Tract. 26. in Joannem, post initium.

NOLI cogitare te invítum trahi: tráhitur ánimus et amóre. Nec timére debémus, ne ab homínibus, qui verba perpéndunt, et a rebus máxime divinis intelligéndis longe remóti sunt, in hoc Scripturárum sanctárum evangélico verbo fórsitan reprehendámur, et dicátur nobis: Quómodo voluntáte credo, si trahor? Ego dico: Parum est voluntáte: étiam voluptáte tráheris. Quid est, trahi voluptáte? Delectáte in Dómino: et dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam volúptas cordis, cui panis dulcis est ille cœlestis. Porro, si Poëtæ dicere volúptas; non necéssitas, sed volúptas; non obligátio, sed delectátio: quanto fórtius nos

dicere debemus, trahi hómīnem ad Christum, qui delectatur veritate, delectatur beatitudine, delectatur justitia, delectatur sempiterna vita, quod totum Christus est? An vero habent corporis sensus voluptates suas, et animus deseritur a voluptatibus suis? Si animus non habet voluptates suas, unde dicitur: Filii autem hominum sub tegmine alarum tuarum sperabunt: Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ, et torrénte voluptatis tuæ potabis eos: Quoniam apud te est fons vitæ, et in lumine tuo videbimus lumen.

ñ. Disciplinam et sapientiam docuit eos Dominus, allelúia: firmavit in illis gratiam Spiritus sui. * Et intellectu implévit corda eorum, allelúia. †. Repentino namque sonitu Spiritus sanctus super eos venit. Et intelléctus.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO II.

DA amantem, et sentit quod dico: da desiderantem, da esurientem, da in ista solitudine peregrinantem atque sitiētem, et fontem æternæ patriæ aspirantem: da talem et scit quid dicam. Si autem frigidus loquor, nescit quid loquor. Tales erant isti qui invicem murmurabant. Pater, inquit, quem traxerit, venit ad me. Quid est autem, Pater quem traxerit, cum ipse Christus trahat? Quare voluit dicere,

Pater quem traxerit? Si trahēdi sumus, ab illo trahāmur, cui dicit quædam, quæ diligit: Post odorem unguentorum tuorum currēmus. Sed quid intellēgi voluit, advertāmus, fratres, et quantum possumus capiāmus. Trahit Pater ad Filium eos, qui propterea credunt in Filium, quia eum cogitant Patrem habere Deum. Deus enim Pater æqualem sibi genuit Filium: et qui cogitat, atque in fide sua sentit et ruminat, æqualem esse Patri eum, in quem credidit, ipsum trahit Pater ad Filium.

ñ. Ite in universum orbem, et prædicatē Evangelium, allelúia. * Qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit, allelúia, allelúia, allelúia. †. In nomine meo dæmonia ejicient, linguis loquentur novis, serpentes tollent. Qui crediderit. Glória Patri. Qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit.

Bened. Ad societatem.

LECTIO III.

ARtus credidit creaturam, non eum traxit Pater: quia non considerat Patrem, qui Filium non credit æqualem. Quid dicis, o Ari? Quid dicis, hæretice? quid loqueris? Quid est Christus? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te traxit Pater: non enim intellexisti Patrem, cujus Filium negas. Aliud cogitas, non est ipse Filius: nec a Patre traheris, nec ad Filium traheris.

heris.
aliud
dicit:
non e
non I
traxit
Tu es
Ramu
et tra
demon
quod
trahit
trahit
tur. S
licias
revela
quonia
quemo
revela
Quid
anima
Te I
Ad
sum p
nus, q
lelúia,

M EN
D
te pro
ducit
promis
tecum
tate e
Deus,
lorum.
Ad
sum p
caelo d
caverit
æternu
dabo,
vita, a

traherit? Si trahatur ab illo trahatur quaedam, quæ non habetorem unguentum curreremus. Sed noluit, advertat quantum possit. Trahit Pater quia cum non habere Deum. et qui cogitat, et sentit et ruerem esse Patri credidit, ipsum Filium.

Trahit suam orbem, evangelium, aliquid, et basalvus erit, alleluia. In omnia ejicient, et novis, ser. Qui crediderit. Qui crediderit, fuerit, salvus

cietatem.

III.

creaturam, non trahit : quia non trahit, qui Filium trahit. Quid dicitis, heretici? Quid est, inquit, Deus? Deus fecit Deus trahit Pater: non trahit Patrem, cujus aliquid cogitas, et nec a Patre ad Filium tra-

heris. Aliud est enim Filius, aliud quod tu dicis. Photinus dicit: Homosolum est Christus, non est et Deus. Qui sic credit, non Pater eum trahit. Quem trahit Pater? Illum qui dicit: Tu es Christus Filius Dei vivi. Ramum viridem ostendis ovi, et trahis illam. Nuces puero demonstrantur, et trahitur: et quod currit, trahitur, amando trahitur, sine læsione corporis trahitur, cordis vinculo trahitur. Si ergo ista, quæ inter delicias et voluptates terrenas revelantur amantibus, trahunt quoniam verum est, Trahit sua quemque voluptas: non trahit revelatus Christus a Patre? Quid enim fortius desiderat anima, quam veritatem.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 8. Ego sum panis vivus, * dicit Dominus, qui de cælo descendit, alleluia, alleluia.

ORATIO.

MENTES nostras, quæsumus Domine, Paráclitus, qui a te procedit, illúminet: et inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem. Qui tecum vivit et regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Ego sum panis vivus, * qui de cælo descendit: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: et panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita, alleluia.

FERIA QUINTA.

ŷ. Spíritus Dómini replévit orbem terrarum, alleluia. R̄. Et hoc quod contémnet omnia, sciéntiam habet vocis, alleluia.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelii secúndum Lucam.

LECTIO I. *Cap. 9.*

In illo témpore: Convocáti sunt Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestatem super omnia dæmónia, et ut languóres curarent. Et reliqua,

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 6 in c. 9. Lucae.

QUALIS débeat esse qui evangelizat regnum Dei, præceptis evangélicis designátur: ut sine virga, sine pera, sine calceamento, sine pane, sine pecúnia, hoc est, subsidii sæcularis adminicula non requirens, fidéque tutus, putet sibi quo minus ea requirat, magis posse suppetere. Quæ possunt, qui volunt, ad eum derivare tractátum, ut spiritálem tantúmmodo locus iste formáre videátur afféctum: qui velut indumentum quoddam videátur corporis exuisse, non solum potestáte rejécta, contemptisque divitiis, sed étiam carnis ipsius illécebris abdicáti. Quibus primo ómnium datur pacis atque constantiæ generále mandátum, ut pacem

ferant, constantiam servent, hospitalis necessitudinis jura custodiant: alienum a predicatore regni caelestis astruens cursitare per domos, et inviolabilis hospitii jura mutare.

ñ. Advénit ignis divinus, non comburens, sed illuminans; non consumens, sed lucens; et invenit corda discipulorum receptacula munda: * Et tribuit eis charismatum dona, alleluia, alleluia. ý. Invenit eos concordes charitate, et collustravit eos inundans gratia Deitatis. Et tribuit eis charismatum dona: alleluia, alleluia.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO II.

SED ut hospitii gratia defrenda censetur: ita etiam, si non recipiantur, excutiendum pulverem, et egrediendum de civitate mandatur Quo non mediocris boni remuneratio docetur hospitii: ut non solum pacem tribuamus hospitibus, verum etiam, si qua eos terrenae obumbrant delicta levitatis, receptis apostolicae praedicationis vestigiis auferantur. Nec otiose secundum Matthaeum, domus, quam ingrediuntur Apostoli, eligenda decernitur: ut mutandi hospitii, necessitudinisque violandae causa non suppetat. Non tamen eadem cautio receptori mandatur hospitii: ne, dum hospes eligitur, hospitalitas ipsa minuatur.

ñ. Spiritus sanctus replevit totam domum ubi erant Apostoli: et apparuerunt illis dispersitae linguae tamquam ignis, seditque supra singulos eorum: * Et repleti sunt omnes Spiritu sancto: et coeperunt loqui variis linguis, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis, alleluia, alleluia, alleluia. ý. Dum ergo essent in unum discipuli congregati propter metum Judaeorum, sonus repente de caelo venit super eos. Et repleti sunt omnes Spiritu sancto. Gloria Patri. Et repleti sunt omnes Spiritu sancto.

Bened. Ad societatem.

LECTIO III.

SED haec, ut secundum litteram de hospitii religione venerabilis est forma praecipua: ita etiam de mysterio sententia caelestis arridet. Et enim cum domus eligitur, dignus hospes inquiritur. Videamus igitur, ne forte Ecclesia praefrenda designetur, et Christus. Quae enim dignior domus apostolicae praedicationis ingressu, quam sancta Ecclesia? Aut quis praefrendus magis omnibus videtur esse, quam Christus, qui pedes suis lavare consuevit hospitibus: et quoscumque sua receperit domo, pollutis non patiatur habitare vestigiis: sed maculosos licet vitae prioris, in reliquum tamen dignetur mundare processus? Hic est igitur solus, quem nemo debet deserere, nemo mutare. Cui bene dici-

tur
mus
bes,
T
A
voca
pulis
et p
mon
rent
regni
mos,

D
lustr
in ec
et d
tione

In u
sanct
A
tus *
leluia
leluia

ý.
luia.
leluia
Pa
Ab
Be
L

I
In il
debat
sai
res,
stello
Jeris

sanctus replévit
ubi erant Apó-
ruérunt illis di-
tamquam ignis,
ra singulos có-
pléti sunt omnes
o : et cœpérunt
nguis, prout Spi-
dabat éloqui il-
allelúia, allelúia.
essent in unum
gregáti propter
orum, sonus re-
o venit super eos.
t omnes Spíritu
Patri. Et repléti
spíritu sancto.
societátem.

LECTIO III.

secundum litte-
ospítii religióne
st forma , præ-
am de mystério
éstis arridet. Et
mus eligitur, di-
inquiritur. Vi-
, ne forte Eccle-
la designétur, et
e enim dignior
blica prædicatió-
quam sancta Ee-
uis præferendus
us vidétur esse,
s, qui pedes suis
vit hospitibus: et
sua recéperit do-
non patiátur ha-
s: sed maculosos
bris, in reliquum
ur mundáre pro-
est igitur solus,
debet desérere,
. Cui bene dicí-

tur : Dómine, ad quem ibi-
mus? verba vitæ æternæ ha-
bes, et nos crédimus.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 8. l Con-
vocáti Jesus * duódecim disci-
pulis suis, dedit illis virtútem
et potestátem super ómnia dæ-
mónia, et ut languóres curá-
rent: et misit illos prædicáre
regnum Dei, et sanáre infir-
mos, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui hodiérna die corda
fidélium sancti Spíritus il-
lustratióne docuisti : da nobis
in eódem Spíritu recta sápere,
et de ejus semper consola-
tione gaudére. Per Dóminum.
In unitáte ejúsdem Spíritus
sancti Deus.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Spíri-
tus * qui a Patre procédit, al-
lélúia : ille me clarificábit, al-
lélúia.

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMPORUM.

ÿ. Spíritus Paráclitus, alle-
lúia. R̄. Docébit vos ómnia, al-
lélúia.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

LECTIO I. *Cap. 5. c*

In illo témpore : Factum est
in una diérum, et Jesus se-
debat docens. Et erant Phari-
sæi sedéntes: et legis doctó-
res, qui vénerant ex omni ca-
stéllo Galilææ, et Judææ, et
Jerúsalem : et virtus Dómini

erat ad sanándum eos. Et réli-
qua.

Homília sancti Ambrósii
Episcopi.

*Lib. 5. in c. 5. Lucæ, post
initium.*

NON otíosa hujus paralytici,
nec angústa medicina est
quando Dóminus et orásse
præmittitur : non útique pro-
pter suffrágium, sed propter
exémplum. Imitándi enim spé-
cimen dedit, non precándi ám-
bitum requisivit. Et conve-
niéntibus ex omni Galilæa, et
Judæa, et Jerúsalem legis do-
ctóribus, inter ceterórum re-
média debílium, paralytici
istíus medicina describitur.
Primum ómnium, quod ante
diximus, unusquisque æger
peténdæ precatóres salutis de-
bet adhibére, per quos nostræ
vitæ compágo resoluta, ac-
tuúmque nostrórum clauda ve-
stigia, verbi cœlestis remédio
reforméntur.

R̄. Non vos me elegistis, sed
ego elégi vos, et pósui vos, *
Ut eátis, et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, alle-
lúia, allelúia. ÿ. Sicut misit me
Pater, et ego mitto vos. Ut
eátis.

Bened. Divínium auxilium.

LECTIO II.

SINT igitur áliqui monitóres
mentis, qui ánimum hómí-
nis, quamvis exterióris córporis
debilitáte torpéntem, ad
superióra érigant. Quorum
rursus adminiculis et attóllere
et humiliáre se fácilis ante Je-

sum locétur, dominico vidéri dignus aspéctu. Humilitátem enim respicit Dóminus : quia respéxit humilitátem ancillæ suæ. Quorum fidem ut vidit, dixit : Homo, remittúntur tibi peccáta tua. Magnus Dóminus, qui aliórum mérito ignóscit áliis : et dum álios probat, áliis reláxat erráta. Cur apud te, homo, colléga non váleat, cum apud Deum servus et interveniéndi méritum, et jus hábeat impetrándi ?

ñ. Spiritus Dómini replévit orbem terrárum : * Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia, allelúia. ŷ. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospiciens. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Glória Patri. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis.

Bened. Ad societátem.

LECTIO III.

DISCE, qui júdicas, ignóscere : disce, qui aeger es, impetráre. Si gráviúm peccatórum diffidís véniam, ádhibe peccátóres, ádhibe Ecclésiám, quæ pro te precétur, cujus contemplatióne, quod tibi Dóminus negáre posset, ignóscat. Et quamvis históriæ fidem non debeámus omítere, ut vere peccalytici istíus corpus credámus esse sanátum : cognóscetamen interióriis hóminis sanitátem, cui peccáta donántur. Cum Judæi ásserunt peccáta a solo Deo posse concédi, Deum

útiqúe eum confiténtur : suóque iudicio perfidiam suam produnt, qui opus ástruunt, ut persónam negent.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Dixit Jesus : * Ut sciátis autem, quia Filius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, ait paralytico : Tibi dico, surge : tolle lectum tuum, et vade in domum tuam, allelúia.

ORATIO.

DA, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus, ut sancto Spiritu congregáta, hostili nullátenus incursiõne turbétur. Per Dóminum. In unitáte ejúsdem.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Paráclitus autem * Spíritus sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docebit ómnia, et súggeret vobis ómnia quæcúmque dixero vobis, allelúia.

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM.

ŷ. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia. ñ. Et cœperunt loqui, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

Bened. Evangélica léctio.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO I. Cap. 4. f

IN illo témpore : Surgens Jesus de synagóga, introiit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et reliqua.

onfítentur : suó-
perfidiam suam
opus ástruunt, ut
rent.

audámus, p. 16.
Ant. t. 1. r Dixit
iátis autem, quia
s habet potestá-
dimitténdi pec-
ytico : Tibi dico,
ectum tuum, et
um tuam, alle-

ATIO.

us, Ecclesiæ tuæ,
Deus, ut sancto
gáta, hostili nul-
sione turbétur.
. In unitáte ejús-

. *Ant. t. 8. Pa-*
* Spíritus san-
ittet Pater in nó-
lle vos docébit
ggeret vobis om-
ue dixero vobis,

SABBATO

TEMPORUM.

sunt omnes Spi-
lélúia. *ñ.* Et ce-
allelúia.

r.

A vinculis.

ngélica léctio.

eti Evangelii

m Lucam.

. *Cap. 4. f*

ore : Surgens Je-

agóga, introivit

Simónis. Socrus

s tenebátur ma-

Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii
Epíscopi.

*Lib. 4. in c. 4. Lucæ; sub
finem.*

VIDE cleméntiam Dómini
Salvatorís : nec indigna-
tione commótus, nec scélere
offensus, nec injúria violátus,
Judæam déserit : quin étiam
immemor injúriæ, memor clem-
méntiæ, nunc docéndo, nunc
liberándo, nunc sanándo, in-
fidæ plebis corda demúlcet. Et
bene sanctus Lucas virum ab
spíritu nequitiæ liberátum ante
præmisit, et subdit féminæ
sanitátem. Utrúmque enim
sexum Dóminus curáturus ad-
venerat : sed prior sanári dé-
buit, qui prior creátus est :
nec prætermitti illa, quæ mo-
bilitáte magis ánimi, quam
pravitate peccáverat.

ñ. Repléti sunt omnes Spi-
ritu sancto, et cœperunt loqui,
prout Spíritus sanctus dabat
éloqui illis : * Et convénit
multitúdo dicéntium, allelúia.
ÿ. Loquebántur váriis linguis
Apóstoli magnália Dei. Et con-
vénit.

Bened. Divínium auxiliúm.

LECTIO II.

SABBATO medicínæ dominicæ
Ópera cœpta significat, ut
inde nova creatúra cœperit,
ubi vetus creatúra ante desi-
vit : nec sub lege esse Dei Fí-
lium, sed supra legem in ipso
principio designáret : nec solvi
legem, sed impléri. Neque
enim per legem, sed verbo
factus est mundus, sicut légi-

mus : Verbo Dómini cœli fir-
máti sunt. Non sólvitur ergo
lex, sed implétur : ut fiat re-
novátio hóminis jam labéntis.
Unde et Apóstolus ait : Expo-
liántes vos vétérem hóminem,
indúite novum, qui secúndum
Deum creátus est.

ñ. Jam non dicam vos ser-
vos, sed amícos meos : quia
ómnia cognovistis, quæ operá-
tus sum in médio vestri, alle-
lúia. * Accipite Spíritum san-
ctum in vobis Paráclitum : ille
est, quem Pater mittet vobis,
allelúia. *ÿ.* Vos amíci mei estis,
si feceritis quæ ego præcipio
vobis. Accipite Spíritum. Gló-
ria Patri, Accipite Spíritum.

Bened. Ad societátem.

LECTIO III.

ET bene sabbato cœpit, ut
ipsum se osténderet crea-
tórem, qui ópera opéribus in-
téxeret, et prosequerétur opus
quod ipse jam cœperat : ut si
domum faber renováre dispó-
nat, non a fundaméntis, sed a
culmínibus incipit sólvare ve-
tustátem. Itaque ibi prius ma-
num ádmovet, ubi ante desie-
rat : deinde a minóribus inci-
pit, ut ad majóra pervéniat.
Liberáre a dæmone et hómi-
nes, sed in verbo Dei, possunt :
resurrectiónem mórtuis impe-
ráre, divínæ solius est potestá-
tis. Fortássis étiam in typo
mulieris illius socrus Simónis
et Andréæ, váriis críminum
fébribus caro nostra langué-
bat, et diversárum cupiditá-
tum immódicis aestuábat illé-

cebris. Nec minorem febrem amoris esse dixerim, quam caloris. Itaque illa animum, hæc corpus inflamat. Febris enim nostra, avaritia est: febris nostra, libido est: febris nostra, luxuria est: febris nostra, ambitio est: febris nostra, iracundia est.

Te Deum laudamus, p. 16.

Ad Bened. Ant. t. 1. l Caritas Dei * diffusa est in cordibus nostris, per inhabitantem

Spiritum ejus in nobis, alleluia.

ORATIO.

MENTIBUS nostris, quaesumus Domine, Spiritum sanctum benignus infunde: cujus et sapientia conditi sumus; et providentia gubernamur. Per Dominum nostrum. In unitate ejusdem Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum.

Post Nonam, celebrata Missa, terminatur tempus Paschale.

F
I
SANG

Om
nor:
his qu
In
mutat

DEU
no
Trinit
potest
vos co
es: pr
suffra
vitate
adjuv

Dei
Domini
mæ, s
in Fe
Pos
nis et

Leo
Comm
tificis

JOAN
J sar
empti
tutor,
natus

STES.

in nobis, allelúia.
ORATIO.
prostris, quæsumus
spiritum sanctum
funde : cujus et
aditi sumus; et
gubernámur. Per
strum. In unitate
titus sancti Deus,
sæcula sæculó-

, celebrata Missa,
mpus Paschale.

PROPRIUM SANCTORUM.

FESTA FEBRUARII.
DIE VIII FEBRUARII.

IN FESTO
SANCTI JOANNIS DE MATHA,
CONFESSORIS.

Duplex.

*Omnia de Comm. Confess.
nor Pontif. p. lxxix, exceptis
his quæ hic sunt propria.*

*In Hymno, Iste Confessor,
mutatur tertius versus.*

ORATIO.

DEUS, qui per sanctum Joán-
nem, Ordinem sanctissimæ
Trinitátis, ad rediméndum de
potestate Saracenórum capti-
vos cœlitus institúere dignátus
es : præsta quæsumus ; ut ejus
suffragántibus méritis, a capti-
vitate córporis et ánimæ, te
adjuvánte, liberémur. Per.

*Deinde fit Commemoratio
Dominicæ primæ Quadragesi-
mæ, si hoc festum transferatur
in Feriam secundam.*

*Postea S. Apolloniæ Virgi-
nis et Martyris, ut infra.*

IN I NOCTURNO.

*Lectioes, Beátus vir, de
Communi Confessoris non Pon-
tificis, p. lxxix.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES de Matha, Ordinis
sanctissimæ Trinitátis red-
emptiónis captivórum insti-
tutor, Falcóne in Provincia
natus est, paréntibus pietate

et nobilitate conspicuis. Stu-
diórum causa Aquas Séxtias,
mox Parisios profectus, con-
fectoque Theologiæ curriculo,
Magistérii láuream adeptus,
doctrinæ et virtútum splen-
dore enituit. Quibus motus
Parisiensis Antistes, ad sa-
crum Presbyterátus órduem
præ humilitate reluctántem
promóvit, eo consilio ut in ea
civitate cómmorans, sapiéntia
et móribus studiósæ juventúti
prælucéret. Cum autem in sa-
céllo ejúsdem Episcopi, ipso
cum aliis adstánte, primum Deo
sacrum offérret, cœlesti favóre
mérui recreári. Nam Angelus
cándida et fulgénti veste in-
dúctus, cui in pectore Crux rú-
bei et cærúlei colóris assúta
erat, bráchiis cancellátis, et
super duos captivos ad látera
pósitos, Christiánum unum,
áalterum Maurum, exténsis ap-
páruit. Qua visióne in éxtasim
raptus, intelléxit prótinus vir
Dei se ad rediméndum ab in-
fidélibus captivos destinári.

¶. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductóribus tu-
távit illum : * Et dedit illi cla-
ritatem ætérnam. †. Justum
dedúxit Dóminus per vias
rectas, et osténdit illi regnum
Dei. Et dedit illi claritatem
ætérnam,

LECTIO V.

Quo vero maturius in re tanti momenti procederet, in solitudinem secéssit, ibique divino nutu factum est, ut Felicem Valésium in ipsa erémo jam multis annis degéntem repérent, cum quo ínita societate, se per triénnum in oratione et contemplatione, omniumque virtutum stúdio exéruit. Cántigit autem, ut dum secum de rebus divinis prope fontem colloqueréntur, cervus ad eos accésserit, crucem inter cornua gerens, rúbei et cærulei colóris. Curaque Felix ob rei novitatem mirarétur, narrávit ei Joánnes visionem in prima Missa hábitam : et exinde fervéntius orationi incumbentes, ter in somnis admóniti, Romam proficisci decreverunt, ut a summo Pontífice novi Ordinis pro redimendis captivis institutionem impetrarent. Eléctus fúerat eo tempore Innocéntius Tértius : qui illis benigne accéptis, dum secum de re propósa delibérat, in festo sanctæ Agnétis secúndo, Lateráni intra Missarum solémnia, ad sacræ hostiæ elevationem, Angelus ei cándida veste, Cruce bicolori, specie rediméntis captivos apparuit. Quo viso Póntifex institútum approbávit, et novum Ordinem sanctissimæ Trinitátis redemptionis captivorum vocári jussit, ejúsque professoribus albas vestes cum Cruce rúbei et cærulei colóris præbuit.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. †. Induit eum Dóminus lorícá sive dei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Sic stabilito Ordine, sancti Fundatóres in Gálliam rediérunt, primóque Cænóbio Cervi Frígidi in diocéssi Meldénsi constructo, ad ejus régimen Felix remánsit, et Joánnes Romam cum áliquot sóciis revérsus est, ubi Innocéntius domum, Ecclésiám, et hospitále sancti Thomæ de Formis in Monte Cælio eis donávit, cum multis reditibus et possessionibus. Datis quoque litteris ad Miramolínum regem Marróchii, opus redemptionis felici auspicio inchoátum fuit. Tum ad Hispánias, sub jugo Saracenorum magna ex parte opprèssas, Joánnes profectus est, Regúmque, Principum, atque aliorum fidélium ánimos ad captivorum et páuperum commiserationem commóvit. Monastéria ædificávit, hospitalia eréxit, magnóque lucro animarum plures captivos redémmit. Romam tandem revérsus, sanctisque opéribus incumbens, assiduis labóribus attritus, et morbo confectus, ardentissimo Dei et próximi amore exæstuans, ad extrémum devénit. Quare fratribus convocátis, eisque ad opus redemptionis cælitus præmon-

strátur
obdormi
décimo
anno s
tésimo
corpus
Thomæ
honóre

ñ. I.
L.
Hon
in Eva
stri pi
Confes
mo loc
Non
lia Fe
fit Con
In
ac S. A
D
SAN

Ant.
áccipe
minus
†. S
dine tu
proced

DEUS
tér
in sex
tyrii
pitius
niæ V
natali
te ex
Dómin

Ant.
lorum
rénti

um Dóminus, et
: stolam glóriæ
* Et ad portas
ávit eum. ŷ. In-
minis loricam fi-
it eum. Et ad

rio vi.

Ordine, sancti
s in Gálliam re-
nóque Cænóbio
in diocési Mel-
cto, ad ejus ré-
emánsit, et Joán-
am áliquot sóciis
ubi Innocéntius
ssiam, et hospi-
omæ de Formis
io eis donávit,
editibus et pos-
atis quoque lit-
molínun regem
us redemptiónis
inchoátum fuit.
ánias, sub jugo
magna ex parte
ánnes profécus
, Príncipum, at-
délium ánimos
n et páuperum
em commóvit.
ficávit, hospita-
nóque lucro ani-
s captivos red-
tandem revér-
e opéribus in-
iduis labóribus
orbo confécus,
Dei et próximi
ans, ad extré-
Quare frátribus
que ad opus red-
litus præmon-

strátum efficaciter cohortátis,
obdormívit in Dómino sexto
décimo Kaléndas Januárii,
anno salutis millésimo duccen-
tésimo décimo tértio; ejúsque
corpus in ipsa Ecclésia sancti
Thomæ de Formis condigno
honóre tumulátum fuit.

ŕ. Iste homo, p. lxxxv.

IN III NOCTURNO.

*Homilia S. Gregorii Papæ
in Evangelium, Sint lumbi ve-
stri præcincti, de Communi
Confessoris non Pontificis, pri-
mo loco, p. lxxxvij.*

*Nona Lect. legitur de Homi-
lia Feriæ occurrentis; et de ea
fit Commem. in Laudibus.*

*In II Vesperis Comm. Fer.
æ S. Apolloniæ Virg. et Mart.*

DIE IX FEBRUARII.

SANCTÆ APOLLONIÆ,
VIRG. ET MART.

*Ant. Veni sponsa Christi,
accipe coronam, quam tibi Dó-
minus præparávit in ætérnum.*

ŷ. Spécie tua, et pulchritú-
dine tua. ŕ. Inténde, prospere
procéde, et regna.

ORATIO.

DEUS, qui inter cétera po-
téntiæ tuæ mirácula étiam
in sexu frágili victóriam mar-
tyrii contulisti : concéde pro-
pítius; ut qui beátæ Apolló-
niæ Virginis et Mártiris tuæ
natalitia cólimus, per ejus ad
te exémpla gradiámur. Per
Dóminum.

AD LAUDES.

*Ant. Simile est regnum cœ-
lórurn hómimi negotiátóri quæ-
rénti bonas margarítas : in-*

vénta una pretiósá, dedit óm-
nia sua, et comparávit eam.

ŷ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. ŕ. Proptérea benedixit te
Deus in ætérnum.

DIE X FEBRUARII.

IN FESTO

S. SCHOLASTICÆ, VIRG.

Duplex.

*Omnia de Communi Virgi-
num, p. xcvi, præter sequent.*

ORATIO.

DEUS qui ánimam beátæ Vir-
ginis tuæ Scholásticæ, ad
ostendéndam innocéntiæ viam,
in colúmbæ spécie cælum pe-
netráre fecisti : da nobis ejus
méritis et précibus, ita inno-
cénter vivere, ut ad ætérna
mereámur gáudia pervenire.
Per Dóminum.

Deinde fit Commem. Feriæ.

IN I NOCTURNO.

*Lect. De Virgínibus, ut in
Commem., p. xcviij.*

IN II NOCTURNO.

Ex libro secúndo Dialogórum
sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV. Cap. 33.

SCHOLASTICA venerábilis
Patris Benedicti soror, om-
nipoténti Dómino ab ipso in-
fántiæ témpore dedicáta, ad
eum semel per annum venire
consuéverat, ad quam vir Dei
non longe extra jánuam in
possessióne monastérii descen-
debat. Quadam vero die venit
ex more, atque ad eam cum
discípulis venerábilis ejus de-
scendit frater, qui totum diem
in Dei láudibus sacrisque col-
lóquiis ducétes, incumbénti-

bus jam noctis ténébris, simul accepérunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedérent, et inter sacra collóquia tárdior se hora protráheret, éadem sanctimoniális fémina soror ejus eum rogávit, dicens : Quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque mane de cæléstis vitæ gáudiis loquámur. Cui ille respóndit : Quid est quod lóqueris soror? manére extra cellam nullátenuis possum. Tanta vero erat cœli serenitas, ut nulla in æere nubes apparéret. Sanctimoniális autem fémina, cum verba fratris negántis audivisset, insértas digitis manus super mensam pòsuit; et caput in má nibus omnipoténtem Dóminum rogátúra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscationis et tonitruí virtus, tántaque inundatio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedictus, neque fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo conséderant, pedem movére potúerint.

ñ. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam: * Et dedúcet te mirabiliter déxtera tua. †. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

LECTIO V.

SANCTIMONIALIS quippe fémina caput in má nibus declinans, lacrymárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem áeris ad plúviam traxit. Nec páullo tárdius post

orationem inundatio illa secúta est: sed tanta fuit conveniéntia orationis et inundationis, ut de mensa caput jam cum tonitruo leváret: quátenuis unum idémque esset moméntum, et leváre caput, et plúviam depónere. Tunc vir Dei inter corúscos et tonitruos, atque ingéntis plúviæ inundationem, videns se ad monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens: Pareat tibi omnipotens Deus, soror: quid est quod fecisti? Cui illa respóndit: Ecce rogávi te, et audire me noluisti: rogávi Deum meum, et audivit me: módo ergo, si potes, egrédere, et me dimissa, ad monastérium recéde. Ipse autem exire extra tectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, mansit invitus. Sicque factum est, ut totam noctem pervigilem dúcerent, atque per sacra spiritalis vitæ collóquia, sese vicária relacióné satiarent.

ñ. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. †. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam. Proptérea.

LECTIO VI.

CUMQUE die áltero éadem venerábilis fémina ad cellam própriam recessisset, vir Dei ad monastérium rédiit. Cum, ecce post triduum in cella consistens, elevátis in áera óculis, vidit ejúsdem soróris suæ ánimam de córpore egréssam, in

colúm
penetr
rie co
Deo in
tias re
frátrib
étiam
corpus
rent, a
sibi ip
Quo fa
mens
rat, eó
sepultu

ñ. A

I.

De E

Simile

mo loc

Non

milia

memor

secund

DII

SA

PRE

Ant.

Dei sui

tem, et

timuit

supra

†. C

násti e

stituist

num

num

P

tens

lentini

cólum

néntib

berému

strum.

adatio illa secuta
uit convenientia
undationis, ut
t jam cum toni-
quatenus unum
momentum, et
et pluviam de-
vir Dei inter co-
truos, atque in-
inundationem,
monasterium non
cepit conqueri
licens: Pareat
us Deus, soror:
fecisti? Cui illa
e rogavi te, et
oluisti: rogavi
et audivit me:
potes, egrédere,
ad monasterium
tem exire extra
dens, qui rema-
coluit in loco,
Sicque factum
noctem pervigi-
atque per sacra
collóquia, sese
e satiarent.
justitiam, et
em: * Propterea
Deus tuus oleo
pter veritatem,
nem, et justi-
a.

IO VI.

ltero eadem ve-
mina ad cellam
ssisset, vir Dei
m rediit. Cum,
um in cella con-
in aera oculis,
ororis suae ani-
e egressam, in

columbæ specie cœli secréta
penetrare. Qui, tantæ ejus gló-
riæ congáudens, omnipoténti
Deo in hymnis et laudibus grá-
tias réddidit, ejúsque óbitum
frátribus denunciávit. Quos
etiám prótinus misit, ut ejus
corpus ad monastérium defér-
rent, atque in sepúlchro, quod
sibi ipsi paráverat, pónerent.
Quo facto cóntigit, ut quorum
mens una semper in Deo fúe-
rat, eórum quoque córpora nec
sepultúra separáret.

ñ. Afferéntur, p. civ.

IN III NOCTURNO.

De Homilia in Evangelium,
Simile erit, *de Communi, pri-*
mo loco, p. cvj.

Nona Lectio legitur de Ho-
milia Ferie, ac de ea fit Com-
memoratio in Laudibus et in
secundis Vesperis.

DIE XIV FEBRUARII.

SANCTI VALENTINI,
PRESBYTERI ET MARTYRIS.

Ant. Iste sanctus pro lege
Dei sui certávit usque ad mor-
tem, et a verbis impiórum non
timuit: fundátus enim erat
supra firmam petram.

ÿ. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine. ñ. Et con-
stituisti eum super ópera má-
num tuárum.

ORATIO.

PRÆSTA quæsumus omnípo-
tens Deus: ut qui beáti Va-
lentini Mártiris tui natalitia
cólimus, a cunctis malis immi-
néntibus, ejus intercessióne li-
berémur. Per Dóminum no-
strum.

AD LAUDES.

Ant. Qui odit ánimam suam
in hoc mundo, in vitam ætér-
nam custódit eam.

ÿ. Justus ut palma florébit.
ñ. Sicut cedrus Libani multi-
plicábitur.

DIE XV FEBRUARII.

SS. FAUSTINI ET JOVITÆ,
MARTYRUM.

Ant. Istórum est enim re-
gnum cœlórum, qui contempsé-
runt vitam mundi, et perve-
nérunt ad præmia regni, et
laverunt stolas suas in sán-
guine Agni.

ÿ. Lætámini in Dómino, et
exultáte justi. ñ. Et gloriá-
mini omnes recti corde.

ORATIO.

DEUS, qui nos ánnua sanctó-
rum mártirum tuórum
Faustini et Jovitæ solemnitate
letificas: concéde propitius;
ut quorum gaudémus méritis,
accendámur exémpis. Per Dó-
minum.

AD LAUDES.

Ant. Vestri capilli cápitis
omnes numeráti sunt: nolite
timére: multis passéribus me-
lióres estis vos.

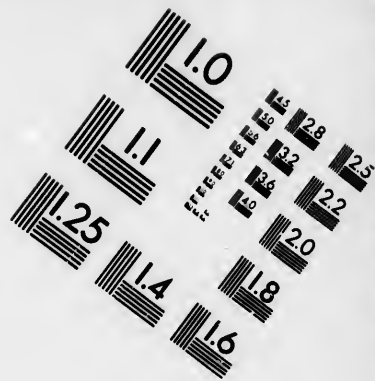
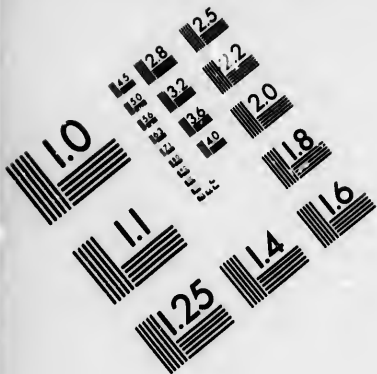
ÿ. Exultábunt Sancti in gló-
ria. ñ. Lætábúntur in cubili-
bus suis.

DIE XVIII FEBRUARII.

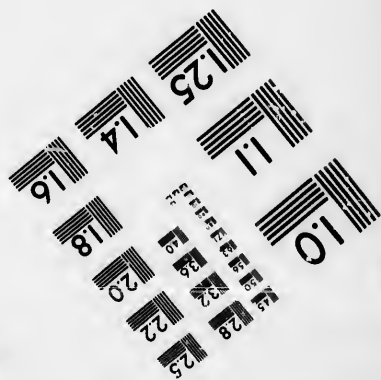
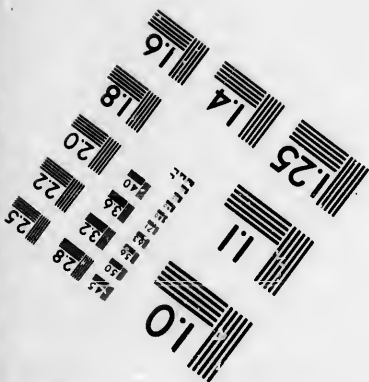
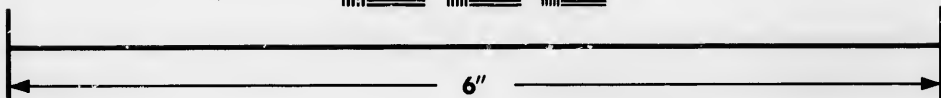
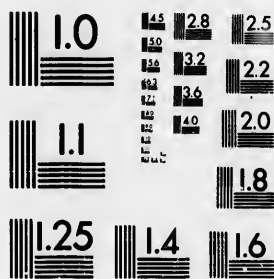
SANCTI SIMEONIS,
EPISCOPI ET MARTYRIS.

Ant. Iste sanctus pro lege
Dei sui certávit usque ad mor-
tem, et a verbis impiórum non
timuit: fundátus enim erat
supra firmam petram.

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.5 1.8 2.0 2.2 2.5
2.8 3.2 3.6 4.0
4.5 5.0 5.6 6.3 7.1 8.0
9.0 10.0 11.2 12.5 14.0 16.0 18.0 20.0 22.5 25.0 28.0 31.5 36.0 40.0 45.0 50.0 56.0 63.0 71.0 80.0 90.0 100.0

1.0 1.1 1.2 1.5 1.8 2.0 2.2 2.5 2.8 3.2 3.6 4.0 4.5 5.0 5.6 6.3 7.1 8.0 9.0 10.0 11.2 12.5 14.0 16.0 18.0 20.0 22.5 25.0 28.0 31.5 36.0 40.0 45.0 50.0 56.0 63.0 71.0 80.0 90.0 100.0

ŷ. Glória et honóre coronásti eum Dómine. r̄. Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice omnipotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Simeónis mártiris tui atque Pontificis intercessio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

AD LAUDES.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

ŷ. Justus ut palma florébit. r̄. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

DIE XXII FEBRUARII.

IN CATHEDRA

SANCTI PETRI, ANTIOCHIÆ.

Duplex Majus.

Omnia de Communi Confes. Pontif., p. lx, præter sequentia.

AD VESPERAS.

HYMNUS.

QUOCUMQUE in orbe néxibus revínxeris,
Erit revinctum, Petre, in arce siderum :

Et quod resólvit hic potéstas tráditá,

Erit solútum cœli in alto vértice :

In fine mundi judicábis sæculum.

Patri perénne sit per ævum glória,

Tibique laudes concinámus inclytas,

Ætérne Nate ; sit supérne Spíritus

Honor tibi decúsque : sancta júgiter

Laudétur omne Trinitas per sæculum. Amen.

ŷ. Tu es Petrus. r̄. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam.

Ad Magnif. Ant. t. 1 Tu es pastor óvium, princeps Apostólorum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlorum.

ORATIO.

DEUS, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clévibus regni cœlestis, ligándi atque solvéndi Pontificium tradidisti : concéde, ut intercessiónis ejus auxilio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus.

Deinde fit Commemoratio S. Pauli ante alias quascumque Commemorationes, etiam Festi Duplicis, aut Dominice. Quod etiam servatur in Commem. S. Petri, quæ fit in Festis S. Pauli.

Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et doctor Géntium, intercède pro nobis ad Deum, qui te elégit.

ŷ. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole. r̄. Prædicátor veritátis in universo mundo.

ORATIO.

DEUS, qui multitudínem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuisti : da nobis quæsumus ; ut cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Deinde de Feria occurr.

AD MATUTINUM.

Invitat. Tu es pastor óvium, princeps Apostólorum : * Tibi tradidit Deus claves regni cœlórum.

Psalm. Veníte, exultémus, p. 2.

Hymnus, Quodcúmque, ut supra in Vesperis.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epístola prima

beáti Petri Apóstoli.

LECTIO I. *Cap. 1.*

PETRUS Apóstolus Jesu Christi, eléctis advenis dispersionis Ponti, Galátiae, Cappadóciæ, Asiæ et Bithyniæ secundum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersionem Sanguinis Jesu Christi : Grátia vobis et pax multiplicétur. Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secundum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectionem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptibilem, et incontaminátam, et immarcescibilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodimini per fidem in salutem, parátam revelári in témpore novissimo.

ñ. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam principem te constitui, * Et claves regni cœlórum tradidi tibi. ÿ. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in

Verna.

cœlis; et quodcúmque solveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et claves.

LECTIO II.

IN quo exultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatió nibus; ut probátio vestræ fidei multo pretiosior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis diligitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : lædéntes autem exultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta, reportántes finem fidei vestræ, salutem animárum.

ñ. Si diligis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine, tu nosti quia amo te, * Et animam meam pono pro te. ÿ. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et animam.

LECTIO III.

DE qua salute exquisierunt atque scrutati sunt Prophætæ, qui de futura in vobis grátia prophetaverunt : scrutántes in quod vel quale tempus significaret in eis Spíritus Christi : prænúntians eas quæ in Christo superioribus glóriis, et posterioribus glóriis : quibus revelátum est, quia non sibi metipsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos qui evangelizáverunt vobis, Spíritu sancto misso de cœlo, in quem desiderant Angeli prospicere.

ñ. Tu es Petrus, et super

hanc petram ædificábo Ecclé-
siam meam, et portæ inferi
non prævalébunt advérsus
eam : * Et tibi dabo claves
regni cœlorum. ⁊. Quodcúm-
que ligáveris super terram,
erit ligátum et in cœlis : et
quodcúmque sólveris super
terram, erit solútum et in cœ-
lis. Et tibi. Glória Patri. Et tibi.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 15. de Sanctis.

LECTIO IV.

INSTITUTIO solemnitétis ho-
diernæ a seniõribus nostris
Cáthedræ nomen accépit, ideo
quod primus Apostolorum Pe-
trus hõdie Episcopátus Cáthe-
dram suscepisse referátur.
Recte ergo Ecclésiæ natálem
Sedis illius colunt, quam Apó-
stolus pro Ecclésiárum salúte
suscepit, dicente Dómino : Tu
es Petrus, et super hanc
petram ædificábo Ecclé-
siam meam.

ṙ. Tu es pastor óvium, prin-
ceps Apostolorum : tibi trádidit
Deus ómnia regna mundi : *
Et ideo tibi tráditæ sunt claves
regni cœlorum. ⁊. Quodcúm-
que ligáveris super terram, erit
ligátum et in cœlis : et quod-
cúmque sólveris super terram,
erit solútum et in cœlis. Et
ideo.

LECTIO V.

PETRUM itaque fundamén-
tum Ecclésiæ Dóminus no-
minávit : et ideo digne funda-
méntum hoc Ecclésia colit, su-

pra quod Ecclesiástici ædificii
altitúdo consúrgit. Unde con-
veniénter Psalmus, qui lectus
est, dicit : Exáltent eum in Ec-
clésia plebis, et in cáthedra se-
niõrum laudent eum. Bene-
dictus Deus, qui beátum Pe-
trum Apóstolum in Ecclésia
exaltári præcépit : quia dignum
est, ut fundaméntum hoc in
Ecclésia honorétur, per quod
ad cœlum conscénditur.

ṙ. Ego pro te rogávi Petre,
ut non deficiat fides tua : * Et
tu aliquándo conversus confir-
ma fratres tuos. ⁊. Caro et
sanguis non revelávit tibi, sed
Pater meus, qui in cœlis est.
Et tu.

LECTIO VI.

QUOD natális ergo Cáthedræ
hõdie colitur, sacerdotále
honorátur officium : Sibi hoc
Ecclésiæ invicem præstant,
quia tanto necesse plus habet
Ecclésia dignitátis, quanto sa-
cerdotále officium plus honó-
ris. Cum solemnitétem hanc
Ecclésiis mérito religiõsa obser-
vatio introdúxerit, miror, cur
apud quosdam infidéles hõdie
tam perniciosus error increvé-
rit, ut super túmulos defun-
ctorum cibos et vina cónfe-
rant, quasi egressæ de corpó-
ribus ánimæ carnáles cibos re-
quirant.

ṙ. Petre amas me? tu scis
Dómine, quia amo te. * Pasce
oves meas. ⁊. Simon Joánnis
diligis me plus his? tu scis Dó-
mine, quia amo te. Pasce. Gló-
ria Patri. Pasce.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 16. b*

In illo tempore: Venit Jesus
in partes Cæsariæ Philip-
pi: et interrogabat discipulos
suos, dicens: Quem dicunt hó-
mines esse Filium hóminis?
Et reliqua.

Homilia S. Leonis Papæ.

Serm. 3. in anniver. Assumpt.
sue, post initium.

APOSTOLOS Dóminus, quid de
se hómines opinentur, in-
terrogat: et tándiu sermo re-
spondéntium; comúnis est,
quámdiu humanæ intelligén-
tiæ ambigúitas explicátur. At
ubi quid hábeat sensus disci-
pulórum exigitur, primus est
in Domini confessióne, qui
primus est in Apostólica di-
gnitate. Qui cum dixisset: Tu
es Christus Filius Dei vivi:
respondit ei Jesus: Beátus es
Simon Bar-Jóna, quia caro et
sanguis non revelávit tibi, sed
Pater meus, qui in cœlis est.
Id est, ideo beátus es, quia Pa-
ter meus te dócuit: nec terré-
na opinio te feséllit, sed inspi-
rátio cœlestis instrúxit: et non
caro et sanguis, sed ille me
tibi, cujus sum unigénitus Fi-
lius, indicávit.

¶ Quem dicunt hómines
esse Filium hóminis? dixit Je-
sus discipulis suis. Respón-
dens Petrus dixit: Tu es Chri-
stus Filius Dei vivi. * Et ego
dico tibi, quia tu es Petrus, et
super hanc petram ædificábo

Ecclésiám meam. ¶ Beátus es
Simon Bar-Jóna, quia caro et
sanguis non revelávit tibi, sed
Pater meus qui est in cœlis. Et.

LECTIO VIII.

ET ego, inquit, dico tibi:
Hoc est, sicut Pater meus
tibi manifestávit divinitátem
meam; ita et ego tibi notam
fácio excelléntiam tuam, quia
tu es Petrus; id est, cum ego
sim inviolábilis petra, ego la-
pis anguláris, qui fácio útra-
que unum, ego fundaméntum
præter quod nemo potest aliud
pónere: tamen tu quoque pe-
tra es; quia mea virtúte soli-
dâris, ut quæ mihi potestate
sunt própria, sint tibi mecum
participatióne commúnia. Et
super hanc petram ædificábo
Ecclésiám meam, et portæ in-
feri non prævalébunt advérsus
eam. Super hanc, inquit, for-
titúdinem ætérnum éxtruam
templum: et Ecclésiæ meæ cœlo
inserénda sublimitas, in hujus
fidei firmitáte consúrget.

¶ Elégit te Dóminus sacer-
dótem sibi, ad sacrificándum
ei, * Hóstiam laudis. ¶ Im-
mola Deo sacrificium laudis,
et redde Altissimo vota tua.
Hóstiam. Glória Patri. Hóstiam.

*Nona Lectio erit de Homilia
Feriæ occurrentis, cum Com-
memoratione de ea.*

AD LAUDES.

HYMNUS.

BEATE Pastor Petre, clemens
áccipe
Voces precántum, criminúm-
que víncula

Verbo resolvē, cui potestas
trādita,
Aperire terris cœlum, apertam
claudere.

Sit Trinitati sempiterna glô-
ria,

Honor, potestas, atque jubilatio,
In unitate quæ gubernat omnia,
Per universa æternitatis sæ-
cula. Amen.

ÿ. Exaltem eum in Ecclesia
plebis. ñ. Et in cathedra se-
niorum laudent eum.

Ad Bened. Ant. t. 8. Quod-
cumque ligaveris super ter-
ram, erit ligatum et in cœlis :
et quodcumque solveris super
terram, erit solutum et in cœ-
lis: dicit Dominus Simoni Petro.

ORATIO.

DEUS, qui beato Petro Apô-
stolo tuo, collatis clavibus
regni cœlestis, ligandi atque
solvendi pontificium tradi-
disti: concede, ut intercessiô-
nis ejus auxilio, a peccatorum
nostrorum nexibus liberemur.
Qui vivis et regnas cum Deo
Patre in unitate.

Deinde fit Commem. S. Pauli.

Ant. Sancte Paule Apôstole,
prædicator veritatis, et doctor
Gentium, intercede pro nobis
ad Deum, qui te elegit.

ÿ. Tu es vas electionis, san-
cte Paule Apôstole. ñ. Prædi-
cator veritatis in universo
mundo.

ORATIO.

DEUS, qui multitudinem Gén-
tium beati Pauli Apôstoli
prædicatione docuisti: da no-
bis quæsumus; ut cujus com-

memorationem colimus, ejus
apud te patrocinia sentiamus.

Postea Feriæ occurrentis.

*In II Vesperis, Hymnus ut
in primis.*

ÿ. Elegit te Dominus sacer-
dotem sibi. ñ. Ad sacrifican-
dum ei hostiam laudis.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Dum
esset summus Pontifex, ter-
rena non metuit, sed ad cœ-
lestia regna gloriosus migravit.

*Oratio, Deus, qui beato Pe-
tro, ut supra.*

*Deinde fit Commem. S. Pau-
li, ut supra in Laudibus,
S. Petri Damiani, ac Feriæ.*

DIE XXIII FEBRUARII.

IN FESTO

S. PETRI DAMIANI, EPISCOPI,
CONF. ET ECCLESIAE DOCT.

Duplex.

*Omnia de Communi Conf.
Pont. præter seq.; p. lx.*

In utrisque Vesperis.

Ad Magnif. Ant. t. 2. O
Doctor optime, Ecclesiae san-
ctæ lumen, beate Petre, divi-
næ legis amator, deprecare
pro nobis Filium Dei. ÿ. Amâ-
vit eum Dominus, et ornâvit
eum. ñ. Stulam gloriæ induit
eum.

ORATIO.

CONCEDE nos quæsumus, om-
nipotens Deus: beati Petri
Confessoris tui atque Pontificis
mónita et exempla sectari; ut
per terrestrium rerum con-
tèptum æterna gaudia con-
sequamur. Per Dominum.

*Deinde fit Commemoratio
Feriæ.*

L
Lecti
p. lxiiij.
II

PETRU
parc
lactens
lis pert
mesticæ
vivid
genitrici
sum rev
que orb
vile mar
tris tut
exercuit
ac pietat
gium tu
vèntum
mum no
levandæ
vinum
expiation
A Damiã
fertur co
ejus cur
quibus h
ut magis
Quam au
tiis flor
cum lau
corpus r
mollibus
hibuit,
orationib
Calente
stimulis
sultantiu
gentibus
noctu ext
rabilia q
túmque

IN I NOCTURNO.

Lectiones, Fidéls sermo,
p. lxiiij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PETRUS Ravénnæ honéstis paréntibus natus adhuc lactens a matre numerósæ prolis pertæsa abjicitur, sed domésticæ mulieris ópera semivivus excéptus ac recreátus, genitrici ad humanitátis sensum revocatæ rédditur. Utróque orbátus parénte tamquam vile mancipium sub áspera fratris tutelá duram servitútem exércuit. Religiónis in Deum, ac pietátis erga patrem egrégium tunc spécimen dedit; inventum siquidem forte nummum non próprie inédiæ sublevándæ, sed Sacerdóti, qui divinum Sacrificium ad illius expiatióem offérret, erogávit. A Damiáno fratre, a quo uti fertur cognoméntum accépit, ejus cura litteris eruditur, in quibus brevi tantum profécit, ut magistris admiratióni esset. Quum autem liberálibus sciéntiis floréret et nómine, eas cum laude dócuit. Interim ut corpus ratióni súbderet sub móllibus véstibus cilicium adhibuit, jejúniis, vigiliis, et oratióibus solérter insistens. Calénte juvénta dum carnis stimulis ácriter urgerétur, insultántium libidinum faces rigéntibus flúvii mersus aquis noctu extingúebat; tum venerabilia quæque loca obíre, totúmque Psaltérium recitáre

consuéverat. Ope assidua páuperes levábat, quibus frequénter pastis convivio, própriis ipse mánibus ministrábat.

ñ. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: *Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

LECTIO V.

PERFICIENDÆ magis vitæ causa in Avellanénsi Eugubinæ Diocécis Cœnóbio Ordini Monachórum Sanctæ Crucis Fontis Avellánæ a beáto Ludólpho sancti Romuáldi discipulo fundáto nomen dedit. Non ita multo post in Monastérium Pòmposiánum, mox in Cœnóbio Sancti Vincéntii Petræ Pertúsæ ab Abbáte suo missus, utrúmque Ascetérium verbo sacro, præcláris institutionibus, et móribus excóluit. Ad suos revocatús post præsidis óbitum Avellanítarum familiæ præficitur, quam, novis variis in locis extrúctis domiciliis, et sanctissimis institútis ita áuxit, ut alter ejus Ordinis parens, ac præcipuum ornáméntum jure sit hábitus. Salutárem Petri sollicitúdinem alia quoque divérsi institúti Cœnobia, Canonicórum Convéntus, et pópuli sunt expérti. Urbináti Diocécisi non uno nómine prófuit: Theuzóni Episcopo in causa gravíssima assédit, ipsúmque in recte ministrándo Episcopátu consilio et ópera juvit. Divinórum con-

templatione, corporis macerationibus, ceterisque spectatae sanctimoniae exemplis excelluit. His motus Stephanus Nonus Pontifex Maximus eum licet invitum et reluctantem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem creavit, et Ostiensem Episcopum. Quas Petrus Dignitates splendidissimis virtutibus, et consentaneis Episcopali ministerio operibus gessit.

℞. Pósui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ̄. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

DIFFICILLIMO tempore Romanae Ecclesiae, Summisque Pontificibus doctrina, legationibus, aliisque susceptis laboribus mirifice adfuit. Adversus Nicolaitarum et Simoniacam haereses ad mortem usque strenue decertavit. Hujusmodi depulsis malis Mediolanensem Ecclesiae Romanae conciliavit. Benedicto, et Cadaloo falsis Pontificibus fortiter restitit : Henricum quartum Germaniae Regem ab iniquo uxoris divorcio deterruit : Ravennates ad debita Romano Pontifici obsequia revocatos sacris restituit. Canonicos Veliternos ad sanctioris vitae leges composuit. In Provincia praesertim Urbinate vix ulla fuit Episcopalis Ecclesia, de qua Petrus non sit benemeritus ; Eugubinam, quam aliquando creditam habuit,

multis levavit incommodis : alias alibi, quando oportuit, perinde curavit, ac suae essent tutelae commissae. Cardinalatu, et Episcopali dignitate depositis, nihil de pristina juvandi proximos sedulitate remisit. Jejunium sextae Ferae in honorem Sanctae Crucis Jesu Christi : horarias Beatae Dei Genitricis preces, ejusque die Sabbato cultum propagavit. Inferendae quoque sibi verberationis morem ad patratum scelera expiationem provexit. Demum sanctitate, doctrina, miraculis, et praecclare actis illustris, dum e Ravennate Legatione rediret, Faventiae octavo Kalendas Martii migravit ad Christum. Ejus corpus ibidem apud Cistercienses multis miraculis clarum frequenti populorum veneratione colitur. Ipsam Faventini non semel in praesenti discrimine propitium experti Patronum apud Deum delegerunt : Leo vero Duodecimus Pontifex Maximus Officium Missamque in ejus honorem tamquam Confessoris Pontificis, quae aliquibus in Diocesisibus, atque in Ordine Camaldulensium jam celebrabatur, ex Sacrorum Rituum Congregationis Consulto addita Doctoris qualitate ad universam extendit Ecclesiam.

℞. Iste est, p. lxxvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia super Evang. Vos estis sal terrae, p. lxxvij.

Nona lectio erit de Homilia

Ferri
mem
Ve
lis, d
S. P
I
Ve
S.
Or
lorum
D
E
legio
mus,
tua
visce
num
De
tri D
pra i
non e
De
I
IN di
Lin
aute
fere
tres,
ram,
sanct
qui f
preh
rum
sorti
huj
agru
et su
et di
ejus.

Feriæ occurrentis cum Commem. de ea in Laudibus.

Vesperæ, si non sit bissextilis, de sequenti, cum Commem. S. Petri et Feriæ.

DIE XXIV FEBRUARII,
Vel XXV anno bissextili.

IN FESTO

S. MATHIÆ APOSTOLI.

Duplex II Classis.

Omnia de Communi Apostolorum, p. j. præter sequentia.

ORATIO.

DEUS, qui beatum Mathiam Apostolorum tuorum collegio sociasti: tribue quaesumus, ut ejus interventione, tuae circa nos pietatis semper viscera sentiamus. Per Dominum.

Deinde fit Commem. S. Petri Damiani. Antiphona ut supra in primis Vesperis, quoties non est bissextilis, et Feriæ.

IN I NOCTURNO.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. *Cap. 1. c*

IN diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum dixit (erat autem turba hominum simul fere centum viginti): Viri fratres, oportet impleri Scripturam, quam prædixit Spiritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eorum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortitus est sortem ministerii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitatis, et suspensus crepuit médius: et diffusa sunt omnia viscera ejus.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus: * Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbæ. **ÿ.** Dum lucem habétis, crédite in lucem; ut filii lucis sitis. Estote.

LECTIO II.

ET notum factum est omnibus habitantibus Jerusalem, ita ut appellaretur ager ille lingua eorum, Haceldama, hoc est, ager sanguinis. Scriptum est enim in libro Psalmorum: Fiat commoratio eorum deserta, et non sit qui inhabitet in ea: et episcopatum ejus accipiat alter. Oportet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregati in omni tempore, quo intravit et exivit inter nos Dominus Jesus, incipiens a baptisate Joannis, usque in diem qua assumptus est a nobis, testem resurrectionis ejus nobiscum fieri unum ex istis.

R. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde: * Jugum enim meum suave est, et onus meum leve. **ÿ.** Et invenietis requiem animabus vestris. Jugum.

LECTIO III.

ET statuerunt duos, Joseph, qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est Justus, et Mathiam. Et orantes dixerunt: Tu Domine, qui corda nosti omnium, ostende quem elegeris ex his duobus unum, accipere locum ministerii, hu-

jus, et Apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abi-
ret in locum suum. Et dedé-
runt sortes eis, et cécidit sors
super Mathíam, et annumerá-
tus est cum úndecim Apóstolis.

ñ. Dum stetéritis, p. v.

IN II NOCTURNO.

De Expositióne sancti Augu-
stini Episcopi super Psal-
mum octogésimum sextum.

Ante médium.

LECTIO IV.

FUNDAMENTA ejus in mónti-
bus sanctis : diligit Dómi-
nus portas Sion. Quare sunt
fundaménta Apóstoli et Pro-
phétæ? Quia eórum auctóritas
portat infirmitátem nostram.
Quare sunt portæ? Quia per
ipsos intrámus ad regnum Dei.
Prædicant enim nobis : et cum
per ipsos intrámus, per Chri-
stum intrámus. Ipse est enim
jánua. Et cum dicúntur duó-
decim portæ Jerúsalem, et una
porta Christus, et duódecim
portæ Christus, quia in duó-
decim portis Christus : et ideo
duodenárius número Aposto-
lórum. Sacraméntum magnum
hujus duodenárii significatio
est numeri. Sedébitis, inquit,
super duódecim sedes, judi-
cántes duódecim tribus Israel.

ñ. Vidi conjúctos viros há-
bentes spléndidas vestes, et
Angelus Dómini locútus est ad
me, dicens : * Isti sunt viri san-
cti facti amici Dei. ý. Vidi An-
gelum Dei fortem, volántem per
médium cælum, voce magna
clamántem, et dicéntem. Isti.

LECTIO V.

SI duódecim sellæ ibi sunt,
décimus Paulus Apóstolus, et
non erit quómo do júdicet :
et ipse se judicatúrum dixit,
non hómines tantum, sed et
ángelos. Quos ángelos, nisi
apóstatas ángelos? Nescitis,
inquit, quia ángelos judicábi-
mus? Respondéret ergo turba :
Quid te jactas judicatúrum?
Ubi sedébis? Duódecim sedes
dixit Dóminus duódecim Apó-
stolos : unus cécidit Judas, in
locum ipsius sanctus Mathias
ordinátus est ; implétus est
duodenárius número sedium.
Primo locum ínveni, ubi sé-
deas, et sic te mináre judica-
túrum. Duódecim ergo sedes
quid sibi velint, videámus. Sa-
craméntum est cuiúsdam uni-
versitátis, quia per totum or-
bem terrárum futúra erat Ec-
clésia : unde vocátur hoc ædi-
ficium ad Christi compágem.

ñ. Beáti estis cum maledixo-
rint vobis hómines, et perse-
cúti vos fúerint, et dixerint
omne malum adversum vos,
mentiéntes, propter me : *
Gaudéte et exultáte, quóniam
merces vestra copiósá est in
cœlis. ý. Cum vos óderint hó-
mines, et cum separáverint
vos, et exprobráverint, et eji-
cerint nomen vestrum tam-
quam malum propter Filium
hóminis. Gaudéte.

LECTIO VI.

ET ideo quia úndique venit
ad judicándum, duódecim

sedes
intrátu
duódec
lum e
Apóst
judicat
ficatió
sedes
quemá
trábun
pértine
quátuo
dens,
quátuo
nántur
quátuo
minus
ventis
suos :
quátuo
clésia.
dique i
vocátu
in nómi
ritus s
ducta
ñ. Is
II
Léc
sec
LEC
I
Jesu
Pater,
quia a
tibus e
lásti ea
Hom

Serm
VENI
hor
laborá

LECTIO V.
 sedes ibi sunt,
 ubi sédeat tertius
 us Apóstolus, et
 ómodo júdicet
 dicatúrum dixit,
 tantum, sed et
 s ángelos, nisi
 gelos? Nescitis,
 ángelos judicabi-
 léret ergo turba:
 s judicatúrum?
 Duódecim sedes
 duódecim Apó-
 cecidit Judas, in
 sanctus Mathias
 ; implétus est
 úmerus scélum.
 inveni, ubi sé-
 e mináre judica-
 ecem ergo sedes
 t, videámus. Sa-
 st cujúsdam uni-
 a per totum or-
 futúra erat Ec-
 vocátur hoc ædi-
 isti compágem.
 s cum maledixe-
 mines, et perse-
 int, et dixerint
 adversum vos,
 propter me: *
 ultáte, quóniam
 copiósa est in-
 vos óderint hó-
 am separáverint
 práverint, et ejé-
 vestrum tam-
 propter Filium
 éte.

LECTIO VI.
 úndique venitur
 dum, duódecim

sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem; duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim, et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónein universitátis ad sedes duódecim pértinent: quemádmódum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, et Meridies. Istæ quátuor partes assidue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos: ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómódo vocátur? Úndique in Trinitáte vocátur. Non vocátur, nisi per Baptismum in nómine Patris, et Filii, et Spíritus sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

¶ Isti sunt, p. viij.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
 secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 11. d

IN illo témpore: Respóndens Iesus dixit: Confiteor tibi Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondisti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et reliqua:

Homilia sancti Augustíni
 Episcopi.

Serm. 10 de Verbis Domini.

VENITE ad me omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus

hómines mortáles, frágmenta, infirmi, lútea vasa portántes, quæ faciunt invicem angústias? Sed si angustiantur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit: Venite ad me omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promissio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tóllite jugum meum super vos, et discite a me: non mundum fabricáre, non cuncta visibilia et invisibilia créare, non in ipso mundo mirabilia fácere, et mórtuos suscitáre; sed: Quóniam mitis sum, et húmilis corde.

¶ Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám ságuine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amici Dei facti sunt. ¶ In omnem terram exivit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum, Cálicem.

LECTIO VIII.

MAGNUS esse vis? a mínimo incipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit super impónere molem ædificií; quanto erit majus ædificiúm, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprimitur. Ergo et fábrica ante celsitúdi-

nem humiliatur, et fastigium post humiliatiónem erigitur.

ñ. Isti sunt viri, p. x.

Nona Lectio erit de Homilia Feriæ occurrentis, cum Commemoratione de ea.

Ad Laudes et alias Horas, omnia de Communi Apostolorum, p. xj.

FESTA MARTII.

DIE IV MARTII.

IN FESTO

S. CASIMIRI CONFESSORIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxxix, præter ea quæ hic habentur.

ORATIO.

DEUS, qui inter regales delicias, et mundi illécebras, sanctum Casimirum virtúte constantiæ roborasti : quaesumus, ut ejus intercessióne fideles tui terréna despiciant, et ad cœlestia semper aspirent. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. Feriæ.

Postea S. Lucii Papæ et Martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiórum non timuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

ÿ. Glória et honóre coronasti eum Dómine. ñ. Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti Lúcii mártiris tui atque Pontificis ánnua solemnitate lætificas : concéde propitiús ; ut cu-

jus natalitia cólimus, de ejúdem étiam protectióne gaudeamus. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones; Justus si morte præoccupátus fuerit, de Communi Confess. non Pontifici, primo loco, p. lxxxj.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

CASIMIRUS, patre Casimiro, matre Elisabetha Austriaca, Polóniæ régibus ortus, a pueritia sub óptimis magistris, pietate et bonis ártibus instrúctus, juveniles artus áspero domábat cilicio, et assiduis extenuábat jejúniis. Régii spreta lecti mollitiæ, dura cubábat humo, et clam intempésta nocte, præ sóribus templórum pronus in terra divinam exorábat cleméntiam. In Christi contemplánda passióne assiduus, Missárum solénniis ádeo erécta in Deum mente solébat adesse, ut extra se rapi viderétur.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis et a seductóribus tu távit illum ; * Et dedit illi claritatem ætérnam. ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

LECTIO V.

CATHOLICAM promovére fidem summópere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére : quaprópter Casimirum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa constrúerent, nec vétera collabén-

tia rest
res et
sos ben
tris et
nomen
quam a
illæsam
mino f
gravi p
pótius,
ram ex
subire,
ñ. An
ornávit
induit e
radisi co
eum Dó
ornávit

CONSUM
tibus
prænunt
Sacerdót
choros s
anno æt
Corpus V
claret mi
terquam
vitam,
gressum.
tatem ad
euperáru
número
insperáta
dántibus
signem t
bus per
eúdem
adscripsi
ñ. Iste
IN
Homil
pæ in Eu

limus, de ejus-
tectione gaude-
inum.

NOCTURNO.

ustus si morte
fuerit, de Com-
non Pontifici;
lxxxj.

NOCTURNO.

rio IV.

patre Casimiro,
bétha Austriaca,
us ortus, a pne-
imis magistris,
nis artibus in-
iles artus aspero
o, et assiduis ex-
iis. Régii spre-
dura cubabat
intempésta no-
ba templórum
ra divinam exo-
iam. In Christi
passióne assi-
n solénnis ádeo
n mente solébat
ra se rapi vide-

n fecit illum Dó-
todivit eum ab
eductóribus tu-
Et dedit illi cla-
am. *ŷ.* Justum de-
per vias rectas,
regnum Dei. Et.

rio V.

promovére fidem
e stúduit, et Ru-
isma abolére :
simírum patrem
gem ferret, ne
ova templa con-
vétera collabér-

tia restaurarent. Erga páupe-
res et calamitatibus opprés-
sos benéficus et miséricors, pa-
tris et defensóris egenórum
nomen obtinuit. Virginitátem,
quam ab incunábulis servávit
illásam, sub extrémó vitæ tér-
mino fórtiter asséruit, dum
gravi pressus infirmitáte, mori
pótius, quam castitátis jactú-
ram ex medicórum consilio
subire, constánter decrevit.

ŷ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum : stolam glóriæ
induit eum. * Et ad portas pa-
radisi coronávit eum. * Induit
eum Dóminus lorícam fidei, et
ornávit eum. Et.

LECTIO VI.

CONSUMMATUS in brevi, virtú-
tibus et méritis plenus,
prænuntiáto mortis die, inter
Sacerdótum et Religiosórum
choros spíritum Deo réddidit,
anno etátis vigésimo quinto.
Corpus Vilnam delátum multis
claret miráculis. Etenim, præ-
terquam quod puélla defúncta
vitam, cæci visum, claudi
gressum, et várii infirmi sani-
tátem ad ejus sepúlchrum re-
cuperárun; Lithuánis exíguo
número ad potentissimi hostis
insperátam irruptiónem trepi-
dántibus in áere appárens, in-
signem tribuit victóriam. Qui-
bus permótus Leo Décimus,
eúmdem Sanctórum catálogo
adscripsit.

ŷ. Iste homo, p. lxxxv.

IN III NOCTURNO.

Homilia Sancti Gregorii Pa-
pæ in Evangelium; Sint lumbi

vestri, de Communi Confess.
non Pontificis, primo loco,
p. lxxxvij.

Nona Lectio de Homilia Fe-
riæ occurrentis; et de ea fit
Commemoratio.

Postea de S. Lucio.

Ant. Qui odit ánimam suam
in hoc mundo, in vitam atér-
nam custódit eam.

ŷ. Justus ut palma florébit.
ŷ. Sicut cedrus Libani multi-
plicábitur.

Oratio ut supra.

DIE VII MARTII.

IN FESTO

S. THOMÆ DE AQUINO,
CONF. ET ECCLESIAE DOCTORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confes-
soris non Pontificis, p. lxxxix,
præter ea quæ hic habentur.

Ad Magnif. in utrisque Vesp.

Ant. t. 2. O Doctor óptime, Ec-
clésiæ sanctæ lumen, beáte
Thoma divinæ legis amátor,
deprecáre pro nobis Filium
Dei.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclesiám tuam
beáti Thomæ Confessóris
tui mira eruditióné clarificas,
et sancta operatióne fecúndas:
da nobis quæsumus, et quæ
dócuít, intelléctu conspícere;
et quæ egít, imitatióne com-
plére. Per Dóminum.

Deinde fit Comm. de Feria.

Postea SS. Martyrum Per-
petuæ et Felicitatis.

In Vesperis et Laudibus.

Ant. Istárum est enim re-
gnum ecclórum, quæ contem-

psérunt vitam mundi, et pervénérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sanguine Agni.

ÿ. Glória et honóre coronásti eas Dómine. ñ. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum mártýrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábiliter devotióne venerári: ut quas digna mente non possumus celebráre, humilibus saltem frequentémus obséquiiis. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

1 *Lectiones, Sapientiam ómnium antiquórum, ut in Comuni Doctorum, p. lxxv.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

THOMAS, Landúlpho Cómite Aquinate, et Theodóra Neapolitána, nobilibus paréntibus natus, quintum annum agens, mónachis sancti Benedicti Cassinátibus custodiéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, jam adoléscens Fratrum Prædicatórum Ordinem suscepit. Sed matre ac frátribus id indigne feréntibus, Lutétiam Parisiórum mittitur. Quem fratres, in itinere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt: ubi várie exagitatús, ut sanctum propósitum mutáret, mulierem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introdúcta

fúerat, titiône fugávit. Mox beátus júvenis flexis genibus ante signum Crucis orans, ibique somno corréptus, per quietem sentire visus est, sibi ab Angelis constringi lumbos, quo ex témpore omni póstea libidinis sensu cáruit. Soróribus, quæ, ut eum a pio consilio removérent, in castrum vénerant, persuásit, ut contéptis curis secularibus, ad exercitiónem cœlestis vitæ se conférrent.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus távit illum; * Et dedit illi claritátem ætérnam. ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas; et osténdit illi regnum Dei. Et.

LECTIO V.

EMISSUS e castro per fenéstram, Neápolim redúctur: unde Romam, póstea Parisium a fratre Joáanne Theutónico, Ordinis Prædicatórum Generáli Magistro, ductus, Alberto Magno doctóre, Philosophiæ ac Theologiæ óperam dedit: viginti quinque annos natus, magister est appellátus, publicéque Philósofos ac Theólogos summa cum laude: est interpretátus. Numquam se lectiáni aut scriptiáni dedit, nisi post oratióne. In difficultátibus locóram sacre Scriptúre, ad oratióne jejúnium adhibébat. Quin étiam sodáli suo fratri Reginaldo dicere solébat, quidquid sciret, non

tam
periss
tum a
imágl
tius o
vit :
Thom
accipi
Dómin
ñ. A
ornáv
duit e
radisi
cum D
ornáv

NULL
Nu
diligen
tiones
lutaba
tione
Quod
van P
Petri,
briam
guinis
multit
facilit
ciles,
eam ca
ctóris
Ab Ur
cátus,
honóre
pátum
ferente
tífice
gório
Lugdú
Fosse
ubi ag
rum e

Deinde fit Commemoratio S. Thomæ, Ant. O Doctor, p. 431, et Feriæ.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de libro Ecclesiastici, Beátus vir, de Comuni Confessoris non Pontificis, secundo loco, p. xc.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES de Deo ex cathólicis Jpíisque paréntibus in óppido Montis Majóris junióris regni Lusitániæ natus, quam sublimiter in sortem Dómini fúerit electus, insuetus splendor super ejus domo refúlgens, sonítusque æris campáni sua sponte emissus ab ipso ejus nativitatís tẽpore non obscúre prænuñtiarunt. A laxióri vivendi ratióne, divína operante virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit, et ob auditam prædicationem verbi Dei sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctióriis vitæ rudimẽto consummátum áliquíd, perfectúmque visus sit attigisse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsos erogátis, admirábilis poenitentiæ, sui que ipsius contẽptus cuncto pópulo spectáculum factus, a plerisque, ceu demens, graviter afflictus, in cárcerem améntibus destinátum conjicitur. At Joánes cœlesti charitáte magis incensus, gémino atque amplo valetudinário expiórũ elemósynis in civitate Granaténsi extrúcto, jactóque

novi Ordinis fundamẽto, Ecclesiám nova prole fœcundávit fratrum Hospitalitátis infirmis præcláro animárum corporúmque profectu inserviẽtium; et longe latèque per orbem diffusórum.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tuitávit illum: * et dedit illi claritátem ætérnam. ý. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

PAUPERIBUS agrótis, quos própriis quandóque húmeris domum deferébat, nulla re ad animæ corporisque salutem proficua déerat. Effúsa quoque extra nosocomium charitáte indigéntibus muliéribus viduis, et præcipue virginibus periclitántibus clam alimẽta subministrábat, curámque indefessam adhibébat, ut carnis concupiscẽtiam a próximis hujúsmodi vitio inquinátis extermináret. Cum autem máximum in régio Granaténsi valetudinário excitátum fúisset incéndium, Joánes impávidus prosiliit in ignem, huc illuc discúrrens, quousque tum infirmos húmeris exportátos, tum léculos e fenéstris projectos ab igne vindicávit, ac per dimidiã horam inter flammã, jam in imménsum succrescẽtes, versátus, exinde divinitus incólumis, univérsis civibus ad-

mirán
charit
in eu
ússe
cẽde
ñ.
ornáv
induit
radisi
eum
et orn

MUL
no
diẽti
oránd
rum
beátar
rifice
dono
morbo
clésiæ
ctèque
destitu
vestib
provoc
corde
cruce
gens,
no m
quinq
Dómin
tenuit.
dem c
circite
dimótu
inspec
mãnsi
tem di
post ó
lis cla
vus Pé
ctórum

fundamento, Ec-
role fecundavit
alitatís infirmis
narum corpo-
ctu inserviën-
latéque per or-

fecit illum Dó-
odivit eum ab
eductóribus tu-
et dedit illi cla-
am. *ÿ.* Justum
us per vias re-
it illi regnum

o v.

ægrótis, quos
andóque húme-
ferébat, nulla
rporísque salú-
déerat. Effusa

nosocomium
éntibus multi-
præcipue vir-
tántibus clam
ministrábat, cu-
sam adhibébat,
cupiscéntiam a
modi vitio in-
mináret. Cum
in régio Gra-
linário excitá-
endum, Joán-

prosiliit in
ue discurrens,
ufirmos húme-
tum léctulos e
ctos ab igne
per dimidiam
mmas, jam in
rescéntes, ver-
divinitus incó-
s civibus ad-

mirántibus, exivit, in schola
charitátis édocens, segniórem
in eum fuisse ignem; qui foris
ússerat, quam qui intus ac-
cénderat.

R. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum: stolam glóriæ
induit eum, * Et ad portas pa-
radisi coronávit eum. *ÿ.* Induit
eum Dóminus lorícam fidei,
et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

MULTIPLICI asperitátum gé-
nere, demississima obe-
diéntia, extrémá paupertáte,
orándi stúdio, rerum diviná-
rum contemplátione, ac in
beátam Virgínem pietáte mi-
rifice excelluit, et lacrymárum
dono emittit. Dénique gravi
morbo corréptus, ómnibus Ec-
clesiæ Sacraméntis rite san-
ctéque reféctus, viribus licet
destitútus, própriis indútus
véstibus e léctulo surgens, ac
provolútus in génua, manu et
corde Christum Dóminum e
cruce pendéntem perstrín-
gens, octávo Idus Mártii an-
no millésimo quingentésimo
quingagésimo óbiit in ósculo
Dómini: quem étiam mórtuus
ténuit, nec dimisit, et in eá-
dem córporis constitutióne sex
circiter horas, quóusque inde
dimótus fuisset, tota civitáte
inspectánte, mirabiliter per-
mánsit, odórem mire fragrán-
tem diffúdens. Quem ante et
post óbitum plúrimis miracu-
lis clarum, Alexánder Octá-
vus Póntifex Máximus in San-
ctórum número rétulit.

R. Iste homo, p. lxxxv.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evángélii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 22. d

In illo témpore: Accessérunt
ad Jesum Pharisæi: et in-
terrogávit eum unus ex eis
legis doctor, tentans eum:
Magister, quod est mandá-
tum magnum in lege? Et ré-
liqua.

Homilia Sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Homilia 72. in Matth.

SADDUCEIS confúsus, Phari-
sæi rursus aggrediúntur:
cumque quiéscere oportéret,
decertáre voluérunt; et legis
peritiam profiténtem præmit-
tunt, non discere, sed tentáre
cupiéntes; ac ita intérogant:
Quodnam primum mandátum
in lege sit. Nam cum primum
illud sit: Diliges Dóminum De-
um tuum: putántes causas sibi
allatúrum ad mandátum hoc
corrígendum, áliquid addéndo,
quóniam Deum se faciébat, hoc
modo intérogant. Quid igitur
Christus? Ut osténdat idcirco
ad hæc eos devenisse, quia nul-
la in eis esset charitas, sed in-
vidiæ livóre tabéscent: Dili-
ges, inquit, Dóminum Deum tu-
um: hoc primum et magnum
mandátum est. Secúndum au-
tem simíle huic: Diliges próxi-
mum tuum sicut teipsum.

R. Iste est qui ante Deum
magnas virtútes operátus est,
et de ómni corde suo laudávit
Dóminum: * Ipse intercédat

pro peccátiis ómnium populórum. *ÿ.* Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédát pro peccátiis.

LECTIO VIII.

QUAMOBREM símile est huic ? quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munitur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus : Dixit insípiens in corde suo : Non est Deus. Deinde séquitur : Corrupti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et iterum : Radix ómnium malórum avaritia est, quam quidam appetétes, erravérunt a fide. Et : Qui diligit me, mandáta mea servábit : quorum caput et radix est : Diliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teípsum.

ñ. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardétes in má nibus vestris : * Et vos símiles hominibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis. *ÿ.* Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos símiles hominibus. Glória Patri. Et vos símiles hominibus.

Nona Lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis ; et de ea fit Commemoratio.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis, et Feriæ.

DIE IX MARTII.

IN FESTO
SANCTÆ FRANCISCÆ,
VIDUÆ ROMANÆ.

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virginum nec Mart. p. cxiiij. præter Orationem, et Lectiones secundi Nocturni, quæ dicuntur ut infra.

ORATIO.

DEUS, qui beatam Franciscam fámulam tuam, inter cetera grátiae tuæ dona, familiári Angeli consuetúdone decorásti : concéde quæsumus ; ut intercessiónis ejus auxilio Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio S. Joannis de Deo.

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divitias cœlo cóndidit ore, manu.

ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *ñ.* Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio, Deus qui beatum Joannem, ut supra, p. 433.

Postea Feriæ occurrentis.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Parabolis Salomonis, Mulierem fortem, ut in Communi nec Virginis nec Martyris, p. cxvj.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FRANCISCA nóbilis Matróna Romána, ab incúnte ætáte illústría dedit virtútum exempla : etenim pueriles ludos et illécebras mundi respuens,

MARTII.

FESTO
FRANCISCÆ,
ROMANÆ.
plex.

Comm. nec Vir-
ginit. p. cxij. præ-
et Lectiones se-
cundæ, quæ dicuntur

MARTII.

Oratio. In festo Franciscam
venerabilis tuam, inter
cetera dona, fami-
liari consuetudine de-
votione de quæsumus ;
in quo ejus auxilio
et consortium conse-
cravit. Per Dóminum.
Commemoratio
Deo.

Oratio. Despicies mun-
dum, triumphans,
et condidit ore,

et duxit Dóminus
et. Et ostendit
et.

et qui beátum
et supra, p. 433.
et occurrentis.

MARTII.

Parabolis Sa-
cræ fortis, ut
et Virginitatis nec
et.

MARTII.

Oratio. In festo Matronæ
venerabilis in eunte ætate
virtutum exem-
plares ludos et
mundi respuens,

solitudine, et oratione magnó-
pere delectabatur. Undecim
annos nata, virginitatem suam
Deo consecrare, et Monasté-
rium ingredi proposuit : pa-
rentum tamen voluntati hu-
milliter obtemperans, Laurén-
tio de Pontianis júveni æque
diviti ac nobili nupsit. In ma-
trimónio arctioris vitæ propó-
situm, quantum licuit, semper
retinuit : a spectáculis, con-
viviis, aliisque hujusmodi ob-
lectamentis abhorrrens ; lánea
ac vulgári veste utens ; et
quidquid a domésticis curis
supérerat témporis, orationi,
aut proximorum utilitati tri-
buens ; in id vero máxima
solicitudine incumbens, ut
Matrónas Románas a pompis
sæculi et ornátus vanitate re-
vocáret. Quapropter Domum
Oblatarum, sub Régula sancti
Benedicti, Congregatiónis Mon-
tis Olivéti, adhuc viro alligá-
ta, in Urbe instituit. Viri exi-
lium, honórum jacturam, ac
universæ domus mœrorem non
modo constantissime tolerávit ;
sed grátias agens cum beáto
Job, illud frequenter usurpá-
bat ; Dóminus dedit, Dóminus
abstulit, sit nomen Dómini be-
nedictum.

Oratio. Propter veritatem, et
mansuetudinem, et justitiam : *
Et deducet te mirabiliter dex-
tera tua. V. Spécie tua, et pul-
chritudine tua inténde, pros-
pere procéde, et regna. Et
deducet te mirabiliter dextera
tua.

LECTIO V.

VIRO defuncto, ad prædi-
ctam Oblatarum Domum
cónsolans, nudis pédibus, fu-
ne ad collum alligato, humi
prostrata, multis cum lácry-
mis earum número adscribi
suppliciter postulávit : voti
compos facta, licet esset om-
nium mater, non alio tamen
quam ancillæ, vilissimæque
feminae, et immunditiæ vasculi
título gloriabatur. Quam vilem
sui existimationem et verbo
declarávit, et exémplo : sæpe
enim e suburbána vinea re-
vertens, et lignorum fascem
próprio cápiti impósitum defe-
rens, vel eisdem onústum
agens per Urbem asellum,
pauperibus subveniebat, in
quos etiam largas elemósy-
nas erogabat : ægrotantesque
in xenodochiis visitans, non
corporali tantum cibo, sed sa-
lutaribus mónitis recreabat,
Corpus suum vigiliis, jejúniis,
cilicio, férreo cingulo, cre-
brisque flagellis in servitatem
redigere júgiter satagébat.
Cibum illi semel in die herbæ
et legúmina, aqua potum præ-
buit. Hos tamen corpóris cru-
ciátus aliquándo Confessárii
mandáto, a cujus ore nutúque
pendébat, módice temperá-
vit.

Oratio. Dilexisti justitiam, et odisti
iniquitatem : * Propterea un-
xit te Deus, Deus tuus oleo
lætitiæ. V. Propter veritatem,
et mansuetudinem, et justitiam.
Propterea,

LECTIO VI.

DIVINA mystéria, præsertim vero Christi Dómini passionem, tanto mentis ardore, tantæque lacrymarum vi contemplabatur, ut præ doloris magnitudine pene cónfici videretur. Sæpe étiam cum oráret, máxime sumpto sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento, spiritu in Deum eleváta, ac cœlestium contemplatione raptá, immóbilis permanébat. Quaprópter húmáni géneris hostis váriis eam contuméliis ac verbéribus a propósito dimovére conabátur: quem tamen illa impertérrita semper elúsit; Angeli præsertim præsidio, cujus familiári consuetudine gloriósum de eo triúmphum reportávit. Grátia curatiónum et prophetiæ dono enituit, quo et futúra prædixit et córdium secréta penetrávit. Non semel aquæ, vel per rivum decurréntes, vel e celo labéntes, intáctam prorsus, dum Deo vacáret, reliquérent. Módica panis fragmenta, quæ vix tribus soróribus reficiéndis fuissent satis, sic ejus précibus Dóminus multiplicávit, ut quindecim inde exsaturátis, tantum superfúerit, ut canistrum impléverit: et aliquándo earúndem sorórum, extra Urbem mense Januário ligna parántium, sitim recéntis uvæ racémis ex vitæ in árbore pendéntibus mirabiliter obténtis abúnde expléverit. Dénique méritis et miraculis cla-

ra, migrávit ad Dóminum anno ætátis suæ quinquagésimo sexto: quam Paulus Quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

ñ. Fallax grátia, p. cxx.

IN III NOCTURNO.

Homilia sancti Gregorii Pape in Evangelium. Simile est regnum cœlórum thesauro, de *Communi Sanctarum nec Virginum nec Mart.* p. cxxij.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis; et de ea fit Commemoratio.

In secundis Vesperis fit Commemoratio SS. Quadraginta Martyrum.

DIE X MARTII.

IN FESTO

S. QUADRAGINTA MARTYRUM.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum extra tempus Pasch. p. xlv.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

ÿ. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ñ. Et gloriámini omnes recti corde.

ORATIO.

PRESTA quæsumus omnipotens Deus: ut qui gloriósos Mártires fortes in sua confessione cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Postea Feriæ occurrentis,

IN I NOCTURNO.

Lectioes de Epistola ad Romanos, Fratres, debitores sumus, de Communi plurimorum Martyrum, primo loco, p. xlvij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

LICINIO Imperatōre, et Agricolaō Præsīde, ad Sebāsten Armeniæ urbem, quadraginta militum fides in Jesum Christum, et fortitudo in cruciātibus perferēdis enituit. Qui sæpius in horribilem cárcerem detrāsi, vinculisque constricti, cum ora ipsōrum lapidibus contusa fuissent, hiemis tempore frigidissimo nudi sub aperto aere supra stagnum rigens pernoctare jussi sunt, ut frigore congelati necarentur. Una autem erat omnium oratio: Quadraginta in stadium ingressi sumus, quadraginta item, Dómine, coróna donemur, ne una quidem huic número desit. Est in honore hic número, quem tu quadraginta dierum jejūnio decorasti, per quem divīna lex ingressa est in orbem terrarum. Elias quadraginta dierum jejūnio Deum quærens, ejus visionem consecutus est. Et hæc quidem illorum erat oratio.

ñ. Sancti tui Dómine mirabile consecuti sunt iter, serviētes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida: et in mari Rubro via sine impedimento. ý. Quoniam percussit petram, et fluxerunt

aqua, et torrentes inundaverunt. Terra.

LECTIO V.

CETERIS autem custodibus somno deditis, solus vigilabat janitor, qui et illos orantes, et luce circumfusus, et quosdam e cælo descendentes Angelos tamquam a Rege missos, qui coronas triginta novem militibus distribuērent, intuens, ita secum loquebatur: Quadraginta hi sunt, quadragésimi coróna ubi est? Quæ dum cogitaret, unus ex illo número, cui animus ad frigus ferendum defecerat, in proximum tepéfactum bálneum desiliens, Sanctos illos summo dolore affecit. Verum Deus illorum preces irritas esse non est passus: nam rei eventum admiratus janitor, mox custodibus e somno excitatis, detrahisque sibi vestibus, ac se Christianum esse clara voce professus, Martyribus se adjunxit. Cum vero Præsidis satellites janitorem quoque Christianum esse cognovissent, bacillis comminuta omnium eorum crura fegerunt.

ñ. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut hæredes fierent in domo Dómini. ý. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

LECTIO IV.

IN eo supplicio mortui sunt omnes, præter Melithonem, natu minimum. Quem cum

ad Dóminum ante quinquagésimo Paulus Quintus in Sancto rétulit.

átia, p. cxx.

NOCTURNO.

Acti Gregorii Patrum. Simile est unum thesauro, de actarum nec Viri. p. cxxij.

dicatur de Honoris occurrentis; et de oratio.

Vesperis fit Com. S. Quadraginta

MARTII.

FESTO
MARTII MARTYRUM.
duplex.

Communi plurimorum extra templum.

in est enim rem, qui contemni mundi, et per præmia regni, et suas insanguine

in Dómino, et ñ. Et gloriámini orde.

ORATIO.

sumus omnipo- ut qui gloriosos in sua confessus, pios apud te processione sentiaminum nostrum.

re occurrentis.

præsens mater ejus, fractis crúribus adhuc vivéntem vidisset, sic cohortáta est : Fili, paulisper sústine : ecce Christus ad jánuam stat ádjuvans te. Cum vero reliquórum córpora plaustris impóni cérneret, ut in rogum inferréntur, ac filium suum relinqui, quod speráret impia turba púerum, si vixisset, ad idolórum cultum revocári posse : ipso in húmeros subláto, sancta mater vehícula Mártyrum corpóribus onústa strénue prosequébátur : in cuius ampléxu Mélithon spiritum Deo réddidit, ejúsque corpus in eúmdem illum ceterórum Mártyrum rogum pia mater injécit : ut qui fide et virtúte conjunctissimi fúerant, fúneris étiam societáte copuláti, una in cælum pervenirent. Combústis illis, eórum reliquiæ projectæ in profluéntem, cum mirabiliter in unum conflúxissent locum, salvæ et intégræ repértæ honorífico sepúlchro cónditæ sunt.

ñ. Tamquam aurum p. liij.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Ambrosii Episc. in Evangel. Descéndens Jesus de monte, de Communi plur. Mart. secundo loco, p. lix.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis.

DIE XII MARTII.

IN FESTO

S. GREGORII PAPÆ,
CONFESSOR. ET ECCLESIE DOCT.
Duplex.

Omnia de Communi Conf.

Pontif., p. lx, præter sequentia.

Ad Magnif. in utrisque Vesperis. Ant. t. 2. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

DEUS, qui ánimæ fámuli tui Gregórii aetérnæ beatitúdinis præmia contulisti : concéde propitius ; ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Et fit Commemor. Feriæ.

IN I NOCTURNO.

Lectioes. Sapiéntiam ómnium antiquórum, de Communi Doctorum, p. lxxv.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GREGORIUS Magnus Romæ nus, Gordiáni Senatóris filius, adolescens philosophiæ óperam dedit ; et prætorio officio functus, patre mórtuo, sex monastéria in Sicilia aedificávit, Romæ séptimum sancti Andréæ nómine in suis ædibus, prope Basilicam sanctórum Joánnis et Pauli ad clivum Scauri : ubi Hilarióne ac Maximiano magistris, mónachi vitam professus, póstea Abbas fuit. Mox Diáconus Cardinalis creátus, Constantinópolim a Pelágio Pontifice ad Tibérium Constantinum Imperatórem legátus mittitur : apud quem memorábile étiam illud effécit, quod Eutychem Patriárcham, qui scripserat contra veram ac

ter sequentia.
n utrisque Ves.
e. O Doctor óp.
sanctæ lumen,
divinæ legis
cære pro nobis

rio.
imæ fámuli tui
érnæ beatitúdi-
tulisti : concéde
ui peccatórum
ere prémur,
écibus sublevé-
num.

mor. Feriæ.

CTURNO.

apiéntiam óm-
um, de Com-
p. lxxv.

CTURNO.

o IV.

agnus Romá-
ni Senatóris fi-
s philosophiæ
et prætorio offi-
re mórtuo, sex
cilia ædificávit,
m sancti An-
a suis ædibus,
m sanctórum
ili ad clivum
arióne ac Maxi-
e, mónachi vi-
póstea Abbas
nus-Cardinális
antinópolim a
e ad Tiberium
peratórem le-
: apud quem
m illud effécit,
Patriárcham,
ntra veram æ

tractábilem córporum resur-
rectiónem, ita convicit, ut ejus
librum Imperátor in ignem in-
jiceret. Quare Eutychius paulo
post cum in morbum incidisset,
instánte morte, pellem ma-
nus suæ tenébat multis præ-
séntibus, dicens : Confiteor
quia omnes in hac carne resur-
gémus.

ñ. Inveni David servum me-
um, oleo sancto meo unxi
eum : * Manus enim mea auxi-
liábitur ei. †. Nihil proficiet
inimicus in eo, et filius ini-
quitátis non nocébit ei. Manus
enim.

LECTIO V.

ROMAM rédiens, Pelágio pesti-
léntia subláto, sommo óm-
nium consénsu Póntifex eligitur :
quem honórem ne acciperet,
quám diu pótuít recusávit.
Nam aliéno vestitu in spelúnca
delituit : ubi deprehénsus
indicio igneæ colúmnæ, ad
sanctum Petrum consecrátur.
In Pontificátu multa successó-
ribus doctrinæ ac sanctitátis
exémpla reliquit. Peregrinos
quotidie ad mensam adhibébat :
in quibus et Angelum, et Dó-
minum Angelórum peregrini
facie accépit. Páuperes et ur-
bános et extérnos, quorum nú-
merum descriptum habébat,
benigne sustentábat. Cathóli-
cam fidem multis locis labefac-
tátam restituit. Nam Donatistas
in Africa, Ariános in Hispánia
représsit, Agnoitas Alexandria
ejécit. Pállium Syágrío Augus-
todunénsi Episcopo dare nóluit,

nisi Neóphytos hæreticos ex-
pélleret ex Gállia. Gothos hæ-
resim Ariánam relínquere coé-
git. Missis in Británniam doctis
et sanctis viris Augustino et
áliis mónachis, insulam ad Je-
su Christi fidem convértit, vere
a Beda Presbytero, Angliæ vo-
cátus Apóstolus. Joánnis Pa-
triárchæ Constantinopolitáni
audáciam fregit, qui sibi uni-
versális Ecclesiæ Episcopi no-
men arrogábat. Mauritium Im-
peratórem, eos qui milites fuis-
sent, mónachos fieri prohibén-
tem, a senténtia deterruit.

ñ. Pósui adjutórium super
poténtem, et exaltávi eléctum
de plebe mea : * Manus enim
mea auxiliábitur ei. †. Inveni
David servum meum, oleo sancto
meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

ECCLESIAM ornávit sanctíssi-
mis institútis et légibus.
Apud sanctum Petrum coácta
Synodo, multa constituit : in
iis, ut in Missa Kyrie elíson
nóvies repeterétur : ut extra id
tempus, quod continétur Se-
ptuagésima et Pascha, Allelúia
dicerétur : ut adderétur in Cá-
none : Diésque nostros in tua
pace dispónas. Litanias, Sta-
tiónes, et Ecclesiásticum offi-
cium auxit. Quátuor Conciliis,
Nicæno, Constantinopolitáno,
Ephesíno, et Chalcedonénsi,
tamquam quátuor Evangéliis
honórem habéri vóluit. Epi-
scopis Siciliæ, qui ex antiqua
Ecclesiárum consuetúde Ro-
mam singulis triénis conve-

niébant, quinto quoque anno semel venire indúlsit. Multos libros confécit : quos cum dictáret, testátus est Petrus Diáconus, se Spiritum sanctum colúmbæ spécie in ejus cápite sæpe vidisse. Admirabilia sunt quæ dixit, fecit, scripsit, decrévit, præsertim infirma semper et ægra valetúdiñe. Qui dénique multis éditis miráculis, Pontificátus anno décimo tertio, mense sexto, die décimo, quarto Idus Mártii, qui dies festus a Græcis étiam propter insignem hujus Pontificis sapiéntiam ac sanctitátém præcipuo honóre celebrátur, ad cælestem beatitúdinem evocátus est. Cujus corpus sepúltum est in Basilica sancti Petri, prope Secretárium.

ñ. Iste est, p. lxxvj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 5. b

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papæ.

Ex Homil. 17. in Lucæ 10.
ante médium.

CONSIDERANDUM nobis est, ut qui una eadémque exhortationis voce non sufficit simul cunctos admonére, stúdeat singulos, in quantum valet, instrúere, privátis locutionibus edificáre. Debémus namque pensáre continuo, quod san-

ctis Apóstolis dicitur, et per Apóstolos nobis : Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condire mentes fidélium debémus. Vos igitur qui pastóres estis, pensáte quia Dei animália páscitis : de quibus profécito animalibus Deo per Psalmistam dicitur : Animalia tua habitábunt in ea. Et sæpe vidémus quod petra salis brutis animalibus antepónitur, ut ex eadem salis petra lámberé débeant, et meliorári. Quasi ergo inter bruta animalia petra salis, debet esse sacerdos in pópulis. Curáre namque sacerdotém necesse est, quæ singulis dicat, unumquemque qualiter admóneat : ut quisquis sacerdoti júngitur, quasi ex salis tactu aeternæ vitæ sapóre condiátur.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. ÿ. Inquit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VIII.

SAL etenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condimus : quod profécito condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit. Sed tunc vere alijs recta prædicámus, si dicta rebus et exéplis osténdimus. Nullum puto, fratres carissimi, ab alijs majus præjudiciúm, quam a sacerdotibus tólerat Deus : quando eos, quos ad aliórum correc-

tione
exém
quan
comp
nulla
mus,
vacán
mus,
ment
ipso
ad a
licent
bened
timus
tum :
ad ter
locum
terrén
ñ.
os eju
minus
tellec
exulta
per e
Patri.
Lec
lia Fe

S. PA

Om
soris
ea qu

DEU
G
beátu
atque
gnátu
terces
nobis
serán

tionem posuit, dare de se exempla pravitatis cernit : quando ipsi peccamus, qui compescere peccata debuimus, nulla animarum luera querimus, ad nostra quotidie studia vacamus, terrena concupiscimus, humanam gloriam intenta mente captamus. Et quia eo ipso quo ceteris prelati sumus, ad agenda quaelibet majorem licentiam habemus ; susceptae benedictionis ministerium veritimus ad ambitionis argumentum : Dei causam relinquimus, ad terrena negotia vacamus : locum sanctitatis accipimus, et terrenis actibus implicamur.

¶. In medio Ecclesiae aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus. †. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

Lectio nona dicitur de Homilia Feriae occurrentis.

DIE XVII MARTII.

IN FESTO

S. PATRITII EPISC. ET CONF.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. lx, praeter ea quae sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui ad praedicandam gentibus gloriam tuam beatum Patritium Confessorem atque Pontificem mittere dignatus es : ejus meritis et intercessione concede ; ut quae nobis agenda praecipis, te miserante adimplere possimus.

Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Et sit Commem. Ferae occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

IN I NOCTURNO.

In Quadragesima, Lectiones de Epistola prima B. Pauli Apostoli ad Timotheum, Fidelis sermo, de Communi Confessoris Pontificis, primo loco, p. lxiiij, alias de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PATRITIUS, Hiberniae dictus Apostolus, Calphurnio patre, matre Conchessa sancti Martini Turonensis Episcopi, ut perhibent, consanguinea, majori in Britannia natus, puer in barbarorum saepius incidit captivitatem. Eo in statu pascendis gregibus praepositus, jam tum futurae sanctitatis specimen praebuit. Fidei namque, divinique timoris, et amoris spiritu replatus, antelucano tempore per nives, gelu, ac pluvias ad preces Deo fundendas, impiger consurgebat ; solitus centies interdum, centiesque noctu Deum orare. A servitute tertio exemptus, et inter clericos relatus, in divinis lectionibus longo se tempore exercuit. Galliis, Italia, Insulisque Tyrrheni maris labore summo peragratis, divino tandem monitu ad Hibernorum salutem advocatur ; et facta a beato Caestino Papa Evangelii nuntiandi potestate, consecratus.

que Episcopus, in Hibérniam perréxit.

ñ. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ⁊. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

LECTIO V.

Eo in múnere mirum quot vir Apostólicus mala, quot aerúmna et labóres, quot pertúlerit adversários. Verum Dei afflánte benignitáte, terra illa, idolórum ántea cultrix, eum mox prædicánte Patrítio fructum dedit, ut sanctorum Insula deinde fúerit appelláta. Frequentissimi ab eo pópuli sacro sunt regeneráti lavácro : Episcopi, Clericique plúrimi ordináti ; virgines, ac víduæ ad continéntiæ leges institútæ. Armachánam Sedem, Románi Pontíficis auctoritáte, totius insulæ principem Metrópolim constituit, Sanctorúmque reliquiis ab Urbe relátis decorávit. Supérnis visiónibus, prophetiæ dono, ingentibusque signis, et prodigiis a Deo exornátus ádeo refúlsit, ut longe, latèque célébrior Patrítii se fama diffúderit.

ñ. Pósum adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ⁊. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

PRETER quotidiánam Ecclesiásticæ sollicitúdinem invi-

ctum ab oratióne spiritum numquam relaxábat. Aiunt enim, íntegrum quotidie Psalterium una cum Cánticis et Hymnis, ducentisque oratióibus consuevisse recitáre ; tercénties per dies síngulos flexis génibus Deum adoráre, ac in quálíbet Hora diéi Canónica cénties se crucis signo muníre. Noctem tria in spátia distribuens, primum in centum Psalmis percurrendis, et bis cénties genuflecténdo ; álterum in réliquis quinquaginta Psalmis, algidis aquis immérsus, ac corde, óculis, manibusque ad cœlum eréctus, absolvéndis insumébat ; tértium vero super nudum lápidem stratus ténui dabat quieti. Humilitátis eximius cultor, Apostólicó more a mánuum súarum labóre non abstínuit. Assiduis tandem curis pro Ecclesiá consumptus, verbo et ópere clarus, in extrémá senectúte divinis mystériis refectus obdormívit in Dómino, sepultúsque est apud Dunum in Ultónia, a Christiána salúte sæculo quinto.

ñ. Iste est, p. lxvj.

IN III NOCTURNO.

Lectiones de Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. Homo peregre proficiscens, de Comuni Conf. Pontif. primo loco, p. lxvij.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima et de ea fit Commemoratio ad Laudes.

D
S
Sponsi
D
Si h
majori
Octavam
post Oct
de Tran
tunc in
⁊. et ñ. a
Psalmi
Nocturn
illius No
in omni
tempore

A
Ant. t
nuit Jos
qua nat
catur Ch
Psalm
reliquis
Et loco u
Dóminu
Ant. t
Gabriel
ponsatar
Joseph,
meu Vir

Ant. t
sata mat
ántequa
est in ú
sancto.
Ant. t
cum esse
tradúcer
mittere
Ant. t
appáruit
seph fili

DIE XIX MARTII.

IN FESTO

SANCTI JOSEPH,

SPONSI B. M. V., CONFESSORIS.

Duplex II classis.

Si hoc Festum venerit in majori Hebdomada, vel infra Octavam Paschæ, transfertur post Octavam, juxta Rubricam de Translatione Festorum: et tunc in fine Antiphonarum, y. et r. additur Allelúia, et tres Psalmi dicuntur per singulos Nocturnos sub prima Antiphona illius Nocturni: quod etiam fit in omnibus Festis quæ celebrantur tempore Paschali.

AD VESPERAS.

Ant. t. 6. Jacob autem genuit Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, p. 123. Et loco ultimi, Psalm. Laudate Dominum, p. 127.

Ant. t. 1. Missus est Angelus Gabriel a Deo ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Mariæ.

Ant. t. 8. Cum esset desponsata mater Jesu Mariæ Joseph, antequam convenirent, inventa est in útero habens de Spiritu sancto.

Ant. t. 5. Joseph vir ejus, cum esset justus, et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam.

Ant. t. 2. Angelus Domini apparuit Joseph, dicens: Joseph fili David noli timere ac-

cipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est: pariet autem filium, et vocabis nomen ejus Jesum.

CAPITUL. *Prov. 28 et 27.*

VIR fidélis multum laudabitur. Et qui custos est Domini sui, glorificabitur.

HYMNUS.

TE, Joseph, célebrent ágmina Cælitum,
Tecuncti résonent Christi adum Chori,
Qui clarus méritis, junctus es inclytæ

Casto fœdere Virgini.

Almo cum túmidam gérmine conjugem

Admirans, dúbio tangeris anxius,

Afflátu súperi Fláminis Angelus

Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras

Ægypti prófugum tu séqueris plagas;

Amissum Sólymis quæris, et invenis,

Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos mors pia consécrat,

Palmámque eméritos glória súscipit:

Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,

Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,

Da Joseph méritis sidera scánderere:

Ut tandem liceat nos tibi per-
petim

Gratum promere canticum.
Amen.

ÿ. Constituit eum dominum
domus suæ. ñ. Et principem
omnis possessionis suæ.

Ad Magis. Ant. t. 7. r

Exurgens Joseph a somno fe-
cit sicut præcepit ei Angelus
Dómini, et accepit conjugem
suam.

ORATIO.

SANCTISSIMÆ Genitricis tuæ
Sponsi, quæsumus Dómine,
méritis adjuvémur; ut quod
possibilitas nostra non óbtinet,
ejus nobis intercessióne doné-
tur. Qui vivis et regnas.

*Si celebretur in Quadrag. sit
Commemoratio Ferie.*

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Dei Fi-
lium, qui putári dignátus est
filius Joseph, * Veníte adoré-
mus.

Psalm. Veníte, exultémus,
p. 2.

HYMNUS.

COELITUM Joseph decus, atque
nostræ

Certa spes vitæ, columénque
mundi,

Quas tibi læti cānimus beni-
gnus

Súscipe laudes.

Te sator rerum státuit pudicæ

Virginis sponsum, volúitque
Verbi

Te patrem dici, dedit et mini-
strum

Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo ja-
céntem,

Quem chorus Vatum cécinit
futúrum,

Aspicias gaudens, humilisque
natum

Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominá-
tor orbis,

Cujus ad nutum trémuit infe-
rórurum

Turba, cui pronus famulátur
Æther,

Se tibi subdit.

Laus sit excelsæ Triadi per-
énis,

Quæ tibi præbens súperos ho-
nóres,

Dot tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 1. f Ascéndit Joseph
à Galilæa de civitaté Nazareth
in Judæam, in civitatém Da-
vid, quæ vocátur Bétlè-
hem, ut profiterétur eam Ma-
ria.

Psalm. Beátus vir, *cum re-
liq. de Comuni Confessoris
non Pontif.* p. lxxx.

Ant. t. 2. Venérunt pastóres
festinántes: et invenérunt Ma-
riam, et Joseph, et Infántem
pósitum in præsépio.

Ant. t. 3. Ecce Angelus Dó-
mini apparuit in somnis Jo-
seph, dicens; Surge, et áccipe
púerum, et matrem ejus, et
fuge in Ægyptum.

ÿ. Constituit eum dominum
domus suæ. ñ. Et principem
omnis possessionis suæ.

De libro Génesis.

LECTIO I. *Cap. 39.*

JOSEPH igitur ductus est in Ægyptum, emitque eum Puthifar eunúchus Pharaónis, princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum, à quibus perductus erat. Fuitque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis prospere ageus, habitavitque in domo dómni sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia, quæ géneret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joseph grátiam coram dómno suo, et ministrábat ei, a quo præpositus ómnibus, gubernábat creditam sibi domum, et univérsa, quæ ei tradita fuerant: benedixitque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph.

¶ Fuit Dóminus cum Joseph, et dedit ei grátiam in conspectu principis cárceris: * Qui tradidit in manu illius univérsos vinctos. †. Quidquid stébat, sub ipso erat: Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. Qui tradidit.

LECTIO II. *Cap. 41. e*

PLACUIT Pharaóni consilium Joseph, et exactis ministris ejus: locútusque est ad eos: Num invenire poterimus talem virum, qui Spiritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia, quæ locútus es, numquid sapientiorem et consimilem tui invenire pótero? Tu eris super domum meam, et

ad tui oris impérium cunctus pópulus obediet; unò tantum Regni sólio te præcedam.

¶. Esuriénte terra Ægypti, clamávit pópulus ad Regem aliménta petens, Quibus ille respóndit: * Ite ad Joseph, et quidquid vobis dixerit, fácite. †. Crescébat quotidie fames in omni terra: aperuítque Joseph univérsa hórrea, et vendébat Ægyptiis. Ite ad Joseph.

LECTIO III.

DIXITQUE rursus Pháraq ad Joseph: Ecce constitui te super univérsam terram Ægypti. Tulitque annulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus: vestivitque eum stola byssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecitque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcône, ut omnes coram eo genuflécerent, et præpositum esse scirent univérsæ terræ Ægypti. Dixitque Rex ad Joseph: Ego sum Pháraq: absque tuo império non movébit quisquam manum, aut pedem in omni terra Ægypti.

¶. Fecit me Dóminus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus ejus: nolite pavére: * Pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. †. Venite ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, et comedétis medúllam terræ. Pro salúte. Glória Patri. Pro salúte.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 4. Consurgens Joseph

accépit púerum, et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægyptum : et erat ibi usque ad óbítum Heródis.

Psalm. Cum invocárem, cum reliquis, p. lxxxij.

Ant. t. 5. Defúncto Heróde, Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et vade in terram Israël, defúncti sunt enim, qui quærébant ánimam púeri.

Ant. t. 6. Accépit Joseph púerum, et matrem ejus, et venit in terram Israël.

ÿ. Magna est glória ejus in salutári tuo. ñ. Glóriam, et magnum decórem impónes super eum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

Homília 2. super Missus, prope finem.

QUIS, et qualis homo fúerit beátus Joseph, cónjice ex appellatióne, qua, licet dispensatória, mérui honorári ádeo, ut pater Dei et dictus et créditus sit: cónjice et ex próprio vocábulo, quod augméntum non dúbítas interpretári. Simul et meménto magni illius quondam Patriárchæ vénditi in Ægypto, et scito ipsius istum non solum vocábulum fuisse sortitum, sed et castimóniam adéptum, innocéntiam assecútum et grátiam.

ñ. Ascéndit Joseph a Galilæa de civitaté Náza-reth in Ju-

dæam, in civitaté David, quæ vocátur Bétllehem: * Eo quod esset de domo, et familia David. ÿ. Ut profiterétur cum Maria desponsáta sibi uxóre. Eo quod.

LECTIO V.

SIQUIDEM ille Joseph, fratérna ex invidia vénditus, et ductus in Ægyptum, Christi venditióne præfigurávit: iste Joseph, Herodiánam invidiam fugiens, Christum in Ægyptum portávit. Ille dómíno suo fides servans, dómínæ nóluit commiscéri: iste dómínam suam Dómini sui matrem, virginem agnóscens, et ipse cóntinens, fidéliter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum: isti datum est cónscium fieri atque partícipem cœléstium sacramentórum.

ñ. Surge et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi. ÿ. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicentem: Ex Ægypto vocávi filium meum. Et esto.

LECTIO VI.

ILLE fruménta servávit non sibi, sed omni pópulo: iste panem vivum e cœlo servándum accépit tam sibi, quam toti mundo. Non est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus, et prudens, quem constituit Dóminus suæ matrís solátium, suæ

carni
que
coadj
ñ.
Jesu
rent
legis
Sime
nedix
ejus,
Accé
cépit

An
quod
Judæ
timu

Ps
tábit,

An
nis
Galila
in ci
reth
dictu
Quón
tur.

An
et ma
quæ c
nedix

ÿ
lilium
num

L
se

I
CUM
Je
quam
in úte
cto, F

civitatem David,
Bethlehem: * Eo-
de domo, et fami-
liam. Ut profiteretur
sponsata sibi uxore.

LECTIO V.
De Joseph, fraternum
venerunt, et du-
ctum, Christi ven-
turum figuravit: iste Jo-
seph invidiam fratrum
in Aegyptum
domino suo fidem
dominam suam
patrem, virginem
ipse continens,
divit. Illi data est
in mysteriis som-
natum est con-
tunc participem
amentorum.

accipere puerum,
et fuge in
Et esto ibi, usque
ibi. Et ut adim-
dictum est a Do-
mno vocavi filium
meum.

LECTIO VI.
Iste servavit non
in populo: iste
de caelo servan-
tam sibi, quam
Non est dubium,
et fidelis homo
Joseph, cui mater
Salvatoris. Fi-
lius servus, et pru-
denter constituit Do-
mno solatium, suae

carnis nutritium, solum denique
in terris magni consilii
coadjutorem fidissimum.

R. Cum inducerent puerum
Iesum parentes ejus, ut face-
rent secundum consuetudinem
legis pro eo: * Accipit eum
Simeon in ulnas suas, et be-
nedixit Deum. Et erat pater
ejus, et mater mirantes super
his, quae dicebantur de illo.
Accipit eum. Gloria Patri. Ac-
cepit eum.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. r Audiens Joseph
quod Archelaus regnaret in
Judaea pro Herode patre suo,
timuit illo ire.

Psal. Domine quis habi-
tabit, cum reliquis, p. lxxxv.

Ant. t. 8. Admonitus in som-
nis Joseph recessit in partes
Galilaeae: et veniens habitavit
in civitate, quae vocatur Naza-
reth: ut adimpleretur quod
dictum est per Prophetas:
Quoniam Nazaraeus vocabi-
tur.

Ant. t. 1. l Erat pater Iesu,
et mater mirantes super his,
quae dicebantur de illo: et be-
nedixit illis Simeon.

Et Justus germinabit sicut
lilium. R. Et florabit in aeter-
num ante Dominum.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 1. c

Cum esset desponsata mater
Iesu Maria Joseph, ante-
quam convenirent, inventa est
in utero habens de Spiritu san-
cto. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi
Prebyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 1.
Matth.

QUARE non de simplici vir-
gine, sed de desponsata
concipitur? Primum, ut per
generationem Joseph, origo
Mariae monstraretur: secundo,
ne lapidaretur a Judaeis ut adul-
tera: tertio, ut in Aegyptum fu-
giens haberet solatium. Martyr
Ignatius etiam quartam addidit
causam, cur a desponsata con-
ceptus sit: Ut partus, inquiens,
ejus celaretur diabolo, dum
eum putat non de virgine, sed
de uxore generatum.

R. Dicit mater Iesu ad il-
lum: Fili, quid fecisti nobis
sic? * Ecce pater tuus, et ego
dolentes quaerebamus te. Et
ait ad illos: Quid est quod me
quaerebatis, nesciebatis quia
in his, quae Patris mei sunt,
oportet me esse? Ecce pater.

LECTIO VIII.

ANTEQUAM convenirent, in-
venta est in utero habens
de Spiritu sancto. Non ab alio
inventum est, nisi a Joseph, qui
pene licentia maritali futurae
uxoris omnia noverat. Quod
autem dicitur, Antequam con-
venirent, non sequitur ut po-
stea convenerint: sed Scri-
ptura, quod factum non sit,
ostendit.

R. Descendit Iesus cum eis,
et venit Nazareth: * Et erat
subditus illis. Et proficiebat sa-
pientia, et aetate, et gratia
apud Deum, et homines. Et

erat súbditus illis. Glória Patri. Et erat.

Nona Lectio legitur de Familia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima, Alias,

LECTIO IX.

JOSEPH autem vir ejus, cum esset justus; et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dímítere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus efficitur: et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cóncios criminum obnoxios esse peccáti: quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scribitur? Sed hoc testimoniúm Mariæ est, quod Joseph sciens illius castitátem, et admirans quod évenerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébát.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Ihant paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 8. Cum redirent, * remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognóverunt paréntes ejus.

Ant. t. 7. Non inveniéntes * Jesum, regréssi sunt in Jerúsalem requiréntes eum: et post triduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio Doctórum, audiéntem, et interrogántem eos.

Ant. t. 6. Dixit mater ejus

ad illum: Fíli quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus, et ego doléntes, quærebámus te.

Ant. t. 4. Descéndit Jesus * cum eis, et venit Nazareth, et erat súbditus illis.

CAPITULUM. *Prov. 28. et 27.*

VIR fidélis multum laudábitur: et qui custos est Dómini sui gloriíficábitur.

HYMNUS.

ISTE quem læti cólimus fídeles,

Cujus excélsos cánimus triúmphos,

Hac die Joseph méruit perénis,

Gáudia vitæ.

O nimis felix, nimis ô beátus.

Cujus extrémam vigiles ad horam

Christus et Virgo simul astitérunt

Ore seréno.

Hinc stygis victor, láqueo solútus,

Carnis, ad sedes plácido sópore

Migrat ætérnas, rutilisque cingit

Témpora sertis.

Ergo regnántem flagitémus omnes,

Adsit ut nobis, veniámque nostris

Obtineas culpis, tribuat súpérnæ

Múnera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint honóres,

Trine, qui regnas, Deus, et coronas

Aureas
O
ÿ. C
piéntia
quétur
Ad
erat in
triginta
Joseph

SANC
S Sp
ne, m
quod
óbtinet
sióne d
Dein
Feriæ,
drages

Ant.
Cap
supra,

ÿ. N
Festum
schali
soria l
menda
cundo

quanti
ÿ. b
minum
ÿ. Et
siónis
suæ. G
ÿ. M
salutár
magnu
per eu

ÿ. b
num
allelú

Aureas seruo tribuis fidéli
 Omne per ævum. Amen.
 ¶ Os justi meditábitur sapi-
 entiam. R̄. Et lingua ejus lo-
 quétur judicium.

Ad Bened. Ant. Ipse Jesus
 erat incipiens, quasi annórum
 triginta, ut putabátur, filius
 Joseph.

ORATIO.

SANCTISSMÆ genitricis tuæ
 Sponsi, quæsumus Dómi-
 ne, méritis adjuvémur : ut
 quod possibilitas nostra non
 obtinet, ejus nobis interes-
 sione donétur. Qui vivis.

*Deinde fit Commemoratio
 Feriæ, si celebretur in Qua-
 dragesima.*

AD TERTIAM.

Ant. Cum redirent.

*Capitulum, Vir fidélis, ut
 supra, ad Laudes.*

¶ *Notandum, quod si hoc
 Festum celebretur tempore Pa-
 schali, tunc ad Horas Respon-
 soria brevia cum Allelúia, su-
 menda erunt ut inferius se-
 cundo loco posita. Alias ut se-
 quuntur.*

R̄ *br.* Constituit eum * Dó-
 minum domus suæ. Constituit.
 ¶ Et principem omnis posses-
 sionis suæ. Dóminum domus
 suæ. Glória Patri. Constituit.

¶ Magna est glória ejus in
 salutári tuo. R̄. Glóriam, et
 magnum decórem impónes su-
 per eum.

¶ *Tempore Paschali,*

R̄ *br.* Constituit eum dómi-
 num domus suæ, * Allelúia,
 allelúia. Constituit. ¶ Et prin-

cipem omnis possessionis suæ.
 Allelúia, allelúia. Glória Patri.
 Constituit.

¶ Magna est glória ejus in
 salutári tuo, allelúia. R̄. Gló-
 riam et magnum decórem im-
 pónes super eum, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Non inveniéntes.

CAPITULUM. Eccli. 45.

DILECTUS Deo et hominibus,
 D e cujus memória in benedi-
 ctione est. In fide, et lenitáto
 ipsius Sanctum fecit illum, et
 elégit eum ex omni carne.

R̄ *br.* Magna est glória ejus,*
 In salutári tuo. Magna est.
 ¶ Glóriam, et magnum decó-
 rem impónes super eum. In
 salutári tuo. Glória Patri. Ma-
 gna est.

¶ Justus germinábit sicut
 lílium. R̄. Et florébit in ætér-
 num ante Dóminum.

¶ *Tempore Paschali,*

R̄ *br.* Magna est glória ejus
 in salutári tuo, * Allelúia, al-
 lelúia. Magna est. ¶ Glóriam
 et magnum decórem impónes
 super eum. Allelúia, allelúia.
 Glória Patri. Magna est.

¶ Justus germinábit sicut
 lílium, allelúia. R̄. Et florébit
 in ætérnum ante Dóminum,
 allelúia.

AD NONAM.

Ant. Descéndit Jesus.

CAPITULUM. Sap. 10.

PROFUGUM justum dedúxit
 P Sapiéntia per vias rectas, et
 osténdit illi regnum Dei, et
 dedit illi sciéntiam Sanctó-
 rum, honestávit illum in labé-

ribus, et complévit labóres illius.

ñ. *br.* Justus germinábit, * Sicut liliúm. Justus. ý. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Sicut. Glória Patri. Justus germinábit.

ý. Plantátus in domo Dómini. ñ. In átriis domus Dei nostri.

¶ *Tempore Paschali,*

ñ *br.* Justus germinábit sicut liliúm, * Allelúia, allelúia. Justus. ý. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Justus germinábit.

ý. Plantátus in domo Dómini, allelúia. ñ. In átriis domus Dei nostri, allelúia.

IN II VESPERIS.

Ant. Ibant paréntes, *cum reliquis de Laudibus.*

Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis, p. 445.

ý. Glória et divitiæ in domo ejus. ñ. Et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Magnif. Ant. Ecce fidélis servus, et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam.

ORATIO.

SANCTISSIMÆ genitricis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur : ut quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis et regnas.

Deinde fit Commemoratio Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

DIE XXI MARTII.

IN FESTO

SANCTI BENEDICTI ABBATIS.
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, p. lxxix, præter sequentia.

ORATIO.

INTERCESSIO nos, quæsumus Dómine, beáti Benedicti Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocinio assequámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

IN I NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I. Cap. 44.

LAUDEMUS viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua præditi, nuntiántes in prophétis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti populo, et virtúte prudéntiæ populis sanctíssima verba. In peritia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

ñ. Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis supra multa te constituam : * Intra in gáudium Dómini tui. * ý. Dómine quinque talénta tradidisti mihi, ecce ália quinque superlucratus sum. Intra in gáudium.

I MARTII.

FESTO
BENEDICTI ABBATIS.
aplex.

*Communi Confes-
sionis, p. lxxix,
tia.*

ORATIO.

Deus, quæsumus
Domini Benedicti Ab-
batum : ut quod no-
n valémus, ejus
equamur. Per Dó-

*memoratio Ferie,
in Quadragesi.*

NOCTURNO.

Ecclesiástici.

Cap. 44.

ros glorióſos, et
nostros in gene-
Multam glóriam
s magnificéntia
Dominántes in
is, hómines ma-
t prudentia sua
ántes in prophé-
a Prophetárum,
in præſenti pó-
te prudentiæ pó-
ma verba. In pe-
uiréntes modos
arrántes cárrina

ve bone, et fidé-
uca fuisti fidélis
e constituam : *
um Dómini tui. *
nque talénta tra-
ce ália quinque
sum, Intra in

LECTIO II.

HOMINES divites in virtúte
pulchritúdinis stúdi-
bentes, pacificántes in dómi-
bus suis. Omnes isti in gene-
rationibus gentis suæ glóriam
adépti sunt, et in diébus suis
habéntur in láudibus. Qui de
illis nati sunt, reliquérun-
t nomen narrándi laudes eórum :
et sunt quorum non est me-
mória : periérunt quasi qui
non fúerint : et nati sunt,
quasi non nati, et filii ipsórum
cum ipsis.

℞. Justus germinábit sicut
lilium : * Et florébit in ætér-
num ante Dóminum. √. Plan-
tátus in domo Dómini, in
átriis domus Dei nostri. Et
florébit.

LECTIO III.

SED illi viri misericórdiæ
sunt, quorum pietátes non
defuérun-
t : cum sémine eórum
pérmanent bona, hæréditas
sancta nepótes eórum, et in
testaméntis stetit semen eó-
rum, et filii eórum propter
illos usque in ætérnum ma-
nent : semen eórum, et gló-
ria eórum non derelinqué-
tur. Córpora ipsórum in pace se-
pulta sunt, et nomen eórum
vivit in generatióem et ge-
neratióem. Sapiéntiam ipsó-
rum narrent pópuli, et laudem
eórum núntiet Ecclesiá.

℞. Iste cognóvit justitiam, et
vidit mirabilia magna, et exo-
rávit Altíssimum : * Et invén-
tus est in número sanctorum.
√. Iste est qui contépsit vi-

tam mundi, et pervénit ad
cœlestia regna. Et invéntus
est in número sanctorum.
Glória Patri. Et invéntus est
in número sanctorum.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BENEDICTUS, Núrſiæ nóbili
gènere ortus, Romæ libe-
rálibus disciplinis eruditus,
ut totum se Jesu Christo daret,
ad eum locum, qui Sublácus
dicitur, in altíssimam spelún-
cam penetrávit : in qua sic per
triénnum delituit, ut unus id
sciret Románus mónachus, quo
ad vitæ necessitátem ministro
utebátur. Dum igitur ei quo-
dam die ardéntes ad libidinem
faces a diabolo subjiceréntur,
se in vépribus támdiu volutá-
vit, dum laceráto córpore,
voluptátis sensus dolóre op-
primerétur. Sed jam crumpén-
te ex illis látebris fama ejus
sanctitátis, quidam mónachi
se illi instituéndos tradidé-
runt : quorum vivéndi licén-
tia cum ejus objurgatiónes
ferre non posset, venénium in
potiône ei dare constituunt.
Verum póculum ei præbénti-
bus, Crucis signo vas confré-
git, ac relicto monasterio, in
solitudinem se recépit.

℞. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductóribus
tutávit illum : * Et dedit illi
claritátem ætérnam. √. Justum
dedúxit Dóminus per vias re-
ctas, et osténdit illi regnum
Dei. Et dedit.

LECTIO V.

SED cum multi ad eum quostidie discipuli convenirent, duodecim monasteria edificavit, eaque sanctissimis legibus communiavit. Postea Cassinum migravit, ubi simulacrum Apollinis, qui adhuc ibi colebatur, comminuit, aram evertit, et lucos succendit: ibique sancti Martini sacellum, et sancti Joannis aediculam extruxit: oppidanos autem et incolas Christianis praeceptis imbuit. Quare augebatur in dies magis divina gratia Benedictus, ut etiam prophetico spiritu ventura praediceret. Quod ubi accepit Totila Gothorum rex, exploraturus an res ita esset, spatharium suum regio ornatu et comitatu praemittit, qui se regem simularet. Quem ut ille vidit: Depone, inquit, filii, depone quod geris, nam tuum non est. Totilae vero praedixit adventum ejus in Urbem, maris transmissionem, et post novem annos mortem.

¶. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ¶. Induit eum Dominus loricae fidei, et ornavit eum. Et ad.

LECTIO VI.

QUI aliquot mensibus, antequam e vita migraret, praemonuit discipulos quo die esset moriturus: ac sepulchrum, in quo suum corpus condi vellet, sex diebus antequam eo inferreretur, aperiri jussit: sex-

toque die deferri voluit in Ecclesiam: ubi sumpta Eucharistia, sublatis in caelum oculis orans, inter manus discipulorum efflavit animam: quam duo monachi euntem in caelum viderunt pallio ornatum pretiosissimo, circum eam fulgentibus lampadibus, et clarissima et gravissima specie virum stantem supra caput ipsius dicentem audierunt: Haec est via, qua dilectus Domini Benedictus in caelum ascendit.

¶. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrederere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ¶. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri in Evangelium, Ecce nos reliquimus omnia, ut in Communi Abbatum, p. xciv.

Nona Lectio de Homilia Feriae occurrentis, si celebretur in Quadragesima.

DIE XXV. MART.

IN FESTO

ANNUNTIATIONIS B. M. V.

Duplex II classis.

Si hoc Festum venerit in Dominica privilegiata, transferendum erit ad Feriam secundam immediate sequentem, quocumque Festo, etiam aequalis, non tamen altioris ritus, in ea incidente; si vero occurrerit in Hebdomada majori,

vel
erit
Feria
nicana
Pasce
rius

An
cum
Ps
reliqu
Virgo
C

ECC
r
nome
rum
repro
bonu
Hy
p. cli
y.
¶. D
Ad
tus s
Maria
brabi

DEU
v
tuum
nem
sta s
vere
dimus
sionib
dem
In
memo
Ad
ras in
Jesu
Qui n

vel Paschali, transferendum erit (pari cum privilegio) in Feriam secundam post Dominicam in Albis, servato ritu Paschali, ut in Rubrica superioris posita in festo S. Joseph.

AD VESPERAS.

Ant. Missus est Gabriel, cum reliquis de Laudibus.

Psal. Dixit Dominus, cum reliquis ut in Festis B. Mariæ Virginis, p. clj.

CAPITULUM. *Isaia*, 7. c

ECCE virgo concipiet, et pariet filium, et vocabitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel comedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

Hymnus, Ave maris stella, p. cliij.

ŷ. Ave Mariá grátia plena. R̄. Dominus tecum.

Ad Magníf. Ant. t. 8. Spiritus sanctus in te descendet Mariá, et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

ORATIO.

DEUS, qui de beátæ Mariæ virginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti : præsta supplicibus tuis ; ut qui vere eam genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eúdem Dóminum.

In Quadragesima fit Commemoratio Feriæ.

Ad Completorium et per Horas in fine Hymn. dicitur :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

Invitat. Ave Mariá, gratia plena : * Dóminus tecum.

Psal. Venite, exultemus, p. 2.

Hymn. Quem terra, p. cliij.

Ant. et Psalmi Nocturn. ut in Festis Beatæ Mariæ Virginis, excepta nona Ant. cujus loco dicitur

Ant. t. 4. Angelus Dómini nuntiávit Mariæ, et concépit de Spiritu sancto.

IN I NOCTURNO.

ŷ. Spécie tua, et pulchritudine tua. R̄. Inténde, prospere procéde et regna.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 7. b*

ET adjécit Dóminus loqui ad Acház, dicens : Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsium supra. Et dixit Acház : Non petám, et non tentábo Dóminum. Et dixit : Audíte ergo, domus David : Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo ? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum : Ecce virgo concipiet, et pariet filium ; et vocabitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel comedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

R̄. Missus est Gabriel Angelus ad Mariám virginem desponsátam Joseph, nuntians ei verbum : et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas Mariá : invenisti grátiam apud

Dóminum : * Ecce concipies et páries, et vocábitur Altissimi filius. *ŷ.* Dabit ei Dóminus Deus sedem Dávid patris ejus, et regnabit in domo Jacob in ætérnum. Ecce concipies.

LECTIO II. *Cap. 11.*

ET egrediétur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascéndet. Et requiescet super eum Spiritus Dómini; spiritus sapiéntiæ et intelléctus, spiritus consilii et fortitúdinis, spiritus sciéntiæ et pietátis, et replébit eum spiritus timóris Dómini. Non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum auditum áurium arguet : sed judicábit in justitia páuperes, et arguet in æquitáte pro mansuetis terræ : et percútiét terram virga oris sui, et spiritu labiórum suórum interficiét impium. Et erit justitia cingulum lumbórum ejus : et fides cinctórium renum ejus.

ŕ. Ave Maria, grátia plena : Dóminus tecum : * Spiritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altissimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Filius Dei. *ŷ.* Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognóscó? Et respóndens Angelus dixit ei. Spiritus.

LECTIO III. *Cap. 33.*

LÆTÁBITUR desérta et invia, et exultábit solitúdo, et florébit quasi liliúm. Gérminans germinábit, et exultábit lætábúnda et laudans : glória Li-

bani data est ei : decor Carméli, et Saron : ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáta manus dissolútas, et génua debilia roboráte. Dicite pusillánimis : Confortámini, et nolite timére : ecce Deus vester uliónem addúcet retributiónis. Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórúm, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum : quia scisse sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, et sitiens in fontes aquárum.

ŕ. Súscipe verbum virgo Maria, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concipies et páries Deum páriter et hóminem : * Ut benedicta dicáris inter omnes mulieres. *ŷ.* Páries quidem filium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut. Glória Patri. Ut.

IN II NOCTURNO.

ŷ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. *ŕ.* Deus in médio ejus non commovébitur.

Sermo Sancti Leónis Papæ. *Serm. 2, de Nativ. Domini.*

LECTIO IV.

DEUS omnipotens et clemens, cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus misericórdia est; statim ut nos diabólica malignitas venéno suæ mortificávit invi-

dia,
morta
média
mórdi
tians
men n
pitis
contér
in carn
miném
ex Virg
næ pro
tívitate
ŕ. E
páriet
Et voca
rábilis,
sólum
ejus se

NAM
N lus.
decépt
néribus
nudátu
biisse
malis s
ricatóri
solátiur
stæ sev
ne, erg
tanto h
quam
opus fu
dispens
commu
lúntas
táte pr
sue dis
occulió
diabólic
actus in
propósi

ei : decor Car-
ni : ipsi vidébunt
ni, et decórem
onfortáte manus
t gēna dehi-
Dicite pusilláni-
ámini, et nolite
Deus vester ul-
et retributiónis.
niet, et salvábit
periéntur óculi
aures surdórum
ne sáliet sicut
s, et apérta erit
m : quia scissae
to aquae, et tor-
túdine. Et quae
t in stagnum, et
es aquárum.

verbum virgo
bi a Dómino per
asmíssum est :
áries Deum pá-
em : * Ut bene-
nter omnes mu-
ries quidem fi-
nitátis non pa-
atum : efficiéris
is mater semper
ória Patri. Ut.

NOCTURNO.
t eam Deus vul-
ns in médio ejus
oitur.

Leónis Papae.
Nativ. Domini.
IO IV.

tens et clemens,
ra hónitas, cu-
poténtia, cujus
edia est ; statim
lica malignitas
ortificávit invi-

dia, praedestinata renovandis
mortalibus suae pietatis re-
media, inter ipsa mundi pri-
mordia praesignavit ; denun-
tians serpenti, futurum se-
men mulieris, quod noxii cá-
pitis elationem sua virtute
contéret, Christum scilicet
in carne venturum ; Deum ho-
minemque signans, qui natus
ex Virgine, violatorem humá-
nae propáginis incorrupta na-
tivitáte damnaret.

ñ. Ecce virgo concipiet, et
pariet filium, dicit Dóminus : *
Et vocabitur nomen ejus Admi-
rábilis, Deus, Fortis. ŷ. Super
solum David, et super regnum
ejus sedébit in aeternum. Et.

LECTIO V.

NAM quia gloriabatur diabolo,
hominem sua fraude
deceptum divinis caruisse mu-
neribus, et immortalitatis dote
nudatum, duram mortis su-
blisse sententiam, seque in
malis suis quoddam de praeva-
ricatoris consortio invenisse
solatium ; Deum quoque, ju-
stae severitatis exigente ratio-
ne, erga hominem, quem in
tanto honore condiderat, anti-
quam mutasse sententiam :
opus fuit, dilectissimi, secréti
dispensatióne consilii, ut in-
commutabilis Deus (cujus vo-
luntas non potest sua benigni-
tate privari) primam pietatis
suae dispositiorem sacramento
occultiore compleret : et homo
diabólica iniquitatis versutia
actus in culpam, contra Dei
propositum non periret.

Verna.

ñ. Egrediétur virga de ra-
dice Jesse, et flos de radice
ejus ascéndet : * Et erit justí-
tia cingulum lumbórum ejus,
et fides cinctórium renum
ejus. ŷ. Et requiescet super
eum Spíritus Dómini, spíritus
sapiéntiae et intelléctus, spí-
ritus consilii et fortitúdinis. Et
erit.

LECTIO VI.

ADVENIENTIBUS ergo tempó-
ribus, dilectissimi, quae re-
demptiáni hominum fuerant
praestituta, ingreditur haec in-
fima Jesus Christus Dóminus
noster, de caelésti sede descén-
dens, et a paterna glória non
recédens, novo ordine, nova
nativitate generátus : novo ór-
dine, quia invisibilis in suis,
visibilis factus est in nostris :
incomprehensibilis voluit com-
prehendi, ante témpora ma-
nens, esse coepit ex témpore :
universitátis Dóminus, serví-
lem formam obumbrata ma-
jestátis suae dignitate suscepit :
impassibilis Deus, non dedi-
gnátus est homo esse passi-
bilis : et immortalis, mortis
légibus subjacere.

ñ. Sancta et immaculata
virginitas, quibus te laudibus
éfferam, néscio : * Quia quem
caeli capere non poterant, tuo
grémio contulisti. ŷ. Benedicta
tu in mulieribus, et bene-
dictus fructus ventris tui.
Quia quem. Glória Patri. Quia
quem.

IN III NOCTURNO.

ŷ: Elégit eam Deus, et praë-

elégit eam. *ñ.* In tabernáculo suo habitare facit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 1. d*

IN illo tempore : Missus est Angelus Gábríel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 2. in Lucam.

LATENT quidem divina mysteria, nec facile, juxta propheticum dictum, quisquam hominum potest scire consilium Dei. Sed tamen ex ceteris factis atque præceptis Domini Salvatoris possumus intelligere, et hoc propensioris fuisse consilii, quod ea potissimum electa est ut Dominum pareret, quæ erat desponsata viro. Cur autem non antequam desponsaretur, impleta est? Fortasse ne diceretur, quod conceperat ex adulterio.

ñ. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo : * Et de meis visceribus genui Deum et hominem. *ñ.* Beatum me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virga virginum.

LECTIO VIII.

ET ingressus ad eam Angelus. Disce virginem moribus, disce virginem verecundia, disce oraculo, disce mysterio. Trepidare virginum est, et ad omnes viri ingressus pavere, omnes viri assatus vereri. Discant mulieres propositum pudoris imitari. Sola in penetralibus, quam nemo virorum viderit, solus Angelus reperit: sola sine comite, sola sine teste, ne quo degenerate depravaretur assatu, ab Angelo salutatur.

ñ. Gaude Maria virgo cunctas hæreses sola interemisti, quæ Gabriëlis Archangeli dictis credidisti : * Dum virgo Deum et hominem genuisti, et post partum, Virgo, inviolata permansisti. *ñ.* Beata es quæ credidisti : quia perfecta sunt ea quæ dicta sunt tibi a Domino. Dum virgo. Glória Patri. Dum virgo.

Si hoc festum celebretur in Quadragesima, nona Lectio dicitur Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit Commemoratio.

LECTIO IX.

TANTI namque mandati mysterium non hominis fuit, sed Angeli ore promendum. Hodie primum auditur : Spiritus sanctus supervenit in te. Et auditur, et creditur. Denique : Ecce, inquit, ancilla Domini, contingat mihi secundum verbum tuum. Vide humilitatem, vide devotionem. Ancillam se dicit Domini, quæ

mater
exalta
Te

Ant.
Gábríel
virgin
seph.

Psa

cum r

Ant.

grátiam

Bened

Ant.

ria : *

Dómin

páries

Ant.

sedem

regná

Ant.

Dómin

verbur

CA

E

CCE

rie

nomen

rum et

reprob

bonum

Hym

num.

Virgin

ñ. A

ñ. Dón

Ad L

modo

quónia

Audi

sanctu

virtus

fili.

mater eligitur : nec repentino exaltata promisso est.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Missus est * Gábríel Angelus ad Mariám virginem desponsátam Joseph.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. s. Ave Maria, * grátia plena : Dóminus tecum : Benedicta tu in muliéribus.

Ant. t. 8. Ne timeas Maria : * invenisti grátiam apud Dóminum : ecce concipies et páries filium.

Ant. t. 1. Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, et regnabit in ætérnum.

Ant. t. 8. f. Ecce ancilla Dómini : * fiat mihi secúndum verbum tuum.

CAPITULUM. *Isaia. 7. c.*

ECCE virgo concipiet, et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

Hymnus. O Gloriósa Virgínum. *Ut in Festis B. Mariæ Virginis,* p. clxij.

ÿ. Ave Maria, grátia plena. R. Dóminus tecum.

Ad Bened. Ant. t. 7. Quómodo fiet istud, Angele Dei, quóniam virum non cognóscó? Audi Maria virgo : Spiritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi ohumbrábit tibi.

ORATIO.

DEUS, qui de beátæ Mariæ virginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluisti : præsta supplicibus tuis ; ut qui vere eam genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem Dóminum.

AD PRIMAM.

In R. brevi dicitur

ÿ. Qui natus es de Maria virgine.

AD TERTIAM.

Ant. Ave Maria.

Capit. Ecce virgo concipiet, ut supra.

R. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ÿ. Inténde, prospere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

ÿ. Adjuvábít eam Deus vultu suo. R. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Ant. Ne timeas Maria.

CAPITULUM. *Luce, 1. d.*

DABIT illi Dóminus Deus sedem David patris ejus : et regnabit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

R. br. Adjuvábít eam, * Deus vultu suo. Adjuvábít. ÿ. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábít.

ÿ. Elégit eam Deus, et præelégit eam. R. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Ant. Ecce ancilla Dómini,

CAPITULUM. *Isaiæ*. 11.

EGREDIETUR virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet. Et requiescet super eum Spiritus Dómini.

R. *br.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit eam. *ŷ.* In tabernáculo suo habitare facit eam. Et. Glória Patri. Elégit eam.

ŷ. Diffusa est grátia in lábiis tuis. *R.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS.

Omnia dicuntur ut supra, in primis.

Ad Magnif. Ant. t. 8. r Gábríel Angelus locútus est Mariæ, dicens : Ave grátia plena : Dóminus tecum : Benedicta tu in muliéribus.

FERIA SEXTA

POST DOM. PASSIONIS.

FESTUM SEPTEM DOLORUM
BEATÆ MARIE VIRGINIS.*Duplex.*

Si in hac Feria occurrerit Festum altioris ritus seu dignitatis, tunc Festum Septem Dolorum transferendum erit ad Sabbatum immediate sequens, quocumque Festo etiam æqualis non tamen altioris ritus seu dignitatis in eo incidente; quod si transferri ad Sabbatum non possit erit omittendum.

AD VESPERAS.

Ant. t. 5. Vadam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris.

Psalm. Credidi, cum reliquis de Fer. v, in Cæna Domini, p. 256.

Ant. t. 7. r Diléctus meus

cándidus et rubicúndus : comæ cápitis ejus sicut púrpura Regis vincta canálibus.

Ant. t. 3. Quo ábiit diléctus tuus, o pulchérissima mulierum? Quo diléctus tuus declinávit?

Ant. t. 4. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

Ant. t. 6. Fulcite me flóribus, stípate me malis, quia amóre lángueo.

CAPITULUM. *Isaiæ*. 53.

QUIS CRÉDIDIT auditui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

HYMNUS.

STABAT Mater dolorosa,
Juxta Crucem lacrymósa,
Dum pendébat Filius,
Cujus ánimam geméntem,
Contristátam, et doléntem,
Pertransívit gládius.

O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta
Mater Unigéniti!

Quæ mœrébat, et dolébat,
Pia Mater dum vidébat
Nati pœnas inelyti.

Quis est homo qui non fle-
ret,

Matrem Christi si vidéret,
In tanto supplicio?

Quis non posset contristári,
Christi Matrem contemplári
Doléntem cum Filio?

Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem natum,

Mori
Dum
Ei
Me s
Fac,
Fa
In an
Ut sil
An
ŷ.
loros
ciám
Ad
ipsius
Sime

DEU
et
tiam,
riósæ
dolóri
concé
trans
nem
riósís
nium
ter as
passió
consec
Et
Ant
Pasch
ánteq
ŷ. I
mine
éripe

ESTO
E pr
quæ ti
tes; t
delect
Per D

Moriendo desolatum,
Dum emisit spiritum.

Eia mater fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lúgeam.

Fac ut árdeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi compláceam.

Amen.

ÿ. Ora pro nobis Virgo do-
lorosissima. ñ. Ut digni effi-
ciámur promissionibus Christi.

Ad Magníf. Ant. t. 4. Tuam
ipsius animam (ait ad Mariam
Simeon) pertransibit gladius.

ORATIO.

DEUS, in cuius passióne, se-
cúndum Simeónis prophe-
tiam, dulcissimam animam glo-
riósæ virginis et matris Mariæ
doloris gladius pertransivit :
concede propítius ; ut qui
transixiónem ejus et passió-
nem venerando recólimus, glo-
riosis méritis et précibus óm-
nium Sanctórum Cruci fidéli-
ter astántium intercedéntibus,
passiónis tuæ effectum felicem
consequámur. Qui vivis.

Et fit Commem. Feriæ.

Ant. Desidério desiderávi hoc
Pascha manducáre vobíscum,
ántequam pátiar.

ÿ. Eripe me Dómine ab hó-
mine malo. ñ. A viro iniquo
eripe me.

ORATIO.

ESTO, quæsumus Dómine,
propítius plebi tuæ : ut,
quæ tibi non placent, respuén-
tes; tuórum pótius repleántur
delectatióibus mandatórum.
Per Dóminum.

*Ad Completorium et per Ho-
ras in fine Hymn. dicitur :*

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

Invitat. Dolóres gloriósæ re-
coléntes Virginis, Dóminum
pro nobis passum * Veníte
adorémus.

Psalm. Veníte, exultémus,
p. 2.

HYMNUS.

SANCTA Mater istud agas
Crucifixi fige plagas
Cordi meo válide.

Tui nati vulneráti,
Tam dignáti pro me pati,
Penas mecum divide.

Fac me tecum pie flere,
Crucifixo condolére,
Donec ego víxero.

Juxta Crucem tecum stare,
Et me tibi sociáre
In planctu desidero. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. f Astitérunt reges
terræ, et principes convené-
runt in unum advérsus Dómi-
num, et advérsus Christum
ejus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuérunt Gentes,*et
pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, et
principes convenérunt in
unum, * advérsus Dóminum,
et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum : * et projiciámus a nobis
jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridé-
bit eos : * et Dóminus subsan-
nábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua : * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui iudicátis terram.

Servité Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, ne quando irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ant. t. 8. f Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudivit me de monte sancto suo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * Multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine suscèptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum,

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporátus sum : * et exurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes advérsantes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Ant. t. 4. Factum est cor meum tamquam cera liquecens in médio ventris mei.

PSALMUS 12.

USQUEQUO Dómine obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quám diu ponam consilia in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimicus meus super me? * respice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte : * ne quando dicat inimicus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tribulant me, exultábunt si motus fuero : * ego autem in misericórdia tua speravi.

Exultabit cor meum in salu-

tári
bona
lam.
ni
An
tamq
médi
ÿ.
ñ. To
Pa
Ab
ÿ.
Be
tua.

QUI
revel
sicut
non c
cor :
erata
eum.
mum
et sci
quasi
et des
távim
nostr
nostr
putá
sum,
humi
nerát
nostr
scelen
nostr
ejus
ñ.
et rul
rábili

ad Dóminum cla-
exaudivit me de
suo.

vi, et soporátus
curréxi, quia Dó-
mit me.

millia pópuli cir-
e : * exúrge Dó-
n me fac, Deus

percussisti om-
nes mihi sine cau-
peccatórum con-

salus : * et super
n benedictio tua.
nea ad Dóminum
exaudivit me de
suo.

Factum est cor
am cera liqué-
o ventris mei.

mus 12.
ómine obliviscé-
finem? * Usque-

onam consilia in
dolórem in corde
?

xaltábitur inimi-
er me? * respice,
e Dómine Deus

culos meos, ne
ormiam in mor-
dó dicat inimi-
eválui advérsus

nt me, exultá-
s fúero : * ego
ricórdia tua spé-

r meum in salu-

tári tuo : cantábo Dómino qui
bona tribuit mihi : * et psal-
lam nómini Dómini altissi-
mii.

Ant. Factum est cor meum
tamquam cera liquéscens in
medio ventris mei.

ÿ. Pósuit me desolátam,
ñ. Tota die mœróre conféctam.
Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine.
ÿ. Jube domne benedicere.

Bened. Benedicçãoe perpé-
tua.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. *Cap.* 53.

Quis crédidit auditui nostro?
et bráchium Dómini cui
revelátum est? Et ascéndet
sicut virgúltum coram eo, et
sicut radix de terra sitiéti :
non est spécies ei, neque de-
cor : et vidimus eum, et non
erat aspéctus, et desiderávimus
eum. Despéctum, et novissi-
mum virórum, virum dolórum,
et scientem infirmitátem : et
quasi absconditus vultus ejus
et despéctus : undé nec repu-
távimus eum. Vere languóres
nostros ipse tulit, et dolóres
nostros ipse portávit : et nos
putávimus eum quasi lepró-
sum, et percússum a Deo, et
humiliátum. Ipse autem vul-
nerátus est propter iniquitátes
nostras, attritus est propter
scélera nostra, disciplina pacis
nostræ super eum, et livóre
ejus sanáti sumus.

ñ. Diléctus meus cándidus,
et rubicúndus, et totus deside-
rábilis : * Omnis enim figúra

ejus amórem spirat, et ad re-
damándum próvocat, caput in-
clinátum, manus expánsæ, pe-
ctus apértum. ÿ. Piis, o Virgo,
spectas eum óculis, contem-
plans in eo non tam vulnerum
livórem quam mundi salútem,
Omnis enim.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

OMNES nos quasi oves errá-
vimus, unusquisque in viam
suam declinávit : et pósuit Dó-
minus in eo iniquitátem óm-
nium nostrum. Oblátus est,
quia ipse vóluit, et non apé-
ruit os suum : sicut ovis ad
occisiónem ducétur, et quasi
agnus coram tondénte se ob-
mutéscet, et non apériet os
suum. De angústia, et de ju-
dício sublátus est : generatió-
nem ejus quis enarrábit? quia
abscissus est de terra vivén-
tium : propter scelus pópuli
mei percússi eum. Et dabit
impíos pro sepultúra, et divi-
tem pro morte sua : eo quod
iniquitátem non fécerit, neque
dolos fúerit in ore ejus.

ñ. Manus ejus tornátiles,
clavórum cúspide terebrátæ. *
Humánæ salútis prétió quasi
hyacínthis refértæ. ÿ. Córnu
in má nibus ejus : ibi abscon-
dita est fortitúdo ejus : sunt
enim manus ejus. Humánæ
salútis.

Bened. Spíritus sancti grá-
tia.

LECTIO III.

ET Dóminus vóluit contérrere
eum in infirmitáte : si po-

súerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur : in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes córum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est : et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

ñ. Diligébat Jesus Joánnem, quóniam speciális prærogativa castitátis amplióri dilectióne eum fécerat dignum : * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ŷ. In Cruce dénique moritúrus huic matrem Virginem vírgini commendávit. Quia. Glória Patri. Quia.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 4. Inimici mei dixerunt mala mihi : Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

PSALMUS 40.

BEATUS qui intélligit super egénium et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * uni-

vérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi : * Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimici mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constitúerunt advérsum me : * Numquid qui dormit, non adjiciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meae, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiómem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me : * et retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti ; * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedictus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi : Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Ant. t. 4. Deus, vitam meam annuntiávi tibi : posuisti lácrymas meas in conspéctu tuo.

PSALMUS 55.

MISERERE mei Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimici mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabántur : * advérsum me omnes cogitátiones eórum in malum.

Inhabitábunt et abscondent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro nihilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuisti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimici mei retrórsus :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermóne : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam laudatiónes tibi.

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam co-

ram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Deus, vitam meam annuntiávi tibi : posuisti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Ant. t. 5. Filii hóminum, dentes eórum arma et sagittæ : et lingua eórum gládius acútus.

PSALMUS 56.

MISERERE mei Deus, miserere mei : * quóniam in te confidit ánimá mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec transeat iniquitas.

Clamábo ad Deum altissimum * : Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me : * dedit in opprobrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et eripuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Filii hóminum dentes eórum arma et sagittæ : * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos Deus : * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paráverunt pedibus meis : * et incurvaverunt ánimam meam.

Foderunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exúrge glória mea, exúrge psaltérium et cithára : * exúrgam dilúculo.

Confitebor tibi in pópulis

Dómine : * et psalmum dicam tibi in Géntibus.

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus ; * et super omnem terram glória tua.

Ant. Filii hóminum, dentes eórum arma et sagittæ : et lingua eórum gládus acútus.

ŷ. Fácies mea intúmuit a fletu. ñ. Et pálpebræ meæ caligáverunt.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Sermone 12. de stellis.

LECTIO IV.

MARTYRIUM Virginis tam in Simeónis prophetia, quam in ipsa Domínice Passiónis história commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum cui contradicétur; et tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gládus. Vere tuam, o beáta Mater, animam pertransiuit. Alióquin non nisi eam pertransiens, carnem filii tui penetráret. Et quidem póstea quam emisit spíritum tuus ille Jesus, ipsius plane non attigit animam crudélis láncea, quæ ipsius apéruit latus, quæ tuam útique animam pertransiuit. Ipsius nimirum ánima jam

ibi non erat, sed tua plane inde nequibat avélli.

ñ. Ténébræ factæ sunt, cum crucifixissent Jesum Judei, et circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna : Deus meus, ut quid dereliquisti me? * Et inclináto cápite emisit spíritum. ŷ. Quis tibi nunc sensus, dum cernis tália, Virgo? Et inclináto.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

TUAM ergo pertransiuit animam vis doloris, ut plusquam Mártirem non inmérito prædicémus, in qua nimirum corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. An non tibi plusquam gládus fuit sermo ille, revéra pertransiens animam, et pertingens usque ad divisionem animæ et spíritus : Múlier, ecce filius tuus? O commutationem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando et nostra licet sáxea, licet férrea péctora, sola recordátio scindit?

ñ. Pássio Dómini, * Ipsam ejus matrem, carnáli orbitáte gráviter percússam, vehementissime contristávit. ŷ. Ferrum lánceæ militáris, latus quidem Salvatóris, animam vero transiuit Virginis matris. Ipsam ejus matrem,

Ber
NON
M
fuisse
memi
inter
mem
ctiõe
a Mar
servu
dicat
sciera
tánter
contín
délite
cifixu
quin
unde
rèris
tem,
tiénte
pore p
non p
tas, o
buit :
post i
fuit.
ñ. C
meum
meæ,
ut sa
meum
fons a
recti
óperis
tátis
longe
látere
tuæ d
dis, p
fmem
Glória

sed tua plane
avelli.

factæ sunt, cum
Jesum Judæi, et
monam exclamâ-
e magna : Deus
uid dereliquisti
nâto cåpite emi-
y. Quis tibi nunc
ernis tålia, Vir-
nâto.

ustus perpétuæ.
rio v.

pertransiuit ani-
dolôris, ut plus-
em non immé-
us, in qua nimi-
e sensum pas-
rit compassiônis
non tibi plus
fuit sermo ille,
nsiens ánimam,
usque ad divisió-
et spíritus : Mí-
s tuus? O com-
Joánnes tibi pro
servus pro Dó-
us pro Magistro,
i pro Filio Dei,
pro Deo vero.
a tuam affectuo-
nam pertransiret
quando et nostra
cet férrea pecto-
låtío scindit?

Dómini, * Ipsam
carnáli orbitate
ussam, vehemen-
stávit. y. Ferrum
eis, latus quidem
mam vero trans-
matris. Ipsam

Bened. Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

NON mirémini, fratres, quod
María martyr in ánima
fuisse dicátur. Mirétur qui non
meminerit se audivisse Paulum
inter máxima géntium crimina
memorántem, quod sine affe-
ctiône fuissent. Longe id fuit
a Mariæ viscéribus, longe sit a
sérvulis ejus. Sed forte quis
dicat : Numquid non cum præ-
scéerat moritúrum? Et indubi-
tánter. Numquid non sperábat
continuo resurrectúrum? Et fidé-
liliter. Super hæc dóluit cru-
cifixum? Et veheménter. Alió-
quin quisnam tu frater, aut
unde tibi hæc sapiéntia, ut mi-
rérís plus Mariam compatién-
tem, quam Mariæ Filium pa-
tiéntem? Ille étiam mori cór-
pore pótuit; ista cómmori corde
non pótuit? Fecit illud chári-
tas, qua majórem nemo há-
buit : fecit et hoc chárítas, cui
post illam similis áltera non
fuit.

ñ. Quis mihi det te fratrem
meum sugéntem úbera matris
meæ, et inhæréndo láteri tuo,
ut sanguis tuus sánguinem
meum tangat, et tergat : * Ut
fons aquæ tuæ de scaturigine
recti cordis, per venas boni
óperis, in finem æternæ felici-
tátis exiliat? y. Filii tui de
longe vénient, et filiæ tuæ de
látere surgent. Ut fons aquæ
tuæ de scaturigine recti cor-
dis, per venas boni óperis, in
finem æternæ felicitátis exiliat?
Glória Patri. Ut fons.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 4. m. Intendérunt ar-
cum rem amáram, ut sagittent
in occúltis immaculátum.

PSALMUS 63.

EXAUDI Deus oratióem me-
am cum deprecor : * a
timóre inimici éripe ánimam
meam.

Protexisti me a convéntu
malignántium, * a multitudine
operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium
linguas suas : * intendérunt
arcum rem amáram, ut sagit-
tent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et
non timébunt : * firmavérunt
sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconde-
rent láqueos : * dixerunt :
Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : *
defecérunt scrutántes scruti-
nio.

Accédet homo ad cor al-
tum : * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ
sunt plagæ eórum : * et in-
firmátæ sunt contra eos lin-
guæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui
vidébant eos : * et timuit om-
nis homo.

Et annuntiavérunt ópera
Dei : * et facta ejus intellexé-
runt.

Lætábitur justus in Dómi-
no, et sperábit in eo, * et lau-
dabúntur omnes recti corde.

Ant. Intendérunt arcum rem
amáram, ut sagittent in occúl-
tis immaculátum.

Ant. t. 4. m Factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber.

PSALMUS 87.

DOMINE Deus salutis meae, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea, * et vita mea inferno appropinquavit.

Estimatus sum cum descendentibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius ; * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori ; * in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus ; * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediabar : * oculi mei languent prae inopia.

Clamavi ad te Domine tota die, * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua, * et iustitia tua in terra oblivionis ?

Et ego ad te Domine clamavi : * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam : * avertis faciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum, * et notos meos a miseria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Ant. t. 4. Replevit me amaritudine, inebriavit me absinthio.

PSALMUS 108.

DEUS laudem meam ne tacearis : * quia os peccatoris, et os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me lingua dolosa, et sermonibus odii circumdedérunt me : * et expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi : * ego autem orabam.

Et posuerunt adversum me mala pro bonis : * et odium pro dilectione mea.

Con
torem
dextris
Cum
denná
in pecc
Fian
episcop
ter.
Fian
uxor ej
Nutá
ejus, e
ciantur
Seru
substán
pian a
Non
qui mi
Fian
tum : *
leatur
In m
tas patr
Dómini
ejus non
Fian
per, et
mória e
non est
sericórd
Et pe
inopen
compún
cáre.
Et di
et vénie
nedictió
eo.
Et ind
ut vestin
sicut aq
sicut ole
Ver

Constitue super eum peccatorem : * et d'abolus stet a dextris ejus.

Cum judicatur, exeat condemnatus : * et oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani : * et uxor ejus vidua.

Nutantes transferantur filii ejus, et mendicent : * et eji-
ciantur de habitacionibus suis.

Scrutetur fenerator omnem substantiam ejus : * et diripiant alieni labores ejus.

Non sit illi adjutor : * nec sit qui misereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum : * in generacione una deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini : * et peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dominum semper, et dispereat de terra memoria eorum : * pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem, et mendicum, * et compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, et venit ei : * et noluit benedictionem, et elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimentum : * et intravit sicut aqua in interiora ejus, et sicut oleum in ossibus ejus.

Verna.

Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur ; * et sicut zona, qua semper praecingitur.

Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum : * et qui loquuntur mala adversus animam meam.

Et tu Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suavis est misericordia tua.

Libera me, quia egenus et pauper ego sum : * et cor meum conturbatum est intra me.

Sicut umbra cum declinat, ablatus sum : * et excussus sum sicut locustae.

Genua mea infirmata sunt a jejunio : * et caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis : * viderunt me, et moverunt capita sua.

Adjuva me Domine Deus meus : * salvum me fac secundum misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua haec : * et tu Domine fecisti eam.

Maledicent illi, et tu benedices : * qui insurgunt in me, confundantur : servus autem tuus letabitur.

Induantur qui detrahunt mihi, pudore : * et operiantur sicut diplode confusione sua.

Confitebor Domino nimis in ore meo : * et in medio multorum laudabo eum.

Quia astitit a dextris pauperis, * ut salvam faceret asequentibus animam meam.

Ant. Replévit me amaritúdi-
ne, inebriávit me absynthio.

ŷ. Deus vitam meam an-
nuntiávi tibi. ű. Posuísti lá-
crymas meas in conspéctu tuo.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 19. e*

IN illo témpore : Stabant juxta
Crucem Jesu mater ejus, et
soror matris ejus Maria Cléo-
phæ, et María Magdaléne. Et
réliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tractatu 119 in Joannem.

HÆC nimirum est illa hora,
de qua Jesus, aquam con-
versúrus in vinum, dixerat
matri : Quid mihi et tibi est
múlier? Nondum venit hora
mea. Hanc itaque horam præ-
dixerat, quæ tunc nondum vé-
nerat, in qua debéret agnó-
scere moritúrus, de qua fúerat
mortáliter natus. Tunc ergo
divina factúrus, non divinitá-
tis, sed infirmitátis matrem
velut incógnitam repellébat.
Nunc autem humana jam pá-
tiens, ex qua fúerat factus ho-
mo, afféctu commendábat hu-
máno : morális igitur insinuá-
tur locus. Facit quod faciéndum
ádmonet, et exémplo suo suos
ministros instrúxit præcéptor
bonus, ut a filiis piis impendá-
tur cura paréntibus : tamquam
lignum illud, ubi fixa erant

membra moriéntis, étiam cá-
thedra fúerit Magistri docén-
tis.

ű. Dóleo super te fili mi Je-
su, decórus nimis, et amábilis
super amórem mulierum! *
Sicut enim mater únicum dili-
git fillum, ita ego te diligébam.
ŷ. Defécit in dolóre vita mea,
et anni mei in gemitibus. Sic-
ut enim.

Bened. Cujus festum céli-
mus.

LECTIO VIII.

EX hac sane doctrína didice-
rat Paulus Apóstolus, quod
docébat, quando dicébat: Si quis
autem suis, et máxime domé-
sticis non próvidet, fidem ne-
gávit, et est infidéli detérior.
Quid autem tam cuique domé-
sticum, quam paréntes filiis,
aut paréntibus filii? Hujus ita-
que salubérrimi præcépti ipse
Magister sanctorum de seipso
constituébat exémpulum : quan-
do non ut fámulæ Deus, quam
creáverat, et regébat; sed ut
matri homo, de qua créatus
fúerat, et quam relinquébat,
áalterum pro se quodámmodo
filium providébat.

ű. Eia mater fons amoris,
fac nos sentire vim doloris, ut
tecum lugeámus : * Et Domí-
nicæ passiónis fructum sentiá-
mus. ŷ. Et sicut filius tuus
Jesus pro nobis mórtuus est,
et resurrexit; ita et nos com-
mórtui cum eódem resurgá-
mus. Et domínicæ. Glória Pa-
tri. Et domínicæ.

Bened. Per Evangélica dicta.

éntis, étiam cá-
Magistri docén-

per te fili mi Je-
imís, et amábílís
m mulierum! *
ater únicum dili-
ego te diligébam.
dolóre vita mea,
n gemítibus. Sic

us festum cóni-

rio VIII.

doctrina didice-
Apóstolus, quod
didicébat: Si quis
t máxime domé-
videt, fidem ne-
infidéli detérior.
am cuique domé-
a paréntes filiis,
s filii? Hujus ita-
mi præcépti ipse
tórurum de seipso
xémplum: quan-
tulæ Deus, quam
regébat; sed ut
de qua creatus
am relinqúebat,
se quodámodo
ébat.

ter fons amóris,
e vim dolóris, ut
nus: * Et Domí-
s fructum sentiá-
sicut filius tuus
bis mórtuus est,
ita et nos com-
eódem resurgá-
niæ. Glória Pa-
icæ.

Evagélica dicta.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joánnem.

LECTIO IX. Cap. 11. f

In illo tempore: Collegérunt
Pontífices et Pharisæi concí-
lium advérsus Jesum, et dicé-
bant: Quid fácimus, quia hic
homo multa signa facit? Et ré-
liqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 49 in Joan. sub fin.

PONTIFICES et Pharisæi sibi
consulébant: nec tamen
dicébant: Credámus. Plus
enim pérditi hómínes cogi-
tábant quómo do nocérent ut
péredent, quam quómo do sibi
consúlerent, ne perírent: et ta-
men tímébant, et quasi consu-
lébant. Dicébant enim: Quid
fácimus, quia hic homo multa
signa facit? Si dimittimus eum
sic, omnes credent in eum: et
véniént Románi, et tollent no-
strum locum, et gentem. Tem-
porália pérdere tímúerunt, et
vitam ætérnam non cogitavé-
runt, ac sic utrúmque amisé-
runt.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 5. Vadam ad mon-
tem * myrrhæ, et ad collem
thuris.

Psal. Dóminus regnávit,
cum reliq. de Dominica, p. 17.

Ant. t. 7. r Diléctus meus *
cándidus, et rubicúndus: co-
mæ cápitis ejus sicut púrpura
Regis vincta canálibus.

Ant. t. 3. r Quo ábiit * di-

léctus tuus, o pulchérissima mu-
lierum? quo diléctus tuus de-
clinávit?

Ant. t. 4. Fascículus myr-
rhæ diléctus meus mihi, inter
úbera mea commorábitur.

Ant. t. 6. Fulcíte me flóri-
bus, * stipáte me malis, quia
amóre lángueo.

CAPITULUM. Isaia 53.

QUIS crédidit auditui nostro?
et bráchiur Dómini cui
revelátum est? Et ascéndet sic-
ut virgúltum coram eo, et sic-
ut radix de terra sitiénti.

HYMNUS.

VIRGO virginum præclára,
Mihi jam non sis amára,
Fac me tecum plángere.

Fac ut portem Christi mor-
tem;

Passiónis fac consórtem,
Et plagas recólere.

Fac me plagis vulnerári,
Fac me Cruce inebriári,
Et cruóre Filii.

Flammis ne urar succénsus,
Per te Virgo sim defénsus
In die judicii.

Christe, cum sit hinc exíre,
Da per Matrem me venire
Ad palmam victóriæ.

Quando corpus moriétur,
Fac ut animæ donétur
Paradisi glória.

Amen.

ÿ. Ora pro nobis Virgo do-
lorosíssima. ñ. Ut digni effici-
ámur promissionibus Christi.

Ad Bened. Ant. t. 1. s Cum
vidisset Jesus matrem stantem
juxta crucem, et discipulum
quem diligébat, dicit matri

suae : Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo : Ecce mater tua.

ORATIO.

DEUS, in cujus passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosae virginis et matris Mariae doloris gladius pertransiuit : concede propitius ; ut qui transfusionem ejus et passionem venerando recolimus, gloriosis meritis et precibus omnium Sanctorum Cruci fideliter astantium intercedentibus, passionis tuae effectum felicem consequamur. Qui vivis et regnas.

Et sit Commem. Feriae.

Ant. Appropinquabat autem dies festus Judaeorum : et quaerebant Principes Sacerdotum quomodo Jesum interficerent, sed timebant plebem.

ŷ. Eripe me de inimicis meis Deus meus. *ŕ.* Et ab insurgentibus in me libera me.

ORATIO.

CORDIBUS nostris, quaesumus Domine, gratiam tuam benignus infunde : ut peccata nostra castigatione voluntaria cohibentes ; temporaliter potius maceremur, quam supplicii deputemur aeternis. Per Dominum nostrum.

AD PRIMAM.

Ant. Vadam ad montem.

ŕ. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis. Christe. *ŷ.* Qui passus es pro homine. Miserere nobis. Gloria Patri. Christe.

ŷ. Exurge Christe, adjuva nos. *ŕ.* Et libera nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

Ant. Dilctus meus.

Capitulum. Quis credidit, ut supra, ad Laudes.

ŕ. br. Posuit me, * Desolatam. Posuit. *ŷ.* Tota die merore confectam. Desolatam. Gloria Patri. Posuit.

ŷ. Facies mea intumuit a fletu. *ŕ.* Et palpebrae meae caligaverunt.

AD SEXTAM.

Ant. Quo abiit.

Capitulum. Isaiae 53. b

IPSE vulneratus est propter iniquitates nostras, atritus est propter scelera nostra. Disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus.

ŕ. br. Facies mea, * Intumuit a fletu. Facies. *ŷ.* Et palpebrae meae caligaverunt. Intumuit. Gloria Patri. Facies.

ŷ. Deus vitam meam annuntiavi tibi. *ŕ.* Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

AD NONAM.

Ant. Fulcite me floribus.

Capitulum. Isaiae 53. c

GENERATIONEM ejus quis enarrabit ? quia abscissus est de terra viventium : propter scelus populi mei percussus eum.

ŕ. br. Deus vitam meam, * Annuntiavi tibi. Deus. *ŷ.* Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo. Annuntiavi. Gloria Patri. Deus.

ÿ. Ora pro nobis Virgo dolorosissima. ñ. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

AD II VESPERAS.

Omnia ut in primis.

Ad Magnif. Ant. t. 1. b Cum vidisset Jesus matrem stantem juxta crucem, et discipulum quem diligebat, dicit matri suae: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua.

Et fit Commemor. Feriæ.

Ant. Principes sacerdotum consilium fecerunt ut Jesum occiderent: dicebant autem: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo.

ÿ. Eripe me Domine ab homine malo. ñ. A viro iniquo eripe me.

ORATIO.

CONCEDE quæsumus omnipotens Deus: ut qui protectionis tuæ grâtiâ quærimus, liberati a malis omnibus securâ tibi mente serviâmus. Per Dôminum.

FESTA APRILIS.

DIE II APRILIS.

IN FESTO

S. FRANCISI DE PAULA, CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif. p. lxxix, præter ea quæ hic habentur propria.

ORATIO.

DEUS humilium celsitudo, qui beatum Franciscum confessorem Sanctorum tuorum glôria sublimasti: tribue

quæsumus; ut ejus mēritis et imitatione, promissa humilibus præmia feliciter consequamur. Per Dôminum.

Deinde fit Commem. Feriæ, si celebretur in Quadrag.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente, si celebretur post Pascha.

Si vero in Quadragesima, Beatus vir, de Communi Confessoris non Pontificis, secundo loco, p. xc.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FRANCISCUS Paulæ, quod est Calabriæ oppidum, loco humili natus est: quem parentes, cum diu prole caruissent, voto facto, beati Francisci precibus suscepērunt. Is adolescens divino ardore succensus, in eremum secēssit, ubi annis sex, victu asperam, meditationibus cœlestibus suavem vitam duxit. Sed cum virtutum ejus fama longius manaret, multique ad eum pietatis studio concurrerent, fraternæ charitatis causa e solitudine egressus Ecclesiam prope Paulam ædificavit, ibique prima sui Ordinis fundamenta jecit.

ñ. Honestum fecit illum Dôminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductōribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ÿ. Justum deduxit Dôminus per vias rectas, et ostēdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

ERAT in eo mirifica loquē-
di grátia : perpétuam vir-
ginitátem servávit : humilitá-
tem sic coluit, ut se ómnium
mínimum diceret, suosque
alúmnos Mínimos appellári
volúerit. Rudi amictu, nudis
pédibus incédens, humi cubá-
bat. Cibi abstinentia fuit ad-
mirábilis : semel in die post
soli occásum reficiebátur, et
ad panem, et aquæ potum,
vix áliquid ejúsmodi obsónii
adhíbebat, quo vesci in Qua-
dragésima licet : quam con-
suetúdinem ut fratres sui toto
anni tēpore retinérent, quar-
to eos voto adstrinxit.

ñ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum : stolam glóriæ
índuit eum, * Et ad portas pa-
radisi coronávit eum. †. In-
duit eum Dóminus lorícám fi-
dei, et ornávit eum. Et ad
portas.

LECTIO VI.

MULTIS miráculis servi sui
sanctitátem Deus testári
vóluit ; quorum illud in primis
célebre, quod a nautis rejéc-
tus, Siciliæ fretum strato super
flúctibus pállio cum sócio trans-
misit. Multa étiam futúra pro-
phético spiritu prædixit. A
Ludovico undécimo Francórum
rege expetitus, magnóque
in honóre est hábitus. Dénique
annum primum et nona-
gésimum agens, Turónis mi-
grávit ad Dóminum, anno sa-
lútis millésimo quingtésimo
séptimo : cujus corpus dies

undécim insepúltum, ita in-
corrúptum permánsit, ut suá-
vem étiam odórem effláret.
Eum Leo Papa Décimus in
Sanctorum número retulit.

ñ. Iste homo, p. lxxxv.

IN III NOCTURNO.

*Homília venerabilis Bedæ
Presbyteri in Evangel.* Nolite
timére pusillus grex, ut in
*Communi Confess. non Ponti-
ficis, secundo loco, p. xcij, et
si celebretur in Quadrag. nona
Lectio de Homília Feriæ oc-
cur. et de ea fit Commem. in
Laudibus.*

DIE IV APRILIS.

IN FESTO

S. ISIDORI, EPISC. CONF.

ET ECCLESIAE DOCTORIS.

Duplex.

*Omnia de Communi Con-
fessoris Pontificis, p. lx.*

AD I VESPERAS.

Ad Magnif. Ant. t. 2. O Do-
ctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lu-
men, beáte Isidóre, divinæ le-
gis amátor deprecáre pro nobis
Fílium Dei.

†. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. ñ. Stolam glóriæ
índuit eum.

ORATIO.

DEUS qui pópulo tuo ætérnæ
salútis beátum Isidórum
ministrum tribuisti : præsta
quæsumus ; ut quem Doctórem
vitæ habúimus in terris, in-
tercessórem habére mereámur
in cælis. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. Feriæ.

IN I NOCTURNO.

Lectiones, Sapiéntiam óm-

nium
rum,

Isid

Do

Carth

Provi

etis

lensi.

nénsi

berál

Græc

vinise

instru

atque

géner

Adhu

Arián

rum

nan

ante

tanta

gnávi

quin

León

lénsen

dem,

Recca

étiam

assúm

sanctu

nedur

confir

trans

corass

Apost

Hispa

perhil

ñ.

meum

cum

auxili

ciat

púltum, ita in-
firmiánsit, ut suá-
dórem efflaret.
pa Décimus in
merum rétulit.
o, p. lxxxv.

NOCTURNO.

*Venerabilis Bedæ
Evangel.* Nolite
us grex, ut in
Confess. non Ponti-
loco, p. xcij, et
in Quadrag. nona
 familia Feriæ oc-
fit Commem. in

APRILIS.

FESTO
EPISC. CONF.
SIS DOCTORIS.
plex.

Communi Con-
sificis, p. lx.
VESPERAS.

Ant. t. 2. O Do-
ecclesiæ sanctæ lu-
cidóre, divinæ le-
precáre pro nobis

eum Dóminus, et
ñ. Stulam glóriæ

ORATIO.

populo tuo æternæ
ceátum Isidorum
rihuisti : præsta
t quem Doctórem
us in terris, in-
habére mereámur
Dóminum.

Commem. Feriæ.
NOCTURNO.
Sapiéntiam óm-

nium, ut in *Communi Docto-*
rum, p. lxxv.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ISIDORUS, natione Hispanus,
Doctor egregius, ex nova
Carthagine Severiano patre
Provinciæ Duce natus, a san-
ctis Episcopis Leandro Hispan-
lensi, et Fulgentio Carthagi-
nensi fratribus suis pie et li-
beraliter educatus, Latinis,
Græcis, et Hebræicis litteris, di-
vinisque et humanis legibus
instructus, omni scientiarum,
atque christianarum virtutum
genere præstantissimus evasit.
Adhuc adolescens hæresim
Arianam, quæ gentem Gotho-
rum Hispaniæ latissime domi-
nantem jampridem invaserat,
tanta constantia palam oppu-
gnavit, ut parum abfuerit,
quin ab Hæreticis necaretur.
Leandro vita functo ad Hispan-
lensem Cathedram invitus qui-
dem, sed urgente in primis
Reccarédó Rege, magnóque
etiam Cleri populique consensu
assumitur, ejusque electionem
sanctus Gregorius Magnus,
nedum auctoritate Apostolica
confirmasse, sed et clæctum,
transmisso de more pallio de-
corasse, quin etiam suum et
Apostolicæ Sedis in universa
Hispaniæ Vicarium constituisse
perhibetur.

ñ. Inveni David servum
meum, oleo sancto meo unxi
eum : * Manus enim mea
auxiliabitur ei. ý. Nihil profi-
ciet inimicus in eo, et filius

iniquitatis non nocébit ei. Ma-
nus enim.

LECTIO V.

IN Episcopatu quantum fuerit
constans, humilis, patiens,
misericors, in Christiana et
Ecclesiastica disciplina instau-
randa sollicitus, cæque verbo
et scriptis stabilienda indefes-
sus, atque omni demum virtú-
tum ornamento insignitus,
nullius lingua enarrare suffi-
ceret. Monastici quoque insti-
tuti per Hispaniam promotor
et amplificator eximius, plura
construxit Monasteria, Collé-
gia itidem ædificavit, ubi stú-
diis sacris et lectionibus va-
cans, plurimos discipulos, qui
ad eum confluebant, erudivit,
quos inter sancti Ildefonsus
Toletanus, et Braulio Cæsar-
augustanus Episcopi emicue-
runt. Coacto Hispani Concilio,
Acephalorum hæresim Hispaniæ
jam minitantem, acri et
eloquenti disputatione fregit
atque contrivit. Tantam apud
omnes sanctitatis et doctrinæ
famam adeptus est, ut elapso
vix ab ejus obitu sextodécimo
anno, universa Toletana Sy-
nodo duorum supra quinquaginta
Episcoporum plaudente,
ipsoque etiam sancto Ildefonso
suffragante, Doctor egregius,
Catholicæ Ecclesiæ novissi-
mum decus, in sæculorum
fine doctissimus, et cum re-
verentia nominandus appel-
lari meruerit; eumque san-
ctus Braulio non modo Gre-
gorio Magno comparaverit,

sed et erudiendæ Hispaniæ loco Jacobi Apostoli cœlitus datum esse censuerit.

ñ. Põsui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe meâ : * Manus enim mea auxiliabitur ei. ý. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

SCRIPSIT Isidorus libros Ety-
mologiãrum, et de Eccle-
siasticis Officiis, aliõsque quam-
plurimos Christianiæ, et Eccle-
siasticæ disciplinæ adeo útiles,
ut sanctus Leo Papa Quartus
ad Episcopos Britanniæ scri-
bere non dubitaverit, sicut
Hieronymi et Augustini, ita
Isidori dicta retinenda esse,
ubi contigerit inusitatum ne-
gotium, quod per Cánones mi-
nime definiri possit. Plures
etiã ex ejusdem scriptis sen-
tentiæ inter Canónicas Eccle-
siæ leges relatiæ conspiciun-
tur. Præfuit Concilio Toletano
quarto, omnium Hispaniæ ce-
leberrimo. Denique cum ab
Hispania Ariãnam hæresim eli-
minasset, morte sua, et regni
vastatione a Saracenorum ar-
mis publice prænuntiata, post-
quam quadraginta circiter an-
nos suam rexisset Ecclesiã,
Hispani migravit in cœlum an-
no sexcentesimo trigésimo sex-
to. Ejus corpus inter Léan-
dram fratrem, et Florentinam
sororem, ut ipse mandaverat,
primo conditum, Ferdinãndus
Primus, Castellæ et Legionis
Rex, ab Eneo Saraceno Hi-

spali dominante magno pretio
redemptum Legionem transtul-
lit, et in ejus honorem Tem-
plum ædificatum est, ubi mi-
raculis clarus magna populi
devotione colitur.

ñ. Iste est, p. lxxvj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 5, b

IN illo tempore : Dixit Jesus
discipulis suis : Vos estis sal
terræ. Quod si sal evanuerit,
in quo salietur ? Ad nihilum
valet ultra, nisi ut mittatur
foras, et conculectur ab homi-
nibus. Et reliqua.

Homilia sancti Isidori
Episcopi.

Ex libro 2 Officiorum ad
S. Fulgentium, cap. 5.

QUI in erudiendis atque in-
stituendis ad virtutem pó-
pulis præerit, necesse est, ut
in omnibus sanctus sit, et in
nullo reprehensibilis habeatur.
Qui enim alium de peccatis
arguit, ipse a peccato debet
esse alienus. Nam qua fronte
subiectos arguere poterit, cum
illi statim possit correctus in-
gerere, ante doce te quæ re-
cta sunt ? Primitus quippe se-
metipsum corrigere debet, qui
alios ad bene vivendum admo-
nere studet, ita ut in omnibus
semetipsum formam vivendi
præbeat, cunctosque ad bo-
num opus, et doctrina et opere
provocet. Cui etiã scientia
Scripturarum necessaria est.
Quia si Episcopi tantum san-

eta sit vita, sibi soli prodest sic vivens. Porro si et doctrina et sermone fuerit eruditus, potest ceteros quoque instruere, et docere suos, et adversarios repercutere, qui nisi refutati fuerint atque convicti, facile possunt simplicium corda pervertere.

¶ Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. †. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VIII.

HUJUS sermo debet esse purus, simplex, apertus, plenus gravitatis et honestatis, plenus suavitatis et gratiæ, tractans de mysterio legis, de doctrina fidei, de virtute continentiae, de disciplina justitiæ : unumquemque admonens diversa exhortatione, juxta professionem, morumque qualitatem : scilicet ut prænoscatur quid, cui, quando, vel quomodo proferat. Cujus præ ceteris speciale officium est, Scripturas legere, percurrere Cánones, exempla Sanctorum imitari, vigiliis, jejuniis, orationibus incumbere ; cum fratribus pacem habere, nec quemquam de membris suis discerpere ; nullum damnare, nisi comprobatum, nullum excommunicare, nisi discussum. Quique ita humilitate pariter et auctoritate præesse debet, ut neque per nimiam

humilitatem suam subditorum vitia convallescere faciat, neque per immoderantiam severitatis potestatem exerceat, sed tanto cautius erga commissos sibi, quanto durius a Christo indagari formidat.

¶. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus : * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus. †. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Glória Patri. Et implevit.

In Quadrag. Lectio ix de Homilia Feriæ occurr. cum ejus Commem. in Laudibus.

LECTIO IX.

TENEbit quoque illam supereminentem donis omnibus charitatem, sine qua omnis virtus nihil est. Custos enim castitatis charitas, locus autem hujus custodis humilitas. Habebit etiam inter hæc omnia castitatis eminentiam : ita ut mens Christo dedita, ab omni inquinamento carnis sit munda et libera. Inter hæc oportebit cum sollicita dispensatione curam pauperum gerere, esurientes pascere, vestire nudos, suscipere peregrinos, captivos redimere, viduas ac pupillos tueri, pervigilem in cunctis exhibere curam, providentiam habere distributione discreta ; in quo etiam hospitalitas ita erit præcipua, ut omnes cum benignitate et charitate suscipiat. Si enim omnes fideles illud Evangelium audire desiderant : Hospes fui, et susce-

pistis me; quanto magis Episcopus, cujus diversorium cunctorum debet esse receptaculum?

Te Deum laudamus, p. 16.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commem. præcedentis et Feriæ.

DOMINICA III

POST PASCHA.

PATROCINII S. JOSEPH,

SPONSI B. M. V.

Duplex II classis.

AD VESPERAS.

Ant. Jacob autem, cum reliquis de Laudibus, p. 483.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliq. de Dominica, p. 123, et loco ultimi, Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes, p. 127.

CAPITULUM. *Gen. 49.*

BENEDICTIONES patris tui confortatæ sunt benedictionibus patrum ejus, donec veniret desiderium collium æternorum: fiant in capite Joseph, et in vertice Nazaræi inter fratres suos.

HYMNUS.

TE, Joseph, celebrent ægmina
Cœlitum,

Te cuncti résonent Christi adum
Chori,

Qui clarus méritis, junctus es
in clytæ

Casto fœdere Virgini.

Almo cum túmidam gérmine
cónjugem

Admirans, dúbio tangeris án-
xius,

Afflátu súperi Fláminis Ange-
lus

Concéptum púerum docet.
Tu natum Dóminum stringis,
ad éxteras

Ægypti prófugum tu séqueris
plagas;

Amíssum Sólymis quæris, et
invenis,

Miscens gáudia flétibus.

Post mortem reliquos mors pia
cônsecrat,

Palmámque eméritos glória
súscipit:

Tu vivens, Súperis par, frúeris
Deo,

Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce pre-
cántibus,

Da Joseph méritis sidera scán-
dere:

Ut tandem liceat nos tibi pér-
petim

Gratum prómere cánticum.

Amen.

ÿ. Constituit eum dóminum
domus suæ, allelúia. ñ. Et
principem omnis possessionis
suæ, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Cum
esset desponsáta mater Jesu
María Joseph, ántequam con-
venirent, invénta est in útero
habens de Spiritu sancto, alle-
lúia.

ORATIO.

DEUS, qui ineffabili provi-
déntia beátum Joseph san-
ctíssimæ Genitricis tuæ spon-
sum eligere dignátus es: præ-
sta quæsumus; ut quem pro-
tectórem venerámur in terris,
intercessórem habére mereá-
mur in cœlis. Qui vivis.

Et fit Commem. Dominicæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum, * In veneratióne beáti Joseph protectóris nostri, alleluía.

Psalm. Venite exultémus, p. 2.

Hymnus. Te, Joseph, p. 478.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 3. Angelus Dómini apparuit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi, usque dum dicam tibi, alleluía.

Psalmi trium Nocturnorum de Communi Conf. non Pontif.

ÿ. Confitébor nómini tuo, alleluía. ñ. Quóniam adjútor, et Protéctor factus es mihi, alleluía.

De libro Génesis.

LECTIO I. Cap. 39.

IGITUR Joseph ductus est in Ægyptum, emitque eum Pútiphar Enúchus Pharaónis, Princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum, a quibus perductus erat. Fuitque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis prospere agens: habitavitque in domo dómni sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia quæ géreret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joseph grátiam coram dómno suo, et ministrábat ei, a quo præpositus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum, et univérſa, quæ ei tradita fuerant. Benedixitque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, et multi-

plicávit tam in ædibus, quam in agris cunctam ejus substántiam. Nec quidquam aliud nóverat, nisi panem, quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie, et decórus aspectu.

ñ. Clamávit pópulus ad Regem, aliménta petens : * Quibus ille respóndit : Ite ad Joseph, alleluía. ÿ. Salus nostra in manu tua est : respice nos tantum, et læti serviémus Regi. Quibus.

LECTIO II. Gen. Cap. 41.

PLACUIT Pharaóni consilium, et cunctis ministris ejus, locutusque est ad eos : Num invenire poterimus talem virum, qui spiritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph : Quia osténdit tibi Deus ómnia, quæ locutus es : Numquid sapientiorem, et consimilem tui invenire pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obediet ; uno tantum regni sólio te præcedam. Dixitque rursus Phárao ad Joseph : Ecce constitui te super univérſam terram Ægypti. Tulitque ánnulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus, vestivitque eum stola byssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecitque eum ascendere super currum suum secúndum, clamánte præcône, ut omnes coram eo genu flécterent, et præpositum esse scirent univérſæ terræ Ægypti.

ñ. Fecit me Deus quasi patrem Regis, et dóminum uni-

versæ domus ejus : * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos, allelúia. ŷ. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, ut comedátis medúllam terræ. Exaltávit me.

LECTIO III. *Gen. Cap. 41.*

DXIT quoque Rex ad Joseph : Ego sum Phárao : absque tuo império non movébit quisquam manum, aut pedem in omni terra Ægypti. Vertítque nomen ejus, et vocávit eum lingua Ægyptiaca Salvatórem mundi. Deditque illi uxórem Aseneth filiam Putipháre Sacerdotís Heliopóleos. Egressus est itaque Joseph ad terram Ægypti (triginta autem annórum erat, quando stetit in conspéctu Regis Pharaónis) et circumvít ómnes regiónes Ægypti. Venítque fertilitas septem annórum, et in manipulos redáctæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Ægypti. Omnis étiam frugum abundántia in singulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarétur, et cópia mensúram excéderet.

ñ. Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relinquo. Non sum fraudátus aspéctu tuo : * Insuper osténdit mihi Dóminus semen tuum, allelúia. ŷ. Qui pascit me ab adolescéntia mea, benedicat púeris istís, et invocétur super eos nomen meum. Insuper. Glória Patri. Insuper.

IN II NOCTURNO.

Ant. 4. 5. Angelus Dómini

appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israel : defúncti sunt enim qui quærébant ánimam púeri, allelúia.

ŷ. Réspice de cœlo, et vide, et visita véneam istam, allelúia. ñ. Et pèrfice eam, allelúia.

Sermo sancti Bernardini Senénsis.

LECTIO IV.

Ser. 1. de S. Joseph.

OMNIUM singulárium gratiárum, alicui rationábili creatúræ communicátarum, generalis régula est, quod, quándocúmque divína grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam singulárem, seu ad áliquem sublimem statum, ómnia charismata donet, quæ illi persónæ sic eléctæ; et ejus officio necessária sunt, atque illam copióse décorant. Quod máxime verificátum est in sancto Joseph putativo patre Dómini nostri Jesu Christi, et vero Sponso Reginæ mundi, et Dóminæ Angelórum, qui ab ætérno Patre eléctus est fidélis nutritius, atque custos principálium thesaurórum suórum, scilicet Filii ejus, et Sponsæ suæ, quod officium fidelissime prosecútus est. Cui proptérea Dóminus ait : Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

ñ. Dedísti mihi protectiónem salutis tuæ, et dèxtera tua suscepit me : * Protéctor meus, et cornu salutis meæ, et susceptor meus, allelúia. ŷ. Ego

Protéctor
tua r

S
E
iste e
lis pe
stus e
trodú
Virgín
cta de
Christ
est :

huic c
tiam s
clavis
qua P
lis dig
quitur
solus
quod
misit.
per ill
qui pe
Sed et
non s
corpor
cléctis
léstem
ta sol
ñ. S
gmine
morál
gmine
glória
ŷ. Sp
gregát
ram il

P
est
liarítá
que s

nis Joseph, di-
accipe puerum
et vade in ter-
sancti sunt enim
animam pueri,

celo, et vide,
istam, allelú-
eam, allelúia.
Bernardini
nsis.

o IV.

S. Joseph.

lárarium gratiá-
rationábili crea-
tárum, gene-
t, quod, quan-
na grátia éligit
quam grátiam
ad áliquem su-
ómnia charis-
æ illi persónæ
us officio neces-
e illam copióse
máxime veri-
sancto Joseph
Dómini nostri
et vero Sponso
et Dóminæ An-
b ætérno Patre
is nutritius, at-
ncipálium the-
um, scilicet Fi-
nsæ suæ, quod
sime prosecú-
roptérea Dómi-
bone et fidélis,
um Dómini tui.
ni protectiónem
dextera tua sus-
protéctor meus,
meæ, et suscél-
elúia. †. Ego

Protéctor tuus sum, et merces
tua magna nimis. Protéctor.

LECTIO V.

Si cómpares eum ad totam
Ecclesiám Christi, nonne
iste est homo eléctus et speciá-
lis per quem et sub quo Chri-
stus est ordináte et honéste in-
trodúctus in mundum? Si ergo
Virgini matri tota Ecclesiá san-
cta débitrix est, quia per eam
Christum suscipere digna facta
est: sic profécto, post eam
huic debet grátiam et reverén-
tiam singulárem. Ipse enim est
clavis véteris Testaméti, in
qua Patriarchális et Prophetá-
lis dignitas promissum consé-
quitur fructum. Porro hic est
solus qui corporáliter possédit,
quod eis divina dignátio repro-
misit. Mérito igitur figurátur
per illum Patriárcham Joseph,
qui pópulis fruménta servávit.
Sed et hic illum præcéllit, quia
non solum Ægyptiis panem
corporális vitæ, sed ómnibus
eléctis panem de cælo, qui cæ-
léstem vitam tribuit, cum mul-
ta solértia enutrivit.

†. Státuet filios suos sub té-
gmine illius, et sub ramis ejus
morábitur: protegétur sub té-
gmine illius a fervóre; * Et in
glória ejus requiescet, allelúia.
†. Speráte in eo, omnis con-
gregátio pópuli: effúndite co-
ram illo corda vestra. Et in.

LECTIO VI.

PROFECTO dubitándum non
est, quod Christus fami-
liarítatem, reveréntiam, at-
que sublímíssimam dignitá-

tem, quam illi exhibuit, dum
ágeret in humánis, tamquam
filius patri suo, in cælis útique
non negávit, quin pótius com-
plévit, et consummávit. Unde
non immérito in verbo propó-
sito a Dómino subinfértur:
Intra in gáudium Dómini tui.
Unde, licet gáudium ætérnæ
beatitúdinis in cor hóminis in-
tret, máluit tamen Dóminus ei
dicere: Intra in gáudium; ut
mystice innuátur, quod gáu-
dium illud non solum in eo sit
intra, sed úndique illum cir-
cúmdans, et absórbens, et ip-
sum velut abyssus infinita sub-
mégrens. Meménto igitur no-
stri, beáte Joseph; et tuæ ora-
tiónis suffrágio apud tuum pu-
tativum Filium intercéde: sed
et beatíssimam Virginem Spon-
sam tuam nobis propítiam
redde, quæ Mater est ejus, qui
cum Patre et Spiritu sancto vi-
vit et regnat per infinita sæcula
sæculórum. Amen.

†. Si consistant advérsus
me castra, non timébit cor
meum: * Si exúrgat advérsus
me prælium, in hoc ego spe-
rábo, allelúia. †. In te cantátio
mea semper; quóniam tu ad-
jútor fortis. Si exúrgat. Glória
Patri. Si exúrgat.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. r Consúrgens Jo-
seph accépit puerum, et ma-
trem ejus; et venit in terram
Israel: et habitávit in civitáte
quæ vocátur Názareth, allelúia.

†. Invocávi Dóminum Pá-
trem Dómini mei, allelúia.

ñ. Ut non derelinquat me in die tribulati6nis, allelúia.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 4.*

In illo tempore : Factum est autem, cum baptizaretur omnis populus, et Jesu baptizato, et orante, apertum est coelum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 2. de Consensu Evang.

MANIFESTUM est illud, quod ait : Ut putabatur filius Joseph ; propter illos dixisse, qui eum ex Joseph, sicut alii homines nascuntur, natum arbitrantur. Quos autem movet, quod alios progenitores Matthæus enumerat, descendens a David usque ad Joseph, alios autem Lucas ascendens a Joseph usque ad David, facile est, ut advertant duos patres habere potuisse Joseph : unum a quo genitus ; alterum a quo fuerit adoptatus. Antiqua est enim consuetudo adoptandi etiam in illo populo Dei, ut sibi filios facerent quos non ipsi genuissent. Unde intelligitur Lucas patrem Joseph, non a quo genitus, sed a quo fuerat adoptatus, suscepisse in Evangelio suo, cujus progenitores sursum versus commemorat, donec exiret ad David.

ñ. Joseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam ; quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est : pariet autem filium, * Et

vocabis nomen ejus Jesum, allelúia. ŷ. Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. Et vocabis.

LECTIO VIII.

CUM enim necesse sit, utroque Evangelista vera narrante, et Matthæo scilicet, et Luca, ut unus eorum ejus patris originem teneret, qui genuerat ; alter ejus, qui adoptaverat Joseph : quem probabilius intelligimus adoptantis originem tenuisse, quam eum, qui noluit Joseph genitum dicere ab illo, cujus eum filium esse narrabat ? Matthæus autem dicens : Abraham genuit Isaac, Isaac genuit Jacob, atque ita in hoc verbo, quod est genuit, perseverans, donec in ultimo diceret : Jacob autem genuit Joseph, satis expressit ad eum patrem se perduxisse originem generantium, a quo Joseph non adoptatus, sed genitus erat. ¶ Quamquam si etiam Lucas genitum diceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbare deberet, ut aliud crederemus, quam ab uno Evangelista gignentem, ab altero adoptantem Patrem fuisse commemoratum. Neque enim absurde quisque dicitur non carne, sed charitate genuisse quem filium sibi adoptaverit. At vero etiam nos, quibus dedit Deus potestatem filios ejus fieri, de natura, atque substantia sua non nos genuit, sicut unicum Filium, sed utique dilectione adoptavit.

ñ.
et ma
ptum
dum
adim
a Dó
cént
lium
Patri
No
mili
Te

An
nuit
qua
tur C
Ps
cum

An
lus G
Galil
ad V
cui n
lúia.

An
Josep
Naza
tem
leher

An
nánt
et Jo
in pr

An
incip
ginta
seph

B
bus

in ejus Jesum, al-
e enim saluum fá-
suum a peccáti-
cábis.

IO VIII.

ecesse sit, utróque
ta vera narránte,
illicet, et Luca, ut

ejus patris origi-
ni, qui genuerat;
ni adoptáverat Jo-

probabilius intel-
ptántis originem
am eum, qui nó-

énitum dicere ab
n filium esse nar-
eus autem dicens:

uit Isaac, Isaac gé-
atque ita in hoc
est genuit, perse-

c in último dice-
autem genuit Jo-
expréssit ad eum

rduxisse originem
, a quo Joseph
us, sed génitus

quam si étiam
m diceret Joseph

sic nos hoc ver-
báre debéret, ut
mus, quam ab uno

gignéntem, ab ál-
tem Patrem fuisse
tum. Neque enim

sque dicitur non
charitaté genuisse
sibi adoptáverit.
n nos, quibus de-
estátém filios ejus

ra, atque substán-
nos genuit, sicut
um, sed útique di-
otáverit.

ñ. Surge, et áccipe púerum,
et matrem ejus, et fuge in Ægy-
ptum : * Et esto ibi, usque
dum dicam tibi, allelúia. ̄. Ut
adimplerétur quod dictum est
a Dómino per Prophétam di-
céntem : Ex Ægypto vocávi fi-
lium meum. Et esto. Glória
Patri. Et esto.

*Nona Lectio dicitur de Ho-
milia Dominicæ.*

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 6. Jacob autem * gé-
nuit Joseph, virum Mariæ, de
qua natus est Jesus, qui vocá-
tur Christus, allelúia.

Psalm. Dóminus regnávit,
cum reliq. de Dominica, p. 19.

Ant. t. 1. Missus est * Ange-
lus Gábel a Deo in civitátem
Galilææ, cui nomen Názareth,
ad Virginem desponsátam viro,
cui nomen erat Joseph, alle-
lúia.

Ant. t. 8. Ascéndit autem *
Joseph a Galilæa de civitáte
Názareth, in Judæam in civitá-
tem David, quæ vocátur Béth-
lehem, allelúia.

Ant. t. 2. Et venerunt festi-
nántes, et invenérunt Mariam,
et Joseph, et infántem pösitum
in præsépio, allelúia, allelúia.

Ant. t. 3. Et ipse Jesus * erat
incipiens quasi annórum tri-
ginta, ut putabátur filius Jo-
seph, allelúia.

CAPITULUM. *Gen. 4.*

BENEDICTIONES Patris tui con-
fortátæ sunt benedictióni-
bus patrum ejus, donec veni-

ret desidérium cóllium æter-
nórum : fiant in cápite Joseph,
et in vértice Nazaræi inter fra-
tres suos.

HYMNUS.

COELITUM Joseph decus, atque
nostræ

Certa spes vitæ, columénque
mundi,

Quas tibi læti cánimus beni-
gnus

Súscipe laudes.

Te sator rerum státuit pudí-
cæ

Virginis sponsum, volúitque
Verbi

Te patrem dici, dedit et miní-
strum

Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo ja-
céntem,

Quem chorus Vatum cécinít
futúrum,

Aspicias gaudens, humilisque
natum

Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominá-
tor orbis,

Cujus ad nutum trémit infe-
rórum

Turba, cui pronus famulá-
tur

Æther,

Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Triadi per-
énnis,

Quæ tibi præbens súperos ho-
nóres,

Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

̄. Dedisti mihi protectiónem
salútis tuæ, allelúia. ñ. Et dex-
tera tua suscepit me, alle-
lúia.

Ad Bened. Ant. t. 2. Joseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui ineffabili providentia beatum Joseph sanctissimæ Genitricis tuæ sponsum eligere dignatus es: præsta quesumus; ut quem protectorem veneramur in terris, intercessorem habere mereamur in cælis. Qui vivis.

Et fit Commem. Dominicæ.

AD TERTIAM.

Ant. Missus est.

Capitulum, Benedictiones, ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Constituit eum Dominum domus suæ, * Allelúia, allelúia. Constituit. *ÿ.* Et principem omnis possessionis suæ. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Constituit.

ÿ. Confitébor nómini tuo, allelúia. *ñ.* Quóniam adjutor et protector factus es mihi, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Ascendit autem.

CAPITULUM. Gen. 49.

DEUS patris tui erit adjutor tuus; et Omnipotens benedictet tibi benedictionibus cæli desuper.

ñ. br. Confitébor nómini tuo, * Allelúia, allelúia. Confitébor. *ÿ.* Quóniam adjutor, et protector factus es mihi. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Confitébor.

ÿ. Justus germinabit sicut lili-um, allelúia. *ñ.* Et florébit in

ætérnum ante Dóminum, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Et ipse Jesus.

CAPITULUM. Gen. 49.

FILIUS accrésceus Joseph, filius accrésceus, et decórus aspéctu: filiæ discurrerunt super murum.

ñ. br. Justus germinabit sicut lili-um, * Allelúia, allelúia. Justus. *ÿ.* Et florébit in ætérnum ante Dóminum, Allelúia, allelúia. Glória Patri. Justus.

ÿ. Plantátus in domo Dómini, allelúia. *ñ.* In átriis domus Dei nostri, allelúia.

AD II VESPERAS.

Omnia ut in primis, p. 478.

ÿ. Sub umbra illius, quem desideráveram, sedi, allelúia. *ñ.* Et fructus ejus dulcis gutturi meo, allelúia.

Ad Magrif. Ant. t. 8. Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebamus te, allelúia.

Oratio, Deus, qui, ut supra, ad Laudes.

Et fit Commem. Dominicæ.

DIE V APRILIS.

IN FESTO

S. VINCENTII FERRERII
CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confes. non Pontif., p. lxxix, præter ea quæ hic habentur propria.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclési- am tuam beati Vincéntii Confessoris tui méritis et prædicatióné illustrare dignatus es: concede

nobis fá-
instruá-
ómnibu-
mur ad
Deino-
dori, An-
ac ultim-
I.

Lecti-
rente,
cha. Si-
Beátus
non Pon-
I.

VINCÉ-
Val-
tus, ab-
sit seni-
hujus s-
pro ing-
deráret
in Ord-
cimo oc-
suscepit
professi-
dulo in-
láuream
consecú-
Superi-
Dei præ-
fidiam
erróres
túte et
géntem
multitú-
perdúx-
nórum
pœniter-
tem rev-
Deo, ut
nes ger-
diffund-

Dóminum, alle-

ONAM.

Jesus.

. Gen. 49.

ens Joseph, fi-
ens, et decórus
e discurrerunt

germinábit sic-
allelúia, allelúia.

orébit in aetér-
inum, Allelúia,

Patri. Justus.
in domo Dó-

ni. In átriis do-

, allelúia.

ESPERAS.

primis, p. 478.

ra illius, quem

, sedi, allelúia.

ejus dulcis gút-

lia.

Ant. t. 8. Fili,

ois sic? Ecce pa-

doléntes quære-

lúia.

, qui, ut supra,

em. Dominice.

APRILIS.

ESTO

II FERRERII

SSORIS.

olex.

omuni Confes.

lxxix, præter ea

ur propria.

ATIO.

Ecclésiám tuam

entii Confessoris

rædicatióne illu-

s es : concéde

nobis sámulis tuis; ut et ipsíus
instruámur exémpis, et ab
ómnibus ejus patrocínio liberé-
mur advérsis. Per Dóminum.

Deinde fit Commem. S. Isi-
dori, Antiph. O Doctor, p. 474,
ac ultimo, Feriæ.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occur-
rente, si celebretur post Pas-
cha. Si vero in Quadragesima;
Beátus vir, de Communi Conf.
non Pontif., secundo loco, p. xc.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

VINCÉNTIUS honésta stirpe
Valéntiæ in Hispánia na-
tus, ab ineúnte ætáte cor ges-
sit senile. Qui dum caliginósi
hujus sæculi lábilem cursum
pro ingénii sui módulo consi-
deráret, Religiónis hábitum
in Ordine Prædicatórum dé-
cimo octávo ætátis suæ anno
suscepit, et emissa solémni
professione, sacris litteris sé-
dulo incúbens, Theologiæ
láuream summa cum laude
consecútus est. Mox obténta a
Superióribus licéntia, verbum
Dei prædicáre, Judæórum per-
fidiam argúere, Saracenórum
erróres confutáre, tanta vir-
túte et efficácia cæpit, ut in-
géntem ipsórum infidélium
multitúdinem ad Christi fidem
perdúxerit, et multa Christia-
nórum millia a peccátis ad
pœnitentiam, a vitíis ad virtú-
tem revocárit. Eléctus enim a
Deo, ut mónita salutis in om-
nes gentes, tribus et linguas
diffúnderet, et extrémí tremen-

dique judicií diem appropin-
quáre osténderet, ómnium au-
ditórum ánimos terróre concú-
ssos, atque a terrénis affé-
ctibus avúlsos, ad Dei amórem
excitábat.

ñ. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductóribus tu-
távit illum : * Et dedit illi cla-
ritátem æternam. †. Justum
dedúxit Dóminus per vias re-
ctas, et osténdit illi regnum
Dei. Et dedit.

LECTIO V.

IN hoc autem Apostólicó mú-
nere hic vitæ ejus tenor
perpétuus fuit. Quotidie Mis-
sam summo mane cum cantu
celebrávit, quotidie ad pópu-
lum conciónem hábuit; invio-
lábile semper jejúnium, nisi
urgens adéset necéssitas, ser-
vávit; sancta et recta consilia
nulli denegávit, carnes num-
quam comédit, nec vestem lí-
ncam induit; populórum júrgia
sedávit, dissidéntia regna
pace compósuit : et cum vestis
inconsútis Ecclésiæ diro schis-
mate scinderétur, ut unírétur,
et uníta servarétur, plúrimum
laborávit. Virtútibus ómnibus
cláruit, suósque detractóres et
persecutóres in simplicitáte et
humilitáte ámbulans, cum man-
suetúdine recépit, et ampléxus
est.

ñ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum : stolam glóriæ
induit eum ; * Et ad portas
paradisi coronávit eum. †. In-
duit eum Dóminus lorícam

fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

PER ipsum divína virtus, in confirmatióne vitæ et prædicatiónis ejus, multa signa et miracula fecit. Nam frequentissime super ægros manus impósuit, et sanitátem adépti sunt : spiritus immúndos e corpóribus éxpulit : surdis auditum, mutis loquélam, cæcis visum restituit, leprósos mundávit, mórtuos suscitávit. Sénio tandem et morbo conféctus infatigábilis Evangélii præco, plúrimis Európæ provinciis cum ingénti animárum fructu peragrátis, Venétiæ in Británia minóri prædicatiónis et vitæ cursum feliciter consúmnavit, anno salútis millésimo quadringentésimo décimo nono : quem Callistus Tértius Sanctórum número adscripsit.

ñ. Iste homo, p. lxxxv.

IN II NOCTURNO.

Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi vestri, de Communi Conf. non Pont., primo loco, p. lxxxvij.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadrag. et de ea fit Commem. ad Laudes.

DIE XI APRILIS.

IN FESTO

S. LEONIS I PAPÆ,
CONF. ET ECCLES. DOCTORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. lx, præter sequentia,

Ad Magnif., in utrisque Verseris, Ant. t. 2. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Leo, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

EXAUDI quæsumus Dómine preces nostras, quas in beáti Leonis confessoris tui atque Pontificis solemnitate deférimus : et qui tibi digne méruit famulári ; ejus intercedentibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

IN I NOCTURNO.

Incipit Epistola prima beáti Petri Apóstoli.

LECTIO I. Cap. 1.

PETRUS Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispensatiónis Ponti, Galátiae, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatióne Spiritus, in obediéntiam, et aspersionem sánguinis Jesu Christi : Grátia vobis et pax multiplicétur. Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectióne Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptibilem, et incontaminátam, et immarcescibilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodimini per fidem in

salútem
témpor
ñ. E
lis, qui
supra
Intra in
j. Dón
tradidit
que su
in gáud

IN quo
Innunc
váriis t
tio vesti
sior aur
bátur)
et glóri
velatióne
cum no
quem n
tes cré
exultáb
et glori
fidei ve
rum. D
runt, a
phéte,
grátia
tantes i
pus sig
Christi
in Chri
posteri
velátum
ipsis, v
bant ea
sunt vo
lizavér
cto miss
sideran
ñ. E

in utrisque Ve
e. O Doctor óp
sanctæ lumen,
næ legis amá
pro nobis Fi-

TIO.
sumus Dómine
stras, quas in
fessóris tui at
solemnitate de
i tibi digne mé
ejus intercedén
b ómnibus nos
. Per Dóminum

mmemoratio Fe
tur in Quadra-

CTURNO.
a prima beáti
póstoli.

Cap. 1.
olus Jesu Chri
á dvenis disper
Galatiæ, Cappa
t Bithyniæ, se
éntiam Dei Pa
caciónem Spiri
tiam, et asper
is Jesu Christi:
pax multiplicé
s Deus et Pater
esu Christi, qui
ricórdiam suam
erávit nos in
ber resurrectió
sti ex mórtuis,
n incorruptibi
taminátam, et
m, conservátam
s, qui in virtúte
i per fidem in

salútem, parátam revelári in
témpe novissimo.

ñ. Enge serve bone et fidé
lis, quia in pauca fuisti fidé
lis, supra multa te constituam : *
Intra in gáudium Dómini tui.
ÿ. Dómine, quinque talénta
tradidisti mihi, ecce ália quin
que superlucrátus sum. Intra
in gáudium

LECTIO II.

IN quo exultábitis, módicum
Inunc si ópórtet contristári in
váriis tentatióibus, ut probá
tio vestræ fidei multo pretiós
ior auro (quod per ignem probá
túr) inveniátur in laudem,
et glóriam, et honórem, in re
velatióne Jesu Christi : quem
cum non vidéritis, diligitis : in
quem nunc quoque non vidén
tes créditis : credéntes autem
exultábitis lætitia inenarrábili,
et gloriificáta : reportántes finem
fidei vestræ, salútem animá
rum. De qua salúte exquisié
runt, atque scrutáti sunt Pro
phétæ, qui de futúra in vobis
grátia prophetavérunt : scru
tántes in quod vel quale tem
pus significáret in eis Spiritus
Christi : prænúntians eas, quæ
in Christo, sunt passiones, et
posteriores glórias : quibus ré
velátum est, quia non sibimet
ipsis, vobis autem ministrá
bant ea, quæ nunc nuntiáta
sunt vobis per eos qui evange
lizavérunt vobis, Spiritu san
cto misso de cælo, in quem de
siderant Angeli prospicere.

ñ. Ecce sacérdos magnus,

qui in diébus suis plácuit Deo : *
Ideo jurejurádo fecit illum
Dóminus créscere in plebem
suam. ÿ. Benedictiόnem óm
nium Géntium dedit illi, et te
staméntum suum confirmávit
super caput ejus. Ideo.

LECTIO III.

PROPTER quod succíncti lum
bos mentis vestræ, sóbrii
perfécte speráte in eam, quæ
offértur vobis, grátiam, in re
velatióne Jesu Christi : quasi
filii obediéntiæ, non configu
ráti prióribus ignorántiæ ve
stræ desidériis : sed secúndum
eum, qui vocávit vos, Sanct
ctum; et ipsi in omni conversatió
ne sancti sitis : quóniam
scriptum est : Sancti éritis,
quóniam ego sanctus sum. Et
si Patrem invocátis eum, qui
sine acceptiόne personárum jú
dicat secúndum uniuscujúsque
opus, in timóre incolátus ve
stri témpore conversámini.
Sciéntes quod non corruptibili
bus auro vel argénto redém
pti estis de vana vestra con
versatióne patrænæ traditiónis ;
sed pretiósó ságuine quasi
agni immaculáti Christi, et in
contamináti : præcógnti qui
dem ante mundi constitutió
nem, manifestáti autem novis
simis tempóribus propter vos,
qui per ipsum fidéles estis in
Deo, qui suscitávit eum a mó
rtuis, et dedit ei glóriam, ut fi
des vestra, et spes esset, in
Deo.

ñ. Jurávit Dóminus, p. Ixiv,

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

LEO primus, Etrúscus, eo témpore pr fuit Eccl siae, cum Rex Hunn rum Attila, cognom nto Flag llum Dei, in Itáliam invadens, Aquil jam triennii obsidi ne captam diripuit et inc ndit : unde cum Romam ard nti furóre raper tur, jamque c pias, ubi Minicius in Padum influit, trajicere pararet, occ rrit ei Leo, malórum It liae impendentium misericórdia permótus : cujus divina eloquéntia persuasum est Attilae, ut regrederetur. Qui interrogátus a suis, quid esset quod præter consuetudinem tam humiliter Románi Pontificis imperata faceret, respondit se adstantem quemdam alium, illo loquente, sacerdotali habitu veritum esse, sibi stricto gladio minitantem mortem, nisi Leoni obtemperaret. Quare in Pannoniam reversus est.

 . Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei.  . Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non noc bit ei. Manus.

LECTIO V.

LEO autem Romae singulari omnium laetitia excéptus paulo post invadenti Urbem Genserico, eadem eloqu ntiae vi et sanctitatis opinione persuasit, ut ab incendio, ignominiiis, ac caedibus abstineret. Sed cum Ecclésiam a multis haeresibus oppugnari, maxi-

m que a Nestorianis et Eutychi nis exagitari videret ; ad eam purgandam, et in fide catholica confirmandam, Concilium Chalcedonense indixit. Ubi sexcentis triginta coactis Episcopis, Eutyches, et Dioscorus, et iterum Nestorius condemnati sunt : ejusdemque Concilii decreta sua auctoritate confirmavit.

 . P sui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei.  . Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

HIS actis, sanctus P ntifex se ad reficiendas et aedificandas Eccl sias convertit. Cujus suasu Dem tria, pia femina, sancti St phani Ecclésiam construxit in suo fundo via Latina tertio ab Urbe milliario : ipse via Appia sub nomine sancti Corn lii alteram condidit. Multas praeterea et sacras aedes, et sacra earum vasa restituit. In tribus Basilicis, Petri, Pauli, et Constantini na, cameras extruxit : aedificavit monasterium vicinum Basilicae sancti Petri : sepulchris Apostolorum custodes adhibuit, quos Cubicularios appellavit. Statuivit, ut in actione mysterii diceretur : Sanctum sacrificium, immaculatam hostiam. Sanxit, ne monacha benedictum capitis velamen reciperet, nisi quadraginta annorum virginitatem probasset.

His et
cum m
scripsi
obdor
Pontifi
ses de
 . Is
I
Lect
c
LE
illo
I part
et inter
dicens
esse F
liqua.
Homili
Serm.
s
CUM,
Cne
gasset
quem
opin n
pondis
dicens
Dei viv
es Sim
et sang
sed Pa
est ; et
es Pe
petran
meam,
prava
tibi da
rum :
super
in coel
veris s
tum et
disposi

His et aliis præclare gestis, eum multa sancte et luculenter scripsisset, tertio Idus Aprilis obdormivit in Domino. Sedit in Pontificatu annos viginti, menses decem, dies viginti octo.

ñ. Iste est, p. lxxj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 16. b*

In illo tempore: Venit Jesus in partes Cæsariæ Philippi: et interrogabat discipulos suos, dicens: Quem dicunt homines esse Filium hominis? Et reliqua.

Homilia sancti Leonis Papæ. *Serm. 2 in Anniv. assumpt. sua, ante medium.*

Quæ, sicut Evangelica lectio, ne reseratum est, interrogasset Dominus discipulos, quem ipsum (multis diversa opinantibus) crederent; respondissetque beatus Petrus, dicens: Tu es Christus Filius Dei vivi, Dominus ait: Beatus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est; et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et portæ inferi non prævalēbunt adversus eam, et tibi dabo claves regni cælorum: et quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in cælis: et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in cælis. Manet ergo dispositio veritatis, et beatus

Petrus in accepta fortitudine petrae perseverans, suscepta Ecclesiæ gubernacula non reliquit.

ñ. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ÿ. Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum. Et.

LECTIO VIII.

In universa namque Ecclesia: Tu es Christus Filius Dei vivi, quotidie Petrus dicit: et omnis lingua, quæ confitetur Dominum, magisterio hujus vocis imbuitur. Hæc fides diabolum vincit, et captivorum ejus vincula dissolvit. Hæc erutos mundo inserit celo, et portæ inferi adversus eam prævalere non possunt. Tanta enim divinitus soliditate munita est, ut eam neque hæretica unquam corrumpere prævitas, nec pagana potuerit superare perfidia. His itaque modis, dilectissimi, rationabili obsequio celebratur hodierna festivitas: ut in persona humilitatis meæ ille intelligatur, ille honoretur, in quo et omnium pastorum sollicitudo cum commendatarum sibi ovium custodia perseverat: et cujus etiam dignitas in indigno hærede non deficit.

ñ. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectu. ÿ. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. Et. Gloria Patri. Et.

Si hoc Festum celebretur in Quadragesima, nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis : et de ea fit Commemor. in Laudibus.

LECTIO IX.

CUM ergo cohortationes nostras auribus vestrae sanctitatis adhibemus, ipsum vobis, cujus vice fungimur, loqui credite: quia et illius vos affectu monemus, et non aliud vobis, quam quod docuit, predicamus, obsecrantes, ut succincti lumbos mentis vestrae, castam et sobriam vitam in Dei timore ducatis. Corona mea, sicut apostolus ait, et gaudium vos estis, si fides vestra, quae ab initio Evangelii in universo mundo praedicata est, in dilectione et sanctitate permanserit. Nam licet omnem Ecclesiam, quae in toto est orbe terrarum, cunctis oporteat florere virtutibus: vos tamen praecipue inter ceteros populos decet meritis pietatis excellere, quos in ipsa Apostolicae Petrae arce fundatos, et Dominus noster Jesus Christus cum omnibus redemit, et beatus Apostolus Petrus praeter omnibus erudit.

Te Deum laudamus, p. 16.

DIE XIII APRILIS.

IN FESTO
SANCTI HERMENEGILDI,
MARTYRIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. xxij, praeter ea quae sequuntur.

AD UTR. VESPERAS
ET LAUDES.

HYMNUS.

REGALI solio fortis Iberiae
Hermenegilde jubar, gloria
Martyrum,
Christi quos amor almisi
Caeli caetibus inserit.
Ut perstas patiens pollicitum
Deo
Servans obsequium! quo potius
tibi
Nil proponis, et arces
Cautus noxia, quae placent.
Ut motus cohibes, pabula
qui parant
Surgentis vitii, non dubios
agens
Per vestigia gressus,
Quo veri via dirigit!
Sit rerum Domino jugis honor
Patri,
Et Natum celebrent ora precantium,
Divinumque supremis
Flamen laudibus efferrant. Amen.

Si praedictus Hymnus dici non potuerit in primis Vesperis, tunc ponatur ad Matutinum, et Hymnus Matutini, Nullis te genitor, dicatur in Laudibus.

ORATIO.

DEUS, qui beatum Hermenegildum martyrem tuum caelesti regno terrenum postponere docuisti: da quaesumus nobis ejus exemplo caduca despiciere, atque aeterna sectari. Per Dominum.

Si celebretur in Quadrag.

VESPERAS

LAUDES.

MNUS.

o fortis Ibæriæ
 glæde jubar, glô-
 rum,

amor almîs
 etibus inserit.
 atiens pollicitum

quium! quo pò-

et arces
 nòxia, quæ pla-

còhibes, pábula
 nt
 tii, non dúbios

ressus,
 eri via dirigit!
 Dómino jugis ho-

lebrent ora pre-

suprémis
 n laudibus éffe-
 . Amen.

us Hymnus dici
 in primis Vespè-
 natur ad Matuti-
 nus Matutini, Nul-
 dicatur in Lau-

RATIO.

catum Hermene-
 mártirem tuum
 o terrénum post-
 isti : da quæsu-
 us exémplo cadú-
 atque ætérna sec-
 ninum.
 ur in Quadrag.

fit commem. Feriæ in utrisque
 Vesperis et Laudibus.

AD MATUTINUM.

HYMNUS.

NELLIS te génitor blanditiis
 trahit ;

Non vitæ cæperis divitis ótio,
 Gemmarúmve nitóre,

Regnandive cupidine.

Diris non ácies te gládii mi-
 nis,

Nec terret périmens carnificis
 furor :

Nam mansúra cadúcis

Præfers gáudia Cœlitum.

Nunc nos e Súperum pró-
 tege sédibus

Clemens, atque preces, dum
 cánimus tua

Quæsitam nece palmam,

Pronis áuribus éxcipe.

Sit rerum Dómino jugis ho-
 nor Patri,

Et Natum celebrent ora pre-
 cántium,

Divinúmque suprémis

Flamen láudibus éffe-
 rant. Amen.

IN I NOCTURNO.

Si celebretur in Quadrage-
 sima, Lectiones, Fratres, debi-
 tores, primo loco, de Com-
 muni plurim. Mar'y. p. xlviij.

Si vero post Pascha, Lectio-
 nes de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Dialogórum sancti
 Gregórii Papæ.

Lib. 2. cap. 31.

LECTIO IV.

HERMENEGILDUS Rex, Leovi-
 gildi Regis Visigothórum
 filius, ab Ariána hæresi ad

fidem Cathólicam viro reve-
 rendíssimo Leándro Hispalénsi
 Episcopo, dudum mihi in ami-
 citiis familiáriter juncto, præ-
 dicante, convérsus est. Quem
 pater Ariánus, ut ad eámdem
 hæresim rediret, et præmiis
 suadére, et minis terrére coná-
 tus est. Cumque ille constan-
 tíssime responderet, nunquam
 se veram fidem posse relin-
 quere, quam semel agnovisset,
 irátus pater eum privávit re-
 gno, rebúsque expoliávit óm-
 nibus. Cumque nec sic virtú-
 tem mentis illius emollire va-
 luisset, in arcta illum custó-
 dia conclúdens, collum ma-
 nusque illius ferro ligávit. Cœ-
 pit itaque Hermenegildus Rex
 júvenis terrénum regnum de-
 spicere, et forti desidério cœ-
 léste quærens, in ciliciis vincu-
 látus jacens, omnipoténti Deo
 ad confortándum se, preces ef-
 fúndere; tantóque sublimius
 glóriam transeúntis mundi de-
 spicere, quanto et religátus
 agnóverat nihil fuisse, quod
 potuérít auférri.

¶. Honéstum fecit illum Dó-
 minus, et custodivit eum ab
 inimicis et a seductóribus tu-
 távit illum : * Et dedit illi cla-
 ritátem ætérnam. †. Descen-
 dítque cum illo in foveam : et
 in vinculis non dereliquit eum.
 Et dedit.

Tempore Paschali.

¶. Lux perpétua lucébit
 sanctis tuis Dómine, * Et ætér-
 nitas témporum, allelúia, alle-
 lúia. †. Lætítia sempitérna erit

super cápita eórum : gáudium et exultatióne obtinébunt. Et.

LECTIO V.

SUPERVENIENTE autem Paschalis festivitatis die, in tempéstae noctis siléntio, ad eum pérfidus pater Ariánus Episcopum misit, ut ex ejus manu sacrilegæ consecratiónis communióne perciperet, atque per hoc ad patris grátiam redire mererétur. Sed vir Deo déditus, Ariáno Episcopo veniénti exprobrávit, ut débuit, ejúsque a se perfidiam dignis increpatióibus répulit : quia etsi extérius jacébat ligátus, apud se tamen in magno mentis cúlmine stabat secúrus. Ad se itaque revérso Episcopo, Ariánus pater infremuit, statimque suos apparitóres misit, qui constantissimum Confessórem Dei illic ubi jacébat, occiderent : quod et factum est. Nam mox ut ingrési sunt, secúrim cérebro ejus infigéntes, vitam córporis abstulérunt ; hocque in eo valuérunt perimere, quod ipsum quoque, qui peréemptus est, in se constiterat despexisse. Sed pro ostendénda vera ejus glória, supérna quoque non desuére mirácula. Nam cœpit in noctúrno siléntio psalmódiæ cantus ad corpus ejúsdem Regis et Mártiris audiri : atque ideo verátiter Regis, quia et Mártiris.

ñ. Desidérium animæ ejus tribuisti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. †. Quóniam præ-

venisti eum in benedictiõibus dulcedinis, posuisti in cápite ejus corónam de lapide pretiõso. Et voluntáte.

Tempore Paschali.

ñ. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. †. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

LECTIO VI.

QUIDAM étiam ferunt, quod illic noctúrno tẽpore accensæ lámpades apparebant. Unde et factum est, quatenus corpus illius, ut videlicet mártiris, jure a cunctis fidélibus venerári debuisset. Pater vero pérfidus, et parricida commótus pœniténtia, hoc fecisse se dóluit, nec tamen usque ab obtinéndam salútem pœnituit. Nam quia vera esset Cathólica fides agnóvit, sed gentis suæ timóre perterritus, ad hanc pervenire non méruit. Qui, obórta ægritúdine, ad extrémam perductus est, et Leáandro Episcopo, quem prius vehementer afflixerat, Reccarédum Regem filium suum, quem in sua hæresi relinquebat, commendáre curávit, ut in ipso quoque tália fáceret, quália et in fratre suis exhortatióibus fecisset. Qua commendatióne expléta, defúctus est. Post ejus mortem Reccarédus Rex non patrem pérfidus, sed fratrem mártirem sequens, ab Ariánæ hærescos pravitate convérsus est, totámque Visigothórum gentem ita ad veram

perdúx
suo re
ret, qu
re per
non ti
veræ
est, qu
cujus h
juvant
grémium
ñ. St
ñ. Fi
Lectio

LE
IN illo
I turb
et non
matrem
et frat
autem
potest
reliqua
Homo

Homo
SI con
S riss
quæ n
celis,
quæ ha
réna n
pœrnæ
pondus
Tempo
compar
cenda,
quotidi
tiónis
quæda
Quæ au
Ve

benedictionibus
posuisti in capite
de lapide pre-
tate.

Paschali.

suis, allelúia,*
Deus, allelúia.
omnis populum
servis suis. Con-

rio vi.

m ferunt, quod
rno tempore ac-
les apparebant.
m est, quatenus
ut videlicet má-
cunctis fidelibus
isset. Pater vero
arricida commo-
a, hoc fecisse se
men usque ab ob-
lútem penituit.
a esset Cathólica
sed gentis suæ
eritus, ad hanc
n méruit. Qui,
dine, ad extrémam
et Leandro Epi-
prius vehemén-
Reccarédum Re-
um, quem in sua
uébat, commen-
ut in ipso quo-
eret, quália et in
hortationibus fé-
mmendatione ex-
tus est. Post cu-
Reccarédus Rex
érfidum, sed fra-
em sequens, ab
résceos pravitate
t, totámque Vist-
ntem ita ad veram

perduxit fidem, ut nullum in
suo regno militare permitte-
ret, qui regni Dei hostis existe-
re per hæreticam pravitatem
non timéret. Nec mirum quod
veræ fidei prædicátor factus
est, qui frater est mártiris :
eujus hunc quoque mérita ad-
juvant, ut ad omnipoténtis Dei
grémium tam multos redúcat.

ñ. Stola jucunditátis, p. xxix.
Tempore Paschali.

ñ. Filiæ Jerúsalem, p. xl.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secun-
dum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 14. f*

In illo tempore : Dixit Jesus
turbis : Si quis venit ad me,
et non odit patrem suum, et
matrem, et uxorem, et filios,
et fratres, et soróres, adhuc
autem et animam suam, non
potest meus esse discipulus. Et
reliqua.

Homilia Sancti Gregórii
Papæ.

Homilia 37 in Evangelia.

Si considerémus, fratres ca-
rissimi, quæ et quanta sunt
quæ nobis promittuntur in
caelis, vilésunt ánimo ómnia
quæ habentur in terris. Ter-
rena namque substántia su-
pérnæ felicitáti comparáta,
pondus est, non subsidium.
Temporalis vita æternæ vitæ
comparáta, mors est potius di-
cenda, quam vita. Ipse enim
quotidiánus deféctus corrup-
tionis quid est aliud, quam
quædam prolixitas mortis?
Quæ autem lingua dicere, vel

Verna.

quis intelléctus capere sufficit,
illa supérnæ civitátis quanta
sint gáudia : Angelórum cho-
ris interésse, cum beatissimis
spiritibus glóriæ Conditoris as-
sistere, præsentem Dei vultum
cérnere, incircumscriptionem lu-
men vidére, nullo mortis metu
áffici, incorruptionis perpétuæ
múnere lætári?

ñ. Coróna áurea super ca-
put ejus, * Expressa signo
sanctitátis, glória honóris, et
opus fortitudinis. †. Quóniam
prævenisti eum in benedictio-
nibus dulcédinis, posuisti in
capite ejus corónam de lapide
pretióso. Expressa.

Tempore Paschali.

ñ. Ego sum vitis vera, et vos
pálmites ? * Qui manet in me,
et ego in eo, hic fert fructum
multum, allelúia, allelúia.
†. Sicut diléxit me Pater, et
ego diléxi vos. Qui manet.

LECTIO VIII.

Sed ad hæc audíta inardéscit
ánimus : jamque illic cupit
assistere, ubi se sperat sine
fine gaudére. Sed ad magna
præmia perveniri non potest,
nisi per magnos labóres. Unde
et Paulus egrégus prædicátor
dicit : Non coronábitur, nisi
qui legítimè certáverit. De-
léctet ergo mentem magnitúdo
præmiórum, sed non detérreat
certámen labórum. Unde ad se
veniéntibus Véritas dicit : Si
quis venit ad me, et non odit
patrem suum, et matrem, et
uxorem, et filios, et fratres, et
soróres, adhuc autem et ani-

mam suam, non potest meus esse discipulus.

ñ. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine ságuinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsivit, sed ad cœlestia regna pervénit. ŷ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Tempore Paschali.

ñ. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. ŷ. Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antiquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Si celebretur in Quádragesima, nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit Commemoratio in Laudibus.

LECTIO IX.

SED percontári libet, quómodo paréntes, et carnáliter propinquos præcipimur odisse, qui jubémur et inimicos diligere? Et certe Véritas de uxóre dicit : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait : Viri, diligite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclesiám. Ecce, discipulus uxórem diligéndam prædicat, cum magister dicat : Qui uxórem non odit, non potest meus esse discipulus. Numquid áliud iudex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odisse póssumus,

et diligere? Sed si vim præcepti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus : ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúcti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus ; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus.

Te Deum laudámus, p. 16.

Si autem celebretur tempore Paschali, omnia dicuntur ut in Communi unius Martyris tempore Paschali, præter Orationem propriam, cum Hymnis et Evangelio, ut supra.

In Vesperis fit Commemoratio sequentis.

Commune Sanctorum Martyrum tempore Paschali habetur cum aliis Commun. infra, p. xxxvij.

DIE XIV. APRILIS.

SS. MART. TIBURTHII,
VALERIANI ET MAXIMI.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum ; qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni.

ŷ. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. ñ. Et gloriámini omnes recti corde.

Tempore Paschali.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et æternitas témporum, allelúia.

ŷ. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúia. ñ. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúia.

PREZ
ter
rum m
tii, Va
lémnia
virtúte

VALL
ge
Sevéro
beátæ
sibi pa
spónde
fratre
haptiza
Urbis
esse c
paupér
stianór
accers
atque
stánter
dæmo
prædic
jubet.

SED
Spos
vener
fidei v
quart
cúri fé
tem ac
fécti c
suppli
stianu
cum r
minist
plumb
diábol
míni
Te

ORATIO.

PRÆSTA quæsumus omnipotens Deus : ut qui sanctorum martyrum tuorum Tiburtii, Valeriani, et Maximi solemniam colimus; eorum etiam virtutes imitemur. Per.

LECTIO II.

VALERIANUS Romanus, nobili genere ortus, Alexandro Severo Imperatore, hortatu beate Cæciliæ virginis, quam sibi pari nobilitate uxorem desponderat, una cum Tiburtio fratre a sancto Urbano Papa baptizatur. Quos ubi Præfectus Urbis Almachius Christianos esse cognovit, et patrimonio pauperibus distributo; Christianorum corpora sepelire: accessit graviter reprehendit, atque ubi Christum Deum constanter confitentes, deos autem demoniorum inania simulacra predicantes videt, virgis caedi jubet.

LECTIO III.

SED cum verbèribus cogi non possent, ut Jovis simulacrum venerarentur, imo fortes in fidei veritate permanerent, ad quartum ab Urbe lapidem securi feriuntur. Quorum virtutem admiratus Maximus Præfecti cubicularius, qui eos ad supplicium perduxerat, Christianum se esse professus est, cum multis præterea Præfecti ministris : qui paulo post plumbatis contusi, omnes ex diaboli ministris, Christi Domini martyres evaserunt.

Te Deum laudamus, p. 16.

DIE XVII APRILIS.

S. ANICETI, PAPÆ ET MART.

ORATIO.

DEUS qui nos beati Aniceti martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius; ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

LECTIO III.

ANICETUS Syrus, Imperatore Marco Aurélio Antonino, præfuit Ecclesiæ. Decrevit, ne clerici comam nutrent. Quinquies mense Decembri ordinavit Presbyteros decem et septem, Diaconos quatuor, Episcopos per diversa loca novem. Vixit in Pontificatu annos octo, menses octo, dies viginti quatuor. Propter Christi fidem martyrio coronatus, sepultus est via Appia in cœmetério, quod postea Callisti appellatum est decimo quinto Kalendas Maias.

Te Deum laudamus, p. 16.

DIE XXI APRILIS.

IN FESTO

S. ANSELMI,

EPISC. CONFESSORIS, ET ECCLESIE DOCTORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontif. p. lx, præter ea quæ hic habentur.

Ad Magnif. in utrisque Vesperis, Ant. t. 2. O Doctor optime, Ecclesiæ sancte lumen, beate Anselme, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

DEUS, qui pópulo tuo aetórnæ salútis beátum Anselmum ministrum tribuisti; præstia quæsumus; ut quem doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habere mereámur in cælis. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones, Sapiéntiam ómnium, ut in Communi, p. lxxv.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANSELMUS, Augústæ Prætoriae in finibus Itáliæ, Gundólpho et Ermembérge, nobilibus et Cathólicis paréntibus natus, a téneris annis assiduo litterárum stúdio atque perfectióris vitæ desidério non obscurum futúrá sanctitátis et doctrinæ spécimen dedit. Et licet juvenili ardóre aliquando ad sæculi illécebras traherétur, brevi tamen in pristinam viam revocátus, pátria et bonis ómnibus derelictis, ad monastérium Beccense Ordinis sancti Benedicti se contulit: ubi emissa regulári Professióne sub Herluíno Abbáte observantissimo, et Lanfráncó viro doctissimo, tanto ánimi fervóre, et jugi stúdio in litteris et virtútibus assequendis profecit, ut mirum in modum tamquam sanctitátis et doctrinæ exémplar ab ómnibus haberétur.

ñ. Inveni David seryum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, alleluia, y. Nihil

proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

LECTIO V.

ABSTINÉNTIÆ et continéntiæ tantæ fuit, ut assiduitate jejúnii omnis pene cibórum sensus in eo viderétur extinctus. Diúrno enim témpore in exercitiis monásticis, docéndo et respondéndo váriis de Religióne quæsitis, eménso, quod réliquum erat noctis, somno subtrahébat, ut divinis meditatióibus, quas perénni lacrymárum imbre fovébat, mentem recreáret. Eléctus in Priórem monastérii invidos fratres ita charitate, humilitate, et prudentia lenivit, ut quos æmulos accéperat, sibi et Deo amicos, máximo cum reguláris observántiæ emolumento redderet. Mortuo Abbáte, et in ejus locum (licet invitus) sufféctus, tanta doctrinæ et sanctitátis fama ubique refúlsit, ut non modo Régibus et Episcopis veneratióne esset, sed sancto Gregório Sépimo etiám accéptus, qui tunc magnis persecutióibus agitátus, litteras amoris plenas ad eum dedit, quibus se et Ecclesiám Cathólicam ejus oratióibus commendábat.

ñ. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, alleluia. y. Inveni David seryum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim,

DEUS, qui pópulo tuo aetórnæ salútis beátum Anselmum ministrum tribuisti; præstia quæsumus; ut quem doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habere mereámur in cælis. Per Dóminum.

DEUS, qui pópulo tuo aetórnæ salútis beátum Anselmum ministrum tribuisti; præstia quæsumus; ut quem doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habere mereámur in cælis. Per Dóminum.

olim p
urgént
et inst
ipso t
ejúsd
eátus,
pópuli
et exén
et Com
nam pi
cam d
cum m
vi et m
páre to
constán
que dir
passus
Secúnd
honoris
mis lau
in Bar
sanctur
déntem
rórem
rum, e
stimón
Willélm
rege e
revocát
mino,
raculón
cipue o
erga De
et beát
trem)
doctrín
nem Ch
márum
Theolo
ras sch

LECTIO VI.

DEFUNCTO Lanfráncō Archiepiscopo Cantuariénsi ejus olim præceptore; Anselmus, urgénte Willélmo Angliæ rege, et instántibus clero ac pópulo, ipso tamen repugnante, ad ejúsdem Ecclésiæ régimen vocátus, statim (ut corrúptos pópuli mores reformáret) verbo et exémplo prius, dein scriptis, et Concilii celebrátis, pristinam pictátē, et Ecclesiásticam disciplinam redúxit. Sed cum mox idem Willélmus rex vi et minis Ecclésiæ jura usurpáre tentásset, ipse sacerdotáli constántia réstitit; honorúm-que direptionem, et exilium passus, Romam ad Urbánum Secúndum se cóntulit: a quo honorífice excéptus, et summis láudibus ornátus est, cum in Barénsi Concilio Spiritum sanctum étiam a Filio procedéntem contra Græcórū errorē innúmeris Scripturárum, et sanctórum Patrum testimóniis propugnásset. E vivis Willélmo subláto, ab Henrico rege ejus fratre in Angliam revocatús, obdormívit in Dómino, famam non solum miraculórū, et sanctitátis (præcipue ob insignem devotiōnem erga Dómini nostri Passiōnem, et beátam Virginem ejus Matrem) assecútus, sed étiam doctrinæ, quam ad defensionem Christiánæ religiōnis, animárum profécum, et ómnium Theologórū, qui sacras litteras scholástica méthodo tradi-

dérunt, normam cœlitus hausisse ex ejus libris ómnibus appáret.

ñ. Iste est, p. lxxj.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 5. b

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia Sancti Hilárii Episcopi.

Comment. in Matth. cap. 5.

post initium.

Vos estis sal terræ: quod si sal infatuátum fuerit, ad nihilum valet id quod salietur. Sal, ut árbitor, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed proprietas est quærenda dictórum, quam et Apóstolorū officium, et ipsius salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cōtinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúia. y. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

LECTIO VIII.

HIC igitur in omnem usum húmáni géneris effectus, incorruptiōnem corpóribus, quibus fuerit aspérsus, impéttit, et ad omnem sensum conditi sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cœlé-

stium prædicatores, et æternitatis velut satores, immortalitatem omnibus corporibus, quibus eorum sermo aspersionis fuerit, conferentes. Merito igitur sal terræ nuncupati sunt, per doctrinam virtutem salendi modo æternitati corpora reseruantur.

R. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implévit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus, alleluia. **V.** Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

LECTIO IX.

SED natura salis semper eadem est, nec immutari unquam potest. Verum quia conversioni homo subiacet; et solus beatus, qui usque ad finem in omnibus Dei operibus permanserit: ideo eos sal terræ nuncupatos monet in traditæ sibi potestatis virtute persistere, ne infatuati nihil saliant, et ipsi, sensu accepti saporis amisso, vivificare corrupta non possint, et projecti de Ecclesiæ promptuariis, cum his quos salierint, pedibus incedentium proterantur.

Te Deum laudamus, p. 16.

In II Vesp. fit Commem. seq.

DIE XXII APRILIS.

IN FESTO

SS. SOTERIS ET CAII,
PONTIFICUM ET MARTYRUM.

Semiduplex.

Omnia de Communi Mart.
temp. Pasch., p. xxxvij, præter
sequentia.

ORATIO.

BEATORUM Martyrum, pariterque Pontificum Soteris et Caii nos quaesumus Domine, festa tueantur: et eorum commendet oratio veneranda. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

SOTER, Fundis in Campania natus, sancivit, ne sacre virgines vasa sacra et pallas attingerent, neve thuris ministerio in Ecclesia uterentur. Idem statuit, ut Christi corpus in Cæna Domini sumeretur ab omnibus, iis exceptis, qui propter grave peccatum id facere prohiberentur. Sedit in Pontificatu annos tres, menses undecim, dies decem et octo: martyrio coronatur sub Marco Aurelio Imperatore, et in cœmetério, quod postea Callisti dictum est, sepelitur, more majorum mense Decembri creatis Presbyteris decem et octo, Diaconis novem, Episcopis per diversa loca undecim.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. **V.** Lætítia sempiterna erit super capita eorum: gaudium et exultationem obtinebunt. Et æternitas.

LECTIO V.

CAIVS Dalmata, ex genere Diocletiani Imperatoris,

consti
honór
ad Epi
Ostíar
Acólyt
Presby
delítat
giens,
delítu
nis un
marty
est, cu
decim,
quinq
briPre
Diacon
que. Se
Callisti
Ejus m
vns in
tam Ec
lo, Sta
decorá
R. I
Consol
J. Judi
suum,
solábit
Serimo

DIGN
fra
Pascha
lebrávi
sanctis
et iis
resurre
consór
sionis.
contum
pes ess
beatus

ATIO.
 Mártyrum, pari-
 tificum Sotéris
 esumus Dómine,
 : et eórum com-
 veneránda. Per

NOCTURNO.
 e Scriptura oc-

NOCTURNO.

ATIO IV.
 dis in Campánia
 ncívit, ne sacre
 sacra et pallas
 eve thuris mini-
 elésia uteréntur.
 ut Christi cor-
 Dómini sumerés-
 us, iis excéptis,
 rave peccátum id
 eréntur. Sedit in
 annos tres, men-
 dies decem et
 io coronátur sub
 o Imperátore, et
 o, quod póstea
 m est, sepelitur,
 m mense Decém-
 resbyteris decem
 nis novem, Epi-
 érsa loca únde-

perpétua lucébit
 ómine, * Et atér-
 am, allelúia, alle-
 a sempitérna erit
 eórum : gáudium
 em obtinébunt.

ATIO V.
 ata, ex genere
 i Imperátoris,

constituit, ut his Ordinum et
 honorum gradibus in Ecclesia
 ad Episcopatum ascenderetur :
 Ostiarii, Lectoris, Exorcistae,
 Acolythi, Subdiaconi, Diaconi,
 Presbyteri. Hic Diocletiani cru-
 delitatem in Christianos fugi-
 ens, aliquamdiu in spelunca
 delituit : verum octo post an-
 nis una cum Gabino fratre
 martyrii coronam consecutus
 est, cum sedisset annos duó-
 decim, menses quatuor, dies
 quinque, creatis mense Decém-
 bri Presbyteris viginti quinque,
 Diaconis octo, Episcopis quin-
 que. Sepultus est in cœmetério
 Callisti, décimo Kalendas Maii.
 Ejus memoriam Urbánus Octá-
 vus in Urbe renovavit, diru-
 tam Ecclesiam restituit, Titulo,
 Statione, et ipsius Reliquiis
 decoravit.

ñ. In servis suis, allelúia *
 Consolábitur Deus, allelúia.
 ý. Judicábit Dóminus pópulum
 suum, et in servis suis. Con-
 solábitur.

Sermo S. Ambrósii Episcopi.

LECTIO VI.

Sermo 22.

DIGNUM et congruum est,
 fratres, ut post lætítiam
 Paschæ, quam in Ecclesia ce-
 lebrávimus, gáudia nostra cum
 sanctis Martyribus conferámus;
 et iis annuntiémus Dominicæ
 resurrectionis glóriam, qui
 consórtes sunt Dominicæ pas-
 siónis. Qui enim sócii sunt
 contuméliæ, debent et partici-
 pes esse lætitiæ. Ita enim dicit
 beátus Apóstolus : Sicut sócii

passiónum estis ; et resurrec-
 tiónis éritis : si tolerávimus,
 inquit, et conregnávimus. Qui
 ergo toleravérunt mala pro-
 pter Christum, debent et gló-
 riam habere cum Christo.

ñ. Filiæ Jerusalem, p. xl.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Augustini Epi-
 scopi in Evangelium. Ego sum
 vitis, vos pálmities, de Commu-
 ni Martyrum tempore Paschali,
 secundo loco, p. xlv.

In Vesperis a Capitulo fit de
 S. Georgio.

DIE XXIII APRILIS.

IN FESTO

S. GEORGII, MARTYRIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius
 Martyris tempore Paschali,
 p. xxxvij, præter sequentia.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti Geórgii
 mártiris tui méritis et in-
 tercessióne lætificas : concéde
 propitius ; ut qui tua per eum
 beneficia póscimus, dono tuæ
 grátiae consequámur. Per Dó-
 minum.

Deinde fit Commem. SS. So-
 teris et Cæii. Ant. Sancti et
 justí in Dómino gaudéte, alle-
 lúia : vos elégit Deus in hære-
 ditátem sibi, allelúia.

ý. Pretiósá in conspéctu Dó-
 mini, allelúia. ñ. Mors sanctó-
 rum ejus, allelúia.

Orat. Beatórum Mártýrum,
 ut supra, p. 498.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occur-
 rente.

IN II NOCTURNO.

De Epístola sancti Cypriáni
Episcopi et Mátyris, ad
Mátyres et Confessóres.

Lib. 2. Epíst. 6.

LECTIO IV.

QUIBUS ego vos láudibus prædicem, fortissimi Mátyres? Robur pectoris vestri, et perseverántiam fidei, quo præcónio vocis exórnem? Tolerástis usque ad consummationem glóriæ durissimam quæstionem: nec cessistis suppliciis, sed vobis pótius supplicia ceserunt. Finem dolóribus, quem torménta non dabant, coronæ dedérunt. Laniéna gráviore ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejiceret, sed ut hómines Dei ad Deum velócius mitteret.

ñ. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et æternitas témporum, allelúia, allelúia. †. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultationem obtinébunt. Et.

LECTIO V.

VIDIT admirans præsentium multitúdo cœléste certámen, certámen Dei, certámen spiritalé, prælium Christi: stetisse servos ejus voce libera, mente incorrupta, virtúte divina, telis quidem sæcularibus nudos, sed armis fidei ardéntis armátos. Steterunt torti torquéntibus fortiores: et pulsántes ac laniántes úngulas, pulsáta ac laniáta membra vicérunt. Inexpugnábilem fidem superáre non pótuit sæ-

viens diu plaga repetita, quamvis rupta compáge viscerum torqueréntur in servis Dei jam non membra, sed vúlnera. Fluébat sanguis, qui incendi-um pessecutiónis extingueret, qui flammam et ignes gehén-næ glórioso cruóre sopiret.

ñ. In servis suis, allelúia. Consolábitur Deus, allelúia. †. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

LECTIO VI.

OQUALE illud fuit spectáculum Dómino, quam sublimé, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotióne militis ejus accéptum! sicut scriptum est in Psalmis, Spiritu sancto loquente ad nos páriter et monente: Pretiósá est in conspéctu Dómini mors justórum ejus. Pretiósá mors hæc est, quæ emit immortalitatem prætio sui sanguinis; quæ accépit coronam de consummatione virtútis. Quam lætus illic Christus fuit, quam libens in talibus servis suis et pugnávit, et vicit protéctor fidei, dans credéntibus tantum, quantum se credit cápere qui sumit: certámini suo ádfuit, præliátóres atque assertóres sui nóminis eréxit, corroborávit, animávit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in nobis.

ñ. Filiæ Jerúsalem, p. xl.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Augustini Episcopi, in Evangelium, Ego

sum vit
Martyru
primo lo
Vesp.
moration

DIE

S. FIDE

Omnis
rum tem
præter co

DEUS,
lem
dore suc
propagat
et glorió
dignátus
meritis e
per grát
Charitáte
vilio tuo
tem inve
Dóminur

Deinde
Martyris
in Dómin
vos elégi
sibi, alle
†. Preti
mini, all
rum ejus

Oratio
supra, p

IN
Lectio
rente.

IN

FIDELIS
Sigm

sum vitis vera, de *Communi Martyrum tempore Paschali*, primo loco, p. xlj.

Vesp. de seq. cum Commemoratione præcedentis.

DIE XXIV APRILIS.

IN FESTO

S. FIDELIS A SIGMARINGA, MARTYRIS.

Duplex.

Omnia de Communi Martyrum temp. Pasch. p. xxxvij, præter ea quæ hic assignantur.

ORATIO.

DEUS, qui beatum Fidelem Seraphico Spiritus ardore succensum in veræ Fidei propagatione Martyrii palma et gloriosis miraculis decorare dignatus es: ejus quæsumus meritis et intercessione ita nos per gratiam tuam in Fide et Charitate confirma, ut in servitio tuo fideles usque ad mortem inveniri mereamur. Per Dominum.

Deinde fit Comm. S. Georgii Martyris. Ant. Sancti et justi in Domino gaudete, allelúia: vos elegit Deus in hæreditatem sibi, allelúia.

ÿ. Pretiosa in conspectu Domini, allelúia. ñ. Mors sanctorum ejus, allelúia.

Oratio. Deus, qui nos, ut supra, p. 499.

IN I NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FIDELIS in Oppido Suæviæ Sigmaringa, ex honesta

Reyórum familia natus, ab ineunte ætate singularibus naturæ et gratiæ donis ornatus præfúlsit. Egrégiani quippe sortitus indolem, morumque optima imbútus disciplina, dum Fribúrgi Philosophiæ et Juris utriusque lauream eméruit, in schola etiam Christi ad perfectionis apicem sedulo virtutum exercitio contendere cœpit. Nobilium exinde virorum varias Európe Provincias lustrantium comes adscitus, eos ad Christianam pietatem sectandam tam verbis, quam operibus excitare non destitit. Quinimo in eodem itinere crebris austeritatibus desideria carnis mortificare, ac ita seipsum regere stúduit, ut in tanta rerum vicissitudine nullo umquam visus fúerit iræ motu perturbári. Juris præterea, et justitiæ strénuus propugnator, post réditum in Germaniam célebre sibi nomen acquisivit in Advocati munere, in quo tamen cum fori pericula esset expértus, tutiorem æternæ salutis viam ingredi delibéravit, et supérna vocatione illustrátus, paulo post Ordini Seraphico inter Fratres Minóres Capuccinos adscribi pétiit.

ñ. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Domine, * Et æternitas témporum, allelúia, allelúia. ÿ. Lætitia sempiterna erit super cápita eórum, gáudium et exultationem obtinébunt. Et æternitas.

LECTIO V.

PLÆ petitionis compos redditus, mundi sui que contemptor insignis, in ipso statim tyrocinio, magisque cum sollemnibus Professionis vota in gaudio spiritus Domino nuncupasset, in regulari observantia omnibus admirationi fuit et exemplo. Orationi maxime, et sacris litteris vacans, in verbi quoque ministerio singulari gratia excellens, nedum Catholicos ad meliorem frugem, verum etiam heterodoxos ad veritatis cognitionem attraxit. Pluribus in locis cœnobii Præfectus constitutus, prudentia, justitia, mansuetudine, discretione, et humilitatis laude, munus sibi demandatum exercuit. Arcissimæ paupertatis zelator egregius, quidquid vel minus necessarium videretur, e cœnobio penitus eliminavit. Inter austera jejunia, vigiliis, et flagella salutari seipsum prosequens odio, in alios amorem, quasi mater in filios, ostendit. Cum pestifera febris Austriacas militares copias dire affligeret, ipse in extremis infirmorum indigentibus ad assidua charitatis officia toto spiritu incubuit. In componendis etiam animorum dissidiis, aliisque proximi necessitatibus sublevandis consilio et opere adeo præclare se gessit, ut Pater Patriæ meruerit appellari.

ñ. In servis suis, alleluia, *
Consolabitur Deus, alleluia.

ÿ. Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis. Consolabitur.

LECTIO VI.

DEIPARÆ Virginis et Rosarii cultor eximius, illius precipue, aliorumque Sanctorum patrociniis a Deo postulavit, ut in Catholice Fidei obssequium vitam sibi et sanguinem fundere liceret. Cumque ardens hoc desiderium in quotidiana Sacri devota celebratione magis accenderetur, mira Dei providentia factum est, ut fortis Christi Athleta Præses eligeretur illarum Missionum, quas Congregatio de Propaganda Fide pro Rhætia tunc temporis instituerat. Quod arduum munus prompto hilarique animo suscipiens, tanto fervore excatus est, ut pluribus hæreticis ad Orthodoxam fidem conversis, spes non modica effluerit totius illius gentis Ecclesie, et Christo reconciliandæ. Prophetiæ dono præditus futuras Rhætiae calamitates, sui que necem ab hæreticis inferendam sæpius prædixit. Postquam vero insidiarum probe conscius impendenti agoni se præparasset, die vigesima quarta Aprilis anni millésimi sexcentésimi vigésimi secundi ad Ecclesiam loci, Sevisium nuncupati, se contulit, ubi ab hæreticis, qui pridie conversionem simulantes, eum dolose ad prædicandum invitaverant, concione tumultuarie interrupta, per verbera ac vulnera eidem

crudeli
mortem
perpess
memora
prio san
ribus si
clarus,
dkirehi
venerat
servant

ñ. Fil

IN

Hom

scopi i

sum vit

Martyr

primo le

Vespe

Commen

DIE

S. MA

D

Omnia

rum, ten

præter

tur.

DEUS,

Evang

gelicæ p

limasti:

nos sem

ficere, e

Dominu

Deinda

delis. A

Domino

elégit E

sibi, all

ÿ. Præ

mini, al

rum eju

Dominus populum
servis suis. Con-

ETIO VI.

virginis et Rosarii
imius, illius præ-
mque Sanctorum
Deo postulavit, ut
Fidei obsequium
t sanguinem fún-
Cumque ardens
um in quotidiana
celebratione ma-
etur, mira Dei pro-
mum est, ut fortis
ta Preses eligeret.
Missionum, quas
de Propaganda Fi-
ia tunc temporis
Quod arduum mu-
o hilarique animo
anto fervore exe-
pluribus hæreti-
dóxam fidem con-
non módica effú-
llius gentis Ecclé-
sto reconcilianda.
ono præditus fu-
e calamitates, sui-
ab hæreticis infe-
ius prædixit. Post-
insidiarum probe
pendenti agóni se-
die vigésima quar-
nni millésimi sex-
gésimi secúndi ad
oci, Sevisium nun-
tulit, ubi ab hæ-
ridie conversionem
em dolose ad præ-
nitaverant, con-
tuarè interrupta,
ac vulnèra eidem

crudeliter inflicta, gloriosam
mortem magno et álacri corde
perpessus, primitias Mátyrum
memoratæ Congregationis pró-
prio sanguine consecravit; plú-
ribus signis et miraculis exinde
clarus, præsertim Cúriæ et Vel-
dkirchii, ubi summa pópuli
veneratione illius Reliquiæ as-
servántur.

ñ. Filiæ Jerusalem, p. xl.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Augustini Epi-
scopi in Evangelium, Ego
sum vitis vera, de Communi
Martyrum, tempore Paschali,
primo loco, p. xlj.

Vesperæ de sequenti cum
Commem. præcedentis.

DIE XXV APRILIS.

IN FESTO

S. MARCI, EVANGELISTÆ.

Duplex II Classis.

Omnia de Communi Apostolo-
rum, tempore Paschali, p. xix,
præter ea quæ hic assignan-
tur.

ORATIO.

DEUS, qui beatum Marcum
Evangelistam tuum, Evan-
geliæ prædicationis gratia sub-
limasti: tribue quæsumus; ejus
nos semper et eruditione pro-
ficere, et oratione defendi. Per
Dóminum.

Deinde sit Commem. S. Fi-
delis. Ant. Sancti et justi in
Dómino gaudete, allelúia: vos
elegit Deus in hæreditatem
sibi, allelúia.

ñ. Pretiosa in conspectu Dó-
mini, allelúia. ñ. Mors Sanctó-
rum ejus, allelúia.

Oratio, Deus qui Beatum,
ut supra, p. 501.

IN I NOCTURNO.

Incipit liber Ezechiélis
Prophætæ.

LECTIO I. Cap. 1.

ET factum est in trigésimo
anno, in quarto, in quinta
mensis, cum essem in mé-
dio captivórum juxta flúvium
Chobar, apérti sunt cœli, et
vidi visiones Dei. In quinta
mensis, ipse est annus quintus
transmigrationis regis Jóachin,
factum est verbum Dómini ad
Ezechiélem, filium Buzi, sacer-
dótem, in terra Chaldæórum,
secus flumen Chobar: et facta
est super eum ibi manus Dó-
mini. Et vidi, et ecce ventus
túrbinis veniebat ab Aquilóne,
et nubes magna, et ignis in-
volvens, et splendor in circú-
tu ejus: et de médio ejus quasi
spécies eléctri, id est, de mé-
dio ignis.

ñ. Beátus vir qui méruit Dó-
mirum, allelúia, * In mandá-
tis ejus cupit nimis, allelúia,
allelúia, allelúia. ñ. Glória et
divitiæ in domo ejus, et justitia
ejus manet in sæculum sæcu-
li. In mandátis.

LECTIO II.

ET in médio ejus similitúdo
quátuor animálium. et
hic aspéctus eórum, similitúdo
hóminis in eis. Quátuor fácies
uni, et quátuor pennæ uni.
Pedes eórum pedes recti, et
planta pedis eórum quasi
planta pedis vituli, et scintillæ
quasi aspéctus æris candéntis.

Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant. Junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertébantur cum incéderent: sed unum quódque ante fáciem suam gradiebátur.

ñ. Tristítia vestra, allelúia.* Convertétur in gáudium, allelúia, allelúia. ý. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabimini, sed tristitia vestra. Convertétur.

LECTIO III.

SIMILITUDO autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor. Fácies autem bovis a sinistris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungébantur, et duæ tegébant corpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertébantur cum ambulárent.

ñ. Pretiósá, p. xx.

IN II NOCTURNO.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis.

LECTIO IV.

MARCUS discipulus et intérpres Petri, juxta quod Petrum referéntem audierat, rogátus Romæ a frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod cum Petrus audisset, et

probávit, et Ecclesiæ legéndum sua auctoritáte dedit. Assumpto itaque Evangélio quod ipse confecerat, perrexit in Ægyptum, et pri:us Alexandria Christum annúntians, constituit Ecclesiám tanta doctrina et vitæ continéntia, ut omnes sectatóres Christi ad exéplum sui cogeret.

ñ. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et æternitas téporum, allelúia, allelúia. ý. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatióem obtinébunt. Et æternitas téporum, allelúia, allelúia.

LECTIO V.

DENIQUE Philo, disertissimus Judæorum, videns Alexandria primam Ecclesiám adhuc judaizántem, quasi in laudem gentis suæ librum super eórum conversatióem scripsit. Et quómodo Lucas narrat Jerosólýmæ credéntes ómnia habuisse commúnia: sic et ille, quod Alexandria sub Marco fieri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, et sepúltus Alexandria succedente sibi Aniano.

ñ. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. ý. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dóminum nostri, allelúia, allelúia.

De expos
Papæ
phétar

H

SANCTA
quæ p
túra p
narratióem
dicitur:
quátuor
fáciem,
per penn
mitur?
unusquis
pennas v
cópura
itaque ad
na ad co
fidem na
ténti Deo
ipse de s
sum pasto
oves meas
meæ. Qui
quos elége
fióem ve
metipsos
ra levámu

IN I

Lectio

secú

LECTIO

In illo té

Dóminu

duos: et

fáciem su

tátem et l

ventúrus.

Homilia

Homil

DOMINUS

fratre

Ve

De expositione sancti Gregorii
Papae super Ezechiélem Pro-
phétam.

LECTIO VI.

Homil. 3. lib. 1.

SANCTA quatuor animalia,
suae prophetiae spiritu fu-
tura praevidentur, subtili
narratione describuntur, cum
dicitur: Quatuor facies uni et
quatuor pennae uni. Quid per
faciem, nisi notitia; et quid
per pennas, nisi volatus exprimitur?
Per faciem quippe unusquisque
cognoscitur: per pennas vero in
altum avium corpora sublevantur.
Facies itaque ad fidem pertinet, pen-
na ad contemplationem. Per
fidem namque ab omnipotenti Deo
cognoscimur, sicut ipse de suis
ovibus dicit: Ego sum pastor bonus,
et cognosco oves meas, et cognoscunt
meae. Qui rursus ait: Ego scio
quos elegerim. Per contemplationem
vero, qua super nosmetipsos tollimur,
quasi in aera levamur.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 10.*

In illo tempore: Designavit
Dominus et alios septuaginta
duos: et misit illos binos ante
faciem suam, in omnem civi-
tatem et locum, quo erat ipse
venturus. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Homil. 17, in Evang.

DOMINUS et Salvator noster,
fratres carissimi, aliquan-
do nos sermonibus, aliquando
vero operibus admonet. Ipsa
etenim facta ejus, praecpta
sunt: quia dum aliquid taci-
tus facit, quid agere debeamus
innotescit. Ecce enim binos in
praedicationem discipulos mit-
tit: quia duo sunt praecpta
charitatis, Dei videlicet amor,
et proximi: et minus, quam
inter duos, charitas haberi non
potest. Nemo enim proprie ad
semetipsum habere charita-
tem dicitur: sed dilectio in al-
terum tendit, ut charitas esse
possit.

ñ. Ego sum vitis vera, et
vos palmites: * Qui manet in
me, et ego in eo, hic fert fru-
ctum multum, alleluia, alle-
luia. *ÿ.* Sicut dilexit me Pater,
et ego dilexi vos. Qui manet
in me.

LECTIO VIII.

ECCE enim binos ad praedi-
candum discipulos Domi-
nus mittit; quatenus hoc no-
bis tacitus innuat, quia qui cha-
ritatem erga alterum non ha-
bet, praedicationis officium sus-
cipere nullatenus debet. Bene
autem dicitur, quia misit eos
ante faciem suam in omnem
civitatem et locum, quo erat
ipse venturus. Praedicatorum
enim suos Dominus sequitur;
quia praedicatio praevnit, et
tunc ad mentis nostrae habitacu-
lum Dominus venit, quando
verba exhortationis praecur-
runt: atque per hoc veritas in
mente suscipitur.

ñ. Candidi facti sunt Naza-

ræi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. †. Candidiôres nive, nitidiôres lacte, rubicundiôres ébore antiquo, sapphiro pulchriôres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia.

LECTIO IX.

HINC namque eisdem prædicatôribus Isaías dicit : Parâte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmísta ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit ; quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit ; quia mortem quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fáчимus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amoris sui præsentiam illústret.

Te Deum laudámus, p. 16.

Hodie qui non intersunt Processioni Litaniarum, dicant illas privatim post Matutinum cum suis Precibus et Orationibus, sine Psalmis Pœnitentialibus, etiam si hoc Festum transferatur in aliam diem.

Si Litanie majores occurrant in die Paschatis, transferantur in Feriam tertiam sequentem.

In II Vesperis fit Commemoratio Festi sequentis.

DIE XXVI APRILIS.

IN FESTO

SS. CLETI ET MARCELLINI,

PONT. ET MART.

Semiduplex.

Omnia de Communi Martyrum tempore Pasch., p. xxxvij, præter sequentia.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et æternitas témporum, allelúia.

†. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúia. †. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúia.

ORATIO.

BEATORUM mártýrum, paritérque Pontificum Cleti et Marcellini nos Dómine foveat pretiôsa confessio : et pia júgiter intercessio tueátur. Per Dóminum.

Si hoc festum celebretur Feria secunda Rogationum, Lectiones primi Nocturni sumuntur ex Communi plurimorum Martyrum extra tempus Paschale, infra, p. xlvij, et nona Lectio legitur de Hæmilia Feriæ.

Similiter si aliquod ex sequentibus Festis occurrat dicta Feria secunda ; aut in Vigilia Ascensionis, in primo Nocturno leguntur Lectiones quæ habentur in Communi illius Sancti extra tempus Paschale, nisi propriæ assignentur, vel ponendum sit initium alicujus Epistolæ præcedentis Dominicæ quod omissum sit ob aliud Festum in ea celebratum, in quo propriæ Lectiones assignate sint.

CLIVS
liáno
vico Pa
Vespasia
guberná
Principi
viginti q
dinávit.
bis illis
et Apost
Qui, Ecc
cum ei p
decim,
duos, D
secúnda
cutióne
est, et in
beáti Pet
†. Lux
ctis tuis
tas témp
lúia. †. L
super cá
et exulta
æternitas

MARCEL
mán.
peratôris
pertérriti
thus adh
mox illur
ut Sinués
rimórum
cilicio in
profúsis
confessus
damnare
omnes ur
Tuo te or
jálica : n

APRILIS.

ESTO
MARCELLINI,
MART.
aplex.

mmuni Marty.
sch., p. xxxvij,

epétua lucébit
ine, et ætérni
allelúia.

usti in Dómino
ia. R̄. Vos elé-
reditátem sibi,

RTIO.
rtyrum, pari-
ficum Cleli et
Dómine fóveat
o : et pia jú-
tueátur. Per

celebretur Fe-
rationum, Lec-
cturni sumun-
i plurimorum
a tempus Pa-
xlviij, et nona
Hómilia Ferie.

aliquid ex se-
occurrat dicta
aut in Vigilia
primo Noctur-
tiones quæ ha-
uni illius San-
Paschale, nisi
entur, vel po-
itium alicujus
entis Dominice
sit ob aliud Fe-
bratum, in quo
mes assignata

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

CLETUS Románus, patre Ami-
liáno, de regione quinta, e
vico Patricio, Imperatóribus
Vespasiáno et Tito Ecclésiám
gubernávit. Is ex præcepto
Principis Apostolorum in Urbe
viginti quinque Presbyteros ordi-
návit. Primus in litteris ver-
bis illis usus est : Salútem
et Apostólicam benedictiónem.
Qui, Ecclésiá óptime constitúta,
cum ei præfúisset annos duó-
decim, menses septem, dies
duos, Domitiáno Imperátore,
secúnda post Nerónem perse-
cutióne, martyrio coronátus
est, et in Vaticáno juxta corpus
beáti Petri sepúltus.

R̄. Lux perpétua lucébit sanctis
tuis Dómine, * Et ætérni-
tas témporum, allelúia, alle-
lúia. ŷ. Lætítia sempitérna erit
super cápita eórum, gáudium
et exultatióne obtinébunt. Et
æternitas.

LECTIO V.

MARCELLINUS Románus in im-
máni illa Diocletiani Im-
peratóris persecutióne terróre
pertérritus, deórum simulácris
thus adhibuit : cujus peccáti
mox illum tantóperere pœnituit,
ut Sinuëssam ad concilium plu-
rimórum Episcopórum vénerit
cilicio indútus, ubi lácrymis
profúsis scelus suum palam
conféssus est. Quem tamen
damnáre ausus est nemo, sed
omnes una voce clauárunt :
Tuo te ore, non nostro iudicio
júdica : nam prima sedes a né-

mine judicátur. Petrum quo-
que propter eámdem ánimi in-
firmitátem deliquisse, et a Deo
similibus lácrymis véniam im-
petrássc.

R̄. In servis suis, allelúia, *
Consolábitur Deus, allelúia.
ŷ. Judicábit Dóminus pópulum
suum, et in servis suis. Con-
solábitur.

LECTIO VI.

MARCELLINUS Romam revér-
sus Imperátorem ádiit, grá-
viter eum accúsans, quod se
ad tantam impietátem inpu-
lisset. Quamóbrem ille Marcel-
linum una cum tribus áliis chri-
stiánis, Cláudio, Cyríno et An-
tonino, cápite plecti jubet.
Quorum proyécta córpora cum
triginta sex dies jussu Impera-
tóris sepultúra caruissent, beá-
tus Marcellus a sancto Petro in
somnia admónitus, Presbyteris
et Diáconis, hymnis ac lumini-
bus adhibitis, honorífice sepe-
liénda curávit in cœmetério
Priscillæ, via Salária. Rexit
Ecclésiám annos séptem, men-
ses úndecim, dies viginti tres :
quo témpore fecit Ordinatió-
nes duas mense Decémbri, qui-
bus creávit Presbyteros quá-
tuor, Episcopos per divérsa lo-
ca quinque.

R̄. Filiæ Jerúsalem, p. xl.

IN III NOCTURNO.

Homilia sancti Augustini
Episcopi in Evangelium, Ego
sum vitis, vos palmities, de
Communi unius Martyris, tem-
pore Paschali, secundo loco,
p. xlv.

DIE XXVIII APRILIS.

IN FESTO
S. VITALIS, MART.

ORATIO.

PRÆSTA quæsumus omnipotens Deus : ut qui beāti Vitalis mártiris tui natalitia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amore roborémur. Per.

LECTIO III.

VITALIS miles, sanctorum Gervásii et Protásii pater, una cum Paulino jódice Ravénnam ingressus, cum vidisset Ursicinum médicum, ob Christiánæ fidei confessiónem ductum ad supplicium, páululum in tormentis titubáre, exclamávit : Ursicine médice, qui álios curáre sólitus es, cave ne te mortis æternæ jáculo conficias. Qua voce confirmátus Ursicinus, martyrium fórtiter subívit. Quare Paulinus incénsus Vitálem comprehénderi jubet et equúleo tortum, atque in profundam fóveam demersum, lapidibus óbrui. Quo facto quidam Apóllinis sacérdos, qui Paulinum in Vitálem incitárat, opprèssus a dæmone, clamóre cœpit : Tu me nimium Vitális Christi martyr incéndis : et illo æstu jactátus, se præcipitavit in flumen.

Te Deum laudámus, p. 16.

DIE XXIX APRILIS.

IN FESTO
S. PETRI, MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. tempore Pasch., p. xxxvij, præter sequentia.

ORATIO.

PRÆSTA quæsumus omnipotens Deus : ut beāti Petri mártiris tui fidem cóngrua devotióne sectémur, qui pro ejusdem fidei dilatatióne, martyrii palmam méruit obtinere. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PETRUS, Verónæ paréntibus Manichæorum hæresi infectis natus, ab ipsa pene infántia contra hæreses pugnávit. Puer annórum septem, cum scholas frequentáret, aliquando a pátruo hæretico interrogátus, quid tandem in iis didicisset; Christiánæ fidei Symbolum se didicisse respóndit : neque ullis umquam patris, patruive blanditiis, aut minis, a fidei constantia dimoveri pótuit. Adlescens Bonóniam studiórum causa venit : ubi a Spíritu sancto ad sublimiórís vitæ formam vocátus, Ordinis Prædicatórum institútum suscepit.

ñ. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et æternitas téporum, allelúia, allelúia. ŷ. Lætítia sempiterna erit super cápita eórum : gáudium et exultatióne obtinebunt. Et æternitas.

LECTIO V.

MAGNO virtútum splendore in religióne elúxit : corpus et ánimum ab omni impuritáte

ita cu
tiferi
tum u
jejúni
mente
nibus
márun
sabátu
hæretí
Tantar
buit,
num i
diédu
que ad
réntur
ñ. In
Consol
ŷ. Jud
suum,
lábitur

TANT
era
subire
grátiam
que ha
paulo
dixerat
cum sa
nus ger
lánium
rius se
cápite
que pe
fidei, q
túdine
suprem
vit : ite
trausve
palman
anno se
tésimo
do ; q

ATIO.
 esumus omnipo-
 : ut beati Petri
 dem congrua de-
 nur, qui pro ejús-
 tatióne, martyrii
 uit obtinére. Per
 trum Jesum Chri-

CTURNO.
 e Scriptura oc-

CTURNO.

TIO IV.

ónæ paréntibus
 um hæresi inféc-
 psa pene infántia
 es pugnávit. Puer
 em, cum scholas
 aliquando a pá-
 o interrogátus,
 in iis didicisset;
 dei Symbolum se-
 ríndit : neque ullis
 is, patruive blan-
 nis, a fidei con-
 véri pótuit. Ado-
 niam studiórum
 ubi a Spiritu san-
 óris vitæ formam
 nis Prædicatórum
 scépit.

óetua lucébit san-
 ne, * Et æternitas
 allelúia, allelúia.
 mpiterna erit su-
 órum : gáudium
 em obtinébunt. Et

TIO V.

itum splendóre in
 elúxit : corpus et
 omni impuritáte

ita custodivit, ut nullius mor-
 tiferi peccáti labe se inquiná-
 tum unquam senserit. Carnem
 jejúniis et vigiliis macerábat :
 mentem divinis contemplatió-
 nibus exercébat. In salúte ani-
 márum procuránda assidue ver-
 sabátur : peculiáris grátiae dono
 hæreticos ácritè confutábat.
 Tantam in concionándo vim há-
 buit, ut innumerábilis hómi-
 num multitúdo ad eum au-
 diéndum confúeret, multi-
 que ad pœniténtiam converte-
 réntur.

ñ. In servis suis, allelúia, *
 Consolábitur Deus, allelúia.
 ý. Judicábit Dóminus pópulum
 suum, et in servis suis. Conso-
 lábitur.

LECTIO VI.

TANTO fidei ardóre incensus
 erat, ut pro ea mortem
 subire optáret, eámque a Deo
 grátiam enixe precarétur. Ita-
 que hæretici necem, quam is
 paulo ante concionándo præ-
 dixerat, illi intulérunt. Nam
 cum sanctæ Inquisitionis mu-
 nus geréret, illum Como Medio-
 lánum redeúntem, impius sicá-
 rius semel atque iterum in
 cápite gládio vulnerávit : jam-
 que pene mórtuus, Symbolum
 fidei, quam infans virili forti-
 tudine conféssus fúerat, in ipso
 suprémò spíritu pronuntiá-
 vit : iterúmque látera mucróne
 transverberátus, ad martyrii
 palmam migrávit in cœlum
 anno salútis millésimo ducen-
 tésimo quinquagésimo secún-
 do : quem multís illústrem

miráculis Innocéntius Quartus
 anno sequéti sanctórum Már-
 tyrum número adscripsit.

ñ. Filiae Jerúsalem, p, xl.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Augustini Epis-
 copi in Evangelium, Ego sum
 vitis vera, ut in Communi
 Mart. tempore Paschali, primo
 loco, p. xlj.

In II Vesperis a Capitulo fit
 de sancta Catharina, cum Com-
 memoratióne sancti Petri.

DIE XXX. APRILIS.

IN FESTO

S. CATHARINÆ SENENSIS,
 VIRGINIS.

Duplex.

Omnia de Communi Virgi-
 nis non Martyris, p. xcvi, præ-
 ter ea quæ hic habentur.

ORATIO.

DA quæsumus omnipotens
 Deus : ut qui beátæ Catha-
 rinæ Virginis tuæ natalítia có-
 limus; et ánnua solemnitate læ-
 témur, et tantæ virtútis proficiá-
 mus exémplo. Per Dóminum
 nostrum.

Deinde fit Commemoratió
 sancti Petri.

Ant. Sæcæi et justí in Dó-
 mino gaudéte, allelúia : vos elé-
 git Deus in hæreditátem sibi,
 allelúia.

ý. Pretiósá in conspéctu Dó-
 mini, allelúia. ñ. Mors sanctó-
 rum ejus, allelúia.

Oratio. Præsta quæsumus,
 ut supra, p. 508.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occur-
 rente,

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

CATHARINA, virgo Senénsis, piis orta paréntibus, beáti Dominici hábitum, quem Soróres de Pœniténtia gestant, impetrávit, Summa ejus fuit abstinentia, et admirábilis vitæ austéritas. Invénta est aliquándo a die Cínerum usque ad Ascensionem Dómini jejúnium perdúxisse, sola Eucharistiæ communione conténta. Luctabáturquam frequentissime cum dæmónibus, multisque illórum moléstis vexabátur. æstuábat fébribus, nec aliórum morbórum cruciátu carébat. Magnum et sanctum erat Catharinæ nomen, et úndique ad eam ægróti, et malignis vexáti spiritibus deducebantur. Languóribus et fébribus in Christi nómine imperábat, et dæmones cogébat ab obséssis abire corpóribus.

ñ. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua, allelúia. ŷ. Spécie tua, et pulchritúdi-
ne tua inténde, prospere procéde, et regna. Et dedúcet.

LECTIO V.

CUM Pisis immorarétur, die Dominico, refécta cibo cœlesti, et in éxtasim rapta, vidit Dóminum crucifixum magno cum lúmine adveniéntem, et ex ejus vúlnerum cicatricibus quinque rádios ad quinque loca sui córporis descendentes : ideóque mystérium advértens, Dóminum precáta, ne cicatri-

ces apparérent, continuo rádii colórem sanguineum mutavérunt in spléndidum, et in formam puræ lucis pervenérunt ad manus, pedes, et cor ejus : ac tantus erat dolor, quem sensibíliter patiebátur, ut nisi Deus minuisset, brevi se créderet morilúram. Hanc itaque grátiam amantíssimus Dóminus nova grátia cumulávit, ut sentiret dolórem illápsa vi vúlnerum, et cruénta signa non apparérent. Quod ita contigisse cum Dei fámula Confessário suo Raymúndo retulisset, ut óculis étiam repræsentarétur, rádios in imaginibus beátæ Catharinæ, ad dicta quinque loca pertingéntes, pia fidélium cura pictis colóribus expressit.

ñ. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ, allelúia. ŷ. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

LECTIO VI.

DOCTRINA ejus infúsa, non acquisita fuit : sacrárum litterárum professoribus difficillimas de Divinitáte quæstiones proponéntibus respóndit. Nemo ad eam accessit, qui non mélior abierit : multa extinxit ódia, et mortáles sedávit inimicitias. Pro pace Florentinórum, qui cum Ecclesiá dissidébant, et interdicto Ecclesiástico suppósi erant, Aveniónem ad Gregórium Undécimum Pontíficem Máximam profécta est ; cui étiam votum ejus de pe-

ténda
sese di
strávit
fex, e
Sedem
naliter
Eidem
Sexto e
sima fu
eórum
post in
gnia, d
ribus
atátis s
gésimo
Quam
Máxim
númere

ñ. A
IN
Hom
in Eua
cœlórum
in Com
loco, p
Vesp
Comme

SS. P

Ant.
reliqui
Psalm
reliq. a
loco ult
minim

C
STABU
Stár

, continuo rádi
ineum mutavé-
ddum, et in for-
eis pervenerunt
es, et cor ejus ;
olor, quem sen-
bátur, ut nisi
t, brevi se cré-
um. Hanc itaque
tissimus Dómi-
a cumulávit, ut
m illápsa ví vól-
uénta signa non
mod ita contigisse
cula Confessário
o retulisset, ut
repreäsentaré-
ur, aginibus beátæ
l dicta quinque
tes, pia fidélium
öribus expréssit.
i justítiam, et
em : * Propterea
Deus tuus óleo
a. 7. Propter ve-
nsuetúdinem, et
ptérea.

TIO VI.
us infúsa, non
fuit : sacrárum
fessóribus diffi-
vinitate quæstio-
tibus respóndit.
accéssit, qui non
: multa extinxit
áles sedávit in-
pace Florentinó-
Ecclesiá dissid-
dicto Ecclesiástico
t, Aveniónem ad
decimam Ponti-
um profécta est ;
um ejus de pe-

ténda Urbe, soli Deo notum,
sese divinitus cognovisse mon-
strávit : deliberávitque Pónti-
flex, ea étiam suadénte, ad
Sedem suam Románam perso-
náliter accédere ; quod et fecit.
Eidem Gregório et Urbáno
Sexto ejus successóri acceptis-
sima fuit ; ádeo, ut legatiónibus
eórum fungerétur. Dénique
post innúmera virtútum insi-
gnia, dono prophetiæ, et plú-
ribus clara miráculis, anno
etátis suæ tértio circiter et tri-
gésimo, migrávit ad Sponsum.
Quam Pius Secúndus Póntifex
Máximus sanctárum Virginum
número adscripsit.

ñ. Afferéntur, p. civ.

IN III NOCTURNO.

*Homilia S. Gregorii Papæ
in Evang. Simile erit regnum
cælorum decem virginibus, ut
in Communi Virginum, primo
loco, p. cvj.*

*Vesperæ de sequenti cum
Commem. præcedentis.*

FESTA MAII.

DIE I MAII.

IN FESTO

SS. PHILIPPI ET JACOBI,

Apost.

Duplex.

AD VESPERAS.

*Ant. Dómine, osténde, cum
reliquis de Laudibus, p. 514.*

*Psalm. Dixit Dóminus. cum
reliq. de Dominica, p. 123, et
loco ultimi, Psalm. Laudáte Dó-
minum omnes Gentes, p. 127.*

CAPITULUM. Sap. 5.

STABUNT justi in magna con-
stántia advérsus eos, qui se

angustiavérunt, et qui abstu-
lérunt labóres eórum.

HYMNUS.

TRISTES erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelissima
Servi necárant impii.

Sermóne verax Angelus
Mulieribus prædixerat :
Mox ore Christus gáudium
GREGI feret fidélium.

Ad ánxios Apóstolos.
Currunt statim dum núnctiæ,
Ille micántis óbvia
Christi tenent vestigia.

Galiliæ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli ;
Jesúque, voti cónpotes,
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira criminum
Vítæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

*Si celebretur post Ascensio-
nem, dicatur :*

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

7. Sancti et justí in Dómino
gaudéte, allelúia. ñ. Vos elégit
Deus in hæreditátem sibi, alle-
lúia.

*Ad Magnificat. Ant. t. 6. Non
turbétur cor vestrum, neque
formidet : créditis in Deum, et
in me crédite : in domo Patris*

mei mansiones multae sunt, alleluia, alleluia.

ORATIO.

DEUS, qui nos annua Apostolorum tuorum Philippi et Jacobi solemnitate laetificas : praesta quaesumus ; ut quorum gaudemus meritis, instruamur exemplis. Per Dominum.

Et sit Commemoratio S. Catharinae.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus praeparavit in aeternum, alleluia.

ÿ. Diffusa est gratia in labiis tuis, alleluia. ñ. Propterea benedixit te Deus in aeternum, alleluia.

Oratio. Da quaesumus, ut *supra*, p. 409.

AD MATUTINUM.

Omnia de Communi Apostolorum tempore Paschali, infra. p. xix. exceptis his quae hic sunt propria.

IN I NOCTURNO.

Si tunc temporis non legitur de Epistola B. Jacobi, ponitur initium ejus Epistolae, ut in Dominica quarta post Pascha, p. 336. Si autem ea tunc legitur, ponatur de ea, quod illo die contigerit.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PHILIPPUS Bethsaidaenatus, unus ex duodecim Apostolis, qui primum a Christo Domino vocati sunt : a quo cum accepisset Nathanael venisse Messiam in lege promissum, ad Dominum deductus est. Quam

vero Christus eum familiariter adhiberet, illud facile declarat, quod Gentiles Salvatorem videre cupientes, ad Philippum accesserunt : et Dominus, cum in solitudine hominum multitudinem pascere vellet, sic Philippum affatus est : Unde ememus panes ut manducent hi? Is, accepto Spiritu sancto, cum ei Scythia ad praedicandum Evangelium obtigisset, omnem fere illam Gentem ad Christianam fidem convertit. Postrimo cum Hierapolim Phrygiae venisset, pro Christi nomine cruci affixus, lapidibusque obrutus est, Kalendis Maii. Ejus corpus ibidem a Christianis sepultum, postea Romam delatum, in Basilica duodecim Apostolorum una cum corpore beati Jacobi Apostoli conditum est.

ñ. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et aeternitas temporum alleluia, alleluia. ÿ. Laetitia sempiterna erit super capita eorum : gaudium et exultationem obtinebunt. Et aeternitas.

LECTIO V.

JACOBUS frater Domini, cognomento Justus, ab ineunte aetate vinum et siceram non bibit, carne abstinuit, nunquam tonsus est, nec unguento nec balneo usus. Huic uni licebat ingredi in Sancta sanctorum. Idem lineis vestibus utebatur : cui etiam assiduitas orandi ita callum genibus obduserat, ut duritie, cameli

pellere
Chris
Jeroso
averu
ceps
nunti
gelo e
tem i
contro
et circ
tri ser
tres h
vocati
fratril
bendu
jugum
rent. I
stolus
tem A
nem,
Dómin
ñ. V
Apósto
rectión
nostri,
pléti q
quehá
Dei. T

TANT
Tán
ménti
cúpere
naginta
triginta
etissim
Dei Fili
dicans,
pétitur
templi
praecip
cróribu
manns

um familiãriter
d facile declarat,
Salvatorem vi-
, ad Philippum
et Dõminum,
udine hominum
pascere vellet,
affatus est : Unde
ut manducet
o Spiritu sancto,
a ad prædicân-
ium obtigisset,
illam Gentem ad
idem convertit.
um Hierápolim
set, pro Christi
affixus, lapidi-
us est, Kaléadis
corpus ibidem a
pultum, postea
um, in Basilica
ostolorum una
beati Jacobi Apõ-
est.

erpétua lucébit
omine, * Et ætér-
m allelúia, alle-
a sempitérna erit
ororum : gáudium
m obtinébunt. Et

TIO V.
r Dõmini, cogno-
us, ab incénte
et siceram non
abstinuit, num-
st, nec unguento
us. Huic uni licé-
a Sancta sanctõ-
eis véstibus ute-
étiam assidúitas
um génibus ob-
duritie, caméli

pellem imitarétur. Eum post
Christi ascensiónem Apóstoli
Jerosolymorum Episcopum cre-
averunt : ad quem étiam Prin-
ceps Apostolorum misit, qui
nuntiáret se e cárcere ab An-
gelo edúctum fuisse. Cum au-
tem in Concilio Jerosólymis
controvérsia esset orta de lege
et circumcisióne : Jacóbus Pe-
tri senténtiam secúsus, ad fra-
tres hábuit con iónem, in qua
vocatióne Géntium probávit :
fratribusque abséntibus scri-
bendum esse dixit, ne Géntibus
jugum Mosáicæ legis impóne-
rent. De quo et lóquitur Apó-
stolus ad Gálatas : Alium au-
tem Apostolorum vidi némi-
nem, nisi Jacóbum fratrem
Dõmini.

ñ. Virtúte magna reddébant
Apóstoli, * Testimónium resur-
rectiõnis Jesu Christi Dõmini
nostri, allelúia, allelúia. ý. Re-
pléti quidem Spiritu sancto lo-
quebántur cum fidúcia verbum
Dei. Testimónium.

LECTIO VI.

TANTA autem erat Jacóbi vitæ
sáncritas, ut fimbriam vesti-
ménti ejus certátim homines
cúperent attingere. Nam is no-
naginta sex annos natus, cum
triginta annis illi Ecclesiæ san-
ctissime præfuisset, Christum
Dei Filium constantissime præ-
dicans, lapidibus primum ap-
pétitur : mox in altissimum
templi locum addúctus, inde
præcipitatus est. Qui confráctis
crúribus, jacens semivivus,
manus tendébat ad cælum,

Deúmque pro illórum salúte
deprecabátur his verbis : Ignó-
sce eis Dõmine, quia nesciunt
quid faciunt. Qua in oratióne,
grávitè ejus capite fullónis
fuste percússus, ánimam Deo
reddidit, séptimo Nerónis an-
no, et juxta templum, ubi præ-
cipitatus fúerat, sepúltus est.
Unam scripsit Epístolam, quæ
de septem Cathólicis est.

ñ. Isti sunt agni novélli, qui
annuntiavérunt, allelúia : mo-
do venérunt ad fontes, * Re-
pléti sunt claritáte, allelúia,
allelúia. ý. In conspéctu Agni
amicti sunt stolis albis, et pal-
mæ in mánibus eórum. Repléti.
Glória Patri. Repléti.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 14.

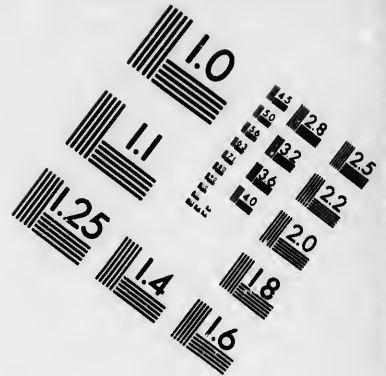
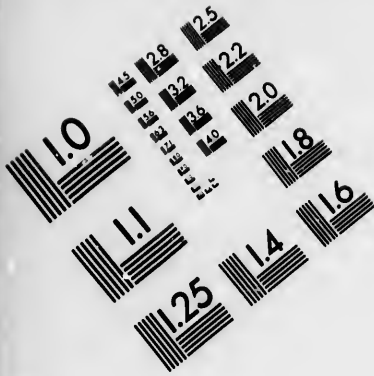
IN illo tempore : Dixit Jesus
discipulis suis : Non turbétur
cor vestrum. Créditis in Deum,
et in me crédite. In domo Pa-
tris mei mansiões multæ sunt.
Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini
Episcopi.

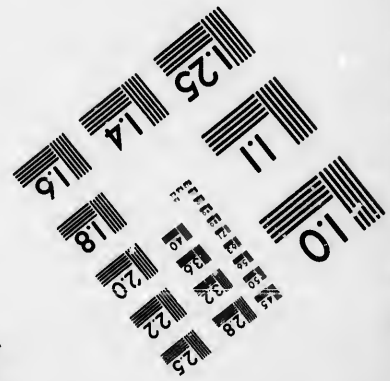
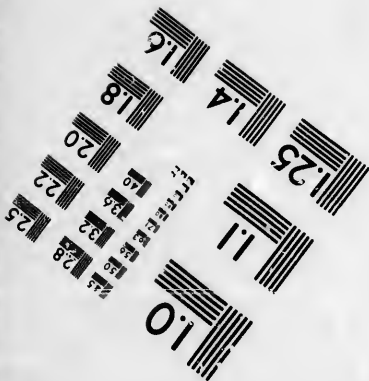
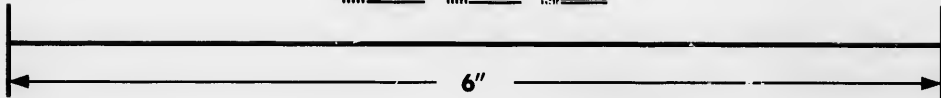
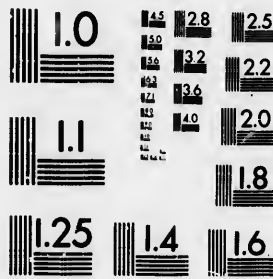
Tract. 67, in Joan.

ERIGENDA est nobis, fratres,
ad Deum major intentio, ut
verba sancti Evangelii, quæ
modo in nostris auribus sona-
erunt, étiam mente capere ut-
cúmque possimus. Ait enim
Dõminus Jesus : Non turbétur
cor vestrum. Créditis in Deum,
et in me crédite. Ne mortem
tamquam homines timérent, et
ideo turbaréntur, consolátur

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14380
(716) 872-4503

15
18
20
22
25

18
20
22
25

eos, etiam se Deum esse contestans. Créditis, inquit, in Deum, et in me credite. Consequens est enim, ut si in Deum créditis, et in me credere debeatis : quod non esset consequens, si Christus non esset Deus.

ñ. Ego sum vitis vera, et vos palmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. ý. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Bened. Quorum festum colimus.

LECTIO VIII.

CRÉDITIS in Deum, et in eum credite, cui natura est, non rapina, esse æqualem Deo : semetipsum enim exinanivit non tamen formam Dei amittens, sed formam servi accipiens. Mortem metuitis huic formæ servi : non turbetur cor vestrum : suscitabit illam formam Dei. Sed quid est quod sequitur : In domo Patris mei mansiones multæ sunt ; nisi quia et sibi metuébant ? Unde audire debuérunt : Non turbetur cor vestrum. Quis enim eorum non metúeret, cum Petro dictum esset, fidentióri atque promptióri : Non cantábit gallus, donec ter me neges ?

ñ. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt allelúia : * Et sicut lac coagulati sunt, allelúia, allelúia. ý. Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ebore antiquo, sapphiro

pulchrióres. Et sicut. Glória Patri, Et sicut.

LECTIO IX.

TAMQUAM ergo essent ab illo peritóri, mérito turbabántur : sed cum áudiunt : In domo Patris mei mansiones multæ sunt : si quo minus dixissem vobis : Quia vado paráre vobis locum ; a perturbatióne recreántur, certi ac fidéntes, etiam post pericula tentatiónum, se apud Deum cum Christo esse mansúros ; quia et si álius est álio fortiór, álius álio sapiéntiór, álius álio jústiór, álius álio sánctiór : In domo Patris mei mansiones multæ sunt. Nullus eórum alienábitur ab illa domo, ubi mansionem pro suo quisque acceptúrus est mérito.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. f. Dómine, * osténde nobis Patrem, et súfficit nobis, allelúia.

Psalm. Dóminus regnávit. *cum reliquis*, p. 17.

Ant. t. 7. Philippe, * qui videt me, videt et Patrem meum, allelúia.

Ant. t. 3. Tanto témpore * vobiscum sum, et non cognovistis me ? Philippe, qui videt me, videt et Patrem meum allelúia.

Ant. t. 7. r. Si cognovissétis me, et Patrem meum útique cognovissétis, et ámodo cognoscétis eum, et vidistis eum, allelúia, allelúia, allelúia.

Ant.
mandá
allelúia

C.
S TAB
stár
angust
lérunt

*P*ASC
Sol
Cum lu
Jesum
In ca
Micáre
Miránt
Testes

Rex
Tu cor
Ut ling
Tuo re
Ut si

Pascchá
A mor
Vitæ r

Deo
Et Fili
Surréx

In sem
ý. P
mini, a
rum ej

Ad
sum vi
venit a
allelúia

*D*EUS
sto
et Jacó
præsta
gauder
exémp

sicut. Glória

ix.
essent ab illo
rito turbabán-
diunt: In domo
nsiones multæ
minus dixissem
do parare vobis
rbatione recre-
fidéntes, étiam
entationum, se-
m Christo esse
a et si álius est
s álio sapién-
o jústior, álius
In domo Patris
s multæ sunt.
alienábitur ab
mansionem pro-
epturus est mé-

adámus, p. 16.
AUDES
HORAS.

Domine, * osténde
et súfficit nobis,

minus regnavit.

p. 17.
philippe, * qui
det et Patrem

tanto tempore *
et non cogno-
philippe, qui videt
Patrem meum

Si cognovissétis
n meum útique
et á modo cogno-
vidistis eum, alle-
allelúia.

Ant. t. 3. Si diligitis me, *
mandáta mea serváte, allelúia,
allelúia, allelúia.

CAPITULUM. *Sap. 5.*

STABUNT jústi in magna con-
stántia advérsus eos, qui se
angustiavérunt, et qui abstu-
lérunt labóres eórum.

HYMNUS.

PASCHALE mundo gáudium
Sol núnctiat formósior,
Cum luce fulgéntem nova
Jesum vident Apóstoli.

In carne Christi vúlnera
Micare tamquam sidera
Mirántur, et quidquid vident
Testes fidéles prædicant.

Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pòsside;
Ut lingua grates débitas
Tuo repéndat nómini.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira crimínium
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Filio qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

ÿ. Pretiósá in conspéctu Dó-
mini, allelúia. ñ. Mors sanctó-
rum ejus, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 7. f. Ego
sum via, veritas, et vita: nemo
venit ad Patrem, nisi per me,
allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui nos ánnua Apo-
stolorum tuórum Philippi
et Jacóbi solemnitate lætificas:
præsta quæsumus; ut quorum
gaudémus méritis, instruámur
exémplis. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. Philippe.

Capit. Stabunt, ut supra.

ñ. br. Sancti et jústi in Dó-
mino gaudéte, * Allelúia, alle-
lúia. Sancti. ÿ. Vos élegit Deus
in hæreditátem sibi. Allelúia,
allelúia. Glória Patri. Sancti.

ÿ. Lux perpétua lucébit san-
ctis tuis Dómine, allelúia. ñ. Et
æternitas témporum, alle-
lúia.

AD SEXTAM.

Ant. Tanto tempore.

CAPITULUM. *Sap. 5.*

ECCE quómodo computáti sunt
inter filios Dei, et inter
sanctos sors illórum est.

ñ. br. Lux perpétua lucébit
sanctis tuis Dómine, * Allelúia,
allelúia. Lux. ÿ. Et æternitas
témporum. Allelúia, allelúia,
Glória Patri. Lux.

ÿ. Lætítia sempitérna super
cápita eórum, allelúia. ñ. Gáu-
dium et exultationem obtiné-
bunt, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Si diligitis me.

CAPITULUM. *Rom. 8. c*

SCIMUS quóniam diligéntibus
Deum ómnia cooperántur
in bonum, iis qui secúndum
propósitum vocáti sunt sancti.

ñ. br. Lætítia sempitérna
super cápita eórum, * Allelúia,
allelúia. Lætítia. ÿ. Gáudium
et exultationem obtinébunt.
Allelúia, allelúia, Glória Patri.
Lætítia.

ÿ. Pretiósá in conspéctu Dó-
mini, allelúia. ñ. Mors sanctó-
rum ejus, allelúia.

AD VESPERAS.

Ant. Dómine, osténde nobis,
cum reliquis de Laudibus.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis ut in Communi Apo-
stolorum, p. xij.

CAPITULUM. Sap. 5.

STABUNT justi in magna con-
stántia advérsus eos, qui
se angustiavérunt, et qui ab-
stulérunt labóres eórum.

HYMNUS.

TRISTES erant Apóstoli
De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelissima
Servi necárant impij.

Sermóne verax Angelus
Mulieribus prædixerat :
Mox ore Christus gáudium
Gregi feret fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum núntiæ,
Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestigia.

Galilææ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli ;
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

ÿ. Pretiósia in conspéctu Dó-
mini, allelúia. ñ. Mors sanctó-
rum ejus, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 7. r Si
manséritis in me, et verba mea
in vobis mánserint, quodcúm-

que petieritis, fiet vobis, alle-
lúia, allelúia, allelúia.

Oratio, Deus, qui nos ánnua,
ut supra, ad Laudes.

*Deinde sit Commem. sancti
Athanasii.*

DIE II MAII.

IN FESTO

S. ATHANASII, EPISC.

CONFESSORIS, ET ECCLES. DOCT.

Duplec.

*Omnia de Communi Con-
fessoris Pontif., p. lx, præter
sequentia.*

Ad Magnif. Ant. O dóctor
óptime, Ecclesiæ sanctæ lu-
men, beáte Athanasi, divinæ
legis amátor, deprecáre pro
nobis Fílium Dei, allelúia.

ÿ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum, allelúia. ñ. Sto-
lam glóriæ induit eum, alle-
lúia.

ORATIO.

EXAUDI quæsumus Dómine
preces nostras, quas in
beáti Athanasii confessoris tui
atque Pontificis solemnitate
desérimus : et qui tibi digne
mérui famulári, ejus interce-
déntibus méritis ab ómnibus
nos absólve peccátis. Per Dó-
minum.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura oc-
currente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ATHANASIUS Alexandrinus,
Catholicæ religiónis pro-
pugnátor acérrimus, ab Ale-
xáandro Episcopo Alexandrino
Diáconus factus est, in cujus

locum
ánte a
num C
impiet
tum ó
pit, et
dias m
rint. M
concili
nórum
runt r
sáret
spitio
per vir
igitur
cum e
qui sín
sium,
apud t
te vio
ter :
idque
júdicu
ut tam
rent.
jécta
tia.
ñ.
meum
eum :
liábitu
profici
lius in
Manus

A RSE
A ab
Ariáni
dum c
mórtu
ab At
cæ ar
crimi

fiet vobis, alle-
allelúia.

, qui nos ánnua,
audes.

ommem. sancti

I MAII.

ESTO
ASII, EPISC.
T ECCLES. DOCT.
plex.

Communi Con-
, p. lx, præter

Ant: O dóctor
siæ sanctæ lu-
thanasi, divinæ
deprecáre pro
dei, allelúia.

um Dóminus, et
allelúia. R̄. Sto-
duidit eum, alle-

ATIO.

sumus Dómine
stras, quas in
i confessóris tui
cis solemnitate
t qui tibi digne
ri, ejus interce-
tis ab ómnibus
eccátis. Per Dó-

CTURNO.

e Scriptura oc-

CTURNO.

IO IV.

Alexandrinus,
religiónis pro-
rimus, ab Ale-
po Alexandrino
us est, in cujus

locum succéssit; quem étiam
ánteá secútus fúerat ad Nicæ-
num Concilium; ubi cum Arii
impietátem repressisset, tan-
tum ódium Arianórum suscé-
pit, ut ex eo témpore ei insi-
dias moliri numquam destite-
rint. Nam coácto ad Tyrum
concilio magna ex parte Aria-
nórum Episcopórum, suborná-
runt muliérculam, quæ accu-
sáret Athanásium, quod hos-
pitió accéptus sibi stuprum
per vim intulisset. Introdúctus
igitur est Athanásius, et una
cum eo Timótheus Présbyter:
qui simulans se esse Athaná-
sium, Ego ne, inquit, múlier,
apud te sum diversátus? Ego
te violávi? Cui illa petulán-
ter: Tu mihi vim attulisti:
idque jurejurádo affirmans,
júdicium fidem obtestábatur,
ut tantum flagítium vindicá-
rent. Qua cógnota fraude, re-
jécta est mulieris impudén-
tia.

R̄. Inveni David servum
meum, óleo sancto meo unxi
eum: * Manus enim mea auxi-
liábitur ei, allelúia. Y. Nihil
proficiet inimicus in eo, et fi-
lius iniquitátis non nocébit ei.
Manus enim.

LECTIO V.

ARSENIUM quoque Episcopum
ab Athanásio interféctum
Ariáni pervulgárun: quem
dum occúlte détinent, manum
mórtui déferunt in júdicium,
ab Athanásio ad usum mági-
cæ artis Arsénio amputátam
criminántes. At Arsénius no-

ctu aufúgiens, cum se in con-
spéctu totíus Concilii statuís-
set, Athanásii inimicórum im-
pudentissimum scelus apéruit.
Quod illi nihilóminus mágicis
ártibus Athanásii tribuéntes,
vitæ ejus insidiári non desisté-
bant. Quamóbrem in exilium
actus, in Gállia apud Tréviro
exulávit. Grávis deinceps ac
diutúrnis sub Constántio Im-
perátore, Arianórum fautóre,
tempestátibus jactátus, et in-
credibiles calamitátes perpés-
sus, magnam orbis terræ par-
tem peragrávit; ac sæpe e sua
Ecclesiá ejectione, sæpe étiam
in eámdem et Júlii Románi
Pontificis auctoritáte, et Con-
stántis Imperátoris, Constántii
fratris patrocínio, decréto quo-
que Concilii Sardiénsis, ac
Jerosolymítani, restitútus est;
Ariánis intérea illi semper in-
féstis: quorum pertinácem
iram, et summum vitæ discrí-
men fúgiens, in sicca cistérna
quinque annis se ábdidit, ejus
rei tantum cóncscio quodam
Athanásii amico, qui eum clam
sustentábat.

R̄. Pósui adjutórium super
poténtem, et exaltávi eléctum
de plebe mea: * Manus enim
mea auxiliábitur ei, allelúia.
Y. Inveni David servum meum,
óleo sancto meo unxi eum.
Manus.

LECTIO VI.

CONSTANTIO mórtuo, cum Ju-
cliánus apóstata, qui et in im-
pério succéssit, éxules Episco-
pos ad suas Ecclesiás redire per-

misisset, Athanasius Alexandriam reversus, summo honore exceptus est. Sed non multo post, iisdem Arianis impellentibus, a Juliano exagitatus, rursus discedere cogitur. Cumque ab ejus satellitibus ad necem conquireretur, qua fugiebat navicula conversa in contrariam fluminis partem, iis qui se insequabantur, ex industria occurrit: et quaerentibus, quantum inde abesset Athanasius, respondit, eum non longe abesse: itaque illos contrarium tenentes cursum effugit, atque Alexandriam rediens, ibidem usque ad Juliani obitum occultus permansit. Qui paulo post Alexandriae alia exorta tempestate, quatuor menses in paterno sepulchro delituit. Ac denique ex tot tantisque periculis divinitus ereptus, Alexandriae mortuus est in suo lectulo, sub Valente: cujus vita et mors magnis nobilitata est miraculis. Multa pie et ad illustrandam Catholicam fidem praeclare scripsit, sexque et quadraginta annos in summa temporum varietate Alexandriae Ecclesiam sanctissime gubernavit.

R. Iste est, p. Ixvj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 10. c

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum persequerentur vos in civitate ista, fugite in aliam. Et reliqua.

Homilia S. Athanasii Episcopi.
In Apolog. de fuga sua,
ante medium.

IN lege praecipuum erat ut constituerentur civitates refugiorum, ut qui quomodocumque ad necem quaererentur, servari possent. In consummatione porro saeculorum, cum advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Moysi antea locutum fuerat, rursus hoc praecipuum dedit: Cum vos, inquit, persecuti fuerint in civitate ista, fugite in aliam. Pauloque post subjicit: Cum videritis illam abominationem desolationis, quae dicta est per Daniélem Prophétam, consistentem in loco sancto (qui legit, intelligat) tunc qui in Judaea sunt, fugiant ad montes: et qui in tecto est, ne descendat tollere aliquid de domo sua: et qui in agro est, non revertatur tollere tunicam suam.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. Y. Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VIII.

HEC cum scirent sancti, ejus modi tenuerunt suae conversationis institutum. Quae enim nunc praecipit Dominus, eodem quoque ante suum in carne adventum locutus est in Sanctis, et hoc institutum homines ad perfectionem ducit.

Nam qui omnino que et ipse nos hominum gnum putatur, quae abscondere cutionem et insidiam tem a s ipse addidit ralter p bat, ultrasiatantib R. In ruit os ejus Dominus intellectum ditatem saurizavit. Glor

AT verum hanc Salvatorum enim et nes docere secutore fugiebat se abscondentia tarent, no temere cum scilicet in manibus sortes, care, et circumfus, in prinis, solitud

Nam quod Deus iusserit, id omnino faciendum est. Ideoque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indignum putavit, cum quaereretur, quemadmodum et nos, abscondere se : et cum persecutionem pateretur, fugere, et insidias declinare : cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporaliter pro omnibus pati volebat, ultro seipsum tradidit insidiantibus.

¶ In medio Ecclesiae aperuit os ejus : * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus, alleluia. γ. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

LECTIO IX.

AT vero sancti homines cum hanc quoque formam a Salvatore didicissent (ab ipso enim et antea et semper omnes docebantur) adversus persecutores ut legitime certarent, fugiebant, et ab illis quaesiti, se abscondebant. Cum enim praestituti sibi a divina providentia temporis finem ignorarent, nolabant insidiantibus se temere tradere, sed contra, cum scirent quod scriptum est, in manibus Dei esse hominum sortes, et Dominum mortificare, et vivificare : potius in finem usque perseverabant, circumeuntes, ut ait Apostolus, in melotis et pellibus caprinis, egentes, angustiati, in solitudinibus errantes, et in

speluncis et cavernis terrae latentibus, quoad vel definitum mortis tempus veniret, vel qui tempus ipsum definierat Deus, cum eis loqueretur, et insidiantes cohiberet, aut certe persecutoribus eos traderet, utcumque illi placuisset.

Te Deum laudamus, p. 16.

Vespera de sequenti, Commemoratio praecedentis.

DIE III MAII.

IN FESTO

INVENTIONIS S. CRUCIS.

Duplex.

AD VESPERAS.

Ant. O magnum, cum reliquis de Laudibus, p. 525.

Psalmus, Dixit Dominus, cum reliq. de Dominica, p. 123, et loco ultimi Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes, p. 127.

CAPITULUM. *Philip. 2.*

FRATRES, Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo, sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo.

HYMNUS.

VEXILLA Regis prodeunt :
Fulget Crucis mysterium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.
Quae vulnerata lancea
Mucrone diro, criminum
Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda et sanguine.
Impléta sunt, quae concinit
David a'eli carmine,

Dicendo nationibus :

Regnavit a ligno Deus.

Arbor decora, et fulgida,

Ornata Regis purpura,

Electa digno stipite

Tam sancta membra tangere.

Beata, cujus brachiiis

Præteritum pependit sæculi,

Statæra facta corporis,

Tulitque prædam tartari.

O Crux ave spes unica,

Paschale quæ fers gaudium,

Piis adauge gratiam,

Reisque dele crimina.

Te fons salutis Trinitas,

Collaudet omnis spiritus ;

Quibus Crucis victoriam

Largiris, adde præmium.

Amen.

ÿ. Hoc signum Crucis erit
in cælo, allelûia. R̄. Cum Dô-
minus ad judicandum venerit,
allelûia.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r O Crux,
splendidior cunctis astris, mun-
do celebris, hominibus multum
amabilis, sanctorum universis :
quæ sola fuisti digna portare
talentum mundi : dulce lin-
gnum, dulces clavos, dulcia
ferens pondera : salva præsen-
tem catervam in tuis hodie
laudibus congregatam, alle-
lûia, allelûia.

ORATIO.

DEUS qui in præclara salu-
tiferæ Crucis Inventionē,
passionis tuæ miracula susci-
tasti : concede ; ut vitalis ligni
præterit æternæ vitæ suffragia
consequamur. Qui vivis.

*Deinde fit Commemoratio
S. Athanasii.*

Ant. O Doctor optime, Ec-
clesiæ sanctæ lumen, beate
Athanasii, divinæ legis amator,
deprecare pro nobis Filium
Dei, allelûia.

ÿ. Justum deduxit Dominus
per vias rectas, allelûia. R̄. Et
ostendit illi regnum Dei, alle-
lûia.

ORATIO.

EXAUDI quæsumus Dômine
preces nostras, quas in
beati Athanasii Confessoris tui
atque Pontificis solemnitate
deferimus : et qui tibi digne
meruit famulari, ejus interce-
dentibus meritis ab omnibus
nos absolve peccatis. Per Dô-
minum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Regem
crucifixum, * Venite adore-
mus, allelûia.

Ps. Venite, exultemus, p. 2.

HYMNUS.

PANGE lingua gloriosi
Lauræam certaminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triumphum nobilem,
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

De parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcera,
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis unde læserat.

ductor óptime, Ecclæ lumen, beate vínæ legis amátor, oro nobis Filium

dedúxit Dóminus as, allelúia. R. Et regnum Dei, alle-

RATIO.

æsumus Dómine nostras, quas in siii Confessóris tui sificis solemnitate et qui tibi digne lári, ejus interce- ritis ab ómnibus peccátis. Per Dó-

ATUTINUM.

Christum Regem
* Veníte adoré-

, exultémus, p. 2.

YMNUM.

na gloriósi certáminis, cis trophæo m nóbilem, émptor orbis cerit.

s protoplásti r cóndolens,

noxialis rsu ruit :

nunc notávit,

ut sólveret.!

nostræ salútis

eserat,

proditoris

fálleret,

erret inde,

eserat.

Quando venit ergo sacri Plenitúdo témporis, Missus est ab arce Patris Natus orbis Cónditor : Atque ventre virgináli Carne amictus pródiit.

Vagit infans inter arcta Cónditus præsepia : Membra pannis involúta Virgo Mater álligat : Et Dei manus, pedesque Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beatæ Trinitáti glória, Equa Patri, Filióque, Par decus Paráclito : Unius Trinique nomen Laudet univérsitas. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 1. Invéntæ Crucis festa recólimus, cujus præcónium univérsam per orbem micánti lúmine fulget, allelúia.

Psalmi in I et II Nocturno de Communi unius Martyris, p. xxij.

ÿ. Hoc signum Crucis erit in cælo, allelúia. R. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúia.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

LECTIO I. *Cap. 3. b*

QUICUMQUE ex opéribus legis sunt, sub maledicto sunt. Scriptum est enim : Maledictus omnis, qui non permánerit in ómnibus, quæ scripta sunt in Libro legis, ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, manifestum est : quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex

fide, sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum : quia scriptum est : Maledictus omnis qui pendet in ligno : ut in Géntibus benedictio Abrahæ fieret in Christo Jesu, ut pollicitationem Spiritus accipiámus per fidem.

R. Gloriósum diem sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále reserátur lignum : * In quo Redémptor noster mortis víncula rumpens, cállidum áspidem superávit, allelúia, allelúia, allelúia. ÿ. In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. In quo Redémptor.

De Epístola ad Philippéenses.

LECTIO II. *Cap. 2.*

HOC enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit formam servi accipiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen : ut in nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, et infernórum, et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei patris.

R. Crux fidélis, inter omnes

arbor una nóbilis; nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine; * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit, allelúia. *ŷ.* Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. Dulce.

De Epístola ad Colossenses.

LECTIO III. *Cap. 2. b*

IN Christo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter : et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus et potestátis : in quo et circumcisi estis circumcisióne non manufacta in expoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi : consepúlti ei in baptismo, in quo et resurrexistis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis. Et vos, cum mórtui essetis in delictis, et præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delicta, delens quod advérsus nos erat chirógraphum decreti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affigens illud cruci : et expólians principátus et potestátes, tradúxit confidénter, palam triúmphans illos in semetipso.

ŕ. Hæc est arbor digníssima, in paradisi médio situáta : * In qua salutis auctór própria morte mortem ómnium superávit, allelúia, allelúia. *ŷ.* Crux præcellénti decóre fulgida, quam Hélena Constantini mater concupiscénti ánimo requisivit. In qua. Glória Patri. In qua.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. Felix ille triúmphus fit salus ægris, vitæ lignum, mortis remédiúm, allelúia.

ŷ. Adorámus te Christe, et benedicimus tibi, allelúia. *ŕ.* Quia per crucem tuam redemisti mundum, allelúia.

LECTIO IV.

POST insignem victóriam, quam Constantinus Imperátor, divinitus accépto signo Dominicæ Crucis, ex Maxéntio reportávit, Hélena Constantini mater in somnis admónita, conquiréndæ Crucis stúdio Jerosolymam venit: ubi marmóream Vénéris státuam in Crucis loco a Géntibus collocátam ad tolléndam Christi Dómini passiónis memóriam, post centum circiter octoginta annos everténdam curávit. Quod item fecit ad præsepe Salvatóris, et in loco ResurrectiÓnis, inde Adónidis, hinc Jovis subláto simúlacro.

ŕ. Nos autem gloriári oportet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurrectio nostra : * Per quem salváti et liberáti sumus, allelúia. *ŷ.* Tuam Crucem adorámus Dómine, et recólimus tuam gloriósam passiónem. Per quem.

LECTIO V.

ITAQUE loco Crucis purgáto, alte defóssæ tres cruces éruptæ sunt, repertusque seórsim ab illis crucis Dominicæ titulus, qui cum ex tribus cui affixus fuisset, non appareret,

eam dubi
râculum.
solymóru
Deo préci
euidam s
laboránti
liquæ nih
ta tértia e
nâvit.

ŕ. Dum
litus reve
roboratur
divina in
tus figurá
ŷ. Ad cruc
gunt mórt
reserántur

HELENA
vénta,
ibi extrux
partem cr
argenteis
Constantin
Romæ rep
sanctæ Cr
adificáta i
nis. Clavo
quibus sar
sti corpus
ex témpo
gem sanc
plicium cu
ita res qu
probro ac
neratióni

ŕ. Hoc
in cælo, c
dicandum
nífesta er
dis nostri
ŷ. Cum sé
in sede m

TURNO.
 ille triumpus
 vite lignum,
 n, alleluia.
 te Christe,
 tibi, alleluia.
 cem tuam re-
 n, alleluia.
 IV.

m victoriam,
 antinus Impe-
 accepto signo
 s, ex Maxentio
 na Constantini
 admónita, con-
 stúdio Jerosó-
 ni marmóream
 in Crucis loco
 ceatam ad tol-
 Dómini passio-
 post centum
 a annos ever-
 Quod item fe-
 alvatoris, et in
 nis, inde Adó-
 sublato simu-

glorjári opór-
 Dómini nostri
 quo est salus,
 ctio postra : *
 áti et liberáti
 ý. Tuam Cru-
 Dómine, et re-
 gloriósam pas-
 em.

o V.
 ucis purgáto,
 res cruces eru-
 ásque seorsum
 Dominicæ titu-
 tribus cui affi-
 nn appareret,

eam dubitationem sustulit mi-
 rāculum. Nam Macarius Jero-
 solymorum Episcopus, factis
 Deo precibus, singulas cruces
 cuidam femine gravi morbo
 laboranti admovit : cui cum re-
 liqua nihil profuissent, adhibi-
 ta tertia crux statim eam san-
 navit.

ñ. Dum sacrum pignus cœ-
 litus revelatur, Christi fides
 roboratur : * Adsunt prodigia
 divina in virga Moysi primi-
 tus figurata, alleluia, alleluia.
 ý. Aderucis contactum resúr-
 gunt mortui, et Dei magna illa
 reserantur. Adsunt.

LECTIO VI.

HELENA, salutari cruce in-
 venta, magnificentissimam
 ibi extruxit Ecclesiam, in qua
 partem crucis reliquit thecis
 argenteis inclusam, partem
 Constantino filio detulit : quæ
 Romæ repósita fuit in Ecclesia
 sanctæ Crucis in Jerusalem,
 ædificata in ædibus Sessoria-
 nis. Clavos etiam attulit filio,
 quibus sanctissimum Jesu Chri-
 sti corpus fixum fuerat. Quo
 ex tempore Constantinus le-
 gem sancivit, ne crux ad sup-
 plicium cuiquam adhiberetur:
 ita res quæ antea hominibus
 probro ac ludibrio fuerat, ve-
 nerationi et gloriæ esse cepit.

ñ. Hoc signum Crucis erit
 in cœlo, cum Dominus ad ju-
 dicandum venerit : * Tunc ma-
 nifesta erunt abscondita cor-
 dis nostri, alleluia, alleluia.
 ý. Cum sederit Filius hominis
 in sede majestatis suæ, et cœ-

perit judicare sæculum per
 ignem. Tunc manifesta. Glória
 Patri. Tunc manifesta.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 1. Adoramus te Chri-
 ste, et benedicimus tibi, quia
 per Crucem tuam redemisti
 mundum, alleluia.

*Psalmi ut in III Nocturno
 de Communi Virginum, p. civ.*

ý. Omnis terra adoret te, et
 psallat tibi, alleluia. ñ. Psal-
 mum dicat nomini tuo, Dómi-
 ne, alleluia.

Lectio sancti Evangelii
 secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 3.

In illo tempore : Erat homo
 ex Pharisæis, Nicodemus
 nomine, princeps Judæorum.
 Hic venit ad Jesum nocte, et
 dixit ei : Rabbi scimus quia a
 Deo venisti magister. Et reli-
 qua.

Homilia sancti Augustini
 Episcopi.

*Tract. 11. in Joan,
 post initium.*

NICODEMUS ex his erat qui
 crediderant in nomine Je-
 su, videntes signa et prodigia
 quæ faciebat. Superius enim
 hoc dixit : Cum autem esset
 Jerosolymis in Pascha in die
 festo, multi crediderunt in nó-
 mine ejus. Quare crediderunt
 in nomine ejus? Sequitur, et
 dicit : Videntes signa ejus quæ
 faciebat. Et de Nicodemo quid
 dicit? Erat princeps Judæo-
 rum, nomine Nicodemus. Hic
 venit ad eum nocte, et ait illi :
 Rabbi, scimus quia a Deo ve-

nisti magister. Et iste ergo crediderat in nómine ejus. Et ipse unde crediderat? Séquitur : Nemo enim potest hæc signa fácere, quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo.

ñ. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit : * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi, allelúia. ŷ. Hoc signum Crucis erit in cælo , cum Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ sola. *Ened.* Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

SI ergo Nicodémus de illis multis erat, qui crediderant in nómine ejus, jam in isto Nicodémo attendámus, quare Jesus non se credébat eis. Respondit Jesus, et dixit ei : Amen, amen dico tibi, nisi quis renátus fuerit dénuo, non potest vidére regnum Dei. Ipsi ergo se credit Jesus, qui nati fuerint dénuo. Ecce illi crediderant in eum, et Jesus non se credébat eis. Tales sunt omnes catechúmeni : ipsi jam credunt in nómine Christi, sed Jesus non se credit eis. ¶ Inténdat et intélligat charitas vestra. Si dixerimus catechúmeno : Credis in Christum? Respóndet, Credo, et signat se Cruce Christi : portat in fronte, et non erubéscit de Cruce Dómini sui. Ecce credit in nómine ejus. Interrogémus eum : Mandúcas carnem Filii hóminis, et bibis sánguinem Filii hóminis? Nescit quid dicimus, quia Jesus non se crédidit ei,

ñ. Sicut Moyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Filium hóminis : * Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúia. ŷ. Non misit Deus Filium suum in mundum ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Ut. Glória Patri. Ut.

Pro SS. Alexandro, Evento, et Theodulo Martyribus, ac Juvenale Episcopo, et Conf.

LECTIO IX.

ALEXANDER Románus Adriáno Imperatóre regens Ecclésiám, magnam partem Romænæ nobilitátis ad Christum convértit. Is constituit, ut tantúmmodo panis et vinum in mystério offerretur : vinum autem aqua miscéri jussit, propter sánguinem et aquam, quæ ex Jesu Christi látere profluxérunt ; et in Cánone Missæ áddidit : Qui pridie quam paterétur. Idem decrevit, ut aqua benedicta sale admixto, perpétuo in Ecclésiá asservaretur, et in cubiculis adhiberétur ad fugándos dæmones. Sedit annos decem, menses quinque, et dies viginti, vitæ sanctitate et salutáribus institútis illístris. Martyrio coronátus est una cum Evéntio et Theodúlo Presbyteris, sepultúsque est via Nomentána, tertio ab Urbe lápide, eódem in loco ubi secúri percússus fuerat ; creatís divérso tempore mense Decémbri Presbyteris sex, Diáconis duóbus, et Episcopis per diversa

loca quim
póstea in
Ecclésiá s
ta sunt. I
cidit beá
nális Nar
cum plúr
ctitate et
perisset,
pace quie
sepúltus e

Te Deu

Si aute

Feria sect

Vigilia A

Lectio de

randro e

Homilia

Commem

SS. Mart

quod et in

Si vero

ctio divio

signo ¶.

E

Ant. t. 7

opus! mo

in ligno,

fuit, aliel

Psalm.

cum reliq

Ant. t.

Salvator

qui salvá

miserére

Ant. t.

mini, * fú

vicit leo

David, al

Ant. t.

opórtet in

Jesu Chri

yses exaltávit
desérto, ita ex-
illum hóminis:
redit in ipsum,
l hábeat vitam
ia. ŷ. Non mi-
suum in mun-
mundum, sed
ndus per ipsum.

. Ut.

andro, Even-
o Martyribus,
iscopo, et Conf.

O IX.

mánus Adriáno
regens Ecclé-
partem Romá-
ad Christum
stituit, ut tan-
s et vinum in
tur: vinum au-
ri jussit, pro-
et aquam, quæ
látère proflu-

Cánone Missæ
dic quam pate-
révit, ut aqua
admixto, per-
asseruérur,
adhiberétur ad
nes. Sedit an-
ses quinque,
vitæ sanctitate

institútis illú-
coronátus est
o et Theodólo
pultúsque est

tértio ab Urbe
loco ubi secu-
rat; creatis di-

Diáconis duó-
is per diversa

loca quinque. Eórum córpora
póstea in Urbem transláta, in
Ecclésia sanctæ Sabínæ cóndi-
ta sunt. In eúdem diem ín-
cidit beáta mors sancti Juve-
nális Narniénsis Episcopi, qui
cum plúrimos in ea urbe san-
ctitate et doctrina Christo pe-
perisset, clarus miráculis in
pace quiévit, ibique honorífice
sepúltus est.

Te Deum laudámus, p. 16.

Si autem hoc Festum venerit
Feria secunda Rogationum, vel
Vigilia Ascensionis, omittitur
Lectio de SS. Martyribus Ale-
xandro et Sociis, et legitur de
Homilia Rogat.; et de ea fit
Commem. in Laudibus, ac
SS. Martyrum Alexandri, etc.;
quod et in similibus observetur.

Si vero transferatur, VIII Le-
ctio dividatur in duas, ut in
signo ¶.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. O Magnum * pietátis
opus! mors mórtua tunc est,
in ligno, quando mórtua vita
fuit, allelúia.

Psalm. Dóminus regnávit,
cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 3. Salva nos * Christe
Salvátor per virtútem Crucis,
qui salvásti Petrum in mari,
miserére nobis, allelúia.

Ant. t. 1. Ecce Crucem Dó-
mini, * fúgite partes advérsæ,
vicit leo de tribu Juda, radix
David, allelúia.

Ant. t. 7. Nos autem gloriári
opórtet in Cruce Dómini nostri
Jesu Christi, allelúia.

Ant. t. 8. / Per signum Cru-
cis * de inimicis nostris libera
nos Deus noster, allelúia.

CAPITULUM. Philip. 2.

FRATRES, Hoc enim sentíte
in vobis, quod et in Chri-
sto Jesu: qui cum in forma
Dei esset, non rapinam arbi-
trátus est esse se æquálem
Deo: sed semetipsum exina-
nivit formam servi accipiens,
in similitúdinem hóminum fa-
ctus, et hábitu invéntus ut
homo.

HYMNUS.

LUSTRA sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte libera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípíte.

Felle potus ecce languet,
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunť:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flúmíne.

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmíne:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit nativitas,
Et supérni membra regis
Tende, miti stípíte.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi Víctimam,
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,

Quam sacer cruor perúnxit
Fusus Agni corpore.

Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria;
Æqua Patri, Filioque:
Par decus Paráclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

ŷ. Adoramus te Christe, et
benedicimus tibi, allelúia.
ñ. Quia per Crucem tuam re-
demisti mundum, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 2. Super
omnia ligna cedrúrum tu sola
excelsior, in qua vita mundi
pepéndit, in qua Christus
triumphávit, et mors mortem
superávit in ætérnum, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui in præclára salu-
tiferæ Crucis inventióne,
passiónis tuæ miracula susci-
tásti: concéde; ut vitális ligni
prétio ætérnæ vitæ suffragia
consequámur. Qui vivis.

*Et fit Commemoratio SS.
Alexandri, Eventii, et Theo-
duli martyrum, ac Juvenalis
Episcopi et Confessoris hoc lo-
co tantum.*

Ant. Filiæ Jerúsalem, venite
et videte Mátyres cum corónis,
quibus coronávit eos Dó-
minus, in die solemnitétis et
lætitiæ, allelúia, allelúia.

ŷ. Pretiósá in conspéctu Dó-
mini, allelúia. ñ. Mors Sanctó-
rum ejus, allelúia.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnípo-
tens Deus: ut qui sanctó-
rum tuórum Alexandri, Evén-
tii, Theodúli, atque Juvenális

natalitia cólimus; a cunctis
malis imminéntibus, eórum in-
tercessiónibus liberémur. Per
Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. Salva nos.

Capit., Fratres, Hoc enim,
ut supra, ad Laudes.

ñ. *br.* Hoc signum Crucis
erit in cælo, * Allelúia, allelúia.
Hoc signum. ŷ. Cum Dóminus
ad judicándum vénerit. Alle-
lúia, allelúia. Glória Patri. Hoc.

ŷ. Adoramus te Christe, et
benedicimus tibi, allelúia.
ñ. Quia per Crucem tuam re-
demisti mundum, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Ecce Crucem Dómini.

CAPITULUM. *Galat. 6. d*

MIHI autem absit gloriári,
nisi in Cruce Dómini no-
stri Jesu Christi, per quem
mihi mundus crucifixus est,
et ego mundo.

ñ. *br.* Adoramus te Christe,
et benedicimus tibi, * Allelúia,
allelúia. Adoramus te. ŷ. Quia
per Crucem tuam redemisti
mundum. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Adoramus.

ŷ. Omnis terra adoret te, et
psallat tibi, allelúia. ñ. Psal-
mum dicat nómini tuo Dómi-
ne, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Per signum Crucis.

CAPITULUM. *Philip. 2.*

HUMILIAVIT semetipsum fa-
ctus obédiens usque ad
mortem, mortem autem cru-
cis. Propter quod et Deus
exaltávit illum, et donávit illi

nomen,
nomen.

ñ. *br.*

et psallat

túia. Om-

nómini

allelúia.

ŷ. Hoc

in cælo.

minus ad

allelúia.

Ant. C

quis de

Psalm

nus, et ŷ

ris.

Ad Ma

sanctam

confrégit

tia, surre

Oratio

ra, ut st

Deind

anctæ M

S. I.

Omní

clarum

p. cxij,

benitur.

Ant. S

lórum ho

rénti bor

ta una

sua, et

lúia.

ŷ. Spé

anc tuæ

prosperæ

allelúia.

mus; a cunctis
antibus, eorum in-
liberémur. Per

ERTIAM.

nos.

tres, Hoc enim,
Laudes.

e signum Crucis
Allelúia, allelúia.

ŷ. Cum Dóminus
m vénerit. Alle-

Glória Patri. Hoc.

as te Christe, et

tibi, allelúia.

Crucem tuam re-

lum, allelúia.

EXTAM.

Crucem Dómini.

a. Galat. 6. d

n absit gloriári,

Crucem Dómini no-

risti, per quem

crucifixus est,

o.

ramus te Christe,

us tibi, *Allelúia,

ramus te. ŷ. Quia

tuam redemisti

allelúia, allelúia.

Adorámus.

erra adóret te, et

allelúia. ŷ. Psal-

ómini tuo Dómi-

nomen, quod est super omne
nomen.

ŷ. br. Omnis terra adóret te,

et psallat tibi, *Allelúia, alle-

lúia. Omnis. ŷ. Psalmum dicat

nómini tuo Dómine. Allelúia,

allelúia. Glória Patri. Omnis.

ŷ. Hoc signum Crucis erit

in cælo, allelúia. ŷ. Cum Dó-

minus ad judicándum vénerit,

allelúia.

AD VESPERAS.

Art. O magnum, cum reli-

quis de Laudibus.

Psalmi, Capitulum, Hym-

nus, et ŷ. ut in primis Vesp-

ris.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Crucem

sanctam súbit, qui inférnum

confrégit, accinctus est potén-

tia, surréxit die tértia, allelúia.

Oratio, Deus, qui in præclá-

ra, ut supra.

Deinde fit Commemoratio

sanctæ Monicæ.

DIE IV MAIL.

IN FESTO

S. MONICÆ VIDUÆ.

Duplex.

Omnia de Comuni San-

ctarum nec Virg. nec Martyr.,

p. cxiiij, præter ea quæ hic ha-

bentur.

Ant. Simile est regnum cœ-

lórurum hómini negotiatóri quæ-

rénti bonas margaritas: invén-

ta una pretiósá, dedit ómnia

sua, et comparávit eam, alle-

lúia.

ŷ. Spécie tua, et pulchritú-

dic tua, allelúia. ŷ. Inténde,

próspere procéde, et regna,

allelúia.

ORATIO.

DEUS mœréntium consolátor,

et in te sperántium salus,

qui beátæ Monicæ plas lácry-

mas in conversióne filii sui Au-

gustíni misericórditer suscepi-

sti: da nobis utriúsque inter-

véntu peccáta nostra deplo-

ráre, et grátie tuæ indulgén-

tiam invenire. Per Dóminum

nostrum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occur-

rente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

MONICA, sancti Augustini du-

pliciter mater, quia eum

et mundo et cælo péperit: ma-

rito mórtuo, quem senectúte

conféctum Jesu Christo concil-

liávit, castam et opéribus mi-

sericórdiæ exercitam viduitá-

tem agébat: in assiduis vero

ad Deum oratióibus pro filio,

qui in Manichæórum sectam

inciderat, lácrymas effundé-

bat: quem étiám Mediolánurum

secúta est: ubi ipsum frequén-

ter hortabátur, ut ad Episco-

pum Ambrósium se conférret.

Quod cum ille fecisset, ejus et

públicis conciónibus, et privá-

tis colloquiis Cathólicæ fidei

veritátem edóctus, ab eódem

baptizátus est.

ŷ. Propter veritátem, et man-

suetúdinem, et justitiam: * Et

dedúcet te mirabiliter dextera

tua, allelúia. ŷ. Spécie tua, et

pulchritúdic tua inténde,

próspere procéde, et regna. Et

dedúcet.

LECTIO V.

Mox in Africam redeúntes, cum ad Ostia Tiberina constitissent, incidit in febre. Quo in morbo cum eam quodam die ánima defecisset, ut se collégit : Ubi, inquit, eram? Et astántes íntuens : Pónite hic matrem vestram : tantum vos rogo, ut ad altáre Dómini meminérítis mei. Nono autem die, beáta mülíer ánimam Deo réddidit. Ejus corpus ibi in Ecclésia sanctæ Auræ sepúltum est : quod póstea, Martino Quinto summo Pontífice, Romam translátum in Ecclésia sancti Augustini honorífice cónditum est.

ñ. Dilexisti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ, allelúia. ̄. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit.

LECTIO VI.

Ex lib. 9. Confess., cap. 12.

SUBDIT vero Augustinus de matris morte disserens : Neque enim decére arbitrabámur funus illud quæstibus lacrymósis, gemitibusque celebráre, quia illa nec misere, nec omnino moriebátur : hoc et documéntis morum ejus, et fide non ficta, rationibusque certis tenebámus. Atque inde paulátim reducébam in prístinum sensum ancillam tuam, conversationémque ejus píam in te et sanctam, in nos blandam atque morigeram, qua súbito destitútus sum, et libuit

flere de illa et pro illa ; et si quis peccátum invénerit, flevisse me matrem meam exigua parte horæ ; matrem óculis meis mórtuam quæ me multos annos fléverat, ut óculis suis viverem, non irrideat : sed pótius, si est grandi charitáte, pro peccátis meis fleat ipse ad te Patrem ómnium fratrum Christi tui.

ñ. Fallax grátia, p. cxx.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 7. b*

In illo témpore : Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim : et ibant cum eo discipuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homília Sancti Augustini Episcopi.

Sermone 44, de Verbis Domini, circa initium.

DE júvene illo resuscitáto gavisa est mater vídua : de hominibus in spiritu quotidie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat corpore : illi autem mente. Illius mors visibilis visibiliter plangebátur : illórum mors invisibilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsivit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venisset, Apóstolus non diceret : Surge qui dormis, et exúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

ñ. Os
tia, et le
ejus : cor
mus sue
non com
stávit et
gotiatio e
in nocte
nem.

TRES au
T mus
visibiliter
Quot aute
suscitáven
enim ómni
sunt. Joán
ta ália teo
ptaessent.
dum non
Multi ergo
suscitáti,
commemo
noster Jes
faciebat
spiritaliter
Neque en
propter m
ut illa qu
sent vidén
intelligent

ñ. Regn
nem orná
psi, prop
mei Jesu C
quem amá
quem dilé
ctávit cor
num, dico
Quem. Gló

QUEMADM
teras
Vern

pro illa; et si
invenerit, fle-
n meam exigua
matrem óculis
quæ me multos
ut óculis suis
rideat: sed pó-
andi charitáte,
eis flet ipse ad
nium fratrum

tia, p. CXX.

NOCTURNO.

i Evangélii
a Lucam.

Cap. 7. b

re: Ibat Jesus
quæ vocátur
cum co disci-
ba copiósá. Et

eti Augustíni
copi.

Verbis Domini,
nitium.

illo resuscitáto
mater vidua:
n spiritu quoti-
udet mater Ec-
idem mórtuus
illi autem men-
visibilis visi-
átur: illórum

nec quærebá-
átur. Quæsivit

t mórtuos. Ille

mórtuos, qui pó-
s. Nisi enim ad-
ndos venisset,
diceret: Surge

exúrge a mórt-
nabit te Chri-

ñ. Os suum aperuit sapién-
tia, et lex cleméntiæ in lingua
ejus: considerávit sémitas do-
mus suæ, * Et panem otíosa
non comédit, allelúia. †. Gu-
stávit et vidit quia bona est ne-
gotiátio ejus: non extingúetur
in nocte lucérna ejus. Et pa-
nem.

LECTIO VIII.

TRES autem mórtuos invení-
mus a Dómino resuscitátos
visibiliter, millia invisibiliter.
Quot autem mórtuos visibiliter
resuscitáverit quis novit? Non
enim ómnia, quæ fecit, scripta
sunt. Joánnes hoc dixit: Mul-
ta alia fecit Jesus, quæ si scri-
pta essent, árbitor totum mun-
dum non posse libros cápere.
Multi ergo sunt álíi sine dúbio
suscitáti, sed non tres frustra
commemoráti. Dóminus enim
noster Jesus Christus, ea quæ
faciēbat corporaliter, étiam
spiritaliter volēbat intélligi.
Neque enim tantum mirácula
propter mirácula faciēbat: sed
ut illa quæ faciēbat, mira es-
sent vidéntibus, vera essent
intelligéntibus.

ñ. Regnum mundi, et om-
nem ornátum sæculi contém-
psi, propter amórem Dómini
mei Jesu Christi: * Quem vidi,
quem amávi, in quem crédidi,
quem diléxi, allelúia. †. Eru-
ctávit cor meum verbum bo-
num, dico ego ópera mea Regi.
Quem. Glória Patri. Quem.

LECTIO IX.

QUEMADMODUM qui videt lit-
teras in códice óptime
Verna.

scripto, et non novit légere,
laudat quidem antiquárii ma-
num, admirans ápicum pul-
chritúdinem: sed quid sibi
velint, quid indicent illi ápices,
nescit; et est óculis laudátor,
mente non cónitor. Alius au-
tem et laudat artificium, et ca-
pit intelléctum: ille útiqúe,
qui non solum vidére, quod
commúne est omnibus, potest;
sed étiam légere, quod qui non
didicit, non potest. Ita qui vi-
derunt Christi mirácula, et
non intellexérunt quid sibi
vellent, et quid intelligéntibus
quodámmodo innúerent, mira-
ti sunt tantum quia facta sunt:
álíi vero et facta miráti, et in-
tellecta assecúti. Tales nos in
schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus, p. 16.

In II Vesperis a Capitulo de
sequenti, cum Commem. præ-
cedentis.

DIE V. MAII.

IN FESTO

S. PII V, PAPÆ ET CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Confes-
soris Pontif., p. lx, præter ea
quæ sequuntur.

In Hymno, Iste Confessor,
mutatur tertius versus.

ORATIO.

DEUS, qui ad conteréndos Ec-
clésiæ tuæ hostes, et ad
divinum cultum reparándum,
beátum Plum Pontificem Má-
ximum eligere dignátus es:
fac nos ipsius defendi præsi-
diis, et ita tuis inhærere obsé-
quii; ut ómnium hóstium su-

perátis insidiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemoratio S. Monicæ.

Ant. Manum suam apéruit inopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otíosa non comédit, allelúia.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ñ. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum, allelúia.

Oratio, Deus mœréntium, ut supra.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

Pius in óppido Insúbriæ, quod Boschum vocant, natus, sed e Bonónia oriúndus ex nóbili Ghisleriórum familia, cum quatuórdecim esset annórum, Ordinem Prædicatórum ingrèssus est. Erat in eo admirábilis patiéntia, profúnda humilitas, summa vitæ austéritas, continuum oratiónis stúdiu, et reguláris observántiæ, ac divini honóris ardentíssimus zelus. Philosophiæ vero ac Theologiæ incúbens, ádeo in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingénti auditórum fructu hábuit. Inquisitóris officiu involábilis ánimi fortitúdine diu sustínuit: multásque civitátes, non sine vitæ discrimine,

ab hæresi tunc grassánte inmúnes servávit.

ñ. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúia. ÿ. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

LECTIO V.

A PAULO Quarto, cui ob eximias virtútes carissimus erat, ad Nepesinum et Sutrinum Episcopátum promotus, et post biénnum inter Románæ Ecclesiæ Presbyteros Cardinales adscriptus fuit. Tum ad Ecclesiam Montis Regális in Subalpínis a Pio Quarto translátus, cum plures in eam abúsus irrepsisse cognovisset, totam Diocésim lustrávit, rebusque compositis Romam revérsus, gravissimis expediéndis negotiis applicátus, quod justum erat Apostólica libertáte, et constántia decernébat. Mórto autem Pio, præter ómnium expectatiónem electus Póntifex, nihil in vitæ ratióne, excépto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiósus propagandæ perpétuum stúdiu, in Ecclesiástica disciplina restituénda indefessus labor, in extirpándis erróribus assidua vigilántia, in sublevándis egéntium necessitatibus indeficiens beneficéntia, in Sedis Apostólicæ júribus vindicándis robur invictu.

ñ. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi electuam

de plebe
mea aux
ÿ. Inveni
óleo san
Manus.

SELIMUM
Snum
riis, ingé
ad Echín
armis, o
précibus
riam ea ip
fuit, Deo
suisque fa
Dum ven
Turcas ex
tur, in gr
dit, et ac
patientissi
tréma dev
ménta de
ánimam D
didit anno
tésimo sep
etátis suæ
cum sedis
ses tres, d
Corpus eju
Mariæ ad
fidélium v
multis a D
patrátis m
te probáti
décimo Po
clórum
est.

ñ. Iste e
*IN I
Homilia
in Evangelio
in Communi
primo loco*

grassante im-
t.
avid servum me-
cto meo unxi
enim mea auxi-
lelúia. *ŷ.* Nihil
cus in eo, et
tis non nocébit
m.
TIO V.
rto, cui ob exi-
útes carissimus
simum et Sutri-
tum promotus,
m inter Romána
byteros Cardiná-
e fuit. Tum ad
ontis Regális in
pio Quarto trans-
ures in eam abú-
e cognovisset,
m lustrávit, re-
sitis Romam re-
sismis expedién-
pplicátus, quod
Apostólica liber-
ntia decernébat.
Pio, præter óm-
atióne electus
l in vitæ ratióne,
ióri hábitu, im-
in eo religiósus
perpétuum stú-
clesiástica disci-
énda indefessus
ppándis erroribus
ntia, in suble-
um necessitatibus
neficéntia, in Se-
e júribus vindic-
invictum.
djutórium super
exaltávi electum

de plebe mea : * Manus enim
mea auxiliábitur ei, allelúia.
ŷ. Inveni David servum meum,
óleo sancto meo unxi eum.
Manus.

LECTIO VI.

SELIMUM Turcárum tyrán-
num multis elátum victó-
riis, ingénte comparáta classe
ad Echinadas insulas non tam
armis, quam fuis ad Deum
précibus devicit. Quam victó-
riam ea ipsa hora, qua obténta
fuit, Deo revelánte, cognóvit,
suisque familiáribus indicávit.
Dum vero novam in ipsos
Turcas expeditiõem molirétur,
in gravem morbum inci-
dit, et acerbíssimis dolóribus
patientíssime tolerátis, ad ex-
tréma devéniens, cum Sacra-
ménta de more suscepisset,
ánimam Deo placidíssime red-
didit anno millésimo quingen-
tésimo septuagésimo secúndo,
ætátis suæ sexagésimo octávo,
cum sedisset annos sex, men-
ses tres, dies viginti quátuor.
Corpus ejus in Basilica sanctæ
Mariæ ad Præsépe summa
fidélium veneratióne cólitur,
multis a Deo ejus intercessiõe
patrátis miráculis. Quibus ri-
te probátis, a Cleménte Un-
decimo Pontífice Máximo San-
ctorum número adscriptus
est.

ŷ. Iste est, p. lxxj.

IN III NOCTURNO.

Homília S. Gregórii Papæ
in Evangel. Homo púer, ut
in Communi Confess. Pontif.,
primo loco, p. lxxiij.

*Vesperæ de sequenti, Comme-
moratio præcedentis.*

DIE VI MAIL.

IN FESTO
SANCTI JOANNIS
ANTE PORTAM LATINAM.

Duplex.

*Omnia de Communi Aposto-
lorum, temp. Pasch., p. xix,
præter illa quæ hic sunt pro-
pria.*

*Ad Magnificat, in utrisque
Vesperis. Ant. t. 4. In fervén-
tis ólei dólum missus beátus
Joánes Apóstolus, divina se
protegénte grátia illæsus exi-
vit, allelúia.*

ORATIO.

DEUS, qui cónspicis, quia nos
úndique mala nostra per-
túrbant : præsta quæsumus ;
ut beáti Joánnis Apóstoli tui et
Evangelistæ intercessiõe glo-
riósa nos prótegat. Per.

Deinde fit Commem. S. Pii.

*Ant. Dum esset summus Pón-
tifex, terréna non méruit, sed
ad cœlestia regna gloriósus
migrávit, allelúia. ŷ. Justum
dedúxit Dóminus per vias re-
ctas, allelúia. ŷ. Et osténdit
illi regnum Dei, allelúia.*

*Oratio, Deus, qui ad conte-
réndos, ut supra, p. 529.*

IN I NOCTURNO.

*Legitur inítium Epistolæ
primæ beati Joannis, ut in Do-
minica infra Octavam Ascen-
sionis, p. 372, nisi eo tempore
legatur de libro Apocalypsis,
vel de ejus Epistola : tunc enim
ponuntur Lectiones eo die occur-
rentes.*

IN II NOCTURNO.

Ex libro Sancti Hierónymi Presbyteri contra Jovinianum.

LECTIO IV. *Lib. 1.*

JOANNES Apóstolus, unus ex discipulis Dómini, qui minimus natu tráditur fuisse inter Apóstolos, et quem fides Christi virginem repéerat, virgo permánsit: et ideo plus amáitur a Dómino, et recúmbit super pectus Jesu: et quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intéroget: et post resurrectionem, nuntiánte María Magdaléne quod Dóminus resurrexisset, utérque cucúrrit ad sepúlchrum, sed ille prævénit: cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in littore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent: solus virgo virginem agnóscit, et dicit Petro: Dóminus est.

ñ. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et aetérnitas témporum, allelúia, allelúia.
 ý. Lætitia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et.

LECTIO V.

FUIT autem Joánnes et Apóstolus, et Evangelísta, et Prophéta. Apóstolus, quia scripsit ad Ecclesiás ut magíster: Evangelísta, quia librum Evangelíi cóndidit, quod, excépto Matthæo, álíi ex duódecim Apóstoli non fecérunt: Prophéta: vidit enim in Patmos insula, in qua fúerat a Domitiáno

Príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim, infinita futurórum mystéria continéntem. Refert autem Tertullíanus, quod Romæ missus in fervéntis ólei dólium, párior et vegetior exíverit, quam intráverit.

ñ. Virtúte magna reddébat Apóstoli, * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia.
 ý. Repléti quidem Spiritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

LECTIO VI.

SED et ipsum ejus Evangelíum multum distat a cæteris. Matthæus quasi de hómine incípit scribere: Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham: Lucas, a sacerdotío Zachariæ: Marcus a Prophetía Malachíæ et Isaíæ. Primus habet faciém hóminis, propter genealogiam: secundus faciém vituli, propter sacerdotium: tertius, faciém leónis, propter vocem clamántis in desérto: Paráte viam Dómini; rectas fácite sémitas ejus. Joánnes vero noster quasi áquila ad supérna volat, et ad ipsum Patrem pérvenit, dicens: In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

ñ. Isti sunt, p. xx.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelíi secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 20. c*

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum

Zebedæi
rans et
Et reliqu
Homili

Lib. 3.

UNDE OP
mater
ut, cum
lius hómi
pibus sac
et condem
et tradem
déndum,
crucifigén
passiónis
nuntiáret
let triumph
ex causa,
xerat Dóm
resúrget;
post resur
gnatúrurum
cúndo adv
primo ess
aviditate
cupit, imm
ñ. Ego
vos pálm
me, et e
fructum
allelúia.
Pater, et
manet.

MATER p
discip
ligens pre
descénder
bibere cáli
bitúrurum
ptúris div

Zebedæi cum filiis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia Sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. *Commem. in Matth. cap. 20.*

UNDE opinióem regni habet mater filiórum Zebedæi, ut, cum Dóminus dixerit : Filius hóminis tradétur principibus sacerdotúm et scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent Géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum, et ignomíniam passiónis tíméntibus discipulis nuntiáret, illa glóriam póstulet triumphántis? Hac, ut reor, ex causa, quia post ómnia dixerat Dóminus : Et tértia die resúrget; putávit eum múlier post resurrectionem illico regnáturum, et hoc quod in secúndo advéntu promíttitur, in primo esse compléndum : et aviditate femínea præséntia cupit, immemor futurórum.

℞. Ego sum vitis vera, et vos pálmities : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. †. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

LECTIO VIII.

MATER póstulat, et Dóminus discipulis lóquitur : intelligens preces ejus ex filiórum descendere voluntáte. Potéstis bibere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Cálicem in Scriptúris divinis, passiónem in-

telligimus, juxta illud : Pater, si possibile est, tránseat a me calix iste. Et in Psalmo : Quid retribuam Dómino pro ómnibus quæ retribuit mihi? Cálicem salutáris accipiam, et nomen Dómini invocábo. Statimque infert quis iste sit calix : Pretiósá in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.

℞. Cándidi facti sunt Nazaráei ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. †. Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antiquo, sapphiro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

LECTIO IX.

QUÆRITUR, quómodo cálicem martyrii filii Zebedæi, Jacóbus videlicet et Joánes biberint, cum Scriptúra narret, Jacóbum tantum Apóstolum ab Heróde cápote truncátum; Joánes autem própria morte vitam finierit. Sed si legámus Ecclesiásticas histórias, in quibus fertur, quod et ipse propter martyrium sit missus in fervéntis ólei dólum, et inde ad suscipiéndam coronam Christi athléta procésserit, statimque relegátus in Patmos ínsulam sit : vidébimus martyrio ánimam non defuisse, et bibeat Joánnem cálicem confessiónis, quem et tres púeri in camíno ignis bibérunt, licet persecútor non fúderit ságuinem.

Te Deum laudámus, p. 16.

ni martyrium
psim, infinita
ria continén-
Tertullianus,
us in fervéntis
or et vegetior
ntráverit.

na reddébant
ónium resur-
christi Dómini
allelúia. †. Re-
ritu sancto lo-
ddúcia verbum
m.

VI.

ejus Evangé-
distat a cæte-
asi de hómine
Liber genera-
ti filii David,
Lucas, a sacer-
Marcus a Pro-
et Isaia. Pri-
em hóminis,
ngiam : secún-
li, propter sa-
us, fáciem leó-
cem clamántis
ate viam Dómi-
e sémitas ejus.
ster quasi áqui-
olat, et ad ip-
venit, dicens :
at Verbum, et
pud Deum, et
um.

XX.

CTURNO.

ti Evangélii
Matthæum.

Cap. 20. c

ore : Accéssit
mater filiórum

*In II Vesperis fit Commem.
S. Stanislai.*

DIE VII MAII.

IN FESTO

S. STANISLAI,

EPISCOPI ET MARTYRIS.

Duplex.

*Omnia de Communi unius
Martyris tempore Paschali ,
p. xxxvij, præter sequentia.*

Ant: Lux perpétua lucébit
sanctis tui Dómine, et ætérni-
tas tempórum, allelúia.

ÿ. Sancti et iusti in Dómino
gaudéte, allelúia. ñ. Vos elé-
git Deus in hæreditátem sibi,
allelúia.

ORATIO.

DEUS, pro cuius honóre glo-
riósus Póntifex Stanisláus
gládiis impiórum occúbuit :
præsta quæsumus ; ut omnes,
qui ejus implórant auxiliúm,
petitiónis suæ salutárem con-
sequántur effectúm. Per Dó-
minum.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura oc-
currente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

STANISLAUS Polóius, apud
Cracóviam nóbilí génere
natus, et piis paréntibus, qui
antea per annos triginta sté-
riles, illum a Deo précibus
impetrárunť, ab ineúnte ætáte
futúre sanctitátis spécimen
dedit. Adolescens bonis árti-
bus óperam navávit, multúm-
que in sacra Cánonum et Theo-
logiæ doctrína profécit : pa-
réntibus mórtuis, amplum pa-

trimónium paupéribus distri-
buit, vitæ monásticæ desidério.
Sed Dei providéntia Cánonicus
Cracoviénsis, et Concionátor
factus a Lamperto Episcopo,
in ejus póstea locum, quamvis
invitus, sufficitur. Quo in mú-
nere, omnium pastorálium vir-
tutum laude, et præcipue mi-
sericórdia in páuperes enituit.

ñ. Lux perpétua lucébit
sanctis tuis Dómine, * Et ætér-
nitas téporum, allelúia, alle-
lúia. ÿ. Lætítia sempitérna erit
super cápita eórum : gáudium
et exultationem obtinéunt.
Et ætérnitas.

LECTIO V.

ERAT tum Polóniæ rex Bo-
lesláus, quem gráviter of-
féndit, quod illius notam libi-
dinem públice arguébat. Quare
in solénni regni convéntu Sta-
nisláum per calúmniam in ju-
diciúm coram se vocári curat,
tamquam pagum occupáret,
quem Ecclesiæ suæ nómine
coémerat. Quod cum neque tá-
bulis probáre posset, et testes
veritátem dicere timérent, spon-
det Episcopus, se Petrum pagi
venditórem, qui triénnio ante
obierat, intra dies tres in ju-
diciúm adductúrum. Condi-
tióne cum risu accéptu, vir Dei
toto triduo jejúniis et oratióni
incúmbit : ipso sponsiúnis die
post oblátum Missæ sacrificiúm,
Petrum e sepúlchro surgere
jubet ; qui statim rediivus,
Episcopum ad régium tribú-
nal eúntem séquitur, ibique
rege et ceteris stupóre attoni-

tis de
prétio
persolú
atque i
dormivi
ñ. In
Consolá
ÿ. Judic
suum, e
solábitu

AT Bo
Adm
dem a
rémovet
milites
ut sanct
diant : q
vi, terti
púlsi. I
Sacerdó
maculát
tem, su
corpus
et per ag
a feris r
Mox Ca
sparsa r
celo spl
gunt, et
nunt : q
copuláta
rum ves
præterea
sanctitá
post ejus
mótus
summus
Sanctoru
ñ. Fili
IN
Homil
Episcopi

tis de agro a se vendito, et pretio rite sibi ab Episcopo persoluto, testimonium dicit, atque iterum in Domino obdormivit.

¶ In servis suis, alleluia, *
Consolabitur Deus, alleluia.
¶ Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis. Consolabitur.

LECTIO VI.

AT Boleslāum frustra sæpe Admonitum, Stanislāus tandem a fidelium communiōne removet. Ille iracūdia furens, milites in Ecclēsiā immittit, ut sanctum Episcopum confodiant: qui ter conāti, occūltā vi, tertio divinitus sunt depulsi. Postrēmo impius rex Sacerdotem Dei, hōstiam immaculatam ad altāre offerentem, sua manu obrūncat: corpus membratim concisum, et per agros projectum, aquilæ a feris mirabiliter defendunt. Mox Canonici Cracovienses sparsa membra, nocturni de cælo splendōris indicio colligunt, et suis locis apte disponunt: quæ subito ita inter se copulata sunt, ut nulla vulnerrum vestigia extarent. Multis præterea miraculis servi sui sanctitatem Deus declaravit post ejus mortem: quibus permotus Innocentius Quartus summus Pontifex, illum in Sanctorum numerum retulit.

¶. Filia Jerūsalem, p. xl.

IN III NOCTURNO.

Homilia Sancti Augustini
Episcopi in Evang. Ego sum

Verna.

vitis vera, ut in Communi Mart. tempore Paschali, primo loco, p. xlj.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE VIII MAII.

IN APPARITIONE

S. MICHAELIS ARCHANGELI.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Ant. Stetit Angelus, cum reliquis de Laudibus, p. 544.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliq. de Dominica, p. 123, et locoultimi, Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes, p. 127.

CAPITULUM. Apoc. 1.

SIGNIFICAVIT Deus quæ oportet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joanni, qui testimonium perhibuit verbo Dei, et testimonium Jesu Christi, quæcumque vidit.

HYMNUS.

TE splendor et virtus Patris,
Te vita, Jesu, cōrdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudāmus inter Angelos.

Tibi mille densa millium
Ducum corōna militat:
Sed explicat victor Crucom
Michael salutis signifer.

Dracōnis hic dirum caput
In ima pellit tartara,
Ducemque cum rebellibus
Cœlesti ab arce fulminat.

Contra ducem superbæ
Sequāmur hunc nos Principem,

Ut debet ex Agni throno
Nobis corōna gloriæ.

Deo Patri sit glōria,

*

Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna secula. Amen.

ÿ. Stetit Angelus juxta aram
templi, allelúia. ñ. Habens
thuríbulum áureum in manu
sua, allelúia.

Ad Magníf. Ant. t. 8. Dum
sacrum mystérium cérneret
Joánnes, Archángelus Michael
tuba cécinít : Ignósce Dómine
Deus noster, qui áperis librum,
et solvis signácula ejus, alle-
lúia.

ORATIO.

DEUS, qui miro órdine Ange-
lórum ministéria, homi-
númque dispénsas : concéde
propítius ; ut a quibus tibi mi-
nistrántibus in cælo semper
assistitur, ab his in terra vita
nostra muniátur. Per Dómi-
num.

Et fit Commem. S. Stanislai.

Ant. Sancti et justi in Dómi-
no gaudéte, allelúia : vos elégit
Deus in hæreditátem sibi, al-
lelúia.

ÿ. Pretiósá in conspéctu Dó-
mini, allelúia. ñ. Mors sanctó-
rum, ejus allelúia.

Oratio, Deus, pro cujus ho-
nóre, *ut supra,* p. 534.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Archange-
lórum Dóminum, * Veníte ado-
rémus, allelúia.

Psal. Venite, exultémus,
p. 2.

Hymnus, Te splendor, *ut
supra,* p. 535.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. Concússum est

mare, et contrémuit terra, ubi
Archángelus Michael descen-
débat de cælo, allelúia.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magni-
ficéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium et lactén-
tium perfecisti laudem propter
inimicos tuos, * ut déstruas
inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos,
ópera digitórum tuórum : *
lunam et stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut filius hómi-
nis, quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus
ab Angelis, glória et honóre
coronásti eum : * et consti-
tuisti eum super ópera má-
nuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédi-
bus ejus, * oves et boves uni-
vérsas : insuper et pécora
campi ;

Vólucres cæli, et pisces ma-
ris, * qui perámbulant sémitas
maris.

Dómine Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in univérsa terra!

PSALMUS 10.

IN Dómino confido : quómo-
dó dicitis ánimæ meæ : * Tráns-
mígra in montem sicut pas-
ser?

Quóniam ecce peccatóres in-
tendérunt arcum, paravérunt
sagittas suas in pháretra, * ut

sagittent
corde,

Quóni-
struxerunt
quid feci-
Dómin-
suo, * D-
ejus :

Oculi
spiciunt
térrogan-
Dómin-
et impiu-
git iniqu-
suam.

Pluet
queos : *
spíritus p-
eis eórum

Quónia
et justiti-
tem vidit

DOMINE,
Dberná-
requiésece-
tuo?

Qui ing-
et operáti-

Qui ló-
corde suo
lum in li-

Nec fe-
lum : *
accépit
suos.

Ad nih-
conspéctu-
méntes au-
ficiat :

Qui jur-
décipit, *
non dedit

uit terra, ubi
hael descen-
lelúia.

s 8.
us noster, *
ibile est no-
vèrsa terra!
ta est magni-
per cœlos.

um et lactén-
udem propter
ut destruas
rem.

o cœlos tuos,
tuórum : *
quæ tu fun-

no, quod me-
ut filius hómi-
itas eum?

paulo minus
ria et honóre
* et consti-
er ópera má-

isti sub pédi-
et boves uni-
er et pécora

, et pisces ma-
bulant sémitas

nus noster, *
le est nomen
sa terra!
s 10.

fido : quómodo
meæ : * Tráns-
em sicut pas-

e peccátore in-
m, paravérunt
pháretra, * ut

sagittent in obscúro rectos
corde.

Quóniam quæ perfecisti, de-
struxérunt : * justus autem
quid fecit?

Dóminus in templo sancto
suo, * Dóminus in cœlo sedes
ejus :

Oculi ejus in páuperem re-
spiciunt : * pálpebræ ejus in-
terrogant filios hóminum.

Dóminus interrogat justum
et impium : * qui autem dili-
git iniquitátem, odit ánimam
suam.

Pluet super peccátore lá-
queos : * ignis, et sulphur, et
spíritus procellárum pars calí-
cis eórum.

Quóniam justus Dóminus,
et justitias diléxit : * æquitá-
tem vidit vultus ejus.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitábit in ta-
bernáculo tuo? * aut quis
requiescet in monte sancto
tuo?

Qui ingréditur sine mácula, *
et operátur justitiam :

Qui lóquitur veritátem in
corde suo, * qui non egit do-
lum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo ma-
lum : * et oppróbrium non
accepit advérsus próximos
suos.

Ad nihilum dedúctus est in
conspéctu ejus malignus : * ti-
méntes autem Dóminum glori-
ficat :

Qui jurat próximo suo, et non
decipit, * qui pecúniam suam
non dedit ad usúram, et mú-

nera super innocéntem non ac-
cépit.

Qui facit hæc, * non mové-
bitur in ætérnum.

Ant. Concússum est mare,
et contrémuit terra, ubi Ar-
chángelus Michael descendé-
bat de cœlo, allelúia.

ÿ. Stetit Angelus juxta aram
templi, allelúia. ñ. Habens thu-
ribulum áureum in manu sua,
allelúia.

Ex Daniéle Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 7. c*

ASPICIEBAM donec throni pó-
siti sunt, et antiquus dié-
rum sedit : vestiméntum ejus
cándidum quasi nix, et capilli
cápitis ejus quasi lana munda :
thronus ejus flammæ ignis :
rotæ ejus ignis accénsus. Flú-
vius igneus rapidúsque egre-
diebátur a fácie ejus. Millia
millium ministrábant ei, et
décies millies centéna millia
assistébant ei ; judicium sedit,
et libri apérti sunt. Aspicié-
bam propter vocem sermónum
grándium, quos cornu illud
loquebátur : et vidi quóniam
interfécta esset béstia, et peri-
isset corpus ejus, et tráditum
esset ad comburéndum igni.

ñ. Factum est siléntium in
cœlo, dum committeret bel-
lum draco cum Michaéle Ar-
chángelo : * Audita est vox
millia millium dicéntium : Sa-
lus, honor, et virtus omnipo-
ténti Deo, allelúia. ÿ. Millia
millium ministrábant ei, et
décies centéna millia assisté-
bant ei. Audita est.

LECTIO II. Cap. 10.

DIE autem vigésima et quarta mensis primi eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi : et ecce vir unus vestitus lineis, et renes ejus accincti auro obrizo : et corpus ejus quasi chrysolíthus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens : et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis : et vox sermónum ejus ut vox multitudínis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem : porro viri, qui erant mecum, non viderunt : sed terror nímius irruit super eos, et fugérunt in absconditum. Ego autem relictus solus vidi visiónem grandem hanc : et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárui, nec hábui quidquam virium.

ñ. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua : et data sunt ei incénsa multa : * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini, allelúia. ý. In conspéctu Angelórum psallam tibi : adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo Dómine. Et ascéndit.

LECTIO III.

ET audivi vocem sermónum ejus, et áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit

me, et eréxit me super génu meam, et super articulos mánuum meárum. Et dixit ad me : Dániel vir desideriórum, intéllege verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo : nunc enim sum missus ad te. Cumque dixisset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me : Noli metúere Dániel : quia ex die primo, quo posuisti cor tuum ad intelligéndum ut te affligeres in conspéctu Dei tui, exaudita sunt verba tua : et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi viginti et uno diébus : et ecce Michael, unus de principibus primis, venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in novissimis diébus, quóniam adhuc visio in dies.

ñ. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum, * Et confitébor nómini tuo Dómine, allelúia. ý. Super misericórdia tua, et veritáte tua : quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et confitébor. Glória Patri. Et Confitébor.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. Michael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei, allelúia.

PSALMUS 18.

COELE enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies die
et nox r
tiam.

Non su
sermónes,
diántur vo

In omne
nus eórum
terræ ver

In sole p
suum : * et
sus procéd

Exultávi
dam viam
egressio ej

Et occu
sumum
se abscond

Lex Dómi
vértens áni
Dómini fid

stans párv
Justitiæ
cantes cor

Dómini lú
óculos.

Timor D
manens in
judicia Dó

cata in sem
Desidera
et lápidem

tum : * et
et favum.

Etenim s
ea, * in cus
tribútio mu

Delicta qu
cúltis meis
aliénis pare

Si mei no
tunc imma

super gēna
 tículos má-
 Et dixit ad
 esideriōrum,
 ego loquor
 gradu tuo :
 missus ad te.
 mihi sermō-
 tremens. Et

metūere Dá-
 metūere Dá-
 primo, quo
 ad intelli-
 geres in con-
 audita sunt
 o veni pro-
 os. Princeps
 ūrum rēstitit
 o diēbus : et
 as de princi-
 it in adjutō-
 ego remāsi
 ersārum. Ve-
 ūrem te quæ
 pulo tuo in
 s, quóniam
 es.

Angelōrum
 adorābo ad
 n tuum, * Et
 tuo Dómine,
 misericórdia
 na : quóniam
 r nos nomen
 t confitēbor.
 Confitēbor.

URNUS.
 ael Archán-
 jutōrium po-

18.
 glóriam Dei,*
 um ejus an-
 tum,

Dies diēi eréctat verbum, *
 et nox nocti indicat sciēn-
 tiam.

Non sunt loquēlæ, neque
 sermōnes, * quorum non au-
 diāntur voces eórum.

In omnem terram exiit so-
 nus eórum : * et in fines orbis
 terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum
 suum : * et ipse tamquam spon-
 sus procedens de thámo suo.

Exultávit ut gigas ad currén-
 dam viam : * a summo cœlo
 egressio ejus :

Et occūsus ejus usque ad
 summum ejus : * nec est qui
 se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, con-
 vertens ánimas : * testimónium
 Dómini fidèle, sapiéntiam præ-
 stans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætifi-
 cantes corda : * præcéptum
 Dómini lúcidum, illúminans
 óculos.

Timor Dómini sanctus pér-
 manens in sæculum sæculi : *
 judicia Dómini vera, justifi-
 cāta in semetipsa.

Desiderabilia super áurum
 et lápidem pretiósium mul-
 tum : * et dulcióra super mel
 et favum.

Etenim servus tuus custódit
 ea, * in custodiēdis illis re-
 tributio multa.

Delicta quis intelligit? ab oc-
 cūltis meis munda me : * et ab
 aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti,
 tunc immaculátus ero : * et

emundábor a delicto máximo.

Et crunt ut compláceant
 elóquia oris mei : * et meditatio
 cordis mei in conspéctu tuo
 semper.

Dómine adjútor meus, * et
 redémptor meus.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et pleni-
 túdo ejus ; * orbis terrá-
 rum, et univérsti qui hábitant
 in eo.

Quia ipse super mária fun-
 dávit eum : * et super flúmina
 præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dó-
 mini : * aut quis stabit in loco
 sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo
 corde, * qui non accépit in vano
 ánimam suam, nec jurávit in
 dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem
 a Dómino : * et misericórdiam
 a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quærén-
 tium eum, * quæréntium fá-
 ciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes,
 vestras, et elevámini portæ
 æternáles : * et introibit Rex
 glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
 Dóminus fortis et potens : Dó-
 minus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, ve-
 stras, et elevámini portæ æter-
 náles, * et introibit Rex gló-
 riæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
 Dóminus virtútum ipse est Rex
 glóriæ.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dóminum in omni tempore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisivi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis eripuit me.

Accédite ad eum, et illumínámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste páuper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et eripiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnessancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Divites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Venite filii, audite me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-

num, * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Dómini super justos, * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spiritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Michael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei, allelúia.

Ÿ. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúia. *R.* De manu Angeli, allelúia.

LECTIO IV.

BEATUM Michaélem Archángelum sæpius hominibus apparuisse, et sacrórum librórum auctoritáte, et véteri sanctórum traditióne comprobátur. Quamóbrem multis in locis facti memória celebrátur.

Eum ut
rum, sí
trónum
sia. Gel
tífice M
tífice Ga
radices
chángel
appariti
R. Hic
gelus, p
lórum :
benefici
tio per
rum, al
Michael
quem ho
cives. Cu

FACTUM
gibus
ni cujus
cederet
tum, in á
tem inver
dam ex il
geret, sa
tórta sag
sagittáriu
sentes, a
to timóre
spelúncar
nemo au
scopum c
eto trium
oratióne,
dit quæri
R. Veni
lus cum
rum, cui
sanctórum
in paradís
lélúia. Ÿ.
Verno

pacem, et per-

super justos, *
preces eorum.
a Dómini super
* ut perdat de
n eorum.

justi, et Dómi-
os : * et ex om-
nibus eorum li-

minus iis, qui
orde : * et há-
lvábit.

lationes justó-
ómnibus his li-
minus.

minus ómnia os-
nun ex his non

rum péssima : *
justum, delin-

minus ánimas
rum : * et non
nes qui sperant

el Archángele,
ium pópulo Dei,

fumus aróma-
ctu Dómini, al-
hanu Angeli, al-

IO IV.

maélem Archán-
pius homínibus
sacrórum libró-
te, et véteri san-
óne comprobá-
em multis in lo-
ória celebrátur.

Eum ut olim synagóga Judæó-
rum, sic nunc custódem et pa-
trónum, Dei venerátur Ecclé-
sia. Gelásio autem Primo Pon-
tífice Máximo, in Apúlia in vér-
tice Gargáni montis, ad cujus
radices incolunt Sipontini, Ar-
chángeli Michaélis fuit illústris
apparitio.

℞. Hic est Michael Archán-
gelus, princeps militiæ Ange-
lórum : * Cujus honor præstat
beneficia populórum, et orá-
tio perducit ad regna cæló-
rum, allelúia. √. Archángelus
Michael præpósitus paradísi,
quem honoríficant Angelórum
cives. Cujus.

LECTIO V.

FACTUM est enim, ut ex gré-
gibus armentórum Gargá-
ni cujúsdam táurus longe dis-
cederet : quem diu conquisi-
tum, in áditu spelúncæ hæren-
tem invenérunt. Cum vero qui-
dam ex illis, ut táurum confi-
geret, sagittam emisisset, re-
tórta sagitta in ipsum récidit
sagittárium. Quæ res cum præ-
sentes, ac deinceps céteros tan-
to timóre affecisset, ut ad eam
spelúncam própius accédere
nemo audéret, Sipontíni Epí-
scopum cónsulunt : qui indí-
cto trium díerum jejúnio et
oratióne, rem a Deo respón-
dit quæri oportere.

℞. Venit Michael Archánge-
lus cum multitudine Angeló-
rum, cui trádidit Deus ánimas
sanctórum, * Ut perducát eas
in paradísium exultatiónis, al-
lelúia. √. Emitte Dómine Spí-

Verna.

ritum sanctum tuum de cœlis,
spíritum sapiéntiæ et intellé-
ctus. Ut perducát.

LECTIO VI.

POST tríduum Michael Ar-
chángelus Episcopum mo-
net, in sua tutéla esse eum lo-
cum, eóque indicio demon-
strásse, velle ibi cultum Deo in
sui et Angelórum memóriam
adhibéri. Quare Episcopus una
cum civibus ad eam spelúncam
ire pergit. Quam cum in tem-
pli cujúsdam similitúdinem
conformátam vidissent, locum
illum divinis officiis celebráre
cœpérunt : qui multis póstea
miráculis illustrátus est. Nec
ita multo post Bonifácus Papa
Romæ in summo Circo sancti
Michaélis Ecclesiám dedicávit
tértio Kaléndas Octóbris : quo
die étiam ómnium Angelórum
memóriam Ecclesiá celebrat.
Hodiérnus autem dies Archán-
geli Michaélis apparitióne con-
secrátus est.

℞. In témpore illo consúrget
Michael, qui stat pro filiis ve-
stris : * Et véniet tempus,
quale non fuit, ex quo gentes
esse cœpérunt, usque ad illud,
allelúia. √. In témpore illo sal-
vábitor pópulus tuus omnis,
qui invéntus fúerit scriptus
in libro vitæ. Et véniet tem-
pus. Glória Patri. Et véniet
tempus.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. Angelus Archán-
gelus Michael, Dei nuntius pro
animábus justis, allelúia, alle-
lúia.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

- Cantáte Dómino, et benedíte nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Eténim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritaté sua.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávít, exúltet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justitia, et judicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justitiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adorant sculptilia : * et qui gloriántur in simulácrijs suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audivit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altissimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus animas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

PSALMUS 102.

BENEDIC ánima mea Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Benedic ánima mea Dómino :

no : * e

retributi

Qui p

quitátib

omnes in

Qui r

tam tuar

miseri

Qui r

rium tu

áquilæ j

Fáci

nus, * e

injúriam

Notas

fillis Isra

Miserát

minus : *

tum misé

Non in

tur : * nec

minábitur

Non se

stra fecit

cúndum i

tribuit no

Quónia

dinem ce

rávit mise

per timén

Quantu

eidénte :

iniquitátes

Quómo

filíorum, r

timéntibus

cognóvit fi

Recordá

ris sumus

um dies

agri sic eff

Quóniam

bit in illo,

us 96.

ávit, exúltet ter-
ar insulæ multæ.
aligo in circúitu
a, et iudicium
ejus.

sum præcedet,*
in circúitu ini-

úlgura ejus orbi
, et commóta est

t cera fluxérunt
i : * a fácie Dó-
rra.

runt cæli justí-
et vidérunt om-
riam ejus.

ur omnes, qui
otília : * et qui
simulácrijs suis.

m omnes Angeli
et lætáta est Sion.

runt filiæ Judæ,*
ia tua Dómine :
u Dóminus altis-
omnem terram : *

us es super om-

s Dóminum, odite
ódit Dóminus ani-

m suórum, de
óris liberábit eos.

st justo, * et rectis

usti in Dómino : *

i memória sancti-
s.

MUS 102.

anima mea Dómi-
omnia, quæ intra

mini sancto ejus.
anima mea Dómi-

no : * et noli oblivisci omnes
retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus ini-
quitátibus tuis : * qui sanat
omnes infirmitates tuas.

Qui rédimet de intéritu vi-
tam tuam : * qui coronat te in
misericórdia et miseratióibus.

Qui replet in bonis desidé-
rium tuum : * renovábitur ut
áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dómi-
nus, * et iudicium ómnibus
injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi,*
filijs Israel voluntates suas.

Miserátor et miséricors Dó-
minus : * longánimis, et mul-
tum miséricors.

Non in perpétuum irascé-
tur : * neque in ætérnum com-
minábitur.

Non secúndum peccáta no-
stra fecit nobis : * neque se-
cúndum iniquitates nostras re-
tribuit nobis.

Quóniam secúndum altitú-
dinem cæli a terra, * corrobó-
rávit misericórdiam suam su-
per tíméntes se.

Quantum distat ortus ab oc-
cidente : * longe fecit a nobis
iniquitates nostras.

Quómodo miserétur pater
filiórum, misértus est Dóminus
tíméntibus se : * quóniam ipse
cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pul-
vis sumus : * homo, sicut fœ-
cum dies ejus, tamquam flos
agri sic efflorébit.

Quóniam spiritus pertrans-
iit in illo, et non subsistet : *

et non cognóscet ámplius lo-
cum suum.

Misericórdia autem Dómini
ab ætérno, * et usque in ætér-
num super tíméntes eum.

Et justítia illius in filios
filiórum, * his qui servant
testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandató-
rum ipsius, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit se-
dem suam : * et regnum ipsius
ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes An-
geli ejus : * poténtes virtúte, fa-
ciéntes verbum illius, ad audién-
dam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes
virtútes ejus : * ministri ejus,
qui fáciunt voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia
ópera ejus : * in omni loco
dominatiónis ejus, bédedic
ánima mea Dómino.

Ant. Angelus Archángelus
Michael, Dei núnctius pro ani-
mábus justis, allelúia, allelúia.

Ÿ. In conspéctu Angelórum
psallam tibi Deus meus, alle-
lúia. *ñ.* Adorábo ad templum
sanctum tuum, et confitébor
nómini tuo, allelúia.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 18.*

IN illo témpore : Accessérunt
discípuli ad Jesum, dicéntes:
Quis, putas, major est in regno
cælórum? Et réliqua.

Homilia S. Hilárii Epíscopi.

Comment in Matth. cap. 18.

Non nisi revérsos in natúram
puerórum introire regnum

cælórum Dóminus docet : id est, per simplicitátem puerilem vitia córporum nostrórum animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt : non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt ; et quod audiunt, verum habent. Reverténdum igitur est ad simplicitátem infántium ; quia in ea collocáti, spéciem humilitátis Dominicæ circumferémus.

ñ. In conspéctu Géntium nólite timére : vos enim in córdibus véstris adoráte et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobiscum est, allelúia. †. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua. Angelus enim.

Bened. Quorum festum.

LECTIO VIII.

VÆ huic mundo a scándalis. Humilitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur húmana, quod sub deformitáte crucis æternæ glóriæ Dóminum nóluit accipere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepisse Christum ? Ideo vero necesse esse ait venire scándala ; quia ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humilitas esset explénda.

ñ. Michael Archángelus ve-

nit in adjutórium pópulo Dei,* Stetit in auxilium pro animábus justis, allelúia. †. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua. Stetit. Glória Patri. Stetit.

LECTIO IX.

VIDETE ne contemnátis unum de pusillis istis, qui credunt in me. Aptíssimum vinculum mútui amóris impósuit, ad eos præcipue, qui vere in Dómino credidissent. Pusillórum enim Angeli quotidie Deum vident : quia Filius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Filius hóminis salvat, et Deum Angeli vident ; et Angeli pusillórum præsumt fidélium oratióibus. Præesse Angelos absolúta auctoritas est. Salvatórum igitur per Christum oratiónes Angeli quotidie Deo offerunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad ætérnum et invisibilem Deum ambitiósio Angelórum famulátu ac ministério pervéhiuntur.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 4. Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuribulum áureum in manu sua, allelúia.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 7. r Dum præliarétur * Michael Archángelus cum dracóne, audíta est vox

dicéntiu
allelúia.

Ant.

chael,*
super on
das, alle

Ant. t.
minum h
allelúia.

Ant. t.
geli, Th
Principá
tútes cœ
num de

CAP.

SIGNIFIC
tet fi
Angelum
ni, qui t
verbo De
Christi, c

CHRISTE
gelór
Gentis h
dém

Cœlitum
Sc

Angelu
ædes
Cœlitus

renæ
Auctor u
orcu

Be
Angelu
hoste

Pellat ant
Quæ triur
orber

Te
Angelus
lútis

dicentium : Salus Deo nostro,
allelúia.

Ant. t. 8. Archángele Michael, * constitui te principem super omnes ánimas suscipiendas, allelúia.

Ant. t. 8. Angeli Dómini Dóminum benedicite in ætérnum, allelúia.

Ant. t. 7. Angeli, * Archángeli, Throni et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allelúia.

CAPITULUM. *Apoc. 1.*

SIGNIFICAVIT Deus quæ opórtet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhibuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

HYMNUS.

CHRISTE sanctórum decus Angelórum,
Gentis humanæ Sator et Redemptor,

Cœlitum nobis tribuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Michael in
ædes

Cœlitus nostras véniat, serénæ

Auctor ut pacis lacrymósa in
orcum

Bella reléget.

Angelus fortis Gábríel, ut
hostes

Pellat antiquos, et amica cœlo,
Quæ triumphátor státuit per
orbem,

Templa revisat.

Angelus nostræ médicus salutis

Adsit e cœlo Ráphael, ut omnes

Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dirigat actus.

Virgo Dux pacis, Genitrixque
lucis,

Et sacer nobis chorus Angelórum

Semper assistat, simul et micántis

Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas
beáta

Patris, ac Nati, paritérque
sancti

Spiritus, cujus résonat per omnem

Glória mundum. Amen.

ÿ. Stetit Angelus juxta aram
templi, allelúia. ñ. Habens
thuribulum áureum in manu
sua, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Factum est siléntium in cœlo,
dum draco committeret bellum :
et Michael pugnavit cum eo,
et fecit victóriam, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominumque dispensas : concéde propítius ; ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. Dum præliarétur.

Capitulum, Significávit, ut
supra.

ñ. *br.* Stetit Angelus juxta aram templi, * Allelúia, allelúia. Stetit. ÿ. Habens thuribulum áureum in manu sua.

Allelúia, allelúia. Glória Patri.
Stetit.

ŷ. Ascéndit fumus arómatum
in conspéctu Dómini, allelúia.
ŕ. De manu Angeli, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Archángele Michael.

Capitulum. *Apoc.* 5. c

AUDIVI vocem Angelórum
multórum in circúitu throni,
et animálium, et seniórum:
et erat númerus eórum millia
millium, voce magna dicén-
tium: Salus Deo nostro.

ŕ. *br.* Ascéndit fumus aró-
matum in conspéctu Dómini,*
Allelúia, allelúia. Ascéndit.
ŷ. De manu Angeli. Allelúia,
allelúia. Glória Patri. Ascéndit.

ŷ. In conspéctu Angelórum
psallam tibi Deus meus, alle-
lúia. ŕ. Adorábo ad templum
sanctum tuum, et confitébor
nómini tuo, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Angeli.

Capitulum. *Apoc.* 12. b

FACTUM est prælíum magnum
in cælo: Michael et Angeli
ejus præliabántur cum dracó-
ne, et draco pugnábat, et an-
geli ejus: et non prævalué-
runt, neque locus invéntus est
eórum ámplius in cælo.

ŕ. *br.* In conspéctu Angeló-
rum psallam tibi Deus meus,*
Allelúia, allelúia. In conspectu.
ŷ. Adorábo ad templum san-
ctum tuum, et confitébor nó-
mini tuo. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. In conspéctu.

ŷ. Adoráte Deum, allelúia.
ŕ. Omnes Angeli ejus, allelúia.

AD II VESPERAS.

Ant. Stetit Angelus, cum re-
liquis de Laudibus.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Domínica, p. 123,
et loco ultimi, *Psalm.* Confíte-
bor tibi... quóniam, p. 137.

Capit., Significavit Deus.

Hymnus, Te splendor, ut in
I Vesperis, p. 535.

ŷ. In conspéctu Angelórum
psallam tibi Deus meus, alle-
lúia. ŷ. Adorábo ad templum
sanctum tuum, et confitébor
nómini tuo, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Prin-
ceps gloriosissime, Michael Ar-
chángele, esto memor nostri:
hic, et ubique semper precáre
pro nobis Filium Dei, allelúia,
allelúia,

Oratio, Deus, qui miro ór-
dine, ut supra ad Laudes
Deinde fit *Commemoratio se-*
quentis Festi.

DIE IX MAII.

IN FESTO

S. GREGORII NAZIANZENI,
EPISC., CONFESSORIS, ET ECCLESIE
DOCTORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confes-
soris Pontificis, p. lx, præter
sequentia.

Ad Magnif. in utrisq. Vesp.
Ant. t. 2. O Doctor óptime,
Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte
Gregóri, divinæ legis amátor,
deprecáre pro nobis Filium
Dei, allelúia.

ŷ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum, allelúia. ŕ. Sto-
lam glóriæ induiteum, allelúia.

DEUS,
salú
ministr
quæsum
vitæ ha
tercessó
in cælis

IN
Lectio
rente.

IN

GREGORI
G dox,
rum litte
logi cogn
zianzi in
Athénis
génere u
lio erudi
rum litte
in quibus
áliquot a
lárum se
prio inge
ratióne e
tantes. Q
vitæ sanc
ti ad mun
gélíce ve
Christo f

ŕ. In
meum, ó
eum: * M
xilábitur
proficiet
lius iniqu
Manus en

GREGORI
G domu
Sasimóru

ORATIO.

DEUS, qui pópulo tuo aeternæ salutis beátum Gregórium ministrum tribuísti : præsta quæsumus ; ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GREGORIUS, nóbilis Cáp-padox, ex singulári divinárum litterárum sciéntia Theólogi cognómen consecútus, Nazianzi in Cappadócia natus, Athénis in omni disciplinárum genere una cum sancto Basilio eruditus, ad stúdia sacrárum litterárum se convértit, in quibus se in cœnóbio per aliquot annos exercuerunt, illárum senténtiam non ex próprio ingénio, sed ex majórum ratióne et auctoritaté interpretátes. Qui cum doctrina et vitæ sanctitaté florérent, vocáti ad munus prædicandæ Evangelicæ veritatís, plúrimos Jesu Christo filios peperérunt.

ñ. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúia. ý. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatís non nocébit ei. Manus enim.

LECTIO V.

GREGORIUS igitur aliquándo domum revérsus, primum Sasimórum Episcopus creátus

est, deinde Nazianzénam Ecclésiám administrávit Tum Constantinópolim ad eam regéndam Ecclésiám accersitus, cum civitaté hæresum purgátam erróribus ad Cathólicam fidem reduxisset, quod ei summum ómnium amórem conciliáre debébat, multórum parávit invidiam. Itaque cum inter Episcopos magna proptérea esset facta sedítio, sponte cedens Episcopátu, illud Prophétæ dictum usurpávit : Si propter me commóta est ista tempéstas, dejicite me in mare, ut vos jactári desinátis. Quare Nazianzum revérsus, cum illi Ecclésiæ Eulálium præficiéndum curásset, totum se ad contemplatiónem et scriptiõnem divinárum rerum cõtulit.

ñ. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúia. ý. Inveni David servum meum : óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

LECTIO VI.

SCRIPSIT autem multa et solúta oratióne et vérsibus, mirábili pietáte et eloquéntia : quibus doctórum hóminum, sanctorúmque judicio id assecútus est, ut nihil in illis, nisi ex veræ pietátis et Cathólicæ religiõnis régula reperiátur : nemo quidquam jure vocáre possit in dúbium. Consubstantialitátis Filii fuit acérrimus propugnátor. Ut autem vitæ laude nemo ei præpósitus est, sic et oratiõnis gravitaté omnes

SPERAS.

Angelus, cum rebus.

Dóminus, cum *inica*, p. 123, *psalm. Confitébamur*, p. 137. *icavit Deus.*

splendor, ut in 35.

cti Angelórum *us meus, alle-* *o ad templum* *et confitébor* *elúia.*

nt. t. 1. r Prin- *me, Michael Ar-* *memor nostri :* *emper precáre* *n Deí, allelúia,*

, qui miro ór- *ad Laudes* *mmemoratio se-*

MAIL.

ESTO *NAZIANZENI,* *ris, et Ecclesi-* *oris.* *lex.*

mmuni Confes- *p. lx, præter*

n utrisq. Vesp. *Doctor óptime,* *e lumen, beáte* *e legis amátor,* *nobis Filium*

m Dóminus, et *allelúia. ñ. Sto-* *niteum, allelúia.*

fácilē superávit. In iis scribēdi ac legēdi stúdiis ruri vitam Mónachi exércens, Imperatóre Theodósio ad cœléstem vitam sénio confectus migrávit.

ñ. Iste est, p. lxxvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia sancti Augustini Episcopi, in Evangelium, Vos estis sal terræ, de Communi Doctorum, p. lxxvij.

In Vesperis fit a Capitulo sequentis Festi, Commemoratio præcedentis, et sanctorum Martyrum Gordiani et Epimachi.

DIE X MAIL.

IN FESTO.

S. ANTONINI,

EPISCOPI ET CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. lx, præter ea quæ hic habentur propria.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

SANCTI Antonini, Dómine, Confessoris tui atque Pontificis méritis adjuvémur : ut sicut te in illo miráblem prædicámus; ita in nos misericórdem fuisse gloriémur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio sancti Gregorii.

Ant. O Doctor óptime.

ñ. Iustum.

Oratio, Deus qui pópulo tuo, ut supra, p. 547.

Et SS. Gordiani et Epimachi Martyrum.

Ant. Lux perpétua lucébit

sanctis tuis Dómine, et æternitas téporum, allelúia.

ñ. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúia. ñ. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúia.

ORATIO.

DA quæsumus omnipotens Deus : ut qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiani et Epimachi solémnia cólimus, córum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANTONINUS, Floréntiæ honestis paréntibus natus, ab ipsa jam pueritia egrégium futuræ sanctitátis spécimen exhibuit. Annum agens sextum decimum, Religiónem Prædicatórum ampléxus, cœpit éxinde máximis clarére virtútibus. Otio perpétuum bellum indixit, post noctúrnum brevem somnum primus matutinis præcibus áderat; quibus persolútis, reliquum tempus noctis oratióibus, aut certe lectiáni, et scriptiáni librórum tribuébat; et si quando importúnior fessis membris somnus obréperet, ad parietem páululum declinátio cápite, ac tantisper discússó somno, mox sacras vigiliás avidius repetébat.

ñ. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxit eum; * Manus enim mea unxit

hábitur proficere lius ini Manus

DISCIP sius

carnes, dine, n aut in n cilio se zona fér

cinctus, rime se cándis c tátis fui

Antonin tur. Ade

tas enitu

ac Provi

etissima

mississim

Quarto I

scopus re

tandem,

minis per

scopátum

ñ. Pós

poténtem

de plebe

mea aux

ñ. Invéni

óleo sanc

Manus en

ix eo mú

I quantu

charitáte,

cerdotáli z

mirándum

luisse, ut

tias per se

ceptóre ab

liabitur ei, allelúia. *ŷ.* Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. Manus enim.

LECTIO V.

DISCIPLINÆ reguláris sui ipsius severissimus exáctor, carnes, nisi in gravi ægritudine, numquam edit. Humi, aut in nudo tabuláto cubábat: cilicio semper usus, et interdum zona férrea ad vivam cutem incinctus, virginitátem integerrime semper coluit. In explicandis consiliis tantæ dexteritatis fuit, ut commúni elógio Antoninus consiliórum diceretur. Adeo autem in eo humilitas enituit, ut étiam Cænóhiis, ac Provinciis præfectus abjectissima monastérii officia demississime obiret. Ab Eugénio Quarto Florentinus Archiepiscopus renunciátus, ægerrime tandem, nec nisi Apostólicis minis perterrefactus, ut Episcopátum acciperet, acquiévít.

ñ. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi cléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúia. *ŷ.* Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

LECTIO VI.

In eo múnere vix dici potest, quantum prudéntia, pictáte, charitáte, mansuetúdine, et sacerdotáli zelo excellérit. Illud mirándum tantum ingénio valuisse, ut omnes ferme sciéntias per se nullo adhibito præceptóre absolutissime didicerit.

Tandem post multos labóres, multus étiam éditis insignis doctrinæ libris, sacra Eucharistia et Unctiõne percépta, compléxus Crucifixi ináginem, mortem lætus aspéxit sexto Nonas Maii, millésimo quadringentésimo quinquagésimo nono. Miráculis vivens et post mortem conspicuus, Sanctórum número adscriptus est ab Hadriáno Sexto, anno Dómini millésimo quingentésimo vigésimo tertio.

ñ. Iste est, p. lxxj.

IN III NOCTURNO.

Homilia sancti Gregorii Pape in Evangelium, Homo peregre, de Communi Confessoris Pontif. primo loco, p. lxxvij. Pro SS. Gordiano et Epimacho Martyribus.

LECTIO IX.

GORDIANUS iudex, cum ad eum Januárius Présbyter, ut condemnarétur, sub Juliáno apóstata ductus esset, ab eodem in Christiána fide instrúctus, cum uxóre et quinquaginta tribus aliis ex eadem familia Romæ baptizátur. Quare Præfectus, relegáto Januário, Gordiánum a Clementiáno Vicário inclúdi jubet in cárcerem: qui póstea eúdem Gordiánum vincitum caténis ad se accersitum, cum a fidei propósito deterrere non posset, plumbátis diu cæsum, cápite plecti imperat. Cujus corpus ante Apóllinis templum cánibus objéctum, noctu a Christiánis via Latina sepelitur in eadem crypta, in quam

reliquiæ beati Epimachi inartyris translatae fuerant ab Alexandria: ubi is diu propter Christi confessionem constrictus in carcere, postremo combustus, martyrio coronatus est.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

Pro Commem. SS. Gordiani et Epimachi Martyrum.

Ant. Filiae Jerusalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus in die solemnitatis et lætitiæ, alleluia, alleluia.

ÿ. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. ñ. Mors sanctorum ejus, alleluia.

Oratio, Da quæsumus, ut supra, p. 548.

DIE XII MAIL.

IN FESTO.

SS. NEREI, ACHILLEI, ET DOMITILLÆ, VIRGINIS, ATQUE PANCRAII, MART.

Semiduplex.

Omnia de Communi Mart. tempore Pasch. p. xxxvij, exceptis iis quæ hic sunt propria.

ORATIO.

SEMPER nos Domine Martyrum tuorum Nerei, Achillei, Domitillæ, atque Pancratii foveat, quæsumus, beata sollemnitas: et tuo dignos reddat obsequio. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

NEREUS et Achilleus fratres, eunuchi Flaviæ Domitillæ,

a beato Petro una cum ipsa, ejusque matre Plautilla, baptizati, cum Domitillæ persuasissent, ut virginitatem suam Deo consecraret, ab ejus sponso Aureliano tamquam Christiani accusati, ob præclaram fidei confessionem in Pontiam insulam relegantur: ubi ad questionem iterum vocati, et verbèribus cæsi, mox Tarracinam perducti, a Minucio Rufo equiteo et flammis cruciati, cum constanter negarent se a sancto Petro Apostolo baptizatos, ullis tormentis cogi posse ut idolis immolarent, securi percussi sunt: quorum corpora ab Auspicio eorum discipulo, et Domitillæ educatore, Romam delata, via Ardeatina sepulta sunt.

ñ. Lux perpétua lucèbit sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. ÿ. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium et exultationem obtinebunt. Et æternitas.

LECTIO V.

FLAVIA Domitilla, virgo Romana, Titi et Domitiani Imperatorum neptis, cum sacrum virginitatis velamen a beato Clemente Papa accepisset, ab Aureliano sponso, Titi Aurelii Consulis filio, delata quod Christiana esset, a Domitiano Imperatore in insulam Pontiam est deportata, ubi in carcere longum martyrium duxit. Demum Terracinam deducta, iterum Christum confessa,

cum ser
rèret, su
júdici
biculo,
Euphró
lactanc
rii curs
Maii: qu
inventa,
pulta su
rum frat
pora ex
driani si
rum Má
tuli Fasc
ñ. In
Consoláb
ÿ. Judicá
suum, et
solábitur

PANCRA
Pbili gé
tuódecim
venit Dio
Imperató
Románo
Christián
dem paul
cum diis
renuisset,
tis cervic
tyrii coró
eius corp
noctu sú
libútum v
ñ. Fili
IN I
Lectio sar
di
LECTIO
IN illo té
I régulus

na cum ipsa ,
autilla, bapti-
llae persuasis-
tem suam Deo
ejus sponso
am Christiáni
æcláram fidei
Póntiam insu-
ubi ad quæs-
ocáti, et ver-
x Tarracinam
cio Rufo equú-
ruciatí, cum
ent se a san-
lo baptizátos,
ogi posse ut
t, secúri per-
orum córpora
um discipulo,
atóre, Romam
eatina sepúlta

cum semper constantior appa-
rèret, sub Trajáno Imperatóre,
júdicis jussu incénso ejus cu-
biculo, una cum Theodóra et
Euphrósyna virginibus et col-
lectáncis suis, gloriósi marty-
rii cursum confécit, Nonis
Maii: quarum córpora íntegra
ínventa, a Cæsário Diacono se-
púlta sunt. Hac vero die duó-
rum fratrum ac Domitillæ cór-
pora ex Diaconia sancti Ha-
driáni simul transláta, in ipsó-
rum Mártyrum Basilicam, tí-
tuli Fasciolæ, restitúta sunt.

ñ. In servis suis, allelúia.
Consolábitur Deus, allelúia.
ÿ. Judicábit Dóminus pópulum
suum, et in servis suis. Con-
solábitur.

LECTIO VI.

PANCRATIUS, in Phrygia nó-
bili génere natus, puer qua-
tuórdecim annórum Romam
venit Diocletiano et Maximiano
Imperatóribus: ubi a Pontifice
Románo baptizátus, et in fide
Christiána eruditus, ob eám-
dem paulo post comprehénsus,
cum diis sacrificáre constánter
renuisset, virili fortitúdine da-
tis cervicibus, illústrem marty-
rii coronam consecútus est:
ejus corpus Octavilla matróna
noctu sústulit, et unguéntis de-
libútum via Aurélia sepelivit.

ñ. Filíæ Jerúsalem, p. xl.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii secún-
dum Joánnem.

LECTIO VII. Cap. 4. f

In illo témpore: Erat quidam
régulus, cujus filius infr-

mabátur Caphárnaum. Et ré-
liqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.
Ex Homilia 28, habita in Ba-
silica horum SS. Martyrum
in die natalis eorum.

QUI est quod régulus Dómi-
pam rogat, ut ad ejus fi-
lium véniat, et tamen ire cor-
poráliter recúsat; ad servum
vero centuriónis non invitátur,
et tamen se corporáliter ire
pollicétur? Reguli filio per cor-
porálem præsentiam non di-
guátur adesse, centuriónis ser-
vo non dedignátur occurrere.
Quid est hoc, nisi quod supér-
bia nostra retúnditur, qui in
hominibus non natúram, qua
ad imáginem Dei facti sunt,
sed honóres et divitiás venerá-
mur? Redémptor vero noster
ut osténderet, quia quæ alta
sunt hóminum, despiciénda
sunt; et quæ despecta sunt hó-
minum, despiciénda non sunt:
ad filium réguli ire noluit, ad
servum centuriónis ire pará-
tus fuit.

ñ. Ego sum vitis vera, et
vos pálmities: * Qui manet in
me, et ego in eo, hic fert fru-
ctum multum, allelúia, alle-
lúia. ÿ. Sicut diléxit me Pater,
et ego diléxi vos. Qui.

LECTIO VIII.

INCREPATA est ergo supérbia
nostra, quæ nescit pensáre
hómnes propter hómnes. So-
la, ut diximus, quæ circúm-
stant homínibus, pensat, na-
túram non áspicit, honórem
Dei in homínibus non agnóscit,

Ecce ire non vult Filius Dei ad filium réguli: et tamen venire parátus est ad salutem servi. Certe si nos cuiúspiam servus rogáret, ut ad eum ire deberémus, prótinus nobis nostra supérbia in cogitatióne tácita responderet, dicens: Non eas, quia temetípsum degéneras, honor tuus despicitur, locus viléscit. Ecce de cælo venit, qui servo in terra occurrere non déspicit: et tamen humiliári in terra contémnimus, qui de terra sumus.

ñ. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, alleluía; splendórem Deo dederunt, alleluía: * Et sicut lac coaguláti sunt, alleluía, alleluía. †. Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antiquo, sapphiro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

LECTIO IX.

NOLITE ergo intra vosmetipsos pensáre quod habétis, sed quid estis. Ecce mundus qui diligitur, fugit. Sancti isti, ad quorum tumbam consistimus, floréntem mundum mentis despectu calcavérunt. Erat tunc vita longa, salus continua, opuléntia in rebus, fecúnditas in propágine, tranquillitas in diuturna pace: et tamen cum in seípso floréret, jam in eórum córdibus mundus arúerat. Ecce jam mundus in seípso áruit, et adhuc in córdibus nostris floret. Ubique mors, ubique luctus, ubique desolátio, úndique percútimur, úndique ama-

ritudinibus replémur: et tamen cæca mente carnális concupiscéntiæ ipsas ejus amaritúdines amámus, fugiéntem séquimur, labénti inhaerémus.

Te Deum laudámus, p. 10.

DIE XIV MAII.

IN FESTO

S. BONIFACII, MART.

ORATIO.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut qui beáti Bonifáccii Mártiris tui solémnia cólimus; ejus apud te intercessiόνibus adjuvémur. Per Dóminum.

LECTIO II.

BONIFACIUS, civis Románus, quod cum Aglae nóbili matróna impudíce versátus esset, tanto illius intemperántiæ dolore captus est, ut peniténtiæ causa se ad conquirénda et sepeliénda Mártirum córpora contúlerit. Itaque relictis peregrinatiónis sóciis, cum Tarsi multos propter Christiánæ fidei professiόνem váriis tormentis cruciátos vidisset, illórum vincula osculátus, eos veheménter hortabátur, ut constánter supplicia perferrent, quod brevem labórem sempitérna réquies consecutúra sit. Comprehénsus igitur, férreis úngulis excarnificátus est: cui étiam inter mánuum ungues et carnem acúti calami sunt infixi, plumbúmque liquéfáctum in os ejus infúsus. Quibus in cruciátibus ea vox tantum Bonifáccii audiebatur:

Grátias
Christe,

Mox in
dem
est: und
set: ira
secúri pé
pore ma
ctus est,
ad Christ
verterént
querénte
afféctum
géntis só
mérunt;
tis, linté
mam po
Quod fac
Aglae ma
penitens
dixerat, c
óbviam sa
siam ejus
in qua c
Nonis Jun
pridie Idu
Ciliciæ Ur
lum, Dioc
Imperatór
Te Deum

Episco

S

Omnia
soris Pont
ea quæ seq

AUXILIUM
mine c
impénde:

Grátias tibi ago Dómine Jesu
Christe, Fili Dei.

LECTIO III.

Mox in ollam ferventis picis
demisso cápite conjéctus
est: unde cum inviolátus exis-
set: ira incénsus judex, eum
secúri pércuti jubet. Quo témpo-
re magnus terræmótus fa-
ctus est, ita ut multi infidéles
ad Christi Dómini fidem con-
verteréntur. Eum sequénti die
quærentes sócii, cum martyrio
affectum cognovissent, quin-
gentis sólidis ejus corpus rede-
mérunt; et conditum unguén-
tis, linteisque involútum, Ro-
mam portándum curáunt. Quod
factum cum ab Angelo
Aglæ matróna, quæ et ipsa
penitens se piis opéribus ad-
dixerat, cognovisset, pródiens
óbviâ sancto córpori Ecclé-
siam ejus nómine ædificávit,
in qua corpus sepúltum est
Nonis Junii, cum ejus ánima
pridie Idus Mai: apud Tarsum
Ciliciæ Urbem migrásset in cœ-
lum, Diocletiáno et Maximiano
Imperatóribus.

Te Deum laudámus, p. 16.

FESTA XVI MAII.

IN FESTO

S. UBALDI,

EPISCOPI ET CONFESSORIS.

Semiduplex.

*Omnia de Communi Confes-
soris Pontificis, p. lx, præter
ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

AUXILIUM tuum nobis, Dó-
mine quæsumus, placátus
impénde: et intercessióne beáti

Ubáldi Confessóris tui atque
Pontificis; contra omnes diá-
boli nequitias dexteram super
nos tuæ propitiatiónis exténde.
Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura oc-
currente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

UBALDUS, Eugúbii in Umbria
nóbili genere natus, a pri-
mis annis pietáte et litteris
egrégie est institútus; jamque
adoléscens, ut uxórem dúce-
ret, sæpe tentátus, numquam
tamen a propósito servándæ
virginitátis recéssit. Sacérdos
effectus patrimonium suum
paupéribus et Ecclésiis distri-
buit, et Canonicórum Regulá-
rium Ordinis sancti Augustíni
institútum suscipiens, illud in
pátriâ transtulit, atque in eo
aliquámdiu sanctissime vixit.
Cujus sanctitátis opinióné evul-
gáta, ab Honorio Secúndo sum-
mo Pontifice, Ecclésiæ Eugu-
binæ invitus præficitur, et
Episcopális consecratiónis mú-
nere decorátur.

ñ. Inveni David servum
meum, óleo sancto meo unxi
eum: *Manus enim mea auxi-
liábitur ei, alleluía. ý. Nihil
proficiet inimicus in eo, et fi-
lius iniquitátis non nocébit ei.
Manus enim.

LECTIO V.

AD suam itaque revértens Ec-
clésiám, cum de consuéta
vivéndi ratióne nihil ádmodum
immutásset, in omni tamen

virtutum genere eo magis eminare cœpit, quo efficacius aliorum etiam salutem verbo et exemplo procuraret; factus forma gregis ex animo. Nam victu parco, vestitu moderato, lectulo aspero et pauperrimo, Crucis mortificationem jugiter in suo corpore circumferbat, dum inexplebili orationis studio spiritum quotidie recrearet. Hinc admirabilem illam mansuetudinem est adeptus, qua gravissimas injurias et contumelias non modo æquanimiter tulit, verum etiam mirifico dilectionis affectu persecutores suos omni benignitatis testimonio complectebatur.

¶ Pósui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia.
 ¶ Invéni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

LECTIO VI.

BIENNIO antequam ex hac vita migraret, cum diutinis afflictarétur infirmitatibus, inter acerbissimos corporis cruciatus, velut aurum in fornace purgatum, Deo grátias indesinenter agebat. Adveniéntem autem sacro Pentecostes die, cum multis annis Ecclesiam sibi commissam summa cum laude gubernasset, sanctis operibus ac miraculis clarus quievit in pace. Quem Cœlestinus Papa Tertius in Sanctorum numerum retulit. Ejus virtus præcipue in effugandis spiritibus

immundis elucet. Corpus vero per tot sæcula incorruptum magna fidelium veneratione in patria colitur, quam non semel a præsentí discrimine liberavit.

¶. Iste est, p. lxxj.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Homo peregre profiscens, ut in *Communi Confessoris Pontificis, primo loco*, p. lxxij.

Vesperæ de S. Paschali cum Commem. S. Ubaldi.

DIE XVII MAIL.

IN FESTO

S. PASCHALIS BAYLON,
CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontif., p. lxxix, præter ea quæ hic propria adnotantur.

ORATIO.

DEUS qui beatum Paschalem Confessorem tuum mirifica erga Corporis, et Sanguinis tui sacra mysteria dilectione decorasti: concede propitius; ut quam ille ex hoc divino convivio spiritus percipit pinguedinem, eandem et nos percipere mereamur. Qui vivis.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PASCHALIS Baylon, pauperibus piisque parentibus in oppido Turris Formosæ Seguntinæ Diocesis in Aragonia natus, a teneris annis plura de-

dit futu
Sortitus
rerum o
diosam,
lescentia
transégi
rationem
bat, quo
ac innoc
primis ú
nam juo
módicus,
tantaque
cios floré
tia, ut eó
errores c
erúdiens.
velut óm
gister m
tur, ac ar
tum a pl
¶. Hom
minus, e
inimicis,
tavit illu
claritatem
¶. Justum
vias rec
regnum l

QUI ven
sa, adeo
flos conv
domo Dó
sparsit sa
tur Pasch
verioris in
dine Min
servántiæ
ptatus, e
currénda
que se I

Corpus vero
incorrúptum
enocratióne in
am non semel
inliberávit.
xvj.

TURNO.

Gregorii Papæ
peregre profi-
ommuni Con-
, primo loco,

Paschali cum
aldi.

MAIL.

ro
BAYLON,
ORIS.

x.
muni Confes-
f., p. lxxix,
e propria ad-

o.
ri Paschálem
tum mirifi-
et Sanguinis
ria dilectiône
le propitius;
e divíno con-
cépit pingue-
et nos perci-
Qui visis.

TURNO.
riptura occur-

TURNO.

IV.
on, paupéri-
paréntibus in
ermosæ Segun-
Aragónia na-
nis plura de-

dit futuræ sanctitátis indicia. Sortitus animam bonam, ac rerum cœlestium apprime studiósam, pueritiam, atque adolescentiam in gregis custodia transegit: quam ille vivendi rationem ideo præcipue diligebat, quod humilitati fovendæ, ac innocentiae conservandæ in primis útilem, atque opportunam judicaret. Erat in victu módicus, in oratione assiduus, tantaque apud cœvos, et sócios florebat auctoritate, et gratia, ut eorum lites compónens, errores corrigens, ignorántiam erudiens, ac desidiam excitans, velut ómnium parens, et magister máximo stúdio coleretur, ac amaretur: beátus étiam tum a plerisque appellátus.

¶. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tavit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam, allelúia. †. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

QUI vero in sæculo, terra nempe desérta, et inaquósa, ádeo feliciter adoláverat, flos convállium, plantátus in domo Dómini mirum ubique sparsit sanctitátis odórem. Igitur Paschális arrepto vitæ severióri institúto, atque in Ordine Minórum strictióri Observántiæ Discalceatórum cooptátus, exultávit ut gigas ad curréndam viam suam, totúmque se Dómino excoléndum

tradens, dies noctésque cogitábat, qua se ratióne magis ei magisque conformáret. Ita factum est brevi, ut eum tamquam Seráphicæ perfectiόνis exémpilar ipsi quoque provectiões imitándum sibi propónerent. Ipse autem in húmili serviéntium gradu constitútus, se velut ómnium peripséma reputans, árdua quæque et abjecta domus ministéria, véluti jure quodam peculiári sibi debita, summa cum hilaritate suscipiebat, et exercébat humilitate, ac patientia pari. Carnem spiritui quandóque reluctári nitentem jugi maceratióne afflictavit, atque in servitútem redégit; spiritum vero assidua sui abnegatióne ferventiórem in dies ad austerióra extendébat.

¶. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronávit eum, allelúia. †. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

DEIPARAM Virginem, cujus clientelæ se ab ineunte ætate dicáverat, tamquam matrem quotidianis colébat obséquiiis, atque filiáli exorábat fiducia. Porro erga sanctissimum Eucharistiæ Sacraméntum difficile dictu est quam ardenti teneretur devotiόνis affectu, quem defunctus étiam in cadávere retinére visus est, dum jacens in féretro ad sacræ Hó-

stiae elevationem bis oculos reseravit, et clausit, magna omnium, qui aderant, admiratione. Ejusdem veritatem inter hæreticos publice palamque professus, multa et grævia ob eam causam perpessus est: crebro etiam ad necem petitus, sed singulari Dei providentia impiorum manibus ereptus. Sæpe inter orandum omnibus destituebatur sensibus, dulcique languēbat amoris deliquio: quo tempore cœlestem illam scientiam hausisse creditus est, qua homo rudis, et illitteratus de mysteriis Fidei difficillimis respondere, atque aliquot etiam libros conscribere potuit. Dénique méritis plenus eadem, qua prædixerat hora feliciter migravit ad Dóminum, anno salutis millésimo quingentésimo nonagésimo secundo, sexto décimo Kalendas Júnii, eodem, quo natus fuerat, Festo Pentecóstes recurrēte, annum agens secúndum supra quinquagésimum. Quibus aliisque virtútibus insignem, ac miraculis tam in vita, quam post mortem clarum Paulus Quintus Póntifex Máximus illum Beátum appellávit: Alexander autem Octávus Sanctórum catálogo adscripsit.

ñ. Iste homo, p. lxxxv.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium, Sint lumbi, ut in eodem Communi, primo loco, p. lxxxvij.

Vesperæ a Capit. de S. Ve-

nantio Martyre cum Commemoratione S. Paschalis.

DIE XVIII MAIL.

IN FESTO

S. VENANTII, MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. tempore Pasch. p. xxxvij, præter ea quæ sequuntur.

Si hoc Festum transferri contigerit, et in primis Vesperis non sit faciendum a Capitulo, tunc sequens Hymnus, Martyr Dei, dicendus erit ad Matutinum conjunctim cum alio Hymno, Athléta Christi, sub una conclusione, Sit laus Patri. Alias dicatur prout infra positum est.

AD VESPERAS.

HYMNUM.

MARTYR Dei Venántius,
Lux et decus Camértium,
Tortóre victo et júdice,
Lætus triúmphum cóncinit.
Annis puer, post víncula,
Post cárceres, post vérbera,
Longa fame freméntibus
Cibus datur leónibus.

Sed ejus innocéntiæ
Parcit leónum immánitas,
Pedésque lambunt mártiris,
Iræ famisque immémores.

Verso deórsum vértice
Hauríre fumum cógitur:
Costas utrimque et viscera
Succénsa lampas ústulat.

Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

Sic semper terminandus est Hymnus prædictus, similiter

ad Matu
infra.

ÿ. San
gaudete,
Deus in
letítia.

Ad M
perpétua
mine, et
allelúia.

DEUS,
Venántius
pho cons
ces pópu
qui ejus
fidei con
Per Dóm

AL
Invitat

sancti, *
Psalm.
p. 2.

ATHLET
Idóla
Deique a
Vite per
Loris r
E rupe p
Spinéta v
Per saxa
Dum n

tyris
Languen
Signo Cr
E rupe fo
Bellátio
Qui pérfi
E caute p
Nos rore
Sit laus
Tibique s

cum Commem-
schalis.

II MAII.

ESTO

III, MART.

lex.

omnuni unius
asch. p. xxxvij,
equuntur.

tum transferri
primis Vespere-
ndum a Capi-
ens Hymnus,
cendus erit ad
njunctim cum
Athleta Christi,
sione, Sit laus
catur prout in-

SPERAS.

NUS.

Venántius,
us Camértium,
t júdice,

um cóncinit.
post véncula,
post vébera,

méntibus

onibus.

océntiæ

immánitas,

unt mártýris,

mmémores.

um vértice

n cógitur :

ne et viscera

as ústulat.

i, sit Filio,

Spirítus :

Venántii

udia. Amen.

terminandus est

ictus, similiter

ad Matutinum et ad Laudes ut
infra.

ÿ. Sancti et justi in Dómino
gaudéte, allelúia. ñ. Vos elégit
Deus in hæreditátem sibi, al-
lelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Lux
perpétua lucébit sanctis tuis Dó-
mine, et ætérnitas témporum,
allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui hunc diem beáti
Venántii Mártýris tui triúm-
pho consecrásti : exáudi pre-
ces pópuli tui, et præsta ; ut
qui ejus mérita venerámur,
fidei constántiam imitémur.
Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Exúltent in Dómino
sancti, * allelúia.

Psalm. Veníte exultémus,
p. 2.

HYMNUS.

ATHLETA Christi nóbilis
Idóla damnat Géntium,
Deique amóre saúcius
Vitæ pericla déspicit.

Loris revinctus ásperis,
E rupe præceps vólvitur :
Spinéta vultum lánçant :
Per saxa corpus scinditur.

Dum membra raptant már-
tyris,

Languent siti satéllites :

Signo Crucis Venántius

E rupe fontes élicit.

Bellátor o fortíssime,

Qui pérfidis tortóribus

E caute præbes póculum,

Nos rore grátiae irriga.

Sit laus Patri, sit Filio,

Tibique sancte Spiritus :

Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura oc-
currente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

VENANTIUS Camers quinde-
cim annos natus, cum
Christiánæ religiónis accusa-
rétur apud Antiochum, qui
sub Décio Imperatóre Came-
rino præerat, in porta civitá-
tis Præsidi se óbtulit : quem
ille pollicitationibus ac terró-
ribus diu tentátum, flagris
cædi et vínculis astringi jus-
sit : sed iis mirabiliter ab An-
gelo solútus, lampádibus pó-
stea adúritur, atque invérso
ore fumo suppósito suspén-
ditur. Ejus constántiam in tor-
mentis demirátus Anastásius
Corniculárius, et quod eum ab
Angelo íterum solútum can-
dida veste supra fumum am-
bulántem vidisset, in Chri-
stum crédidit, et a beáto Por-
phyrio Presbytero cum familia
baptizátus paulo post martyrii
palmam cum eódem promé-
ruit.

ñ. Lux perpétua lucébit san-
ctis tuis Dómine,* Et ætérnitas
témporum, allelúia, allelúia.

ÿ. Lætítia sempitérna erit su-
per cápita eórum : gáudium et
exultatióem obtinébunt. Et
ætérnitas.

LECTIO V.

AT Venántius Præsidi sísti-
tur, et ab eo íterum fru-

stra tentatus ut Christi fidem desereret, in carcerem conjicitur: quo Attalus Praeco mittitur, qui ei dicat se quoque Christianum fuisse, et ei nomini propterea renuntiasse, quod cognovisset inane esse fidei commentum, quo Christiani praesentibus se abdicant ob vanam futurorum spem. Verum nobilis Christi athleta callidi hostis insidias non ignorans, diaboli ministrum a se penitus rejecit. Quare ad Praesidem iterum adducto omnes contusi sunt dentes, maxillaeque confractae; atque ita caesus in sterquilinum dejecitur. Sed inde ab Angelo quoque ereptus, rursus stetit ante judicem: qui, Venantio adhuc loquente, e tribunali cecidit, et in ea voce, Verus est Venantii Deus, nostros deos destruite, exclamans expiravit.

ñ. In servis suis, alleluia, * Consolabitur Deus, alleluia. †. Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis. Consolabitur.

LECTIO VI.

QUOD cum Praesidi nuntiatum esset, extemplo Venantium leonibus objici jussit, qui naturali feritate omnia, ad ejus se pedes abjecerunt: interim ille populum Christi fidem edocebat. Quare inde amotus, iterum in carcerem traditur. Cumque postridie Praesidi referret Porphyrius, se per visum noctu populos, quos Venantius aqua tingebat, cla-

rissima luce fulgentes, ipsum vero Praesidem obscurissima caligine operum vidisse. Praeses ira incensus, eum illico capite plecti imperat: deinde Venantium per loca vepribus et carduis consita trahi usque ad vesperam. Is cum senianimis relictus esset, mane se iterum Praesidi praesentavit, cujus jussu statim e rupe precipitatur: sed inde etiam divinitus ereptus, denuo per loca aspera ad mille passus trahitur: ubi militibus siti aestuantibus, in proxima convalle, ex lapide, in quo et genuum formam reliquit, sicut etiam nunc in ejus Ecclesia videre licet, Crucis signo a Venantio facto, aquae manant. Eo miraculo plures permoti in Christum crediderunt, quos omnes Praeses eo loci una cum Venantio capite feriri jussit. Fulgura et terramotus eo tempore ita magni fuere, ut Praeses aufugeret: qui paucis tamen post diebus divinam haud valens effugere justitiam, turpissimam mortem oppetiit. Christiani interim Venantii et aliorum corpora honorifico loco sepelierunt, quae Camerini in Ecclesia Venantio dicata condita adhuc sunt.

ñ. Filiae Jerusalem, p. xl.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Augustini Episc. in Evangelium, Ego sum vitis vera, ut in Communi Mart. tempore Paschali, primo loco, p. xlj.

DUM
Die
Nobis r
Lucis h
Nam
Stygisq
Veroque
Divinita
Aquis
Lustrav
Quos t
In astr
Nunc
Adesto
Procul
Tuumqu
Sit la
Tibique
Da, per
Beata no
y. Pre
mini, al
rum eju
Vesper
Petro C
moration
ris, et sa
ginis.
I
S. P
PAP
Omnia
fessoris
ea quae s
DEUS,
Coele
Pontificat

AD LAUDES.

HYMNUS.

DUM nocte pulsa lúifer
Diem propinquam nún-
tiat,

Nobis refert Venántius
Lucis beátæ múnera

Nam criminum caliginem,
Stygisque noctem depulit :
Veróque cives lúmine
Divinitátis ímbuit.

Aquis sacri Baptísmatis
Lustrávit ille pátriam :
Quos tinxit unda milites,
In astra misit Mártires.

Nunc Angelórum párticeps
Adésto votis súpplicum :
Procul repélle crimina,
Tuúmque lumen ingere.

Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique, sancte Spiritus :
Da, per preces Venántii,
Beátæ nobis gáudia. Amen.

ÿ. Pretiósá in conspéctu Dó-
mini, allelúia. ñ. Mors sanctó-
rum ejus, allelúia.

*Vesperæ a Capitulo de sancto
Petro Cælestino, cum Comme-
moratione S. Venántii Marty-
ris, et sanctæ Pudentianæ Vir-
ginis.*

DIE XIX MAII.

IN FESTO

S. PETRI COELESTINI,
PAPÆ ET CONFESSORIS.

Duplex.

*Omnia de Communi Con-
fessoris Pontif., p. lx, præter
ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

DEUS, qui beátum Petrum
Cælestinum ad summi
Pontificátus ápicem sublimá-

sti, quique illum humilitáti
postpónere docuisti : concéde
propítius; ut ejus exémplo
cuncta mundi despícere, et ad
promissa humilibus præmia
pervenire feliciter mereámur.
Per Dóminum.

*Deinde fit Commem. S. Ven-
ántii Mart.*

Ant. Sancti et justi in Dó-
mino gaudéte, allelúia : vos
elégit Deus in hæreditátem
sibi, allelúia.

ÿ. Pretiósá in conspéctu Dó-
mini, allelúia. ñ. Mors sanctó-
rum ejus, allelúia.

Oratio, Deus, qui hunc
diem, *ut supra,* p. 557.

*Postea fit Commem. S. Pu-
dentianæ Virginis.*

Ant. Veni sponsa Christi,
áccipe coronam, quam tibi Dó-
minus præparávit in ætérnum,
allelúia.

ÿ. Spécie tua, et pulchritú-
dine tua, allelúia. ñ. Inténde,
prospére procéde, et regna,
allelúia.

ORATIO.

EXAUDI nos Deus salutáris
noster : ut sicut de beátæ
Pudentiánæ Virginis tuæ festi-
vitáte gaudémus; ita piæ de-
votiónis erudiámur afféctu.
Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura oc-
currente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PETRUS, a nómine quo Pón-
tifex est appellátus, Cælesti-
nus dictus, honéstis Catholi-

cisque paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adolescén-
tiam vix ingrèssus ut ánimum
a mundi illécebris custodíret,
in solitúdinem secéssit. Ibi
contemplatiónibus mentem nú-
triens, corpus in servitútem ré-
digens, férream caténam ad nu-
dam carnem adhibébat. Con-
gregatiómem, quæ póstea Cœ-
lestinórum díctæ est, sub Ré-
gula sancti Lætantíi instituit.
Hinc quasi lucerna supra can-
delábrum pósa, cum abscon-
di nequíret (Romána Ecclésia
diu viduáta Pastóre) in Petri
Cáthedram ignórans et absens
adscitus, magna novitátis ad-
miratióne non minus quam
repentino gáudio cunctos affé-
cit. Cum autem in Pontificá-
tus sublimitáte collocátus, vá-
riis disténtus curis, assuétis
incumbere meditatióibus vix
posse cognósceret, óneri pári-
ter et honóri voluntárie cessit.
Indéque priscam vitæ ratió-
nem répetens, obdormívit in
Dómino : ejúsque pretiósam
mortem Crux præfúlgens in
ære ante cubículi óstium ré-
didit ámplius gloriósam. Mirá-
culis multis tam vivens, quam
post óbitum cláruit; quibus
rite examinátis, Clemens Quin-
tus, anno postquam decéssit
undécimo, Sanctórum número
adscrípsit.

ñ. Invéni David servum
meum, óleo sancto meo unxi
eum : * Manus enim mea au-
xiliábitur ei, allelúia. ý. Nihil
proficiet inimicus in eo, et

filii iniquitátis non nocébit
ei. Manus enim.

Ex libro Morálium S. Gregórii
Papæ.

Lib. 10. c. 16. in c. 12 Job.

LECTIO V.

DERIDETUR justí simplicitas.
Hujus mundi sapiéntia est,
cor machinatióibus tégere,
sensus verbis veláre; quæ
falsa sunt, vera osténdere;
quæ vera sunt, falsa demon-
stráre. Hæc nimirum prudén-
tia usu a juvenibus scitur,
hæc a púeris pretio discitur :
hanc qui sciunt, céteros de-
spiciéndo superbiunt : hanc
qui nésciunt, subjécti et tímidi
in áliis mirántur : quia ab eis
hæc éadem duplicitátis iníqui-
tas nómine palliáta diligitur,
dum mentis pervérsitas urbá-
nitas vocátur. Hæc sibi obse-
quéntibus præcipit honórum
cúlmina quærere, adépta tem-
porális glóriæ vanitáte gau-
dère, irrogáta ab áliis mala
multiplicius réddere : cum vi-
res súppetunt, nullis resistén-
tibus cédere : cum virtútis pos-
sibilitas deest, quidquid explére
per malítiam non valent, hoc
in pacífica bonitáte simuláre.

ñ. Pósui adjutórium super
poténtem, et exaltávi eléctum
de plebe mea : * Manus enim
mea auxiliábitur ei, allelúia.
ý. Invéni David servum meum,
óleo sancto meo unxi eum.
Manus enim.

LECTIO VI.

AT contra, sapiéntia justó-
rum est, nil per ostensió-

nem fin-
aperire,
falsa devi-
hibére, qu-
râræ, qua-
júriæ ult-
veritate c-
putáre. S-
plicitas c-
hujus mu-
ritátis vir-
Omne en-
ágitur, ab-
tum putá-
ópere vér-
sapiéntiæ
namque s-
do, quam
téndere, i-
tione sim-
contuméli-
ledicéntib-
tem quær-
quere, rap-
percutiént-
præbére ?

ñ. Iste e-

IN L-

Lectio

secúnd-

LECTIO

IN illo tér-

ad Jesur-

mus ómni-

te : quid e-

réliqua.

Homilia

P-

Homili-

PERFECTU-
vendit
et dat pau-

nem fingere, sensum verbis aperire, vera ut sunt diligere, falsa devitare, bona gratis exhibere, mala libentius tolerare, quam facere; nullam injuriæ ultionem quærere, pro veritate contumeliam lucrum putare. Sed hæc justorum simplicitas deridetur: quia ab hujus mundi sapientibus, puritatis virtus fatuitas creditur. Omne enim quod innocenter agitur, ab eis procul dubio stultum putatur: et quidquid in opere veritas approbat, carnali sapientiæ fatuum sonat. Quid namque stultius videtur mundo, quam mentem verbis ostendere, nil callida machinatione simulare, nullas injuriis contumelias reddere, pro maledicentibus orare, paupertatem quærere, possessa relinquere, rapienti non resistere, percussenti alteram maxillam præbere?

¶ Iste est, p. lxxvj.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 19. d

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ
Presbyteri.

Homilia in natali sancti
Benedicti.

PERFECTUS ille est, qui abiens vendit omnia quæ habet, et dat pauperibus, ac veniens

sequitur Christum: habebit enim thesaurum non deficientem in cœlis. Unde bene interrogante Petro, dixit talibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis et vos super sedes duodecim; judicantes duodecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nomine laborantes, in alia præmium sperare docuit: id est, in regeneratione, cum videlicet in vitam immortalẽ fuerimus resurgendo regenerati, qui in vitam caducam mortaliter eramus geniti.

¶ Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. ¶ Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VIII.

ET justa prorsus retributio ut qui hic pro Christo humanæ gloriæ celsitudinis neglexerunt, illic a Christo iudices glorificati singulariter cum eo assideant, qui a sequendis ejus vestigiis nulla ratione poterant avelli. Nemo autem putet, duodecim tantum Apostolos, quia pro Juda prævaricante Mathias electus est, tunc esse judicandos; sicut nec duodecim solæ sunt tribus Israel iudicandæ: alioquin tribus Levi, quæ tertia decima est, injudicata recedat.

ñ. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis, alleluia. ÿ. Vigilâte ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et. Glória Patri. Et.

Pro S. Pudentiana Virgine.

LECTIO IX.

PUDENTIANA Virgo, Pudéntis Románi filia, paréntibus orbata, cum admirabili pietate Christianam religionem coleret, una cum sorore Praxede pecuniam ex vendito patrimonio redactam pauperibus distribuit, seque jejuniis et orationibus dedit. Cujus etiam opera tota ejus familia, in qua erant nonaginta sex homines, a Pio Pontifice baptizata est. Quod autem ab Antonino Imperatore sancitum erat, ne Christiani publice sacrificia facerent, Pius Pontifex in ædibus Pudentiænæ cum Christianis sacra celebrabat. Quibus illa benigne acceptis, quæ ad vitam necessaria essent, suppeditabat. Itaque in his Christianæ pietatis officiis migravit e vita, et in sepulchro patris ad cœmetérium Priscillæ via Salária sepulta est, décimo quáto Kalendas Junii.

Si hoc Festum contingat transferri, nona Lectio dicitur ut sequitur.

LECTIO IX.

ET Paulus, qui tertius-decimus est Apóstolus, judi-

candi sorte privabitur, cum ipse dicat : Nescitis quoniam angelos judicabimus, quanto magis sæcularia? Sciendum namque est, omnes qui ad exemplum Apostolorum sua reliquerunt omnia et secuti sunt Christum, judices cum venturos sicut etiam omne mortalium genus esse judicandum. Quia enim duodenario sæpe número solet in Scripturis universitas designari, per duodecim sedes Apostolorum omnium numerositas judicantium, et per duodecim tribus Israel universitas eorum, qui judicandi sunt, ostenditur.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

Fit Commem. sanctæ Pudentiænæ Virg.

Ant. Simile est regnum cœlorum homini negotiatóri quærenti bonas margaritas : inventa una pretiosa, dedit omnia sua et comparavit eam, alleluia.

ÿ. Diffusa est gratia in labiis tuis, alleluia. ñ. Propterea benedixit te Deus in ætérnum, alleluia.

Oratio. Exaudi nos Deus salutaris noster, ut supra.

AD II VESPERAS.

Ad Magnif. Ant. Dum esset summus Pontifex, terræ non metuit, sed ad cœlestia regna gloriosus migravit, alleluia.

Deinde fit Commemoratio S. Bernardini, ut infra,

S. BERNARDINI.

Omnia non Pontifex que hic

Ant. S.

piénti, o

suam su

ÿ. Am

ornavit e

glóriæ in

DOMINE

nard

nium sa

rem trib

mus, mé

Spirítum

benignus

et regna

unitate e

IN

Lectio

currente.

IN I

BERNARDINI

bili S

ab ineunt

sanctitatis

a piis par

catús; ne

dis, inter

stúdia, pi

num inte

tioní, et

cúltui pra

sericórdia

fuit insign

nia proces

DIE XX MAIL.

IN FESTO

S. BERNARDINI SENENSIS,
CONFESSORIS.*Semiduplex.**Omnia de Communi Conf.
non Pont., p. lxxix, præter ea
quæ hic habentur propria.**Ant.* Similabo eum viro sapi-
enti, qui ædificavit domum
suam supra petram, allelúia.*ÿ.* Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum, allelúia. *ñ.* Stola
glóriæ induit eum, allelúia.

ORATIO.

DOMINE Jesu, qui beáto Ber-
nardino Confessóri tuo exi-
mum sancti nóminis tui amó-
rem tribuisti : ejus, quæsu-
mus, méritis et intercessióne,
Spirítum nobis tuæ dilectiónis
benignus infunde. Qui vivis
et regnas cum Deo Patre in
unitate ejusdem.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura oc-
currente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BERNARDINUS Albizésca, nó-
bili Senénsi familia ortus,
ab ineunte ætate non obscura
sanctitátis dedit indicia ; nam
a piis paréntibus honéste edu-
catus ; negléctis puerilibus lu-
dis, inter prima grammaticæ
stúdia, pietátis opéribus áni-
mum inténdit, jejúniis, ora-
tióni, et beatissimæ Virginis
cúltui præcipue addictus. Mi-
sericórdia vero in páuperes
fuit insigni : quæ quidem óm-
nia procedente témpore quo

mélius posset excólere, eórum
número adscribi vóluit ; qui
Senis in hospitali domo beátæ
Mariæ de Scala, Deo insér-
viunt ; unde complúres sancti-
tate célebres viri prodiérunt.
Ibi córporis afflictatióne, et
ægrotántium cura, dum atrox
pestilentia grassaretur, incre-
dibili charitate sese exércuit.
Inter céteras autem virtutes,
castitatem, egrégia forma re-
pugnante, sanctissime custodi-
vit, adeo ut eo præsenté nemo
umquam, ne impudentissimus
quidem, verbum minus honé-
stum proférre auderet.

ñ. Honéstum fecit illum Dó-
minus, et custodivit eum ab
inimicis, et a seductóribus tu-
távit illum : * Et dedit illi
claritatem ætérnam, allelúia.
ÿ. Justum dedúxit Dóminus per
vias rectas, et osténdit illi
regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

GRAVI morbo tentátus, eó-
que ad quátuor menses
patientissime tolerátus, demum
incólumis, de religiósæ vitæ
institúto capesséndo deliberá-
re cœpit ; quo ut sibi viam mu-
niret, ædiculam in extrémâ
urbe condúxit ; in quam cum
sese abdidisset, aspérrimam
omni ex parte vitam trahébat,
Deum assidue orans, ut, quid
sibi sequéndum esset, osténde-
ret : quare divinitus factum
est, ut beáti Francisci Ordí-
nem præ céteris optáret, in
quo humilitate, patientia, aliis-
que religiósi hómínis virtúti-

ivábitur, cum
scitis quóniam
bimus, quanto
ia ? Sciéndum
omnes qui ad
ostolórum sua
nnia et secúti
júdices cum eo
étiam omne
s esse judicán-
im duodenário
olet in Scriptú-
designári, per
s Apostolórum
ósitas judicán-
duódecim tri-
érsitas eórum,
sunt, osténdi-

dáinus, p. 16.

UDES.

. sanctæ Pu-

est regnum cœ-
negotiátóri quæ-
argaritas : in-
iósâ, dedit óm-
mparávit eam,

t grátia in lá-
a. ñ. Propterea
us in ætérnum,

di nos Deus sa-
ut supra.

SPERAS.

Ant. Dum es-
ontifex, terréna
ed ad cœléstia
s migrávit, al-

*Commemoratio
ut infra,*

bus excelluit. Id cum cœnobii Rector animadvérteret, janque antea Bernardini doctrinam, et sacrarum Litterarum peritiam perspèctam haberet, prædicandi onus eidem impôsuit : quo humillime suscepto, cum se minus idôneum agnôsceret ob vocis exilitatem ac raucitatem, Dei ope implorata, non sine miraculo ejusmodi impedimento liberatus est.

ñ. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. ÿ. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

CUMQUE ea tempora vitii criminibusque redundarent, et cruentis factionibus in Italia, divina humanaque omnia permixta essent, Bernardinus urbes atque oppida concursans, in nomine Jesu, quem semper in ore et in pectore gerebat, collapsam pietatem, moresque, verbo et exemplo, magna ex parte restituit : quo factum est, ut præclaræ civitates eum sibi Episcopum a summo Pontifice postularent : quod ille munus invicta humilitate constantissime rejecit. Denique vir Dei immensis laboribus exhaustis, multis magnisque editis miraculis, libris etiam pie doctæque conscriptis, cum vixisset annos sex ac sexaginta, in urbe Aquila in Vestinis beato fine quievit. Quem

novis in dies coruscantem signis, anno post obitum sexto, Nicolaus Quintus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

ñ. Iste homo, p. lxxxv.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Hieronymi Presb. in Evang. Ecce nos reliquimus, ut in Communi Abbatum, p. xciv.

DIE XXV MAII.

IN FESTO

S. GREGORII VII,
PAPE ET CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. lx, præter sequentia.

ORATIO.

DEUS in te sperantium fortitudo, qui beatum Gregorium Confessorem tuum, atque Pontificem, pro tuenda Ecclesiæ libertate, virtute constantiæ roborasti : da nobis ejus exemplo, et intercessione, omnia adversantia fortiter superare. Per Dominum.

Deinde fit Commem. S. Urbani Papæ et Martyris.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Domine, et æternitas temporum, alleluia.

ÿ. Sancti, et justi in Domino gaudete, alleluia. ñ. Vos elegit Deus in hæreditatem sibi, alleluia.

ORATIO.

DA quæsumus omnipotens Deus : ut qui beati Urbani Martyris tui atque Pontificis solèmnia colimus, ejus apud

teinterce
Per Dòm
IN
Lection
currente.
IN

GREGOR
Antea
in Etruri
sanctitate
genere c
mirifice
stravit Ec
lus ad fab
des, jam
luderet, e
mentis illa
oraculi : D
usque ad
se narrat
ductante N
carètur eju
in mundo
mandeind
tectione Sa
est. Juvé
tem a laici
pravatos E
res vehem
Cluniacéns
sub Régul
austeriôris
tempore ma
nachi hábit
pietatis ard
tati deservi
ejusdem cœ
sit elèctus.
dentia majô
te in salúte
nico edúca
Abbas prim
Verna.

te intercessiónibus adjuvémur.
Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GREGORIUS Papa Séptimus Gánteá Hildebrándus Suánæ in Etrúria natus, doctrina, sanctitáte, omnique virtútum genere cum primis nóbilis, mirífice univérsam Dei illustrávit Ecclesiám. Cum párvulus ad fabri ligna edolántis pedes, jam litterárum ínscius, luderet, ex rejectis tamen segmentis illa Davídici eleménta oráculi: Dominábitur a mari usque ad mare; casu formásse narrátur, manum pueri ductánte Númine, quo significarétur ejus fore amplíssimam in mundo auctoritátem. Romam deinde proféctus sub protectióne Sancti Petri educátus est. Júvenis Ecclesiæ libertátem a láicis opprésam, ac depravátos Ecclesiasticórum mores vehementius dolens, in Cluniacénsi Monastério, ubi sub Régula sancti Benedicti austerióris vitæ observántia eo tempore máxime vigébat, Mónachi hábitum induens, tanto pietátis ardóre divinæ Majestáti deserviebat, ut a sanctis ejúsdem cœnóbii Pátribus Prior sit eléctus. Sed divina providéntia majóra de eo disponéte in salutem plurimórum Cluniaco edúctus Hildebrándus, Abbas primum Monastérii San-

Verna.

cti Pauli extra muros Urbis eléctus, ac póstmodum Románæ Ecclesiæ Cardínalis creatus, sub Summis Pontificibus, Leone Nono, Victóre Secúndo, Stéphano Nono, Nicoláo Secúndo, et Alexándro Secúndo præcípui munéribus, et legatió-nibus perfúnctus est, sanctíssimi, et puríssimi consilii vir a beáto Petro Damiáno nuncupátus. A Victóre Papa Secúndo Legátus a látere in Gálliam missus, Lugdúni Episcopum simoniáca labe inféctum ad sui criminis confessiõem miráculó adégit. Berengárium in Concilio Turonénsi ad iterátam hæresis abjuratióem cómpulit. Cadolái quoque schismá sua virtúte compréssit.

ñ. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: *Manus enim mea auxiliábitur ei, alléliúa. †. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

LECTIO V.

MORTUO Alexándro Secúndo, invitus, et mœrens unánimi ómnium consénsu, décimo Kalendas Maii, anno Christi millésimo septuagésimo tertio, Summus Póntifex eléctus, sicut sol effúlsit in domo Dei; nam potens ópere, et sermóne, Ecclesiasticæ disciplínæ reparándæ, fidei propagándæ, libertáti Ecclesiæ restituéndæ, extirpándis erroribus, et corruptéllis tanto stúdio incúbuit, ut ex Apostolórum ætáte nullus

Pontificum fuisse tradatur, qui majores pro Ecclesia Dei labores, molestiasque pertulerit, aut qui pro ejus libertate acrius pugnauerit. Aliquot provincias a simoniaca labe expurgavit. Contra Henrici Imperatoris impios conatus fortis per omnia athleta impavidus permansit, seque pro muro domui Israel ponere non timuit, ac eundem Henricum in profundum malorum prolapsam, fidelium communiōne, regnoque privavit, atque subditos populos fide ei data liberavit.

℞. Pōsui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. †. Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

LECTIO IV.

DUM Missarum solēnnia perageret, visa est viris piis columba, e cœlo delapsa humero ejus dextro insidens alis extēnsis caput ejus velare, quo significatum est, Spiritus sancti afflātū; non humanæ prudentiæ ratiōnibus ipsum duci in Ecclesiæ regimine. Cum ab iniqui Henrici exercitu Romæ gravi obsidiōne premeretur, excitatum ab hostibus incendium signo Crucis extinxit. De ejus manu tandem a Roberto Guiscardo Duce Northmanno creptus, Casinum se contulit; atque inde Salernum ad dedicandam Ecclesiam Sancti Matthæi Apostoli contendit. Cum

aliquando in ea civitate sermonem habuisset ad populum ærumnis confectus in morbum incidit, quo se interitum præseivit. Postrēma morientis Gregorii verba fuere: Dilēxi justitiam, et odivi iniquitatem, propterea morior in exilio. Innumerabilia sunt, quæ vel fortiter sustinuit, vel multis coactis in Urbe Synodis sapiēter constituit, vir vere sanctus, criminum vindex, et acerrimus Ecclesiæ defensor. Exactis itaque in Pontificatu annis duodecim migravit in cœlum anno salutis millésimo octogésimo quinto, pluribus in vita, et post mortem miraculis clarus, ejusque sacrum corpus in Cathedrali Basilica Salernitana est honorifice conditum.

℞. Iste est, p. lxxj.

IN HI NOCTURNO.

Homilia S. Hilarii Episc. in Evang. Vigilante, in eodem Communi, secundo loco, p. lxxiv. Pro S. Urbano Papa, et Martyre.

LECTIO IX.

URBANUS Romānus, Alexandro Severo Imperatore, doctrina et vitæ sanctitate multos ad Christi fidem convertit: in illis Valerianum, beatæ Cæcilie sponsum, et Tiburtium Valeriani fratrem; qui postea martyrium forti animo subierunt. Hic de bonis Ecclesiæ attributis scripsit his verbis: Ipsæ res fidelium, quæ Domino offeruntur, non debent in alios usus, quam Ecclesiasticos et Christianorum fratrum, vel

indigent
vota su
peccator
pauperu
mens
ac marty
tus est
tati, oct
dinatiō
mense D
byteros
que, Epis
octo.

Te Deu
In La
S. Urban
Ant. I
nite, et
corōnis,
Dominus
et lætiti
†. Pre
mini, all
ctōrum e

Oratio
supra, p.
Vesper
cto Philip
mem. san
S. Eleuth
DI

S. PHIL
Omnia
soris non
ter ea qu
pria.

DEUS, qu
Confes
rum tuoru
concede p

civitate ser-
 et ad pópulum
 et in morbum
 eritúrum præ-
 morientis Gre-
 e : Diléxi jus-
 iniquitátem,
 r in exilio. In-
 t, quæ vel fór-
 el multis coa-
 odis sapiénte
 vere sanctus,
 ex, et acérri-
 fensor. Exáctis
 réatu annis du-
 n cælum anno
 octogésimo
 in vita, et post
 is clarus, ejús-
 alaris in Cathe-
 alernitána est
 tum.
 lxxvj.

CTURNO.
 ilarii Episc. in
 in eodem Con-
 loco, p. lxxiv.
 pa, et Martyre.
 O IX.

ánus, Alexán-
 mperátore, do-
 sanctitáte mul-
 dem convertit:
 um, beátæ Cæ-
 et Tibúrtium
 m; qui póstea
 ánimo subié-
 nis Ecclésiæ at-
 his verbis :
 n, quæ Dómino
 debent in álios
 clesiásticos et
 fratrum, vel

indigéntium convérte : quia
 vota sunt fidélium, et prætia
 peccatórum, ac patrimónia
 páuperum. Sedit annos sex,
 menses septem, dies quátuor :
 ac martyrio coronátus, sepúl-
 tus est in cœmetério Prætex-
 tati, octávo Kaléndas Júnii. Or-
 dinatióibus quinque hábitis
 mense Decémbri, creávit Pres-
 byteros novem, Diáconos quin-
 que, Episcopos per divérsa loca
 octo.

Te Deum laudámus, p. 16.

In Laudibus fit Commem.
 S. Urbani Papæ et Martyris.

Ant. Filíæ Jerúsalem ve-
 nite, et vidéte Mártyres cum
 coronis, quibus coronávit eos
 Dóminus in die solemnitátis,
 et lætitiæ, allelúia, allelúia.

ÿ. Pretiósá in conspéctu Do-
 mini, allelúia. R̄. Mors San-
 ctórum ejus, allelúia.

Oratio, Da quæsumus, ut
 supra, p. 564.

Vesperæ a Capitulo de san-
 cto Philippo Nerio cum Com-
 mem. sancti Gregorii VII, ac
 S. Eleutherii.

DIE XXVI MAIL.

IN FESTO

S. PHILIPPI NERII, CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Confes-
 soris non Pontif. p. lxxix, præ-
 ter ea quæ hic ponuntur pro-
 pria.

ORATIO.

DEUS, qui beátum Philíppum
 Confessórem tuum Sanctó-
 rum tuórum glória sublimásti :
 concéde propitiús ; ut cujus so-

lemnitáte lætámur, ejus virtú-
 tum proficiámus exémplo. Per
 Dóminum.

Deinde fit Commemoratio
 S. Gregorii VII, Papæ et Conf.

Ant. Dum esset summus
 Póntifex terréna non métuit,
 sed ad cœléstia regna glorió-
 sus migrávit, allelúia.

ÿ. Justum dedúxit Dóminus
 per vias rectas, allelúia. R̄. Et
 osténdit illi regnum Dei, alle-
 lúia.

Oratio, Deus in te sperán-
 tium, ut supra, p. 564.

Postea fit Commemoratio
 S. Eleutherii Papæ et Mart.

Ant. Lux perpétua lucébit
 sanctis tuis Dómine, et ætér-
 nitas téporum, allelúia.

ÿ. Sancti et justi in Dómino
 gaudéte, allelúia. R̄. Vos elégit
 Deus in hæreditátem sibi, alle-
 lúia.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice
 Omnipotens Deus : et quia
 pondus própriæ actiόνis gra-
 vat ; beáti Eleuthérii Mártyrie
 tui atque Pontificis intercessio
 gloriósa nos prótegat. Per Dó-
 minum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura oc-
 currente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PHILIPPUS Nérius, piis ho-
 nestisque paréntibus Flo-
 réntiæ natus, ab ipsa ineunte
 ætáte non obscura dedit fu-
 túræ sanctitátis indicia. Ado-
 léscens, ampla pátrui hæredi-

tate dimissa, Romam se contulit; ubi Philosophia ac sacris Litteris eruditus, totum se Christo dicavit. Ea fuit abstinentia, ut saepe jejunus triduum permanserit. Vigiliis et orationibus intentus, septem Urbis Ecclesias frequenter visitans, apud coemeterium Callisti caelestium rerum contemplatione pernoctare consuevit. Sacerdos ex obedientia factus, in animarum salute procuranda totus fuit; et in confessionibus audiendis ad extremum usque diem perseverans, innumeros pene filios Christo peperit: quos verbi Dei quotidiano pabulo, Sacramentorum frequentia, orationis assiduitate, aliisque piis exercitationibus enutriti cupiens, Oratorii Congregationem instituit.

¶. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam, alleluia. ¶. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

CHARITATE Dei vulneratus languabat jugiter, tantoque cor ejus aestuabat ardore, ut cum intra fines suos contineri non posset, illius sinum, confractis atque elatis duabus costulis, mirabiliter Dominus ampliaverit. Sacrum vero faciens, aut ferventius orans, in aera quandoque sublatus, mira undique luce fulgere visus fuit.

Egenos et pauperes omni charitatis officio prosequabatur: dignus qui et Angelo in specie pauperis eleemosynam erogaret; et dum egentibus noctu panem deferret, in foveam lapsus, inde pariter ab Angelo incolumis eriperetur. Humilitati addictus, ab honoribus semper abhorruit, atque Ecclesiasticas dignitates, etiam primarias, non semel ultra delatas, constantissime recusavit.

¶. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. ¶. Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

PROPHETIAE dono fuit illustris, et in animorum sensibus penetrandis mirifice enituit. Virginitatem perpetuo illibatam servavit: idque assecutus est, ut eos, qui puritatem colerent, ex odore, qui vero secus, ex fetore dignosceret. Absentibus interdum apparuit, iisque periclitantibus opem tulit. Aegrotos plurimos et morti proximos sanitati restituit. Mortuum quoque ad vitam revocavit. Caelestium spirituum, et ipsius Deiparae Virginis, frequenter fuit apparitione dignatus, ac plurimorum animas splendore circumfusas in caelum conscendere vidit. Denique anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo quinto, octavo Kalendas Junias, in

quem
Corpori
spiritus
ceterisq
tis, pos
praedixe
obdorm
Gregori
raulis
numeru
¶. Ist
IN
Hom
in Evan
eodem C
p. lxxxv
Pro S

ELUTH
E Graec
tificis Di
peratore
Huic in
plices lit
Britann
suos in C
rum recip
gatum et
pios viro
niam, pe
fidem sus
fice, Iren
pulus Rom
benigne a
pore sum
fruebatur
totum orb
me Romae
Vixit Ele
catu anno
viginti tres
tres meis

quem diem inciderat festum Corporis Christi, sacro máxima spiritus exultatione peracto, ceterisque functionibus explētis, post médiam noctem, qua prædixerat hora, octogenarius obdormivit in Dómino. Quem Gregorius Decimus quintus miraculis clarum in Sanctorum numerum retulit.

¶ Iste homo, p. lxxxv.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi, ut in eodem Communi, primo loco, p. lxxxvij.

Pro S. Eleutherio Papæ et Martyre.

LECTIO IX.

ELEUTHERIUS, Nicópoli in Græcia natus, Anicéti Pontificis Diaconus, Cómmodo Imperatore præfuit Ecclésiæ. Huic initio Pontificatus supplices litteræ venerunt a Lúcio Britannorum rege, ut se ac suos in Christianorum numerum reciperet. Quamóbrein Fugátium et Damiánum, doctos et pios viros, misit in Britanniam, per quos rex et reliqui fidem suscipere. Hoc pontifice, Irenæus Polycárpi discipulus Romam veniens, ab eo benigne acceptus est. Quo tempore summa pace et quiete fruebatur Ecclésiæ Dei: ac per totum orbem terrarum, máxime Romæ, fides propagabatur. Vixit Eleuthérius in Pontificatu annos quindecim, dies viginti tres. Fecit Ordinationes tres mense Decémbri, quibus

creavit Presbyteros duodecim, Diaconos octo, Episcopos per diversa loca quindecim: sepultusque est in Vaticano prope corpus sancti Petri.

Te Teum laudamus, p. 16.

In Laudibus fit Commemoratio sancti Eleutherii.

Ant. Filiæ Jerusalem, venite et videte Mátyres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitatis, et lætitiæ, allelúia, allelúia.

¶ Pretiosa in conspectu Dómini, allelúia. ¶ Mors sanctorum ejus, allelúia.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actionis gravat, beati Eleuthérii Mátyris tui atque Pontificis intercessio gloriósa nos próteget. Per Dóminum.

In II Vesperis fit Commemoratio S. Mariæ Magdalenæ, ac S. Joannis Papæ et Martyr.

DIE XXVII MAII.

IN FESTO

S. MARIE MAGDALENÆ

DE PAZZIIS, VIRGINIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virg., p. xcvi, præter sequentia.

ORATIO.

DEUS virginitatis amátor, qui beatam Mariam Magdalenam Virginem tuo amore succensam, cœlestibus donis decorasti: da, ut quam festiva celebritate venerámur, puritate et charitate imitemur. Per Dóminum.

*Deinde fit Commemoratio
S. Joannis Papæ et Martyris.*

Ant. Lux perpétua lucébit
sanctis tuis Dómine, et æterni-
tas téporum, allelúia.

ÿ. Sancti et justi in Dómino
gaudéte, allelúia. ñ. Vos elé-
git Deus in hæreditátem sibi,
allelúia.

ORATIO.

DEUS qui nos beáti Joánnis
Martyris tui atque Pontifi-
cis ánnua solemnitate lætificas:
concede propitius; ut cujus na-
talitia cõlimus, de ejúsdem
étiam protèctione gaudcamus.
Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura occur-
rente.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

MARIA Magdaléna illustrióri
Pazziórum genere Florén-
tiæ nata, fere ab incunábulis
iter perfectiónis arripuit. De-
cénis perpétuam virginitátem
vovit, susceptóque hábitu in
monastério sanctæ Mariæ An-
gelórum Ordinis Carmelitá-
rum, se ómnium virtútum
exémplar exhibuit. Adeo casta
fuit, ut quidquid puritátem læ-
dere potest pénitus ignoráve-
rit. Quinquénium, Deo jubén-
te, solo pane et aqua transégit,
excéptis diébus Dóminicis,
quibus cibis Quadragesimáli-
bus vesebátur. Corpus suum
cilicio, flagéllis, frigore, iné-
dia, vigiliis, nuditate, atque
omni pœnarum genere cruciá-
bat.

ñ. Propter veritátem, et man-
suetúdinem, et justitiam: * Et
dedúcet te mirabiliter dexera
tua, allelúia. ÿ. Spécie tua,
et pulchritúdi-
ne tua inténde,
próspere procéde, et regna.
Et dedúcet.

LECTIO V.

TANTO igne divini amoris
æstuábat, ut ei seréndo im-
par, ingésta aqua pectus refri-
geráre cogerétur. Extra sensus
frequéter rapta, diuturnas et
admirábiles éxtases passa est,
in quibus et arcána cœlestia
penetrávit; et eximii a Deo
grátiis illustráta fuit. His au-
tem munita longum certámen
a principibus tenebrárum su-
stinuit, árida, desoláta, ab óm-
nibus derelicta, variisque ten-
tationibus vexáta; Deo sic per-
mitténte, ut invictæ patientiæ,
ac profundissimæ humilitátis
exémplar præberet.

ñ. Dilexisti justitiam, et
odisti iniquitátem: * Proptérea
unxit te Deus, Deus tuus óleo
lætitie, allelúia. ÿ. Propter
veritátem, et mansuetúdinem,
et justitiam. Proptérea.

LECTIO VI.

CHARITATE erga próximum
singuláriter enituit; nam
sæpe noctes ducébat insómnes,
vel obeúndis sorórum ministé-
riis, vel inserviéndo infirmis
occupáta, quarum aliquándo
úlcerá lambens sanávit. Infidé-
lium et peccatórum perditio-
nem amáre deflens, se ad quæ-
libet pro illórum salute tor-
ménta parátam offerébat. Mul-

tis ante
sis cœl-
se afflu-
nuntian-
ore hal-
Tandem
infirmi-
ad Sp-
quinta
sexcent-
anno qu-
tis suæ.
post mo-
Clemen-
ginum
jus corp-
incorrú-
ñ. Af-
IN
Hom-
Evang. 1
lórum,
num, p.
Pro S.

JOANN
Jenió
Ecclésiã
est Con-
causa, q
heréticu
eujus éti
lis illustr
bilis vir a
quo ejus
tur, itin-
set; factu
stea remi
eváderet
cõporis a
inceps d
tamquam
rem recip

ritatem, et man-
justitiam: * Et
abiliter dextera
y. Spécie tua,
ne tua intènde,
ède, et regna.

LECTIO V.

e divini amoris
ut ei ferendo in-
qua pectus refri-
ur. Extra sensus
ta, diuturnas et
tases passa est,
arcana cœlestia
eximius a Deo
ta fuit. His au-
ngum certamen
tenebrarum su-
desolata, ab om-
a, variisque ten-
ata; Deo sic per-
victæ patientiæ,
imæ humilitatis
beret.

justitiam, et
tem: * Propterea
Deus tuus oleo
via. y. Propter
mansuetudinem,
Propterea.

LECTIO VI.

erga proximum
enituit; nam
acabat insomnes,
ororum ministè-
rviendo infirmis
arum aliquando
sanavit. Infidè-
atorum perditio-
ffens, se ad quæ-
rum salute tor-
m offerabat. Mul-

tis ante obitum annis, univér-
sis cœli deliciis, quibus copio-
se affluébat, heróica virtúte re-
nóntians, illud frequenter in
ore habébat: Pati, non mori.
Tandem, longa et gravissima
infirmítate exháusta, transivit
ad Sponsum die vigésima
quinta Maii anno millésimo
sexcentésimo séptimo, expléto
anno quadragésimo primo ætá-
tis suæ. Eam multis in vita et
post mortem miraculis claram,
Clemens Nonus sanctarum Vir-
ginum número adscripsit: cu-
jus corpus in præsentem diem
incorrúptum conservátur.

ñ. Afferéntur, p. civ.

IN III NOCTURNO.

*Homilia S. Gregorii Papæ in
Evang. Simile erit regnum cœ-
lorum, ut in Communi Virgi-
num, p. cvj.*

Pro S. Joanne Papa et Mart.

LECTIO IX.

JOANNES Etrúscus, Justino
seniøre Imperátore rexit
Ecclesiám: ad quem proféctus
est Constantinópolim auxilii
causa, quod Theodoricus rex
hæréticus divexábat Itáliam:
cujus étiam iter Deus mirácu-
lis illustrávit. Nam cum ei nó-
bilis vir ad Corinthum, équum,
quo ejus uxor mansuétio utebá-
tur, itineris causa commodás-
set; factum est, ut dómíno pó-
stea remissus équus ita ferox
eváderet, ut frémitu et totius
córporis agitátione semper de-
inceps dómínam expúlerit:
tamquam indignarétur mulie-
rem recipere, ex quo sedisset

in eo Jesu Christi Vicarius.
Quamóbrem illi équum Ponti-
fici donavérunt. Sed illud ma-
jus miráculum, quod Constan-
tinópoli in áditu portæ áureæ,
inspectánte frequentissimo pó-
pulo, qui una cum Imperátore
Pontifici honóris causa occúr-
rerat, cæco lumen restituit. Ad
cujus pedes prostrátus étiam
Imperátor, cum venerátus est.
Rebus cum Imperátore compó-
sitis, in Itáliam rediit, statim-
que epistolam scripsit ad om-
nes Itáliæ Episcopos, jubens
eos Arianórum Ecclesiás ad
Cathólicum ritum consecráre,
illud subjúgens; Quia et nos
quando fúimus Constantinó-
poli, tam pro religiõe Cathó-
lica, quam pro regis Theodo-
rici causa, quascúmque illis in
pártibus eórum Ecclesiás repe-
rire potúimus, Cathólicas eas
consecrávimus. Quod iniquissi-
mo ánimo ferens Theodoricus,
dolo accersitum Pontificem Ra-
vénnam in cárcerem conjécit:
ubi squalóre inediáque affli-
ctus, paucis diébus cessit e
vita, cum sedisset annos duos,
menses novem, dies quatuór-
decim: ordinátis eo témpore
Episcopis quindecim. Paulo
post móritur Theodoricus:
quem quidam eremita, ut scri-
bit sanctus Gregórius, vidit in-
ter Joánnem Pontificem, et
Symmachum patricium, quem
idem occiderat, demérgi in
ignem Liparitanum: ut vidé-
licet illi, quibus mortem attú-
lerat, tamquam júdices essent

ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam portátum est, et in Basílica sancti Petri sepúltum.

Te Deum laudámus, p. 16.

In Laudibus fit Commem.

S. Joannis Papæ et Mart.

Ant. Filíæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártýres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitatís et lætitiæ, allelúia, allelúia.

ÿ. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúia. ñ. Mors sanctorum ejus, allelúia.

Oratio, Deus qui nos, ut supra, p. 570.

DIE XXX MAIL.

IN FESTO

S. FELICIS,

PAPÆ ET MARTYRIS.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice Omnipotens Deus : et quia pondus propriæ actiõnis gravat, beáti Felicis Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriósa nos próteget. Per.

LECTIO III.

FELIX Románus, patre constantio, Aureliáno Imperatóre præfuit Ecclesiæ. Constituit ut Missa supra memórias et sepúlchra Mártýrum celebrarétur. Qui cum mense Decémbri habuisset Ordinatiões duas, et creáset Presbyteros novem, Diáconos quinque, Episcopos per diversa loca quinque, martyrio coronátus, via Aurélia sepelitur in Basílica, quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in Pontificátu

annos duos, menses quátuor, dies viginti novem.

Te Deum laudámus, p. 16.

DIE XXXI MAIL.

IN FESTO

S. PETRONILLÆ, VIRG.

ORATIO.

EXAUDI nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ Petronillæ Virginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiõnis erudiámur afféctu. Per.

Ex libro Sancti Cypriáni Episcopi et Mártýris de disciplina et hábitu Virginum.

LECTIO III. *Cap. 2.*

NUNC nobis ad vírgines sermo est, quarum quo sublimior glória est major et cura est. Flos est ille Ecclesiástici géminis, decus atque ornámentum grátie spiritalis, læta in dolens, laudis et honóris opus íntegrum atque incorruptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis largiter floret Ecclesiæ matris gloriósa fecúnditas, quantóque plus copiósá virginitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has loquimur, has adhortámur affectiõne pótius quam potestáte : non quod extrémí, et mínimi, et humilitátis nostræ ádmódu m cónseii áliquíd ad censuram licéntiæ vindicémus : sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diaboli infestatiõne timeámus.

Te Deum laudámus, p. 16.

SS
ATQU

D
EUS
RU
Márel
mi sol
sta qu
gauden
mur ex

P
ETRU
I Imp
réno jú
fidei co
cárcere
qui cán
demon
Quo fac
cum to
qui ad
rerant,
tos ad
rum ad
baptizat
scivit Se
cellinum
rius obj
acerbitá
adjúngit
gent. C
Christiá
ret, pug
Petro se
clúdit in
tri frag
sine lúm
stringi in
culis. Se
méntis fi

FESTA JUNII.

DIE II JUNII.

IN FESTO

SS. MARCELLINI, PETRI,
ATQUE ERASMI, MARTYRUM.

ORATIO.

DEUS, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Márcellini, Petri, atque Erasmi solemnitate lætificas : præsta quæsumus ; ut quorum gaudemus méritis , accendámur exémpis. Per Dóminum.

LECTIO II.

PETRUS Exorcista, Diocletiano Imperatóre, Romæ a Seréno júdice propter Christiánæ fidei confessionem missus in cárcerem, Paulinam Arténii, qui cárceri præerat, filiam a demone agitátam, liberávit. Quo factó et paréntes puéllæ cum tota familia, et vicinos, qui ad rei novitatem concúrrent, Jesu Christo conciliátos ad Marcellinum presbyterum addúxit, a quo omnes baptizáti sunt. Quod ubi rescivit Serénus, Petrum et Marcellinum ad se vocátos aspéris objúrgat, et ad verbórum acerbitatem minas ac terróres adjúngit, nisi Christo renúntent. Cui cum Marcellinus Christiána libertate respondéret, pugnis contúsum, et a Petro sejúntum, nudum in clúdit in cárcerem stratum vetricis fragmentis, sine cibo ac sine lúmine. Petrum item constringi imperat arctíssimis vinculis. Sed cum utrique ex tormentis fides et ánimus crésceret,

constánti confessióne, et abscisso cápite, illústre testimónium Jesu Christo dedérunt.

LECTIO III.

ERASMUS Episcopus, Impéroribus Diocletiano et Maximiano, in Campánia plumbatis et fústibus cæsus, resina quoque, súlphure, plumbo liquefacto, et fervénti pice, cera, oleoque perfúsus, inde tamen integer et inviolátus evásit. Quo miraculo multi se ad Christi fidem convertérunt. Verum is iterum detrusus in cárcerem, constrictus férreis gravissimisque vinculis, inde ab Angelo mirabiliter créptus est. Deinde Fórmis a Maximiano váriis affectus suppliciis, tunicæ aërea candénti indútus, illa étiam tornénta, divina virtute superávit. Dénique plúrimis et in fide confirmátis, et ad fidem convérsis, insignem martyrii palmam adéptus est.

Te Deum laudámus, p. 16.

DIE IV JUNII.

IN FESTO

S. FRANCISCI CARACCILO,
CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. p. lxxix, præter sequentia.

ORATIO.

DEUS, qui beatum Franciscum novi Ordinis Institútorem orándi stúdio, et pœnitentiæ amore decorásti : da famulis tuis in ejus imitatióne ita proficere ; ut semper orantes, et corpus in servitútem

redigentes, ad cœlestem glóriam pervenire mereantur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FRANCISCUS dictus antea Ascánius, ex nóbili familia Caracciolo in oppido Sanctæ Mariæ de Villa in Aprútio ortus, a primis annis exímio enítuit pietátis cultu. Adoléscent grávitè ægrótans státuit sese prorsus Dei, proximique mancipáre servitio. Neápolim proféctus, Sacerdótio initiátus, sacroque adscriptus Sodalitio contemplatióni, lucrandisque animábus se totum devóvit, ac extrémò supplicio damnátis hortatórem se præbuit assíduum. Cántigit autem, ut epístólium álteri destinátum ei per errórem redderétur; quo a piissimis viris Joánnè Augustino Adórno, et Fabricio Caracciolo ad novi Religiosi Institúti fundatiónem vocabátur: rei novitáte captus, et divinæ voluntátis demirátus consília álacri ánimo sese illis adjúnxit. Cánditis autem in Cannaldulénsium erémo, quo secésserant, novi Ordinis légitibus, inde Romam simul profécti, confirmatiónem a Xisto Quinto impetrárun, qui eosdem Cléricos Reguláres Minóres appellári voluit, addito ad tria consuéta áltero de non ambiéndis dignitatibus voto.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tuítavit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, alleluia. †. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

SOLEMNI emissa professióne, Sob singulárem ejus in divum Franciscum Assisinátum cultum Francisci nomen assúmpsit. Adórno biénno post vita functo, ipse toti Religióni, quamquam invitus, præficitur, quo in múnere virtútum ómnium præclára præbuit exémpa. Institúti amplificándi studiósissimus, id assiduis oratióibus, lácrymis, et jugi córporis maceratióne enixe a Deo postulábat. Quamóbrém tértio in Hispániam se cónsulit peregrini hábitu indútus, victúmque ostiátim mendicans. In itinere aspérrima quæque perpéssus, Omnipoténtis auxiliúm mirum in modum expéctus, navim, quam conscénderat ab imminéti naufragio oratiónis præsidio servávit incólumem. Ut in regnis illis voti compos fieret plúrimum laborávit, sed ejus sanctitátis fama prælucente, amplissimáque Catholicórum Regum Philippi Secúndi, et Philippi Tértii munificéntia adversariórum cónatibus singulári ánimo fortitúdine superátis, plura sui Ordinis domicilia fundávit: quod pari événtu per Itáliam præstitit.

ñ. A
ornávi
duit e
disi co
†. Ind
cam si
ad por

HUMI
rum Ro
rum hu
próso e
eas dig
sibi obl
cusáver
servávit
tésque
niæ ins
fécit. E
charisti
astuans
tegras i
sómnes
exerciti
tesseram
vándum
Virginis
In próx
charitáte
córdium
fuit. Qua
ætátis su
in sacra
tióne per
nem imm
tium stat
apud alí
Nérii let
Sacramén
sime susce
nii anni n
octávi in
poris Chr

fecit illum Dóminus, et dedit illi virtutem, et osténdit illi virtutem suam, et dedit illi virtutem suam.

IO V.

essa professione, rem ejus in diuino Assisinate mense nomen anno biennio post se totí Religióni, virtus, præficitur, et virtutum ómnium præbuit exemplificandi studium assiduis orationibus, et jugi ratione enixe auct. Quamobrem niam se contulit spiritu indutus, virtutim mendicans. Virerrima quæque omnipotentis auxilium modum experiam quam conscendementi naufragio idio servavit in regnis illis voti plurimum laborum sanctitatis fama nplissimæque Cæciliæ Philippi Sæciliæ Philippi Tertii muresariórum conáti animi fortitudo, plura sui Ordinis undavit: quod patet illam præstitit.

¶. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum, allelúia. ¶. Indúit eum Dóminus loriceam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

HUMILITATE ádeo excélluit, ut Romam véniens in páuperum hospitio receptus se leproso sociáverit; et Ecclesiásticas dignitates a Paulo Quinto sibi oblátas constantissime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontesque mulieres ejus castimónie insidiántes Christo lucrifécit. Erga divinissimum Eucharistiæ mystérium ardenti astuans amore noctes pene integras in ejus adoratióne insomnes ducébat, quod pium exercitium véluti sui Ordinis tésseram in eo perpétuo servándum constituit. Deiparte Virginis cultum impénse fovit. In próximum eximia exársit charitaté. Prophetiæ dono, et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in sacra Lauretána Aede in oratióne persisteret, sibi vitæ finem imminére cognóvit. Aprútium statim defléxit, et Agnóni apud alúmnos Sancti Philippi Nérii letháli febre corréptus, Sacraméntis Ecclesiæ devotissime suscéptis pridie Nonas Junii anni millésimi sexcentésimi octávi in pervigilio festi Corporis Christi placidissime ob-

dormivit in Dómino. Sacrum ejus corpus Neápolim delátum in Ecclesiá Sanctæ Mariæ Majoris, ubi prima sui Ordinis jecerat fundaménta, honorífice conditum fuit. Eum póstea miraculis clarum Clemens Décimus quartus Póntifex Máximus solémni ritu inter Beátos; Pius vero Séptimus Póntifex Máximus novis fulgéntem signis anno millésimo octingentésimo septimo Sanctórum albo adscripsit.

¶. Iste homo, p. lxxxv.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium, Sicut lumbi, de Communi Confess. non Pontif. primo loco, p. lxxxvij.

DIE VI JUNII.

IN FESTO

S. NORBERTI,

EPISCOPI ET CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pont., p. lx, præter ea, quæ hic habentur propria.

ORATIO.

DEUS, qui beátum Norbértum Confessórem tuum atque Pontificem, verbi tui præcónem eximium effecisti, et per eum Ecclesiám tuam nova prole fecundásti: præsta quæsumus; ut ejusdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte exercere valeámus. Per Dóminum nostrum.

IN I NOCTURNO.

Lectiões de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

NORBERTUS, nobilissimis parentibus natus, adolescens liberalibus disciplinis eruditus, in ipsa postea Imperatoris aula, spreto mundi illecebris, Ecclesiasticæ militiæ adscribi voluit. Sacris initiatus, rejectis mollibus ac splendidis vestibus, pellicea melote indutus, prædicationi verbi Dei se totum dedit. Abdicatis Ecclesiasticis proventibus satis amplis, et patrimonio in pauperes erogato, semel in die sub vesperam solo cibo quadragesimali utens, nudisque pedibus, et lacera veste sub brumali rigore incedens, miræ austeritatis vitam est aggressus. Paterius igitur opere et sermone, innumeros hæreticos ad fidem, peccatores ad pœnitentiam, dissidentes ad pacem et concordiam revocavit.

ñ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ŷ. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus.

LECTIO V.

CUM Lauduni esset, ab Episcopo rogatus ne a sua Diocesi discederet, desertum in ea locum, qui Præmonstratus dicebatur, sibi delēgit; ibique trèdecim sociis aggregatis, Præmonstratensem Ordinem instituit, divinitus accepta per visum régula a sancto Augusti-

no. Cum vero ejus fama sanctitatis in dies magis augetur, ac plurimi ad eum quotidie discipuli convenirent, idem Ordo ab Honorio Secundo aliisque summis Pontificibus confirmatus, ac pluribus ab eo Monasteriis ædificatis; mirifice propagatus est.

ñ. Pôsui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei, alleluia. ŷ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

LECTIO VI.

ANTUERPIAM accersitus, in ea urbe Tanchelini nefariam hæresim profligavit. Prophetico spiritu, et miraculis claudit. Archiepiscopus tandem (licet reluctans) Magdeburgensis creatus, Ecclesiasticam disciplinam, præsertim cœlibatum, constanter propugnavit. Rhemis in Concilio Innocentium Secundum egrègie adjovit; et Romam cum aliis Episcopis profectus, schisma Petri Leonis compressit. Postrèmo vir Dei mèritis et Spiritu sancto plenus, Magdeburgi obdormivit in Domino, anno salutis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Junii.

ñ. Iste est, p. lxxvj.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Pape in Evangelium, Homo peregre, de Communi, primo loco, p. lxxvij.

SS.

FAC
rum P
festa s
guis, p
tiamus

PRIM

P in
et Ma
stianæ
conji
inde er

ad Præ
stianam
rentur
tracti s
tentata

Sed cu
se posse
ficere d

piti má
ipsum s
triduum
runt. Po

vocatum
fatur:

dentior,
qui obs

apud i
Quem si

lueris, p

noris et

Cui Pr
fratr
gelo. Ut
sum cu

Ver

DIE IX JUNII.

IN FESTO

SS. PRIMI ET FELICIANI,
MARTYRUM.

ORATIO.

PAC nos, quæsumus Dómine, sanctórum mártýrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári : quórum suffrágiis, protectionis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

LECTIO II.

Primus et Feliciánus fratres, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni accusáti Christiánæ religiónis, in vincula conjiciúntur : quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox ad Prætořem addúcti, cum Christiánam fidem acérrime tueřentur, alter ab áltero distracti sunt : ac primum várie tentáta est constántia Feliciáni. Sed cum suasóres impietátis se posse quidquam verbis proficere desperárent, affixis stípi mánibus ejus et pédibus, ipsum sine cibo et potu inde triduum pendéntem reliquerunt. Postridie ejus diéi Prætor vocátum ad se Primum sic affátur : Vides, quanto sit prudéntior, quam tu, frater tuus, qui obsecútus Imperatóribus, apud ipsos est honorátus ? Quem si tu quoque imitári volueris, párticeps eris ejus honoris et grátiae.

LECTIO III.

Qui Primus : Quid factum sit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam quemádmodum sum cum eo voluntáte con-

Verna.

junctíssimus, sic ab eódem ne martyrio disjúngar. Quo dicto excánduit Prætor, et ad céteros cruciátus, quibus Primum affécit, præsenté jam Feliciáno, liquátum igné plumbum in os ejus jussit infúndi. Mox utrúmque perdúci imperat in theatrum, in eosque immitti duos leónes : qui prostráti ad eórum gēnua, cápite et cauda ipsis blandiebántur. Ad id spectáculum cum ámplius duódecim millia hóminum convenissent, quingénti cum suis familiis Christiánam religióne suscepérunt. Quibus rebus permótuus Prætor, eos secúri pércuti jussit.

Te Deum laudámus, p. 16.

DIE X JUNII.

IN FESTO

SANCTÆ MARGARITÆ,

REGINÆ SCOTIÆ.

Semiduplex.

Omnia de Communi nec Virginum nec Martyrum, p. cxiiij, præter ea quæ hic habentur.

ORATIO.

DEUS, qui beátam Margaritam Reginam eximia in páuperes charitáte mirábilem effecisti : da ut ejus intercessiόne et exémplo; tua in córdibus nostris charitas júgiter au-geátur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

MMARGARITA, Scotórum regina, patérno Angliæ re-

gum, matérno Caesarum sán-
guine claríssima, illústrior ad-
huc fuit Christiána virtúte.
Hæc in Hungária nata, ubi
pater tunc témporis exulábat,
post exáctam summa cum pie-
táte puerilem ætatem, una cum
genitóre, qui a sancto Eduárdo
pátruo Anglórum rege ad pa-
térni regni festigium vocabá-
tur, in Angliam venit: mox
alternánte paréntum fortuna,
ex Angliæ littore solvens, vi
tempestátis expúlta, seu vérius
divinæ providéntiæ consilio
dedúcta est in oram mariti-
mam Scótiæ. Ibi cum ex ma-
tris império Malchólmo tertio
Scotórum regi egrégiis ejus
dótribus capto nupsisset, sancti-
moníæ ac pietátis opéribus
triginta, quibus regnavit annis,
toti regno mirífice prófuit.

ñ. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justítiam: *
Et dedúcet te mirabiliter dex-
tera tua, allel. ý. Spécie tua,
et pulchritúdine tua inténde,
prósperè procéde, et regna.
Et dedúcet.

LECTIO V.

INTER regáles delicias corpus
afflictatióibus, ac vigiliis
mácerans, magnam noctis par-
tem piis precatióibus extra-
hébát. Præter ália jejúnia, quæ
idéntidem usurpábat, íntegros
quadraginta dies ante natalitia
festa tanta cum severitáte je-
junáre consuévít, ut ne in gra-
víssimis quidem dolóribus in-
termiserít. Divino cúltoi addi-
ctíssima, templa plúrima et

cenóbia partim ex íntegro ex-
citávit, partim resarcivit, et
sacra supelléctili, ac largo
censu ditávit. Regem conju-
gem ad meliorem frugem, et
ad similia suis exercitatióibus
ópera salubérrimo exémplo
tradúxit, liberósque omnes tam
sancte et feliciter educávit, ut
eórum plerique, quemádmo-
dum et Agatha mater, et Chri-
stina soror sanctíssimum vitæ
genus ampléxi sint. Unívér-
demum regni felicitáti consú-
lens, a vitiiis ómnibus, quæ
furtim irrépserant, pópulos ex-
purgávit, eisque mores Chri-
stiána pietáte dignos restituit.

ñ. Dilexisti justítiam, et odi-
sti iniquitátem: * Propterea
unxit te Deus, Deus tuus oleo
lætitiæ, allelúia. ý. Propter
veritátem, et mansuetúdinem,
et justítiam. Propterea.

LECTIO IV.

NIHI tamen æque in illa mi-
rábile fuit, ac flagrantis-
sima chárítas erga próximos,
præsértim egénos, quorum nu-
merósis grégibus non modo
stipem áffatim suppeditáre, ve-
rum étiam trecéntis quotidie
matérna benignitáte dapes præ-
bére, flexis génibus in morem
ancillæ ministráre, régiis má-
nibus pedes ablúere, et pres-
sis étiam óculis úlcera fovere
solémne hábuit. His porro aliis
que piis sumptribus non régias
tantum vestes, et pretiósá mo-
nilia distráxit, sed ipsum non
semel exhausit ærárium. Tole-
rátis demum ad patiéntiæ mi-

ráculu
bus áni
agrotat
suo qua
Quo té
ejus di
pallóre
dam ve
étiam p
clara, e
ctoritáte
accépta,
ligiosiss

ñ. Fa

IN

LECTIO

gorii Pa

mile est

sáuro,

Virginu

Vesper

stolo, cu

garite.

S. BAR

Omnia

stolorum

p. xix, p

propria.

DEUS, C

hæ A

intercessi

propitiis

beneficia

gratiæ co

minum.

Deinde

S. Marga

Ant. M

inopi, et

raculum acerbissimis dolóribus ánimam seméstri córporis agrotatíone purgátam, Auctóri suo quarto Idus Júnii réddidit. Quo témporis moménto fácies ejus diutúrni morbi mácie ac pallóre scédáta, insólita quadam venustáte reflóruit. Miris étiam post mortem prodigiis clara, et Cleméntis Déclimi auctoritaté in Scótiæ Patrónam accépta, ubique terrárum religiosíssime cólitur.

ŕ. Fallax grátia, p. cxx.

IN III NOCTURNO.

Lectioes de Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium, Simile est regnum cælórum thesáuro, ut in Communi non Virginum, p. cxxlj.

Vesperæ de S. Barnaba Apostolo, cum Commemor. S. Margaritæ.

DIE XI JUNII.

IN FESTO

S. BARNABÆ, APOSTOLI.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apostolorum tempore Paschali, p. xix, præter ea quæ hic sunt propria.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti Barnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætificas: concéde propitiis; ut qui tua per eum beneficia póscimus, dono tuæ grátie consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio S. Margaritæ.

Ant. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit

ad páuperem, et panem otíosa non comédit, allelúia.

ŕ. Diffúsa est grátia in labiis tuis, allelúia. ŕ. Propterea benedixit te Deus in ætérnum, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui beátam Margaritam, Réginam exímia in páuperes charitaté mirábilem effecisti: da ut ejus intercessióne et exémplo; tua in córdibus nostris charitas júgiter augeátur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. Cap. 13. f

CUM dimissa esset synagoga, secúti sunt multi Judæorum, et coléntium advenárum, Paulum et Barnabam: qui loquéntes suadébant eis ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sabbato pene univérsa civitas, convénit audire verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant his, quæ a Paulo dicebantur, blasphemántes: Tunc constánter Paulus et Barnabas dixerunt: Vobis oportébat primum loqui verbum Dei: sed quóniam repellitis illud, et indignos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus: Pósui te in lucem Géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ.

ŕ. Beátus vir qui méruit Dóminum, allelúia, * In mandátis ejus cupit nimis, allelúia,

allelúia, allelúia. ŷ. Glória et divitiæ in domo ejus, et justitia ejus manet in sæculum sæculi. In mandátis.

LECTIO II.

AUDIENTES autem Gentes avisæ sunt, et glorificabant verbum Dómini : et crediderunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judei autem concitavérunt mulieres religiósas, et honéstas, et primos civitátis, et excitavérunt persecutiónem in Paulum et Bárnabam : et eiecérunt eos de finibus suis. At illi, excússó púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discipuli quoque replebántur gáudio, et Spiritu sancto.

Ŕ. Tristitia vestra, allelúia, * Convertétur in gáudium, allelúia, allelúia. ŷ. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabimini, sed tristitia vestra. Convertétur in gáudium, allelúia, allelúia.

LECTIO III. *Cap. 14.*

FACTUM est autem Icónii, ut simul introirent in synagógam Judæórum, et loqueréntur, ita ut créderet Judæórum et Græcórum copiósá multitúdo. Qui vero incréduli fuérunt Judæi, suscitavérunt, et ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsus fratres. Multo igitur témpore demoráti sunt, fiduciáliter ágentes in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátie sue, dante

signa et prodigia fieri per manus eórum.

Ŕ. Pretiósá, p. xx.

IN II' NOCTURNO.

LECTIO IV.

BARNABAS Levites, Cyprius génere, qui et Joseph, cum Paulo Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Evangélium. Is agro vëndito, quem habébat, redactam ex eo pecúniám attulit Apóstolis. Missus autem Antiochiam prædicatiónis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperisset, incredibiliter lætátus, eos hortabátur ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióne multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus, et Spiritu sancto plenus habébat.

Ŕ. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia. ŷ. Lætitia sempitérna erit super cápita eórum, gáudium et exultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

LECTIO V.

PROFECTUS inde Tarsum ut quæreret Paulum, cum eo Antiochiam venit. In ejus urbis Ecclésiá annum commoráti, Christiánæ fidei et vitæ illis hominibus præcépta dedérunt: ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discipuli autem Pauli et Bárnabæ suis facultátibus Christiános, qui in Judæa erant, sustentábant, eo mitténtes per

cúniám
bam. Q
tátis of
cui cog
diérunt
Ŕ. Vi
Apóstoli
surrecti
mini no
ŷ. Reple
cto loqu
verbum
surrecti

CUM au
Ecclésiá
ús et d
Bárnaba
Dómino
ritus san
Saulum
ad quod
jejunánte
nentésqu
runt illo
venérunt
multas p
nesque
lium sum
utilitáte,
mo Bárna
una cum
nátus est
Cyprum :
num Ne
dus Júnii
ris laudem
adjúnxit.
imperatóri
sula Cyp
erat Evan
bæa ma
Ŕ. Isti

gia fieri per ma-

p. xx.

NOCTURNO.

LECTIO IV.

evites, Cyprus
i et Joseph, cum
n Apóstolus ordi-
cædicandum Jesu
gélum. Is agro
n habébat, redá-
pecúniam áttulit
ssus autem An-
dicatiónis causa,
os ad Christi Dó-
nversos esse com-
edibiliter lætátus,
ur ut in Christi
rent. Qua cohort-
um proficiébat,
nibus vir bonus,
cto plenus habe-

pætua lucébit san-
ine, * Et æterni-
n, allelúia, alle-
ia sempitérna erit
eórum, gáudium
em obtinébunt. Et

LECTIO V.

inde Tarsum ut
Paulum, cum eo
venit. In ejus ur-
annum commoráti,
fidei et vitæ illis
ræcépta dedérunt:
su Christi cultóres
cistiáni sunt appeli-
ali autem Pauli et
s facultátibus Chri-
in Judæa erant,
t, eo mittóntes pe-

cúniam per Paulum et Bárna-
bam. Qui perfúnti illo chari-
tátis officio, adhibito Joánne,
cui cognómen erat Marcus, re-
diérunt Antiochiam.

ñ. Virtúte magna reddébant
Apóstoli, * Testimónium re-
surrectiósni Jesu Christi Dó-
mini nostri, allelúia, allelúia.
ÿ. Repléti quidem Spiritu san-
cto loquebántur cum fidúcia
verbum Dei. Testimónium re-
surrectiósni.

LECTIO VI.

CUM autem Antiochiæ in Ec-
clésia, cum céteris Prophé-
tis et doctóribus, Paulus et
Bárnabas in jejúnio et oratióne
Dómino deservirent, dixit Spí-
ritus sanctus : Segregáte mihi
Saulum et Bárnabam in opus,
ad quod assúmpsi eos. Tunc
jejunátes et orántes, impo-
nentesque eis manus, dimisérunt
illos. Itaque Seleuciam
venérunt, inde in Cyprum : ac
multas prætérea urbes regio-
nesque prædicátes Evangé-
lium summa cum audiéntium
utilitáte, peragráruunt. Postré-
mo Bárnabas digréssus a Paulo,
una cum Joánne, qui cognomi-
nátus est Marcus, navigávit in
Cyprum : ibique circiter sépti-
mum Nerónis annum tértio
mensis Júnii ad Apostólici mún-
eris laudem, martyrii coronam
adjúnxit. Ejus corpus Zenóne
imperatóre repértum est in ín-
sula Cypro ; ad cujus pectus
erat Evangélium Matthæi, Bár-
nabæ manu conscriptum,

ñ. Isti sunt, p. xx.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 10. b

IN illo témpore : Dixit Jesus
discipulis suis : Ecce ego
mitto vos sicut oves in médio
lupórum. Et réliqua.

Homilia S. Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 34, in Matthæum,
post initium.

CUM Dóminus omnem sollici-
túdinem a discipulórum
córdibus ejécerit, et ostensióne
signórum armáverit, atque ab
ómnibus negótiis sæcularibus
alienátos, et ab omni temporá-
lium rerum cura liberátos, fér-
reos quodámmodo atque ada-
mántinos lécerit, tum dénique
eventúra illis advérsa prædicít.
Multa enim ex hac prædictiósne
futurárum rerum cómoda
consequébántur. Primum, ut
ejus præsciéntiæ vim edisce-
rent. Deinde, ut nemo suspica-
rétur, ex magistri infirmitáte
tam grávia mala descénderé.
Prætérea, ne qui ea passúri
erant, súbito ac inopináto re-
rum evéntu perturbaréntur.
Dénique, ne cum ista sub ipsum
passiósni suæ témpus audirent,
nimium commoveréntur.

ñ. Ego sum vitis vera, et vos
pálmities : * Qui manet in me, et
ego in eo, hic fert fructum mul-
tum, allelúia, allelúia. ÿ. Sicut
diléxit me pater, et ego diléxi
vos. Qui manet.

LECTIO VIII.

TAM vero, ut intélligant no-
tum hoc esse belli genus,

et insólitum præliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indútos túnica, sine calceis, absque virgá, et absque zona et pera, et ab excipientibus ali jubéret: non fecit hic dicénda finem, sed inexplicabilem virtútem suam próferens, Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óviúum osténdite, quamvis ad lupos itúri, nec simpliciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum: (neque vero óviúum tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem:) sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur: et quamvis illæ sint in médio lupórum, et in-númeris mórsibus laceréntur, non modo non consúmpstæ fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmútáverint.

ñ. Cándidi facti sunt Nazarári ejus, allelúia: splendórem Deo dedérunt, allelúia: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúia, allelúia. ŷ. Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicúndi-óres ébore antiquo, sapphíro pulchrióres. Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

LECTIO IX.

MAJUS certe atque admirabilius est, meritum adversáriorum commutáre, et ánimúm in diversum transférre, quam illos occidere: præsertim cum duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univér-sus. Erubescámus igitur, qui longé divérsa faciéntes, tam-

quam lupi in adversários ról-mus. Nam quám diu oves fuérimus, vincimur: étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus: quod si lupi fuérimus, vincimur. Tunc entia a nobis pastóris auxiliúm recédit, qui non lupos, sed oves pastit.

Te Deum laudámus, p. 16.

In II Vesperis fit Commem. Feriæ.

Ant. Hæc locútus sum vobis, ut, cum vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allelúia.

ŷ. Dóminus in cælo, allelúia.
ñ. Parávit sedem suam, allelúia.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérnic Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere volúntátem: et majestáti tuæ sincéro corde servire.

Deinde fit Commem. SS. Basilidis et Soc. tantum, ut infra.

DIE XII JUNII.

SS. BASILIDIS, CYRINI, NABORIS, ET NAZARII, MART.

Festum S. Joannis a S. Facundo Confessoris, Duplex celebratur post Festum SS. Trinitatis, ac proinde ejus Officium recitandum est ex parte Æstiva.

De SS. Basilide, Cyrino, Nabore, et Nazario Martyribus fit Commemoratio.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témpórum, allelúia.

ŷ. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúia. ñ. Vos elégit

Deus in
lúia.

S ANCTE
BASI
atque N
mine,
resplénd
tulit ex
fructib
eríscat.
Pro

BASILID
D Nazá
mobiles g
stres, Ch
scépta, c
lium Dio
predicár
fecto Urb
diis sacr
ejus jussa
sunt in cæ
tibus, cum
bórtia óm
bem esse
stráset;
commótu
prepositu
to Dómin
-selea e
eratóre M
tiam neg
Christum
n ore hab
cruciáti ite
incula: u
ti, et ant
nstitúti,
tione inán
Christum I
onfítentes

Deus in hæreditatem sibi, alle-
luia.

ORATIO.

SANCTORUM MÀRtyrum tuorum
Basilidis, Cyrini, Nàboris,
atque Nazàrii, quæsumus Dò-
mine, natalitia nobis votiva
resplédeant; et quod illis cón-
tulit excelléntia sempiterna,
fructibus nostræ devotiõnis ac-
créscat. Per Dòminum.

Pro SS. Martyribus.

LECTIO IX.

BASILIDES, Cyrinus, Nabor, et
Nazàrius, Románi milites,
nobiles genere, et virtute illú-
stres, Christiána religióne sus-
cepta, cum Christum Dei Fi-
lium Diocletiano Imperatore
prædicarent, ab Aurélio Præ-
fecto Urbis comprehénsi, et ut
illis sacra fácerent admóniti,
ejus jussa contemnentes, missi
sunt in cárcerem: Quibus orán-
tibus, cum súbito claríssima lux
inbórta ómnium óculis qui ibi-
dem essent, cárcerem collu-
strásset; illo cœlesti splendóre
commótus Marcéllus custodiæ
præpositus, multique alii, Chri-
sto Dòmino crediderunt. Verum
postea e cárcere emissi, ab Im-
peratore Maximiano, cum ejus
obediéntiam neglécto império, unum
Christum Deum et Dòminum
in ore habèrent, scorpiónibus
cruciati iterum conjiciuntur in
vincula: unde séptimo die edú-
cti, et ante pedes Imperatoris
constituti, perstitérunt in irri-
giõne inánium deórum, Jesum
Christum Deum constantissime
confiténtes. Quamóhrem dam-

nati, securi feriuntur. Quorum
còrpora feris objécta, nec ab
illis tacta, a Christiánis hono-
rifice sepulta sunt.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES.

Ant. Filiæ Jerúsalem, venite
et videte MÀrtyres cum corónis,
quibus coronávit eos Dòminus
in die solemnitatís et lætitiæ,
allelúia, alleluia.

ÿ. Pretiõsa in conspéctu Dò-
mini, alleluia. ñ. Mors sanctò-
rum ejus, alleluia.

Oratio, Sanctórum MÀrty-
rum, *ut supra.*

DIE XV JUNII.

SS. VITI, MODESTI,

ATQUE CRESCENTIÆ, MART.

Ant. Lux perpétua lucébit
sanctis tui Dòmine, et æterni-
tas téporum, alleluia.

ÿ. Sancti et justi in Dòmino
gaudete, alleluia. ñ. Vos elégit
Deus in hæreditatem sibi, alle-
luia.

ORATIO.

DA Ecclesiæ tuæ, quæsumus
Dòmine, sanctis MÀrtyri-
bus tuis Vito, Modesto, atque
Crescèntia intercedéntibus, su-
perbe non sápere, sed tibi plá-
cita humilitate proficere: ut
prava despiciens, quæcúmque
recta sunt, libera exerceat cha-
ritate. Per Dòminum.

AD LAUDES.

Ant. Filiæ Jerúsalem, venite
et videte MÀrtyres cum corónis,
quibus coronávit eos Dòminus
in die solemnitatís et lætitiæ,
allelúia, alleluia.

ÿ. Pretiõsa in conspéctu Dò-

adversários rú-
amdiu oves fué-
tis: étiam si mille
lupi, superámus,
mus: quod si lupi
incimur. Tunc entlu
bris auxilium te-
n lupos, sed oves

laudámus, p. 16.
beris fit Commem.

locutus sum vo-
vénerit hora eó-
iscámini quia ego
melúia.

s in cœlo, alleluia.
lem suam, alleluia.
ORATIO.

s sempiternè Deus,
tibi semper et de-
e voluntatem: et
sincéro corde ser-

*Commem. SS. Ba-
tantum, ut infrd.
XII JUNII.*

LIDIS, CYRINI,
T NAZARII, MART.

*Joannis a S. Fa-
ssoris, Duplex ce-
Festum SS. Tri-
proinde ejus Offi-
ndum est ex parte*

*Basilide, Cyrino,
Nazario Martyribus
oratio.*

perpétua lucébit
Dòmine, et æterni-
n, alleluia.

et justi in Dòmino
elúia. ñ. Vos elégit

mini, allelúia. *ñ.* Mors sanctórum ejus, allelúia.

DIE XVIII JUNII.

SS. MARCI ET MARCELLIANI,
MARTYRUM.

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et æternitas téporum, allelúia.

ÿ. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúia. *ñ.* Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúia.

ORATIO.

PRÆSTA quæsumus omnipotens Deus : ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Marci et Marcelliani natalitia cólimus; a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

AD LAUDES.

Ant. Filiæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum coró-

nis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætitiæ, allelúia, allelúia.

ÿ. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúia. *ñ.* Mors sanctórum ejus, allelúia.

DIE XIX JUNII.

S. GERVASII ET PROTASII,
MARTYRUM.

Ant. Lux perpétua.

ÿ. Sancti et justi, *ut supra.*

ORATIO.

DEUS, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte lætificas : concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémpulis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum.

AD LAUDES.

Ant. Filiæ Jerúsalem.

ÿ. Pretiósá, *ut supra.*

De Vi
pore Quo
Officio, s
tantum;
sive in
nihil fit.
Homilia
numquam
bus legen
omittunt

APOSTOLORUM
A.

Ant. I
meum, cu
bus, p. xj
Psalm.

reliquis d
et loco ult
Dóminum

CAPITULUM

FRATRES
spites o
cives sancti
Dei : super
daméntum

Pr ph átar
guk ri lápi
ñ. Deo g

MULTET
Caelum

Apostolóru

Tellus, et a

Vos sæcu

Et vera mu

Notis precá

Audite voc

Verna.

COMMUNE SANCTORUM.

De Vigiliis Apostolorum tempore Quadragesimæ nihil fit in Officio, sed commem. in Missa tantum; tempore Paschali vero sive in Officio sive in Missa nihil fit. Cum igitur lectiones de Homilia his assignatæ Vigiliis nunquam prædictis temporibus legendæ sint, hic propterea omittuntur.

COMMUNE

APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM.

AD VESPERAS.

Ant. Hoc est præceptum meum, cum reliquis de Laudibus, p. xj.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes gentes, p. 127.

CAPITULUM. Ephes. 2. d.

FRATRES, Jam non estis hóspites et advenæ : sed estis cives sanctorum, et domestici Dei : superædificati super fundamentum Apostolorum, et Prophetarum, ipso summo angulo, vi lapide Christo Jesu.

R. Deo grátias.

HYMNUS.

EXULTET orbis gaudiis :
Cælum resúltet laudibus :
Apostolorum glóriam
Tellus, et astra concinunt.

Vos sæculorum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Notis precámur córdium,
Audite voces súpplicum.

Verna.

Qui templa cœli clauditis,
Serásque verbo sólvitis ;
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcepta quorum prótinus
Languor, salúsque sentiunt ;
Sanáte mentes lánguidas :
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redibit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concedat esse cómpotes.

Patri, simúlque Filio,
Tibique, sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

ÿ. In omnem terram exivit sonus eórum. R. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Tradent enim vos in conciliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus.

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Regem Apostolorum Dóminum, * Veníte adóremus.*

Psalm. Venite exultémus, p. 2.

HYMNUS.

ÆTERNA Christi múnera,
Apostolorum glóriam,
Palmas et hymnos débítos
Lætis canámus méntibus.

A

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Dúces,
Cœlestis aulæ milites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fides,
Invicta spes credéntium,
Perféccta Christi charitas
Mundi tyránni cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphant Filius,
In his volúntas Spiritus,
Cœlum replétur gáudio.

Patri, simúlque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 2. In omnem terram * exivit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

PSALMUS 18.

CŒLI enarrant glóriam Dei,*
et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,*
et nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes,*
quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exivit sonus eórum : *
et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : *
et ipse tamquam sponsum procedens de thámo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam,*
a summo cœlo egressio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : *
nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas : *
testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : *
præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus permanens in sæculum sæculi : *
judicia Dómini vera, justificáta in semetípse.

Pesiderabilia superaurum et lapidem pretiósium mulcum : *
et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea,*
in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab ócultis meis munda me : *
et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : *
et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant eloquia oris mei : *
et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus,*
et redémptor meus.

Ant. In omnem terram exivit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Ant. t. 7. f. Clamavérunt *
justi, et Dóminus exaudivit eos.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : *
semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : *
áudiant mansuétí, et læténtur.

Mag
cum :
ejus in
Exo
exaud
bus tr
puit m
Accé
námini
confun
Iste p
minus
ómnibu
salvávit
Immi
circúito
eripiet
Gustá
suávis e
vir, qui
Timét
cti ejus
inópia ti
Divite
runt : *
minum
bono.
Venite
mórem l
Quis e
tam : *
nos?
Próhib
lo : *
tur dolum
Diverte
num, *
séquere e
Oculi D
et aures e
Vultus
facientes
terra men

Magnificáte Dóminum me-
cum : * et exaltémus nomen
ejus in idipsum.

Exquisivi Dóminum, et
exaudivit me : * et ex ómni-
bus tribulatióibus meis eri-
puit me.

Accédite ad eum, et illumi-
námmini : * et fácies vestræ non
confundéntur.

Iste pauper clamavit, et Dó-
minus exaudivit eum : * et de
ómnibus tribulatióibus ejus
salvavit eum.

Immittit Angelus Dómini in
circuitu timéntium eum : * et
eripiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam
suávis est Dóminus : * beátus
vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes san-
cti ejus : * quóniam non est
inópia timéntibus eum.

Divites eguerunt et esurié-
runt : * inquirentes autem Dó-
minum non minuéntur omni
bono.

Venite filii, audite me : * ti-
mórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vi-
tam : * diligit dies vidére bo-
nos ?

Próhibe linguam tuam a ma-
lo : * et lábia tua ne loquán-
tur dolum.

Diverte a malo, et fac bo-
num, * inquire pacem, et per-
sequere eam.

Oculi Dómini super justos, *
et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super
facientes mala : * ut perdat de
terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dómi-
nus exaudivit eos : * et ex óm-
nibus tribulatióibus eórum li-
berávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui
tribuláto sunt corde : * et hú-
miles spiritu salvábit.

Multæ tribulatióes justó-
rum : * et de ómnibus his li-
berábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa
eórum : * unum ex his non
conterétur.

Mors peccatórum péssima : *
et qui odérunt justum, delin-
quent.

Rédimet Dóminus ánimas
servórum suórum : * et non
delinquent omnes, qui sperant
in eo.

Ant. Clamavérunt justí, et
Dóminus exaudivit eos.

Ant. l. 7. r Constitues eos
principes * super omnem ter-
ram : inémores erunt nóminis
tui Dómine.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum ver-
bum bonum : * dico ego ópe-
ra mea Regi.

Lingua mea cálamus scri-
bæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis
hóminum, diffusa est grátia in
lábiis tuis : * proptérea bene-
dixit te Deus in aetérnum.

Accingere gládio tuo su-
per femur tuum, * potentissi-
me.

Spécie tua, et pulchritúdi-
ne tua * inténde, prospere pro-
céde, et regna.

Propter veritátem, et man-

suetudinem, et iustitiam : * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honóre tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamicta varietatibus.

Adducéntur Regi virgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia et exultatione : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos

príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Constitues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ÿ. In omnem terram exivit sonus eórum. R̄. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

Ÿ. Jube domne.

Bened. Benedictione perpétua.

Lectiones de Scriptura positæ in Communi Sanctorum, leguntur, quando annotantur in Proprio Sanct. per Annum, et quando contingit fieri Officium de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Offic. Feriæ non ponuntur Lectiones de Script., sed tantum de Homilia; et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epistola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 4.

SIC nos existimet homo ut ministros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quaeritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inventiatur. Mihi autem pro minimo est ut a vobis júdicer, aut ab humano die : sed neque me ipsum júdice. Nihil enim mihi

consci
justific
dicat n
nolite
quoad
qui et
tenebra
consilia
erit un
R̄. E
oves in
Dóminu
dentes
plices s
luem
eem, ut
Bene

HEC a
gur
propter
tis, ne
est, unu
flétur p
discérni
quod no
accepisti
non acc
estis, ja
sine nob
regnétis
regnému
Deus nos
osténdit,
nátos : o
sumus n
hominib
R̄. Tón
per vos
discite a
et húmi
enim me
meum le

cónscius sum : sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolite ante tempus júdicáre, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscondita tenebrárum, et manifestábit consilia córdium : et tunc laus erit unicuique a Deo.

ñ. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. ý. Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

HEC autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos : ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum infletur pro álio. Quis enim te discernit? Quid autem habes, quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam divites facti estis : sine nobis regnátis : et útinam regnétis, ut et nos vobiscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novissimos osténdit, tamquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et hominibus.

ñ. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ý. Et inveniétis ré-

quiem animábus vestris. Jugum.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo : nos infirmi, vos autem fortes : vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurimus, et sitimus, et nudi sumus, et coláphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes máni-bus nostris : malédicimur, et benedicimur : persecutiónem pátimur, et sustinémus : blasphemámur et obsecrámus : tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúdam vos, hæc scribo ; sed ut filios meos charíssimos móneo. Nam si decem millia pædagogórum habeátis in Christo ; sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangelíum ego vos genui.

ñ. Dum steteritis ante reges et præsides, nolite cogitare quómodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ý. Non enim vos estis qui loquimini : sed Spíritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. Principes * populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

PSALMUS 46.

OMNES Gentes pláudite máni-bus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terribilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábít Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, vehementer eleváti sunt.

Ant. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Ant. t. 8. Dedisti * hæreditátem tíméntibus nomen tuum Dómine.

PSALMUS 60.

EXAUDI Deus deprecationem meam: * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi: * deum anxiaréur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimici.

Inhabítábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudisti oratiónem meam: *

dedisti hæreditátem tíméntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generatiónis, et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requiret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dedisti hæreditátem tíméntibus nomen tuum Dómine.

Ant. t. 8. Annuntiavérunt * ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

PSALMUS 63.

EXAUDI Deus oratiónem meam cum deprecor: * a tímóre inimici éripe ánimam meam.

Protexisti me a convéntu malignántium, * a multítudine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * inténdérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbíto sagittábunt eum, et non tímébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor al-

tum:
Sagi
sunt p
firmáta
guæ ed
Cont
vidébar
nis hor
Et
Dei: *
runt.
Lætáti
no, e
et lau
corde.
Ant.
Dei, et
ÿ. Co
super o
mores e
mine.
Pater
Absol
ÿ. Jul
Bened
tens.
Sermo

Homili

SCRIPT
S ni c
ménta e
fútes pr
délícet o
merat, c
Spiritum
sermo se
dem Sp
eodem S
nitátum
operátio
tia, álii d

item timénti-
n.
ies regis adji-
ejus usque in
nis, et genera-

etérnum in
* misericór-
item ejus quis

dicam nómini
sæculi : * ut
nea de die in

hæreditatem ti-
en tuum Dó-

annuntiavérunt*
acta ejus intel-

us 63.

orationem me-
deprecor : * a
éripe ánimam

ne a convéntu
* a multítudine
iquitátem.

runt ut gládium
* intendérunt
máram, ut sa-
áltis immaculá-

stábunt eum, et
* firmavérunt
nequam.

t ut abscondé-
* : * dixerunt:
os?

ut iniquitátes : *
rutántes scrúti-

mo ad cor al-

tum : * et exaltábitur Deus.
Sagittæ parvulórum factæ
sunt plagæ eórum : * et in-
firmatæ sunt contra eos lin-
guæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui
vidébant eos : * et timuit om-
nis homo.

Et annuntiavérunt ópera
Dei : * et facta ejus intellexé-
runt.

Lætábitur justus in Dómi-
no, et sperábit in eo, *
et laudabúntur omnes recti
corde.

Ant. Annuntiavérunt ópera
Dei, et facta ejus intellexérunt.

†. Constitúes eos principes
super omnem terram. *R.* Mé-
mores erunt nóminis tui Dó-
mine.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius píetas.

†. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipo-
tens.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

*Homilia 30. in Evang., post
medium.*

SCRIPTUM est : Spiritus Dómi-
ni ornávit cœlos. Orna-
ménta enim cœlórum sunt vir-
tútes prædicántium. Quæ vi-
délícet ornáménta Paulus enú-
merat, dicens : Alii datur per
Spirítum sermo sapiéntiæ, álii
sermo sciéntiæ secúndum eúm-
dem Spiritum, álii fides in
eódem Spiritu, álii grátia san-
nitátum in uno Spiritu, álii
operátio virtútum, álii prophe-
tia, álii discrétio spirituum, álii

génera linguárum, álii inter-
pretátio sermónum. Hæc au-
tem ómnia operátur unus et
que idem Spiritus, dividens
singulis prout vult.

R. Vidi conjúctos viros ha-
béntes spléndidas vestes, et
Angelus Dómini locútus est ad
me, dicens : * Isti sunt viri
sancti facti amici Dei. †. Vidi
Angelum Dei fortem, volán-
tem per médium cœlum, voce
magna clamántem et dicén-
tem. Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

QUOT ergo sunt bona prædi-
cántium, tot sunt orna-
ménta cœlórum. Hinc rursus
scriptum est : Verbo Dómini
cœli firmáti sunt. Verbum enim
Dómini Filius est Patris. Sed
eósdem cœlos, vidélícet sanctos
Apóstolos, ut tota simul sancta
Trinitas ostendátur operáta,
repente de sancti Spiritus di-
vinitáte adjúngitur : Et spirítu
oris ejus omnis virtus eórum.
Cœlórum ergo virtus de Spi-
ritu sumpta est : quia mundi
hujus potestátibus contraire
non præsumérent nisi eos san-
cti Spiritus fortitúdo solidás-
set. Quales namque doctóres
sanctæ Ecclésiæ ante advén-
tum hujus Spiritus fúerint, sci-
mus : et post advéntum illius
cujus fortitúdinis facti sint,
conspicimus.

R. Beáti estis cum maledixe-
rint vobis hómines, et perse-
cúti vos fúerint, et dixerint
omne malum advérsus vos,

mentientes, propter me : *
Gaudete et exultate, quoniam
merces vestra copiosa est in
caelis. *ŷ.* Cum vos oderint ho-
mines, et cum separaverint
vos, et exprobraverint, et eje-
cerint nomen vestrum tam-
quam malum propter Filium
hominis. Gaudete.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

CESTE iste ipse pastor Ecclé-
siae, ad cuius sacratissimi-
mum corpus sedemus, quantae
debilitatis, quantaeque formi-
dinis ante adventum Spiritus
fuerit, ancilla ostiaria requisita
dicat. Una enim mulieris voce
percussus, dum mori timuit,
vitam negavit. Et pensandum,
quia eum comprehensum Pe-
trus negavit in terra; quem
suspensum latro confessus est
in cruce. Sed vir iste tantae
formidinis, qualis post adven-
tum Spiritus existat, audiamus.
Fit conventus magistratus
atque seniorum, caesis den-
untiatur Apostolis, ne in no-
mine Jesu loqui debeant : Pe-
trus magna auctoritate respon-
det : Obedire oportet Deo ma-
gis quam hominibus.

ŷ. Isti sunt triumphatores,
et amici Dei, qui contemnentes
jussa principum, meruerunt
praemia aeterna : * Modo
coronantur, et accipiunt pal-
mam. *ŷ.* Isti sunt qui venerunt
ex magna tribulatione, et
laverunt stolas suas in san-
guine Agni. Modo. Glória.
Modo.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 6. Exaltabuntur *
cornua justi.

PSALMUS 74.

CONFITEBIMUR tibi Deus : *
confitebimur, et invocabi-
mus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua : *
cum accipero tempus, ego ju-
sticias iudicabo.

Liquifacta est terra, et om-
nes qui habitant in ea : * ego
confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis : Nolite inique
agere : * et delinquentibus :
Nolite exaltare cornu :

Nolite extollere in altum
cornu vestrum : * nolite loqui
adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, ne-
que ab Occidente, neque a de-
sertis montibus : * quoniam
Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc exal-
tat : * quia calix in manu Do-
mini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc :
verumtamen fœx ejus non est
exinanita : * bibent omnes pec-
catores terrae.

Ego autem annuntiabo in
saeculum : * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum
confringam : * et exaltabuntur
cornua justi.

Ant. Exaltabuntur cornua
justi.

Ant. t. 6. Lux orta est ju-
sto : * rectis corde laetitia.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnavit, exultet
terra : * laetentur insulae
multae.

Nube
ejus :
correct
ignis
et infla
micos e
Illux
terrae :
terra.

Monte
a facie
mini on

Annu
tiam eju
nes pop

Confu
adorant
gloriant

Adora
ejus : * au
Et exu

propter
Quoni

simus su
nimis ex
nes deos

Qui di
malum
animas

manu pe
Lux o
corde lae

Laetan
et confite
ficationis

Ant. I
rectis co
Ant. t
testimon

ejus.

DOMINUS
popu

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxerunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiáverunt cœli justitiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adorant sculptilia : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus : * audivit, et lætáta est Sion.

Et exultáverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Dómine.

Quóniam tu Dóminus altissimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odite malum : * custódit Dóminus ánimas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætámini justí in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Lux orta est justo : rectis corde lætitia.

Ant. t. 4. Custodiébant * testimónia ejus, et præcepta ejus.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super

Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excelsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terribile, et sanctum est : * et honor regis judicium diligit.

Tu parásti directiões : * judicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Custodiébant testimónia ejus, et præcepta ejus.

ÿ. Nimis honoráti sunt amici tui Deus. ñ. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

ÿ. Jube domne.

Bened. Evangélica læctio.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 19. d*

IN illo tempore : Dixit Petrus
ad Jesum : Ecce nos reli-
quimus omnia, et secuti su-
mus te : quid ergo erit nobis?
Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi
Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRANDIS fiducia : Petrus pis-
cator erat, dives non fue-
rat, cibos manu et arte quaerebat : et tamen loquitur confidenter : Reliquimus omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, jungit quod perfectum est : Et secuti sumus te. Fecimus quod jussisti : quid igitur nobis dabis praemii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis, quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suae, sedebitis et vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. Non dixit : Qui reliquistis omnia : hoc enim et Crates fecit philosophus, et multi alii divitias contempserunt; sed : Qui secuti estis me : quod proprie Apostolorum est, atque credentium.

¶ Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo : * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. †. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. Calicem.

Bened. Cujus, vel Quorum festum colimus.

LECTIO VIII.

IN regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suae (quando et mortui de corruptione resurgent incorrupti) sedebitis et vos in solis iudicantium, condemnantes duodecim tribus Israel: quia vobis credentibus, illi credere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam aeternam possidebit. Loccus iste cum illa sententia congruit, in qua Salvator loquitur : Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a soero : et inimici hominis, domestici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et praedicationem Evangelii, omnes affectus contempserint, atque divitias et saeculi voluptates : isti centuplum recipient, et vitam aeternam possidebunt.

¶ Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam : * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. †. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Bened. Ad societatem.

EX
qu
annos
centes,
omnium
mus, e
reddent
tes, qu
sit rep
appare
unam
centum
sus erg
lia pro
spiritua
paratio
erunt,
mero
compar
Dein
Deum l

Ant.
ptum m
vicem,
Psalm
cum rel
Ant.
tem *
mam s
amicis s
Ant.
estis, *
pio vob
Ant.
beati m
ipsi Deu
Ant.
stra * p
stras.

LECTIO IX.

EX occasione hujus sententiæ quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum, quas dimisimus, et vitam æternam esse reddendam : non intelligentes, quod, si in ceteris digna sit repromissio, in uxõribus appareat turpitudò, ut qui unam pro Dõmino dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est : Qui carnalia pro Salvatõre dimiserit, spiritalia recipiet : quæ comparatione et merito sui iterunt, quasi si parvo numero centenarius nùmerus comparètur.

Deinde dicitur Hymnus, Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. f Hoc est præceptum meum, * ut diligatis invicem, sicut dilèxi vos.

Psalm. Dõminus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 2. Majõrem charitatem * nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Ant. t. 1. l Vos amici mei estis, * si feceritis quæ præcipio vobis, dicit Dõminus.

Ant. t. 1. Beati pacifici, * beati mundo corde : quoniam ipsi Deum vidèbunt.

Ant. t. 2. In patientia vestra * possidèbitis animas vestras.

CAPITULUM. *Ephes. 2. d*

FRATRES, Jam non estis hospites, et advenæ : sed estis cives sanctõrum, et domestici Dei : superedificati super fundamentum Apostolorum, et Prophetarum, ipso summo angulãri lapide Christo Jesu.

ñ. Deo grãtias.

HYMNUS.

EXULTE orbis gaudiis : Caelum resùllet laudibus :

Apostolorum glõriam
Tellus, et astra concinunt.

Vos sæculõrum Jùdices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium;
Audite voces supplicum.

Qui templa cœli clauditis,
Serisque verbo solvitis;
Nos a reatu noxios
Solvi jubete, quæsumus.

Præcepta quorum pròtinus
Languor, salusque sentiunt;
Sanate mentes languidas :
Augete nos virtutibus :

Ut, cum redibit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempiterni gaudii
Concedat esse cõmpotes.

Patri, simulque Filio,
Tibique, sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit Jùgiter
Sæculum per omne glõria.

Amen.

ÿ. Annuntiaverunt òpera
Dei. ñ. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Bened. Ant. t. 2. Vos qui reliquistis * òmnia, et secuti estis me, centuplum accipiè-

tis, et vitam ætérnam possidé-
bitis.

AD TERTIAM.

Ant. Majórem charitátem.

Capitulum, Fratres, Jam
non estis, *ut supra ad Laudes.*

ñ. br. In omnem terram, *
Exivit sonus eórum. In om-
nem. *ÿ.* Et in fines orbis ter-
ræ verba eórum. Exivit. Glória
Patri. In omnem.

ÿ. Constitues eos principes
super omnem terram. *ñ.* Mémo-
reserunt nóminis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Ant. Vos amici mei estis.

CAPITULUM. Act. 5. b

PER manus autem Apostoló-
rum fiébant signa, et pro-
digia multa in plebe.

ñ. br. Constitues eos prin-
cipes, * Super omnem terram.
Constitues. *ÿ.* Mémoires crunt
nóminis tui Dómine. Super.
Glória Patri. Constitues.

ÿ. Nimis honoráti sunt amici
tui Deus. *ñ.* Nimis confortátus
est principátus eórum.

AD NONAM.

Ant. In patiéntia vestra.

CAPITULUM. Act. 5. g

IBANT Apóstoli gaudéntes a
conspéctu concilii, quóniam
digni hábiti sunt pro nómine
Jesu contuméliam pati.

ñ. br. Nimis honoráti sunt, *
Amíci tui Deus. Nimis. *ÿ.* Ni-
mis confortátus est principátus
eórum. Amíci. Glória Patri.
Nimis.

ÿ. Annuntiavérunt ópera
Dei. *ñ.* Et facta ejus intellexé-
runt.

AD VESPERAS.

Ant. t. 8. Jurávit Dóminus, *
et non pœnitébit eum : Tu es
sacerdos in ætérnum.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : *
Sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, *
scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * domináre
in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die
virtútis tuæ in splendóribus
Sanctorum : * ex útero anie
luciferum genui te.

Jurávit, Dóminus, et non
pœnitébit eum : * Tu es sa-
cerdos in ætérnum secúndum
órdinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, im-
plébit ruínas : * conquassábit
cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet : *
propterea exaltábit caput.

Ant. Jurávit Dóminus, et
non pœnitébit eum : Tu es sa-
cerdos in ætérnum.

Ant. t. 8. f Cóllocet eum *
Dóminus cum principibus pó-
puli sui.

PSALMUS 112.

LAUDATE púeri Dómini : *
Laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedi-
ctum, * ex hoc nunc, et usque
in sæculum.

A solis ortu usque ad occá-
sum, * laudábile nomen Dó-
mini.

Excélsus super omnes gen-

tes Dón-
glória
Quis
ster, q
humili
terra?
Súsc
et de s
rem :
Ut ec
pibus,
puli su
Qui
in dom
lætante
Ant.
cum pr
Ant. t.
vincula
hóstiam

CREDID-
sum
tus sum
Ego d
Omnis h
Quid
pro óm
mihi?
Cálice
et nome
Vota
coram o
pretiós
mors sar
O Dón
tuus : *
lius anci
Dirupi
bi sacrifi
et nomen
Vota m
conspéct

PERAS.
 ávit Dóminus,*
 it eum : Tu es
 rnum.
 s 109.

Dómino meo:*
 ris meis.
 inimicos tuos,*
 m tuorum.

tis tuæ emittet
 on : * domináre
 órum tuorum.
 cépium in die
 a splendóribus
 ex útero ante
 i te.

inus, et non
 : * Tu es sa-
 num secúndum
 sedech.

dextris tuis,*
 iræ suæ reges.
 natióibus, im-
 * conquassábit
 multórum.

n via bibet : *
 ábit caput.
 Dóminus, et
 eum : Tu es sa-
 num.

Cólocet eum *
 principibus pó-

s 112.
 i Dóminum : *
 en Dómini.

Dómini benedi-
 nunc, et usque

usque ad occá-
 le nomen Dó-

er omnes gen-

tes Dóminus, * et super cælos
 glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus no-
 ster, qui in altis hábitat, * et
 humilia réspicit in cælo et in
 terra?

Súscitans a terra ínopem, *
 et de stércore érigens paúpe-
 rem :

Ut cólocet eum cum princí-
 pibus, * cum principibus pó-
 puli sui.

Qui habitáre facit stérilem
 in domo, * matrem filiórum
 lætántem.

Ant. Cólocet eum Dóminus
 cum principibus pópuli sui.

Ant. t. 7. r Dirupisti Dómine
 vincula mea : * tibi sacrificábo
 hóstiam laudis.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locúus
 sum : * ego autem humiliá-
 tus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : *
 Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, *
 pro ómnibus, quæ retribuit
 mihi?

Cálicem salutáris accípiam : *
 et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam
 coram omni pópulo ejus : *
 pretiósá in conspéctu Dómini
 mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus
 tuus : * ego servus tuus, et fi-
 lius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea : * ti-
 bi sacrificábo hóstiam laudis,
 et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in
 conspéctu omnis pópuli ejus : *

in átriis domus Dómini, in
 médio tui Jerúsalem.

Ant. Dirupisti Dómine vin-
 cula mea : tibi sacrificábo hó-
 stiam laudis.

Ant. t. 2. f Eúntes ibant et
 flebant, * mitténtes sémina sua.

PSALMUS 125.

IN converténdo Dóminus ca-
 ptivitátem Sion : * facti sumus
 sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os
 nostrum : * et lingua nostra
 exultatióne.

Tunc dicent inter gentes : *
 Magnificávit Dóminus fácere
 cum eis.

Magnificávit Dóminus facere
 nobiscum : * facti sumus læ-
 tántes.

Convérte Dómine captivitá-
 tem nostram, * sicut torrens
 in Austro.

Qui séminant in lácrymis, *
 in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, *
 mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem venient
 cum exultatióne, * portántes
 manípulos suos.

Ant. Eúntes ibant et flebant,
 mitténtes sémina sua.

Ant. t. 8. f Confortátus est *
 principátus eórum, et hono-
 ráti sunt amici tui Deus.

PSALMUS 138.

DOMINE probásti me, et cogno-
 visti me : * tu cognovisti
 sessiónem meam et resurre-
 ctióne meam.

Intellexisti cogitatiónes meas
 de longe : * sémitam meam, et
 fúniculum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidisti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine, tu cognovisti ómnia, novissima et antiqua : * tu formásti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spiritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me dextera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in deliciis meis.

Quia ténebræ non obscurábuntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribiliter magnificátus es : * mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecisti in occulto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidé-runt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amici tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatóres : * viri sánguinem declináte a me :

Quia dicitis in cogitátione : * Accipient in vanitáte civitates tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam : * et super inimicos tuos tabescébam?

Perfécito ódio óderam illos : * et inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Ant. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amici tui Deus.

CAPITULUM: Ephes. 2. d

FRATRES, Jam non estis hóspites, et advenæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum, et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu. *R.* Deo grátias.

Hymnus, Exúltet orbis, p. xi. y. Annuntiavérunt ópera Dei. *R.* Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Estóte fortes in bello, * et pugnáte cum antiquo ser-

pente
æternu

I
De Ex
stini
mun

FUNDA
sane
portas
damént
tae? Q
portat
Quare
ipso in
Prædica
per ipso
stum in
jánua. I
decim p
porta C
portæ C
decim p
duodená
lórum. S
hujus c
est núm
super d
cántes d
R. Vic

SI duó
non
decimus
non crit
ipse se j
hómines
los. Quo
tas áng
quia áng

pente : et accipiētis regnum
aeternum.

ALIE LECTIONES

PRO APOSTOLIS.

IN II NOCTURNO.

De Expositione sancti Augu-
stini Episcopi super Psal-
mum octogésimum sextum.

LECTIO IV.

Ante medium.

FUNDAMENTA ejus in montibus
sanctis : diligit Dominus
portas Sion. Quare sunt fun-
damenta Apostoli, et Prophé-
tae? Quia eorum auctoritas
portat infirmitatem nostram.
Quare sunt portae? Quia per
ipsos intramus ad regnum Dei.
Praedicant enim nobis : et cum
per ipsos intramus, per Chri-
stum intramus. Ipse est enim
janua. Et cum dicuntur duó-
decim portae Jerusalem, et una
porta Christus, et duódecim
portae Christus, quia in duó-
decim portis Christus : et ideo
duodenarius numerus Aposto-
lorum. Sacramentum magnum
hujus duodenarii significatio
est numeri. Sedebitis, inquit,
super duódecim sedes, judi-
cantes duódecim tribus Israel.

¶ Vidi conjunctos, p. vij.

LECTIO V.

SI duódecim cellae ibi sunt,
non est ubi se deat tertius-
decimus Paulus Apostolus, et
non erit quomodo judicet : et
ipse se judicaturum dixit, non
homines tantum, sed et ange-
los. Quos angelos, nisi aposta-
tas angelos? Nescitis, inquit,
quia angelos judicabimus? Re-

sponderet ergo turba : Quid
te jactas judicaturum? Ubi se-
debis? Duódecim sedes dixit
Dominus duódecim Apostolos :
unus cecidit Judas, in locum
ipsius sanctus Matthias ordi-
natus est : impietus est duo-
denarius numerus sedium.
Primo locum inveni, ubi sé-
deas, et sic te minare judica-
turum? Duódecim ergo sedes
quid sibi velint videamus. Sa-
cramentum est cujusdam uni-
versitatis, quia per totum or-
bem terrarum futura erat Ec-
clesia : unde vocatur hoc aedi-
fium ad Christi compagem.

¶. Beati estis, p. vij.

LECTIO VI.

ET ideo quia undique venit
ad judicandum, duódecim
sedes sunt : sicut quia undi-
que intratur in illam civita-
tem, duódecim portae sunt.
Non solum ergo illi duódecim,
et Apostolus Paulus, sed quot-
quot judicaturi sunt, propter
significationem universitatis ad
sedes duódecim pertinent :
quemadmodum quotquot in-
trabunt, ad duódecim portas
pertinent. Partes enim mundi
quatuor sunt, Oriens, Occi-
dens, Aquilo, et Meridies. Iste
quatuor partes assidue nomi-
nantur in Scripturis. Ab istis
quatuor ventis, sicut dicit Do-
minus in Evangelio, a qua-
tuor ventis se collecturum ele-
ctos suos : ab omnibus ergo
istis quatuor ventis vocatur
Ecclesia. Quomodo vocatur?
Undique in Trinitate vocatur.

Non vocátur nisi per baptis-
mum in nómine Patris, et Fi-
lii, et Spiritus sancti. Quátuor
ergo ter ducta duódecim inve-
niúntur.

ñ. Isti sunt, p. viij.

PRO EVANGELISTIS

LECTIONES.

IN I NOCTURNO.

Incipit liber Ezechiélis
Prophétæ.

LECTIO I. Cap. 1.

ET factum est, in trigésimo
anno, in quarto, in quinta
mensis, cum essem in médio
captivórum juxta flúvium Cho-
bar, apérti sunt cœli, et vidi
visiónes Dei. In quinta mensis,
ipse est annus quintus trans-
migrationis regis Jóachin, fa-
ctum est verbum Dómini ad
Ezechiélem filium Buzi sacer-
dótem in terra Chaldæórum,
secus flumen Chobar : et facta
est super eum ibi manus Dó-
mini. Et vidi, et ecce ventus
túrbinis veniébat ab Aquilóne,
et nubes magna, et ignis in-
vólvens, et splendor in circuitu
ejus : et de médio ejus quasi
spécies eléctri, id est, de mé-
dio ignis.

ñ. Ecce ego mitto vos sicut
oves in médio lupórum, dicit
Dóminus : * Estóte ergo pru-
déntes sicut serpéntes, et sim-
plices sicut colúmbæ. ý. Dum
lucem habétis, créдите in lu-
cem, ut filii lucis sitis. Estóte.

LECTIO II.

ET in médio ejus similitúdo
quátuor animálium : et hic
aspéctus eórum, similitúdo h-

minis in eis. Quátuor fácies
uni, et quátuor pennæ uni.
Pedes eórum pedes recti, et
planta pedis eórum quasi
planta pedis vituli, et scintillæ
quasi aspéctus æris candéntis.
Et manus hóminis sub pennis
eórum in quátuor pártibus : et
fácies, et pennas per quátuor
partes habébant, junctæque
erant pennæ eórum altérius ad
álterum. Non revertébántur
cum incéderent : sed unum-
quódque ante fáciem suam
gradiebátur.

ñ. Tóllite jugum meum su-
per vos, dicit Dóminus, et di-
scite a me, quia mitis sum, et
húmilis corde : * Jugum enim
meum suáve est, et onus meum
leve. ý. Et inveniétis réquiem
animábus vestris. Jugum.

LECTIO III.

SIMILITUDO autem vultus eó-
rum : fácies hóminis et fá-
cies leónis a dextris ipsórum
quátuor : fácies autem bovis a
sinistris ipsórum quátuor, et
fácies áquilæ désuper ipsórum
quátuor. Fácies eórum, et pen-
næ eórum exténtæ désuper :
duæ pennæ singulórum junge-
bántur, et duæ tegébant cör-
pora eórum : et unumquódque
eórum coram fácie sua ambu-
lábat : ubi erat ímpetus spiri-
tus, illuc gradiebántur, nec re-
vertébántur cum ambulárent.

ñ. Dum steteritis ante reges
et præsides, nolite cogitäre
quómodo, aut quid loquá-
mini : * Dábitur enim vobis in
illa hora, quid loquámini.

j. Non er-
quimini
vestri, qu-
Dábitur.

IV

De Expos-
Papæ s-
phétam

Hon-

SANCTA

S quæ p-
tura præ-
ratione d-
citur : Qu-

quátuor p-
fáciem, r-
per penna-
primitur?

unusquisq-
pennas vo-
cörpora s-

itaque ad f-
ad contem-

namque a-
cognóscim-
óvibus die-

bonus, et
et cognósc-
rursus ait
gerim. Pe-
vero, qua-

tóllimur,
mur.

ñ. Vidi
bóntes spi-
Angelus D-
me, dicem-
sancti fact-
Angelum
tem per m-
magna cla-
tem. Isti.

¶ Non enim vos estis qui loquimini : sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dabitur. Glória Patri. Dabitur.

IN II NOCTURNO.

De Expositione sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

LECTIO IV.

Homilia 3. lib. 1.

SANCTA quatuor animalia, quæ prophetiæ spiritu futura previdentur, subtili narratione describuntur, cum dicitur : Quatuor faciès uni, et quatuor pennæ uni. Quid per facièm, nisi notitia; et quid per pennas, nisi volatus, exprimitur? Per facièm quippe unusquisque cognoscitur : per pennas vero in altum avium corpora sublevantur. Faciès itaque ad fidem pertinet, penna ad contemplationem. Per fidem namque ab omnipotenti Deo cognoscimur sicut ipse de suis ovibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elegerim. Per contemplationem vero, qua super nosmetipsos tollimur, quasi in æra levamur.

¶ Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ¶ Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cœlum, voce magna clamantem et dicentem. Isti.

LECTIO V.

QUATUOR ergo faciès uni sunt : quia si requiras quid Matthæus de incarnatione Domini sentiat; hoc nimirum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joannes. Si quæras quid Joannes sentiat; hoc procul dubio, quod Lucas, Marcus, et Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joannes, et Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joannes, Matthæus, et Marcus sentit. Quatuor ergo faciès, uni sunt : quia notitia fidei, qua cognoscuntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quatuor. Quidquid enim in uno inveniris, hoc in omnibus simul quatuor cognosces.

¶ Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me : * Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis. ¶ Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

LECTIO VI.

ET quatuor pennæ uni : quia Dei omnipotentis Filium Dominum nostrum Jesum Christum simul omnes concorditer prædicant; et ad divinitatem ejus mentis oculos levant, penna contemplationis volant. Evangelistarum ergo faciès ad

humanitatem Domini pertinet, penna ad divinitatem; quia in eum, quem corporeum aspiciunt, quasi facies intendunt: sed dum hunc esse incircumscriptum atque incorporeum ex divinitate annuntiant, per contemplationis pennam quasi in aera levantur. Quia itaque una est fides incarnationis ejus in omnibus, et par contemplatio divinitatis ejus in singulis; recte nunc dicitur: Quatuor facies uni, et quatuor pennae uni.

¶. Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt praemia aeterna, * Modo coronantur, et accipiunt palmam. †. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modo coronantur. Gloria Patri. Modo coronantur.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 10.*

In illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos; et misit illos binos ante faciem suam, in omnem civitatem, et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Homilia 17. in Evang.

Dominus et Salvator noster, fratres charissimi, aliquando nos sermonibus, aliquando vero operibus admonet. Ipsa etenim facta ejus, praecpta sunt: quia dum ali-

quid tacitus facit, quid agere debeamus innotescit. Ecce enim binos in praedicationem discipulos mittit: quia duo sunt praecpta charitatis, Dei videlicet amor, et proximi: et minus, quam inter duos, charitas haberi non potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere charitatem dicitur: sed dilectio in alterum tendit, ut charitas esse possit.

¶. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. †. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. Calicem.

LECTIO VIII.

Ecce enim binos ad praedicandum discipulos Dominus mittit: quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia qui charitatem erga alterum non habet, praedicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Praedicatores enim suos Dominus sequitur: quia praedicatio praevenerit, et tunc ad mentis nostrae habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis praecurrunt: atque per hoc veritas in mente suscipitur.

¶. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam

sempiter
ctrina f
luna. †.
runt reg
tiam. Q
Quorum

HINC n
caton
rate viar
semitas
Psalmist
qui ascen
Super oc
nus ascen
passione
rem suar
manifest
videlicet
tem, qu
gendo ca
ascendit
facimus,
vestris m
ut eas et i
amoris su
Te Deu

Apostolor
Tem
Al
Ant. Sa
de Laudib
Psalm.
reliquis d
et loco ul
dote Dom
p. 127.

CAPIT
STABUNT
stantia
angustia
lerunt lab

cit, quid agere
notescit. Ecce
prædicationem
tit : quia duo
charitatis, Dei
, et proximi :
am inter duos,
ri non potest.
prie ad semet-
charitatem dici-
etio in alterum
itas esse possit.
qui viventes in
erunt Ecclesiam
* Cálicem Dó-
, et amici Dei
In omnem ter-
eorum, et in
æ vera eorum.

o VIII.
minos ad prædi-
discipulos Dómi-
uatenus hoc no-
nuat, quia qui
ga alterum non
tationis officium
látenu debet.
icitur, quia mi-
ficiam suam in
tem et locum,
venturus. Præ-
suos Dóminus
prædicatio præ-
ad mentis no-
um Dóminus ve-
erba exhortati-
nt : atque per
mente suscipi-

vir sancti, quos
us in charitate
edit illis glóriam

sempiternam : * Quorum do-
ctrina fulget Ecclesia, ut sole
luna. †. Sancti per fidem vic-
erunt regna, operati sunt justi-
tiam. Quorum. Glória Patri.
Quorum.

LECTIO IX.

HINC namque eisdem prædi-
catoribus Isaias dicit : Pa-
rate viam Dómini, rectas facite
semitas Dei nostri. Hinc filiis
Psalmista ait : Iter facite ei,
qui ascendit super occasum.
Super occasum namque Dómi-
nus ascendit : quia unde in
passione occubuit, inde majó-
rem suam glóriam resurgendo
manifestavit. Super occasum
videlicet ascendit : quia mor-
tem, quam pertulit, resur-
gendo calcavit. Ei ergo, qui
ascendit super occasum, iter
facimus, cum nos ejus glóriam
vestris mentibus prædicamus,
ut eas et ipse post veniens, per
amoris sui præsentiam illústret.

Te Deum laudamus, p. 16.

COMMUNE

APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM

Tempore Paschali.

AD VESPERAS.

Ant. Sancti tui, cum reliquis
de Laudibus, p. xxj.

Psalm. Dixit Dóminus, cum
reliquis de Dominica, p. 123,
et loco ultimi, Psalmus. Lau-
date Dóminum omnes gentes,
p. 127.

CAPITULUM. Sap. 5.

STANTIA justi in magna con-
stantia adversus eos qui se
angustiaverunt, et qui abstu-
lerunt labores eorum.

HYMNUM.

TRISTES erant Apóstoli
De Christo acérbo fúnere,
Quem morte crudelissima
Servi necarant impii.

Sermóne verax Angelus
Mulieribus prædixerat .

Mox ore Christus gáudium
Gregi feret fidélium.

Ad anxios Apóstolos
Currunt statim dum nuntiæ,
Illæ micántis óbviz

Christi tenent vestigia.

Galilææ ad alta móntium
Se cónferunt Apóstoli ;

Jesúque, voti còmpotes,
Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus
Paschále Jesu gáudium,

A morte dira criminum
Vitæ renátus libera.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis

Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

†. Sancti et justí in Dómino
gaudéte, allelúia. R̄. Vos elé-
git Deus in hæreditátem sibi,
allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Lux
perpétua, * lucébit sanctis tuis
Dómine, et ætérnitas témpo-
rum, allelúia.

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Apóstolorum
Dóminum, * Venite adorémus,
allelúia.

Psalm. Venite, exultémus.
p. 2.

Hymnus, Tristes erant Apó-
stoli, ut supra.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. Stabunt iusti * in magna constantia adversus eos qui se angustiarerunt, allelúia.

Psalmi. Cœli enarrant. Benedicam. Eructavit, *ut supra in Communi Apostolorum*, p. ij.

ÿ. Sancti et iusti in Dómino gaudete, allelúia. ñ. Vos elégit Deus in hæreditatem sibi, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

ÿ. Jube domne.

Bened. Benedictiône perpétua.

Lectiones in quolibet Noct. ut in Proprio annotatur.

ñ. i. Beátus vir, qui méuit Dóminum, allelúia, * In mandátis ejus cupit nimis, allelúia, allelúia, allelúia. ÿ. Glória et divitiæ in domo ejus, et justitia ejus manet in sæculum sæculi. In.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

ñ. ii. Tristitia vestra, allelúia, * Convertétur in gaudium, allelúia, allelúia. ÿ. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabimini, sed tristitia vestra. Convertétur.

Bened. Spíritus sancti grátia.

ñ. iii. Pretiósia in conspéctu Dómini, allelúia, * Mors sanctorum ejus, allelúia. ÿ. Custódit Dóminus ómnia ossa eorum, unum ex his non conterétur. Mors. Glória Patri. Mors.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 3. Ecce quómodo computáti sunt * inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est, allelúia.

Psalmi. Omnes gentes. Exaúdi Deus deprecationem. Exaúdi Deus orationem, p. v.

ÿ. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúia. ñ. Et ætérnitas téporum, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ÿ. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipotens.

ñ. iv. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas téporum, allelúia, allelúia. ÿ. Lætitia sempitérna erit super cápita eorum : gaudium et exultationem obtinebunt. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

ñ. v. Virtúte magna reddébant Apóstoli, * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. ÿ. Repléti quidem Spíritu sancto loquebantur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Bened. Ignem sui amoris.

ñ. vi. Isti sunt agni novélli, qui annuntiaverunt, allelúia : modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritate, allelúia, allelúia. ÿ. In conspéctu Agni amicti sunt stolis albis, et palmæ in má nibus eorum. Repléti sunt. Glória Patri. Repléti.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 4. Lux perpétua *

lucébit ætérnita

Psalmi minus

minus

p. vij.

ÿ. Læcápita eódium et

bunt, all

Pater

Absolu

tórum.

ÿ. Jub

Bened.

ñ. vii.

et vos pe

in me, e

fructum

allelúia. ÿ.

ter, et eg

Bened.

festum co

ñ. viii

Nazaræi

dórem D

lúia : * E

sunt, alle

didióres

rubicund

sapphiro

Glória Pa

Bened.

ET

Ant. t.

mine flor

allelúia :

erunt ant

Psalm.

cum reliq

Ant. t.

gnis * san

NOCTURNO.

Ecce quomodo
at * inter filios
sanctos sors illu-
cia.

nes gentes. Ex-
recationem. Ex-
tationem, p. v.

eterna lucebit san-
ctus, alleluia. r. Et
porum, alleluia.

osius pietas.

ne.
Pater omnipo-

perpetua lucebit
mine, * Et aeter-
num, alleluia, alle-
luia. y. Sicut dilexit me Pa-
ter, et ego dilexi vos. Qui.

stus perpetua.
e magna reddo-
* Testimonium
Jesu Christi Do-
minus, alleluia, alleluia.
dem Spiritu san-
ctum cum fiducia
testimonium.

m sui amoris.
ant agni novelli,
erunt, alleluia:
nt ad fontes, *
aritate, alleluia,
conspectu Agni
olis albis, et pal-
lus eorum. Re-
loria Patri. Re-

NOCTURNO.

Lux perpetua *

lucebit sanctis tuis Domine, et
aeternitas temporum, alleluia.

Psalmi. Confitebimur. Do-
minus regnavit, exultet. Do-
minus regnavit, irascantur,
p. vij.

y. Laetitia sempiterna super
capita eorum, alleluia. r. Gau-
dium et exultationem obtine-
bunt, alleluia.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis pecca-
torum.

y. Jube domne.

Bened. Evangelica lectio.

r. vii. Ego sum vitis vera,
et vos palmites : * Qui manet
in me, et ego in eo, hic fert
fructum multum, alleluia, alle-
luia. y. Sicut dilexit me Pa-
ter, et ego dilexi vos. Qui.

Bened. Cujus vel Quorum
festum colimus.

r. viii. Candidi facti sunt
Nazaræi ejus, alleluia : splen-
dorem Deo dederunt, alle-
luia : * Et sicut lac coagulati
sunt, alleluia, alleluia. y. Can-
didioreis nive, nitidioreis lacte,
rubicundioreis ebore antiquo,
saphiro pulchrioreis. Et sicut.
Gloria Patri. Et sicut.

Bened. Ad societatem.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Sancti tui * Do-
mine florébunt sicut lili-
um, alleluia : et sicut odor balsami
erunt ante te, alleluia.

Psalm. Dominus regnavit,
cum reliq. de Psalterio. p. 17.

Ant. t. 7. r In caelestibus re-
gnis * sanctorum habitatio est,

alleluia : et in aeternum re-
quies eorum, alleluia.

Ant. t. 2. In velamento *
clamabant sancti tui Domine,
alleluia, alleluia, alleluia.

Ant. t. 8. Spiritus et ani-
mae * justorum hymnum di-
cite Deo nostro, alleluia, alle-
luia.

Ant. t. 2. Fulgebunt justi *
sicut sol in conspectu Dei,
alleluia.

CAPITULUM. *Sap. 5.*

STABUNT justi in magna con-
stantia adversus eos qui se
angustiaverunt, et qui abstu-
lerunt labores eorum.

HYMNUS.

PASCCHALE mundo gaudium
Sol nuntiat formosior,
Cum luce fulgentem nova
Jesum vident Apostoli.

In carne Christi vulnera
Micare tamquam sidera
Mirantur, et quidquid vident.
Testes fideles praedicant.

Rex Christe clementissime,
Tu corda nostra posside ;
Ut lingua grates debitas
Tuo rependat nomini.

Ut sis perenne mentibus
Paschale Jesu gaudium,
A morte dira criminum
Vitae renatos libera.

Deo Patri sit gloria.
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna saecula. Amen.

y. Pretiosa in conspectu Do-
mini, alleluia. r. Mors sanctorum
eius, alleluia.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Filiae
Jerusalem, * venite et videte

martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus in die solemnitatis et lætitiæ, allelúia, allelúia.

AD TERTIAM.

Ant. In cœlestibus regnis.

Capit. Stabunt justī, ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Sancti et justī in Dómino gaudéte, * Allelúia, allelúia. Sancti. *ŷ.* Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Sancti.

ŷ. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúia. *ñ.* Et ætérnitas témporum, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. In velaménto.

CAPITULUM. *Sap.* 5.

ECCE quómodo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

ñ. br. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Allelúia, allelúia. Lux perpétua. *ŷ.* Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Lux perpétua.

ŷ. Lætitia sempitérna super cápita eórum, allelúia. *ñ.* Gáudium et exultatióem obtinébunt, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Fulgébunt justī.

CAPITULUM. *Rom.* 8. e

SCIMUS quóniam diligentibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

ñ. br. Lætitia sempitérna super cápita eórum, * Alle-

lúia, allelúia. Lætitia. *ŷ.* Gáudium et exultatióem obtinébunt. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Lætitia.

ŷ. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúia. *ñ.* Mors sanctórum ejus, allelúia.

AD VESPERAS.

Ant. Sancti tui cum reliq. de Laud. p. xxj.

Psalm. Dixit Dóminus. Laudáte púeri. Crédidi. In converténdo. Dómine probásti, ut supra, p. xij.

Capit. Stabunt justī.

Hymnus. Tristes erant Apóstoli. p. xix.

ŷ. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúia. *ñ.* Mors sanctórum ejus, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Sancti et justī * in Dómino gaudéte, allelúia : vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúia.

COMMUNE

UNIUS MARTYRIS,

Extra tempus Paschale.

AD VESPERAS.

Ant. Qui me conféssus, cum reliquis de Laudibus. p. xxxij.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi, *Psalm.* Laudáte Dóminum omnes gentes, p. 127.

CAPITULUM. *Jac.* 1. b

BEATUS vir, qui suffert tentatióem : quóniam cum probátus fúerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

HYMNUS.

DEUS tuórum militum Sors, et coróna, præmiu,

Laudes e
Absolve
Hic ne
Et bland
Imbúta f
Pervénit
Penas
Et sústul
Fundéns
Eterna d
Ob hoc
Te púscin
In hoc tri
Dimitte n
Laus et
Patri sit,
Sancto si
In sempit
ŷ. Glór
násti eum
stítuisti e
num tuá
Ad Ma
sanctus *
lávit usq
verbis im
fundátus
mam petr
Pro Ma

INFIRMITA
Ispice, o
quia pond
gravat, be
atque Pont
riósá nos p
num nostr
A
DEUS, qu
tyris t
ánna sol
concede p
natalitia c

ætitia. ŷ. Gaudium
tionem obtinē-
alleluia. Glória

in conspéctu Dó-
ni. Mors sanctó-
uia.

PERAS.
i cum reliq. de

Dóminus. Lau-
lidi. In conver-
probásti, ut su-

nt justi.
stes erant Apó-

in conspéctu Dó-
ni. Mors sanctó-
uia.

Ant. t. 8. Sancti
omino gaudele,
égit Deus in hæ-
alleluia.

LUNE
ARTYRIS,
us Paschale.

PERAS.
confessus, cum
dibus. p. xxxij.

Dóminus, cum
inica, p. 123, et
lm. Laudate Dó-
gentes, p. 127.

Jac. 1. b
ui suffert tenta-
quóniam cum

accipiet coró-
am repromisit
us se.

NUS.
militum
óna, præmittit,

Laudes canentes Mártyris
Absolve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle deputans,
Pervénit ad cælestia.

Penas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viriliter,
Fundensque pro te sanguínem,
Eterna dona pössidet.

Ob hoc precátu súplici
Te pöscimus piissime;
In hoc triumpho Mártyris
Dimitte noxam sérvulis.

Laus et perennis glória
Patri sit, atque Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

ŷ. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine. ñ. Et con-
stituísti eum super ópera má-
num tuárum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Iste
sanctus * pro lege Dei sui cer-
távit usque ad mortem, et a
verbis impiórum non timuit:
fundátus enim erat supra fir-
mam petram.

Pro Martyre et Pontifice.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram ré-
spice, omnipotens Deus: et
quia pondus própriae actiónis
gravat, beáti N. Mártyris tui
atque Pontificis intercésio glo-
riosa nos prótegat. Per Dómi-
num nostrum.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos beáti N. Már-
tyris tui atque Pontificis
ánna solemnitate lætificas:
concede propitius; ut, cujus
natalitia cólimus, de ejúsdem

étiam protectióne gaudeámus.
Per Dóminum nostrum.

Pro Martyre tantum.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnípo-
tens Deus: ut, qui beáti N.
Mártyris tui natalitia cólimus;
intercessióne ejus in tui nó-
minis amóre roborémur. Per
Dóminum nostrum.

ALIA ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus omnípo-
tens Deus: ut, interce-
dente beáto N. Mártyre tuo,
et a cunctis adversitatibus li-
berémur in corpore; et a pra-
vis cogitátionibus mundémur
in mente. Per Dóminum no-
strum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Mártyrum
Dóminum, * Venite adoremus.

Psalm. Venite, exultemus,
p. 2.

Hymnus, Deus tuórum mí-
litum, ut supra, p. xxij.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 2. In lege Dómini *
fuit volúntas ejus die ac nocte.

PSALMUS 1.

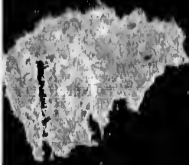
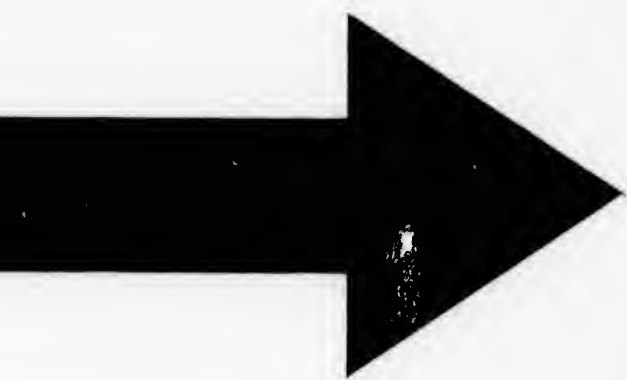
BEATUS vir, qui non ábiit in
consilio impiórum, et in via
peccatórum non stetit, * et in
cáthedra pestilentiae non se-
dit:

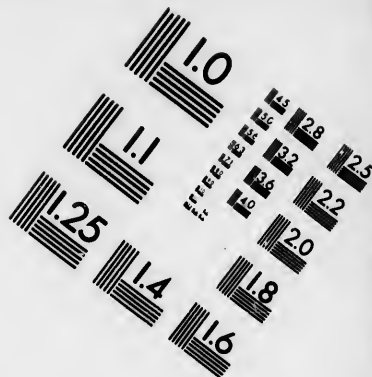
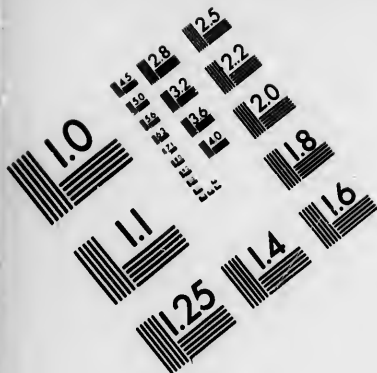
Sed in lege Dómini volúntas
ejus, * et in lege ejus meditá-
bitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus decúr-
sus aquárum, * quod fructum
suum dabit in témpore suo:

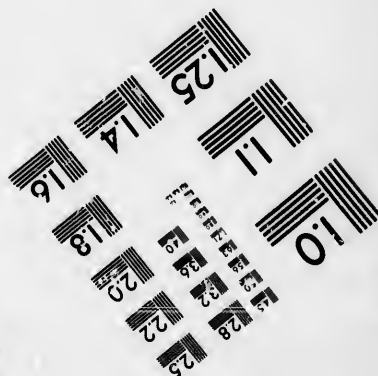
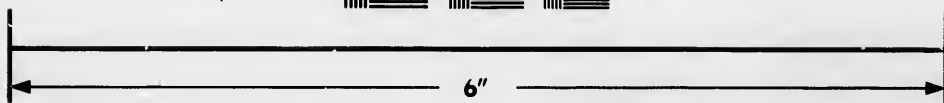
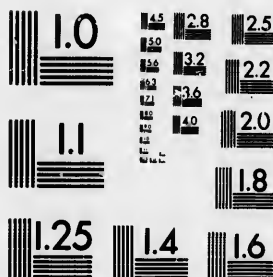
Et fólium ejus non défluet: *

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14560
(716) 872-4500

15 28
16 32
18 36
20 40
22 45
25 50
28 56
32 64
36 72
40 80
45 90
50 100
56 112
64 128
72 144
80 160
90 180
100 200
112 224
128 256
144 288
160 320
180 360
200 400
224 448
256 512
288 576
320 640
360 720
400 800
448 896
512 1024
576 1152
640 1280
720 1440
800 1600
896 1792
1024 2048
1152 2304
1280 2560
1440 2880
1600 3200
1792 3584
2048 4096
2304 4608
2560 5120
2880 5760
3200 6400
3584 7168
4096 8192
4608 9216
5120 10240
5760 11520
6400 12800
7168 14336
8192 16384
9216 18432
10240 20480
11520 23040
12800 25600
14336 28672
16384 32768
18432 36864
20480 40960
23040 46080
25600 51200
28672 57344
32768 65536
36864 73728
40960 81920
46080 92160
51200 102400
57344 114688
65536 131168
73728 147648
81920 164112
92160 181584
102400 200000
114688 229376
131168 262336
147648 295296
164112 328256
181584 361216
200000 394176
229376 427136
262336 496256
295296 539296
328256 582432
361216 625568
394176 668704
427136 711840
496256 794432
539296 837568
582432 880704
625568 923840
668704 966976
711840 1010112
794432 1092704
837568 1135840
880704 1178976
923840 1222112
1010112 1332224
1092704 1414816
1135840 1457952
1178976 1501088
1222112 1544224
1332224 1648336
1414816 1730928
1457952 1774064
1501088 1817200
1544224 1860336
1648336 1965440
1730928 2047032
1774064 2090168
1817200 2135296
1860336 2180432
1965440 2285544
2047032 2367136
2090168 2412272
2135296 2457408
2180432 2502544
2285544 2607696
2367136 2689288
2412272 2734424
2457408 2779560
2502544 2824696
2607696 2924888
2689288 3011480
2734424 3056616
2779560 3101752
2824696 3146888
2924888 3242080
3011480 3328672
3056616 3373808
3101752 3418944
3146888 3464080
3192024 3509296
3237192 3554432
3282464 3604768
3327736 3650064
3373008 3695392
3418280 3740704
3463824 3785936
3509296 3831568
3554432 3877184
3604768 3922832
3650064 3968480
3695392 4014176
3740704 4064872
3785936 4110208
3831568 4155744
3877184 4201120
3922832 4246976
3968480 4292224
4014176 4337488
4064872 4382960
4110208 4428272
4155744 4473008
4201120 4518496
4246976 4563728
4292224 4609040
4337488 4654272
4382960 4704736
4428272 4750288
4473008 4795744
4518496 4841296
4563728 4886800
4609040 4932304
4654272 4977808
4704736 5023816
4750288 5074328
4795744 5124848
4841296 5175360
4886800 5225872
4932304 5276400
4977808 5326928
5023816 5377456
5074328 5428000
5124848 5478544
5175360 5529088
5225872 5579632
5276400 5630176
5326928 5680768
5377456 5731312
5428000 5781856
5478544 5832400
5529088 5882944
5579632 5933488
5630176 5984072
5680768 6034160
5731312 6084736
5781856 6135200
5832400 6185280
5882944 6235824
5933488 6286368
5984072 6336912
6034160 6387400
6084736 6437984
6135200 6488512
6185280 6539024
6235824 6590048
6286368 6640576
6336912 6691120
6387400 6741632
6437984 6792176
6488512 6842704
6539024 6893232
6590048 6943760
6640576 6994288
6691120 7044800
6741632 7095344
6792176 7145808
6842704 7196352
6893232 7246816
6943760 7297328
6994288 7347840
7044800 7398368
7095344 7448896
7145808 7499424
7196352 7550432
7246816 7600960
7297328 7651488
7347840 7702032
7398368 7752576
7448896 7803120
7499424 7853616
7550432 7904160
7600960 7954672
7651488 8005216
7702032 8055760
7752576 8106272
7803120 8156800
7853616 8207344
7904160 8257856
7954672 8308384
8005216 8358912
8055760 8409440
8106272 8460480
8156800 8511024
8207344 8561568
8257856 8612096
8308384 8662608
8358912 8713152
8409440 8763696
8460480 8814224
8511024 8864768
8561568 8915296
8612096 8965824
8662608 9016368
8713152 9066912
8763696 9117408
8814224 9167936
8864768 9218464
8915296 9269008
8965824 9319536
9016368 9370080
9066912 9420624
9117408 9471168
9167936 9521696
9218464 9572224
9269008 9622704
9319536 9673248
9370080 9723776
9420624 9774288
9471168 9824800
9521696 9875344
9572224 9925856
9622704 9976384
9673248 10026912
9723776 10077424
9774288 10127968
9824800 10178496
9875344 10229024
9925856 10279584
9976384 10330112
10026912 10380640
10077424 10431184
10127968 10481712
10178496 10532224
10229024 10582768
10279584 10633312
10330112 10683856
10380640 10734384
10431184 10784928
10481712 10835472
10532224 10886000
10582768 10936544
10633312 10987072
10683856 11037616
10734384 11088160
10784928 11138704
10835472 11189216
10886000 11240256
10936544 11290800
10987072 11341824
11037616 11392368
11088160 11442912
11138704 11493456
11189216 11544000
11240256 11594544
11290800 11645088
11341824 11695600
11392368 11746144
11442912 11796672
11493456 11847216
11544000 11897760
11594544 11948304
11645088 12008832
11695600 12059376
11746144 12110432
11796672 12160976
11847216 12211520
11897760 12262064
11948304 12312576
12008832 12363088
12059376 12413600
12110432 12464128
12160976 12514656
12211520 12565184
12262064 12615712
12312576 12666240
12363088 12716784
12413600 12767312
12464128 12817840
12514656 12868384
12565184 12918912
12615712 12969440
12666240 13020000
12716784 13070528
12767312 13121056
12817840 13171584
12868384 13222112
12918912 13272640
12969440 13323168
13020000 13373712
13070528 13424224
13121056 13474704
13171584 13525216
13222112 13575728
13272640 13626240
13323168 13676768
13373712 13727296
13424224 13777824
13474704 13828368
13525216 13878848
13575728 13929376
13626240 13980400
13676784 14030912
13727296 14081424
13777824 14131936
13828368 14182448
13878848 14232960
13929376 14283488
13980400 14334032
14030912 14384544
14081424 14435072
14131936 14485600
14182448 14536128
14232960 14586672
14283488 14637200
14334032 14687712
14384544 14738224
14435072 14788736
14485600 14839248
14536128 14890272
14586672 14940800
14637200 14991328
14687712 15041856
14738224 15092384
14788736 15142912
14839248 15193440
14890272 15243968
14940800 15294512
14991328 15345056
15041856 15395584
15092384 15446112
15142912 15496640
15193440 15547168
15243968 15597712
15294512 15648224
15345056 15698784
15395584 15749312
15446112 15800384
15496640 15850912
15547168 15901440
15597712 15952000
15648224 15952000
15698784 15952000
15749312 15952000
15800384 15952000
15850912 15952000
15901440 15952000
15952000 15952000

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

et omnia quaecúmque faciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgerit ímpii in iudicio : * neque peccatóres in concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum peribit.

Ant. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Ant. t. 1. f. Prædicans * præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astiterunt Reges terræ, et principes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in coelis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui iudicátis terram.

Servite Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequando irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exáserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Prædicans præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. t. 7. Voce mea * ad Dóminum clamávi : et exaudivit me de monte sancto suo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporátus sum : * et exurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes advérsantes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti.

Dómi
per póp
tua.

Ant. V
clamávi
monte s

γ. Gló
sti eum
stituísti
novum tu

Pater
Absolu
j. Juh

Bened.
pétua.

Lection

Nocturni
Martyris
autem Mo
leguntur

sunt in C
Martyrum

De Act

LECTI

A Miléto
sum,
Ecclesiæ.

ad eum, e
eis . Vos

qua ingre

quáliter v

tempus fú

mino cum

lácrymis,

mihi accid

dazórum :

tráxerim

annuntiáre

rem vos p

testificans

tilibus in

et fidem in

Jesum Chr

Verna

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi : et exaudivit me de monte sancto suo.

ÿ Glória et honóre coronásti eum Dómine, R. Et constitúisti eum super ópera manuum tuarum.

Pater noster.

Absolutiq. Exaúdi Dómine.

ÿ. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in Festo Martyris et Pontificis. In Festo autem Martyris non Pontificis, leguntur quæ inferius positæ sunt in Comuni plurimorum Martyrum, p. xl.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. *Cap. 20. d*

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit Majóres natu Ecclesiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis. Vos scitis a prima die, qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitate, et lacrymis, et tentationibus, quæ mihi acciderunt ex insidiis Judæorum : quómodo nihil subtráxerim utilium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testificans Judæis atque Gentilibus in Deum peniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce

Verna.

alligátus ego spiritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignorans : nisi quod Spiritus sanctus per omnes civitates mihi potestátur, dicens : Quóniam vincula, et tribulationes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmimem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangelium grátia Dei.

R. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ÿ. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Fundátus.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

Et nunc ecce ego scio quia amplius non vidébitis faciém meam vos omnes, per quos transivi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a ságuine ómnium. Non enim subterfúgi, quominus annuntiárem omne consilium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spiritus sanctus púsuit episcopos, régere Ecclesiám Dei, quam acquisivit ságuine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos,

non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exúrgent viri loquéntes perversa, ut abducánt discipulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrum.

ñ. Justus germinábit sicut lílilum : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ý. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Bened. Spíritus sancti grátia.

LECTIO III.

ET nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiae ipsius, qui potens est aedificáre, et dare hæreditátém in sanctificátis ómnibus. Argentum et aurum, aut vestem nullius concupívi, sicut ipsi scitis : quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beátius est magis dare, quam accipere. Et cum hæc dixisset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium : et procumbéntes super collum Pauli, osculábantur eum, doléntes máxime in verbo, quod dixerat, quóniam ámplius faciém ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

ñ. Iste cognóvit justítiam, et

vidit mirabilia magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctórum. ý. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Et inventus. Glória Patri. Et inventus.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 2. Filii hóminum * scitóte, quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

PSALMUS 4.

CUM invocárem, exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióne meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátém, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedisti lætitiám in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam ;

Quóniam tu Dómine singulariter in spe * constituisti me.

Ant. Filii hóminum scitóte,

quia Dón
mirificávit.
Ant. t.
luntátis
Dómine

VERBA
Dómi
rem meu

Inténde
Rex meus

Quónia
Dómine m
meam.

Mane as
quóniam

quitátém t

Neque
lignus : *

injústi ant

Odisti o

iniquitátém
qui loquún

Virum s
sum abom

ego autem
sericórdiæ

Introiibo
adorábo ad

taum in tiri
Dómine,

tua : * pro
dirige in o

meam.
Quóniam

rum vérita
num est.

Sepúlchr
tur eorum,
agébant : *

Décidant
suis, secún
impietátum

quia Dóminus sanctum suum
mirificávit.

Ant. t. 2. Scuto bonæ vo-
luntátis * tuæ coronásti eum
Dómine.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus pécipere
Dómine: * intéllige clamó-
rem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: *
Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: *
Dómine mane exáudies vocem
meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: *
quóniam non Deus volens ini-
quitátem tu es.

Neque habitábit juxta te ma-
lignus: * neque permanébunt
injústi ante óculos tuos.

Odisti omnes, qui operántur
iniquitátem: * perdes omnes,
qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et doló-
sum abominábitur Dóminus: *
ego autem in multítudine mi-
sericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: *
adorábo ad templum sanctum
tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia
tua: * propter inimicos meos
dirige in conspéctu tuo viam
meam.

Quóniam non est in ore eó-
rum véritas: * cor eórum va-
num est.

Sepúlchrum patens est gut-
tur eórum, linguis suis dolóse
agébant: * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus
suis, secúndum multítudinem
impietátum eórum expéllere

eos, * quóniam irritavérunt te
Dómine.

Et læténtur omnes, qui spe-
rant in te, * in ætérnum exul-
tábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te om-
nes, qui diligunt nomen
tuum, * quóniam tu benedices
justo.

Dómine, ut scuto bonæ vo-
luntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Scuto bonæ voluntátis
tuæ coronásti eum Dómine.

Ant. t. 2. In univérsta ter-
ra * glória et honóre coro-
násti eum.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérsta terra!

Quóniam eleváta est magni-
ficéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lactén-
tium perfecísti laudem propter
inimicos tuos, * ut déstruas
inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos,
ópera digitórum tuórum: *
lunam et stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quod memor
es ejus? * aut Filius hóminis,
quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et honóre
coronásti eum: * et consti-
tuísti eum super ópera má-
nuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédi-
bus ejus, * oves et boves uni-
vérsas, insuper et pécora
campi.

Vólucres cœli, et pisces ma-

ris, * qui perambulans sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirabile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. In univérſa terra glória et honóre coronásti eum.

ŷ. Posuisti Dómine super caput ejus. *ñ.* Coronam de lápide pretiósó.

Puter noster.

Absol. Ipsius pietas.

ŷ. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 44. de Sanctis.

TRIUMPHALIS beáti Mártyris *N.* dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit : cujus glorificatióni sicut congaudet Ecclésia, sic ejus proponit sequénda vestigia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorioso agóne duo nobis præcipue consideránda sunt : induráta videlicet tortóris sævitia, et Mártyris invieta patiéntia. Sævitia tortóris, ut eam detestémur : patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malitiam increpántem : Noli æmulári in malignántibus : quóniam tamquam fœnum velóceiter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem : Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiones.

ñ. Honéstum fecit illum Dó-

minus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus títavit illum : * Et dedit illi claritátem ætérniam. ŷ. Descenditque cum illo in fóveam : et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Bened. Christus perpétuæ,
LECTIO V.

CORONATA itaque est beáti Mártyris patiéntia, mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malitia. Hoc atténdens in agóne suo gloriosus Christi athlóta non exhorruit cárcerem. Ad imitationem cápitis sui tolerávit probra, sustinuit irrisiones, flagélla non timuit : et quot anté mortem pro Christo pertulit supplicia, tot ei de se obtulit sacrificia. Quod enim propinante Apóstolo biberat, alte retinébat : Quia non sunt condignæ passiones hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operáturn in cælis. Hujus promissionis amóre a terrénis suspénsus, et prægestáta supérnæ suavitátis dulcedine ineffabíliter afféctus, dicebat cum Psalmísta : Quid mihi est in cælo, et a te quid volui super terram? Defecit caro mea, et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

ñ. Desidérium animæ ejus tribuisti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non

fraudást
præveni
nibus d
cápite ej
pretiósó.

Bened.

CONTEM
tum

tas huma
æternitat
ta sint su
dia : et e
ciens, a
Quid mi
diceret :
excedit f
meæ, tra
intelligén
illa glóri
nobis, a
num rem
faciúi sua
minus no
pus humi
figurátum
sue. Huj
contempla
periculum
suppliciu
set mori,
digne poss
meréri.

ñ. Stola
eum Dómi
pulehritúd
caput ejus
Dóminus p
tus : et a
táris potá
nam. Glór
pulehritúd
put ejus.

fraudasti eum. *ŷ.* Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

CONTEMPLABATUR enim, quantum in ænigmate infirmitas humana oculum mentis in æternitate figere potest, quanta sint supernæ civitatis gaudia : et ea enarrare non sufficiens, admirando clamabat : Quid mihi est in cælo ? Quasi diceret : Excedit vires meas, excedit facultatem eloquentiæ meæ, transcendit capacitatem intelligentiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitudo qua nobis, a conturbatione hominum remotis, in abscondito faciei suæ Jesus Christus Dominus noster reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ. Hujus perfectæ libertatis contemplatione nullum vitabat periculum, nullum horrebat supplicium : et si millies posset mori, non putabat se hanc digne posse aliqua ratione promereri.

¶ Stola jucunditatis induit eum Dominus : * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. *ŷ.* Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus : et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. (Glória Patri. Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. Justus Dominus, * et justitiam dilexit : æquitatem vidit vultus ejus.

PSALMUS 10.

IN Domino confido : quomodo dicitis animæ meæ : * Transmigre in montem sicut passer ? Quoniam ecce peccatores intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxérunt : * justus autem quid fecit ?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium : * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos : * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit : * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Justus Dominus, et justitiam dilexit : æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. t. 4. Habitabit * in tabernaculo tuo : requiescet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo ? * aut quis requiescet in monte sancto tuo ?

Qui ingreditur sine macula,*
et operatur iustitiam :

Qui loquitur veritatem in
corde suo,* qui non egit do-
lum in lingua sua :

Nec fecit proximo suo ma-
lum,* et opprobrium non
accepit adversus proximos
suos.

Ad nihilum deductus est in
conspectu ejus malignus :* ti-
mētes autem Dominum glori-
ficat :

Qui jurat proximo suo, et
non decipit,* qui pecuniam
suam non dedit ad usuram, et
munera super innocentem non
accepit.

Qui facit hæc,* non movēbi-
tur in ætēnum.

Ant. Habitabit in tabernacu-
lo tuo : requiescet in monte
sancto tuo.

Ant. t. 4. Posuisti Domine *
super caput ejus coronam de
lapide pretioso.

PSALMUS 20.

DOMINE in virtute tua lætābi-
tur rex :* et super salutare
tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tri-
buisti ei :* et voluntate la-
biōrum ejus non fraudasti
eum.

Quoniam prævenisti eum in
benedictionibus dulcedinis :*
posuisti in capite ejus coronam
de lapide pretioso.

Vitam petiit a te :* et tri-
buisti ei longitudinem dierum
in sæculum, et in sæculum sæ-
culi.

Magna est gloria ejus in sa-

lutari tuo :* gloriam et ma-
gnum decorem impones super
eum.

Quoniam dabis eum in bene-
dictionem in sæculum sæculi :*
lætificabis eum in gaudio cum
vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Dō-
mino :* et in misericordia Al-
tissimi non commovēbitur.

Inveniatur manus tua omni-
bus inimicis tuis :* dextera
tua invēniat omnes, qui te odē-
runt.

Pones eos ut clibanum ignis
in tempore vultus tui :*
Dominus in ira sua con-
turbabit eos, et devorabit eos
ignis.

Fructum eorum de terra per-
des :* et semen eorum a filiis
hominum.

Quoniam declinaverunt in te
mala ; * cogitaverunt con-
silia quæ non potuerunt stabili-
re.

Quoniam pones eos dor-
sum :* in reliquiis tuis præpa-
rabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute
tua :* cantabimus et psalē-
mus virtutes tuas.

Ant. Posuisti Domine super
caput ejus coronam de lapide
pretioso.

¶ Magna est gloria ejus in
salutari tuo. R. Gloriam et ma-
gnum decorem impones super
eum.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

¶ Jube domne.

Bened. Evangelica lætio.

Lætio

sec

LECT

In illo t

turbis

et non o

matrem,

et fratres

autem et

potest m

Et reliqu

Homilia

Hom.

Si consi

S rissim

sunt quæ

in celis,

nia, quæ

Terræna

supernæ

pondus e

Temporali

comparata

cenda, qu

quotidianu

tionis quid

dam prol

autem lin

intellectus

supernæ c

gaudia ; A

teresse, cu

tibus glori

tere, præc

cernere, in

men videre

affici, inco

mūnere læ

R. Coron

ejus,* Exp

tatis, glori

fortitudinis

venisti can

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 14. f*

In illo tempore : Dixit Jesus
urbis : Si quis venit ad me,
et non odit patrem suum, et
matrem, et uxorem, et filios,
et fratres, et sorores, adhuc
autem et animam suam, non
potest meus esse discipulus.
Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Hom. 37. in Evangelia.

Si consideremus, fratres cha-
rissimi, quæ et quanta
sunt quæ nobis promittuntur
in cælis, vilêscunt animo om-
nia, quæ habentur in terris.
Terrena namque substantia
supernæ felicitati comparata,
pondus est, non subsidium.
Temporalis vita æternæ vitæ
comparata, mors est potius di-
cenda, quam vita. Ipse enim
quotidianus defectus corrup-
tionis quid est aliud, quam quæ-
dam prolixitas mortis? Quæ
autem lingua dicere, vel quis
intellêctus cåpere sufficit, illa
supernæ civitatis quanta sint
gaudia ; Angelorum choris in-
teresse, cum beatissimis spiri-
tibus gloriæ conditoris assis-
tere, præsentem Dei vultum
cernere, incircumscriptum lu-
men videre, nullo mortis metu
affici, incorruptionis perpétuæ
münere lætari?

¶. Coróna afirea super caput
ejus, * Expressa signo sancti-
tatis, glória honoris, et opus
fortitudinis. ¶. Quóniam præ-
venisti eum in benedictionibus

dulcedinis, posuisti in capite
ejus coronam de lapide pre-
tioso. Expressa.

*Bened. Cujus festum colli-
mus.*

LECTIO VIII.

Sed ad hæc audita inardescit
ánimus : Jamque illic cu-
pit assistere, ubi se sperat sine
fine gaudere. Sed ad magna
præmia perveniri non potest,
nisi per magnos labores. Unde
et Paulus egrégus prædicator
dicit : Non coronabitur, nisi
qui legitime certaverit. Delê-
ctet ergo mentem magnitudo
præmiórum, sed non detérreat
certámen labórum. Unde ad se
veniéntibus Veritas dicit : Si
quis venit ad me, et non odit
patrem suum, et matrem, et
uxorem, et filios, et fratres, et
sorores, adhuc autem et áni-
mam suam, non potest meus
esse discipulus.

¶. Hic est vere martyr, qui
pro Christi nómine sanguinem
suum fudit : * Qui minas jú-
dicum non timuit, nec terræ
næ dignitatis glóriam quæsivit,
sed ad cælestia regna pervé-
nit. ¶. Justum deduxit Dómi-
nus per vias rectas, et osténdit
illi regnum Dei. Qui. Glória
Patri. Qui.

*Sequens Responsorium dici-
tur ultimo loco in Festis sex
sanctorum Martyrum Pontifi-
cum Eusebii, Marcelli, Joan-
nis, Silverii, Martini et Pon-
tiani.*

¶. Dómine prævenisti eum
in benedictionibus dulcedinis : *

Posuisti in cápite ejus coronam de lapide pretioso. *ŷ.* Vitam pétiit a te, et tribuisti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuisti. Glória Patri. Posuisti.

Bened. Ad societátem.

LECTIO IX.

SED percontári libet, quómo-
do paréntes, et carnáliter
propinquos præcipimurodisse,
qui jubémur et inimicos dili-
gere? Et certe véritas de uxó-
re dicit: Quod Deus conjúnxit,
homo non séparet. Et Paulus
ait: Viri diligite uxóres vestras
sicut et Christus Ecclesiám.
Ecce, discipulus uxórem dili-
géndam prædicat, cum magi-
ster dicat: Qui uxórem non
odit, non potest meus esse dis-
cipulus. Numquid áliud judex
nuntiát, áliud præco clamat?
An simul et odisse póssumus,
et diligere? Sed si vim præ-
cepti perpéndimus, utrúmque
ágere per discretiónem valé-
mus: ut uxórem, et eos, qui
nobis carnis cognatióne con-
júncti sunt, et quos próximos
nóvimus, diligámus; et quos
adversários in via Dei pátimur,
odiéndo et fugiéndo nesciámus.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Qui me confessus
fúerit * coram hominibus, con-
fitebór et ego eum coram Patre
meo.

Psal. Dóminus regnávit,
cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 3. Qui séquitur me, *
non ámbulat in ténébris, sed
habébit lumen vitæ, dicit Dó-
minus.

Ant. t. 1. Qui mihi mini-
strat, * me sequátur: et ubi
ego sum, illic sit et minister
meus.

Ant. t. 1. Si quis mihi mini-
stráverit, * honorificábit eum
Pater meus, qui est in cœlis,
dicit Dóminus.

Ant. t. 1. l. Volo Pater, * ut
ubi ego sum, illic sit et mini-
ster meus.

CAPITULUM. *Jac. 1. b*

BEATUS vir, qui suffert ten-
tatiónem: quóniam cum
probátus fúerit, accipiet coró-
nam vitæ, quam repromisit
Deus diligentibus se.

HYMNUS.

INVICTE martyr, únicum
Patris secútus Filium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœlestibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dilue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam vincula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

ŷ. Justus ut palma florébit.
ñ. Sicut cedrus Libani multi-
plicábitur.

Ad Bened. Ant. t. 3. d Qui

edit * An
mundo, i
stódit ear
Pro M

INFIRMIT.

Te, om
quia pon
gravat; b
atque Pon
riosa nos
num nost

A

DEUS, q
tyris

annua sol

concede p

natalitia

etiam prof

Per Dómin

Christum.

Pro A

PRÆSTA,

I tens De

Martyris t

intercessió

nis amóre

minum no

stum.

A

PRÆSTA,

I tens De

beato N. M

cunctis ad

mur in có

cogitatióne

mente. Per

Iesum Chri

AD

Ant. Qui

Capitulu

supra ad L

sequitur me,*
in tenebris, sed
vitae, dicit Dó-

Qui mihi mini-
stratur: et ubi
sit et minister

quis mihi mini-
strificabit eum
qui est in caelis,

Volo Pater,* ut
illuc sit et mini-

1. Jac. 1. b
qui suffert ten-
tionem quoniam cum
t, accipiet coró-
nam repromisit
us se.

INUS.
r, únicum
as Filium,
as hóstitibus,
caeléstibus.
múnere
m dilue,
ntágium,
tædium.

am vincula
poris:
is saeculi
Núminis.
glória,
ilio,
arácilito,
omne saeculum.

palma florébit.
s Libani multi-

Ant. t. 3. d Qui

edit * animam suam in hoc
mundo, in vitam ætérnam cu-
stodit eam.

Pro Martyre et Pontifice.

ORATIO.

INFIRMITATEM nostram respice,
Dee, omnipotens Deus: et,
quia pondus propriæ actionis
gravat, beati *N. Mártiris* tui
atque Pontificis intercessio gló-
riosa nos protégat. Per Dómi-
num nostrum.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos beati *N. Már-
tyris* tui atque Pontificis
annua solemnitate laetificas:
concede propitius; ut, cujus
natalitia cólimus, de ejúsdém
etiam protectione gaudeámus.
Per Dóminum nostrum Jesum
Christum.

Pro Martyre tantum.

ORATIO.

PRESTA, quæsumus omnipo-
tens Deus: ut, qui beati *N.
Mártiris* tui natalitia cólimus,
intercessione ejus in tui nómi-
nis amore roborémur. Per Dó-
minum nostrum Jesum Chri-
stum.

ALIA ORATIO.

PRESTA, quæsumus omnipo-
tens Deus: ut, intercedente
beato *N. Mártire* tuo, et a
cunctis adversitatibus liberé-
mur in corpore; et a pravis
cogitationibus mundémur in
mente. Per Dóminum nostrum
Jesum Christum.

AD TERTIAM.

Ant. Qui sequitur me.

*Capitulum, Beátus vir, ut
supra ad Laudes.*

ñ. br. Glória et honóre,
Coronásti eum Dómine. Glória
et honóre. †. Et constituisti
eum super ópera mánnum tuá-
rum. Coronásti. Glória Patri.
Glória et honóre.*

*‡. Posuisti Dómine super ca-
put ejus. ñ. Coronam de lápide
pretiósio.*

AD SEXTAM.

Ant. Qui mihi ministrat.

Capitulum. Eccli. 15.

CIBAVIT illum pane vitæ et
intellectus, et aqua sapién-
tiæ salutáris potávit illum Dó-
minus Deus noster.

ñ. br. Posuisti Dómine,
Super caput ejus. Posuisti.
‡. Coronam de lápide pretiósio.
Super. Glória Patri. Posuisti.*

*‡. Magna est glória ejus in
salutári tuo. ñ. Glóriam et ma-
gnum decórem impónes super
eum.*

AD NONAM.

Ant. Volo Pater.

Capitulum. Eccli. 39.

JUSTUS cor suum trádidit ad
vigilándum dilúculo ad Dó-
minum qui fecit illum, et in
conspéctu Altissimi deprecábi-
tur.

ñ. br. Magna est glória ejus,
In salutári tuo. Magna est.
‡. Glóriam et magnum decó-
rem impónes super eum. In
salutári. Glória Patri. Magna
est.*

*‡. Justus ut palma florébit.
ñ. Sicut cedrus Libani multi-
plicábitur.*

AD VESPERAS.

Ant. Qui me confessus, ut

supra, cum reliquis de Laudibus, p. xxxij.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, p. 123. et loco ultimi.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locutus sum : * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quae retribuit mihi ?

Calicem salutaris accipiam : * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus : * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea : * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus : * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Capitulum, Beatus vir.

Hymnus. Deus tuorum militum, p. xxij.

̄. Justus ut palma florebit. ̄. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

*Ad Magnif. Ant. t. 1. Qui vult venire post me, * abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.*

ALIAE LECTIONES

PRO UNO MARTYRE.

IN II NOCTURNO.

De Expositione S. Ambrósii Episcopi in Psalmum centesimum decimum octavum.

LECTIO IV.

Sermone 21.

PRINCIPES persecuti sunt me gratis : et a verbis tuis tropidavit. cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injuste persecutionum tormenta sustineat : qui nihil rapuerit, nullum violentum oppresserit, nullius sanguinem fuderit, nullius thorum putaverit esse violandum : qui nihil legibus debeat, et graviora latronum sustinere cogatur supplicia : qui loquatur juste, et non audiatur : qui loquatur plena salutis, et impugnetur : ut possit dicere : Cum loquebar illis, impugnabant me gratis. Gratia igitur persecutionem patitur, qui impugnatur sine crimine : impugnatur ut noxius, cum sit in tali confessione laudabilis : impugnatur quasi veneficus, qui in nomine Domini gloriatur, cum pietas virtutum omnium fundamentum sit.

̄. Honestum fecit illum Dominus : et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tavit illum : * Et dedit illi claritatem aeternam. ̄. Descenditque cum illo in soveam : et in vinculis non dereliquit eum. Et

LECTIO V.

VERE frustra impugnatur, qui apud impios et infidos im-

pietatis ar
st magiste
impugnatu
et constans
terxit : Et
levit cor
infirmitatis
formidinis.
firmitas ad
timor sanc
minum om
Beatus vir
num. Qua
in mandati
̄. Desid
tribuisti ei
tantate labi
dasti eum.
venisti eum
dulcedinis
ejus corona
so. Et.

I
pone erg
pericula
inde imm
incutiendu
mat, aliun
tium lami
formacis ar
parte alia
gravium ca
nifex cruci
inquam, cir
nia plena
cogitantem
illum ignem
sine fine in
rum, illam
tis aerumna
ne, dum p
perpetuis s
turbari ani

SECTIONES

MARTYR.

NOCTURNO.

S. Ambrosii

Psalmum centum octavum.

TIO IV.

one 21.

persecuti sunt me

a verbis tuis tre-

neum. Bene hoc

quod injuste per-

formenta susti-

nil rapuerit, nul-

s oppresserit,

nem fuderit, nul-

utaverit esse vio-

nihil legibus de-

viola. latronum

atur supplicia:

uste, et non au-

quatur plena sa-

gnetur: ut possi-

loquar illis,

me gratis. Gratia

tionem patitur.

r sine crimine:

at noxius, cum

essione laudabi-

ur quasi veneti-

n nomine Domini

pietas virtutum

amentum sit.

n fecit illum Do-

stodivit eum ab

eductibus tu-

Et dedit illi cla-

m. y. Descendit

n soveam: et in

reliquit eum. Et

TIO V.

impugnatur, qui

os et infidos in-

pietatis accessit, cum fidei
est magister. Verum qui gratis
impugnatur, fortis debet esse
et constans. Quomodo ergo sub-
terruit: Et a verbis tuis trepi-
davit cor meum? Trepidare
infirmitatis est, timoris atque
formidinis. Sed est etiam in-
firmitas ad salutem, est etiam
timor sanctorum. Timeo Do-
minum omnes sancti eius: et:
Beatus vir, qui timet Domi-
num. Quaratione beatus? Quia
in mandatis eius cupit nimis.

¶ Desiderium anime ejus
tribuisti ei Domine, * Et vo-
luntate labiorum ejus non frau-
dasti eum. y. Quoniam pre-
venisti eum in benedictionibus
dulcedinis: posuisti in capite
ejus coronam de lapide pretio-
so. Et...

LECTIO VI.

PONE ergo Martyrem inter
pericula constitutum, cum
inde immanitas bestiarum ad-
incutiendum terrorem infre-
mat, aliunde stridor candem-
tum laminarum, et flamma
fornacis ardentis exaestu-
et, ex parte alia personent tractus
gravium catenarum, hinc car-
nifex cruentus assistat: pone,
inquam, circumspicientem om-
nia plena supplicii, deinde
cogitantem mandata divina,
illum ignem perpetuum, illud
sine fine incendium perfido-
rum, illam poenam recrudescen-
tis aerumnam: trepidare corde,
ne, dum presentibus cedat,
perpetuis se dedat exitiis: per-
turbari animo, dum futuri ju-

dicii rhomphaeam illam terri-
bilem quadam conspectus spe-
cie contuetur. Nonne ad hanc
trepidationem fiducia viri con-
stantis, aequalis in eundem
concurrit effectum confidentia
cupientis aeterna, et divina
trepidantis?

¶ Stola jucunditatis induit
eum Dominus: * Et coronam
pulchritudinis posuit super ca-
put ejus. y. Cibavit illum Do-
minus pane vitae et intellectus:
et aqua sapientiae salutaris po-
tavit illum. Et coronam. Gloria
Patri. Et coronam.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 10. d

IN illo tempore: Dixit Jesus
discipulis suis: Si quis vult
post me venire, abneget se-
metipsum, et tollat crucem
suam, et sequatur me. Et re-
liqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Homilia 32. in Evang.

QUIA Dominus ac Redemptor
noster novus homo venit in
mundum, nova praecepta dedit
mundo. Vitae etenim nostrae
veteri in vitiis enutritae con-
trarietatem opposuit novitatis
suae. Quid enim vetus, quid
carnalis homo noverat, nisi
sua retinere, aliena rapere, si
posset; concupiscere, si non
posset? Sed caelestis medicus
singulis quibusque vitiis ob-
viantia adhibet medicamenta.
Nam sicut arte medicinae, ca-
lida frigidis, frigida calidis cu-

rantur : ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdnem, elátis præciperet humilitátem.

ñ. Coróna aúrea super caput ejus, * Exprésa signo saactilátis, glória honoris, et opus fortitúdinis. ý. Quoniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcedinis, posuisti in cápite ejus coronam de lapide pretiósio. Exprésa.

LECTIO VIII.

CERTE cum se sequéntibus nova mandata proponeret, dixit : Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Ac si apérte dicat : Qui per vitam vétream aliéna concupiscitis, per novæ conversatiónis stúdiu et vestra largimini. Quid vero in hac lectione dicat, audiámus : Qui vult post me venire, abneget semetipsum. Ibi dicitur, ut abnegemus nostra : hic dicitur, ut abnegemus nos. Et fortásse laboriósu non est hómini relinquere sua : sed valde laboriósu est relinquere semetipsum. Minus quippe est abnegare quod habet : valde autem multu est, abnegare quod est.

ñ. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sanguinem suu fudit : * Qui minas júdicu non timuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsivit, sed ad cœlestia regna pervénit.

ý. Justu dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnu Dei, Qui. Glória Patri. Qui.

LECTIO IX.

Ad se autem nobis venienti- bus Dóminus præcepit, ut renuntiémus nostris : quia quicúmque ad fidei agónem vénimus, luctámen contra malignos spiritus súmimus. Nihil autem maligni spiritus in hoc mundo própriu possident. Nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestitus quisque cum nudo luctátur, citius ad terram dejicitur, quia habet unde teneatur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quedam córporis induménta ? Qui ergo contra diábolu ad certámen próperat, vestiménta abjiciat, ne succúbat.

Te Deu laudámus, p. 16.

ALIA HOMILIA

IN FESTIS UNIUS MARTYRIS NOS
PONTIFICIS.

Lectio sancti Evangélii
secúndu Matthæu.

LECTIO VII. Cap. 10. d

IN illo témpore : Dixit Jesus
discipulis suis : Nolite ar-
bitrári, quia pacem vénerim
mittere in terram : non veni
pacem mittere, sed gládium.
Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymii
Presbyteri.

Lib. 1. in Matth. cap. 10.

SUPRA dixerat : Quod dico
vobis in ténebris, dicite in
lúmine ; et quod in aure audí-
tis, prædicáte super tecta

nunc infan-
caciónem
Christi to-
divisus e-
mus et in-
hábuit, e-
missu es-
retur pax
in Génesi
hómines,
Oriente, e-
festinában-
alta penet-
bitur Deus
guas eórum
ñ. Coróna

L

VENI enim
nem
suam. Hic
verbis in-
scribitur.
cúmque de-
testimóniu
sensus tant-
séntiat. Qui
matrem pl-
est me dign-
miserat : No-
tere, sed gl-
hómines ad-
matrem ; n-
ne quis pie-
ferret, su-
amat patrem
quam me. I-
mus canticó-
me charitá-
omni affectu
Ama, post D-
matrem, au-
ñ. Hic est

Verna.

LECTIO IX.

ORDO pulcherrimus : ad prædicationem mittit, docet pericula non timenda, affectum subiecit religioni. Aurum supra tulerat, æs de zona excusserat : dura Evangelistarum conditio. Unde ergo sumptus, unde victus necessaria? Austeritatem mandatorum spe temperat promissorum : Qui recipit, inquit, vos, me recipit : et qui me recipit, recipit eum qui me misit ; ut in suscipiendis Apostolis unusquisque credentium Christum se suscepisse arbitretur.

Te Deum laudamus, p. 16.

COMMUNE

MARTYRUM

Tempore Paschali.

AD VESPERAS.

Ant. Sancti tui Domine, cum reliquis de Laud. p. xliij.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica. p. 123. et loco ultimi, Psalm. Laudate Dominum omnes gentes, p. 127.

CAPITULUM. Sap. 5.

STABUNT justi in magna constantia adversus eos, qui se angustiaverunt, et qui abstulerunt labores eorum.

HYMNUS

Pro uno Martyre.

DEUS tuorum militum Sors, et corona, præmium, Laudes canentes Martyris Absolve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia,
Et blanda fraudum pabula
Imbuta felle deputans,
Pervenit ad cœlestia.

nunc infert quid post prædicationem sequatur. Ad fidem Christi totus orbis contra se divisus est : unaquæque domus et infidèles et credentes habuit, et propterea bellum missum est bonum, ut rumpe-retur pax mala. Tale quid et in Génesi adversus rebelles homines, qui moti fuerant de Oriente, et turrem extrudere festinabant, per quam cœli alta penetrarent, fecisse scribitur Deus, ut divideret linguas eorum.

¶. Corona aurea, p. xxxj.

LECTIO VIII.

VENI enim separare hominem adversus patrem suam. Hic locus prope iisdem verbis in Michæa Propheta scribitur. Et notandum, ubicumque de veteri Testamento testimonium ponitur, utrum sensus tantum, an sermo consentiat. Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus. Qui ante præmiserat : Non veni pacem mittere, sed gladium, et dividere homines adversus patrem et matrem ; nurum et socrum : ne quis pietatem religioni anteferet, subiecit dicens : Qui amat patrem aut matrem plus quam me. Et in Cântico legitime charitatem : Hic ordo in omni affectu necessarius est : Ama, post Deum, patrem, ama matrem, amica filios.

¶. Hic est vere, p. xxxj.

Verna.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viriliter,
Fundénsque pro te sánqui-
nem,

Ætérna dona pòssidet.

Ob hoc precátu súplici
Te pòscimus piíssime;
In hoc triúmpho Martyris
Dimítte noxam sérvulis.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surrexit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.
Pro pluribus Martyr. dicitur

HYMNUS,

REX glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térræ
Perdúcis ad cœlestia.

Aurem benignam prótinus
Inténde nostris vóçibus :
Trophæa sacra pángimus :
Ignosce quod deliquimus.

Tu vincis inter Mártyres,
Parcisque Confessóribus :
Tu vince nostra crimina,
Largitor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula, Amen.

ŷ. Sancti et justi in Dómino
gaudéte, allelúia. R. Vos elegit
Deus in hæreditátem sibi, al-
lelúia.

*Ad Magnif. Ant. t. 2. Lux
perpétua * lucébit sanctis tuis
Dómine, et ætérnitas témpo-
rum, allelúia.*

*Oratio, si non adsit propria,
sumitur de Comuni unius,
vel plurimorum Martyrum ex-
tra Tempus Paschale.*

AD MATUTINUM.

*Invitat. Exúltent in Dómino
sancti, * Allelúia.*

Psalm. Veníte, exultémus.

p. 2.

*Hymnus pro uno Martyre,
Deus tuórum militum, ut
supra, p. xxxvij.*

Pro pluribus Martyribus.

HYMNUS,

CHRIStO profúsum sánqui-
nem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cœlo laúream
Lætis sequámur vóçibus.

Terróre victo sæculi,
Pœnisque spretis córporis,
Mortis sacrae compéndio
Vitam beatam pòssident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus :
Armáta sævit úngulis
Tortóris insani manus.

Nudáta pendent viscera :
Sanguis sacrátus fúnditur :
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc Redémptor quæsu-
mus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO

*Ant. t. 8. Stabunt justi * in
magna constántia advérsus eos,
qui se angustiavérunt, allelúia.*

*Sub una tantum Ant. dicitur
Psalmi cujuslibet Nocturni.*

*Psalmi pro uno, et pluribus
Martyr. Beátus vir. Quare fre-
muérunt. Dómine, quid multi-
plicáti. p. xxij.*

ŷ. Sancti et justi in Dómino

gaudéte, a
git Deus i
allelúia.

Pater n
Absolut
ŷ. Jube
Bened.

tua.

Lectione
de Script
Tempore P
Tempore :
unt, de C
plurim. M
Paschale.

R. I. Be

Dóminum,

dátis ejus e
allelúia, al

divitiæ in
tia ejus má

culi. In ma
Bened. I

lius.

R. II. Tr

lúia, * Co

dium, allel

us autem

contristabi

vestra. Con

Bened. S

R. III. Pr

Dómini, al

etórum eju

stódit Dóm

rum : unu
terétur. M
Mors.

IN II

Ant. t.

computáti

Dei, et inte

rum est, al

gaudete, allelúia. *R.* Vos elégit Deus in hæreditatem sibi, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine. *ŷ.* Jube domne.

Bened. Benedictione perpétua.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura, quas occurrit Tempore Paschali in Officio de Tempore: vel, quando non adveniunt, de Comuni unius, vel plurim. Mart. extra tempus Paschale.

R. I. Beátus vir, qui méruit Dóminum, allelúia: * In mandatis ejus cupit nimis, allelúia, allelúia, allelúia. *ŷ.* Glória et divitiæ in domo ejus; et justitia ejus manet in sæculum sæculi. In mandatis.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

R. II. Tristitia vestra, allelúia, * Convertétur in gaudium, allelúia, allelúia. *ŷ.* Mundus autem gaudébit; vos vero contristabimini, sed tristitia vestra. Convertétur.

Bened. Spiritus sancti grátia.

R. III. Pretiosa in conspectu Dómini, allelúia, * Mors sanctorum ejus, allelúia. *ŷ.* Custodit Dóminus ómnia ossa eorum: unum ex his non conterétur. Mors. Glória Patri. Mors.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 3. Ecce quómodo computáti sunt * inter filios Dei, et inter sanctos sors illorum est, allelúia.

Pro uno Martyre.

Psalmi, Cum invocárem. Verba mea. Dómine Dóminus noster, p. xxvj.

Pro pluribus Martyribus.

Psalmi, Dómine, quis habitábit. Consérva. Dómini est terra, p. xlix.

ŷ. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúia. *R.* Et æternitas téporum, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ŷ. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Ambrósii Episcopi.

LECTIO IV. *Serm. 22.*

DIGNUM et congruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martyribus: conferámus: et iis annuntiémus Dominicæ resurrectionis glóriam, qui consórtes sunt Dominicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contumeliæ, debent et participes esse lætitiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectionis éritis: si tolerávimus, inquit, et conregnávimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habere cum Christo.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et æternitas téporum, allelúia, allelúia. *ŷ.* Lætitia sempiterna erit super cápita eorum: gáudium et exultationem obtinébunt. Et æternitas.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

ANNUNTIEMUS, inquam, sanctis Martyribus Dominicæ Paschæ grátiam : ut, dum sepulturæ illius prædicamus reserata claustra, et horum sepulchra reserentur : dum corpus illius mortuum dicimus tepentibus venis súbito viguisse, horum quoque membra jam frigida immortalitatis calore foveantur. Eadem enim ratio Mártires suscitát, quæ et Dóminum suscitávit. Nam sicut viam passiónis ejus expérti sunt, ita experiéntur et vitæ. Scriptum est enim in Psalmo : Notas mihi fecisti vias vitæ. Hoc útique in resurrectione ex persóna dicitur Salvatoris : ut qui, dum post mortem ab inferis redit ad súperos, incipiat notam habere viam vitæ, quæ antè habebátur ignóta.

ñ. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. ý. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

IGNOTA enim erat antè Christi adventum via vitæ, quæ nullius adhuc resurgentis fuerat temerata vestigio. At ubi Dóminus resurrexit, nota facta, solo attrita est plurimórum. De quibus sanctus Evangelista ait : Multórum córpora sanctórum surrexerunt cum eo, et introierunt in sanctam civitatem. Unde cum Dóminus in re-

surrectione sua dixerit : Notas mihi fecisti vias vitæ : póssumus et nos jam dicere Dómino : Notas fecisti nobis vias vitæ. Ipse enim nobis notas fecit vias vitæ, qui nobis sémitam manifestávit ad vitam. Notas enim mihi fecit vias vitæ, cum me dócuit fidem, misericórdiam, justitiam, castitatem. His enim pervenitur itineribus ad salutem.

ñ. Filiæ Jérusalem, venite et videte Mártires cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus. In die solemnitétis et lætitiæ, allelúia. ý. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedixit filios tuos in te. In die solemnitétis et lætitiæ, allelúia. Glória Patri. In die solemnitétis et lætitiæ, allelúia.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 4. Lux perpétua * lucébit sanctis tuis Dómine, et æternitas témporum, allelúia.

Pro uno Martyre.

Psalmi, In Dómino confido. Dómine, quis habitábit. Dómine in virtúte tua, p. xxix.

Pro pluribus Martyribus.

Psalmi, Exultáte justi. Benedicam Dóminum. Deus noster refúgium, *ut infra,* p. liij.

ý. Lætitia sempiterna super cápita eórum, allelúia. ñ. Gáudium et exultatióem obtinebunt, allelúia.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

ý. Jube domne.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio
secú

LECTIO

In illo t
discipu
tis vera, e
est. Et ré
Homilia

Tract.

yste locu
tres, u

vitem, et
mites, se

quod est c
que mem

Dei et hór
stus Jesus.

turæ sunt
Propter qu

ejus natú
etus est ho

vitis humá
nos hómine

sémus.

ñ. Ego su
pálmities :

et ego in e
multum,

ý. Sicut di
ego diléxi v

Bened. C
festum colli

LEC

Quo ergo
vera? Ne

vera, hoc a
lit, unde ist

lata est? Sic

persimilitú
prietatem : c

citur ovis,
lapis angulá

dixerit : Notas
vite : pósu-
licere Dómino :
obis vias vite.
notas fecit vias
semitam mani-
m. Notas enim
vite, cum me
misericórdiam,
item. His enim
ribus ad salú-

alem, venite et
cum corónis,
teos Dóminus,
átis et lætitiæ,
niam confortá-
um tuárum, he-
os in te. In die
lætitie, alle-
tri. In die so-
titie, allelúia.

CTURNO.
perpétua * lu-
is Dómine, et
porum, alle-

Martyre.

Dómino confido.
habitabit. Dó-
tua, p. xxix.

Martyribus.

ltate justi. Be-
um. Deus no-
t infra, p. lii.

mpiterna super
llelúia. R. Gaú-
tionem obtiné-

vinculis.

ne.

rélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 15. c*

IN illo témpore : Dixit Jesus
discipulis suis . Ego sum vi-
tis vera, et Pater meus agricola
est. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 80 in Joannem.

ISTE locus Evangélicus, fra-
tres, ubi se dicit Dóminus
vitem, et discipulos suos pál-
mites, secúndum hoc dicit,
quod est caput Ecclésiæ, nos-
que membra ejus, mediátor
Dei et hóminum homo Chri-
stus Jesus. Unius quippe natú-
ræ sunt vitis et pálmites.
Propter quod cum esset Deus,
cujus natúre non sumus, fa-
ctus est homo, ut in illo esset
vitis humana nátura, cujus et
nos hómines pálmites esse pos-
semus.

R. Ego sum vitis vera, et vos
pálmites : * Qui manet in me,
et ego in eo, hic fert fructum
multum, allelúia, allelúia.
Sicut diléxit me Pater, et
ego diléxi vos. Qui manet.

*Bened. Cujus, vel Quorum
festum cólinus.*

LECTIO VIII.

QUI ergo est, Ego sum vitis
vera? Numquid ut ádderet,
vera, hoc ad eam vitem rétu-
lit, unde ista similitúdo trans-
láta est? Sic enim dicitur vitis
per similitúdinem, non per pro-
prietátem : quemádmódu
citur ovis, agnus, leo, petra,
lapis anguláris, et cótera hu-

júsmodi, quæ magis ipsa sunt
vera, ex quibus ducúntur istæ
similitúdines, non proprietátes.
Sed cum dicit : Ego sum vitis
vera, ab illa se útique discérnit,
cui dicitur : Quómodo conversa
es in amaritúdinem vitis aliéna?
Nam quo pacto est vitis vera,
quæ expectáta est ut fáceret
uvam, fecit autem spinas?

R. Cándidi facti sunt Naza-
ræi ejus, allelúia : splendórem
Deo dedérunt, allelúia : * Et
sicut lac coaguláti sunt, alle-
lúia, allelúia. Y. Cándidióres
nive, nitidióres lacte, rubicun-
dióres ébore antiquo, sapphiro
pulchrióres. Et sicut. Glória
Patri. Et sicut.

Bened. Ad societátem.

LECTIO IX.

EGO sum, inquit, vitis vera :
et Pater meus agricola est.
Numquid unum sunt agricola
et vitis? Secúndum hoc ergo
vitis Christus, secúndum quod
ait : Pater major me est. Se-
cúndum autem id, quod ait :
Ego et Pater unum sumus ; et
ipse agricola est : nec talis,
quales sunt qui extrinsecus
operándo éxhibent ministé-
rium : sed talis, ut det étiam
intrinsicus increméntum. Nam
neque qui plantat, est áliquid,
neque qui rigat : sed, qui in-
creméntum dat, Deus. Sed úti-
que Deus est Christus, quia
Deus erat Verbum : unde ipse
et Pater unum sunt : et, si
Verbum caro factum est, quod
non erat, manet quod erat.

Te Deum Laudámus, p. 16.

AD LAUDES

BT PER HORAS.

Ant. t. 8. Sancti tui * Dómine florébunt sicut lilium, allelúia : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia.

Psalm. Dóminus regnávít, *cum reliquis*, p. 17.

Ant. t. 7. r. In cœlestibus regnis * sanctórum habitatio est, allelúia : et in ætérnum réquies eórum, allelúia.

Ant. t. 2. In velaménto * clamábant sancti tui Dómine, allelúia, allelúia, allelúia.

Ant. t. 8. Spiritus et animæ * justórum hymnum dicite Deo nostro, allelúia, allelúia.

Ant. t. 2. Fulgébunt justí * sicut sol in conspéctu Dei, allelúia.

CAPITULUM. *Sap. 5.*

STABUNT justí in magna constantia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

HYMNUS

Pro uno Martyre:

INVICTE Martyr, únicum Patris secútus Filium, Victis triúmphas hóstibus, Victor fruens cœlestibus.

Tui precátus múnere Nostrum reátum dilue, Arcens mali contágium, Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam vincula Tui sacráti corpóris : Nos solve vinclis sæculi, Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória, Et Filio, qui a mórtuis

Surréxit, ad Paráclito In sempitérna sæcula.

Amen.

Pro pluribus Martyribus.

Hymnus, Rex glorióse Mártýrum, p. xxxviii.

ÿ. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. *ñ.* Mors sanctórum ejus, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 1. r. Filiaè Jerúsalem, * venite et vidéte Mártýres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solénnitátis et lætitiæ, allelúia, allelúia.

AD TERTIAM.

Ant. In cœlestibus regnis.

Capitulum, Stabunt, *ut supra.*

ñ. br. Sancti et justí in Dómino gaudéte, * Allelúia, allelúia. Sancti. ÿ. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Sancti.

ÿ. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, allelúia. *ñ.* Et ætérnitas témporum, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. In velaménto.

CAPITULUM. *Sap. 5.*

ECCE quómo modo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

ñ. br. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Allelúia, allelúia. Lux. ÿ. Et ætérnitas témporum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Lux.

ÿ. Lætitia sempitérna super cápita eórum, allelúia. *ñ.* Gáudium et exultatióncm obtinébunt, allelúia.

Ant. Fu.
CAPIT

SCIMUS qu
Deum
in bonum
dum propo
sancti.

ñ. br.

super cápita
allelúia. Læ
et exultati
Allelúia, a
tri. Lætitia
cápita eórum
lúia.

ÿ. Pretiósa
míni, allelú
rum ejus, a

AD

Ant. Sa
cum reliq
p. xxj.

Psalm. D
reliquis de
et loco ultim
p. 127, vel

Capitulum
supra, ad L

Pro u

Hymnus,
litum, p. xxx

Pro pluri
Hymnus,

tyrum, p. x

ÿ. Pretiósa
míni, allelú

rum ejus, a

Ad Magna
cti et justí

déte, allelú
in hæreditá
lúia,

AD NONAM.

Ant. Fulgebunt justi.

Capitulum. Rom. 8. c

SCIMUS quóniam diligentibus Deum omnia cooperántur in bonum iis, qui secundum propositum vocáti sunt sancti.

R. br. Lætítia sempitérna super cápita eórum, * Allelúia, allelúia. Lætítia. *Y.* Gáudium et exultatióem obtinébunt. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Lætítia sempitérna super cápita eórum, Allelúia, allelúia.

Y. Pretiósá in conspectu Dómini, allelúia. *R.* Mors sanctórum ejus, allelúia.

AD VESPERAS.

Ant. Sancti tui Dómine, cum reliquis de Laudibus, p. xxj.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123. et loco ultími, *Psalm.* Crédidi, p. 127, vel p. xxxiv.

Capitulum, Stabunt justi, ut supra, ad Laudes.

Pro uno Martyre.

Hymnus, Deus tuórum mílitum, p. xxxvij.

Pro pluribus Martyribus.

Hymnus, Rex glorióse Martyrum, p. xxxvij.

Y. Pretiósá in conspectu Dómini, allelúia. *R.* Mors sanctórum ejus, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Sancti et justi * in Dómino gaudente, allelúia : vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúia.

ALIÆ LECTIONES

PRO MARTYRIBUS

Tempore Paschali.

IN II NOCTURNO.

De Epístola sancti Cypriáni Epíscopi et Mátyris, ad Mátyres et Confessóres.

LECTIO IV. *Lib. 2. Epíst. 6.*

QUIBUS ego vos laudibus prædicem, fortíssimi Mátyres? robur pectoris vestri, et perseverántiam fidei, quo præconió vocis exórnem? Tolerástis usque ad consummationem glóriæ duríssimam quæstiónem : nec cessistis suppliciis, sed vobis potius supplicia cessérunt. Finem doloribus, quem tormenta non dabant, coronæ dedérunt. Laniéna gráviór ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejiceret, sed ut hómines Dei ad Deum velócius mitteret.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et æternitas témporum, allelúia, allelúia. *Y.* Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exultatióem obtinébunt. Et.

LECTIO V.

VIDIT admirans præsentium multitúdo coeléstæ certámen, certámen Dei, certámen spiritále, præmium Christi : stetisse servos ejus voce libera, mente incorrupta, virtúte divína, telis quidem sæcularibus nudos, sed armis fidei ardéntis armátos. Steterunt torti torquéntibus for tíores : et pulsantes ac laniántes úngulas, pulsáta ac laniáta membra vi-

cérunt. Inexpugnabilem fidem superare non potuit saviens diu plaga repetita, quamvis rupta compage viscerum torquerentur in servis Dei jam non membra, sed vulnera. Fluébat sanguis, qui incendium persecutiónis extingueret, qui flammam et ignes gehennæ glorióso cruóre sopiret. *R.* In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. *ÿ.* Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

LECTIO VI.

QUALE illud fuit spectáculum Dómino, quam sublimem, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotióne militis ejus accéptum! Sicut scriptum est in Psalmis, Spiritu sancto loquente ad nos páriter et monente : Pretiósam est in conspéctu Dómini mors iustórum ejus. Pretiósam mors hæc est, quæ emit immortalitatem pretiis sui sanguinis, quæ accépit coronam de consummatione virtútis. Quam lætus illic Christus fuit, quam libens in talibus servis suis et pugnávit, et vicit protéctor fidei, dans credentibus tantum, quantum se credit capere qui sumit : certámini suo ádfuit, præliatóres atque assertóres sui nóminis eréxit, corroborávit, animávit. Et qui pro nobis mortem semel vicit, semper vincit in nobis.

R. Filie Jerúsalem, venite et videte Mártires cum coronis, quibus coronávit eos Dómi-

nus, * In die solemnitatís et lætitiæ, allelúia. *ÿ.* Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedixit filios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

LECTIO VII. Cap. 15.

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Ego sum vitis, vos palmities : qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum : quia sine me nihil potestis facere. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 81. in Joan. sub med.

NE quisquam putáret saltem parvum aliquem fructum posse a semetipso palmitem ferre : cum dixisset : Hic fert fructum multum ; non ait : Quia sine me parum potestis facere ; sed : nihil potestis facere. Sive ergo parum, sive multum, sine illo fieri non potest, sine quo nihil fieri potest : quia etsi parum attúlerit palmes, eum purgat agricola, ut plus áfferat. Tamen nisi in vite manserit, et vixerit de radice, quantumlibet fructum a semetipso non potest ferre. Quamvis autem Christus vitis non esset, nisi homo esset : tamen istam grátiam palmitibus non præberet, nisi étiam Deus esset.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmities : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fru-

etiam mu-
lúia. *ÿ.* Si
et ego di-

VERUM
tia no-

mors in p-
bitrii : Si
non máns-
sicut pal-
colligent
mittent, et
vitis tante
lúra si in
quantoglo-

Dénique si
Ezechiélis
aus dicit,

colárum ú-

lis fabrilis
tántur. U-

miti cong-

ignis : si
igne erit :

sit, in vite

R. Cándi-
ræi ejus, a

Deo dedé-
sicut lac c-

lúia, allelu-

nive, nitid-

dióres ébon-

pulchriores

Patri. Et si

I

Si mansé-
et verba

serint : quo-
petétis, et

quippe in-
possunt, et
Christo? Qu-
nendo in ?

solemnitatis et
 . ŷ. Quoniam
 portarum tuarum
 filios tuos in
 gloria Patri. In

CTURNO.

Evangelii
 Joannem.

Cap. 15.

e : Dixit Jesus
 : Ego sum vi-
 : qui manet in
 o, hic fert fru-
 quia sine me
 cecere. Et reli-

i Augustini
 opi.

oan. sub med.

outaret saltem

quem fructum

pspo palmitem

issset : Hic fert

m ; non ait :

arum potestis

hil potestis fa-

parum, sive

o fieri non po-

il fieri potest :

attulerit pal-

at agricola, ut

men nisi in vite

erit de radice,

nectum a semet-

erre. Quamvis

itis non esset,

: tamen istam

us non præbe-

us esset.

itis vera, et

Qui manet in

, hic fert fru-

etum multum, allelúia, alle-
 lúia. ŷ. Sicut diléxit me Pater,
 et ego diléxi vos. Qui manet.

LECTIO VIII.

VERUM quia ita sine ista grá-
 tia non potest vivi, ut et
 mors in potestáte sit liberi ar-
 bitrii : Si quis in me, inquit,
 non mánserit, mittétur foras
 sicut palmes, et aréscet, et
 colligent eum, et in ignem
 mittent, et ardet. Ligna itaque
 vitis tanto sunt contemptibi-
 lióra si in vite non mánserint,
 quanto gloriosióra si mánserint.
 Dénique sicut de his étiam per
 Ezechielem Prophétam Dómi-
 nus dicit, præcisa nullis agri-
 colárum úsibus prosunt, nul-
 lis fabrilibus opéribus depu-
 tántur. Unum de duóbus pálm-
 iti cóngruit, aut vitis, aut
 ignis : si in vite non est, in
 igne erit : ut ergo in igne non
 sit, in vite sit.

¶ Cándidi facti sunt Naza-
 ræi ejus, allelúia : splendórem
 Deo dedérunt, allelúia : * Et
 sicut lac coaguláti sunt, alle-
 lúia, allelúia. ŷ. Cándidióres
 nive, nitidióres lacte, rubicun-
 dióres ebore antiquo, sapphiro
 pulchrióres. Et sicut. Glória
 Patri. Et sicut.

LECTIO IX.

Si mansérítis in me, inquit,
 et verba mea in vobis mán-
 serint : quodcúmque voluérítis,
 petétis, et fiet vobis. Manéndo
 quippe in Christo, quid velle
 possunt, nisi quod cónvenit
 Christo? Quid velle possunt ma-
 néndo in Salvátore, nisi quod

non est aliénúm a salúte?
 Aliud quippe vólumus quia su-
 mus in Christo; et aliud vólum-
 us quia sumus adhuc in hoc
 sæculo. De mansiône namque
 hujus sæculi nobis aliquándo
 subrépit, ut hoc petámus, quod
 nobis non expedire nescimus.
 Sed absit ut fiat nobis, si ma-
 némus in Christo, qui non facit
 quando pétimus, nisi quod expé-
 dit nobis.

Te Deum laudámus, p. 16.

COMMUNE

PLURIMORUM MARTYRUM

Extra tempus Paschale.

AD VESPERAS.

*Ant. Omnes sancti, cum reli-
 quis de Laudibus, p. lvj.*

*Psalm. Dixit Dóminus, cum
 reliquis de Dominica, p. 123,
 et loco ultimi, Psalm. Lau-
 date Dóminum omnes gentes,
 p. 127.*

CAPITULUM. Sap. 3.

JUSTORUM animæ in manu Dei
 sunt, et non tanget illos tor-
 méntum mortis. Visi sunt ócu-
 lis insipiéntium mori : illi au-
 tem sunt in pace.

HYMNUS.

SANCTORUM méritis inelyta
 gáudia
 Pangámus sócii, géstaque fór-
 tia :

Gliscens fert ánimus prómere
 cántibus

Victórum genus ópti-
 mum.

Hi sunt quos fáture mundus
 abhórruit :

Hunc fructu vácuum, flóribus
 áridum

Contempseré tui nóminis asse-
clæ,

Jesu Rex bone Cœlitum.

Hi pro té fúrias atque minas
truces

Calcárunť hómínunť, sævaque
vërbera :

His cessit lácerans fórtiter ún-
gula,

Neo carpsit penetrália.

Cædúntur gládlis more bi-
déntium :

Non murmur résonat, non que-
rimónia ;

Sed corde impávido mens bene
cónscia

Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lin-
gua retéxere,

Quæ tu Martyribus múnera
præparas ?

Rúbri nám flúido sángine fúl-
gidis

Cingunt témpora laú-
reis.

Té summa o Déitas, únaque
póscimus,

Ut culpás ábigas, nóxia súb-
trahas,

Des pacem fámulis, ut tibi gló-
riam

Annórum in sériem ca-
nant. Amen.

Ÿ. Lætámini in Dómino, et
exultáte justi. R̄. Et gloriámini
omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Istó-
rum est enim regnum cœló-
rum, * qui contempserunt
vitam mundi, et pervenerunt
ad præmia regni, et lavé-
runt stolas suas in sángine
Agni.

*Pro pluribus Martyribus
Pontificibus.*

ORATIO.

BEATORUM Mártyrum, pari-
térque Pontificum N. et N.
nos, quæsumus Dómine, festa
túcántur : et eórum commén-
det orátio veneránda. Per Dó-
minum.

Si non fuerint Pontifices.

ORATIO.

DEUS qui nos concédís san-
ctórum Mártyrum tuórum
N. et N. natalitia cólere : da
nobis in ætérna beatitúdine de
eórum societáte gaudére. Per.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos ánnua sanctó-
rum Mártyrum tuórum
N. et N. solemnitate lætificas :
concède propitius ; ut, quo-
rum gaudémus méritis, ac-
cendámur exémplic. Per Dó-
minum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Mártyrum
Dóminum, * Venite, adorémus.

Psalm. Venite, exultémus,
p. 2.

HYMNUS.

CHRISTO profúsum sángui-
nem,

Et Mártyrum victórias,
Dignámque cœlo laúream
Lætis sequámur vóciбус.

Terróre victo sæculi,
Pœnisque spretis cõrporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam pössident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestilárum dentibus :
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta p
Sanguis sac
Sed pérman
Vitæ perén
Te nunc
mus,
Ut mártiru
Jungas prec
In sempitér
IN I

Ant. t.

aquárum *
justórum, e
fuit volúnta
Pe

DEATUS vi

D consilio

peccatórum

cáthedra pes

Sed in leg

ejus, * et in

bitur die ac

Et erit t

quod plantá

ctúsus aquá

etum suum

suo :

Et fóllum

et ómnia q

prosperabún

Non sic in

tamquam p

cit ventus a

Ideo non i

judicio : * n

concilio just

Quóniam n

justórum : *

peribit.

Ant. Secu

rum plantáv

rum, et in

volúntas cõr

*Martyribus
bus.*
io.
tyrum, pari-
scum N. et N.
Dómine, festa
rum commén-
anda. Per Dó-

Pontifices.
io.
concedis san-
tyrum tuorum
ia colere: da
beatitudine de
gaudere. Per.

ATIO.
ánua sanctó-
rum tuorum
tate lætificas:
is; ut, quo-
méritis, ac-
plis. Per Dó-

TINUM.
m Mátyrum
te, adorémus.
; exultémus,

us.
sum sángu-

tórias,
laúream
vóci bus.
æculi,
córporis,
péndio
ssident.
Mátyres,
tibus:
gulis
anus.

Nudata pendent viscera :
Sanguis sacratus funditur :
Sed permanent immobiles
Vitæ perennis gratia.

Te nunc Redemptor quæsumus,

Ut mátyrum consórtio
Jungas precantes servulos
In sempiterna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 4. Secus decursus
aquarum * plantavit vineam
justorum, et in lege Dómini
fuit voluntas eorum.

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non abiit in
D consilio impiórum, et in via
peccatórum non stetit, * et in
cathedra pestilentiae non sedit;
Sed in lege Dómini voluntas
ejus, * et in lege ejus meditá-
bitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantatum est secus de-
cursus aquarum, * quod fru-
ctum suum dabit in tempore
suo :

Et fólium ejus non defluet : *
et ómnia quaecúmque faciet,
prosperabuntur.

Non sic impli, non sic; * sed
tamquam pulvis, quem prój-
cit ventus a facie terræ.

Ideo non resurgent impii in
judicio : * neque peccatores in
concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam
justórum : * et iter impiórum
peribit.

Ant. Secus decursus aquá-
rum plantavit vineam justó-
rum, et in lege Dómini fuit
voluntas eorum.

Ant. t. 7. Tamquam aurum
in fornace * probavit electos
Dóminus : et quasi holocausta
accepit eos in ætérnum.

PSALMUS 2.

QUARE fremuerunt Gentes, *
et pópuli meditati sunt
inania ?

Astitérunt reges terræ,
et principes convenérunt in
unum * adversus Dóminum,
et adversus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eó-
rum : * et projiciámus a nobis
jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridé-
bit eos : * et Dóminus subsan-
nabit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira
sua, * et in furóre suo contur-
babit eos.

Ego autem constitutus sum
Rex ab eo super Sion montem
sanctum ejus, * prædicans præ-
ceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fi-
lius meus es tu, ego hódie gé-
nui te.

Póstula a me, et dabo tibi
Gentes hæreditatem tuam, * et
possessiónem tuam términos
terræ.

Reges eos in virga férrea, *
et tamquam vas figuli confrin-
ges eos.

Et nunc reges intelligite : *
erudimini qui judicatis terram.

Servite Dómino in timóre : *
et exultate ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam,
nequándo irascatur Dóminus, *
et pereátis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira

ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus : et quasi holocausta accepit eos in ætérnum.

Ant. l. 7. Si coram hominibus * tormenta passi sunt, spes electórum est immortalis in ætérnum.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptórum meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamavi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Si coram hominibus tormenta passi sunt, spes electórum est immortalis in ætérnum.

ÿ. Lætámini in Dómino, et exultáte justí. ñ. Et gloriámini omnes recti corde.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi Dómine, ÿ. Jube domine.

Bened. Benedictione perpétua.

De Epistola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO I. Cap. 8. c

FRATRES, Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini : si autem spiritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spiritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitútis iterum in timóre, sed accepistis spiritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spiritus testimónium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei, Si autem filii, et hærédes : hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi : si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Existimo enim quod non sunt condignæ passiones hujus temporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúre revelatió-nem filiórum Dei expéctat.

ñ. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt. ÿ. Non esúrient, neque sitient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

LE
SCIMUS aute
gentibus
perántur in
secúndum p
sunt sancti.
vit, et præd
mes fieri imá
sit ipse primo
frátribus. Qu
stinávit, hos
quos vocávit,
vit : quos au
illos et glorifi
dicemus ad h
nobis, quis
étiam própri
pepércit, sed
bus trádidit i
non étiam cu
bis donávit?
adversus elect
justificat, qui
démnet? Chr
mórtuus est, i
surréxit, qui
Dei, qui étiam
nobis.

ñ. Viri sa
sanguinem fu
nimo, amaver
vita sua, imit
morte sua :
nas triumphá
ÿ. Unus spirit
erat in eis. Et

Bened. Spiriti
LECT

Q
charitáte
tio, an angústi
núditas, an pe
secúntio, an

LECTIO II.

SCIAMUS autem, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscivit, et prædestinávit conformes fieri imáginis Filii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et justificávit: quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicemus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Filio suo non pepéruit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus electos Dei? Deus qui justificat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui et resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

¶ Viri sancti gloriósum sanguinem fuderunt pro Dómino, amaverunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua: * Et ideo coronas triumpháles meruerunt. ¶ Unus spiritus, et una fides erat in eis. Et ideo.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

Quis ergo nos separábit a charitaté Christi? tribulatio, an angústia, an fames, an nuditás, an periculum, an persecútió, an gládius? (Sicut

scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die: aestimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra alia póterit nos separáre a charitaté Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

¶ Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia: * Et meruerunt habére coronas perpétuas. ¶ Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatióne, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Et meruerunt. Glória Patri. Et.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. Dabo sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justitiam:

Qui loquitur veritaté in corde suo, * qui non egit dolium in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et opprobrium non acépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui jurat próximo suo, et non dæcipit, * qui pecúniã suã non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Ant. t. 4. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

PSALMUS 15.

CONSERVA me Dómine, quóniam sperávi in te : * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt inírmítates eórum : * póstea acceleráverunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguinibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restitues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * etenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum : * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam

niam a dextris est mihi, ne commóvear.

Fropter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea, * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelinques ánimam meam in inférno : * nec úabis Sanctum tuum videre corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Ant. t. 1. Sancti * qui sperant in Dómino, habébunt fortitudinem, assument pennas ut áquillæ, volábunt, et non deficient.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plentúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suã, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciẽm Dei Jacob.

Attólli vestras, æternále glóriæ.

Quis e Dóminus minus po

Attólli vestras, æternále glóriæ.

Quis e Dóminus glóriæ.

Ant. S Dómino, nem, a áquillæ, vcient.

ÿ. Exú tu Dei. n lætítia.

Pater n Absolu

ÿ. Jubæ Bened.

tens.

Sermio S.

Serm

QUOTIES rissim

tyrum so

ita, ipsis

pectémus

temporáli

Mártýres

mereámu

enim san

veritate

celebránt

tyrum ex

lemnitates

est mihi, ne
lætatum est cor
cultavit lingua
et caro mea re-

non derelinques
in inférno : *
etum tuum vi-
em.
scisti vias vitæ,
lætitia cum
delectationes in
que in finem.

qui in terra
ificavit omnes
inter illos.
sancti * qui spe-
habebunt for-
ment pennas ut
at, et non defi-

us 23.
erra, et pleni-
* orbis terræ
si qui habitant

per maria fun-
t super flumina

et in montem
quis stabit in

libus, et mundo
non accepit in
tam, nec jurá-
mo suo.

benedictionem
misericórdiam

uo.
eratio quærén-
uæréntium fã-

Attollite portas, principes,
vestras, et elevámini portæ
æternales : * et introibit Rex
glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus fortis et potens : Dó-
minus potens in prælio.

Attollite portas, principes,
vestras, et elevámini portæ
æternales : * et introibit Rex
glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus virtutum ipse est Rex
glóriæ.

Ant. Sancti qui sperant in
Dómino, habebunt fortitudi-
nem, assument pennas ut
aquilæ, volabunt, et non defi-
cient.

¶ Exultent justi in conspéc-
tu Dei. R. Et delectentur in
lætitia.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

¶ Jube domne.

Bened. Deus Pater omni-
potens.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 47. de Sanctis.

QUOTIESCUMQUE, fratres cha-
rissimi, sanctorum Már-
tyrum solémnia celebrámus,
ita, ipsis intercedéntibus, ex-
pectémus a Dómino consequi
temporalia beneficia, ut ipsos
Mártynes imitándo, accipere
mereámur æterna. Ab ipsis
enim sanctorum Mártyrum in
veritate festivitatum gaudia
celebrántur, qui ipsorum Már-
tyrum exempla sequuntur. So-
lemnitates enim Mártyrum,

exhortationes sunt martyrió-
rum : ut imitari non pigeat,
quod celebrare delectat.

R. Sancti tui Dómine mirá-
bile consecuti sunt iter, ser-
viéntes præceptis tuis, ut in-
venirentur illæsi in aquis vá-
lidis : * Terra apparuit árida :
et in mari Rubro via sine im-
pediméto. ¶ Quóniam per-
cussit petram, et fluxerunt
aquæ, et torrentes inundavé-
runt. Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

SED nos volumus gaudere
cum sanctis : et tribula-
tionem mundi nolumus susti-
nere cum ipsis. Qui enim sanctos
Mártynes, in quantum
potuerit, imitari noluerit, ad
eorum beatitudinem non póte-
rit pervenire. Sed et Paulus
Apóstolus prædicat, dicens :
Si fuerimus socii passionum,
erimus et consolationum. Et
Dóminus in Evangélio : Si
mundus vos odit : scitote quia
me priorem vobis odio habuit.
Recusat esse in corpore, qui
odium non vult sustinere cum
capite.

R. Verbera carnificum non
timuerunt sancti Dei, morien-
tes pro Christi nómine : * Ut
hæredes fierent in domo Dó-
mini. ¶ Tradiderunt corpora
sua propter Deum ad suppli-
cia. Ut hæredes.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

SED dicet aliquis : Et quis
est, qui possit beatorum

Martyrum vestigia sequi? Huic ego respondeo, quia non solum Martyres, sed etiam ipsum Dominum cum ipsius adiutorio, si volumus, possumus imitari. Audi non me, sed ipsum Dominum generi humano clamantem: Discite a me, quia mitis sum, et humilis corde. Audi et Petrum Apostolum admonentem: Christus passus est pro nobis, relinquens nobis exemplum, ut sequamur vestigia eius.

¶. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum et pax est electis Dei. ¶. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 4. Iusti autem * in perpetuum vivent, et apud Dominum est merces eorum.

PSALMUS 32.

EXULTATE iusti in Domino: * rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in cithara: * in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum: * bene psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini, * et omnia opera eius in fide.

Diligit misericordiam et ju-

dicium: * misericordia Domini plena est terra.

Verbo Domini caeli firmati sunt: * et spiritu oris eius omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris; * ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra: * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandavit, et creata sunt.

Dominus dissipat consilia gentium: * reprobat autem cogitationes populorum, et reprobat consilia principum.

Consilium autem Domini in aeternum manet: * cogitationes cordis eius in generationem et generationem.

Beata gens, cujus est Dominus Deus eius; * populus, quem elegit in hereditatem sibi.

De caelo respexit Dominus: * vidit omnes filios hominum.

De preparato habitaculo suo * respexit super omnes, qui habitant terram.

Qui finxit singillatim corda eorum: * qui intelligit omnia opera eorum.

Non salvatur rex per multam virtutem: * et gigas non salvabitur in multitudine virtutis suae.

Fallax equus ad salutem: * in abundantia autem virtutis suae non salvabitur.

Ecce oculi Domini super metuentes eum: * et in eis,

qui spera-

eius:

Ut eru-

rum: * e-

Anima-

num: * q-

lector nos-

Quia in-

strum: *

eius spera-

Fiat mi-

super nos-

speravim-

Ant. Ju-

tuum viv-

num est r-

Ant. t.

corpora s-

servirent

possident

P

BENEDICA

D tempo-

eius in or-

In Domi-

mea: * a-

letentur.

Magnifi-

cum: * e-

eius in idi-

Exquisi-

audivit me-

tribulation-

Accedite

namini: *

confunden-

Iste pau-

minus exa-

omnibus

salvavit eu-

Immitte

circuitu ti-

eripiet eos

qui sperant super misericórdia
ejus :

Ut éruat a morte ánimas eó-
rum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dómi-
num : * quóniam adjútor et pro-
péctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor no-
strum : * et in nómine sancto
ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine
super nos : * quemádmódum
sperávimus in te.

Ant. Justi autem in perpé-
tuum vivent, et apud Dómi-
num est merces eórum.

Ant. t. 1. f Tradidérunt *
córpora sua in mortem, ne
servirent idólis : ideo coronáti
péssident palmam.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dóminum in omni
témpace : * semper laus
ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima
mea : * aúdiant mansuétí, et
læténtur.

Magnificáte Dóminum me-
um : * et exaltémus nomen
ejus in idipsum.

Exquisivi Dóminum, et ex-
audivit me : * et ex ómnibus
tribulatióibus meis eripuit me.

Accédite ad eum, et illumi-
námini : * et fácies vestræ non
confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dó-
minus exaudivit eum : * et de
ómnibus tribulatióibus ejus
salvávit eum.

Immittet Angelus Dómini in
circúitu tíméntium eum : * et
eripiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam
suavis est Dóminus : * beátus
vir, qui sperat in eo.

Tíméte Dóminum omnes
sancti ejus, * quóniam non
est inópia tíméntibus eum.

Divites eguérunt et esurié-
runt : * inquirentes autem Dó-
minum non minuéntur omni
bono.

Venite filii, audite me : *
timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vi-
tam : * diligit dies vidére bo-
nos ?

Próhibe linguam tuam a
malo . * et lábia tua ne lo-
quántur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-
num : * inquire pacem, et per-
sequere eam.

Oculi Dómini super justos : *
et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super
faciéntes mala : * ut perdat de
terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dó-
minus exaudivit eos : * et ex
ómnibus tribulatióibus eó-
rum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui
tribuláto sunt corde : * et hú-
miles spiritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justó-
rum : * et de ómnibus his li-
berábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia
ossa eórum : * unum ex his
non conterétur.

Mors peccatórum péssima : *
et qui odérunt justum, delin-
quent.

Rédimet Dóminus ánimas

servórum suórum : * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servirent idólis : ideo coronáti possident palmam.

Ant. t. 4. Ecce merces * sanctorum copiosa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in aeternum.

PSALMUS 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timébitur dum turbábitur terra : * et transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbatæ sunt aquæ eórum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Flúminis ímpetus lætificat civitatem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altissimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvabit eam Deus mane dilúculo.

Conturbatæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrin-

get arma : * et scuta combúret igni.

Vacáto, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltabor in géntibus, et exaltabor in terra.

Dóminus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Ecce merces sanctorum copiosa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in aeternum.

ÿ. Justi autem in perpétuum vivent. ñ. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster.

Absolutio, A vinculis.

ÿ. Jube domne.

Bened. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 21. c*

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum audieritis praelia, et seditiões, nolite terreri : oportet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Hom. 35. in Evang.

Dominus ac Redemptor noster perituri mundi præcurrentia mala denúnciat, ut eo minus perturbent venientia, quo fuerint præscita. Minus enim jácula feriunt quæ prævidentur : et nos tolerabilius mundi mala suscipimus, si contra hæc per præscientiæ clypeum munimur. Ecce enim dicit : Cum audieritis praelia, et seditiões, nolite terreri :

oportet fieri, sed Pensanda prioris non aliud inté passuros equippe ad ditiones a indicet in turbári, a hostibus, perpeti.

ñ. Propt mini, et lo Dei perstiti ternitatis semper sp fides. ÿ. E quam jucc tres in un Bened. C mus.

L
Sed his bus, qu sequatur, gens cont gnium adv terræmótus loca, et pe terrorésque magna eru tio multis t venit : e quæ præv mala perp quentur. E seditiões quia multa currere, u sine fine n ñ. Sanct ppositi, cert

oportet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensanda sunt verba Redemptoris nostri, per quæ nos aliud interius, aliud exterius passuros esse denuntiat. Bella quippe ad hostes pertinent, seditiones ad cives. Ut ergo nos indicet interius exteriusque turbari, aliud nos fatetur ab hostibus, aliud a fratribus perpeti.

¶ Propter testamentum Domini, et leges paternas, sancti Dei perstitērunt in amore fraternitatis : * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. ̄. Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. Quia.

Bened. Quorum festum colimus.

LECTIO VIII.

SED his malis præveniētib; bus, quia non statim finis sequatur, adjungit : Surget gens contra gentem, et regnum adversus regnum : et terræmôtus magni erunt per loca, et pestilentia, et fames, terrorisque de cælo, et signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulationibus prævenit : et per crebra mala, quæ præveniunt, indicantur mala perpetua, quæ subsequantur. Et ideo post bella et seditiones non statim finis : quia multa debent mala præcurrere, ut malum valeant sine fine nuntiare.

¶ Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis : *

Mercēdem laboris ego reddam vobis. ̄. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercēdem, Glória. Mercēdem.

Sequens ñ. dicitur post VIII vel II Lectionem in Festo plurimorum Martyrum fratrum.

¶ Hæc est vera fraternitas, quæ numquam potuit violari certamine : qui effuso sanguine secuti sunt Dominum : * Contemnentes aulam regiã, pervenerunt ad regna cælestia. ̄. Ecce quam bonum, et quam jucundum habitare fratres in unum. Contemnentes. Glória Patri. Contemnentes.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

SED cum tot signa perturbationis dicta sint, oportet ut eorum considerationem breviter per singula perstringamus : quia necesse est, ut alia e cælo, alia e terra, alia ab elementis, alia ab hominibus patiamur. Ait enim : Surget gens contra gentem, ecce perturbatio hominum : erunt terræmôtus magni per loca, ecce respectus iræ desuper : erunt pestilentia, ecce inaequalitas corporum : erit fames, ecce sterilitas terræ : terrorisque de cælo et tempestates, ecce inaequalitas aeris. Quia ergo omnia consummanda sunt, ante consummationem omnia perturbantur : et qui in cunctis deliquimus, in cunctis ferimur : ut impleatur quod dicitur : Et pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES,
ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Omnes sancti, *
quanta passi sunt tormenta, ut
securi pervenirent ad palmam
martyrii.

Psalmus, Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 8. Cum palma * ad
regna pervenerunt sancti, co-
ronas decoris meruerunt de
manu Dei.

Ant. t. 1. Corpora sancto-
rum * in pace sepulta sunt :
et vivunt nomina eorum in
aeternum.

Ant. t. 4. Martyres Domini *
Dominum benedicite in aeter-
num.

Ant. t. 8. f Martyrum cho-
rus * laudate Dominum de
caelis.

CAPITULUM. Sap. 3.

JUSTORUM animae in manu
Dei sunt, et non tanget il-
los tormentum mortis. Visi
sunt oculis insipientium mori :
illi autem sunt in pace.

HYMNUS.

REX gloriose Martyrum,
Corona confitentium,
Qui respuentes terrae
Perdūcis ad caelestia.

Aurem benignam proutinus
Intende nostris vocibus :
Trophaea sacra pangimus :
Ignosce quod deliquimus.

Tu vincis inter Martyres,
Parcisque Confessoribus :
Tu vince nostra crimina,
Largitor indulgentiae.

Deo Patri sit gloria,

Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum.
Amen.

ŷ. Exultabunt sancti in glo-
ria. R̄. Laetabuntur in cubili-
bus suis.

Ad Bened. Ant. t. 5. Vestri
capilli capitis * omnes nume-
rati sunt : nolite timere, mul-
tis passeribus meliores estis
vos.

*Pro pluribus Martyribus
Pontificibus.*

ORATIO.

BEATORUM Martyrum pariter
que Pontificum N. et N.
nos, quaesumus Domine, festa
tueantur : et eorum commen-
det oratio veneranda. Per Do-
minum.

Si non fuerint Pontifices.

ORATIO.

DEUS, qui nos concedis san-
ctorum Martyrum tuorum
N. et N. natalitia colere : da
nobis in aeterna beatitudine de
eorum societate gaudere. Per
Dominum.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos annua sancto-
rum Martyrum tuorum
N. et N. solemnitate laetificas :
concede propitius ; ut, quorum
gaudemus meritis, accendamus
exemplis. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Ant. Cum palma.

*Capitulum, Justorum, ut su-
pra.*

R̄. br. Laetamini in Domino,*
Et exultate justi. Laetamini.
ŷ. Et gloriamini omnes recti

corde. E
tri. Laeta
ŷ. Ex
spectu D
in laetitia

*Ant. C
CAPIT*

REDDIDI
BORUM
et deduxi
bili : et f
diei, et
nocte.

R̄. br.

conspectu
delectent
spectu. C
tent.

ŷ. Justi
vivunt. R̄.
est merce

Ant. Mā

CAPIT

FULGEBU
scintill
current. J

et domina
regnabit I
perpetuum

R̄. br. J

pétuum v
apud Dóm
rum. In pe
tri. Justi.

ŷ. Exult
ria. R̄. Lae
bus suis.

AD

Ant. t. 2
qui pro t
corpora t

corde. Et exultate. Glória Patri. Lætámini.

ÿ. Exúltent justí in conspéctu Dei. R̄. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM.

Ant. Córpora sanctórum.

CAPITULUM. Sap. 10. d

REDDIDIT Deus mercédem laborum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili: et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

R̄. br. Exúltent justí, * In conspéctu Dei. Exúltent. ÿ. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exúltent.

ÿ. Justí autem in perpétuum vivent. R̄. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM.

Ant. Mártyrum chorus.

CAPITULUM. Sap. 3.

PULGEBUNT justí, et tamquam scintillæ in arundinétó discúrrent. Judicábunt nátiónes, et dominabúntur pópulis: et regnabit Dóminus illórum in perpétuum.

R̄. br. Justí autem, * In perpétuum vivent. Justí. ÿ. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justí.

ÿ. Exultábunt sancti in glória. R̄. Lætábúntur in cubilibus suis.

AD VESPERAS.

Ant. t. 2. Isti sunt sancti, * qui pro testaménto Dei sua cörpera tradidérunt, et in

sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalmus, Dixit Dóminus, p. 123, cum reliquis de Dominica, ultimo excepto.

Ant. t. 2. Sancti per fidem * vicérunt regna, operáti sunt justitiam, adépti sunt repromissiónes.

Ant. t. 8. Sanctórum velut * áquilæ juvéntus renovábitur: florebut sicut lilium in civitáte Dómini.

Ant. t. 7. Abstérget Deus * omnem lácrymam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: quóniam prióra transierunt.

Ant. t. 8. In cœlestibus regnis * sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accipiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis,

et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. In cœlestibus regnis sanctorum habitatio est, et in ætérnum réquies eórum.

Capitulum et Hymnus, ut in primis Vesperis, p. xlv.

ŷ. Exultábunt sancti in glória. R̄. Lætábúntur in cubilibus suis.

Ad Magnif. Ant. t. 6. Gaudent in cœlis * ánime sanctorum, qui Christi vestigia sunt secúti : et quia pro ejus amore sánguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exúltant sine fine.

ALIE LECTIONES

PRO PLURIBUS MARTYRIBUS.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

Serm. 1. de Martyr. t. 3.

NEMO est qui nésciat Mátyrum glórias ad hoc divíno consilio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exempla, favénte Christo, monstréntur; ut, dum hæc ita celebrári perspicimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalitia táliter celebrántur in terris : quo possimus étiam ipsi talibus provocári exémpis, virtúte pari, devotíone consimili ac fide : ut Christo præstánte, dimicáre, et vincere hostem

possimus : ut, parta victória, cum iisdem sanctis in regnis cœlestibus triumphemus.

R̄. Sancti tui Dómine mirabile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida : et in mari Rubro via sine impedíménto. ŷ. Quóniam percússit petram, et fluxerunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

LECTIO V.

QUIS est enim, qui eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum teneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passíonis ; eórum glóriam páribus vitæ lineamentis aut invéniat, aut exquirat? Qui etsi martyrio par esse non possit, tamen muneris tantí dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementissimus Deus, qui desiderántibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum sanctis præmia divína retribuatur.

R̄. Vërbera carnificum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ŷ. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hærédes.

LECTIO VI.

UT enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatíonibus roborátur. Sic dimicárant advérsus peccátum sancti : sic et laborándo fortiores,

et moriéntes sunt. Nullí támíne fórtis victória pópulo miles sine pópulo pécit : není tórem pópulo stíane corbus hoste fortissima cum debéat. R̄. Tam páce probet et quasi híc cepit illos respectus donum et ŷ. Qui corrélligent v in dilectio Quóniam. nam.

IN I

Lectio

secú

LECTIO

in illo té

Jesus d

loco camp

pulórum e

piosa plebi

Jerúsalem,

Tyri, et Si

Homilia

Lib. 5.

po

ADVERTE

A quómo

ascéndat, e

bas. Quóm

in húmili

Non séquit

et moriēdo victōres effecti sunt. Nullus athlēta sine certamine fortior dici, nullus sine victōria pōterit coronāri. Nemo miles sine praelio hostem subiecit: nemo sine bello imperatōrem promeruit. Habes Christiāne competētia arma quibus hostem expūgnes: habes fortissima tela, quibus inimicum debelles.

¶ Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum et pax est electis Dei. ¶ Qui confidunt in illum, intelligunt veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 6. c*

In illo tempore: Descendens Jesus de monte, stetit in loco campēstri, et turba discipulorum ejus, et multitudo copiosa plebis ab omni Judæa, et Jerusalem, et maritima, et Tyri, et Sidonis. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 5. in Lucam, cap. 6. post initium.

ADVERTE omnia diligenter, quomodo et cum Apóstolis ascendat, et descendat ad turbas. Quomodo enim turba nisi in humili Christum videret? Non sequitur ad excelsa, non

ascendit ad sublimia. Denique ubi descendit, invenit infirmos: in excelsis enim infirmi esse non possunt. Hinc etiam Matthæus docet, in inferioribus debiles esse sanatos. Prius enim unusquisque sanandus est, ut paulatim virtutibus procedentibus ascendere possit ad montem. Et ideo quemque in inferioribus sanat, hoc est, a libidine revocat, injuriam civitatis avērtit. Ad vulnera nostra descendit: ut usu quodam et copia suæ naturæ, participes nos faciat esse regni cœlestis.

¶ Propter testamentum Domini, et leges paternas, sancti Dei perstitērunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. ¶ Ecce quam bonum, et quam jucundum habitare fratres in unum. Quia.

LECTIO VIII.

BEATI pauperes, quia vestrum est regnum Dei. Quatuor tantum beatitudines sanctus Lucas dominicas posuit, octo vero sanctus Matthæus: sed in illis octo istæ quatuor sunt, et in quatuor istis illæ octo. Hic enim quatuor velut virtutes amplexus est cardinales: ille in illis octo mysticum numerum reseravit. Pro octava enim multi inscribuntur Psalmi: et mandatum accipis octo illis partem dare fortasse benedictionibus. Sicut enim spei nostræ octava perfectio est, ita octava summa virtutum est.

ñ. Sancti mei, qui in carne pòsiti, certámen habuistis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ý. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

LECTIO IX.

SED prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, paúperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictionem hanc uterque Evangelista pòsuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtutum: quia qui contempserit sæcularia, ipse merèbitur sempiterna: nec potest quisquam méritum regni cælestis adipisci, qui mundi cupiditate pressus, emergéndi non habet facultatem.

Te Deum laudámus, p. 16.

IN COMMUNI

Confessorum, Virginum, et non Virginum, et Dedicationis Ecclesiæ, et in Festis B. Mariæ Tempore Paschali, Officium fit ut inferius in aliis temporibus: sed additur unum Allelúia, in fine ad Invitatorium, Antiphonas, Versus et Responsoria. Similiter ut in Responsoriis post Lectiones Nocturnorum ante Versum (Responsoria brevía vero Horarum dicuntur ea, quæ in predictis Communibus secundo loco ponuntur, ut inferius): et tres Psalmi dicuntur in quolibet Nocturno sub prima Antiphona illius Nocturni.

COMMUNE

CONFESSORIS PONTIFICIS.

AD VESPERAS.

Ant. Ecce sacerdos magnus cum reliquis de Laudibus p. lxix.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123 et loco ultimi, Psalm. Laudáti Dóminum omnes gentes, p. 127

CAPITULUM. *Eccli. 44. c.*

ECCE sacerdos magnus, qui in diébus suis placuit Deo et inventus est justus: et in tẽpore iracundiæ factus est reconciliatio.

HYMNUS.

ISTE Confessor Dómini, colentes,

Quem pie laudant pópuli per orbem,

Hac die lætus méruit beátas Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur: Hac die lætus méruit suprémæ Laudis honores.

Qui pius, prudens, hùmilis, pudicus,

Sóbriam duxit sine labe vitam, Donec humános animávit auræ

Spiritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequenter,

Ægra quæ passim jacuere membra,

Víribus morbi dómitis, salutè Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequentem

Cóncinit laudem, celebrésque palmas;

Ut piis ejus précibus júvèntur Omne per ævum.

Sit sal
virtu
Qui sup
scan
Totius m

Tr
Ame

ý. Amá

ornávit e
induit eu

Ad Ma

dos et Pó

opifex, pa

ora pro n

Pro Do

Vesperis a

O Docto

sanctæ lun

næ legis a

nobis Fili

Pro Con

DA quæ

Deus:

nois tui a

eránda s

votiõnem

salútem. I

strum Jesu

tuum.

AN

EXAUDI, c

El preces

beáti N. C

Pontíficis s

mus: et q

famulári, e

méritis ab

solve peccá

nostrum Je

lium tuum.

AD I

Invitat.

Verna.

Sit salus illi, decus, atque
virtus,
Qui super cœli sôlio corû-
scans,
Totius mundi sèriem gubernat
Trinus et unus.

Amen.

†. Amâvit eum Dóminus, et
ornâvit eum. †. Stulam glóriæ
induit eum.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Sacér-
dos et Pontifex, * et virtútum
ôpifex, pastor bone in pópulo,
ora pro nobis Dóminus,

Pro Doctoribus in utrisque
Vesperis ad Magnif. Ant. t. 2.

O Doctor óptime, * Ecclésiæ
sanctæ lumen, beâte N, divi-
næ legis amátor, deprecáre pro
nobis Filium Dei.

Pro Confessore Pontífice.

ORATIO.

DA quæsumus omnipotens
Deus: ut beáti N. Confes-
soris tui atque Pontificis ve-
neranda solémnitas, et de-
votiõnem nobis áugeat, et
salútem. Per Dóminus no-
strum Jesum Christum Filium
tuum.

ALIA ORATIO.

EXAUDI, quæsumus Dómine,
preces nostras, quas in
beáti N. Confessoris tui atque
Pontificis solémnitate deféri-
mus: et qui tibi digne méruit
famulári, ejus intercedéntibus
méritis ab ómnibus nos ab-
solve peccátis. Per Dóminus
nostrum Jesum Christum Fi-
lium tuum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Confesso-
Verna.

rum Dóminus, * Venite ado-
rémus.

Psalm. Venite, exultémus,
p. 2.

Hymnus, Iste Confessor, ut
supra. lx.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 3. r Beátus vir, qui
in lege Dómini meditátur: vo-
lúntas ejus pérmanet die ac
nocte, et ómnia quæcúmque
fáciat, semper prosperabún-
tur.

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non abiit in
consilio impiórum, et in via
peccatórum non stetit, * et in
cáthedra pestilentíæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas
ejus, * et in lege ejus meditá-
bitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus de-
cúrsus aquárum, * quod fru-
ctum suum dabit in témpore
suo:

Et fólium ejus non défluet: *
et ómnia quæcúmque fáciat,
prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed
tamquam pulvis, quem prójicit
ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in
judicio: * neque peccátóres in
concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam
justórum: * et iter impiórum
peribit.

Ant. Beátus vir, qui in lege
Dómini meditátur: volúntas
ejus pérmanet die ac nocte, et
ómnia quæcúmque fáciat, sem-
per prosperabúntur.

Ant. t. 1. f. Beátus * iste sanctus, qui confisus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt Reges terræ : et principes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus vincula córum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Réges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui judicátis terram.

Servite Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, ne quándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exáserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Beátus iste sanctus, qui confisus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. t. 8. Tu es glória mea, * tu es susceptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tribulant me ? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumáantis me : * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes advérsátes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es susceptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

ŷ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ñ. Stulam glóriæ índuit eum.

Pater noster
Absolutio.

ŷ. Jube domine
Bened. Bened.

tua.

De Epistola p
Apóstoli ad

LECTIO

FIDELIS serm
scopátum

opus desidera
Episcopum in

esse, unius u
brium, prudé

pudicum, hos
rem, non vi

percussórem,
non litigiósum

sed suæ dómu
tum, filios ha

eam omni cast
tem dómni sua

quómmodo Eccl
tiam habébit?

tum : ne in su
in judicium

Opórtet autem
mónium habé

qui foris sunt,
póbrrium inci

queum diabóli

ñ. Euge serv
lis, quia in pau

supra multa te

Intra in gaudi
ŷ. Dómine, q

tradidisti mihi,
que superlucrá

Bened. Unigé
De Epistola

LECTIO II.

OPORTET enim
sine crimine

Pater noster :

Absolutio. Exáudi Dómine.

̄. Jube domne.

Bened. Benedicçãoe perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

LECTIO I. *Cap. 3.*

FIDELIS sermo : Si quis Episcopátum desiderat, bonum opus desiderat. Opórtet ergo Episcopum irreprensibilem esse, unius uxóris virum, sóbrium, prudentem, ornátum, pudicum, hospítalem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, filios habéntem súbditos eum omni castitate. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum : ne in supérbiam elátus, in iudicium incidat diaboli. Opórtet autem illum et testimoniónum habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in opprobrium incidat, et in láqueum diaboli.

̄. Euge serve me et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam : * Intra in gáudium Dómini tui.

̄. Dómine, quinque talénta tradidisti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

De Epístola ad Titum.

LECTIO II. *Cap. 1. b*

OPORTET enim Episcopum sine crimine esse, sicut

Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospítalem, benignum, sóbrium, justum, sanctum, continentem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrinam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrina sana, et eos, qui contradicunt, arguere. Sunt enim multi étiam inobediétes, vaniloqui, et seductóres; máxime qui de circumcisióné sunt : quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docétes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

̄. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ̄. Benedicçãoem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo jurejurádo.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III. *Cap. 2.*

TU autem loquere quæ decent sanam doctrinam : Senes ut sóbrii sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dileccióné, in paciéntia. Anus similiter in hábitu sancto, non criminatrices, non multo vino serviéntes, bene docétes : ut prudentiam doceant adolescentulas, ut viros suos ament, filios suos diligant, prudentes, castas, sóbrias, domus curam habéntes,

benignas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes similiter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus te ípsum præbe exéplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitaté, verbum sanum, irreprensibile: ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dicere de nobis.

ñ. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum ór-dinem Melchisedech. ̎. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu es sacerdos. Glória Patri. Tu es sacerdos.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. Invocántem exaudivit * Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

PSALMUS 4.

CUM invocárem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulátione dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióem meam.

Filii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitaté, et quæritis mendácium?

Et scitôte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiét me; cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccáre: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino: *

Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedisti lætitiám in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei, sui * multiplicáti sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quóniam tu Dómine singularíter in spe * constituisti me.

Ant. Invocántem exaudivit Dóminus sanctum suum, Dóminus exáudiuit eum, et constituit eum in pace.

Ant. t. 8. Læténtur omnes, * qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixisti justo, secuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

PSALMUS 5.

VERBA mea áuribus pèrcipe Dómine, intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratióis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitaté tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odisti omnes, qui operántur iniquitaté: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ;

Introibo in domum tuam: *

adorábo tuum in Dómine tua: * p dirige in meam.

Quóniam rum verínum est.

Sepúlcrur eóru lóse agélus Deus.

Décidas suis, secu impietátu eos, * qu Dómine.

Et læté rant in te tábunt: e

Et glori qui diligi quóniam

Dómine voluntátis nos.

Ant. Læ sperant i miam tu bonæ volu eum.

Ant. t. nosler, * nomen tu quia glór násti sanc stituisti eu anum tuá

DOMINE quam men inum

adorábo ad templum sanctum
tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia
tua : * propter inimicos meos
dirige in conspéctu tuo viam
meam.

Quóniam non est in ore eó-
rum véritas : * cor eórum va-
num est.

Sepúlchrum patens est gut-
tur eórum, linguis suis do-
lose agébant, * júdica illos
Deus.

Décidant a cogitátionibus
suis, secúndum multitudínem
impietátum eórum expélle
eos, * quóniam irritavérunt te
Dómine.

Et læténtur omnes, qui spe-
rant in te, * in aetérnum exul-
tábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes
qui diligunt nomen tuum, *
quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ
voluntátis tuæ * coronásti
nos.

Ant. Læténtur omnes, qui
sperant in te Dómine : quón-
iam tu benedixisti justo, scuto
bonæ voluntátis tuæ coronásti
eum.

Ant. t. 1. Dómine Dóminus
noster, * quam admirábile est
nomen tuum in univérsa terra!
quia glória et honóre coro-
násti sanctum tuum, et con-
stituisti eum super ópera má-
nuum tuárum.

PSALMUS 8.

DÓMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magni-
ficéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lactén-
tium perfecisti laudem propter
inimicos tuos, * ut destruas
inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos,
ópera digitórum tuórum : *
lunam et stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut filius hó-
minis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulo minus
ab Angelis, glória et honóre
coronásti eum : * et consti-
tuisti eum super ópera má-
nuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédi-
bus ejus, * oves et boves uni-
vérsas : insuper et pecóra
campi;

Vólucres cœli, et pisces ma-
ris, * qui perámbulant sémi-
tas maris.

Dómine Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in univérsa terra !

Ant. Dómine Dóminus no-
ster, quam admirábile est no-
men tuum in univérsa terra!
quia glória et honóre coronásti
sanctum tuum, et constituisti
eum super ópera mánuum tuá-
rum.

ÿ. Elégit eum Dóminus sa-
cerdótem sibi. ñ. Ad sacrifi-
cándum ei hóstiam laudis.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ÿ. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnípo-
tens.

Sermo S. Máximi Episcopi.

LECTIO IV.

Homilia 59. quæ est 2. de
sancto Eusebio Vercellensi.

Ad sancti ac beatissimi Patris
nostri N. cujus hodie festa
celebramus, laudes addidisse
aliquid, decerpisse est; siqui-
dem virtutum ejus gratia non
sermónibus exponenda est, sed
opéribus comprobanda. Cum
enim dicat Scriptura: Glória
patris est filius sapiens: quan-
tæ hujus sunt glóriæ, qui
tantorum filiorum sapientia,
et devotioe lætatur? In Chri-
sto enim Jesu per Evangéli-
um ipse nos genuit.

ñ. Inveni David servum
meum, oleo sancto meo unxi
eum: * Manus enim mea auxi-
liabitur ei. ý. Nihil proficiet
inimicus in eo, et filius ini-
quitàtis non nocébit ei. Manus.

Bened. Christus perpetuæ.

LECTIO V.

QUIDQUID igitur in hac sancta
plebe potest esse virtutis
et gratiæ, de hoc quasi quo-
dam fonte lucidissimo, om-
nium rivulorum puritas ema-
navit. Etenim quia castitatis
pollébat vigóre, quia abstinen-
tiæ gloriabatur angústis, quia
blandiméntis erat præditus le-
nitatis, omnium civium in
Deum provocabat affectum:
quia Pontificis administratióne
fulgébat, plures e discipulis re-
liquit suisacerdotiisuccessores.

ñ. Pósui adjutórium super
poténtem, et exaltavi electum
de plebe mea: * Manus enim

mea auxiliabitur ei. ý. Inveni
David servum meum, oleo
sancto meo unxi eum. Manus.
Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

BENE et congrue in hac die,
quam nobis beati Patris
nostri N. ad paradisum trans-
itus exultabilem reddit, præ-
sentis Psalmi versiculum de-
cantavimus: In memoria ætér-
na erit justus. Digne enim in
memóriam vértitur hóminum,
qui ad gáudium tránsiit Ange-
lórum. Dicit sermo divinus:
Ne laudes hóminem in vita
stia: tamquam si diceret:
Lauda post vitam, magnifica
post consummationem. Dúpli-
ci enim ex causa utilius est hó-
minum magis memóriæ lau-
dem dare, quam vitæ; ut illo
potissimum tempore mérita
sanctitatis extóllas, quando nec
laudantem adulatio movet, nec
laudatum tentet elatio.

ñ. Iste est qui ante Deum
magnas virtutes operatus est,
et omnis terra doctrina ejus
repleta est: * Ipse intercedat
pro peccatis omnium populó-
rum. ý. Iste est qui contempsit
vitam mundi, et pervenit ad
cœlestia regna. Ipse intercé-
dat. Glória Patri. Ipse.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. Dómine, iste san-
ctus * habitabit in tabernáculo
tuo, operatus est justitiam, re-
quiescet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitabit in ta-
bernáculo tuo? * aut quis re-

quiescet
Qui ing
et operat
Qui ló
corde súe
lum in li
Nec fe
lum: *
accepit
suos.

Ad nih
cônspectu
mémentes au
flectat:
Qui jur
dæcipit, *
non dedit
nera super
cepit.

Qui faci
bitur in a
Ant. D
habitabit
operatus e
scet in mo
Ant. t.

et tribuist
riam et m
posuisti s
in capite
pide preti
P

DOMINE i
bitur m
tate tuum
ter.

Desidéri
buisti ei:
rum ejus t
Quóniam
benedictió
posuisti in
de lapide

quiescet in monte sancto tuo ?

Qui ingreditur sine macula,*
et operatur justitiam :

Qui loquitur veritatem in
corde suo,* qui non egit do-
lum in lingua sua :

Nec fecit proximo suo ma-
lum : * et opprobrium non
accepit adversus proximos
suos.

Ad nihilum deductus est in
conspectu ejus malignus : * ti-
mētes autem Dominum glori-
ficat :

Qui jurat proximo suo, et non
decipit,* qui pecuniam suam
non dedit ad usuram, et mu-
nera super innocentem non ac-
cepit.

Qui facit hæc,* non movē-
bitur in æternum.

Ant. Domine, iste sanctus
habitabit in tabernaculo tuo,
operatus est justitiam, requie-
scet in monte sancto tuo.

Ant. t. 8. Vitam petiit * a te,
et tribuisti ei, Domine : glori-
am et magnum decorem ini-
posuisti super eum : posuisti
in capite ejus coronam de lã-
pide pretioso.

PSALMUS 20.

DOMINE in virtute tua lætã-
bitur rex : * et super salu-
tare tuum exultabit vehemē-
ter.

Desiderium cordis ejus tri-
bulisti ei : * et voluntate labio-
rum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prevenisti eum in
benedictionibus dulcedinis : *
posuisti in capite ejus coronam
de lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et tri-
buisti ei longitudinem dierum
in sæculum, et in sæculum
sæculi.

Magna est gloria ejus in salu-
tari tuo : * gloriam et ma-
gnam decorem impones super
eum.

Quoniam dabis eum in be-
nedictionem in sæculum sæ-
culi : * lætificabis eum in gau-
dio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Dõ-
mino : * et in misericordia Al-
tissimi non commovēbitur.

Inveniatur manus tua omni-
bus inimicis tuis : * dextera
tua inveniat omnes qui te odē-
runt.

Pones eos ut clibanum ignis
in tempore vultus tui : * Dõmi-
nus in ira sua conturbabit eos,
et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra per-
des : * et semen eorum a filiis
hominum.

Quoniam declinaverunt in
te mala : * cogitaverunt consi-
lia, quæ non potuerunt stabi-
lire.

Quoniam pones eos dorsum : *
in reliquiis tuis præparabis
vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute
tua : * exultabimus et psallē-
mus virtutes tuas.

Ant. Vitam petiit a te, et
tribuisti ei, Domine : gloriam
et magnum decorem impo-
suisti super eum : posuisti in
capite ejus coronam de lapide
pretioso.

Ant. t. 7. r Hic accipiet * benedictionem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generatio quæréntium Dóminum.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus; * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum. * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini : * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portæ æternáles, * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dómir.us virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accipiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generatio quæréntium Dóminum.

ÿ. Tu es sacerdos in ætérnum. ñ. Secúndum órđinem Melchisedech.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

ÿ. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 23.*

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc : Homo pégre proficiscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homilia 9. in *Evang.*

LECTIO sancti Evangélii, fratres charíssimi, solícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus ceteris in hoc mundo accepisse áliquíd cernimur, ab Auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humilior, atque ad serviéndum Deo própmtior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse conspícit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui pégre proficiscitur, servos suos vocat, eisque ad negótium talénta partitur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remunerat, servum vero a hono ópere torpéntem damnat.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas pa-

radisi cor
um Dóm
ornávit eu
radisi.
Bened.
mus.

Quis ita
qui p
nisi Redem
ea carne
ábit in co
locus próp
quasi ad
dum per
strum in
homo iste
servis suis
quia fideli
dona conce
quinque ta
vero comm
etenim sur
videlicet, v
stus, odorá
que ergo ta
que sensuu
rum sciént
bus vero, i
tio designa
talénti nóm
túmodo d
ñ. Sint
cincti, et lu
mánibus ve
miles homin
dóminum su
tátur a nū
ergo, quia
Dóminus ve
Et vos simi
vos similes.
Bened. A

radisi coronávit eum. *ŷ.* Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas paradisi.

Bened. Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Quis itaque iste homo est, qui péregre proficiscitur, nisi Redemptor noster, qui in ea carne quam assumpserat, abiit in cœlum? Carnis enim locus proprius terra est: quæ quasi ad peregrina ducitur, dum per Redemptorem nostrum in cœlo collocatur. Sed homo iste péregre proficiscens servis suis bona sua tradidit, quia fidelibus suis spiritalia dona concessit. Et uni quidem quinque talénta, alii duo, alii vero commisit unum. Quinque etenim sunt corporis sensus: videlicet, visus, auditus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sensuum, id est, exteriorum scientia exprimitur. Duobus vero, intellectus et operatio designatur. Unius autem talénti nómine, intellectus tantummodo designatur.

R. Sint lumini vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dñm suum, quando revertatur a nuptiis. *ŷ.* Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester venturus sit. Et vos similes. Glória Patri. Et vos similes.

Bened. Ad societatem,

LECTIO IX.

Sed is, qui quinque talénta accepérat, alia quinque lucrátus est: quia sunt nonnulli, qui etsi intèrna ac mystica penetrare nesciunt, pro intentione tamen supèrnæ patriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterioribus, quæ accepérunt, duplém taléntum portant: dumque se à carnis petulantia, et a terrenarum rerum ámbitu, atque a visibillium voluptate custodiunt, ab his etiam alios admonendo compescunt. Et sunt nonnulli, qui quasi duobus taléntis ditati, intellectum atque operationem percipiunt, subtilia de internis intèlligunt, mira in exterioribus operantur. Cumque et intelligendo et operando aliis prædicant, quasi duplicatum de negotio lucrum reportant.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. Ecce sacerdos magnus, * qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus.

Psalm. Dóminus regnavit, cum reliq. p. 17.

Ant. t. 7. Non est inventus * similis illi, qui conservaret legem Excelsi.

Ant. t. 8. Ideo jurejurando * fecit illum Dóminus crescere in plebem suam.

Ant. t. 7. Sacerdotes Dei * benedicite Dóminum: servi Dómini hýmnum dicite Deo, allelúia.

Ant. t. 7. f Serve bone * et

fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

CAPITULUM. *Eccli. 44. c*

ECCE sacerdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo, et inventus est justus : et in tēpore iracúndiæ factus est reconciliatio.

HYMNUS.

JESU Redēptor ómnium,
Perpes coróna sęculum,

In hac die clemētia
Indúlgeas precántibus ;

Tui sacri qua nóminis
Confessor almus cláruit :

Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,

Æternitátis præmio
Potitur inter Angelos.

Hujus benignus ánnue
Nobis sequi vestigia :

Hujus precátu sérvulis
Dimitte noxam criminis.

Sit Christe Rex piissime,
Tibi, Patrique glória,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

ŷ. Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas. R̄. Et osténdit
illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Euge
serve bone * et fidélis, quia in
pauca fuisti fidélis, supra multa
te constituam, dicit Dóminus.

ORATIO.

DEUS, quæsumus, omnipotens
Deus : ut beáti N. Confes-
soris tui atque Pontificis vene-
randa solémnitas, et devoti-
onem nobis aúgeat, et salútem.

Per Dóminum nostrum Jesum
Christum.

ALIA ORATIO.

EXAUDI, quæsumus Dómine,
preces nostras, quas in
beáti N. Confessoris tui atque
Pontificis solémnitáte deféri-
mus : et qui tibi digne méruiť
famulári, ejus intercedéntibus
mérítis ab ómnibus nos absolve
peccátis. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. Non est inventus,

Capit. Ecce sacerdos, *ut su-
pra.*

R̄. br. Amávit eum Dóminus,*
Et ornávit eum. Amávit. ŷ. Sto-
lam glóriæ induit eum. Et or-
návit. Glória Patri. Amávit.

ŷ. Elégit eum Dóminus sa-
cerdótem sibi. R̄. Ad sacrificán-
dum ei hóstiam laudis.

¶ *Tempore Paschali.*

R̄. br. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum, * Allelúia, al-
lelúia. Amávit. ŷ. Stolum gló-
riæ induit eum. Allelúia, alle-
lúia. Glória Patri. Amávit.

ŷ. Elégit eum Dóminus sa-
cerdótem sibi, allelúia. R̄. Ad
sacrificándum ei hóstiam lau-
dis, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Ideo jurejurádo.

CAPITULUM. *Eccli. 44. c*

NON est inventus similis illi,
qui conserváret legem Ex-
celsi : ideo jurejurádo fecit
illum Dóminus eréscere in ple-
bem suam.

R̄. br. Elégit eum Dóminus,*
Sacerdótem sibi. Elégit. ŷ. Ad
sacrificándum ei hóstiam lau-

dis. Sacer-
Elégit.

ŷ. Tu
num; R̄.

Melchise-

¶ *Te*

R̄. br.

sacerdóte

lelúia. El

dum ei

lúia, alle

git.

ŷ. Tu

num; all

órdinem M

Ant. Se

CAPITULUM

FUNGIT S

laudem

et offerre

in odorem

R̄. br. T

eternum.

órdinem M

num. Glóri

ŷ. Justu

per vias r

illi regnur

¶ *Te*

R̄. br.

eternum,

Tu es. ŷ.

Melchisede

lúia. Glóri

ŷ. Justu

per vias r

osténdit ill

lúia.

AD

Ant. Ecc

cum reliq

p. lxx.

dis. Sacerdótem. Glória Patri.
Elégit.

ŷ. Tu es sacerdos in ætérnum. *R.* Secúndum órđinem Melchisedech.

¶ *Tempore Paschali.*

R. br. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi; * Allelúia, allelúia. Elégit. ŷ. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Elégit.

ŷ. Tu es sacerdos in ætérnum; allelúia. *R.* Secúndum órđinem Melchisedech, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Serve bone.

CAPITULUM. *Eccli. 45. c*

PUNGI sacerdotio, et habere laudem in nómine ipsius, et offerre illi incensum dignum in odórem suavitátis.

R. br. Tu es sacerdos, * In ætérnum. Tu es. ŷ. Secúndum órđinem Melchisedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es.

ŷ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *R.* Et osténdit illi regnum Dei.

¶ *Tempore Paschali.*

R. br. Tu es sacerdos in ætérnum, * Allelúia, allelúia. Tu es. ŷ. Secúndum órđinem Melchisedech. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Tu es.

ŷ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. *R.* Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

AD VESPERAS.

Ant. Ecce sacerdos magnus, cum reliquis de Laudibus; p. lxxix.

Psal. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi,

PSALMUS 131.

MEMENTO Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus: Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introiero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitátionem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernáculum eius: * adorábimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdotes tui induántur justitiam: * et sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avértas faciém Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponám super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et filii eorum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatió- nem sibi.

Hæc réquies mea in sæcu- lum sæculi : * hic habitábo, quóniam élegi eam.

Viduam ejus benedicens be- nedicam : * páuperes ejus sa- turábo pánibus :

Sacerdótes ejus induam sa- lutári : * et sancti ejus exultati- óne exultábunt.

Illuc producám cornu Da- vid, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimicos ejus induam confu- sióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificatió mea,

Capitulum et Hymnus ut su- pra in primis Vesp. p. lx.

ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ñ. Et osténdit illi regnum Dei,

*Ad Magnif. Ant. t. 1. r Amá- vit eum Dóminus, * et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradisi cor- ronávit eum.*

Sequens Ant. dicitur ad Magnif. in secundis Vesperis pro solis summis Pontificibus.

*Ant. t. 1. Dum esset summus Póntifex, * terréna non mé- tuit, sed ad cæléstia regna glo- ríus migrávit.*

Si occurrat celebrari Festum plurim. Pontif. et Confess. Officium fit ut supra : sed in Orat. et Sermone, quæ ponun- tur in singulari, dicantur in plurali; et in primo Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiáici.

LECTIO I. *Cap. 44.*

LAUDEMUS viros gloriótos, et paréntes nostros in gene- ratióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominátes in potestátibus suis, hómines ma- gni virtúte, et prudéntia sua præditi, nuntiántes in Prophe- tis dignitátem Prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In peritiis sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scriptu- rárum.

ñ. Euge serve bone et fidé- lis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constitúam : * Intra in gáudium Dómini tui. ÿ. Dómine, quinque talénta tra- didisti mihi, ecce alia quinque superlucrátus sum. Intra.

LECTIO II.

HOMINES divites in virtúte, pulchritúdinis stúdiu habé- bentes : pacificántes in dómi- bus suis. Omnes isti in gene- ratióne gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in laúdibus. Qui de illis nati sunt, reliquérun- t nomen narrándi laudes eórum : et sunt quorum non est me- mória : periérunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis.

ñ. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurádo fecit illum Dó- minus créscere in plebem suam,

ÿ. Benedi-
ctum iec-
suum co-
ejus. Ide

SED il-
Sunt,
defuérunt
pérmanen-
ta nepóti-
méntis st-
filii eórum
in ætern-
eórum et
relinquét-
in pace se-
eórum viv-
generatió-
sorum nar-
dem eórum

ñ. Jurá-
penitébit
dos in æté-
dinem Me-
Dóminus I-
dextris me-
Glória Patr-

ALLI

Pro PONTI-

IN II

Sermo S.

L

Ex Hom-

de

BEATI PAT-

B tuto pós-

cémus : qui

dei viriliter

spei tranqu-

compósuit,

bus divitiis

navem optá-

cávit : qui

Verna.

Ecclesiastici.

Cap. 44.

ros gloriosos, et
ostros in gene-
Multam glóriam
s magnificéntia
Dominántes in
is, hómines ma-
t prudentia sua
ántes in Prophé-
Prophetárum, et
présenti pópulo,
déntiæ pópulis
rba. In peritiá
modos músicos,
ármina scriptu-

ve bone et fidé-
ca fuisti fidélis,
constitram : *
um Dómini tui.
que talénta tra-
ce alia quinque
sum. Intra.

io II.
tes in virtúte,
nis stúdiúm ha-
ántes in dómi-
es isti in gene-
tis suæ glóriam
in diébus suis
údibus. Qui de-
reliquerunt no-
audes eórum :
n non est me-
unt quasi qui
et nati sunt,
et filii ipsórum

rdos magnus,
is plácuít Deo : *
fecit illum Dó-
n plebem suam

ꝑ. Benedictionem ómnium gén-
tium iedit illi, et testaméntum
suum confirmávit super caput
ejus. Ideo.

LECTIO III.

SED illi viri misericórdiæ
sunt, quorum pietátes non
desuérunt : cum sémine eórum
pémanent bona, hæreditas san-
cta nepótes eórum, et in testa-
méntis stetít semen eórum : et
filii eórum propter illos usque
in ætérnum manent : semen
eórum et glória eórum non de-
relinquétur. Córpora ipsórum
in pace sepúlta sunt, et nomen
eórum vivit in generationem et
generationem. Sapiéntiam ip-
sórum narrent pópuli, et lau-
dem eórum nuntiet Ecclesiá.

ñ. Jurávit Dóminus, et non
penitébit eum : * Tu es sacré-
dos in ætérnum secúndum ór-
dinem Melchisedech. ꝑ. Dixit
Dóminus Dómino meo : Sede a
dextris meis. Tu es sacrédos.
Glória Patri. Tu es.

ALLÆ LECTIONES

PRO PONTIFICE ET CONFESSORE.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Máximi Episcopi.

LECTIO IV.

Ex Homil. 59. quæ est 2.
de S. Eusebio.

BEATI Patris N. mérita jam in
tuto pósita secúri magnifi-
cémus : qui gubernáculum fi-
dei viriliter tenens, áncoram
spei tranquilla jam in statióne
compósuit, et plenam cœlesti-
bus divitiis et ætérnis mércibus
navem optáto in líttore colle-
cávit : qui contra omnes ad-

Verna.

versários scutum timóris Dei
támdiú infatigabíliter ténuit,
donec ad victóriam perveniret.
Quid enim fuit totus vitæ illius
cursus, nisi unus cum vígili
hoste conflictus ?

ñ. Inveni David servum
meum, óleo sancto meo unxi
eum : * Manus enim mea auxi-
liábitur ei. ꝑ. Nihil proficiet
inimicus in eo, et filius iniqui-
tátis non nocébit ei. Manus.

LECTIO V.

QUANTIS hic cæcis a via ve-
ritátis errántibus, et de
summa jam in profúndum rupe
pendéntibus, amíssum réddidit
visum, et illum, quo Christus
viderétur, reparávit intúitum ?
Quantórum aúribus surdis, et
infidelitátis obturatíone demn-
tis, ad percipiéndam vocem cœ-
lestium mandatórum, preti-
osum infúdit auditum, ut vo-
cánti Deo ad misericórdiam
respondérent per obediéntiam ?
Quantos intrinsecus vulnerá-
tos, Angélici oris arte et ora-
tiónum, ab infirmitate curávit ?

ñ. Pósui adjutórium super
poténtem, et exaltávi eléctum
de plebe mea : * Manus enim
mea auxiliábitur ei. ꝑ. Inveni
David servum meum, óleo san-
cto meo unxi eum. Manus.

LECTIO VI.

QUANTOS per longam incú-
riam peccáti labe resolu-
tos, et quadam lepræ conta-
gióne perfúsos, castigatiónibus
et exhortatiónibus expiándo,
Deo in se operánte mundá-
vit ? Quantórum ánimas vivén-

tes in corpore jam defunctas, et delictorum mole obrutas ac sepultas, ad emendationem tamquam ad lucem vocando, Deo resuscitavit; ut Domini sui admirandus imitator, jam mortuas Deo, e contrario mortificet vitali morte peccato?

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus replata est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 24. d

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.
Comment. in Matth. cap. 26.
in fine.

UT ignorantiam illam diei omnibus taciti, non sine utilis silentii ratione esse sciremus, vigilare nos Dominus propter adventum furis admovuit, et orationum assiduitate detentos, omnibus praeceptorum suorum operibus inherere. Fure enim esse ostendit zabulum, ad detrahenda ex nobis spolia pervigilem, et corporum nostrorum domibus insidiantem; ut ea incuriosis nobis, et somno deditis, consiliorum suorum atque illecebrarum jaculis per-

fordiat. Paratos igitur esse nos convenit: quia diei ignorantio intentam sollicitudinem suspensae expectationis exagitet.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricae fidei, et ornavit eum, Et.

LECTIO VIII. Cap. 27.

QUISNAM est fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam? Quamquam in commune nos ad indefessam vigilantiae curam adhortetur: specialem tamen populi principibus, id est Episcopis, in expectatione adventuque suo sollicitudinem mandat. Hunc enim servum fidelem atque prudentem, praepositum familiae significat, commoda atque utilitates commissi sibi populi curantem. Qui si dicto audiens, et praecipis obediens erit, id est, si doctrinae opportunitate et veritate infirma confirmet, disrumpita consolidet, depravata convertat, et verbum vitae in aeternitatis cibum alendae familiae dispandat, atque haec agens, hisque immorans deprehendatur; gloriam a Domino tamquam dispensator fidelis, et villicus utilis consequetur, et super omnia bona constituetur; id est in Dei gloria collocabitur, quia nihil sit ultra, quod melius sit.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes

hominib
num su
a nupti
nescitis
ster ven
ria Patri

QUOD s
patie
etum hu
tur, adv
lescet, et
se tradet
curam in
ens: de
adveniet,
spponde
nemque e
penae aet
quia adv
quia man
verit; qu
duerit, qu
rit, quia
commissa
niti, caede
Te Deu
PRO
Ad Mag
Ant. t. s
Ecclesiae s
N. divinae
care pro n

DEUS, qu
salutis
strum trib
sumus; ut
habuimus
rem habere
lis. Per Do
Lectione
in Festis

igitur esse nos
a diei ignoratio
citudinem sus-
tentionis exagitet.
um Dominus, et
tolam glorie in-
t ad portas pa-
t eum. y. Induit
loricam fidei, et
Et.

i. *Can. 27.*
fidelis servus et
quem constituit
familiam suam?
commune nos ad
vigilantiam curam
pecuniam tamen
bus, id est Epi-
spectatione adven-
citudinem man-
servum fidelem
em, prepositum
at, commoda at-
ommissi sibi po-
Qui si dicto au-
ceptis obediens
doctrinae oppor-
tate infirma con-
pta consolidet,
vertat, et ver-
ternitatis cibum
e dispendat, at-
hisque immo-
datur; gloriam
quam dispensator
us utilis conse-
ber omnia bona
d est in Dei glo-
r, quia nihil sit
lius sit.

i vestri praecur-
ardentes in ma-
* Et vos similes

hominibus expectantibus domi-
num suum; quando revertatur
a nuptiis. y. Vigilate ergo, quia
nescitis qua hora Dominus ves-
ter venturus sit. Et vos. Gloria
Patri. Et vos.

LECTIO IX.

Quod si contuens longam Dei
patientiam, quae in profectum
humanae salutis extenditur,
adversum conservos insolens-
cet, et saeculi malis vitiisque
se tradet praesentium tantum
curam in cultu ventris exer-
cens: desperata die Dominus
adveniet, eumque a bonis, quae
spoponderat, dividet, portio-
nemque ejus cum hypocritis in
penae aeternitate constituet:
quia adventum desperaverit,
quia mandatis non obtempera-
verit; quia praesentibus stu-
duerit, quia vita gentium vix-
erit, quia desperatione judicii
commissam sibi familiam fame,
siti, caede vexaverit.

Te Deum laudamus, p. 16.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnif. in utrisque Vesp.
*Ant. t. 2. O Doctor optime, **
Ecclesiae sanctae lumen, beate
N. divinae legis amator, depre-
care pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

Deus, qui populo tuo aeterna
salutis beatum N. mini-
strum tribuisti: praesta, quaes-
sumus; ut, quem doctorem vitae
habuimus in terris, intercessorem
habere mereamur in coelis.
Per Dominum nostrum.

*Lectiones sequentes leguntur
in Festis Doctorum. Officium*

*autem in illis fit de Confessori-
bus Pontificibus, vel non Ponti-
ficibus, pro qualitate Festi.*

IN I NOCTURNO.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. *Cap. 39.*

SAPIENTIAM omnium antiquo-
rum exquiret sapiens, et in
Prophetis vacabit. Narrationem
virorum nominatorum conser-
vabit, et in versutias parabolaru-
rum simul introibit. Occulta
proverborum exquiret, et in
absconditis parabolarum con-
versabitur. In medio magnatorum
ministrabit, et in conspectu
praesidis apparabit. In
terram alienigenarum gentium
pertransiet: bona enim et mala
in hominibus tentabit.

n. Euge serve bone et fide-
lis, quia in pauca fuisti fidelis,
supra multa te constituam: *
Intra in gaudium Domini tui.
y. Domine, quinque talenta
tradidisti mihi: ecce alia quin-
que superlucratu sum. Intra.

LECTIO II.

COR suum tradet ad vigilan-
dum diluculo ad Dominum,
qui fecit illum; et in conspectu
Altissimi deprecabitur. Apé-
riet os suum in oratione, et
pro delictis suis deprecabitur.
Si enim Dominus magnus volu-
erit, spiritu intelligentiae re-
plebit illum: et ipse tamquam
imbres mittet eloquia sapien-
tiae suae, et in oratione confi-
tebitur Domino: et ipse diri-
get consilium ejus, et discipli-
nam, et in absconditis suis
consiliabitur.

Pro Doctore Pontifice.

ñ. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo : * Ideo iurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. ̄. Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice.

ñ. Justus germinabit sicut liliun, * Et florébit in æternum ante Dóminum. ̄. Plantátus in domo Dómini, in átriis dómus Dei nostri. Et florébit in æternum.

LECTIO III.

IPSE palam faciet disciplinam doctrinæ suæ et in lege testamenti Dómini gloriabitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatióne. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

ñ. Jurávit Dóminus, et non penitébit eum : * Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech. ̄. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. Tu es. Glória Patri. Tu es.

Pro Doctore non Pontifice.

ñ. Iste cognóvit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exorávit Altissimum : * Et inventus est in número sanctorum. ̄. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad

cœlestia regna. Et inventus. Glória. Et inventus.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Morálum sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV. *Lib. 9. Cap. 6.*

QUI post Orionas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur ? Qui subdúctis martyribus, eo jam tẽpore ad mundi notítiam venerunt, quo fides clárius elúcet : et représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucidior annus aperitur.

Pro Doctore Pontifice.

ñ. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ̄. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus turtávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ̄. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

NEC immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur : et Hyades nomen a plúviis accé-

pérunt, quibus
bio imbres
Hyadum ap
sunt, qui a
Ecclésiæ, c
deducti, s
ram huma
prædicatió
Si enim p
plúvia non
nime dixiss
ut plúvia
nequáquam
diceret :
meis, ne p
imbrem :
paulo ante
óbrem pro
pluviárum.

Pro Do

ñ. Pósui
poténtem, c
de plebe m
mea auxiliá
David servu
elo meo unxi

Pro Docto

ñ. Amávi
ornávit eum
Induit eum
paradisi cor
duit eum
fidei, et or
portas.

LE

DUM ergo H
véniunt
altióra sol d
rẽnte Doctó
mens nostra
tiónis infún
augétur. Et
fructum pré

perunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expressi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ, quasi in cœli faciém deducti, super aréntem terram húmáni pectoris sanctæ prædicatiónis imbres fuderunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Moyses minime dixisset : Expectétur sicut plúvia elóquium meum : et nequáquam per Isaiam Véritas diceret : Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem : atque hoc, quod paulo ante protúlimus ; quamóbrem prohibítæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

ñ. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ý. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradisi coronávit eum. ý. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

DUM ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cœli spátia altíora sol dúcitur : quia appárente Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fidei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, eum lumen

ætheris ignéscit : quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus singulis magis magisque sciéntia cœlestis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperitur : ut novus sol nostris méntibus rútilet, et eórum verbis nobis cónignus seipso quotidie clárior micet. Urgénte etenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et largius cum tēpore excre-scit.

Pro Doctore Pontifice.

ñ. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercedat pro peccátis ómnium populórum. ý. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pontifice.

ñ. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ý. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 5. b

In illo tēpore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúe-

rit, in quo saliétur? Et reliqua.

Homília S. Augustini
Episcopi.

Lib. 1 de Sermone Domini in
monte, c. 6. tom. 4.

OSTENDIT Dóminus, fátuos esse judicádos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amittunt ævéna, quæ nec dari possunt ab hominibus, nec auférrí. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontífice.

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum; * Et ad portas paradísi coronávit eum. ý. Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Pro Doctore non Pontífice.

ñ. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum; * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ý. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédát pro peccátis.

LECTIO VIII.

ERGO ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et calcétur ab hominibus. Non itaque calcétur ab hominibus, qui pátitur persecutiónem; sed qui persecutiónem tímendo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior: sed inférior non est, qui quamvis cópore multa in terra sustineat, corde tamen fixus in cœlo est.

ñ. In médio Ecclésiæ aperuit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ý. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

LECTIO IX.

VOS estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiéndá est, quam pédibus corpóreis calcámus: sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et extingúendis putóribus Apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum, non cœlum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel diligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest civitas abscóndi super montem pósa: id est, fundáta super insignem magnámque justítiam, quam significat étiam ipse mons, in quo disputat Dóminus.

Te Deum laudámus, p. 16.

CONFES
Temp
est Rubr

Ant: D

ta, ut infr

Psalm

reliquis

et loco u

Dóminur

CAPIT

BEATUS

B sine

aurum n

in pecún

est hic,

fecit enin

Iste Co

lénth

Quem pi

orbe

Hac die l

Scán

Si non est

Hac die la

Laud

Qui pi

pudi

Sóbríam

Donec hu

Spíri

Cujus o

frequ

Egra q

mem

Viribus m

Resti

Noster l

quén

Cóncinit l

palm

COMMUNE

CONFESSORIS NON PONTIFICIS.

Tempore Paschali, servanda est Rubrica posita supra, p. lx.

AD VESPERAS.

*Ant. Dómine, quinque talénta, ut infra ad Laud., p. lxxxviii.**Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi, Psalm. Laudate Dóminum omnes gentes, p. 127.*CAPITULUM. *Eccli. 31.*

BEATUS vir, qui inventus est sine macula : et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris : Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

HYMNUS.

ISTE Confessor Dómini, colentes

Quem ple laudant pópuli per orbem,

Hac die lætus méruit beatas Scänderè sedes.

Si non est diès obitus, dicatur :

Hac die lætus méruit suprèmos Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudicus,

Sóbriam duxit sine labe vitam, Donec humános animávit auræ Spiritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequenter,

Egra quæ passim jacuère membra,

Viribus morbi dómitis, salúti Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequentem

Cóncinit laudem, celebrésque palmas ;

Ut piis ejus précibus juvémur Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus;

Qui super cœli sólio corúscans, Totius mundi sériem gubernat Trinus, et unus. Amen.

ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ñ. Stolan glóriæ induit eum.

*Ad Magnif. Ant. t. 2. Similábò eum * viro saplènti, qui ædificávit domum suam supra petram.*

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti N. Confessoris tui ánnua solemnitate lætificas : concède propitiús; ut, cujus natalitiam colimus, étiam acciónes imitémur. Per.

ALIA ORATIO.

ADESTO Dómine supplicaciónibus nostris, quas in beáti N. Confessoris tui solemnitate deférimus : ut, qui nostræ justitiæ fidúciam non habémus; ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per.

Si fuerit Abbas.

ORATIO.

INTERCESSIO nos, quæsumus Dómine; beáti N. Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocinio assequámur. Per.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Regem Confessorum Dóminum, * Venite adórémus.*

Psalm. Veníte, exultémus, p. 2.

Hymnus; Iste Confessor, ut supra.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 3. r. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

PSALMUS 1.

BEATUS vir qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, et in cáthedra pestilentíæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsum aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudicio: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Ant. t. 1. f. Beátus * iste sanctus, qui confisus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

QUARE fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astiterunt reges terræ, et principes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua: * et in furóre suo turbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exáserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Beátus iste sanctus, qui confisus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. t. 8.
tu es susce
tu exáltan
exaudisti
tuo.

DOMINE,
sunt
multi inasú
Multi die
Non est
ejus.

Tu autem
meus es, *
tans caput

Voce me
mávi: * e
monte sanc

Ego dor
sum: * et
minus susce

Non tim
circumdán
Dómine, s
meus.

Quóniam
nes adver
causa: *
contrivisti.

Dómini
per pópulu
tua.

Ant. Tu
susceptor
exáltans ca
audisti me
tuo.

ŷ. Amávi
ornávit eur
índuit eum

Pater no
Absolutio
ŷ. Jube o

Ant. 1. 8. Tu es glória* mea, tu es suscēptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

PSALMUS 3.

DÓMINE, quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * Multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscēptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscēpit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es suscēptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

ŷ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *ñ.* Stolam glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine.

ŷ. Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO I. *Cap. 4. b et 5.*

JUSTUS si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est, non diutúrna, neque annórum número computáta : cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est dilectus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fictio decíperet ánimam illius. Fascinatio enim nugacitátis obscurat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa : plácita enim erat Deo ánima illius : propter hoc properávit édúcere illum de médio iniquitátum.

ñ. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. *ŷ.* Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

POPULI autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respectus in electos illius. Condemnat autem justus mórtuus

vivos ímpios, et júventus celé-
rius consummáta longam ví-
tam injústi. Vidébunt enim fi-
nem sapiéntis, et non intél-
ligent quid cogitáverit de illo
Deus, et quare munierit illum
Dóminus. Vidébunt et contém-
nent eum : illos autem Dómi-
nus irridébit. Et erunt post
hæc decidéntes sine honóre, et
in contumélia inter mórtuos in
perpétuum : quóniam disrumpet
illos inflátos sine voce, et
commovébit illos a fundamén-
tis et usque ad suprénum desolabúntur.

ñ. Justus germinábit sicut
lilium : * Et florébit in ætér-
num ante Dóminum. ¶. Plan-
tátus in domo Dómini, in átriis
domus Dei nostri. Et florébit.

Bened. Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

ET erunt geméntes, et me-
mória illórum peribit. Vé-
nient in cogitatíone peccató-
rum suórum tímidi, et tradú-
cent illos ex advérso iniquitátés
ipsórum. Tunc stabunt justí
magna constántia advérsus eos
qui se angustiavérunt, et qui
abstulérunt labóres eórum.
Vidéntes turbabúntur timóre
horribili, et mirabúntur in su-
bitatíone insperátæ salutis,
dicéntes intra se, pœniténtiam
agéntes, et præ angústia spí-
ritus geméntes : Hi sunt quos
habúimus aliquándo in deri-
sum, et in similitúdinem im-
propérii. Nos insensáti vítam
illórum aestimabámus insá-
niam, et finem illórum sine ho-

nóre : ecce quómodo computáti
sunt inter filios Dei, et inter
sanctos sors illórum est.

ñ. Iste cognóvit justítiam, et
vidit mirabilia magna, et exo-
rávit Altíssimum : * Et invén-
tus est in número sanctórum.
¶. Iste est qui contémpsit ví-
tam mundi, et pervénit ad cœ-
léstia regna. Et invéntus. Gló-
ria Patri. Et invéntus.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 2. Invocántem exau-
divit * Dóminus sanctum suum,
Dóminus exaudivit eum ; et
constituit eum in pace.

PSALMUS 4.

CUM invocárem exaudivit me
Deus justitiæ meæ : * in
tribulatíone dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaudi
oratióne meam.

Filii hóminum úsquequo
gravi corde ? ut quid diligitis
vanitátem, et quæritis mendá-
cium ?

Et scitóte quóniam mirificá-
vit Dóminus sanctum suum : *
Dóminus exaudivit me, cum
clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite pec-
cáre : * quæ dicitis in córdibus
vestris, in cubilibus vestris
compungimini.

Sacrificáte sacrificium justí-
tiæ, et speráte in Dómino : *
Multi dicunt : Quis osténdit
nobis bona ?

Signátum est super nos lu-
men vultus tui Dómine : * de-
disti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et
ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace
miam, et

Quóniam
riter in
me.

Ant. In
Dóminus
minus ex-
stituit eum

Ant. t. 1.
qui speran-
niam tu b
to bonæ
násti eum

VERBA
Dómin
rem meum
Inténde
Rex meus
Quóniam
mine, ma
meam.

Mane as
quóniam
quitatem t
Neque
malignus
bunt injús
Odisti o
iniquitátem
qui loquúr

Virum s
sum abom
Ego autem
sericórdiæ
Introibo
adorábo a
tuum in ti
Dómine
tua : * pr
dirige in
meam.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Ant. Invocantem exaudivit Dominus sanctum suum, Dominus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Ant. t. 8. Laetentur omnes, * qui sperant in te Domine: quoniam tu benedixisti justo, scuto bonae voluntatis tuae coronasti eum.

PSALMUS 5.

VERBA mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meae, * Rex meus et Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi, et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanent iniqui ante oculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus: * Ego autem in multitudine misericordiae tuae.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * iudica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et laetentur omnes, qui sperant in te, * in aeternum exultabunt: et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae * coronasti nos.

Ant. Laetentur omnes, qui sperant in te Domine: quoniam tu benedixisti justo, scuto bonae voluntatis tuae coronasti eum.

Ant. t. 1. Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra! quia gloria et honore coronasti sanctum tuum, et constituisti eum super opera manuum tuarum.

PSALMUS 8.

DOMINE Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super caelos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum: *

lunam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas: insuper et pecora campi;

Volucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra! quia gloria et honore coronasti sanctum tuum, et constituisti eum super opera manuum tuarum.

ÿ. Os justi meditabitur sapientiam. R̄. Et lingua ejus loquetur iudicium.

Pater noster.

Absol. Ipsiùs pietas.

ÿ. Jube domne.

Bened. Deus pater omnipotens.

Sermo sancti Joannis

Chrysostomi.

LECTIO IV.

In Orat. de S. Philogonio,
tom. 3.

BEATI N. dies, cujus festivitatem celebramus, ad ipsius recte factorum enarrationem

linguam nostram evocavit: si quidem hodie beatus iste ad tranquillam omnisque perturbationis expertem vitam transiit: eoque navigium appulit, ubi deinceps non poterit metuere naufragium, nec ullam animi perturbationem, aut dolorem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni molestia animi, cum Paulus hominibus adhuc in hac vita degentibus loquens dicat: Semper gaudete, sine intermissione orate?

R̄. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ÿ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.
Bened. Christus perpetua.

LECTIO V.

QUOD si hic, ubi morbi, ubi insectationes, ubi præmaturæ mortes, ubi calumniæ, ubi invidiæ, ubi perturbationes, ubi iræ, ubi cupiditates, ubi innumerabiles insidiæ, ubi quotidianæ sollicitudines, ubi perpetua sibi que succedentia mala sunt, innumeros ex omni parte dolores afferentia, Paulus dixit fieri posse ut semper gaudeamus, si quis paululum ex rerum mundanarum fluctibus erexerit caput, vitamque suam recte composuerit: multo magis, postquam hinc demigraverimus, facile compotes erimus ejus boni, cum hæc omnia sublata fuerint, ad-

versa va
candi m
meum ac
verbum,
rum in
hens, in
bella.

R̄. Am
ornavit e
duit eum
radisi cor
eum Dón
ornavit e
Bened.

QUAMOB
tulor
quod qu
est, atque
est, civita
in altera
vitatem.
gressus
illam per
genitorum
lis: ac
transiit a
lorum. Et
sursum si
lébritas,
tem: Acc
Dei vivén
stem, et
rum, qui
cœlis, et a
Angelorum
R̄. Iste l
quæ locú
dixit ad
réquiem
justum co
gentibus.
témptit v

um evocavit; si-
beatus iste ad
mnisque pertur-
em vitam trans-
igium appulit,
non poterit me-
um, nec ullam
tionem, aut do-
mirum est, si
s est ab omni
, cum Paulus
uc in hac vita
quens dicat:
e, sine inter-

fecit illum Dé-
odivit eum ab
eductóribus tu-
t dedit illi cla-
n. *ꝯ*. Justum de-
er vias rectas,
egnum Dei. Et
us perpétuæ.
o v.

ubi morbi, ubi
s, ubi præma-
ubi calúm-
e, ubi pertur-
e, ubi cupiditá-
rábiles insidiæ,
sollicitúdines,
ibique succe-
nt, innúmeros
olores afferén-
fieri posse ut
mus, si quis
um mundaná-
réxerit caput,
recte compo-
gis, postquam
rimus, fácte
ejus boni, cum
ta fuerint, ad-

versa valetúdo; morbi, pec-
candi matéria, ubi non est
meum ac trum, frigidum illud
verbum, et quidquid est maló-
rum in vitam nostram inve-
hens, innumeráque gignens
bella.

R. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum, stolam glóriæ ín-
duit eum: * Et ad portas pa-
radisi coronávit eum. *ꝯ*. Induit
eum Dóminus lorícam fidei, et
ornávit eum. Et ad.

Bened. Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

QUAMOBREM maximópere grá-
tutor hujus Sancti felicitáti,
quod quamquam translátus
est, atque hanc, quæ apud nos
est, civitatém reliquit, tamen
in álteram adscriptus est ci-
vitatém, nempe Dei: et dí-
gressus ab hac Ecclésia, ad
illam pervénit, quæ est primo-
genitórum descriptórum in cœ-
lis: ac relictis hisce festis,
transiit ad celebritátem Ange-
lórum. Etenim quod et civitas
sursum sit, et Ecclésia, et ce-
lébritas, audi Paulum dicén-
tem: Accessistis ad civitatém
Dei vivéntis, Jerúsalem cœlé-
stem, et Ecclésiám primitívó-
rum, qui conscripti sunt in
cœlis, et ad multórum millium
Angelórum fréquentiam.

R. Iste homo perfécit ómnia,
quæ locútus est ei Deus, et
dixit ad eum: Ingrédere in
réquiem meam: * Quia te vidi
justum coram me ex ómnibus
géntibus. *ꝯ*. Iste est qui con-
témpsit vitam mundi, et per-

vénit ad cœléstia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. Dómine iste san-
ctus * habitábit in tabernáculo
tuo, operátus est justitiam, re-
quiescet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

DOMINE quis habitábit in ta-
bernáculo tuo? * aut quis
requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula,*
et operátur justitiam:

Qui loquítur veritatém in
corde suo, * qui non egit do-
lum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo ma-
lum, * et oppróbrium non ac-
cépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in
conspéctu ejus malignus: * ti-
méntes autem Dóminum glori-
ficat:

Qui jurat próximo suo, et
non decipit, * qui pecúniam
suam non dedit ad usúram, et
múnera super innocéntem non
accépit.

Qui facit hæc, * non mové-
bitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste sanctus
habitábit in tabernáculo tuo,
operátus est justitiam, requie-
scet in monte sancto tuo.

Ant. t. 8. Vitam pétiit * a
te, et tribuísti ei, Dómine: glo-
riam et magnum decórem im-
posuísti super eum: posuísti
in cápite ejus coronam de lá-
pide pretiósio.

PSALMUS 20.

DOMINE in virtúte tua lætá-
bitur rex: * et super salu-

lāre tuum exultābit vehemēter.

Desidērium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntāte labiorum ejus non fraudāsti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcēdinis : * posuisti in cāpite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam pētiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutāri tuo : * glóriam et magnum decorem impōnes super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificābis eum in gāudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Dōmino : * et in misericordia Altissimi non commovēbitur.

Inveniātur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua invēniat omnes qui te odērunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tēpore vultus tui : * Dōminus in ira sua conturbābit eos, et devorābit eos ignis.

Fructum eorum de terra pedes : * et semen eorum a filiis hōminum.

Quoniam declināverunt in te mala : * cogitāverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis pręparābis vultum eorum.

Exaltāre Dōmine in virtute

tua : * cantābimus et psallēmus virtutes tuas.

Ant. Vitam pētiit a te, et tribuisti ei, Dōmine : glóriam et magnum decorem imposuisti super eum : posuisti in cāpite ejus coronam de lapide pretioso.

Ant. t. 7. r Hic accipiet * benedictionem a Dōmino, et misericordiam a Deo salutāri suo : quia hæc est generatio quærēntium Dōminum.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plentudo ejus : * orbis terrarum, et univērsi qui hābitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flūmina pręparavit eum.

Quis ascēdet in montem Dōmini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accēpit in vano animam suam, nec juravit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Dōmino : * et misericordiam a Deo salutāri suo.

Hæc est generatio quærēntium eum, * quærēntium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevāmini portę eternales : * et introibit Rex glorie.

Quis est iste Rex glorie ? * Dōminus fortis et potens : Dōminus potens in pælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevāmini portę eter-

nales : *

Quis Dōminus glorie.

Ant. tionem cordiam quia hæc rēntium

¶ Lex ipsius.

būntur g

Pater

Absolu

¶ Jub

Bened.

Lectio

sec

LECT

In illo t

discipu

vestri pr

ardētes

Et reliqu

Homilia s

Homi

SANCTI

S rissim

lectio rec

bus ipsa

fortasse

brevitate

tenuis eju

sciēntibus

men sciēn

Dōminus

vestri pra

pręcingi

riam per

ctāmus.

mala no

quisque

nales: * et introibit Rex gló-
riæ.

Quis est iste Rex glóriæ? *
Dóminus virtútum ipse est Rex
glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedic-
tiónem a Dómino, et miseri-
córdiam a Deo salutári suo:
quia hæc est generatio quæ-
rèntium Dóminum.

†. Lex Dei ejus in corde
ipsius. ⁊. Et non supplantá-
buntur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio, A vinculis.

†. Jube domne.

Bened. Evangélica lectio:

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 12. e*

In illo témpore: Dixit Jesus
discipulis suis: Sint lumbi
vestri præcincti, et lucernæ
ardéntes in máribus vestris.
Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia 13. in Evang.

SANCTI Evangélii, fratres cha-
rissimi, apèrta vobis est
lectio recitata. Sed ne aliqui-
bus ipsa ejus planities alta
fortásse videatur, eam sub
brevitate transcúrrimus; quá-
tenus ejus expositio ita ne-
sciéntibus fiat cónnita, ut ta-
men sciéntibus non sit onerosa.
Dóminus dicit: Sint lumbi
vestri præcincti. Lumbos enim
præcingimus, cum carnis luxú-
riam per continéntiam coar-
ctámus. Sed quia minus est
mala non ágere, nisi étiam
quisque stúdeat et bonis opé-

ribus lusudare, prótinus addi-
tur: Et lucernæ ardéntes in
máribus vestris. Lucernas
quippe ardéntes in máribus
tenémus, cum per bona ópera
próximis nostris lucis exémp-
la monstrámus. De quibus pro-
fecto opéribus Dóminus dicit:
Lúceat lux vestra coram ho-
mínibus, ut videant ópera
vestra bona, et glorificent Pa-
trem vestrum, qui in cœlis est.

⁊. Iste est qui ante Deum
magnas virtútes operátus est,
et de omni corde suo laudávit
Dóminum: * Ipse intercéd-
at pro peccátis ómnium populó-
rum: †. Ecce homo sine que-
rèla, verus Dei cultor, absti-
nens se ab omni ópere malo,
et pérmánens in innocéntia
sua: Ipse intercéd-
at.

*Bened. Cujus festum cõli-
mus.*

LECTIO VIII.

Duo autem sunt, quæ jubén-
tur, et lumbos restringere,
et lucernas tenere: ut et mun-
ditia sit castitátis in corpore,
et lumen veritátis in opera-
tióne. Redemptóri etenim no-
stro unum sine áltero placere
nequáquam potest: si aut is,
qui bona agit, adhuc luxúriæ
inquinaménta non déserit:
aut is, qui castitate præémi-
net, necdum se per bona
ópera exércet. Nec castitas
ergo magna est sine bono
ópere, nec opus bonum est
áliquod sine castitate. Sed et
si utrúmque ágitur, restat, ut
quisquis ille est, spe ad super-

nam pátriam tendat, et nequáquam se a vitiiis pro mundi hujus honestáte contineat.

ñ. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in má nibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dómimum suum, quando revertátur a nuptiis. ̄. Vigiláte ergo, quia nescitís qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos símiles.

Bened. Ad societátem.

LECTIO IX.

ET vos símiles homínibus expectántibus dómimum suum, quando revertátur a nuptiis: ut, cum vénerit, et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad iudicium próperat: pulsat vero, cum jam per ægritudínis moléstias esse mortem vicinam désignat. Cui conféstim aperimus, si hunc cum amóre suscipimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépídat: et vidére eum, quem contempssisse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatíone secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet. Et cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributíonis hilaréscit.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. f. Dómine, * quinque talénta tradidisti mihi:

ecce ália quinque superlucrátus sum.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliq. p. 17.

Ant. t. 1. Euge serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Ant. t. 3. Fidélis servus * et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam.

Ant. t. 7. r. Beátus ille servus, * quem cum vénerit Dóminus ejus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

Ant. t. 7. f. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

CAPITULUM. *Eccli.* 31.

BEATUS vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesaúris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

HYMNUS.

JESU coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium.

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissíonem criminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni réverso témpore,
Dies refúlsit lúmíne,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia,
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cœléstia.

Te Christe Rex piíssime,

Hic confitendo
Calcávit artes
Sevúmque a
pem.

Virtúte clar
Confessiône sé
Jejúna membra

Dapes supérna
Próinde te p
Præcámur omni

Nobis ut hujus
Penas remittas
Patri perénne
Natíoque Patris

Sanctíoque sit
Per omne ser

Amen.

̄. Justum de
per vias rectas
illi regnum Dei

Ad Bened. A
serve bone, *
in pauca fuíst
multa te const
gáudium Dómini

ORA

DEUS, qui nos
fessóris tui
nitáte lætificas
pitiús; ut cuju
mus, étiam acti
Per Dóminum
Christum.

ALIA O

ADESTO, Dómine,
Atíonibus no
beáti N. Conf
lemnitáte defé
nostre justitiæ
habémus; ejus
cuit, précibus a
Dóminum no
Christum.

Hic confitendo júgiter,
Calcávit artes dæmonum,
Sevúmque avérni prínci-
pem.

Virtúte clarus, et fide,
Confessione sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proinde te piíssime
Precámur omnes súplices:
Nobis ut hujus grátia
Penas remittas débitas.

Patri perénnis glória,
Natóque Patris Unico,
Sanctóque sit Paráclito
Per omne semper sæculum.
Amen.

ÿ. Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas. ñ. Et osténdit
illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Euge
serve bone, * et fidélis, quia
in pauca fuisti fidélis, supra
multa te constitúam, intra in
gáudium Dómini tui.

ORATIO.

DEUS, qui nos beáti N. Con-
fessoris tui ánnua solem-
nitáte lætificas: concéde propi-
tius; ut cujus natalítia cóli-
mus, étiam actiónes imitémur.
Per Dóminum nostrum Jesum
Christum.

ALIA ORATIO.

ADESTO, Dómine, supplica-
tiónibus nostris, quas in
beáti N. Confessoris tui so-
lemnitáte deférimus: ut, qui
nostræ justitiæ fidúciam non
habémus; ejus, qui tibi plá-
cuit, précibus adjuvémur. Per
Dóminum nostrum Jesum
Christum.

Si fuerit Abbas.

ORATIO.

INTERCESSIO NOS, quæsumus
Dómine, beáti N. Abbátis
comméndet: ut quod nostris
méritis non valémus, ejus pa-
trocínio assequámur. Per Dó-
minum nostrum.

AD TERTIAM.

Ant. Euge serve bone.

Capitul. Beátus vir, qui in-
véntus est, ut supra ad Laudes.

ñ. *br.* Amávit eum Dómi-
nus, * Et ornávit eum. Amá-
vit. ÿ. Stolam glóriæ induit
eum. Et ornávit. Glória Patri.
Amávit.

ÿ. Os justí meditábitur sa-
piéntiam. ñ. Et lingua ejus
loquétur júdicium.

¶ *Tempore Paschali.*

ñ. *br.* Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum, * Alle-
lúia, allelúia. Amávit. ÿ. Sto-
lam glóriæ induit eum. Alle-
lúia, allelúia. Glória Patri.
Amávit.

ÿ. Os justí meditábitur sa-
piéntiam, allelúia. ñ. Et lin-
gua ejus loquétur júdicium,
allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Fidélis servus.

CAPITULUM. Eccli. 39.

JUSTUS cor suum trádidit ad
vigilándum dilúculo ad Dó-
minum, qui fecit illum, et in
conspéctu Altíssimi deprecá-
bitur.

ñ. *br.* Os justí * Meditábitur
sapiéntiam. Os justí. ÿ. Et
lingua ejus loquétur júdicium.
Meditábitur. Glória Patri. Os.

ŷ. Lex Dei ejus in corde ipsius. *ñ.* Et non supplantabuntur gressus ejus.

¶ *Tempore Paschali.*

ñ. br. Os justi meditabitur sapientiam, * Allelúia, allelúia: Os justi. ŷ. Et lingua ejus loquetur judicium. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Os justi.

ŷ. Lex Dei ejus in corde ipsius, allelúia: *ñ.* Et non supplantabuntur gressus ejus, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Serve bone.

CAPITULUM. *Sap. 10. b*

JUSTUM deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei, et dedit illi scientiam sanctorum: honestavit illum in laboribus, et complevit labores illius.

ñ. br. Lex Dei ejus * In corde ipsius. Lex. ŷ. Et non supplantabuntur gressus ejus: In corde. Glória Patri. Lex Dei.

ŷ. Justum deduxit Dominus per vias rectas. *ñ.* Et ostendit illi regnum Dei.

¶ *Tempore Paschali.*

ñ. br. Lex Dei ejus in corde ipsius, * Allelúia, allelúia. Lex Dei. ŷ. Et non supplantabuntur gressus ejus. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Lex Dei ejus.

ŷ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, allelúia. *ñ.* Et ostendit illi regnum Dei, allelúia.

AD VESPERAS.

Ant. Domine, quinque ta-

lenta, cum reliquis de Laud. p. lxxxviii.

Psalmi, Capit. et Hymnus, ut in primis Vesperis p. lxxxix.

ŷ. Justum deduxit Dominus per vias rectas. *ñ.* Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terræna, triumphans, divitiis cælo condidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plurium Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra, sed in Oratione, et Sermonibus, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

ALLIÆ LECTIONES

PRO CONFESSORE NON PONTIFICE.

IN I NOCTURNO.

De libro Ecclesiastici.

LECTIO I. *Cap. 31.*

BEATUS vir, qui inventus est sine macula: et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua. Qui probatus est in illo, et perfectus est, erit illi gloria æterna: qui potuit transgredi, et non est transgressus: facere mala, et non fecit: ideo stabilita sunt bona illius in Domino, et eleemosynas illius enarrabit omnis Ecclesia sanctorum.

ñ. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. ŷ. Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quin-

que superluc in gaudium.

LECTIO II:

QUI timet

piet docet

qui vigilaverit

venient benedictio

querit legem

ea: et qui in

dalizabitur in

Dominum, in

justum, et ju

men accendit

Deo, attendit

confidit in ill

tur. Timenti

curret malitia

tionem Deus il

et liberabit

non odit manum

et non illidit

cella navis.

credit legi De

lis.

ñ. Justus

lilium: * Et

num ante Do

tatus in do

atriis domus

rebit.

LECTIO III.

SPIRITUS

quæritur,

illius benedic

illorum in sa

oculi Dei in c

timet Dominu

dabit, et non

niam ipse es

mentis Domi

anima ejus. A

et quis est

Oculi Domini

que superlucratus sum. Intra
in gaudium.

LECTIO II. *Cap. 32. c et 33:*

Qui timet Dominum, exci-
piet doctrinam ejus: et
qui vigilaverint ad illum, in-
venient benedictionem. Qui
quaerit legem, replébitur ab
ea: et qui insidióse agit, scan-
dalizabitur in ea. Qui timent
Dominum, invenient judicium
justum, et justitias quasi lum-
men accendent. Qui credit
Deo, attendit mandatis: et qui
confidit in illo, non minorabitur.
Timénti Dominum non oc-
currunt mala, sed in tenta-
tione Deus illum conservábit,
et liberábit a malis. Sápiens
non odit mandata, et justitias,
et non illidétur quasi in pro-
cella navis. Homo sensátus
credit legi Dei, et lex illi fidé-
lis.

ñ. Justus germinábit sicut
lilium: * Et florébit in aetér-
num ante Dominum. †. Plan-
tátus in domo Domini, in
atriis domus Dei nostri. Et flo-
rébit.

LECTIO III. *Cap. 34. b*

SPIRITUS timéntium Deum
quaeritur, et in respéctu
illius benedicétur. Spes enim
illórum in salvántem illos, et
óculi Dei in diligéntes se. Qui
timet Dominum, nihil trepi-
dábit, et non pavébit: quó-
niam ipse est spes ejus. Tim-
éntis Dominum beáta est
ánima ejus. Ad quem respicit,
et quis est fortitúdo ejus?
Oculi Domini super timéntes

eum, protéctor poténtiae, fir-
maméntum virtútis, tégimen
ardóris, et umbráculum meri-
diáni, deprecátio offénsionis,
et adjutórium casus, exáltans
ánimam, et illúminans óculos,
dans sanitátem et vitam, et
benedictionem.

ñ. Iste cognóvit justítiam, et
vidit mirabilia magna, et exo-
rávit Altíssimum: * Et inven-
tus est in número sanctórum.

†. Iste est qui contémpsit vi-
tam mundi, et pervénit ad cœ-
lestia regna. Et inventus. Gló-
ria Patri. Et inventus.

IN II NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti
Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

Lib. 10. c. 16. in c. 12. Job.

DERIDETUR justí simplicitas.
Hujus mundi sapiéntia est,
cor machinatióibus tégere,
sensem verbis veláre; quæ
falsa sunt, vera osténdere;
quæ vera sunt, falsa demon-
stráre. Hæc nimirum prudén-
tia usu a juvenibus scitur,
hæc a púeris pretio discitur:
hanc qui sciunt, céteros de-
spiciéndo supérbiunt: hanc
qui nésciunt, subjécti et tímidi
in aliis mirántur: quia ab eis
hæc eadém duplicítatis ini-
quitas nómine palliáta diligi-
tur, dum mentis pervérsitas
urbánitas vocátur. Hæc sibi
obsequéntibus præcipit honó-
rum cúlmina quærere, adépta
temporalis glóriæ vanitáte gau-
dère, irrogáta ab aliis mala
multiplicíus réddere: cum vi-

res súppetunt, nullis resisténtibus cédere : cum virtútis possibilitas deest, quidquid explére per malitiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

ñ. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ý. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

AT contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt diligere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere : nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplicitas deridétur : quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus fatúitas crédito. Omne enim quod innocénte agitur, ab eis procul dúbio stultum putátur : et quidquid in ópere veritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fatuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relinquare, rapiénte non resistere, percutiénte álteram maxillam præbére?

ñ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. ý. Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et.

LECTIO VI.

Cap. 17 post ínítium.

LAMPAS contémpsa apud cogitatiónes divitum. Sæpe contingit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem ducitur, contínua hic adversitáte deprimátur : non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honóribilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humanís oculis véstium pompa compónat : a cunctis vero despiciábilis cernitur, et hujus mundi grátia indignus æstimátur : sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat : honorári méruit, despici non réfugit : corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectiõe pinguéscit : mentem semper ad patiéntiam præparat, et crécetus pro justítia, de percéptis contuméliis exúltat : afflicto ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollicitus rúminat, et inquisitus quódlibet éloqui duplíciter ignórat.

ñ. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi

justum e
gentibus.
tempis v
venit ad
Glória Pa

IN

Lectio

sect

LECTIO

illo té

discipu

pusillus g

Patri ves

gaum. Et

Homilia

Lib. 4

PUSILLUM

vel ob

joris núm

pótius ob

nem nómi

Ecclesiám

numerosita

tamen usq

humilitate

promissum

pervenire.

res blandé

regnum De

præcipit, e

tre dandur

gnitáte pro

ñ. Iste

magnas vir

et de omni

Dominum :

pro peccat

rum. ý. E

rela, verus

nens se ab

et pérman

sua. Ipse in

justum coram me ex ómnibus
géntibus. *ÿ.* Iste est qui con-
témptit vitam mundi, et per-
venit ad cœlestia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 12 d*

In illo témpore : Dixit Jesus
discipulis suis : Nolite timére
pusillus grex, quia compláuit
Patri vestro dare vobis re-
gnum. Et reliqua.

Homilia venerábilis Bedæ
Presbýteri.

Lib. 4 c. 54 in Luc. 12.

PUSILLUM gregem electórum,
vel ob comparationem ma-
joris nímeri reprobórum, vel
pótius ob humilitátis devoti-
nem nóminat : quia videlicet
Ecclesiám suam quantálibet
numerositáte jam dilatátam,
tamen usque ad finem mundi
humilitáte vult créscere, et ad
promissum regnum humilitáte
perveníre. Ideóque ejus labó-
res blande consolátus, quam
regnum Dei tantum quærere
præcipit, eidem regnum a Pa-
tre dandum complácita beni-
gnitáte promittit.

ñ. Iste est qui ante Deum
magnas virtútes operátus est,
et de omni corde suo laudávit
Dominum : * Ipse intercédât
pro peccátis ómnium populó-
rum. *ÿ.* Ecce homo sine que-
rela, verus Dei cultor, absti-
nens se ab omni ópere malo,
et permanens in innocéntia
sua. Ipse intercédât.

LECTIO VIII.

VENDITE quæ possidétis, et
date eleemósynam. Nolite,
inquit, timére, ne propter re-
gnum Dei militántibus, hujus
vitæ necessária desint : quin
etiám posséssa propter eleemó-
synam véndite. Quod tunc di-
gne fit, quando quis semel pro
Dómino suis ómnibus spretis,
nihilóminus post hæc labóre
mánuum, unde et victum trans-
ígere, et eleemósynam dare
queat, operátur. Unde gloriá-
tur Apóstolus, dicens : Argén-
tum aut aurum, aut vestem
nullíus concupívi : ipsi scitis,
quóniam ad ea quæ mihi opus
erant, et his qui mecum sunt,
ministravérunt manus istæ.
Omnia esténdi vobis, quóniam
sic laborántes opórtet suscipe-
re infirmos.

ñ. Sint lumbi vestri præ-
cincti, et lucérnæ ardéntes in
mánibus vestris : * Et vos sí-
miles homínibus expectánti-
bus dóminum suum quando
revertátur a núptiis. *ÿ.* Vigi-
láte ergo, quia nescitis qua
hora Dóminus vester ventú-
rus sit. Et. Glória Patri. Et.

LECTIO IX.

FACITE vobis sáculos, qui
non veteráscunt : eleemó-
synas videlicet operádo, qua-
rum merces in ætérnum má-
neat. Ubi non hoc præcéptum
esse putándum est, ut nil pe-
cúniæ reservétur a sanctis,
vel suis scilicet, vel páuperum
úsibus suggeréndæ, cum et
ipse Dóminus, cui ministrá-

bant Angeli, tamen ad informandam Ecclesiam suam loculos habuisse legatur, et a fidelibus oblata conservans, et suorum necessitatibus, aliisque indigentibus tribuens; sed ne Deo propter ista serviatur, et ob inopie timorem justitia deseratur.

Te Deum laudamus. p. 16.

PRO ABBATIBUS.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

LECTIO VII. Cap. 19. d

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRANDIS fiducia: Petrus piscator erat, dives non fuerat, cibos manu et arte quaerebat: et tamen loquitur confidenter: Reliquimus omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, jungit quod perfectum est: Et secuti sumus te. Fecimus quod jussisti: quid igitur nobis dabis praemii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suae, sedebitis et vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. Non dixit: Qui reliquistis omnia, hoc enim et Crates fecit philosophus, et multi alii di-

vitias contempserunt: sed, Qui secuti estis me: quod proprie Apostolorum est, atque credentium.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **Y**. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

LECTIO VIII.

In regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suae (quando et mortui de corruptione resurgent incorrupti), sedebitis et vos in soliiis iudicantium, condemnantes duodecim tribus Israel: quia vobis credentibus, illi credere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam aeternam possidebit. Locus iste cum illa sententia congruit, in qua Salvator loquitur: Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem a patre suo et matrem a filia, et nurum a socru: et inimici hominis domestici ejus. Qui ergo propter fidem Christi et praedicationem Evangelii, omnes affectus contempserint, atque divitias et saeculi voluptates: isti centuplum recipient, et vitam aeternam possidebunt.

R. Sicut
cuncti, et
manibus.
miles hor
bus domi
revertatur
late ergo
hora Dom
it. Et vos

Iux occas

Quidam
annos post
centes, tu
quoniam r
mus, et v
reddendam
quod, si in
promissio,
reat turpi
pro Domini
recipiat in
iste est: Q
vatore dim
cipiet: qu
merito sui
parvo num
merus com

Te Deum

COMMU

Tempor
est Rubri

AN

Ant. t. 1
piens, * et u
dentum.

Ps.

DIXIT DOM
Sede a
Donec po
scabellum p
Virgam v
dominus ex

sérunt : sed, Qui
e : quod proprio
est, atque cre-

qui ante Deum
operátus est,
de suo laudá-
* Ipse intercédát
omnium populó-
omo sine queré-
ultor, ábstinens
e malo, et pérma-
ntia sua. Ipse.
o viii.

ne, cum séderit
is in sede maje-
ando et mórtui
resúrgent in-
bitis et vos in-
um, condem-
m tribus Israel :
edéntibus, illi
unt. Et omnis
omum, vel fra-
es, aut patrem,
ut uxórem, aut
propter nomen
um accípíet, et
possidébit. Lo-

a senténtia cón-
Salvátor loquí-
pacem mittere,
eni enim sepa-
a patre suo et
, et nulum a
ci hóminis do-
ni ergo propter
prædicatióem
es afféctus cou-
ue divitias et
s : isti centu-
et vitam ætér-
t.

q. Sint lumbi vestri præ-
cincti, et lucernæ ardentes in
manibus vestris : * Et vos sí-
miles hominibus expectánti-
bus dómínium suum, quando
revertátur a núptiis. *ÿ.* Vigi-
late ergo, quia nescitis qua
hora Dóminus vester ventúrus
sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

LECTIO IX.

Ex occasiõe hujus senténtiæ
quidam introducunt mille
annos post resurrectionem, di-
cētes, tunc nobis céntuplum
omnium rerum, quas dimisi-
mus, et vitam ætérnam esse
reddendam : non intelligētes
quod, si in céteris digna sit re-
promissio, in uxóribus appá-
reat turpítudo, ut qui unam
pro Dómino dimiserit, centum
recipiat in futúro. Sensus ergo
iste est : Qui carnália pro Sal-
vatore dimiserit, spirituália re-
cipiet : quæ comparatiõe et
mérito sui ita erunt, quasi si
parvo número centenárius nú-
merus comparétur.

Te Deum laudámus, p. 16.

COMMUNE VIRGINUM.

*Tempore Paschali, servanda
est Rubrica posita supra, p. lx.*

AN. VESPERAS.

Ant. t. 1. Hæc est virgo sá-
piens, * et una de número pru-
dētum.

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : *
Sede a dextris meis :
Donec ponam inimicos tuos, *
scabellum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * domináre

in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die vir-
tútis tuæ in splendóribus san-
ctórum : * ex útero ante lucife-
rum génuí te.

Jurávit Dóminus, et non po-
nitébit eum : * Tu es sacerdos
in ætérnum secúndum órdi-
nem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confregit in die iræ suæ re-
ges.

Judicábit in natió nibus, im-
plébit ruínas : * conquassábit
cápita in terra multórum.

De torrēte in via bibet, *
propterea exaltábit caput.

Ant. Hæc est virgo sá-
piens, et una de número pru-
dētum.

Ant. t. 1. Hæc est virgo sá-
piens, * quam Dóminus vigi-
lántem invénit.

PSALMUS 112.

LAUDATE puéri Dóminum : *
laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedic-
tum, * ex hoc nunc, et usque
in sæculum.

A solis ortu usque ad occá-
sum, * laudábile nomen Dó-
mini.

Excélsus super omnes Gentes
Dóminus, * et super cœlos gló-
ria ejus.

Quis sicut Dóminus Deus no-
ster, qui in altis hábitat, * et
humilia respicit in cœlo et in
terra ?

Súscitans a terra ínopem, *
et de stercore érigen s páupe-
rem :

Ut cólloset eum cum prin-

cipibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum lætantem.

Ant. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilanter invenit.

Ant. t. 3. Hæc est quæ nescivit * torum in delicto : habebit fructum in respectione animarum sanctarum.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in atriiis tuis Jerusalem.

Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas : * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini, * testimonium Israel ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem : * et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua : * et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, et proximos meos, * loquar pacem de te :

Propter domum Domini Dei nostri : * quæsi bona tibi.

Ant. Hæc est quæ nescivit torum in delicto : habebit fructum in respectione animarum sanctarum.

Ant. t. 1. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum alelluia.

PSALMUS 126.

NISI Dominus ædificaverit domum, * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem, * frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere : * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum : * ecce hæreditas Domini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis : * ita filii excussorum.

Beatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis : * non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Ant. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum, alelluia.

Ant. t. 3. Ista est species, * inter filias Jerusalem.

PSALMUS 147.

LAUDA Jerusalem Dominum : * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem : * et adipe frumenti satiat te.

Qui emisit eloquium suum terræ : * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut

buccellas : * ris ejus quis

Emittet

liquefaciet e

ejus et fluem

Qui annu

Jacob : * jus

Israel.

Non fecit

tionis : * et ju

nifestavit eis

Ant. Ista e

filias Jerusal

CAPITULUM

FRATRES, e

Domino gl

qui seipsum

probatus est

commendat.

H

JESU, corona

Quem ma

Quæ sola Vir

Hæc vota cler

Qui pergis

Septus choré

Sponsus decó

Sponsisque re

Quocúmque

Sequuntur, a

Post te canent

Hymnosque d

Te deprecár

Nostris ut ad

Nescire prors

Corruptionis

Virtus, hon

Deo Patri cum

Sancto simul

In sæculorum

Spécie tu

dine tua. n. In

procède, et res

Verna.

buccellas : * ante faciẽm frigidis
ejus quis sustinẽbit?

Emitte't verbum suum, et
liquefaciet ea : * flabit spiritus
ejus et fluent aquæ.

Qui annũtiat verbum suum
Jacob : * justitias et judicia sua
Israel.

Non fecit tãliter omni na-
tioni : * et judicia sua non ma-
nifestãvit eis.

Ant. Ista est speciõsa inter
filias Jerúsalem.

CAPITULUM. 2. Cor. 10. d

FRATRES, qui gloriãtur, in
Dõmino gloriẽtur. Non enim
qui seipsum commẽdat, ille
probãtus est : sed quem Deus
commẽdat.

HYMNUS.

JESU, corõna Virginum,
Quem mater illa cõncipit,

Quæ sola Virgo parturit,
Hæc vota clemens accipe.

Qui pergis inter lilia,
Septus chorõis Virginum,
Sponsus decõrus glõria,
Sponsisque reddens præmia.

Quocũque tendis, Virgines
Sequũntur, atque laudibus
Post te canẽntes cõrsitant,
Hymnõsque dulces personant.

Te deprecãmur sũpplices,
Nostris ut addas sãnsibus,
Nescire prorsus õmnia
Corruptiõnis vũlnera.

Virtus, honor, laus, glõria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Parãclito

In sæculõrum sæcula, Amen.
ÿ. Spẽcie tua, et pulchritũ-
dine tua. ñ. Intẽnde, prospere
procẽde, et regna.

Verna.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Veni
sponsã Christi, * accipe corõ-
nam, quam tibi Dõminus præ-
parãvit in ætẽrnũm.

ORATIO.

DEUS, qui inter cẽtera potẽ-
tiæ tuæ miracula etiã in
sexu frãgili victõriã martyrii
contulisti : concede propitiũs ;
ut, qui beatæ N. Virginis et
Martyris tuæ natalitiã cõlimus,
per ejus ad te exẽpla gradiã-
mur. Per Dõminũm.

ALIA ORATIO.

INDULGENTIã nobis, quæsu-
mus Dõmine, beatã N. Virgo
et Martyr implõret : quæ tibi
grata semper exstitit et mẽrito
castitãtis, et tuæ professionẽ
virtũtis. Per Dõminũm.

Pro Virgine non Martyre.

ORATIO.

EXAUDI nos, Deus salutãris
noster : ut sicut de beatã
N. Virginis tuæ festivitãte gau-
dẽmus ; ita piæ devotiõnis crudiã-
mur affẽctu. Per Dõminũm
nostrũm.

Si fuerint plures, in utris-
que Vesperis ad Magnificat, et
in Laudibus ad Benedictus.

Ant. t. 4. Prudentes Virgi-
nes, * aptãte vestras lãmpades :
ecce sponsus venit, exite õb-
viam ei.

ÿ. Adducẽntur Regi virgines
post eam. ñ. Prõximæ ejus af-
ferẽntur tibi.

ORATIO.

DA nobis quæsumus Dõmine
Deus noster, sanctãrum
Virginũm et martyrum tuã-
rum N. et N. palmas incessã-

bili devotiōne venerāri : ut
 quas digna mente non pōssu-
 mus celebrāre, humilibus sal-
 tem frequentēmus obsēquiis.
 Per Dōminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Virginum
 Dōminum, * Venite, adorē-
 mus.

Psalm. Venite, exultē-
 mus, p. 2.

HYMNUS.

Pro Virgine et Martyre.

VIRGINIS Proles, Opifexque
 Matris,
 Virgo quem gessit, peperitque
 Virgo;

Virginis partes cānimus decōra
 Morte triūmpos.

Hæc enim palmæ duplīcis
 beāta

Sorte, dum gestit fragilem do-
 māre

Cōrporis sexum, dōmuit cruēn-
 tum

Cæde tyrānum.

Unde nec mortem, nec amī-
 ca mortis

Mille pōnārum gēnera expa-
 vāscens,

Sāguine effūso mēruit serē-
 num.

Scāndere cælum.

Hujus orātu Deus alme no-
 bis

Dēbitas pōenas scēlerum re-
 mītte;

Ut tibi puro resonēmus alnum
 Pēctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
 Proli;

Et tibi compar utriusque vir-
 tus

Spiritus semper, Deus unus
 omni

Tēporis ævo. Amen.

*Si sancta fuerit Virgo tan-
 tum, et non Martyr, dicitur
 Hymnus ut sequitur.*

VIRGINIS Proles, Opifexque
 Matris,

Virgo quem gessit, peperit-
 que Virgo,

Virginis festum cānimus beāte,
 Accipe votum.

Hujus orātu Deus alme no-
 bis

Dēbitas pōenas scēlerum re-
 mītte;

Ut tibi puro resonēmus al-
 mum

Pēctore carmen.

Sit decus Patri; genitæque
 Proli,

Et tibi compar utriusque vir-
 tus

Spiritus semper, Deus unus
 omni

Tēporis ævo. Amen.
 IN I. NOCTURNO.

Ant. t. 7. O quam pulchra
 est. casta generatio cum cla-
 ritate!

PSALMUS 8.

DOMINE Dōminus noster, *
 quam admirābile est no-
 men tuum in univērsa terra!

Quōniam elevāta est magni-
 ficētia tua * super cælos.

Ex ore infāntium et lactēn-
 tium perfecisti laudem propter
 inimicos tuos, * ut destruas
 inimicum et ultōrem.

Quōniam vidēbo cælos tuos,
 ōpera digitorum tuorum: * lu-
 nam et stellas, quæ tu fundāsti.

Quid es

es ejus? *

quōniam v

Minuisti

ab Angeli

coronāsti

eum super

rum.

Omnia

bus ejus, *

vērsas: *

campi.

Vōlucres

ris, * qui

tas maris:

Dōmine

quam ad r

tuum in un

Ant. O

casta gen

late!

Ant. t. 4

ius Virgini

dūcīa cānt

Ps

COELI enā

et ōper

nūntiat fir

Dies diēi

nox nocti i

Non sur

sermōnes,

diāntur vo

In omne

nus eōrum

terra verba

In sole p

suum: * et

sus procēde

Exultāvit

rēndam via

egressio eju

Et occūr

Quid est homo, quod memor
es ejus? * aut filius hóminis,
quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus
ab Angelis, glória et honóre
coronasti eum: * et constituisti
eum super ópera mánuum tuá-
rum.

Omnia subjecisti sub pedi-
bus ejus, * oves et boves uni-
versas: insuper et pécora
campi.

Vólucres cœli, et pisces ma-
ris, * qui perambulans sémi-
tas maris:

Dómine Dóminus noster, *
quam admirabile est nomen
tuum in univérſa terra!

Ant. O quam pulchra est
ista generatio cum clari-
tate!

Ant. t. 4. Ante torum * hu-
jus Virginis frequentate nobis
dulcia cántica drámatis.

PSALMUS 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, *
et ópera mánuum ejus an-
núntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et
nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non au-
diántur voces eórum.

In omnem terram exívit so-
nus eórum: * et in fines orbis
terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum
suum: * et ipse tamquam spon-
sus procedens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad cur-
réndam viam, * a summo cœlo
egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad

summum ejus, * nec est qui
se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, con-
vértens ánimas: * testimónium
Dómini fidèle, sapiéntiam præ-
stans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, læti-
ficántes corda: * præcéptum
Domini lúcidum, illúminans
óculos.

Timor Dómini sanctus, pér-
manens in sæculum sæculi: *
judicia Dómini vera, justificáta
in semetipsa.

Desiderabilia super aurum
et lápidem pretiósum multum: *
et dulcióra super mel et fa-
vum.

Etenim servus tuus custódit
ea, * in custodiéndis illis retri-
bútio multa.

Delicta quis intélligit? ab
occúltis meis munda me: * et
ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti,
tunc immaculátus ero: * et
emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant eló-
quia oris mei: * et meditatio
cordis mei in conspéctu tuo
semper.

Dómine adjútor meus, * et
redemptor meus.

Ant. Ante torum hujus Vir-
ginis frequentate nobis dulcia
cántica drámatis.

Ant. t. 7. r Revértere, * re-
vértere Sunamítis: revértere,
revértere, ut intueámur te.

PSALMUS 23.

DÓMINI est terra, et plenitúdo
ejus: * orbis terrárum, et
univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio :

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Revértere, revértere Sumanitis : revértere, revértere, ut intueamur te.

ŷ. Spécie tua, et pulchritudine tua. R. Inténde, prospere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio, Exaudi, Domine.

ŷ. Jubé domne.

Bened. Benedictione perpetua.

De Epistola prima beati Pauli Apóstoli ad Corinthios.

LECTIO I. Cap. 7. e

DE virginibus præceptum Domini non habeo : consilium autem do, tamquam misericordiam consecutus a Domino, ut sim fidelis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitatem, quoniam bonum est homini sic esse. Alligatus es uxori? noli quærere solutionem. Solutus es ab uxore? noli quærere uxorem. Si autem acciperis uxorem, non peccasti. Et si nupsit virgo, non peccavit. Tribulationem tamen carnis habebunt hujusmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres : Tempus breve est : reliquum est, ut et qui habent uxores, tamquam non habentes sint : et qui flent, tamquam non flentes : et qui gaudent, tamquam non gaudentes : et qui emunt, tamquam non possidentes : et qui utuntur hoc mundo, tamquam non utantur : præterit enim figura hujus mundi.

Si fuerit Martyr, dicitur sequens

R. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus preparavit in æternum : pro cujus amore sanguinem tuum fudisti : * Et cum Angelis in paradiso introisti.

ŷ. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum, quia concupivit Rex speciem tuam. Et cum,

Si non
tur sequen
R. Veni
nam in te
Quia con
tuam. ŷ. S
tudine tu
procéde, e
Bened. U

VOLO au
tudine
re est, sol
mini sunt
Deo. Qui
est, sollic
mundi, qu
ri, et div
innupta, e
Dominusur
re, etspirit
est, cogita
quomodo
hoc ad uti
co : non u
jiciam, sed
stum est,
præbeat si
minum obs
R. Diffús
tuis : * Pro
Deus in æ
tua, et pu
tende, pro
regna. Pro
Bened. S
I
Si quis a
Sderi exis
sua, quod s
oportet fier
non peccat
státuit in

Si non fuerit Martyr, dicitur sequens

ñ. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupivit Rex speciem tuam. ̄. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Quia.

Bened. Unigenitus Dei Filius.

LECTIO II.

VOLO autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxore est, sollicitus est quæ Domini sunt, quomodo placeat Deo. Qui autem cum uxore est, sollicitus est quæ sunt mundi, quomodo placeat uxori, et divisus est. Et mulier innupta, et virgo, cogitat quæ Domini sunt; ut sitsaneta corpore, et spiritu. Quæ autem nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro. Porro hoc ad utilitatem vestram dico : non ut laqueum vobis injiciam, sed ad id, quod honestum est, et quod facultatem præbeat sine impedimento Domini obsecrandi.

ñ. Diffusa est gratia in labiis tuis : * Propterea benedixit te Deus in æternum. ̄. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Propterea.

Bened. Spiritus sancti gratia.

LECTIO III.

SI quis autem turpem se videri existimat super virgine sua, quod sit superadulta, et ita oportet fieri, quod vult faciat : non peccat, si nubat. Nam qui statuit in corde suo firmus,

non habens necessitatem, potestatem autem habens suæ voluntatis, et hoc judicavit in corde suo, servare virginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimonio jungit virginem suam, bene facit : et qui non jungit, melius facit. Mulier alligata est legi quanto tempore vir ejus vivit. Quod si dormierit vir ejus, liberata est : cui vult nubat, tantum in Domino. Beatior autem erit si sic permanserit, secundum meum consilium : puto autem quod et ego Spiritum Dei habeam.

ñ. Specie tua et pulchritudine tua, * Intende, prospere procede, et regna. ̄. Diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum. Intende. Gloria Patri. Intende.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Specie tua, * et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis : * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Specie tua, et pulchritudine tua * intende, prospere procede, et regna.

Propter veritatem et mansue-

túdinem, et justítiam : * et dedú-
cet te mirabiliter délixera tua;

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli
sub te cadent, * in corda ini-
micórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum
sæculi : * virga directiónis
virga regni tui.

Dilexisti justítiam, et odisti
iniquitátem : * propterea unxit
te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ
præ cor sórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a
vestiméntis tuis, a dómibus
ebúrneis : * ex quibus delecta-
vérunt te filia regum in ho-
nóre tuo.

Astitit regina a dextris tuis
in vestitu deauráto : * circúm-
data varietáte.

Audi filia, et vide, et inclina
aurem tuam : * et obliviscere
pópulum tuum, et domum pa-
tris tui.

Et concupíscet Rex decórem
tuum : * quóniam ipse est Dó-
minus Deus tuus, et adorábunt
eum.

Et filice Tyri in munéribus *
vultum tuum deprecabúntur,
omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filia Re-
gis ab intus, * in fimbriis aú-
reis circumamicta varietátibus.

Adducéntur Regi virgines
post eam : * próximæ ejus af-
feréntur tibi.

Afferéntur in lætitia et exul-
tatióne : * adducéntur in tem-
plum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt
tibi filii : * constitues eos prin-
cipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui *
in omni generatióne et gene-
ratióne.

Propterea pópuli confite-
búntur tibi in ætérnum, * et in
sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua, et pulchri-
túde tua inténde, prospere
procéde, et regna.

Ant. t. 7. Adjuvábít eam *
Deus vultu suo : Deus in mé-
dio ejus non commovébitur.

PSALMUS 45.

DEUS noster refúgium, et vir-
tus ; * adjútor in tribula-
tióne, quæ invenerunt nos
nimis.

Propterea non timébimus
dum turbábitur terra : * et
transferéntur montes in cor-
maris.

Sonuérent, et turbatæ sunt
aquæ eórui : * conturbáti
sunt montes in fortitúdine
ejus.

Flúminis ímpetus lætificat
civitátem Dei : * sanctificávit
tabernáculum suum Altissi-
mus.

Deus in médio ejus, non
commovébitur : * adjuvábít
eam Deus mane dilúculo.

Conturbatæ sunt Gentes, et
inclináta sunt regna : * de-
dit vocem suam, mota est
terra.

Dóminus virtútum nobis-
cum : * susceptor noster Deus
Jacob.

Veníte et vidéte ópera Dó-
mini, quæ pósuit prodigia su-
per terram : * áuferens bella
usque ad finem terræ.

Arcum cón-
get arma : * e-
gni.

Vacáte, et vi-
sum Deus : *
tibus, et exalt-
Dóminus v-
cum : * suscep-
Jacob.

Ant. Adju-
vultu suo :
ejus, non com-

Ant. t. 8. p-
non potuerunt
ritátem.

PSALMUS 46.

MAGNUS DÓN-
lis nimis *
nostri, in mor-
Fundáture
versæ terræ n-
tera Aquilonis
magni.

Deus in dóm-
scetur, * cum
Quóniam ec-
congregáti sun-
in unum.

Ipsi vidéte
sunt, conturb-
móti sunt : *
héndit eos.

Ibi dolóres u-
in spiritu veh-
aves Tharsis.

Sicut audivin-
in civitáte Dó-
in civitáte Dei
fundávit eam in

Suscépmus
diam tuam, * i-
tui.

Secúndum

Arcum cónteret, et confringet arna : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Génibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábít eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. t. 8. f. Aquæ multæ * non potuerunt extingueré charitátem.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitaté Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion, * látera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres aves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitaté Dómini virtútum, in civitaté Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscévimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum

Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent filiæ Judæ, * propter júdicia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectimini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúlte domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Aquæ multæ non potuerunt extingueré charitátem.

̄. Adjuvábít eam Deus vultu suo. ̄. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

̄. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Ambrósii
Episcopi.

LECTIO IV.

Lib. 1. de Virg. circa init.

QUONIAM hódie natális est Virginis, invitát nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus : ne véluti tránsitu quodam præstricta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ideo laudábilis virginitas, quia in martyribus reperitur ; sed quia ipsa mártires fáciat. Quis autem humano eam possit ingénio com-

prehendere, quam nec natura suis inclusit legibus? aut quis naturali voce compleri, quod supra usum naturae sit? E caelo accersivit, quod imitaretur in terris. Nec immerito vivendi sibi usum quaesivit e caelo, quae sponsum sibi invenit in caelo.

ñ. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ÿ. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Bened. Christus perpetuae.

LECTIO V.

HÆC nubes, aera, Angelos, sideraque transgrediens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invenit, et toto hausit pectore. Nam quis tantum, cum invenerit, relinquat boni? Unguentum enim exinanitum est nomen tuum: propterea adolescentulae dilexerunt te, et atraxerunt te. Postremo non meum est illud, quoniam quae non nubunt, neque nubentur, erunt sicut Angeli Dei in caelo. Nemo ergo miretur, si Angelis comparentur, quae Angelorum Domino copulantur.

ñ. Dilixisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae. ÿ. Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

QUIS igitur neget hanc vitam fluxisse de caelo, quam non

facile invenimus in terris, nisi postquam Deus in haec terreni corporis membra descendit? Tunc in utero virgo concepit, et Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicit aliquis: Sed etiam Elias nullius corpori coitus fuisse permixtus cupiditatibus invenitur. Ideo ergo curru raptus ad caelum, ideo cum Domino apparet in gloria, ideo Dominici venturus est praecursor adventus.

ñ. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus, * Afferentur tibi in laetitia et exultatione. ÿ. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 3. Nigra sum, * sed formosa, filiae Jerusalem: ideo dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

PSALMUS 95.

CANTATE Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium daemonia: * Dominus autem caelos fecit.

Confessio et pulchritudo in

conspectu
et magnifi-
tione ejus

Afferente
tum, affere
et honore
gloriam ne

Tollite h

tria ejus:

in atrio sa

Commov

universa t

Gentibus q

vit.

Etenim

rae, qui no

judicabit

tate.

Laetentur

terra, com

plenitudo e

campi, et

sunt.

Tunc ex

igna silvaru

quia venit

judicare ter

Judicabit

equitate, *

tate sua.

Ant. Nig

mosa, filiae

dilexit me

que in cubic

Ant. t. 8

te, * in odó

guentorum

effusum noi

Ps.

DOMINUS

terra:

multae.

conspéctu ejus : * sanctimónia,
et magnificentia in sanctifica-
tione ejus.

Afferte Dómino pátriæ Gén-
tium, afferite Dómino glóriam
et honórem : * afferite Dómino
glóriam nómini ejus.

Tollite hóstias, et introite in
átria ejus : * adoráte Dóminum
in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus
univérsa terra : * dicite in
Géntibus quia Dóminus regná-
vit.

Etenim corréxit orbem ter-
ræ, qui non commovébitur : *
judicábit pópulos in æqui-
tate.

Læténtur cœli, et exúltet
terra, commoveátur marc, et
plenitúdo ejus : * gaudébunt
campi, et ómnia quæ in eis
sunt.

Tunc exultábunt ómnia lí-
gna silvárum a fácie Dómini,
quia venit : * quóniam venit
judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in
æquitáte, * et pópulos in veri-
tate sua.

Ant. Nigra sum, sed for-
mósa, filiæ Jerúsalem : ideo
diléxit me Rex, et introduxit
me in cubiculum suum.

Ant. t. 8. Trahe me post
te, * in odórem currémus un-
guentórum tuórum : óleum
effúsum nomen tuum.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávít, exúltet
terra : * læténtur insulæ
multæ.

Nubes, et caligo in circúitu
ejus : * justitia, et judicium
corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet,*
et inflammábit in circúitu ini-
micos ejus.

Illuxérunt súlgora ejus orbi
terræ : * vidit, et commóta est
terra.

Montes sicut cera fluxérunt
a fácie Dómini : * a fácie Dó-
mini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justí-
tiam ejus : * et vidérunt om-
nes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui
adorant sculptília : et qui glo-
riántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli
ejus : * audivit, et lætata est
Sion:

Et exultavérunt filiæ Ju-
dæ, * propter judicia tua Dó-
mine :

Quóniam tu Dóminus altissi-
mus super omnem terram : *
nimis exaltátus es super omnes
deos.

Qui diligitis Dóminum, odite
malum : * custódit Dóminus
ánimas sanctórum suórum,
de manu peccatóris liberábit
eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætitia.

Lætámini justí in Dómino : *
et confitémini memóriæ san-
ctificatiónis ejus.

Ant. Trahe me post te, in
odórem currémus unguentó-
rum tuórum : óleum effúsum
nomen tuum,

Ant. t. 7. Veni sponsa Christi, * accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in ætærnum.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino canticum novum : * quia mirabilia fecit. Salvavit sibi dexteram ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspéctu Géntium revelávit justitiam suam.

Recordátus est miséricordiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Viderunt omnes términi terræ : * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cithara, in cithara et voce psalmi ; * in tubis ductilibus, et voce tubæ cornæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus ; orbis terrarum, et qui hábitant in eo.

Flúmina pláudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicare terram.

Judicábit orbem terrarum in justitia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in ætærnum.

ÿ. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ñ. In tabernáculo suo habitare facit eam.

Pater noster.

Absolutio, A vinculis.

ÿ. Jube domne.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangélii secúndum Mattheum.

LECTIO VII. Cap. 23.

In illo tẽpore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Simile erit regnum cælorum decem virginibus : quæ accipiẽtes lámpades suas, exierunt obviam sponso et sponsæ. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Hom. 12. in Evang.

SÆPE vos, fratres charissimi, admóneo prava ópera fũgere, mundi hujus inquinamẽta devitãre : sed hodierna sancti Evangélii lectiõne compẽilor dicere, ut et bona quæ ágitis, cum magna cautela teneãtis : ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grãtia humana requirãtur : ne appetitus laudis subrepat et quod foris ostenditur, intus a mercẽde vacuẽtur. Ecce enim Redemptóris voce decem virginẽs, et omnes dicũtur virginẽs, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt receptæ : quia earum quædam, dum de virginitate sua glóriam foris expetunt, in vasis suis óleum habere noluerunt.

ñ. Hæc est virgo sapiens, quæm Dóminus vigilãntem invenit, quæ accẽptis lámpadibus, sumpsit secum óleum : * Et veniẽte Dómino, introivit cum eo ad nũptias. ÿ. Média

nocte clar
sponsus
ei. Et ven
Bened.
festum có

SED PRIU
Est, qu
rum, aut
bus comp
virginẽs
dicantur.

regnum cõ
rum nullu
fãtis vir

esse perh
dum nobis
sacro eloq

præsẽtis
dicitur. D

Dóminus c
hóminis A

ligent de
scãdala. I

regno beat
summa est
póterunt, c

ñ. Média
tus est :
nit, exite c

dentes virg
lámpades.

ria Patri. H
Bened. A

In quinqu
sensibus

sistit. Gemi
rius denãri
ex utrõque
titúdo collig

sia decem
esse denun

nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et veniente Domino.

Bened. Cujus, vel Quarum festum colimus.

LECTIO VIII.

SED prius querendum nobis est, quid sit regnum celorum, aut cur decem virginibus comparatur, quae etiam virgines prudentes et fatuae dicantur. Dum enim celorum regnum constat, quia reproborum nullus ingreditur, etiam fatuis virginibus cur simile esse perhibetur? Sed sciendum nobis est, quod saepe in sacro eloquio regnum celorum praesentis temporis Ecclesia dicitur. De quo alio in loco Dominus dicit : Mittet Filius hominis Angelos suos, et colligent de regno ejus omnia scandala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scandala poterunt, quae colligantur.

¶ Media nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. ¶ Prudentes virgines aptate vestras lampades. Ecce sponsus. Gloria Patri. Ecce sponsus.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

In quinque autem corporis sensibus unusquisque subsistit. Geminatus autem quinaris denarium perficit. Et quia ex utroque sexu fidelium multitudo colligitur, sancta Ecclesia decem virginibus similis esse denuntiatur. In qua, quia

mali cum bonis, et reprobi cum electis admixti sunt, recte similis virginibus prudentibus et fatuis esse perhibetur. Sunt namque plerique continentes, qui ab appetitu se exteriori custodiunt, et spe ad interiora rapiuntur, carnem macerant, et toto desiderio ad supernam patriam anhelant, aeterna praemia expetunt, pro laboribus suis recipere laudes humanas nolunt. Hi nimirum gloriam suam non in ore hominum ponunt, sed intra conscientiam contegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinentiam affligunt, sed de ipsa sua abstinentia humanos favores expetunt.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Haec est virgo sapiens, * et una de numero prudentum.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. Haec est virgo sapiens, * quam Dominus vigilantem invenit.

Ant. t. 3. r Haec est quae nescivit * torum in delicto : habebit fructum in respectione animarum sanctarum.

Ant. t. 1. Veni electa mea, * et ponam in te thronum meum, alleluia.

Ant. t. 3. Ista est speciosa * inter filias Jerusalem.

CAPITULUM. 2. Cor. 10. d

FRATRES, Qui gloriatur, in Domino gloriatur. Non enim

ne.
gelica lectio.
ti Evangelii
Matthaeum.
Cap. 25.
e : Dixit Jesus
uis parabola
erit regnum cae
virginibus : quae
mpades suas,
am sponso et
qua.
acti Gregorii
pae.

in Evang.
tres charissimi,
rava opera fu-
ajus : inquinata
: sed hodierna
ii lectione com-
nt et bona quae
igna cautela te-
er hoc, quod a
geritur, favor
mana requirant
tus laudis sub-
oris ostenditur,
e vacuetur. Ecce
bris voce decem
mnes dicuntur
men intra bea-
um non omnes
: quia earum
de virginitate
is expetunt, in
n habere nolu-

virgo sapiens,
vigilantem in-
epus lampadi-
ecum oleum : *
mino, introivit
ptias. ¶ Media

qui seipsum commendat, ille probatus est : sed quem Deus commendat.

HYMNUS.

JESU, coróna Virgínium,
Quem mater illa concipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens accipe,

Qui pergis inter lilia,
Septus choréis Virgínium,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præmia,
Quocúmque tendis, Virgines
Sequúntur, atque laúdis
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pèrsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sènsibus,
Nescire prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito
In sæculórum sæcula. Amen.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. ñ. Proptèrea benedixit te
Deus in ætèrnum.

Ad Bened. Ant. t. 8. Símile
est regnum cælórum * hómini
negotiátóri quærénti bonas
margarítas : invénta una pre-
tiosa, dedit ómnia sua, et com-
parávit eam.

ORATIO.

DEUS, qui inter cetera potén-
tiæ tuæ mirácula, étiam
in sexu frágili victóriam mar-
tyrii contulisti : concède propi-
tius; ut, qui beatæ N. Vir-
ginis et Mártiris tuæ natalítia
cólimus, per ejus ad te exem-
pla gradiámur. Per Dón inum
nostrum.

ALIA ORATIO.

INDULGENTIAM nobis, quæsu-
mus Dómine, beáta N. Virgo
et Mátyr implóret : quæ tibi
grata semper éxstitit et mérito
castitátis, et tuæ professióne
virtútis. Per Dóminum no-
strum.

Pro Virgine non Martyre.

ORATIO.

EXAUDI nos Deus salutaris
noster : ut, sicut de beatæ
N. Virginis tuæ festivitáte
gaudémus, ita piæ devotiõnis
erudiámur afféctu. Per.

*Si fuerint plures, ad Bene-
dictus dicitur*

Ant. t. 4. Prudéntes Virgi-
nes * aptáte vestras lámpades :
ecce sponsus venit, exite ób-
viam ei.

ÿ. Adducéntur Regi virgines
post eam. ñ. Próximæ ejus af-
feréntur tibi.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine
Deus noster, sanctárum
Virgínium et Mátyrum tuá-
rum N. et N. palmas incessá-
bili devotiõne venerári : ut,
quas digna mente non póssu-
mus celebráre, humilibus sal-
tem frequentémus obséquijs.
Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. Hæc est virgo sapiens.
*Capitulum, Fratres, Qui glo-
riátur, ut supra, ad Laudes.*

ñ. br. Spécie tua, * Et pul-
chritúdine tua. Spécie tua.
ÿ. Inténde, prospere procéde,
et regna. Et pulchritúdine.
Glória Patri. Spécie tua.

ÿ. Adjuváb-
suo. ñ. Deu
non commo

¶ Temp

ñ. br. Sp
chritúdine t
allelúia. Spéc

prospere pro
allelúia, allelú

Spécie.
ÿ. Adjuváb-
suo, allelúia.
dio ejus, non
allelúia.

AD S

Ant. Hæc

vit.

CAPITULUM

EMULOR ER
latiõne.
vos uni viro
exhibere Chri

ñ. br. Adju
vultu suo. Ad
in médio eju
vèbitur. Deus

vábit.

ÿ. Elégit eam.
elégit eam. ñ.
suo habitáre f

¶ Temp

ñ. br. Adju
vultu suo. * A
Adjuvábít. ÿ.

ejus, non comm
lúia, allelúia. C
juvábít.

ÿ. Elégit eam
elégit eam, all
bernáculo suo
eam, allelúia.

AD N

Ant. Ista est
Verna.

ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. ñ. Deus in médio ejus, non commovébitur.

¶ *Tempore Paschali.*

ñ. *br.* Spécie tua, et pulchritudine tua. * Allelúia, allelúia. Spécie. ÿ. Inténde, prospere procéde, et regna. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Spécie.

ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu suo, allelúia. ñ. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Hæc est quæ nescivit.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

AMULOR enim vos Dei æmulatione. Despónði enim vos uni viro virginem castam exhibére Christo.

ñ. *br.* Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. ÿ. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória. Adjuvabit.

ÿ. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ñ. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

¶ *Tempore Paschali.*

ñ. *br.* Adjuvabit eam Deus vultu suo. * Allelúia, allelúia. Adjuvabit. ÿ. Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Adjuvabit.

ÿ. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúia. ñ. In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Ista est speciôsa.

Verna.

Pro Virgine Martyre.

CAPITULUM. *Ecclí.* 51. b

DOMINE Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ, et in ténpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine et non Martyre.

CAPITULUM. *Sap.* 4.

OQUAM pulchra est casta generatio cum claritate! immortális est enim memoria illius: quóniam apud Deum nota est, et apud homines.

ñ. *br.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ÿ. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiistuis. ñ. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

¶ *Tempore Paschali.*

ñ. *br.* Elégit eam Deus, et præelégit eam. * Allelúia, allelúia. Elégit. ÿ. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Elégit.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ñ. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum, allelúia.

AD VESPERAS.

Ant. *Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis,*

p. xcv.

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis

tuis. *ñ.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. t. 7. f
Veni sponsa Christi, * áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ALLÆ LECTIONES

PRO VIRGINIBUS.

Pro Virgine et Martyre, ac pro Martyre tantum Lectiones primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I. *Cap. 51.*

CONFITEBOR tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus est mihi, et liberásti corpus meum a perditione, a láqueo linguæ iniquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitudinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de máribus quærentium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdederunt me : a pressúra flammæ, quæ circumdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitúdine ventris inferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendáci, a rege iniquo, et a lingua injústa.

ñ. Veni sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cuius amóre sanguinem tuum sudísti : * Et cum Angelis in paradisum in-

troísti. *ÿ.* Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spécie tuam. Et cum.

LECTIO II.

LAUDABIT usque ad mortem anima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdederunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respiciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te Dómine, et liberas eos de máribus géntium.

ñ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Propterea benedixit te Deus in ætérnum. *ÿ.* Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Propterea.

LECTIO III.

EXALTASTI super terram habitatióne meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessiõe, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditione, et eripuísti me de témpore iniquo. Propterea confitébor et laudem dicam tibi, et benedicam nómini Dómini.

ñ. Spécie tua, et pulchritúdine tua, * Inténde, prospere

procéde, et est grátia i pterea beno ætérnum. I tri. Inténde.

IN II.

Ex libro sar scopi et M na et hábi

LECTIO

NUNC nobis

mo est, c

mior glória c

est. Flos est

gérminis, de

méntum grá

indoles, laud

integrum at

Dei imógo re

ctimóniam I

pórtio gregis

per illas, at

ter floret Ecc

riosa fœcúnd

plus copiós

suo addn, ta

matris augés

mur, has adh

ne pótius qua

quod extrém

humilitátis m

cónscii, áliqu

licétiæ vindic

ad sollicitúdi

plus de diabó

meámus.

ñ. Propter

mansuetúdine

Et dedúcet te

tera tua. *ÿ.* Sp

chritúdine tu

spere procéde

ducet.

procède, et regna. *ŷ.* Diffusa est grátia in lábiis tuis, propterea benedixit te Deus in aeternum. Inténde. Glória Patri. Inténde.

IN II NOCTURNO.

Ex libro sancti Cypriáni Episcopi et Mártiris de disciplina et hábitu Virginum.

LECTIO IV. Cap. 2.

NUNC nobis ad vírgines sermo est, quarum quo sublimior glória est, major et cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornamentum grátiae spiritalis, læta índoles, laudis et honóris opus integrum atque incorruptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis largiter floret Ecclesiæ matris glóriosa fecúnditas : quantoque plus copiósia virginitas número suo addit, tanto plus gaúdium matris augéscit. Ad has loquimur, has adhortámur affectiône potius quam potestáte : non quod extrémí, et mínimi, et humilitátis nostræ admodum cónsenci, áliquid ad censuram licentiæ vindicémus : sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diabóli infestatióne timeámus.

R. Propter veritatem, et mansuetúdinem, et justitiam : * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. *ŷ.* Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et dedúcet.

LECTIO V.

NEQVE inánis hæc caútio est, et vana formído, quæ ad salutis viam cónsulit, quæ Dóminica et vitália præcèpta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne, quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum : nec ornári jam, aut placére cuiquam, nisi Dómino suo, studeant, a quo et mercédem virginitátis expéctant, dicénte ipso : Non omnes capiunt verbum; sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt : et sunt spadónes, qui coacti sunt ab homínibus : et sunt spadónes, qui seipsos castravérunt propter regnum cælórum.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. *ŷ.* Propter veritatem, et mansuetúdinem, et justitiam. Propterea.

LECTIO VI.

DENUO quoque per hanc Augeli vocem continéntiae munus osténditur; virginitas prædicátur. Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt : vírgines enim permansérunt : hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque ierit. Neque enim tantum masculis continéntiæ grátiam Dóminus repromittit, et féminas præterit : sed quóniam fémina viri pórtio est, et ex eo

sumpta atque formata est, in Scripturis fere omnibus ad protoplastum Deus loquitur, quia sunt duo in carne una, et in masculo simul significatur et femina. Quod si Christum continentia sequitur, et regno Dei virginitas destinatur: quid est illis cum terreno cultu, et cum ornamentis, quibus dum hominibus placere gestiunt, Deum offendunt?

ñ. Afferentur Regi virgines post eam, proxime ejus, * Afferentur tibi in lætitia et exultatione. ý. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Glória Patri. Afferentur.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisei tentantes eum, et dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam, quacumque ex causa? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 63. in Matth. sub med.

Dominus noster, quia ad virginitatem hortari grave esse videbatur, a necessitate legis de non solvendo matrimonio, eos ad cupiditatem illius trahere studet. Deinde ut eam esse possibilem ostendat sic inquit: Sunt eunuchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab hominibus eunuchi facti sunt, et sunt qui se-

ipsos castraverunt propter regnum cœlorum. Quibus verbis latenter eos ad eligendam virginitatem inducit, dum eam virtutem esse possibilem astruit.

ñ. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quæ acceptis lampadibus, sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. ý. Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et.

LECTIO VIII.

Id autem hoc fere modo confirmat. Cogita tecum, si aut a natura talis esses, aut ab hominibus eam injuriam passus, quid faceres, cum et ejusmodi voluptate careres, et nullam carendo mercèdem consequeris? Grâtiâs igitur nunc Deo agas, quod cum mercède atque coronis idem sustines, quod illi sine coronis ac præmiis tollerant: imo vero non idem sed multo levius: tum quia spereris, et conscientia recte facti; tum quia non ita ingentibus concupiscentiæ fluctibus jactaris.

ñ. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. ý. Prudentes virgines aptate vestras lampades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

LECTIO IX.

Cum ergo de illis eunuchis dixerit, qui nisi etiam ipsi mente se continent, frustra et inutiliter tales sunt; ac de illis, qui, ut regnum cœlorum consequantur, se continent, subjuntur

xit rursu
capere,
efficiat e
opus este
nignitate
intra ne
cludere:
magis po
strat, ut
plus auge
Te Deu

SANCTE
ET NEC V

Temp
da est Ru
p. lx.

AD

Ant. I

reliquis d

Psalm.

reliq. de V

Pro 1

CAPIT

CONFITE

U et coll

vatorem n

mini tuo:

protector

nisti corpu

Pro nec V

CAPITUL

MULIERE

Mniet? p

fimbis piv

in ea cor

non indigè

FORTEM V

Lauder

Que sanct

Ubique fol

Hæc san

vit rursus, dicens : Qui potest capere, capiat : ut alacriores efficiat eo ipso quod grave esse opus ostendit, et ineffabili benignitate sua noluit eam rem intra necessitatem legis concludere : idque dicendo, adhuc magis possibilem esse demonstrat, ut voluntatis studium plus augeatur.

Te Deum laudamus. p. 16.

COMMUNE

SANCTE MARTYRIS TANTUM,
ET NEC VIRGINIS NEC MARTYRIS.

¶ *Tempore Paschali, servanda est Rubrica posita supra,*
p. ix.

AD VRSPERAS.

Ant. Dum esset Rex, cum reliquis de Laudibus, p. cxxij.
Psalm. Dixit Dominus, cum reliq. de Virg. ut p. xcv.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM. Eccli. 31.

CONFITEBOR tibi Domine Rex, et collaudabo te Deum salvatorem meum. Confitebor nomini tuo : quoniam adjutor et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum a perditione.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM. prov. 31. b

MULIEREM fortem quis inveniet? procul, et de ultimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spoliis non indigebit.

HYMNUS.

FORTEM virili pectore
Laudemus omnes feminam,
Quae sanctitatis gloria
Ubique fulget incluta.

Hae sancto amore saucia,

Dum mundi amorem noxium
Horréscit, ad caelestia
Iter perégit arduum.

Carnem domans jejuniis,
Dulcique mentem pabulo
Orationis nutriens,
Caeli potitur gaudiis.

Rex Christe virtus fortium,
Qui magna solus efficis,
Hujus precatu quaesumus,
Audi benignus supplices.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum.
Amen.

¶ Spécie tua, et pulchritudine tua. n. Intende, prospere procede, et regna.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Simile est regnum caelorum * homini negotiatori quaerenti bonas margaritas : inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

Pro una Martyre tantum.

ORATIO.

DEUS, qui inter cetera potentiae tuae miracula etiam in sexu fragili victoriani martyrii contulisti : concede propitius ; ut qui beatae N. martyris tuae natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

Pro pluribus Martyr. tantum.

ORATIO.

DA nobis, quaesumus Domine Deus noster, sanctarum martyrum tuarum N. et N. palmas incessabili devotione venerari : ut quas digna mente non possumus celebrare, li-

inilibus saltem frequentemus
obséquijs. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

ORATIO.

EXAUDI nos, Deus salutáris
noster : ut, sicut de beátæ
V. festivitáte gaudémus, ita
piæ devotiõnis erudiámur af-
fectu. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Laudémus Deum
nostrum, * In confessiõne beá-
tæ N.

Psalm. Venite, exultémus.
p. 2.

HYMNUS.

HUJUS orátu Deus alme no-
bis

Débitas pœnas scélerum re-
mitte ;

Ut tibi puro resonémus almu
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,

Et tibi compar utriúsque vir-
tus

Spiritus semper, Deus unus
omni

Témporis ævo. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 7. O quam pulchra *
est casta generátio cum clari-
táte!

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérta terra!

Quóniam eleváta est magni-
ficéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lactén-
tium perfecisti laudem propter
inimicos tuos : * ut déstruas
inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos,
ópera digitórum tuórum : * lu-
nam et stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quod memor
es ejus? * aut filius hóminis,
quóniam visitas eum?

Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et honóre
coronásti eum : * et constituísti
eum super ópera mánuum tuá-
rum.

Omnia subjecísti sub pédi-
bus ejus, * oves et boves uni-
vérsas, insuper et pécora
campi.

Vólucres cœli, et pisces ma-
ris, * qui perámbulant sémitas
maris.

Dómine Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in univérta terra!

Ant. O quam pulchra est
casta generátio cum clari-
táte!

Ant. t. 4. Læva ejus * sub
cápite meo, et délixera illius
amplexábitur me.

PSALMUS 18.

COELI enarrant glóriam Dei,*
et ópera mánuum ejus an-
núntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, *
et nox nocti índicat scién-
tiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non au-
diántur voces eórum.

In omnem terram exívit so-
nus eórum : * et in fines orbis
terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum
suum : * et ipse tanquam spor-

cus proc
suo.

Exultáv
dam viam

egressio ej

Et occú
summu

se abscónd

Lex Dóm

vertens án

Dómini fid

stans párv

Justitiæ

edentes cor

Dómini lu

cuos.

Timor I

manens in

judicia Dó

ráta in sen

Desidera

et lápidem

tum : * et

et favum.

Etenim s

ea, * in cu

tribúto mu

Delicta q

cultis meis

aliénis par

Si mei no

tunc imm

emundábor

mo.

Et erun

eloquia ori

cordis mei

semper.

Dómine

redemptor

Ant. Læ

meo, et dex

bitur me.

ans procedens de thalamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam : * a summo caelo egressio ejus :

Et occúrsum ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas : * testimónium Dómini fidèle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificantés corda : * præceptum Dómini lúcidum, illúminans oculos.

Timor Dómini sanctus permanens in sæculum sæculi : * judicia Dómini vera, justificáta in semetípisa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit ? ab occultis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant eloquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redemptor meus.

Ant. Læva ejus sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me.

Ant. t. 7. Revértere, * revértere Sunamítis ; revértere, revértere, ut intueámur te.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quærentium eum, * quærentium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dominus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere Sunamítis ; revértere, revértere, ut intueámur te.

Ÿ. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ñ. Inténde, prospere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio, Exaudi Dómino.

ŷ. Jube domine.

Bened. Benedictione perpétua.

Lect. primi Noct. pro Mart. tantum. Leguntur ut supra, Confltebor, p. cx. Pro nec Virgine nec Martyre, ut sequuntur.

De Parabolis Salomónis.

LECTIO I. *Cap. 31. b.*

MANUKA fortem quis inveniet? procul, et de ultimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spoliis non indigebit. Reddet ei bonum, et non malum, omnibus diebus vite sue. Quersivit lanam et limum, et operata est consilio manuum suarum. Facta est quasi navis institoris, de longe portans panem suum. Et de nocte surrexit, deditque pradam domesticis suis, et cibaria ancillis suis. Consideravit agrum, et emit eum: de fructu manuum suarum plantavit vineam. Accinxit fortitudine lumbos suos, et roboravit brachium suum.

ŷ. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concipivit Rex speciem tuam. ŷ. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Quia,

Bened. Unigenitus Dei Filius.

LECTIO II.

CUSTAVIT et vidit quia bona est negotiatio ejus: non extinguetur in nocte lucerna ejus. Manum suam misit ad fortia, et digiti ejus apprehen-

derunt fusum. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem. Non timebit domni sue a frigidibus nivis: omnes enim domestici ejus vestiti sunt duplicibus. Stragulatam vestem fecit sibi: byssus et purpura indumentum ejus. Nobilis in portis vir ejus, quando sederit eum senatoribus terre. Sindonem fecit, et vendidit, et cingulum tradidit Chanaanæo.

ŷ. Diffusa est gratia in labiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in æternum. ŷ. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Propterea.

Bened. Spiritus sancti gratia.

LECTIO III.

FORTITUDO et decor indumentum ejus, et ridebit in die novissimo. Os suum aperuit sapientiae, et lex clementiae in lingua ejus. Consideravit semitas domus suae, et panem otiosa non comedit. Surrexerunt filii ejus, et beatissimam predicaverunt: vir ejus, et laudavit eam. Multae filiae congregaverunt divitias: tu supergressa es universas. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: mulier timens Dominum, ipsa laudabitur. Date ei de fructu manuum suarum: et laudent eam in portis opera ejus.

ŷ. Specie tua, et pulchritudine tua, * Intende, prospere procede, et regna. ŷ. Diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in

æternum. Intende.

IN II N

Ant. l. 7.

pulchritudine

prospere proc

PSAL

FRUCTAVIT CO

bonum: *

mea Regi.

Lingua me

ka, * velocite

Speciosus f

hominum, diff

labiis tuis: *

dixit te Deus i

Accingere g

femur tuum,

Specie tua,

tua: * intende

cede, et regna

Propter ver

metudinem, e

deducet te mi

tua.

Sagittae tuae

sub te cadent

micorum regis

Sedes tua De

saeculi: * vir

virga regni tui.

Dilexisti jus

iniquitatem: *

te Deus, Deus t

pre consortibu

vestimentis tu

eburneis: * ex

verunt te filia

nore tuo.

Astitit regina

in vestitu deau

data varietate.

eternum. Intende. Glória Patri. Intende.

IN II NOCTURNO.

Ant. 1. 7. Spécie tua, * et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna.

PSALMUS 44.

FRUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scribae, * velociter scribentis.

Speciosus forma prae filiis hominum, diffusa est grátia in labiis tuis : * propterea benedixit te Dens in aeternum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua, et pulchritudine tua : * intende, prospere procede, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * et delectet te mirabiliter dextera tua.

Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent : * in corda iniquitatorum regis.

Sedes tua Deus in saeculum saeculi : * virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo letitiae prae consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabuntur, omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur Regi virgines post eam : * proximae ejus afferentur tibi.

Afferentur in laetitia et exultatione : * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nominis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in aeternum : * et in saeculum saeculi.

Ant. Spécie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna.

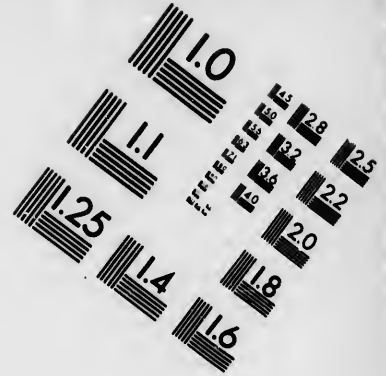
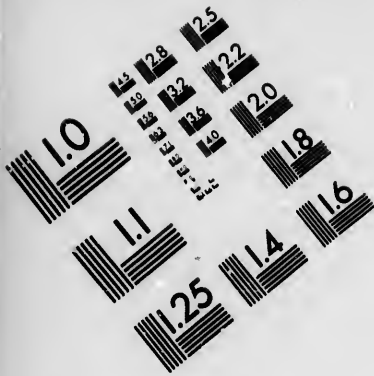
Ant. 1. 7. Adjuvabit eam * Deus vultu suo : Deus, in medio ejus, non commovebitur.

PSALMUS 45.

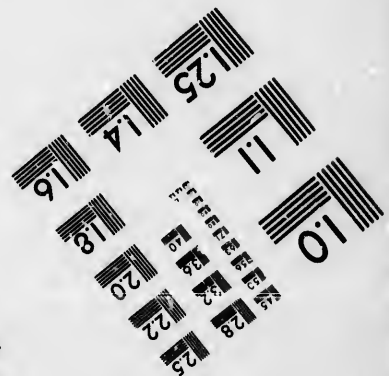
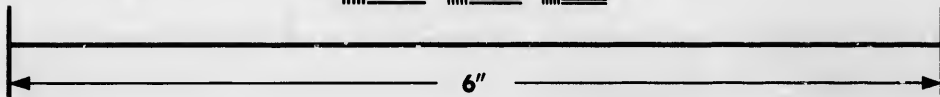
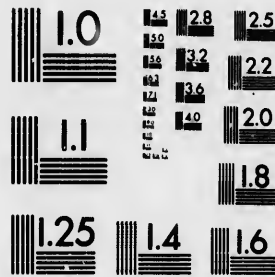
DEUS noster refugium, et virtus : * adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra : * et

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14530
(716) 872-4503

18
20
22
25

01
02
03
04
05
06
07
08
09
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatae sunt aquae eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus aetificavit civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum. Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvabit eam Deus vultu suo : Deus in medio ejus, non commovebitur.

Ant. t. 8. f. Aquae multae * non poterunt extinguere charitatem.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dominus, et laudabilis nimis : * in civitate

Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universae terrae mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terrae congregati sunt : * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt : * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri : * Deus fundavit eam in aeternum.

Suscipimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terrae : * justitia plena est dextera tua.

Letetur mons Sion, et exultent filiae Judae, * propter iudicia tua Domine.

Circumdante Sion, et completimini eam : * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus : * et distribuite domos ejus, ut enarratis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in aeternum, et in saecul-

lum saeculorum

in saecula

Ant. tuerunt

tem.

†. Ac

suo. n.

non cor

Pater

Absol.

†. Ju

Bened.

tens.

Ex li

Ep

AGRUM

A lem

tatis flo

viduitat

nunc et

redunda

si, uniu

sunt: ne

quantae

sium s

spatia c

aptantur

ditis no

tur. Bo

loties a

dicatur.

fidei,

tis.

n. Pr

mansuet

Et dedu

tera tua

chritudi

sperare p

deducet

Bened.

lum sæculi : * ipse reget nos
in sæcula.

Ant. Aquæ multæ non potuerunt extinguerè charitatem.

ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. ñ. Deus in médio ejus, non commovèbitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

ÿ. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Ex libro sancti Ambrósii
Episcopi de Viduis.

LECTIO IV.

Prope finem.

AGRUM hunc Ecclésiæ fertilem cerno, nunc integritatis flore vernantem, nunc viduitatis gravitate pollentem, nunc etiam conjugii fructibus redundantem. Nam etsi diversi, unius tamen agri fructus sunt: nec tanta hortorum lilia, quantæ aristæ segetum, messium spicæ, compluriumque spatia camporum recipiendis aptantur seminibus, quam redditis novales fructibus feriuntur. Bona ergo viduitas, quoties apostolico judicio prædicatur. Hæc enim magistra fidei, magistra est castitatis.

ñ. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua. ÿ. Spécie tua, et pulchritudine tua intènde, prospere procéde, et regna. Et deducet.

Bened. Christus perpétuæ.

LECTIO V.

UNDE et illi qui deorum suorum adultéria et probra venerantur, cœlibatus et viduitatis statuere pœnas, ut æmuli criminum mulctarent stúdia virtutum, spécie quidem, qua sæcunditatem quærerent, sed stúdio quò propòsitum castitatis abolerent. Nam confectis et miles stipendiis arma depónit, et relicto officio quod gerèbat, ad própria veteranus rura dimittitur, ut et ipse exercitiæ laboribus vitæ réquiem consequatur, et alios spes futuræ quietis subeundis faciat opéribus promptiores. Agricola quoque maturior torquendam aliis stivam committit, et juvenili gravatus opere providentiam curæ senilis explorat: vitem facilis tondere, quam premere, ut juvenescentem luxuriam reprimat, et adolescentem lasciviam falce succidat: parcorum quamdam partium castitatem docens etiam in vitibus expetendam.

ñ. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. ÿ. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

SIMILIS huic vidua velut emenditis veterana stipendiis castitatis, et si conjugii arma depónat, domus tamen totius pacem gubernat : et si vehèndis onéribus otiosa, maritan-

dis tamen junióribus próvida, ubi cultus utilior, ubi fructus uberior sit, quarum cópulam aptiorem senili gravitate dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus committitur ager, cur putes utiliorem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutores fidei persecutores fuerunt étiam viduitatis: útique fidem sequéntibus viduitas non pro supplicio fugiéndam est, sed tenéndam pro præmio.

ñ. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. *ÿ.* Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. *Múlier.* Glória Patri. *Múlier.*

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 3. Nigra sum, * sed formósa, filia Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium daemónia: * Dóminus autem cælós fecit.

Confessio et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino patriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra: * dicite in géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non cómmovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commovéatur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritate sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa, filia Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Ant. t. 8. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum: * óleum effusum nomen tuum.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávít, exúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, e
ejus: * ju
correctio se

Ignis ante
et inflammas
micos ejus:

Illuxerunt
terre: * vi
terra.

Montes si
a fácie Dóm
mini omnis

Annuntiá
tiam ejus:
nes pópuli g

Confundá
adorant: se
qui gloriánt
suis.

Adorate e
ejus: * audi
Sion.

Et exultav
propter ju
ne:

Quóniam
simus super
nimis exaltá
nes deos:

Qui diligit
te malum:

nes animas
rum, de man
rabit eos.

Lux orta e
córde lætitiæ:

Lætámini j
et cónfitémini
ficatiónis ejus

Ant. Trahe
odórem cur
rum tuórum
nomen tuum

Nubes, et caligo in circuitu
ejus : * justitia et iudicium
correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet,*
et inflammabit in circuitu ini-
micos ejus. **Psalmus 97.**
Illuxerunt fùlgora ejus orbi
terre : * vidit, et commota est
terra.

Montes sicut cera fluxerunt
a facie Dómini : * a facie Dó-
mini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justi-
tiam ejus : * et viderunt om-
nes populi glóriam ejus.

Confundantur omnes, qui
adorant sculptilia : * et
qui gloriántur in simulacris
suis.

Adorate eum omnes Angeli
ejus : * audivit, et lætata est
Sion.

Et exultaverunt filiae Judæ,*
propter judicia tua Dómi-
ni.

Quóniam tu Dóminus altis-
simus super omnem terram : *
nimis exaltatus es super om-
nes deos.

Qui diligitis Dóminum, odi-
te malum : * custodit Dómi-
nus animas sanctórum suó-
rum, de manu peccatoris libe-
rabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætitia.

Lætámini justí in Dómino : *
et confitémini memóriæ sancti-
ficatiónis ejus.

Ant. Trahe me post te, in
odórem curremum unguentó-
rum tuórum : óleum effúsum
nomen tuum.

Ant. t. 7. Veni sponsa Chri-
sti * accípe corónam, quam tibi
Dóminus præparávit in æter-
num.

PSALMUS 97.
**CANTATE Dómino canticum
Glorium : * quia mirabilia
fecit.**

Salvavit sibi dextera ejus : *
et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salu-
táre suum : * in conspéctu gen-
tium revelávit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ
sue, * et veritátis suæ domui
Israel.

Viderunt omnes término ter-
ræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : *
cantáte, et exultáte, et psál-
lite.

Psállite Dómino in cithara,
in cithara et voce psalmi : * in
tubis ductilibus, et voce tubæ
córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis
Dómini : * moveátur mare,
et plenitúdo ejus : orbis ter-
rarum, et qui habitant in eò.

Flúmina plaudent manu, si-
mul montes exultábunt a cons-
péctu Dómini : * quóniam ve-
nit judicáre terram.

Judicábit orbem terrarum in
justitia, * et populos in equi-
tate.

Ant. Veni sponsa Christi,
accípe corónam, quam tibi Dó-
minus præparávit in ætérnum.

ŷ. Elégit eam Deus, et præ-
elégit eam. ñ. In tabernáculo
suò habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio, A vinculis.

ꝑ. Jube domne.

Bened. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap. 13. f.*

In illo tempore : Dixit Jesus
discipulis suis parabolam
hanc : Simile est regnum cœ-
lorum thesauro abscondito in
agro. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Hom. 11. in Evang.

CŒLORUM regnum, fratres
charissimi, idcirco terrénis
rebus simile dicitur, ut ex his
quæ animus novit, surgat ad
incognita quæ non novit : quâ-
tenus exemplo visibilibus se ad
invisibilia rapiat, et per ea,
quæ usu didicit, quasi confri-
catus incalêscat : ut per hoc,
quod scit notum diligere, di-
scat et incognita amare. Ecce
enim cœlorum regnum thesau-
ro abscondito in agro compa-
ratur : quem qui invenit homo,
abscondit, et præ gaudio illius
vadit, et vendit univêrsa quæ
habet, et emit agrum illum.

ñ. Os suum aperuit sapien-
tiæ, et lex clementiæ in lingua
ejus : consideravit sêmitas do-
mus suæ, * Et panem otiosa
non comedit. ꝑ. Gustavit et vi-
dit quia bona est negotiatio
ejus : non extinguetur in nocte
lucerna ejus. Et panem.

Bened. Cujus festum colimus.

LECTIO VIII.

QUA in re hoc quoque notân-
dum est, quod inventus
thesaurus absconditur, ut ser-

vétur : quia stúdiu cœlestis
desiderii a malignis spirítibus
custodire non sùfficit, qui hoc
ab humanis laudibus non abs-
condit. In præsenti etenim
vita, quasi in via sumus, qua
ad pátriam pèrgimus. Maligni
autem spirítus iter nostrum
quasi quidam latrúnculi óbsi-
dent. Deprædári ergo deside-
rat, qui thesaurum públice
portat in via. Hoc autem dico,
non ut próximi ópera nostra
bona non videant, cum scri-
ptum sit : Videant ópera vestra
bona, et glorificent Patrem
vestrum, qui in cœlis est : sed
ut per hoc, quod ágimus, lau-
des extérius non quæramus.
Sic autem sit opus in público,
quâtenus inténtio máneat in
occulto : ut et de bono ópere
próximis præbeámus exem-
plum, et tamen per intentiõ-
nem, qua Deo soli placere qua-
rimus, semper optémus secré-
tum.

ñ. Regnum mundi, et om-
nem ornatum sæculi contempsit
propter amorem Dómini mei
Jesu Christi : * Quem vidi,
quem amavi, in quem credidi,
quem diléxi. ꝑ. Eructavit cor
meum verbum bonum : dico
ego ópera mea Regi. Quem.
Glória Patri. Quem.

Bened. Ad societatem.

LECTIO IX.

THESAURUS autem cœlestis est
desiderium : ager vero, in
quo thesaurus absconditur,
disciplina stúdi cœlestis. Quem
profecto agrum venditis ómni-

bus compa-
carnis ren-
terrena des-
cœlestis cu-
nil jam,
libeat; nil
viam truc-
horrescat.

Te Deu,

Al

ET

Ant. t. 3

in accubitu

delit odore

Psalm.

rem reliqu

Ant. t. 4

quentorum

adolescentu

nimis.

Ant. t. 8

lit, * imber

surge amic

Ant. t. 4.

et ponam in

allelúia.

Ant. t. 8

inter filias

Pro M

CAPITULU

CONFITEBO

et colla

ratorem me

mini tuo : c

protector fa

rsti corpus

Pro nec Vir

CAPITULU

MULIEREM

niet? p

finibus pré

in ea cor vir

indigebit.

dium cœlestis
gnis spiritibus
fficit, qui hoc
dibus non ab
esenti etenim
ia sumus, qua
rimus. Maligni
iter nostrum
trunculi obsi-
i ergo deside-
urum publice
oc autem dico,
opera nostra
ant, cum scri-
nt opera vestra
icent Patrem
cœlis est: sed
ágimus, lau-
n queramus.
us in público,
io máneat in
de bono opere
eamus exem-
per intentio-
li placere quæ-
ptemus secré-

mundi, et om-
culi contempsit
Dómini mei
Quem vidi,
quem credidi,
Eructavit cor
bonum: dico
Regi. Quem
em.

ictatém.
IX.
am cœléste est
ager vero, in
absconditur,
cœlestis. Quem
vénditis ómni-

bus comparat, qui voluptatibus
carnis renúntians, cuncta sua
terrena desidéria per disciplinæ
cœlestis custódiam calcat: ut
nihil jam, quod caro blanditur,
libeat; nihil, quod carnalem
vitam trucidat, spiritus per-
horrescat.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Dum esset Rex *
in accúbitu suo, nardus mea
dedit odórem suavitátis.

Psalm. Dóminus regnavit,
eum reliquit, p. 17.

Ant. t. 4. In odórem * un-
guentórum tuórum cúrrimus,
adolescéntulæ dilexérunt te
in nimis.

Ant. t. 8. Jam hiems tráns-
iit, * imber ábiit, et recéssit:
surge amica mea, et veni.

Ant. t. 4. Veni elécta mea,*
et ponam in te thronum meum,
allelúia.

Ant. t. 8. Ista est speciósa *
inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM. Eccli. 51.

CONFITEBOR tibi Dómine Rex,
et collaudábo te Deum sal-
vatórem meum. Confitebor nó-
mini tuo: quóniam adjutor et
protéctor factus es mihi, et libe-
rásti corpus meum a perditíone.
Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM. Prov. 31. b

MULIEREM fortem quis invé-
niet? procul, et de últimis
simibus pretíum ejus. Confidit
in ea cor viri sui, et spóliis non
indigébit.

HYMNUS.

FORTEM virili pectore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubique fulget inclyta.

Hæc sancto amóre saúcia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœlestia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcique mentem pábuló
Oratiónis nútriens,
Cœli potitúr gaúdiis.

Rex Christe virtus fortium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu quæsumus,
Audi benignus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

̄. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. ̄. Proptérea benedixit te
Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. t. 4. Date ei * do-
fructu mánuum suárum, et lau-
dent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

ORATIO.

DEUS, qui inter cœtera potén-
tiæ tuæ miracula étiam
in sexu fráglili victóriam mar-
tyrii contulisti; concéde propi-
tius; ut, qui beátæ N. márti-
ris tuæ natalitia cólimus, per
ejus ad te exémpa gradiámur.
Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus
tantum.

CRATIO.

DA nobis, quæsumus Dómine
Deus noster, sanctarum

martyrum tuarum N. et N. palmas incessabili devotione venerari: ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum.

Pro nec Virgine nec Martyre.

ORATIO.

EXAUDI nos Deus salutaris noster: ut, sicut de beate N. festivitate gaudemus, ita pie devotionis erudiamur affectu. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

AD TERTIAM.

Ant. In odorem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum, Confitebor, ut p. cxxiiij.

Pro nec Virgine, nec Martyre.

Capitulum, Mulierem fortem, ut p. cxxiiij.

*ñ. br. Specie tua, * Et pulchritudine tua. Specie tua, y. Intende, prospere procede, et regna. Et pulchritudine. Gloria Patri. Specie tua.*

y. Adjuvabit eam Deus vultu suo. ñ. Deus in medio ejus, non commovebitur.

Tempore Paschali.

*ñ. br. Specie tua, et pulchritudine tua. * Alleluia, alleluia. Specie. y. Intende, prospere procede, et regna. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Specie.*

y. Adjuvabit eam Deus vultu suo, alleluia. ñ. Deus in medio ejus, non commovebitur, alleluia.

AD SEXTAM.

Ant. Jam hiems transijt.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM. Eccli. 51.

LIBERASTI ME secundum multitudinem misericordie nominis tui a rugientibus, preparatis ad escam de manibus quarentium animam meam, et de multis tribulationibus, quae circumdederunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM. Prov. 31. c.

MANUM suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem. Non timebit domui suae a frigoribus nivis.

*ñ. br. Adjuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit. y. Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus. Gloria Patri. Adjuvabit.*

y. Elegit eam Deus, et preelegit eam. ñ. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Tempore Paschali.

*ñ. br. Adjuvabit eam Deus vultu suo. * Alleluia, alleluia. Adjuvabit. y. Deus in medio ejus, non commovebitur. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Adjuvabit.*

y. Elegit eam Deus, et preelegit eam, alleluia. ñ. In tabernaculo suo habitare facit eam, alleluia.

AD NONAM.

Ant. Ista est speciosa.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM. Eccli. 51.

LANIMA mea Dominum, quoniam eruis sustinentes te, et liberas eos de manu angustiarum, Domine Deus noster.

Pro nec
CAPIT

MULTE
M diviti
universas
est pulch
Dominum

ñ. br. I

preelegit
bernaculo

eam. Et

tri. Elégi

y. Diffu

tuis. ñ. P

Deus in a

ñ. br. Te

preelegit

leluia. El

culo suo

Alleluia, a

Elegit.

y. Diffu

tuis, allele

medixit te

alleluia.

AD

Ant. Du

reliquis de

Psalm.

reliq. de M

Capit. e

y. Diffu

tuis. ñ. Pr

Deus in æ

Ad Mag

suam * ap

mas suas

rem, et pa

medit

Si fueri

idem

supra, p.

yre tantum.

t. *Eccli.* 51.

e secundum mul-
miseriçordiã nõ-
ugiẽntibus; præ-
am, de manibus
animam meam,
tribulatiõibus,
derunt me.

ne nec *Martyre.*

Prov. 31. c

n aperuit inopi,

as suas extẽdit

n. Non timẽbit

frigoribus nivis.

abit eam, *Deus

juvabit. *ÿ.* Deus

, non commo-

s. Glõria Patri.

m Deus, et præ-

. In tabernaculo

facit eam.

Tempore Paschali.

juvabit eam Deus

alleluia, alleluia.

Deus in medio

movẽbitur. Alle-

Glõria Patri. Ad-

m Deus, et præ-

alleluia. *ñ.* In ta-

habitare facit

ONAM.

t speciõsa.

yre tantum.

Eccli. 51.

que ad mortem

Dõminum, quõ-

stinẽntes te, et

manu angustia,

moster.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM. *Prov.* 31. d

MULTE filiæ congregaverunt

divitias : tu supergressa es

universas. Fallax gratia, et vana

est pulchritudo : mulier timens

Dõminum, ipsa laudabitur.

ñ. br. Elégit eam Deus, * Et

præelégit eam. Elégit. *ÿ.* In ta-

bernaculo suo habitare facit

eam. Et præelégit. Glõria Patri.

Elégit.

ÿ. Diffusa ost. gratia in labiis

tuis. *ñ.* Propterea benedixit te

Deus in ætérnum.

Tempore Paschali.

ñ. br. Elégit eam Deus, et

præelégit eam. * Alleluia, al-

leluia. Elégit. *ÿ.* In taberná-

culo suo habitare facit eam.

Alleluia, alleluia. Glõria Patri.

Elégit.

ÿ. Diffusa est gratia in labiis

tuis, alleluia. *ñ.* Propterea be-

nedixit te Deus in ætérnum,

alleluia.

AD VESPERAS.

Ant. Dum esset Rex, cum

reliquis de Laudibus, p. cxxiiij.

Palm. Dixit Dõminus, cum

reliq. de Virgin. ut, p. xc.

Capit. et Hymn. ut ad Laud.

ÿ. Diffusa est gratia in labiis

tuis. *ñ.* Propterea benedixit te

Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Manum

suam * aperuit inopi, et pal-

mas suas, extẽdit ad paupe-

rem, et panem otiosa non co-

medit.

Si fuerint plures non Virgi-

dem fit. Officium aut

supra, p. cxiiij.

LECTIONES

PRO MARTYRE TANTUM.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis

Chrysostomi.

LECTIO IV.

Serm. 67. de diversis novi

Testamenti locis.

EGO maxime commemoratiõ-
nes diligo mátyrum, dí-
ligo, et ampléctor ; atque om-
nes quidem, sed tum præcipue,
cum mulierum certamina pro-
ponuntur. Quanto enim infir-
mius est vas, tanto major est
grátia, tanto illústrius est tro-
phæum, tanto insignior est
victória, non ob imbecillitatem
sexus athletarum, sed, quod
per ea, quibus vicerat inimi-
cus, nunc etiam vincatur.

ñ. Propter, p. cxix.

LECTIO V.

PER mulierem vicit, per mu-
lierem superatus est. Hoc
illius antea telum erat ; hoc il-
lius nunc cædis factum est
instrumentum, hoc vas appá-
ruit insuperabile. Peccavit illa
prior, et mórtua est : ista mórtua
est, ne peccáret. Illa tum
fútilis promissi spe infláta, Dei
leges violávit : hæc vitam præ-
sentem contempsit, ne fidem in
suum benefactorem ejuráret.
Quam igitur deinceps sperare
póterunt excusatiõnem viri, si
molles sint, et ignávi ? quam
vero véniam, cum fórtiter ac
viriliter se gerant mulieres,
cum ádeo se generose ad cer-
tamina pietátis accingant ?

ñ. Dilexisti, p. cxix.

LECTIO VI.

FUIT illi corpus imbecillum,
et obnoxius sexus injuriæ:
verumtamen omnium horum
imbecillitatem adveniens grã-
tia occultavit. Nihil enim est,
nihil plane potentius est eo,
qui magno cum studio Dei ti-
morem habeat in mente dex-
tatum; sed quamvis ignes,
quamvis ferrum, quamvis bé-
stias, quamvis aliud quidvis
minentur hostes: omnia nullo
negotio contemnit; quod úti-
que Beata ista etiam fecit.

ñ. Fallax grãtia, p. cxx.

COMMUNE

DEDICATIONIS ECCLESIE.

¶ *Tempore Paschali, servanda
est Rubrica posita supra, p. lx.*

AD VESPERAS.

*Ant. Domum tuam Domine,
cum reliquis de Laudibus,
p. cxxxvj.*

*Psalm. Dixit Dominus, cum
reliq. de Dominica, p. 123, et
loco ultimi,*

PSALMUS 147.

LAUDA Jerúsalem Dominum:
Lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit seras
portarum tuarum: * benedixit
filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pa-
cem: * et adipe frumenti sã-
tiat te.

Qui emittit eloquium suum
terre, * velociter currit sermo
ejus.

Qui dat nivem sicut lan-
nam: * nebulam sicut cinerem
spargit.

Mittit crystallum suam sicut

buccellas: * ante faciem frigi-
oris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, et li-
quesfaciet ea: * stabit spiritus
ejus et fluent aqua.

Qui annuntiat verbum suum
Jacob: * justitias et judicia sua
Israel.

Non fecit taliter omni na-
tioni: * et judicia sua non ma-
nifestavit eis.

CAPITULUM. Apoc. 21.

VIDI civitatem sanctam Jeru-
salem novam descendèn-
tem de caelo a Deo, paratam sic-
ut sponsam ornãtam viro suo.

HYMNUS.

COELESTIS Urbs Jerúsalem,
Beata pacis visio.

Quae celsa de viventibus
Saxis ad astra tolleris,
Sponsaerque ritu cingeris
Mille Angelorum millibus.

O sorte nupta prospera,
Dotata Patris gloria,
Respersa Sponsi grãtia,
Regina formosissima,
Christo jugata Principi,
Caeli corusca civitas.

Hic margaritis emicant,
Patentque cunctis ostia:
Virtute namque praevia
Mortalis illuc ducitur,
Amore Christi percitus
Tormenta quisquis sustinet.

Scalpri salubris ictibus,
Et tusione plurima,
Fabri polita malleo
Hanc saxa molem construunt,
Aptisque juncta nexibus
Locantur in fastigio.

Decus Parenti debitum
Sit usquequaque Altissimo,

Et tunc
in ely
Cui laus,
Eterna si
j. Haec
Armiter æ
lata est su
Ad Mag
stificavit E
culum suu
mus Dei,
nomen eju
est: Et eri
dicit Dómi
In ipso
clesia, et p
do varian
cursum D
Ecclesiae.

DEUS, qui
cõntine
lute generi
potentiae v
templum h
habitationis
de; ut om
taturi conv
que tribula
naverint,
beneficia c
Dóminum.

In Anniv
Ecclesiae, et

DEUS, qui
annos h
tui consecra
et sacris se
presentas i
preces pop
ut quisquis
ficia petitur

quoque Patris único,
 inelyto Paráclito,
 Cui laus, potestas, gloria
 Eterna sit per saecula. Amen.
 j. Hæc est domus Domini
 firmiter ædificata. n̄. Bene fun-
 data est supra firmam petram.

Ad Magnif. Ant. t. 1. f San-
 ctificavit Dominus * tabernacu-
 lum suum : quia hæc est do-
 mus Dei, in qua invocabitur
 nomen ejus, de quo scriptum
 est : Et erit nomen meum ibi,
 dicit Dominus.

*In ipso die Dedicationis Ec-
 clesiae, et per Octavam, et quan-
 do varianda est Oratio ob con-
 secrationem Dedicationis alterius
 Ecclesiae.*

ORATIO.

DEUS, qui invisibiliter omnia
 continens, et tamen pro sa-
 crate generis humani signa tuæ
 potentiae visibiliter ostendis :
 templum hoc potentia tuæ in-
 habitationis illustra, et concé-
 de; ut omnes, qui huc depre-
 caturum conveniunt, ex quacum-
 que tribulatione ad te cla-
 maverint, consolationis tuæ
 beneficium consequantur. Per
 Dominum.

*In Anniversario Dedicationis
 Ecclesiae, et per Octavam.*

ORATIO.

DEUS, qui nobis per singulos
 annos hujus sancti templi
 consecrationis reparas diem,
 et sacris semper mysteriis re-
 præsentas incolumes : exaudi
 preces populi tui, et præsta ;
 ut quisquis hoc templum bene-
 ficia petiturus ingreditur, cun-

cta se impetrasse letetur. Per
 Dominum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Domum Dei decet
 sanctitudo : * Sponsum ejus
 Christum adoremus in ea.

Psalm. Venite, exultemus,
 p. 2.

*Hymnus, Cœlestis Urbs, ut
 supra ad Vesperas.*

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 7. r Tollite * portas,
 principes, vestras, et elevamini
 portæ æternales.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo
 ejus : * orbis terrarum,
 et universi qui habitant in eo.
 Quia ipse super maria funda-
 vit eum : * et super flumina
 præparavit eum.

Quis ascendet in montem
 Domini? * aut quis stabit in
 loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mun-
 do corde, * qui non accepit
 in vano animam suam, nec
 juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a
 Domino : * et misericordiam a
 Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium
 eum, * quærentium faci-
 em Dei Jacob.

Attollite portas, principes,
 vestras, et elevamini portæ
 æternales : * et introibit Rex
 gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? *
 Dominus fortis et potens, Do-
 minus potens in prælio :

Attollite portas, principes,
 vestras, et elevamini portæ

aeternales : * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae.

Ant. Tollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales.

Ant. t. 4. Erit mihi * Dominus in Deum, et lapis iste vocabitur domus Dei.

PSALMUS 45.

DEUS noster refugium et virtus : * adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra : * et transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbatae sunt aquae eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburent igni.

Vacate, et videte quoniam

ego sum Deus : * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Erit mihi Dominus in Deum, et lapis iste vocabitur domus Dei.

Ant. t. 6. Aedificavit * Moses altare Domino Deo.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dominus, et laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universae terrae mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in omnibus ejus cognoscetur, * cum suscipiam eam.

Quoniam ecce reges terrae congregati sunt : * conveniunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt : * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic videmus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri : * Deus fundavit eam in aeternum.

Suscipimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines

terrae : * ju

tera tua.

Laetetur

ent filiae J

dia tua D

Circumd

dimini can

ribus ejus.

Ponite e

late ejus :

mos ejus,

genie altera

Quoniam

noster in a

culum saecul

in saecula.

Ant. Aedi

Domino Deo

y. Domu

et sanctitu

nem dierun

Pater no

Absolutio

y. Jube o

Bened. B

tua.

De libro s

LECTIO

CUM comp

dens pr

dit de caelo

locusta et

gestas Domini

Nec poteram

templum De

plisset maj

plum Domini

li Israel vi

tem ignem,

super domu

proni in te

mentum str

terrae : * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exultent filiae Judæ, * propter justitiam tuam Domine.

Circumdote Sion, et completimini eam : * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus : * et distribuite domos ejus, ut enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Edificavit Moyses altare Domino Deo.

ÿ. Domum tuam Domine decet sanctitudo. *R.* In longitudinem dierum.

Pater noster.

Absolutio. Exaudi, Domine.

ÿ. Jube domne.

Bened. Benedictione perpetua.

De libro secundo Paralipomenon.

LECTIO I. *Cap.* 7.

CUM complisset Salomon fundens preces, ignis descendit de cælo, et devoravit holocausta et victimas : et majestas Domini implavit domum. Nec poterant sacerdotes ingredi templum Domini, eo quod implisset majestas Domini templum Domini. Sed et omnes filii Israel videbant descendentem ignem, et gloriam Domini super domum : et corruentes proni in terram super pavimentum stratum lapide, ado-

raverunt, et laudaverunt Dominum : Quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia ejus. Rex autem, et omnis populus iminolabant victimas coram Domino. Mactavit igitur rex Salomon hostias boum viginti duo millia, arietum centum viginti millia : et dedicavit domum Dei Rex, et universus populus.

R. In dedicatione templi decantabat populus laudem : * Et in ore eorum dulcis resonabat sonus. *ÿ.* Fundata est domus Domini supra verticem montium, et venient ad eam omnes gentes. Et in ore.

Bened. Unigenitus Dei Filius.

LECTIO II.

SACERDOTES autem stabant in officiis suis : et Levite in organis carminum Domini, quæ fecit David rex ad laudandum Dominum : Quoniam in æternum misericordia ejus, hymnos David canentes per manus suas : porro sacerdotes canebant tubis ante eos, cunctisque Israel stabat. Sanctificavit quoque Salomon medium atrii ante templum Domini : obtulerat enim ibi holocausta et adipem pacificorum : quia altare æneum, quod fecerat, non poterat sustinere holocausta, et sacrificia et adipem. Fecit ergo Salomon solemnitatem in tempore illo septem diebus, et omnis Israel cum eo, ecclesia magna valde, ab introitu Emath usque ad Torrentem Egypti. Fecitque die octavo collectam,

co quod dedicasset altare septem diebus, et solemnitatem celebrasset diebus septem.

ñ. Fundata est domus Domini supra verticem montium, et exaltata est super omnes colles: * Et venient ad eam omnes gentes, et dicent: Gloria tibi Domine. **ÿ.** Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. Et venient.

Bened. Spiritus sancti gratia.

LECTIO III.

COMPLEVITQUE SAIOMON domum Domini, et domum regis, et omnia que disposuerat in corde suo, ut faceret in domo Domini, et in domo sua, et prosperatus est. Apparuit autem ei Dominus nocte, et ait: Audivi orationem tuam, et elegi locum istum mihi in domum sacrificii. Si clausero celum, et pluvia non fluxerit, et mandavero et praecepero locustae, ut devoret terram, et miserero pestilentiam in populum meum: conversus autem populus meus, super quos invocatum est nomen meum, deprecatus me fuerit, et exquisierit faciem meam, et egerit poenitentiam a viis suis pessimis: et ego exaudiam de caelo, et propitius ero peccatis eorum, et sanabo terram eorum. Oculi quoque mei erunt aperti, et aures meae erectae ad orationem ejus, qui in loco isto oraverit. Elegi enim, et sanctificavi locum istum ut sit nomen meum ibi in sempiternum, et permaneant oculi mei, et cor meum ibi cunctis diebus.

neant oculi mei, et cor meum ibi cunctis diebus.

ñ. Benedic Domine domum istam, quam edificavi nomini tuo, venientium in loco isto: * Exaudi preces in excelsis solius glorie tuae. **ÿ.** Domine, si conversus fuerit populus tuus, et oraverit ad sanctuarium tuum. Exaudi preces. Gloria Patri. Exaudi preces.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta caeli. **PSALMUS 83.**

QUAM dilecta tabernacula tua Domine virtutum! * concupiscit et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum et caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Domine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua Domine: * in saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice De-

ne: * et Christi tui.

Quia melioris tuis *

Elegi abj Dei mei, *

bitare in ta rum.

Quia mis ritatem dili tiam, et glori us.

Non priva ambulat in mine virtutu qui sperat in

Ant. Non domus Dei,

Ant. t. 7. lam, * sum tangebat, et gelos, et dixi sanctus est.

PSA

FUNDAMENT

sanctis: portas Sion s nacula Jacob

Gloriosa di civitas Dei.

Memor ero nis * scientiu

Ecce alienig populus Æth runt illic.

Numquid S et homo natu ipse fundavit

Dominus na ris populorum

horua, qui f

Sicut laetan habitatio est i

et respice in faciem
Christi tui.

Quia melior est dies una in
terris tuis * super millia.

Elégi abiectus esse in domo
Dei mei, * magis quam ha-
bitare in tabernaculis peccato-
rum.

Quia misericordiam, et ve-
ritatem diligit Deus: * gra-
tiam, et gloriam dabit Domi-
nus.

Non privabit bonis eos qui
ambulant in innocentia: * Do-
mine virtutum, beatus homo,
qui sperat in te.

Ant. Non est hic aliud, nisi
domus Dei, et porta cæli.

Ant. t. 7. r. Vidit Jacob sca-
lam, * summitas ejus cælos
tangebat, et descendentes An-
gelos, et dixit: Vere locus iste
sanctus est.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus
sanctis: * diligit Dominus
portas Sion super omnia taber-
nacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, *
civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylo-
nis * scientium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et
populus Æthiopum, * hi fu-
erunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo,
et homo natus est in ea: * et
ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scriptu-
ris populorum, et principum, *
horum, qui fecerunt in ea.

Sicut lætantium omnium *
habitatio est in te.

Ant. Vidit Jacob scalam,
summitas ejus cælos tangebat,
et descendentes Angelos, et
dixit: Vere locus iste sanctus
est.

Ant. t. 7. r. Erexit Jacob *
lapidem in titulum, fundens
oleum desuper.

PSALMUS 87.

DOMINE Deus salutis meæ, *
in die clamavi, et nocte co-
ram te.

Intret in conspectu tuo ora-
tio mea: * inclina aurem tuam
ad precem meam:

Quia repléta est malis ani-
ma mea: * et vita mea inférno
appropinquavit.

Æstimatus sum cum descen-
dentibus in lacum: * factus
sum sicut homo sine adjutorio,
inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes
in sepulchris, quorum non es
memor amplius: * et ipsi de
manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu infi-
ri: * in tenebrosis, et in
umbra mortis.

Super me confirmatus est fu-
ror tuus: * et omnes fluctus
tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a
me: * posuerunt me abomina-
tionem sibi.

Traditus sum, et non egre-
diabar: * oculi mei languè-
runt præ inopia.

Clamavi ad te Domine tota
die: * expandi ad te manus
meas.

Numquid mortuis facies mi-
rabilia: * aut medici suscitá-

IN III NOCTURNO.

Ant. 1. 8. Qui habitat * in adiutorio Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

Quando hæc *Ant. dicitur integra, et illi non additur in fine Alleluia, tunc principium Psalmi est a secundo Versu, Dicit Domino.*

PSALMUS 90.

QUI habitat in adiutorio Altissimi, * in protectione Dei cœli commorabitur.

DICET Domino : Susceptor meus es tu, et refugium meum : * Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi : * et sub pennis ejus sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus : * non timebis a timore nocturno.

A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris, * ab incursu et dæmone meridiano.

Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis : * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Domine spes mea : * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum : * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

fratres charissimi, unusquisque consideret conscientiam suam, et quando se aliquo crimine vulneratum esse cognoverit, prius orationibus, jejuniis, vel elemosynis studeat mundare conscientiam suam, et sic Eucharistiam presumat accipere.

Ant. O quam metuendus est locus iste ! * Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cœli. *Y.* Hæc est domus Domini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. Verè non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cœli.

Bened. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

QUI enim agnoscens reatum suum, ipse se a divino altari subtraxerit, cito ad indulgentiam divinæ misericordiæ perveniet. Quia sicut qui se exaltat, humiliabitur ; ita e contrario, qui se humiliat, exaltabitur. Qui enim, sicut dixi, agnoscens reatum suum, ipse se humiliter ab altari Ecclesiæ pro emendatione vitæ removere voluerit, ab æterno illo et cœlesti convivio excommunicari penitus non timebit.

Ant. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum novit Domino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. *Y.* Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Vere locus iste. Glória Patri. Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam.

Verna.

Quóniam Angelis suis mandavit de te, * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portábunt te : * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super áspidem et basiliscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exaudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : eripiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et ostendam illi salutáre meum.

Ant. Qui hábitat in adjutório Altissimi, in protectiõe Dei cœli commorábitur.

Ant. t. 2. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatió est.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino canticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in omnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudabilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium demónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Confessió et spulchritúdo in

conspectu ejus : * sanctimónia et magnificentia in sanctificatiõe ejus.

Afferíte, Dómino pátria Géntium, afferíte Dómino glóriam et honórem : * afferíte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminus in átrio sancto ejus.

Commoveáur a fácie ejus univérsa terra : * dicite in Géntibus, quia Dóminus regnavit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovéitur : * judicábit pópulos in æquitate.

Laetóntur cœli, et exúltet terra, commoveáur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia lígna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitate, * et pópulos in veritate sua.

Ant. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatió est.

Ant. t. 7. r. Benedicta * glória Dómini de loco sancto suo, allelúia.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnavit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveáur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terribile et san-

ctum est :
dicium dilige

Tu parás
dicium et ju
fecisti.

Exaltáte
nostrum, et
pedem ejus
ctum est.

Moyses et
filius ejus :
eos, qui inv
Invocabar

ipse exaudi
mimna nubi
eos.

Custodié
ejus : * et pr
dit illis.

Dómine I
audiébas eos
pius fuisti
omnes adinv

Exaltáte
nostrum, et
sancto ejus
ctus Dóminu

Ant. Bened
mini de loco
fina.

ÿ. Hæc e
firmiter ædif
data est sup
Pater noste

Absolutio.
ÿ. Jube do
Bened. Ev.
Lectio sa

secúnd
LECTIO V
illo tempo
sus peran

Et ecce vir r

etum est : * et honor regis iudicium diligit.

Tu parasti directiones : * iudicium et iustitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate scabellum pedum eius : * quoniam sanctum est.

Moyses et Aaron in sacerdotibus eius : * et Samuel inter eos, qui invocant nomen eius : invocabant Dominum, et ipse exaudivat eos : * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiabant testimonia eius : * et preceptum quod dedit illis.

Domine Deus noster tu exaudivas eos : * Deus tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto eius : * quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Ant. Benedicta gloria Domini de loco sancto suo, alleluia.

Y. Hæc est domus Domini firmiter ædificata. R. Bene fundata est supra firmam petram.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

Y. Jube domne.

Bened. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus :

et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 8. in Luc. prope finem.

ZACHÆUS statura pusillus, hoc est, nulla nobilitatis ingenitæ dignitate sublimis, exiguus meritis sicut populus nationum, auditò Domini Salvatoris adventu, quem sui non receperant, videre cupiebat. Sed nemo facile Jesum videt : nemo potest Jesum videre constitutus in terra. Et quia non Prophetas, non legem habebat, tamquam formæ gratiam naturalis, ascendit in sycomorum, vanitatem scilicet Judæorum vestigio suo præterens, errata quoque corrigens superioris ætatis : et ideo Jesum in interioris domus recepit hospitio.

R. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus : in ea omnis qui petit, accipit : et qui querit, invenit : * Et pulsanti aperiatur. Y. Petite, et accipietis : querite, et invenietis. Et pulsanti.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

ET bene ascendit in arborem, ut arbor bona bonos fructus faceret : ac naturali excisus oleastro, et contra naturam insertus in bonam olivam, fructum posset legis asserre. Radix enim sancta, etsi rami infertiles : quorum infructuosam gloriâ plebs Gentium fide resurrectionis, quasi quadam

corporis elevatione transcéndit. Zachárus ergo in sycomóro, cæcus in via : quorum alterum Dóminus miseráturus expéctat, alterum mansionis suæ claritáte nobilitat : alterum sanáturus interrogat, apud alterum se non invitátus invitát. Sciébat enim úberem hospitij sui esse mercédem, Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audierat, jam viderat afféctum.

ñ. Lápides pretiósí omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur,

ÿ. Portæ Jerúsalem ex sapphiro et smarágo ædificabúntur, et ex lápide pretiósó omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

Bened. Ad societátem.

LECTIO IX.

VERUM ne cæcum illum tamquam fastidiósí pauperum cito reliquisse videámur, et transisse ad divitem, expectémus eum, quia expectávit et Dóminus : interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescimus : ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit : ille interrogávit, ut in uno plures discerémus : unde Dóminum videre mereámur. Interrogávit enim ut crederémus, némitem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 7. r. Domum tuam

Dómine * decet sanetitúdo, in longitúdinem diérum.

Psalm. Dóminus, regnávit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. r. Domus mea, * domus oratiónis vocabitur.

Ant. t. 1. Hæc est domus Dómini * firmiter ædificáta, bene fundát: est supra firmam petram.

Ant. t. 8. f. Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

Ant. t. 2. Lápides pretiósí * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

CAPITULUM. Apoc. 21.

VIDI civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam, ornátam viro suo.

HYMNUS.

ALTO ex Olympi vértice

Summi Paréntis Filius,

Ceu monte deséctus lapis

Terras in imas decidens,

Domus supérnæ, et infimæ,

Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cælitum,

Semper resultat laúdbus,

Deúmque Trinum, et Unicum

Jugi canóre prædicat

Illi, canéntes júngimur

Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex cælestium,

Imple benigno lúmíne

Huc o rogátus adveni,

Plebisque vota súscipe,

Et nostra corda júgiter

Perfúnde cæli grátia.

Hic impetrent fidélium

Voces precésq;

Domus beátæ

Partisque dom

Donec solúti o

Sedes beátas

Decus Paré

Sit usquequáq;

Natóque Patri

Et inelyto Par

Cui laus, poté

Ætérna sit per

ÿ. Hæc est

firmiter ædific

data est sup

tram.

Ad Bened.

chæc * festin

quia hódie in

et me manér

nans descendit

lum gaudens in

Hódie huic dó

facta est, allelu

In ipso die 1

clesiæ, et per

quando varian

ob concursum

Ecclesiæ.

ORA

DEUS, qui inv

contines, e

lute géneris hu

poténtiæ visibi

templum hoc p

habitationis ill

cède; ut omné

precatúri convé

ctúmque tribula

máverint, cons

beneficia cons

Dóminum.

In Annivers

Ecclesiæ, et per

Voces precésque supplicum

Domus beátæ múnera,

Partisque donis gaudeant;

Donec solúti corpore

Sedes beátas impleant.

Decus Parénti débitum

Sit usquequáque altissimo,

Natóque Patris único,

Et ínelyto Paráclito,

Cui laus, potéstas, glória

Éterna sit per sæcula, Amen.

ŷ. Hæc est domus Dómini

firmiter ædificáta. R̄. Bene fun-

dáta est supra firmam pe-

tram.

Ad Bened. Ant. t. 8. Za-

*chæc * festinans descénde,*

quia hódie in domo tua opór-

tet me manére: at ille festi-

nans descéndit, et suscepit il-

lum gaudens in domum suam.

Hódie huic dómui salus a Deo

facta est, allelúia.

In ipso die Dédicationis Ec-

clesiæ, et per Octavam, et

quando varianda est Oratio

ob concursum Dedic. alterius

Ecclesiæ.

ORATIO.

DEUS, qui invisibiliter ómnia

dóntines, et tamen pro sa-

lúte géneris humáni signa tuæ

poténtiæ visibiliter osténdis:

templum hoc poténtia tuæ in-

habitatiónis illústra, et con-

céde; ut omnès qui huc de-

precatúri convéniunt, ex qua-

cúmque tribulatióné ad te cla-

máverint, consolatiónis tuæ

beneficia consequántur. Per

Dóminum.

In Anniversario Dedicat.

Ecclesiæ, et per Octavam.

ORATIO.

DEUS, qui nobis per singulos

annos hujus sancti tem-

pli tui consecratiónis réparas

diem, et sacris semper mysté-

riis repræséntas incólumes:

exáudi preces pópuli tui, et

præsta; ut quisquis hoc tem-

plum beneficia petiturus in-

gréditur, cuncta se impetrásse

lætétur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. Domus mea.

Capitulum, Vidi civitatem,

ut supra ad Laudes.

R̄. br. Domum tuam Dó-

mine, * Decet sanctitúdo. Do-

mom. ŷ. In longitudinem dié-

rum. Decet. Glória Patri. Do-

mom.

ŷ. Locus iste sanctus est, in

quo orat sacerdos. R̄. Pro del-

ictis, et peccátis pópuli.

¶ *Tempore Paschali.*

R̄. br. Domum tuam Dó-

mine decet sanctitúdo. * Alle-

lúia, allelúia. Domum. ŷ. In

longitúdinem diérum. Allelúia,

allelúia. Glória Patri. Domum.

ŷ. Locus iste sanctus est, in

quo orat sacerdos, allelúia.

R̄. Pro delictis, et peccátis póp-

uli, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Hæc est domus Dómini.

CAPITULUM. Apoc. 21.

ET audiui vocem magnam

de throno dicentem: Ecce

tabernáculum Dei cum homi-

nibus, et habitábit cum eis. Et

ipsi pópulus ejus erunt, et ipse

Deus cum eiserit eórum Deus.

R̄. br. Locus iste sanctus

est, * In quo orat sacerdos. Locus y. Pro delictis et peccatis populi. In quo. Glória Patri. Locus.

y. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. r̄. Bene fundáta est supra firmam petram.

¶ *Tempore Paschali.*

r̄. br. Locus iste sanctus est, in quo orat sacerdos. * Allelúia, allelúia. Locus. y. Pro delictis et peccatis populi. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Locus.

y. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, allelúia. r̄. Bene fundáta est supra firmam petram, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Lápides pretiosi.

CAPITULUM. Apoc. 21. b

Et abstérget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum; et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

r̄. br. Hæc est domus Dómini * Firmiter ædificáta. Hæc est. y. Bene fundáta est supra firmam petram. Firmiter ædificáta. Glória Patri. Hæc est.

y. Bene fundáta est domus Dómini. r̄. Supra firmam petram.

¶ *Tempore Paschali.*

r̄. br. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. * Allelúia, allelúia. Hæc est. y. Bene

fundáta est supra firmam petram. Allelúia, allelúia: Glória Patri. Hæc est domus Dómini.

y. Bene fundáta est domus Dómini, allelúia: r̄. Supra firmam petram, allelúia.

AD VESPERAS.

Ant., Psalmi, Capitulum, et Hymnus, ut in primis Vesperis, p. cxxvj.

y. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. r̄. In longitudinem dierum.

Ad Magnif. Ant. t. 6. O quam metuendus est * locus iste! vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

SECUNDA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Ex tractátu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

LECTIO IV. *In Ps. 121.*

JERUSALEM, quæ ædificátur ut civitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfecta erat illa civitas, non ædificábat. Nescio quam ergo civitatem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt: sive lápides vivi, de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lápides vivi coedificámini in domum spiritálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coedificámini? Vivis, si credis: si autem credis, efficiéris templum Dei: quia dicit Apóstolus Pau-

lus: Templum est, quod edificábitur. r̄. Orántibus.

ipsa ergo nificátur.

montibus lápides

predicántium

quadrántur,

cóturam semp

multi lápides

scis sunt: no

nibus artificis

fecti coedificá

templi. Est e

tem, quæ ædifi

fundaméntum

est. Dicit Ap

Fundaméntum

test pónere

pósitum est, q

Jesus:

r̄. O quam,

LECTIO

FUNDAMENTUM

etur in terr

ficántur parie

parietum ad i

in imo pósito

tum. Si autem

nostrum in cœ

lum ædificémur

ficaverunt ista

quam vidétis

rexisse hujus B

córpore ædifica

mentum in in

Quia vero spir

mur, fundamé

in summo pósito

ergo currámus

mur; quia de

dictum est: Sta

lus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

ñ. Orántibus, p. cxxxij.

LECTIO V.

IPSA ergo modo civitas edificatur. Præciduntur de montibus lapides per manus prædicantium veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lapides in manibus artificis sunt : non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coedificari in structuram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ edificatur ut civitas : fundamentum ipsius Christus est. Dicit Apóstolus Paulus : Fundamentum aliud nemo potest pónere præter id, quod positum est, quod est Christus Iesus.

ñ. O quam, p. cxxxij.

LECTIO VI.

FUNDAMENTUM quando pónitur in terra, désuper edificántur parietes, et pondus parietum ad ima tendit, quia in imo pósito est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in cælo est, ad cælum ædificémur. Corpora ædificaverunt istam structuram, quam vidétis amplam surrexisse hujus Basilicæ : et quia corpora ædificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia vero spiritaliter ædificémur, fundamentum nostrum in summo pósito est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur ; quia de ipsa Jerúsalem dictum est : Stantes erant pe-

des nostri in atris tuis Jerúsalem.

ñ. Mane surgens, p. cxxxij.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

IN illo tempore : Ingressus Iesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Ex lib. 8. in Luc. in fine.

ET confestim, inquit, vidit, et sequebatur illum, magnificans Dóminum. Aliter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dóminum prædicaret, nisi sæculum præteriret. Cum divitibus quoque in grátiam revertámur. Nolumus enim offéndere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes : ne in caméli comparatione præstricti, et in Zachæo citius quam oportuit derelicti, justæ habeant commotionis offénsam.

ñ. Domus mea, p. cxxxv.

LECTIO VIII.

DISCANT divites, non in facultatibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nesciant facultatibus. Nam divitiæ ut impediménta improbis, ita bonis sunt adjumenta virtútis. Dives certe Zachæus, et electus a Christo : sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiéndum, reddéndum etiam in quâ-

druplum, quæ fraude sustulerat (alterum enim non sat est, nec habet gratiam liberalitas, si injuria perseverat, quia non spolia, sed dona quærentur) uberiorem mercedem quam conferbat accëpit.

ñ. Lápides, p. cxxxvj.

LECTIO IX.

ET bene princeps inducitur publicanorum. Quis jam de se desperet, quando et iste, cui census ex fraude, ad salutem pervenit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes divites, aváros. Quia statúra pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullius alterius statúram Scriptúra, nisi hujus expressit? Vide ne forte malitia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim réddere promiserat: nondum viderat Christum: mérito adhuc pusillus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spiritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spiritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus, p. 16.

TERTIA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Serm. 256. de Tempore.

CELEBRITAS hujus congregationis, dedicatio est domus

orationis. Domus ergo nostrorum orationum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc seculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Edificium, imo ædificatio habet laborem, dedicatio exultationem. Quod hic fiebat, quando ista surgébant, hoc fit modo cum congregántur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de silvis et montibus ligna et lápides præcidúntur: cum verò catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opificum dolántur, collineántur, complanántur. Verúntamen domum Dómini non faciunt, nisi quando charitate compaginántur.

ñ. Orántibus, p. cxxxij.

LECTIO V.

LIGNA ista et lápides si non sibi certo ordine cohærent, si non se pacifice innecterent, si non se invicem cohærendo sibi, quodámodo amarent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in aliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, securus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificádo dicebat: Mandátum novum do vobis: Ut vos invicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacobátis. Ergo

ut eruámini
vetustate, vos
ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ñ. O quam

ut eruamini a vestrae ruinae vetustate, vos invicem amate.

ñ. O quam, p. cxxxij.

LECTIO VI.

CONSIDERET ergo charitas vestra, aedificari adhuc istam domum toto, sicut predictum est et promissum, orbe terrarum. Cum enim aedificatur domus post captivitatem, sicut habet alius Psalmus, dicitur: Cantate Domino canticum novum: cantate Domino omnis terra. Quod ibi dixit, canticum novum; hoc Dominus dicit, mandatum novum. Quid enim habet canticum novum, nisi amorem novum? Cantare amanti est. Vox huius cantoris, fervor est, sancti amoris. Amemus, gratis amemus: Dominum enim amamus, quo nihil melius invenimus; ipsum amemus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

ñ. Mane surgens, p. cxxxij.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore; Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus; et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua. De Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Cap. l. 8. in Luc. prope finem.

Quæ autem turba, nisi imperite confusio multitudinis, quæ verticem nequit videre sapientie? Ergo Zachæus quam-

diu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascendit, et vidit: hoc est, plebis iam transgressus inscitiam, meruit quem desiderabat, aspicere. Pulchre autem addidit: Quia illa parte erat transiturus Dominus: vel ubi sycómorus, vel ubi crediturus: ut et mysterium servaret, et gratiam seminaret. Sic enim venerat, ut per Judæos transiret ad Gentes.

ñ. Domus mea, p. cxxxv.

LECTIO VIII.

VIDIT itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitate fidei inter fructus novorum operum, velut secundæ altitudinis arboris eminebat. Et quoniam de typo ad moralia defleximus, inter tot credentium voluptates, Dominica die relaxare animum, festivitatem admiscere delectat. Zachæus in sycómoro, novum videlicet novi temporis pomum, ut in hoc quoque compleretur illud: Arbor fici produxit grossos suos.

ñ. Lápides, p. cxxxvj.

LECTIO IX.

Ad hoc enim Christus venit, ut ex lignis non poma, sed homines nascerentur. Legimus alibi: Cum esses sub arbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub arbore, hoc est, supra radicem, quia justus: Radix enim sancta. Sub arbore tamen Nathánael, quia sub lege; Zachæus supra arborem, quia supra legem. Ille Domini

occultus defensor, hic publicus prædicator. Ille adhuc Christum ex lege quærebat: iste jam supra legem relinquēbat sua, et Dominum sequebatur.

Te Deum laudamus, p. 16.

QUARTA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

Ex Serm. 256. de Temp.

ATTENDITE in Psalmo dedicationis, quem modo cantavimus ex ruina ædificiorum. Conscidisti saccum meum: hoc pertinet ad ruinam. Quid ergo ad ædificium? Et accinxisti me lætitia. Vox dedicationis: Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar. Quis est, qui loquitur? In verbis ejus agnoscite. Si expōno, obscurum est. Ergo verba ejus dicam, continuo agnoscetis loquentem, ut amētis alioquentem. Quis est, qui dicere potuit: Eruisti Domine ab inferis animam meam?

ñ. Orantibus in loco isto, * Dimitte peccata populi tuus Deus, et ostēde eis viam bonam per quam ambulent, et da gloriam in loco isto. ÿ. Qui regis Israel intēde, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Cherubim. Dimitte.

LECTIO V.

CUJUS anima jam ab inferis eruta est, nisi de qua dictum est alio loco: Non derelinques animam meam in inferno? Proponitur dedicatio, et cantatur liberatio, canticum dedicationis domus, et dicitur: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me: et non jucundasti inimicos meos super me. Attēdite Judæos inimicos, qui se putabant occidisse Christum, vicisse tanquam inimicum, perdidisse quasi hominem ceteris similem atque mortalem.

ñ. O quam metuendus est locus iste! * Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cœli. ÿ. Hæc est domus Domini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. Vere.

LECTIO VI.

RESURREXIT tertia die, et ejus vox est: Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me. Attēdite Apostolum dicentem: Propter quod eum exaltavit. Et non jucundasti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabantur, sed in ejus resurrectione, ascensione, prædicatione aliqui compungebantur. In ejus ergo prædicatione, et per Apostolorum constantie diffamationem aliqui compungebantur, et convertebantur: aliqui obdurabantur, et confundebantur, nulli tamen jucundabantur.

ñ. Mane sur
gebat lapidem
deus oleum d
rovit Domine
iste sanctus est
bam. ÿ. Cum
Jacob de som
Gloria Patri. V

IN III NO

Lectio sanc
secundum

LECTIO VII

In illo tempo

I Jesus peramb

Et ecce vir non

et hic princeps

rum, et ipse div

Homilia S. Gr

Lib. 27. Moral

post ma

S' veraciter s

atque ipsa

contemplari app

nos humiliter

Relinquamus n

tiam, discamus

tuitatem. Hinc

plum est: Stult

Deus, ut confun

Hinc rursus d

videtur inter vo

in hoc sæculo, s

sit sapiens. Hinc

storiæ verba te

Zachæus cum vic

nihil posset, syc

ascendit, ut tran

minum cernere

quippe ficus fatu

ñ. Domus mea

tionis vocabitur,

in ea omnis qui

et qui quærit, i

R. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votumque dixit Domino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. V. Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Lib. 27. *Moralium*, cap. 27. post medium.

Si veraciter sapientes esse, atque ipsam sapientiam contemplari appetimus, stultos nos humiliter cognoscamus. Relinquamus noxiam sapientiam, discamus laudabilem facultatem. Hinc quippe scriptum est : Stulta mundi elégit Deus, ut confundat sapientes. Hinc rursum dicitur : Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Hinc evangelicæ historiæ verba testantur : quia Zachæus cum videre præ turba nihil posset, sycómori arborem ascendit, ut transeuntem Dominum cerneret. Sycómorus quippe ficus fatua dicitur.

R. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus : in ea omnis qui petit, accipit : et qui quærit, invenit : * Et

pulsanti aperiétur. V. Pétite, et accipiétis : quærite, et inveniétis. Et pulsanti.

LECTIO VIII.

PUSILLUS itaque Zachæus sycómorum súbiit, et Dominum vidit : quia qui mundi stultitiam humiliter éligit, ipsi Dei sapientiam subtiliter contemplantur. Pusillitatem namque nostram ad videndum Dominum turba præpedit : quia infirmitatem humanæ mentis, ne lucem veritatis inténdat, curarum sæcularium tumultus premit. Sed prudenter sycómorum ascendimus, si pròvide eam, quæ divinitus præcipitur, stultitiam mente tenemus. Quid enim in hoc mundo stultius, quam missa non quærere, possessa sapientibus relaxare, nullam pro acceptis injuriis injuriam reddere, immo adjunctis aliis patientiam præbere ?

R. Lápides pretiosi omnes muri tui : * Et turres Jerusalem gemmis ædificabuntur. V. Portæ Jerusalem ex sapphiro et smarágo ædificabuntur, et ex lapide pretioso omnis circuitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres.

LECTIO IX.

QUASI enim sycómorum nos ascendere Dominus præcipit, cum dicit : Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum : Si quis te percúserit in dexteram maxillam, præbe illi et alteram. Per sycómorum Dominus transiens cer-

nitur : quia per hanc sapien-
tem stultitiam, etsi necdum,
ut est, solide, jam tamen per
contemplationis lumen Dei sa-
piéntia quasi in tránsito vidétur,
quam videre nequeunt qui
sibi sapientes esse vidéntur :
quia ad conspiciéndum Dómi-
num, in ekta cogitationum
suarum turba deprehénsi, ad-
huc sycómori árborem non in-
vénerunt.

Te deum laudamus, p. 16.

QUINTA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occur-
rente.

IN II NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Ex Serm. 256. de Temp.

MODO, quando impléntur Ec-
clésiæ, putámus jucundári
Judæos? Ecclesiæ ædificántur,
dedicántur, impléntur : quó-
modo illi jucundántur? Non
solum non jucundántur, sed
étiam confundántur, et implétur
vox exultántis : Exaltábo
te Dómine, quóniam suscepisti
me : et non jucundásti inimi-
cos meos super me. Non ju-
cundásti super me : si mihi
credant, jucundábis in me. Ne
multa dicámus, ad illa, quæ
cantávimus, aliquándo veniámus.
Quómodo dicit Christus :
Conscidisti saccum meum, et ac-
cinxisti me lætítia? Saccus ejus
erat similitúdo carnis peccáti.

ñ. Orántibus, p. cxxxij.

LECTIO V.

NON tibi viléscat, quod ait
Saccum meum : ibi erat
inólusum prétium tuum. Con-
scidisti saccum meum. Evási-
mus ad saccum istum. Con-
scidisti saccum meum. In pas-
sióne conscissus est. Quómodo
ergo Deo Patri dicitur : Con-
scidisti saccum meum? Quó-
modo Patri dicátur, vis audire.
Conscidisti saccum meum? Qui
 próprio Filio non pepéruit, sed
pro nobis ómnibus tradidit il-
lum. Fecit enim per Judæos
nesciéntes, unde redimeréntur
sciéntes, et confunderéntur
negántes. Nesciunt enim quid
boni nobis operáti sunt malis
suo. Suspénsus est saccus, et
quasi lætátus est impius. Con-
scidit saccum lancea persecu-
tor, et fudit prétium nostrum
Redémptor.

ñ. O quam, p. cxxxij.

LECTIO VI.

CANTET Christus Redémptor,
gemat Judas vënditor, eru-
béscat Judæus emptor. Ecce
Judas vëndidit, Judæus emit,
malum négótium egerunt, am-
bó damnáti sunt, seipsos per-
didérunt vënditor et emptor.
Dicat ergo caput nostrum, di-
cat pro corpore occiso, pro
corpore dedicáto. Dicat, au-
diámus. Conscidisti saccum
meum, et accinxisti me lætítia
: id est, conscidisti morta-
litátem meam, et accinxisti me
immortalitáte et incorruptióne.
Ut cantet tibi glória mea, et
non compúngar. Quid est, Nos

compúngar?
non ferat lán-
ut non com-
enim surgen-
non móritur,
non domináb-
ñ. Mane s-
gebat, p. cxi.

IN III

LECTIO SA-
secúndi

LECTIO V

ix illo tém-
Jesus perar-
Et ecce vir n-
et hic princep-
rum, et ipse
qua.

Homília vca

Pres

Lib. 5. c. 7

QUÆ impossi-
hómines, et
apud Deum. E-
lus, depósita
per forámen a-
est, dives et pu-
onere divitiár-
censu fraudum
tam, arctamqu-
vitam ducit, as-
devotióne fide-
Salvatórem, q-
nus habúerat,
árboris : atque i-
vis ipse rogán-
benedictiõem
sceptiõem, qua
accépit.

ñ. Domus m

LECTIO

MYSTICE auter
interpretát
Verna.

compungar? Jam contra me non ferat lanceam persecutor, ut non compungar. Christus enim surgens a mortuis, jam non moritur, et mors illi ultra non dominabitur.

ñ. Mane surgens Jacob erigebat, p. cxliij.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. c. 77. in *Lucæ* 19.

QUE impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum. Ecce enim camelus, depósita gibbi sarcina, per forámen acus transit, hoc est, dives et publicanus, relicto onere divitiarum, contempto censu fraudum, angústam portam, arctamque viam, quæ ad vitam ducit, ascendit. Qui mira devotióne fidei ad videndum Salvátorem, quod natúra minus habúerat, ascensu supplet arboris : atque ideo juste, quamvis ipse rogáre non audeat, benedictiónem dominicæ susceptiónis, quam desiderábat, accepit.

ñ. Domus mea, p. cxliij.

LECTIO VIII.

MYSTICE autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, Verna.

credentem ex gentibus populum significat. Qui quanto curis sæcularibus occupátor, tanto flagitiis deprimentibus erat factus humilior. Sed ablatus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in Spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvátorem vidére quærébat, sed præ turba non poterat : quia grátiae fidei, quam mundo Salvátor attulit, participáre cupiébat : sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveniret, obstiterat.

ñ. Lápides pretiósí omnes, p. cxliij.

LECTIO IX.

EADEM namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat; étiam suspiciéntem publicánum, né Jesum videat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamádo devicit : ita pusillus necesse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdum transcendat, terréna relinquat, arborem crucis ascendat. Sycomórus namque (quæ est arbor fóliis moro similis, sed altitúdine præstans, unde et a Latinis celsa nuncupátur) ficus fátua dicitur. Et eadem dominica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incredúlis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus, ut in *Psalterio*, p. 16.

SEXTA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectione de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

De Sermone sancti Augustini
Episcopi.

LECTIO IV.

Ex Serm. 256. de Temp.

Ergo, dum novam constructionem sanctæ hujus Ecclesiæ libenter attendimus, quam divino nomini hodie dedicamus, invenimus a nobis deberi et Deo nostro maximam laudem, et sanctitati vestræ congruum de divinæ domus ædificatione sermonem. Tunc autem sermo noster congruus erit, si in se aliquid ædificationis habeat, quod utilitati animarum vestrarum, Deo vos interiori ædificante, proficiat. Quod hic factum corporaliter videmus in parietibus, spiritaliter fiat in mentibus: et quod hic perfectum cernimus in lapidibus et lignis, hoc, ædificante gratia Dei, perficiatur in corporibus vestris.

ñ. Orantibus, p. cxxxij.

LECTIO V.

PRINCIPALITER ergo gratias agamus Domino Deo nostro, a quo est omne datum optimum, et omne donum perfectum: et ejus bonitatem tota cordis alacritate laudemus, quoniam ad construendam istam domum orationis, fidelium suorum visitavit animum, excitavit affectum, surrogavit

auxilium, inspiravit necdum volentibus ut vellent, adjovit bonæ voluntatis conatus ut facerent: ac per hoc Deus, qui operatur in suis et velle et perficere pro bona voluntate, hæc omnia ipse cepit, ipse perfecit.

ñ. O quam, p. cxxxij.

LECTIO VI.

Et quia opera bona in conspectu suo numquam esse permittit inania, fidelibus suis, quibus operantibus præbuit virtutis suæ favorem, tribuet condignam pro tanta operatione mercedem. Adhuc amplius agendæ sunt gratiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclesiam, quam fecit nomini suo construere, fecit etiam sanctorum Martyrum reliquiis amplius honorari.

ñ. Mane surgens, p. cxxxij.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. c. 77. in Lucæ 19.

Et cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jéricho Salvator, venit ad locum, ubi præcurrens Zachæus sycomorum conscenderat: quia missis per-

mundum
bus, in quibus
et loquebatur
populum
sionis ejus
existens, et
ardebat
Suspiciens
per gratia
cupiditatibus
que infidelibus
elegit. Vidit
gere vel a
illud: Oculi
stos. Nam e
videre; ab
mur, intui
vertere.

ñ. Domus
L

Vidit ergo
se, qui
se, et amavit
sane ordine
est, per fide
nationis ad
nitatis perv
sycomorum
landi Doctor
cum ait: N
scire me alie
Christum Je
cifixum. It
brans: Facti
bus lacte op
cibo. Lac in
dispensationi
dua perp
pellans.

ñ. Lapidibus
LEt dixit ad
festinans

mundum sui verbi præconi-
bus, in quibus ipse nimirum
et loquebatur et ibat, venit ad
populum nationum, qui pas-
sionis ejus fide jam sublimis
existens, etiam divinitatis ejus
ardebat agnita facie beari.
Suspiciens vidit illum, quia
per gratiam fidei a terrenis
cupiditatibus elevatum, turbis-
que infidelibus præeminentem
elegit. Videre enim Dei, eli-
gere vel amare est. Unde est
illud : Oculi Domini super ju-
stos. Nam et nos quæ amamus,
videre; ab his, quæ execra-
mur, intuitum festinamus a-
vertere.

¶ Domus mea, p. cxxxv.

LECTIO VIII.

VIDIT ergo Jesus videntem
se, quia elegit eligentem
se, et amavit amantem. Hunc
sane ordinem proficiendi, hoc
est, per fidem dominicæ incar-
nationis ad cognitionem divi-
nitatis perveniendi, quasi per
speculum Jesu faciem specu-
lanti Doctor egregius ostendit,
cum ait : Non enim judicavi
scire me aliquid inter vos, nisi
Christum Jesum, et hunc cru-
cifixum. Itemque aliis expo-
nens : Facti estis, inquit, qui-
bus lacte opus sit, non solido
cibo. Lac infirma temporariæ
dispensationis, solidum cibum
veritatis perpetuæ majestatis ap-
pellans.

¶ Lapidis pretiosi, p. cxxxvj.

LECTIO IX.

ET dixit ad eum : Zachæe;
festinans descende, quia hodie

die in domo tua oportet me
manere. Et festinans descen-
dit, et excepit illum gaudens.
Manebat aliquando Dominus in
domo principis Pharisæorum,
hoc est, in Judæorum synagoga
docēbat; sed quia non bap-
tizatum ante prandium, sabbato
curantem, publicanos et
peccatores recipientem, contra
avaritiam disputantem, et cetera
digna Deo gerentem, lingua
venenata carpēbant; pertæsus
eorum facinora, discēssit et
aufugit, dicens : Relin-
quētur vobis domus vestra
deserta. Hodie autem in domo
pusilli Zachæi oportet illum
manere, hoc est, novæ lucis
gratia coruscante, in humili
credentium nationum corde
quiescere.

Te Deum laudamus, p. 16.

SEPTIMA DIE

INFRA OCTAVAM.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joannis

Chrysostomi.

LECTIO IV.

Ex Hom. 33. in e. 9. Matt.

COMMUNIS omnium domus est
Ecclesia, in quam vobis
prius ingressis, nos intramus,
discipulorum formam retinē-
tes : ideoque communiter om-
nibus statim atque ingressi fuē-
rimus, ut illis datam legem
sequamur, pacem offerimus.
Nemo igitur socordia torpeat,
nemo secularibus rebus sus-

pensum animum habeat, cum jam ad predicandum sacerdotibus intraverint. Non enim parva huic rei imminet pena. Equidem millicies potius malim in domum alicujus vestrum ingressus destitui, quam hic predicans non audiri. Hoc mihi molestius esset, quam illud, quandoquidem magis propria hæc est, quam illa.

℞. Orantibus, p. cxxxij.

LECTIO V.

NAM hic magnæ illæ nostræ opes posite sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirandum? Nam hæc mensa longe pretiosior est atque jucundior; et lucerna hæc, quam illa, ut norunt qui cum fide oleo peruncti, a morbis liberati sunt. Arca etiam hæc multo melior, magisque necessaria. Non enim vestes, sed misericordiam inclusam continet: quamvis pauci sint qui eam possideant. Hic et lectulus est valde illo præstantior: divinarum enim Scripturarum reliquies quovis lecto suavior est.

℞. O quam, p. cxxxij.

LECTIO VI.

ET quidem si concordia perfectè servaretur a nobis, nullam aliam domum præter hanc haberemus. Hoc autem quod dixi non esse durum, testantur illa tria millia et quinque millia hominum, quibus et domus una, et mensa una, et anima una erat. Multitudinis enim credentium, inquit,

unum erat cor, et anima una. Sed quia longe ab illorum virtute absumus, et per domos disjuncti sumus, saltem quando huc convenimus, id omnistudio faciamus. Nam etsi in aliis rebus pauperes, et inopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad vos intramus, cum charitate nos suscipite: cumque, Pax vobis; dico: Et cum spiritu tuo, non voce solum, sed animo quoque respondete.

℞. Mane surgens, p. cxxxij.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Paulo post prædicta.

ET cum vidèrent omnes, murmurabant, dicentes quod ad hominem peccatorem divertisset. Manifestum est Judæos semper Gentium odisse salutem. Scriptum est enim: Sequenti vero sabbato pene universa civitas convenit audire verbum Dei. Videntes autem turbas Judæi, replenti sunt zelo, et contradicébant iis quæ a Paulo dicebantur. Et alibi, fideles etiam fratres adversus Apostolorum principem disceptabant, dicentes: Quare introisti ad viros præpütium

habentes, illis?

℞. Domu

L
STANS au
S ad Dón
dium bonó
mine, do
quid álique
do quádrup
niántibus
rem, ipse
est, in ea q
veritate per
se ex pecc
sed etiam in
bat esse con
enim Dómi
ctus esse, v
quæ habes,
quisquis a
innocenter
versus potes
℞. Lápides

L
AT qui áli
A lit, prim
reddere, de
manserit, de
bus. Ac sic
nil rétinet,
pérgit, dat
tia ejus man
culi. Et hæc
stultitia, qu
publicanus q
légerat: rap
re, própria
lia contémne
bus etiam me
ipsam abneg
necum vide
stigia sequi o

habéntes, et manducásti cum illis?

℞. Domus mea, p. cxxxv.

LECTIO VIII.

STANS autem Zachæus, dixit ad Dóminum : Ecce dimidium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus : et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, id est, in ea quam cœperat fidei veritate persistens, non solum se ex peccatóre conversum, sed étiam inter perfectos probat esse conversátum. Dicente enim Dómino : Si vis perfectus esse, vade, vende omnia que habes, et da paupéribus : quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia conversus potest dare paupéribus.

℞. Lápides pretiósí, p. cxxxvj.

LECTIO IX.

AT qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem reddere, deinde quod sibi remanserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justitia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sapiens illa stultitia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat : rapta videlicet réddere, própria relinquere, visibilia conténnere, pro invisibilibus étiam mori desideráre, se ipsum abnegáre, et ejus, qui necdum videátur, Dómini vestigia sequi concupiscere.

Te Deum laudámus, p. 16.

IN OCTAVA

DEDICATIONIS ECCLESIE.

Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones secundi Nocturni.

Ex Epístola prima sancti Felicis Papæ quarti.

LECTIO IV.

De Consec. dist. 1. c. 2.

TABERNACULUM Moysen, Dómino præcipiente, fecisse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensilibus ad divinum cultum expléndum, légimus : et non solum divinis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubente, perlinisse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii quam sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum vestibus sanctis sacráti, et Levitæ tractábant, ferébant, erigébant, et deponébant : in ipsis institutionibus, quæ jubente Dómino conscriptæ sunt per Moysen, in lege Dómini reperitur.

℞. Orántibus in loco isto, * Dimitte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. y. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimitte.

LECTIO V.

QUALITER ergo David regum piíssimus amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volérit, sed pro-

pter multum sanguinem quem effuderat prohibitus est, et ipse collegerat expensas : Sálomon quoque filius eius, idipsum quod ipse facere optáverat, jubente et auxiliante Deo, perfecit, et templum cum altári, et reliqua ad divinum cultum peragendum consecrávit ; in libro Regum légitur. Fecit ergo Sálomon in tempore illo festivitatem célebrem, et omnis Israel cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimisit pópulos.

ñ. O quam metuendus est locus istel * Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cœli. ý. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cœli.

LECTIO VI.

De Consec. dist. 1. c. 17.

SOLEMNITATES dedicatiónum Ecclesiárum et sacerdotum, per singulos annos solémniter sunt celebrandæ, ipso Dómino exéplum dante, quia festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciendi dans formam, cum reliquis pópulis eámdem festivitatem celebráturus venit, sicut scriptum est : Facta sunt encænía in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænía sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatiónis templi, reperiétis.

ñ. Mane surgens Jacob erigebat lápidem in titulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciëbam. ý. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

¶ *Notandum*
intra tempus
vanda est Ru
p. lx.

AD V

Ant. t. 3.
in accubitu
dedit odorem

PSAL

DIXIT Dómi
Sede á d
Donec pon
scabellum pe
Virgam vi
Dóminus ex
in médio
rum.

Tecum pr
virtutis tuæ
sanctorum :
luciferum gé
Jurávit Dó
nitébit eum :
in ætérnum
nem Melchise
Dóminus a
confregit in d
Judicábit in
plébit ruinas
cápta in terr
De torrén
propterea ex

IN FESTIS

B. MARLÆ VIRGINIS

PER ANNUM.

¶ *Notandum, quod si fuerit intra tempus Paschale, servanda est Rubrica posita supra, p. lx.*

AD VESPERAS.

Ant. t. 3. Dum esset Rex * in acúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo: *
Sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, *
scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet
Dóminus ex Sion: * domináre
in médio inimicórum tuó-
rum.

Tecum princípium in die
virtútis tuæ in splendóribus
sanctorum: * ex útero ante
luciferum génuí te.

Jurávit Dóminus, et non pœ-
nitébit eum: * Tu es sacerdos
in ætérnum secúndum ór-
dinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, im-
plébit ruinas: * conquassábit
cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet: *
proptérea exaltábit caput.

Ant. Dum esset Rex in acúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ant. t. 4. Læva ejus * sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me.

PSALMUS 112.

LAUDATE púeri Dóminum: *
laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedi-
ctum, * ex hoc nunc, et usque
in sæculum.

A solis ortu usque ad occá-
sum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gen-
tes Dóminus, * et super cœlos
glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus no-
ster, qui in altis hábitat, * et
humília respicit in cœlo et in
terra?

Súscitans a terra inopem, * et
de stércore érigens paúperem:

Ut cólloset eum cum princi-
pibus, * cum princípibus pópuli
sui.

Qui habitáre facit stérilem
in domo, * matrem filiórum læ-
tántem.

Ant. Læva ejus sub cápite
meo: et dextera illius am-
plexábitur me.

Ant. t. 3. Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerúsalem : ideo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubiculum suum.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas : * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini : * testimonium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, * et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsivi bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem : ideo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubiculum suum.

Ant. t. 8. Jam hiems transiit, * imber ábiit, et recessit : surge amica mea, et veni.

PSALMUS 126.

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboraverunt, qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit ci-

vitatem, * frustra vigilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sederitis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis : * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desiderium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimicis suis in porta.

Ant. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recessit : surge amica mea, et veni.

Ant. t. 4. Speciósá facta es * et suávis in deliciis tuis, sancta Dei Génitrix.

PSALMUS 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti satiáte.

Qui emittit elóquiium suum terræ : * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam, sicut bucéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea : * flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justitias et iudicia sua Israel.

Non fecit taliter omni na-

tioní : * et j
nifestávit ei

Ant. Sp
suávis in
Dei Génitri

CAPITUL

AB initio

creata
futúrum, s
nam, et in

coram ipso

AVE maris

Dei mat
Atque semp

Felix cœli p
Sumens i

Gabriélis or
Funda nos i

Mutans Hev
Solve vine

Profer lume
Mala nostra

Bona cuncta
Monstra t

Sumat per t
Qui pro nob

Tulit esse tu
Virgo sing

Inter omnes
Nos culpis s

Mites fac et
Vitan. pra

Iter pará tu
Ut vidéntes J

Semp. r. colla
Sit laus

Summo Chri
Spiritu sanc

Tribus honor
ŷ. Dignár

Virgo sacráta
tatem contra

tionī : * et iudicia sua non manifestavit eis.

Ant. Speciosa facta es et suavis in deliciis tuis, sancta Dei Génitrix.

CAPITULUM. Eccli. 24. b

AB initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatiōe sancta coram ipso ministravi.

HYMNUS.

AVE maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpīs solūtos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter parā tutum,
Ut vidētes Jesum,
Semp̄r̄r̄ colatēmur.

Sit laus tibi Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

ŷ. Dignare me laudare te,
Virgo sacrata. R̄. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r
Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flébiles, ora pro pópulo, interveni pro clero, intercède pro devoto femineo sexu : sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatē.

ORATIO.

CONCEDE nos famulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et cörperis sanitate gaudere : et gloriōsa beatæ Mariæ semper virginis intercessiōe, a præsentī liberari tristitia, et ætérna perfrui lætitia. Per Dóminum.

Ad Completorium et Horas, in fine Hymnorum, dicitur :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

Invitat. Sancta Maria Dei Génitrix Virgo, * Intercède pro nobis.

Psalm. Venite exultemus, p. 2.

HYMNUS.

QUEM terra, pontus, sidera
Colunt, adórant, prædicant,

Trinam regentem máchinam
Clastrum Mariæ hájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Deserviunt per témpora,
Perfusa cœli grátia,
Gestant puellæ viscera.

Beata Mater múnere,
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugillo cóntinens,
Ventrīs sub arca clausus est.

Beata cœli nuntio,

Fecúnda sancto Spírítu,
Desiderátus Géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spírítu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 4. Benedicta tu * in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui.

PSALMUS 8.

DOMINE Dóminus noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magni-
ficéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium et lactén-
tium perfecisti laudem propter
inimicos tuos, * ut destruas
inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos,
ópera digitórum tuórum: * lu-
nam et stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quod memor
es ejus? * aut filius hóminis,
quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus
ab Angelis, glória et honóre
coronásti eum: * et constituisti
eum super ópera manuum
tuárum.

Omnia subjecisti sub pédi-
bus ejus, * oves et boves uni-
vérsas, insuper et pécora
campi;

Vólucres cœli, et pisces ma-
ris, * qui perámbulant sémitas
maris.

Dómine Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in univérſa terra!

Ant. Benedicta tu in mulié-
ribus, et benedictus fructus
ventris tui.

Ant. t. 4. Sicut myrrha *
elécta odórem dedisti suavitá-
tis, sancta Dei Génitrix.

PSALMUS 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, *
et ópera mánuum ejus an-
núnciat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, *
et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non au-
diántur voces eórum.

In omnem terram exivit so-
nus eórum: * et in fines orbis
terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum
suum: * et ipse tamquam
sponsus procedens de thálamo
suo:

Exultávit ut gigas ad cur-
réndam viam, * a summo cœlo
egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad
summum ejus: * nec est qui
se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta,
convértens ánimas: * testimó-
nium Dómini fidéle, sapién-
tiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, læti-
ficántes corda: * præcéptum
Dómini lúcidum, illúminans
óculos.

Timor Dómini sanctus, pér-
manens in sæculum sæculi: *
judicia Dómini vera, justificáta
in semetipsa.

Desiderabilia super aurum
et lápidem pretiósium multum: *
et dulcióra super mel et favum.

Etenim s
ea, * in cust
bitio multa

Delicta
occúltis mei
ab aliénis p

Si mei no
ti, tunc im
emundabor

Et erunt
quia oris m
cordis mei
semper.

Dómine a
redémptor m

Ant. Sic
odórem ded
cta Dei Gén

Ant. t.
hujus Virgi
bis dulcía c

PSA

DOMINI EST
ejus; *
univérſi qui

Quia ipse
dávít eum:
præparávit

Quis asc
Dómini? *
loco sancto

Innocens
corde, * qu

vano ánima
vit in dolo p
Hic accip

a Dónino:
a Deo salutá

Hæc est g
tium eum,
ciem Dei Jac

Attóllite
vestras, et

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occultis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuérint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha elécta odórem dedisti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Ant. t. 4. Ante torum * hujus Virginitatis frequentate nobis dulcica cantica dramatis.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus ; * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ

æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Ante torum hujus Virginitatis frequentate nobis dulcica cantica dramatis.

ÿ. Spécie tua, et pulchritudine tua. ñ. Intende, prospere procede, et regna.

De Parabólis Salomónis.

LECTIO I. *Cap. 8. b et 9*

EGO sapientia habito in consilio, et eruditus intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum : arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os lingue detestor. Meum est consilium et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo : et qui mane vigilant ad me, invenient me.

ñ. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus effera nescio : * Quia quem cæli capere non poterant, tuo gremio contulisti. ÿ. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

LECTIO II.

MECUM sunt divitiæ, et glória, opes superbæ et justitia. Mélior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiæ ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebam.

ñ. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum et hominem. ý. Beátam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et.

LECTIO III.

BEATUS homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauret salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam

suam. Misit ancillas suas ut vocarent ad arcem, et ad moenia civitatis: Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis.

ñ. Beata es virgo Maria, quæ Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in æternum permanes virgo. ý. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Genuisti qui. Glória Patri. Genuisti.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Specie tua, * et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna.

PSALMUS 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velociter scribentis.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Specie tua, et pulchritudine tua * intende, prospere procede, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum

sæculi: * virga regni tui.

Dilexisti justitiam: * propterea detestatus est Deus turpem consortium tuum.

Myrrha, et gessum vestimentis tuis: * eburneis: * exierunt te filie nationum in odore tuo.

Astitit regina in vestitu deaurato varietate.

Audi filia, et aurem tuam: * populum tuum, et civitatem tuam.

Et concupiscet te: * quoniam dominus Deus tuus est.

Et filie Tyri invocabunt te: * vultum tuum et dominum tuum. Omnes divites plebis tuæ: * Omnis gloria regis ab intus, * in circuitu circumambulationibus tuis.

Adducuntur in post eam: * proferentur tibi.

Afferentur in oblatione: * adducuntur in plenum Regis.

Pro patribus tuis: * et tibi filii: * et principes super terram.

Memores erunt in omni generatione rationem.

Propterea populus

sæculi : * virga directiõnis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ præ consõrtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a dõmibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in munèribus * vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducèntur Regi virgines post eam : * proximæ ejus afferèntur tibi.

Afferèntur in lætitia et exultatione : * adducèntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nòminis tui : * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebùn-

tur tibi in ætèrnum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua, et pulchritudine tua intènde, prospere procedè, et regna.

Ant. t. 7. Adjuvabit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovèbitur.

PSALMUS 45.

DEUS noster refúgium et virtus ; * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

Propterea non timèbimus dum turbabitur terra : * et transferèntur montes in cor maris.

Sonuèrunt, et turbatæ sunt aquæ cõrum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Flúminis ímpetus lætificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in médio ejus, non commovèbitur : * adjuvabit eam Deus mane dilúculo.

Conturbatæ sunt Gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte ópera Domini, quæ posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcus cõteret, et confringet arma : * et scuta combúret igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in

géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábít eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. t. 7. Sicut lætántium * ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Baby-lónis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altissimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et principum ; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

ÿ. Adjuvábít eam Deus vultu suo. ñ. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

Apud Metaphrasten.

DEI Filius non divitem, aut locúpletem áliquam fémi-

nam sibi matrem elégit, sed beátam Virginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta Maria supra omnem humaná naturam castitatem serváret, propterea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc igitur sanctissimam Virginem et Dei matrem accurréntes : ejus patrocinii utilitatem assequámur. Itaque quæcúmque estis virgines, ad matrem Dómini confúgite. Illa enim pulcherrimam, pretiosissimam, et incorruptibilem possessionem patrocinio suo vobis conservábit.

ñ. Sicut cedrus exaltáta sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitatem odóris. ÿ. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans. Dedi suavitatem.

LECTIO V.

MAGNUM revéra miraculum, fratres dilectissimi, fuit beáta semper virgo Maria. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore inventum est, seu aliquándo inveniri póterit ? Hæc sola cælum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sanctius ? Non Prophætæ, non Apóstoli, non Mártires : non Patriárchæ, non Augeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim : non déntique áliud quidpiam inter creatas res visibiles aut invisibiles, majus aut excellentius inveniri potest. Ea-

dem an-
eadem v-
ñ. Qu-
césit si-
tamquam
runt ear-
tani dix-
davérunt
verni cir-
rosárum
Viderunt

HÆC ej-
Patro-
pium gé-
geli et h-
minum r-
cognósce-
præstánti-
téntis ? I-
móre assi-
suam : H-
illi offer-
hanc et
consequi-
ter, cœl-
thronus,
cus, glór-
assidue p-
sum Fili-
num nost-
sericórdia
judicii, e-
lis, qui d-
consequi-
benignitá-
Christi :
et sancto-
honor, et
semper in-
Amen. Tu-
ñ. Orná-
Jerúsalem

rem elégit, sed
nem illam, cujus
us ornata erat.
ita Maria supra
nam naturam ca-
aret, propterea
inum in ventre
anc igitur san-
ginem et Dei
rentes : ejus pa-
tatem assequa-
uacumque estis
matrem Domini
enim pulcher-
sissimam, et in-
possessionem pa-
bis conservabit.
us exaltata sum
sicut cypressus
: quasi myrrha
uauitatem odot
t cinnamomum
romatizans. De-

io v.
era miraculum,
ectissimi, fuit
irgo Maria. Quid
majus aut illu-
quam tempore
seu aliquando
? Hæc sola ce-
m amplitudine
dnam illa san-
rophete, non
Martyres : non
n Angeli, non
Dominations,
, non Cheru-
que aliud quid-
tas res visibles
majus aut ex-
iri potest. Ea-

dem ancilla Dei est et mater :
eadem virgo et genitrix.

℞. Quæ est ista, quæ pro-
cessit sicut sol, et formosa
tamquam Jerusale[m] ? * Vidé-
runt eam filie Sion, et beá-
tam dixerunt, et Reginæ lau-
daverunt eam. ⁊. Et sicut dies
verni circúmdabant eam flores
rosarum, et lilia convallium.
Vidérunt.

LECTIO VI.

HÆC ejus mater est, qui a
Patre ante omne princi-
pium génius fuit, quem An-
geli et homines agnoscunt Dó-
minum rerum ómnium. Visne
cognoscere quanto Virgo hæc
præstantior sit cœlestibus Pó-
téntiis ? Illæ cum timóre et tre-
móre assistunt, faciém velántes
suam : hæc humánium genus
illi offert, quem genuit. Per
hanc et peccatorum véniam
conséquimur. Ave igitur ma-
ter, cœlum, puélla, virgo,
thronus, Ecclesiæ nostræ de-
us, glória et firmamentum,
assidue pro nobis precáre Je-
sum Filium tuum, et Dómi-
num nostrum : ut per te mi-
sericórdiam invenire in die
judicii, et quæ repósa sunt
illis, qui diligunt Deum, bona
cónsequi possimus grátia et
benignitáte Dómini nostri Jesu
Christi : cum quo Patri simul
et sancto Spiritui glória et
honor, et impérium nunc et
semper in sæcula sæculórum.
Amen. Tu autem.

℞. Ornátam monilibus filiam
Jerusale[m] Dóminus concupi-

vit : * Et vidéntes eam filie
Sion beatissimam prædicavé-
runt, dicéntes : * Unguéntum
effúsum nomen tuum. ⁊. Asti-
tit Regina a dextris tuis in ve-
stitu deaurato, circúmdata va-
rietáte. Et vidéntes. Glória Pa-
tri. Unguéntum.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 4. Gaude María Vir-
go, * cunctas hæreses sola in-
teremisti in univérso mundo.

PSALMUS 95.

CANTATE Dómino cánticum
novum : * cantáte Dómino
omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedi-
cite nómini ejus : * annuntiáte
de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes gló-
riam ejus, * in ómnibus pó-
pulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus,
et laudábilis nimis : * terribi-
lis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium
dæmónia : * Dóminus autem
cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in
conspéctu ejus : * sanctimónia,
et magnificéntia in sanctifica-
tíone ejus.

Afférte Dómino pátriæ Gén-
tium, afférte Dómino glóriam
et honórem : * afférte Dómino
glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in
átria ejus : * adoráte Dóminum
in átrio sancto ejus.

Commovéatur a facië ejus
univérso terra : * dicite in Gén-
tibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem ter-

ræ, qui non commovébitur : *
judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exúltet
terra, commoveátur mare, et
plenitúdo ejus : * gaudébunt
campi, et ómnia, quæ in eis
sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna
silvárum a fácie Dómini, quia
venit : * quóniam venit judi-
cáre terram.

Judicábit orbem terræ in
æquitáte, * et pópulos in veri-
táte sua.

Ant. Gaude María Virgo, cun-
ctas hæreses sola interemísti
in univérso mundo.

Ant. t. 4. Dignáre me * lau-
dáre te, Virgo sacráta : da
mihi virtútem contra hostes
tuos.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávít, exúltet ter-
ra : * læténtur insulæ
multæ.

Nubes, et caligo in circúitu
ejus : * justítia, et judícium
corrécitio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, *
et inflammábit in circúitu ini-
micos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi
terræ : * vidit, et commóta
est terra.

Montes sicut cera fluxérunt
a fácie Dómini : * a fácie Dó-
mini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justí-
tiam ejus : * et vidérunt omnes
pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui
adórant sculptilia : * et qui glo-
riántur in simuláceris suis.

Adoráte eum omnes Angeli
ejus : * audivit, et lætáta est
Sion.

Et exultavérunt filiae Judæ, *
propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altís-
simus super omnem terram : *
nimis exaltátus es super omnes
deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte
malum : * custódit Dóminus
ánimas sanctórum suórum, de
manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino : *
et confitémini memóriæ san-
ctificatiónis ejus.

Ant. Dignáre me laudáre te,
Virgo sacráta : da mihi virtú-
tem contra hostes tuos.

Ant. t. 4. Post partum, * Vir-
go, invioláta permansisti, Dei
Génitrix intercédé pro nobis.

¶ *In Festo Annuntiationis.*

Ant. t. 4. Angelus Dómini *
nuntiávit Mariæ, et concépit de
Spiritu sancto.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum
novum : * quia mirabilia
fecit.

Salvávit sibi délixtera ejus, *
et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salu-
táre suum : * in conspéctu
Géntium revelávit justítiam
suam.

Recordátus est misericórdiæ
suæ, * et veritátis suæ dómni
Israel.

Vidérunt omnes términi ter-
ræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte
cantáte, e
líte.

Psállite
in cithara
tabis duct
córnea.

Jubiláte
Dómini ; *
plenitúdo
rum, et qu

Flúmina
mul monte
spéctu Dón

mit judicár
Judicábit
justítia, et
líte.

Ant. Pos
violáta per
trix intercé

¶ *In Fes*
Ant. An
tiávit Mariæ
Spiritu san

ÿ. Elégit
elégit cam
suo habitár
Léctio s

secún
LECTIO

In illo tém
suad turk
quædam mu
illi : Beátus
lavit. Et ré
Homilia v

Pr
Lib. 4. cap

MAGNÆ d
hæc m
quæ, Scribi
minum ten

omnes Angeli
et lætata est

nt filiae Judæ,*
ua Dómine;
Dóminus altis-
nem terram.*
s super omnes

Dóminum, odite
ódit Dóminus
m suórum, de
liberábit eos.
asto,* et rectis

i in Dómino.*
memóriæ san-

me laudare te,
la mihi virtú-
es tuos.

partum,* Vir-
rmansisti, Dei
de pro nobis.
untiationis.

relus Dómini*
et concépit de

s 97.

no cánticum
uia mirabilia

éxtera ejus,*
ctum ejus.

Dóminus salu-
in conspéctu
vit justitiam

t misericórdiæ
s suæ dómui

es términi ter-
nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : *
cantáte, et exultáte, et psál-
lite.

Psállite Dómino in cithara,
in cithara et voce psalmi : * in
tablis ductilibus, et voce tubæ
córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis
Dómini ; * moveátur mare, et
plenitúdo ejus : orbis terrá-
rum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, si-
mul montes exultábunt a con-
spéctu Dómini : * quóniam ve-
nit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in
justitia, et pópulos in aequi-
tate.

Ant. Post partum, Virgo, in-
violáta permansisti, Dei Génit-
rix intercéde pro nobis.

¶ *In Festo Annuntiationis.*

Ant. Angelus Dómini nun-
tiávit Mariæ, et concépit de
Spiritu sancto.

ÿ. Elégit eam Deus, et præ-
elégit eam. ñ. In tabernáculo
suo habitáre facit eam.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 11. d*

In illo témpore : Loquente Je-
su ad turbas, extóllens vocem
quædam múlier de turba, dixit
illi : Beátus venter, qui te por-
távit. Et reliqua.

Homilia venerábilis Bedæ
Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

MAGNÆ devotiõnis et fidei
hæc múlier osténditur,
quæ, Scribis et Pharisæis Dó-
minum tentántibus simul et

blasphemántibus, tanta ejus
incarnatiõnem præ ómnibus
sinceritáte cognóscit, tanta fi-
dúcia confitétur, ut et præsen-
tium prócerum calúmniam, et
futurórum confúndat hæreti-
córum perfidiam. Nam sicut
tunc Judæi, sancti Spiritus
ópera blasphemándo, verum
consubstantialémque Patri Dei
Filium negábant : sic hæretici
póstea negándo Mariam sem-
per virginem, sancti Spiritus
operánte virtúte, nascituro
cum humánis membris Unigé-
nito Dei, carnis suæ matériam
ministrásse, verum consub-
stantialémque matri filium hó-
minis fatéri non debére dix-
erunt.

ñ. Felix namque es sacra
virgo María, et omni laude di-
gníssima : * Quia ex te ortus
est sol justitiæ, Christus Deus
noster. ÿ. Ora pro pópulo, in-
térveni pro clero, intercéde
pro devóto femineo sexu : sén-
tiant omnes tuum juvámén,
quicúmque célebrant tuam
sanctam Festivitatem. Quia ex
te.

Bened. Cujus festum cóli-
mus, ipsa Virgo virginum.

LECTIO VIII.

S ED si caro Verbi Dei secún-
dum carnem nascéntis a
carne Virginis matris pronun-
tiátur extránea, sine causa
venter qui eam portásset, úbe-
ra quæ lactassent, beatificán-
tur. Dicit autem Apóstolus :
Quia misit Deus Filium suum
factum ex muliere, factum sub

lege. Neque audiendi sunt qui legendum putant: Natum ex muliere, factum sub lege; sed, Factum ex muliere: quia conceptus ex útero virgináli, carnem non de nihilo, non aliunde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec vere filius hóminis dicerétur; qui originem non habéret ex hómine. Et nos igitur his contra Eútychen dictis, extollámus vocem cum Ecclesia cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, et úbera, quæ suxisti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait: Enixa est puérpera Regem, qui cælum terrámque tenet per sæcula.

ñ. Beátam me dicent omnes generatiónes: * quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ý. Et misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum. Quia fecit, Glória Patri. Quia fecit.

LECTIO IX.

QUINIMO beáti qui aúdiunt Verbum Dei, et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulieris ánnuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritaliter audítu fidei concípere, et boni óperis custódia vel in suo vel in proximórum corde párrere, et quasi álere studierint, assevérans

esse beátos: quia et eádem Dei Génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi ministra facta est temporális: sed inde multo beátior, quia ejúdem semper amándi custos manébat ætérna.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES.

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus meo dedit odórem suavitatís.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis de Dominica, p. 17.

Ant. t. 4. Læva ejus * sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me.

Ant. t. 3. Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Ant. t. 8. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recessit: surge amíca mea, et veni.

Ant. t. 4. Speciósa * facta es, et suávis in deliciis tuis, sancta Dei Génitrix.

CAPITULUM. *Eccli.* 24. b

AB inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

HYMNUS.

O gloriósa Virginum, Sublimis inter sidera: Qui te creávit, párvulum Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit, Tu reddis almo gérmine: Intrent ut astra flépiles,

Cæli recludis

Tu Regis a

Et aula lucis

Vitam datam

Gentes redém

Jesu, tibi s

Qui natus es

Dum Patre, e

In sempitérna

ý. Diffúsa e

tuis. ñ. Prop

Deus in ætér

Ad Bened.

es Maria, qua

ficiéntur in te

tibi a Dómino

Or

CONCEDE no

Quæsumus

perpétua men

sanitate gaud

beátæ Mariæ

intercessiõe,

pári tristitia, e

lætitia. Per D

AD P

In Respons

natus es de

AD TI

Ant. Læva c

Capitul. Ab

ad Laudes.

ñ. br. Spéc

chritúdiõe tu

ý. Inténde, pr

et regna. Et

Glória Patri. S

ý. Adjuváb

suo. ñ. Deus

non commovél

¶ Tempor

ñ. br. Spéc

chritúdiõe tua

Cæli recludis cardines.

Tu Regis alti janua,
Et aula lucis fulgida :
Vitam datam per Virginem
Gentes redemptæ plaudite.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

ÿ. Diffusa est gratia in labiis
tuis. R̄. Propterea benedixit te
Deus in æternum.

Ad Bened. Ant. t. 8. Beata
es Maria, quæ credidisti : per-
ficiuntur in te, quæ dicta sunt
tibi a Dómino, allelúia.

ORATIO.

CONCEDE nos famulos tuos,
quæsumus Dómine Deus,
perpétua mentis et corpóris
sanitate gaudere : et gloriósa
beatæ Mariæ semper virginis
intercessióne, a præsentí libe-
rari tristitia, et æterna pórfrui
lætítia. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

In Responsorio brevi, ÿ. Qui
natus es de Maria virgine.

AD TERTIAM.

Ant. Læva ejus.

Capitul. Ab initio, *ut supra,*
ad Laudes.

R̄. br. Spécie tua, * Et pul-
chritúdine tua. Spécie tua.
ÿ. Inténde, prospere procéde,
et regna. Et pulchritúdine.
Glória Patri. Spécie tua.

ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu
suo. R̄. Deus in médlo ejus,
non commovébitur.

¶ *Tempore Paschali.*

R̄. br. Spécie tua, et pul-
chritúdine tua, * Allelúia, al-

lelúia. Spécie. ÿ. Inténde, pró-
spere procéde, et regna. Al-
lelúia, allelúia. Glória Patri.
Spécie.

ÿ. Adjuvabit eam Deus vultu
suo, allelúia. R̄. Deus in médio
ejus, non commovébitur, alle-
lúia.

AD SEXTAM.

Ant. Nigra sum.

CAPITULUM. Ecclí. 24. b

Et sic in Sion firmata sum,
et in civitate sanctificata
similiter requievi, et in Jerú-
salem potestas mea. Et radi-
cavi in pópulo honorificato, et
in parte Dei mei hæreditas il-
lius, et in plonitúdine sanctó-
rum detentio mea.

R̄. br. Adjuvabit eam * Deus
vultu suo. Adjuvabit. ÿ. Deus
in médio ejus, non commové-
bitur. Deus. Glória Patri. Ad-
juvabit.

ÿ. Elégit eam Deus, et præ-
elégit eam. R̄. In tabernáculo
suo habitare facit eam.

¶ *Tempore Paschali.*

R̄. br. Adjuvabit eam Deus
vultu suo. * Allelúia, allelúia.
Adjuvabit. ÿ. Deus in médio
ejus, non commovébitur. Alle-
lúia, allelúia. Glória Patri. Ad-
juvabit.

ÿ. Elégit eam Deus, et præ-
elégit eam, allelúia. R̄. In ta-
bernáculo suo habitare facit
eam, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Speciósá.

CAPITULUM. Ecclí. 24. b

In platéis sicut cinnamómum
et balsamum aromatizans

odorem dedi : quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.
ñ. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. *ÿ.* In tabernáculo suo habitare facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

ÿ. Diffusa est grátia in lábiis tuis. *ñ.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Tertio Pascuali.

ñ. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam. * Allelúia. Elégit. *ÿ.* In tabernáculo suo habitare facit eam. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Elégit.

ÿ. Diffusa est grátia in lábiis tuis, allelúia. *ñ.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum, allelúia.

In II Vesp. omnia ut in primis.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancillam húmitem respexit Deus.

OFFICIUM B. MARIE

IN SABBATO.

Omnibus Sabbatis a Dominica in Albis, nisi occurrat Festum novem Lectionum, fit Officium de S. Maria, modo infrascripto.

In Vesperis Ferie VI dicuntur Psalmi feriales in Psalterio positi, nisi fuerit Festum novem Lectionum : quia tunc de S. Maria fit tantum Commemoratio in dictis Vesperis cum Ant. ÿ. et Oratione, ut infra : quæ Comm. omittitur, quando Feria VI occurrit aliud ejusdem B. V. Officium.

Capitulum et Hymnus ut in Festis B. M., p. cliij.

ÿ. Diffusa est grátia in lábiis tuis, allelúia. *ñ.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Regina cœli * lætare, allelúia : quia quem meruisti portare, allelúia : resurrexit, sicut dixit, allelúia : ora pro nobis Deum, allelúia.

ÿ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudere : et gloriósa beatæ Mariæ sémper virginis intercessióne, a præsentí liberári tristitia, et ætérna perfrui lætitia. Per Dóminum.

Non sunt commemorations consuetæ, sed tantum de Cruce, ut in Psalterio, post Vesperas Sabbati, p. 143.

Si autem occurrat Festum Simplex, de eo fit Commemoratio ante Commem. de Cruce.

Completor. ut in Psalterio. Et in fine Hymni, Te lucis ante terminum, dicitur : Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Virgine, etiamsi in Vesperis facta sit tantum Commem. de B. Maria.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Ave Maria, grátia plena, * Dóminus tecum, allelúia.*

Psalm. Veníte exultémus, p. 2.

Hymnus, Festis B. M.

Nocturnum Psall. p., 10

ÿ. Diffusa est grátia in lábiis tuis, allelúia. *ñ.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum, allelúia.

Pater noster

ABS

PRECIBUS

I. Mariæ se

ómniun Sanct

nos Dóminus

rom. ñ. Ame

ÿ. Jube dor

Pro prima

Nos cum pro

virgo Maria.

Primæ du

Scriptura lib

tia, una ex

per ordinem.

ñ. 1. Sanct

virginitas, qu

efferam, nesc

cœli cápere n

grémio cont

ÿ. Benedicta t

et benedictus

tui. Quia que

Pro secunda

Ipsa Virgo v

dat pro nobi

ñ. Amen.

ñ. II. Felix

Virgo Maria,

*gnissima : * C*

est sol just

Deus noster,

pro pópulo, in

intereede pro

seu : sentia

Hymnus, Quem terra, ut in Festis B. M. p. cliij.

Nocturnum Sabbati, ut in Psalt. p., 107. Et in fine,

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. R̄. Proptérca benedixit te Deus in ætérnum, allelúia.

Pater noster.

ABSOLUTIO.

PRECIBUS et méritis beátæ Mariæ semper virginis, et omnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. R̄. Amen.

ÿ. Jube domne benedicere.

Pro prima Lectione, Bened.

Nos cum prole pia benedicat virgo Maria. R̄. Amen.

Primæ duæ Lectiones de Scriptura libri currentis: tertia, una ex inferius positis per ordinem.

R̄. I. Sancta et immaculáta, virginitas, quibu. te laúdibus éfferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulisti, allelúia.

ÿ. Benedicta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia quem.

Pro secunda Lectione, Bened.

Ipsa Virgo virginum intercédit pro nobis ad Dóminum. R̄. Amen.

R̄. II. Felix namque es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster, allelúia. ÿ. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercède pro devóto femineo sexu: séntiant omnes tuum

juvámén quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratió-nem. Quia ex te. Glória Patri. Christus.

Pro tertia Lectione, Bened.
Per Virginem matrem concédit nobis Dóminus salútem et pacem. R̄. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur.

Te Deum laudámus, p. 16.

Ad Laudes, et per Horas, omnia ut in Festis beatæ Mariæ, p. clxij. præter sequentia.

AD LAUDES.

ÿ. Benedicta tu in muliéribus, allelúia. R̄. Et benedictus fructus ventris tui, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 1. Regina cæli * lætáre, allelúia: quia quem meruisti portáre, allelúia: resurréxit, sicut dixit, allelúia: ora pro nobis Deum, allelúia.

ÿ. Dóminus vobíscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

CONCEDE NOS fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Mariæ semper virginis intercessióne, a præsénti liberári tristitia, et ætérna pèrfrui lætitia. Per Dóminum.

Commemoratio de Cruce ut in Psalterio, post Vesperas Sabbati, p. 143.

Ad Vesperas, Ant. et Psalmi feriales: Capitulum et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dominica.

Lectiones sequentes dicun-

tur singulis mensibus in Officio B. M. in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE APRILI.

De Expositione S. Hierónymi Presbyteri in Ezechiélem Prophétam.

LECTIO III.

Lib. 13. in cap. 44.

PORTA hæc clausa erit, et non aperiétur. Pulchre quidam portam clausam, per quam solus Dóminus Deus Israel ingréditur, et dux cui porta clausa est, Mariam virginem intélligunt: quæ et ante partum, et post partum virgo permánsit. Etenim tempore, quo Angelus loquebatur: Spiritus sanctus véniet super te, et virtus Altissimi obumbrábit te; quod autem nascétur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei: et quando natus est, virgo permánsit ætérna: ad confundéndo eos, qui arbitrántur eam post natiuitatem Salvatoris habuisse de Joseph filios, ex occasione fratrum ejus, qui vocántur in Evángelio.

Te Deum laudámus, p. 16.

MENSE MAIO.

Ex tractátu sancti Augustini Episcopi de Symbolo ad Catechúmenos.

LECTIO III.

Lib. 3. c. 4. in fine, tom. 9.

PER féminam mors, per féminam vita: per Hevam intéritus, per Mariam salus. Illa corrúpta secúta est seductórem: hæc íntegra péperit

Salvatórem. Illa póculum a serpente propínatum libénte accépit, et viro trádidit, e quo simul mereréntur occidí: hæc, grátia cælésti désuper infúsa, vitam prótulit, per quam caro mórtua possit resuscítá. Quis est, qui hæc operátus est, nisi Virginis filius, et virginum sponsus: qui áttulit matri fecunditátem, sed non ábstulit integritátem?

Te Deum laudámus, p. 16.

OFFICIUM PARVUM

Beatæ Mariæ non dicitur, quando fit Officium novem Lectionum, nec in Feriis majoris Hebdomadæ, nec infra Octavas Paschæ et Pentecostes, nec in Sabbatis, quando fit Officium de S. Maria. Quibus diebus omittitur a I Vesperis. Cum dicitur in Choro, in Matutinis, et in Vesperis præponitur Officio diei. In aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicámus Dómino, antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. MARIE

Extra Tempus Paschale.

AD VESPERAS.

Ave Maria, secreto, quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. M., quando non conjunguntur cum Officio diei.

ŷ. Deus in adiutorium meum inténde. ñ. Dómine ad adiuvándum me festina. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia, vel

Laus tibi Dómine in maiestate.

Ant. Psalmus, ut p. clj.

ŷ. Diffúsa misericórdia. Proprietas Dei in ætérna.

Ad Magníficatam Mater, * et in gloriosa Regina pro nobis ad

Kyrie eléison. Kyrie eléison.

ŷ. Dóminus deus cum spiritu sancto.

OR.

CONCEDE NOBIS

Quæsumus te, Domine, perpetua misericordia gaudeat

beatæ Mariæ intercessióne, a tristi

tristitia, perfruam lætitia. Perstrum.

Sequens Collectio Sanctis fit tantis, et Laudes Mariæ.

Ant. Sancti precédere digna omniúmque

ŷ. Lætáminum exultáte justorum.

omnes recti corum.

OR. PROTEGE, Dómine, tuum, et Apostolorum Petri et Pauli

déntem, perpetuam conserva.

Laus tibi Dómine, *pro temporis varietate.*

Ant. Psalmi, Capitulum, et Hymnus, ut in Festis B. M.
p. clj.

̄. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ̄. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Beáta Mater, * et intácta Virgo, gloriósa Regina mundi, intercède pro nobis ad Dóminum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

̄. Dóminus vobiscum. ̄. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitate gaudere : et gloriósa beátæ Mariæ semper virginis intercessióne, a præsentí liberári tristitia, et ætérna pèrfrui lætitia. Per Dóminum nostrum.

Sequens Commemoratio pro Sanctis fit tartum ad Vespèras, et Laudes in Officio sanctæ Mariæ.

Ant. Sancti Dei omnes, intercédere dignemini pro nostra omniúmque salute.

̄. Lætámmini in Dómino, et exultáte justí. ̄. Et gloriámmini omnes recti corde.

ORATIO.

PROTEGE, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

OMNES Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubique adjuvent, ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus : et pacem tuam nostris concède temporibus, et ab Ecclésia tua cunctam repelle nequitiam : iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salutis tuæ prosperitate dispónere : benefactóribus nostris sempitérna bona retribue, et ómnibus fidélibus defúctis requiem ætérnam concède. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ave Maria, *ut supra.*

̄. Convérte nos Deus salutaris noster. ̄. Et avérte iram tuam a nobis.

̄. Deus in adjutórium. Glória Patri. Allelúia, *vel* Laus tibi, Dómine.

Psalm. Sæpe expugnáverunt me. De profundis, *et* Dómine non est exaltátum, *ut in Vesp. Feriæ quartæ*, p. 132.

HYMNUS.

MEMENTO, rerum Cónditor, Nostri quod olim córporis, Sacráta ab alvo Virginis Nascendo, formam sumpseris.

Maria mater grátia,
Dulcis Parens cleméntia,
Tu nos ab hoste protége,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

CAPITULUM. *Eccli. 24. c*

EGO mater pulchræ dilecti-
onis, et timóris, et agni-
tiónis, et sanctæ spei.

ñ. Deo grátias.

ÿ. Ora pro nobis, sancta Dei
Génitrix. ñ. Ut digni efficiámur
promissionibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Ant. t. 7.
Sub tuum præsidium * con-
fúgimus, sancta Dei Génitrix :
nostras deprecationes ne des-
picias in necessitatibus; sed
a periculis cunctis libera nos
semper, Virgo gloriósa et be-
nedicta.

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

ÿ. Dóminus vobiscum. ñ. Et
cum spíritu tuo.

ORATIO.

BEATÆ et gloriósæ semper
Virginis Mariæ, quæsumus
Dómine, intercésio gloriósa
nos prótegat: et ad vitam per-
ducát ætérnam. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Ave María, *ut supra.*

ÿ. Dómine lábia mea apéries.
ñ. Et os meum annuntiábit
laudem tuam.

ÿ. Deus in adjutórium. Gló-
ria Patri. Allelúia, *vel* Laus
tibi, Dómine.

Invitat. Ave María, grátia
plena : * Dóminus tecum.

Psalm. Venite, exultémus,
p. 2.

Hymnus, Quem terra,
p. cliij.

*In Nocturno, Ant. et Psalmi
dicuntur. ut in Festis B. M.,
scilicet :*

*Feria II et V ut in I Noct.,
p. cliv.*

*Feria III et VI ut in II Noct.,
p. clvj.*

*Feria IV et Sabbato ut in
III Nocturno, p. clix.*

ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. ñ. Proptérea benedixit te
Deus in ætérnum.

Pater noster, *secreto.*

ÿ. Et ne nos indúcas in ten-
tatiónem. ñ. Sed libera nos
malo.

ABSOLUTIO.

PRECIBUS et méritis beátæ
Mariæ semper virginis, et
ómnium Sanctórum, perdúcat
nos Dóminus ad regna cæli-
rum. ñ: Amen.

ÿ. Jube domne benedicere.

Bened. Nos cum prole pi-
benedicat virgo María.

ñ. Amen.

LECTIO I. *Eccli. 24.*

IN ómnibus réquiem quæsi-
vi et in hæreditate Dómini mor-
rábor. Tunc præcépit, et dixit
mihi Créator ómnium : et qui
creávit me, requiévit in taber-
náculo meo, et dixit mihi : In
Jacob inhábita, et in Israel hæ-
reditare, et in eléctis meis
mitte radices. Tu autem Dó-
mine, miserere nobis.

ñ. Deo grátias.

ñ. Sancta et immaculáta
virginitas, quibus te laudibus
éfferam, nésocio : * Quia quem
cæli cápere non póterant, tu
grémio contulisti. ÿ. Benedi-
cta tu in muliéribus, et be-
nedictus fructus ventris tui.
Quia.

ÿ. Jube d
Bened. Ip
intercedat
num. ñ. An

Et sic in
E. et in
similiter re
salem potés
cavi in pópe
in parte Dei
lius, et in p
rum deténti
Dómine.

ñ. Beáta c
Dóminum p
mundi : * G
cit, et in æ
virgo. ÿ. Ave
na. Dóminu
qui te fecit.

ÿ. Jube do
Bened. Pe
trem concéd
salútem et p

LE

QUASI cedri
in Libano
sus in monte
ma exaltáta
quasi plantá
cho. Quasi o
carpitis, et qu
táta sum jux
táis. Sicut
balsamum a
rem dedi : qu
cta dedi suavi
autem Dómin
ñ. Felix n
virgo María,
digníssima : *
tus est sol jus
Verna.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Ipsa Virgo virginum
intercedat pro nobis ad Dómi-
num. *ñ.* Amen.

LECTIO II.

ET sic in Sion firmáta sum,
et in civitaté sanctificáta
similiter requievi, et in Jerú-
salem potéstas mea. Et radí-
cavi in pópulo honorificáto, et
in parte Dei mei hæréditas il-
lius, et in plenitúdine Sanctó-
rum deténtio mea. Tu autem
Dómine.

ñ. Beáta es virgo María, quæ
Dóminum portásti Creatórem
mundi : * Genuisti qui te fe-
cit, et in ætérnum pèrmanes
virgo. ŷ. Ave María, grátia ple-
na, Dóminus tecum. * Genuisti
qui te fecit.

ŷ. Jube domne benedicere.

Bened. Per Virginem ma-
trem concédát nobis Dóminus
salútem et pacem. *ñ.* Amen.

LECTIO III.

QUASI cedrus exaltáta sum
in Libano, et quasi cypres-
sus in monte Sion : quasi pal-
ma exaltáta sum in Cades, et
quasi plantátio rosæ in Jéri-
cho. Quasi oliva speciósa in
campis, et quasi plátanus exal-
táta sum juxta aquam in pla-
téis. Sicut cinnamómum et
bálsamum aromatizans odó-
rem dedi : quasi myrrha elé-
cta dedi suavitatém odóris. Tu
autem Dómine.

ñ. Felix namque es sacra
virgo María, et omni laude
digníssima : * Quia ex te or-
tus est sol justitiæ, * Christus.

Verna.

Deus noster. ŷ. Ora pro pó-
pulo, intérvieni pro clero, in-
tercède pro devóto femineo
sexu : séntiant omnes tuum
juvámén, quicúmque celebrant
tuam sanctam commemoratió-
nem. Quia: Glória Patri. Chri-
stus.

AD LAUDES.

ŷ. Deus in adjutórium meum
inténde. *ñ.* Dómine ad adju-
vándum me festína. Glória Pa-
tri. Allelúia, *vel* Laus tibi Dó-
mine.

Ant. t. 7. 7 Assumpta est *
María in cœlum, gaudent An-
geli, laudántes benedicunt Dó-
minum.

Psalm. Dóminus regnávít,
cum reliquis de Dominica,
p. 17.

Ant. t. 8. María virgo, * as-
súmpta est ad æthéreum thá-
lamum, in quo Rex regum
stelláto sedet sólio.

Ant. t. 4. In odórem * un-
guentórum tuórum cúrrimus,
adolescéntulæ diléxerunt te
nimis.

Ant. t. 7. f Benedicta * filia
tu a Dómino : quia per te fru-
ctum vitæ comunicávimus.

Ant. t. 1. l Pulchra es, et
decóra * filia Jerúsalem : ter-
ribilis ut castrórum ácies ordi-
náta.

CAPITULUM. *Cant. 6. c*

VIDERUNT eam filiæ Sion, et
beatíssimæ prædicavé-
runt, et reginæ laudavérunt
eam. *ñ.* Deo grátias.

Hymnus, O gloriósa Virgi-
num, p. clxij.

ÿ. Benedicta tu in mulieribus. ñ. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. t. 1. Beáta Dei Génitrix Maria, * virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuisti Dómino nostro Jesu Christo : ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femineo sexu.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

ÿ. Dóminus vobiscum. ñ. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

DEUS, qui de beáte Mariæ virginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluisti : præsta supplicibus tuis ; ut, qui vere eam Genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Percéundem Christum Dóminum nostrum. ñ. Amen.

Pro Sanctis, Ant. Sancti Dei, *ut supra*, p. clxvij.

AD PRIMAM.

Ave Maria, etc.

ÿ. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Meménto, p. clxvij.

Ant. t. 7. r. Assúpta est.

PSALMUS 53.

DEUS in nómine tuo salvum me fac ; * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi orationem meam : * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes

quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ánte conspectum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimicis meis : * et in veritate tua disperde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine : quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me : * et super inimicos meos despéxit óculus meus.

PSALMUS 84.

BENEDIXISTI Dómine terram tuam : * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ : * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in aetérnum irascéris nobis : * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem ?

Deus tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sa
in eos, qui c
cor.

Verúntamen
tes cum salutá
inhabítet glóri
stra.

Misericórdia
vérunt sibi : *
osculatæ sunt.

Véritas de te
et justitia de co
Etenim Dómi
mitátem : * e

dabit fructum
Justitia ante
bit : * et ponet
suos.

PSALMUS

LAUDATE Dón
gentes : * la
nes pópuli :

Quóniam conf
per nos miserie
véritas Dómini
num.

Ant. Assúpt
celum, gauden
dantes benedicu

CAPITULUM.

QUÆ est ista, c
tur quasi a
gens, pulchra u
ut sol, terribilis
acies ordináta ?
tias.

ÿ. Dignáre m
Virgo sacráta. ñ.
tútem contra hos

Kyrie eléison.
son. Kyrie eléiso

ÿ. Dóminus vo
cum spíritu tuo.

Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius : * ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia et veritas obviaverunt sibi : * justitia et pax osculatae sunt.

Veritas de terra orta est : * et justitia de caelo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit : * et ponet in via gressus suos.

PSALMUS 113.

LAUDATE Dominum omnes gentes : * laudate eum omnes populi :

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus : * et veritas Domini manet in aeternum.

Ant. Assumpta est Maria in caelum, gaudent Angeli, laudantes benedicunt Dominum.

CAPITULUM. *Cant.* 6. c

QUE est ista, quae progreditur quasi aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata? *ñ.* Deo gratias.

ñ. Dignare me laudare te, Virgo sacrata. *ñ.* Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

ñ. Dominus vobiscum. *ñ.* Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

DEUS qui virginalem aulam beate Mariae, in qua habitares, eligere dignatus es : da, quaesumus ; ut sua nos defensione munitos, jucundos facias suae interesse commemorationi. Qui vivis et regnas.

AD TERTIAM.

Ave Maria, etc.

ñ. Deus in adiutorium.

Hymnus, Memento, p. clxyij.

Ant. t. 8. Maria Virgo.

PSALMUS 119.

AD Dominum cum tribularer clamavi : * et exaudivit me. Domine libera animam meam a labiis iniquis, * et a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam ?

Sagittae potentis acutae, * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est : habitavi cum habitantibus Cedar : * multum incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus : * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

PSALMUS 120.

LEVAVI oculos meos in montes, * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino, * qui fecit caelum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum : * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui custodit Israel.

Dominus custodit te, Domi-

nus protectio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum; * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

PSALMUS 121.

LETATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domo Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in atriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificatur ut civitas: * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini, * testimonium Israel ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: * et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, et proximos meos, * loquebar pacem de te;

Propter domum Domini Dei nostri, * quesivi bona tibi.

Ant. Maria Virgo assumpta est ad æthereum thalamum, in quo Rex regum stellato sedet solio.

CAPITULUM. *Eccli. 24. b*

ET sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata

similiter requievi, et in Jerúsalem potestas mea.

ñ. Deo gratias.

ÿ. Diffusa est gratia in labiis tuis. ñ. Propterea benedixit te Deus in ætèrnum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

ÿ. Dominus vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

ORATIO.

DEUS, qui salutis æternæ, beætæ Mariæ virginitate fœcunda, humano generi præmia præstitisti: tribue, quaesumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vite suscipere, Dominum nostrum Jesum Christum.

AD SEXTAM.

Ave Maria, etc.

ÿ. Deus in adiutorium.

Hymnus, Meménto, p. clxvij.

Ant. t. 4. In odorem.

PSALMUS 122.

Ad te levavi oculos meos, * qui habitas in cœlis.

Ecce sicut oculi servorum, * in manibus dominorum suorum;

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: * ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri.

Miserere nostri Domine, miserere nostri: * quia multum replèti sumus despectione:

Quia multum replèta est anima nostra: * opprobrium abundantibus, et despectio superbis.

Nisi quia nobis, d
nisi quia D
bis.

Cum ex
in nos, * fo
sent nos:

Cum iras
rum in nos
absorbuisset

Torrèntem
ma nostra:

transisset an
intolerabilen

Benedictus
non dedit n
dentibus eor

Anima no
erèpta est *
dium:

Laqueus e
nos liberati s

Adiutorium
mine Domini

lum et terrar

PSALMUS

Qui confid
sicut mo
commovèbitu

qui habitat in
Montes in

et Dominus in
sui, ex hoc n
sæculum.

Quia non
nus virgam

per sortem j
non extèndan

lætèman manu
Bènefac Dò
rectis corde.

Declinantes

PSALMUS 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutissent nos:

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuisset nos.

Torréntem pertransivit ánima nostra: * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem dentibus eórum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venantium:

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

PSALMUS 124.

Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitatem manus suas.

Bénéfac Dómine bonis, * et rectoris corde.

Declinántes autem in obli-

gatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitatem: * pax super Israel.

Ant. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

CAPITULUM. *Eccli. 24. b*

ET radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illius, et in plenitudine Sanctórum deténtio mea.

ñ. Deo grátias.

ÿ. Benedicta tu in muliéribus.

ñ. Et benedictus fructus ventris tui.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

ÿ. Dóminus vobiscum. ñ. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

CONCEDE, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium: ut, qui sanctæ Dei genitricis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitatibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

AD NONAM.

Ave Maria, etc.

ÿ. Deus in adjutórium.

Hymnus, Memento, p. clxvij.

Ant. t. 1. Pulchra es.

PSALMUS 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere

nobiscum : * facti sumus lætantes.

Convérte Dómine captivitatem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manipulos suos.

PSALMUS 126.

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboráverunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitatem, * frustra vigilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis, * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desiderium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimicis suis in porta.

PSALMUS 127.

BEATI omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducabis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex Sion : * et videas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et videas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Ant. Pulchra es, et decóra filia Jerúsalem : terribilis in castrórum ácies ordináta.

CAPITULUM. *Eccli.* 24. b

In platéis, sicut cinnamórum et bálsamum aromatizans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitatem odóris.

ñ. Deo grátias.

ÿ. Post partum Virgo invioláta permansisti. ñ. Dei Génitrix intercède pro nobis.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

ÿ. Dóminus vobiscum. ñ. E cum spiritu tuo.

ORATIO.

FAMULORUM tuórum, quæsumus Dómine, delictis ignosce : ut, qui tibi placere delictibus nostris non valémus, Genitricis Filii tui Dómini nostrá intercessióne salvémur. Qui tecum vivit.

TEMPORE PASCHALI.

Officium B. Mariæ dicitur ut supra, sed ad Benedictus, et ad Magnificat, et ad Nunc dimittis, dicitur sequens

Ant. t. 1. Regina cæli * lætáre, allelúia : quia quem meruisti portáre, allelúia : resurrexit, sicut dixit, allelúia : ora pro nobis Deum, allelúia.

Antiphonis autem, ÿÿ. et RR. non additur in fine Allelúia.

Dicitur ex schale prima die, non impem Lectionu sequenti die. pedita. In A Quadragesimajuslibet Hebd Majori Hebd dicitur post C est, Vesperæ p Matutinum p nisi alia sit c siarum : ext pro opportuni

AD VI

Absolute in t. 2. Placébo I

PSALM

DILEXI, quod Dóminus * meæ.

Quia incliná mihi : * et in d cábo.

Circumdedé mortis : * et invenerunt me

Tribulatióne invéni : * et no vocávi.

O Dómine, meam : * misér et justus, et De rétur.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

*Dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die, non impedita Festo no-
vem Lectionum, alioquin alia
sequenti die similiter non im-
pedita. In Adventu autem et
Quadragesima, Feria II cu-
juslibet Hebdomadae similiter
non impedita, praterquam in
Majori Hebdomada. In Choro
dicitur post Officium diei, id
est, Vesperae post Vesperas, et
Matutinum post Laudes diei,
nisi alia sit consuetudo Ecclē-
siarum : extra Chorum vero
pro opportunitate temporis.*

AD VESPERAS

*Absolute incipitur ab Ant.
1. 2. Placébo Dómino.*

PSALMUS 114.

DILEXI, quóniam exáudiet
Dóminus* vocem oratiónis
meae.

Quia inclinávit aurem suam
mihi : * et in diébus meis invo-
cábo.

Circumdedérunt me dolóres
mortis : * et perícula inférni
invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem
invéni : * et nomen Dómini in-
vocávi.

O Dómine, libera animam
meam : * miséricors Dóminus,
et justus, et Deus noster mise-
rétur.

Custódiens párvulos Dómi-
nus : * humiliátus sum, et li-
berávit me.

Convértere ánima mea in
réquiem tuam : * quia Dóminus
beneféct tibi.

Quia eripuit animam meam
de morte, * óculos meos a lá-
crymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne
vivórum.

*In sine omnium Psalmorum
dicitur :*

Réquiem aetérnam * dona
eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Ant. Placébo Dómino in re-
gióne vivórum.

Ant. t. 2. Hei mihi Dómine.

PSALMUS 119.

AD Dóminum cum tribulá-
rer clamávi : * et exaudivit
me.

Dómine libera animam meam
a lábiis iniquis, * et a lingua
dolósa.

Quid detur tibi, aut quid ap-
ponátur tibi * ad linguam do-
lósam?

Sagittae poténtis acútæ, *
cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus
meus prolongátus est; habi-
távi cum habitántibus Cedar : *
multum incola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem,

eram pacificus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Hei mihi Dómine, quia incolátus meus prolongatus est.

Ant. t. 2. Dóminus custódit te.

PSALMUS 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde véniet auxiliúm mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotióne pedem tuum : * neque dormítet * qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dormiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus prótectio tua * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. t. 7. Si iniquitátes.

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutina usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Si iniquitátes observáveris Dómine, Dómine quis sustinébit?

Ant. t. 2. Opera.

PSALMUS 137.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : * quia audierunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília respicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambuláveris in iustitiis, et non dereliqueris iustitiam, vivificabit te, et non dabit super iram iniúriarum tuarum. Et salvum me fecit.

Dóminus retrahet iram suam a Dómine misericórdia tua. Réquiem ætérnam.

Ant. Opera misericórdia tua, Dómine ne despicias.

ñ. Audivi vocem tuam, et dicentem mihi.

tui, qui in Dómino.

Ad Magnif. ne, * quod dat me véniet : et ad me, non ejiciam.

Preces infrascriptas.

flexis genibus, et

Laudes.

Pater noster, ñ. Et ne tentatióne.

ñ. a malo.

Sequens Psalmus.

ánima mea, in vultu tuo.

ñ. *Et Psalmus.*

in fine Laudum,

in die Commemóriæ.

ñ. *Fidelium*

neque in die obitu

ñ. *Defuncti.*

dicuntur.

PSALMUS

LAUDA ánima mea.

ñ. *laudábo Dón*

mea : * psallam D

ñ. *diu fúero.*

ñ. *Nolite confider*

ñ. *bus : * in filiis*

ñ. *quibus non est s*

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me : * Dómine misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Réquiem aetérnam.

Ant. Opera mánuum tuárum Dómine ne despicias.

ÿ. Audivi vocem de cœlo dicentem mihi. ñ. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Ant. t. 7. Omne, * quod dat mihi Pater, ad me véniet : et eum qui venit ad me, non ejiciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes.

Pater noster, *secreto.*

ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ñ. Sed libera nos a malo.

Sequens Psalmus. Lauda ánima mea, *in Vesperis, similiter et Psalmus.* De profúndis, *in fine Laudum, non dicuntur in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, neque in die obitus, seu depositionis Defuncti. Alias semper dicuntur.*

PSALMUS 145.

LAUDA ánima mea Dóminum, Laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quám diu fúero.

Nolite confidere in princípibus : * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exibit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die peribunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsius : * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judiciú in injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érgit elisos, * Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupillum et viduam suscipiet : * et vias peccatórum dispédet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion * in generatiónem et generatiónem.

In fine Psalmi, Réquiem aetérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde ÿ. A porta inferi. ñ. Erue Dómine ánimas eórum.

ÿ. Requiescant in pace. ñ. Amen.

ÿ. Dómine exáudi oratiónem meam. ñ. Et clamor meus ad te véniat.

ÿ. Dóminus vobiscum. ñ. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

DEUS, qui inter apostólicos sacerdótes, famulos tuos Pontificáli, seu sacerdotáli fucisti dignitáte vigére : præsta

quæsumus; ut eorum quoque perpétuo aggregentur consórtio.

DEUS, véniæ largitor, et humanæ salútis amátor : quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transierunt, beáta Maria semper Virgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concedas.

FIDELIUM Deus ómnium Cónditor et Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum remissionem cunctórum tribue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optaverunt, piis supplicatióibus consequantur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

In die vero Commemoratiónis omnium Fidelium Defunctorum, quando dicitur hæc última tantum Oratio, dicitur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ñ. Amen.

In die depositionis Defuncti.

ORATIO.

ABSOLVE, quæsumus Dómine, animam famuli tui *N.* ut defunctus sæculo, tibi vivat : et quæ per fragilitatem carnis humana conversatióne commisit, tu vénia misericordissimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dicatur

animam famulæ tuæ *N.* ut defuncta.

In anniversario die.

ORATIO.

DEUS indulgentiarum Dómine, da animabus famularum famularumque tuarum, quorum anniversarium depositionis diem commemoramus, refrigerii sedem, quietis beatitudinem, et luminis claritatem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dicatur in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto.

ORATIO.

DEUS, qui inter apostólicos sacerdotes famulum tuum *N.* Pontificáli fecisti dignitate vigere : præsta, quæsumus; ut eorum quoque perpétuo aggregentur consórtio. Per Dóminum nostrum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur sacerdotáli fecisti, etc.

Pro fratribus vero, et familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio, Deus véniæ largitor, ut supra.

Pro patre et matre.

ORATIO.

DEUS, qui nos patrem et matrem honorare præcepisti : miserere cleménter animabus patris ac matris meæ, eorumque peccáta dimitte : meque eos in æternæ claritátis gaudio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur animabus paréntum nostrorum, et ubi dicitur meque, dicatur nósque.

Si pro patre animæ patris n

Si pro matre t

animæ matris n

Pro uno c

ORATIO.

INCLINA Dómine

ad preces n

misericórdiam t

deprecámur : u

muli tui, quam

migrare jussisti

lucis regione c

Sanctorum tuórum

consórtiem. Per

Pro una c

ORATIO.

QUÆSUMUS Dómine

pietate miser

mulæ tuæ : et a

talitatis exútam,

ratiónis partem

Dóminum.

ñ. Requiem a

cis Dómine. ñ. Et

lúceat eis.

ñ. Requiescant

ñ. Amen.

AD MATUR

Invitat. Rege

vivunt, * Venite

Psalm. Venite

p. 2.

Et in fine, Re

nam dona eis Dó

perpétua lúceat e

Postea, Venite

repetitur Invit. Re

Hoc Invitator

tantum in die

tionis omnium I

functorum, et in

tionis Defuncti : q

Si pro patre tantum, dicatur animæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur animæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno defuncto.

ORATIO.

INCLINA Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam supplices deprecámur : ut animam famuli tui, quam de hoc sæculo migráre iussisti, in pacis ac lucis regione constituas, et Sanctorum tuorum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una defuncta.

ORATIO.

QUESUMUS Dómine, pro tua pietáte miserére animæ famulæ tuæ : et a contágiis mortalitátis exútam, in æternæ salvationis partem restitue. Per Dóminum.

ŷ. Requiem æternam dona eis Dómine. r̄. Et lux perpétua luceat eis.

ŷ. Requiéscant in pacc.

r̄. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem, cui ómnia vivunt, * Venite adorémus.

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

Et in fine, Réquiem æternam dona eis Dómine : et lux perpétua luceat eis.

Postea, Venite adoremus. *Et repetitur Invit.* Regem.

Hoc Invitatorium dicitur tantum in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, et in die depositionis Defuncti : quibus diebus

dicuntur tres infrascripti Nocturni, et Ant. duplicantur.

Aliis temporibus dicitur tantum unum Nocturnum cum Laudibus, hoc ordine: FERIA II, et V, I Nocturnum : FERIA III, et VI, II Nocturnum : FERIA IV, et Sabbato, III Nocturnum.

IN I NOCTURNO.

Pro FERIA II et V.

Ant. t. 7. Dirige.

PSALMUS 5.

VERBA mea auribus pèrcipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ : * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt iniusti ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operántur iniquitatem : * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos Deus.

Decidant a cogitátionibus suis, secúndum multitudínem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dirige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam.

Ant. t. 8. Convertere.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furóre tuo arguas me : * neque in ira tua corripias me.

Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convertere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lec-

tum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimici mei : * convertántur, et erubéscant valde velociter.

Réquiem ætérnam.

Ant. Convertere Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Ant. t. 8. Nequándo.

PSALMUS 7.

DOMINE Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in manibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito ab inimicis meis inánis.

Persequátur inimicus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua : *

et exaltáre in rum meórum.

Et exúrge meus in præcédasti : * et syrum circúmda
Et propter regredere : * I populos.

Júdica me dum justitiam cúndum inno super me.

Consumétur dórum, et diri scrutans corda

Justum adju Dómino, * qui clos corde.

Deus iudex j pátiens : * nur per singulos die

Nisi conversi dium suum vib suum teténdit, lum.

Et in eo paratís, * sagittas su effécit.

Ecce partúrii concépit dolóre iniquitátem.

Lacum apéru eum : * et incie quam fecit.

Convertétur caput ejus : * ipsius iniquitas det.

Confitébor D dum justitiam psallam nómini simi.

Verna.

et exaltare in sinibus inimicorum meorum.

Et exurge Domine Deus meus in præcepto quod mandasti: * et synagoga populorum circumdabit te.

Et propter hanc in altum regredere: * Dominus iudicat populos.

Iudica me Domine secundum justitiam meam, * et secundum innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia peccatorum, et diriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Iustum adiutorium meum a Domino, * qui salvos facit reos corde.

Deus iudex justus, fortis, et patiens: * numquid irascitur per singulos dies?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit: * arcum suum tetendit, et paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis, * sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturit injustitiam: * concepit dolorem, et peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, et effodit eum: * et incidit in foveam, quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus: * et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundum justitiam ejus: * et psallam nomini Domini altissimi.

Verna.

Réquiem ætérnam.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

ÿ. A porta inferi. ñ. Erue Domine ánimas córum.

Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus et titulo.

LECTIO I. *Job. 7. d*

PARCE mihi Domine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Visitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimittis me, ut glútiám salvam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? quare posuisti me contrárium tibi, et factus sum mihimetipsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam: et si mane me quæsieris, non subsistam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

ñ. Credo quod Redemptor meus vivit: et in novissimo die de terra surrecturus sum: * Et in carne mea videbo Deum Salvátorem meum. ÿ. Quem visurus sum ego ipse, et non álius, et óculi mei conspectúri sunt. Et in carne.

LECTIO II. *Job. 10.*

TÆDET ánimam meam vitæ meæ, dimittam advérsum

me eloquium meum, loquar in amaritudine animæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnare : indica mihi cur me ita iudices. Numquid bonum tibi videtur, si calumniaris me, et opprimas me opus manuum tuarum, et consilium impiorum adjuves? Numquid oculi carnei tibi sunt : aut sicut videt homo, et tu vidēbis? Numquid sicut dies hominis dies tui, et anni tui sicut humana sunt tempora, ut quæras iniquitatem meam, et peccatum meum scrutēris? Et scias quia nihil impium fecerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erūere.

ñ. Qui Lázarus resuscitasti a monumento fœtidum : * Tu eis Dómine dona réquiem, et locum indulgentiæ. ŷ. Qui venturus es iudicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem. Tu eis Dómine.

LECTIO III. Job. 10. b

MANUS tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me totum in circuitu : et sic repente præcipitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum feceris me, et in pulverem reduces me. Nonne sicut lac mulsisti me, et sicut caseum me coagulasti? Pelle et carnibus vestisti me : ossibus et nervis compegisti me. Vitam et misericordiam tribuisti mihi, et visitatio tua custodivit spiritum meum.

ñ. Dómine, quando véneris iudicare terram, ubi me abscondam a vultu iræ tuæ? *

Quia peccavi nimis in vita mea. ŷ. Commissa mea pavescō, et ante te erubescō : dum véneris iudicare, noli me condemnare. Quia peccavi. ŷ. Réquiem ætérnam dona eis Dómine : et lux perpétua luceat eis. Quia peccavi.

Postea ad Laudes, ut infra, p. clxxxix, quando dicitur unum tantum Nocturnum.

IN II NOCTURNO.

Pro Feria III, et VI.

Ant. t. 8. In loco pascuæ.

PSALMUS 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco pascuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectionis educávit me : * animam meam convertit.

Dedúxit me super sémitas iustitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et háculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inebrians quam præclarus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitudinem diérum.

Réquiem ætérnam.

Ant. In loco pascuæ ibi me collocávit.

Ant. t. 8. Do

PSALM

Ante Dómine

ameam : *

confido, non er

Neque irride

mei : * étenim

sústinent te, nor

Confundántu

agéntes * super

Vias tuas Dó

mihī : * et sé

me.

Dirige me in

doce me : * q

salvátor meus,

tota die.

Reminiscere

tuarum Dómine

cordiarum tuaru

culo sunt.

Delicta juven

ignorántias mea

ris.

Secúndum mis

am meménto me

bonitatem tuam

Dulcis et rect

propter hoc lege

quentibus in via

Diriget mans

dicio : * docéb

suas.

Univérsæ viæ

ricórdia et vérita

tibus testaménu

timónia ejus.

Propter nomen

propitiáberis pec

multum est enim

Quis est homo

minum? * legem

via, quam elégit.

Ant. t. 8. Delicta.

PSALMUS 24.

Ad te Dómine levávi ánimam
meam : * Deus meus in te
confido, non erubescam :

Neque irrideant me inimíci
mei : * étenim univérsi, qui
sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iniqua
agéntes * supervácué.

Vias tuas Dómine demónstra
mihi : * et sémitas tuas édoce
me.

Dirige me in veritáte tua, et
doce me : * quia tu es Deus
salvátor meus, et te sustinui
tota die.

Reminiscere miseratiónum
tuarum Dómine, * et miseri-
cordiarum tuarum, quæ a sæ-
culo sunt.

Delicta juventútis meæ, * et
ignorántias meas ne memine-
ris.

Secúndum misericórdiam tu-
am meménto mei tu : * propter
bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : *
propter hoc legem dabit delin-
quentibus in via.

Diriget mansuétos in ju-
dicio : * docebit mites vias
suas.

Univérsæ viæ Dómini mise-
ricórdia et véritas, * requiren-
tibus testaméntum ejus, et tes-
timónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine
propitiáberis peccáto meo : *
multum est enim.

Quis est homo qui timet Dó-
minum ? * legem státuit ei in
via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demo-
rábitur : * et semen ejus hære-
ditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus
timéntibus eum : * et testa-
méntum ipsius ut manifestétur
illis.

Oculi mei semper ad Dómi-
num : * quóniam ipse evélet
de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére
mei : * quia únicus et pauper
sum ego.

Tribulatiónescordis mei mul-
tiplicátæ sunt : * de necessitá-
tibus meis érué me.

Vide humilitátem meam, et
labórem meum : * et dimitte
univérsa delicta meá.

Réspice inimicos meos, quó-
niam multiplicáti sunt, * et ódio
iniquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et
érué me : * non erubescam,
quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsé-
runt mihi : * quia sustinui te.

Libera Deus Israel, * ex
ómnibus tribulatiónebus suis.

Réquiem ætérnam.

*Ant. Delicta juventútis meæ
et ignorántias meas ne memi-
neris Dómine.*

Ant. t. 4. Credo vidére.

PSALMUS 26.

DOMINUS illuminátio mea, et
salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ
meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me
nocéntes, * ut edant carnes
meas :

Qui tribulant me inimíci

mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistent adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me prelium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vite mee :

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo : * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me : * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis : * cantabo, et psallam dicam Domino.

Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te : * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea : * faciem tuam Domine requiram.

Ne avertas faciem tuam a me : * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto : * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Domine in via tua : * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas

tribulantium me : * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age : * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Requiem aeternam.

Ant. Credo videre bona Domini in terra viventium.

ŷ. Collocet eos Dominus cum principibus. *R.* Cum principibus populi sui.

Pater noster, *totum secreto.*

LECTIO IV. *Job. 13. d*

RESPONDE mihi : Quantas habeo iniquitates et peccata, scelera mea et delicta ostende mihi. Cur faciem tuam abscondis, et arbitraris me inimicum tuum? Contra folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam, et stipulam siccam persequeris : scribis enim contra me anaritudines, et consumere me vis peccatis adolescentiae meae. Posuisti in nervo pedem meum, et observasti omnes semitas meas, et vestigia pedum meorum considerasti. Qui quasi putredo consumendus sum, et quasi vestimentum, quod comeditur a tinea.

R. Memento mei Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspiciat me visus hominis. *ŷ.* De profundis clamavi ad te Domine, Domine exaudi vocem meam. Nec aspiciat me visus hominis.

HOMO natus est, et vi vivens, et multos egreditur, sicut fugit velut umbra in eodem statu dignum ducis, modi aperire adducere curium? Quis pater de inmine semine? non es? Breves diebus numerus meum te est : conspectus ejus, qui praerunt. Recede ut quiescat, dicit sicut meretur. *R.* Hei mihi peccavi nimis. Quid faciam, nisi ad Misere mei, novissimo die turbata est vita mine succurrat mihi.

QUIS mihi habet inferno peccata abscondas me, eat furor tuus mihi tempus, ris mei? Putas me rursus vivere, quibus peccato donec vocabis mea. Vocabis spondebo tibi : tuarum porrigam quidem gressu

LECTIO V. *Job. 14.*

HOMO natus de muliere, bre-
vi vivens tempore, replé-
tur multis miseriis. Qui quasi
flos egreditur et contéritur, et
fugit velut umbra, et numquam
in eodem statu permanet. Et
dignum ducis super hujuscé-
modi aperire oculos tuos, et
addúcere eum tecum in judi-
cium? Quis potest fácere mun-
dum de immúndo concéptum
sémine? nonne tu qui solus
es? Breves dies hóminis sunt,
númerus ménsium ejus apud
te est: constituisti términos
ejus, qui præteriri non póte-
runt. Recéde paululum ab eo,
ut quiéscat, donec optáta vé-
niat sicut mercenárii dies ejus.

ñ. Hei mihi, Dómine, quia
peccávi nimis in vita mea:
Quid fáciam miser? ubi fú-
giam, nisi ad te Deus meus? *
Miserére mei, dum véneris in
novissimo die. *ŷ.* Anima mea
turbáta est valde, sed tu Dó-
mine succúrre ei. Miserére
mei.

LECTIO VI. *Job. 14. c*

QUIS mihi hoc tribuat, ut in
infernó prótegas me, et
abscondas me, donec pertráns-
eat furor tuus, et constituas
mihi tempus, in quo recordé-
ris mei? Putásne mórtuus ho-
mo rursus vivat? Cunctis dié-
bus, quibus nunc milito, ex-
pécto donec véniat immutátio
mea. Vocábis me, et ego re-
spondébo tibi: óperi mánuum
tuarum pórriges dexteram. Tu
quidem gressus meos dinume-

rásti, sed parce peccátis meis.
: *ñ.* Ne recordéris peccáta mea
Dómine, * Dum véneris judi-
cáre sæculum per ignem.
ŷ. Dirige Dómine Deus meus
in conspéctu tuo viam meam.
Dum. *ŷ.* Réquiem atérnam.
Dum.

*Postea ad Laudes, ut infra,
p. clxxxix, quando dicitur
unum tantum Nocturnum.*

IN III NOCTURNO.

Pro Feria IV, et Sabbato.

Ant. t. 8. Compláceat.

PSALMUS 39.

EXPECTANS expectávi Dómi-
num, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas: *
et dedúxit me de lacu misériæ,
et de luto fæcis.

Et státuit super petram pe-
des meos: * et diréxit gressus
meos.

Et immisit in os meum cán-
ticum novum, * carmen Deo
nostro.

Vidébunt multi, et timé-
bunt: * et sperábunt in Dó-
mino.

Beátus vir, cujus est nomen
Dómini spes ejus: * et non
respéxit in vanitátes et insá-
nias falsas.

Multa fecisti tu Dómine Deus
meus mirabilia tua: * et cogi-
tationibus tuis non est qui si-
milis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum: *
multiplicáti sunt super núme-
rum.

Sacrificium et oblatiónem
noluisti: * aures autem perfe-
cisti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justitiam tuam in Ecclesiá magna : * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine tu scisti.

Justitiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam, et veritátem tuam, * a concilio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est número : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótuí ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei : * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine ad adjuvándum me respice.

Confundántur et revereántur simul, qui quæerunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusió-nem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent, et læténtur super te omnes quæeréntes te : * et di-

cant semper : Magnificétur Dóminus : qui diligunt salutáre tuum.

Ego autem mendicus sum, et pauper : * Dóminus sollicitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Ant. Compláceat tibi Dómine, ut eripias me : Dómine ad adjuvándum me respice.

Ant. t. 2. Sana Dómine.

PSALMUS 40.

BEATUS qui intélligit super egénium et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivificet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi : * Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idipsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimici mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constitué-

runt advé-
quid qui d
ut resúrge

Etenim
quo sperá-
nes meos,
me supplan-

Tu autem
mei, et res-
tribuam eis

In hoc co-
luisti me
gaudébit in
me.

Me autem
tiam susce-
másti me i
ætérnum.

Benedict-
Israel a sæc-
culum : * 1

Réquiem
Ant. Sana

meam, quia
Ant. t. 2.
Ps

QUERMADMO-
vus ad
ita desidera-
Deus.

Sitivit án-
fortem vivu-
niam et app-
Dei?

Fuérunt
panes die ad-
citur mihi
Deus tuus?

Hæc reco-
fúdi in me
quóniam tra-
bernáculi a
ad domum I

runt adversum me : * Numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

Enim homo pacis meae, in quo speravi : * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me : * et retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me : * quoniam non gaudet inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti ; * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo, et usque in saeculum : * fiat, fiat.

Requiem aeternam.

Ant. Sana Domine animam meam, quia peccavi tibi.

Ant. t. 2. Sitivit.

PSALMUS 41.

QUERMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum, * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum : * quando veniam et apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus?

Haec recordatus sum, et effudi in me animam meam : * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei :

In voce exultationis, et confessionis : * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? * et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est : * propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermoniim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam, * et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitae meae, * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Requiem aeternam.

Ant. Sitivit anima mea ad Deum vivum : quando veniam, et apparebo ante faciem Domini?

ŷ. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. r̄. Et ánimas paúperum tuórum ne obliuiscáris in finem.

Pater noster, *totum secreto.*

LECTIO VII. *Job. 17.*

SPIRITUS meus attenuábitur, dies mei breuiabúntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritudinibus morátur óculus meus. Libera me Dómine, et poue me iuxta te; et cuiúsvi manus pugnet contra me. Dies mei transierunt, cogitátiones meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursus post ténébras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténébris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis considerat?

r̄. Peccántem me quotidie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno nulla est redemptio, miserére mei, Deus, et salva me. ŷ. Deus in nómine tuo saluum me fac, et in virtúte tua libera me. Quia.

LECTIO VIII. *Job. 19. c*

PELLI meæ, consúptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantúmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amici mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare

persequimini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámína vel celte sculpántur in silice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novissimo die de terra surrectúrus sum: et rursus circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspecturi sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

r̄. Dómine, secúndum actum meum noli me iudicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ideo déprecor majestátem tuam, * Ut tu Deus déleas iniquitátem meam. ŷ. Amplius lava me Dómine ab injustitia mea, et a delicto meo munda me. Ut.

LECTIO IX. *Job. 10. d*

QUARE de vulva eduxisti me? qui útinam consúptus essem ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non paúcitas diérum meórum finietur brevi? dimittite ergo me, ut plangam paúlulum dolórem meum: antequam vadam et non revértar, ad terram tenebrósam, et opératam mortis caligine: terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

r̄. Libera me Dómine de

viis infér
confregis
num, et
vidérent
pœnis ter
tes et dic
démptor
ŷ. Réqui
Sequen
modo in a
Defunctor
que pro L
vem Lect
r̄. Lib
morte æt
ménda:
véndi sur
véneris ju
ignem.

ŷ. Tren
et timeo;
rit, atque
ŷ. Dies
mitátis et
gna et a
ŷ. Réqui
me, usque

A
Absc
Ant. t.
mino * oss
Psalm.
p. exciv.
Ant. t. &
P

T decet
Sion:
votum in J
Exaúdi
ad te omni
Verba in
runt super
tibus nostr

vis inférni, qui portas æreas confregisti : et visitásti inférnum, et dedisti eis lumen, ut vidèrent te : * Qui erant in pœnis tenebrárum. *ŷ.* Clamántes et dicéntes : Advenisti Redemptor noster. Qui erant. *ŷ.* Réquiem ætérnam. Qui.

Sequens R. dicitur solummodo in die Commem. omnium Defunctorum, et quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones.

R. Libera me Dómine de morte ætérna, in die illa treménda : * Quando cœli movéndi sunt et terra : * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

ŷ. Tremens factus sum ego, et timeo; dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando.

ŷ. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum.

ŷ. Réquiem ætérnam. Libera me, usque ad primum *ŷ.*

AD LAUDES

Absolute incipitur.

Ant. t. 1. Exultábunt Dómino * ossa humiliáta.

Psalm. Miserére mei Deus, p. exciv.

Ant. t. 8. Exaúdi Dómine.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus Deus in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaúdi oratióem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluerunt super nos : * et impietá-tibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegisti, et assumpsisti : * inhabitábit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaúdi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timebunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutini et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplicata genimina ejus : * in stillicidiis ejus lætábitur germi-nans.

Benedices coronæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exaúdi Dómine oratióem meam : ad te omnis caro véniet.

Ant. t. 7. Me suscepit dextera tua Dómine.

Psalm. Deus Deus meus ad te, p. 18.

Ant. t. 2. A porta inferi.

CANTICUM EZECHIE.

Isaie 38. b

Ego dixi : In dimidio diérum meórum * vadam ad portas inferi.

Quæsi residuum annórum meórum, * dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspiciam hómínem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convólúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum :

Præcisa est velut a texénte vita mea : dum adhuc ordírer, succidit me; * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrivit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam finies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsu.

Dómine vim pátiór, respónde pro me : * quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ

Dómine si sic vívitur, et in talibus víta spiritus mei, corripies me, et vivificábis me. *

Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non periret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confítébitur tibi, neque mors laudábit te : * non expectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confítébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáciét veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vítæ nostræ in domo Dómini.

Réquiém ætérnam.

Ant. A porta inferi érué Dómine ánimam meam.

Ant. t. 7. r Omnis spíritus * laudet Dóminum.

Psalm. Laudáte Dóminum de cælis, p. 19.

ŷ. Audivi vocem de cælo dicéntem mihi. R̄. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Bened. Ant. t. 2. Ego sum * resurréctio, et víta : qui credit in me, etiámsi mórtuus fúerit, vivet : et omnis qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde dicuntur flexis genibus,

Pater noster. *Psalm.* De profúndis clamavi, p. clxxvj, cum Precibus et Orationibus, ut supra in Vesperis, p. clxxvij.

PSALMI

Dicuntur

Feria quarta

maie, non

Festo novem

Choro ante

extra Choru

tate temporis

Primi quin

tur sine Gló

sine ultimi

ætérnam.

Incipitur a

phona.

Psalmi, A

tribulárer, p.

Lætátus sum,

vavi, p. 131.

nus, *ibid.*

Réquiém a

eis, Dómine.

Et lux perp

Deinde dicitu

Pater noster

ŷ. Et ne nos

tationem. R̄. :

malo.

ŷ. A porta

Dómine ánimam

ŷ. Réquié

R̄. Amen.

ŷ. Dómine

nem meam. R̄.

ad te véniat.

ŷ. Dóm'nus

cum spir. tu tu

Grémus.

ABSOLVE, qu

ánimas fa

larúmque tuár

fidélium defun

vínculo delict

surrectiónis gló

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur in Quadragesima Feria quarta cujuslibet Hebdomadæ, non impedita aliquo Festo novem Lectionum : in Choro ante Matutinum diei; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri. Sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipitur absolute sine Antiphona.

Psalmi, Ad Dóminum cum tribulárer, p. 128. Levávi, ibid. Lætátus sum, p. 130. Ad te levavi, p. 134. Nisi quia Dóminus, ibid.

*Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.*

*Et lux perpétua * luceat eis. Deinde dicitur flexis genibus,*

Pater noster, secreto.

ŷ. Et ne nos inducas in tentationem. r̄. Sed libera nos a malo.

ŷ. A porta inferi. r̄. Erue Dómine ánimas eórum.

ŷ. Requiéscant in pace. r̄. Amen.

ŷ. Dómine exaúdi orationem meam. r̄. Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. r̄. Et cum spir. tu tuo.

Orémus. ORATIO.

ABSOLVE, quæsumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, et ómnium fidélium defunctorum, ab omni vinculo delictórum : ut in resurrectionis glória inter sanctos

et eléctos tuos resuscitati respírent. Per Christum Dóminum nostrum. r̄. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi, Qui confidunt in Dómino, p. 131. In convertendo, ibid. Nisi Dóminus, p. 132. Beáti omnes ibid. Sæpe expugnáverunt, ibid.

Postea dicitur flexis genibus,

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

ŷ. Et ne nos inducas in tentationem. r̄. Sed libera nos a malo.

ŷ. Meménto congregatiónis tuæ. r̄. Quam possedisti ab initio.

ŷ. Dómine exaúdi orationem meam. r̄. Et clamor meus ad te véniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. r̄. Et cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

DEUS, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecationem nostram ; ut nos, et omnes famulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miseratio tuæ pietátis cleménter absolvat. Per Christum Dóminum nostrum, r̄. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi, De profundis, p. 133, Dómine non est exaltátum, ibid. Meménto Dómine David, ibid. Ecce quambonum, p. 134. Ecce nunc, p. 146.

Deinde dicitur flexis genibus,

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.*

ÿ. Et ne nos indúcas in tentationem. R̄. Sed libera nos a malo.

ÿ. Salvos fac servos tuos.

R̄. Deus meus sperántes in te.

ÿ. Dómine exaúdi orationem meam. R̄. Et clamor meus ad te véniat.

ÿ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tuo.

ORÉMUS. ORATIO.

PRETENDE Dómine fámulis et famulábus tuis dexteram cælestis auxilii : ut te toto corde perquirant ; et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. R̄. Amen.

SEPTEM PSALMI

POENITENTIALES

Cum Litaníis dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ, quando Officium fit de Feria.

Litaníæ autem, omissis septem Psalmis, dicuntur in Litaníis majoribus in Festo sancti Marci, et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadragesima in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicamus Dómino; extra Chororum pro opportunitate temporis.

Ant. Ne reminiscáris.

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furóre tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam, * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam : * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes iniinici mei : * convertántur et erubéscant valde volúnter.

Glória Patri, et Filio, et Spiritui Sancto :

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum, Amen.

PSALM

BEATI, quoru

iniquitates

tecta sunt pecc

Beátus vir, o

vit Dóminus p

est in spiritu e

Quóniam tá

runt ossa mea,

rem tota die.

Quóniam die

rata est super

conversus sum

mea, dum conf

Delictum m

tibi feci : * et in

non abscondi.

Dixi : Confite

me injustitiam

no : * et tu re

tem peccáti me

Pro hac orá

sanctus, * in t

túno.

Verúntamen

quárum multá

non approximá

Tu es refúg

tribulatione, q

me : * exultáti

a circumdántib

Intelléctum t

struam te in vi

diéris : * firm

óculos meos.

Nolite fieri sic

lus, * quibus non

In camo et

eórum constrin

appróximant ad

Multa flagella

sperántem aut

misericórdia cir

PSALMUS 31.

BEATI, quorum remissæ sunt
iniquitates : * et quorum
tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit
Dominus peccatum, * nec
est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui inveteraverunt
ossa mea, * dum clamarem
tota die.

Quoniam die ac nocte grata
est super me manus tua : *
conversus sum in ærúnna
mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum
tibi feci : * et injustitiam meam
non abscondi.

Dixi : Confitebor adversum
me injustitiam meam Dómino : *
et tu remisisti impietatem
peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis
sanctus, * in tempore oppor-
tuno.

Verumtamen in dilúvio aquarum
multarum, * ad eum
non approximabunt.

Tu es refugium meum a
tribulatione, quæ circumdedit
me : * exultatio mea erue me
a circumdantibus me.

Intelléctum tibi dabo, et in-
struam te in via hac, qua gra-
diéris : * firmabo super te
oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mu-
lus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxillas
eorum constringe, * qui non
approximant ad te.

Multa flagella peccatoris, *
sperantem autem in Dómino
misericordia circumdabit.

Lætámini in Dómino, et exul-
tate justí, * et gloriámini om-
nes recti corde.

Glória Patri.

PSALMUS 37.

DOMINE, ne in furóre tuo ár-
guas me, * neque in ira
tua corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ
sunt mihi : * et confirmásti
super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea
a facie iræ tuæ : * non est pax
ossibus meis a facie peccató-
rum meorum.

Quoniam iniquitates meæ su-
pergræssæ sunt caput meum : *
et sicut onus grave gravatæ
sunt super me.

Putruerunt, et corruptæ sunt
cicatrices meæ, * a facie in-
sipientiæ meæ.

Miser factus sum, et curvatus
sum usque in finem : * tota
die contristatus ingrediébar.

Quoniam lumbi mei impléti
sunt illusionibus : * et non est
sánitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliatus
sum nimis : * rugiébam a gé-
mitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desi-
derium meum : * et gémitus
meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est,
dereliquit me virtus mea : *
et lumen oculorum meorum,
et ipsum non est mecum.

Amici mei, et próximos mei *
adversum me appropinquaverunt,
et steterunt.

Et qui juxta me erant, de
longe steterunt : * et vim facié-

bant qui querebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates : * et dolos tota die meditabantur.

Ego autem tamquam surdus non audiebam : * et sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens : * et non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te Domine speravi : * tu exaudies me Domine Deus meus.

Quia dixi : Nequando supergaudeant mihi inimici mei : * et dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum : * et dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo : * et cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me : * et multiplicati sunt qui oderunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi : * quoniam sequabar bonitatem.

Ne derelinquas me Domine Deus meus : * ne discesseris a me.

Intende in adiutorium meum, * Domine Deus salutis mee.

Glória Patri.

PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus, * secundum magnam misericordiam tuam :

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum : * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et laetitiam : * et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui : * et spiritu principali confirma me.

Docébo iniquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis mee : * et exultabit lingua mea justitiam tuam.

Domine labia mea aperis, et os meum aperies, Domine.

Quoniam iniquitatem meam non locustis non peccatum meum.

Sacrificium contritum et humilium spiritus, Deus, Deus.

Benigne fac voluntatem tuam Domine, Domine.

Tunc accipietur iustitiam, oblationem, Domine.

per altare tuum Domine, Domine.

GLORIA PATRI.

DOMINE exaudi vocem meam : * et non averte a me faciem tuam.

Non averte a me faciem tuam, Domine, Domine.

In quacumque locum, Domine, Domine.

Quia defecit dies mei, Domine, Domine.

Percussus sum cor meum, Domine, Domine.

A voce gemens, Domine, Domine.

Similis factus sum solitudini, Domine, Domine.

nycticorax in nocte, Domine, Domine.

Vigilavi, Domine, Domine.

ut passer solitudo tua, Domine, Domine.

Dómine líbia mea apéries : *
et os meum annuntiábit lau-
dem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifici-
um, dedissem útique : * holo-
caústis non delectáberis.

Sacrificium Deo spiritus
contribulátus : * cor contritum
et humiliátum Deus non de-
spicies.

Benigne fac Dómine in bona
voluntáte tua Sion : * ut ædi-
ficéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium
justitiæ, oblatiões, et holo-
caústa : * tunc impónent su-
per altáre tuum vitulos.

Glória Patri.

PSALMUS 101.

DOMINE exáudi oratióne
meam : * et clamor meus
ad te véniat.

Non avértas faciém tuam a
me : * in quacúmque die tri-
butor, inclina ad me aurem
tuam.

In quacúmque die invocávero
te, * velóciter exáudi me :

Quia defecérunt sicut fumus
dies mei : * et ossa mea sicut
crémium aruerunt.

Percússus sum ut sœnum,
et áruit cor meum : * quia
oblitus sum comédere panem
meum.

A voce gémitus mei * adhæ-
sit os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicáno
solitúdinis : * factus sum sicut
nycticorax in domicilio.

Vigilávi, * et factus sum sic-
ut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi

inimíci mei : * et qui laudá-
bant me, advérsus me jurá-
bant.

Quia cinerem tamquam pan-
nem manducábam, * et potum
meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis
tuæ : * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra decli-
navérunt : * et ego sicut sœ-
num áruí.

Tu autem Dómine in ætér-
num pérmanes : * et memo-
riále tuum in generatióne et
generatióne.

Tu exúrgens miseréberis
Sion : * quia tempus miseréndi
ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis
tuis lápides ejus : * et terræ
ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen
tuum Dómine, * et omnes re-
ges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus
Sion : * et vidébitur in glória
sua.

Respéxit in oratióne humí-
lium : * et non sprevit precem
eorum.

Scribántur hæc in genera-
tióne áltera : * et pópulus,
qui creábitur, laudábit Dómi-
num :

Quia prospéxit de excélsa
sancto suo : * Dóminus de cœlo
in terram aspéxit :

Ut audiret gémitus compedi-
tórurum : * ut sólveret filios in-
teremptórurum :

Ut annúntient in Sion no-
men Dómini : * et laudem ejus
in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimidio diérum meórum : * in generatióem et generatióem anni tui.

Initio tu Dómine terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmans : * et omnes sicut vestiméntum veteráscunt.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri.

PSALMUS 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit.

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

PSALMUS 142.

DOMINE exaúdi oratióem meam : áuribus pércipe obsecratióem meam in veritate tua : * exaúdi me in tua justitia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus ánima meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spiritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expánda manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi :

Velóriter exaúdi me Dómine : * defécit spiritus meus.

Non avértas faciém tuam a me, * et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánima meam.

Eripe me de inimicis meis

Dómine, ad te
me facere vo
quia Deus meus

Spiritus tuus
me in terram
pter nomen tu
vificábis me, in

Edúces de tr
mam meam : * et
tua dispédes in

Et perdes om
lant ánima m
niam ego servu

Glória Patri.

Ant. Ne ren
mine, delicta m
rentum nostrórum
dictam sumas d
stris.

LITANIA

KYRIE eléison
Christe eléi

Kyrie eléison.
Christe audi no
Christe exaúdi

Pater de cælis
nobis.

Fili Redemptor
Miserére nobi
Spiritus sancte
nobis.

Sancta Trinitas
Miserére nobi

Sancta Maria, O
Sancta Dei Geni
Sancta Virgo vir

Sancte Michael,
Sancte Gábríel,
Sancte Ráphael,

Omnes sancti
chángeli, orá
Omnes sancti b
tuum órdenes

Dómine, ad te confúgi : * dó-
ne me fácere voluntátem tuam,
quia Deus meus es &c.

Spiritus tuus bonus dedúcet
me in terram rectam : * pro-
pter nomen tuum Dómine vi-
ficábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ani-
mam meam : * et in misericórdia
tua dispérdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribu-
lant ánimam meam : * quó-
niam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Ant. Ne reminiscáris, Dó-
mine, delicta nostra, vel pa-
rentum nostrórum ; neque vin-
dictam sumas de peccátis no-
stris.

LITANIÆ.

KYRIE eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Christe audi nos.

Christe exáudi nos.

Pater de cœlis Deus, Miserére
nobis.

Fili Redemptor mundi Deus,

Miserére nobis.

Spiritus sancte Deus, Miserére
nobis.

Sancta Trinitas unus Deus,

Miserére nobis.

Sancta María, Ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo virginum, ora.

Sancte Michael, ora.

Sancte Gábríel, ora.

Sancte Ráphael, ora.

Omnes sancti Angeli et Ar-
chángeli, oráte pro nobis.

Omnes sancti beatórum spiri-
tuum órdenes, oráte.

Sancte Jóannes Baptista, ora
pro nobis.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ et
Prophétæ, oráte pro nobis.

Sancte Petre, ora pro nobis.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Jóannes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philippe, ora.

Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe, ora.

Sancte Matthia, ora.

Sancte Bárnaba, ora.

Sancte Luca, ora.

Sancte Marce, ora.

Omnes sancti Apóstoli, et Evan-
gelistæ, oráte pro nobis.

Omnes sancti Discipuli Dómi-
ni, oráte.

Omnes sancti Innocéntes, oráte.

Sancte Stéphane, ora pro nobis.

Sancte Laurénti, ora.

Sancte Vincénti, ora.

Sancti Fabiáne et Sebastiáne,
oráte pro nobis.

Sancti Jóannes et Paule, oráte.

Sancti Cosma et Damiáne,
oráte pro nobis.

Sancti Gervási et Protási, oráte.

Omnes sancti Mártyres, oráte.

Sancte Sylvéster, ora pro nobis.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Ambrósi, ora.

Sancte Augustine, ora.

Sancte Hierónyme, ora.

Sancte Martine, ora.

Sancte Nicolæe, ora.

Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte pro nobis.
 Omnes sancti Doctóres, oráte.
 Sancte Antóni, ora pro nobis.
 Sancte Benedicte, ora.
 Sancte Bernárde, ora.
 Sancte Dominice, ora.
 Sancte Francisce, ora.
 Omnes sancti Sacerdótes et Levitæ, oráte pro nobis,
 Omnes sancti Mónachi et Eremitæ, oráte.
 Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
 Sancta Agatha, ora.
 Sancta Lúcia, ora.
 Sancta Agnes, ora.
 Sancta Cæcilia, ora.
 Sancta Catharina, ora.
 Sancta Anastásia, ora.
 Omnes Sanctæ Virgines et Víduæ, oráte pro nobis.
 Omnes Sancti et Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
 Propítius esto, Parce nobis Dómine.
 Propítius esto, Exaúdi nos Dómine.
 Ab omni malo, Libera nos Dómine.
 Ab omni peccáto, libera.
 Ab ira tua, libera.
 A subitánea et improvísá morte, libera.
 Ab insidiis diabóli, libera.
 A flagélló terræ mótu, libera.
 Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, libera.
 A spiritu fornicatiónis, libera nos Dómine.
 A súlgure et tempestáte, libera nos Dómine.
 A morte perpétua, libera.

Per mystérium sanctæ incarnationis tuæ, libera
 Per advéntum tuum, libera
 Per nativitátem tuam, libera
 Per baptismum et sanctum jejúnium tuum, libera
 Per crucem et passiónem tuam, libera
 Per mortem et sepultúram tuam, libera
 Per sanctam resurrectionem tuam, libera
 Per admirábilem ascensionem tuam, libera
 Per advéntum Spíritus sancti Parácliti, libera
 In die judicii, libera
 Peccatóres, Te rogámus audi nos.
 Ut nobis parcas, te rogámus audi nos.
 Ut nobis indúlgeas, te rogámus audi nos.
 Ut ad veram peniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus audi nos.
 Ut Ecclesiám tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
 Ut domnum Apostólicum et omnes Ecclesiásticos ordines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
 Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliáre dignéris, te rogámus audi nos.
 Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus audi nos.
 Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largiri

dignéris, te nos.
 Ut nosmetipsos servitio conserváre dignéris, te nos.
 Ut mentes nos desideria eráudi nos.
 Ut ómnibus bestris sempiternas, te rogámus audi nos.
 Ut ánimas ne propinquórum nostrórum damnatióne, te rogámus audi nos.
 Ut fructus terræ serváre dignéris, te nos.
 Ut ómnibus fidei réquiem ad dignéris, te nos.
 Ut nos exaudi, te rogámus audi nos.
 Fili Dei, te rogámus audi nos.
 Agnus Dei, qui mundi, Parce pro mine.
 Agnus Dei, qui mundi, Exaúdi nos.
 Agnus Dei, qui mundi, Miserere Christi audi nos.
 Christe exaúdi nos.
 Kyrie eléison.
 Christe eléison.
 Kyrie eléison.
 Pater noster, Et ne nos tatióne. n. S malo.

dignéris, te rogámus audi nos.

Ut nosmetípsos in tuo sancto servitio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut mentes nostras ad cœlestia desidéria érigas, te rogámus audi nos.

Ut ómnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rogámus audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactorum nostrórum ab ætérna damnatióne eripias, te rogámus audi nos.

Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut ómnibus fídelibus defunctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus audi nos.

Fili Dei, te rogámus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaúdi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Christe audi nos.

Christe exaúdi nos.

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto*.

ŷ. Et ne nos inducas in tentatiónem. *ñ*. Sed libera nos a malo.

PSALMUS 69.

Deus in adiutorium meum intende : * Dómine ad adiuvandum me festina.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam :

Avertántur retrórsus, et erubéscant, * qui volunt mihi mala :

Avertántur statim erubescétes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent et læténtur in te, omnes qui quærunt te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui diligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus adjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

ŷ. Salvos fac servos tuos.

ñ. Deus meus sperántes in te.

ŷ. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis. *ñ*. A fácie inimíci.

ŷ. Nihil proficiat inimicus in nobis. *ñ*. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

ŷ. Dómine non secúndum peccáta nostra fácias nobis. *ñ*. Neque secúndum iniquitátes nostras retribuas nobis.

ŷ. Orémus pro Pontífice nostro *N*. *ñ*. Dóminus conservet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

ŷ. Orémus pro benefactori-

et opere futuros esse prænó-
seis: te supplices exoramus;
ut pro quibus effundere pre-
ces decrevinus, quosque vel
præsens sæculum adhuc in
carne retinet, vel futurum jam
exutos corpore suscepit, inter-
cedentibus omnibus Sanctis
tuis, pietatis tuæ cleméntia
omnium delictórum suórum
veniam consequántur. Per Dó-
minum.

ŷ. Dóminus vobiscum. r̄. Et
cum spiritu tuo.

ŷ. Exaúdiat nos omnípo-
tens et misericors Dóminus.
r̄. Amen.

ŷ. Et fidélium ánimæ per
misericórdiam Dei requiæcant
in pace. r̄. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS
ANIMÆ.

*Primum dicuntur Litanie
breves in hunc modum.*

KYRIE eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Sancta Maria, Ora pro eo.
Omnes sancti Angeli et Ar-
chàngeli, oráte pro eo.
Sancte Abel, ora.
Omnis Chorus justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánuces Bap'ista, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et
Prophetæ, oráte pro eo.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Joánuces, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evan-
gelistæ, oráte pro eo.

Omnes sancti Discipuli Dó-
mini, oráte pro eo.

Omnes sancti Innocéntes,
oráte pro eo.

Sancte Stephane, ora.

Sancte Laurenti, ora.

Omnes sancti Mártyres, oráte
pro eo.

Sancte Silvéster, ora.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Augustine, ora.

Omnes sancti Pontifices et
Confessóres, oráte pro eo.

Sancte Benedicte, ora.

Sancte Francisce, ora.

Omnes sancti Mónachi et Ere-
mitæ, oráte pro eo.

Sancta Maria Magdaléna, ora.

Sancta Lúcia, ora.

Omnes sanctæ Virgines et Vi-
duæ, oráte pro eo.

Omnes Sancti et Sanctæ Dei,
Intercédite pro eo.

Propitius esto, Parce ei Dó-
mine.

Propitius esto, Libera eum
Dómine.

Propitius esto, libera.

Ab ira tua, libera.

A periculo mortis, libera.

A mala morte, libera.

A pœnis inférni, libera.

Ab omni malo, libera.

A potestáte diaboli, libera.

Per nativitátem tuam, libera.

Per crucem et passiónem
tuam, libera.

Per mortem et sepultúram
tuam, libera.

Per gloriosam resurrectionem
tuam, libera.

Per admirábilem ascensionem
tuam, libera.

Per grátiam Spiritus sancti Pa-
 rácliti, libera.
 In die iudicii, libera.
 Peccatóres, Te rogámu^s audi
 nos.

Ut ei parcas, te rogámu^s.

Kyrie eléison,
 Christe eléison,
 Kyrie eléison.

*Deinde cum in agone sui
 exitus anima anxietur, dicantur
 sequentes Orationes.*

ORATIO.

PROFICISCERE ánima chri-
 stiána de hoc mundo, in
 nómine Dei Patris omnipotén-
 tis, qui te creávit : in nómine
 Jesu Christi Filii Dei vivi, qui
 pro te passus est : in nómine
 Spiritus sancti, qui in te effú-
 sus est : in nómine Angelórum
 et Archangelórum : in nómine
 Thronórum et Dominationum :
 in nómine Principátuum et Po-
 testátum : in nómine Chéru-
 bim et Séraphim : in nómine
 Patriarchárum et Prophetá-
 rum : in nómine sanctorum
 Apostolórum et Evangelistá-
 rum : in nómine sanctorum
 Mártyrum et Confessorum : in
 nómine sanctorum Monachó-
 rum et Eremitárum : in nómine
 sanctárum Virginum, et óm-
 nium Sanctórum et Sanctárum
 Dei : hódie sit in pace lo-
 cus tuus, et habitatio tua in
 sancta Sion. Per eúmdem
 Christum Dóminum nostrum.
 R̄. Amen.

ORATIO.

DEUS miséricors, Deus cle-
 mens, Deus, qui secun-

dum multitudinem miseratió-
 num tuárum peccátum peni-
 téntium deles, et præteritórum
 criminum culpas vénia remis-
 siónis evácuas : respice propi-
 tius super hunc fámulum tuum
 N. et remissionem ómnium pec-
 catórum suórum tota cordis
 confessióne poscéntem depre-
 cátus exáudi. Rénova in eo,
 piissime Pater, quidquid ter-
 réna fragilitate corrúptum, vel
 quidquid diabólica fraude vio-
 látum est : et unitáti córporis
 Ecclésiæ membrum redempti-
 nis annécte. Miserére Dómine
 gemituum, miserére lacrymá-
 rum ejus : et non habentem
 fidúciám, nisi in tua miseri-
 córdia, ad tuæ sacraméntum
 reconciliatiónis admitte. Per
 Christum Dóminum nostrum.
 R̄. Amen.

COMMEMDO te omnipoténti Deo,
 charissime frater, et ei, cu-
 jus es creatúra, committo :
 ut, cum humanitátis débitum
 morte interveniéntem persolve-
 ris, ad auctórem tuum, qui te
 de limo terræ formáverat, re-
 vertáris. Egrediénti itaque áni-
 mæ tuæ de córpore spléndidus
 Angelórum cætus occúrrat :
 judex Apostolórum tibi senátus
 advéniat : candidatórum tibi
 Mártyrum triumphátor exerci-
 tus óbviet : liliáta rutilántium
 te Confessorum turma circúm-
 det : jubilántium te Virginum
 chorus excipiat : et beatæ quietis
 in sinu Patriarchárum te
 compléxus adstringat : mitis
 atque festívus Christi Jesu tibi

spéctus appar-
 assisténtes sibi
 decérnat. Ignó-
 horret in téne-
 let in flammis,
 tóreméntis. Ceda-
 satanas cum sa-
 in advéntu tuo
 Angelis contren-
 etérnæ noctis
 suffúgiat. Exúrgi-
 upéntur inimici
 gant, qui odérunt
 jus. Sicut defici-
 cant : sicut fl-
 gnis, sic pérea-
 fácie Dei : et ju-
 et exúltent in o-
 Confundántur í-
 seant omnes tar-
 et ministri sátanæ
 impedire non á-
 te a cruciátu CR-
 te crucifixus est
 etérna morte CR-
 te mori dignátus
 te Christus Filius
 paradisi sui sem-
 réntia, et inter-
 rus ille Pastor ag-
 ómnibus peccáti-
 rat, atque ad d-
 in electórum su-
 constituat. Rede-
 fácie ad fáciem
 sens semper assi-
 tissimam beátis-
 veritátem. Con-
 inter ágmina be-
 templatiónis div-
 potiáris in sæ-
 rum.
 R̄. Amen.

ORATIO.

SUSCIPE Dómine servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. *ñ. Amen.*

Libera Dómine ánimam servi tui ex ómnibus periculis inférni, et de láqueis pœnârum, et ex ómnibus tribulatió-nibus. *ñ. Amen.*

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Eliam de commúni morte mundi. *ñ. Amen.*

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. *ñ. Amen.*

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. *ñ. Amen.*

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passionibus suis. *ñ. Amen.*

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia et de manu patris sui Abrahæ. *ñ. Amen.*

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. *ñ. Amen.*

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Moysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. *ñ. Amen.*

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. *ñ. Amen.*

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardén-

spéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse percérnat. Ignóres omne quod horret in ténébris, quod stridet in flammis, quod crúciat in tormentis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellitibus suis : in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immane diffúgiat. Exúrgat Deus, et dispéndur inimici ejus : et fúgeant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant : sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccátóres a fácie Dei : et justí epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei. Confundántur igitur et erubéscant omnes tartáreæ legiões, et ministri sátanæ itcr tuum impedire non áudeant. Liberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Liberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constituat te Christus Filius Dei vivi intra paradisi sui semper amœna vi-réntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad dexteram suam in electórum suórum te sorte constituat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem videas, et præ-sens semper assistens, manifestissimam beátis óculis aspicias veritátem. Constitútus igitur inter ágmina beatórum, contemplatiónis divinæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

miseratió-
tium pœni-
eteritórum
nia remis-
voice propi-
ulum tuum
nium pec-
ota cordis
em depre-
va in eo,
dquid ter-
ptum, vel
raude vio-
ti córporis
redemptió-
e Dómine
e lacrymá-
habéntem
ua miseri-
raméntum
mitte. Per
nostrum.
ténti Deo,
, et ei, cu-
mmitto :
s débitum
persólve-
m, qui te
verat, re-
taque áni-
pléndidus
occurrat :
bi senátus
órum tibi
or exérci-
tilántium
a circúm-
Virginum
átæ quie-
árurum te
t : mitis
Jesu tibi

tis, et de manu regis iniqui.
R̄. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crimine. R̄. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul et de manu Goliæ. R̄. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. R̄. Amen.

Et sicut beatissimam Theclam virginem et mártirem tuam de tribus atrocissimis tormentis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cœlestibus. R̄. Amen.

ORATIO.

COMMENDAMUS tibi Dómine ánimam fámuli tui N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericorditer descendisti, Patriarchárum tuórum sinibus insinuáre non rénuas. Agnósce Dómine creatúram tuam, non a diis aliénis creatam, sed a te solo Deo vivo et vero : quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Letífica Dómine ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memineris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Filium, et Spiritum sanctum

non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábit, et Deum, qui fecit ómnia, fídeliter adorávit.

ORATIO.

DELICTA juventútis, et igne rántias ejus, quæsumus ne memineris Dómine : sed scúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illius in glória claritátis tuæ. Aperriántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Suscipiat eum sanctus Michael Archángelus Dei, qui militiæ cœlestis méruit principátum. Véniant illi óbviæ sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœlestem Jerúsalem. Suscipiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœlestis traditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vocationis. Intercédant pro eo sanctus Joánes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secreta cœlestia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potestas ligandi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes sancti elécti Dei, qui pro Christi nomine tormenta in hoc sæculo sustinuérunt : ut vinculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriam regni cœlestis præstante Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

R̄. Amen.

Si anxiatur
dicuntur hi Ps
confitémini, p.

etati immaculá
tributus, p. 2

Egressa autem
per hoc

R̄. Subveníte

ocurríte Angel

scipiéntes áni

fferéntes eam

altíssimi. ̄. Sus

us, qui vocávit

Abrahæ Angeli

scipiéntes. ̄. I

am dona ei Dó

perpétua luceat

Deinde Kyrie el

léison. Kyrie el

Postea Pater n

̄. Et ne nos in

ctiatióem. R̄. Sed

maló.

̄. Réquiem a

ei Dómine. R̄. Et

luceat ei.

̄. A porta in

Dómine ánimam

̄. Requiésca

R̄. Amen.

̄. Domine exat

eam. R̄. Et cla

re véniat.

̄. Dóminus vol

eum spiritu tuo.

Orémus. C

TIBI Dómine co

ánimam fám

defunctus sæculo

que per fragili

conversatióis

misit, tu vénia

simæ pietátis al

Vernat.

Si anxietur adhuc anima, aguntur hi Psalmi, videlicet, Confitemini, p. 23, et totus Ps. Sancti immaculati, per Horas distributus, p. 24.

Egressa autem anima, dicitur hoc

*R. Subvenite Sancti Dei, occurrite Angeli Domini: * Suscipientes animam ejus: * Offerentes eam in conspectu Altissimi. V. Suscipiat te Christus, qui vocavit te, et in sinum Abrahamæ Angeli deducant te. Suscipientes. V. Requiem æternam dona ei Domine: et lux perpétua luceat ei. Offerentes.*

Deinde Kyrie eléison, Christe eléison. Kyrie eléison.

Postea Pater noster, secreto.

V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

V. Requiem æternam dona ei Domine. R. Et lux perpétua luceat ei.

V. A porta inferi. R. Erue Domine animam ejus.

V. Requiescat in pace. R. Amen.

V. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

TIBI Domine commendamus animam famuli tui *N.* ut sanctus sæculo tibi vivat, et que per fragilitatem humanæ conversationis peccata commisit, tu vénia misericordissimæ pietatis absterge. Per

Verna.

Christum Dominum nostrum.
R. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

ANTE PRANDIUM.

Sacerdos benedicturus mensam, incipit Benedicite, et alii repetunt Benedicite. Deinde dicit:

V. Oculi omnium, et alii prosequuntur: In te sperant Domine, et tu das escam illorum in tempore opportuno. Aperis tu manum tuam, et implebis omne animal benedictione.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit:

Orémus.

BENEDIC Domine nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitate sumus sumpturi. Per Christum Dominum nostrum.
R. Amen.

Deinde Lector, Jube domne benedicere.

Bened. Mensæ cœlestis participes faciat nos Rex æternæ glóriæ. R. Amen.

POST PRANDIUM.

Aguntur gratiæ hoc modo. Dicto a Lectore, Tu autem Domine miserere nobis. R. Deo gratias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit. V. Confiteantur tibi Domine omnia opera tua. R. Et Sancti tui benedicant tibi.

V. Glória Patri. R. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolute dicat:

AGIMUS tibi grátias omnipotens Deus pro univérſis beneficiis tuis : qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

Deinde alternatim dicitur Psalm. Misérére, p. exciv.

Vel PSALMUS 116.

LAUDATE Dóminum omnes Gentes : * laudáte eum omnes pópli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Sacerdos dicit : Pater noster.

ŷ. Et ne nos indúcas in tentationem. *ñ. Sed libera nos a malo.*

ŷ. Dispérsit, dedit paupéribus. *ñ. Justitia ejus manet in sæculum sæculi.*

ŷ. Benedicam Dóminum in omni témpore. *ñ. Semper laus ejus in ore meo.*

ŷ. In Dómino laudábitur ánima mea. *ñ. Aúdiant mansuétí, et læténtur.*

ŷ. Magnificáte Dóminum mecum. *ñ. Et exaltémus nomen ejus in idipsum.*

ŷ. Sit nomen Dómini benedictum. *ñ. Ex hoc nunc et usque in sæculum.*

Deinde sine Orémus.

RETRIBUERE dignáre Dómine omnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum

vitam ætérnam. *ñ. Amen.*

ŷ. Benedicámus Dómino. *ñ. Deo grátias.*

ŷ. Fidélium ánime per misericórdiam Dei requiescant in pace. *ñ. Amen.*

Pater noster, *secreto.*

Quo finito, dicit Sacerdos :

ŷ. Deus det nobis suam pacem. *ñ. Amen.*

ANTE COENAM.

Sacerdos benedicturus mensam incipit Benedicite, et alii repetunt Benedicite.

Deinde Sacerdos incipit ŷ. et alii prosequuntur :

EDENT paúperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requirunt eum et vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.* Et nos.

Orémus. Benedic Dómine, *ut supra in prandio, p. ccv.*

Jube domne.

Bened. Ad cœnam vitæ ætérnæ perducát nos Rex ætérnæ glóriæ. *ñ. Amen.*

IN FINE COENÆ.

Dicitur ŷ. Memóriam feci mirabilium suórum misericors et miserátor Dóminus escam dedit tíméntibus se.

Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat :

BENEDICTUS Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis : qui vivit

et regnat in rum. *ñ. Amen.*

Deinde alt Psalm. Laudátes gentes, et p. ccvj.

Quando se omnia dicuntur

Predictus cendi mensam tias, servatur hujus Partis quam diebus in bus Versiculi e variantur.

FERIA V IN C Dicitur absolute ŷ. Christus factus est, ut servem.

Deinde, Pater secreto.

Quo dictos in aliqua, Sacerdos benedicit mensam

Jube domne, n

In fine repetit factus est, ut se

Postea Psalm Deus, p. exciv.

Quo finito, Patri, secreto noster.

Deinde Sacerdute Orationem.

ORA

RESPICE, quæsuper hanc pro qua Dóminus Christus non dibus tradi nocént subire tormentum *Et non pronun*

et regnat in sæcula sæculórum. *ñ. Amen.*

Deinde alternatim dicitur Psalm. Laudáte Dóminum omnes gentes, et reliqua ut supra, p. ccvj.

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in cæna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Vernæ, præterquam diebus infrascriptis, quibus Versiculi et Psalmi tantum variantur.

FERIA V IN COENA DOMINI.

Dicitur absolute et sine nota:

ñ. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem.

Deinde, Pater noster, totum secreto.

Quo dictosine pronuntiatione aliqua, Sacerdos signo Crucis benedicit mensam, nec dicitur Iube domne, nec Tu autem.

In fine repetitur. ñ. Christus factus est, ut supra,

Postea Psalm. Miserere mei Deus, p. cxciij.

Quo finito, sine ñ. Glória Patri, secreto dicitur, Pater noster.

Deinde Sacerdos dicit absolute Orationem.

ORATIO.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit máribus tradi nocéntium, et crucis subire tormentum.

Et non pronuntiatur, Qui te-

cum, nec Fidélium ánimæ, sed secreto dicitur, Pater noster, nec additur, Deus det nobis suam pacem.

IN PARASCEVE.

Eodem modo fit sicut in Cæna Domini, sed additur ad ñ. Christus factus est. Mortem autem crucis.

SABBATO SANCTO.

Ad benedicendum mensam dicitur,

Benedicite. ñ. Benedicite. ñ. Vespere autem sabbati, quæ lucéscit in prima sabbati, allelúia: venit Maria Magdaléne, et áltera Maria, vidére sepúlchrum, allelúia.

Glória Patri. Sicut erat.

In fine repetitur ñ. Vespere autem, ut supra cum Glória Patri. Sicut erat.

Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes, cum Glória Patri, p. ccvj.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison, et alia ut supra in prima Benedictione, p. ccvj.

IN DIE PASCHÆ.

Et deinceps usque ad Cœnam sequentis Sabbati, ad benedicendum mensam dicitur

ñ. Hæc dies quam fecit Dóminis, allelúia: exultémus et lætémur in ea, allelúia.

Glória Patri.

In fine repetitur, Hæc dies quam, cum Glória Patri.

Psalm. Confitémini, p. 23.

IN ASCENSIONE DOMINI.

Usque ad Vigiliam Pentecostes exclusive.

ŷ. Ascéndit Deus in jubila-
tione, allelúia : et Dóminus in
voce tubæ, allelúia.

Glória Patri.

In fine dicitur

ŷ. Ascéndens Christus in al-
tum, allelúia : captivam duxit
captivitátem, allelúia.

Glória Patri.

Psalm. Omnes gentes plaú-
dite mánibus, p. 66. *vel* Lau-
dáte Dóminum, p. ccv.

IN PENTECOSTE.

A Vigilia ejusdem inclusive,
usque ad Cœnam sequentis
Sabbati exclusive.

ŷ. Spíritus Dómini replévit
orbem terrárum, allelúia : et
hoc quod cónfines omnia, scién-
tiam habet vocis, allelúia.

Glória Patri.

In fine dicitur

ŷ. Repléti sunt omnes Spi-
ritu sancto, allelúia : et cœpé-
runt loqui, allelúia.

Glória Patri.

Psalm. Magnus Dóminus,
p. 67. *vel* Laudáte Dóminum,
ut p. ccv.

ITINERARIUM.

Clericus in ipso itineris in-
gressu, si solus fuerit, dicat
quæ sequuntur in singulari;
si cum sociis, in plurali.

Ant. In viam pacis.

Canticum. Benedictus Dó-
minus Deus Israel, p. 21.

In fine, Glória Patri.

Ant. In viam pacis et pro-
peritátis dirigat nos omni-
potens et misericors Dóminus : et
Angelus Ráphael comitétur
nobiscum in via, ut cum pace,

salúte et gaúdio revertámur
ad própria.

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

Pater noster, *secreto.*

ŷ. Et ne nos indúcas in ten-
tationem. *ñ.* Sed libera nos a
malo.

ŷ. Salvos fac servos tuos.
ñ. Deus meus sperántes in te.

ŷ. Mitte nobis Dómine auxi-
lium de sancto. *ñ.* Et de Sion
tuére nos.

ŷ. Esto nobis Dómine turris
fortitudinis. *ñ.* A fácie in-
imici.

ŷ. Nihil proficiat inimicus
in nobis. *ñ.* Et filius iniqui-
tátis non appónat nocére no-
bis.

ŷ. Benedictus Dóminus die
quotidie. *ñ.* Prósperum iter
fáciat nobis Deus salutárium
nostrórum.

ŷ. Vias tuas Dómine de-
mónstra nobis. *ñ.* Et sémitas
tuas édoce nos.

ŷ. Utinam dirigántur viæ
nostræ. *ñ.* Ad custodiéndas
justificatiónes tuas.

ŷ. Erunt prava in dirécta.
ñ. Et áspera in vias planas.

ŷ. Angelis suis Deus mandá-
vit de te. *ñ.* Ut custódiant te
in ómnibus viis tuis.

ŷ. Dómine exáudi orationem
meam. *ñ.* Et clamor meus ad
te véniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. *ñ.* Et
cum spiritu tuo.

Orémus. ORATIO.

DEUS qui filios Israel per
maris médium siccó vesti-

gio ire fecist
Magis iter a
pandisti : tri
sumus iter p
púsque tran
gelo tuo san
eum quo pe
ac demum ac
portum perve
leámus.

DEUS qui Al
tuum, de
edúctum, per
regrinatiónis
stodisti ; quæ
fámulos tuos
ris : esto ne
procinctu suff
solátium, in
lum, in plúvia
méntum, in l
culum, in adv
dium, in lúbu
naufrágio port

gio ire fecisti, quique tribus
Magis iter ad te stella duce
pandisti : tribue nobis quæ-
sumus iter prósperum, tem-
púsque tranquillum : ut, An-
gelo tuo sancto cómite, ad
eum quo pérgimus locum,
ac demum ad ætérnæ salútis
portum pervenire feliciter va-
leámus.

DEUS qui Abraham púerum
tuum, de Ur Chaldæórum
edúctum, per omnes suæ pe-
grinatiónis vias illæsum cu-
stodisti ; quæsumus, ut nos
fámulos tuos custodire digné-
ris : esto nobis Dómine in
procinctu suffrágium, in via
solátium, in æstu umbrácul-
um, in plúvia et frigore tegu-
méntum, in lassitúdi-
ne vehículum, in adversitáte præsi-
dium, in lúbrico báculus, in
naufrágio portus : ut te duce,

quo téndimus, prósperè perve-
niámus, et demum incólumes
ad própria redeámus.

ADESTO, quæsumus Dómine,
supplicatióibus nostris:et
viam famulórum tuórum in
salútis tuæ prosperitáte dis-
póne : ut inter omnes viæ et
vitæ hujus varietátes tuo sem-
per protegámur auxilio.

PRÆSTA, quæsumus omni-
potens Deus, ut familia
tua per viam salútis incédât :
et beáti Joánnis Præcursóris
hortaménta sectádo, ad eum
quem prædixit, secúra pervé-
niat, Dóminum nostrum Je-
sum Christum Filium tuum :
Qui tecum vivit et regnat in
unitáte Spiritus sancti Deu,
per ómnia sæcula sæculórum.
R̄. Amen.

ÿ. Procedámus in pace. R̄. In
nómine Dómini, Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

ANTIPHONA.

NE reminiscáris Dómine delicta nostra, vel paréntum nostrórum; neque vindictam sumas de peccátis nostris.

Et Tempore Paschali, additur in fine Allelúia.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Deinde dicuntur sequentes Psalmi : Quam dilécta, p. 98. Benedixisti Dómine, ibid. Inclina Dómine, p. 99. Crédiái, p. 127. De profúndis, p. 133.

Postea repetitur Ant. Ne reminiscáris.

Deinde Sacerdos dicit :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

ÿ. Et ne nos indúcas in tentationem. ñ. Sed libera nos a malo.

ÿ. Ego dixi, Dómine miserere mei. ñ. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

ÿ. Convértere Dómine aliquantulum. ñ. Et deprecáre super servos tuos.

ÿ. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ñ. Quemádmódum sperávimus in te.

ÿ. Sacerdótes tui induántur justítiam. ñ. Et Sancti tui exúltent.

ÿ. Ab occúltis meis munda

me Dómine. ñ. Et ab aliénis parce servo tuo.

ÿ. Dómine exáudi orationem meam. ñ. Et clamor meus ad te véniat.

ÿ. Dóminus vobiscum. ñ. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

AURES tuæ pietátis mitíssime Deus inclina précibus nostris : et grátia sancti Spiritus illúmina cor nostrum : ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna charitáte diligere mereámur.

DEUS cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secretum : purifica per infusionem sancti Spiritus cogitationes cordis nostri, ut te perfécte diligere, et digne laudáre mereámur.

URE igne sancti Spiritus renes nostros, et cor nostrum Dómine, ut tibi casto corpore serviámus, et mundo corde placeámus.

MENTES nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procedit, illúminet : et inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritátem.

ANSIR nobis, quæsumus Dómine, virtus Spiritus sancti : quæ et corda nostra ele-

ménter expúr-
bus tuéatur ad

DEUS qui cor-
cti Spiri-
docuisti : da
Spiritu recta s-
semper consol-

CONSCIENTIAS
sumus Dó-
purifica : ut ve-
noster Jesus
tuus, parátam
véniat mansiónem

ORATIO

*Pro opportuni-
ante Celebra-
munionem d-*

Ad mensam
vivii tui, p-
Christe, ego p-
priis méritis ni-

sed de tua cor-
eórdia et boni-
véreor, et con-

cor et corpus ha-
minibus maculá-
et linguam non

tam. Ergo, o pi-
ménda majéstas
ter angústias de-

te fontem miser-
ro, ad te festino
tuam protectiónem
quem júdicem

queo, salvátorem
piro. Tibi Dómin-
osténdo : tibi
meam détego.
mea multa, et m-
bus timeo. Spero
dias tuas, quaru-
merus. Respice
óculis misericór-

mènter expúrget et ab ómni-
bus tueátur advérsis.

DEUS qui corda fidélium san-
cti Spiritus illustratióne
docuisti : da nobis in eódem
Spíritu recta sápere, et de ejus
semper consolatióne gaudére.

CONSCIENTIAS nostras, quæ-
sumus Dómine, visitádo
purifica : ut veniens Dóminus
noster Jesu Christu Filius
tuus, parátam sibi in nobis in-
veniát mansiónem. Qui tecum.

ORATIONES

*Pro opportunitate Sacerdotis
ante Celebrationem et Com-
munionem dicendæ.*

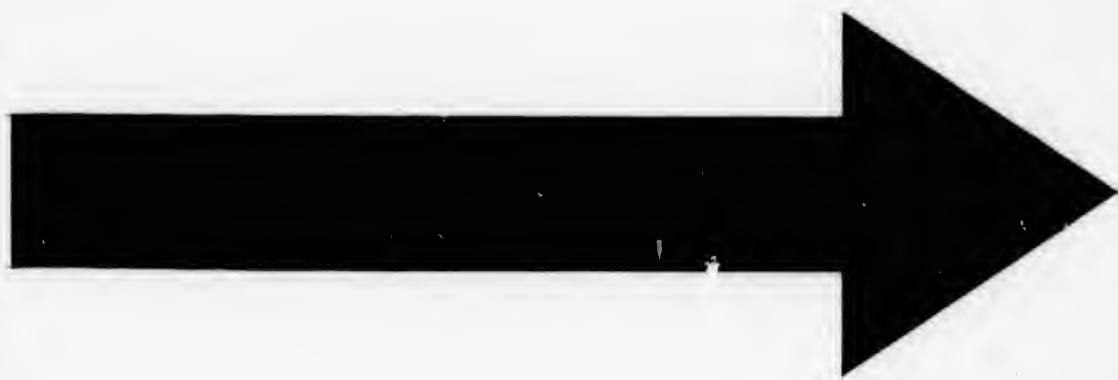
Ad mensam dulcissimi con-
vivii tui, pie Dómine Jesu
Christe, ego peccátor de pró-
priis méritis nihil præsumens,
sed de tua confidens miseri-
córdia et bonitate, accedere
véreor, et contremisco. Nam
cor et corpus habeo multis cri-
minibus maculátum, mentem,
et linguam non caute custodi-
tam. Ergo, o pia Déitas, o tre-
ménda majéstas, ego miser in-
ter angústias deprehensus, ad
te fontem misericórdiæ recúr-
ro, ad te festino sanándus, sub
tuam protectiόνem fúgio : et
quem júdicem sustinére né-
queo, salvatórem habére sus-
piro. Tibi Dómine plagas meas
osténdo : tibi vrecúndiam
meam détego. Scio peccáta
mea multa, et magna, pro qui-
bus timeo. Spero in misericór-
dias tuas, quarum non est nú-
merus. Réspice ergo in me
oculis misericórdiæ tuæ, Dó-

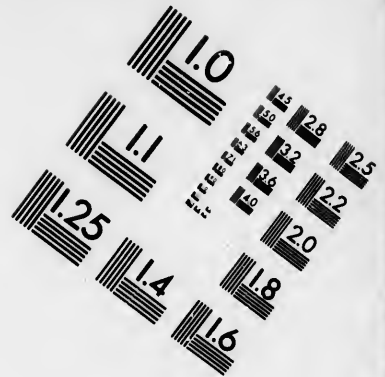
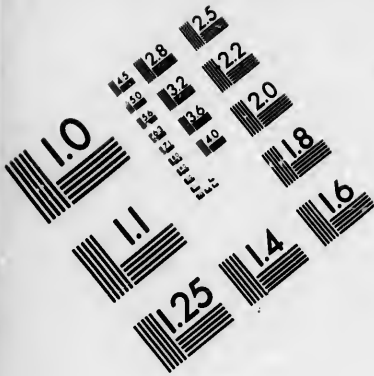
mine Jesu Christe, Rex æterne,
Deus et homo, crucifixus pro-
pter hóminem. Exaudi me spe-
rántem in te : miserére mei
pleni misériis et peccátis, tu
qui fontem miseratiónis num-
quam manáre cessábis. Salve
salutáris victima, pro me, et
omni humáno génere in patí-
bulo crucis obláta. Salve nobí-
lis et pretióse Sanguis de vul-
néribus crucifixi Dómini mei
Jesu Christi prófluens, et pec-
cáta tótius mundi ábluens. Re-
cordáre Dómine creatúre tuæ,
quam tuo Sángvine redemisti.
Pœnitet me peccásse, cúpio
emendáre quod feci. Aufer
ergo a me, clementissime Pa-
ter, omnes iniquitates et pec-
cáta mea : ut purificátus mente
et corpore, digne degustáre
mércear Sancta Sanctorum : et
concedé, ut hæc sancta præli-
bátio Córporis et Sánguinis tui,
quam ego indignus súmeré in-
téndo, sit peccatórum meórum
remissio, sit delictórum per-
fécta purgátio, sit túrpium co-
gitatiónum effugátio, ac bo-
nórum sénsuum regenerátio,
operúmque tibi placéntium sa-
lúbris effi cácia, ánimæ quoque
et cörperis, contra inimicórum
meórum insidias, firmissima
túitio. Amen.

ORATIO

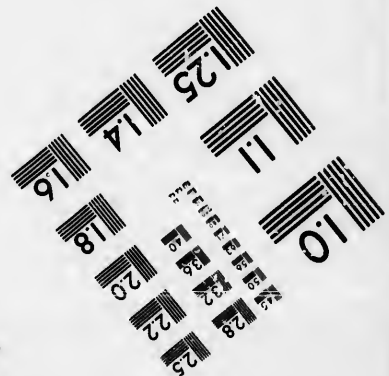
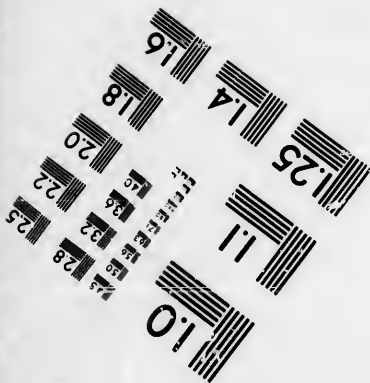
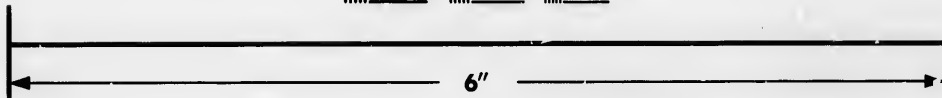
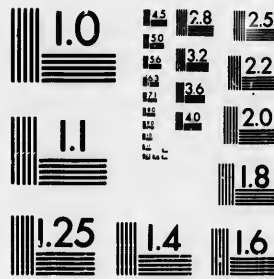
S. Thomæ de Aquino.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
ecce accédo ad sacramén-
tum unigéniti Filii tui Dómini
nostri Jesu Christi; accédo tam-
quam infirmus ad médicum

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

28
25
22
20
18

10
11

vitæ, immundus ad fontem misericordiæ, cæcus ad lumen claritatis æternæ, pauper et egénus ad Dóminum cæli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitatis tuæ abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmitatem, lavare fœditatem, illuminare cæcitatē, ditare paupertatem, vestire nuditatem : ut panem Angelorum, Regem regum, et Dóminum dominantium, tanta suscipiam reverentia, et humilitate, tanta contritione, et devotione, tanta puritate, et fide, tali proposito, et intentione, sicut expedit salutí animæ meæ. Da mihi quæso Dominici Corporis et Sanguinis non solum suscipere Sacramentum, sed etiam rem et virtutem sacramenti. O mitissime Deus, da mihi corpus unigéniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de virgine Maria, sic suscipere, ut corpori suo mystico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantissime Pater, concede mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere própono, revelata tandem fácie perpétuo contemplári. Qui tecum.

ORATIO.

Grégorius XIII, Pontifex Maximus, concessit cuilibet dicenti quæ sequuntur, quinquaginta annorum Indulgentiam.

EGO volo celebrare Missam, et conficere Corpus et Sán-

guinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclesiæ, ad laudem omnipotentis Dei, totiusque Cúriæ triumphantis, ad utilitatem meam, totiusque Cúriæ militantis, pro ómnibus, qui se commendaverunt orationibus meis in genere, et in specie, et pro felici statu sanctæ Románæ Ecclesiæ. Amen.

GAUDIUM cum pace, emendationem vitæ, spátium veræ poenitentiae, grátiam, et consolationem sancti Spiritus, perseverantiam in bonis opéribus, cor contritum et humiliatum, atque felicem vitæ meæ consummationem, tribuat mihi omnipotens, et misericors Dóminus. Amen.

Quia Sacerdos, aut tacita mentis cogitatione, aut submissa vocis, expressione debet recitare singillatim nomina, pro quibus in illa celebratione vult singulariter orare (ut insinuatur per illas litteras N.N. in Canone contentas) et ne hujusmodi determinatarum personarum nominatio, ob multitudinem, aut incertum ordinem, ingerat Sacerdoti celebranti confusionem, non inutile erit sequentem servare ordinem ex 20. quæst. Quodlibet. Doctoris subtil. et ex aliorum gravissimorum Doctorum scriptis excerptum.

Meménto, Dómine, si tibi placet,

VIVORUM.

MEI Paréntum, Cognatorum, Fratrum, Sororum,

et amicum.

2 Cœtus
nium S
atque S
Ecclesiæ

3 Omnium
rum, ta
filiorum
torum,
factorum
tempor

4 Omnium
stianoru
et reru
poralium

5 Omnium
corumq
conversi
ticorum

6 Et ómni
et vis m

M
1 ANIMAR
A trun

GR.

A

TRIVM p

Thymnu
Sancti in c

dicentes Dó

Et Temp
tur in fine

Quæ An
duplicibus

Cant. Be
ra, p. 18.

Psalm. L
sanctis ejus
Et in f
Patri.

nostri Jesu
ritum sanctæ
e, ad laudem
ei, totiùsque
ntis, ad utili-
tiusque Cúriæ
nnibus, qui se
t orationibus
et in specie, et
nctæ Románæ

pace, emenda-
spátium veræ
iam, et con-
Spiritus, per-
onis opéribus,
humiliátum,
tæ meæ con-
tribuat mihi
niséricors Dó-

s, aut tacita
ne, aut sub-
pressionem debet
tim nomina,
a celebratione
orare (ut in
s litteras N.N.

tas) et ne hu-
natarum per-
tio, ob multi-
certum ordi-
acerdoti cele-
m, non inutile
rvare ordinem
odlibet. Docto-
aliorum gra-
torum scriptis

e, si tibi placet,
UM.
um, Cognató-
um, Sorórum,

et amicórum meórum om-
nium.

2 Cœtus Cardinalium, ac om-
nium Superiórum Ordinis,
atque Sacerdotum, et sanctæ
Ecclesiæ ministrórum.

3 Omnium meæ curæ subjectó-
rum, tamquam spirituálium
filiórum, et ómnium funda-
tórum, patronórum, et bene-
factórum spirituálium, et
temporálium.

4 Omnium Principum Chri-
stianórum, Dominatiónum,
et rerum publicárum tem-
porálium.

5 Omnium peccántium, inimi-
corúmque meórum, átque
conversiónis ómnium hære-
ticórum, et infidélium.

6 Et ómnium, pro quibus scis,
et vis me debére oráre.

MORTUORUM.

ANIMARUM Paréntum, Frá-
trum, Sorórum, Cogna-

tórum, atque amicórum óm-
nium.

2 Animárum ómnium bene-
factórum, tam spirituálium,
quam corporálium.

3 Animárum ómnium mihi in
gène, et in specie commis-
sárum.

4 Animárum Prælatórum, Sa-
cerdotum, et ómnium mi-
nistrórum sanctæ Roma-
næ Ecclesiæ Dei, et Apostó-
licæ.

5 Animárum morte improvisa
corpóribus exutárum, atque
eárum, quarum non est spe-
ciális memória.

6 Animárum, quæ mei occa-
sióne in Purgatório purgán-
tur: eárum quoque misérri-
me in Purgatório existén-
tium.

7 Et eárum ómnium, pro qui-
bus scis, et vis me debére
oráre.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

ANTIPHONA.

TRIUM puerórum cantémus
hymnum, quem cantábant
Sancti in cámino ignis, bene-
dicétes Dóminum.

Et Tempore Paschali, addi-
tur in fine Alleluia.

Quæ Antiphona in Festis
duplicibus tantum duplicatur.

Cant. Benedicite ómnia ope-
ra, p. 18.

Psalm. Laudáte Dóminum in
sanctis ejus, p. 20.

Et in fine dicitur Glória
Patri.

Deinde repetitur Ant. Trium.

Postea Sacerdos dicit:

Kyrie eléison. Christe eléi-
son. Kyrie eléison.

Pater noster.

̄. Et ne nos indúcas in ten-
tationem. ̄. Sed libera nos a
malo.

̄. Confiteántur tibi Dómine
ómnia ópera tua. ̄. Et sancti
tui benedicant tibi.

̄. Exultábunt sancti in gló-
ria. ̄. Lætabúntur in cubili-
bus suis.

̄. Non nobis Dómine, non

nobis. *R.* Sed nōmini tuo da glōriam.

Ÿ. Dōmine exāudi oratiōnem meam. *R.* Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dōminus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

DEUS, qui tribus puēris miti-
gasti flammās ignium :
concede propitius : ut nos fā-
mulos tuos non exurat flamma
vitiōrum.

ACTIONES nostras quæsumus
Dōmine, aspirādo præve-
ni, et adjuvādo proséquere :
ut cuncta nostra oratio, et ope-
ratio a te semper incipiat, et
per te cœpta finiatur.

DA nobis, quæsumus Dōmi-
ne, vitiōrum nostrōrum
flammās extinguerē, qui beāto
Laurēntio tribuisti tormentō-
rum suōrum incēndia superā-
re. Per Christum.

ORATIONES

*Post Celebrationem,
et Communionem dicendæ.*

ORATIO

S. Thomæ de Aquino.

GRATIAS tibi ago, Dōmine
sancte, Pater omnipotens,
æterne Deus, qui me peccatō-
rem indignum fāmulum tuum,
nullis meis mēritis sed sola
dignatiōne misericōrdiæ tuæ
satiāre dignatus es pretiōso
Cōrpore, et Sanguine Filii tui
Dōmini nostri Jesu Christi. Et
precor, ut hæc sancta Commū-
nio non sit mihi reātus ad pœ-
nam, sed intercēssio salutāris
ad vēniam. Sit mihi armātūra

fidei, et scutum bonæ volun-
tātis. Sit vitiōrum meōrum
evacuatio : concupiscētiæ, et
libidinis exterminatio ; chari-
tātis, et paciētiæ, humilitātis
et obediētiæ, omniūque vir-
tūtum augmentatio : contra in-
sidias inimicōrum omniū
tam visibilibium, quam invisibi-
lium, firma defēnsio : mōtuum
meōrum, tam carnālium, quam
spirituālium, perfectā quietati-
o : in te uno, ac vero Deo
firma adhæsiō : atque finis me-
felix consummatio. Et precor
te, ut ad illud ineffābile con-
vivium me peccatōrem perdū-
cere dignēris, ubi tu cum Filio
tuo, et Spiritu sancto, Sanctis
tuis es lux vera, satiētās plena,
gāudium sempiternum, jucū-
ditas consummata, et felicitas
perfecta. Per eundem Chri-
stum.

ALIA ORATIO

Sancti Bonaventure.

TRANSFIGE, dulcissime Dō-
mine Jesu, medūllas, et
viscera animæ meæ suavis-
simo, ac saluberrimo amoris
tui vūlnerē, vera, serenāque
et Apostolica sanctissima cha-
ritate, ut langueat, et liqueat
anima mea solo semper amore
et desiderio tui, te concupiscat,
et deficiat in atriā tuā, cupiat
dissolvi, et esse tecum. Da, ut
anima mea te esuriat, panem
Angelōrum, refectionem ani-
mārum sanctārum, panem no-
strum quōtidianum supersub-
stantialē, habentem omnem
dulcedinem, et saporem, et

omne delecta-
tis : te, in c
Angeli prospici-
riat, et cōmed
dulcedine sap-
tur viscera a
semper siliat f
tem sapiētiæ
tem æterni lū-
voluptātis, ul
Dei : te sem
quarar, te inv
dat, ad te per
tetur, te loqu
operetur in lau
nōminis tui, c
discretiōne, cu
delectatiōne,
affectu, cum p
que in finem
semper spes n
mea, divitiæ
mea, jucūditas
meum, quies
mea, pax mea
odor meus, d
bus meus, ref
gium meum, a
sapiētiā mea
possessio mea,
in quo fixa, e
mobilitē semp
mens mea, c
Amen.

OR

*Ad Beatissimam
Mariam*

OSACRATISSI-
sima, et i
virgo Maria, c
ōmniū creat
sacratissimo ut
portare, solāqu

omne delectamentum suavitatis: te, in quem desiderant Angeli prospicere, semper esuriat, et comedat cor meum, et dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ: te semper sitiit fontem vitæ, fontem sapientiæ et scientiæ, fontem æterni luminis, torrentem voluptatis, ubertatem domus Dei: te semper ambiat, te quarat, te inveniat, ad te tendat, ad te perveniat, te meditetur, te loquatur, et omnia operetur in laudem, et gloriâ nominis tui, cum humilitate et discretione, cum dilectione et delectatione, cum facilitate et affectu, cum perseverantia usque in finem: et tu sis solus semper spes mea, tota fiducia mea, divitiæ meæ, delectatio mea, jucunditas mea, gaudium meum, quies et tranquillitas mea, pax mea, suavitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meum, sapientia mea, portio mea, possessio mea, thesaurus meus, in quo fixa, et firma, et immobiliter semper sit radicata mens mea, et cor meum. Amen.

ORATIO

Ad Beatissimam Virginem Mariam.

O SACRATISSIMA, o serenissima, et inclyta gloriosa virgo Maria, quæ Creatorem omnium creaturarum in tuo sacratissimo utero fuisti digna portare, solâque virgineo ubere

lactare: cujus veracissimum, sacrumque Corpus, et sanguinem ego indignus peccator modo sumere præsumpsi: tuam humiliter deprecor misericordiam, ut apud ipsum pro me peccatore intercedere digneris; ut, quidquid in hoc tam ineffabili, ac dignissimo Sacrificio, per me indignum ignoranter, vel negligenter, aut acciderenter, seu irreverenter, scilicet in tractando, et sumendo, ac ministrando actum est, commissum, vel omissum, tuis sacratissimis precibus indulgere dignetur idem Dominus noster Jesus Christus Filius tuus, qui cum Patre, et Spiritu sancto vivit, et regnat in sæcula sæculorum. Amen.

RHYTHMUS SANCTI THOME

Ad sacram Eucharistiam.

ADORO te devôte, latens Deditas,

Quæ sub his figuris vere latitas:

Tibi se cor meum totum subjicit,

Quia te contemplans, totum deficit.

Visus, tactus, gustus in te fallitur,

Sed auditu solo tuto creditur:

Credo quidquid dixit Dei Filius,

Nil hoc verbo veritatis verius.

In cruce latebat sola Deditas,

At hic latet simul et humanitas:

Ambo tamen credens, atque confitens,

Peto quod petívit latro pœni-
tens.

Plagas, sicut Thomas, non in-
túeor.

Deum tamen meum te confi-
teor:

Fac me tibi semper magis
crédere,

In te spem habére, te dilí-
gere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus vitam præstans hó-
mini,

Præsta meæ menti de te ví-
vere,

Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne Jesu Dómine,
Me immundum munda tuo
Sángine:

Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni
scélere.

Jesu, quem velatum nunc
aspicio,

Oro fiat illud, quod tam sítio:
Ut te reveláta cernens fácie,

Visu sim beátus tuæ glóriæ.
Amen.

ALIA ORATIO.

*Decreto urbis et orbis 11 De-
cembri 1846, Pius IX, Ponti-*

*ficæ Maximus, Sacerdotibus,
qui sequentem Orationem inter
alias preces pro gratiarum ac-
tione post Missam recitaverint,
Indulgentiam trium annorum
concessit.*

OBSECO te, dulcíssime Dó-
mine Jesu Christe, ut Pás-
sio tua sit mihi virtus, qua
múniar, prótegar, atque defen-
dar. Vúlnera tua sint mihi ci-
bus, potúsque, quibus pascar,
inébrier, et delécter. Aspérsio
Sánguinis tui sit mihi ablútio
ómnium peccatórum meórum.
Mors tua sit mihi glória sem-
pitérna, et nunc, et in per-
pétuum. Amen.

ALIA ORATIO

Post Communionem.

ANIMA Christi sanctifica me,
Corpus Christi salva me,
Sanguis Christi inébria me,
Aqua lateris Christi munda me.
O bone Jesu exáudi me, et ne
permittas me separári a te, ab
hoste maligno defénde me, in
hora mortis meæ voca me et
pone me juxta te, ut cum An-
gelis tuis laudem te in sæcula
sæculórum. Amen.

COMM

PRO UNO

AD I VESP.

pro lege Dei s
ad mortem, et
rum non timu
erat supra fi

ÿ. Glória et
sti eum Dómin
taisti eum s
nuum tuárum

AD LAUD. A
mam suam in
vitam ætérnan

ÿ. Justus ut
R. Sicut cedru
plicábitur.

AD II VESP.

venire post me
ipsum, et tolla
et sequátur me

ÿ. Justus, su
PRO UNO Vel
Tempore

AD I VESP. A
tua lucébit san
ne, et ætérnitas
lélúia.

ÿ. Sancti et j
gaudéte, allelúia.
Deus in hæredi
lélúia.

AD. LAUD. A
salem veníte e
res cum corónis
návít eos Dómi
lemnitátis et la
allelúia.

ÿ. Pretiósá in
Verná.

PRO

COMMEMORATIONE SANCTORUM.

PRO UNO MARTYRE.

Ad I VESP. *Ant.* Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

ŷ. Glória et honóre coronásti cum Dómine. R̄. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad LAUD. *Ant.* Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

ŷ. Justus ut palma florébit. R̄. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Ad II VESP. *Ant.* Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

ŷ. Justus, *supra.*

PRO UNO Vel PLUR. MART.

Tempore Paschali.

Ad I VESP. *Ant.* Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, allelúia.

ŷ. Sancti et justí in Dómino gaudéte, allelúia. R̄. Vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúia.

Ad. LAUD. *Ant.* Filiæ Jerúsalem venite et vidéte Mártyres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitatís et lætitiæ, allelúia, allelúia.

ŷ. Pretiósá in conspéctu Dó-
Verba.

mini, allelúia. R̄. Mors sanctórum ejus, allelúia.

Ad II VESP. *Ant.* Sancti et justí in Dómino gaudéte, allelúia: vos elégit Deus in hæreditátem sibi, allelúia.

ŷ. Pretiósá, *supra.*

PRO PLUR. MARTYR.

Ad I VESP. *Ant.* Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

ŷ. Lætámini in Dómino et exultáte justí. R̄. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad LAUD. *Ant.* Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passeribus meliôres estis vos.

ŷ. Exultábunt sancti in gloria.

R̄. Lætábuntur in cubilibussuis.

Ad II VESP. *Ant.* Gaudent in cœlis animæ sanctórum, qui Christi vestigia sunt secuti; et quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exultant sine fine.

ŷ. Exultábunt, *supra.*

Tempore Paschali, in omnibus Commem. seq. ad Ant. ŷŷ. et R̄. additur Allelúia.

PRO CONFESSORE PONT.

Ad I VESP. *Ant.* Sacerdos et Póntifex, et virtútum ópifex pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

ŷ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *ñ. Stolum glóriæ induit eum.*

AD LAUD. *Ant.* Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus.

ŷ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *ñ. Et osténdit illi regnum Dei.*

AD II VESP. *Ant.* Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolum glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

ŷ. Justum, *supra.*

Si sit summus Pontifex.

Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non méruit; sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

ŷ. Justum, *supra.*

PRO DOCTORE.

AD UTR. VESP. *Ant.* O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte *N.* divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei.

PRO CONF. NON PONTIF.

AD I VESP. *Ant.* Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

ŷ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *ñ. Stolum glóriæ induit eum.*

AD LAUD. *Ant.* Euge serve bone et fidélis; quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam; intra in gáudium Dómini tui.

ŷ. Justum, *supra.*

AD II VESP. *Ant.* Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cón-didit ore, manu.

ŷ. Justum, *supra.*

PRO VIRGINE.

AD I VESP. *Ant.* Veni Sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ŷ. Spécie tua, et pulchritúdine tua. *ñ. Inténde, prospere procéde, et regna.*

AD LAUD. *Ant.* Símile est regnum cœlórum hómini negotiátóri, quærénti bonas margaritas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

ŷ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *ñ. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.*

AD II VESP. *Ant.* Veni sponsa Christi, *supra.*

ŷ. Diffúsa, *supra.*

PRO PLUR. VIRGINIBUS.

AD UTR. VESP. ET LAUD. *Ant.* Prudentes Virgines, aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exite óbviam ei.

ŷ. Adducéntur Regi Virgines post eam. *ñ. Próximæ ejus afferéntur tibi.*

PRO NON VIRGINE.

AD I VESP. *Ant.* Símile est, *ut supra, pro Virg. ad Laud.*

ŷ. Spécie tua, *supra.*

AD LAUD. *Ant.* Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis óperæ ejus.

ŷ. Diffúsa, *supra.*

AD II VESP. *Ant.* Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad paúperem, et panem otiósa non comédit.

ŷ. Diffúsa, *supra.*

Quæ adnotan
clesiam, se
ordinem ab
tium comm

FERIA

POST DOM.

SS. LANCEÆ

D. N.

Duplicat

AD VE

Antiphonæ

Psalm. Dixi

reliquis de Do

et loco ultim

date Dóminum

p. 127.

CAPITULUM. 1.

CHARISSIMI: qu

Cit mundum

dit, quóniam

Dei? Hic est,

aquam, et s

us Christus; n

lum, sed in aqu

HYM

QUENAM ling

cea, débita

Grates pro méx

péndere?

Christi vivíficun

ris latus,

Unde Ecclési

SUPPLEMENTUM

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

LECTORI MONITUM.

Quæ adnotantur Officia utpote universalem non respiciant Ecclesiam, sed pro aliquibus tantum indulta sint locis, extra ordinem aliorum hic in fine posita sunt pro majori Psallentium commoditate.

FESTA MOBILIA.

FERIA SEXTA

POST DOM. I QUADRAGES.

SS. LANCEÆ ET CLAVORUM
D. N. J. C.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi, Psalm. Laudate Dominum omnes Gentes, p. 127.

CAPITULUM. 1. Jo. c. 5. v. 5.

CARISSIMI: quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit, quoniam Jesus est Filius Dei? Hic est, qui venit per aquam, et sanguinem, Jesus Christus; non in aqua solum, sed in aqua, et sanguine.

HYMNUS.

QUENAM lingua tibi, o Lancea, debitas

grates pro merito est apta respondere?

Christi vivificum namque aperis latus,

Unde Ecclesia nascitur.

Hæc est Heva viri de latere exiens,

Olli membra gravis dum sopor occupat;

Hanc quippe alter Adam, corde scatentibus

Unda et sanguine procreat.

O Clavi! æqua manet vos quoque gratia,

Christi quando sacris artubus insiti,

Delétum Domini sanguine figitis

Mortis chirógraphum Cruci.

Te Jesu, Súperi laudibus effeferant,

Qui Clavorum áditus, signaque Lanceæ

In Cælo rélines, vivus ubi imperas,

Cum Patre, atque Paráclito. Amen.

ŷ. Foderunt manus meas, et pedes meos. ñ. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ad Magnif. Ant. t. 8. f De-lens quod adversus nos erat chirógraphum decreti, quod erat

contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affigens illud Cruci.

ORATIO.

DEUS qui in assumptæ carnis infirmitate Clavis affigi, et Lancea vulnerári pro mundi salute voluisti : concede propitius; ut qui eorúndem Clavorum, et Lanceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victoriæ tuæ triúmpho gratulémur in cælis. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et sit Commem. Feriæ.

Ad Completorium, et per Horas diei in sine Hymnorum dicitur,

Clavis foráto, et Lanca, Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, et almo Spiritu,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Lancea, et Clavis vulnerátum, * Venite adorémus.

HYMNUS.

SALVETE Clavi, et Lancea,
Squalóre nuper óbsita,
Quæ mersa Christi córpori,
Almo rubétis ságuine.

Vos ad scelus Judáica
Elégerat perfidia;
Sed in ministras grátie
Vos vertit e cælo Deus.

Nam quot sacrátis ártubus
Sculpsístis olim vúlnera,
E tot reclusis fóntribus
Dona éffluunt cælestia.

Clavis foráto, et Lancea,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, et almo Spiritu,

Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Si omissus sit Hymnus ad Vesperas, dicatur ad Matutinum, et Hymnus Matulini conjungatur cum Hymno ad Laudes.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 1. f Ad Jesum autem cum venissent, non fregérunt ejus crura, sed unus militum Lancea latus ejus apéruit.

Psalm. Beátus vir, qui non ábiit, cum reliq. de Communi Confess., p. lxxx.

Ant. t. 8. Exivit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimónium perhibuit, et verum est testimónium ejus.

Ant. t. 8. f Alia Scriptúra dicit : Vidébunt in quem transfixerunt.

̄. Quem tu percussisti, persecúti sunt. ̄. Et super dolórem vúlnerum meórum addiderunt.

De Zacharía Prophéta.

Cap. 12. v. 10.

LECTIO I.

HÆC dicit Dóminus : Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátie et precum : et aspicient ad me, quem confixerunt. Et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Jerúsalem, sicut planctus Adádremmon in campo Magéddon. Et plangent terra : familie, et familie

scórsurum : fa-
vid scórsurum,
rum scórsurum
Nathan scórs-
córurum scórs-
mus Levi scó-
córurum scórs-
mei scórsurum,
rum scórsurum
reliquæ, fam-
scórsurum, et
scórsurum.
̄. Ad Jesum
nissent, ut v-
mórtuum, no-
crura; * Sec-
Lancea latus
̄. Et qui vidit
perhibuit : et
mónium ejus.

LEC-

In die illa
I domui Davi-
bus Jerúsalem
peccatóris, et
erit in die illa
exercituum : D-
na idolórum de-
morabúntur u-
prophétas, et
múndum áufer-
erit, cum prop-
piam ultra, o-
ejus, et mater
runt eum : N-
mendácium lo-
mine Dómini
eum pater ejus,
genitóres ejus,
verit. Et erit in
fundentur pro-
quisque ex vis-
prophétaverit :

seorsum : familiae domus David seorsum, et mulieres eorum seorsum : familiae domus Nathan seorsum, et mulieres eorum seorsum : familiae domus Levi seorsum, et mulieres eorum seorsum : familiae Semei seorsum, et mulieres eorum seorsum. Omnes familiae reliquae, familiae, et familiae seorsum, et mulieres eorum seorsum.

¶ Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregérunt ejus crura; * Sed unus militum Lancea latus ejus aperuit. ¶ Et qui vidit, testimonium perhibuit : et verum est testimonium ejus. Sed unus.

LECTIO II.

In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerúsalem in ablutionem peccatoris, et menstruatae. Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum : Dispersionem nominum idolorum de terra, et non memorabuntur ultra; et pseudo-prophetas, et spiritum immundum auferam de terra. Et erit, cum prophetaverit quispiam ultra, dicent ei pater ejus, et mater ejus, qui genuerunt eum : Non vives, quia mendacium locutus es in nomine Domini; et configent eum pater ejus, et mater ejus, genitores ejus, cum prophetaverit. Et erit in die illa : confundentur prophetae, unusquisque ex visione sua cum prophetaverit : nec operientur.

pallio sacco, ut mentiántur; sed dicit : Non sum propheta, homo agricola ego sum; quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea.

¶ Unus militum Lancea latus ejus aperuit : * Et continuo exivit sanguis, et aqua. ¶ In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerúsalem. Et continuo.

LECTIO III.

Et dicetur ei : Quid sunt plangae istae in medio manuum tuarum? Et dicit : His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. Frange suscitare super pastorem meum, et super virum coherentem mihi, dicit Dominus exercituum : percute pastorem, et dispergentur oves : et convertam manum meam ad parvulos. Et erunt in omni terra, dicit Dominus : partes duae in ea dispergentur, et deficient, et tertia pars relinquetur in ea. Et ducam tertiam partem per ignem, et uram eos sicut uritur argentum, et probabo eos, sicut probatur aurum. Ipse vocabit nomen meum, et ego exaudiam eum. Dicam : Populus meus es : et ipse dicit : Dominus Deus meus.

¶ In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerúsalem, * In ablutionem peccatoris, et menstruatae. ¶ Hic est, qui venit per aquam, et sanguinem Jesus Christus. In ablutionem. Gloria Patri. In ablutionem.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 4. Aspicient ad me, quem confixerunt, et plangent eum planctu quasi super unigenitum.

Psalm. Cum invocarem, cum reliq. de Communi Confess., p. lxxxij.

Ant. t. 2. Quid sunt plagæ istæ in médio manuum tuarum?

Ant. t. 8. His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

ÿ. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. ñ. Attributus est propter scelera nostra.

Sermo Innocentii Papæ Sexti.

In Decreto de Festo Lanceæ et Clavorum Domini.

LECTIO IV.

IN Redemptoris nostri Domini Jesu Christi sacratissima Passione sic nos gloriari oportet, ut ipsius Passionis cuncta mysteria dinumerantes, et merita, singulis etiam salutariis instrumentis gloriemur. Inter quæ illud celebriter memorandum est, quod ipse Salvator, emisso in cruce jam spiritu, sustinuit perforari Lancea latus suum, ut, inde sanguinis et aquæ profluentibus undis, formarétur única, et immaculata, ac virgo sancta mater Ecclesia, sponsa sua. O beatissima ipsius sacri lateris apertura, unde nobis tot et tanta divinæ pietatis dona fluxerunt! O felix Lancea, quæ tot bona nobis efficere, et ad tanti

triumpi glóriam méruit superáddi!

ñ. Hic est, qui venit per aquam, et sanguinem Jesus Christus; * Non in aqua solum, sed in aqua, et sanguine. ÿ. Tres sunt, qui testimónium dant in terra : spiritus, aqua, et sanguis; et hi tres unum sunt. Non in aqua.

LECTIO V.

HÆC latus ipsum aperiendo, sacratissimas januas nobis regni cœlestis aperuit. Hæc, vulnerando jam mortuum, vulnera nostra sanavit, vitæque nobis reddidit, et salutem. Hæc, innoxium transigendo, illius sanguine culpas nostras absternit: et demum ejusdem sacratissimis undis irrigata, cœcitatís nostræ tenebras sustulit, et nos ipsius divinæ pietatis fluvii mundavit. Illi etiam dulces Clavi, (quibus ipse Salvator eidem cruci fuit affixus, quique non solum immaculato respérge sanguine, et molem ferre tanti ponderis meruerunt, sed et nos etiam per ipsorum salutíferas plagas dulcedinem tantam ipsius divinæ charitatis accépimus, ut manus nostræ a peccati solutæ nexibus, pedesque nostri a mortis laqueis fúerint liberati) sunt devotissime recolendi.

ñ. Quóniam circumdederunt me canes multi, concilium malignantium obsedit me. * Foderunt manus meas, et pedes meos. ÿ. Dicétur ei: Quid sunt

plagæ istæ in manibus tuarum? Foderunt manus meas, et pedes meos.

Quid enim in hujusmodi plagis salubrius, nostra processione assidue se posuerunt me devotorum Lancea, et Clavi que ipsius Passione instrumenta, delictibus Christiananda, et de Passione in cœlestis læmnia annis celebrantur, et tamen, et concilium, si de specialibus in præsertim in quibus instrumentum habentur speciale festum fiat; Nosque ipsi, qui aliqua ipsius habere eorum devotio, atque multo liter foveamus. ñ. Dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in manibus tuarum? Et dicitur: Quid sunt plagæ istæ in manibus meis, et pedes meos? Gloriamur in his plagis, et pedes meos foderunt omnia

plagae istae in medio manuum
tuarum? Foderunt manus.

LECTIO VI.

Quid enim vulnere, et plagis
huiusmodi sanctius? Quid
eis salubrius, ex quibus salus
nostra processit, et in quibus
assidue se possunt curare ani-
mae devotorum? Licet igitur
Lancea, et Clavi praedicti, illa-
que ipsius Passionis salutaria
instrumenta, sint a cunctis fi-
delibus Christi ubilibet vene-
randa, et de ipsa etiam Pas-
sione in eadem Ecclesia so-
lemnia annis singulis Officia
celebrantur, et fiant; dignum
tamen, et conveniens reputa-
mus, si de ipsius Passionis
specialibus instrumentis, et
praesertim in partibus, in
quibus instrumenta ipsa di-
cuntur haberi, solenne, ac
speciale festum celebratur, et
fiat; Nosque illos fideles Chri-
sti, qui aliqua ex instrumentis
ipsius habere se gaudent, in
eorum devotione a vobis Offi-
ciis, atque muneribus specia-
liter foveamus.

Ant. Dicetur ei: Quid sunt pla-
gae istae in medio manuum
tuarum? Et dicet: * His pla-
gatus sum in domo eorum, qui
diligebant me. Ant. Nisi videro
in manibus ejus fixuram cla-
vorum, non credam. His plagatus
sum. Gloria Patri. His pla-
gatus sum.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 4. Foderunt manus
meas, et pedes meos: dinume-
raverunt omnia ossa mea.

Psalm. Cantate Domino, cum
reliq. de III Noct. Virg., p. civ.

Ant. t. 6. Nisi videro in ma-
nibus ejus fixuram clavorum,
et mittam digitum meum in
locum clavorum, et mittam
manum meam in latus ejus,
non credam.

Ant. t. 5. Infer digitum tuum
huc, et vide manus meas, et
affer manum tuam, et mitte in
latus meum.

Ant. Disciplina pacis nostrae
super eum. Ant. Et livore ejus
sanati sumus.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 19.

In illo tempore: Sciens Je-
sus, quia omnia consummata
sunt, ut consummaretur Scri-
ptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 120. in Joan.

Unus militum Lancea latus
ejus aperuit, et continuo
exivit sanguis et aqua. Vigi-
lanti verbo Evangelista usus
est, ut non diceret: Latus ejus
percussit, aut vulneravit, aut
quid aliud; sed, Aperuit: ut
illiud quodammodo vitae ostium
panderetur, unde Sacramenta
manaverunt, sine quibus ad
vitam, quae vera vita est, non
intratur. Ille sanguis, qui fu-
sus est, in remissionem fusus
est peccatorum. Aqua illa sa-
lutare temperat poculum: haec
et lavacrum praestat, et potum.
Hoc praenuntiabat, quod Noe
in latere Arcae ostium facere

jussus est, quo intrarent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus figurabátur Ecclésia.

ñ. Facta sunt hæc, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et iterum ália Scriptúra dicit: * Vidébunt in quem transfixerunt. ý. Effundam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spiritum grátiae, et precum. Vidébunt.

Bened. Divinum auxílium.

LECTIO VIII.

PROPTER hoc prima múlier facta est de latere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum; magnum quippe signávit bonum ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de latere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui reviviscunt! Quid isto ságuine mún dius? Quid vúlnerē isto salúbrius? Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et iterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixerunt.

ñ. Effundam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spiritum grátiae, et precum. * Et aspicient ad me, quem confixerunt. ý. Et plangent cum planctu quasi super unigénitum. Et aspicient. Glória Patri. Et aspicient.

Lectio IX de Homilia Ferie.
Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. i. l Unus militum * Láncea latius ejus apéruit, et continuo exívit sanguis et aqua.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliq. de Dominica, p. 17.

Ant. t. 4. Foderunt manus meas, * et pedes meos; dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ant. t. 8. Tres sunt, * qui testimónium dant in terra: spíritus, aqua, et sanguis; et hi tres unum sunt.

Ant. t. 1. f Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas, * et pedes meos, quia ego ipse sum.

Ant. t. 7. f Infer dígitum tuum * huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

CAPITULUM.

1. Joan. c. 5. v. 5.

CHARISSIMI: quis est qui vincit mundum, nisi qui credit, quóniam Jesus est Filius Dei? Hic est, qui venit per aquam, et sánguinem, Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua, et ságuine.

HYMNUS.

TINCTAM ergo Christi ságuine

Convérte in me cúspidem,
Férte cor, pedes, manus,
Pœnam a nocénte súmite.

At, quæso, culpís débitas,
Quas jure plagas figitis,
Cruóre divíno illitæ
Fiant medéla spíritus.

Sit gressu
tens,

Manus nocé

Omnisque a

Profánus er

Clavis for

Jesu, tibi si

Cum Patre,

Nunc, et pe

Amen.

ý. Foderu

pedes meos.

runt ómnia

Ad Bened.

rius erit int

ejus, et forn

hóminum. Is

multas.

O

DEUS, qui in

infirmitá

Láncea vuln

salúte voluist

tius, ut qui

rum, et Lán

nerámur in t

victóriæ tuæ

lémur in cœ

regnas cum I

Et fit Com

AD F

In ñ. br. ý

es pro nobis.

AD T

Ant. Foderu

Capitulum,

supra, ad Lau

ñ. br. F

meas, * Et pe

runt. ý. Dinu

nia ossa mea.

Glória Patri. I

ý. Quem tu

Sit gressus ad malum im-
potens,

Manus nocere desinant,
Omnisque corde e saucio
Profanus ardor exeat.

Clavis forato, et Lancea,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu,
Nunc, et per omne saeculum.

Amen.

ŷ. Foderunt manus meas, e.
pedes meos. R̄. Dinumeraverunt
omnia ossa mea.

Ad Bened. Ant. i. 8. Inglorius
erit inter viros aspectus
ejus, et forma ejus inter filios
hominum. Iste asperget Gentes
multas.

ORATIO.

DEUS, qui in assumpta carnis
infirmitate Clavis affigi, et
Lancea vulnerari pro mundi
salute voluisti: concede propitius,
ut qui eorumdem Clavorum,
et Lanceae solennia veneramur
in terris; de glorioso
victoriae tuae triumpho gratulemur
in caelis. Qui vivis, et
regnas cum Deo Patre.

Et fit Commem. Feriae.

AD PRIMAM.

In R̄. br. ŷ. Qui vulneratus
es pro nobis.

AD TERTIAM.

Ant. Foderunt manus meas.
Capitulum, Charissimi, ut
supra, ad Laudes.

R̄. br. Foderunt manus
meas, * Et pedes meos. Foderunt.
ŷ. Dinumeraverunt omnia
ossa mea. Et pedes meos.
Gloria Patri. Foderunt.

ŷ. Quem tu percussisti, per-

secuti sunt. R̄. Et super dolorem
vulnerum meorum addiderunt.

AD SEXTAM.

Ant. Tres sunt.

CAPITULUM.

1. Petri. 2. v. 21.

FRATRES: Christus passus est
pro nobis, vobis relinquens
exemplum, ut sequamini vestigia
ejus, qui peccatum non fecit,
nec inventus est dolus in ore
ejus.

R̄. br. Quem tu percussisti
* Persecuti sunt. Quem tu.
ŷ. Et super dolorem vulnerum
meorum addiderunt. Persecuti
sunt. Gloria Patri. Quem tu.
ŷ. Ipse vulneratus est propter
iniquitates nostras. R̄. Attritus
est propter scelera nostra.

AD NONAM.

Ant. Infer digitum tuum.

CAPITULUM. v. 24.

QUI peccata nostra ipse pertulit
in corpore suo super lignum,
ut peccatis mortui justitiae
vivamus: cujus livore sanati
estis.

R̄. br. Ipse vulneratus est,
* Propter iniquitates nostras.
Ipse. ŷ. Attritus est propter
scelera nostra. Propter. Gloria
Patri. Ipse.

ŷ. Disciplina pacis nostrae
super eum. R̄. Cujus livore
sanati sumus.

*In II Vesperis, omnia ut in
primis: et loco ultimi Psalm.
Credidi, p. 127.*

Ad Magnif. Ant. t. 3. Vere
languores nostros ipse tulit, et
dolores nostros ipse portavit:

et nos putávimus cum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum.

Oratio, Deus, qui, ut supra.

FERIA SEXTA

POST DOM. II QUADRAGES.
SACRATISSIMÆ SINDONIS
D. N. J. C.

Duplex Majus.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de Laudibus.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes, p. 127.

CAPITULUM. *Isaïæ. 63.*

QUIS est iste, qui vénit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitudine fortitudinis suæ. Ego qui loquor justitiam, et propugnátor sum ad salvándum.

HYMNUS.

GLORIAM sacræ celebrémus omnes Síndonis : lætis recolámus hymnis,
Et piis votis, monuménta nostræ

Certa salutis;

Quæ refert semper veneránda Síndon

Sángine impréssis decoráta signis,

Dum cruce ex alta tulit involútum

Corpus Jesu.

Reddit hæc sævos ánimo dolóres,

Quos tulit, casum miserátus Adæ,

Christus humáni géneris Redémptor,

Morte perémpta.

Sáucium ferro latus, atque palmas,

Et pedes clavis, laceráta flagris

Membra, et infixam cápiti coronam,

Monstrat imágo.

Quis pius siccis óculis, et absque

Intimi cordis gémitu, notáta, Vivaque indignæ simulácræ mortis

Cérnere possit?

Nostra cum solum tibi, Christe, culpa

Causa tantórum fúerit malórum;

Nostra debétur tibi vita : vitam

Dédimus ipsam.

Sit tibi Fili, decus atque virtus,

Qui tuo mundum rédimis cruóre,

Quique cum summo Genitóre, et almo

Flámine regnas. Amen.

ÿ. Tuam Síndonem venerámur Dómine. ñ. Tuam recólimus Passiónem.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Joseph vir bonus, et justus accessit ad Pilátum, et petiit corpus Jesu; quo accepto, involvit illud in Sídone munda.

ORATIO.

DEUS, qui nobis in sancta Sídone, qua Corpus tuum sacratissimum e cruce depósitum a Joseph involútum fuit,

passiónis tuam, ad remissionem peccatorum nostrorum, et salutem nostram, concede, quæsumus, Domine, et per mortem tuam, ad resurrectionem nostram perduca.

Et fit Com.

AD MATUTINAM

Invitat. Christus

qui passionis

in sacra Sídone

Venite adorémus

HYMNUS

MYSTERIUM

Hac luce

Verus Dei cum

Mortem cruentam

Causam tuam

Reique formam

Pro servo hereditatis

Pro fonte justitiae

Necis manentem

Impressa sacra

Quæ post triump

Corpus cruentum

Sunt mortis

Mundique victoriam

Trophæa sunt

Ductoris invicti

Debemus ergo

Nostræ salutis

Ut, daemones

Hac militemus

Vitæ vetustæ

Surgamus in v

Christum secuti

Christi fruamur

Præsta, Pater

Patrique compa

Cum Spíritu Pa

Regnans per om

Amen.

IN I NOCTURNA

Ant. t. 8, Ru

passiónis tuæ vestigia reli-
quisti: concede propitius; ut
per mortem, et sepulturam
tuam, ad resurrectionis gló-
riam perducámur. Qui vivis.

Et fit Commem. Ferice.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Dóminum,
qui passiónis suæ memóriam
in sacra Síndone rénovat, *
Veníte adorémus.

HYMNUS.

MYSTERIUM mirábile

Hac luce nobis pánditur,
Verus Dei cum Fílius
Mortem cruéntam sústinet.

Causam tuéndo sérvuli,
Reíque formam véstiens,
Pro servo herus suspénditur,
Pro sonte justus pléctitur.

Necis manent insígnia
Imprésa sacra in Síndone,
Quæ post triúmphum nóbilem
Corpus cruéntum invólverat.

Sunt mortis hæc, et tártari,
Mundique victi insígnia;
Trophæa sunt hæc inelyta
Ductóris invictissimi.

Debémus ergo hanc grátiam
Nostræ salútis Vindici,
Ut, dæmonis contra dolos,
Hac militémus téssera.

Vitæ vetústæ mórtui,
Surgámus in vitam novam;
Christum secúti per crucem,
Christi fruémur glória.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. Rubrum est in-

dumentum tuum, et vestiménta
tua sicut calcántium in torcu-
lári.

*In tribus Noct. Psalmi ut in
Sabbato Sánto, nisi quod in
I Nocturno invertitur ordo, ut
infra.*

Psalm. Cum invocárem, ex-
audivit, p. 273.

Ant. t. 3. Aspérsus est san-
guis super vestiménta mea,
ómnia induménta mea inqui-
návi.

Psalm. Consérva me Do-
mine, p. 274.

Ant. t. 8. f Diviserunt sibi
vestiménta mea, et super ve-
stem meam miserunt sortem.

Psalm. Dómine, quis habitá-
bit, p. 273.

ŷ. Tuam Síndonem venerá-
mur Dómine. ñ. Tuam recóli-
mus passiónem.

De Isaia Prophéta.

LECTIO I. Cap. 53.

Q uis crédidit auditui nostro?
et bráchium Dómini cui
revelátum est? Et ascéndet
sicut virgúltum córam eo, et
sicut radix de terra sitiéti.
Non est species ei, neque de-
cor: et vidimus eum, et non
erat aspéctus, et desiderávi-
mus eum: despéctum, et no-
vissimum virórum, virum do-
lórum, et sciéntem infirmitá-
tem, et quasi absconditus vul-
tus ejus, et despéctus, unde
nec reputávimus eum. Vere
languóres nostros ipse tulit, et
dolóres nostros ipse portávit:
et nos putávimus eum quasi
leprósum, et percússum a Deo,

et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus.

ñ. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem; aspectus ejus in eo non est: Hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet; ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras: * Cujus livore sanati sumus. ý. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Cujus.

LECTIO II.

OMNES NOS quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum. Sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia et de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum, et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

ñ. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? * Et dicit: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. ý. Fraxea suscitare super pa-

storem meum, et super virum cohaerentem mihi. Et dicit.

LECTIO III.

ET Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit, et saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos, et fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est, et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

ñ. Tuam Sindonem veneramur Domine; tuam gloriosam recolimus passionem: * Miserere nobis qui passus es pro nobis. ý. Salva praesentem ceteram in tuis hodie laudibus congregatam. Miserere. Gloria Patri. Miserere.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 6. Quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum.

Psalm. Domini est terra, cum reliq. p. 276.

Ant. t. 2. Omnes videntes me deriserunt me, locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Ant. t. 7. r. Tradidit in mortem animam suam, et ipse peccata multorum tulit.

ý. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi. ñ. Quia per

Crucem tuam dum.

Sermo san

Ep

LECTIO IV.

QUID sibi Apóstoli, Nicodémus, et Christus sepelitus, et constitutus erat magister enim Christi quae justitiam habeat. Obstruendum locum Judaei testimonio. Nam si Apóstoli dicerent utique quem sepultum dixerunt. Justum corpus operitens ungit unguentum haec non otiosum: quia in ecclesiam, in mundum subministrat.

ñ. O admiranda in qua involutus noster, reconditus. ý. Gaudemus qui redemptus Domini sui. In

LEC

VESTI ergo et vestis gloriatae. Justus. Et sicut dicitur, operi tamen propriae plenitudo. odor Christi teum misit justus; et fortiter Petrus vidit e-

Crucem tuam redemisti mundum.

Sermo sancti Ambrósii
Episcopi.

LECTIO IV. *in Luc. 23.*

QUID sibi vult, quod non Apóstoli, sed Joseph, et Nicodémus, ut Joánnes dicit, Christum sepéliunt? Unus justus, et constans, alter, qui erat magister in Israel. Talis enim Christi est sepultúra, quæ justitiam, magisteriúmque hábeat. Obstrúitur igitur tergiversándi locus, et doméstico Judæi testimonio revincúntur. Nam si Apóstoli sepelissent, dicerent útique non sepúltum, quem sepúltum raptum esse dixerunt. Justus autem Christi corpus óperit Síndone, innocens ungit unguénto. Namque hæc non otiose distincta reperimus: quia justitia vestit Ecclésiám, innocentia grátiam subministrat.

ñ. O admirábilis Síndon! * In qua involútus est thesáurus noster, redemptio captivórum. ý. Gaudet totus mundus, qui redemptus est sángine Dómini sui. In qua.

LECTIO V.

VESTI ergo et tu Dómini corpus glória sua, ut et ipse sis justus. Et si mórtuum credis, óperi tamen divinitátis próprie plenitúdine; unge illud myrrha, et áloe, ut bonus odor Christi sis. Bonum línteam misit Joseph ille vir justus; et fortásse illud, quod Petrus vidit e cœlo ad se esse

demissum, in quo erant gênera quadrúpedum, et ferárum, et vóluerum, ad similitúdinem Gentilium figuráta. Mystico igitur unguénto illo pistico consepeliétur Ecclésia, quæ diversitátem populórum fidei suæ communióne sociávit.

ñ. Tulérunt tunicam Joseph fratres ejus; et in ságuine hædi, quem occidérunt, tinxérunt, mitténtes qui ferret ad patrem, et diceret: * Hanc invénimus; vide num túnica filii tui sit, an non? ý. Quam cum agnovisset pater, ait: Túnica filii mei est; fera péssima devorávit eum. Hanc invénimus.

LECTIO VI.

HUNC Joseph justum Lucas dixit, Matthæus divitem; et mérito dives hoc loco dicitur, ubi corpus súscipit Christi; suscipiéndó enim divitem, nescivit fidei paupertátem. Dives est ergo, qui justus est; justus igitur Síndone involvit; Israelita vero et diversos miscet virtutum odóres, et áloes mittit quasi libras centum, hoc est, perféctæ fidei quantitátem. Et ligavérunt corpus Jesu, juxta consuetúdinem speciálem Judæórum, non útique nodis perfidiae, sed fidei ligatúris; et posuérunt in horto, cui frequénter Ecclésia comparátur, quæ diversórum habet poma meritórum, florésque virtutum.

ñ. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequámini vestigia

ejus; * Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus. *ŷ.* Qui cum malediceretur, non maledicebat; cum pateretur, non comminabatur. Qui peccatum. Glória Patri. Qui peccatum.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Psalm. Deus in nomine tuo, cum reliq. p. 279.

Ant. t. 7. r Convertisti plantum meum in gaudium mihi, conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Ant. t. 4. Factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber.

ŷ. Omnis terra adoret te, et psallat tibi. *ñ.* Psalmum dicat nomini tuo Dómine.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

LECTIO VII. *Cap. 15.*

In illo tempore: Cum jam sero factum esset, quia erat Parasceve, quod est ante Sábbatum, venit Joseph ab Arimathæa nóbilis Decúrio, qui et ipse erat expéctans regnum Dei. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

In *Evang. Marc.*

PARASCEVE græce, latine præparatio dicitur, quo nomine Judæi, qui inter Græcos morabantur, sextam Sábbati appellabant, eo quod in illo ea, quæ requiæ Sábbati neces-

saria essent, præparare solerent. Juxta hoc, quod de manna quondam præceptum est Sexta autem die colligétis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatúra perfectá; séptima autem Cónditor ab ópere re-quiévit; unde et hanc Sábbatum, hoc est, réquiem voluit appellári: recte Salvátor eadem sexta die crucifixus humanæ restauratiónis implévit arcánium; idéoque, cum accepisset acétum, dixit: Consummátum est, hoc est, sextæ dié, quod pro mundi refectione suscepí, jam totum est opus explétum. Sábbato autem in sepúlchro requiescens, resurrectionis, quæ octáva die ventúra erat, expectábat eventum.

ñ. Mercátus est Joseph Sindonem mundam, ut involveret in ea corpus Dómini. * Venit ergo, et tulit corpus ejus. *ŷ.* Rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa, ut tólleret corpus Jesu. Venit.

Bened. Divinum auxiliium.

LECTIO VIII.

VENIT, inquit, Joseph ab Arimathæa nóbilis Decúrio, qui et ipse erat expéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Magnæ quidem Joseph iste dignitátis ad sæculum, sed majóris apud Deum mériti fuisse laudátur. Talem namque existere decébat eum, qui corpus Dómini sepeliret,

qui et per justitiam tali ministério per nobilitatem secularis facultatis nére ministrá quilibet ignótis ad Præsidentem Crucifixi corpore petráre.

ñ. Hæc est Sábba, * In qua sabbatum in cruce depositus est: *ŷ.* Ut cum eo, veteris testamenti, inno-tergeremur. In tri. In qua.

Nona Lectio

hie occurrenti

Te Deum lau-

AD L.

ET PER

Ant. t. 8. Jo Decúrio vir bonus et ipse dives, regnum Dei.

Psalm. Dóminus cum reliquis p. 17.

Ant. t. 4. Hi introívit ad Pilátum corpus Jesu.

Ant. t. 1. f set * Pilátus quod jam mórtu- nãvit corpus Jesu.

Ant. t. 8. Joseph catus Sindonem eum, involvit Sábba-

Ant. t. 4. In monumento, in quisquam posuit

qui et per justitiam meritórum tali ministério dignus esset, et per nobilitátem poténtiæ sæculáris facultátem posset obtinere ministrándi; non enim quilibet ignótus, aut mediócris ad Præsidem accédere, et Crucifixi corpus póterat impetráre.

ñ. Hæc est Síndon digníssima, * In qua salutis Auctor de cruce depósitus involvi dignátus est: ý. Ut nos consepúlti cum eo, véteris hóminis exúviis depósitis, innocéntiæ Sídone tegerémur. In qua. Glória Patri. In qua.

Nona Lectio de Homilia Ferie occurrentis.

Te Deum laudámus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Joseph * nóbilis Decúrio vir bonus, et justus, et ipse dives, erat expéctans regnum Dei.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis de Dominica, p. 17.

Ant. t. 4. Hic audácter * introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu.

Ant. t. 1. f Cum cognovisset * Pilátus a Centurióne, quod jam mórtuus esset, donávit corpus Jesu.

Ant. t. 8. Joseph autem mercátus Síndonem, et depónens eum, involvit Sídone.

Ant. t. 4. Pósuit eum * in monuménto, in quo nondum quisquam pósitus fuérat.

CAPITULUM. *Isaia, 63.*

QUIS est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego qui loquor justitiam, et propugnátor sum ad salvándum.

HYMNUS.

JESU, dulcis amor meus,
Ac si præsens sis, accédo;
Te compléctor cum afféctu,
Tuórum memor vúlnerum.

O quam nudum hic te cer-
no,

Vulnerátum, et disténtum,
Inquinátum, involútum
In hoc sacráto tégmine!

Salve caput cruentátum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutávit suum florem,
Quem cœli tremit Cúria.

Salve latus Salvatóris,
Salve mitis apertúra,
Super rosam rubicúnda,
Medéla salutifera.

Manus sanctæ vos avéte,
Diris clavis perforátæ:
Ne repéllas me, Salvátor,
De tuis sanctis pédibus.

Amen.

ý. Dóminus regnávít, decórem induit. ñ. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcinxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. t. 2. Joseph nóbilis Decúrio, expéctans et ipse regnum Dei, mercátus est Síndonem, et depónens corpus Jesu involvit illud in Sídone.

ORATIO.

DEUS, qui nobis in sancta Sídone, qua corpus tuum

sacratissimum e cruce depósi-
tum a Joseph involútum fuit,
passiónis tuæ vestigia reli-
quisti: concéde propitius; ut
per mortem, et sepultúram
tuam ad resurrectionis glóriam
perducamur. Qui vivis, et re-
gnas cum Deo Patre.

Et fit Commem. Feriæ.

AD TERTIAM.

Ant. Hic audácter.

Capitulum, Quis est iste,
ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Tuam Sindonem *
Venerámur Dómine. Tuam Síndonem. *ÿ.* Tuam recólimus
passiónem. Venerámur Dómine.
Glória Patri. Tuam Síndonem.

ÿ. Adorámus te Christe, et
benedicimus tibi. *ñ.* Quia per
mortem tuam redemisti mun-
dum.

AD SEXTAM.

Ant. Cum cognovisset.

Capitulum. Isaia, 63.

QUARE ergo rubrum est in-
dumentum tuum, et vesti-
ménta tua sicut calcántium in
torculári? Tórcular calcávi so-
lus, et de Géntibus non est vir
mecum.

ñ. br. Adorámus te Christe, *
Et benedicimus tibi. Adorámus.
ÿ. Quia per mortem tuam
redemisti mundum. Et bene-
dicimus tibi. Glória Patri. Ado-
rámus.

ÿ. Omnis terra adóret te, et
psallat tibi. *ñ.* Psalmum dicat
nómini tuo Dómine.

AD NONAM.

Ant. Pósuít eum,

Capitulum. Isaia, 63.

CIRCUMSPEXI, et non erat
auxiliátor: quæsi, et non
fuit, qui adjuváret: et salvávit
mihi bráchium meum, et in-
dignátio mea ipsa auxiliáta est
mihi.

ñ. br. Omnis terra adóret
te, * Et psallat tibi. Omnis,
ÿ. Psalmum dicat nómini tuo
Dómine. Et psallat tibi. Glória
Patri. Omnis.

ÿ. Dóminus regnávit, decó-
rem induit. *ñ.* Induit Dóminus
fortitúdinem, et præcínxit se
virtúte.

IN II VESPERIS.

*Omnia ut in primis, et loco
ultimi, Psalm. 141.* Voce mea...
deprecatus sum, p. 139.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Homo
quidam dives ab Arimathæa,
nómine Joseph, accépto cór-
pore Jesu, involvit illud in Síndone munda.

Oratio, Deus, qui nobis, ut
supra, ad Laudes.

Et fit Commem. Feriæ.

FERIA SEXTA

POST DOM. III QUADRAGES-
SS. VULNERUM D. N. J. C.

Duplex majus.

IN I VESPERIS.

*Antiphonæ et Capitulum de
Laudibus,* p. ccxxxvj.

Psalm. Credidi, cum reliq.
Feriæ quintæ in Cæna Domini,
p. 256.

Hymnus, Pange lingua glo-
riósi, p. 242.

ÿ. Vidébunt, in quem trans-
fixérunt. *ñ.* Et dolébunt super
eum, ut in morte primogéniti.

Ad Magnif.

in cruce pend
Dei Filius, et a
sannaréur, ma
Maria, ipsum v
hóminem cond
tur.

ORA

DEUS, qui un
passióné, e
Vulnera ejus,
sióné, humanar
cáto pérditam
bne nobis, qua
ab eo suscepta
ramur in terris
tiosissimi sáng
cónsequi mere
Per eúndem D

Et fit Commem.

AD MAT

Invitat. Chri
confixum, quin
nerátum, * Ven

Psalm. Veni

p. 2.

Hymnus, Par

supra, p. 242.

IN I NO

Ant. t. 4. Qu
de Edom, tinct
Bosra?

Psalm. In Do

p. 8.

Ant. t. 1. f

est indumentum
timénta tua sic
in torculári?

Psalm. Dómin

tábit, p. 9.

Ant. t. 8. Tó

solus, et de Gér

vir mecum,

Ad Magnif. Ant. t. 1. r Dum in cruce pendéret unigénitus Dei Filius, et ab ómnibus subannarétur, mater ejus Virgo Maria, ipsum verum Deum, et hóminem cóndolens venerabatur.

ORATIO.

DEUS, qui unigéniti Filii tui passióne, et, per quinque Vúlnera ejus, sánguinis effusióne, humánam natúram peccáto pérditam reparásti : tribue nobis, quæsumus; ut qui ab eo suscepta Vúlnera venerámur in terris, ejus^d in pretiosíssimi sánguinis fructum cónsequi mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum in cruce confixum, quinque plagis vulnerátum, * Venite adoremus.

Psalm. Venite exultémus, p. 2.

Hymnus. Pange lingua, ut supra, p. 212.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 4. Quis est, qui venit de Edom, tinctis véslibus de Bosra?

Psalm. In Domino confido, p. 8.

Ant. t. 1. f Quare rubrum est indumentum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Psalm. Dómine, quis habitábit, p. 9.

Ant. t. 8. Tórcular calcávi solus, et de Géntibus non fuit vir mecum.

Psalm. Dómini est terra, et plenitúdo ejus, p. 30.

†. Fodérunt manus meas, et pedes meos. †. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Lectio I. Quis credidit, ut supra, p. cexxvij.

†. Gratificávit nos Deus in dilécto Filio suo : * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, in remissiónem peccatórum. †. Ecce venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Filium suum in terras. In quo.

Lectio II. Omnes nos, ut supra, p. cexxviij, in cujus sine additur, Et Dóminus voluit contérere eum in infirmitáte.

†. Nos, qui aliquándo erámus longe, facti sumus prope per sánguinem Jesu Christi : * Ipse est pax nostra, qui fecit útraque unum. †. A Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris. Ipse.

LECTIO III. *Isaiæ*, 63.

QUIS est iste, qui venit de Edom tinctis véslibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitudíne fortitúdinis suæ. Ego qui loquor justitiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de Géntibus non est vir mecum; calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea, et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea; et ómnia

indumenta mea inquinavi; dies enim ultionis in corde meo, annus redemptionis meae venit. Circumspexi, et non erat auxiliator; quaesivi, et non fuit qui adjuvaret.

ñ. In Primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem divinitatis inhabitare, et per eum reconciliari omnia in ipsum: * Pacificans per sanguinem Crucis ejus, sive quae in caelis, sive quae in terris sunt. ý. Ipse est caput corporis Ecclesiae, in omnibus primatum tenens. Pacificans. Glória Patri. Pacificans.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. Foderunt manus meas, et pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psalm. Deus Deus meus, respice, p. 32.

Ant. t. 4. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Psalm. Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dicite, p. 77.

Ant. t. 8. f. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo.

Psalm. Notus in Judæa Deus, p. 88.

ý. Vere languores nostros ipse tulit. ñ. Et dolores nostros ipse portavit.

De Sermone sancti Bernardi Abbatis.

Lib. de Passione Domini.

LECTIO IV. Cap. 41.

CAPTUS est Jesus, post plures illusiones tam Judaeorum,

quam Gentium: post sanguinis plures effusiones, clavis immitibus manibus simul, et pedibus perforatur, et configitur ligno Crucis Salvator noster mitissimus Jesus. Intuere, et respice rosam Passionis sanguineae, quomodo rubet in indicium ardentissimae charitatis. Contendunt passio, et charitas: ista, ut plus ardeat; illa, ut plus rubeat.

ñ. Per mortem destruxit Jesus eum, qui mortis habebat imperium: * Ut liberaret eos, qui timore mortis obnoxii erant servituti. ý. Unde debuit per omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret. Ut liberaret.

LECTIO V.

VIDE quomodo hoc flore rosae floruerit optima vitis nostra, rubicundus Jesus. Vide totum corpus, sicubi rosae sanguineae florem non invenias. Inspice manum unam, et alteram, si florem rosae non invenias in utraque. Inspice pedem unum, et alterum, numquid non rosei? Inspice lateris aperturam, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrubea sit, propter mixturam aquae, quia, sicut narrat Evangelista, cum unus militum lancea latus ejus perforasset, exivit sanguis, et aqua.

ñ. Per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum: * Et sicut in Adam omnes peccaverunt, ita in

Christo omnes
j. Novissimo
destruetur mo
Ex eodem D
Serm. de Pa

LECTIO

RESPICE DOMINUM
R de sanctu
excelsa celor
et intuere har
Hostiam, quan
gnus Pontifex
puer tuus Don
peccatis fratr
esto placabilis
dinem malitia
see Pater tunic
seph: Heu fer
ravit eum, et c
rore suo vest
eccc quinque s
labiles in eo re
ñ. Vidimus
passionem mo
honore coroná
omnibus gust
ý. Decébat eu
filios in glóri
auctorem salú
passionem cons
omnibus. Glóri
omnibus.

IN III NOCTURNO

Ant. t. 4. Q
istae in medio m
Psalm. Cantá
reliq. de III N
p. civ.

Ant. t. 6. Hi
in domo eorum
gebant.

Ant. t. 1. f
sermo meus est

Christo omnes vivificabuntur. *¶* Novissimo autem inimica destruetur mors. Et sicut.

Ex eodem Divo Bernardo.
Serm. de Passione Domini.

LECTIO VI.

RESPICE Dómine sancte Pater, de sanctuário tuo, et de excélsio cœlorum habitáculo, et intuere hanc sacrosáctam Hóstiam, quam tibi offert magnus Póntifex noster, sanctus puer tuus Dóminus Jesus, pro peccátis fratrum suórum; et esto placabilis super multitudínem malitiæ nostræ. Cognósce Pater tunicam filii tui Joseph : Heu fera péssima devorávit eum, et conculcávit in furore suo vestiméntum ejus : ecce quinque scissúras lamentábiles in eo reliquit.

¶ Vidimus Jesum propter passioném mortis glória, et honóre coronátum : * Ut pro ómnibus gustáret mortem. *¶* Decébat eum, qui multos filios in glóriam addúxerat, auctórem salutis eórum per passioném consummári. Ut pro ómnibus. Glória Patri. Ut pro ómnibus.

IN III. NOCTURNO.

Ant. t. 4. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum.

Psalm. Cantáte Dómino, cum reliq. de III Noct. *Virginum,* p. civ.

Ant. t. 6. His plagátus sum in domo eórum, qui me diligébant.

Ant. t. 1. f In amaritúdine sermo meus est, et manus pla-

gæ meæ aggraváta est super gémitum meum.

¶ Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. *¶* Attritus est propter scélera nostra.

Lectio sancti Evangelii secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

In illo témpore : Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Cyrilli Episcopi Alexandríni.

Lib. 12. Comm. in Joann.

CUM ab immánibus Judæis omnis in Christum expléta esset impietas, nec quidquam jam ad summam crudelitátem reliquum esset, ad extrémum caro Christi sanctíssima próprium quiddam, ac naturále rursus pátitur. Multis enim, ac váriis dolóribus exsiccata, siti torquétur. Graves síquidem dolóres magnam ad sitim commovéndam vim habent, naturáli quodam, et inexplicábili calóre húmidum consuméntes, et ígneis ardóribus præcórdia uréntes.

¶ Manifestáta est grátia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi : * Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiónem. *¶* Liberávit, et vocávit nos vocatióne sua sancta per grátiam, quæ data est nobis in Christo. Qui destrúxit.

LECTIO VIII.

CONSUMMATUM esse ait impietátis Judæicæ modum, et

impotentem sœviendi animum. Quid enim Judæi intentatum reliquerunt, aut quid non extremæ crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii, aut contumeliæ genus prætermiserunt? Quamobrem jure, Consummatum est, ait: sed hora jam eum ad prædicandum spiritibus, qui apud inferos erant, invitante (advénit enim, ut mortuorum ac vivorum dominaretur), ipsam pro nobis mortem suscepit, communem hanc naturæ nostræ passionem sustinuit in carne sua.

ñ. Dignus es Dómine accipere librum, et aperire signacula ejus, quóniam occisus es, et redemisti nos Deo: * In Sanguine tuo. ý. Fecisti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdotes. In Sanguine tuo. Glória Patri. In Sanguine tuo.

Lectio ix de Homilia Feriæ.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 8. Vere languores * nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Psalm. Dóminus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 4. Ipse autem * vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scœlera nostra.

Ant. t. 1. f. Alligávit Dóminus * plagam pópuli sui, et percussuram ejus sanávit.

Ant. t. 2. Omnis qui transibit, steterit super omnes plagas ejus.

Ant. t. 4. O vos omnes, * qui transitis per viam, attendite et videte, si est dolor sicut dolor meus.

CAPITULUM. *Isaia 53.*

CHRISTUS vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scœlera nostra: cujus livóre sanati sumus.

Hymnus, Lustra sex, p. 217.

ý. Vidébunt, in quem transfixerunt. ñ. Et dolébunt super eum, ut in morte Primogéniti.

Ad Bened. Ant. t. 1. r. Unus militum lancea Latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

ORATIO.

DEUS, qui unigéniti Filii tui passione, et, per quinque Vúlnera ejus, sanguinis effusione, humanam naturam peccato perditam reparasti: tribue nobis, quæsumus; ut qui ab eo suscepta Vúlnera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi sanguinis fructum consequi mereámur in cœlis. Per eúndem.

Et fit Commem. Feriæ.

AD TERTIAM.

Ant. Ipse autem.

Capitulum, Christus vulneratus est, ut supra.

ñ. *br.* Foderam manus meas: * Et pedes meos. Foderunt. ý. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes. Glória Patri. Foderunt.

ý. O vos omnes, qui transitis per viam. ñ. Attendite, et videte dolorem meum.

AD SEX

Ant. Alligávit

CAPITULUM.

INCREPÁNTIBUS

in me:

auxiliátor meus

sum confusus.

ñ. *br.* Vere

stros * Ipse tuli

dolores nostros

ipse tulit. Glória

ý. Disciplina

super eum. ñ.

sanati sumus.

AD NONAM

Ant. O vos omnes

CAPITULUM.

TRADIDIT CHRIS-

T animam suam

scleratis repu-

ipse peccata mu-

pro transgressión-

ñ. *br.* Ipse vu-

Propter iniqui-

Ipse. ý. Attritu-

scœlera nostra. I-

tates. Glória Patri.

ý. Oblatus est

luit. ñ. Et non ap-

In II Vesp. or-

Ad Magnif. A-

sum vestra redē-

meæ, quæ vos f-

confixe sunt: p-

gellis cæsus sun-

natus sum: aqu-

dens, et acétum

in escam meam

et in latus lance-

et sepultus resur-

sum, et vivo in

Et fit Commem.

AD SEXTAM.

Ant. Alligávit Dóminus.

Capitulum. *Isaia* 50.

PACIEM meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me : Dóminus Deus auxiliátor meus; et ideo non sum confúsus.

ñ. br. Vere languóres nostros * Ipse tulit. Vere. *ÿ.* Et dolóres nostros ipse portávit. Ipse tulit. Glória Patri. Vere.

ÿ. Disciplina pacis nostræ super eum. *ñ.* Et livóre ejus sanati sumus.

AD NONAM.

Ant. O vos omnes.

Capitulum. *Isaia* 53.

TRADIDIT Christus in mortem *á*nimam suam, et cum scelerátis reputátus est : et ipse peccáta multorum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

ñ. br. Ipse vulnerátus est, * Propter iniquitátes nostras. Ipse. *ÿ.* Attritus est propter scélera nostra. Propter iniquitátes. Glória Patri. Ipse.

ÿ. Oblatus est, quia ipse voluit. *ñ.* Et non apéruit os suum.

In II Vesp. omnia ut in I.

Ad Magnif. Ant. t. 1. f Ego sum vestra redemptio : manus meæ, quæ vos fecerunt, clavis confixæ sunt : propter vos flagéllis cæsus sum, spinis coronátus sum : aquam pétii pendens, et acétum porrexerunt : in escam meam fel dedérunt, et in latus lanceam : mórtuus, et sepúltus resurrexi vobiscum sum, et vivo in ætérnum.

Et fit Commem. Ferie.

FERIA SEXTA.

POST DOM. IV QUADRAGES.
PRETIOSISSIMI SANGUINIS

D. N. J. C.

Duplex Majus.

AD VESPERAS.

Ant. t. 1. f Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vèstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua.

Psalmi ut in Dominica, p. 123, sed loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes, p. 127.

Ant. t. 7. r Ego qui loquor justitiam, et propugnátor sum ad salvándum.

Ant. t. 5. Vestitus erat veste aspèrsa sáanguine, et vocátur nomen ejus Verbum Dei.

Ant. t. 4. Quare ergo rubrum est iudémentum tuum, et vestiménta tua, sicut calcántium in torculári?

Ant. t. 6. Torcular calcávi solus, et de Géntibus non est vir mecum.

Capitulum. Hebr. 9.

FRATRES, Christus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctus tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis, neque per sáanguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium Sáanguinem introivit semel in sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

FESTIVIS résonent cómpita vóciibus :
Cives lætítiam fróntibus expli-cent;

Tædis flammiferis ordine pró-
deant
Instrúcti púeri et senes.
Quem dura móriens Christus
in árbore
Fudit múltiplici vúlnerè Sán-
guinem,
Nos facti mémores dum cóli-
mus, decet
Saltem fúndere lacrymas.
Humáno géneri pernicios
gravis
Adámi vétèris crimine cónti-
git:
Adámi intégritas, et piétas
novi
Vitám réddidit ómnibus.
Clamórem válidum summus
ab æthere
Languéntis Géniti si Pater áu-
diit,
Placári pótius Sanguine dé-
buit,
Et nobis véniam dare.
Hoc quicúmque stolam Sán-
guine próluit,
Abstérget máculas; et róseum
decus,
Quo fiat símilis prótinus An-
gelis,
Et Regi pláceat, capit.
A recto instábilis trámite
postmodum
Se nullus rétrahat; meta sed
última
Taigátur; tribuet nóbile præ-
mium,
Qui cursum Deus áduvat.
Nobis propítius sis Génitor
potens,
Ut quos unigenæ Sanguine Filii
Emísti, et plácido Flámine ré-
creas,

Cæli ad cúlmina tránsferas.
Amen.

†. Redemísti nos Dómine in
Sanguine tuo. R̄. Et fecísti nos
Deo nostro regnum.

Ad Magnif. Ant. t. 5. Ac-
cessístis ad Sion montem, et
civitátem Dei vivéntis Jerúsa-
lem cœlestem, et Testaménti
novi mediátorem Jesum, et
Sanguinis aspersionem mélius
loquéntem, quam Abel.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
qui unigénitum Filium
tuum mundi Redemptórem
constituísti, ac ejus Sanguine
placári voluísti: concéde, qua-
sumus; salútis nostræ prétium
solémni cultu ita venerári, at-
que a præsentis vitæ malis
ejus virtúte deféndi in terris,
ut fructu perpétuo lætémur in
cœlis. Qui tecum vivit.

Et fit Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Dei Fi-
lium, qui suo nos redémit Sán-
guine, * Veníte adorémus.

HYMNUS.

IRA justa Conditoris,
Imbre aquarum vindice,
Criminosum mersit orbem,
Noe in arca sóspite:
Mira tandem vis amoris
Lavit orbem Sanguine.

Tam salúbri terra felix
Irrigata pluvia,
Ante spinis quæ scatébat,
Germinávit flósculos:
Inque nectáris sapórem
Transiére absynthia.

Triste prótinus venénium

Virus ánguis p
Et cruénta bel
Désit ferócia:
Mitis Agni vul
Hæc fuit victó

O sciéntiæ s
Altitúdo impér
O suávitás ben
Prædicánda pé
Servus erat mo
Rex luit pœnar

Quando culp
Altiónem Júdic
Tunc loquéntis
Sanguinis præ

ingruéntium m
Tunc recédant
Te redemptu
Grata servans
O salútis senpi
Dux, et auctor
Qui tenes beáta
Cum Parénte, e
Amen.

IN I NO

Ant. t. 8. f I
summáti sunt d
rumciderétur E
est nomen ejus
Psalm. Quan

Gentes, p. 4.
Ant. t. 1. f F
nia prolíxius or
est sudor ejus, s
guinis decurrén
Psalm. Dómin

plícáti sunt, p.
Ant. t. 7. r J
trádidit, pœnitér
tulit triginta arg
Peccávi traden
Iustum.

Psalm. Consé

Virus ánguis pósuit,
Et cruénta belluárum

Désiit ferócia :

Nitis Agni vulneráti

Hæc fuit victória.

O sciéntiæ supérnæ

Altitúdo impérvia!

O suávitatis benigni

Prædicándæ pectoris!

Servus erat morte dignus,

Rex luit pœnam óptimus.

Quando culpis provocámus

Illónem Júdicis,

Tunc loquéntis protegámur

Sánguinis præsentia:

Ingruéntium malórum

Tunc recédant ágmina.

Te redémpsus láudet orbis

Grata servans múnera,

O salutis sempitérnæ

Dux, et auctor inclyte,

Qui tenes beáta regna

Cum Parénte, et Spíritu.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 8. f Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer, vocátum est nomen ejus Jesus.

Psalm. Quare fremuérunt Gentes, *p. 4.*

Ant. t. 1. f Factus in agonia prolixius orábat; et factus est sudor ejus, sicut guttæ sán- guinis decurréntis in terram.

Psalm. Dómine, quid multiplicáti sunt, *p. 4.*

Ant. t. 7. r Judas, qui eum tradidit, pœniténtia ductus, ré- tulit triginta argénteos, dicens: Peccávi tradens Sanguinem justum.

Psalm. Consérva me, *p. 10.*

ŷ. Redemisti nos Dómine.
ŕ. In Sanguine tuo.

De Epistola Beáti Pauli
Apóstoli ad Hebræos.

LECTIO I. Cap. 9.

CHRISTUS assistens Póntifex futurórum bonórum, per amplius et perfectius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiónis, neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium Sanguinem introivit semel in sancta, ætérna redemptiónem invénta. Si enim ságuis hircórum, et taurórum, et cinis vitulæ aspérsus inquinátos sanctificat ad emundatióem carnis : quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum obtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviéndum Deo vivénti? Et ideo novi Testaménti mediátor est, ut morte intercedénte in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri Testaménto, repromissionem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis.

ŕ. Jesus, ut sanctificáret per suum Sanguinem pópulum, extra portam passus est : * Exeámus igitur ad eum extra castra, improperium ejus portántes. ŷ. Nondum enim usque ad sánguinem restitistis advérsus peccátum repugnántes. Exeámus igitur ad eum extra castra, improperium ejus portántes.

LECTIO II.

UBI enim testaméntum est, mors necesse est intercedat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est : alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primúm quidem sine ságuine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto Legis a Móyse univérso pópulo, accipiens ságuinem vitulórum et hircórum, cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo, ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens : Hic sanguis Testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii ságuine similiter aspérsit. Et ómnia pene in ságuine secúndum legem mundántur : et sine ságuinis effusióne non fit remissio.

ñ. Móyses sumptum ságuinem respérsit in pópulum, * Et ait : Hic est sanguis fœderis, quod pépigít Dóminus vobiscum. ý. Fide celebrávit Pascha, et ságuinis effusióne, ne, qui vastábat primitiva, tangeret eos. Et ait.

LECTIO III.

HABENTES itaque fratres, fidúciam in intróitu sanctórum in Sanguine Christi, quam initiávit nobis viam novam, et vivéntem per velámen, id est, carnem suam, et Sacerdotem magnum super domum Dei, accedámus cum vero corde in plenitúdine Fidei; aspérsi corda a consciéntia mala, et

ablúti corpus aqua munda, tenéamus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidéli enim est, qui repromísit) et considerémus invicem in provocationem charitatís, et bonórum óperum.

ñ. Vos, qui aliquándo erráti longe, facti estis prope in Sanguine Christi : * Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum. ý. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum pacificans per Sanguinem Crucis ejus, sive quæ in terris sive quæ in cœlis sunt. Ipse Glória Patri. Ipse.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 8. Pilátus volens pópulo satisfácere, trádidit illi Jesum flagéllis cæsum.

Psalm. Dóminus regit, p. 31

Ant. t. 7 r Videns autem quia nihil proficeret, accepit aqua, lavit manus coram pópulo, dicens : Innocens ego sum a Sanguine justi hujus.

Psalm. Exaltábo te Dómine quóniam, p. 48.

Ant. t. 2. Et respóndens univérsus pópulus, dixit : Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

Psalm. Exáudi Deus oratióne meam, cum, p. 76.

ý. Sanguis Jesu Christi Fili Dei. ñ. Emúndet nos ab omní peccáto.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

VULTIS Sanguinis Christi autem dire virtútem? Redeamus

ad ejus exen
typum recor
nam Scriptú
Egypto noct
Deus plagam
tur, ut eórum
perirent, qu
ejus pópulum
ne amáta ple
cum illis pe
unus locus co
sos, remédiu
véntum est. P
mirábile, ut d
virtutem. Ira
tiónis sperab
singulas mór
Quid igitur M
anguit, agnun
sanguine ejus
Quid ais Móys
rationálem hó
consuévit? Va
eo quod sang
Dominici Sangu
demonstrátur
ñ. In timóre
conversámini;
non corruptib
argénto redém
pretiósó Sangu
immaculáti, C
LECT
NAM sicut re
tua, quæ s
et sermóne, no
se confugiénti
ánima et ratio
subvenire cons
quia sunt ære
quia rétinent in
cipálem : ita et s
rationális sui
Verna.

ad ejus exemplum, et priorem typum recordemur, et pristinam Scripturam narremus. In Ægypto nocte média, Ægyptiis Deus plagam decimam minabatur, ut eorum primogénita deperirent, quia primogénitum ejus populum detinebant. Sed ne amata plebs Judæorum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continebat universos, remedium discretiónis inventum est. Proinde exemplum mirabile, ut discas in veritate virtutem. Ira divinæ indignationis sperabatur, et domos singulas mortifer circuibat.

Quid igitur Móyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, et sanguine ejus linite januas.

Quid ais Móyses? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit? Valde, inquit, non quod sanguis est, sed quia Domini Sanguinis per eum demonstratur exemplum.

¶ In timore incolatus vestri conversamini; * Sciéntes quod non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis. † Sed pretioso Sanguine, quasi agni immaculati, Christi. Sciéntes.

LECTIO V.

UTAM sicut regnantium statuta, quæ sine causa sunt et sermone, nonnunquam ad se confugiéntibus hominibus anima et ratione decoratis, subvenire consueverunt, non quia sunt ære confectæ, sed quia retinent imaginem principalem: ita et sanguis ille, qui rationalis fuit, animas ha-

Verna.

bentes homines liberavit; non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum linitos postes atque aditus pervideret, transjécit gressus, et non est ausus intrare. Nunc ergo si viderit inimicus, non postibus impositum sanguinem typi, sed fidelium ore lucentem Sanguinem veritatis Christi, templi postibus dedicatum, multo magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit exemplo, quanto magis terrebitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis et aliam hujus Sanguinis scrutari virtutem? Volo. Unde primum cucurrit, inspicias, et de quo fonte manavit. De ipsa primum Cruce processit: latus illud Dominicum, initium fuit. Mortuo enim, ait, Jesu, et adhuc in Cruce pendente, appropinquat miles: latus lancea percussit, et exinde aqua fluxit, et Sanguis. Unum baptismatis symbolum, aliud sacramenti. Ideo non ait: Exiit Sanguis, et aqua; sed exiit aqua primum, et Sanguis: quia primum baptisinate diluimur, et postea mysterio dedicamur.

¶ Empti enim estis pretio magno: * Glorificáte, et portáte Deum in corpore vestro. † Pretio empti estis: nolite fieri servi hominum. Glorificáte.

LECTIO VI.

LATUS miles aperuit, et templi sancti parietem patefecit. Et ego thesaurum præ-

clárum invéni, et fulgéntes divitias me grátulor reperire. Sic et de illo agno factum est. Judæi ovem occidérunt, et ego fructum de sacraménto cognovi. De látere Sanguis et aqua. Nolo tam fáctile, auditor, trans-eas tantí secréta mystérii. Restat enim mihi mystica, at-que secretáilis orátio. Dixi baptis-matis symbolum, et myste-riórurum, aquám illam et Sán-guinem demonstráre. Ex his enim sancta fundáta est Ecclé-sia per lavári regeneratiónem, et renovatiónem Spiritus san-cti. Per baptisma, inquam, et mystéria, quæ ex látere vidén-tur esse proláta. Ex látere igitur suo Christus ædificávit Ec-clésiám, sicut de látere Adam ejus cónjux Heva proláta est. Nam hac de cáusa Paulus quo-que testátur, dicens : De corpore ejus, et de óssibus ejus sumus : latus videlicet illud significans. Nam, sicut de illo látere Deus fecit fœminam pro-creávi : sic et de suo látere Christus aquam nobis et Sán-guinem dedit, unde repararétur Ecclé-sia.

ñ. Comméndat charitátem suam Deus in nobis; * Quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est. ÿ. Multo igitur magis nunc justificáti in Sanguine ipsius, salvi érimus ab ira per ipsum. Quóniam cum adhuc peccatóres. Glória Patri. Quóniam cum adhuc peccatóres.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 1. f Exivit ergo Je-sus, portans coronam spineam, et purpúream vestiméntum, et dixit eis : Ecce hómo.

Psalm. Ut quid Deus, p. 86.

Ant. t. 4. Et bájulans sibi Crucem, exivit in eum, qui dicitur Calváriæ, locum : ubi crucifixérunt eum.

Psalm. Dómine Deus salutis meæ, p. 100.

Ant. t. 8. f Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fre-gérunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus apéruit, et continuo exivit San-guis, et aqua.

Psalm. Deus ultiónum Dómi-nus, p. 102.

ÿ. Christus diléxit nos. ñ. Et lavit nos a peccatis nostris in Sanguine suo.

Lectio sancti Evangelii secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 19.*

In illo témpore : cum acce-pisset Jesus acétum, dixit : Consummátum est. Et incli-náto cápite, trádidit spiritum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustíni Episcopi.

VIGILANTI verbo Evangelista usus est, ut non diceret Latus ejus percússit, aut vul-nerávit, aut quid áliud : sed apéruit : ut illic quodámodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam quæ vera vita est, non intrá-tur. Ille Sanguis in remissió-

nem fusus
Aqua illa
póculum ;
præstat, et
nuntiábat,
Arcæ óstium
quo intráre
non erant
quibus præf-
sia. Propter
facta est de
miéntis, et a
matérque vi-
quippe signif-
magnum pr-
lum. Hic se-
clináto cáp-
mivit ; ut in
cónjux, quæ
tis efflúxit. O-
tui reviviscun-
guine mún-
isto salúbrius
ñ. Hic es-
aquam et S-
Christus : *
lum, sed in a
ÿ. In die illa
dómui David
Jerúsalem in
catóris. Non
Bened. Divi

LECTIO

TENEBANTUR
sub diábo-
serviébant. S-
a captivitate.
potuérunt ; se-
potuérunt. V-
et dedit préti-
guinem suum
terrárum. Qu-
rit? Vidéte c-

nem fusus est peccatorum : Aqua illa salutare temperat poculum; hæc et lavacrum præstat, et potum. Hoc prænuntiabat, quod Noc in latere Arcæ ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus præfigurabatur Ecclesia. Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum. Magnum quippe significavit bonum, ante magnum prævaricationis malum. Hic secundus Adam inclinatio capite in Cruce dormivit; ut inde formarètur ei conjux, quæ de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto Sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius?

¶. Hic est, qui venit per aquam et Sanguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et Sanguine. ¶. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem in ablutionem peccatoris. Non in aqua.

Bened. Divinum auxilium.

LECTIO VIII.

TENEbantur homines captivi sub diabolo, et dæmonibus serviabant. Sed redempti sunt a captivitate. Venderè enim se potuerunt; sed redimere non potuerunt. Venit Redemptor, et dedit pretium. Fudit Sanguinem suum, et emit orbem terrarum. Quæritis, quid emerit? Videte quid dederit, et

invenietis quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes Gentes? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum est ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse pro quibus solis sit datum. Non ergo exultent, non superbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

¶. Prædestinavit nos Deus in adoptionem filiorum per Jesum Christum; * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus. ¶. Remissionem peccatorum secundum divitias gratiæ ejus, quæ superabundavit in nobis. In quo. Glória Patri. In quo.

Lect. ix de Homilia Ferie.
Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 2. Hi, qui * amicti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venerunt?

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1. f Hi sunt, * qui venerunt de tribulatione magna; et laverunt stolas suas in Sanguine Agni.

Ant. t. 6. Ideo sunt * ante thronum Dei, et serviunt ei die, ac nocte.

Ant. t. 7. Et ipsi vicèrunt draconem propter Sanguinem Agni, et propter Testamentum Verbi sui.

Ant. t. 8. f Beati, * qui lavant stolas suas in Sanguine Agni.

CAPITULUM. *Hebr. 9.*

FRATRES, Christus assistens
Póntífex futurórum bonórum,
per ámplius et perféctius
tabernáculum non manu-
factum, id est, non hujus
créatiónis, neque per sán-
guinem hircórum aut vitulórum,
sed per próprium Sanguinem
introivit semel in sancta, ætér-
na redemptióne inventa.

HYMNUS.

SALVETE Christi vúlnera,
Imménsi amoris pignora,
Quibus perénnes rivuli
Manant rubéntis Sanguinis.

Nitóre stellas vincitis,
Rosas odóre et bálsama,
Prétio lapillos Indicos,
Mellis favos dulcédine.

Per vos patet gratíssi-
mum

Nostris asyllum méntibus ;
Non huc furor minántium
Unquam pénétrat hóstium.

Quot Jesus in Prætório
Flagélla nudus éxcipit !
Quot scissa pellis úndique
Stillat cruóris gúttulas !

Frontem venústam, proh
dolor !

Coróna pungit spínea ;
Clavi retúsa cúspide
Pedes, manúsque pérforant.

Postquam sed ille trádidit
Amans, volénsque spíritum,
Pectus ferítur láncea,
Geminúsque liquor éxilit.

Ut plena sit redemptio,
Sub torculári stringitur,
Suíque Jesus immemor,
Sibi nil resérvat Sanguinis.

Venite quotquot crimínium

Funésta labes íncit :

In hoc salútis bálnéo
Qui se lavat, mundábitur.

Summi ad Paréntis dexte-
ram

Sedénti habénda est grátia,
Qui nos redémit Sanguine,
Sanctóque firmat Spíritu.
Amen.

ŷ. Justificáti in Sanguine
Christi. R̄. Salvi érimus ab ira
per ipsum.

Ad Bened. Ant. t. 7. f Erit
Sanguis Agni vobis in signum,
dicit Dóminus : Et vidébo Sán-
guinem, et transibo vos, nec
erit in vobis plaga dispérens.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
qui unigénitum Filium
tuum mundi Redemptórem
cónstituisti, ac ejus Sanguine
placári voluisti : concéde, qua-
sumus ; salútis nostræ pré-
tium solémni cultu ita véné-
rári, atque a præséntis vite
malis ejus virtúte deféndi in
terris, ut fructu perpétuo læ-
témur in cœlis. Qui tecum.

Et fit Commem. Feriæ.

AD PRIMAM.

In R̄. br. Qui tuo nos Sán-
guine redemísti.

AD TERTIAM.

Ant. Hi sunt.

Capitulum, Fratres, Chri-
stus, *ut supra.*

R̄. *br.* Redemísti nos Dó-
mine, * In Sanguine tuo. Re-
demísti. ŷ. Ex omni tribu, et
lingua, et pópulo, et natióne. In
Sanguine. Glória Patri. Rede-
místi,

ŷ. Sangu
Dei. R̄. Em
peccáto.

AD

Ant. Ideo

CAPITULUM

Si sanguis
rórum,
aspérsus in
cat ad emu
quanto mag
qui per Spí
metípsum
tum Deo, en
tiam nostran
tuis, ad ser
vénti?

R̄. *br.* Sar

Filii Dei, * E

guis. ŷ. Al

Emúdat. Gló

ŷ. Christus

lavit nos in

AD

Ant. Beáti

CAPITULUM

ACCIPIENS M
vitulórum
cum aqua et

ŷ. Sanguis Jesu Christi Filii Dei. R̄. Emúndat nos ab omni peccáto.

AD SEXTAM.

Ant. Ideo sunt.

CAPITULUM. *Hebr. 9.*

SI sanguis hircórum et tauro-
rúrum, et cinis vitulæ
aspérsus inquinátos sanctifi-
cat ad emundatióem carnis,
quanto magis Sanguis Christi,
qui per Spiritum sanctum se-
metipsum óbtulit immaculá-
tum Deo, emundábit conscién-
tiam nostram ab opéribus mór-
tuis, ad serviéndum Deo ví-
vén-
tí?

R̄. *ór.* Sanguis Jesu Christi Filii Dei, * Emúndat nos. Sán-
guis. ŷ. Ab omni peccáto.
Emúndat. Glória Patri. Sanguis.
ŷ. Christus diléxit nos. R̄. Et
lavit nos in Sanguine suo.

AD NONAM.

Ant. Beáti.

CAPITULUM. *Hebr. 9.*

ACCIPIENS Móyses sánguinem
vitulórum et hircórum,
cum aqua et lana coccínea, et

hyssópo, ipsum quoque lí-
brum et omnem pópulum
aspérsit, dicens : Hic Sanguis
Testaméti, quod mandávit ad
vos Deus.

R̄. *br.* Christus diléxit nos,
et lavit nos, * In Sanguine suo.
Christus. ŷ. Et fecit nos Re-
gnum et Sacerdótes Deo et
Patri. In Sanguine suo. Glória
Patri. Christus.

ŷ. Justificáti in Sanguine
Christi. R̄. Salvi érimus ab ira
per ipsum.

IN II VESPERIS.

*Antiphonæ, Psalmi, Capit.
et Hymnus ut in primis, sed
loco ultimi Psalmi dicitur,
Lauda Jerúsalem, p. clij.*

ŷ. Te ergo quæsumus, tuis
fámulis súbveni. R̄. Quos pre-
tíoso Sanguine redemísti.

Ad Magnif. Ant. t. 4. Habé-
bitis autem hunc diem in mo-
numéntum : et celebrábitis
cum solémnem Dómino in ge-
neratióibus vestris cultu sem-
pitérno.

Et fit Commem. Ferie.

t:
o
ábitur.
ntis dexte-

t grátia,
anguine,
piritu.

Sanguine
imus ab ira

. 7. f Erit
in signum,
vidébo Sán-
o vos, nec
dispórdens.

térne Deus,
um Filium
demptórem
s Sanguine
acéde, quæ-
ostræ pré-
ita véné-
séntis víte
deféndi in
erpétno lac-
ui tecum.
Ferie.

M.
o nos Sán-

M.

res, Chri-

i nos Dó-
e tuo. Re-
ai tribu, et
natióne. In
tri. Rede-

OFFICIA VOTIVA.

OFFICIUM DE SS. SACRAMENTO.

Semiduplex.

Recitatur in quibusdam locis, sub ritu Semiduplici, omnibus Feriis v, non impeditis Festo novem Lectionum, etiam translato, excepto Adventu, Quadragesima, Vigiliis, ac etiam Feria illa, in qua secundum Rubricas Officium Dominicæ aliquando erit apponendum, etc. juxta tenorem Decreti 20 Martii 1706.

Si in Feria IV vel VI occurrerit aliquod Festum novem Lectionum, Vesperæ ordinandæ erunt juxta Rubricam de Concurrentia Officii.

Notandum, quod ad Completorium Feriæ quartæ et sextæ in fine Hymni dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine, etiamsi in Vesperis facta sit tantum Commemoratio de SS. Sacramento.

AD VESPERAS.

Ant. t. 1. r Sacerdos in ætérnum.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : *
Sede a dextris meis :
Donec ponam inimicos tuos, *
scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet
Dóminus ex Sion ; * domináre

in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendoribus sanctorum : * ex útero ante luciferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit cum : * Tu es sacerdos in ætérnum secundum ordinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in nationibus, implebit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Sacerdos in ætérnum Christus Dóminus secundum ordinem Melchisedech, panem et vinum obtulit, allelúia.

Ant. t. 2. Miserátor Dóminus.

PSALMUS 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * in consilio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisita in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserá-

tor Dóminus
méntibus se.

Memor eri
staménti sui
rum suórum
lo suo :

Ut det illis
tium : * ópe
véritas et jud

Fidélia óm
confirmáta in
li, * facta in
táte.

Redemptió
suo : * mand
testaméntum

Sanctum, e
ejus : * initium
Dómini.

Intelléctus
faciéntibus e
ejus manet in

Ant. Misericordiam
eseam dedit
memóriam s
lium, allelúia.

Ant. t. 3. r

PSALMUS

CREDIDI, pro

tus sum :
miliátus sum

Ego dixi in
Omnis homo

Quid retribu
pro ómnibus,
mihi?

Cálicem
píam : * et nom
cábo.

Vota mea
coram omni
pretiósá in co
mors sanctorum

tor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hæreditátem Gentium : * ópera mánuum ejus veritas et judicium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritate et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabilium, allelúia.

Ant. t. 3. r Cálicem.

PSALMUS 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósam in conspéctu Dómini mors sanctorum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nómen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accípiam, et sacrificábo hóstiam laudis, allelúia.

Ant. t. 4. Sicut novéllæ.

PSALMUS 127.

BEATI omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicéctur homo, * qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex Sion : * et videas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et videas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Ant. Sicut novéllæ olivárum, Ecclesiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini, allelúia.

Ant. t. 5. Qui pacem.

PSALMUS 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: *
et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emittit eloquium suum
terræ: * velociter currit sermo
ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: *
nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut
buccéllas: * ante faciém frigi-
goris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, et li-
quesciet ea: * flabit spiritus
ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum
Jacob: * justitias et judicia sua
Israel.

Non fecit táliter omni na-
tióni: * et judicia sua non ma-
nifestávit eis.

Ant. Qui pacem ponit fines
Ecclesiæ, fruménti ádipe sátiat
nos Dóminus, allelúia.

CAPITULUM. 1. Cor. 11. e

FRATRES, Ego enim accépi a
Dómino quod et tradídi
vobis, quóniam Dóminus Je-
sus, in qua nocte tradebátur,
accépit panem et grátias agens
fregit, et dixit: Accipite, et
manducáte: hoc est corpus
meum, quod pro vobis tradé-
tur: hoc fácite in meam com-
memoratiónem.

HYMNUS.

PANGE lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinisque pretiósí,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Virgine,
Et in mundo conversátus,

Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órđine.

In suprémæ nocte cænæ
Recúbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem efficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit:
Ad firmándum cor sincerum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cernui:
Et antiquum documéntum
Novo cedat ritui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátió,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio:

Procedénti ab utróque
Compar sit laudátió. Amen.

ÿ. Panem de cælo præstitisti
eis, allelúia. ñ. Omne delecta-
méntum in se habéntem, alle-
lúia.

Ad Magnif. Ant. 1. 6. 0
quam * suávis est Dómine spi-
ritus tuus, qui ut dulcédinem
tuam in filios demonstráres,
pane suavíssimo de cælo præsti-
to, esuriéntes replebis bonis, fasti-
diósos dívites dimittens inánes,
allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui nobis sub Sacra-
ménto mirábili passiónis
tuæ memóriam reliquisti: tri-

bue, quæsum
ris et Sanguin
téria venerán
tis tuæ fructu
ter sentiánu
regnas cum D
Si occurrat
simplex, fit
ratio.

Deinde fit C
Cruce, Tempo
in Psalterio, p
Ad Completo
ras, in fine Hy
Jesu, tibi si
Qui natus es

AD MAT

Invitat. Ch
adorémus don
bus: * Qui se
at spiritus p
allelúia.

Psalm. Ven
p. 2.

HYMN

SACRIS solém
S gáudia,
Et ex præcórdi
cónia:
Recédant véter
ómnia,

Corda, voc
Noctis recólitum
sima,
Qua Christus e
et azyma
Dedisse frátribu
tima

Priscis ind
Post agnum
plétis épuli
Corpus Dómic
scipulis,

bue, quæsumus, ita nos Cörperis et Sanguinis tui sacra mysteria venerari; ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Si occurrat aliquod Festum simplex, fit de eo Commemoratio.

Deinde fit Commemoratio de Cruce, Tempore Paschali, ut in Psalterio, p. 143.

Ad Completorium, et per Horas, in fine Hymnorum dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Christum Regem adorémus dominantem Géntibus: * Qui se manducantibus dat spiritus pinguédinem, alleluia.*

Psalm. Veníte, exultémus, p. 2.

HYMNUS.

SACRIS solénniis juncta sint gaudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia:
Recedant vétera, nova sint ómnia,

Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna novissima,
Qua Christus créditur agnum et azyma
Dedisse frátribus, juxta legítima

Præcis indúlta pátribus.

Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,

Sic totum ómnibus, quod totum singulis,

Ejus satémur máribus.

Dedit fragilibus Cörperis férculum,

Dedit et tristibus Sanguinis poculum,

Dicens: Accipite quod trado vásculum,

Omnes ex eo bibite.

Sic sacrificium istud instituit,

Cujus officium committi voluit Solis Presbyteris, quibus sic congruit,

Ut sumant, et dent céto-ris.

Panis Angélicus fit panis hóminum;

Dat panis cœlicus figúris términum:

O res mirábilis, manducat Dóminum

Pauper, servus, et húmilis.

Te trina Déitas, únaque póscimus,

Sic nos tu vísitá, sicut te cólimus:

Per tuas sémitas duc nos quod téndimus,

Ad lucem, quam inhábítas. Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 1. r Fructum salutíferum.

PSALMUS 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte,

Et erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo :

Et folium ejus non defluet : * et omnia quaecumque faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic : * sed tanquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in judicio : * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum, * et iter impiorum peribit.

PSALMUS 4.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiae meae : * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde ? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium ?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus sanctum suum : * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare : * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino. * Multi dicunt : Quis ostendit nobis bona ?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine : * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt,

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam :

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

PSALMUS 15.

CONSERVA me Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino : Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum : * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus : * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meae, et calicis mei : * tu es qui restitues hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praeclearis : * etenim hereditas mea praecleara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum : * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Provideram Dominum in conspectu meo semper : * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno : * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi adimplébis me in tuo : * delicta tua usque

Ant. Fructus gustandum de tempore suae

ŷ. Panem alleluia. *ŷ.* Panem manducavit h

Lectiones a corrente.

ŷ. 1. Inmortalitudo filiorum peram Pascha

nes, et azymos. *ŷ.* Pascha nos est Christus :

in azymis singulis. Et edent.

ŷ. 11. Comesturaturabimini est panis, que

minus ad vesperum. *ŷ.* Non Moyses nem de caelo,

dat vobis panem. *ŷ.* 111. Resp

put suum suum nem : qui surg

hibet : * Et ambidine cibi illius tem Dei, allelu

manducaverit et in aeternum Gloria Patri. *IN II NO*

Ant. t. 4. Mer PSALM

EXAUDIAT te in tribulationi

homen Dei Jac

Notas mihi fecisti vias vitæ,
adimplébis me lætítia cum vul-
tu tuo : * delectationes in dex-
tera tua usque in finem.

Ant. Fructum salutiferum
gustándum dedit Dóminus mor-
tis suæ tẽpore, allelúia.

ŷ. Panem cœli dedit eis,
allelúia. R̄. Panem Angelórum
manducávit homo, allelúia.

*Lectiones de Scriptura oc-
currente.*

R̄. I. Immolábit hædum mul-
títudo filiórum Israel ad vês-
peram Paschæ, * Et edent car-
nes, et ázynos panes, allelúia.

ŷ. Pascha nostrum immolátus
est Christus : itaque epulémur
in ázymis sinceritátis et veritá-
tis. Et edent.

R̄. II. Comedétis carnes, et
saturabímur pánibus : * Iste
est panis, quem dedit vobis Dó-
minus ad vescéndum, allelúia.

ŷ. Non Móyses dedit vobis pa-
nem de cœlo, sed Pater meus
dat vobis panem de cœlo ve-
rum. Iste est panis.

R̄. III. Respexit Elias ad ca-
put suum subcinericium pa-
nem : qui surgens comédit,
bibit : * Et ambulávit in fortitu-
dine cibi illius usque ad mon-
tem Dei, allelúia. ŷ. Si quis

manducáverit ex hoc pane, vi-
vet in ætérnum. Et ambulávit.
Glória Patri. Et ambulávit.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 4. Memorsit Dóminus.

PSALMUS 19.

PROXAUDIAT te Dóminus in die
tribulationis : * prótegat te
nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de san-
cto : * et de Sion tucátur te.

Memor sit omnis sacrificii
tui : * et holocáustum tuum
pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor
tuum : * et omne consilium
tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo : *
et in nómine Dei nostri magni-
ficábimur.

Impleat Dóminus omnes pe-
titiones tuas : * nunc cognóvi
quóniam salvum fecit Dóminus
Christum suum.

Exaúdiat illum de cœlo san-
cto suo : * in potentátibus sa-
lus dexteræ ejus.

Hi in curribus, et hi in
equis : * nos autem in nómine
Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidé-
runt : * nos autem surréximus
et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem, *
et exaúdi nos in die, qua in-
vocáverimus te.

PSALMUS 22.

DOMINUS regit me, et nihil
mihi déerit : * in loco pá-
scuæ, ibi me collocávit.

Super aquam refectionis
educávit me : * ánimam meam
convértit.

Dedúxit me super sémitas
justitiæ, * propter nomen
suum.

Nam et si ambulávero in
medio umbrae mortis, non ti-
mébo mala : * quóniam tu me-
cum es.

Virga tua, et háculus tuus : *
ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

PSALMUS 41.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquárum : * ita desiderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam et apparebo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, et confessiόνis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea ? * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte mó-dico.

Abyssus abyssum invocát, *

in voce cataractárum tuárum. Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblitus es mei ? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimicus ?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es ánima mea ? et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Memor sit Dóminus sacrificii nostri, et holocástum nostrum pingue fiat, allelúia.

ÿ. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. ñ. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Lectiones ponuntur inferius post Officium ordine Mensium.

ñ. iv. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discíplis suis, et ait : * Accipite, et comédite : hoc est corpus meum, allelúia. ÿ. Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur ? Accipite.

ñ. v. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávít, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sángine : * Hoc fácite in meam commemoratió-

tiónem, allelúia. Memor ero, ánima mea.

ñ. vi. Ego et patres vestri manducáverunt manna in deserto : * Hic descendens, mandúcet, allelúia. ÿ. Ego et patres vestri, qui de cœlo quis manducávit, ne, vivet in ætérnum. Glória Patri.

IN III

Ant. t. 7. s.

PSALMUS

JUDICA me in

causam meam

sancta, * ab

doloso érue me

Quia tu es

mea : * quare

quare tristis in

gít me inimici

Emitte luce

statem tuam :

dixerunt, et

montem sancti

tabernácula tu

Et introibo

ad Deum, qui

tutem meam.

Confitébor

Deus, Deus me

tis es ánima me

túrbas me ?

Spera in Deo

huc confitébor

vultus mei, et

PSALMUS

EXULTATE De

stro : * jub

Verna.

tionem, allelúia. *ŷ.* Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

R. vi. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo mandúctet, non moriátur, allelúia. *ŷ.* Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est. Glória Patri. Hic est.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. s Introibo.

PSALMUS 42.

JUDICA me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iniquo et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea : * quare me repulisti ? et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus ?

Emitte lucem tuam, et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætificat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus, Deus meus : * quare tristis es ánima mea ? et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

PSALMUS 80.

EXULTATE Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Verna.

Súmíte psalmum, et ádate tympanum : * psaltérium júcúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoména tuba, * in insígni die solemnítatis vestræ :

Quia præcéptum in Israel est : * et júdicium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti : * linguam, quam non nóverat, audivit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudivi te in abscondito tempestátis : probávi te apud aquam contradiccionis.

Audi pópulus meus, et contestábor te : * Israel si audieris me, non erit in te Deus recens : neque adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audivit pópulus meus vocem meam : * et Israel non inténdit mihi.

Et dimisi eos secúndum desidéria cordis eórum : * ibunt in adinventiönibus suis.

Si pópulus meus audisset me : * Israel si in viis meis ambuláset.

Pro nihilo fórsitan inimicos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimici Dómini mentiti sunt ei : * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

PSALMUS 83.

QUAM dilécta tabernácula tua Dómine virtútum : * concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exultáverunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliium abs te : * ascensióne in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor; ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratióne meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster aspice Deus : * et respice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem diligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Introibo ad altáre Dei sumam Christum, qui renovat juventútem meam, allelúia.

ÿ. Educas panem de terra, allelúia. ñ. Et vinum lætificet cor hóminis, allelúia.

Lectiones ponuntur inferius post Lectiones II Nocturni ordine Mensium.

ñ. VII. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum ságuinem, * In me manet, et ego in eo, allelúia. ÿ. Non est ália nátió tam grandis, quæ hábeat deos appropinquátes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

ñ. VIII. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me, allelúia. ÿ. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intellectu. Et qui mandúcat me. Glória Patri. Et qui mandúcat me.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Sapiéntia * ædificávit sibi domum, miscuit vinum, et pósuit mensam, allelúia.

Psalms, Dóminus regnávit, *cum reliquis,* p. 17.

Ant. t. 2. Angelórum esca * nutrivisti pópulum tuum, et

panem de co
allelúia.

Ant. t. 3.

nis * Christi
cias régibus,

Ant. t. 4. 5.

incensum e
Deo, allelúia.

Ant. t. 5.

manna abscó
novum, allelúia.

CAPITULUM

FRATRES, E
Dómino

vobis, quóni

sus, in qua

accepit panem

fregit, et di

manducate :

meum, quod

tur : hoc faci

memoratióne

Hy

VERBUM sup

Nec Patri

ram,

Ad opus suum

Venit ad vitæ

In mortem

Suis tradéndo

Prius in vitæ

Se tradidit dis

Quibus sub

Carnem dedit

Ut dúplici sul

Totum cibáret

Se nascens in

Convéscens in

Se móriens in

Se regnans dat

O salutáris I

Quæ cœli pand

Bella premunt

panem de cœlo præstitisti eis,
allelúia.

Ant. t. 3. r Pinguis est panis * Christi, et præbébit delicias régibus, allelúia.

Ant. t. 4. Sacerdotes sancti * incensum et panes offerunt Deo, allelúia.

Ant. t. 5. Vincénti * dabo manna absconditum; et nomen novum, allelúia.

CAPITULUM. 1. *Cor. 11. e*

FRATRES, Ego enim accépi a Dómino quod et tradidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradébatur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accipite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradéatur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

HYMNUS.

VERBUM supérnum pródiens,
Nec Patris linquens dextera,

Ad opus suum éxiens,

Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discipulo

Suis tradéndus æmulis,

Prius in vitæ férculo

Se tradidit discipulis.

Quibus sub bina spécie

Carnem dedit et ságuinem;

Ut dúplici substantiæ

Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,

Convésceus in edúlium,

Se móricens in prétium,

Se regnans dat in præmium.

O salutáris Hóstia,

Quæ cœli pandis óstium!

Bella premunt hostilia,

Da robur, fer auxílium.

Uni; trinóque Dómino

Sit sempitérna glória;

Qui vitam sine término

Nobis donet in pátria.

Amen.

Ÿ. Pósuit fines tuos pacem,
allelúia. *ñ.* Et ádipe fruménti
sátiat te, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 1. f Ego sum * panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui nobis sub Sacramento mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti: tribue, quæsumus, ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Si occurrat aliquod Festum simplex, fit de eo Commemoratio.

Deinde fit Commemoratio de Cruce, p. 143.

AD PRIMAM.

ñ. br. Christe Fili.

Ÿ. Qui natus es de Maria virgine. *Et dicuntur Preces.*

AD TERTIAM.

Ant. Angelórum esca.

Capitulum, Fratres, Ego enim, *ut supra, ad Laudes.*

ñ. br. Panem cœli dedit eis.* Allelúia, allelúia. Panem.

Ÿ. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Panem.

Ÿ. Cibávit illos ex ádipe fru-

ménti, allelúia. *ñ.* Et de petra,
melle saturávit eos, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Pinguis est panis.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 11. *f.*

QUOTIESCUMQUE enim mandu-
cábitis panem hunc, et cá-
licem bibétis, mortem Dó-
mini annuntiábitis donec vé-
niat.

ñ. br. Cibávit illos ex ádipe
fruménti, * Allelúia, allelúia.
Cibávit. *ÿ.* Et de petra, melle
saturávit eos. Allelúia, alle-
lúia. Glória Patri. Cibávit.

ÿ. Edúcas panem de terra,
allelúia. *ñ.* Et vinum lætíficet
cor hóminis, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Vincénti.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 11. *f.*

QUICUMQUE manducáverit pa-
nem hunc, vel biberit cáli-
cem Dómini indigne, reus erit
córporis et sanguínis Dómini.

ñ. br. Edúcas panem de ter-
ra, * Allelúia, allelúia. Edúcas.
ÿ. Et vinum lætíficet cor hó-
minis. Allelúia, allelúia. Glória
Patri. Edúcas.

ÿ. Pósuit fines tuos pacem,
allelúia. *ñ.* Et ádipe fruménti
sátiat te, allelúia.

IN II VESPERIS.

*Omnia dicuntur sicut in pri-
mis Vesperis, p. ccxlvj.*

Ad Magnif. Ant. t. 5. O sa-
crum * convívium, in quo
Christus súmitur : recólitur
memória Passiónis ejus : mens
implétur grátia : et futúre gló-
riæ nobis pignus datur, alle-
lúia.

*Si occurrat aliquod Festum
simplex, fit de eo Commemo-
ratio.*

*Deinde fit Commemoratio de
Cruce, p. 143.*

MENSE APRILI.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis

Chrysóstomi.

Ex Hom. 60 ad pop. Antioch.

LECTIO IV.

QUONIAM Verbum dicit : Hoc
est corpus meum : et as-
sentiamur, et credámus, et in-
tellectuálibus ipsum óculis in-
tueámur. Nihil enim sensibile
nobis Christus trádidit ; sed
sensibilibus quidem rebus, at
ómnia intelligibilia. Itidem et
in baptisate, per rem, nem-
pe sensibilem aquam, donum
confertur : intelligibile vero
quod perficitur, generatio et
renovatio. Si enim incorpó-
reus esses, nuda et incorpórea
tibi dedisset ipse dona : sed
quóniam ánima córpori con-
sérta est, in sensibilibus intel-
ligibilia tibi præbet. Quot nunc
dicunt : Vellem ipsius formam
aspicere, figúram, vestiménta,
calceaménta ? Ecce eum vides,
ipsum tangis, ipsum mandú-
cas. Et tu quidem vestiménta
cupis vidére : ipse vero tibi
concedit non tantum vidére,
verum et manducáre, et tán-
gere, et intra te súmere.

LECTIO V.

ICITUR accédát nemo cum
náusea, nemo irresolútus,
omnes accénsi, omnes fervén-
tes et excitáti. Nam si Judæi

stantes, et ca-
dibus habént
nibus gestán-
festinatioe
multo magis
lértem. Nam
Palæstinam
et propterea
habébant : t
cælum migr
in ómnibus o
nec enim par
nitur indigne
gita quantum
torem indign
eos, qui illu
Itaque consid
que sis reus C
guinis Christ
mum corpus
vero pollúta
post tot benef
illis satis fuit
cólaphis cædi
rum et semeti
miscet, et non
rum et ipsa r
cít corpus.

LECTIO VI.

Quo non op-
puriórem
sacrificio ? qu
splendidiórem
nem hanc di
quod igne sp
linguam, quæ
sánguine rubés
li sis insignitu
li mensa fruá
geli vidéntes ho
libere audent
emicántem in
hóe nos pásci

stantes, et calceaménta in pé-
dibus habéntes et háculos má-
nibus gestántes, agnum cum
festinacióné comedébant, te
multo magis opórtet esse so-
lértem. Nam illi quidem in
Palæstinam erant profectúri,
et proptérea viatórum figúram
habébant : tu vero debes in
cælum migráre. Quaprópter
in ómnibus opórtet te vigiláre:
nec enim parva pœna propó-
nitur indigne suméntibus. Cóg-
ita quantum advérsus prodi-
tórem indignáris, et contra
eos, qui illum crucifixerunt.
Itaque considera, ne tu quo-
que sis reus Cörperis et Sán-
guinis Christi. Illi sanctissi-
mum corpus occidérunt, tu
vero pollúta súspicis ánima,
post tot beneficia. Neque enim
illis satis fuit, hómínem fieri,
colaphis cædi, et crucifigi: ve-
rum et semetípsum nobis com-
míscet, et non fide tantum ve-
rum et ipsa re nos suum effi-
cit corpus.

LECTIO VI.

Quo non opórtet igitur esse
puriórem, tali fruéntem
sacrificio? quo solári rádio non
splendidiórem manum, car-
nem hanc dividéntem? os,
quod igne spiritáli replétur,
linguam, quæ treméndo nimis
sánguine rubéscit? Cógita qua-
li sis insignítus honóre, qua-
li mensa fruáris. Quod An-
geli vidéntes horréscunt, neque
libere audent intuéri propter
emicántem inde splendórem,
hóe nos páscimur, huic nos

unimur, et facti sumus unum
Christi corpus, et una caro.
Quis loquétur poténtias Dómi-
ni, auditas fáciat omnes lan-
des ejus? Quis pastor oves pró-
prio páscit cruóre? Et quid
dico, pastor? Matres multæ
sunt, quæ post partus dolóres,
filios áliis tradunt nutricibus.
Hoc autem ipse non est pas-
sus: sed ipse nos próprio sán-
guine páscit, et per omniá nos
sibi coagméntat.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangelii
secúndum Joánnem.

LECTIO VII. Cap. 6.

In illo témpore: Dixit Jesus
turbis Judæórum: Caro mea
vere est cibus: et sanguis
meus vere est potus. Et réli-
qua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tractatu 27 in Joannem,
circa médium.

DIXIMUS, fratres, hoc Dómi-
num commendásse in man-
dacióné carnis suæ, et pota-
cióné sanguínis sui, ut in illo
maneamus, et ipse in nobis.
Manémus autem in illo, cum
sumus membra ejus: manet
autem ipse in nobis, cum su-
mus templum ejus. Ut autem
simus membra ejus, únitás nos
compáginat: ut compáginet
únitás, quæ facit, nisi charítas?
Et charítas Dei unde? Apóstol-
um intérroga. Charítas, in-
quit, Dei diffusa est in córdi-
bus nostris per Spíritum san-
ctum, qui datus est nobis.

LECTIO VIII.

ERGO spiritus est, qui vivificat : spiritus enim facit viva membra : nec viva membra spiritus facit, nisi quæ in corpore, quod vegetat ipse spiritus, invenerit. Nam spiritus, qui est in te, o homo, quo constas ut homo sis, numquid vivificat membrum, quod separatam invenerit a carne tua? Spiritum tuum dico animam tuam. Anima tua non vivificat, nisi membra quæ sunt in carne tua : unum si tollas, jam non vivificatur ex anima tua, quia unitati corporis tui non copulatur.

Lectio nona de S. Simplicio, si occurrat; alias,

LECTIO IX.

HÆC dicuntur, ut amemus unitatem, et timeamus separationem. Nihil enim sic debet formidare Christianus, quam separari a corpore Christi. Si enim separatur a corpore Christi, non est membrum ejus : si non est membrum ejus, non vegetatur Spiritu ejus. Quisquis autem inquit Apóstolus, Spiritum Christi non habet, hic non est ejus. Spiritus ergo est, qui vivificat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locutus sum vobis, spiritus et vita sunt. Quid est, Spiritus et vita sunt? Spiritu- liter intelligenda sunt. Intellexisti spiritualmente? Spiritus et vita sunt. Intellexisti carnaliter? Etiam sic illa spiritus et

vita sunt, sed tibi non sunt.
MENSIBUS MAIO ET JUNIO.
IN II NOCTURNO.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.
Ex eadem Homilia 60.

LECTIO IV.

UNICUIQUE fidelium Christus, semetipsum per mysteria commiscet : et quos genuit, per semetipsum enutrit, nec ab eis tradit : per hoc tibi rursum persuadens, quod carnem tuam assumpsit. Ne torpeamus igitur tanta dignitate, et honore putati. Nonne videtis quanta promptitudine parvuli papillas capiunt, et quanto impetu labia uberibus insigunt? Accedamus cum tanta nos quoque alacritate ad hanc mensam, et ad ubera poculi spiritualis : quinimo cum longe majori trahamus, tamquam infantes lactentes, spiritus gratiam, et unus sit nobis dolor hac esca privari. Non sunt humane virtutis opera, hæc quæ proponuntur : qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrorum tenemus locum : qui vero sanctificat ea, et immutat, ipse est. Nullus itaque Judas assistat, nullus avarus : nam tales mensa non suscipit. Si quis est discipulus, adsit : ait enim : Cum discipulis meis facio Pascha. Hæc est illa mensa, et minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo perficit : verum et hanc ipse quoque,

LE

INHUMANUS a
mo crud
cors, nemo
dus. Hæc ad
dico, et ad
Nam et ad vo
vertere nece
multo cum s
distribuatis.
imminet ultio
illius culpæ
mensæ partic
datis : sangui
bus vestris e
quis dux mille
fectus, sive pr
coronatus : in
cœlat, próhil
potestatem h
vos Deus ho
nóre, ut talia
vestra dignita
ritas, hoc om
ut albam et sp
cam circume
rum et tu, láic
ipem videris of
sacerdotem es
cientem, sed
invisibiliter ex

LECT

AUDIAMUS igitur
et subditi.
sumus digni
horreamus. S
suis nos dedit
ipsum appost
Quænam igitur
cusatio, cum t
lia peccemus,
Agnum comed
quam oves pas

LECTIO V.

INHUMANUS accédât nemo, nemo crudélis et immiséricors, nemo prorsus immundus. Hæc ad communicantes dico, et ad vos ministrantes. Nam et ad vos sermónem convertere necessarium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis imminet ultio, si quemquam, illius culpæ cóncscii, hujus mensæ participem esse concedátis : sanguis ejus de manibus vestris exquirétur, sive quis dux militiæ sit, sive præfectus, sive princeps diadémate coronátus : indigne autem accédât, próhibe ; majórem illo potestátem habes. Propterea vos Deus hoc insignivit honóre, ut talia discernátis. Hoc vestra dignitas est, hoc securitas, hoc omnis coróna : non ut albam et splendéntem túnicaam circumeátis indúti. Verum et tu, láice, cum sacerdote videris offeréntem ; ne ut sacerdotem esse putes hoc faciéntem, sed Christi manum invisibiliter exténsam.

LECTIO VI.

AUDIAMUS igitur et sacerdotes et súbditi, quali esca facti sumus digni : audiamus, et horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetipsum appósuit immolátum. Quænam igitur erit nobis excusatio, cum talibus pasti, talia peccémus, cum lupi fiamus Agnum comedéntes, cum tamquam oves pasti more leónum

diripiámus. Hoc enim mystérium non a rapina tantum, verum et ab omni vel tenui inimicitia purum esse pénitus jubet : est enim pacis mystérium. Judæis quidem annuatim propriórum monuménta beneficiórum solemnitates Deus alligávit : tibi vero singulis diébus per hæc mystéria. Nullus itaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avaritiam periérunt : hoc igitur bárlhram fugiámus.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

LECTIO VII. Cap. 6. f

IN illo tempore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus : et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 26 in Joann. post
medium.

HIC est panis, qui de cælo descendit. Hunc panem significávit manna, hunc panem significávit altáre Dei. Sacraménta illa fuérunt : in signis diversa sunt, sed in re, quæ significátur, pária sunt. Apóstolum audi : Nolo enim vos, inquit, ignoráre fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transierunt, et omnes per Móysen baptizáti sunt in nube, et in mari, et ómnes eámdem escam spiritálem manducavérunt. Spi-

ritálem útique eámdem : nam corporálem álteram, quia illi manna, nos áliud : spiritálem vero, quam nos : sed patres nostri, non patres illórum, quibus nos similes sumus, non quibus illi similes fuérunt. Et adjúngit : Et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt. Aliud illi, áliud nos, sed spé- cie visibili quidem, tamen hoc idem significánte virtúte spiri- táli. Quómodo enim eúmdem potum? Bibébant, inquit, de spiritali, sequénte petra : pe- tra autem erat Christus. Inde panis, inde potus. Petra Chris- tus in signo, verus Christus in verbo, et in carne : Et quó- modo bibérunt? Percússa est petra de virga bis. Gémina percússio, duo ligna crucis si- gnificat.

LECTIO VIII.

NORUNT fidéles corpus Chri- sti, si corpus Christi non négligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vivere de Spiritu Christi. De Spíritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intelligite, fratres mei, quid dixerim. Homo es, et spí- ritum habes, et corpus habes. Spiritum dico, qui ánima vo- cátur, qua constas quod homo es : constas enim ex ánima et córpore. Habes enim spiritum invisibilem, corpus visibile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spíritus tuus vivit ex córpore tuo, an corpus tuum ex spiritu tuo? Respondet omnis qui vi- vit : qui autem hoc non potest

respondére, nescio si vivit. Quid respondet omnis qui vi- vit? Corpus útique meum vivit de spiritu meo. Vis ergo et tu vivere de Spíritu Christi? In córpore esto Christi.

Nona Lect. de S. Simpli- ci, si occurrat; alias,

LECTIO IX.

NUMQUID enim corpus meum vivit de spiritu tuo? Meum vivit de spiritu meo, et tuum de spiritu tuo. Non potest vi- vere corpus Christi, nisi de Spíritu Christi. Inde est, quod expónens nobis Apóstolus Pau- lus hunc panem : Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O Sacraméntum pietá- tis, o signum unitátis, o vineu- lum charitátis! Qui vult vive- re, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédát, credat, incor- porétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge mem- brórum, non sit putre mem- brum, quod reseccári mereátur; non sit distórtum, de quo eru- bescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum, haereat córpore, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut pos- tea regnet in cælo.

OFFICIUM

IMM. CONCEPTIONIS B. M. V.

IN SABBATO.

Semiduplex.

His in locis, in quibus Offi- cium Conceptionis B. M. V. recitatur quoties Officium oc- currit de B. M. in Sabbato, si, de Ordinarii licentia, Officium

*de Immacu-
M. V. perso-
cembra, et
in Sabbatis
ritu semid-*

AD

*Ant. et
Psalmi ut
p. lj.*

Hymnus.

*ÿ. Imm-
sanctæ Mar-
lúia. R. Cu-
ctas illústra*

Ad Magn-

*Dei génitri-
pétua, tém-
erárium Sp-
sine exempl-
nostro Jesu*

*Oratio, D-
culátam, de
Commem.*

AD M

*Invitat. I-
ceptionem V-
lebrémus : *
lium adorém
lelúia.*

Psal. V-

p. 2.

Hymn. Q-

IN I

*Ant. t. 4.
gregavérunt
gréssa es un-*

Psalmi de

*ÿ. Deus p-
túte, allelúia
maculátam
lúia.*

Lect. de S-

R. I. Quæ

de Immaculata Conceptione B. M. V. persolvatur die VIII Decembris, et per Octavam, erit in Sabbatis hoc idem Officium ritu semiduplici.

AD VESPERAS.

Ant. et Capitul. de Laud. Psalmi ut in Festis B. M. V., p. 1j.

Hymnus, Ave maris, p. cliij.

Ÿ. Immaculata Conceptio sanctæ Mariæ virginis, allelúia. R̄. Cujus vita inclyta cunctas illústrat ecclésiás, allelúia.

Ad Magnif. Ant. t. 1. Beáta Dei génitrix Maria Virgo perpétua, téplum Dómini, Sacrárium Spiritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, allelúia.

Oratio, Deus qui per immaculatam, de Laudibus.

Commem. de Cruce, p. 143.

AD MATUTINUM.

Invitat. Immaculatam Conceptionem Virginis Mariæ celebrémus: * Christum ejus Filium adorémus Dóminum, allelúia.

Psalm. Venite, exultémus, p. 2.

Hymn. Quem terra, p. cliij.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 4. Multæ filiæ congregavérunt divitias, tu supergressa es univérsas, allelúia.

Psalmi de B. M. V., p. cxlvj.

Ÿ. Deus præcínxit me virtúte, allelúia. R̄. Et pósuit immaculatam viam meam, allelúia.

Lect. de Script. occur.

R̄. I. Quæ est ista quæ ascén-

dit sicut auróra consúrgens, * Pulchra ut luna, elécta ut sol? allelúia. Ÿ. Quasi arcus refúlgens inter nébulas, et quasi flos rosárum in diébus vernis. Pulchra.

R̄. II. Vidi speciósam sicut colúmbam ascendéntem désuper rivos aquárum, * Cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus, allelúia. Ÿ. Quæ est ista quæ ascéndit de déserto deliciis affluéns, in nixa super diléctum suum? Cujus.

R̄. III. Congratulámini mihi omnes qui diligitis Dóminum, * Quia cum essem párvula placui Altíssimo, allelúia. Ÿ. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. Quia Glória Patri. Quia.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 7. Eripuit me de inimicis meis fortíssimis, et factus est Dóminus protéctor meus, allelúia.

Ÿ. In hoc cognóvi quóniam voluisti me, allelúia. R̄. Quóniam non gaudébit inimicus meus super me, allelúia.

Lectiones ponuntur inferius post Officium, ordine Mensium.

R̄. IV. Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * Diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob, allelúia. Ÿ. Glóriosa dicta sunt de te Civitas Dei. Diligit.

R̄. V. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis ætérnæ, spéculum sine

mácula, allelúia. *ŷ.* Hortus conelúsus soror mea sponsa, hortus conelúsus, fons signátus. Candor.

ŕ. vi. Beátam me dicent omnes generatiónes, * Quia ancillam húmitem respéxit Deus, allelúia. *ŷ.* Ornátam molilibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit. Quia. Glória Patri. Quia.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 7. Ave grátia plena, Dóminus tecum; allelúia.

ŷ. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúia. *ŕ.* In tabernáculo suo habitáre fecit eam, allelúia.

Lectiones ut infra, ordine Mensium.

ŕ. vii. Signum magnum apparuit in cælo, Múlier amicta sole, et luna sub pédibus ejus; * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim, allelúia. *ŷ.* Filia Sion tota formósa et suávis est. Et in cápite.

ŕ. viii. Benedixit te Dóminus in virtúte sua, * Quia per te ad nihilum redégit inimicos nostros, allelúia. *ŷ.* Hodie nomen tuum ita magnificávit Dóminus, ut non recédât laus tua de ore hóminum. Quia. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 3. Sicut liliúm * inter spinas, sic amíca mea inter filias, allelúia.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis de Dominica, p. 17.

Ant. t. 2. Diléctus * meus mihi et ego illi, qui páscitur inter lilia, allelúia.

Ant. t. 7. Tota pulchra es, * amíca mea, et mácula non est in te, allelúia.

Ant. t. 4. Benedicta es tu, * filia, a Dómino Deo excélsio præ ómnibus muliéribus super terram, allelúia.

Ant. t. 5. Tu glória * Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri, allelúia.

CAPITULUM. *Prov. 8.*

DOMINUS possédit me in initío viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a principio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antiquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymnus, O gloriósa Virginum, p. clxij.

ŷ. Immaculáta Concéptio sanctæ Mariæ Virginis, allelúia. *ŕ.* Cujus vita inelyta cunctas illústrat Eccléas, allelúia.

Ad Bened. Ant. t. 4. Ait Dóminus Deus * ad serpéntem: Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa cónteret caput tuum, allelúia.

ORATIO.

DEUS qui per immaculátam Virginis Conceptioném dignum Filio tuo habifáculum præparásti: ejus nobis intercessióne concéde; ut cor et corpus nostrum immaculátum Tibi, qui eam ab omni labe

præservávis mus. Per e

Commem
AD

In ŕ. bre
tus es de Ma

AD

Ant. t. 2.

Capitulum

pra, ad Lau

ŕ. br. Deu

tute. * Allel

ŷ. Et pósuit i

meam. Allel

Deus.

ŷ. In hoc

voluísti me,

niam non g

meus super

AD

Ant. t. 7.

CAPITULUM

PORTA hæc

aperiétur.

bit per eam,

Deus Israel

eam: eritque

Princeps ipse

ŕ. br. In l

niam voluísti

lelúia. In hoc

gaudébit inin

me. Allelúia.

hoc.

ŷ. Elégit ea

elégit eam, a

bernáculo su

eam, allelúia.

AD M

Ant. t. 5. T

CAPITULUM

DEATUS hom

Et qui vígi

præservâsi, fidèliter custodiâ-
mus. Per eúndem Dóminum.

Commem. de cruce, p. 143.

AD PRIMAM.

*In n̄. brevi dicatur, Qui na-
tus es de Maria Virgine.*

AD TERTIAM.

Ant. t. 2. Dilectus meus.

*Capitulum, Dóminus, ut su-
pra, ad Laudes.*

*n̄. br. Deus præcínxit me vir-
tute. * Allelúia, allelúia. Deus.
ÿ. Et pósuit immaculátam viam
meam. Allelúia. Glória Patri.
Deus.*

*ÿ. In hoc cognóvi quóniam
voluisti me, allelúia. n̄. Quó-
niam non gaudébit inimicus
meus super me, allelúia.*

AD SEXTAM.

Ant. t. 7. Tota pulchra es.

CAPITULUM. Ezech. 14.

PORTA hæc cláusa erit, non
aperiétur, et vir non intrá-
bit per eam, quóniam Dóminus
Deus Israel ingressus est per
eam : erítque cláusa Principi.
Princeps ipse sedébit in ea.

*n̄. br. In hoc cognóvi quó-
niam voluisti me. * Allelúia, al-
lelúia. In hoc. ÿ. Quóniam non
gaudébit inimicus meus super
me. Allelúia. Glória Patri. In
hoc.*

*ÿ. Elégit eam Deus, et præ-
elégit eam, allelúia. n̄. In ta-
bernáculo suo habitáre fecit
eam, allelúia.*

AD NONAM.

Ant. t. 5. Tu glória.

CAPITULUM. Prov. 8.

BEATUS homo qui audit me,
et qui vigilat ad fores meas

quotidie, et observat ad postes
ostii mei. Qui me invenerit,
invéniet vitam, et háuriet sa-
lútem a Dómino.

*n̄. br. Elégit eam Deus, et
præelégit eam. * Allelúia, alle-
lúia. Elégit. ÿ. In tabernáculo
suo habitáre fecit eam. Alle-
lúia. Glória Patri. Elégit.*

*ÿ. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis, allelúia. n̄. Propterea
benedixit te Deus in ætérnum,
allelúia.*

*Vesperæ a Capitulo de Sab-
bato. Commem. de B. M. V.,
ut sequitur.*

*Ant. t. 1. Concéptio tua,
Dei génitrix Virgo, gáudium
annuntiávit univérso mundo :
ex te enim ortus est Sol justí-
tiæ Christus Deus noster, qui
solvens maledictionem, dedit
benedictiónem, et confúdens
mortem, donávit nobis vitam
sempitérnam, allelúia.*

ÿ. Immaculata.

*Oratio, Deus qui, ut supra
ad Laudes.*

MENSE APRILI.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Thomæ Archi-
episcopi Valentini.

LECTIO IV.

In Conceptione B. M. V.

Nox est facta in póndere et
mensúra Virgo. Omnibus
dedit, ómnia replévit. Et quem-
admodum sol justitiæ Chri-
stus Deus noster oriri facit lu-
men suum super bonos et ma-
los : sic lumen indésciens
Virgo sacratíssima, rádios évi-
brans misericórdiæ suæ, óm-

nibus indifferenter sese exorabilem, omnibus clementissimam prebet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Omnibus omnia facta est; sapientibus et insipientibus copiosissima charitate debtricem se fecit; omnibus misericordiam sinum aperuit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, captivum redemptionem, æger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus lætitiã, denique tota Trinitas gloriam, Filii persona carnis humanæ substantiam.

LECTIO V.

OLAMPAS lucidissima, quantos lætificasti, quando divino splendore illustrata in útero matris immaculata apparuisti! Conceptio tua, Dei genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo. Merito epithalamii præcensor ille a longe in ortu tuo te intuitus: Quæ, inquit, est ista quæ progréditur quasi aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata? Sicut aurora valde rutilans in mundum prodisti, o Maria, quando veri solis fulgore adumbrata in Conceptione tua Immaculata fuisti. Ipse enim Sol justitiæ de te processurus, ortum tuum quadam matutina irradiatione præveniens, in te suæ lucis rãdios copiosissime transfudit, quibus potestates tene-

brarum, quas Eva produxerat, in fugam convertisti.

LECTIO VI.

Tu pulchra ut luna diceris, eique non immerito compararis; illa enim omnium astrorum sola, soli simillima, comparatione et candore venusta, inter millia astrorum Deo assistentium, omnigena puritate in celo gloriosa præfulges. Tu ergo pulchra es ut luna, imo et pulchrior luna, quia tota pulchra es, et maculæ neque originalis neque actualis umbra non est in te. Tu electa es, ut sol. Ille, inquam, Sol, solis conditor, ille electus est ex millibus virorum; tu electa ex millibus feminarum. Tu terribilis ut castrorum acies ordinata. An non horruerunt principes tenebrarum, quando viderunt præter moerem immaculate conceptam, armatura omni fortiore instructam contra se procedere feminam? Quin et in animatione tua acies validas spiritalium Virtutum, et innumerabilium beatorum Spirituum militiam delegatam fuisse nullatenus ambigimus; utpote qui custodirent lectulum Salomonis purissimum, ne præparatum æterno Regi hospitium alienus hospes invaderet.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abra-

ham : Abraham Isaac autem reliqua.

Homilia s

E

Expos. I

Lucan

IDEO istos Ictores Ev unum qui pit de congrum : alter ratione Christi secutus est. I sit successio tamen quam mini genera quia plus est pisse de Chr elesia; quon per Christum ceptis generis nem, alter secundum s cundum sem secundum p potior enim salvatur. Et dicitur : Li Jesu Christi enim primo dici, cui dari sus, licet Abraham Christi promissum. ctæ sunt pro mini ejus. N minibus, ta tis, sed sicut mini tuo, q ut alteri p tionis, princi ratur.

ham : Abraham genuit Isaac ;
Isaac autem genuit Jacob. Et
réliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Expos. Evang. secund.

Lucam, Cap. III.

IDEO istos duos géneris au-
ctóres Evangelista delégit :
unum qui promissum accé-
pit de congregatióne populó-
rum : álterum, qui de gene-
ratióne Christi oráculum con-
secútus est. Et ideo licet ór-
dine sit successiόνis postérior, prior
tamen quam Abraham in Dó-
mini generatióne describitur ;
quia plus est promissum acce-
pisse de Christo, quam de Ec-
clésia ; quóniam Ecclésia ipsa
per Christum. Ergo unus prin-
ceps géneris secúndum car-
nem, alter princeps géneris
secúndum spíritum : alter se-
cúndum séminis grátiam, alter
secúndum populórum fidem ;
pótior enim qui salvat eo qui
salvátur. Et ideo David filius
dicitur : Liber generatiónis
Jesu Christi filii David. Ejus
enim primo loco débuit filius
dici, cui dari filius est promis-
sus, licet Apóstolus etiam
Abrahæ Christum dicat esse
promissum. Abrahæ enim dic-
tæ sunt promissiões, et sé-
mini ejus. Non dicit : Et se-
minibus, tamquam in mul-
tis, sed sicut in uno : Et sé-
mini tuo, qui est Christus :
ut álteri proprietas genera-
tiónis, principátus álteri defe-
rátur.

LECTIO VIII.

ILLI delátum est, ut Jesus
ejus filius dicerétur : huic
quasi principi, familiæ Gen-
tíumque prærogativa servá-
tur ; ut ab Abraham genera-
tiónis Dominicæ manáret ex-
órdium. Qui enim fidei auctor
est, ipsum adsérere Scriptúra
quoque débuit divínæ genera-
tiónis auctórem. Unde et Lucas
ad Deum putávit originem ejus
esse referéndam ; quod verus
Christi generátor Deus sit,
vel secúndum veram genera-
tióncm pater, vel secúndum
lavácri regeneratióncm mystici
múneris auctor. Et ideo non a
primo generatióncm ejus cœ-
pit describere ; sed posteaquam
baptismum ejus explicuit, au-
ctórem ómnium Deum per
baptismum cúpiens demon-
stráre, Christum quoque a Deo
ór-
dine manásse successiόνis
adsérui : univérsa contéxens,
ut et secúndum natúram, et
secúndum grátiam, et secun-
dum carnem Dei filium de-
monstráret.

LECTIO IX.

QUOD vero per Salomónem
Matthæus generatióncm
derivándam putávit, Lucas
vero per Nathan : alter regá-
lem, alter sacerdotálem Chri-
sti familiam vidétur osténdere.
Quod non ita accipere debé-
mus, quod álterum áltero vé-
rius, sed alter álteri pari fide
et veritáte concórdet. Fuit
enim vere et secúndum carnem
regális et sacerdotális familiæ :

rex ex régibus, sacerdos ex sacerdotibus, licet oráculum non de carnálibus; sed de cœlestibus exprímatur; quóniam et rex in Dei virtúte lætatur, cui iudicium a Patre rege defertur, et sacerdos est in ætérnum, secúndum quod scriptum est: Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech: Bene igitur uterque tenuit fidem, ut Matthæus per reges ductam originem comprobáret, et Lucas per sacerdotes a Deo transmissam in Christum sériem géneris deducendo, sanctiorem ipsam originem declaráret.

MENSIBUS MAIO ET JUNIO.

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi

Abbátis.

LECTIO IV.

De duodecim prærogativis

B. M. V.

MULIER, inquit, amicta sole. Plane amicta lúmine tamquam vestiménto. Non percipit forte carnális: nimirum spirituále est: stultitia illi videtur. Non sic videbatur Apóstolo qui dicebat: Induimini Dóminum Jesum Christum. Quam familiáris ei facta es Dómina! Quam próxima, immo quam íntima fieri meruisti! Quantam invenisti grátiam apud eum! In te manet, et tu in eo: et vestis eum, et vestiris ab eo. Vestis eum substantia carnis, et vestit ille te glória suæ Majestátis. Vestis Solem nube, Sole ipsa vestiris.

Novum enim fecit Dóminus super terram, ut múlier circumdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dicitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlier sole appareret amicta. Dénique et coronávit eum, et vicissim ab eo meruit coronári.

LECTIO V.

IN cápíte, inquit, ejus coróna Stellárum duódecim, Dignum plane stellis coronári caput, quod et ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius quam ornétur ab eis. Quidni coronent sidera quam sol vestit? Sicut dies verni, ait, circumdabant eam flores rosárum, et lilia convállium. Nimirum læva sponsi sub cápíte ejus, et jam dextera illius amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas, quis stellas nóminet, quibus Mariæ régium diadéma compáctum est? Supra hómínem est corónæ hujus ratió-nem expónere, indicáre compositionem. Mihi sane singularis rútilat fulgor, primo quidem in Mariæ generatione, secúndo in Angélica salutatióne, tertio in Spiritus superventióne, quarto in Filii Dei inenarrábili Conceptione.

LECTIO VI.

QUID ergo sidéreum micat in generatione Mariæ? Plane quod ex régibus orta; quod ex sémíne Abrahæ; quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde quod ge-

neratióni illi, vilégium san-
nóscitur esse
longe ante eis
litus repromi-
cis præsignát-
oráculis præ-
ticipis. Hanc e-
virga, dum si-
hanc Gedeón
in médio sic-
hanc in Ezechi-
entális porta-
quam pátu-
Hanc dénique
nunc virgam
oritúram præ-
evidéntius v-
ram. Mérito s-
gnum in cœlo
bitur, quod ta-
nóscitur fuisse

IN III N

Lectio san-

secúndum

LECTIO V

LIBER gener-
sti filii Da-
ham. Abrahæ
Isaac autem
reliqua.

Homília sa-

Chrys-

Hom. 2. in 1

AUDIRU quid
quod inef-
qui nec sermo
potest, nec cog-
prehénderi, Pat-
coæquális, per-
venit úterum
liere dignátus
progenitores

nerationi illi, ob singulare privilegium sanctitatis, divinitus nōscitur esse concessa; quod longe ante eisdem Patribus cœlitus repromissa; quod mysticis præsignata miraculis; quod oraculis prænuntiata propheticis. Hanc enim sacerdotalis virga, dum sine radice floruit; hanc Gedeonis vellus, dum in medio siccæ areæ māduit; hanc in Ezechielis visione orientalis porta, quæ nulli unquam pātuit, præsignabat. Hanc denique præ ceteris Isaías nunc virgam de radice Jesse orituram prænuntiabat; nunc evidēntius virginem parituram. Mérito signum hoc magnum in cœlo apparuisse scribitur, quod tanto ante de cœlo nōscitur fuisse promissum.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis

Chrysostomi.

Hom. 2. in Matth. post init.

AUDITU quidem mirabile est, quod ineffabilis Deus, et qui nec sermonibus explicari potest, nec cogitationibus comprehendendi, Patrique per omnia cœquālis, per Virginis ad nos venit ūterum, et fieri ex muliere dignatus est, et habere progenitores David, et Abra-

ham: et quid dico, David et Abraham? etiam illas, quod magis stupendum est, feminas, quas paulo ante memoravi. Hæc igitur audiens mente consurge, nihilque humile suspicēris, sed potius propter hoc ipsum maxime mirare, quia cum verus et dilectus Filius sit sempiterni Dei, etiam filius David esse dignatus est, modo ut te filium faceret Dei: servum patrem habere dignatus est, ut tibi servo Patrem faceret ipsum Deum.

LECTIO VIII.

VIDES ab ipso statim principio, quam læta sint hæc nuntia. Quod si ambigis de his quæ ad tuum spectant honorem, ab iis quæ illius sunt etiam tua disce credere. Quantum enim consequi potest humana ratio, multo est difficilius Deum hominem fieri, quam hominem Dei filium consecrari. Cum ergo audieris, quia Filius Dei, filius sit et David et Abraham, dubitare jam desine, quod et tu, qui filius es Adæ, futurus sis filius Dei. Non enim semetipsum ita humiliasset, nisi nos esset exaltaturus. Natus est enim secundum carnem, ut tu nascerere spiritu: natus est ex muliere, ut tu desineres filius esse mulieris.

Nona Lectio de S. Simplicii, si occurrat; alias,

LECTIO IX.

PROPTEREA duplex facta generatio est, hæc scilicet nostræ similis, illa nostram emi-

nenter excédens. Quod enim natus ex femina est, et nobis cômpetit : quod vero non ex sanguine, neque ex voluntate carnis, aut viri, sed ex Spiritu sancto, aliam nobis sublimiorem, futuramque, et spiritu consequendam generationem promittit. Sed alia quoque om-

nia ex simili diversitate constabunt. Nam et baptisma profecto tale suscepit, quod haberet quidem aliquid veteris, haberet et novi. Quod enim baptizatus est a Propheta, expressit vetus : quod autem descendit Spiritus, adumbravit novum.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. A decorative flourish is visible in the center of the page.]

FESTA
DIE IV

IN
S. JOANNIS
V
D

Omnia de
p. cxij, præ
O

DEUS, qui beate Virginis nitricis virtute beatam Joannem ginum cœtum ejus meritis cede; ut per virtutum exdem.

IN I N
Lectiones, de Comuni,
IN II N
LEC

JOANNA Valédecimi Galia a teneris annis instituta non obscuris iudiciis continens, servibus Deiparam semper mirificanti, ut quod posset obséquii prænuntiari aliquando, ut

FESTA SANCTORUM.

FESTA FEBRUARII. DIE IV FEBRUARII.

IN GALLIA,
S. JOANNÆ VALESIÆ,
VIDUÆ.

Duplex.

Omnia de Comm. non Virg.

p. cxiiij, *præter seq.*

ORATIO.

DEUS, qui ad imitandum beatæ Virginis Filii tui genitricis virtutes, novum per beatam Joannam sacrarum virginum cœtum institui voluisti: ejus meritis precibusque concede; ut per eadem gradiamur virtutum exempla. Per eundem.

IN I NOCTURNO.

*Lectiões, Múlierem fortem,
de Communi, p. cxvj.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNA Valésia, Ludovici Undécimi Galliárum regis filia, a teneris annis in omnem pietatem instituta ac propensa non obscuris futura sanctitatis indicibus continuo claruit. Quinquennis, ferventissimis precibus Deiparam Virginem, quam semper mirifice coluit, exoranti, ut quo ei placere magis posset obséquio significaret, prænuntiari sibi visa est fore aliquando, ut novum sacrarum

virginum ordinem in ejusdem Deiparæ honorem institueret. Ludovico Aurelianensium ducinupta, summam in prosperis moderatiõnem exhibuit, atque in adversis constantiam. Ipso postea in Galliárum regem assumpto, ac nullo et irrito per Apostolicam Sedem eo declarato conjugio, id non solum æquissimo animo tulit, sed gravi se vinculo solutam predicans, liberius deinceps uni Deo famulari posse gratulata est.

LECTIO V.

BITURIGENSIS Ducatus sibi a Ludovico rege assignatos redditus, alendis pauperibus, curandis ægrõtis, ædificandisque monasteriis profuse erogabat. In eam vero curam præsertim incubuit, ut sacrarum virginum cœtum sub nomine Annuntiatiõnis beatæ Virginis Mariæ quibus ejusdem virtutes, certis regulis ab Alexandro Sexto approbatis, essent ad imitandum propõsitæ, institueret ac promoveret; quod ei feliciter cessit. Egénos ac miseros omnes ad se confugiētes, maternæ charitatis complectebatur visceribus; ægrõtos imprimis, quorum úlcera et sanieniem propriis manibus tergere

et contrectare non defugiēbat, restituta non semel eo contactu iisdem sanitate.

LECTIO VI.

SINGULARI atque eximia erga sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum pietate ferebatur; ad quod tanta accedebat lacrymarum vi, ut ejusdem charitatis ac devotionis sensus in adstantium animis excitaret. Dominicæ quoque passionis mysteria pari recolēbat affectu; quare constructo intra domesticum hortum Christi sepulchro, ibi secedebat identidem nudum pectus lapide tundens, atque in preces et lacrymas jugiter effusa. Vitæ demum innocentissime actæ finem quadragenaria præsentens, sacris omnibus Christianæ religionis Mysteriis rite peique susceptis, pridie nonas Februarii, Biturici decēssit anno millésimo quingentésimo quinto. Ejus corpus, quinquagésimo séptimo post obitum anno, incorruptum repertum, dum Hæreticis militibus ad cremandum raperetur, gemitus edidisse, et mucrone transfixum copioso sanguine manasse perhibetur. Ejus cultum Benedictus Décimus quartus Apostolica auctoritate probavit anno millésimo septingentésimo quadragésimo secundo. Tandem Pius Sextus, ut in toto Galliæ regno possit de beata Joāna Valésia, anniversaria ejus dormitiōnis die, Officiū recitari, ac Missa celebrari de Comuni nec Vir-

ginis nec Mārtyris indūsit, anno millésimo septingentésimo septuagésimo quinto, die vero Aprilis vigésima.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang. Simile est regnum celorum, de Comuni non Virg., p. cxxij.

Vesperæ a Capitulo de S. Agatha. Commem. S. Joannæ.

DIE VI FEBRUARII.

IN FESTO S. HYACINTHÆ
DE MARISCOTTIS, VIRG.

Duplex.

Omnia de Comuni Virginum, p. xcvi. *Præter seq.*

ORATIO.

DEUS, qui beatam Hyacintham Virginem tuam jugis mortificationis, et charitatis victimam effecisti: ejus nobis exemplo, et intercessione concede; ut peccata nostra deslere, et te semper diligere valeamus. Per.

IN I NOCTURNO.

Lectiones, De virginibus, ut in Comuni, p. c.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

HYACINTHA nobiles virgo Romanā, Mārce Antōnii de Mariscōttis, Vignanelli Cōmitis, quo in oppido nata est, et Octaviæ Ursinæ filia, a prima ætate divinæ protectionis argumenta experiri cœpit, cum septennis jam jam in puteum prolapsura præsentī Dei beneficio servata est. Viterbium missa ad Moniales sancti Bernardini, ut ab iis educaretur, ibi Tertii Ordinis sancti Francisci institutum adolescens sus-

cœpit, non ita cum veste rediret; pueri cum aliquando ex febris decore Confessariū monitione pueri nuntiū anteactæ vitæ Sacramenti communi tricentis millime proluens, ac sam animadversione Sororibus dedit, atque pellēctilem, nuptrix abduci vero nudis pedibus morbus cogenit obtectis, ac ut tūnica contēta, et accepta, ac quoad vixit, i

LECTIO

PRÆTER ASPERITATEM cilicio, vincta, assidue tenuata, corpore verbēribus, ac pulis lacerabat, tērdum altērdum brachio a corpore afflictis magis magisque ctulo ex assērdulo instrūto pro pulvillo saquod in stramē commutavit, i pede ad cruce

cépit, non ita tamen, ut sacra cum veste religiósos mores indúeret; pompis enim, ac deliciis aliquándiu indúlsit; donec ex febrí decumbens, acciti ad se Confessárii oportúna commónitióne percúlsa, omni vanitáti núnctium remisit. Itaque anteáctæ vitæ máculis poenitentiæ Sacraménto expiátis, in commúni triclinio in gènuâ humillime provolúta, lácrymis se prolúens, ac flagélló in se ipsam animadvértens, véniam a Soróribus deprecáta est; tum ánnuam pecúniam, ac spléndidam, atque supérfluum suppelléctilem, mundi, ac sui contémptrix abdicávit: deinceps vero nudis pédibus, vel, cum morbus cógeret, subjécta sólea obtéctis, ac única tantúmmodo túnica conténta, eáque rudi, obsoléta, et in eleemósynam accépta, ac fune præcincta, quoad vixit, incéssit.

LECTIO V.

PRÆTER ásperum vestítum, cilicio, vigiliis, labóribus fracta, assiduísque jejúniis extenuáta, corpus étiam crebris verbéribus, ac spinárum manípulis lacerábat, adhibito intérdum altérius quoque Moniális bráchio ad majórem sui córporis afflictatiónem, quod ut magis magisque attéret, létulo ex asséribus, solóque vili strágulo instrúcto utebátur, ac pro pulvíllo saxum adhibébat, quod in stramen ex obediéntia commutávit, in quo altérotro pede ad cruce[m] in conspéctu

pósitam, caténa alligáto, brevissimum somnum capiébat. Ad hæc absynthium, herbásque amaríssimas mándere, Moniálium úlcera, ac pannicula sánie madéntia exosculári non rénuít: scalas Monastérii, onústa ingéni Cruce, génibus ascéndere aliquándu consuévít; nunc quoque urticas, nunc ceras liquátas, modo nivem, et gláciem, modo álveosrigéntium aquárum ad maceratiónem adhibuit. Christi Dómini Passiõem, quam summóperè venerabátur, apte a se excogitáta atrocissimárum poenárum série imitári in majóri hebdómada, singulisque sextis féris solíta fuit. Patiéntia in perferendis injúriis, christiána humilitas, virginális verecúndia, ac summa sedúlitas in Novítiis quibus præerat, ad perfectiõem provehéndis, in ea mirífice eluxérunt. Animárum quoque zelo incénsa, plures inimicitias sustulit; periclitántes puéllas in tuto collocávit, plúrimis ad meliorem frugem tradúctis, in proximórum salute procuránda, qua oratiónebus, qua voluntáriis córporis cruciátibus, omni dénique conátu júgiter incúbuit.

LECTIO VI.

AGRORUM in nosocómiis, ac páuperum patrocínio, quamquam inops, omni stúdio suscepit, et ut iisdem succurreret, non solum própriis ipsa mánibus laborábat, et quotidianum sibi victum subtrahébat, frústulis panis conténta;

sed Moniales étiam ac Matró-
nas civitátis, virosque divites
ad id óperis alliciebat, atque
undequaque póterat, subsidia
corrogábat; quinimo, ut quam
pro egénis et inválidis sollici-
túdinem osténderat, perpétuo
firmáret, duas Sodalitátes, quæ
eorumdem curam gererent, in-
stitui curávit. Erga sanctíssi-
mum Eucharistiæ Sacramén-
tum fuit veheménter affecta,
cujus cultum ut in aliis quoque
promovéret, illud frequénter
per annum cum solémni pom-
pa, quam Deo gratam fuisse
nonnulla prodigia comprobá-
runt, públicæ veneratióni ex-
ponéndum omnem óperam ad-
hibuit: Deíparam Virginem
tam impénse cóluit, ut digna
hábita fúerit, quæ ejus appa-
ritiône recrearétur. Prophetiæ,
contemplatiónis, lacrymárum
dono, aliisque charismátibus
flóruit. Anno dénique millé-
simo sexcentésimo quadragé-
simo, ætátis suæ quinquagé-
simo quinto inchoáto in cœlum
evocáta est, cujus corpus in
Ecclesiá sancti Bernardini Vi-
térpii cólitur, eámque Benedic-
tus Décimus tértius méritis et
miráculis claram in Beatárum,
Pius vero Séptimus in Sanctá-
rum Virginum númerum retu-
lérunt.

IN III NOCTURNO.

*De Homilia S. Gregorii in
Evang. Simile erit, p. cvj.*

*Lect. ix S. Dorotheæ Virg.
Mart. ut in Breviar. et de ea
fit Commemorat. in Laudibus.*

XIII FEBRUARII.
SANCTÆ CATHARINÆ

DE RICCIIS, VIRG.

Duplex.

ORATIO.

DOMINE, Jesu Christe, qui
beátam Catharinam Virgi-
nem tui amóre succénsam pas-
siónis contemplatióne claré-
scere voluisti: ejus interces-
sióne concéde, ut, passiónis
mystéria devóte recoléntes,
ejus fructum percipere mereá-
mur: Qui vivis et regnas cum
Deo Patre.

IN I NOCTURNO.

*Lectiones, De Virginibus, ut
in Communi, p. c.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

CATHARINA nóbili familia de
Ricciis Floréntiæ nata, vel
ab ineúnte ætáte piam indol-
em præmatúre osténdit. In
suburbáno monastério sancti
Petri de Monticéllis, ubi mo-
rum disciplina imbuerétur,
collocáta, quotidie ad Christi
crucifixi imáginem orans, non
sine lácrymis, hórís etiam áni-
mi relaxatióni addictis, ejus
passiόnem meditabátur. Ad mo-
nastérium póstea sancti Vin-
céntii, Ordinis sancti Domí-
nici, in civitáte Prati transláta,
patérnos lares ad tempus repé-
tere, nisi certa spe réditus há-
bita, constánter recusávit. Tandem
anno décimo tértio, sæ-
culi deliciis contéptis, ibidem
religiόsum institútum professá
est.

LE

CHARITATE
Oratióni f
bat, quidquid
sáriis occupa
cæ, quiéti sup
súmens; utq
tútem rediger
et flagéllis i
Cibi parcissi
quadraginta
abstinuit, leg
que et herbi
dum vero so
conténta. Pro
nam salutem
tússimas ad De
rum conversio
bat. Tanto et
tiónis sensu
ánimam comm
bissimos dolor
inflictos in po
tárum expiati
visa sit. Exim
reguláris obse
niáles diu rex
nus exémplo,
tió nibus ad or
niam infórman
humilitatem a
abjectíssima
sponte obiret,
cipua charitáte
dio inserviret.

LECT

SUPERNO RU
Scópia singu
tuit, ánnulo de
crisque stigmá
semel spectán
runt, accéptis.
rum spátio, c

LECTIO V.

CHARITATE in Deum fervens, orationi fere assidue vacabat, quidquid temporis necessariis occupationibus et modicæ quieti supererat, in ea insumens; utque corpus in servitutem redigeret, ferrea catena et flagellis illud macerabat. Cibi parcissima, octo supra quadraginta annos carnibus abstinuit, leguminibus plerumque et herbis vescens, interdum vero solo pane et aqua contenta. Proximorum æternam salutem exoptans, ardentissimas ad Deum pro peccatorum conversione preces fundebat. Tanto etiam commiserationis sensu erga purgantem animam commota est, ut acerbissimos dolores sibi divinitus inflictos in pœnarum illi debitarum expiationem pertulisse visa sit. Eximia prudentia et regularis observantiæ zelo mortales diu rexit, eas non minus exemplo, quam adhortationibus ad omnem sanctimoniam informans. Quo in officio humilitatem adeo coluit, ut abjectissima quæque opera sponte obiret, ac infirmis præcipua charitate et summo studio inserviret.

LECTIO VI.

SUPERNORUM charismatum copia singularis in ea enituit, annulo desponsationis, sacrisque stigmatibus, quæ non semel spectanda se exhibuerunt, acceptis. Plurimum annorum spatium, quinta et sexta

feria in altissimam contemplationem raptâ, singulos Redemptoris cruciatus in passione toleratos ex ordine in corpore mirabiliter sentire consuevit. Prati degens, sanctum Philippum Nerium Romæ commorantem videre promeruit, ejusque colloquio frui. Extatum, cœlestium visionum, ac prophetici luminis dono illustris, futura prædixit, ac simul occulta revelavit. Gravibus denique morbis decumbens, Ecclesiæ Sacramentis munita, anno a Christo nato millésimo quingentesimo nonagesimo, ætatis sexagesimo nono, quarto nonas Februarii in cœlum migravit. Eam subinde Clemens Duodecimus beatarum Virginum numero, Benedictus vero Decimus quartus Pontifex Maximus solènni ritu sanctarum Virginum fastis adscripsit, anno salutis millésimo septingentesimo quadragésimo sexto.

IN III NOCTURNO.

Homilia in Evang. Simile erit regnum, de Communi Virginum, p. cvj.

Lectio IX de Feria occurrente.

In II Vesperis, Commemoratio S. Valentini Mart.

DIE XXVI FEBRUARII

Vel XXVII, in anno bissextili.

S. MARGARITÆ CORTON.

POENITENTIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi nec Virginum, nec Martyris, p. cxiiij, præter seq.

ORATIO.

DEUS qui famulam tuam Margaritam de perditionis via ad salutis tramitem misericorditer deduxisti; eadem nobis miseratione concede, ut quam prius errantem sectari non erubúimus, mox penitentem impigre sequi gloriémur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lectioes, Mulierem fortem, de Comuni, p. cxvj.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

MARGARITA, a loco dormitiónis, Cortonénsis appelláta, Laviáni in Tuscia ortum hábit. Primis adolescentiæ suæ annis mundi voluptátibus capta in Montis Politiáni civitate vanam, et lúbricam vitam duxit; sed cum amásium ab hóstibus fœde transfóssum indicio canis in fóvea sub strue lignórum tumulátum fortúito repérisset, illico facta est manus Dómini super eam, quæ magno culpárum suárum mœrore tacta, éxiit foras, et flevit amáre. Itaque Laviánium revérta, crine detónso, negligéto cápite, pulláque veste contécta, erróribus suis, mundique illécebris núncium misit; inque ædibus Deo sacrís, fune ad collum alligáto, humi procúbens, ab ómnibus, quos ántea móribus suis palam offéndérat, véniam exorávit. Mox Cortónam profécta in cinere, et ciliicio ab se læsam Dei Majestátem placáre stúduit donec post

triennále virtútum experimentum a Frátribus Minóribus spirituális vitæ dúcibus Tértii Ordinis hábitum impetrávit. Uberes exínde lácrymæ ei familiáres fuérunt, atque ima suspiria tanta animi contritióne ducta, ut diu velinguis consisteret. Lécfulus nuda humus, cêrvicalis lapis aut lignum porréxit, atque ita noctes insómnes in cœlestium meditatióne tráhere consuévit, nullum amplius prævum desidérium perpéssa, dum bonus spíritus prómptior infirmam carnem ad subeúndos labores erigébat.

LECTIO V.

ADÉMONE insidiis, funestisque conátibus lacescita mulier fortis hostem ex verbis détectum; semel, atque íterum invicta répulit. Ad eludéndum vanæ glóriæ lenocinium, quo a malo spiritu petebátur, præteritos mores suos per vicos, et platéas alta voce accusáre non déstitit, omni supplicio se ream inclámans: nec nisi a Confessário detérrita in speciósam faciém, olim impúri amoris causam, sævíre abstínuit, ægre ferens suam formam longa carnis maceratióne non aboléri. Quibus, aliisque magnæ pœnitentiæ argumentis sórum criminum labe expiáta, atque ita de se triumphátrix, ut sensus plane omnes a mundi illécebris custodiret, digna facta est, quæ sæpe Dómini consuetúdiine frueretur. Ejusdem quoque Christi, et Virgi-

nis Matris dardénter ex facta, cuncta, et veré visa est. Ad luti ad perfe ex dissitseti rimi conven cœlesti quomine, córdi sciéntias hó peccáta in ribus Deum o dolore et lá summáque i mum charitatem animáru ta est. Ægris salútem, obseberatióne m rum defúctu ad vitam red bellórum tum tió nibus sedá mæ pietátis mórtuos sibi

LECTIO VI.

TOT sanctis páta de ricorpus suum remisit neque meditánde se in utróque v admiránda, ut Magdalénam, ferens Tandenum orans, u crymárum su patriam evoc est oratio ejus dormitiónis ei tis itaque et ac cœlestibus

nis Matris dolorum, quod ipsa ardentè expetierat, particeps facta, cunctis sensibus destituta, et vere mortua interdum visa est. Ad eam proinde veluti ad perfectionis magistram exdissit etiam regionibus plurimi conveniebant: ipsa vero, cœlesti quo erat perfusa lumine, cordium secreta, conscientias hominum, immo et peccata in remotis licet partibus Deum offendentium, cum dolore et lacrymis detegens, summamque in Deum et proximum charitate fervens, ingentem animarum fructum operata est. Aegris ad se venientibus salutem, obsessis a dæmone liberationem impetravit. Puerum defunctum lugente matre ad vitam reduxit. Imminentes bellorum tumultus assiduis orationibus sedavit. Denique summæ pietatis operibus vivos et mortuos sibi demeruit.

LECTIO VI.

Tot sanctis operibus occupata de rigore quo assidue corpus suum exercebat, nihil remisit neque a studio cœlestia meditandi se avelli passa est, in utroque vitæ genere plane admiranda, utramque sororem Magdalenam, et Martham referens Tandem pro se Dominum orans, ut ex hac valle lacrymarum sursum in cœlestem patriam evocarètur, exaudita est oratio ejus, die, atque hora dormitionis ei patefactis. Meritis itaque et laboribus plena, ac cœlestibus donis cumulata,

cœpit corporis viribus destitui, perque dies decem et septem nullo cibo, sed divinis tantum colloquiis refecta est: tum sanctissimis Ecclesiæ Sacramentis rite susceptis, vultu hilari, atque oculis in cœlum conversis octavo Kalendas Martias anno ætatis quinquagesimo, suæ conversionis vigesimo tertio, humanæ vero salutis millesimo ducentesimo nonagesimo septimo felix migravit ad Sponsum. Corpus in hanc usque diem vegetum, incorruptum, illæsum, et suaviter olens summa religione colitur in Ecclesia Fratrum Minorum, quæ jam ab eadem Margarita appellatur. Miraculis continuo floruit, quibus permoti Romani Pontifices ad augendum ejus cultum plurima liberaliter indulsérunt. Benedictus vero Decimus tertius in festo Pentecostes die sextadecima Maii anni millesimi septingentesimi vigesimi octavi solèmnem ejus Canonisationem religiosissime celebravit.

ñ. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. †. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Glória Patri. Mulier.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang.
Simile est regnum cœlorum thesauro, de *Communi non Virg.*, p. cxxij.

Lectio ix de Feria occurrente.

Ad Bened. Ant. t. 4. Ut cognóvit, resípuit Seráphici Ordinis Magdaléna: dimissa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum.

Ad Magnif. Ant. t. 8. Ego dilécto meo, et ad me convérsio ejus; invéni quem diligit ánima mea, ténuí eum, nec dimittam.

FESTA MARTII.

DIE XVIII MARTII.

S. GABRIELIS, ARCHANGELI.
Duplex majus.

Si celebretur in Quadragesima, fit Commem. et dicitur nona Lectio de Feria occurrente.

Si vero celebretur post Pascha, additur Alleluia, et Psalmi Nocturnorum dicuntur sub prima Antiph. illius Nocturni.

AD VESPERAS.

Antiph. et Capitulum de Laudibus.

Psalm. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, p. 123, et loco ultimi, Psalm. Laudate Dóminum omnes Gentes, p. 127.

HYMNUS.

CHRISTE, sanctorum decus Angelorum,
Gentis humanæ Sator et Redemptor,
Cœlitum nobis tribuas beatas

Scândere sedes.

Angelus pacis Michael in ædes
Cœlitus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum

Bella reléget.

Angelus fortis Gábríel, ut hostes

Pellat antiquos, et amica cœlo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,

Temp' revísat.

Angelus nostræ médicus salutis,

Adsit e cœlo Ráphael, ut omnes

Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dirigat actus.

Virgo Dux pacis, Genitrixque lucis,

Et sacer nobis chorus Angelórum

Semper assistat, simul et micántis

Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas
beáta

Patris, ac Nati, paritérque
sancti

Spiritus, cujus resónat per omnem

Glória mundum.

Amen.

ÿ. Stetit Angelus juxta aram
templi. ñ. Habens thuribulum
áureum in manu sua.

Ad Magnif. Ant. t. 3. Ingressus Gábríel Angelus ad Mariam virginem, dixit: Ave grátia plena, Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus.

ORATIO.

DEUS, qui inter ceteros Angelos, ad annuntiandum Incarnationis tuæ mystérium Gabriélem Archángelum elegisti: concéde propitius; ut, qui festum ejus celebrámus in terris, ipsius patrocínium sen-

tiamus in cœlis regnás.

Deinde fit si celebretur

AD M

Invitat. R
rum, Dómin
rémus.

Psalm. V
p. 2.

Hymn. C
ut supra in

IN I N

Ant. t. 1.

briel ad Da
fili hóminis,

pore finis im

Psalm. Dón

ster, cum reli

cturnorum pe

festo Apparit

Archangeli, &

Ant. t. 7.

quem viderat

volans tétigit

sacrificii vesp

me.

Ant. t. 8.

loqueretur a

sum pronus i

git me, et stá

meo.

ÿ. Stetit An
templi. ñ. Ha
áureum in ma

Ex Daniél

LECTIO I.

EGO Dániel,
quérer, et
fiterer peccáta
pópuli mei Isr
nerem preces
péctu Dei mei,

Verna.

tiamus in caelis. Qui vivis et regnas.

Deinde fit Commem. Feriæ, si celebratur in Quadrag.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Regem Archangelorum, Dóminum, * Venite adorémus.*

Psalm. Venite, exultémus,

p. 2.

Hymn. Christe sanctorum, ut supra in Vesperis.

IN I NOCTURNO.

Ant. t. 1. Dixit Angelus Gabriel ad Daniélem : Intéligo tibi hóminis, quóniam in tempore finis implébitur visio.

Psalm. Dómine Dóminus noster, cum reliquis Psalmis Nocturnorum per ordinem, ut in festo Apparitionis S. Michaelis Archangeli, 8 Maii.

Ant. t. 7. Ecce vir Gabriel, quem videram in visione, cito volans tétigit me in tempore sacrificii vespertini, et dócuit me.

Ant. t. 8. Cumque Gabriel loquerétur ad mé, collápsus sum pronus in terram, et tétigit me, et státuit me in gradu meo.

¶ Stetit Angelus juxta aram templi. R. Habens thuríbulum aureum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 9. e*

EGO Dániel, cum adhuc loquerer, et orárem, et confiterer peccáta mea, et peccáta populi mei Israel, et prosternerem preces meas in conspectu Dei mei, pro monte san-

Verna.

cto Dei mei : Adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tétigit me in tempore sacrificii vespertini. Et dócuit me, et locutus est mihi, dixitque : Dániel, nunc egressus sum ut dócerem te, et intelligeres. Ab exórdio precum tuarum egressus est sermo : ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriorum es : tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visionem.

R. Cum oráret Dániel, et confiterétur peccáta sua, et peccáta populi sui, * Ecce Archángelus Gabriel cito volans tétigit eum in tempore sacrificii vespertini. **¶** Cumque prostérneret preces suas in conspectu Dei sui. Ecce Archángelus.

LECTIO II.

SEPTUAGINTA hebdomades abbreviatae sunt super populum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummetur praevaricatio, et finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas, et adducatur justitia sempiterna, et impleatur visio et prophetia, et ungetur Sanctus sanctorum. Scito ergo, et animadvérte : Ab exitu sermonis, ut iterum aedificetur Jérusalem, usque ad Christum ducentem, hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duae erunt : et rursum aedificabitur platea et muri in angustia temporum.

ñ. Locutus est Gábríel Daniéli, et dixit: Ab exórdio precum tuarum egressus est sermo. * Ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriorum es. †. Tu autem animadverte sermónem, et intéllige visionem. Ego.

LECTIO III.

ET post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus: et non erit ejus populus, qui cum negaturus est. Et civitatem, et sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo: et finis ejus vastitas, et post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomadis deficit hostia et sacrificium: et erit in templo abominatio desolationis: et usque ad consummationem et finem perseverabit desolatio.

ñ. Ecce vir Gábríel, quem videram, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me, et dixit: * Daniél, nunc egressus sum ut docerem te, et intelligeres. †. Gábríel fac me intelligere istam visionem: et venit, et stetit juxta ubi ego stabam, et ait ad me. Daniél. Glória Patri. Daniél.

IN II NOCTURNO.

Ant. t. 4. Gábríel Angelus apparuit Zachariæ, dicens: Uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joánnem.

Ant. t. 1. Et dixit Zacharias ad Angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor

mea processit in diebus suis.

Ant. t. 8. Respondens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gábríel, qui asto ante Deum: et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizare.

†. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini. ñ. De manu Angeli.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

LECTIO IV.

Ex Homilia de Laudibus Virginis super Missus est.

MISSUS est Angelus Gábríel a Deo. Non arbitror hunc Angelum de minoribus esse, qui quilibet ex causa crebra soleant ad terras fungi legatione. Quod ex ejus nomine palam intelliigi datur, quod interpretatum, Fortitudo Dei dicitur: et quia non ab aliquo alio forte excellentiore se (ut assolet) spiritu, sed ab ipso Deo mitti perhibetur. Propter hoc ergo positum est, a Deo. Vel ideo dictum est, a Deo; ne cui, vel beatorum spirituum, suum Deus, antequam Virgini, revelasse putetur consilium, excepto dumtaxat Archangelo Gábríele. Qui utique tantæ inter suos inveniri potuerit excellentiæ, ut tali et nomine dignus haberetur, et nuntio.

ñ. Factum est, cum sacerdotio fungeretur Zacharias in ordine vicis suæ ante Deum, * Apparuit ei Angelus Gábríel, stans a dextris altaris incensi. †. Cumque ingressus in templum Domini incensum pone-

ret secundum sacerdotii su-

LECTIO: De

Christum, quod dicitur de-
cibat simile nomen
quid est alium
virtus? Non
aut incongruum
et nomen
censeri vocatum
in utroque
sit tamen
causa. Aliter
fortitudo vel
aliter Angelus
tantum nomen
stus autem est

ñ. Descendit
ad Zachariam
timeas, quoniam
deprecatio tua
sabeth pariet
cabis nomen
†. Et Zacharias
videns, et timens
eum: ait autem
angelus. Ne timeas

LECTIO

CHRIStUS Dominus
tur, et est,
qui suum atrium
stodire solébat
niens, ipsum
bellavit et si-
tatis potenter
vero fortitudo
est: vel quod
meruerit præ-
quod ejusdem
tum virtutis:

ret secundum consuetudinem sacerdotii sui. Apparuit.

LECTIO V.

NEC discórdat nomen a nuntio : Dei quippe virtutem Christum, quem melius nuntiare decebat, quam hunc, quem simile nomen honorat? Nam quid est aliud fortitudo, quam virtus? Non autem dedecens aut incongruum videatur, Dominum et nuntium communi censeri vocabulo : cum similis in utroque appellatiónis, non sit tamen utriusque similis causa. Aliter quippe Christus fortitudo vel virtus Dei dicitur, aliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupative, Christus autem etiam substantive.

¶ Descéndit Gabriel Angelus ad Zachariam, dicens : * Ne timeas, quóniam exaudita est deprecátio tua, et uxor tua Elisabeth páriet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joánnem. †. Et Zacharias turbátus est videns, et timor irruit super eum : ait autem ad illum Angelus. Ne timeas.

LECTIO VI.

CHRIStUS Dei virtus et dicitur, et est, qui forti armato, qui suum átrium in pace custodire solébat fortior superveniens, ipsum suo bráchio debellávit et sic ei vasa captivitátis poténter eripuit. Angelus vero fortitudo Dei appellátus est : vel quod hujuscémodi meruerit prærogativam officii, quod ejúsdem nuntiáret advéntum virtutis : vel quia Virgi-

nem natúra pávidam, simplicem, verecúdam, ne miraculi novitate expavesceret, confortare debéret, quod et fecit : Ne timeas, inquires, María ; invenisti enim grátiam apud Deum. Conveniénter itaque Gábel ad hoc opus eligitur : imo quia tale illi negotium injúngitur, recte tali nómine designatur.

¶ Ego sum Gábel, qui asto ante Deum : et missus sum loqui ad te, et hæc evangelizare. * Ecce eris tacens, et non poteris loqui usque in diem, quo hæc flant. †. Pro eo quod non credidisti verbis meis, quæ implebuntur tempore suo. Ecce eris. Glória Patri. Ecce eris.

IN III NOCTURNO.

Ant. t. 8. Missus est Gábel Angelus ad Mariam virginem desponsátam Joseph.

Ant. t. 2. Gábel Angelus Mariæ dixit : Ecce Elisabeth cognáta tua, et ipsa concépit filium in senectúte sua.

Ant. t. 7. Súscipe verbum virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum Gábrielem transmissum est.

¶ In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ¶ Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 1. b

In illo tempore : Missus est Angelus Gábel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsátam viro, cui nomen erat

Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Juliáni
Archiepiscopi Toletáni.

*Lib. 2, contra Judæos, statim
post principium.*

SACRAMENTUM illud septuaginta hebdomadarum de Christi nativitate Daniël per Angelum didicit : similiter et Zacharias, apparente sibi Angelo, Joannem filium de se generandum audivit : et Maria, Angelo sibi prædicenti Christum ex se nascendum, et credidit, et assensit. Hæc tria per Angelum dicta, et completa videmus. Jam ergo sollicitè intuendum est, utrum Angelus iste, qui Zachariæ et Mariæ apparuit, ipsi quoque Daniéli illa prædixerit.

ñ. Missus est Gábriel Angelus ad Mariam virginem desponsatam Joseph, nuntians ei Verbum : et expavescit Virgo de lumine : * Ne timeas Maria, invenisti enim grátiam apud Dóminum : ecce concipies, et páries, et vocábitur Altissimi Filius. ý. Quæ cum audisset, turbata est in sermone ejus, et cogitabat qualis esset ista salutatio : et ait Angelus ei. Ne timeas.

LECTIO VIII.

EQUIDEM ipse Daniël in prophetiæ suæ volúmine, quando illa sacramenta hebdomadarum de Christi nativitate per Angelum futura cognóvit, sic ipsius Angeli nomen evidenter expressit, Dicit

enim : Ecce vir Gábriel, quem videram in principio, cito volans tetigit me, et dixit : Daniël, animadverté sermónem, et reliqua, quæ ibi commemorantur. Item his temporibus secundum Evangelium, Angeli ipsius nomen mirificum sic invenitur expressum. Dixit enim idem Angelus Zachariæ : Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizare.

ñ. Gaude Maria virgo, cunctas hæreses sola interemisti : * Quæ Gabriélis Archángeli dictis credidisti, dum virgo Deum et hominem genuisti, et post partum, Virgo, inviolata permansisti. ý. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quæ. Glória Patri. Quæ.

Nona Lectio de Feria occurrente, nisi transferatur post Octavam Pasche, quia tunc dicitur sequens

LECTIO IX.

QUOD etiam de beate Mariæ virginis partu sic in eodem Evangelio legitur : Missus est, inquit, Angelus Gábriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Jam ergo manifestum est, quod unus idemque Angelus Gábriel fuerit, qui et præfixa illa tempora Daniéli de Christi nativitate aperuit, et partum Virginis præsentem esse monstrá-

vit. Ad tempus occurrit, et operis esse convinci in prophetia et hic fideliter revelatum.

Te Deum laudamus.
AD

ET PR

Ant. t. 1. In templo Domini Gábriel Angelus

tris altaris in

Psalm. Dóminus cum reliquis,

Ant. t. 1, s. Angelus : Ne timeas quoniam exaudivit vocem tuam.

Ant. t. 7. E. Angelus, qui missus sum

Ant. t. 7. r. locutus est Mariam concipies in utero, et vocabis eum Iesum.

*Ant. t. 5. I. ria * ad Angelum fiet istud, quod cognosco ? Et Gábriel Angelus, tuus sanctus spiritus et virtus Altissimi tibi.*

CAPITULUM

ECCE vir Gábriel in visu cito volans tetigit me, et dixitque : Dani

vit. Ad tempus itaque præfinitum occurrat, et olim a se dicta, operis efficiëntia compléta esse convincit : et illic fidélis in prophetia hebdomadarum, et hic fidélis per mysterium revelátum.

Te Deum laudamus, p. 16.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. t. 1. Ingresso Zacharia * templum Dómini, apparuit ei Gábríel Angelus stans a dextris altáris incénsi.

Psalm. Dóminus regnávít, cum reliquis, p. 17.

Ant. t. 1, s Ait autem * Angelus : Ne timeas Zacharia, quóniam exaudita est deprecátio tua.

Ant. t. 7. Ego sum Gábríel * Angelus, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te.

Ant. t. 7. r Gábríel Angelus locútus est Mariæ, dicens : Ecce concipies in útero, et páries filium, et vocábis nomen ejus Jesum.

Ant. t. 5. Dixit autem Maria * ad Angelum : Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognóscó ? Et respóndens Gábríel Angelus, dixit ei : Spiritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altissimi obumbrábit tibi.

CAPITULUM. *Dan. 9. f*

ECCE VIR Gábríel, quem videram in visione a principio, cito volans tétigit me in tempore sacrificii vespertini. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixitque : Dániel nunc egres-

sus sum ut docérem te, et intelligeres.

HYMNUS.

PLACARE, Christe, sérvulis, Quibus Patris cleméntiam Tuæ ad Tribúnal grátiae Patróna Virgo póstulat.

Et vos beáta, per novem Distincta gyros, agmina ; Antiqua cum præsentibus, Futúra damna péllite.

Auférte gentem pérfidam Credéntium de finibus ; Ut unus omnes únicum Ovile nos Pastor regat.

Deo Patri sit glória, Natóque Patris único, Sancto simul Paráclito, In sempitérna sæcula. Amen.

Ÿ. Stetit Angelus juxta aram templi. ñ. Habens thuribulum áureum in manu sua.

Ad Bened. Ant. t. 1. r Gábríel Angelus descendit ad Zachariam, et ait illi : Uxor tua páriet tibi filium, et vócabis nomen ejus Joánnem, et multi in nativité ejus gaudébunt : ipse enim præibit ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

ORATIO.

DEUS, qui inter céteros Angelos, ad annuntiándum Incarnatiónis tuæ mysterium Gabriélem Archangelum elegisti : concéde propítius ; ut, qui festum ejus celebrámus in terris, ipsius patrocínium sentámus in cælis. Qui vixis.

Et fit Commem. Feriæ, si celebretur in Quadrag.

AD TERTIAM.

Ant. Ait autem.

Capitulum, Ecce vir Gábríel, ut supra, ad Laudes.

ñ. br. Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit. ý. Habens thuribulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit.

ý. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ñ. De manu Angeli.

AD SEXTAM.

Ant. Ego sum Gábríel.

CAPITULUM. Dan. 9. f

EGO autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es. Septuaginta hebdómades abbreviátæ sunt, ut finem accipiat peccátum, et impleátur visio et prophetía, et ungátur Sanctus sanctorum.

ñ. br. Ascéndit fumus arómatum. * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ý. De manu Angeli. In conspectu. Glória Patri. Ascéndit.

ý. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ñ. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD NONAM.

Ant. Dixit autem María.

CAPITULUM. Dan. 9. g

SCITO ergo, et animadvérte : Ab éxitu sermónis, ut iterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem, et hebdómades sexaginta duæ erunt.

ñ. br. In conspéctu Angelórum, * Psallam tibi Deus meus. In conspéctu. ý. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In conspéctu.

ý. Adoráte Deum. ñ. Omnes Angeli ejus.

Vesp. de S. Joseph Conf., cum Comm. Sancti Gabrielis.

Ant. t. 5. Archángelus Gábríel ait ad Mariam : Non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem María : Ecce ancilla Dómini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et discéssit ab ea Angelus.

ý. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ñ. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Oratio, Deus, qui, ut supra.

Et fit Commem. Feriæ, si celebretur in Quadrag.

Si festum S. Joseph transferatur, in secundis Vesperis sancti Gabrielis omnia ut in primis, et loco ultimi Psalm. Confitébor tibi... quóniam, p. 137.

FESTA APRILIS.

DIE XXVI APRILIS.

B. M. V. DE BONO CONSILIO.

Duplex.

Omnia ut in Festis B. M. V. præter sequentia.

ORATIO.

BONORUM ómnium largitor Deus, qui Genitricis dilécti Filii tui speciósam Imáginem mira apparitióne clarificáre voluisti : concéde quæsumus ; ut ejúsdem Beátæ Mariæ Virginis intercessióne ad coeléstem pátriam feliciter perducámur. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM.

HYMNUS.

PLAUDE festívo, pia gens, honóre

Dum Gene dem,

Qua Dei alma

Sple

Hæc ubi

pénte

Obtulit sese

Multa mox

nostras

Visa

Ipsa tunc

léstos

Córpore m

pellens.

Longe et ær

néntes

Ipsa

Virgo, qu

signis,

Nunc quoqu

juvámen

Affer, et fusi

Annu

Sit salus

virtus,

Qui super co

Totius mund

Trinu

IN I N

De Libro

LECTIO I

Si intráveri

stuum, et

tuæ placúeri

stódiat te, et

bit te, ut er

et ab hómine

quitur ; qui r

ctum, et ámb

nebrósas ; qu

male fécerint

rebus péssim

Dum Genestáni veneráris ædem,

Qua Dei magnæ Genitricis alma

Splendet Imágo.
Hæc ubi mira spécie repente

Obtulit sese pópulus videndam,
Multa mox secum bona ferre nostras

Visa per oras.
Ipsa tunc ægris áderat, moléstos

Córporis morbos, animique pellens,

Longe et ærumnas Látio imminentes

Ipsa fugábat.
Virgo, quæ magnis decoráta signis,

Nunc quoque effúlges, miseris juvamen

Affer, et fuis pátiens cliéntum Annue votis.

Sit salus illi, decus atque virtus,

Qui super cœli sólio corúscans Totius mundi sériem gubernat

Trinus, et unus. Amen.

IN I NOCTURNO.
De Libro Proverbiórum.

LECTIO I. Cap. 2. 1.)

SI intráverit Sapiéntia cor tuum, et sciéntia animæ tuæ placúerit, consilium custódiét te, et prudéntia servábit te, ut eruáris a via mala, et ab hómine, qui perversa loquitur; qui relinquunt iter rectum, et ámbulant per vias tenebrósas; qui lætántur cum male fécerint, et exúltant in rebus péssimis, quorum viæ

perversæ sunt, et infámes grossus eórum.

LECTIO II. Cap. 3. 21.

FILI mi, ne éffluant hæc ab óculis tuis. Custódi legem atque consilium, et erit vita animæ tuæ, et grátia fáucibus tuis. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impinget: Si dormieris non timébis, quiesces, et suávis erit somnus tuus; ne páveas repentinó terróre, et irruéntes tibi poténtias impiórum. Dóminus enim in látère tuo, et custódiét pedem tuum, ne capiáris.

LECTIO III. Cap. 8.

Ego Sapiéntia hábito in consilio, et eruditís intérsium cogitátionibus. Timor Dómini odit malum; arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilingue détestor. Meum est consilium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me Reges regnant, et legum conditóres justa decérunt. Per me Principes imperant, et poténtes decérunt justitiam. Ego diligéntes me diligo: et qui mane vigilánt ad me, invénient me.

IN II NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustini Episcopi.

In Natali S. Joannis Baptistæ.

LECTIO IV.

HOMINEM concépit Elisabeth, hómínem María: sed Elisabeth solum hómínem, María Deum, et hómínem. Mira res est, quómodo potúerit concipere creatúra Creatórem. Quid

est ergo intelligendum, fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola Matre, qui fecit primum hominem sine patre, et matre? Primus ille noster casus fuit, quando femina, per quam mortui sumus, in corde concepit venena serpentis. Persuasit enim serpens peccatum, et admissus est male suadens. Si primus noster casus fuit, cum femina concepit corde venena serpentis; non mirandum, quod salus nostra facta est, cum femina concepit in utero carnem Omnipotentis. Uterque ceciderat sexus: uterque fuerat reparandus. Per mulierem in interitum missi eramus: per mulierem nobis reddita est salus.

De Sermone sancti Fulgentii
Episcopi.

LECTIO V.

Delaud. Mariae ex partu Salvat.

QUONIAM diabolus per serpentem Hevæ locutus, per Hevæ aures mundo intulit mortem, Deus per Angelum ad Mariam pertulit verbum, et cunctis sæculis vitam effudit. Angelus sermonem ejecit, et Christum Virgo concepit. Hoc splendore concipitur Dei Filius: hac munditia generatur. De coelis medicus transiens per Virginem: post transitum suum, illasam fecit Virginem permanere. Qui enim disrúpta corporum membra in aliis poterat integrare tangendo, quanto magis in sua Matre, quod invenit

integrum, potuit non violare nascendo? Crevit enim ejus partu integritas corporis potius, quam decrevit; et virginitas ampliata est potius, quam fugata.

LECTIO VI.

MARIA quam præclarissimis tribus bonis sublimetur, ausculta, salutacionis Angelicæ, benedictionis divinæ, et plenitudinis gratiæ. Sic enim eam legitur salutasse: Ave Maria gratia plena, benedicta inter mulieres. Et ut nihil non sublime esset in hac sanctissima Virgine, quam Angelus gratia plenam salutavit, non sine divino consilio factum est, ut ejus etiam imagines summo essent in honore, et prodigiis miraculisque claréscerent. Quas inter, ea tribus ab hinc sæculis præcipuo honore colitur, quæ, Paulo Secundo sedente, mirabiliter apparuisse in pariete Ecclesiæ Patrum Ordinis Eremitarum. Sancti Augustini in oppido Genestani Prænestine Diocesis, ex pontificiis diplomatis, et suppâribus monumentis comprobatur. Quibus permotus Pius Papa Sextus præfatis ejusdem oppidi Cœnobitis officium proprium concessit septimo Kalendas Mâias, ipso scilicet apparicionis die, recitandum, ac deinde illud, die, quæ immediâte subsequitur, pro ejus recitacione in posterum assignata, ad univêrsam prædictum Ordinem sub ritu duplicitis majoris extendit.

IN III

Lectio sa
secundum

LECTIO

LIBER gener
sti, Filii
ham. Abrah
Isaac autem
reliqua.

Homilia s

Ep

In Conc.

COGITANTI n
tanti quid
cum Evange
Baptista, et a
longum fecer
Virgine Maria
gnitate omne
summamim p
riam: Cur, in
tum est mem
concepta, quô
modo nutrita,
decorata, quib
nata, quid cur
nis egerit, qu
conversata sit
ejus Ascensio
stolis vixerit? M
et memoratu d
summa devotio
gerentur, a p
rentur. Quis
quin in ejus n
ritia mira mult
puella hæc in
stupendum sa
omnium mon
terit?

LECT

HÆC mihi h
actibus Vi

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 1.

LIBER generatiōnis Jesu Christi, Filii David, Filii Abrahami. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Thomæ
Episcopi.

In Conc. 2. Nat. B. M.

COGITANTI mihi, ac diu hæsitanti quid causæ sit, quod cum Evangelistæ de Joanne Baptista, et aliis Apóstolis tam longum fecere tractatum, de Virgine Maria, quæ vita, et dignitate omnes antecedit, ita summam percúrrant historiam: Cur, inquam, non traditum est memoriæ, quomodo concepta, quomodo nata, quomodo nutrita, quibus moribus decorata, quibus virtutibus ornata, quid cum Filio in humanis egerit, quomodo cum illo conversata sit, quomodo post ejus Ascensionem cum Apóstolis vixerit? Magna erant hæc, et memoratu digna, et quæ cum summa devotione a fidelibus legerentur, a populis amplecterentur. Quis enim dubitat, quin in ejus nativitate, et pueritia mira multa contigerint; et puella hæc in teneris annis stupendum sæculis virtutum omnium monumentum extiterit?

LECTIO VIII.

HÆC mihi hæsitanti, cur de actibus Virginis, sicut de

actibus Pauli non est compositus liber: nihil aliud occurrit (accusare enim Evangelistas negligentiae, sicut impium, ita; et temerarium iudico) quam ita placuisse Spiritui sancto, ejusdem providentia Evangelistas siluisse, propterea quia Virginis gloria, sicut in Psalmis legitur, omnis intus erat, et magis cogitari poterat, quam describi, sufficitque ad ejus plenam historiam, quia de illa natus est Jesus. Quid amplius quaeris? Quid ultra requiris in Virgine? Sufficit tibi, quæ Mater Dei est.

LECTIO IX.

NON eam Spiritus sanctus literis descripsit, sed tibi eam animo depingendam reliquit, ut intelligas, nihil illi gratiae, aut perfectionis, aut gloriae, quam animus in pura creatura concipere possit, defuisse: imo reipsa intellectum omnem superasse. Ubi ergo totum erat, pars scribenda non fuit, ne putares, quod scriptum non fuerat, eidem forsitan defuisse. Si ancillas suas, et ministras domus suæ potentissimus Dominus ita mirifice decoravit, ita donis, et gratiis vestavit: qualem existimas condidit Matrem suam, unicam Spensam suam, quam sibi ex omnibus elegit, et præ omnibus adamavit? Omnibus eam Altissimus præposuit non solum virginis, sed etiam angelicis choris, quia Mater ejus est, et Matrem Dei decet omnis

celsitudo. Quidquid igitur de Virgine scire, aut intelligere cupis, totum in hoc clauditur breviloquio: De qua natus est Jesus. Hæclonga et plenissima història ejus est.

FESTA MAIL.

DIE XI MAIL.

S. FRANCISCI DE HIERONYMO,
CONFESSORIS.

Duplex.

ORATIO.

DEUS, qui beatum Franciscum ad animarum salutem eximium verbi tui præconem effecisti: ejus nobis intercessione concede; ut legis tuæ mandata et jûgiter scrutemur in corde, et fideliter operibus exequamur. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Script. occurr.

IN II NOCTURNO:

LECTIO IV.

FRANCISCUS de Hieronymo in Tarentini agri oppido, cui Cryptalæ nomen, honesto loco natus, pia paréntum cura institutus, ac cæli benedictione præventus, pueritiam egit innocentissimis moribus præstantem, et futuræ sanctitatis indicis conspicuam. Duodécimo ætatis anno in quorundam Evangelicorum operariorum contubernium admissus, in catechizandis rudibus adhuc adolescens diligentem operam posuit, et apostólico ministerio, ad quod Deus illum destinaverat, jam tum præbere visus est. Theologica studia Neápoli aggressus, et sacerdotio initia-

tus, ita vitæ suæ rationes ad Evangelica consilia accommodavit, ut sacerdotis sancti nomen adeptus fuerit. Societatem Jesu ingressus, jactis in tirocinio religiôsæ perfectionis, ardentissimæ in Deum et próximos charitatis, insignis patientiæ, aliarumque virtutum fundamentis, quæ majus in dies singulos incrementum accipiebant, theologiæ curriculum confecit, et solènni quatuor votorum professione sese obstringens, eximium regularis observantiæ exemplar evasit. Pro sacra ad Jâpones expeditione, quam martyrii cupidus in votis habuit, Neápoli retentus, præfecturam Missionum jussu præsulum accepit: quod non sine Dei númine factum eventus comprobavit.

LECTIO V.

ETSI enim corpore erat gracili, neque satis firma valetudine, ac præterea carnem assiduis jejuniis, vigiliis, verberibusque macerabat, tamen tot onera in se suscipiens, quot ferendis plures simul vix pares essent, incredibile dictu est, quanta pro glória Dei, quam únice quærébat, egerit, non solum Neápoli, sed in aliis quoque ejusdem regni provinciis: quot labores et ærumnas tulerit, quanto cum fructu in agro dominico excolendo plus quam quadraginta annis destitiverit. Frequentes, et sæpius plures eodem die habebat conciones per vicos, cômpta et

plâteas, ad regios, ad incipientes, ad ruculatores in publicos quos contra famæculas. Accedigna, tremennis adversusmènta, scrutdictio rerumcorporis divècátio, grátianónadivinituétiam ex ore morte corrèse apud infernuntiavit. Exut umquam. ad pópulum signem aliquChristo lucrifétiam: decemquindecimul, sua crimconciône, ad fugerunt.

LEC

ASSIDUA ejuribundis ad nparandis, in eorum dissidentin pauperibus sublevandis. quam dicunt gulis cujuslibet diebus dominipromóvit, ut millia fidelium ginti millia, auEucharisticamnerint. Exercit

pláteas, ad carcéribus detén-
tos, ad régiis trirémibus man-
cipátos, ad milites, contra cir-
culatóres impudéntes, contra
públicos quosvis peccatóres ;
contra famæ prostitútæ muliér-
culas. Accedébant mirabilia si-
gna, treménda divínæ ulió-
nis advérsus pervicáces docu-
ménta, scrutátio córdium, præ-
dictio rerum futurárum, ejus
córporis diversis in locis repli-
cátio, grátia sanitátum, an-
nóna divinitus multiplicáta, vox
étiam ex ore meretricis súbita
morte corréptæ extórta, que
se apud inferos esse palam de-
nuntiávit. Ex quo siébat, vix
ut unquam e superiori loco
ad pópulum diceret, quin in-
signem áliquem peccatórem
Christo lucrifáceret. Intérdum
étiam decem, nonnúnquam
quindecim meretriculæ si-
mul, sua crimina desléntes in
concióne, ad pœniténtiam con-
fugérunt.

LECTIO VI.

ASSIDUA ejus ópera fuit in
agrótis invisendis, in mor-
ribúndis ad mortem rite præ-
parándis, in concórdia animó-
rum dissidéntium conciliánda,
in paupéribus ope ac solátio
sublevándis. Communióne,
quam dicunt generálem, sin-
gulis cujuslibet mensis tértiis
diébus dominicis usque ádeo
promóvit, ut sæpe quindecim
millia fidélium, aliquándo vi-
ginti millia, aut eo ámplius ad
Eucharisticam mensam convé-
nerint. Exercitiis spirituálibus

ex sancti Ignátii institutóris
præsçripto, sacerdotum cœtus,
virórum religiosórum, et vir-
ginum Deo devotárum mona-
stéria, puellárum cœnóbia, stu-
déntium júvenum collégia et
seminária, atque omne hómi-
num genus mirífice excóluit.
Gravissimas difficultátes et mo-
lestias, quas illi dæmon excitá-
bat, invicta patiéntia superávit :
nec semel maxillam percutiénti-
bus submisso ánimo álteram
præbuit : quin et acerbissimos
dolóres bráchio captivi Maho-
metáni, qui eum percússerat,
a Deo ultóre inflictos signo cru-
cis repénte cessáre fecit, homi-
némque ad Christiánam reli-
gióne addúxit. Demum in
cœlum a Deo evocátus, plácide
efflávit ánimam in Neapolitána
Professorum domo, die undé-
cima Maii anno millésimo se-
ptingentésimo décimo sexto,
ætátis vero suæ septuagésimo
quarto. Quem méritis ac mirá-
culis clarum Pius Séptimus
Pontifex Máximus in Beatórum
númerum rétulit. Novis autem
signis a Deo illustrátum, præ-
sertim in pátria, iisque rite
probátis, Gregórius Décimus
sextus solémni ritu, in Festo
Sanctissimæ Trinitátis, anno
millésimo octingentésimo tri-
gésimo nono, in Sanctórum
album adnumerávit.

IN III NOCTURNO.

*Honilia in Evangelio, Sint
lumbi, ut in Comuni Con-
fessoris non Pontificis, primo
loco, p. lxxxvij.*

DIE XV MAII.

S. ISIDORI AGRICOLÆ, CONF.

Duplex.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus miséricors Deus, beato Isidoro Agricola Confessore tuo intercedente, superbe non sapere: sed ejus meritis et exemplis; placita Tibi semper humilitate deservire. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Script. occurr.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ISIDORUS Agricola prope Matritum Hispaniæ urbem, in qua natus fuerat, mercède colendis agris conductus brevi magnarum sibi virtutum eo in exercitio uberrimam segetem paravit. Admirabilis enim Christi, ac Sanctorum imitator numquam ad opus mane se conferabat, nisi prius Dei Regnum studiose quæreret, Ecclesiâsque in ipsius, ac Deiparæ honorem dicatas visitaret. Quare cum illius moram agri dominus graviter ferret, atque ex editiore loco quadam die, ut eum libèrius increparet, Agricolam opperiretur, binos Angelos candida veste duplici bovum jugo arantes, mediuoque inter illos Isidorum conspexit. Quo miraculo vulgato, magno deinceps honori tam apud herum, quam apud ceteros homines haberi cepit.

LECTIO V.

CHARITATE in pauperes a deo flagravit, ut mercèdem,

quam laboribus parabat, egen-
tibus erogaret. Qui etiam cum
aliquando ad commune cum
reliquis confratribus prandium
plurimos pauperes adduxisset,
nihilque aliud, prandio scilicet
finito, quam pulmenti partem
sibi reservatam reperisset, il-
lam vir Dei fide singulari fre-
tus, ita distribuit, ut mira-
biliter aucta iis omnibus alen-
dis, saturandisque sufficeret.
Illud etiam inter cetera miran-
dum, quod per aestivos calores
ad extinguendam in agro sitim,
aquæ potum hero flagitante,
cum nullibi scateret, Isidorus
stimulo, quem gerèbat, humo
percussa, uberem ex ea, et
perennem ad hæc usque tem-
pora fontem elicit.

LECTIO VI.

IGITUR sanctitate clarus cum
ad ultimam senectutem per-
venisset, obdormivit in Dô-
mino, et in cœmetério sancti
Andrææ sepultus tamdiu ibi
jácuit, quoad cives de ipsius
corpore honestius in Ecclesia
collocando divinitus moniti, il-
lud in loculo intègrum, atque
a deo incorruptum invenèrunt,
ut ex eo suavissimus odor, qui
hac etiam tempestate perdurat,
efflaret. Sacrum Corpus in Ec-
clesiam translatum, et in edi-
tiore loco situm maximis Deus
miraculis illustravit. Quorum
beneficentiam non semel tam
ipsa Matriti civitas, quam etiam
cetera Hispaniæ loca ope ipsius
implorata, persenserunt. Quem
postremo post annos fere qua-

dringentos f
miraculis ill
Decimum qui
númerum ré

IN III

Lectio sa
secundu

LECTIO VI

IN illo temp
discipulis
vitis vera : et
cola est. Et r
Homilia S. An

*Tractat. 80*Iste locus Ev
ubi se dicit

et discipulos s

cundum hoc c

put Ecclesiæ,

ejus, mediato

num, homo

Unius quippe

tis, et palmite

cum esset Deu

non sumus, f

ut in illo esse

natúra, cujus

palmites esse p

LECTIO

QUID ergo es

vera? Nun

vera, hoc ad e

lit, unde ista s

lata est? Sic en

per similitudin

propriatètem,

dicitur ovis, ag

lapis angularis.

jussmodi, quæ n

vera, ex quibus

similitudines, n

sed cum dicit,

vera, ab illa se

Verna.

dringéntos fama sanctitátis, ac
miráculis illústrem Gregórius
Decimus quintus in Sanctórum
númerum rétulit.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap. 15. c*

In illo témpore : Dixit Jesus
discipulis suis : Ego sum
vitis vera : et Pater meus agri-
cola est. Et réliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Traclat. 80 in Joannem.

Iste locus Evangélicus, fratres,
ubi se dicit Dóminus vitem,
et discipulos suos pálmities, se-
cúndum hoc dicit, quod est ca-
put Ecclésiæ, nosque membra
ejus, mediátor Dei, et hómi-
num, homo Christus Jesus.
Unius quippe natúra sunt vi-
tis, et pálmities. Propter quod
cum esset Deus, cujus natúra
non sumus, factus est homo,
ut in illo esset vitis humana
natúra, cujus et nos hómines
pálmities esse possémus.

LECTIO VIII.

Quid ergo est, Ego sum vitis
vera? Numquid ut ádderet
vera, hoc ad eam vitem rétu-
lit, unde ista similitúdo trans-
láta est? Sic enim dicitur vitis
per similitúdinem, non per
propriétatem, quemádmódum
dicitur ovis, agnus, leo, petra,
lapis anguláris, et cetera hu-
júsmodi, quæ magis ipsa sunt
vera, ex quibus ducúntur istæ
similitúdi-nes, non propriétates.
Sed cum dicit, Ego sum vitis
vera, ab illa se útique discer-

Verna.

nit, cui dicitur : Quómodo con-
vérsa es in amaritúdinem vitis
aliéna? Nam quo pacto est vitis
vera, quæ expectáta est ut fá-
ceret uvam, fecit autem spi-
nas?

LECTIO IX.

Ego sum, inquit, vitis vera :
et Pater meus agricola est.
Numquid unum sunt agricola,
et vitis? Secúndum hoc ergo
vitis Christus, secúndum quod
ait : Pater major me est. Se-
cúndum autem id quod ait :
Ego et Pater unum sumus, et
ipse agricola est : nec talis
quales sunt qui extrinsecus
operándo éxhibent ministé-
rium; sed talis, ut det étiam
intrinsicus incrementum. Nam
neque qui plantat est áliquid,
neque qui rigat, sed qui in-
crementum dat, Deus. Sed úti-
que Deus est Christus, quia
Deus erat Verbum : unde ipse,
et Pater unum sunt : et si Ver-
bum caro factum est, quod
non erat, manet quod erat.

DIE XVI vel XVII MAII.

S. JOANNIS NEPOMUCENI,
MARTYRIS.

Duplex.

ORATIO.

Deus qui ob invictum beáti
Joánnis sacramentále si-
léntium, nova Ecclésiám tuam
Martyrii coróna decorásti : da
nobis ejus intercessióne et
exémpló, linguam cáute custo-
dire; ac ómnia pótius mala,
quam ánimæ detriméntum, in
hoc sæculo toleráre. Per Dó-
minum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES Nepomúci Bohémia: oppido, unde Nepomucéni cognómen duxit, a paréntibus aetate provectis, non sine futúrae sanctitátis praeságio, flammis supra nascéntis domum mirabiliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidisset, beátæ Virginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, e vitæ pericúlo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutione cœléstibus indiciis obsequente, inter sanctas religiosásque exercitatiónes pueritiam egit; nam Ecclésiám frequenter adire, ac Sacerdótibus ad aras operántibus ministráre in deliciis habébat. Zatécii politióribus lítteris ad humanitátem informatus; Pragæ vero gravióribus disciplínis excúltus, Philosophiæ, Theológiæ, Sacrorúmque Cánonum Magistérium, et láuream eméruit. Sacerdótio initiátus, atque a sciéntia sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum igitur in vitiis extirpándis, et revocándis in viam salutis errántibus, eloquéntia et pietáte úberes éderet fructus, inter Canónicos Metropolitánæ Ecclésiæ Pragénsis cooptátus, mox sibi demandátam Evangélii eorám

Rege Wencesláo quarto prædicándi provinciám suscepit, eo succéssu, ut Joánnis suásu multa Rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspicuas tamen, quas ille obtulit dignitátes, Dei Servus, ne a Divini verbi præcónio avocarétur, constantissime recusávit.

LECTIO V.

REGIS illum eleemósynis in páuperes erogándis præfécum, Joánnæ Reginae consciéntiæ sibi moderatórem ascívit. Cum autem Wencesláus ab officio, institutóque decéssisset, atque in vitia præceps abriperétur; piæ autem conjugis obstatiónes, et mónita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in sacramentáli iudicio Sacerdóti crédita Regiæ arcána sibi a Joánnæ pandérentur. At Dei Minister blanditiis primum, torméntis deinde, et cárceris squalóre tentátus, nefáriæ Regis cupiditáti fórtiter óbstetit. Furéntem tamen Wenceslái ánimum cum ab execrándo propósito nec humana, nec divína jura deterrérent, suprémum agónem, quem instáre sibi athléta Christi nóverat, pópulo in concióné de impendéntibus étiam Regni calamitátibus admónito, non obscuré prænuntiávit. Mox Bolesláviám profécus, ad beátæ Virginis imáginem antiquo cultu célebrem, cœléste præsidium ad certándum bonum certámen effusis præcibus in-

plorávit. In ténem in p Ascensiónis conspicátus vehementi mam in aqua geret, subm ret, Joánnes terróres, m Itaque Regi dávam flum fluens noctu martyrii cor cútus.

LE

SACRILEGUM trátum, riam insigni nitus pateféc nime corpus vehi cœpit, a supernatánte apparuérunt aréna postri elátum, Can gis iram nihil tropolitánam mni pompa i pultúrae man tem in dies i memória mir fidélium, eoru fama periclitá cresceret, pos ámplius tercé recognitióne sub humo t lingua ejus in vida repérta post anno Ju Apostólica de novo prodigio munit, et subho

plorávit. Inde vespere reverentem in pervigilio Dominicæ Ascensionis Rex e fenestra conspicátus arcessit; cumque vehementius urgéret, et proxíam in aquis, si oblectári pegeret, submersiónem intentáret, Joánnes invicta constantia terróres, minásque refutávit. Itaque Regis império in Moldávam flumen Pragam intérfuens noctu dejéctus, illústrem martyrii coronam est consecútus.

LECTIO VI.

SACRILEGUM fácinus clam patrátum, et Mátyris glóriam insigne prodigium divínus patetécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flumine vehi cœpít, ardéntes faces aquis supernatántes, et discurréntes apparuérent. Quámobrem ex aréna postridie mané corpus elátum, Canónici deinde, Regis iram nihil tíméntes, in Metropolitanám Eclésiám solénni pompa intulérent, et sepultúræ mandárunť. Cum autem in dies invicti Sacerdótis memória miráculis, et máximá fidélium, eórum præcipue, qui fama periclitántur, veneratióne creóceret, post annos demum ámplius tercéntos, in jurídica recognitióne córporis, quod sub humo támdjú jacúerat, lingua ejus incorrúpta, et vívida repérta est: quæ sexto post anno Judicibus a Sede Apostólica delegátis exhibita novo prodigio repénťe intúmuit, et subobscúrum rubórem

in purpúreum commutávit. His itaque, aliisque signis rite probátis, Benedictus Décimus tértius Póntifex Máximus die decima nona mensis Martii anno salutis millésimo septingentésimo vigésimo nono, primum hunc Sacramentális Sigilli assertórem, arcáni fidem sángine obsignántem, Sanctórum Mátyrum catálogo adscripsit.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur, et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Episcopi.

Comment. in Matth. cap. 10. post médium.

DOMINUS diem judicii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet, et ea, quæ nunc occúltá existimántur, luce cognitiónis publicæ déteget. Igitur non minas, non consilia, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judicii nulla hæc fuisse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténébris, dicite in lúmine: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus, Dóminum sólitum fuisse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténébris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténébræ

sunt, et verbum ejus infidelibus nox est.

LECTIO VIII.

ITAQUE id, quod a se dictum est, cum libertate fidei, et confessionis vult esse loquendum. Idcirco quæ in tenebris dicta sunt, prædicari jussit in lumine: ut quæ secreto aurium commissa sunt, super lecta, id est, excelsio loquentium præconio audiantur. Constantè enim Dei ingerenda cognitio est, et profundum doctrinæ Evangelicæ secretum in lumine prædicationis Apostolicæ revelandum: non timentes eos, quibus cum sit licentia in corpora, tamen in animam jus nullum est: sed timentes potius Deum, cui perdendæ in gehenna et animæ, et corporis sit potestas.

LECTIO IX.

NOLITE timere eos, qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostrorum casus est pertimescendus, neque ullus interimendæ carnis admittendus est dolor: quando pro naturæ suæ, atque originis conditione resoluta, in substantiam spirituales animæ refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos oportet liberam confitendi Dei habere constantiam, etiam conditionem, qua teneremur, adjecit; negaturum se eum Patri in cælis, qui se hominibus in terra negasset: eum porro, qui confessus coram hominibus se fuisset, a se in cælis

confitendum: qualisque nos nominis sui testes hominibus fuissimus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usuros.

DIE XXI MAII.

S. FELICIS A CANTALICIO,
CONFESSORIS.

Semiduplex.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

ORATIO.

FAC nos Dómine Jesu, in simplicitate et innocentia cordis nostri ambulare: quarum amorè de sinu Matris inter beati Felicis Confessoris tui brachia descendisti. Qui vivis.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FELIX a Cantalicio in Sabinis humilibus, sed piis parentibus natus, a púero pascendis grégibus, mox et agro colendo addictus, multo impensius rerum cælestium meditatione animum nutrire, et corpus assiduis vigiliis, ac jejuniis domare cepit, eremiticam agens vitam potius quam rusticam. Ferventiore autem in Deum pietate incensus, cum non posset quotidie, ut optabat, sacris Mystériis interesse, grege ad loca solitaria compúlso, ipse ante Crucem arborum corticibus incisam diu orare, seque acriter flagellare consueverat; sed et aliquando glebas in agro vertere simulque Sacris

in Templo
Alias inter
bus, quos
juvencis, hu
superducto
dus, lacerá
surrexit illa
ut ad tutiór
plinæ palæ
pridem Dec
tus, rústica
ribus distri
tres Minóres
vocat, pró
L

ADHUC tyr
lémmia p
perfectiónis
gisse videb
sédulus cult
non modo v
nutum præ
nóbii jumén
lissima qu
semper arri
et contuméli
cipiebat. Pau
set studiósu
mentò Deus
Ostiátim eni
platéas alénd
dicans (quoc
annos quadra
semper pédib
quadam inus
ópprimi sen
scrutatús, injé
mum deprehe
jécto, nec s
proculcáto, ál
de ábiit. Casti
que ad óbitum
tam, sanctus

in Templo adesse visus est. Alias inter arandum furéntibus, quos júnxerat, indómitis juvencis, humi stratus, et aratro superducto plane proscindendus, lacerata dumtaxat veste, surréxit illæsus. Quo periculo, ut ad tutiorem reguláris disciplinæ palæstram vocánti jam pridem Deo pareret, admónitus, rústica supellécili paupéribus distribui jussa, ad Fratres Minóres, quos Capuceinos vocant, própere se cóntulit.

LECTIO V.

ADHUC tyro, necdum vota solémnia professus, religiósæ perfectiónis ápícem jam attingisse videbátur. Obediéntiæ sédulus cultor, ad præcipientis non modo verbum, sed étiam nutum præsto erat. Seque Cœnóbii juméntum dictitans, vilíssima quæque ministéria semper arrípuit, ac ludibria, et contumélias hilari vultu excipiebat. Paupertátis quam esset studiósus, illústri documentó Deus ipse declarávit. Ostiátim enim per vicos, et platéas aléndis Frátribus mendicans (quod ille munus per annos quadraginta nudis fere semper pédibus obivit) cum die quadam inusitáto póndere se ópprimi sentiret, mánticam scrutátus, injéctum clam nummum deprehéndit : quo projecto, nec sine indignatióne proculcáto, álacer, et levis inde ábiit. Castitátem, quam usque ad óbitum servávit illibátam, sanctus córpore, et spi-

ritu a Paulo Quinto própterea appellátus, vigili oculórum custódiá, et voluntário córpóris cruciátu communivit; aspérrime flagélló se quotidie cruéntans, ac férreo cilicio constrictus, septem étiam Urbis Basilicas idéntidem invísens. Jejúnia Ordinis inédia quandóque cumulávit. Lectus ejus dolóris pótius quam quiétis erat : brevem quippe somnum flexis nuda super tábula génibus, ac fascæ sarmentórum cápiti supposito carpébat.

LECTIO VI.

VITÆ austeritáte sibi asper, áliis carus, acceptúsque, sanctis præsertim Cárolo, et Philippo Nério, simplicitáte, atque innocéntia semper fuit. In oratióne pernóctans, dulcissimam fréquenter éxtasim est passus : et aliquándó in ulnis suis reclinátum a Virgine Matre púerum Jesum suavíssime complécti méruit. Prophétia: grátia, et miraculórum clarus, demórtuum étiam filium Matrivi vivum restituit. Méritis tandem in bona senectúte cumulátus, secúnda (ut prædixerat) Féria Pentecóstes, ad cœlestem Patriam, Deípara invitánte, lætus ábiit. Ejus corpus in Ecclesiá sui Ordinis summa Urbis veneratióne cólitur, Dómino crebris miraculis servi sui sanctitátem illustránte, quem própterea Urbánus Papa Octávus Beatórum, Clemens vero Undécimus Sanctórum fastis adseripsit,

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 11.

In illo tempore : Respondens
Jesus dixit : Confiteor tibi
Pater, Domine cœli et terræ,
quia abscondisti hæc a sapien-
tibus, et prudentibus, et reve-
lasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.Serm. 9. de Verbis Domini,
num. 70.

OMNIA sæva, et immânia,
prorsus facilia, et prope
nulla efficiuntur. Quanto er-
gocertius, ac facilius ad veram
beatitudinem caritas facit, quod
ad miseriam, quantum potuit
cupiditas, fecit : quam facile
toleratur quælibet adversitas
temporalis, ut æterna pena
vitetur, et æterna requies com-
paratur ? Non immerito ille
vas electionis cum ingenti læ-
titia dixit : Non sunt condi-
gnæ passiones hujus tempo-
ris ad superventuram glô-
riam, quæ revelabitur in
nobis. Ecce unde illud jugum
suave est, et sarcina levis,
et si angusta est paucis eli-
gentibus, facilis tamen omni-
bus diligentibus. Dicit Psalmi-
sta : Propter verba labiorum
tuorum ego custodivi vias
duras.

LECTIO VIII.

SED quæ dura sunt laboran-
tibus, eisdem ipsis mités-
cunt amantiibus. Propter quod
ita divinæ pietatis dispensa-

tiône actum est, ut interior
homo, qui renovatur de die in
diem, non adhuc sub lege pô-
situs, sed jam sub gratia exo-
neratus sarcinis innumerabi-
lium observationum, quod erat
revéra grave jugum, sed duræ
cervici conveniënter impôsi-
tum, facilitatè simplicis fidei,
et bonæ spei, et sanctæ cari-
tatis, quidquid molestiarum
exteriori homini forinsecus in-
tulisset ille princeps, qui mis-
sus est foras, interiori gaudio
leve fieret.

LECTIO IX.

NIHIL enim tam facile est
bonæ voluntati, quam ipsa
sibi, et hæc sufficit Deo. Quan-
tumlibet ergo sæviat iste mun-
dus, verissime Angeli nato in
carne Domino, clamaverunt :
Glória in excelsis Deo, et in
terra pax hominibus bonæ vo-
luntatis; quia ejus qui natus
erat, suave jugum est, et sár-
cina levis. Et sicut dicit Apô-
stolus : Fidéls Deus, qui nos
non sinit tentari supra id, quod
possumus ferre, sed facit cum
tentatione etiam exitum, ut
possimus sustinere.

DIE XXIV MAII.

B. M. V. SUB TITULO

AUXILIUM CHRISTIANORUM.

Duplex Majus.

*Omnia ut in Festis B. M. V.
p. clj, præter ea quæ sequun-
tur.*

AD VESPERAS.

HYMNUS.

SÆPE dum Christi pópulus
cruentis

Hostis infér-
mis,
Venit adjút-
Lap-
Prisca si-
ménta
Templa tes-
mis
Clara, votiv-
Festa
En novi g-
Cántici lætis
Pro novis
pláusu
Urbis
Oh! dies
fastis,
Qua Petri S-
strum
Triste post
beáta
Sor-
Virgines
puri,
Géstiens cle-
grato
Corde Regim-
Múne
Virginum
Jesu
Mater, hæc
precamur
Ut gregem P-
lutis
Pásc-
Te per æt-
annos,
Trinitas, sur-
pláusu,
Te fide me-
linguæ
Cármín-
Am-

Hostis infénsi premerétur ar-
ms,

Venit adjútrix pia Virgo, cælo
Lapsa seréno.

Priscâ sic Patrum monu-
ménta narrant,

Templa testántur spóliis opi-
mis

Clara, votivo repetita cultu
Festa quotánnis.

En novi grates liccat Mariæ
Cántici lætis módulis reférre,

Pro novis donis, resonánte
pláusu

Urbis, et Orbis.

Oh! dies felix, memoránda
fastis,

Qua Petri Sedes Fidei Magi-
strum

Triste post lustrum réducem
beáta

Sorte recépit.

Virgines castæ, puerique
puri,

Géstiens clérus, populúsque
grato

Corde Reginae celebráre cæli
Múnera certent.

Virginum Virgo, benedicta
Jesu

Mater, hæc auge bona; fac,
precámur,

Ut gregem Pastor Pius ad sa-
lútis

Páscua ducat.

Te per ætérnos venerémur
annos,

Trinitas, summo celebránda
pláusu,

Te fide mentes, resonóque
linguæ

Cármine láudent.

Amen,

ŷ. Dignáre me laudáre te
Virgo sacráta. ŷ. Da mihi vir-
tútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. t. 2. Ecce
Maria érat spes nostra, ad
quam confúgimus in auxilium,
ut liberáret nos, et venit in ad-
jutórium nobis.

*Oratio, Omnipotens, ut infra,
ad Laudes, p. ccxcix.*

AD MATUTINUM.

*Hymnus, Sæpe dum Christi,
ut supra.*

IN II NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis.

LECTIO IV.

Ex Sermone de 12 Stellis.

VEHEMENTER quidem nobis,
dilectissimi, vir unus, et
múlier una nocuere : sed grá-
tias Deo per unum nihilómi-
nus virum, et mulierem unam,
ómnia restaurántur, nec sine
magno fenore gratiárum. Et
quidem sufficere póterat Chri-
stus : siquidem et nunc omnis
sufficiéntia nostra ex eo est :
sed nobis bonum non erat,
esse hóminem solum. Cón-
gruum magis, ut adésset no-
stræ reparatióni sexus utérque.
Jam itaque nec ipsa Múlier
benedicta in muliéribus vidé-
bitur otíosa : inveniétur équi-
dem locus ejus in hac reconci-
liatióne. Opus est enim me-
diatóre ad mediátorem Chri-
stum : nec alter nobis utilior
quam Maria. Crudéllis nimium
mediátrix Eva, per quam ser-
pens antiquus pestiferum étiam
ipsi viro virus infúdit : sed si-

délis María, quæ salutis antidotum et vis, et mulieribus propinavit. Illa enim ministra seductionis, hæc propitiatio; illa suggessit prævaricationem, hæc ingressit redemptionem. Quid ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas? Nihil austèrum in ea, nihil terribile, tota suavìs est, omnibus offerens lac, et lanam. Revolve diligentius Evangelicæ historiæ seriè univèrsam: et si quid forte increpatòrium, si quid durum, si quod dènique signum vel levis indignationis occurrerit in Maria, de cetero suspèctam hâbeas, et accedere verearis.

LECTIO V.

QUOD si, ut vere sunt, plena magis omnia pietatis, et gratiæ, plena mansuetudinis, et misericordiæ, quæ ad eam pertinent, inveneris, age gratias ei, qui talem mediatricem benignissima miseratione providit, in qua nihil possit esse suspèctum. Dènique omnibus omnia facta est; sapientibus et insipientibus, copiosissima charitate debitrice se fecit. Omnibus misericordiæ sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant univèrsi, captivus redemptionem, æger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus lætitiæ. Ipsa præterita non discutit mèrita, sed omnibus sese exorabilem, omnibus clementissimam se præbet, omnium dènique necessitates amplissimo quodam miseratur

affèctu. Ipsa est quondam a Deo promissa mulier serpentis antiqui caput virtutis pede contritura, cujus plane calcæneo in multis versutis insidiatus est, sed sine causa. Sola enim contrivit univèrsam hæreticam pravitatem. Contriti sunt insidiantes, conculcati supplantatores, confutati derogatores, et beatam eam dicunt omnes generationes. Jam si Ecclesia Lunæ intelligenda videtur vocabulo, habes mediaticem evidenter expressam. Mulier, inquit, amicta sole, et luna sub pedibus ejus: amplectamur Mariæ vestigia, et devotissima supplicatione lætis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis: potens est enim.

LECTIO VI.

Ex publicis Monumentis.

PRÆSENTISSIMUM Deiparæ auxilium ad Religionis hostes profligandos sæpe Pópulus Christianus mirum in modum expertus est: ex quo factum, ut sanctissimus Pontifex Pius Quintus post insignem victoriam, intercedente Beatissima Virgine, a Christianisde Turcærum Tyranno apud Echinadas Insulas reportatam, in Litanis Lauretânis eandem Reginam cælorum inter alia præcónia Auxilium Christianòrum appellari constituerit. Sed illud in primis memorabile est, atque explorati miraculi loco habendum, quod cum

Românus Pópulus impiòs armis ex Aperturbatus, præsertim Siquinque, fuisset detentus, pènitens in Ecclesiam repositus similis per se annalibus opinato, et expectatione gènti plausu versu orbis nò Sòlio restitutum secundo accommoto tunc discèdens S Cardinalium riam contèntissimo Deo sante procelo nabatur excludentibus populis, reviam, quod et captivitate nequiverat, signem Sav Deiparæ Virg Matris Miseri ritu propriisq coravit. Quarum vicissitudinifex Máxima totius evèntus eum intercessi Dei Genitricis, opem, et ipse ráverat, et ab fidèlibus impl accèptam mè

Románus Póntifex Pius Séptimus impiórum consiliis, et armis ex Apostólica Petri Sede exturbátus, et arcta custódia, præserítim Savónæ, per annos quinque, eóque amplius fuisset deténtus, viis ómnibus pénitus interelúsis, ne Dei Ecclesiám régere posset, nullo similis persecutiónis in priscis annálibus exémplo, inopinátó, et præter ómnium expectatiónem cóntigit, ut ingénti pláusu, ac véluti univérsi orbis mánibus Pontificio Sólío restituerétur. Quod et secúndo áccidit, dum íterum commóto túrbine, ab Urbe discédens Sacro comitánte Cardinálium Collégio Ligúriam conténdit. Verum præsentíssimo Dei beneficio, cessánte procélla, quæ grave minabátur excidium, Romam plaudéntibus præ novo gáudio pópulis, revérsus est. Antea tamen, quod in votis habúerat, et captivitáte deténtus exéqui nequiverat, áurea coróna insignem Savónæ Imáginem Deiparæ Virginis sub título Matris Misericórdiæ solénni ritu propriisque mánibus decorávit. Quam mirábilem rerum vicissitúdinem idem Póntifex Máximus Pius Séptimus totius evéntus íntime cóncius, cum intercessiÓne Sanctíssimæ Dei Genitrícis, cujus poténtem opem, et ipse impénse imploráverat, et ab ómnibus Christi fidélibus implorári curáverat, accéptam mérito reférret, in

ejúsdem Virginis Matris honórem sub appellatiÓne Auxilii Christianórum solénnè festum indixit perpétuo celebrándum die mensis Maii vigésimo quarto, faustíssimi sui in urbem réditus anniversário, approbátó étiam Officio próprio, ut tanti beneficii distincta, et perénnis extet memória, et gratiárum actio.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 11. d

IN illo témpore : Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter, qui te portávit. Et reliqua.

Homilia sancti Bernárdi Abbátis.

In Nativitate-B. M. V.

INTUERE, o Homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Cœlesti rore aream rigatúrus, totum vellus prius infúdit; redemptúrus humánum genus, prétium univérsam contulit in Mariam. Altius ergo intuémini quanto devotiÓnis afféctu a nobis eam volúerit honorári, qui totius boni plenitúdinem pósuit in Maria : ut proinde si quid spei in nobis est, si quid grátia, si quid salutis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascendit deliciis áffluens. Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus, et votis ómnibus Mariam hanc venerémur, quia sic est vo-

lūtas ejus, qui totum nos habere voluit per Mariam. Hæc, inquam, voluntas ejus est, sed pro nobis.

¶. Felix, p. clxj, et in fine, quicumque tuum sanctum implorant Auxilium.

LECTIO VIII.

In ómibus siquidem et per ómnia prouidens miseris, trepidationem nostram solatur, fidem excitat, spem roborat, diffidentiam abigit, erigit pusillanimitatem. Ad Patrem verbaris accedere, solo auditu territus, ad fólla fugiebas: Jesum tibi dedit mediatorum. Quid non apud talem Patrem Filius talis obtineat? Exaudiatur utique pro reverentia sua; Pater enim diligit Filium. Sed forsitan et in ipso majestatem vereare Divinam, quod licet factus sit homo, manserit tamen Deus. Advocatum habere vis et ad ipsum? Ad Mariam recurre. Pura siquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni contaminatione, sed pura singularitate naturæ. Nec dubius dixerim, exaudiatur et ipsa pro reverentia sua. Exaudiet utique Matrem Filius, et exaudiet Filium Pater.

¶. Beátam, p. clxij.

LECTIO IX.

FILIOLI, hæc peccatorum scala, hæc mea máxima fiducia est, hæc tota ratio spei meæ. Quid enim? Potestne filius aut repellere, aut sustinere repulsam? Non audire, aut non audiri Filius potest?

Néutrum plane. Invenisti, ait Angelus, gratiam apud Deum: feliciter. Semper hæc invenit gratiam, et sola est gratia, qua egemus: nimirum sola est gratia, qua salvamur. Quid nos alia concupiscimus fratres? Queramus gratiam, et per Mariam queramus, quia quod querit invenit, et frustrari non potest. Queramus gratiam, sed gratiam apud Deum; nam apud homines gratia fallax. Querant alii meritum; nos invenire gratiam studeamus. Quid enim? Non gratia misericordiae Domini est, quod non sumus consumpti nos.

AD LAUDES.

HYMNUS.

TE Redemptoris, Domini que nostri

Dicimus matrem, speciosa Virgo,
Christianorum decus, et levamen,

Rebus in arctis.

Sæviant portæ licet inferorum,

Hostis antiquus fremat, et minaces,

Ut Deo sacrum populetur agmen,

Suscitet iras.

Nil truces possunt furie nocere

Mentibus castis, prece quas vocata

Annuens Virgo fovet, et superno

Róbore firmat.

Tanta si nobis faveat Patrona,

Béllei cess

Mille ster

turma

Mill

Tollit ut

óno

Turris, a

muro,

Civitas Da

Mili

Virgo si

tenti

Déxtera, co

A piis long

Deu

Te per a

annos

Trinitas, s

plausu

To fide

lingua

Cárr

Ame

¶. Diffusa

tuis. ¶. Pro

Deus in æt

Ad Benea

o sancta De

vimus, et p

auxilium no

OMNIPOTEN

Deus, q

pópuli Chris

Virgine Mari

lium mirab

concède pro

sídio munifi

victóriam d

cósequi va

Per Dóminu

AD II

Omnia ut

Béllel cessat scéleris tumúltus,
Mille sternúntur, fugiúntve
turmae,

Mille cohórtes.

Tollit ut sancta caput in Si-
óno

Turris, arx sismo fabricáta
muro,

Civitas David, clypeis et acri
Milite tuta.

Virgo sic fortis Dómini po-
ténti

Déxtera, caeli cumuláta donis,
A piis longe fámulis repéllit

Dæmonis ictus.

Te per aetérnos venerémur
annos

Trínitas, summo celebránda
plausu,

To fide mentes resonóque
linguae

Cármine láudent.

Amen.

ŷ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. ̄. Proptérea benedixit te
Deus in aetérnum.

Ad Bened. Ant. t. 4. Ad te,
o sancta Dei Génitrix, clamá-
vimus, et per te venit Dómini
auxilium nobis.

ORATIO.

OMNIPOTENS, et miséricors
Deus, qui ad defénsionem
pópuli Christiáni in Beatíssima
Virgine Maria perpétuum Auxi-
lium mirabiliter constituísti :
concéde propitius ; ut tali præ-
sidio muniti certántes in vita,
victóriam de hoste maligno
consequi valeámus in morte.
Per Dóminum.

AD II VESPERAS.

Omnia ut in primis Vesperis.

Ad Magnif. Ant. t. 1. r San-
cta Maria, succúrre miseris ;
juva pusillánimes, réfove flé-
biles, ora pro pópulo, inté-
veni pro clero, intercède pro
devóto femineo sexu, séntiant
omnes tuum juvámén quicúnti-
que sanctum tuum implórant
Auxilium.

DIE XXX MAIL.

S. FERDINANDI III, REGIS,
CONFESSORIS.

Semiduplex.

ORATIO.

DEUS, qui beáto Confessóri
tuo Ferdinándo præliári
prælia tua, et Fidei inimicos
superáre dedísti : concéde ; ut
ejus nos intercessióne muniti,
ab hóstibus mentis et córpo-
ris liberémur. Per Dóminum
nostrum.

IN I NOCTURNO.

*Lectioes de Scriptura occur-
rentes.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FERDINANDUS Tértius, Castellæ
et Legiónis Rex, cui Sancti
cognoméntum jam inde a quá-
tuor sæculis Ecclesiasticórum
et sæculárium consénsus de-
dére, tantum prudéntiæ ado-
lescens adhuc spécimen præ-
buit, ut Berengária mater, Ca-
stellæ Regina, a qua persáncte
educátus fúerat, abdicátum a
se regnum in filium transtúle-
rit. In eo, adjúctis regni cu-
ris, régiæ virtútes emicuére,
magnanimitas, cleméntia, ju-
stítia, et præ ceteris Cathólicæ
fidei zelus, ejúsque religiósi

cultus tuéndi ac propagánda ardens stúdiúm. Id præstitit in primis hæreticos insectádo, quos núllibi regnórum suórum consistere passus est. Præstitit insuper in erigéndis, dotándis, et consecrándis Christiáno ritu Cordubénsi, Giennénsi, Hispalénsi, et aliárum úrbium Ecclésiis, Máurico ereptárum jugo, simúlque in instauránda primáriis templis Toletáno, Burgénsi, et aliis, pia et régia munificéntia.

LECTIO V.

INTER hæc per Castellæ et Legionis Regnum, in quo patri Alphónso succésserat, collectis magnis exercitibus, ánnuas expeditiões contra Saracénos, Christiáni nóminis hostes, suscepit. In quæis, ut semper vinceret, præcipui exercitus fuere preces piissimi regis ad Deum fusæ, et quod ante pugnam, ut sibi Deum propitiáret, flagris in se sæviébat, atque áspero cilicio muniébat corpus : sicque insignes contra ingéntes Maurórum ácies victórias reportávit, et plures urbes Christiáno cultui imperiíoque restituit, et acquisitis Giennii, Córdoba et Múrtiæ regnis, ac Granaténsi vectigáli facto, ad expugnándam Hispalim, primáriam Bæticæ urbem, hortánte in visiõe (ut tráditum est) beáto Isidóro, olim illius urbis Episcopo, victricia signa tránstulit. In ea obsidiõe (ut fertur) præsentem divinam opem hábuit : nam férream

caténam, quæ super Bætim transversim exténsa, Mahometánis pro repágulo erat, coórto validióri vento, una ex návibus régiis, regis jussu eo deláta, tanto impetu fregit, ut longius prætervécta, pontem quoque ligneum, et simul spes Maurórum obrúperit, et ad deditiõnem coégerit.

LECTIO VI.

TOT victórias beátæ Virginis Mariæ patrocinio ferébat accéptas, cujus imáginem secum in castris habens, peculiári cultu prosequebátur. Capta Hispali, prima Religiónis cura fuit; nam templum Maurórum expiátum, et Christianórum dedicátum sacris, insigni Archiepiscopátu, et honestissimo Canonicórum et dignitátum Coliégio, régia et religiõsa liberalitáte exornávit. Alia deinde in urbe templa et Cœnobia eréxit, inter quæ pietátis officia, dum trajicere in Africam parat, Mahometánum in ea impérium eversúrus, ad cœlestem régiam vocátur. In extrémó vitæ agóne sacram Eucharistiam pro Viático allátam, fune ad collum alligáto, et humi stratus, cum lærymis ubértim fuis adórans, eáque dignis reveréntiæ, humilitátis et Cathólicæ fidei obtestatiõnibus accépta, obdormivit in Dómino. Jacet ejus corpus incorruptum adhuc post quátuor sæcula, in templo máximo Hispalénsi, honorificentissimo inclúsus sepúlchro.

DEUS, qui i
Angelam
num collégit
floréscere v
ejus intercess
ribus vivere
nibus abdicá
mereámur æ
num.

ANGELA Me
Veronéns
pido, ad Lac
ditiõe Véné
tibus, a prima
tis lilium, qu
váre statúera
Ab omni mul
hórrens egrég
mam, pulchra
studiõe fœdá
dumtáxat ani
placéret. In i
lescéntiæ flor
háta, austeriõ
rio in desértu
gere tentávit;
prohibita novi
quod in solitú
Cilicio ac flag
usa carnem p

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homil. in Evangel. Nolite timere, de Communi, secundo loco, p. xcij.

DIE XXXI MAII.
S. ANGELE MERICIAE,
VIRGINIS.

Duplex.

ORATIO

DEUS, qui novum per beatam Angelam sacrarum virginum collegium in Ecclesia tua florescere voluisti: da nobis ejus intercessione angelicis moribus vivere; ut terrenis omnibus abdicatis gaudiis perfrui mereamur aeternis. Per Dominum.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANGELA Mericia Decentiani, Veronensis Diocesis Opido, ad Lacum Benacum in ditione Veneta piis orta parentibus, a prima aetate virginitatis lilius, quod perpetuo servare statuerat, sedula sepsit. Ab omni muliebri ornatu abhorrens egrégiam vultus formam, pulchrámque caesariem studiose foedavit, ut caelesti dumtaxat animarum Sponso placéret. In ipso autem adolescentiae flore parentibus orbata, austerioris vitae desiderio in desertum locum aufugere tentavit; sed ab avunculo prohibita novit praestare domi, quod in solitudine non licuit. Cilicio ac flagellis frequenter usá carnem non nisi infirma

valetudine, vinum in Nativitate, et Resurrectionis Dominicæ tantum celebritate, complures vero dies nihil omnino degustavit. Orationi dedita brevissimum humi carpébat somnum: Dæmonem vero sub lucéntis Angeli forma sibi illudere conántem agnovit prótinus, et conjecit in fugam. Tandem patèrnis bonis abdicatis, et hábitum ac régulam Tertii Ordinis sancti Francisci ampléxa, evangélicam paupertatem virginitatis laudi conjúnxit.

LECTIO V.

NULLUM pietatis officium erga próximos omittens, pauperibus, quicquid sibi ex mendicatio victu superesset, largiebatur; libenter ministrabat aegrotis, pluraque cum magna sanctitatis fama peragravit loca, ut vel solatio esset afflictis, vel eis veniam impetraret, vel infensos invicem reconciliaret animos, vel e vitiórum cœno sceléstos revocaret. Angelórum pane, quem únice esuriebat, frequentissime refecta, tanta charitatis vi ferebatur in Deum, ut sæpius extra sensus raperetur. Sacra Palæstinæ loca summa cum religione obivit: quo in itinere et visum, quem ad Cydonias appúlisa oras amiserat, eodem regressa recuperavit, et barbarórum captivitatem ac naufragium imminens divinitus evásit. Romam denique firmam Ecclesiæ petram veneratúra, et amplissimæ Jubilæi vénia percúpida,

sedente Cleménte Séptimo accessit; quam Summus Póntifex allocútus, ejúsdem sanctimóniam suspéxit, et commendávit summóperé; nec ab Urbe ipsam abire ante permisit, quam álio cœlitus vocátam agnóvit.

LECTIO VI.

BRIXIAM itaque, ubi domum ad sanctæ Aphræ templum condúxit, revérsa, novam ibi Virginum Societátem, sicut cœlesti voce ac visióne mandátum sibi fúerat, sub certa disciplina, sanctisque vivéndi réglis constituit, quam sanctæ Ursulæ invictæ Virginum duobus patrocínio ac nómine insignívit: eam vero perénnem futúram morti próxíma prædixit. Tandem prope septuagénaria dives mértis evolávit in cœlum sexto Kaléndas Februárii anni millésimi quingentésimi et quadragésimi, cujus cadáver per ipsos triginta dies inhumátum, flexibile, ac vivo simillimum perseverávit. Demum in sanctæ Aphræ templo inter céteras, quibus illud abundat, Sanctórum reliquias repósito, plúrima ad ejus se-

púlchrum agi statim cœpére miracula: quórum fama late diffúsa, non Brixie modo, et Decentiáni, sed álibi étiam vulgo cœpit nuncupári Beáta, ejúsque imágo aris impóni; imo sanctus ipse Cárolus Borromæus non multis post annis dignam, quæ ab Apostólica Sede in sanctárum Virginum album referrétur, Brixie palam asséruit. Cultum vero illi jámdiu a pópulis exhibitum, et tum locórum Ordináriis probátum, tum plúribus étiam Summórum Pontíficum Indúltis munitum, Clemens Papa Decimus tértius solémni Decréto ratum hábuit, ac confirmávit. Eam tandem, novis miraculis rite probátis insignem Pius Papa Séptimus solémni Canonizatióne in Vaticaná Basilica perácta die vigésima quarta Maii anno milésimo octingentésimo séptimo Sanctárum Virginum Catálogo adscripsit.

IN III NOCTURNO.

De Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangel. Simile erit regnum cœlorum, de Comuni Virginum, primo loco, p. cvj.

AD IME

Juxta p

ŷ. Adjutón
nómine Dóm
cœlum et ter

Ant. Ne
mine, delict
ancillæ tuæ),

sumas de pec
Kyrie elé

eléison. Kyrie

Secreto Pat

ŷ. Et ne no
tationem. ŷ

malo.

ŷ. Salvum
(vel ancillam
meus, sperán

ŷ. Dómine
meam. ŷ. Et
te véniat.

ŷ. Dóminus
cum spiritu tr

OR

CLEMENTISSI
misericordi
totius consola
nem vis perir
tem atque spe
dum multitud
num tuárum
famulum tuum
famulam tuam
vera fides et
commédant,

FORMULA

AD IMPERTIENDAM INDULGENTIAM PLENARIAM

IN ARTICULO MORTIS,

Juxta formam a BENEDICTO Papa XIV traditam.

ŷ. Adjutórium nostrum † in
nómine Dómini. ʳ. Qui fecit
cælum et terram.

Ant. Ne reminiscáris, Dó-
mine, delicta fámulí tui (*vel*
ancillæ tuæ), neque vindictam
sumas de peccátis ejus.

Kyrie eléison. ʳ. Christe
eléison. Kyrie eléison.

Secreto Pater noster, etc.

ŷ. Et ne nos inducas in ten-
tatiónem. ʳ. Sed libera nos a
malo.

ŷ. Salvum fac servum tuum
(*vel* ancillam tuam), ʳ. Deus
meus, sperántem in te.

ŷ. Dómine exaudi oratiónem
meam. ʳ. Et clamor meus ad
te véniat.

ŷ. Dóminus vobiscum. ʳ. Et
cum spiritu tuo.

OREMUS.

CLEMENTISSIME Deus, Pater
misericordiárum, et Deus
totius consolatiónis, qui némi-
nem vis perire in te credén-
tem atque sperántem; secún-
dum multitudínem miseratió-
num tuárum respice propítius
fámulum tuum *N.* quem (*vel*
fámulam tuam *N.* quam) tibi
vera fides et spes christiána
comméndant. Visita eum (*vel*

eam) in salutári tuo; et per
Unigéniti tui Passiόνem et Mor-
tem, ómnium ei delictórum
suórum remissiόνem et véniam
cleménter indúlge; ut ejus
ánima, in hora éxitus sui, te
júdicem propitiátum invéniat,
et in ságuine ejusdem Filii
tui ab omni mácula ablúta,
transire ad vitam mereátur
perpétuam. Per eúmdem Chri-
stum Dóminum nostrum.

ʳ. Amen.

*Tunc, dicto ab uno e Cleri-
cis adstantibus, Confiteor, etc.
Sacerdos dicat, Misereátur, etc.
deíndè,*

Dóminus noster Jesus Chri-
stus, Filius Dei vivi, qui beáto
Petro Apóstolo suo dedit po-
testátem ligandi atque sol-
vendi, per suam piissimam
misericórdiam recipiat confes-
sióne tuam, et restituat tibi
stolam primam, quam in ba-
ptísmate recepisti; et ego, fa-
cultáte mihi ab Apostólica Sede
tribúta, Indulgéntiam plená-
riam et remissiόνem ómnium
peccatórum tibi concédo. In
nómine Patris †, et Filii, et
Spíritus sancti. ʳ. Amen.

Per sacrosancta humanæ re

paratiōnis mystéria, remittat tibi omnipotens Deus omnes præsentis et futûræ vitæ pœnas, Paradisi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. *ñ.* Amen.

Benedicat te omnipotens Deus, Pater †, et Filius, et Spiritus sanctus. *ñ.* Amen.

Si vero Infirmus sit adeo mortis proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ,

neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur, dicendo, Dóminus noster, etc. ut supra.

Et si mors proxime urgeat, dicat,

Indulgéntiam plenáriam, et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo, in nómine Patris †, et Filii, et Spiritus sancti. Amen.

INDEX SUPPLEMENTI

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

FESTA MOBILIA.

- Feria VI post Dom. I Quadrag.* SS. Lanceæ et Clavorum D. N. J. C. ccix
Feria VI post Dom. II Quadrag. SS. Sindonis D. N. J. C. ccxxvj
Feria VI post Dom. III Quadrag. SS. Vulnerum D. N. J. C. ccxxxij
Feria VI post Dom. IV Quadrag. Pretios. Sang. D. N. J. C. ccxxxvij

OFFICIA VOTIVA.

- Officium de SS. Sacramento per annum.* ccxlvi
Officium Immac. Conceptionis B. M. V. in Sabbato. ccx

FESTA SANCTORUM.

- 4 *Februarii.* S. Joannæ Valesiæ *Viduæ.* cclix
6 *Febr.* S. Hyacinthæ de Mariscottis, *Virg.* ccclxx
13 *Febr.* S. Catharinæ de Ricciis, *Virg.* ccclxxij
26 *vel 27 Febr.* S. Margaritæ Cortonensis, *Pœnitentis.* ccclxxiij
18 *Martii.* S. Gabrielis, *Archangeli.* ccclxxvj
26 *Aprilis.* B. M. V. de Bono Consilio. ccclxxxij
11 *Maii.* S. Francisci de Hieronymo, *Conf.* ccclxxxvj
15 *Maii.* S. Isidori Agricolæ, *Conf.* ccclxxxvij
16 *vel 17 Maii.* S. Joannis Nepomuceni, *Mart.* ccclxxxix
21 *Maii.* S. Felicis a Cantalicio, *Conf.* ccxcij
24 *Maii.* B. M. V. sub titulo Auxilium Christianorum. ccxciv
30 *Maii.* S. Ferdinandi III, Regis, *Conf.* ccxcix
31 *Maii.* S. Angelæ Mericiæ, *Virg.* cccj

Primus num
in q

119 Ad Domin
bularer.
27 Ad te Dom
24 Ad te Dor
122 Ad te leva
28 Afferte Do
77 Attendite
48 Audite ha
118 Beati imm
127 Beati omni
31 Beati, quon
40 Beatus, qu
1 Beatus vir
111 Beatus vir,
33 Benedicam
102 Benedic a
omnia.
103 Benedic ar
mine Deu
143 Benedictus
84 Benedixisti
91 Bonum est
18 Cœli enarra
149 Cantate D
laus ejus.
95 Cantate Dor
tate.
97 Cantate Dom
74 Confitebimur
9 Confitebor...
110 Confitebor...
137 Confitebor...
104 Confitemini.
cate.
105 Confitemini.
106 Confitemini..
117 Confitemini..
135 Confitemini..
in æternun
13 Conserva me
115 Credidi propt
4 Cùm invocare

INDEX PSALMORUM.

*Primus numerus marginalis indicat Psalmum; alter Paginam,
in qua Psalmus idem adnotatur in Breviario.*

119 Ad Dominum cum tri- bularer.	128	429 De profundis.	133
27 Ad te Domine clamabo.	47	43 Deus auribus nostris.	64
24 Ad te Domine levavi.	30	49 Deus deorum Dominus.	68
122 Ad te levavi oculos.	131	62 Deus Deus meus ad te.	18
28 Afferte Domino filii Dei.	48	21 Deus Deus meus, respice.	32
77 Attendite popule meus.	89	69 Deus in adiutorium.	83
48 Audite hæc.	67	53 Deus in nomine tuo.	22
118 Beati immaculati.	24	71 Deus iudicium tuum.	84
127 Beati omnes, qui.	132	108 Deus laudem meam.	118
31 Beati, quorum.	50	66 Deus misereatur nostri.	18
40 Beatus, qui intelligit.	63	45 Deus noster refugium.	66
1 Beatus vir qui non.	3	82 Deus quis similis erit.	97
111 Beatus vir, qui timet.	124	59 Deus repulisti nos.	75
33 Benedicam Dominum.	52	81 Deus stetit in synagoga.	97
102 Benedic anima... et omnia.	110	78 Deus venerunt Gentes.	92
103 Benedic anima... Do- mine Deus meus.	111	93 Deus ultionum.	102
143 Benedictus Dominus.	140	114 Dilexi, quoniam.	127
84 Benedixisti Domine.	98	17 Diligam te Domine.	12
91 Bonum est confiteri.	108	38 Dixi: Custodiam.	61
18 Cæli enarrant.	14	109 Dixit Dominus.	123
149 Cantate Domino..... laus ejus.	20	35 Dixit injustus.	54
95 Cantate Domino... can- tate.	103	13 Dixit insipiens in corde.	9
97 Cantate Domino... quia.	107	52 Dixit insipiens in corde.	71
74 Confitebimur tibi Deus.	87	140 Domine clamavi.	139
9 Confitebor... narrabo.	6	7 Domine Deus meus.	5
110 Confitebor... in consilio.	123	87 Domine Deus salutis.	100
137 Confitebor... quoniam.	137	8 Domine Dominus noster.	6
104 Confitemini... et invo- cate.	113	101 Domine exaudi... et clamor.	109
105 Confitemini... Quis.	114	142 Domine exaudi..... au- ribus.	105
106 Confitemini... Dicant.	116	20 Domine in virtute tua.	15
117 Confitemini... Dicat.	23	6 Domine, ne in furore... Miserere.	5
135 Confitemini... quoniam in æternum.	135	37 Domine, ne in furore... Quoniam.	56
15 Conserva me Domine.	10	130 Domine, non est exal- tatum.	133
115 Credidi propter.	127	138 Domine probasti me.	137
4 Cum invocarem.	145	3 Domine quid multiplicati.	4
		14 Domine quis habitabit.	9
		89 Domine refugium.	93

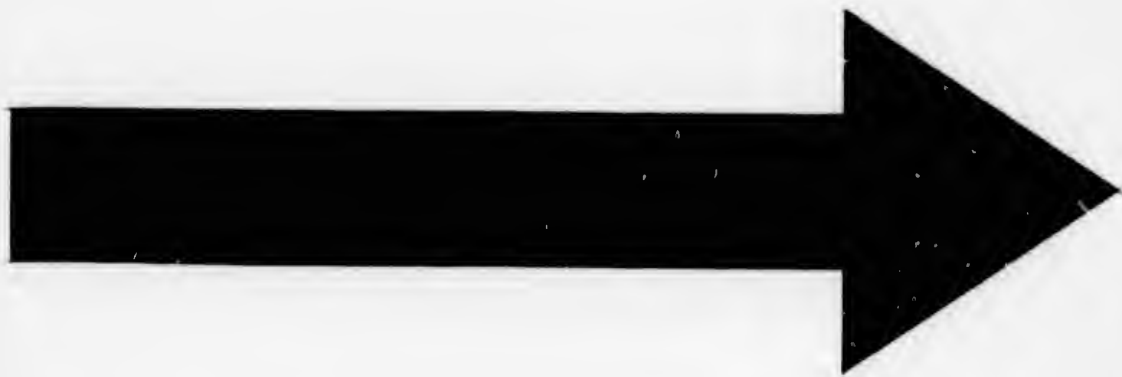
orecum re-
tempus,
dictionem
do, Dómi-
pra.
ne urgeat,

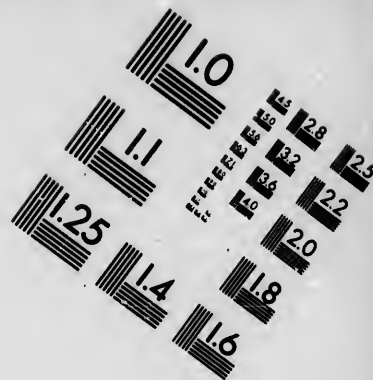
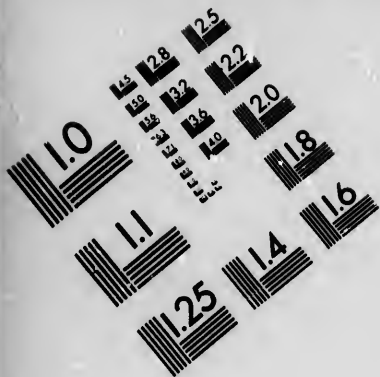
áriam, et
peccató-
nómine
t Spiritus

um
ccxix
ccxxvj
C. ccxxxij
ccxxxvij

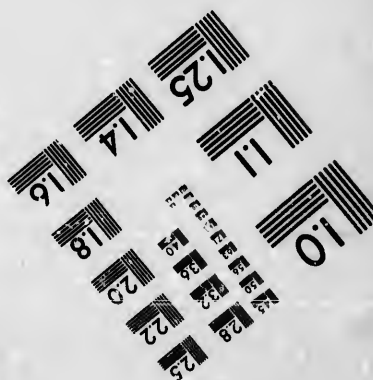
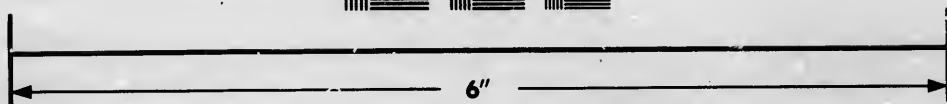
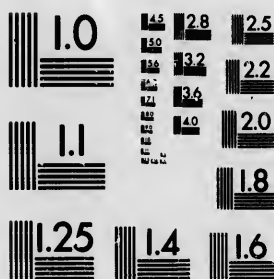
ccxlvj
cclx

ccclix
ccclxx
ccclxxij
ccclxxij
ccclxxvj
ccclxxxij
ccclxxxvj
ccclxxxvij
ccclxxxix
ccxcij
m. ccxciv
ccxcix
cccj

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.8
20
22
25
28
32
36
40
45

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

23 Domini est terra.	30	148 Laudate Dominum de	
26 Dominus illuminatio.	47	cœlis.	19
22 Dominus regit me.	31	150 Laudate Dominum in	
92 Dominus regnavit, de-		sanctis.	20
corem.	17	116 Laudate Dominum om-	
96 Dominus regnavit, exul-		nes.	127
tet.	104	146 Laudate Dominum quo-	
98 Dominus regnavit, ira-		niam.	142
scantur.	108	134 Laudate nomen.	134
133 Ecce nunc benedicite.	146	112 Laudate pueri.	124
132 Ecce quam bonum.	134	120 Levavi oculos meos.	128
58 Eripe me de inimicis.	74	47 Magnus Dominus.	67
139 Erips me Domine.	138	131 Memento Domini.	133
44 Eructavit cor meum.	61	56 Miserere... miserere.	73
144 Exaltabo te Deus.	140	55 Miserere... quoniam.	73
29 Exaltabo te Domine.	48	50 Miserere... secundum.	57
19 Exaudiat te Dominus.	45	100 Misericordiam et.	109
60 Exaudi Deus depreca-		88 Misericordias Domini.	100
tionem.	76	126 Nisi Dominus.	132
84 Exaudi Deus orationem		123 Nisi quia Dominus.	131
meam, et ne.	72	86 Noli æmulari.	54
83 Exaudi Deus orationem		61 Nonne Deo subjecta.	76
meam cum deprecor.	76	75 Notus in Judæa Deus.	88
46 Exaudi Domine.	41	46 Omnes Gentes plaudite.	66
39 Expectans expectavi.	62	107 Paratum cor meum.	117
80 Exultate Dec.	96	72 Quam bonus Israel.	85
32 Exultate justi.	51	83 Quam dilecta.	98
67 Exurgat Deus.	78	2 Quare fremuerunt.	4
86 Fundamenta ejus.	99	41 Quemadmodum.	63
85 Inclina Domine.	99	124 Qui confidat.	131
125 In convertendo.	131	81 Quid gloriaris.	69
10 In Domino confido.	8	90 Qui habitat.	146
113 In exitu Israel.	125	79 Qui regis Israel.	92
30 In te Domine speravi.	49	128 Sæpe expugnaverunt.	132
70 In te Domine speravi.	83	68 Salvum me fac Deus.	82
65 Jubilate Deo..... psal-		41 Salvum me fac Domine.	8
mum.	77	57 Si vere utique.	74
99 Jubilate Deo omnis....		136 Super flumina.	136
servite.	17	64 Te decet hymnus.	80
34 Judica Domine nocen-		94 Venite, exultemus.	2
tes me.	52	5 Verba mea auribus.	58
42 Judica me Deus.	70	76 Voce mea... Ad Deum.	88
25 Judica me Domine.	81	141 Voce mea... Ad Domi-	
121 Lætatus sum in his.	130	num.	139
145 Lauda anima mea.	141	42 Usquequo Domine.	9
147 Lauda Jerusalem.	142	73 Ut quid Deus.	86

CANT

Audite cœli

CANTICUM T

Benedicite o
mini.

CANTIC

Benedictus D
rael.

CANT

Cantemus Do

CANT

Confitebor tibi

CANTIC

Domine audiv

INDEX CANTICORUM.

	CANTICUM MOYSI.		CANTICUM EZECHIE.	
	Audite cœli quæ loquor.	120	Ego dixi : In dimidio dierum.	70
	CANTICUM TRIUM PUERORUM.		CANTICUM ANNÆ.	
	Benedicite omnia opera Do-		Exultavit cor meum in Do-	
	mini.	18	mino.	80
	CANTICUM ZACHARIE.		CANTICUM B. MARIE VIRG.	
	Benedictus Dominus Deus Is-		Magnificat anima mea.	126
	rael.	21	CANTICUM SIMEONIS.	
	CANTICUM MOYSI.		Nunc dimittis servum tuum.	147
	Cantemus Domino ; gloriose.	94	SYMBOLUM S. ATHANASII.	
	CANTICUM ISAIÆ.		Quicumque vult salvus esse.	25
	Confitebór tibi Domine.	58	HYMN. SS. AMBR. ET AUGUST.	
	CANTICUM HABACUG.		Te Deum laudamus.	16
	Domine audivi auditionem.	105		

n de
 m in
 om-
 quo-
 142
 134
 124
 128
 67
 133
 73
 73
 dum.
 57
 109
 100
 132
 131
 54
 76
 88
 adite.
 56
 117
 85
 98
 4
 63
 131
 69
 146
 92
 132
 82
 8
 74
 136
 80
 2
 58
 88
 um.
 omi-
 139
 9
 86

INDEX HYMNORUM.

Ad regias agni dapes.	426	Nullis te genitor.	491
Æterna Christi munera.	j	Nunc sancte nobis Spiritus.	87
Æterne Rex altissime.	355	O gloriosa Virginum.	clxij
Alto ex Olympi vertice.	cxxxvj	O sol salutis intimis.	20
Athleta Christi nobilis.	557	Pange lingua... corporis.	ccxlviij
Audi benigne Conditor.	126	Pange lingua... laurcam.	212
Aurora cœlum purpurat.	21	Paschale mundo gaudium.	xxj
Ave Maris stella.	clij	Placare, Christe.	ccclxxxj
Beata nobis gaudia.	402	Plaude festivo.	ccclxxxij
Beate Pastor Petre.	423	Quenam lingua.	ccxix
Cœlestis Urbs Jerusalem.	cxxvj	Quem terra, pontus, sidera.	clij
Cœlitum Joseph decus.	446	Quodcumque in orbe.	420
Christe sanctorum decus.	545	Rector potens, verax Deus.	40
Christo profusum sanguinem.	xlvi	Regali solio fortis.	490
Deus tuorum militum.	xxij	Rerum Deus tenax vigor.	43
Dum nocte pulsa lucifer.	559	Rex gloriose Martyrum.	lvj
Ex more docti mystico.	3	Rex sempiternæ cœlitum.	3
Exultet orbis gaudiis.	j	Sacris solemnibus.	ccclix
Festivis resonent.	ccxxxvij	Sæpe dum Christi.	ccxciv
Fortem virili pectore.	cxij	Salutis humanæ Sator.	364
Gloriam sacræ.	ccxxvj	Salvete Christi.	cccliv
Hujus oratu, Deus alme.	cxiv	Salvete clavi.	ccxx
Invicte Martyr, unicum.	xxxij	Sancta Mater.	461
Ira justa Conditoris.	ccxxxvij	Sanctorum meritis.	xlvi
Iste Confessor Domini.	lx	Stabat Mater dolorosa.	460
Iste, quem læti.	450	Te Joseph, celebrent.	445
Jam Christus astra.	396	Te lucis ante terminum.	117
Jam lucis orto sidere.	22	Te Redemptoris.	ccxcviij
Jesu corona celsior.	lxxxvij	Te splendor et virtus.	515
Jesu corona Virginum.	xcvij	Tinctam ergo.	ccxxiv
Jesu, dulcis amor.	ccxxxj	Tristes erant Apostoli.	xix
Jesu Redemptor omnium.	lxx	Veni Creator Spiritus.	376
Lustra sex qui jam peregit.	217	Verbum supernum.	ccclv
Martyr Dei Venantius.	556	Vexilla Regis prodeunt.	211
Memento rerum Conditor.	clxvij	Virginis Proles Opifexque.	xcviij
Mysterium mirabile.	ccxxvij	Virgo Virginum.	471

SS. S

ET

FEST

FER. VI POS

SS. LANCEA

D.

Duplex m

FER. VI POS

SS. SINDO

Duplex m

FER. VI POS

SS. VULNE

Duplex ma

FER. VI POS

PR. SANGUI

Duplex ma

FER. VI POS

SEPTEM DO

Duplex ma

DOM. III P

PATROCINI

Duplex 2 cl

FESTA I

DIE IX I

S. ZOZIMI,

*Du**Omnia de*

Pontif. p. lx,

Mutatur tert

Orat. Da qu

IN I NO

Lect. Fidélis

muni, p. lxij.

IN II NO

LECTI

ZOZIMUS Græ

L filius, post

Verna.

OFFICIA PROPRIA

SS. SUMMORUM PONTIFICUM,

ET ALIORUM, QUÆ CLERO ROMANO INDULTA SUNT.

FESTA MOBILIA.

FER. VI POST DOM. I QUADRAG.

SS. LANCEÆ ET CLAVORUM

D. N. J. C.

Duplex majus, p. ccxix.

FER. VI POST DOM. II QUADRAG.

SS. SINDONIS D. N. J. C.

Duplex majus, p. ccxxvj.

FER. VI POST DOM. III QUADRAG.

SS. VULNERUM D. N. J. C.

Duplex majus, p. ccxxxij.

FER. VI POST DOM. IV QUADRAG.

PR. SANGUINIS D. N. J. C.

Duplex majus, p. ccxxxvij.

FER. VI POST DOM. PASSIONIS.

SEPTEM DOLORUM B. M. V.

Duplex majus, p. 460.

DOM. III POST PASCHA.

PATROCINII S. JOSEPH.

Duplex 2 classis, p. 478.

FESTA FEBRUARII.

DIE IX FEBRUARII.

S. ZOZIMI, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf.

Pontif. p. lx, præter sequent.

Mutatur tertius versus.

Orat. Da quæsumus, p. lxj.

IN I NOCTURNO.

Lect. Fidélis Sermo, de Com-

muni, p. lxiiij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ZOZIMUS Græcus Abrahâmi
filius, post sanctum Inno-

Verna.

céntium Românæ Ecclesiæ
Episcopátum suscepit. Is Afri-
canórum Conciliórum decretis
advérsus Pelagiánam hæresim
senténtiæ suæ robor adnexuit,
et ad impiórum excidium glá-
dio Petri dexteris ómnium
armávit Antistitum; iis nam-
que ab ipso probátis, per
totum mundum hæresis Pela-
giána damnáta est. Damnávit
et Pelágium ipsum una cum
Cœlestio, datis hac de re litte-
ris ad univérsam Ecclesiam.

LECTIO V.

ECCLESIASTICÆ disciplinæ te-
nacissimus fuit, complúribus
ad eam ubique sive servándam,
sive restituéndam, destináti
grávibus Epistolis. Definiit juxta
probátum Ecclesiæ morem, ut
si quis ab infántia Ecclesiásti-
cis ministériis nomen dedisset,
inter Lectóres usque ad vigé-
simum ætátis annum, conti-
nuáta observatióne duráret. Si
vero major jam, et grandævus
post Baptísmum, sive inter
Lectóres, sive inter Exorcistas,
quinquénio tenerétur, et
inde Acólýthus, vel Subdiá-
conus quátuor annis, et sic
ad Diaconátum (si mererétur)
accéderet, in quo Ordine
quinque annis hærére debéret,

et inde, suffragantibus votis, Sacerdotium promereri posset.

LECTIO VI.

SANCIVIT, ut Diaconi lævas linostimis pallis tegerent, potestatemque fecit, ut per Parochias Paschalis Cereus benediceretur. Cavit præterea, ne Clerico poculum propinaretur in publico, præterquam in fidelium cellis, et maxime Clericorum. Qui cum sanctissime rexisset Ecclesiam annum unum, menses quatuor, dies septem, quievit in pace, sepultusque est juxta corpus sancti Laurentii Martyris, via Tiburtina, septimo Kalendas Januarii, Honorio et Theodosio Juniore imperantibus. Una Ordinatione, mense Decembri, creavit Presbyteros decem, Diaconos tres, Episcopos per diversa loca octo.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang. Homo peregre, de Communi, primo loco, p. lxxvii.

Lectio IX de Homilia Feriæ.

In Laud. Commem. Feriæ, et S. Apolloniæ, Virg. Mart. ut in Breviario.

DIE XI FEBRUARII.

In Martyrol. 3 Januarii.

S. ANTHERI, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. xxij, præter seq.

Orat. Infirmiãtem, p. xxij.

IN I NOCTURNO.

Lect. A Milêto, de Communi, p. xxv.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANTHERUS, natione Græcus, a patre Rómulo, post sanctum Pontianum Romæ ordinatus est Episcopus. Is gesta Martyrum diligenter a Notariis acquisivit, ac in Ecclesia recondidit. Propter eam causam a Máximo Præfecto martyrio coronatus est tertio Nonas Januarii, sepultusque in Cœmetério Callisti via Appia, Maximino Principe. Unica Ordinatione mense Decembri ordinavit Episcopum Fundanæ civitatis in Campânia. Sedit in Pontificatu mensem unum, dies duodecim. Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO V.

De verbis Domini. 50.

PASTOR bonus Christus. Quid Petrus? Nonne bonus Pastor? Nonne et ipse animam suam pro óvibus posuit? Quid Paulus? Quid ceteri Apóstoli? Quid eorum tempora consequentes beati Episcopi Martyres? Quid etiam iste sanctus (Antherus?) Nonne omnes Pastores boni, non mercenarii, de quibus dicitur: Amen dico vobis, percepérunt mercédem suam? Omnes ergo illi Pastores boni, non solum quia sanguinem fuderunt, sed quia pro óvibus fuderunt. Non enim fuderunt elatione sed charitate.

LECTIO VI.

NAM et apud hæreticos, qui propter suos iniquitates et errores suos aliquid molestiarum perpessi fuerunt, nomine mar-

tyrii se jac
dealbati fac
lupi sunt. S
in quo nú
Pastorem b
stolum aud
omnes, qu
passiõne etiã
æstimãndi s
disse pro
contra oves.
quit, omnia
et tradidero
ârdeam. Jan
vide quid se
tem autem r
mihi prædes
passiõnem, e
sanguinis eff
et ad corporu
tamen nihil
ritas deest.
prosunt omni
ritatem, nil
tera.

IN III NOCTURNO.

Lectiones

Evang. Si quis

loco, p. xxxj.

Lectio IX de

Vesperæ a

quenti.

DIE XII

In Martyrol.

S. TELESPHORI.

Du

Omnia de

Mart. p. xxij, p.

Orat. Deus q

Commem. S

IN I NOCTURNO.

Lect. A Milê

ni, p. xxv.

tyrii se jactant ; ut hoc pállo dealbáti facilius furéntur, quia lupi sunt. Si autem vultiscire, in quo número habéndi sunt, Pastórem bonum Paulum Apóstolum audite ; quóniam non omnes, qui córpora sua in passióne étiam ignibus tradunt, astimánda sunt ságuinem fúdisse pro óvibus, sed pótius contra oves. Si distribúero, inquit, ómnia mea paupéribus, et tradidero corpus meum, ut ardeam. Jam ipsi sunt. Sed vide quid séquitur : Charitátem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Ecce venítur ad passiónem, ecce venítur et ad ságuinis effusiónem, venítur et ad córporum incensiónem, et tamen nihil prodest, quia cháritas deest. Adde charitátem, prosunt ómnia : détrahe charitátem, nihil prosunt cétera.

IN III NOCTURNO.

Lectiones de Homilia in Eváng. Si quis venit, primo loco, p. xxxj.

Lectio IX de Homilia Feriæ. Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE XII FEBRUARII.

In Martyrol. 5 Januarii.

S. TELESPHORI, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. p. xxij, præter sequentia.

Orat. Deus qui nos, p. xxij.

Commem. S. Antheri.

IN I NOCTURNO.

Lect. A Miléto, de Communi, p. xxv.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

TELESPHORUS, natione Græcus, Patria Thuriénsis in magna Græcia, ex Presbytero Románæ Ecclesiæ (cujus dignum ministrum égerat) Póntifex Máximus creátus est. Hoc suprénum munus ita óbiit, ut exímus Petri Succéssor lectus esse viderétur. In ejus Cáthedra sedit sub Imperátore Antonino Pio, fervénte persecutiónis æstu. Qui tamen non óbstitit, ne sédulam óperam regéndæ Christi Ecclesiæ sollicitus navárit.

LECTIO V.

HINC novis decretis multa illum egrégie sancivisse legimus, quæ ad fidélium mores, Ecclesiasticórum libertátem, et sacros ritus áttinent : scilicet Quadragesimále jejúnium, jam olim ab Apóstolis tráditum, novo edicto restaurásse ; ac mandásse ut in Natáli Dómini sanctum Missæ Sacrificium celebrarétur, média nocte, illucescénte auróra, hora demum tértia post solis ortum ; et constituisse ut sacræ Litúrgiæ Hymnus Angélicus, Glória in excélsis Deo, adderétur.

LECTIO IV.

EDIXISSE quoque, ne Sacerdótes a pópulo argueréntur, ut sublimis Ordinis dignitáti consúleret. Ordinatióne quadrúplici mense Decémbri, creávit Presbyteros duódecim, Diáconos octo, Episcopos tédecim per diversa loca.

Cum autem in propaganda fide ardentissimus esset, ac proinde idolórum sacerdotibus invisus, captus tandem, cápitis abscissione martyrium consummávit Nonis Januárii, et ejus corpus in Vaticáno sepúl- tum est.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang.
Si quis vult, de *Communi, secundo loco, p. xxxv.*

Lectio IX de Homilia Feriæ.
Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE XIII FEBRUARII.

S. GREGORII II, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Confess.
Pontif. p. lx, præter sequent.

Orat. Da quæsumus, p. lxj.
Commem. S. Telesphori.

IN I NOCTURNO.

Lect. Fidélis sermo, de Comuni, p. lxij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GREGORIUS hujus nóminis Secundus, natióne Románu, patre Marcélló, anno Christi septingentésimo décimo quarto, mirábili totius Cleri et pó- puli concórdia, ad suprémum Ecclésiæ Cathólicæ Pontificá- tum evéctus est. Hic a pueritia divino cúltoi addictus in La- teranénsi Patriárchio, sub beá- ti Sérgii óculis et disciplina víxerat, Subdiáconi primum, tum Sacellárii múnere functus. Mox Bibliothécæ cura illi cré- dita. Ad Diaconátus tandem Ordinem promótus, in régiam

Urbem, una cum sanctissimo Papa Constantino proféctus est. Ibi ab Imperatóre de nonnúllis capitibus interrogátus, cum sacrárum litterárum peritíssi- mus esset, et constantissimus rerum Ecclesiasticárum de- fensor, óptima et cathólica re- sponsiône Principi satisfécit.

LECTIO V.

URBIS mœnia contra Longo- bardórum excursiones, áli- qua ex parte reparávit. Aliquot Basilicas témporum injúria collápsas restituit. Urbána Mo- nastéria fere desérta, et Móna- chos in pristinam formam, et disciplinam redégit. Imo post mortem Honéstæ matris, pa- térnám domum in Ecclésiám et Monastérium commutávit, quod multis prædiis instrúctum reliquit. Corbiniánum et Bo- nifácium viros Apostólicó spi- ritu plenos, in Germániam misit, ad prædicándum Gentí- libus Christi Evangélium, eós- que sacris Episcopátus infulis decorávit, postquam innúme- ram Paganórum multítudinem ab iis ad Christi fidem convér- sam fuisse accepisset. Ut omnes óptimi Pastóris partes impléret, óptimis légibus Ecclesiasticam disciplinam, et Christianórum mores instrúxit. Géminam Sy- nodum Romæ hábuit, álteram advérsus illicita conjúgia, ál- teram advérsus Iconoclástas.

LECTIO VI.

LEONEM Isáurum sacrárum Imáginum destructórem vá- riis Epístolis ab illa hæresi re-

movére, ó-
ciórum gé-
stúduít; c-
scéleris cu-
Pontificem
sexies, sem-
bus corrúm-
stra, tent-
cum Exárc-
bis proper-
Póntifex, D-
ad prata N-
piis mónitis
mollivit, u-
sed pius a-
corónam Pr-
obtúlerit. C-
tor destruct-
tur, eúmden-
pérculit, et
fædere ab in-
térruit. Reb-
eláre gestis
quibúsque P-
rum æquipar-
Dómino, sex-
no, et in
cónditus est.

IN III

Lect. de Ho-
Homo péreg-
primo loco, p-

Lect. IX de

Vesp. a Cap

DIE XIV

In Martyro

S. AG-

PAPÆ ET

Du-

Omnia de
Pont. p. lx, p-
Mutatur ter
Oratio, Da q

movére, ómnique illum offi-
 ciorum genere sibi demeré-
 stúduit; cum tamen hic ad
 scéleris cúmulum, óptimum
 Pontificem neci trádere ferro
 séxics, semel áuro et munéri-
 bus corrumpere, quamvis fru-
 stra, tentásset. Luitprándo,
 cum Exárcho ad excídium Ur-
 bis properánti, sanctissimus
 Póntifex, Dei fretus præsidio,
 ad prata Nerónis occúrrit, et
 piis mónitis Regis ánimum ita
 mollivit, ut non jam hostis,
 sed pius adorátor ensem et
 corónam Príncipi Apostolorum
 obtúlerit. Cum autem Imperá-
 tor destructiónem machinarétur,
 eúmdem diro anathémate
 péreulit, et iníto cum Francis
 federe ab ímpio molímine de-
 térruit. Rebus demum præ-
 cláre gestis, quibus máximis
 quibúsq; Prædecessórum suórum
 æquiparátur, pie óbiit in
 Dómino, sexto Pontificátus an-
 no, et in Basilica Vaticána
 cónditus est.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homil. in Evangel.
 Homo peregere, *de Communi,*
primo loco, p. lxxviiij.

Lect. ix de Homilia Feriæ.
Vesp. a Capitulo de sequenti.

DIE XIV FEBRUARII.

In Martyrol. 10 Januarii.

S. AGATHONIS,
 PAPÆ ET CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Communi Conf.

Pont. p. lx, præter sequent.

Mutatur tertius versus.

Oratio, Da quæsumus, p. lxx.

Commem. S. Gregorii, Ora-
tio, Exáudi, p. lxx.

Postea S. Valentini, Marty-
ris, in Breviario, p. 419.

IN I NOCTURNO.

Lect. Fidélis sermo, de Com-
muni, p. lxxiiij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

AGATHO, natione Siculus, ex
 doctissimo ac sanctissimo
 mónacho Románus Póntifex
 creatus est, anno Christi sex-
 centésimo septuagésimo octá-
 vo. Vir summa humanitate,
 exímio ánimi candóre, singu-
 lári morum suavitate et com-
 mitate præditus, cunctórum
 amans, cunctis amabilissimus.
 Ita demum a natura et gratia
 comparátus, ut ad suprémam
 illam dignitatem gerendam na-
 tus, seu factus esse vide-
 rétur.

LECTIO V.

ACCEPTIS a Constantíno Po-
 gonáto litteris ad Donum
 Prædecessórem scriptis, pro
 convocándo Concilio OEcumé-
 nico, ad diutúrnum schisma
 tolléndum, quo laborábat Ec-
 clésia, et definiéndas fidei con-
 trovérsias, quæ toto fere
 Oriénte máximas tempestátes,
 atque ruinas excitárant, Pro-
 vinciales Synodos in Occidén-
 te habéri curávit, in quibus Mo-
 nothelitárum causa discuterétur,
 et damnaréntur erróres.

LECTIO VI.

His præmissis, Legátos suos
 et Concilii Románi, misit
 Constantinópolim cum binis

litteris ad Imperatorem, in quibus prædicta hæresi docte, fuse, ac sólide refutata, damnatissime primariis illius sectoribus, Sérgio scilicet, Cyro, Paulo, Pyrrho, Petro, et aliis, Antecessores suos ab omni erroris labe immunes hucusque fuisse, expressis verbis declaravit. Agathonis igitur auctoritate, sexta Synodus universalis congregata est, in qua iidem errores, iidemque errantes damnati fuerunt. Deum cum tres annos, et quinque circiter menses sedisset, pie obiit in Domino, et in Basilica Principis Apostolorum sepulturæ mandatus est.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evangel. Homo peregre, de Communi, primo loco, p. lxxviii.

Commemorat. S. Valentini, Mart., in Laudibus.

Lectio IX de Homilia Feriæ. Vesp. a Capitulo de S. Martina Virg. Mart.

DIE XV FEBRUARII.

In Breviario, 30 Januarii.

S. MARTINÆ, VIRG. MART.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, p. xcvi, præter sequentia.

In primis Vesperis (et in secundis, si non sequatur Festum Duplex) dicitur Hymnus, Martinæ celebri, usque ad Quærit præmia cœlitum, et in fine, A nobis ábigas; et ad Matutinum dicitur Hymnus, Non illam, usque in finem. Si vero in primis Vesperis a Capitulo non

fiat de S. Martina, ad Matutinum erit Hymnus ut infra.

ORATIO.

DEUS qui inter cetera potentie tue miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut qui beatæ Martinæ Virginis et Martyris tue natalitia colimus, per ejus ad te exemplum gradiamur. Per Dominum.

Commem. sancti Agathonis, postea SS. Faustini et Jovite, in Breviario.

AD MATUTINUM.

*Invitat. Regem Virginum Dominum, * Venite adoremus.*

HYMNUS.

MARTINÆ celebri plaudite nobis, mini,
Cives Romulei, plaudite gloriæ;
Insignem meritis dicite Virginem,

Christi dicite Martyrem.

Hæc dum conspicuis orta parentibus,

Inter delicias, inter amabiles
Luxus illécebras, ditibus affluit

Faustæ munéribus domus:

Vitæ despiciens comoda, dedit

Se rerum Domino, et munificam manu

Christi pauperibus distribuens opes,

Quærit præmia Cœlitum.

Non illam crucians ungula, non feræ,

Non virgæ horribili vulnere commovent;

Hinc lapsi
Angél
Cæl
Quin et
Se rictu
pedes
Te Marti
dius n
Cæl
Te, thur
poribu
Quæ fuma
invoca
Et falsum
cium,
Dele
A nobis a
dia,
Tu, qui Mar
Deus
Une et Trin
jubar,
Quo
he
IN I
Lect. De
Communi, p
IN II
LE
MARTINA V
tre cons
nere nata,
nis orbata p
stianæ pietati
divitias, quib
in pauperes
buit. Sub Al
cum deos iná
tur, immáne
libertate det
pter iterum a
cta verbéribu
férreis, test

Hinc lapsi e Súperum sédibus
Angéli

Cœlesti dape récreant.

Quin et depósita sævitie leo

Se rictu plácido prójicit ad
pedes :

Te Martina tamen dans glá-
dius neci,

Cœli cœtibus inserit.

Te, thuris rédolens ara va-
póribus

Quæ sumat, préceibus júgiter
invocat,

Et falsum périmens auspi-
cium, tui

Delet nóminis ómine.

A nobis ábigas lúbrica gáu-
dia,

Tu, qui Martyribus dexter ades,
Deus

Une et Trine : tuis da fámulis
jubar,

Quo clemens ánimos
beas. Amen.

IN I NOCTURNO.

Lect. De Virginibus, ut in
Communi, p. c.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

MARTINA virgo Romána, pa-
tre consulári, illústri gé-
nere nata, téneris adhuc an-
nis orbáia paréntibus, Chri-
stiánæ pietátis ardóre succénsa,
divítias, quibus affluébát, mira
in páuperes liberalitáte distri-
buit. Sub Alexandro Príncipe,
cum deos inánes cólere juberétur,
immáne fácinus summa
libertáte detestátur. Quapró-
pter iterum atque iterum affé-
cta verbéribus, uncis úngulis
férreis, testárum fragmentis

laceráta, acutíssimis gládiis
membrátim concisa, ádipe ser-
vénti perúncta, demum in am-
phitheátro damnátur ad bé-
stias a quibus illæsa divinitus
evádens, in ardéntem rogam
injécta, incólumis pari bené-
ficio servátur.

LECTIO V.

EX ejus tortóribus nonnulli
miráculi novitáte corrépti,
Dei aspiránte grátia, Christi fi-
dem ampléxi, post cruciátus
gloriosam martyrii palmam cá-
pitis abscissióne promeruére.
Ad ejúdem preces, nunc igni-
bus e cœlo tonánte delápsis,
deórum templa prostráta sunt,
et simulácrá consúmpta. In-
tér dum ex vulnéribus lac cum
sánguine erúpit, splendórque
nitidíssimus, ac suavíssimus
odor e corpore emanávit : in-
tér dum sublimis régia in sede
divinis láudibus una cum cœli-
tibus interésse visa est.

LECTIO VI.

HISCE prodigiis ejúsque in
primis constántia, ácrité
permótus judex, caput vírgini
amputári præcépit; qua per-
émpta, auditáque de cœlo
voce, qua ad súperos evocabá-
tur, urbs tota contrémuit, ac
multi idolórum cultóres ad
Christi fidem convérsi sunt.
Sacrum Martinæ corpus se-
dente sancto Urbáno Primo,
martyrio afféctum, Urbáno
Octávo Póntifice Máximo, in
pervetústa ejúdem Ecclesiá, ad
Mamertinum cárcerem, in Ca-

pitolini clivi radicibus, cum sanctorum Martyrum Concordii, Epiphánii, et sociorum corporibus répertum, eodem loco in meliorem formam redácto, atque decéntius ornáto, magno pópuli concúrsu, totius Urbis lætítia, solémni ritu ac pompa repósitum est.

IN III NOCTURNO.

Homilia in Evang. Simile erit regnum cælorum, de *Communi*, p. cvj.

Lectio ix de Homilia Feriæ.

AD LAUDES.

HYMNUS.

TU natále solum prótege, tu bonæ
Da pacis réquiem Christiadum
plagis;
Armórum strépitus, et fera
prælia

In fines age Thrácios :

Et regum sócians ágmina
sub Crucis
Vexillo, Sólymas néxibus éxi-
me,
Vindéxque innócuí sánguínis,
hósticum

Robur fúnditus éruce.

Tu nostrum cólumen, tu de-
cus ínclytum,
Nostrárum obséqúium réspice
méntium ;

Romæ vota libens éxcipe, quæ
pio

Te ritu canit, et colit.

A nobis ábigas lúbrica gáu-
dia

Tu, qui Mártýribus dexter
ades, Deus

Une et Trine : tuis da fámulis
jubar,

Quo clemens ánimos
beas. Amen.

Vesp. a Capitulo de sequenti.

DIE XVI FEBRUARII.

S. GREGORII X, PAPÆ CONF.

Duplex.

*Omnia de Communi Confes.
Pontif.*, p. lx, præter seq.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclésiám tuam,
beáti Gregórii Confessóris
atque Pontíficis Religiónis ze-
lo, et apostólicis curis amplifi-
cásti : ejus méritis, et interces-
sione concéde ; ut fidei et san-
ctitátis nova semper incremén-
ta suscipiat. Per Dóminum.

Commem. S. Martinæ.

IN I NOCTURNO.

Lect. Laudémus viros, de
Communi, secundo loco, p. lxxij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GREGORIUS DÉCIMUS, Théaldus
seu Theobáldus ántea nún-
cupátus, Placéntiæ ad Æmilie
fines nóbili Vicecómitum gé-
nere natus est. Adolésceus Ec-
clesiástica militiæ adscriptus,
singulári nítuit honestáte mo-
rum vitæque mundítia, nulla
umquam, ut créditur, criminis
contagione pollúta. In Gálliam
cum Jacóbo Cardináli Pecorá-
rio Gregórii Noni Legáto pro-
fécus, Archidiáconus Leodiénsis
renunciátus est. Eo in Itá-
liam redeúnte, Theológiæ Pa-
risiis óperam dedit ; ac Magi-
stri munus adéptus, verbo, et
exémpló fidéles, ac Principes
ad Terræ Sanctæ recuperatió-
nem veheménter accéndit. In

Syriam des-
cendit, ubi sa-
cramentum
urgéret, a C
bii Pontíficis
num fere té-
bus, in Pe-
est, anno m
mo septuag

ACCEPTO
nis decre-
vigávit, ac
tulit, deinde
no insequen-
gurátus est.
tus exórdio
cilli celebrat
gitationes o
Lugdúnium
Michaélem
córum Imper
Christiános
cæ Latinaqu
sules litteris
vitávit, acce-
miis doctrina
ris, uti sanct
te in ipso iti
sancto Bon
Philippo Ben
Magno, Petr
Ordinis Præd
dem in Pon
Igitur OEcum
Patrum núm
quentissiman
tifex ipse,
schismate, ac
tem recepit,
era expeditio
tisque plúribu
gibus, trimés-
celebrávit.

Syriam deinde peregrinatus, dum ibi sacram expeditionem urgeret, a Cardinalibus, Viterbii Pontificis electionem in annum fere tertium protrahentibus, in Petri Sedem evectus est, anno millésimo ducentésimo septuagésimo primo.

LECTIO V.

ACCEPTO Ptolemaide electionis decreto, in Italiam navigavit, ac Viterbium se contulit, deinde Romam, ubi anno insequente sollemniter inauguratus est. Ab ipso Pontificatus exordio ad generalis Concilii celebrationem curas et cogitationes omnes adjecit. Eo Lugdunum Galliarum indicto, Michaëlem Palaeologum Graecorum Imperatorem, tum alios Christianos Principes, et Graecae Latinaeque Ecclesiae Praesules litteris amantissimis invitavit, accersitis etiam eximii doctrina et sanctitate viris, uti sancto Thoma Aquinate in ipso itinere vita functo, sancto Bonaventura, sancto Philippo Benitio, beato Alberto Magno, Petro de Tarantasia Ordinis Praedicatorum, qui eidem in Pontificatu successit. Igitur Oecumenicam Synodum Patrum numero omnium frequentissimam cui praefuit Pontifex ipse, Graecis, ejurato schismate, ad Ecclesiae unitatem receptis, decretis pro sacra expeditione subsidiis, editisque pluribus sanctissimis legibus, trimestri spatio feliciter celebravit.

LECTIO VI.

DE pace in Ecclesia firmanda. Cum primis sollicitus, praelatorum dissidia, Regum inimicitias, Provinciarum odia, populorum factiones composuit, dirimit, extinxit. Ecclesiae jura, etiam adversus Reges et Principes, severe ac fortiter vindicavit, nullam esse praedicans solidiorem Regnorum basis, quam tutelam Ecclesiasticae libertatis. Pauperum amantissimus, primus omnium in Apostolico Palatio piarum in illos largitionum Praesidem constituit, iisque propriis manibus pedes quotidie abluibat. In Italiam a Concilio redux, dum profectionem in Palaestina meditatur, pluraque alia Christianae Reipublicae bono moliretur, Aretii in Etruria morte interceptus est, quarto ab electione sua anno, mense quarto, die decima. Fuit vir animi plane invicti et apostolici, terrenorum contemptu, cultus divini studio, fidei zelo, disciplinae, et morum restauratione, rerum gerendarum prudentia, fortitudine, magnanimitate, aliisque virtutibus prorsus eximius. Miraculis post mortem claruisse Ecclesiae Aretinae monumenta testantur.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang. Homo peregre, de Communi, primo loco, p. lxxvii.

Lectio IX de Homilia Feriae. Vesp. a Capitulo de sequenti.

DIE XVII. FEBRUARII.

In Martyrol. 11 Januarii.

S. HYGINI, PAPÆ MART.

*Duplex.**Omnia de Communi unius Martyris, p. xxij, præter seq.**Orat. Infirmiãtẽm, p. xxij.**Commem. S. Gregorii.*

IN I NOCTURNO.

Lect. A Milẽto, de Communi, p. xxv.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

HYGINUS Atheniẽnsis, Philo-
sopho patre, cum jam Ro-
mãne Ecclẽsiã Prẽsbyter esset,
Cleri suffragiis, Telẽphoro
suffectus est. Sedit in sancta
Petri Sede, Imperatõre Anto-
nino Pio Augũsto, annos tres,
menses undecim, dies viginti
octo. Ubi primum Põntifex re-
nunciãtus est, Clericõrum Or-
dines in suos gradus distinxit,
ac fecit ut, in iis Ecclẽsiis quas
Titulos vocant, tum primãrii
Ministri, tum alii eisdem sub-
jecti adessent, qui fidẽlibus,
cum res postulãret, sacra mi-
nistrãrent.

LECTIO V.

INSTITUIT etiã, ne absque
celebratiõne Missæ Tempa,
vel Oratoriã sacro ritu conse-
crãrentur; ne inconsulto Epi-
scopo, vel nova construerẽtur,
vel jam constrũcta destruerẽ-
tur, et ne matẽries ad sacrum
illum usum congesta et desti-
nãta, in profãnos usus conver-
terẽtur. Edixit prãterea, ut
Patrini Baptismo adessent, qui
de sacro fonte infãntes levãrent;

ne quis Episcopus reus crimi-
nis damnarẽtur, nisi a Com-
provinciãlibus Episcopis ejus
causa probe discussa fuisset.
Cuncta hæc ejus titulo ac nõ-
mine sancita extant. Tres Or-
dinatiõnes hãbit mense De-
cẽmbri, in quibus creãvit Epi-
scopos sex, Presbyteros quin-
decim, Diãconos quinque.

LECTIO VI.

CUM autem paulo ante Justinus
clarissimus Philõsophus et
Christi Martyr scripsisset Apo-
logiam pro Religione Christiana
ad Imperatõrem Antoninum
Pium Augũstum, obtinuit, ut
persecutio desãviret. Hinc a
Christianõrum cãede, non qui-
dem omnino, plurimum tamen,
pũblico Principis edicto, tem-
perãtum est. Sanctissimo tamen
Pastõri, cujus cura dominico
gregi consũltum fuerat, parcitum
non fuit; nempe hic glo-
riõso martyrio, ne Antecessõ-
ribus dissimilis esset, innocen-
tissimam vitam terminãvit, die
undecima Januarii, et sepũltus
est in Vaticãno.

IN III NOCTURNO.

*Lect. de Homilia in Evang.*Si quis venit, *primo loco,*
p. xxx.*Lectio IX de Homilia Feriæ.**In Vesp. Commem. sequentis,*
*postea Feriæ.**Tandem S. Simeonis, Episc.*
*et Mart.**Ant. Iste sanctus.**ÿ. Gloria.**Oratio. Deus qui nos beãti,*
p. xxiiij.

DIE XV

In Brevis

S. RAYMUNDI

S

*Omnia**non Pontif**Mutatur***D**EUS, qui

dum

mentĩ insig-

gisti, et p-

rabiliter tr-

ut ejus in

põnitentiã

ad æternã

venire vale-

IN I

*Lect. Ju**Communi,*

IN I

I

BEATUS R

nẽnsis

Pẽnnafort,

gionis ru-

adhuc parv-

et corpõris

quid portẽm

adolẽscens

in patriã p-

se contulit,

ciis, ac p-

juri sũdulo

ctõris lauro

dem sacros

cum hõmin-

interpretãtu

fama perer-

gãrius Bar-

pus, cum R

clẽsiã red

DIE XVIII FEBRUARII.

*In Breviario, 23 Januarii.*S. RAYMUNDI DE PENNAFORT,
CONFESS.*Semiduplex.**Omnia de Communi Conf.
non Pontif., p. lxxix, præter seq.
Mutatur tertius versus.*

ORATIO.

DEUS, qui beátum Raymúndum pœnitentiæ Sacraménti insignem ministrum elegisti, et per maris undas mirabiliter traduxisti : concède ; ut ejus intercessióne dignos pœnitentiæ fructus fácere, et ad æternæ salutis portum pervenire valeámus. Per.

IN I NOCTURNO.

*Lect. Justus si morte, de
Communi, primo loco, p. lxxxj.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BEATUS Raymúndus Barcinonénsis ex nobili familia de Pennafort, Christiánæ Religiónis rudiméntis imbútus, adhuc párvulus eximia ánimi, et córporis indole magnum áliquid portendere visus est. Nam adolescens humaniores litteras in pátria professus, Bonóniam se cóntulit, ubi pietatis officiis, ac pontificio, civilique juri sédulo incúmbens, et doctóris láurea insignitus, ibidem sacros Cánones magna cum hóminum admiratióne est interpretátus. Ejus virtutum fama percrebrescén-te, Berengáriu s Barcinonénsis Episcopus, cum Roma suam ad Ecclésiám rediret, eum conve-

niéndi causa Bonóniam iter instituit, et tandem summis précibus, ut secum in pátriam reverterétur, obtinuit. Mox ejúsdem Ecclésiæ Canonicátu, et Præpositúra ornátus, univérso clero, et pópulo integritate, modéstia, doctrína, et morum suavitate præfúlsit, ac Deiparæ Virginis, quam singulári pietátis afféctu venerabátur, honórem et cultum semper pro viribus auxit.

LECTIO V.

ANNUM circiter quintum supra quadragésimum agens, in Ordine Fratrum Prædicatorum, solénni emissa professione, ut novus miles, in omni virtutum genere, sed præcipue in charitate erga egénos, et máxime captivos ab infidelibus deténtos se exercuit. Unde cum ejus hortátu sanctus Petrus Noláscus (cujus ipse confessiones audiébat) suas opes piissimo huic óperi conférret ; tum eidem, tum beáto Raymúndo, et Jacóbo Primo Arragóniæ Regi appárens beatíssima Virgo, gratissimum sibi, et unigénito Filio suo fore dixit, si in suum honórem instituerétur Ordo Religiosórum, quibus captivos ex infidelium tyránnide liberándi cura incumberet. Quare collátis inter se consiliis, Ordinem beatæ Mariæ de Mercéde Redemptiónis Captivórum fundavérunt : cui beátus Raymúndus certas vivéndi leges præscripsit ad ejúsdem Ordinis vocatiónem

accommodatissimas, quarum approbationem aliquot post annos a Gregório Nono impetravit, et dictum sanctum Petrum primum Generalem Ordinis Magistrum suis ipse manibus habitu eodem indutum creavit.

LECTIO VI.

AB eodem Gregório Romam accersitus, et Capellani, ac Pœnitentiarii, et Confessarii sui munere decoratus, ejusdem jussu Romanorum Pontificum decreta, in diversis Conciliis et Epistolis sparsa, in unum Decretalium volumen redégit. Archiepiscopatum Tarraconensem ab ipso Pontifice sibi oblatum constantissime recusavit. Et totius Ordinis Prædicatorum generale Magisterium, quod per biennium sanctissime administraverat, sponte dimisit. Jacóbo Arragóniæ regi Sacræ inquisitionis officii suis in regnis instituendi auctor fuit. Multa patravit miracula: inter quæ illud clarissimum, quod ex insula Baleári Majori Barcinonam reversurus, strato super aquas pãllo, centum sexaginta milliaria sex horis confecerit, et suum Cœnóbium januis clausis fúerit ingrèssus. Tandem prope centenarius, virtutibus et méritis cumulatus, obdormivit in Dómino anno salutis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto, quem Clemens Octávus in Sanctorum numerum rétulit.

IN III NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ,

in Evang. Sint lumbi, in Comuni, primo loco, p. lxxxvij.

Lect. ix de Homilia Feriæ.

In Laud. Commem. sancti Simeonis, Episc. Mart.

Ant. Qui odit.

ÿ. Justus.

Orat. Infirmiãtatem, p. xxxij.

DIE XXIV, vel XXV.

In II Vesperis S. Mathiæ, Apost. fit Commem. sequentis.

DIE XXV FEBRUARII,

vel XXVI, in anno bissextili.

S. FELICIS III, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Comuni Confessoris Pontificis, p. lx, præter sequentia.

Orat. Da quæsumus, p. lxj.

IN I NOCTURNO.

Lect. Fidélis sermo, de Comuni, p. lxij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FELIX Tértius patria Romæ nus, natus ex nobilissima domo Anicia, et divi Gregorii Magni átavus, post Simplicium Papam ad summum Pontificatum ápicem est evectus. Hic mira animi constantia, tametsi Roma sub Hérulis Ariánis propemodum captiva videretur, aliique Patriarchæ conciliationem Zenónis Imperatoris approbassent, solus illi non communicavit. Ejusdem de fide edictum promulgantis, audaciam fortiter représsit; Petrum Fullonem Patriarchatum Antiochæno dejecit. Acacium Constantinopolitanum Episcopum Romam venire coégit, ut contra eum

objectis in dicio resp dem sent tiónis anir

CONSTITU nisi al réntur ; se rum rebap pœnis pr sancti Aga ejus Pontif Bárnabas A cti Matthæ Anthémio apparuit ; revelatiõe nabæ cum dicto est in Ordinatiõe quibus crea teros vigin quinqe, Ep loca trigint Mártii e ter peros evolá Sermo sanc

Ex Hom

QUIA non audient fidélium, qu ba converti quid de pró corda vestra sius áudiant. propinquo s res longe an sed eas, de stunt, eisque ferunt, memo meus sorór eunctæ tres

objectis in Apostolicæ Sedis iudicio responderet, ac in eundem sententia excommunicatōnis animadvertit.

LECTIO V.

CONSTITUIT, ut Ecclesiæ non nisi ab Episcopis consecrarentur; semel baptizatos iterum rebaptizari sub gravibus pœnis prohibuit. Basilicam sancti Agapiti construxit. Anno ejus Pontificatus tertio, sanctus Barnabas Apostolus, in Cypro Anthémio Episcopo Salaminæ apparuit; sicque prævia trina revelatiōe, corpus sancti Barnabæ cum Evangelio supradicto est inventum. Duas fecit Ordinatiōnes mense Decembri, quibus creavit Romæ Presbyteros viginti novem, Diaconos quinque, Episcopos per diversa loca triginta. Quinto Kalendas Martii e terris excédens ad Superos evolavit.

Sermo sancti Gregorii Papæ.

LECTIO VI.

Ex Hom. 38. in Evang.

QUIA nonnunquam mentes audientium plus exempla fidélium, quam docentium verba convértunt, volo vobis aliqua de próximo dicere, quod corda vestra tanto formidolōsius audiant, quanto eis hoc de propinquo sonat. Neque enim res longe ante gestas dicimus; sed eas, de quibus testes existunt, eis que interfuisse se referunt, memoramus. Tres pater meus sorores habuit, quæ cunctæ tres sacræ Virgines

fuérunt; quarum una Tarsilla, alia Gordiána, alia Æmiliána dicebatur. Quadam vero nocte huic Tarsillæ (quæ inter sorores suas virtute continuæ orationis, afflictionis studio, abstinentiæ singularis, gravitate vitæ venerabilis, in honore et culmine sanctitatis excreverat), sicut ipsa narravit, per visionem atavus meus Felix hujus Romanæ Ecclesiæ Antistes apparuit, eique mansiōnem perpetuæ claritatis ostendit, dicens: Veni, quia in hac te lucis mansiōne suscipio. Quæ subsequenti mox febre correpta ad diem pervenit extremum, et sicut nobilibus fœminis virisque morientibus multi conveniunt, qui eorum próximos consolentur, eadem hora ejus exitus multi viri ac fœminæ ejus lectulum circumsteterunt, inter quas mater mea quoque adfuit; cum sursum illa respiciens Jesum venientem vidit, et cum magna animadversiōe cœpit circumstantibus clamare, dicens: Recedite, recedite, Jesus venit. Cumque in eum intenderet quem videbat, sancta illa anima a carne soluta est: tantaque subito fragrantia miri odoris aspersione est, ut ipsa quoque suavitas cunctis ostenderet, illuc auctorem suavitatis venisse.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang. Homo peregre, de Communi, primo loco, p. lxxvij.

Lectio IX de Homilia Ferie.

In Vesp. Commem. S. Margaritæ Cortonenſis.

DIE XXVI, In biſſ. XXVII.

S. MARGARITÆ

CORTONENSIS, POENITENTIS.

Semiduplex, p. cclxxiiij.

FESTA MARTII.

DIE II MARTII.

S. SIMPLICII, PAPÆ.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, p. lx, præter sequentia.

Orat. Da quæsumus, p. lxj.

IN I NOCTURNO.

Lect. Fidélis Sermo, de Communi, p. lxij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

SIMPLICIUS Tiburtinus, patre Castório, proxime post sanctum Hilarum Romanæ Ecclesiæ Principatum suscepit, ac difficillimis temporibus (cum magna ex parte Christiani orbis Catholica fides, ob cunctos fere Principes hæresi infectos, nutaret) summa vigilantia gubernavit. Leóni Imperatori petenti, ut rata haberentur concessa ab Episcopis Synodi Chalcedonensis Ecclesiæ Constantinopolitanæ privilegia, vehementius restitit, misso etiam eam ob causam Constantinopolim suo Legato. Eadem pastorali sollicitudine plurimum laboravit, ut Timotheus Alerus Alexandrinæ Ecclesiæ invasor, qui Constantinopoli libere degens, adnibatur quam maxime propagare hæresim,

novumque Zenonis Imperatoris opera cogi Concilium, pelleretur in exilium, sicque integritati suæ Alexandrina redderetur Ecclesiæ. Reliquorum item perduellium pro nova Synodo indicenda conatibus fertiter obstulit, asserens nova Concilia non facile convocanda, nisi cum aliquid in pravis sensibus novum, aut in assertionem dogmatum emersisset ambiguum.

LECTIO V.

DAMNAVIT iterum Petrum Moggum, alterum Alexandrinæ Sedis invasorem, curavitque ut ex urbe pelleretur, ne aliquos modicæ fidei infectos, et ad perversitatis suæ factionem pertraheret. Timotheo Solofaciolo, legitimo ejusdem Ecclesiæ Antistiti, juxta pristinum institutum, per suos Legatos erroris sui condonationem expetenti, idcirco quod timore perterritus Dioscorum ad altare nominasset, veniam impertiit. Antiocheni Episcopi electionem ad seditiones vitandas Constantinopoli in Concilio Nicæni præjudicium peractam, ea lege ratam habuit, ut deinceps, secundum Patrum definitiones, Orientali Comprovinciâlium Episcoporum Synodo, creatio Antiocheni Pontificis reservaretur. Oblationes Ecclesiæ ita partiendas esse præcepit, ut una dumtaxat portio Episcopo, una itidem Clero, duæ vero in Ecclesiæ fabricam, et peregrin-

nos ac
Zenonem
sem vic
ctoritate
cæ instit
ctorum t
spâniis t

STATUI
ut, p
pœnitent
teri quid
apud Sar
tia apud
et de sep
Petrum
Basilicas
Cœlio Mo
Apóstoli
riam, ite
phani jux
tium, ac
biânæ M
Urbem ju
num; ite
tum argé
mânæ cõ
mum Zer
Odoacre
ad Dõmin
nes tres r
bus creavi
quaginta
cim, Episc
triginta s
ministravi
menses q
cem.

IN I
Lect. de
Homo pè
primo loc
Lectio I

nos ac páuperes erogaréntur. Zenónem Episcopum Hispalénsem vicária Sedis Apostólicæ auctoritaté fulcivit, ne Apostólicæ institutiónis decreta, et sanctorum términos Patrum in Hispániis transcendí permitteret.

LECTIO VI.

STATUIT in urbe hebdomadas, ut, propter baptismum et pœnitentiám peténtes, Presbyteri quidem de regione prima apud Sanctum Paulum, de tertia apud Sanctum Lauréntium, et de séptima apud Sanctum Petrum manerent. Dedicávit Basilicas Sancti Stephani in Cœlio Monte, Sancti Andréæ Apóstoli juxta Sanctam Mariam, item áliam Sancti Stéphanii juxta Sanctum Lauréntium, ac postrémo Sanctæ Bibianæ Martyris áliam intra Urbem juxta Palátium Liciniánum; itémque vasa complúrum argétea, tum áurea Románæ cóntulit Ecclésiæ. Demum Zenóne Imperátore, et Odoácre Itáliæ Rege, migrávit ad Dóminum. Hábit Ordinatiónes tres mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros quinquaginta octo, Diáconos undecim, Episcopos per diversa loca triginta sex. Sacerdotium administrávit annos quindecim, menses quinque, et dies decem.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang.
Homo pégre, de *Communi*,
primo loco, p. lxxvij.

Lectio ix de Homilia Feriæ.

DIE IV MARTII.

S. LUCII, PAPÆ MART.

Duplex.

*Omnia de Communi unius
Martyris*, p. xxij.

Orat. Deus qui nos, p. xxijj.

IN I NOCTURNO.

Lect. A. Miléto, de Communi,
p. xxv.

IN I NOCTURNO.

LECTIO IV.

LUCIUS Románus, patre Porphyrio, post sancti Cornélii consummatióem, Románæ Ecclésiæ Episcopátum tenuit. Sanxit, ut duo Presbyteri, ac tres Diáconi, Ecclesiástici causa testimonii, quovis loco Episcopum non desererent. Pacem lapsis dandam, et pœnitentiá acta, communicatiónis fructum negándum non esse, Spíritu Dei plenus (ut sanctus Cypriánus scripsit) litteris suis significávit. Ob Christi fidem exilio relegátus, et póstródum ad Ecclésiám suam incólumis redire permissus, tandem omni Ecclésiæ facultate Archidiácono suo Stéphano prius trá dita, cápite truncátus est quarto Nonas Mártii, Gallo et Volusiáno Principibus. Duas hábit Ordinatiónes mense Decémbri, quibus Presbyteros quátuor, Episcopos per diversa loca septem creávit. Ejus corpus primo via Appia ad Sanctum Xystum, in Cœmetério Callisti sepúltum, inde a Pascháli Papa in Sanctæ Cæciliæ Títulum, una cum ejúsdem Virgínis et Sociórum corpóribus translá-

tum, ibi sub sancto altári collocátum fuit.

De Epístola S. Cypriáni Episcopi, et Mártyris, et Collegárum ejus ad Sanctum Lúcium Papam, et Mártyrem.

LECTIO V.

NUPER quidem tibi, Frater Ncharissime, gratulátus sumus, cum te honóre geminátio in Ecclesiæ suæ administratióne Confessórem páriter et Sacerdotem constituit divína dignatió. Sed et nunc non minus tibi, et comitibus tuis, atque univérsæ fraternitati gratulámur, quod, cum eadém glória et láudibus vestris, réduces vos dénuo ad suos fécerit benigna Dómini, et larga protéctio; ut pascéndo gregi Pastor, et gubernándæ navi Gubernátor, et plebi regéndæ Rector redderétur; et apparéret relegatióne vestram sic divinitus esse dispósitam, non ut Episcopus relegátus et pulsus Ecclesiæ deéssset, sed ut ad Ecclesiám major rediret. Neque enim in tribus púeris minor fuit martyrii dignitas, quia, morte frustráta, de camino ignis incólumes exiérunt; aut non consummátus Dániel éxitit in suis láudibus, quia, qui leónibus missus fuerat ad prædam, protéctus a Dómino vixit ad glóriam. In Confessóribus Christi diláta martyria non mérita confessiósni minuunt, sed magnália divínæ protéctiósni osténdunt.

LECTIO VI.

REPRÆSENTATUM vidémus in vobis, quod apud Regem fortes atque illústres púeri prædicavérunt, ipsos quidem parátos esse ardére flammis, ne diis ejus servirent, aut imáginem quæ n fécerat adorarent; Deum tamen, quem colébant, quemque et nos colimus, poténtem esse, ut eos de camino ignis eximeret, et de Regis mánibus ac de pœnis præsentibus liberáret; quod invenimus in confessiósni vestræ fide, et in Dómini circa vos protéctiósni nunc gestum: ut cum vos parátí fuéritis, et prompti omne subire supplicium, Dóminus tamen vos pœnæ subtráheret, et Ecclesiæ reserváret. Regrediéntibus vobis, breviáta non est in Episcopo confessiósni suæ dignitas, sed magis crevit Sacerdotális auctóritas, ut altári Dei assistat Antistes, qui ad confessiósni arma suménda, et faciénda martyria, non verbis plebem, sed factis cohortétur, et imminente antichristo, pareret ad prælium milites, non solum sermónis et vocis incitamento, sed fidei et virtútis exémplo.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang., Si quis vult, de Communi, secundo loco, p. xxxv.

Lectio IX de Homilia Feria.

In Vesperis, Commemorat. S. Casimiri, Confes.

S. CAS
Semidu
viario, p.
DIE
S. ZACHA

Omnia
Pont. p. 1
Oratio,
In Quad
IN
In Quac
lis sermo,
Post Pasce
IN

ZACHARIAS
patre P
Tértio ex h
beáti Petri
ctus. Vir
nii, miræ
Cleri, ac p
tor, ad
misericórd
promptissi
pro malo r
in bono m
habúerat a
eósdem ini
nóribus, e
Póntifex cr
mis Longo
suæ tranq
ad Luitprá
rámnæ deg
misit, et
ubi, et ora
vitæ sancti
múlsit, ut
da, et patri
abstúlerat,

DIE V.

S. CASIMIRI, CONFESS.

*Semiduplex. Heri in Bre-
viario, p. 430.*

DIE XV MARTII.

S. ZACHARIÆ PAPÆ, CONF.

*Duplex.**Omnia de Communi Confes.**Pont. p. lx, præter sequentia.**Oratio, Da quæsumus, p. lxj.**In Quadrag. fit Comm. Feriæ.*

IN I NOCTURNO.

*In Quadrag. Lectiones, Fidélis sermo, p. lxij.**Post Pascha de Script. occur.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ZACHARIAS natione Græcus, patre Polychronio, Gregorio Tertio ex hac luce subtracto ad beati Petri Cathedram est evectus. Vir fuit mitissimi ingenii, miræ suavitatis, et gratiæ, Cleri, ac populi Romani amator, ad iram tardus, ad misericordiam et clementiam promptissimus, nulli malum pro malo reddens, sed vincens in bono malum; adeo ut, quos habuerat æmulos, et inimicos eisdem initio Pontificatus honoribus, et præmiis affecerit. Pontifex creatus, ut Italiam armis Longobardorum vexatam, suæ tranquillitati restitueret, ad Luitprandum Regem Interamnæ degentem, et Legatos misit, et ipse profectus est; ubi, et orationis elegantia, et vitæ sanctitate sic Regem demulsit, ut quas civitates, oppida, et patrimonia ab Ecclesia abstulerat, eidem restituerit.

LECTIO V.

SED et Ticinum usque profectus eundem inflexit, ut a Ravennæ tum oppressione cessaret. Rachim adiit, Perusium acri obsidione prementem, quem tanta orationis majestate permovit, ut et ab omni oppugnatione desisteret, et religionis amore succensus, regiam dignitatem, et paludamentum, monachali instituto, et habitu permutaret. Consultus a Francis, Regnum illud a Childerico viro stupido, et ignavo, ad Pipinum pietate et fortitudine præstantem, auctoritate Apostolica transtulit. Multas Synodos et Concilia celebravit, pro Ecclesiasticæ disciplinæ restauratione.

LECTIO VI.

ROMÆ omnia loca sacra, aut reparavit, aut ditiora effecit. Sanctorum Imagines vetustate exolatas renovavit, et Lateranense Patriarchium, quod magna in penuria invenerat, pene a novo restauravit, ac multas Reliquias ibi inventas diversis Ecclesiis distribuit. Pauperibus alendis redditus assignavit. Bibliothecam Sancti Petri construxit, Basilicam Sancti Georgii in Velabro condidit: ædificavit et Oratorium divæ Cæciliæ via Tiburtina. Clerum valde dilexit, et donativum singulis Presbyteris, et Diaconis erogavit. Sancti Gregorii Dialogorum libros in Græcum transtulit, rebisque variis pro Ecclesiæ utilitate, non

minus pie, quam prospere gestis, sanctitatis laurea est coronatus.

IN III NOCTURNO.

Homilia super Evang. Homo peregre, de Communi, primo loco, p. lxxvij.

In Quadrages. Lectio ix, et Commem. Feriæ.

DIE XVIII.

S. GABRIELIS, ARCHANGELI.

Duplex majus, p. cclxxvj.

DIE XXVIII MARTII.

S. XYSTI III, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Confes. Pont., p. lx, præter sequentia.

Oratio, Da quæsumus, p. lxj.

IN I NOCTURNO.

Lect. Fidelis sermo, p. lxxij.

Post Pascha de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

XYSTUS hujus nominis Tertius, patria Romanus, filius Xysti, defuncto sancto Cœlestino Romanæ Ecclesiæ Episcopus præficitur, totius Urbis pace, et consensione mirabili. Eum adhuc Presbyterum sanctus Augustinus eximie commendavit, tum quod prior anathema Pelagianis in populo frequentissimo pronuntiavit, tum quod suis quoque scriptis adversus eorum errorem, vehementer pugnavit. Ut autem Romani Sacerdotii gubernacula suscepit, decretum Ephesinæ synodi adversus Nestorium habitum, volumine describens, ad Orientis, et Occidentis dedit Ecclesias, confir-

mans, duabus in Christo mentibus perfecte naturis, unam Filii Dei credendam esse personam. Qua de re, et ad Nestorium ipsum, et ad Orientis Episcopos, ad ejus errorem succidendum sententias direxit, hæc inter cetera scribens Antiocheno Episcopo: Nihil ultra liceat novitati, quia nihil addi convenit vetustati: perspicua Majorum fides, et credulitas, nulla cœni permixtione turbetur.

LECTIO V.

Is a beato Petro Apostolo sibi per visum apparente, una cum sancto Apollinare ejus discipulo, primo Ecclesiæ Ravennatis Episcopo, quem ejusdem Ecclesiæ Pontificem ordinare deberet, admonitus; Petrum Ecclesiæ Forocorneliensis Diaconum præter Ravennatum sententiam, illis præfécit Antistitem, quem cognomento Chrysologum admiranda morum sanctitudo et doctrina insignis mirifice commendaverunt. Cum autem Xystus Ecclesiæ prædium abnuerit alienari, studeretque sublevare gravatos, odium in se convertit Anicij Bassi excelsulis, et Marini Patricii, a quibus turpi calumnia exagitatus, sponte voluit suam in Synodo causam judicari. Itaque in Basilica Heleniana, quæ dicitur Sessorianum Atrium, quinquaginta sex Episcoporum Concilio coacto, præsentente Valentiniâno Imperatore, cum universo Clero,

atque Sestus est in et Marini damnati, nis præter adjudicatis menses octum, Xystus malis, cum aromatis tractans, que apud stolum, in suorum.

VENERfica comp et aurea complures Refécit Basilicæ Majoris et metalli imaginibus in Constantinam antea non rea epistylis columnas Augustus rat, erigere exornavit. Valentiniânum fastidium blatum, in Mariniâna Basilica Imperatoris cipatu Xystus carnis ingratis, septuaginta in sancti Laurentii Ordinatione

atque Senátu, Xystus declará-
tus est innocens, Bassus vero,
et Mariniánus calumniatóres
damnáti, atque proscripti, ho-
nis præterea Bassi Ecclésiæ
adjudicáti: quem intra tres
menses divína ultióne defún-
ctum, Xystus reddens bona pro
malis, cum linteaminibus, et
aromatibus mánibus ipse con-
tréctans, recondidit, sepelivit-
que apud beátum Petrum Apó-
stolum, in sepúlchro majórum
suórum.

LECTIO VI.

VENERANDUS hic Póntifex
complúra in Urbe magní-
fica præstitit, nam argénteá,
et áurea vasa, possessionésque
complúres Ecclésiis contulit.
Refécit Basilicam Sanctæ Ma-
riæ Majóris ad Præsepe, quam
et metállis áureis, sacrisque
imaginibus decorávit. Fecit et
in Constantiniána Basilica or-
naméntum supra Fontem, quod
ántea non erat, nam marmó-
rea epistylia, et porphyréticas
colúmnas, quas Constantinus
Augústus congregátas demise-
rat, érigi curávit, ac vérsibus
exornávit. Ejus item rogátu,
Valentiniánus Augústus argén-
teum fastigium a bárbaris sub-
látum, in eádem Constanti-
niána Basilica restituit: cújus
Imperatóris, et Theodósii Prin-
cipátu Xystus viam univérsæ
carnis ingrèssus quiévit in Dó-
mino, sepultúsque est via Ti-
burtína in crypta juxta corpus
sancti Laurentii Mártyris. Una
Ordinátione mense Décembri,

creávit: Presbyteros viginti octo,
Diáconos duódecim, Episcopos
per divérsa loca quinquaginta
duos, et rexit Ecclésiám annos
septem, menses úndecim.

IN III NOTURNO.

*Homília super Evang. Homo
péregre, de Communi, primo
loco, p. lxxvij.*

*In Quadrages. Lectio IX, et
Commem. Feriæ.*

FESTA APRILIS.

DIE VI APRILIS.

S. XYSTI I, PAPÆ MART.

Duplex.

*Omnia de Communi unius
Mart. p. xxij, præter sequent.*

Orat. Infirmítatem, p. xxij.

IN I NOCTURNO.

Lectiones, A Miléto, p. xxv.

Post Pascha de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

XYSTUS hújus nóminis Pri-
mus, Románus natióne,
de regióne Urbis séptima, quæ
Via lata dicta est, patre Pa-
stóre génitus, in locum Ale-
xándri Primi Románi Pontifi-
cis nobilissimo Martyrio coro-
náti, totius Cleri suffrágiis suf-
fécus, suprémó illo múnere
egrégie, et summa cum laude
perfúctus est, annis novem,
ménsibus decem, dícbus octo,
sub Imperatóribus Adriáno, et
Antonino Pio Augústis.

LECTIO V.

NONNULLA ad disciplínam
Ecclesiásticam pertinéntia
prudentissime státuit, scilicet,
ne sacra vasa, et ministéria ab
áliis, qui sacri Ministri non es-

sent, contrectaréntur; ne sacrum Corporále, ut vocant, ex álía, quam linea matéria fieret; ut sacrum Triságium in Missa pópulus decantáret; et ne ullus Episcopus Romam evocátus, ad suam deinde Diécésim rédiens susciperétur, nisi lítteris Apostólicis, quas formátas, et canónicas antiqui vocábant, munitus esset.

LECTIO VI.

TRES Ordinatiónes mense Decémbri pro more fecit, in quibus creávit Episcopos quátuor pro divérsis locis, Presbyteros undecim, Diáconos tres. Vir revéra singulári vitæ sanctimónia, incredibili morum facilitáte, eximia in páuperes liberalitáte, fréquentibus étiam insignis miráculis, illústri tandem Martyrio coronátus, octávo Idus Aprilis, et sepúltus in Vaticáno.

IN III NOCTURNO.

Homília super Evang. Si quis venit, *primo loco*, p. xxxj.

In Quadrages. Lectio IX, et Commem. Feriæ.

Temp. Pasch. Ego sum vitis vera, *primo loco*, p. xli.

DIE VII APRILIS.

SANCTI COELESTINI I,

PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. Pontif., p. lx, *præter seq.*

Orat. Da quæsumus, p. lxj.

IN I NOCTURNO.

Lect. Fidélis sermo, p. lxiiij.

Post Pascha de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

COELESTINUS Románus Prisci filius, sancto Bonifácio sine ulla plebis discissióne subrogátus, Románæ Ecclesiæ præsedít Episcopus. Hic venerábilis Póntifex (cui ad Ecclesiæ Cathólicæ præsidium, multa Dóminus grátiae suæ dona largitus est) sciens damnátis non exámen iudicii, sed solum peniténtiæ remédium esse præstándum, Caeléstium primárium Pelágii discipulum, suam quasi non discússio negótio audiéntiam postulántem, totius Itáliæ finibus jussit extrúdi. Nec segnióre cura, ab hoc eódem morbo Británnias liberávit, quando quosdam inimicos grátiae, solum suæ originis occupántes, étiam ab illo secréto exelúsit Océani. Quamóbremsancto Germáno Antissiodorénsi Episcopo illuc vice suamisso, ordinatóque Scotis Episcopo Palládio, qui Románæ Ecclesiæ Diáconus erat, dum Románam Insulam stúduit serváre Cathólicam, fecit étiam bárbaram Christiánam.

LECTIO V.

CUM autem Nestórius Constantinopolitánus Episcopus novum Ecclesiæ molirétur errórem indúcere, prædicans Christum, ex María hóminem tantum, non étiam Deum natum, eique divinitátem collátam esse pro méritis; ejus impietáti sua Cœlestinus auctoritáte ácrius repugnávit. Quare

sancto
xandrin
ut nisi
válló Ne
illum se
rum, cu
nácus
crevisse
múltus,
OEcumén
gregáta,
suos Leg
suo com
prescrip
rum sent
támen ne
ca Synod
resi nóm
tis Pelag
erróri su
damnátu

PER su
cerde
Cœlestini
teri dimi
lio, lum
Ecclesiá
præterea
tima ne
neve ex
ad Episc
veréntur
politánus
áliquid p
creándis
eméritis i
eis præp
ut ex óm
quaginta
cium antiq
Dedicávit
propriúm

sancto Cyrillo Episcopo Alexandrino suas vices delegavit, ut nisi decem dierum intervallo Nestorius resipisceret, in illum sententiam ferret. Verum, cum Nestorius id pertinacius recusasset, magisque crevissent dissensiones ac tumultus, apud Ephesum tertia Œcuménica Synodus est congregata, in qua Cœlestinus per suos Legatos præsedit, quibus suo commonitorio eos limites præscripsit, ut de Episcoporum sententiis judicarent, certamen non subirent. Itaque in ea Synodo Nestorius cum hæresi nominis sui, et cum multis Pelagianis, qui cognatum errori suo dogma juvabant, damnatus est.

LECTIO VI.

PER suas litteras eorum Sacerdotum superstitionem Cœlestinus redarguit, qui veteri dimisso habitu, amicti pallio, lumbosque præincti, in Ecclesia ministrabant. Cavit præterea, ne ulli in morte ultima negaretur poenitentia; neve ex laicis vel criminosis ad Episcopatum aliqui promoverentur: Itaque ne Metropolitanus in aliena Provincia aliquid præsumeret, et ne in creandis Episcopis extranei, emeritis in sua Ecclesia Clericis præponerentur. Instituit, ut ex omnibus centum quinquaginta Psalmis, ante Sacrificium antiphonatum psalleretur. Dedicavit Basilicam Juliam, propriumque suum Cœmeté-

rium picturis decoravit, variaque ad Ecclesiæ ornatum dona obtulit. Qui cum tribus Ordinationibus mense Decembri creasset Presbyteros triginta duos, Diaconos duodecim, Episcopos per diversa loca quadraginta sex, obdormivit in Domino octavo Idus Aprilis, sepultusque est in Cœmetério Priscillæ via Salária, Theodosio et Valentiniáno imperantibus. Sedit annos octo, menses quinque, et dies tres.

IN III NOCTURNO.

Homilia super Evang. Homo peregre, primo loco, p. lxxiij.

In Quadrages. Lectio ix, et Commem. Ferial.

DIE XII APRILIS.

S. JULII I, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont., p. lx, præter sequent.

Oratio, Da quæsumus, p. lxx.

IN I NOCTURNO.

Lect. Fidelis sermo, p. lxxij. Post Pascha de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JULIUS Romanus Rustici filius, post beatum Marcum ad summum Pontificatum evectus, vitæ sanctitate, et studio asserendæ fidei christianæ insigniter eluxit. Grassabatur per Orientem Arianae hæresis impietas, multique sanctissimi Episcopi e suis sedibus exulare cogebantur, quos ille, præsertim sanctum Athanasium, humanissime excepit, et constantissime contra adversarios defen-

dit. Tyriam et Antiochenam Synodum, ut Nicænam abolerent fidem, ab Ariânis coactam condemnâvit, et Romæ duo Concilia convocâvit, in quibus exulum Episcoporum querelas excipit, et innocentiam declarâvit.

LECTIO V.

CONSTANTI Augústo religiosissimo Principi, per Occidentem imperanti, auctor fuit, ut Constantium fratrem Ariânorum fautorem, in Oriente regnantem, precibus, et minis ad revocandum ab exilio Athanasium permoveret. Dolosam fidei formulam ab Eusebiânis Arii sectatoribus, in secunda Synodo Antiochena conceptam rejecit, et magnum Sardiense Concilium ex Occidentis, et Orientis Episcopis indixit, missisque Legatis, multa ibidem pro fide Catholica, et disciplina Ecclesiastica restituenda utiliter constituit.

LECTIO VI.

PRÆTER hæc, Basilicas duas in Urbe extruxit, sacrisque picturis exornavit, unam juxta Forum Romanum, alteram in via Flaminia. Tria ædificavit Cœmetéria, unum in eadem via Flaminia, alterum in via Aurélia, tertium in Portuensi. Constituit, ne Sacerdos alibi, quam apud Judicem Ecclesiasticum, causam diceret, jussitque, ut omnia ad rem Ecclesiasticam spectantia, per Protonotarium conficerentur instrumenta. Tribus ordinationibus mense Decembri creavit

Diáconos tres, Presbyteros decem et octo, Episcopos novem. Postquam Dei Ecclesiam sanctissime rexisset annis quindecim, mēsisibus quinque, diēbus septemdēcim, pridie Idus Aprilis feliciter migravit ad Dōminum, sepultus in Cœmetērio Calepōdii. Inde translatae Reliquie ad Ecclesiam Sanctæ Mariæ Transtiberim ab ipso amplificatam sub altari majori honorifice recōditæ sunt.

IN III NOCTURNO.

Homilia super Evang. Homo peregre, primo loco, p. lxviij.

In Quadrages. Lectio IX, et Commem. Feriæ.

DIE XVII APRILIS.

S. ANICETI, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Paschali, p. xxxvij, præter seq. Oratio, Deus, qui, p. xxij.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ANICETUS Syrus, Imperatore Marco Aurēlio Antonino, præfuit Ecclesiæ. Decrevit ne clerici comam nutrent. Quinquies mense Decembri ordinavit Presbyteros decem et septem, Diáconos quatuor, Episcopos per diversa loca novem. Vixit in Pontificatu annos octo, menses octo, dies viginti quatuor. Propter Christi fidem martyrio coronatus, sepultus est via Appia in Cœmetērio, quod postea Callisti appellatum est, decimo quinto Kalendas Maias.

Lect. v. nomine).

ut die XI

IN A

Lectio sa

d

LECT

IN illo téscipulis dico vobis flebitis v gaudēbit.

Homil

C

Hom

UT ostēdgāudiu rāle addūlier, cum bet: qua tibus Prop dicat: Do quales par sunt. Sim confirmat suum per ūtero matr quasi dica si per hanc vos ducam pariēdo transit.

L

SIGNIFI mystēri mortis dol vum hōmi cerit. Neq stitiam tra gnitūdine nihil ejus p Ita erit San ptērea gāu

Lect. v, Pastor bonus (Mutato nomine). Lect. vi, Nam et apud, ut die xi Februarii, p. cccx.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO VII. Cap. 16.

In illo tempore dixit Jesus discipulis suis: Amen, Amen dico vobis: quia plorabitis, et flebitis vos, mundus autem gaudébit. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 78. in Joann.

Ut osténderet post tristitiam gáudium secutúrum, naturale addúcit exéplum. Múlier, cum parit, tristitiam habet: quá parábola in calamitatibus Prophétæ usi sunt: quasi dicat: Dolóres capiétis; sed quales partus, qui lætitiæ causa sunt. Simul et resurrectionem confirmat, indicans óbitum suum perinde esse, ac si ex útero matris in lucem pródeat, quasi dicat: Nolite admirári, si per hanc tristitiam ad óptima vos ducam, nam et mater in pariéndo sic per tristitiam transit.

LECTIO VIII.

SIGNIFICAT autem hic et mystérium quoddam, quod mortis dolóres sólverit, et novum hóminem regeneráti fécerit. Neque dixit tantum tristitiam transitúram, sed magnitúdine lætitiæ succedénte, nihil ejus pénitus remansúrum. Ita erit Sanctis. Atqui non própterea gáudet múlier, quia ve-

nit homo in mundum, sed quod filium péperit. Nam si id esset, nihil prohibéret, quin, quæ non páriunt, aliis pariéntibus gaudérent.

LECTIO IX.

QUA ergo grátia sic inquit? quia ad hoc solum addúxit exéplum, ut post brevem tristitiam perpétuum gáudium secutúrum, et se ad vitam transférri, et magnum malórum lucrum osténderet. Et non dixit, péperit filium: sed quia venit homo in mundum, ubi suam significat resurrectionem, et non morti illi, sed regno parturiéndum. Ideo non dixit, quia natus est filius, sed homo. Et vos nunc quidem tristitiam habétis: iterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum: inde quod non ámplius moriétur inquit, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

Extra temp. Pasch. Hom. Si quis vult, secundo loco, p. xxxv.

DIE XIX APRILIS.

S. LEONIS IX, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. p. lx, præter sequentia.

Oratio, Da quæsumus, p. lxj.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

LEO hujus nóminis Nonus, ex nóbili Francórum prosápia oriúndus, Dagsburgénsis Comes, ac Tullénsis Episcopus, Bruno ántea dictus, ómnium Cardinálium suffrágiis, ac com-

múni fidélium gratulatióne, ad sanctíssimam Petri Sedem evéctus est, et in ea sedit annis quinque; duóbus mēnsibus, diébus octo. Vir omni virtútum género, et sacra doctrína exímus: ut Apostólicum hoc munus impléret, nullis labóribus, nullis sumpibus, nullis incommódis pepéruit.

LECTIO V.

GERMANIAM, et Itáliam sæpius, Gálliam semel visitávit. Hábuít novem Concilia, Rhemis, Mogúntiæ, Vercéllis, Papiæ, Romæ, ad restaurándos Christianórum mores. Multas litteras ad Imperatóres, Reges, Patriárchas, Episcopos, zelo, ac pietáte flagrántes scripsit. Legátos ad Imperatórem Constantiuopolitánum, pro reductiÓne GræcÓrum, semel, atque iterum misit, Berengárium hæreticum semel, iterúmque damnávit, et Michaëlem Cerulárium Patriárcham, insignnem schismáticum, anathémate pérculit.

LECTIO VI.

DUM Romæ ágeret, ter in hebdomáda a Sacrosáncta Ecclesiá Lateranénsi ad Vaticanám, nudis pédibus, noctu, orans, et psallens pergébat. Principi Apostolórum décimam oblatiÓnem partem sibi de more competéntem, Pontificio diplomate cessit. Patrimónium suum próprium in erectiÓnem Monastérii impéndit: unde étiam quotánnis pecúnia submitterétur in sumptus Rosæ áureæ, quam

Románi Pontífices, antiquo, et solénni ritu benedicunt. In páuperes, et peregrínos effúsam liberalitátem exércuit. Sub leprósi forma, et hábitu, Christum aliquándo próprio lecto excépit. Dénique multis pro Ecclesiá labóribus exantlátis, ómnit die decimanóna Aprilis, anno millésimo quinquagésimo quarto, ante, et post mortem multis miráculis clarus, ac sepúltus est in Vaticanó.

IN III NOCTURNO.

Homil. super Evang. Homo pégre, primo loco, p. lxxvij.

DIE XXVII APRILIS.

S. ANASTASII I, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Confes. Pontif., p. lx, præter sequent.

Oratio, Da quæsumus, p. lxj.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

In Fer. II et IV Rogat. Fidélis sermo, p. lxxij.

LECTIO IV.

ANASTASIUS Románus filius Máximi, Siricio vita functo, Románæ Ecclesiæ est ordinátus Episcopus, quo eam præcláre regénte, de Oriéntis pártibus hæreticórum Origenistárum sæva tempéstas simplicitátem fidei, quæ Apóstoli voce laudáta est, pollúere, et labefactáre conáta est. Sed vir ditíssimæ paupertátis, et Apostólicæ sollicitúdinis Anastásius, statim nóxium pérculit caput, et sibilántia hydræ ora compéscuit, latitántesque in

fóveis s
tus, su
damnáv
damnátu
cura dé
circa su
partésqu
que spá
diffúsas,
ris conv
interpret
ret, qua
missa sui

AD eum
diolar
dótem, A
scopum
ut eidem
cris min
génti sub
vérsis pe
(in quibu
Diáconus
riebátur)
mæ perir
cános Epi
sit Anastá
térnæ ch
et sincer
ut hæreti
cÓrum Do
et improb
cánam E
vexábant)
lárent. Il
tíficis auc
ut Donátis
libet Cléri
siástica of
in Cathó
unitátem,
pedire vid

Ven

fóveis suis hæreticos persecú-
tus, suis in Occidente litteris
damnávit, quod erat in Oriente
damnátum. Nec illi unquam
cura defuit, Evangélii fidem
circa suos custodire pópulos,
partésque pópuli sui, per quæ-
que spátia diversa terrarum
diffúsas, quantum póterat litte-
ris convenire, ne qua profánæ
interpretatiónis origo subrepe-
ret, quæ devótas ánimas im-
missa sui caligine labefactáret.

LECTIO V.

Ad eum, atque Venérium Me-
diolanénsis Ecclesiæ Sacer-
dótem, Africána Synodus Epi-
scopum Legátum destinávit,
ut eidem Africánæ Ecclesiæ sa-
cris ministris máxime indi-
génti subvenirétur, ne in di-
versis pene emórtuis plébibus
(in quibus nec unus quidem
Diaconus, vel litterátus repe-
riébátur) innumerábiles ani-
mæ perirent. Ad eósdem Afri-
cános Episcopos Epistolam mi-
sit Anastásius, patrénæ et fra-
térnæ charitatís sollicitúdine,
et sinceritaté eos adhórtans,
ut hæreticórum, et schismati-
córúm Donatistárum insídiis,
et improbitátibus (quibus Afri-
cánam Ecclesiám Cathólicam
vexábant) nullo modo dissimu-
lárent. Hujus item sancti Pon-
tificis auctoritaté factum est,
ut Donatistæ Episcopi, seu qui-
libet Clérici, quantum ad eccle-
siástica officia pertinéret, sic
in Cathólicam susciperéntur
unitátém, quemádmódum ex-
pedire viderétur iis, quorum

Verna.

salúti per eórum consulebátur
officium vel exercéndum, vel
omitténdum.

LECTIO VI.

CONSTITUIT nullatenus trans-
marinum hóminem in Cle-
ricátus honórem sine quinque
Episcopórum chirógrapho sus-
cipiéndum. Itémque sancívit,
ut quotiescúmque sancta reci-
taréntur Evangélia, Sacerdó-
tes non sedérent, sed curvi-
starent. Fecit in urbe Basili-
cam Crescentiánam in regióne
secúnda, via Mamertína. Duá-
bus Ordinatióibus, mense
Decémbrí, creatís Presbyteris
octo, Diáconis quinque, Epi-
scopis per diversa loca decem,
quiévit in pace, sepultúsque
est in Cæmetério suo ad Ur-
sum Pileátum, sub Arcádio et
Honório, quem (ut Sanctus
Hierónymus scribit) diu Roma
habére non méruit, ne Orbis
caput sub tali Episcopo trun-
carétur: imo idcirco captus
est, atque translátus, ne semel
latam senténtiam précibus suis
fléctere conarétur; nam haud
paulo post ejus óbitum, Roma
a Gothis capta, atque diruta
fuit.

IN III NOCTURNO.

*Homília super Evang. Homo
péregre, primo loco, p. lxxvij.*

FESTA MAIL.

DIE III.

*Omittitur ix Lect., et dividi-
tur viii in duas, ad ¶ Inténdat.*

*In Oratione, pro Comm.
SS Martyrum, omittitur nomen:
Alexandri.*

DIE VII MAIL.

S. BENEDICTI II, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. p. lx, præter sequentia.

Orat. Da quæsumus, p. lxj.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

*In Fer. II et IV Rogat. Fidé-
lis sermo, p. lxij.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BENEDICTUS hujus nómínis
Secúndus, Románusgènere,
patre Joánne ortus, post Leónis
Secúndi óbitum, ad munus Apo-
stólicum assúptus est, anno
Christi sexcentésimo octogési-
mo quarto, et suprémum Chri-
stiánæ Reipúblicæ clavum,
novem circiter menses ténuit,
digníssimus certe, qui diútius
tenéret; cum a primis pueritiæ
annis, se totum Ecclesiásticis
ministériis addixisset, ac sédu-
lam divinis litteris, et sacræ
Psalmódiaæ óperam navásset.

LECTIO V.

HIC non uno dumtáxat nó-
mine, verum étiam cœlé-
stis benedictiónis grátia, et
sanctæ conversatiónis exémplo
Benedictus, mansuétus, mitis,
et húmilis, insignis étiam pa-
tiéntiæ, et páuperum amanti-
simus, in quos larga manu ré-
ditus Ecclésiæ profúdit. Ad re-
staurándam quoque, ac exor-
nándam Príncipis Apostolorum
Basilicam, aliásque Urbis Ec-
clésiás, ánimum et manum ap-
plicuit, in quo multa aureórum
millia pie consúmpsit.

LECTIO VI.

MIRIFICO étiam conservándæ,
et propagándæ Religiónis
zelo flagrávit. Macárium Pa-
triárcham Antiochénum, a sex-
ta Synodo propter hæresim de-
pósitum, ad saniórem mentem
redúcere, summo stúdio labo-
rávit. Scriptis étiam ad Episco-
pos Hispaniæ litteris, eósdem
mónuit, ut declarént apér-
tius, et sánius, quæ de volun-
tate Dei, et tribus Christi sub-
stántiis ante scripserant. Con-
stantinus vero Imperátor tanto
illum amóre et honóre prose-
cútus est, ut et capillos suórum
filiórum, in signum observán-
tiæ, illi obtúlerit. Sancto tan-
dem fine quíévit, et sepúltus
est in Vaticáno.

IN III NOCTURNO.

*Homilia super Evang. Homo
pégre, primo loco, p. lxvij.*

DIE XI MAIL.

S. ALEXANDRI I, PAPÆ MART.

Duplex.

*Omnia de Comm. Mart. temp.
Pasch., p. xxxvij, præter seq.*

Orat. Infirmítatem, p. xxij.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

*In Fer. II et IV Rogat. A Ni-
léto, p. xxv.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ALEXANDER Románus ex pa-
tre Alexándro, de vico Ca-
put Tauri, júvenis quidem ætá-
te, sed sanctitáte incompará-
bilis, et fide claríssimus, post
Evaristum, Sedem Apostóli-
cam obtinuit. In memóriam

Passiónis
Sacrificii
pridie
ad ea v
meum.
modo p
stério o
secratió
nis Dóm
rétur, p
aquam,
tere pro
vit, ut a
mixta, s
sitis, tan
cubiculis
nes, pe
Cum au
Religió
dicátor,
modum
doctrina
quoscúm
Christi R

CUM igitur
abjur
veram fide
suasisset,
Herméte
cum uxó
tota domo
rit. Quan
quod Chri
cipis edic
cerem co
quod a C
fessióne re
tus est :
tenerétur,
qui facem
bat, prodig
ctis silénti

Passiónis Christi, primus in Sacrificio Missæ addidit: Qui pridie quam pateretur; usque ad ea verba: Hoc est Corpus meum. Instituit, ut tantummodo panis, et vinum in Mystério offerretur, atque in consecratione Corporis et Sanguinis Domini vinum aqua misceretur, propter Sanguinem, et aquam, quæ ex Jesu Christi latere profluxerunt. Idem decrevit, ut aqua benedicta sale admixta, sacris precibus interpositis, tam in templis, quam in cubiculis ad fugandos daemones, perpetuo asservaretur. Cum autem esset Christianæ Religionis ferventissimus prædicator, dum vixit, mirum in modum in hoc diligens fuit, ut doctrina, vitæque exemplo, quoscumque posset, ad veram Christi Religionem perduceret.

LECTIO V.

CUM igitur multis Romæ, ut, abjurata falsa religione, veram fidem susciperent, persuasisset, Senatores aliquot, et Hermetem Urbis Præfectum cum uxore, filiis, sorore, ac tota domo, Jesu Christo peperit. Quam ob rem accusatus, quod Christianus esset ex Principis edicto captus, et in carcerem conjectus, ibidem diu, quod a Christianæ fidei professione recedere nollet, detentus est: cum autem vinctus teneretur, pueri ministerio, qui facem ardentem præferēbat, prodigiōse intempestæ noctis silentio, e carcere ad do-

rum Quirini Tribuni, ubi beatus Hermes Urbis Præfectus paulo ante captus in custodia servabatur, eductus, primum filiam ejus Balbinam ægram sanavit, deinde patrem Quirinum miraculo attonitum, et ad Christum traductum cum filia Baptismi lavacro abluit. Hinc vero factum est, ut Quirinus iis omnibus, quotquot pro fide Christi vinctos habebat, libertatem abeundi concesserit. Erant inter illos Evētius, et Theodulus, qui Sancto Alexandro adjuncti, exire de carcere noluerunt, sed Deo laudes persolvētes martyrii palmam constantē expectarunt.

LECTIO VI.

EX his sanctus Alexander primum ab Aureliano Jūdice interrogatus de Christianæ Religionis mysteriis, ea revelare noluit, asserens sanctum esse, quod Aurelianus manifestari cupiebat, et non permitti a Christo, sanctum dari cæcibus. Ob quæ verba, beatus Pontifex in equuleum impositus est, unguis dilaniatus, atque lampadibus admotis gravissime usus, cumque nullam amplius vocem emitteret, interrogatus ab Aureliano, cur taceret? hoc dignum Martyre responsum dedit: quia tempore orationis homo Christianus cum Deo loquitur. Deposito Alexandro, exhibiti sunt Evētius, et Theodulus, quos cum Aurelianus in fide constantes invenisset, jusit Alexandrum et Evētiū

dorsum ad dorsum ligátos in ignem præcipitári, Theodúlum vero ibidem adstáre, ut quasi eórum perterritus passióne, ad sacrificándum Idólis consentíret. Cum autem Theodúlus sponte in flammam prosiliisset, et cum ipsis hymnos decantáret, ac Deo grátias ágeret, fecit impius Judex, Alexándrum punctis creberrimis per ómnia membra perforári, quo sine vir sanctus martyrium suum glorióse complévit. Hujus corpus beáta Sevéra religiósa fémina sústulit, et cum corpore beáti Evéntii gládio consummáti, in uno eodémque sepúlchro pòsuit via Nomentána in prædio suo, unde póstea ad Urbem translátum, in Ecclesia Sanctæ Sabínæ recónditum fuit.

IN III NOCTURNO.

Homil. super Evang. Ego sum vitis vera, *primo loco*, p. xlj.

DIE XIV MAIL.

S. PASCHALIS I, PAPÆ, CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif., p. lx, *præter seq.*

Orat. Da quæsumus, p. lxj.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr.

In Fer. II et IV Rogat. Fidélis sermo, p. lxij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PASCHALIS, hújus nóminis Primus, bíduo post Stéphaní Quinti óbitum vix exácto, commúnibus Cleri suffrágiis, ad suprénum Sedis Apostólicæ ápicem, invítus licet, et valde

reluctans, anno Dómini nostrⁱ Jesu Christi octíngentésimo décimo séptimo, promotus est. Vir sane omnígena doctrina, sacra præsértim instructíssimus, vitæ sanctimónia insignis, dicéndi facultáte claríssimus, singulári dénique pietáte in Deum, et charitáte in próximum, ut exterióra bona, hilari semper ánimo, paupéribus erogábat, ita interiórís ánimo opes, vigiliis, orationibus, et jejúniis vacans, accumulábat.

LECTIO V.

APUERITIA in Lateranénsis Ecclesiæ Patriárchio, sub óculis Pontíficum educátus, ita in omni virtútum género, literis, et disciplina Ecclesiástica profécit, ut primum sacris Ordínibus initiátus, mox ejus virtúte perspécta, a Leóné Tertio Monastério sancti Stéphaní præféctus fúerit; in quo, et súbditis sibi Mónachis exémplo fuit, et peregrínos ad limina Apostolorum turmátim accedéntes ita excépit, ut ómnibus necessária suppeditáret, iisque Christum imitátus, abjécta étiam exhibéret ministéria; quibus pietátis, et charitátis officiis, digníssimus ómnium hábitus est, qui Dominico gregi, et toti Ecclesiæ præesset.

LECTIO VI.

NIHL porro in eo desiderátum est, quod ad perféctam regíminis Apostólici sollicitúdinem pertinéret. Ecclesiæ Occidentális disciplinam, quæ sub eo máxime flóruit, in-

táctam
vero ab
cha loco
teris, et
Græcis
Monasté
amplissi
strúctur
Multa é
rum ex
mi exém
ctæ Cæc
et revelá
Nova ter
rávit, et
qua. Xer
virginum
recreávit
céndii n
migrávit
sui Ponti
ticána Ba

IN

Homil.

perégre,
ex duabu
Mart. eju
in Laudib

S. ISIDOR

Duplex

S. JOAN

Duplex

S. FELIC

Semid

S. PASC

Duplex,

jus, p. 554

táctam servávit ; Orientálem vero ab Imperátore, et Patriárcha Iconómachis agitátam, literis, et legatione recreávit, et Græcis Romam confugiéntibus, Monastérium Sanctæ Praxédis, amplissimis redítibus a se instrúctum, benigne concessit. Multa étiam córpora Sanctórum ex Cœmetériis, Pauli Primi exémplo, ac præsertim sanctæ Cæciliæ, ipsa monstránte, et revelánte, in Urbem íntulit. Nova templa excitávit, restaurávit, et mirífice ornávit antiqua. Xenodochia, et sacrárum virginum cœnobia, novo censu recreávit. Extincti demum incéndii miráculo clarissimus, migrávit ad Dóminum, octávo sui Pontificátus anno, et in Vaticána Basilíca cónditus est.

IN III NOCTURNO.

Homilia super Evang. Homo peregre, p. lxxviii, cum Lect. ix, ex duabus una, S. Bonifacii Mart. ejusque Commemoratio in Laudibus.

DIE XV.

S. ISIDORI AGRICOLÆ, CONF.

Duplex, p. cclxxxviii.

DIE XVII.

S. JOANNIS NEPOMUCENI, MARTYRIS.

Duplex, p. cclxxxix.

DIE XXI.

S. FELICIS A CANTALICIO, CONFESSORIS.

Semiduplex, p. ccxcij.

DIE XXII.

S. PASCHALIS BAYLON, CONFESSORIS.

Duplex, in Breviario 17 hujus, p. 554.

DIE XXIV.

B. M. V. SUB TITULO.

AUXILIUM CHRISTIANORUM.

Duplex majus, p. ccxciv.

DIE XXVII MAII.

S. JOANNIS I, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Communi Mart., Temp. Pasch., p. xxxvij, præter sequentia.

Oratio, Deus, qui, p. xxiiij.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

*In Fer. II et IV Rogat. A Mi-
léto, p. xxv.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES Etruscus, Constantino patre genitus, totius Cleri consensu, in locum Hormisdæ vita functi, ex Presbytero Tituli Pammáchii subrogatus fuit. Justino seniore Imperátore, rexit Ecclésiám, ad quem profectus est Constantinápolis, auxilii causa, quod Theodoricus Rex hæreticus divexabat Itáliam. Cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corinthum, équum, quo ejus uxor mansueto utebátur, itineris causa commodasset : factum est, ut dómíno póstea remissus équus, ita ferox evaderet, ut frémitu, et totius corporis agitatione, semper deinceps dominam expúlerit, tamquam indignarétur mulierem recipere, ex quo sedisset in eo Jesu Christi Vicárius. Quamobrem illi équum Pontífici donaverunt.

LECTIO V.

SED illud majus miraculum, in quod Constantinópoli, in ádítu Portæ Áureæ, inspectánte frequentissimo pópulo, qui una cum Imperatóre Pontifici honóris causa occurrerat, cæco lumen restituit. Ad cujus pedes prostrátus étiam Imperátor, cum venerátus est. Rebus cum Imperatóre compósitis, in Itáliam rédiit, statimque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ Episcopos, jubens eos Arianórum Ecclésiás ad Cathólicum ritum consecráre, illud subjúgens : Quia et nos, quando fúimus Constantinópoli, tam pro religióne Cathólica, quam pro Regis Theodorici causa, quascúmque illis in pártibus eórum Ecclésiás reperire potúimus, Cathólicas eas consecrávimus.

LECTIO VI.

QUOD iniquíssimo ánimo ferrens Theodoricus, dolo accersitum Pontificem Ravénnam, in cárcerem conjécit, ubi squalóre, inediáque afflictus, páucis diébus cessit e vita, cum sedisset annos duos, menses novem, dies quatuórdecim : ordinátis eo témpore Episcopis quíndecim. Paulo post móritur Theodoricus : quem quidam Eremita, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontificem, et Symmachum Patricium, quem idem occiderat, demérgi in ignem Liparítanum ; ut videlicet illi, quibus mortem attúlerat, tam

quam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam delátum est, et in Basilica sancti Petri sepúltum.

IN III NOCTURNO.

Lect. de Homilia in Evang.
Ego sum vitis vera, de *Communí, primo loco*, p. xlj.

DIE XXVIII MAII.

S. URBANI I, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Comuni Mart. Temp. Pasch. p. xxxvij, præter sequent.

ORATIO.

DA, quæsumus, omnipotens Deus : ut qui beáti Urbáni Mártiris tui atque Pontificis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

In Fer. II, et IV Rogat. A Miéto, p. xxv.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

URBANUS Románus, Alexándro Sevéro Imperatóre, doctrína et vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convértit : in illis Valeriánum beátæ Cæciliæ sponsum, et Tibúrtium Valeriáni fratrem, qui póstea martyrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis : Ipse res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam Ecclesiásticos, et Christianórum fratrum, vel indigéntium convértil : quia vota sunt fidélium, et prétia pecca-

tórum rum. S septem tyrio c Cæmet Kalénd quinqu cembri novem Episcop Sermo

De S.

SERMO et r passión báni) e culdubi non da dério r piens v bonum ctórem. licitúdo est cor non sol verum titia, c sunt, le que isto sum es enim s veniénte lárter r

VICINA mor stóris v cura tu usque a jus diem batur. N diligenti

tórum, ac patrimonía páuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor; ac martyrio coronátus sepúltus est in Cæmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatió nibus quinque hábitis mense Decembri, creávit Presbyteros novem, Diáconos quinque, Episcopos per divérsa loca octo. Sermo S. Augustini Episcopi.

LECTIO V.

De S. Cypriano, serm. 12.

SERMONEM éxigit tam grata, et religiósá solémnitas, qua passiónem beáti Mártyris (Urbáni) celebrámus. Tristis proculdúbio tunc Ecclésia fuit, non damno cadéntis, sed desiderio recedéntis; semper cúpiens vidére præsentem tam bonum Rectórem, atque Doctórem. Sed quos afflixiérat sollicitúdo certáminis, consoláta est coróna victóris. Et nunc non solum sine ulla tristitia, verum étiam cum ingénti lætítia, cuncta, quæ tunc gesta sunt, legéndo recólimus: diéque isto gaudére nobis concéssum est, non timére. Neque enim formidámus terribiliter veniéntem, sed expectámus hilariter redeúntem.

LECTIO VI.

VICINA córporis morte, non moriebátur in ánimo Pastorís vigilántia pastorális: et cura tuéndi Dominici gregis, usque ad extrémum vitæ hujus diem, mente sóbria tenebátur. Nec excutiébat ab ánimo diligéntiam fidelissimi dispen-

satóris manus jam próxima cruénti carnificis. Ita se Mártyrem cogitábat futúrum, ut esse non obliviscerétur Episcopum; magis curans, quam ratió nem Pastórum Príncipi de commissis sibi óvibus rédderet, quam quid infidéli Procónsuli de fide própria respondéret. Amábat quippe eum, qui Petro dixerat: Amas me? Pasce oves meas. Et pascébat oves ejus, pro quibus sánguinem fúnderet, illum imitans se præparábat.

IN III NOCTURNO.

Homília super Evang. Ego sum vitis vera, de Communi, primo loco, p. xlj.

DIE XXIX MAII.

S. BONIFACII IV, PAPÆ CONF.

Duplex.

Omnia de Communi Confess. Pontif. p. lx, præter sequent. Mutatur tertius versus.

Orat. Da quæsumus, p. lxj.

IN I NOCTURNO.

Lectiones de Script. occur.

In Feria II et IV Rogat. Fidelis sermo, p. lxij.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BONIFACIUS hujus nóminis Quártus, Joánnis filius, Valérixæ Marsórum natus, ex Mónacho sancti Sebastiani extra Urbem, et Presbytero Cardinali, sub Imparatóre Phoca, ad Pontificátum assumptus est, et consecrátus die Dominico, quinto Kaléndas Septémbris, anno Dómini sexcentésimo séptimo, sedítque annos sex,

menses octo, dies trédecim, duábus Ordinationibus peráctis mense Decémbri, in quibus Episcopus viginti quinque, Diáconos octo creávit.

LECTIO V.

STATIM patrénam domum in Monastérium eréxit, et fundos suos in Monachórum usum eidem Monastério adscrípsit; sed ut longe majori beneficio, hújus institúti hómines sibi obstringeret, convocátis ad Synodum Itáliæ Episcopis, sanctis légibus labéntem Monachórum disciplinam restituit. Mellitus Londinénsis Episcopus, qui Romam vénerat, de rebus Anglicis Christi Vicárium consultúrus, Synodo interfuit, illíusque decréta, cum litteris Bonifáccii in Britanniam tulit.

LECTIO VI.

AB Imperatóre Phoca sanctissimus Póntifex nóbile Romæ delúbrum, Pántheon scilicet, obtinuit: Christiáno ritu consecrátum in Ecclésiám Deiparæ Virgini, et sanctis Martyribus dicátam mutávit. Ad majórem sanctitátem conciliándam, incredibilem sacrárum Reliquiárum vim, ex diversis arenáriis edúctam; inférri et juxta príncipem aram condi curávit. Dénique sub Heraclio virtúte, ac méritis clarus obdormívit in Dómino octávo Kaléndas Júnii, sepultúsque est in Vaticáno.

IN III NOCTURNO.

Homil. super Evang. Homo péregre, primo loco, p. lxxvij.

DIE XXX MAII.

S. FELICIS I, PAPÆ MART.

Duplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch., p. xxxvij, præter seq.

Orat. Infirmítatem, p. xxiiij.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

*In Fer. II et IV Rogat. A Mi-
léto, p. xxv.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FELIX Románu, patre Constantio, Aureliáno Imperatóre præfuit Ecclésiæ. Constituit, ut Missa supra memórias et sepúlchra Mátyrum celebrarétur. Qui cum mense Decémbri habuisset Ordinationes duas, et creáset Presbyteros novem, Diáconos quinque, Episcopos per diversá locá quinque, martyrio coronátus, via Aurélia sepelitur in Basilica, quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in Pontificátu annos duos, menses quátuor, dies viginti novem.

Lect. v, Pastor bonus, (Mutato nomine), Lect. vi, Nam et apud, ut die XI Februarii, p. cccx.

IN III NOCTURNO.

Homilia in Evang. Ego sum vitis vera, primo loco, p. xli.

DIE XXXI.

S. ANGELÆ MERICLÆ, VIRG.

Duplex, p. cccj.

FESTA JUNII.

DIE I JUNII.

S. ELEUTHERII, PAPÆ, MART.

Duplex.

Omnia de Comm. Mart. temp. Pasch., p. xxxvij, præter seq.

Oro

Lec

In

to, p.

ELEUTHERII, PAPÆ, MART. cu Nicópo byterosiæ, p. tíus Cl Póntif Auréli quo m cum la quinde tribus Decém Presby nis oct loca qu

AB E litti tiónibu virum latórem que A quas R serváve tiósas M gias da pro rec sticórum Marción pius rej nitus es

CUM frue optimát

Orat. Infirmi-tatem, p. xxiiij.
IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

*In Feria IV Rogat. A Milé-
 to, p. xxv.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

ELEUTHERIUS, natione Græ-
 cus, Abúndio patre natus
 Nicópoli Epiri óppido, ex Pres-
 bytero Sanctæ Románæ Ecclé-
 siæ, post Sotéris mortem, to-
 tius Cleri suffrágiis, Románus
 Póntifex renunciátus est, Marco
 Aurélio Imperatóre Augústo :
 quo múnere egrégie, et summa
 cum laude functus est, annos
 quíndecim, dies vigínti tres :
 tribus Ordinatióibus mense
 Decémbri factis, creatisque
 Presbyteris duódecim, Diáco-
 nis octo, Episcopis per diversa
 loca quíndecim.

LECTIO V.

AB Ecclésia Lugdunénsi per
 litteras, de nonnullis quæs-
 tióibus consúltus, Irenæum
 virum doctissimum litterárum
 latórem humaniter excépit, ei-
 que Apostólicas traditiónes,
 quas Romána Ecclésia illibátas
 serváverat, apéruit. Supersti-
 tiósas Montanistárum xerophá-
 gas damnávit. Optimas leges
 pro recta judiciórum Ecclesia-
 sticórum forma præscripsit :
 Marciónem, et Valentínium sæ-
 pius relápsos, ab Ecclésia pé-
 nitus ejécit.

LECTIO VI.

CUM summa pace Ecclésia
 fruerétur, multos étiam ex
 optimátibus ad Christi fidem

Romæ convértit. A Lúcio Bri-
 tannórum Rege litteras per le-
 gátos accépit, divini verbi Mi-
 nistros postulánte, ad quem
 Fugátium, et Damíanum Ro-
 mánæ Ecclésiæ Presbyteros mi-
 sit, a quibus Rex ipse cum to-
 ta familia, et súbditi fere om-
 nes sacro lavácro regeneráti
 fuére. His demum, aliisque
 pro divíno cultu peráctis, san-
 cto sine quiévit, sub Impera-
 tóre Commodo quinto Kalén-
 das Júnii, sepúltus in Vati-
 cáno.

IN III NOCTURNO.

*Homilia in Evang. Ego sum
 vitis vera, de Communi, primo
 loco, p. xlj.*

DIE II JUNII.

S. EUGENII, I. PAPÆ CONF.

Duplex.

*Omnia de Communi Conf.
 Pontif., p. lx, præter sequent.*

Mutatur tertius versus.

Orat. Da quæsumus, p. lxj.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occur.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

BEATO Martino hújus nómi-
 nis Primo, tyránnica hæ-
 rétici Imperatóris senténtia
 Chersónam relegáto, Theodóro
 Exárcho instánte, Eugénius,
 pátria Románus, qui, fere a
 cunábulis, sacro Clericórum
 ordini se addixerat, abséntis
 Pontíficis vices gessit, ne Ro-
 mánæ Ecclésiæ administrátió
 cessásse omnino viderétur; sed
 hac revéra potestáte modéste
 uti visus est, cum probe sciret,

Martino vivente, se legitimum Pontificem non esse, sed illius dumtaxat quasi vices gerentem.

LECTIO V.

UBI vero prædictus Christi Martyr, ærúmnis et inédia confectus, ad beátam vitam migravisset, in Cáthedra Petri, Clero consentiente, ut legitimus Petri Succéssor sedit, et in illo Apostólici ministérii cúlmine, talem se gessit, qualem suprémi múnieris ei crédi dignitas, et ómnium Christi fidélium ejus curæ commissórum salus, et utilitas postulábant; mitis enim fuit, benignus, et mansuétus; et, quod caput est, vite sanctimónia illústris.

LECTIO VI.

SINGULAREM Cleri curam hábuit, quem patérno semper amóre, et multis beneficiis

prosecútus est. In egénos tamen mirábilis ejus beneficéntia enituit, quibus reditus Ecclésiæ vivens, et móriens libérali manu erogávit, apprimé ratus, Ecclésiæ opes ad nobilióres usus applicári non posse, et ex mánibus indigéntium ad æternitátis ærarium cum incredibili spirituális usúræ lucro, recta tradúci. Transáctis demum duóbus annis et novem fere ménsibus, sancto fine quiévit anno Christi sexcentésimo quinquagésimo quinto, et ejus corpus in Basilica sancti Petri recónditum fuit.

IN III NOCTURNO.

Homilia super Evang. Homo pègre, primo loco, p. lxxvij.

Nona Lectio, ex duabus una, SS. Marcellini, Petri, et Erasmi, quorum Comm. in Laud.

**KALENDARIUM
CLERO ROMANO PROPRIUM.**

FESTA MOBILIA.

<i>Feria VI post Dom. I Quadrag. SS. Lanceæ et Clavorum D. N. J. C., dupl. maj.</i>	ccxix
<i>Feria VI post Dom. II Quadrag. SS. Sindonis D. N. J. C., dupl. maj.</i>	ccxxvj
<i>Feria VI post Dom. III Quadrag. SS. Vulnerum D. N. J. C., dupl. maj.</i>	ccxxxij
<i>Feria VI post Dom. IV Quadrag. Pret. Sanguinis D. N. J. C., dupl. maj.</i>	ccxxxvij
<i>Feria VI post Dom. Passionis. Sept. Dolor. B. M. V., dupl. maj.</i>	460
<i>Dom. III post Pascha. PATROCINII S. JOSEPH, dupl. 2 classis.</i>	478

FEBRUARIUS.

8 S. Joannis de Matha, Conf., dupl.	415
9 S. Zosimi, P. Conf. (26 Dec.), dupl., Com. S. Apolloniæ, V. M.	cccix
10 S. Scholasticæ, Virg., dupl.	417
11 S. Antheri, Papæ Mart. (3 Januar.), dupl.	cccix

12 S.
13 S.
14 S.
15 S.
16 S.
17 S.
18 S.
22 Cat
23 S.
24 in
25 in
26 in

2 S. S.
4 S. P.
5 S. C.
7 S. T.

8 S. J.
9 S. S.
10 SS.
12 S. C.
15 S. Z.
17 S. P.
18 S. C.
19 S. J.
21 S. P.
25 ANN.
28 S. S.

2 S. P.
4 S. I.
5 S. V.
6 S. X.
7 S. C.
11 S. L.
12 S. J.
13 S. P.
14 SS.
17 S. A.
19 S. I.
21 S. A.
22 SS.
23 S. C.
24 S. P.
25 S. M.
26 SS.

	cccxliij
12 S. Telesphori, Papæ Mart. (5 Januar.), <i>dupl.</i>	cccxj
13 S. Gregorii II, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	cccxij
14 S. Agathonis, Papæ Conf. (10 Januar.), <i>dupl. Comm. S. Val-</i> <i>lentini, Mart.</i>	cccxiiij
15 S. Martine, Virg. Mart. (30 Januar.), <i>dupl. Comm. SS. Fau-</i> <i>stini et Jovite, Mart.</i>	cccxiv
16 S. Gregorii X, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	cccxvj
17 S. Hygini, Papæ Mart. (11 Januar.), <i>dupl.</i>	cccxviiij
18 S. Raymundi de Pennafort. Conf. (23 Januar.), <i>semid.</i> <i>Comm. S. Simeonis, Episc. Mart.</i>	cccxix
22 Cathedra S. Petri, Antiochiæ, <i>dupl. maj. Comm. S. Pauli.</i>	420
23 S. Petri Damiani, Ep. Conf. Doct., <i>dupl. Comm. Vigiliæ.</i>	424
24 <i>in biss.</i> 25 S. MATHIÆ, Apost., <i>dupl. 2 cl.</i>	427
25 <i>in biss.</i> 26 S. Felicis III, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	cccxix
26 <i>in biss.</i> 27 S. Margaritæ Corton. Pœnit., <i>semid.</i>	cclxiiij

MARTIUS.

2 S. Simplicii, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	cccxxiij
4 S. Lucii I, Papæ Mart., <i>dupl.</i>	cccxxiij
5 S. Casimiri, Conf., (<i>Heri</i>), <i>semid.</i>	430
7 S. Thomæ Aquinatis, Conf. Doct., <i>dupl. Comm. SS. Perpe-</i> <i>tue et Felicitatis, Mart.</i>	431
8 S. Joannis de Deo, Conf., <i>dupl.</i>	433
9 S. S. Franciscæ, Romanæ Viduæ, <i>dupl.</i>	436
10 SS. Quadraginta Martyrum, <i>semid.</i>	438
12 S. Gregorii, Papæ Conf. et Doct., <i>dupl.</i>	440
15 S. Zachariæ I, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	cccxv
17 S. Patritii, Episc. et Conf., <i>semid.</i>	443
18 S. Gabrielis Archangeli, <i>dupl. maj.</i>	cclxxvj
19 S. JOSEPHI, Conf., Sponsi B. M. V., <i>dupl. 2 cl.</i>	445
21 S. Benedicti Abbatis, <i>dupl.</i>	452
25 ANNUNTIATIO B. M. V., <i>dupl. 2 cl.</i>	454
28 S. Sixti III, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	cccxv

APRILIS.

2 S. Francisci de Paula, Conf., <i>dupl.</i>	473
4 S. Isidori, Episc. et Conf. Doct., <i>dupl.</i>	474
5 S. Vincentii Ferrerii, Conf., <i>dupl.</i>	484
6 S. Xisti I, Papæ Mart., <i>dupl.</i>	cccxviiij
7 S. Cœlestini I, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	cccxviiij
11 S. Leonis Magni I, Papæ Conf. et Doct., <i>dupl.</i>	486
12 S. Julii I, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	cccxix
13 S. Hermenegildi, Regis Mart., <i>semid.</i>	490
14 SS. Tiburtii et Soc., Mart., <i>simpl.</i>	494
17 S. Aniceti, Papæ Mart., <i>dupl.</i>	cccxix
19 S. Leonis IX, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	cccxixj
21 S. Anselmi, Episc. Conf. et Doct., <i>dupl.</i>	495
22 SS. Soteris et Caii, Pont. et Mart., <i>dupl.</i>	498
23 S. Georgii, Martyris, <i>semid.</i>	499
24 S. Fidelis a Sigmaringa, Mart., <i>dupl.</i>	501
25 S. MARCI, Evang., <i>dupl. 2 cl.</i>	503
26 SS. Cleti et Marcellini, Pont. Mart., <i>dupl.</i>	506

27 S. Anastasii I, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	ccccxxij
28 S. Vitalis, Mart., <i>simpl.</i>	508
29 S. Petri, Mart., <i>dupl.</i>	<i>Ibid.</i>
30 S. Catharinæ Senensis, Virg., <i>dupl.</i>	509

MAIUS.

1 S. PHILIPPI ET JACOBI, Apost., <i>dupl. 2 cl.</i>	511
2 S. Athanasii, Episc. Conf. Doct., <i>dupl.</i>	516
3 INVENTIO S. CRUCIS D. N. J. C., <i>dupl. 2 cl.</i>	519
Com. S. Eventii, et Soc., Mart.	ccccxxiiij
4 S. Monicæ Viduæ, <i>dupl.</i>	527
5 S. Pii V, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	529
6 S. Joannis ante portam Latinam, Ap. et Ev., <i>dupl. maj.</i>	531
7 S. Benedicti II, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	ccccxxxiv
8 Apparitio S. Michaelis Archangeli, <i>dupl. maj.</i>	535
9 S. Gregorii Nazianzeni, Episc. Conf. Doct., <i>dupl.</i>	546
10 S. Antonini, Ep. Conf., <i>dupl. Com. SS. Gordiani et Soc., Mart.</i>	548
11 S. Alexandri I, Papæ Mart. (3 hujus), <i>dupl.</i>	ccccxxxiv
12 SS. Nerei, et Soc., Mart., <i>semid.</i>	550
13 S. Stanislai, Episc. Mart. (7 hujus), <i>dupl.</i>	534
14 S. Paschalis I, Papæ Conf., <i>dupl. Com. S. Bonifacii, M.</i>	ccccxxv
15 S. Isidori Agricolaæ, Conf. <i>dupl.</i>	ccccxxviiij
16 S. Ubaldi, Episc. Conf., <i>semid.</i>	553
17 S. Joannis Nepomuceni, Mart., <i>dupl.</i>	ccclxxxix
18 S. Venantii, Mart., <i>dupl.</i>	556
19 S. Petri Cœlestini, P. Conf., <i>dupl. Com. S. Pudentianæ V.</i>	559
20 S. Bernardini Senensis, Conf. <i>semid.</i>	563
21 S. Felicis a Cantalicio, Conf., <i>semid.</i>	ccxcij
22 S. Paschalis Baylon, Conf. (17 hujus), <i>dupl.</i>	564
24 B. M. V. sub tit. Auxilium Christianorum, <i>dupl. maj.</i>	ccxciv
25 S. Gregorii VII, Papæ Conf., <i>dupl.</i>	564
26 S. Philippi Nerii, Conf. <i>dupl. (Romæ, 2 cl.)</i>	567
27 S. Joannis I, Papæ Mart. <i>dupl.</i>	ccccxxvij
28 S. Urbani I, Papæ Mart. (25 hujus), <i>dupl.</i>	ccccxxviiij
29 S. Bonifacii IV, Papæ Conf. (25 hujus), <i>dupl.</i>	ccccxxix
30 S. Felicis I, Papæ Mart., <i>dupl.</i>	cccxl
31 Angelæ Mericiæ, Virg. <i>dupl. Com. S. Petronillæ, Virg.</i>	cccxj

JUNIUS.

1 S. Eleutherii, Papæ Mart. (26 Maii), <i>dupl.</i>	cccxlj
2 S. Eugenii I, Pap. Conf., <i>dupl. Com. Marcellini, et Soc. M.</i>	cccxlj
3 S. Mariæ Magdalenaæ de Pazzis, Virg. (27 Maii), <i>dupl.</i>	569
4 S. Francisci Caracciolo, Conf., <i>dupl.</i>	563
5 S. Ferdinandi Regis, Conf. (30 Maii), <i>semid.</i>	ccxcix
6 S. Norberti, Episc. Conf., <i>dupl.</i>	575
9 SS. Primi et Feliciani, Mart. <i>simpl.</i>	577
10 S. Margaritæ Sctorum Reginaæ, Vid., <i>semid.</i>	577
11 S. Barnabæ, Apost., <i>dupl. maj.</i>	579

Ante Fest. SS. Trinitatis, de ceteris SS. Festis fit ut in Breviario.

cccxxxij
508
Ibid.
509

511
516
519

cccxxxiij
527
529
531

cccxxxiv
535
546
art. 548

cccxxxiv
550
554

cccxxxvj
cclxxxviiij
553

cclxxxix
556
V. 559
563

ccxcij
554

ccxciv
564
567

cccxxxvij
cccxxxviiij
cccxxxix

cccxl
cccj

cccxlj
M. cccxlj
569
563

ccxcix
575
577
577
579

Breviario.

